

බුද්දකනිකායෙ

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථා

(පට්ඨකථා භාෂා)

ගන්ථාරම්භකථා

උත්තමං චන්දනෙය්‍යානං, චන්දිත්වා රතනත්තයං;
යො බුද්දකනිකායමිහි, බුද්දාචාරප්පභාසිනා.

දෙසිතො ලොකනාටේන, ලොකනිස්සරණෙසිනා;
තස්ස සුත්තනිපාතස්ස, කරිස්සාමත්ථවණ්ණනං.

අයං සුත්තනිපාතො ච, බුද්දකෙස්වෙව ඔගගො;
යස්මා තස්මා ඉමස්සාපි, කරිස්සාමත්ථවණ්ණනං.

ගාථාසතසමාකිණ්ණො, ගෙය්‍යාකරණඛිකිතො;
කස්මා සුත්තනිපාතොති, සඛිබ්බෙවෙවුපාගතො වෙ.

සුචුත්තතො සවනතො, අත්ථානං සුට්ඨු තාණතො;
සුචනා සුදනා වෙව, යස්මා සුත්තං පට්ඨවිති.

තථාරූපානි සුත්තානි, නිපාතෙත්වා තතො තතො;
සමුහතො අයං තස්මා, සඛිබ්බෙවෙවුපාගතො.

සබ්බානි වාපි සුත්තානි, පමාණන්තෙන තාදිතො;
වචනානි අයං තෙසං, නිපාතො ච යතො තතො.

අඤ්ඤාසඛිබ්බානිත්තානං, විසෙසානමභාවතො;
සඛිබ්බං සුත්තනිපාතොති, එවමෙව සමප්ඤ්ඤානි.

1. උරගවග්ගො

1. උරගසුත්තවණ්ණනා

එවං සමධිගතසඛිබ්බො ච යස්මා එස වග්ගතො උරගවග්ගො, චූළවග්ගො, මහාවග්ගො, අට්ඨකවග්ගො,
පාරායනවග්ගොති පඤ්ච වග්ගා භොන්ති; තෙසු උරගවග්ගො ආදි. සුත්තතො උරගවග්ගෙ ද්වාදස සුත්තානි,
චූළවග්ගෙ පුද්දස, මහාවග්ගෙ ද්වාදස, අට්ඨකවග්ගෙ සොළස, පාරායනවග්ගෙ සොළසානි සත්තනි සුත්තානි. තෙසං
උරගසුත්තං ආදි. පරියත්තිපමාණතො අට්ඨ භාණ්ඩාරා. එවං වග්ගසුත්තපරියත්තිපමාණවතො පනස්ස –

“යො උප්පතිතං විනෙති කොධං, විසටං සප්පවිසංච ඔසධෙහි;
සො භික්ඛු ජහාති ඔරපාරං, උරගො ජිණ්ණමිව තචං පුරාණ”න්ති. –

අයං ගාථා ආදි. තස්මා අස්සා ඉතො පහුති අත්ථවණ්ණනං කාතුං ඉදං වුවිති –

“යෙන යත්ථ යදා යස්මා, චුත්තා ගාථා අයං ඉමං;
විධිං පකාසයිත්වාස්සා, කරිස්සාමත්ථවණ්ණන”න්ති.

කෙන පනායං ගාථා චුත්තා, කත්ථං, කදා, කස්මා ච චුත්තාති? වුවිති – යො සො භගවා චතුර්විසතිබුද්ධස්සන්තිකෙ
ලද්ධබ්‍යාකරණො යාව චෙස්සන්තරජාතකං, තාව පාරමිසො පුරෙත්වා තුසිතභවතො උප්පජ්ජි, තතොපි චචිත්වා
සකාරාජකුලෙ උපපත්තිං ගහෙත්වා, අනුපුබ්බෙන කතමභාහිනික්ඛමනො බොධිරුක්ඛමුලෙ සම්මාසම්බොධිං.

අභිසම්බුද්ධත්වය, ධම්මවක්කං පවත්තේවා දෙව-මනුස්සානං භිත්තං ධම්මං දෙසෙසි, තෙන භගවතා සමමුහුතා අනාවරියකෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන චුත්තා. සා ව පන ආලවියං. යදා ව භුතගාමසික්ඛාපදං පඤ්ඤාත්තං, තදා තත්ථ උපගතානං ධම්මදෙසනත්ථං චුත්තාති. අයමෙත්ථ සඛිබ්බෙපවිස්සජ්ජනා. විත්ථාරතො පන දුරෙතිදානඅවිදුරෙතිදානසන්තිකෙතිදානවසෙන වෙදිතබ්බා. තත්ථ දුරෙතිදානං නාම දීපඤ්ඤාත්තො යාව පච්චුප්පන්නවත්ථුකථා, අවිදුරෙතිදානං නාම තුසිතභවනතො යාව පච්චුප්පන්නවත්ථුකථා, සන්තිකෙතිදානං නාම බොධිමණ්ඩනො යාව පච්චුප්පන්නවත්ථුකථාති.

තත්ථ යස්මා අවිදුරෙතිදානං සන්තිකෙතිදානඤ්ච දුරෙතිදානෙයෙව සමොධානං ගච්ඡන්ති, තස්මා දුරෙතිදානවසෙනෙවෙත්ථ විත්ථාරතො විස්සජ්ජනා වෙදිතබ්බා. සා පනෙසා ජාතකථිකථායං චුත්තාති ඉධ න විත්ථාරිතා. තතො තත්ථ විත්ථාරිතනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බා. අයං පන විසෙසො – තත්ථ පඨමගාථාය සාවත්ථියං වත්ථු උප්පන්නං, ඉධ ආලවියං. යථාහ –

“තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා ආලවියං විහරති අග්ගාලවෙ වෙතියෙ. තෙන බො පන සමයෙන ආලවකා භික්ඛු නවකම්මං කරොන්තා රුක්ඛං ඡින්නන්තිපි ඡෙදාපෙන්නිපි. අඤ්ඤාතරොපි ආලවකො භික්ඛු රුක්ඛං ඡින්නති. තස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා තං භික්ඛුං එතදවොච – ‘මා, භන්නෙ, අත්තනො භවනං කත්තුකාමො මය්හං භවනං ඡින්නි’ති. සො භික්ඛු අනාදියන්තො ඡින්නියෙව. තස්සා ව දෙවතාය දාරකස්ස බාහුං ආකොටෙසි. අථ බො තස්සා දෙවතාය එතදහොසි – ‘යංනුනාහං ඉමං භික්ඛුං ඉධෙව ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා’න්ති. අථ බො තස්සා දෙවතාය එතදහොසි – ‘න බො මෙතං පතිරුපං, යාහං ඉමං භික්ඛුං ඉධෙව ජීවිතා වොරොපෙය්‍යං, යංනුනාහං භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙය්‍යා’න්ති. අථ බො සා දෙවතා යෙන භගවා තෙනුපසඬකම්; උපසඬකම්ත්වා භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසි. ‘සාධු, සාධු දෙවතෙ, සාධු බො ත්වං, දෙවතෙ, තං භික්ඛුං ජීවිතා න වොරොපෙසි. සචජ්ජ ත්වං, දෙවතෙ, තං භික්ඛුං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යාසි, බහුඤ්ච ත්වං, දෙවතෙ, අපුඤ්ඤං පසචෙය්‍යාසි. ගච්ඡ ත්වං, දෙවතෙ, අමුකස්මිං ඔකාසෙ රුක්ඛො විචිත්තො, තස්මිං උපගච්ඡා’”ති (පාචි. 89).

එවඤ්ච පන වත්ථා පුන භගවා තස්සා දෙවතාය උප්පන්නකොධවිනයනත්ථං –

“යො වෙ උප්පතිතං කොධං, රථං භන්තංව වාරයෙ”ති. (ධ. ප. 222) –

ඉමං ගාථං අභාසි. තතො “කථඤ්චි නාම සමණා සකායපුත්තියා රුක්ඛං ඡින්නස්සන්තිපි, ඡෙදාපෙස්සන්තිපි, එකින්නිදියං සමණා සකායපුත්තියා ජීවං විහෙයෙන්නි”ති එවං මනුස්සානං උප්පාදියතං සුත්වා භික්ඛුහි ආරොචිතො භගවා – “භුතගාමපාතබ්‍යාතාය පාවිත්තිය”න්ති (පාචි. 90) ඉමං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ උපගතානං ධම්මදෙසනත්ථං –

“යො උප්පතිතං විනෙති කොධං,
විසං සප්පවිසංව ඔසධෙහි”ති. –

ඉමං ගාථං අභාසි. එවමිදං එකංයෙව වත්ථු තිස්ස ධානෙසු සඬගහං ගතං – විනයෙ, ධම්මපදෙ, සුත්තනිපාතෙති. එත්තාවතා ව යා සා මාතිකා යපිතා –

“යෙන යත්ථ යදා යස්මා, චුත්තා ගාථා අයං ඉමං;
විධි පකාසයිත්වාස්සා, කරස්සාමත්ථවණ්ණන”න්ති. –

සා සඬබ්බෙපතො විත්ථාරතො ව පකාසිතා හොති යපෙත්වා අත්ථවණ්ණනං.

1. අයං පනෙත්ථ අත්ථවණ්ණනා. යොති යො යාදිසො ඛත්තියකුලා වා පබ්බජිතො, බ්‍රාහ්මණකුලා වා පබ්බජිතො, නවො වා මජ්ඣිමො වා ථෙරො වා. උප්පතිතන්ති උද්ධමුද්ධං පතිතං ගතං, පවත්තන්ති අත්ථො, උප්පන්නන්ති චුත්තං හොති. උප්පන්නඤ්ච නාමෙතං වත්තමානභුත්වාපගතොකාසකතභූමිඋද්ධවසෙන අනෙකප්පහෙදං. තත්ථ සබ්බමිපි සඬබ්බං උප්පාදාදිසමධිගි වත්තමානුප්පන්නං නාම, යං සන්ධාය “උප්පන්නා ධම්මා, අනුප්පන්නා ධම්මා, උප්පාදිතො ධම්මා”ති (ධ. ස. තිකමාතිකා 17) චුත්තං. ආරම්මණරසමනුභවිත්වා නිරුද්ධං අනුභුත්වාපගතසඬබ්බාතං කුසලාකුසලං, උප්පාදාදිත්තයමනුප්පත්වා නිරුද්ධං භුත්වාපගතසඬබ්බාතං සෙසසඬබ්බඤ්ච භුත්වාපගතනුප්පන්නං නාම. තදෙන “එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හොති”ති (ම. නි. 1.234; පාචි. 417) ව, “යථා ව උප්පන්නස්ස සතිසම්බොජ්ඣාසංඝාතො භාවනාපාරිසුරි හොති”ති ව එවමාදිසු සුත්තන්තෙසු දට්ඨබ්බං. “යානිස්ස තාති පුබ්බෙ කතාති කම්මාති”ති එවමාදිතා (ම. නි. 3.248; නෙත්ති. 120) නයෙන චුත්තං කම්මං අතිතමිපි සමානං අඤ්ඤස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා අත්තනො විපාකස්සොකාසං කත්වා ධීතත්තා, තථා කතොකාසඤ්ච විපාකං අනුප්පන්නමිපි එවං කතෙ ඔකාසෙ අවස්සමුප්පතිතො ඔකාසකනුප්පන්නං නාම. තාසු තාසු භූමිසු අසමුහතමකුසලං භූමිඋද්ධුප්පන්නං නාම.

එත්ථ ච භූමියා භූමිලද්ධස්ස ච නානත්තං වෙදිතබ්බං. සෙය්‍යාපීදං – භූමි නාම විපස්සනාය ආරම්මණභූතා තෙභූමකා පඤ්චක්ඛන්ධා. භූමිලද්ධං නාම තෙසු උප්පන්නාරහං කිලෙසජාතං. තෙන හි සා භූමිලද්ධා නාම භොතීති. තස්මා “භූමිලද්ධ”න්ති චූචිවති. තඤ්ච පන න ආරම්මණවසෙන. ආරම්මණවසෙන හි සබ්බෙපි අතීතාදිභෙදෙ පරිඤ්ඤාතෙපි ච බිණාසවානං ඛන්ධෙ ආරබ්භ කිලෙසා උප්පජ්ජන්ති මහාකච්චායනඋප්පලවණ්ණාදීනං ඛන්ධෙ ආරබ්භ සොරොයාසෙට්ඨිපුත්තනන්දමාණවකාදීනං විය. යදි වෙනං භූමිලද්ධං නාම සියා, තස්ස අප්පභෙය්‍යානො න කොචි භවමූලං ජභෙය්‍යා. චන්ත්‍රවසෙන පන භූමිලද්ධං නාම වෙදිතබ්බං. යත්ථ යත්ථ හි විපස්සනාය අපරිඤ්ඤාතා ඛන්ධා උප්පජ්ජන්ති, තත්ථ තත්ථ උප්පාදතො පභූති තෙසු වට්ටමූලං කිලෙසජාතං අනුසෙති. තං අප්පභිනට්ඨෙන භූමිලද්ධුප්පන්නං නාමාති වෙදිතබ්බං. තත්ථ ච යස්ස ඛන්ධෙසු අප්පභිනානුසයිතා කිලෙසා, තස්ස තෙ එව ඛන්ධා තෙසං කිලෙසානං චන්ත්‍ර, න ඉතරෙ ඛන්ධා. අතීතක්ඛන්ධෙසු වස්ස අප්පභිනානුසයිතානං කිලෙසානං අතීතක්ඛන්ධා එව චන්ත්‍ර, න ඉතරෙ. එසෙව නයො අනාගතාදීසු. තථා කාමාවචරක්ඛන්ධෙසු අප්පභිනානුසයිතානං කිලෙසානං කාමාවචරක්ඛන්ධා එව චන්ත්‍ර, න ඉතරෙ. එස නයො රූපාරූපාවචරෙසු.

සොතාපන්නාදීනං පන යස්ස යස්ස අරියපුග්ගලස්ස ඛන්ධෙසු තං තං වට්ටමූලං කිලෙසජාතං තෙන තෙන මග්ගෙන පභීනං, තස්ස තස්ස තෙ තෙ ඛන්ධා පභීනානං තෙසං තෙසං වට්ටමූලකිලෙසානං අචන්ත්‍රතො භූමීති සඬබ්බං න ලභන්ති. පුට්ඨජනස්ස පන සබ්බසො වට්ටමූලානං කිලෙසානං අප්පභිනත්තා යං කිඤ්චි කරියමානං කම්මං කුසලං වා අකුසලං වා භොති, ඉච්චස්ස කිලෙසජ්ජවචයා වට්ටං වඩ්ඪති. තස්සෙතං වට්ටමූලං රූපක්ඛන්ධෙ එව, න වෙදනාක්ඛන්ධාදීසු...පෙ.... විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ එව වා, න රූපක්ඛන්ධාදීසුති න චන්තබ්බං. කස්මා? අවිසෙසෙන පඤ්චසු ඛන්ධෙසු අනුසයිතත්තා. කථං? පට්ඨිරසාදිමිව රුක්ඛෙ. යථා හි මහාරුක්ඛෙ පට්ඨිතලං අධිට්ඨාය පට්ඨිරසඤ්ච ආපොරසඤ්ච නිස්සාය තප්පච්චයා මූලඛන්ධසාබ්බසාබ්බපත්තපල්ලවපලාසපුප්ඵලෙහි වඩ්ඪිත්වා නහං පුරෙත්වා යාවකප්පාචසානං බීජපරම්පරාය රුක්ඛපවෙණ්ණිසත්තානෙ ධීතෙ “තං පට්ඨිරසාදි මූලෙ එව, න ඛන්ධාදීසු, එලෙ එව වා, න මූලාදීසු”ති න චන්තබ්බං. කස්මා? අවිසෙසෙන සබ්බෙස්වෙව මූලාදීසු අනුගතත්තා, එවං. යථා පන තස්සෙව රුක්ඛස්ස පුප්ඵලාදීසු නිබ්බන්තො කොචි පුරිසො චතුසු දිසාසු මණ්ඩුකකණ්ටකං නාම රුක්ඛෙ විසං පයොජෙය්‍යා, අථ සො රුක්ඛො තෙන විසසම්ඵස්සෙන චුට්ඨො පට්ඨිරසආපොරසපරියාදින්තෙන අප්පසචනාධම්මතං ආගම්ම පුන සත්තානං නිබ්බන්තෙතුං සමත්ථො න භවෙය්‍යා, එවමෙවං ඛන්ධජ්ජවත්තියං නිබ්බන්තො කුලපුත්තො තස්ස පුරිසස්ස චතුසු දිසාසු රුක්ඛෙ විසජ්ජෙය්‍යානං විය අත්තනො සත්තානෙ චතුමග්ගභාවනං ආරභති. අථස්ස සො ඛන්ධසත්තානො තෙන චතුමග්ගවිසසම්ඵස්සෙන සබ්බසො වට්ටමූලකිලෙසානං පරියාදින්තත්තා කිරියභාවමත්තමුපගතකායකම්මාදි සබ්බකම්මජ්ජභෙදො ආයති. පුනඛිභවාහිනිබ්බන්තධම්මතමාගම්ම භවන්තරසත්තානං නිබ්බන්තෙතුං සමත්ථො න භොති. කෙවලං පන වර්ට්ඨිඤ්ඤාණනිරොධෙන නිරින්ධනො විය ජාතවෙදො අනුපාදානො පරිනිබ්බාති. එවං භූමියා භූමිලද්ධස්ස ච නානත්තං වෙදිතබ්බං.

අපිච අපරම්පි සමුදාචාරාරම්මණාධිග්ගහිතාවික්ඛම්භිතාසමුහතවසෙන චතුබ්බිධමුප්පන්නං. තත්ථ චන්තමානුප්පන්නමෙව සමුදාචාරුප්පන්නං. චක්ඛාදීනං පන ආපාටගතෙ ආරම්මණෙ පුබ්බභාගෙ අනුප්පජ්ජමානම්පි කිලෙසජාතං ආරම්මණස්ස අධිග්ගහිතත්තා එව අපරභාගෙ අවස්සමුප්පන්නිතො ආරම්මණාධිග්ගහිතූප්පන්නන්ති චූචිවති. කල්‍යාණිගාමෙ පිණ්ඩාය වරතො මහාතිස්සත්ථෙරස්ස විසභාගරූපදස්සනෙන උප්පන්නකිලෙසජාතඤ්චෙත්ථ නිදස්සනං. තස්ස “උප්පන්නං කාමචිතක්ක”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.26; අ. නි. 6.58) පයොගො දට්ඨබ්බො. සමථවිපස්සනානං අඤ්ඤතරවසෙන අවික්ඛම්භිතකිලෙසජාතං චිත්තසන්නතිමනාරුළුහං උප්පන්නිතිවාරකස්ස භෙතුතො අභාවා අවික්ඛම්භිතූප්පන්නං නාම. තං “අයම්පි ඛො, භික්ඛවෙ, ආනාපානස්සතිසමාධි භාවිතො ඛහුලීකතො සන්නො වෙච පණිතො ච අසෙචනකො ච සුඛො ච විහාරො උප්පන්නූප්පන්නෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ ධානසො අන්තරධාපෙති”තිආදීසු (පාරා. 165) දට්ඨබ්බං. සමථවිපස්සනාවසෙන වික්ඛම්භිතම්පි කිලෙසජාතං අරියමග්ගෙන අසමුහතත්තා උප්පන්නිධම්මතං අනතීතන්ති කත්වා අසමුහතූප්පන්නන්ති චූචිවති. ආකාසෙන ගච්ජන්තස්ස අට්ඨසමාපත්තිලාභිතො ථෙරස්ස කුසුම්භරුක්ඛෙ උපවනෙ පුප්ඵාති ඔවිනන්තස්ස මධුරස්සරෙන ගායනො මාතුගාමස්ස ගීතස්සරං සුතවතො උප්පන්නකිලෙසජාතඤ්චෙත්ථ නිදස්සනං. තස්ස “අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං ඛහුලීකරොන්තො උප්පන්නූප්පන්නෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ අන්තරායෙව අන්තරධාපෙති”තිආදීසු (සං. නි. 5.157) පයොගො දට්ඨබ්බො. තිව්ධම්පි වෙනං ආරම්මණාධිග්ගහිතාවික්ඛම්භිතාසමුහතූප්පන්නං භූමිලද්ධෙනෙව සඬගහං ගච්ජන්ති වෙදිතබ්බං.

එවමෙතස්මිං යථාචුත්තජ්ජභෙදෙ උප්පන්නෙ භූමිලද්ධාරම්මණාධිග්ගහිතාවික්ඛම්භිතාසමුහතූප්පන්නවසෙනායං කොධො උප්පන්නොති වෙදිතබ්බො. කස්මා? එවංවිධස්ස විනෙතබ්බතො. එවංවිධමෙව හි උප්පන්නං යෙන කෙනචි විනයෙන විනෙතුං සක්කා භොති. යං පනෙතං චන්තමානභුත්වාපගතොකාසකතසමුදාචාරසඬබ්බතං උප්පන්නං, එත්ථ අඵලො ච අසකොයා ච වායාමො. අඵලො හි භුත්වාපගතෙ වායාමො වායාමන්තරෙතාපි තස්ස නිරුද්ධත්තා. තථා ඔකාසකතෙ. අසකොයා ච චන්තමානසමුදාචාරුප්පන්නෙ කිලෙසවොදානානං එකජ්ඣමනූප්පන්නිතොති.

විනෙතීති එත්ථ පන –

“දුට්ඨො විනයො නාම, එකමෙකෙත්ථ පඤ්චධා;
තෙසු අට්ඨවිධෙනෙස, විනෙතීති පචුචිවති”.

අයඤ්ඤි සංවරවිනයො, පහානවිනයොති දුට්ඨො විනයො. එත්ථ ච දුට්ඨො විනයෙ එකමෙකො විනයො පඤ්චධා භිජ්ජති. සංවරවිනයොපි භි සීලසංවරො, සතිසංවරො, ඤාණසංවරො, ඛන්තිසංවරො, වීරියසංවරොති පඤ්චවිධො. පහානවිනයොපි තදඛගප්පහානං, වික්ඛම්භනප්පහානං, සමුච්ඡේදප්පහානං, පටිපස්සද්ධිප්පහානං, නිස්සරණප්පහානන්ති පඤ්චවිධො.

තත්ථ “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙනො හොති සමුපෙනො”ති ආදීසු (විහ. 511) සීලසංවරො, “රක්ඛති චක්ඛන්ද්‍රියං, චක්ඛන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති”ති ආදීසු (දී. නි. 1.213; ම. නි. 1.295; සං. නි. 4.239; අ. නි. 3.16) සතිසංවරො.

“යානි සොතානි ලොකස්මිං, (අජිතානි භගවා)
සති තෙසං නිවාරණං;
සොතානං සංවරං බුමි,
පඤ්ඤායෙන පිටියරො”ති. (සු. නි. 1041) –

ආදීසු ඤාණසංවරො, “බමො හොති සීතස්ස උණ්භස්සා”ති ආදීසු (ම. නි. 1.24; අ. නි. 4.114) ඛන්තිසංවරො, “උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති, පජ්ජති, විනොදෙති”ති ආදීසු (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.114) වීරියසංවරො වෙදිතබ්බො. සබ්බොපි වායං සංවරො යථාසකං සංවරිතබ්බානං විනෙතබ්බානඤ්ච කායච්චිදුච්චරිතාදීනං සංවරණතො සංවරො, විනයනතො විනයොති වුව්චති. එවං තාව සංවරවිනයො පඤ්චධා භිජ්ජතිති වෙදිතබ්බො.

තථා යං නාමරූපපරිච්ඡේදාදීසු විපස්සනඤ්ඤායා ආත්තනො අපරිභානවසෙන පවත්ති, තාව තෙන තෙන ඤාණෙන තස්ස තස්ස අනන්තපන්තානස්ස පහානං. සෙය්‍යාදීදං – නාමරූපච්චත්ථානෙන සක්කායදිට්ඨියා, පච්චයපරිග්ගහෙන අහෙතුච්ඡේදවිධිනං, තස්සෙව අපරභාගෙන කඬ්ඛාචිතරණෙන කථංකථිභාවස්ස, කලාපසම්මසනෙන “අභං මමා”ති ගාහස්ස, මග්ගාමග්ගච්චත්ථානෙන අමග්ගෙ මග්ගසඤ්ඤාය, උදයදස්සනෙන උච්ඡේදදිට්ඨියා, වයදස්සනෙන සස්සතදිට්ඨියා, භයදස්සනෙන සහයෙසු අභයසඤ්ඤාය, ආදීනවදස්සනෙන අස්සාදසඤ්ඤාය, නිබ්බිදානුපස්සනෙන අභිරතිසඤ්ඤාය, මුච්චිතුකම්‍යතාඤාණෙන අමුච්චිතුකම්‍යතාය, උපෙක්ඛාඤාණෙන අනුපෙක්ඛාය, අනුලොමෙන ධම්මදිට්ඨියං නිබ්බානෙ ච පටිලොමභාවස්ස, ගොත්‍රභූතා සඬ්ඛාරනිමිත්තග්ගාහස්ස පහානං, එතං තදඛගප්පහානං නාම. යං පන උපචාරප්පනාහෙදස්ස සමාධිතො යාව අත්තනො අපරිභානිපවත්ති, තාව තෙනාභිභානානං නිවරණානං යථාසකං විතක්කාදිපච්චනිකධම්මානඤ්ච අනුප්පත්තිසඬ්ඛාතං පහානං, එතං වික්ඛම්භනප්පහානං නාම. යං පන චතුත්තං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා තංතංමග්ගවතො අත්තනො සන්තානෙ යථාසකං “දිට්ඨිගතානං පහානායා”ති ආදීනා (ධ. ස. 277) නයෙන චුත්තස්ස සමුදයපක්ඛිකස්ස කිලෙසගහනස්ස පුන අච්චන්තඅප්පවත්තිභාවෙන සමුච්ඡේදසඬ්ඛාතං පහානං, ඉදං සමුච්ඡේදප්පහානං නාම. යං පන ඵලක්ඛණෙ පටිපස්සද්ධිත්තං කිලෙසානං පහානං, ඉදං පටිපස්සද්ධිප්පහානං නාම. යං පන සබ්බසඬ්ඛනනිස්සරණත්තා පභිනසබ්බසඬ්ඛනං නිබ්බානං, එතං නිස්සරණප්පහානං නාම. සබ්බමිපි වෙනං පහානං යස්මා වාගට්ඨෙත පහානං, විනයනට්ඨෙත විනයො, තස්මා “පහානවිනයො”ති වුව්චති, තංතංපහානවතො වා තස්ස තස්ස විනයස්ස සම්භවතොපෙන “පහානවිනයො”ති වුව්චති. එවං පහානවිනයොපි පඤ්චධා භිජ්ජතිති වෙදිතබ්බො. එවමෙකෙකස්ස පඤ්චධා භින්නත්තා දසෙතෙ විනයා හොන්ති.

තෙසු පටිපස්සද්ධිවිනයං නිස්සරණවිනයඤ්ච යපෙත්වා අවසෙසෙන අට්ඨවිධෙන විනයෙනෙස තෙන තෙන පරියායෙන විනෙතිති පවුච්චති. කථං? සීලසංවරෙන කායච්චිදුච්චරිතානි විනෙන්නොපි භි තංසම්පයුත්තං කොධං විනෙති, සතිපඤ්ඤාසංවරෙහි අභිජ්ඣාදොමනස්සාදීනි විනෙන්නොපි දොමනස්සසම්පයුත්තං කොධං විනෙති, ඛන්තිසංවරෙන සීතාදීනි බමන්තොපි තංතංආසාතචත්ථුසම්භවං කොධං විනෙති, වීරියසංවරෙන බ්‍යාපාදචිතක්කං විනෙන්නොපි තංසම්පයුත්තං කොධං විනෙති. යෙහි ධම්මෙහි තදඛගවික්ඛම්භනසමුච්ඡේදප්පහානානි හොන්ති, තෙසං ධම්මානං අත්තති නිබ්බන්තනෙන තෙ තෙ ධම්මෙ පජ්ජන්තොපි තදඛගප්පහානබ්බං වික්ඛම්භෙතබ්බං සමුච්ඡින්නබ්බඤ්ච කොධං විනෙති. කාමඤ්චෙන්ථ පහානවිනයෙන විනයො න සම්භවති. යෙහි පන ධම්මෙහි පහානං හොති, තෙහි විනෙන්නොපි පරියායතො “පහානවිනයෙන විනෙති”ති වුව්චති. පටිපස්සද්ධිප්පහානකාලෙ පන විනෙතබ්බාභාවතො නිස්සරණප්පහානස්ස ච අනුප්පාදෙතබ්බතො න තෙහි කිඤ්චි විනෙතිති වුව්චති. එවං තෙසු පටිපස්සද්ධිවිනයං නිස්සරණවිනයඤ්ච යපෙත්වා අවසෙසෙන අට්ඨවිධෙන විනයෙනෙස තෙන තෙන පරියායෙන විනෙතිති පවුච්චති. යෙ වා –

“පඤ්චිමෙ, භික්ඛවෙ, ආසාතපටිවිනයා, යත්ථ භික්ඛුනො උප්පන්නො ආසාතො සබ්බසො පටිවිනෙතබ්බො. කතමෙ පඤ්ච? යස්මිං, භික්ඛවෙ, පුග්ගලෙ ආසාතො ජායෙථ, මෙත්තා තස්මිං පුග්ගලෙ භාවෙතබ්බො...පෙ.... කරුණා... උපෙක්ඛා... අසති-අමනසිකාරො තස්මිං පුග්ගලෙ ආපජ්ජිතබ්බො, එවං තස්මිං පුග්ගලෙ ආසාතො පටිවිනෙතබ්බො. කම්මස්සකතා එව වා තස්මිං පුග්ගලෙ අධිට්ඨාතබ්බො කම්මස්සකො අයමායස්මා...පෙ.... දායාදො භවිස්සති”ති (අ. නි. 5.161) –

එවං පඤ්ච ආසාතපටිවිනයා චුත්තා. යෙ ව –

“පඤ්චිමෙ, ආවුසො, ආඝාතපට්ඨිනියා, යත්ථ භික්ඛුනො උප්පන්නො ආඝාතො සබ්බසො පටිවිනෙතබ්බො. කතමෙ පඤ්ච? ඉධාවුසො, එකච්චො පුග්ගලො අපරිසුද්ධකායසමාවාරො හොති, පරිසුද්ධවට්ඨිසමාවාරො, එවරුපෙපි, ආවුසො, පුග්ගලෙ ආඝාතො පටිවිනෙතබ්බො”ති (අ. නි. 5.162) –

එවමාදිනාපි නයෙන පඤ්ච ආඝාතපට්ඨිනියා වුත්තා. තෙසු යෙන කෙනච ආඝාතපට්ඨිනියෙන විනෙන්තොපෙස විනෙතීති පවුච්චති. අපිව යස්මා –

“උභතොදණ්ඩකෙන වෙපි, භික්ඛවෙ, කකචෙන වොරා ඔවරකා අභිගමඤ්ඤානි ඔක්කන්තෙය්සං, තත්ත්වා යො මනො පදොසෙය්සා, න මෙ සො තෙන සාසනකරො”ති (ම. නි. 1.232) –

එවං සත්ථු ඔවාදං,

“තස්සෙව තෙන පාපියො, යො කුද්ධං පටිකුප්ඤ්ඤාති;
කුද්ධං අප්පටිකුප්ඤ්ඤාන්තො, සඤ්ඤාමං ජෙති දුප්පයං.

“උභින්නමත්ථං වරති, අත්තනො ව පරස්ස ව;
පරං සඤ්ඤාපිතං ඤාත්වා, යො සතො උපසම්මති”. (සං. නි. 1.188);

“සත්තිමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා සපත්තකන්තා සපත්තකරණා කොධනං ආගච්ඡන්ති ඉත්ථිං වා පුරිසං වා. කතමෙ සත්ත? ඉධ, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස එවං ඉච්ඡති – ‘අහො, වතායං දුබ්බණ්ණො අස්සා’ති. තං කිස්ස හෙතු? න, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස වණ්ණවතාය නන්දති. කොධනායං, භික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලො කොධාභිභූතො කොධපරෙතො කිඤ්චාපි සො හොති සුන්හාතො සුවිලිත්තො කප්පිතකෙසමස්ස ඔදානවත්ථවසනො, අථ බො සො දුබ්බණ්ණොව හොති කොධාභිභූතො. අයං, භික්ඛවෙ, පඨමො ධම්මො සපත්තකන්තො සපත්තකරණො කොධනං ආගච්ඡති ඉත්ථිං වා පුරිසං වා (අ. නි. 7.64).

“පුන වපරං, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස එවං ඉච්ඡති – ‘අහො, වතායං දුක්ඛං සයෙය්සා’ති...පෙ.... ‘න පවුරත්ථො අස්සා’ති...පෙ.... ‘න භොගවා අස්සා’ති...පෙ.... ‘න යසවා අස්සා’ති...පෙ.... ‘න මිත්තවා අස්සා’ති...පෙ.... ‘කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජෙය්සා’ති. තං කිස්ස හෙතු? න, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස සුගතිගමනෙන නන්දති. කොධනායං, භික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලො කොධාභිභූතො කොධපරෙතො කායෙන දුච්චරිතං වරති, වාචායං... මනසා දුච්චරිතං වරති. සො කායෙන දුච්චරිතං වරත්වා...පෙ.... වාචායං...පෙ.... මනසා දුච්චරිතං වරත්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණා...පෙ.... නිරයං උපපජ්ජති කොධාභිභූතො”ති (අ. නි. 7.64).

“කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සති...පෙ.... (අ. නි. 7.64; මහානි. 5);

“යෙන කොධෙන කුද්ධාසෙ, සත්තා ගච්ඡන්ති දුග්ගතිං;
තං කොධං සම්මදඤ්ඤාය, පජහන්ති විපස්සිනො. (ඉතිවු. 4);

“කොධං ජහෙ විප්පජ්ජෙය්සා මානං, සංයොජනං සබ්බමතික්කමෙය්සා. (ධ. ප. 221);

“අනත්ථජනනො කොධො, කොධො චිත්තජ්ජකොපනො. (අ. නි. 7.64; ඉතිවු. 88);

“එකාපරාධං බම භූරිපඤ්ඤා, න පණ්ඩිතා කොධබලා භවන්ති”ති. (ජා. 1.15.19) –

එවමාදිනා නයෙන කොධෙ ආදීනවඤ්ච පච්චවෙක්ඛන්තොපි කොධො විනයං උපෙති. තස්මා එවං පච්චවෙක්ඛත්වා කොධං විනෙන්තොපි එස විනෙතීති වුච්චති.

කොධන්ති “අනත්ථං මෙ අවරීති ආඝාතො ජායති”තිආදිනා (දී. නි. 3.340; අ. නි. 9.29) නයෙන සුත්තෙ වුත්තානං නවන්තං, “අත්ථං මෙ න වරී”ති ආදීනවඤ්ච තප්පට්ඨකතො සිද්ධානං නවන්තමෙවාති අට්ඨාරසන්තං, බාහුකණ්ටකාදිනා අට්ඨානෙන සද්ධිං එකුනට්ඨිතියා ආඝාතවත්ථුනං අඤ්ඤාතරාඝාතවත්ථුසම්භවං ආඝාතං. විසටන්ති විත්ථං. සප්පට්ඨිකන්ති සප්පස්ස විසං. ඉවාති ඔපම්මවචනං, ඉ-කාර ලොපං කත්වා ව-ඉච්චෙව වුත්තං. ඔසධෙහීති අගදෙහි. ඉදං වුත්තං හොති – යථා විසතිකිච්ඡකො වෙජ්ජො සප්පෙන දට්ඨං සබ්බං කායං එරිත්වා ධීතං විසටං සප්පට්ඨං මූලබන්ධනවපත්තපුප්ඵාදීනං අඤ්ඤාතරෙහි නානාභෙසජ්ජෙහි පයොජෙත්වා කතෙහි වා ඔසධෙහි ඛිප්පමෙව විනෙය්සා, එවමෙවං යො යථාවුත්තෙනත්ථෙව උප්පතිතං චිත්තසන්තානං බ්‍යාපෙත්වා ධීතං කොධං යථාවුත්තෙසු විනයනුපායෙසු යෙන කෙනච උපායෙන විනෙති නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති බ්‍යන්තිකරොතිති.

සෞ භික්ඛු ජහානි ඔරපාරන්ති සෞ එවං කොධං විනෙන්තො භික්ඛු යස්මා කොධො තතියමග්ගෙන සබ්බසො පභියති, තස්මා ඔරපාරසඤ්ඤිතානි පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනානි ජහානීති වෙදිතබ්බො. අවිසෙසෙන හි පාරන්ති තීරස්ස නාමං, තස්මා ඔරානි ච තානි සංසාරසාගරස්ස පාරභූතානි වානි කත්වා “ඔරපාර”න්ති වුවිවති. අප් වා “යො උප්පතිතං විනෙති කොධං විසංචං සප්පවිසංච ඔසධෙහි”, සො තතියමග්ගෙන සබ්බසො කොධං විනෙන්තො අනාගාමීඵලෙ ධීතො භික්ඛු ජහානි ඔරපාරං. තත්ථ ඔරන්ති සකත්තභාවො, පාරන්ති පරත්තභාවො. ඔරං වා ඡ අප්ඤ්ඤානිකානි ආයතනානි, පාරං ඡ බාහිරායතනානි. තථා ඔරං මනුස්සලොකො, පාරං දෙවලොකො. ඔරං කාමධාතු, පාරං රූපාරූපධාතු. ඔරං කාමරූපභවො, පාරං අරූපභවො. ඔරං අත්තභාවො, පාරං අත්තභාවසුඛපකරණානි. එවමෙතස්මිං ඔරපාරෙ වතුත්ථමග්ගෙන ඡන්දරාගං පජහන්තො “ජහානි ඔරපාර”න්ති වුවිවති. එත්ථ ච කිඤ්චාපි අනාගාමීතො කාමරාගස්ස පභිනත්තා ඉධත්තභාවාදීසු ඡන්දරාගො එව නත්ථී; අපිච බො පනස්ස තතියමග්ගාදීනං විය වණ්ණප්පකාසනත්ථං සබ්බමෙතං ඔරපාරභෙදං සඛිගහෙන්වා තත්ථ ඡන්දරාගප්පහානෙන “ජහානි ඔරපාර”න්ති වුත්තං.

ඉදානි තස්සත්ථස්ස විභාවනත්ථාය උපමං ආහ “උරගො ජිණ්ණමිච තචං පුරාණ”න්ති. තත්ථ උරෙන ගච්ඡතිනි උරගො, සප්පස්සෙතං අධිවචනං. සො දුට්ඨො – කාමරූපී ච අකාමරූපී ච. කාමරූපීපි දුට්ඨො – ජලජො ථලජො ච. ජලජො ජලෙ එව කාමරූපං ලභති, න ථලෙ, සබ්බපාලජාතකෙ සබ්බපාලනාගරාජා විය. ථලජො ථලෙ එව, න ජලෙ. සො පප්පරභාවෙන ජිණ්ණං, විරකාලතාය පුරාණඤ්චානි සබ්බං ගතං. තචං ජහන්තො වතුබ්බිධෙන ජහානි – සජාතියං ධීතො, ජිගුච්ඡන්තො, නිස්සාය, ථාමෙනානි. සජාති නාම සප්පජාති දීඝත්තභාවො. උරගා හි පඤ්ඤා යානෙසු සජාතිං නාතිවත්තන්ති – උපපත්තියං, චුතියං, විස්සට්ඨනිද්දොක්කමනෙ, සමානජාතියා මෙථුනපට්ඨෙවනෙ, ජිණ්ණතවාපනයෙන වානි. සප්පො හි යදා තචං ජහානි, තදා සජාතියංයෙව යත්වා ජහානි. සජාතියං ධීතොපි ච ජිගුච්ඡන්තො ජහානි. ජිගුච්ඡන්තො නාම යදා උපඨ්ඨට්ඨානෙ මුත්තො හොති, උපඨ්ඨට්ඨානෙ අමුත්තො ඔලම්බති, තදා නං අට්ඨියන්තො ජහානි. එවං ජිගුච්ඡන්තොපි ච දණ්ඩන්තරං වා මූලන්තරං වා පාසාණන්තරං වා නිස්සාය ජහානි. නිස්සාය ජහන්තොපි ච ථාමං ජනෙන්වා, උස්සාහං කත්වා, විරියෙන වඩ්ඤං නඩ්ගට්ඨං කත්වා, පස්සසන්තොව එණං කරිත්වා ජහානි. එවං ජහිත්වා යෙනකාමං පක්කමති. එවමෙවං අයම්පි භික්ඛු ඔරපාරං ජහිතුකාමො වතුබ්බිධෙන ජහානි – සජාතියං ධීතො, ජිගුච්ඡන්තො, නිස්සාය, ථාමෙනානි. සජාති නාම භික්ඛුනො “අරියාය ජාතියා ජාතො”ති (ම. නි. 2.351) වචනතො සීලං. තෙනෙවාහ “සීලෙ පතිට්ඨාය නරො සප්පඤ්ඤා”ති (සං. නි. 1.23; පෙටකො. 22). එවමෙතිස්සං සජාතියං ධීතො භික්ඛු තං සකත්තභාවාදිභෙදං ඔරපාරං ජිණ්ණපුරාණතචමිච දුක්ඛං ජනෙන්තං. තත්ථ තත්ථ ආදීනවදස්සනෙන ජිගුච්ඡන්තො කල්‍යාණමිත්තෙ නිස්සාය අධිමත්තවායාමසබ්බාතං ථාමං ජනෙන්වා “දිවසං වඩ්ඤමෙන නිසප්පාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසොධෙති”ති (අ. නි. 3.16; විභ. 519) චුත්තනයෙන රත්තින්දිවං ඡධා විහජිත්වා සටෙන්තො වායමන්තො උරගො විය, වඩ්ඤං නඩ්ගට්ඨං පල්ලඩ්ඤං ආභූජිත්වා උරගො විය පස්සසන්තො, අයම්පි අසිල්ලපරක්කමතාය වායමන්තො උරගො විය එණං කරිත්වා, අයම්පි ඤාණවිජ්ජාරං ජනෙන්වා උරගොව තචං ඔරපාරං ජහානි. ජහිත්වා ච උරගො විය ඔහිතතවො යෙනකාමං අයම්පි ඔහිතභාරො අනුපාදිසෙසතිබ්බානධාතුදිසං පක්කමතිනි. තෙනාහ භගවා –

“යො උප්පතිතං විනෙති කොධං, විසංචං සප්පවිසංච ඔසධෙහි;
සො භික්ඛු ජහානි ඔරපාරං, උරගො ජිණ්ණමිච තචං පුරාණ”න්ති.

එවමෙසා භගවතා අරහත්තනිකුටෙන පයම්ගාථා දෙසිතානි.

2. ඉදානි දුතියගාථාය අත්ථවණ්ණනාක්කමො අනුප්පත්තො. තත්‍රාපි –

“යෙන යත්ථ යදා යස්මා, චුත්තා ගාථා අයං ඉමං;
විධිං පකාසයිත්වාස්සා, කරිස්සාමත්ථවණ්ණන”න්ති. –

අයමෙව මානිකා. තතො පරඤ්ච සබ්බගාථාසු. අනිච්ඡිතාරහයෙන පන ඉතො පභූති මානිකං අනික්ඛිපිත්වා උප්පත්තිදස්සනනයෙනෙව තස්සා තස්සා අත්ථං දස්සෙන්තො අත්ථවණ්ණනං කරිස්සාමි. සෙය්‍යාථිදං යො රාගමුදවජ්ජො අසෙසන්ති අයං දුතියගාථා.

තස්සුප්පත්ති – එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස උපට්ඨාකො අඤ්ඤතරො සුවණ්ණකාරපුත්තො ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිතො. ථෙරො තස්ස “දහරානං අසුභං සප්පාය”න්ති මන්ත්වා රාගවිසාතත්ථං අසුභකම්මට්ඨානං අදාසි. තස්ස තස්මිං ආසෙවනමත්තම්පි චිත්තං න ලභති. සො “අනුපකාරං මමෙත”න්ති ථෙරස්ස ආරොවෙසි. ථෙරො “දහරානමෙතං සප්පාය”න්ති මන්ත්වා පුනපි තදෙවාවික්ඛි. එවං වත්තාරො මාසා අනිතා, සො කිඤ්චිත්තම්පි විසෙසං න ලභති. තතො නං ථෙරො භගවතො සන්තිකං නෙසි. භගවා “අවිසයො, සාරිපුත්ත, තුය්ගෙනස්ස සප්පායං ජානිතුං, බුද්ධවෙනෙය්‍යො එසො”ති වත්වා පහස්සරවණ්ණං පදුමං ඉද්ධියා නිම්මිනිත්වා තස්ස හත්ථෙ පාදාසි – “හන්ද, භික්ඛු, ඉමං විහාරපවිජායායං වාලිකාතලෙ නාලෙන විජ්ඣිත්වා යපෙහි, අභිමුඛඤ්චස්ස පල්ලඩ්ඤෙන නිසිද ‘ලොහිතං ලොහිත’න්ති ආවජ්ජෙන්තො”ති. අයං කිර පඤ්ච ජාතිසතානි සුවණ්ණකාරොව අහොසි. තෙනස්ස “ලොහිතකනිමිත්තං සප්පාය”න්ති ඤත්වා භගවා ලොහිතකකම්මට්ඨානං අදාසි. සො තථා කත්වා මුහුත්තෙනෙව

යථාක්කමං තත්ථ චත්තාරිපි කොනානි අධිගන්ත්වා අනුලොමපටිලොමාදිනා නයෙන කොනකිළං ආරභි. අථ භගවා ‘තං පදුමං මිලායතු’ති අධිට්ඨාසි. සො කොනා වුට්ඨිතො තං මිලානං කාළවණ්ණං දිස්වා “පභස්සරරූපං ජරාය පරිමද්දිත”න්ති අනිච්චසඤ්ඤං පටිලභි. තතො නං අප්ඤ්ඤානම්පි උපසංහරි. තතො “යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා”ති තයොපි භවෙ ආදිත්තෙ විය පස්සි. එවං පස්සන්තො චස්සාවිදුරෙ පදුමස්සරො අත්ථි. තත්ථ දාරකා ඔරොහිත්වා පදුමානි භඤ්ජිත්වා භඤ්ජිත්වා රාසිං කරොන්ති. තස්ස තානි උදකෙ පදුමානි නළුවනෙ අග්ගිජාලා විය බාසිංසු, පත්තානි පතන්තානි පපානං පවිසන්තානි විය බාසිංසු, ථලෙ නික්ඛිත්තපදුමානං අග්ගානි මිලාතානි අග්ගිඛ්ඛිසානි විය බාසිංසු. අථස්ස තදනුසාරෙන සබ්බධම්මෙ උපනිජ්ඣායතො හියොසාසොමත්තාය තයො භවා ආදිත්තම්ච අගාරං අප්පට්ඨසරණා හුත්වා උපට්ඨන්ති. තතො භගවා ගන්ධකුටියං නිසින්නොව තස්ස භික්ඛුනො උපරි සරිරාහං මුඤ්චි. සා චස්ස මුඛංයෙව අප්ඤ්ඤාත්ථරි. තතො සො “කිමෙත”න්ති ආචජ්ජෙන්නො භගවන්තං ආගන්ත්වා සමීපෙ ධීතම්ච දිස්වා උට්ඨායාසනා අඤ්ජලිං පණාමෙසි. අථස්ස භගවා සජ්ජායං විදිත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ඔභාසගාථං අභාසි “යො රාගමුදවඡ්ඤා අසෙස”න්ති.

තත්ථ රඤ්ජනවසෙන රාගො, පඤ්චකාමගුණරාගස්සෙන අධිවචනං. උදවඡ්ඤානි උච්ඡින්නද්දති, භඤ්ජති, විනාසෙති. අතීතකාලිකානම්පි හි ඡන්දසි චත්තමානවචනං අක්ඛරවිත්තකා ඉච්ඡන්ති. අසෙසන්ති සානුසයං. භිසපුප්ඵංච සරොරුහන්ති සරෙ විරුළුහං පදුමපුප්ඵං විය. විගස්භානි ඔගස්භ, පවිසිත්වානි අත්ථො. සෙසං පුබ්බසදිසමෙව. කිං චුත්තං හොති? යථා නාම එතෙ දාරකා සරං ඔරුස්භ භිසපුප්ඵං සරොරුහං ඡින්නන්ති, එවමෙවං යො භික්ඛු ඉමං තෙධාතුකලොකසන්තිවාසං ඔගස්භ –

“නත්ථි රාගසමො අග්ගි”; (ධ. ප. 202);

“කාමරාගෙන දස්භාමි, විත්තං මෙ පරිදස්භති”; (සං. නි. 1.212);

“යෙ රාගරත්තානුපතන්ති සොතං, සයං කතං මක්කටකොව ජාලං”. (ධ. ප. 347);

“රත්තො බො, ආවුසො, රාගෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො පාණම්පි හනති”ති (අ. නි. 3.56, 72) –

එවමාදිනවපච්චවෙක්ඛණෙන යථාචුත්තජ්ජකාරෙහි සීලසංවරාදිහි සංවරෙහි සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකෙසු චත්ථුසු අසුභසඤ්ඤාය ච ථොකං ථොකං රාගං සමුච්ඡින්නන්තො අනාගාමිමග්ගෙන අවසෙසං අරහත්තමග්ගෙන ච තතො අනවසෙසම්පි උච්ඡින්නද්දති පුබ්බෙ චුත්තජ්ජකාරෙනෙව සො භික්ඛු ජහාති ඔරපාරං උරගො ජිණ්ණම්ච තචං පුරාණන්ති. එවමෙසා භගවතා අරහත්තනිකුටෙන ගාථා දෙසිතා. දෙසනාපරියොසානෙ ච සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨිතොති.

3. යො තණ්හමුදවඡ්ඤාති කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති. අඤ්ඤතරො භික්ඛු ගග්ගරාය පොක්ඛරණියා තිරෙ විහරන්නො තණ්හාවසෙන අකුසලචිතක්කං චිතක්කෙති. භගවා තස්සප්ඣාසයං විදිත්වා ඉමං ඔභාසගාථමභාසි.

තත්ථ තස්සතිති තණ්හා. විසයෙහි තිත්තිං න උපෙතිති අත්ථො. කාමභවවිභවතණ්හානමෙතං අධිවචනං. සරිතන්ති ගතං පචත්තං, යාව භවග්ගා අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා ධීතන්ති චුත්තං හොති. සීසසරන්ති සීසගාමිතිං, සන්දිට්ඨිකසම්පරාසිකං ආදිනවං අගණෙත්වා මුහුත්තෙනෙව පරචක්කවාළම්පි භවග්ගම්පි සම්පාපුණ්තුං සමත්ථන්ති චුත්තං හොති. එවමෙතං සරිතං සීසසරං සබ්බජ්ජකාරම්පි තණ්හං –

“උපරිවිසාලා දුප්පුරා, ඉච්ඡා විසට්ඨාමිති;
යෙ ච තං අනුගිජ්ඣන්ති, තෙ හොන්ති චක්කධාරිනො”ති.

“තණ්හාදුතියො පුරිසො, දීසමද්ධානසංසරං;
ඉත්ථභාවඤ්ඤාථාභාවං, සංසාරං නාතිවත්තති”ති. (ඉතිවු. 15, 105; මහානි. 191; වුළුති. පාරායනානුගිතිගාථානිද්දෙස 107);

“ඌනො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසොති බො, මහාරාජා”ති (ම. නි. 2.305) ච –

එවමාදිනවපච්චවෙක්ඛණෙන චුත්තජ්ජකාරෙහි සීලසංවරාදිහි ච යො ථොකං ථොකං විසොසයිත්වා අරහත්තමග්ගෙන අසෙසං උච්ඡිජ්ජති, සො භික්ඛු තස්මිංයෙව බණෙ සබ්බජ්ජකාරම්පි ජහාති ඔරපාරන්ති. දෙසනාපරියොසානෙ සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨිතොති.

4. යො මානමුදබ්බිති කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති. අඤ්ඤතරො භික්ඛු ගඬිගාය තිරෙ විහරන්නො ගිම්භකාලෙ අප්පොදකෙ සොතෙ කතං නළසෙතුං පච්ඡා ආගතෙන මහොසෙන වුස්භමානං දිස්වා “අනිච්චා සඬ්ඛාරා”ති සංවිග්ගො අට්ඨාසි. තස්සප්ඣාසයං විදිත්වා භගවා ඉමං ඔභාසගාථං අභාසි.

තත්ථ මානෝති ජාතිආදිවත්ථුකො වෙනසො උණ්ණාමො. සො “සෙය්‍යාහමස්මි”ති මානො,
“සදිසොහමස්මි”ති මානො, “භිනොහමස්මි”ති මානොති එවං නිවිධො හොති. පුන “සෙය්‍යාස්ස සෙය්‍යාහමස්මිති,
සෙය්‍යාස්ස සදිසො, සෙය්‍යාස්ස භිනො, සදිසස්ස සෙය්‍යා, සදිසස්ස සදිසො, සදිසස්ස භිනො, භිනස්ස සෙය්‍යා,
භිනස්ස සදිසො, භිනස්ස භිනොහමස්මි”ති මානොති එවං නවිධො හොති. තං සබ්බජ්ජකාරම්පි මානං –

“යෙන මානෙන මත්තාසෙ, සත්තා ගච්ඡන්ති දුග්ගති”න්ති. (ඉතිවු. 6) –

ආදිනා නයෙන තත්ථ ආදිනවපච්චවෙක්ඛණෙන වුත්තජ්ජකාරොහි සීලසංවරාදීහි ව යො ථොකං ථොකං වධෙන්නො
කිලෙසානං අබලදුබ්බලත්තා නළසෙතුසදිසං ලොකුත්තරධම්මානං අතිබලත්තා මහොසසදිසෙන අරහත්තමග්ගෙන
අසෙසං උදබ්බධි, අනවසෙසජ්ජහානවසෙන උච්ඡින්නො වධෙතිති වුත්තං හොති. සො භික්ඛු තස්මිංයෙව ඛණෙ
සබ්බජ්ජකාරම්පි ජහාති ඔරපාරන්ති. දෙසනාපරියොසානෙ සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨිතොති.

5. ති කා උප්පත්ති? ඉමිස්සා ගාථාය ඉතො පරානඤ්ච ද්වාදසන්තං එකායෙව උප්පත්ති. එකං සමයං හගවා
සාවත්ථියං විහරති. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො අත්තනො ධිතුයා වාරෙය්‍යො පච්චුපට්ඨිතෙ
චිත්තෙසි – “කෙනචි වසලෙන අපරිභුත්තපුබ්බෙහි පුප්ඵෙහි දාරිකං අලඬ්ඤ්චිත්වා පතිකුලං පෙසෙස්සාමි”ති. සො
සත්තරඛාහිරං සාවත්ථියං විචින්නො කිඤ්චි තිණපුප්ඵම්පි අපරිභුත්තපුබ්බං නාද්දස. අප් සම්බහුලෙ ධුත්තකජාතිකෙ
බ්‍රාහ්මණදාරකෙ සන්තිපතිතෙ දිස්වා “එතෙ පුච්ඡිස්සාමි, අවස්සං සම්බහුලෙසු කොචි ජාතිස්සති”ති උපසඩ්ධම්මත්වා
පුච්ඡි. තෙ තං බ්‍රාහ්මණං උප්පණ්ඩෙන්නා ආහංසු – “උදුම්බරපුප්ඵං නාම, බ්‍රාහ්මණ, ලොකෙ න කෙනචි
පරිභුත්තපුබ්බං. තෙන ධිතරං අලඬ්ඤ්චිත්වා දෙහි”ති. සො දුතියදිවසෙ කාලස්සෙව වුට්ඨාය හත්තවිස්සග්ගං කත්වා
අචිරවතියා නදියා තීරෙ උදුම්බරවනං ගන්ත්වා එකමෙකං රුක්ඛං විචින්නො පුප්ඵස්ස වණ්ටමත්තම්පි නාද්දස. අප්
විතිවත්තෙ මජ්ඣන්තිකෙ දුතියතීරං අගමාසි. තත්ථ ව අඤ්ඤතරො භික්ඛු අඤ්ඤතරස්මිං මනුඤ්ඤෙ රුක්ඛමුලෙ
දිවාච්ඡාරං නිසින්තො කම්මට්ඨානං මනසි කරොති. සො තත්ථ උපසඩ්ධම්මත්වා අමනසිකරිත්වා, සකිං නිසීදිත්වා, සකිං
උක්කුට්ඨකො හුත්වා, සකිං යත්වා, තං රුක්ඛං සබ්බසාඛාවිට්ඨපත්තන්තරෙසු විචින්නො කිලමති. තතො නං සො
භික්ඛු ආහ – “බ්‍රාහ්මණ, කිං මග්ගසි”ති? “උදුම්බරපුප්ඵං, හො”ති. “උදුම්බරපුප්ඵං නාම, බ්‍රාහ්මණ, ලොකෙ නත්ථි,
මුසා එතං වචනං, මා කිලමා”ති. අප් හගවා තස්ස භික්ඛුනො අජ්ඣාසයං විදිත්වා ඔහාසං මුඤ්චිත්වා
සමුප්පන්නසමන්තාභාරබහුමානස්ස ඉමා ඔහාසගාථායො අහාසි “යො නාජ්ඣගමා හවෙසු සාර”න්ති සබ්බා
චත්තබ්බා.

තත්ථ පට්ඨගාථාය තාව නාජ්ඣගමාති නාධගච්ඡි, නාධගච්ඡති වා. හවෙසුති
කාමරූපාරූපසඤ්ඤිඅසඤ්ඤිනෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිඑකවොකාරවතුචොකාරපඤ්චවොකාරහවෙසු. සාරන්ති නිව්ච්චාචං
අත්තභාවං වා. විචින්නති පඤ්ඤාය ගවෙසන්තො. පුප්ඵම්පි උදුම්බරෙසුති යථා උදුම්බරරුක්ඛෙසු පුප්ඵං විචින්නො
එස බ්‍රාහ්මණො නාජ්ඣගමා, එවං යො යොගාවචරොති පඤ්ඤාය විචින්නො සබ්බහවෙසු කිඤ්චි සාරං නාජ්ඣගමා.
සො අසාරකට්ඨෙන තෙ ධම්මෙ අනිව්ච්චතො අනත්තතො ව විපස්සන්තො අනුපුබ්බෙන ලොකුත්තරධම්මෙ
අධිගච්ඡන්තො ජහාති ඔරපාරං උරගො ජිණ්ණම්ච තචං පුරාණන්ති අයමත්ථො යොජනා ව. අවසෙසගාථාසු පනස්ස
යොජනං අවත්වා විසෙසන්ට්ඨන්තමෙව චක්ඛාම.

6. “යස්සන්තරතො න සන්ති කොපා,
ඉතිහවාහවතඤ්ච චිතිවත්තො”ති. (උදා. 20) –

එත්ථ තාව අයං ‘අන්තරසද්දො’ –

“නදිතීරෙසු සණ්ඨානෙ, සභාසු රථියාසු ව;
ජනා සඩ්ධම්ම මන්තෙන්ති, මඤ්ච තඤ්ච කිමන්තර”න්ති. (සං. නි. 1.228);

“අප්පමත්තකෙන විසෙසාධගමෙන අන්තරා වොසානමාපාදි” (අ. නි. 10.84);
“අනත්ථජනතො කොධො, කොධො චිත්තජ්ජකොපනො;
හයමන්තරතො ජාතං, තං ජනො නාවබුජ්ඣති”ති. (අ. නි. 7.64; ඉතිවු. 88) –

එවං කාරණවෙමජ්ඣවිත්තාදීසු සම්බහුලෙසු අත්ථෙසු දිස්සති. ඉධ පන චිත්තෙ. තතො යස්සන්තරතො න සන්ති
කොපාති තතියමග්ගෙන සමුහතත්තා යස්ස චිත්තෙ න සන්ති කොපාති අත්ථො. යස්මා පන හවොති සම්පත්ති,
විභවොති විපත්ති. තථා හවොති වුද්ධි, විභවොති හානි. හවොති සස්සතො, විභවොති උච්ඡේදො. හවොති පුඤ්ඤං,
විභවොති පාපං. විභවො අහවොති ව අත්ථතො එකමෙව. තස්මා ඉතිහවාහවතඤ්ච චිතිවත්තොති එත්ථ යා එසා
සම්පත්තිවිපත්තිවුඩ්ඨිහානිසස්සතුව්ඡේදපුඤ්ඤපාපවසෙන ඉති අනෙකජ්ජකාරා හවාහවතා වුච්චති. චතුහිපි මග්ගෙහි
යථාසම්භවං තෙන තෙන නයෙන තං ඉතිහවාහවතඤ්ච චිතිවත්තොති එවමත්ථො ඤාතබ්බො.

7. යස්ස විතක්කාති එත්ථ පන යස්ස භික්ඛුනො තයො කාමඛ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කා, තයො
ඤාතිජනපදාමරවිතක්කා, තයො පරානුද්දයනාපට්ඨංයුත්තලාභසක්කාරසිලොකඅනවඤ්ඤන්තිපට්ඨංයුත්තවිතක්කාති

එතෙ නව විකක්කා සමන්තභද්දකෙ චුත්තනයෙන තත්ථ තත්ථ ආදීනවං පච්චෙක්ඛිත්වා පටිපක්ඛවත්ථානෙන තස්ස තස්ස පභානසමන්තෙති තීභි භෙට්ඨිමග්ගෙහි ව විධුපිතා භුසං ධුපිතා සන්තාපිතා දඩ්ඨාති අත්ථො. එවං විධුපෙත්වා ව අප්ඤ්ඤානං සුචිකප්පිතා අසෙසා, නියකප්ඤ්ඤානෙ අත්තනො ඛන්ධසන්තානෙ අප්ඤ්ඤානප්ඤ්ඤානෙ විත්තෙ ව යථා න පුන සම්භවන්ති, එවං අරහත්තමග්ගෙන අසෙසා ඡින්නා. ඡින්නඤ්ඤි කප්පිතන්ති වුච්චති. යථාහ “කප්පිතකෙසමස්සු”ති (සං. නි. 1.122; 4.365). එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

8. ඉදානි යො නාවචසාරිති එත්ථ යො නාවචසාරිති යො නාතිධාවි. න පච්චසාරිති න ඔභිසි. කිං චුත්තං හොති? අච්චාරද්ධවීරියෙන හි උද්ධව්වෙ පතන්නො අච්චාසරති, අතිසිථිලෙන කොසප්පෙ පතන්නො පච්චාසරති. තථා භවතණ්භාය අත්තානං කිලමෙන්තො අච්චාසරති, කාමතණ්භාය කාමසුඛමනුසුඤ්ජන්තො පච්චාසරති. සස්සතදිට්ඨියා අච්චාසරති, උච්ඡෙදදිට්ඨියා පච්චාසරති. අතිං අනුසොචන්තො අච්චාසරති, අනාගත පටිකඬිඤ්ජන්තො පච්චාසරති. පුබ්බන්තානුදිට්ඨියා අච්චාසරති, අපරන්තානුදිට්ඨියා පච්චාසරති. තස්මා යො එතෙ උභො අත්තෙ වජ්ජෙන්වා මජ්ඣිමං පටිපදං පටිපජ්ජන්තො නාවචසාරි න පච්චසාරිති එවං චුත්තං හොති. සබ්බං අච්චගමා ඉමං පපඤ්ඤන්ති තාය ව පන අරහත්තමග්ගවොසානාය මජ්ඣිමාය පටිපදාය සබ්බං ඉමං වෙදනාසඤ්ඤාචිතක්කප්පභවං තණ්හාමානදිට්ඨිසඬ්ඛානං නිවිධං පපඤ්ඤං අච්චගමා අතික්කන්තො, සමතික්කන්තොති අත්ථො.

9. තදනන්තරගාථාය පන සබ්බං විතථ්ථිදන්ති ඤත්වා ලොකෙති අයමෙව විසෙසො. තස්සත්ථො – සබ්බන්ති අනවසෙසං, සකලමනුෂ්‍යන්ති චුත්තං හොති. එවං සන්තෙපි පන විපස්සනුපගං ලොකියඛන්ධායතනධාතූප්පභෙදං සඬ්ඛතමෙව ඉධාධිප්පෙනං. විතථ්ථන්ති විගතතථභාවං. නිච්චන්ති වා සුඛන්ති වා සුභන්ති වා අත්තාති වා යථා යථා කිලෙසවසෙන බාලජනෙහි ගස්හති, තථාතථාභාවතො විතථ්ථන්ති චුත්තං හොති. ඉදන්ති තමෙව සබ්බං පච්චක්ඛ්‍යාවෙන දස්සෙන්තො ආහ. ඤත්වාති මග්ගපඤ්ඤාය ජානිත්වා, තඤ්ච පන අසම්මොහතො, න විසයතො. ලොකෙති ඔකාසලොකෙ සබ්බං ඛන්ධාදිභෙදං ධම්මජානං “විතථ්ථිද”න්ති ඤත්වාති සම්බන්ධො.

10-13. ඉදානි ඉතො පරාසු චතුසු ගාථාසු විතලොභො විතරාගො විතදොසො විතමොහොති එතෙ විසෙසා. එත්ථ ලුඛනවසෙන ලොභො. සබ්බසඬ්ඛානිකමෙතං පයමස්ස අකුසලමූලස්ස අධිවචනං, විසමලොභස්ස වා. යො සො “අප්පෙකදා මාතුමත්තිසුපි ලොභධම්මා උප්පජ්ජන්ති, හගිනිමත්තිසුපි ලොභධම්මා උප්පජ්ජන්ති, ධිතුමත්තිසුපි ලොභධම්මා උප්පජ්ජන්ති”ති (සං. නි. 4.127) එවං චුත්තො. රජ්ජනවසෙන රාගො, පඤ්චකාමගුණරාගස්සෙන අධිවචනං. දුස්සනවසෙන දොසො, පුබ්බෙ චුත්තකොධස්සෙන අධිවචනං. මුස්භනවසෙන මොහො, චතුසු අරියසච්චෙසු අඤ්ඤාණස්සෙන අධිවචනං. තත්ථ යස්මා අයං භික්ඛු ලොභං ජිගුච්ඡන්තො විපස්සනං ආරභි “කුදාස්සු නාමාහං ලොභං විනෙන්වා විගතලොභො විහරෙයා”න්ති, තස්මා තස්ස ලොභප්පභානුපායං සබ්බසඬ්ඛාරානං විතථ්ථාවදස්සනං ලොභප්පභානානිසංසඤ්ච ඔරපාරප්පභානං දස්සෙන්තො ඉමං ගාථමාහ. එස නයො ඉතො පරාසුපි. කෙචි පනාහු – “යථාචුත්තෙනෙව නයෙන එතෙ ධම්මෙ ජිගුච්ඡිත්වා විපස්සනමාරද්ධස්ස තස්ස තස්ස භික්ඛුනො එකමෙකාව එත්ථ ගාථා චුත්තා”ති. යං රුච්චති, තං ගහෙතබ්බං. එස නයො ඉතො පරාසු චතුසු ගාථාසු.

14. අයං පනෙත්ථ අත්ථවණ්ණනා – අප්පභීනට්ඨෙන සන්තානෙ සයන්තිති අනුසයා කාමරාගපටිසමානදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාභවරාගාවිජ්ජානං එතං අධිවචනං. සම්පයුත්තධම්මානං අත්තනො ආකාරානුචිධානට්ඨෙන මූලා; අබ්බෙට්ඨෙන අකුසලා; ධම්මානං පතිට්ඨාභුතාතිපි මූලා; සාවජ්ජදුක්ඛවිපාකට්ඨෙන අකුසලා; උභයමිපෙන ලොභදොසමොභානං අධිවචනං. තෙ හි “ලොභො, භික්ඛවෙ, අකුසලඤ්ච අකුසලමූලඤ්චා”තිආදිනා නයෙන එවං නිද්දිට්ඨා. එවමෙනෙ අනුසයා තෙන තෙන මග්ගෙන පභීනන්තා යස්ස කෙචි න සන්ති, එතෙ ව අකුසලමූලා තට්ථ සමුහතාසෙ, සමුහතා ඉච්චෙව අත්ථො. පච්චත්තබ්බවචනස්ස හි සෙ-කාරාගමං ඉච්ඡන්ති සද්දලක්ඛණකොච්ඡා. අට්ඨකථාවරියා පන “සෙති නිපාතො”ති වණ්ණෙයන්ති. යං රුච්චති, තං ගහෙතබ්බං. එත්ථ පන “කිඤ්චොපි සො එවංවිධො භික්ඛු බිණ්ණසවො හොති, බිණ්ණසවො ව නෙව ආදියති, න පජ්ඣති, පජ්ඣිත්වා යීතො”ති චුත්තො. තථාපි වත්තමානසමිපෙ වත්තමානවචනලක්ඛණෙන “ජහාති ඔරපාර”න්ති වුච්චති. අථ වා අනුපාදිසෙසාය ව නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායන්තො අත්තනො අප්ඤ්ඤාතිකබාහිරායතනසඬ්ඛානං ජහාති ඔරපාරන්ති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ කිලෙසපටිපාටියා මග්ගපටිපාටියා වාති ද්විධා අනුසයානං අභාවො වෙදිතබ්බො. කිලෙසපටිපාටියා හි කාමරාගානුසයපටිසානුසයානං තතියමග්ගෙන අභාවො හොති, මානානුසයස්ස වතුත්ථමග්ගෙන, දිට්ඨානුසයවිචිකිච්ඡානුසයානං පයමමග්ගෙන, භවරාගානුසයාවිජ්ජානුසයානං වතුත්ථමග්ගෙනෙව. මග්ගපටිපාටියා පන පයමමග්ගෙන දිට්ඨානුසයවිචිකිච්ඡානුසයානං අභාවො හොති. දුතියමග්ගෙන කාමරාගානුසයපටිසානුසයානං තනුභාවො, තතියමග්ගෙන සබ්බසො අභාවො, වතුත්ථමග්ගෙන මානානුසයභවරාගානුසයාවිජ්ජානුසයානං අභාවො හොති. තත්ථ යස්මා න සබ්බෙ අනුසයා අකුසලමූලා; කාමරාගභවරාගානුසයා එව හි ලොභාකුසලමූලෙන සඬ්ඛගං ගච්ඡන්ති. පටිසානුසයාවිජ්ජානුසයා ව “දොසො අකුසලමූලං, මොහො අකුසලමූලං” ඉච්චෙව සඬ්ඛං ගච්ඡන්ති, දිට්ඨිමානවිචිකිච්ඡානුසයා පන න කිඤ්ච අකුසලමූලං හොන්ති, යස්මා වා අනුසයාභාවවසෙන ව අකුසලමූලසමුත්සාතවසෙන ව කිලෙසප්පභානං පට්ඨපෙසි, තස්මා –

“යස්සානුසයා න සන්ති කෙචි, මූලා ව අකුසලා සමුහතාසෙ”. –

ඉති හගවා ආහ.

15. යස්ස දරුපානි එත්ථ පන පටිමුප්පන්නා කිලෙසා පරිලාභට්ඨයෙන දරුපා නාම, අපරාපරුප්පන්නා පන තෙහි දරුපෙහි ජාතත්තා දරුපා නාම. ඔරන්ති සක්කායො වුච්චති. යථාහ – “ඔරිමං තීරන්ති ඛො, භික්ඛු, සක්කායස්සෙනං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 4.238). ආගමනායාති උප්පත්තියා. පච්චයාසෙති පච්චයා එව. කිං වුත්තං හොති? යස්ස පන උපාදානක්ඛන්ධග්ගහණාය පච්චයභූතා අරියමග්ගෙන පහීනත්තා, කෙච්ඡි දරුප්පවෙච්චනා කිලෙසා න සන්ති, පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව සො භික්ඛු ජහාති ඔරපාරන්ති.

16. යස්ස වනට්ඨානි එත්ථපි දරුපා විය වනට්ඨාන වෙදිතබ්බං. වචනත්ථෙ පන අයං විසෙසො – චතුතෙ, වනොතිති වා වනං යාවති සෙවති හජ්ජිති අත්ථො. තණ්හායෙනං අධිවචනං. සා හි විසයානං පත්ථනතො සෙවනතො ච “වන”න්ති වුච්චති. තං පරිසූට්ඨානවසෙන වනං ථරති තනොතිති වනට්ඨාන, තණ්හානුසයස්සෙනං අධිවචනං. වනට්ඨා ජාතාති වනට්ඨානි. කෙච්ඡි පනාහු “සබ්බෙපි කිලෙසා ගහනට්ඨයෙන වනට්ඨානි වුච්චන්ති, අපරාපරුප්පන්නා පන වනට්ඨාන”ති. අයමෙව චෙත්ථ උරගසුත්තෙ අත්ථො අධිප්පෙනො, ඉතරො පන ධම්මපදගාථායං. විනිබන්ධාය හවායාති හවච්චිතිබන්ධාය. අථ වා විත්තස්ස විසයෙසු විනිබන්ධාය ආයතිං උප්පත්තියා වාති අත්ථො. හෙතුයෙව හෙතුකප්පා.

17. යො නිවරණෙති එත්ථ නිවරණාති විත්තං, භිතපට්පත්තිං වා නිවරන්තිති නිවරණා, පට්චිජාදෙන්තිති අත්ථො. පහායාති ඡඩ්ඛෙන්වා. පඤ්චාති තෙසං සඛ්ඛායාපරිච්ඡෙදො. ඊසාභාවතො අනිසො. කථංකථාය තිණ්ණත්තා තිණ්ණකථංකට්ඨො. විගහස්ල්ලත්තා විසල්ලො. කිං වුත්තං හොති? යො භික්ඛු කාමච්ඡන්දාදීනි පඤ්ච නිවරණාති සමන්තහද්දකෙ වුත්තනයෙන සාමඤ්ඤතො විසෙසතො ච නිවරණෙසු ආදීනවං දිස්වා තෙන තෙන මග්ගෙන පහාය තෙසඤ්ච පහීනත්තා එව කිලෙසදුක්ඛසඛ්ඛාතස්ස ඊසස්සාභාවෙන අනිසො, “අහොසිං නු ඛො අහං අතීතමද්ධාන”න්තිආදීනා (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) නයෙන පචත්තාය කථංකථාය තිණ්ණත්තා තිණ්ණකථංකට්ඨො, “තත්ථ කතමෙ පඤ්ච සල්ලා? රාගස්ල්ලො, දොසස්ල්ලො, මොහස්ල්ලො, මානස්ල්ලො, දිට්ඨිස්ල්ලො”ති වුත්තානං පඤ්චන්තං සල්ලානං විගහත්තා විසල්ලො. සො භික්ඛු පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව ජහාති ඔරපාරන්ති.

අනුපි ව කිලෙසපට්පාටියා මග්ගපට්පාටියා වාති ද්විධා එව නිවරණප්පහානං වෙදිතබ්බං. කිලෙසපට්පාටියා හි කාමච්ඡන්දනිවරණස්ස ඛාපාදනිවරණස්ස ච තතියමග්ගෙන පහානං හොති, ටීනමිද්ධනිවරණස්ස උද්ධච්චනිවරණස්ස ච චතුත්ථමග්ගෙන. “අකතං වන මෙ කුසල”න්තිආදීනා (ම. නි. 3.248; නෙත්ති. 120) නයෙන පචත්තස්ස විප්පට්සාරසඛ්ඛාතස්ස කුක්කුච්චනිවරණස්ස විචිකිච්ඡානිවරණස්ස ච පට්ඨමග්ගෙන. මග්ගපට්පාටියා පන කුක්කුච්චනිවරණස්ස විචිකිච්ඡානිවරණස්ස ච පට්ඨමග්ගෙන පහානං හොති, කාමච්ඡන්දනිවරණස්ස ඛාපාදනිවරණස්ස ච දුතියමග්ගෙන තනුභාවො හොති, තතියෙන අනවසෙසප්පහානං. ටීනමිද්ධනිවරණස්ස උද්ධච්චනිවරණස්ස ච චතුත්ථමග්ගෙන පහානං හොතිති. එවං –

“යො නිවරණෙ පහාය පඤ්ච, අනිසො තිණ්ණකථංකට්ඨො විසල්ලො;
සො භික්ඛු ජහාති ඔරපාරං, උරගො ජිණ්ණමිත්තවං පුරාණ”න්ති. –

අරහත්තනිකුටෙනෙව හගවා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨිතො. “එකච්චෙ යෙන යෙන තෙසං භික්ඛුනං යා යා ගාථා දෙසිතා, තෙන තෙන තස්සා තස්සා ගාථාය පරියොසානෙ සො සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨිතො”ති වදන්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය උරගසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ධනියසුත්තවණ්ණනා

18. පක්කොදනොති ධනියසුත්තං. කා උප්පත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති. තෙන සමයෙන ධනියො ගොපො මහීතිරෙ පට්චසති. තස්සායං පුබ්බයොගො – කස්සපස්ස හගවතො පාවචනෙ දිබ්බමානෙ වීසති වස්සහස්සානි දිවසෙ දිවසෙ සඬ්ඝස්ස වීසති සලාකහත්තානි අදාසි. සො තතො වුතො දෙවෙසු උප්පන්නො. එවං දෙවලොකෙ එකං බුද්ධන්තරං බෙපෙත්වා අභිභාකං හගවතො කාලෙ විදෙහරට්ඨමප්ඤ්ඤා පබ්බතරට්ඨං නාම අත්ථි තත්ථ ධම්මකොරණ්ඩං නාම නගරං, තස්මිං නගරෙ සෙට්ඨිපුත්තො හුත්වා අභිනිබ්බන්තො, ගොයුථං නිස්සාය ජීවති. තස්ස හි තිංසමත්තානි ගොසහස්සානි හොන්ති, සත්තවිසසහස්සා ගාවො බීරං දුස්හන්ති. ගොපා නාම නිබ්බද්ධවාසිනො න හොන්ති. වස්සිකෙ වත්තාරොමාසෙ ථලෙ වසන්ති, අවසෙසෙ අට්ඨමාසෙ යත්ථ තිණොදකං සුඛං ලබ්භති, තත්ථ වසන්ති. තඤ්ච නදීතීරං වා ජාතස්සරතීරං වා හොති. අථායමපි වස්සකාලෙ අත්තතො වසිතගාමතො නික්ඛමිත්වා ගුන්තං එසුචිභාරත්ථාය ඔකාසං ගවෙසන්තො මහාමහී භිජ්ජිත්වා එකතො කාලමහී එකතො මහාමහීච්චෙව සඬ්ඛං ගන්ත්වා සන්දමානා පුන සමුද්දසමිපෙ සමාගන්ත්වා පවත්තා. යං ඔකාසං අන්තරදීපං අකාසි, තං පච්චිත්වා වච්ඡානං සාලං අත්තතො ච නිවෙසනං මාපෙත්වා වාසං කප්පෙසි. තස්ස සත්ත පුත්තා, සත්ත ධීතරො, සත්ත සුණ්සා, අනෙකෙ

ව කම්මකාරා හොත්ති. ගොපා නාම වස්සනිමිත්තං ජානන්ති. යදා සකුණිකා කුලාවකානි රුක්ඛග්ගෙ කරොන්ති, කක්කටකා උදකසමීපෙ ද්වාරං පිදහින්වා ඵලසමීපද්වාරොන වළඤ්ජෙත්ති, තදා සුචුට්ඨිකා භවිස්සන්ති ගණ්හන්ති. යදා පන සකුණිකා කුලාවකානි නිව්ට්ඨානෙ උදකපිටියෙ කරොන්ති, කක්කටකා ඵලසමීපෙ ද්වාරං පිදහින්වා උදකසමීපද්වාරොන වළඤ්ජෙත්ති, තදා දුබ්බුට්ඨිකා භවිස්සන්ති ගණ්හන්ති.

අථ සො ධනියො සුචුට්ඨිකානිමිත්තානි උපසල්ලක්ඛෙන්වා උපකටියෙ වස්සකාලෙ අත්තරදීපා නික්ඛමිත්වා මහාමහියා පරතීරෙ සත්තසත්තාහමිපි දෙවෙ වස්සන්තෙ උදකෙන අනජ්ඣාත්ථරණොකාසෙ අත්තනො වසනොකාසං කත්වා සමන්තා පරික්ඛිපින්වා, වච්ඡසාලායො මාපෙත්වා, තත්ථ නිවාසං කප්පෙසි. අථස්ස දාරුනිණාදිසඬගහෙ කතෙ සබ්බෙසු පුත්තදාරකම්මකරපොරිසෙසු සමානියෙසු ජාතෙසු නානප්පකාරෙ ඛජ්ජභොජ්ජෙ පටියත්තෙ සමන්තා චතුද්දියා මෙසමණ්ඛලානි උට්ඨංගිංසු. සො ධෙනුයො දුභාපෙත්වා , වච්ඡසාලාසු වච්ඡෙ සණ්ඨාපෙත්වා, ගුන්තං චතුද්දියා ධුමං කාරාපෙත්වා, සබ්බපරිජනං භොජාපෙත්වා, සබ්බකිව්වානි කාරාපෙත්වා තත්ථ තත්ථ දීපෙ උජ්ජාලාපෙත්වා, සයං බීරෙන භත්තං භුක්ඛන්වා, මහාසයනෙ සයන්තො අත්තනො සිරිසමිපන්තිං දිස්වා, තුට්ඨවිත්තො හුත්වා, අපරදියාය මෙසත්ථනිකසද්දං සුත්වා නිපන්තො ඉමං උදානං උදානෙසි “පක්කොදනො දුද්ධබිරොහමස්මි”ති.

තත්ත්වයං අත්ථවණ්ණනා – පක්කොදනොති සිද්ධභත්තො. දුද්ධබිරොති ගාවො දුහින්වා ගහිතබිරො. අභන්ති අත්තානං නිදස්සෙති , අස්මිති අත්තනො තථාභාවං. පක්කොදනො දුද්ධබිරො ච අභමස්මි භවාමිති අත්ථො. ඉතීති එවමාහාති අත්ථො. නිද්දෙසෙ පන “ඉතීති පදසන්ධි, පදසංසග්ගො, පදපාරිසුරි, අක්කරසමවායො බාඤ්ජනසිලිට්ඨතා පදානුපුබ්බතාමෙත”න්ති (වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 1) එවමස්ස අත්ථො වණ්ණිතො. සොපි ඉදමෙව සන්ධායාති වෙදිතබ්බො. යං යං හි පදං පුබ්බපදෙන වුත්තං, තස්ස තස්ස එවමාහාති එතමත්ථං පකාසෙත්තොයෙව ඉතිසද්දො පච්ඡමෙන පදෙන මෙත්තෙයො ඉති වා භගවා ඉති වා එවමාදිනා පදසන්ධි භොති, නාඤ්ඤථා.

ධනියො ගොපොති තස්ස සෙට්ඨිපුත්තස්ස නාමසමොධානං. සො හි යානිමානි ථාවරාදීනි පඤ්ච ධනානි, තෙසු ධ්වපෙත්වා දානසීලාදිඅනුගාමිකධනං, ඛෙත්තවත්ථු-ආරාමාදිතො ථාවරධනතොපි, ගවස්සාදිතො ජඬගමධනතොපි හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිතො සංහාරිමධනතොපි, සිප්පායනනාදිතො අඬගසමධනතොපි යං තං ලොකස්ස පඤ්චගොරසානුප්පදානෙන බහුපකාරං තං සන්ධාය “නත්ථී ගොසමිතං ධන”න්ති (සං. නි. 1.13; නෙත්ති. 123) එවං විසෙසිතං ගොධනං, තෙන සමන්තාගතත්තා ධනියො, ගුන්තං පාලනතො ගොපො. යො හි අත්තනො ගාවො පාලෙති, සො “ගොපො”ති වුච්චති. යො පරෙසං වෙතනෙන භටො හුත්වා, සො ගොපාලකො. අයං පන අත්තනොයෙව, තෙන ගොපොති වුත්තො.

අනුතීරෙති තීරස්ස සමීපෙ. මහියාති මහාමහිනාමිකාය නදියා. සමානෙන අනුකූලවත්තිනා පරිජනෙන සද්ධිං වාසො යස්ස සො සමානවාසො, අයඤ්ච තථාවිධො. තෙනාහ “සමානවාසො”ති. ඡන්තාති තිණපණ්ණව්ජදනෙහි අනොවස්සකා කතා. කුටීති වසනසරස්සෙතං අධිවචනං. ආහිතොති ආභතො, ජාලිතො වා. ගිනීති අග්ගි. තෙසු තෙසු ධානෙසු අග්ගි “ගිනී”ති වොහරියති. අථ වෙ පත්ථයසීති ඉදානි යදි ඉච්ඡසීති වුත්තං භොති. පවස්සාති සිඤ්ච, පග්ගර, උදකං මුඤ්චාති අත්ථො. දෙවාති මෙසං ආලපති. අයං තාවෙන්ථ පදවණ්ණනා.

අයං පන අත්ථවණ්ණනා – එවමයං ධනියො ගොපො අත්තනො සයනසරෙ මහාසයනෙ නිපන්තො මෙසත්ථනිතං සුත්වා “පක්කොදනොහමස්මි”ති භණන්තො කායදුක්ඛවුපසමුපායං කායසුඛහෙතුඤ්ච අත්තනො සන්තිහිතං දීපෙති. “දුද්ධබිරොහමස්මි”ති භණන්තො චිත්තදුක්ඛවුපසමුපායං චිත්තසුඛහෙතුඤ්ච. “අනුතීරෙ මහියා”ති නිවාසට්ඨානසමිපන්තිං, “සමානවාසො”ති තාදිසෙ කාලෙ පියවිජ්ජයොගපද්ට්ඨානස්ස සොකස්සාභාවං. “ඡන්තා කුටී”ති කායදුක්ඛාපගමපටිසාතං. “ආහිතො ගිනී”ති යස්මා ගොපාලකා පරික්ඛෙපධුදාරුඅග්ගිවසෙන තයො අග්ගි කරොන්ති. තෙ ව තස්ස ගෙහෙ සබ්බෙ කතා, තස්මා සබ්බදියාසු පරික්ඛෙපග්ගිං සන්ධාය “ආහිතො ගිනී”ති භණන්තො වාළමිගාගමනනිවාරණං දීපෙති, ගුන්තං මජ්ඣෙ ගොමයාදිහි ධුමග්ගිං සන්ධාය ඩංසමකසාදිහි ගුන්තං අනාබාධං, ගොපාලකානං සයනට්ඨානෙ දාරුඅග්ගිං සන්ධාය ගොපාලකානං සීතාබාධපටිසාතං. සො එවං දීපෙත්තො අත්තනො වා ගුන්තං වා පරිජනස්ස වා වුට්ඨිපච්චයස්ස කස්සවි ආබාධස්ස අභාවතො පිතිසොමනස්සජාතො ආහ – “අථ වෙ පත්ථයසී පවස්ස දෙවා”ති.

19. එවං ධනියස්ස ඉමං ගාථං භාසමානස්ස අස්සොසි භගවා දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය ජෙතවනමහාවිහාරෙ ගන්ධකුටියං විහරන්තො. සුත්වා ච පන බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙත්තො අද්දස ධනියඤ්ච පජාපතිඤ්චස්ස “ඉමෙ උභොපි හෙතුසමිපන්තා. සවෙ අහං ගන්ත්වා ධම්මං දෙසෙස්සාමි, උභොපි පබ්බජින්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සන්ති. නො වෙ ගමිස්සාමි, ස්වෙ උදකොසෙන විනස්සිස්සන්ති”ති තං බණෙයෙව සාවත්ථීතො සත්ත යොජනසතානි ධනියස්ස නිවාසට්ඨානං ආකාසෙන ගන්ත්වා තස්ස කුටියා උපරි අට්ඨාසි. ධනියො තං ගාථං පුනප්පුනං භාසතියෙව , න නිට්ඨාපෙති, භගවති ගතෙපි භාසති. භගවා ච තං සුත්වා “න එත්තකෙන සන්තුට්ඨා වා විස්සත්ථා වා භොන්ති, එවං පන භොන්ති”ති දස්සෙතුං –

“අක්කොධනො විගතබ්ලොහමස්මි, අනුතීරෙ මහියෙකරත්තිවාසො;

විවටා කුටි නිබ්බූතො ගිනි, අප් වෙ පත්ථයසී පවස්ස දෙවා”ති. –

ඉමං පටිගාථං අභාසී ඛාඤ්ජනසභාගං නො අත්ථසභාගං. න හි “පක්කොදනො”ති, “අක්කොධනො”ති ව ආදීනි පදානි අත්ථනො සමෙන්ති මහාසමුද්දස්ස ඔරිමපාරිමතීරානි විය, ඛාඤ්ජනං පනෙන්ථ කිඤ්චි කිඤ්චි සමෙතීති ඛාඤ්ජනසභාගානි හොන්ති. තත්ථ පුරිමගාථාය සදිසපදානං චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

විසෙසපදානං පනායං පදනො අත්ථනො ව චණ්ණනා – අක්කොධනොති අකුප්ඤ්ඤාසභාවො. යො හි සො පුබ්බෙ චුත්තජ්ජකාරආසාතවත්ථුසම්භවො කොධො එකච්චස්ස සුපරිත්තොපි උප්පජ්ජමානො හදයං සන්තාපෙන්වා වූපසම්මති, යෙන ව තතො බලවතරුප්පන්තෙන එකච්චො මුඛවිකුණනමත්තං කරොති, තතො බලවතරෙන එකච්චො ඵරුසං චත්තුකාමො හනුසඤ්චලනමත්තං කරොති, අපරො තතො බලවතරෙන ඵරුසං භණ්ති, අපරො තතො බලවතරෙන දණ්ඩං වා සත්ථං වා ගවෙසන්තො දිසා විලොකෙති, අපරො තතො බලවතරෙන දණ්ඩං වා සත්ථං වා ආමසති, අපරො තතො බලවතරෙන දණ්ඩාදීනි ගහෙන්වා උපධාවති, අපරො තතො බලවතරෙන එකං වා ද්වෙ වා පහාරෙ දෙති, අපරො තතො බලවතරෙන අපි ඤාතිසාලොහිතං ජීවිතා වොරොපෙති, එකච්චො තතො බලවතරෙන පච්ඡා විජ්ජපිසාරි අත්තානම්පි ජීවිතා වොරොපෙති සීහළදීපෙ කාලගාමවාසී අමච්චො විය. එත්තාවතා ව කොධො පරමවෙපුල්ලජ්ජන්තො හොති. සො භගවතා බොධිමණ්ඩෙයෙව සබ්බසො පභීනො උච්ඡන්තමූලො තාලාවත්ථුකතො, තස්මා භගවා “අක්කොධනොභමස්මි”ති ආහ.

විගතබ්බිලොති අපගතබ්බිලො. යෙ හි තෙ විත්තබන්ධනාවෙන පඤ්ච වෙනොබ්බො චුත්තා, යෙ හි ව බ්ලභුතෙ විත්තෙ සෙයාථාපි නාම බ්ලෙ භුමිභාගෙ චත්තාරො මාසෙ වස්සන්තෙපි දෙවෙ සස්සානි න රුහන්ති, එවමෙව. සද්ධම්මස්සවනාදිකුසලහෙතුවස්සෙ වස්සන්තෙපි කුසලං න රුහති තෙ ව භගවතා බොධිමණ්ඩෙයෙව සබ්බසො පභීනා, තස්මා භගවා “විගතබ්බිලොභමස්මි”ති ආහ.

එකරත්තිං වාසො අස්සානි එකරත්තිවාසො . යථා හි ධනියො තත්ථ චත්තාරො වස්සිකෙ මාසෙ නිබද්ධවාසං උපගතො, න තථා භගවා. භගවා හි තංයෙව රත්තිං තස්ස අත්ථකාමතාය තත්ථ වාසං උපගතො. තස්මා “එකරත්තිවාසො”ති ආහ. විවටාති අපනිතච්ඡදනා. කුටීති අත්තභාවො. අත්තභාවො හි තං තං අත්ථවසං පටිච්ච කායොතිපි ගුහාතිපි දෙහොතිපි සන්දෙහොතිපි නාචාතිපි රථොතිපි වණොතිපි ධජොතිපි වම්මිකොතිපි කුටීතිපි කුටිකාතිපි වූච්චති. ඉධ පන කට්ඨාදීනි පටිච්ච ගෙහනාමිකා කුටි විය අට්ඨිආදීනි පටිච්ච සඬබ්බං ගතත්තා “කුටී”ති චුත්තො. යථාහ –

“සෙයාථාපි, ආවුසො, කට්ඨඤ්ච පටිච්ච, වල්ලිඤ්ච පටිච්ච, මත්තිකඤ්ච පටිච්ච, තිණඤ්ච පටිච්ච, ආකාසො පරිවාරිතො අගාරංත්වෙව සඬබ්බං ගච්ඡති; එවමෙව බො, ආවුසො, අට්ඨිඤ්ච පටිච්ච, න්හාරුඤ්ච පටිච්ච, මංසඤ්ච පටිච්ච, වම්මඤ්ච පටිච්ච, ආකාසො පරිවාරිතො රූපන්ත්වෙව සඬබ්බං ගච්ඡති”ති (ම. නි. 1.306).

විත්තමක්කටස්ස නිවාසතො වා කුටි. යථාහ –

“අට්ඨිකඬකලකුටි වෙ සා, මක්කටාවසථො ඉති;
මක්කටො පඤ්චද්වාරාය, කුටිකාය පසක්කිය;
ද්වාරෙන අනුපරියානි, සට්ඨයන්තො පුනප්පුන”න්ති. (ථෙරගා. 125);

සා කුටි යෙන තණ්හාමානදිට්ඨිජදනෙන සත්තානං ඡන්තත්තා පුනප්පුනං රාගාදිකිලෙසවස්සං අනිවස්සති. යථාහ

“ඡන්තමතිවස්සති, විවටං නාතිවස්සති;
තස්මා ඡන්තං විවරෙථ, එවං තං නාතිවස්සති”ති. (උදා. 45; ථෙරගා. 447; පථි. 339);

අයං ගාථා ද්විසු යානෙසු චුත්තා බන්ධකෙ ථෙරගාථායඤ්ච. බන්ධකෙ හි “යො ආපත්තිං පටිච්ඡාදෙති, තස්ස කිලෙසා ව පුනප්පුනං ආපත්තියො ව අනිවස්සන්ති, යො පන න පටිච්ඡාදෙති, තස්ස නාතිවස්සන්ති”ති ඉමං අත්ථං පටිච්ච චුත්තා. ථෙරගාථායං “යස්ස රාගාදිච්ඡදනං අත්ථී, තස්ස පුන ඉට්ඨාරම්මණාදිසු රාගාදිසම්භවතො ඡන්තමතිවස්සති . යො වා උප්පන්තෙ කිලෙසෙ අධිවාසෙති, තස්සෙව අධිවාසිතකිලෙසච්ඡදනච්ඡන්තා අත්තභාවකුටි පුනප්පුනං කිලෙසවස්සං අනිවස්සති. යස්ස පන අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණවානෙන කිලෙසච්ඡදනස්ස විද්ධංසිතත්තා විවටා, තස්ස නාතිවස්සති”ති. අයමත්ථො ඉධ අධිජ්ජෙතො. භගවතා හි යථාචුත්තං ඡදනං යථාචුත්තෙනෙව නයෙන විද්ධංසිතං, තස්මා “විවටා කුටී”ති ආහ. නිබ්බූතොති උපසන්තො. ගිනීති අග්ගි. යෙන හි එකාදසවිධෙන අග්ගිනා සබ්බමිදං ආදිත්තං. යථාහ – “ආදිත්තං රාගග්ගිනා”ති විත්ථාරො. සො අග්ගි භගවතො බොධිමූලෙයෙව අරියමග්ගසලිලසෙකෙන නිබ්බූතො, තස්මා “නිබ්බූතො ගිනී”ති ආහ.

එවං වදන්තො ව ධනියං අතුට්ඨබ්බෙන තුස්සමානං අඤ්ඤාපදෙසෙනෙව පරිභාසති, ඔවදති, අනුසාසති. කථං? “අක්කොධනො” ති හි වදමානො, ධනිය, ත්වං “පක්කොදනොහමස්මි” ති තුට්ඨො, ඔදනපාකො ව යාවජීවං ධනපරික්ඛයෙන කත්තබ්බො, ධනපරික්ඛයො ව ආරක්ඛාදිදුක්ඛපදට්ඨානො, එවං සන්තෙ දුක්ඛෙනෙව තුට්ඨො හොසි. අහං පන “අක්කොධනොහමස්මි” ති තුස්සන්තො සන්දිට්ඨිකසම්පරායිකදුක්ඛාභාවෙන තුට්ඨො හොමීති දීපෙති. “විගතබ්ලො” ති වදමානො ත්වං “දුද්ධබ්බරොහමස්මි” ති තුස්සන්තො අකතකිව්වොව “කතකිව්වොහමස්මි” ති මන්ත්වා තුට්ඨො, අහං පන “විගතබ්ලොහමස්මි” ති තුස්සන්තො කතකිව්වොව තුට්ඨො හොමීති දීපෙති. “අනුතිරෙ මහියෙකරත්තිවාසො” ති වදමානො ත්වං අනුතිරෙ මහියා සමානවාසොති තුස්සන්තො වතුමාසනිඛද්ධවාසෙන තුට්ඨො. නිඛද්ධවාසො ව ආවාසසඬ්භෙන හොති, සො ව දුක්ඛො, එවං සන්තෙ දුක්ඛෙනෙව තුට්ඨො හොසි. අහං පන එකරත්තිවාසොති තුස්සන්තො අනිඛද්ධවාසෙන තුට්ඨො, අනිඛද්ධවාසො ව ආවාසසඬ්භාභාවෙන හොති, ආවාසසඬ්භාභාවො ව සුඛොති සුඛෙනෙව තුට්ඨො හොමීති දීපෙති.

“විවටා කුට්ඨි” ති වදමානො ත්වං ඡන්තා කුට්ඨි තුස්සන්තො ඡන්තගෙහතාය තුට්ඨො, ගෙහෙ ව තෙ ඡන්තෙහි අත්තභාවකුට්ඨං කිලෙසවස්සං අතිවස්සති, යෙන සඤ්ජනිතෙහි චතුති මහොසෙහි වුය්හමානො අනයඛාසනං පාපුණ්ණයාසි, එවං සන්තෙ අතුට්ඨබ්බෙනෙව තුට්ඨො හොසි. අහං පන “විවටා කුට්ඨි” ති තුස්සන්තො අත්තභාවකුට්ඨං කිලෙසවස්සදනාභාවෙන තුට්ඨො. එවඤ්ච මෙ විවටාය කුට්ඨා න තං කිලෙසවස්සං අතිවස්සති, යෙන සඤ්ජනිතෙහි චතුති මහොසෙහි වුය්හමානො අනයඛාසනං පාපුණ්ණයාසි, එවං සන්තෙ තුට්ඨබ්බෙනෙව තුට්ඨො හොමීති දීපෙති. “නිබ්බුතො ගිනී” ති වදමානො ත්වං ආහිතො ගිනීති තුස්සන්තො අකතුපද්දවනිවාරණොව කතුපද්දවනිවාරණොස්මිති මන්ත්වා තුට්ඨො. අහං පන නිබ්බුතො ගිනීති තුස්සන්තො එකාදසග්ගිපරිලාභාභාවෙන කතුපද්දවනිවාරණතායෙව තුට්ඨොති දීපෙති. “අප්ච චෙ පත්ථයසි පවස්ස දෙව” ති වදමානො එවං විගතදුක්ඛානං අනුප්පත්තසුඛානං කතසබ්බකිව්වානං අමභාදිසානං එතං වචනං සොහති, අප්ච චෙ පත්ථයසි, පවස්ස දෙව, න තො තයි වස්සන්තෙ වා අවස්සන්තෙ වා වුඩ්ඪි වා භානි වා අත්ථි, ත්වං පන තස්මා එවං වදසීති දීපෙති. තස්මා යං වුත්තං “එවං වදන්තො ව ධනිය අතුට්ඨබ්බෙනෙව තුස්සමානං අඤ්ඤාපදෙසෙනෙව පරිභාසති ඔවදති, අනුසාසති” ති, තං සම්මදෙව වුත්තන්ති.

20. එවමිමං භගවතා වුත්තං ගාථං සුත්වාපි ධනියො ගොපො “කො අයං ගාථං භාසති” ති අවත්වා තෙන සුභාසිතෙන පරිතුට්ඨො පුනපි තථාරූපං සොතුකාමො අපරමිපි ගාථමාහ “අන්ධකමකසා” ති. තත්ථ අන්ධකාති කාලමක්ඛිකානං අධිවචනං, පිඬගලමක්ඛිකානන්තිපි එකෙ. මකසාති මකසායෙව. න විජ්ජරෙති නත්ථි. කච්ඡෙති ද්වෙ කච්ඡා – නදිකච්ඡො ව පබ්බතකච්ඡො ව. ඉධ නදිකච්ඡො. රුළුභනිණොති සඤ්ජාතතිණො. වරන්තිති භත්තකිව්වං කරොන්ති. වුට්ඨිමිපිති වාතවුට්ඨිආදිකා අනෙකා වුට්ඨියො, තා ආලවකසුත්තෙ පකාසයිස්සාම. ඉධ පන වස්සවුට්ඨිං සන්ධාය වුත්තං. සහෙයුන්ති බමෙයුං. සෙසං පාකට්ඨෙව. එත්ථ ධනියො යෙ අන්ධකමකසා සන්තිපතිත්වා රුධිරෙ පිවන්තා මුහුත්තෙනෙව ගාවො අනයඛාසනං පාපෙන්නි, තස්මා වුට්ඨිතමත්තෙයෙව තෙ ගොපාලකා පංසුනා ව සාඛාහි ව මාරෙන්නි, තෙසං අභාවෙන ගුන්තං බෙමතං, කච්ඡෙ රුළුභනිණවරණෙන අද්ධානගමනපරිස්සමාභාවං වත්වා බුදාකිලමල්භාවඤ්ච දීපෙන්නො “යථා අඤ්ඤෙසං ගාවො අන්ධකමකසමිච්ඡෙහි දිස්සමානා අද්ධානගමනෙන කිලන්තා බුදාය මිලායමානා එකවුට්ඨිනිපාතමිපි න සහෙයුං, න මෙ තථා ගාවො, මය්හං පන ගාවො වුත්තප්පකාරාභාවා ද්වික්ඛන්තුං වා තික්ඛතුං වා වුට්ඨිමිපි සහෙයු” න්ති දීපෙති.

21. තතො භගවා යස්මා ධනියො අන්තරදීපෙ වසන්තො භයං දිස්වා, කුල්ලං බන්ධිත්වා, මහාමහිං තරිත්වා, තං කච්ඡං ආගමිම “අහං සුට්ඨු ආගතො, නිබ්භයෙව යානෙ යීතො” ති මඤ්ඤමානො එවමාහ, සහයෙ එව ව සො යානෙ යීතො, තස්මා තස්ස ආගමනට්ඨානා අත්තතො ආගමනට්ඨානං උත්තරිතරඤ්ච පණිතතරඤ්ච වණ්ණෙන්නො “බද්ධාසි හිසි” ති ඉමං ගාථමාසි, අත්ථසභාගං නො ඛාඤ්ජනසභාගං.

තත්ථ හිසිති පත්ථරිත්වා පුපුලං කත්වා බද්ධකුල්ලො වුව්වති ලොකෙ. අරියස්ස පන ධම්මවිනයෙ අරියමග්ගස්සෙතං අධිවචනං. අරියමග්ගො හි –

“මග්ගො පජ්ජො පථො පන්ථො, අඤ්ජසං වට්ඨමායනං;
නාවා උත්තරසෙතු ව, කුල්ලො ව හිසි සඬ්ඛමො”. (වුළුති. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 101);

“අද්ධානං පහවො වෙව, තත්ථ තත්ථ පකාසිතො”.

ඉමායපි ගාථාය භගවා පුරිමනයෙනෙව තං ඔවදන්තො ඉමං අත්ථං ආභාති වෙදිතබ්බො – ධනිය, ත්වං කුල්ලං බන්ධිත්වා, මහිං තරිත්වා, ඉමං යානමාගතො, පුනපි ව තෙ කුල්ලො බන්ධිතබ්බො එව භවිස්සති, නදී ව තරිතබ්බො, න වෙතං යානං බෙමං. මයා පන එකච්ඡිතෙ මග්ගඬ්ඛිනාති සමොධානෙන්වා ඤාණබන්ධනෙන බද්ධා අහොසි හිසි. සා ව සත්තතිංසබොධිපක්ඛියධම්මපරිපුණ්ණතාය එකරසභාවුපගතත්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං අනතිවත්තනෙන පුන බන්ධිතබ්බප්පයොජනාභාවෙන දෙවමනුස්සෙසු කෙනචි මොවෙතුං අසක්කුණෙයායනාය ව සුසඬ්ඛතා. තාය වමිහි තිණ්ණො, පුබ්බෙ පත්ථිතං තීරප්පදෙසං ගතො. ගච්ජන්තොපි ව න සොතාපන්තාදයො විය කඤ්චිදෙව පදෙසං ගතො. අප්ච බො පාරගතො සබ්බාසවක්ඛයං සබ්බධම්මපාරං පරමං බෙමං නිබ්බානං ගතො, තිණ්ණොති වා සබ්බඤ්ඤුතං පත්තො, පාරගතොති අරහත්තං පත්තො . කිං විනයො පාරගතොති වෙ? විනයො ඔසං, කාමොසාදිවතුබ්බිධං ඔසං

තරිත්වා අතික්කම්ම තං පාරං ගතොති. ඉදානි ච පන මෙ පුන තරිතබ්බාභාවතො අත්ථො භිසියා න විජ්ජති, තස්මා මමෙව යුත්තං වත්තුං “අථ වෙ පත්ථයසී පවස්ස දෙවා”ති.

22. තම්පි සුත්වා ධනියො පුරිමනයෙනෙව “ගොපි මම අස්සවා”ති ඉමං ගාථං අභාසී. තත්ථ ගොපිති හරියං නිද්දිසති. අස්සවාති වචනකරා කිංකාරපට්ඨාසාති. අලොලාති මාතුගාමො හි පඤ්චහි ලොලතාහි ලොලො හොති – ආභාරලොලතාය, අලඬිකාරලොලතාය, පරපුරිසලොලතාය, ධනලොලතාය, පාදලොලතාය. තථා හි මාතුගාමො හත්තපුච්ඡුරාදිභෙදෙ ආභාරෙ ලොලතාය අන්තමසො පාරිවාසිකහත්තම්පි භුඤ්ජති, හත්ථොතාපකම්පි ඛාදති, දිගුණං ධනමනුජ්ජදත්ථාපි සුරං පිචති. අලඬිකාරලොලතාය අඤ්ඤං අලඬිකාරං අලභමානො අන්තමසො උදකතෙලකෙනපි කෙසෙ ඔසණ්ඨෙත්වා මුඛං පරිමජ්ජති. පරපුරිසලොලතාය අන්තමසො පුත්තෙනපි තාදිසෙ පදෙසෙ පක්කොසියමානො පයමං අසද්ධම්මවසෙන වින්තෙති. ධනලොලතාය “භංසරාජං ගභෙත්වාන සුවණ්ණා පරිභායථ”. පාදලොලතාය ආරාමාදිගමනසීලො හුත්වා සබ්බං ධනං විනාසෙති. තත්ථ ධනියො “ඵකාපි ලොලතා මය්භං ගොපියා නත්ථි”ති දස්සෙන්නො අලොලාති ආභ.

දීඝරත්තං සංවාසියාති දීඝකාලං සද්ධිං වසමානා කොමාරභාවතො පභුති ඵකතො වඩ්ඪිතා. තෙන පරපුරිසෙ න ජානාතිති දස්සෙති. මනාපාති ඵචං පරපුරිසෙ අජානන්ති මමෙව මනං අල්ලියතිති දස්සෙති. තස්සා න සුණාමි කිඤ්චි පාපන්ති “ඉත්ථන්තාමෙන නාම සද්ධිං ඉමාය භසිතං වා ලපිතං වා”ති ඵචං තස්සා න සුණාමි, කඤ්චි අතිවාරදොසන්ති දස්සෙති.

23. අථ භගවා ඵතෙහි ගුණෙහි ගොපියා කුට්ඨං ධනියං ඔවදන්තො පුරිමනයෙනෙව “චිත්තං මම අස්සව”න්ති ඉමං ගාථමභාසී, අත්ථසභාගං, බ්‍යඤ්ජනසභාගඤ්ච. තත්ථ උත්තානත්ථානෙව පදාති. අයං පන අධිජ්ජායො – ධනිය, ත්ථං “ගොපි මම අස්සවා”ති කුට්ඨො, සා පන තෙ අස්සවා භවෙය්‍ය වා න වා; දුජ්ජානං පරචිත්තං, විසෙසතො මාතුගාමස්ස. මාතුගාමඤ්චි කුච්ඡියා පරිහරන්තාපි රක්ඛිතුං න සක්කොන්ති, ඵචං දුරක්ඛචිත්තත්තා ඵච න සක්කා කුම්භාදිසෙහි ඉත්ථි අලොලාති වා සංවාසියාති වා මනාපාති වා නිජ්ජාපාති වා ජාතිතුං. මය්භං පන චිත්තං අස්සවං ඔවාදපට්ඨකරං මම වසෙ වත්තති, නාභං තස්ස වසෙ වත්තාමි. සො වස්ස අස්සවභාවො යමකපාටිභාරියෙ ඡන්තං වණ්ණානං අග්ගිධාරාසු ව උදකධාරාසු ව පවත්තමානාසු සබ්බජනස්ස පාකටො අභොසී. අග්ගිනිම්මානෙ හි තෙජොකසිණං සමාපජ්ජිතබ්බං උදකනිම්මානෙ ආපොකසිණං, නිලාදිනිම්මානෙ නිලාදිකසිණානි. බුද්ධානම්පි හි ද්වෙ චිත්තානි ඵකතො නජ්ජවත්තන්ති, ඵකමෙව පන අස්සවභාවෙන ඵචං වසවත්ති අභොසී. තඤ්ච ඛො පන සබ්බකිලෙසබන්ධනාපගමා විමුක්තං, විමුක්තත්තා තදෙව අලොලං, න තව ගොපි. දීපඬිකරබුද්ධකාලතො ව පභුති දානසීලාදිති දීඝරත්තං පරිභාවිතත්තා සංවාසියං, න තව ගොපි. තදෙන අනුත්තරෙන දමට්ඨෙන දම්තත්තා සුදන්තං, සුදන්තත්තා අත්තතො වසෙන ඡද්ධාරවිසෙවනං පභාය මමෙව අධිජ්ජායමනස්ස වසෙනානුවත්තනතො මනාපං, න තව ගොපි.

පාපං පන මෙ න විජ්ජතිති ඉමිනා පන භගවා තස්ස අත්තතො චිත්තස්ස පාපාභාවං දස්සෙති, ධනියො විය ගොපියා. සො වස්ස පාපාභාවො න කෙවලං සම්මාසම්බුද්ධකාලෙයෙව, ඵකුනතිංස වස්සානි සරාගාදිකාලෙ අගාරමජ්ඣෙකෙ වසන්තස්සාපි වෙදිතබ්බො. තදාපි හිස්ස අගාරියභාවානුරූපං විඤ්ඤපට්ඨකුට්ඨං කායදුච්චරිතං වා වච්චුච්චරිතං වා මනොදුච්චරිතං වා න උජ්ජන්තපුබ්බං. තතො පරං මාරොපි ඡබ්බස්සානි අනභිසම්බුද්ධං, ඵකං වස්සං අභිසම්බුද්ධන්ති සත්ත වස්සානි තථාගතං අනුබන්ධි “අජ්ජෙව නාම වාලග්ගනිතුදනමත්තම්පිස්ස පාපසමාවාරං පස්සෙය්‍ය”න්ති. සො අදිස්වාච නිබ්බින්නො ඉමං ගාථං අභාසී –

“සත්ත වස්සානි භගවන්තං, අනුබන්ධිං පදාපදං;
ඔතාරං නාධිගච්ඡිස්සං, සම්බුද්ධස්ස සතිමතො”ති. (සු. නි. 448);

බුද්ධකාලෙපි නං උත්තරමාණුවො සත්ත මාසානි අනුබන්ධි ආභිසමාවාරිකං දට්ඨුකාමො. සො කිඤ්චි වජ්ජං අදිස්වාච පරිසුද්ධසමාවාරො භගවාති ගතො. චත්තාරි හි තථාගතස්ස අරක්ඛෙය්‍යානි. යථාභ –

“චත්තාරිමානි , භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස අරක්ඛෙය්‍යානි. කතමානි චත්තාරි? පරිසුද්ධකායසමාවාරො, භික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස කායදුච්චරිතං, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය ‘මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසී’ති, පරිසුද්ධවච්ඡිසමාවාරො...පෙ.... පරිසුද්ධමනොසමාවාරො...පෙ.... පරිසුද්ධාජීවො, භික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස මිච්ඡාජීවො, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය ‘මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසී’”ති (අ. නි. 7.58).

ඵචං යස්මා තථාගතස්ස චිත්තස්ස න කෙවලං සම්මාසම්බුද්ධකාලෙ, පුබ්බෙපි පාපං නත්ථි ඵච, තස්මා ආභ – “පාපං පන මෙ න විජ්ජති”ති. තස්සාධිජ්ජායො – මමෙව චිත්තස්ස පාපං න සක්කා සුණිතුං, න තව ගොපියා. තස්මා යදි ඵතෙහි ගුණෙහි කුට්ඨෙන “අථ වෙ පත්ථයසී පවස්ස දෙවා”ති චත්තබ්බං, මයාවෙනං චත්තබ්බන්ති.

24. තමයි සුත්වා ධනියෝ තතුත්තරිපි සුභාසිතරසායනං පිටිතුකාමෝ අත්තනෝ භුජිස්සභාවං දස්සෙන්නෝ ආහ “අත්තවෙනතභතොභමස්මි”ති. තත්ථ අත්තවෙනතභතොති අත්තනියෙනෙව සාසවිජාදනෙන භතො, අත්තනොයෙව කම්මං කත්වා ජීවාමි, න පරස්ස වෙනතං ගහෙන්වා පරස්ස කම්මං කරොමිති දස්සෙති. පුත්තාති ධිතරො ව පුත්තා ව, තෙ සබ්බෙ පුත්තාත්තෙව ඵකජ්ඣං වුව්වන්ති. සමානියාති සන්තිහිතා අවිජ්ජවුට්ඨා. අරොගාති නිරාබාධා, සබ්බෙව උරුබාහුබලාති දස්සෙති. තෙසං න සුඤ්ඤාමි කිඤ්චි පාපන්ති තෙසං වොරාති වා පරදාරිකාති වා දුස්සිලාති වා කිඤ්චි පාපං න සුඤ්ඤාමිති.

25. එවං වුත්තෙ භගවා පුරිමනායෙනෙව ධනියං ඔවදන්තො ඉමං ගාථං අභාසි – “නාභං භතකො”ති. අත්තාපි උත්තානත්ථානෙව පදාති. අයං පන අධිප්පායො – ත්වං “භුජිස්සභමස්මි”ති මන්ත්වා තුට්ඨො, පරමත්ථතො ව අත්තනො කම්මං කරිත්වා ජීවන්තොපි දාසො ඵවාසි තණ්හාදාසත්තා, භතකවාදා ව න පරිමුව්වසි. වුත්තඤ්ඤො “උනො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො”ති (ම. නි. 2.305). පරමත්ථතො පන නාභං භතකොස්මි කස්සවි. අභඤ්ඤි කස්සවි පරස්ස වා අත්තනො වා භතකො න භොමි. කිං කාරණං? යස්මා නිබ්බිට්ඨොන වරාමි සබ්බලොකෙ. අභඤ්ඤි දීපඤ්ඤාපාදමුලනො යාව බොධි, තාව සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස භතකො අභොසිං. සබ්බඤ්ඤාතං පත්තො පන නිබ්බිට්ඨො නිබ්බියො රාජභතො විය. තෙනෙව නිබ්බිට්ඨොන සබ්බඤ්ඤාභාවෙන ලොකුත්තරසමාධිසුඛෙන ව ජීවාමි. තස්ස මෙ ඉදාති උත්තරිකරණියස්ස කතපරිවයස්ස වා අභාවනො අප්පහිනපටිසන්ධිකානං තාදිසානං විය පත්තබ්බො කොචි අත්ථො භතියා න විජ්ජති. “භටියා”තිපි පායො. තස්මා යදි භුජිස්සතාය තුට්ඨොන “අථ වෙ පත්ථයසි පවස්ස දෙවා”ති වත්තබ්බං, මයාවෙනං වත්තබ්බන්ති.

26. තමයි සුත්වා ධනියෝ අතිත්තොව සුභාසිතාමනෙන අත්තනො පඤ්චප්පකාරගොමණ්ඩලපරිපුණ්ණභාවං දස්සෙන්නෝ ආහ “අත්ථි වසා”ති. තත්ථ වසාති අදම්මවුඩ්ඪවච්ඡකා. ධෙනුපාති ධෙනුං පිවන්තා තරුණවච්ඡකා, බීරදායිකා වා ගාවො. ගොධරණියොති ගබ්හිනියො. පවෙණියොති වයප්පත්තා බලිබද්දෙහි සද්ධිං මෙටුනපත්ථනකගාවො. උසභොපි ගවම්පතීති යො ගොපාලකෙහි පාතො එව න්භාපෙත්වා, භොජෙත්වා, පඤ්චඨගුලං දත්වා, මාලං බන්ධිත්වා – “එහි, තාත, ගාවො ගොවරං පාපෙත්වා රක්ඛිත්වා ආනෙහි”ති පෙසියති, එවං පෙසිතො ව තා ගාවො අගොවරං පරිහරිත්වා, ගොවරෙ වාරෙත්වා, සීහබ්බාග්ඝාදිභයා පරිත්තායිත්වා ආනෙහි, තථාරූපො උසභොපි ගවම්පති ඉධ මය්හං ගොමණ්ඩලෙ අත්ථිති දස්සෙසි.

27. එවං වුත්තෙ භගවා තථෙව ධනියං ඔවදන්තො ඉමං පච්චනිකගාථං ආහ “තත්ථි වසා”ති. එත්ථ වෙස අධිප්පායො – ඉධ අම්භාකං සාසනෙ අදම්මට්ඨොන වුඩ්ඪට්ඨොන ව වසාසඨිබාතා පරියුට්ඨානා වා, තරුණවච්ඡකෙ සන්ධාය වසානං මූලට්ඨොන බීරදායිනියො සන්ධාය පග්ගරණට්ඨොන ධෙනුපාසඨිබාතා අනුසයා වා, පටිසන්ධිගබ්හධාරණට්ඨොන ගොධරණසඨිබාතා පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානෙඤ්ජාහිසඨිබාරවෙනනා වා, සංයොගපත්ථනට්ඨොන පවෙණිසඨිබාතා පත්ථනා තණ්හා වා, ආධිපච්චට්ඨොන පුබ්බඨගමට්ඨොන සෙට්ඨට්ඨොන ව ගවම්පතිඋසභසඨිබාතං අහිසඨිබාරවිඤ්ඤාණං වා තත්ථි, ස්වාභං ඉමාය සබ්බයොගක්ඛෙමභුතාය තත්ථිතාය තුට්ඨො. ත්වං පන සොකාදිවත්ථුභුතාය අත්ථිතාය තුට්ඨො. තස්මා සබ්බයොගක්ඛෙමතාය තුට්ඨස්ස මමෙවෙනං යුත්තං වත්තුං “අථ වෙ පත්ථයසි පවස්ස දෙවා”ති.

28. තමයි සුත්වා ධනියෝ තතුත්තරිපි සුභාසිතං අමතරසං අධිගන්තුකාමෝ අත්තනො ගොගණස්ස බිලබන්ධනසම්පත්තිං දස්සෙන්නෝ ආහ “බිලා නිබාතා”ති. තත්ථ බිලාති ගුන්තං බන්ධනත්ථමිභා. නිබාතාති ආකොටෙන්වා භුමියං පවෙසිතා බුද්දකා මහන්තා බණිත්වා යපිතා. අසම්පවෙධීති අකම්පකා. දාමාති වච්ඡකානං බන්ධනත්ථාය කතා ගන්ථිතපාසයුත්තා රජ්ජබන්ධනවිසෙසා. මුඤ්ජමයාති මුඤ්ජනිණියො. නවාති අවිරකතා. සුසණ්ඨානාති සුට්ඨු සණ්ඨානා, සුචට්ටිතසණ්ඨානා වා. න හි සක්ඛිත්තිති නෙව සක්ඛිස්සන්ති. ධෙනුපාපි ඡෙත්තුන්ති තරුණවච්ඡකාපි ඡිත්තිදිතුං.

29. එවං වුත්තෙ භගවා ධනියස්ස ඉන්ද්‍රිය-පරිපාකකාලං ඤාත්වා පුරිමනායෙනෙව තං ඔවදන්තො ඉමං චතුසච්චදිපිකං ගාථං අභාසි “උසභොරිව ඡෙත්වා”ති. තත්ථ උසභොති ගොපිතා ගොපරිණායකො ගොයුට්ඨති බලිබද්දො. කෙච්චි පන භණන්ති “ගවසනපෙට්ඨො උසභො, සභස්සපෙට්ඨො වසභො, සනසභස්සපෙට්ඨො නිසභො”ති. අපරෙ “එකගාමබෙන්තෙ පෙට්ඨො උසභො, ද්විසු පෙට්ඨො වසභො, සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනො නිසභො”ති. සබ්බෙපෙනෙ පපඤ්ඤා, අපිච්ච බො පන උසභොති වා වසභොති වා නිසභොති වා සබ්බෙපෙනෙ අප්පට්ඨමට්ඨොන වෙදිතබ්බා. යථාහ – “නිසභො වත භො සමණො ගොතමො”ති (සං. නි. 1.38). ර-කාරො පදසන්ධිකරො. බන්ධනානීති රජ්ජබන්ධනාති කිලෙසබන්ධනාති ව. නාගොති භත්ථි. පූතිලතන්ති ගලොච්චිලතං. යථා හි සුවණ්ණවණ්ණොපි කායො පූතිකායො, වස්සසතිකොපි සුනබො කුක්කුරො, තද්දුපාතොපි සිඨිගාලො “ජරසිඨිගාලො”ති වුව්වති, එවං අහිනවාපි ගලොච්චිලතා අසාරකත්තෙන “පූතිලතා”ති වුව්වති. දාලයිත්වාති ඡිත්තිදත්වා. ගබ්හඤ්ඤ වෙසයාඤ්ඤ ව ගබ්හවෙසයා. තත්ථ ගබ්හග්ගහණෙන ජලාබ්‍රජයොති, සෙයාග්ගහණෙන අවසෙසා. ගබ්හවෙසයාමුඛෙන වා සබ්බාපි තා වුත්තාති වෙදිතබ්බා. සෙසමෙත්ථ පදත්ථතො උත්තානමෙව.

අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො – ධනිය, ත්වං බන්ධනෙන තුට්ඨො, අභං පන බන්ධනෙන අට්ඨියන්තො ථාමවිරියපෙනො මහාඋසභොරිව බන්ධනාති පඤ්චුද්ධම්භාගියසංයොජනාති චතුත්ථඅරියමග්ගථාමවිරියෙන ඡෙත්වා,

නාගො පුතිලතංව පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනබන්ධනානි හෙට්ඨාමග්ගන්තයථාමචිරියෙන දාලයිත්වා, අථ වා උසභොරිව බන්ධනානි අනුසයෙ නාගො පුතිලතංව පරියුට්ඨානානි ඡේත්වා දාලයිත්වා ව ධීතො. තස්මා න පුන ගබ්භසෙය්‍යං උපෙස්සං. සොභං ජාතිදුක්ඛවත්ථුකෙහි සබ්බදුක්ඛෙහි පරිමුත්තො සොභාමි – “අථ වෙ පත්ථයසී පවස්ස දෙවා”ති වදමානො. තස්මා සචෙ ත්වම්පි අභං විය වත්තුම්චිජ්ජි, ඡීන්ද තානි බන්ධනානිති. එත්ථ ව බන්ධනානි සමුදයසච්චං, ගබ්භසෙය්‍යා දුක්ඛසච්චං, “න උපෙස්ස”න්ති එත්ථ අනුපගමො අනුපාදිසෙසවසෙන, “ඡේත්වා දාලයිත්වා”ති එත්ථ ඡෙදො පදාලනඤ්ච සඋපාදිසෙසවසෙන නිරොධසච්චං, යෙන ඡීන්දති පදාලෙති ව, තං මග්ගසච්චන්ති.

එවමෙතං චතුසච්චදීපිකං ගාථං සුත්වා ගාථාපරියොසානෙන ධනියො ව පජාපති වස්ස ද්වෙ ව ධිතරොති වත්තාරො ජනා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිසු. අථ ධනියො අවෙච්චප්පසාදයොගෙන තථාගතෙ මූලජාතාය පතිට්ඨිතාය සද්ධාය පඤ්ඤාවක්ඛුනා භගවතො ධම්මකායං දිස්වා ධම්මතාය වොදිතභද්දයො චිත්තෙසි – “බන්ධනානි ඡීන්දං, ගබ්භසෙය්‍යා ව මෙ නත්ථි”ති අච්චිං පරියන්තං කත්වා යාව භවග්ගා කො අඤ්ඤො එවං සිහනාදං නදිස්සති අඤ්ඤත්‍ර භගවතා, ආගතො නු ඛො මෙ සත්ථාති. තතො භගවා ඡබ්බණ්ණරස්මිජාලච්චිත්‍රං සුවණ්ණරසසෙකපිඤ්ජරං විය සරිරාභං ධනියස්ස නිවෙසනෙ මුඤ්චි “පස්ස දානි යථාසුඛ”න්ති.

30. අථ ධනියො අත්තො පටිට්ඨවත්ථිමසුරියං විය සමන්තා පජ්ජලිතපදිපසහස්සසමුජ්ජලිතම්ච ව නිවෙසනං දිස්වා “ආගතො භගවා”ති චිත්තං උජ්ජාදෙසි. තස්මිංයෙව ව සමයෙ මෙසොපි පාවස්සි. තෙනාහු සඬ්ඨිතිකාරා “නින්තඤ්ච ටලඤ්ච පුරයන්තො”ති. තත්ථ නින්තන්ති පල්ලං. ටලන්ති උක්කුලං. එවමෙතං උක්කුලච්චකුලං සබ්බමිපි සමං කත්වා පුරයන්තො මහාමෙසො පාවස්සි, වස්සිතුං ආරභීති චුත්තං භොති. තාවදෙවාති යං බණං භගවා සරිරාභං මුඤ්චි, ධනියො ව “සත්ථා මෙ ආගතො”ති සද්ධාමයං චිත්තාභං මුඤ්චි, තං බණං පාවස්සිති. කෙච්ච පන “සුරියුග්ගමනම්පි තස්මිංයෙව බණං”ති වණ්ණයන්ති.

31-32. එවං තස්මිං ධනියස්ස සද්ධුජ්ජාදනථාගතොභාසඵරණසුරියුග්ගමනක්ඛණෙ වස්සතො දෙවස්ස සද්දං සුත්වා ධනියො පීතිසොමනස්සජාතො ඉමමත්ථං අභාසථ “ලාභා වත නො අනප්පකා”ති ද්වෙ ගාථා වත්තබ්බා.

තත්ථ යස්මා ධනියො සපුත්තදාරො භගවතො අරියමග්ගපට්ඨෙධෙන ධම්මකායං දිස්වා, ලොකුත්තරවක්ඛුනා රූපකායං දිස්වා, ලොකියවක්ඛුනා සද්ධාපට්ටාභං ලභී. තස්මා ආභ – “ලාභා වත නො අනප්පකා, යෙ මයං භගවන්තං අද්දසාමා”ති. තත්ථ වත ඉති විම්භයත්ථෙ නිපාතො. නො ඉති අම්මාකං. අනප්පකාති විපුලා. සෙසං උත්තානමෙව. සරණං තං උපෙමාති එත්ථ පන කිඤ්චාපි මග්ගපට්ඨෙධෙනෙවස්ස සිද්ධං සරණගමනං, තත්ථ පන නිව්ඡයගමනමෙව ගතො, ඉදානි වාචාය අත්තසන්තියාතනං කරොති. මග්ගවසෙන වා සන්තියාතනසරණතං අවලසරණතං පත්තො, තං පරෙසං වාචාය පාකටං කරොන්තො පණ්ඩිතසරණගමනං ගච්ජති. වක්ඛුමාති භගවා පකතිදිබ්බපඤ්ඤාසමන්තවුද්ධවක්ඛුනි පඤ්චති වක්ඛුනි වක්ඛුමා. තං ආලපන්තො ආභ – “සරණං තං උපෙම වක්ඛුමා”ති. “සත්ථා නො භොති තුවං මහාමුනී”ති ඉදං පන වචනං සිස්සභාචුපගමනෙනාපි සරණගමනං පුරෙතුං භණති, ගොපී ව අභඤ්ච අස්සවා, බ්‍රහ්මවරියං සුගතෙ වරාමසෙති ඉදං සමාදානවසෙන.

තත්ථ බ්‍රහ්මවරියන්ති මෙටුනචිරතිමග්ගසමණධම්මසාසනසදාරසන්තොසානමෙතං අධිවචනං. “බ්‍රහ්මචාරී”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.83) හි මෙටුනචිරති බ්‍රහ්මවරියන්ති වුවවති. “ඉදං ඛො පන මෙ පඤ්චසිඛ, බ්‍රහ්මවරියං එකන්තනිබ්බදායා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 2.329) මග්ගො. “අභිජානාමි ඛො පනාභං, සාරිපුත්ත, චතුරභිගුසමන්තාගතං බ්‍රහ්මවරියං වරිතා”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.155) සමණධම්මො. “තයිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඤ්චෙව ජීතඤ්චා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 3.174) සාසනං.

“මයඤ්ච හරියා නාතික්කමාම, අම්මෙ ව හරියා නාතික්කමන්ති;
අඤ්ඤත්‍ර තාහි බ්‍රහ්මවරියං වරාම, තස්මා හි අම්මං දහරා න මීයරෙ”ති. (ජා. 1.10.97) –

එවමාදීසු සදාරසන්තොසො. ඉධ පන සමණධම්මබ්‍රහ්මවරියපුබ්බභිගමං උපරිමග්ගබ්‍රහ්මවරියමධිප්පෙනං. සුගතෙති සුගතස්ස සන්තිකෙ. භගවා හි අත්තද්වයමනුපග්ගම්ම සුට්ඨි ගතත්තා, සොභණෙන ව අරියමග්ගගමනෙන සමන්තාගතත්තා, සුන්දරඤ්ච නිබ්බානසඬ්ඨිතං යානං ගතත්තා සුගතොති වුවවති. සම්පත්ථෙ චෙත්ථ භුම්මවචනං, තස්මා සුගතස්ස සන්තිකෙති අත්ථො. වරාමසෙති වරාම. යඤ්චි තං සක්කතෙ වරාමසීති වුවවති, තං ඉධ වරාමසෙති. අට්ඨකථාවරියා පන “සෙති නිපාතො”ති භණන්ති. තෙනෙව චෙත්ථ ආයාචනත්ථං සන්ධාය “වරෙම සෙ”තිපි පාඨං චිකජ්ජෙත්ති. යං රූච්චති, තං ගහෙතබ්බං.

එවං ධනියො බ්‍රහ්මවරියවරණාපදෙසෙන භගවන්තං පබ්බජ්ජං යාවිත්වා පබ්බජ්ජපයොජනං දිපෙන්නො ආභ “ජාතිමරණස්ස පාරගු, දුක්ඛස්සන්තකරා භවාමසෙ”ති. ජාතිමරණස්ස පාරං නාම නිබ්බානං, තං අරහත්තමග්ගෙන ගච්ජාම. දුක්ඛස්සාති වට්ටදුක්ඛස්ස. අත්තකරාති අභාවකරා. භවාමසෙති භවාම, අථ වා අභො වත මයං භවෙය්‍යාමාති. “වරාමසෙ”ති එත්ථ චුත්තනෙයෙනෙව තං වෙදිතබ්බං. එවං වත්ථාපි ව පුන උභොපි කිර භගවන්තං වන්දිත්වා “පබ්බාජෙට්ඨ නො භගවා”ති එවං පබ්බජ්ජං යාවිසුති.

33. අප මාරො පාපිමා එවං තෙ උභොපි චන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාවන්තෙ දිස්වා – “ඉමෙ මම විසයං අතික්කම්මකාමා, හන්ද නෙසං අන්තරායං කරොමි” ති ආගන්ත්වා සරාවාසෙ ගුණං දස්සෙන්තො ඉමං ගාථමාහ “නන්දති පුත්තෙහි පුත්තිමා” ති. තත්ථ නන්දතීති තුස්සති මොදති. පුත්තෙහිති පුත්තෙහිපි ධිතරෙහිපි, සහයොගත්ථෙ, කරුණත්ථෙ වා කරුණවචනං, පුත්තෙහි සහ නන්දති, පුත්තෙහි කරුණභූතෙහි නන්දතීති වුත්තං හොති. පුත්තිමාති පුත්තවා පුත්ගලො. ඉතීති එවමාහ. මාරොති වසවන්තිභූමියං අඤ්ඤතරො දාමරිකදෙවපුත්තො. සො හි සට්ඨානාතික්කම්මකාමං ජනං යං සක්කොති, තං මාරෙති. යං න සක්කොති, තස්සපි මරණං ඉච්ඡති. තෙන “මාරො” ති වුවිචති. පාපිමාති ලාමකපුත්ගලො, පාපසමාවාරො වා. සඬ්භිතිකාරානමෙතං වචනං, සබ්බගාථාසු ව ඊදිසාති. යථා ව පුත්තෙහි පුත්තිමා, ගොපියො ගොහි තථෙව නන්දති. යස්ස ගාවො අත්ථි, සොපි ගොපියො, ගොහි සහ, ගොහි වා කරුණභූතෙහි තථෙව නන්දතීති අත්ථො.

එවං චත්වා ඉදානි තස්සත්ථස්ස සාධකකාරණං නිද්දිසති, “උපධි හි නරස්ස නන්දනා” ති. තත්ථ උපධිති චත්තාරො උපධයො – කාමුපධි, ඛන්ධුපධි, කිලෙසුපධි, අභිසඬ්ඛාරූපධිති. කාමා හි “යං පඤ්චකාමගුණෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං කාමානං අස්සාදො” ති (ම. නි. 1.166) එවං වුත්තස්ස සුඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො උපධියති එත්ථ සුඛන්ති ඉමිනා වචනත්ථෙව උපධිති වුවිචන්ති. ඛන්ධාපි ඛන්ධමූලකදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො, කිලෙසාපි අපායදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො, අභිසඬ්ඛාරාපි භවදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතොති. ඉධ පන කාමුපධි අධිප්පෙතො. සො සත්තසඬ්ඛාරවසෙන දුට්ඨො. තත්ථ සත්තපට්ඨද්ධො පධානො, තං දස්සෙන්තො “පුත්තෙහි ගොහි” ති චත්වා කාරුණමාහ – “උපධි හි නරස්ස නන්දනා” ති. තස්සත්ථො – යස්මා ඉමෙ කාමුපධි නරස්ස නන්දනා, නන්දයන්ති නරං පිතිසොමනස්සං උපසංහරන්තා, තස්මා වෙදිතබ්බමෙතං “නන්දති පුත්තෙහි පුත්තිමා, ගොපියො ගොහි තථෙව නන්දති, ත්වඤ්ච පුත්තිමා ගොපියො ව, තස්මා එතෙහි, නන්ද, මා පබ්බජ්ජං පාටිකඬ්ඛි. පබ්බජිතස්ස හි එතෙ උපධයො න සන්ති, එවං සන්තෙ ත්වං දුක්ඛස්සන්තං පත්ථෙත්තොපි දුක්ඛිතොව භවිස්සසි” ති.

ඉදානි තස්සපි අත්ථස්ස සාධකකාරණං නිද්දිසති “න හි සො නන්දති, යො නිරූපධි” ති. තස්සත්ථො – යස්මා යස්සෙතෙ උපධයො නත්ථි, සො පියෙහි ඤාතීති විප්පයුත්තො නිබ්භොගූපකරණො න නන්දති, තස්මා ත්වං ඉමෙ උපධයො වජ්ජෙන්වා පබ්බජිතො දුක්ඛිතොව භවිස්සසිති.

34. අප භගවා “මාරො අයං පාපිමා ඉමෙසං අන්තරායාය ආගතො” ති විදිත්වා එලෙන එලං පාතෙන්තො විය තායෙව මාරනාහතාය උපමාය මාරවාදං භින්දන්තො තමෙව ගාථං පරිචත්තෙන්වා “උපධි සොකචත්ථු” ති දස්සෙන්තො ආහ “සොචති පුත්තෙහි පුත්තිමා” ති. තත්ථ සබ්බං පදත්ථතො උත්තානමෙව. අයං පන අධිප්පායො – මා, පාපිම, එවං අවච “නන්දති පුත්තෙහි පුත්තිමා” ති. සබ්බෙහෙව හි පියෙහි, මනාපෙහි නානාභාවො විනාභාවො, අනතික්කමනීයො අයං වීධි, තෙසඤ්ච පියමනාපානං පුත්තදාරානං ගවාස්සවළවතිරඤ්ඤසුවණ්ණාදීනං විනාභාවෙන අධිමත්තසොකසල්ලසමප්පිතභද්දා සත්තා උම්මත්තකාපි හොන්ති ඛිත්තචිත්තා, මරණමිපි නිගච්ඡන්ති මරණමත්තමිපි දුක්ඛං. තස්මා එවං ගණ්හ – සොචති පුත්තෙහි පුත්තිමා. යථා ව පුත්තෙහි පුත්තිමා, ගොපියො ගොහි තථෙව සොචතිති. කිං කාරණා? උපධි හි නරස්ස සොචනා. යස්මා ව උපධි හි නරස්ස සොචනා, තස්මා එව “න හි සො සොචති, යො නිරූපධි”. යො උපධිසු සඬ්ගප්පභානෙන නිරූපධි හොති, සො සන්තුවට්ඨො හොති කායපරිහාරිකෙන චීවරෙන, කුච්ඡිපරිහාරිකෙන පිණ්ඩපාතෙන, යෙන යෙනෙව පක්කමති, සමාදායෙව පක්කමති. සෙයාථාපි නාම පක්ඛි සකුණො ...පෙ.... නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති. එවං සබ්බසොකසමුග්ගානා “න හි සො සොචති, යො නිරූපධි” ති. ඉති භගවා අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං වොසාපෙසි. අප වා යො නිරූපධි, යො නික්කිලෙසො, සො න සොචති. යාවදෙව හි කිලෙසා සන්ති, තාවදෙව සබ්බෙ උපධයො සොකප්ඵලාව හොන්ති. කිලෙසප්පභානා පන නත්ථි සොකොති. එවමිපි අරහත්තනිකූටෙනෙව දෙසනං වොසාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ධනියො ව ගොපි ව උභොපි පබ්බජිංසු. භගවා ආකාසෙනෙව ජෙතවනං අගමාසි. තෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං සච්ඡිකරිංසු. වසනට්ඨානෙ ව නෙසං ගොපාලකා විහාරං කාරෙසුං. සො අප්පාපි ගොපාලකවිහාරොත්ථෙව පඤ්ඤායතිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ධනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ඛග්ගවිසාණසුත්තවණ්ණනා

සබ්බෙසු භූතෙසුති ඛග්ගවිසාණසුත්තං. කා උප්පත්ති? සබ්බසුත්තානං චතුබ්බිධා උප්පත්ති – අත්තජ්ඣාසයනො, පරජ්ඣාසයනො, අට්ඨප්පත්තිනො, පුච්ඡාවසිනො වාති. ද්වයනානුපස්සනාදීනඤ්ඤි අත්තජ්ඣාසයනො උප්පත්ති, මෙත්තසුත්තාදීනං පරජ්ඣාසයනො, උරගසුත්තාදීනං අට්ඨප්පත්තිනො, ධම්මිකසුත්තාදීනං පුච්ඡාවසිනො. තත්ථ ඛග්ගවිසාණසුත්තස්ස අවිසෙසෙන පුච්ඡාවසිනො උප්පත්ති. විසෙසෙන පන යස්මා එත්ථ කාචි ගාථා තෙන තෙන පච්චෙකසම්බුද්ධෙන පුට්ඨෙන වුත්තා, කාචි අපුට්ඨෙන අත්තනා අධිගතමග්ගනායානුරූපං උදානංයෙව උදානෙන්තෙන, තස්මා කායවි ගාථාය පුච්ඡාවසිනො, කායවි අත්තජ්ඣාසයනො උප්පත්ති.

තත්ථ යා අයං අවිසෙසෙන පුච්ඡාවසිනො උප්පත්ති, සා ආදිතො පභූති එවං වෙදිතබ්බා – එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති. අප බො ආයස්මතො ආනන්දස්ස රහොගතස්ස පටිසල්ලිනස්ස එවං චෙනසො පරිචිතක්කො

උදාහරණයක් ලෙස “බුද්ධානං පත්ථනා ව අභිනිභාරො ව දිස්සති; තථා සාවකානං, පච්චෙකබුද්ධානං න දිස්සති; යංනුනාහං භගවන්තං උපසංඝාතමිත්වා පුට්ඨෙය්‍ය” න්ති. සො පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො භගවන්තං උපසංඝාතමිත්වා යථාක්කමෙන එතමත්ථං පුට්ඨි. අපස්ස භගවා පුබ්බයොගාවචරසුත්තං අභාසි -

“පඤ්චමෙ, ආනන්ද, ආනිසංසා පුබ්බයොගාවචරෙ දිට්‍යෙව ධම්මෙ පටිකච්චෙව අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ දිට්‍යෙව ධම්මෙ පටිකච්චෙව අඤ්ඤං ආරාධෙති, අප් මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති, අප් දෙවපුත්තො සමානො අඤ්ඤං ආරාධෙති, අප් බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ ඛිප්පාභිඤ්ඤො භොති, අප් පච්ඡිමෙ කාලෙ පච්චෙකසම්බුද්ධො භොති” ති -

එවං වත්වා පුන ආහ -

“පච්චෙකබුද්ධා නාම, ආනන්ද, අභිනිභාරසම්පන්නා පුබ්බයොගාවචරා භොන්ති. තස්මා බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං සබ්බෙසං පත්ථනා ව අභිනිභාරො ව ඉච්ඡිතබ්බො” ති.

සො ආහ - “බුද්ධානං, භන්තෙ, පත්ථනා කිව චිරං වට්ටති” ති? බුද්ධානං, ආනන්ද, භෙට්ඨිමපරිච්ඡේදෙන චත්තාරි අසංඝාතයානි කප්පසතසහස්සඤ්ච, මජ්ඣිමපරිච්ඡේදෙන අට්ඨ අසංඝාතයානි කප්පසතසහස්සඤ්ච, උපරිමපරිච්ඡේදෙන සොළස අසංඝාතයානි කප්පසතසහස්සඤ්ච. එතෙ ව හෙදා පඤ්ඤාධිකසද්ධාධිකචිරියාධිකවසෙන ඤාතබ්බා. පඤ්ඤාධිකානඤ්චි සද්ධා මන්දා භොති, පඤ්ඤා තික්ඛා. සද්ධාධිකානං පඤ්ඤා මජ්ඣිමා භොති, සද්ධා බලවා. චිරියාධිකානං සද්ධාපඤ්ඤා මන්දා, චිරියං බලවන්ති. අප්පත්වා පන චත්තාරි අසංඝාතයානි කප්පසතසහස්සඤ්ච දිවසෙ දිවසෙ වෙස්සන්තරදානසදිසං දානං දෙන්තොපි තදනුරූපසීලාදිසබ්බපාරමිධම්මෙ ආචින්නොපි අන්තරා බුද්ධො භවිස්සති නෙතං යානං චිජ්ජති. කස්මා? ඤාණං ගබ්භං න ගණ්භාති, වෙපුල්ලං නාපජ්ජති, පරිපාකං න ගච්ඡති. යථා නාම තිමාසවතුමාසපඤ්චමාසච්චයෙන නිජ්ජ්ජනකං සස්සං තං තං කාලං අප්පත්වා දිවසෙ දිවසෙ සහස්සක්ඛන්තුං කෙළායන්තොපි උදකෙන සිඤ්චන්තොපි අන්තරා පක්ඛෙන වා මාසෙන වා නිජ්ජාදෙස්සති නෙතං යානං චිජ්ජති. කස්මා? සස්සං ගබ්භං න ගණ්භාති, වෙපුල්ලං නාපජ්ජති, පරිපාකං න ගච්ඡති. එවමෙවං අප්පත්වා චත්තාරි අසංඝාතයානි...පෙ.... නෙතං යානං චිජ්ජති. කස්මා යථාචුත්තමෙව කාලං පාරමිපුරුණං කාතබ්බං ඤාණපරිපාකත්ථාය. එත්තකෙනපි ව කාලෙන බුද්ධත්තං පත්ථයතො අභිනිභාරකරණෙ අට්ඨ සම්පත්තියො ඉච්ඡිතබ්බා. අයඤ්චි -

“මනුස්සත්තං ලිඛිගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ව ඡන්දනා;
අට්ඨධම්මසමොධානා, අභිනිභාරො සම්ප්ඤ්ඤි” ති. (බු. වං. 2.59);

අභිනිභාරොති ව මූලපණ්ඩානස්සෙනං අධිවචනං. තත්ථ මනුස්සත්තන්ති මනුස්සජාති. අඤ්ඤානු හි මනුස්සජාතියා අවසෙසජාතිසු දෙවජාතියම්පි ධීතස්ස පණ්ඩිත ඉජ්ඤාති. එත්ථ ධීතෙන පන බුද්ධත්තං පත්ථෙත්තෙන දානාදීනි පුඤ්ඤකම්මානි කත්වා මනුස්සත්තංයෙව පත්ථෙත්තබ්බං. තත්ථ යත්වා පණ්ඩිත කාතබ්බො. එවඤ්චි සම්ප්ඤ්ඤාති. ලිඛිගසම්පත්තීනි පුරිසභාවො. මාතුගාමනපුංසකඋභතොබ්‍යඤ්ජනකානඤ්චි මනුස්සජාතියං ධීතානම්පි පණ්ඩිත සම්ප්ඤ්ඤාති. තත්ථ ධීතෙන පන බුද්ධත්තං පත්ථෙත්තෙන දානාදීනි පුඤ්ඤකම්මානි කත්වා පුරිසභාවොයෙව පත්ථෙත්තබ්බො. තත්ථ යත්වා පණ්ඩිත කාතබ්බො. එවඤ්චි සම්ප්ඤ්ඤාති. හෙතුනි අරහත්තස්ස උපනිස්සයසම්පත්ති. යො හි තස්මිං අත්තභාවෙ වායමන්තො අරහත්තං පාපුණ්තුං සමත්ථො, තස්ස සම්ප්ඤ්ඤාති, නො ඉතරස්ස, යථා සුමෙධපණ්ඩිතස්ස. සො හි දීපඤ්ඤාපාදමූලෙ පබ්බජිත්වා තෙනත්තභාවෙන අරහත්තං පාපුණ්තුං සමත්ථො අභොසි . සත්ථාරදස්සනන්ති බුද්ධානං සම්මුඛාදස්සනං. එවඤ්චි ඉජ්ඤාති, නො අඤ්ඤාතා; යථා සුමෙධපණ්ඩිතස්ස. සො හි දීපඤ්ඤාතං සම්මුඛා දිස්වා පණ්ඩෙසි. පබ්බජ්ජාති අනගාරියභාවො. සො ව බො සාසනෙ වා කම්මවාදිකිරියවාදිතාපසපරිබ්බාජකනිකායෙ වා වට්ටති යථා සුමෙධපණ්ඩිතස්ස. සො හි සුමෙධො නාම තාපසො හුත්වා පණ්ඩෙසි. ගුණසම්පත්තීනි ක්‍යානාදිගුණපටිලාභො. පබ්බජිතස්සාපි හි ගුණසම්පන්නස්සෙව ඉජ්ඤාති, නො ඉතරස්ස; යථා සුමෙධපණ්ඩිතස්ස. සො හි පඤ්චාභිඤ්ඤො අට්ඨසමාපත්තිලාභී ව හුත්වා පණ්ඩෙසි. අධිකාරොති අධිකාරො, පරිච්චාගොති අත්ථො. ජීවිතාදිපරිච්චාගඤ්චි කත්වා පණ්ඩිතතොයෙව ඉජ්ඤාති, නො ඉතරස්ස; යථා සුමෙධපණ්ඩිතස්ස. සො හි -

“අක්කමිත්වාන මං බුද්ධො, සහ සිස්සෙහි ගච්ඡතු;
මා නං කලලෙ අක්කමිත්ථ, හිතාය මෙ භවිස්සති” ති. (බු. වං. 2.53) -

එවං ජීවිතපරිච්චාගං කත්වා පණ්ඩෙසි. ඡන්දනාති කත්තුකමානා. සා යස්ස බලවති භොති, තස්ස ඉජ්ඤාති. සා ව, සවෙ කොච්චි වදෙය්‍ය “කො චත්තාරි අසංඝාතයානි සතසහස්සඤ්ච කප්පෙ නිරයෙ පච්චිත්වා බුද්ධත්තං ඉච්ඡති” ති, තං සුත්වා යො “අහ”න්ති චත්තුං උස්සහති, තස්ස බලවතිනි වෙදිතබ්බා. තථා යදි කොච්චි වදෙය්‍ය “කො සකලචක්කවාලං චිත්චිකානං අභිගාරානං පුරං අක්කමන්තො අතික්කමිත්වා බුද්ධත්තං ඉච්ඡති, කො සකලචක්කවාලං සත්තිසුලෙහි ආකිණ්ණං අක්කමන්තො අතික්කමිත්වා බුද්ධත්තං ඉච්ඡති, කො සකලචක්කවාලං සමතිත්තිකං උදකපුණ්ණං උත්තරිත්වා බුද්ධත්තං ඉච්ඡති, කො සකලචක්කවාලං නිරන්තරං වෙඨගුම්බසඤ්ජන්තං මද්දන්තො අතික්කමිත්වා

බුද්ධත්තං ඉච්ඡති” ති තං සුත්වා යො “අහ” ත්ති වත්තුං උස්සහති, තස්ස බලවතීති වෙදිතබ්බා. එවරුපෙන ව කත්තුකමානාපන්දෙන සමන්තාගතො සුමෙධපණ්ඩිතො පණ්ඩෙසීති.

එවං සමිද්ධාභිනිභාරො ව බොධිසත්තො ඉමානි අට්ඨාරස අභබ්බට්ඨානානි න උපෙති. සො හි තතො පභුති න ජව්වන්ධො හොති, න ජව්වබ්බරො, න උමමත්තකො, න එළමුගො, න පියසප්පි, න මිලක්ඛුසු උප්පජ්ජති, න දාසිකුච්ඡයා නිබ්බත්තති, න නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකො හොති, නාස්ස ලිඛිතං පරිවත්තති, න පඤ්චානන්තරියකමමානි කරොති, න කුට්ඨි හොති, න තිරච්ඡානායොනියං වට්ටකතො පච්ඡිමත්තභාවො හොති, න බුජ්ජපාසිකනිජ්ඣාමතණ්හිකපෙනෙසු උප්පජ්ජති, න කාලකඤ්චිකාසුරෙසු, න අවිච්ඡිතරයෙ, න ලොකන්තරිකෙසු, කාමාවචරෙසු න මාරො හොති, රූපාවචරෙසු න අසඤ්ඤිභවෙ, න සුද්ධාවාසභවෙසු උප්පජ්ජති, න අරූපභවෙසු, න අඤ්ඤං චක්කවාළං සඬකමති.

යා විමා උස්සාහො උමමඬිගො අවත්ථානං හිතවරියා චාති වතස්සො බුද්ධභූමියො, තාහි සමන්තාගතො හොති. තත්ථ –

“උස්සාහො වීරියං චුත්තං, උමමඬිගො පඤ්ඤා පචුච්චති;
අවත්ථානං අධිට්ඨානං, හිතවරියා මෙත්තාභාවනා” ති. –

වෙදිතබ්බා. යෙ චාපි ඉමෙ නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයො, පච්චෙකජ්ඣාසයො, අලොභජ්ඣාසයො, අදොසජ්ඣාසයො, අමොහජ්ඣාසයො, නිස්සරණජ්ඣාසයොති ඡ අජ්ඣාසයා බොධිපරිපාකාය සංවත්තන්ති, යෙහි සමන්තාගතත්තා නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා කාමෙ දොසදස්සාවිනො, පච්චෙකජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා සඬගණිකාය දොසදස්සාවිනො, අලොභජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා ලොභ දොසදස්සාවිනො, අදොසජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා දොසෙ දොසදස්සාවිනො, අමොහජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා මොහෙ දොසදස්සාවිනො, නිස්සරණජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා සබ්බභවෙසු දොසදස්සාවිනොති චුච්චන්ති, තෙහි ව සමන්තාගතො හොති.

පච්චෙකබුද්ධානං පන කීව වීරං පත්ථනා වට්ටතීති? පච්චෙකබුද්ධානං ද්වෙ අසඬ්ඛොයානි කප්පසතසහස්සඤ්ච. තතො ඔරං න සක්කා. පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙවත්ථ කාරණං වෙදිතබ්බං. එත්තකෙනාපි ව කාලෙන පච්චෙකබුද්ධත්තං පත්ථයතො අභිනිභාරකරණෙ පඤ්ච සම්පත්තියො ඉච්ඡිතබ්බා. තෙසඤ්ඤි –

මනුස්සත්තං ලිඬගසම්පත්ති, විගතාසවදස්සනං;
අධිකාරො ඡන්දතා එතෙ, අභිනිභාරකාරණා.

තත්ථ විගතාසවදස්සනන්ති බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං යස්ස කස්සවි දස්සනන්ති අත්ථො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

අථ සාවකානං පත්ථනා කිත්තකං වට්ටතීති? ද්විත්තං අග්ගසාවකානං එකං අසඬ්ඛොයානි කප්පසතසහස්සඤ්ච, අසිනිමහාසාවකානං කප්පසතසහස්සං, තථා බුද්ධස්ස මානාපිතුනං උපට්ඨාකස්ස පුත්තස්ස චාති. තතො ඔරං න සක්කා. චුත්තනයමෙවත්ථ කාරණං. ඉමෙසං පන සබ්බෙසම්පි අධිකාරො ඡන්දතාති ද්විඬගසම්පන්නොයෙව අභිනිභාරො හොති.

එවං ඉමාය පත්ථනාය ඉමිනා ව අභිනිභාරෙන යථාචුත්තජ්ජහෙදං කාලං පාරමියො පුරෙත්වා බුද්ධා ලොකෙ උප්පජ්ජන්තා ඛත්තියකුලෙ වා බ්‍රාහ්මණකුලෙ වා උප්පජ්ජන්ති, පච්චෙකබුද්ධා ඛත්තියබ්‍රාහ්මණගහපතිකුලානං අඤ්ඤතරස්මිං, අග්ගසාවකා පන ඛත්තියබ්‍රාහ්මණකුලෙස්වෙව බුද්ධා ඉව සබ්බබුද්ධා සංවට්ටමානෙ කප්පෙ න උප්පජ්ජන්ති, විච්චට්ටමානෙ කප්පෙ උප්පජ්ජන්ති. පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධෙ අප්පත්වා බුද්ධානං උප්පජ්ජනකාලෙයෙව උප්පජ්ජන්ති. බුද්ධා සයඤ්ච බුජ්ඣන්ති, පරෙ ව බොධෙන්ති. පච්චෙකබුද්ධා සයමෙව බුජ්ඣන්ති, න පරෙ බොධෙන්ති. අත්ථරසමෙව පටිච්ඡිකුන්ති, න ධම්මරසං. න හි තෙ ලොකුත්තරධම්මං පඤ්ඤන්තිං ආරොපෙත්වා දෙසෙතුං සක්කොන්ති, මුගෙන දිට්ඨසුපිනො විය වනවරකෙන නගරෙ සායිතඛාසඤ්ජනරසො විය ව නෙසං ධම්මාභිසමයො හොති. සබ්බං ඉද්ධිසමාපත්තිපටිසම්භිදාපහෙදං පාසුණන්ති, ගුණවිසිට්ඨතාය බුද්ධානං හෙට්ඨා සාවකානං උපරි හොන්ති, අඤ්ඤෙ පබ්බාපෙත්වා ආභිසමාවාරිකං සික්ඛාපෙත්ති, “චිත්තසල්ලෙබ්බො කාතබ්බො, වොසානං නාපජ්ජිතබ්බං” ත්ති ඉමිනා උද්දෙසෙන උපොසථං කරොන්ති, ‘අජ්ජුපොසථො’ ති වචනමත්තෙන වා. උපොසථං කරොන්තා ව ගන්ධමාදනෙ මඤ්ජුසකරුක්ඛමුලෙ රත්තමාළෙ සන්නිපතිත්වා කරොන්තීති. එවං භගවා ආයස්මතො ආනන්දස්ස පච්චෙකබුද්ධානං සබ්බාකාරපරිපූරං පත්ථනඤ්ච අභිනිභාරඤ්ච කට්ඨත්වා, ඉදානි ඉමාය පත්ථනාය ඉමිනා ව අභිනිභාරෙන සමුදාගතෙ තෙ තෙ පච්චෙකබුද්ධෙ කට්ඨං “සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩ” ත්තිආදිනා නයෙන ඉමං බග්ගවිසාණසුත්තං අභාසි. අයං තාව අවිසෙසෙන පුච්ඡාවසිතො බග්ගවිසාණසුත්තස්ස උප්පත්ති.

35. ඉදානි විසෙසෙන වත්තබ්බා. තත්ථ ඉමිස්සා තාව ගාථාය එවං උප්පත්ති වෙදිතබ්බා – අයං කිර පච්චෙකබුද්ධො පච්චෙකබොධිසත්තභූමිං ඔගාහන්තො ද්වෙ අසඬ්ඛොයානි කප්පසතසහස්සඤ්ච පාරමියො

පුරෝක්තිය කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බතේවා ආරක්ඛායා භුක්වා ගතපච්චාගතවත්තං පුරෝක්තො සමණධම්මං අකාසි. එතං කිර වත්තං අපරිපුරෝක්තො පච්චෙකබ්බොධිං පාපුණන්තා නාම නත්ථි. කිං පනෙනං ගතපච්චාගතවත්තං නාම? හරණපච්චාගරණන්ති. තං යථා විභූතං හොති, තථා කප්පස්සාම.

ඉධෙකච්චො භික්ඛු හරති, න පච්චාගරති; එකච්චො පච්චාගරති, න හරති; එකච්චො පන නෙව හරති, න පච්චාගරති; එකච්චො හරති ච පච්චාගරති ච. තත්ථ යො භික්ඛු පගෙව වුට්ඨාය චෙතියඛිගණබ්බොධියඛිගණවත්තං කත්වා, බොධිරුක්ඛෙ උදකං ආසිඤ්චත්වා, පාතියසං පුරෝක්තො පාතියමාළෙ යපෙත්වා, ආවරියවත්තං උපජ්ඣායවත්තං කත්වා, ද්වෙඅසිති බුද්දකවත්තානි බුද්දස මහාවත්තානි ච සමාදාය වත්තති, සො සරිපරිකම්මං කත්වා, සෙනාසනං පවිසිත්වා, යාව භික්ඛාචාරවෙලා තාව විචිත්තාසනෙ චිතිනාමෙත්වා, වෙලං ඤත්වා, නිවාසෙත්වා, කායබන්ධනං බන්ධිත්වා, උත්තරාසඬිගං කරිත්වා, සඬිසාටිං බන්ධෙ කරිත්වා, පත්තං අංසෙ ආලග්ගෙත්වා, කම්මට්ඨානං මනසි කරොත්තො චෙතියඛිගණං පත්වා, චෙතියඤ්ච බොධිඤ්ච වන්දිත්වා, ගාමසමීපෙ විවරං පාරුපිත්වා, පත්තමාදාය ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති, එවං පට්ටියො ච ලාභී භික්ඛු පුඤ්ඤවා උපාසකෙහි සක්කතගරුකතො උපට්ඨාකකුලෙ චා පටික්කමනසාලායං චා පටික්කමිත්වා උපාසකෙහි තං තං පඤ්භං පුච්ඡියමානො තෙසං පඤ්භවිස්සජ්ජනෙන ධම්මදෙසනාවික්ඛෙපෙන ච තං මනසිකාරං ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛමති, විහාරං ආගතොපි භික්ඛුනං පඤ්භං පුට්ටියො කපෙති, ධම්මං භණති, තං තං බ්‍යාපාරමාපජ්ජති, පච්ඡාභත්තමිපි පුරිමයාමමිපි මජ්ඣිමයාමමිපි එවං භික්ඛුහි සද්ධිං පපඤ්චිත්වා කායදුට්ඨුල්ලාභිභූතො පච්ඡිමයාමෙපි සයති, නෙව කම්මට්ඨානං මනසි කරොති, අයං වුවචති හරති, න පච්චාගරතිති.

යො පන බ්‍යාධිබහුලො හොති, භුත්තාභාරො පච්චුසසමයෙ න සම්මා පරිණමති, පගෙව වුට්ඨාය යථාචුත්තං වත්තං කාතුං න සක්කොති කම්මට්ඨානං චා මනසි කාතුං, අඤ්ඤදත්ථු යාගුං චා භෙසජ්ජං චා පත්ථයමානො කාලස්සෙව පත්තවිවරමාදාය ගාමං පවිසති. තත්ථ යාගුං චා භෙසජ්ජං චා භත්තං චා ලද්ධා භත්තකිව්චං නිට්ඨාපෙත්වා, පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිත්තො කම්මට්ඨානං මනසි කත්වා, විසෙසං පත්වා චා අප්පත්වා චා, විහාරං ආගන්ත්වා, තෙනෙව මනසිකාරෙන විහරති. අයං වුවචති පච්චාගරති න හරතිති. එදිසා ච භික්ඛු යාගුං පිටිත්වා, විපස්සනං ආරභිත්වා, බුද්ධසාසනෙ අරහත්තං පත්තා ගණනපථං චිතිවත්තා. සිහළදීපෙයෙව තෙසු තෙසු ගාමෙසු ආසනසාලාය න තං ආසනං අත්ථි, යත්ථ යාගුං පිටිත්වා අරහත්තං පත්තො භික්ඛු නත්ථිති.

යො පන පමාදවිහාරී හොති නික්ඛිත්තධුරො, සබ්බවත්තානි භිත්තිත්වා පඤ්චවිධවෙනොබ්බවිතිබන්ධනබද්ධවිත්තො විහරන්තො කම්මට්ඨානමනසිකාරමනනුයුත්තො ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා ගිහිපපඤ්චෙන පපඤ්චිතො තුච්ඡකො නික්ඛමති, අයං වුවචති නෙව හරති න පච්චාගරතිති.

යො පන පගෙව වුට්ඨාය පුරිමනයෙනෙව සබ්බවත්තානි පරිපුරෝක්තො යාව භික්ඛාචාරවෙලා, තාව පල්ලඬිකං ආභූජිත්වා කම්මට්ඨානං මනසි කරොති. කම්මට්ඨානං නාම දුට්ඨං – සබ්බත්ථකං, පාරිභාරියඤ්ච. සබ්බත්ථකං නාම මෙත්තා ච මරණස්සති ච. තං සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බතො “සබ්බත්ථක”න්ති වුවචති. මෙත්තා නාම ආවාසාදීසු සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බතා. ආවාසෙසු හි මෙත්තාවිහාරී භික්ඛු සබ්බත්ථවාරිනං පියො හොති, තෙන ඵාසු අසඬිසට්ඨො විහරති. දෙවතාසු මෙත්තාවිහාරී දෙවතාහි රක්ඛිතගොපිතො සුඛං විහරති. රාජරාජමහාමත්තාදීසු මෙත්තාවිහාරී, තෙහි මමායිතො සුඛං විහරති. ගාමනිගමාදීසු මෙත්තාවිහාරී සබ්බත්ථ භික්ඛාචාරියාදීසු මනුස්සෙහි සක්කතගරුකතො සුඛං විහරති. මරණස්සතිභාවනාය ජීවිතනිකන්තිං පහාය අප්පමන්තො විහරති.

යං පන සදා පරිහරිතබ්බං චරිතානුකූලෙන ගතිත්තා දසාසුභකසිණානුස්සතිසු අඤ්ඤතරං, චතුර්වල්ලවත්ථානමෙව චා, තං සදා පරිහරිතබ්බතො, රක්ඛිතබ්බතො, භාවෙතබ්බතො ච පාරිභාරියන්ති වුවචති, මූලකම්මට්ඨානන්තිපි තදෙව. තත්ථ යං පඨමං සබ්බත්ථකකම්මට්ඨානං මනසි කරිත්වා පච්ඡා පාරිභාරියකම්මට්ඨානං මනසි කරොති, තං චතුර්වල්ලවත්ථානමුඛෙන දස්සෙස්සාම.

අයඤ්ඤි යථායීතං යථාපණ්ණිතං කායං ධාතුසො පච්චවෙක්ඛති – යං ඉමස්මිං සරිරෙ විසතිකොට්ඨාසෙසු කක්ඛළං බරගතං, සා පථවීධාතු. යං ද්වාදසසු ආබන්ධනකිව්චකරං ස්නෙහගතං, සා ආපොධාතු. යං චතුසු පරිපාචනකරං උසුමගතං, සා තෙජොධාතු. යං පන ඡසු විත්ථම්භනකරං වායොගතං, සා වායොධාතු. යං පනෙත්ථ චතුහි මහාභූතෙහි අසම්ප්‍රට්ඨං ඡිද්දං විවරං, සා ආකාසධාතු. තංවිජානනකං විත්තං විඤ්ඤාණධාතු. තතො උත්තරි අඤ්ඤො සත්තො චා පුග්ගලො චා නත්ථි. කෙවලං සුද්ධසඬිබාරපුඤ්ඤො අයන්ති.

එවං ආදිමජ්ඣපරියොසානතො කම්මට්ඨානං මනසි කරිත්වා, කාලං ඤත්වා, උට්ඨායාසනා නිවාසෙත්වා, පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව ගාමං පිණ්ඩාය ගච්ඡති. ගච්ඡන්තො ච යථා අන්ධපුපුජ්ජනා අභික්කමාදීසු “අත්තා අභික්කමති, අත්තනා අභික්කමො නිබ්බන්තිතො”ති චා, “අභං අභික්කමාමි, මයා අභික්කමො නිබ්බන්තිතො”ති චා සම්මුය්භන්ති, තථා අසම්මුය්භන්තො “අභික්කමාමිති විත්තෙ උප්පජ්ජමානො තෙනෙව විත්තෙන සද්ධිං විත්තසමුට්ඨානා සන්ධාරණවායොධාතු උප්පජ්ජති. සා ඉමං පථවීධාත්වාදිසන්තිවෙසභූතං කායසම්මතං අට්ඨිකසඬිසාටං විජ්ජරති, තතො විත්තකිරියාවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙන අයං කායසම්මතො අට්ඨිකසඬිසාටො අභික්කමති. තස්සෙව අභික්කමතො එකෙකපාද්ධාරණෙ චතුසු ධාතුසු වායොධාතුඅනුගතා තෙජොධාතු අධිකා උප්පජ්ජති, මන්දා ඉතරා. අතිහරණවිතිහරණාපහරණෙසු පන තෙජොධාතුඅනුගතා වායොධාතු අධිකා උප්පජ්ජති, මන්දා ඉතරා. ඔරොහණෙ පන

පට්ටිඛානුඅනුගතා ආපොඛානු අධිකා උප්පජ්ජති, මන්දා ඉතරා. සන්තික්ඛෙපනසමුප්පිළනෙසු ආපොඛානුඅනුගතා පට්ටිඛානු අධිකා උප්පජ්ජති, මන්දා ඉතරා. ඉච්චෙනා ධාතුයො තෙන තෙන අත්තනො උප්පාදකච්ඡිතෙන සද්ධිං තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජන්ති . තත්ථ කො එකො අභික්කමති, කස්ස වා එකස්ස අභික්කමන”න්ති එවං.

එකෙකපාද්දධාරණාදිප්පකාරෙසු එකෙකස්මිං පකාරෙ උප්පන්නධාතුයො, තද්විතිඛුත්තා ව සෙසා රූපධම්මා, තංසමුට්ඨාපකං චිත්තං, තංසම්පයුත්තා ව සෙසා අරූපධම්මානි එතෙ රූපාරූපධම්මා. තතො පරං.

අතිහරණචිතිහරණාදීසු අඤ්ඤං පකාරං න සම්පාපුණන්ති, තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජන්ති. තස්මා අනිච්චා. යඤ්ච අනිච්චං, තං දුක්ඛං. යං දුක්ඛං, තදනත්තානි එවං සබ්බාකාරපරිපූරං කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්නොව ගච්ඡති. අත්ථකාමා භි කුලපුත්තා සාසනෙ පබ්බජිත්වා දසපි විසම්පි තිංසම්පි චත්තාලිසම්පි පඤ්ඤාසම්පි සට්ඨිපි සත්තතිපි සතම්පි එකතො වසන්තා කතිකචත්තං කත්වා විහරන්ති – “ආවුසො, තුම්හෙ න ඉණ්ටියා, න භයටියා, න ජීවිකාපකතා පබ්බජිතා; දුක්ඛා මුච්චිතුකාමා පනෙත්ථ පබ්බජිතා. තස්මා ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසං ගමනෙයෙව නිග්ගණ්හථ, යානෙ නිසජ්ජාය, සයනෙ උප්පන්නකිලෙසං ගමනෙයෙව නිග්ගණ්හථා”ති. තෙ එවං කතිකචත්තං කත්වා භික්ඛාචාරං ගච්ඡන්තා අධිසංඝසභාසභාඅධිසභාවුත්තරෙසු පාසාණා හොන්ති, තාය සඤ්ඤාය කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්නොව ගච්ඡන්ති. සචෙ කස්සචි ගමනෙ කිලෙසො උප්පජ්ජති, තත්ථෙව නං නිග්ගණ්හාති. තථා අසක්කොන්නො නිට්ඨති. අප්පස්ස පච්ඡතො ආගච්ඡන්තොපි නිට්ඨති. සො – “අයං භික්ඛු තුය්හං උප්පන්නචිත්තක්කං ජානාති, අනනුච්ඡිකං තෙ එත”න්ති අත්තානං පටිචොදෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා තත්ථෙව අරියභූමිං ඔක්කමති. තථා අසක්කොන්නො නිසීදති. අප්පස්ස පච්ඡතො ආගච්ඡන්තොපි නිසීදති සොයෙව නයො. අරියභූමි ඔක්කමිතුං අසක්කොන්නොපි තං කිලෙසං වික්ඛම්භෙත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්නොව ගච්ඡති. න කම්මට්ඨානවිප්පයුත්තෙන චිත්තෙන පාදං උද්ධරති. උද්ධරති වෙ, පටිනිවත්තිත්වා පුරිමප්පදෙසංයෙව එති සිහළදීපෙ ආලින්දකවාසී මහාචුස්සදෙවත්ථෙරො විය .

සො කිර එකුනවිසති වස්සානි ගතපච්චාගතචත්තං පුරෙන්නො එව විහාසී. මනුස්සාපි සුදං අන්තරාමග්ගෙ කසන්තා ව වපන්තා ව මද්දන්තා ව කම්මානි කරොන්නා ථෙරං තථා ගච්ඡන්තං දිස්වා – “අයං ථෙරො පුනප්පුනං නිවත්තිත්වා ගච්ඡති, කිං නු ඛො මග්ගමුල්ලො, උදාහු කිඤ්චි පමුට්ඨො”ති සමුල්ලපන්ති. සො තං අනාදිශිත්වා කම්මට්ඨානායුත්තෙනෙව චිත්තෙන සමණධම්මං කරොන්නො විසතිවස්සඛන්තරෙ අරහත්තං පාපුණි.

අරහත්තප්පත්තදිවසෙ වස්ස වඩ්ඪකමනකොටියං අධිවත්ථා දෙවතා අභිගුලිහි දීපං උප්පාලෙත්වා අට්ඨාසී. චත්තාරොපි මහාරාජානො සක්කො ව දෙවානම්ත්ථො, බ්‍රහ්මා ව සහම්පති උපට්ඨානං ආගමංසු. තඤ්ච ඔහාසං දිස්වා වනවාසී මහානිස්සත්ථෙරො තං දුතියදිවසෙ පුච්ඡී “රත්තිභාගෙ ආයස්මතො සන්තිකෙ ඔහාසො අහොසී, කිං සො ඔහාසො”ති? ථෙරො චික්ඛෙපං කරොන්නො “ඔහාසො නාම දීපොභාසොපි හොති, මණ්ඨිභාසොපි”ති එවමාදිං ආහ. සො “පට්චිජාදෙථ තුම්හෙ”ති නිබද්ධො “ආමා”ති පටිජාතිත්වා ආරොචෙසී.

කාලවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො විය ව. සොපි කිර ගතපච්චාගතචත්තං පුරෙන්නො “පඨමං තාව භගවතො මහාපධානං පුජෙමී”ති සත්ත වස්සානි යානවඩ්ඪකමමෙව අධිට්ඨාසී. පුන සොළස වස්සානි ගතපච්චාගතචත්තං පුරෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. එවං කම්මට්ඨානායුත්තෙනෙව චිත්තෙන පාදං උද්ධරන්තො විප්පයුත්තෙන චිත්තෙන උද්ධට්ඨෙව පන පටිනිවත්තන්තො ගාමසම්පං ගන්ත්වා, “ගාවී නු පබ්බජිතො නු”ති ආසඩ්ඪකතීයප්පදෙසෙ යත්වා, සඩ්ඝාටිං පාරුපිත්වා පත්තං ගහෙත්වා, ගාමද්වාරං පත්වා, කච්ඡකන්තරතො උදකං ගහෙත්වා, ගණ්ඩුසං කත්වා ගාමං පවිසති “භික්ඛං දාතුං වා වන්දිතුං වා උපගතෙ මනුස්සෙ ‘දීඝායුකා හොථා’ති වචනමත්තෙනපි මා මෙ කම්මට්ඨානචික්ඛෙපො අහොසී”ති සචෙ පන “අජ්ජ, භත්තෙ, කිං සත්තමී, උදාහු අට්ඨමී”ති දිවසං පුච්ඡන්ති, උදකං ගිලිත්වා ආරොචෙති. සචෙ දිවසපුච්ඡකා න හොන්ති, නික්ඛමනවෙලායං ගාමද්වාරෙ නිට්ඨහිත්වා යාති.

සිහළදීපෙයෙව කලම්ඛතිත්ථවිහාරෙ වස්සුපගතා පඤ්ඤාසභික්ඛු විය ව. තෙ කිර වස්සුපනායිකඋපොසථදිවසෙ කතිකචත්තං අකංසු – “අරහත්තං අප්පත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං නාලපිස්සාමා”ති. ගාමඤ්ච පිණ්ඩාය පවිසන්තා ගාමද්වාරෙ උදකගණ්ඩුසං කත්වා පවිසංසු, දිවසෙ පුච්ඡිතෙ උදකං ගිලිත්වා ආරොචෙසුං, අපුච්ඡිතෙ ගාමද්වාරෙ නිට්ඨහිත්වා විහාරං ආගමංසු. තත්ථ මනුස්සා නිට්ඨහනට්ඨානං දිස්වා ජානිංසු “අජ්ජ එකො ආගතො, අජ්ජ ද්වෙ”ති. එවඤ්ච චිත්තෙසු “කිං නු ඛො එතෙ අම්භෙහෙව සද්ධිං න සල්ලපන්ති, උදාහු අඤ්ඤමඤ්ඤමපි? යදි අඤ්ඤමඤ්ඤමපි න සල්ලපන්ති, අද්ධා විවාදජානා භවිස්සන්ති, හන්ද නෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං ඛමාපෙස්සාමා”ති සබ්බෙ විහාරං අගමංසු. තත්ථ පඤ්ඤාසභික්ඛුසු වස්සං උපගතෙසු ද්වෙ භික්ඛු එකොකාසෙ නාද්දසංසු. තතො යො තෙසු චක්ඛුමා පුරිසො, සො එවමාහ – “න, හො, කලහකාරකානං වසනොකාසො ඊදිසො හොති, සුසම්මට්ඨං චෙතියඩ්ඪගණං බොධියඩ්ඪගණං, සුතික්ඛිත්තා සම්මජ්ජනියො, සුපට්ඨපිතං පාතීයපරිභොජනීය”න්ති. තෙ තතොව නිවත්තා. තෙ භික්ඛු අත්තොතෙමාසෙයෙව විපස්සනං ආරභිත්වා අරහත්තං පත්වා මහාපචාරණාය විසුද්ධිපචාරණං පවාරෙසුං.

එවං කාලවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො විය කලම්ඛතිත්ථවිහාරෙ වස්සුපගතභික්ඛු විය ව කම්මට්ඨානායුත්තෙනෙව චිත්තෙන පාදං උද්ධරන්තො ගාමසම්පං පත්වා, උදකගණ්ඩුසං කත්වා, විටියො සල්ලක්ඛෙත්වා, යත්ථ සුරාසොණ්ඩුත්තාදයො කලහකාරකා වණ්ඨහත්ථිඅස්සාදයො වා නත්ථි, තං විටීං පටිපජ්ජති. තත්ථ ව පිණ්ඩාය වරමානො න තුරිතතුරිතො විය ජවෙන ගච්ඡති, ජවනපිණ්ඩපාතිකධුත්තභිගං නාම නත්ථි. විසමභූමිභාගප්පත්තං පන උදකගරිතසකට්ඨිව නිච්චලොව හුත්වා ගච්ඡති. අනුසරං පටිට්ඨො ව දාතුකාමං අදාතුකාමං වා සල්ලක්ඛෙතුං තදනුරූපං කාලං ආගමෙන්නො භික්ඛං ගහෙත්වා, පතිරූපෙ ඔකාසෙ නිසීදිත්වා, කම්මට්ඨානං මනසි

කරොන්තො ආහාරෙ පටිකුලසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා, අක්ඛිඛඤ්ජනවණාලෙපනපුත්තමංසුපමාවසෙන පච්චවෙක්ඛන්තො අට්ඨඨිගසමන්තාගතං ආහාරං ආහාරෙති, නෙව දවාය න මදාය...පෙ.... භුත්තාචී ව උදකකිච්චං කත්වා, මුහුත්තං භත්තකිලමථං පටිජ්පස්සමිහෙත්වා, යථා පුරෙ භත්තං, එවං පච්ඡා භත්තං පුරිමයාමං පච්ඡිමයාමඤ්ච කම්මට්ඨානං මනසි කරොති. අයං වුච්චති හරති චෙව පච්චාහරති වාති. එවමෙනං හරණපච්චාහරණං ගතපච්චාගතචත්තන්ති වුච්චති.

එනං පුරෙන්නො යදි උපරිස්සයසම්පන්නො හොති, පඨමවයෙ එව අරහත්තං පාපුණාති. නො වෙ පඨමවයෙ පාපුණාති, අථ මජ්ඣිමවයෙ පාපුණාති. නො වෙ මජ්ඣිමවයෙ පාපුණාති, අථ මරණසමයෙ පාපුණාති. නො වෙ මරණසමයෙ පාපුණාති, අථ දෙවපුත්තො භුත්වා පාපුණාති. නො වෙ දෙවපුත්තො භුත්වා පාපුණාති, අථ පච්චෙකසම්බුද්ධො භුත්වා පරිනිබ්බාති. නො වෙ පච්චෙකසම්බුද්ධො භුත්වා පරිනිබ්බාති, අථ බුද්ධානං සන්තිකෙ බ්ව්භාහිඤ්ඤො හොති; සෙය්‍යථාපි – ථෙරො බාහියො, මහාපඤ්ඤො වා හොති; සෙය්‍යථාපි ථෙරො සාරිපුත්තො.

අයං පන පච්චෙකඛොධිසත්තො කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බතීත්වා, ආරක්ඛාදිකො භුත්වා, වීසති වස්සභග්ගස්සානි එතං ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙත්වා, කාලං කත්වා, කාමාවචරදෙවලොකෙ උප්පජ්ජී. තතො චට්ඨත්වා බාරාණසිරක්ඛේඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. කුසලා ඉත්ථියො තදහෙව ගබ්භසංශ්ඨානං ජානන්ති, සා ච තාසමක්ඛේඤාරා , තස්මා තං ගබ්භපතිට්ඨානං රක්ඛේඤො නිවෙදෙසි. ධම්මතා එසා, යං පුක්ඛේඤවත්තෙ සත්තෙ ගබ්භෙ උප්පන්නෙ මාතුගාමො ගබ්භපරිහාරං ලභති. තස්මා රාජා තස්සා ගබ්භපරිහාරං අදාසි. සා තතො පභුති නාවචුණ්භං කික්ඛේ අප්ප්කොභරිතුං ලභති, නාතිසීතං, නාතිඅම්බිලං, නාතිලොණං, නාතිකට්ඨකං, නාතිතිත්තකං. අචචුණ්භෙ හි මාතරා අප්ප්කොභතො ගබ්භස්ස ලොභකුම්භිවාසො විය හොති, අතිසීතෙ ලොකත්තරිකවාසො විය, අචචම්බිලලොණකට්ඨකතිත්තකෙසු භුත්තෙසු සත්ථොන ඵාලොත්වා අම්බිලාදිහි සිත්තානි විය ගබ්භසෙය්‍යාකස්ස අභිගානි තිබ්බවෙදනානි හොන්ති. අතිවඩ්ඛමනට්ඨානනිසප්ප්පාසයනතොපි නං නිවාරොන්ති – “කුච්ඡගතස්ස සක්ඛ්වලනදුක්ඛං මා අහොසි”ති. මුදුකත්ථරණත්ථතාය භුමියං වඩ්ඛමනාදිති මත්තාය කාතුං ලභති, වණ්ණගන්ධාදියම්පන්නං සාදසප්පායං අන්තපානං ලභති. පරිග්ගහෙත්වා ච නං වඩ්ඛමාපෙන්නි, නිසීදාපෙන්නි, චුට්ඨාපෙන්නි.

සා එව පරිහරියමානා ගඟපරිපාකකාලෙ සුනිසරං පටිසිත්වා පච්චුසසමයෙ පුත්තං විජායි පක්කතෙලමද්දිතමනොසිලාපිණ්ඩිසදිසං ධක්ඛ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණුපෙතං. තතො නං පඤ්චමදිවසෙ අලඬිකතප්පටියත්තං රඤ්ඤො දස්සෙසුං, රාජා තුට්ඨො ඡසට්ඨියා ධාතීහි උපට්ඨාපෙසි. සො සබ්බසම්පත්තීහි වඩ්ඩමානො න චිරස්සෙව විඤ්ඤුතං පාපුණි. තං සොළසවස්සුද්දෙසිකමෙව සමානං රාජා රජ්ජෙ අභිසිඤ්චි, විවිධනාටකානි වස්ස උපට්ඨාපෙසි. අභිසිත්තො රාජපුත්තො රජ්ජං කාරෙසි නාමෙන බ්‍රහ්මදත්තො සකලජම්බුදිපෙ විසතියා නගරසහස්සෙසු. ජම්බුදිපෙ හි පුබ්බෙ වතුරාසිති නගරසහස්සානි අගෙසුං. තානි පරිභායන්තානි සට්ඨි අගෙසුං, තතො පරිභායන්තානි චත්තාලීසං, සබ්බපරිභායනකාලෙ පන විසති භොන්ති. අයඤ්ච බ්‍රහ්මදත්තො සබ්බපරිභායනකාලෙ උජ්ජජ්ජි. තෙනස්ස විසති නගරසහස්සානි අගෙසුං, විසති පාසාදසහස්සානි, විසති හත්ථිසහස්සානි, විසති අස්සසහස්සානි, විසති රථසහස්සානි, විසති පත්තිසහස්සානි, විසති ඉත්ථිසහස්සානි – ඔරොධා ව නාටකිත්ථියො ව, විසති අමුව්වසහස්සානි. සො මහාරජ්ජං කාරයමානො එව කසිණපරිකම්මං කත්වා පඤ්ච අභිඤ්ඤායො, අට්ඨ සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙසි. යස්මා පන අභිසිත්තරඤ්ඤා නාම අවස්සං අට්ටකරණෙ නිසිද්ධබ්බං, තස්මා එකදිවසං පගෙව පාතරාසං භුඤ්ජිත්වා චිත්ථිජයට්ඨානෙ නිසිදි. තත්ථ උච්චාසද්දමහාසද්දං අකංසු. සො “අයං සද්දො සමාපත්තියා උපක්කිලෙසො”ති පාසාදතලං අභිරුහිත්වා “සමාපත්තිං අප්පෙමී”ති නිසිත්තො නාසක්ඛි අප්පෙතුං, රජ්ජවික්ඛෙපෙන සමාපත්ති පරිහිනා. තතො චිත්තෙසි “කිං රජ්ජං වරං, උදාහු සමණධම්මො”ති. තතො “රජ්ජසුඛං පරිත්තං අනෙකාදීනවං, සමණධම්මසුඛං පන විපුලමනෙකානිසංසං උත්තමපුරිසසෙවිතඤ්චා”ති ඤත්වා අඤ්ඤතරං අමුව්වං ආණාපෙසි – “ඉමං රජ්ජං ධම්මෙන සමෙන අනුසාස, මා බො අධම්මකාරං අකාසි”ති සබ්බං නියානෙත්වා පාසාදං අභිරුහිත්වා සමාපත්තිසුඛෙන චිහරති, න කොච්ච උපසඬකම්මං ලභති අඤ්ඤතු මුඛධොවනදන්තකට්ඨදායකහත්තනිහාරකාදීහි.

තතො අද්ධමාසමත්තෙ චිතික්කන්තෙ මහෙසී පුච්ඡී “රාජා උය්‍යානගමනබලදස්සනනාටකාදීසු කත්ථවි න දිස්සති, කුභිං ගතො”ති? තස්සා තමත්ථං ආරොවෙසුං. සා අමච්චස්ස පාහෙසි “රජ්ජෙ පට්චිජ්ජෙන අහමිපි පට්චිජ්ජනා හොමී, එතු මයා සද්ධිං සංවාසං කප්පෙතු”ති. සො උහො කණ්ණෙ ටකෙත්වා “අසවනියමෙන”න්ති පටික්ඛිපී. සා පුනපි ද්වන්තික්ඛන්තුං පෙසෙත්වා අනිච්ඡමානං තජ්ජාපෙසි – “යදි න කරොසි, යානාපි තෙ වාවෙමී, ජීවිතාපි වොරොපෙමී”ති. සො භිතො “මාතුගාමො නාම දළ්භනිච්ඡයො, කදාවි එවමිපි කාරාපෙය්‍යා”ති එකදිවසං රහො ගන්ත්වා තාය සද්ධිං සිරිපයනෙ සංවාසං කප්පෙසි. සා පුඤ්ඤවතී සුඛසම්ඵස්සා. සො තස්සා සම්ඵස්සරාගෙන රත්තො තත්ථ අභික්ඛණං සඬ්ඛිතසඬ්ඛිතොව අගමාසි. අනුක්කමෙන අත්තනො සරසාමිකො විය නිබ්බිසඬ්ඛිතො පටිසිත්ථාරද්ධො.

තතො රාජමනුස්සා තං පවත්තිං රක්ඛේඤා ආරොවෙසුං. රාජා න සද්දහති. දුතියමිති තතියමිති ආරොවෙසුං. තතො නිලිනො සයමෙව දිස්වා සබ්බාමච්චෙ සන්තිපානාපෙත්වා ආරොවෙසි. තෙ – “අයං රාජාපරාධිකො හත්ථවිෂේදං අරහති, පාදවිෂේදං අරහති” ති යාව සුලෙ උත්තාසනං, තාව සබ්බකම්මකාරණානි නිද්දිසිංසු. රාජා – “එතස්ස වධබන්ධනාලතෙ මස්භං විහිංසා උප්පජ්ජෙය්‍යා, ජීවිතා වොරොපනෙ පාණානිපාතො භවෙය්‍යා, ධනහරණෙ අදිත්තාදානං, අලං එවරුපෙති කතෙහි, ඉමං මම රජ්ජා තික්කඨ්ඨවා” ති ආහ. අමච්චා තං නිබ්බිසයං අකංසු. සො අත්තනො ධනසාරක්ඛ්ච පුත්තදාරක්ඛ්ච ගහෙත්වා පරවිසයං අගමාසි. තත්ථ රාජා සුත්වා “කිං ආගතොසි” ති පුච්ඡි.

“දෙව, ඉව්ඡාමි තං උපට්ඨාතු” න්ති. සො තං සම්පට්ඨි. අමච්චො කතිපාභව්වයෙන ලද්ධවිස්සාසො තං රාජානං එතදවොච – “මහාරාජ, අමකංකමධුං පස්සාමි, තං බාදන්තො නත්ථි” ති. රාජා “කිං එතං උප්පණ්ඨෙතුකාමො භණති” ති න සුඤ්ඤානි. සො අන්තරං ලභිත්වා පුනපි සුට්ඨුතරං වණ්ණෙත්වා ආරොචෙසි. රාජා “කිං එතං” න්ති පුච්ඡි. “බාරාණසිරජ්ජං, දෙවා” ති. රාජා “මං නොත්වා මාරෙතුකාමොසි” ති ආභ. සො “මා, දෙව, එවං අවච, යදි න සද්දභසි, මනුස්සෙ පෙසෙහි” ති. සො මනුස්සෙ පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා ගොපුරං බණ්ණිත්වා රඤ්ඤො සයනසරෙ උට්ඨංහිංසු.

රාජා දිස්වා “කිස්ස ආගතාත්ථා” ති පුච්ඡි. “වොරා මයං, මහාරාජා” ති. රාජා තෙසං ධනං දාපෙත්වා “මා පුන එවමකත්ථා” ති ඔවදිත්වා විස්සජ්ජෙසි. තෙ ආගන්ත්වා තස්ස රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. සො පුනපි ද්වන්තික්ඛන්තුං තපෙව චිංසිත්වා “සීලවා රාජා” ති චතුරඛිගිතිං සෙනං සන්තය්හිත්වා සීමන්තරෙ එකං නගරං උපගම්ම තත්ථ අමච්චස්ස පාහෙසි “නගරං වා මෙ දෙහි යුද්ධං වා” ති. සො බ්‍රහ්මදත්තස්ස තමත්ථං ආරොචාපෙසි “ආණාපෙතු දෙවො කිං යුජ්ඣාමි, උදාහු නගරං දෙමි” ති. රාජා “න යුජ්ඣිතබ්බං, නගරං දත්වා ඉධාගච්ඡා” ති පෙසෙසි. සො තථා අකාසි. පටිරාජාපි තං නගරං ගහෙත්වා අවසෙසනගරෙසුපි තපෙව දුතං පාහෙසි. තෙපි අමච්චා තපෙව බ්‍රහ්මදත්තස්ස ආරොචෙත්වා තෙන “න යුජ්ඣිතබ්බං, ඉධාගන්තබ්බං” න්ති චුත්තා බාරාණසිං ආගමංසු.

තතො අමච්චා බ්‍රහ්මදත්තං ආභංසු – “මහාරාජ, තෙන සහ යුජ්ඣාමා” ති. රාජා – “මම පාණාතිපාතො භවිස්සති” ති වාරෙසි. අමච්චා – “මයං, මහාරාජ, තං ජීවග්ගාහං ගහෙත්වා ඉධෙව ආනෙස්සාමා” ති නානාඋපායෙහි රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා “එහි මහාරාජා” ති ගන්තුං ආරද්ධා. රාජා “සවෙ සත්තමාරණප්පභරණවිලම්පනකම්මං න කරොථ, ගච්ඡාමි” ති භණති. අමච්චා “න, දෙව, කරොම, භයං දස්සෙත්වා පලාපෙමා” ති චතුරඛිගිතිං සෙනං සන්තය්හිත්වා සටෙසු දිපෙ පක්ඛිපිත්වා රත්තිං ගච්ඡිංසු. පටිරාජා තං දිවසං බාරාණසිසම්පෙ නගරං ගහෙත්වා ඉදාති කිත්ති රත්තිං සන්තාහං මොවාපෙත්වා පමත්තො නිද්දං ඔක්කම් සද්ධිං බලකායෙන. තතො අමච්චා බාරාණසිරාජානං ගහෙත්වා පටිරඤ්ඤො බන්ධාවාරං ගන්ත්වා සබ්බසටෙහි දිපෙ නිභරාපෙත්වා එකපජ්ජොතාය සෙනාය සද්දං අකංසු. පටිරඤ්ඤො අමච්චො මහාබලං දිස්වා හිතො අන්තතො රාජානං උපසඩ්ධම්මිත්වා “උට්ඨෙහි අමකංකමධුං බාදාහි” ති මහාසද්දං අකාසි. තථා දුතියොපි, තතියොපි. පටිරාජා තෙන සද්දෙන පටිබ්‍රජ්ඣිත්වා භයං සන්තාසං ආපජ්ජි. උක්කුට්ඨිසතානි පවත්තිංසු. සො “පරවචනං සද්දහිත්වා අමිත්තභත්ථං පත්තොමහි” ති සබ්බරත්තිං තං තං විජ්ජලපිත්වා දුතියදිවසෙ “ධම්මිකො රාජා, උපරොධං න කරෙය්‍ය, ගන්ත්වා බමාපෙමි” ති වින්තෙත්වා රාජානං උපසඩ්ධම්මිත්වා ජණ්ණකෙහි පතිට්ඨහිත්වා “බම, මහාරාජ, මයං අපරාධ” න්ති ආභ. රාජා තං ඔවදිත්වා “උට්ඨෙහි, බමාමි තෙ” ති ආභ. සො රඤ්ඤො එවං චුත්තමත්තෙයෙව පරමස්සාසප්පත්තො අහොසි, බාරාණසිරඤ්ඤො සම්පෙයෙව ජනපදෙ රජ්ජං ලභි. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සභායකා අහෙසුං.

අථ බ්‍රහ්මදත්තො ද්වෙපි සෙනා සම්මොදමානා එකතො ධීනා දිස්වා “මමෙකස්ස විත්තානුරක්ඛණාය අස්මිං ජනකායෙ බුද්දකමකංකියා පිටනමත්තම්පි ලොභිතබ්බන්දු න උප්පන්නං. අහො සාධු, අහො සුට්ඨු, සබ්බෙ සත්තා සුබ්බා හොන්තු, අවෙරා හොන්තු, අබ්‍යාපජ්ඣා හොන්තු” ති මෙත්තාඤ්ඤානං උප්පාදෙත්වා, තදෙව පාදකං කත්වා, සඬබාරෙ සම්මෙසිත්වා, පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං සච්ඡිකත්වා, සයම්භුතං පාපුණ්. තං මග්ගසුබෙන ඵලසුබෙන සුබ්බං හත්ථික්ඛන්ධෙ නිසින්තං අමච්චා පණ්ණානං කත්වා ආභංසු – “යානකාලො, මහාරාජ, විජිතබලකායස්ස සක්කාරො කාතබ්බො, පරාජිතබලකායස්ස භත්තපරිබ්බයො දාතබ්බො” ති. සො ආභ – “නාහං, භණ්ණ, රාජා, පච්චෙකබුද්ධො නාමාහ” න්ති. කිං දෙවො භණති, න එදිසා පච්චෙකබුද්ධා හොන්ති? කිදිසා, භණ්ණ, පච්චෙකබුද්ධාති? පච්චෙකබුද්ධා නාම ද්විභිගුලකෙසමස්ස අට්ඨපරික්ඛාරසුත්තා භවන්ති. සො දක්ඛිණභත්ථොන සීසං පරාමසි, තාවදෙව ගිහිලිඬිගං අන්තරධාසි, පබ්බජිතවෙසො පාතුරහොසි, ද්විභිගුලකෙසමස්ස අට්ඨපරික්ඛාරසමන්තාගතො වස්සසතිකත්ථොරසදිසො අහොසි. සො චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා හත්ථික්ඛන්ධතො වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පදුමපුප්ථෙ නිසීදි. අමච්චා වන්දිත්වා “කිං, භත්තෙ, කම්මට්ඨානං, කථං අධිගතොසි” ති පුච්ඡිංසු. සො යතො අස්ස මෙත්තාඤ්ඤානකම්මට්ඨානං අහොසි, තඤ්ඤ ව්‍යපස්සනං විපස්සිත්වා අධිගතො, තස්මා තමත්ථං දස්සෙත්තො උදානගාථඤ්ඤ ව්‍යාකරණගාථඤ්ඤ ඉමඤ්ඤෙව ගාථං අභාසි “සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩ” න්ති.

තත්ථ සබ්බෙසුති අනවසෙසෙසු. භූතෙසුති සත්තෙසු. අයමෙත්ථ සබ්බෙපො, විත්ථාරං පන රතනසුත්තවණ්ණනායං වක්ඛාම. නිධායාති නික්ඛිපිත්වා. දණ්ඩන්ති කායවච්චිමනොදණ්ඩං, කායදුච්චරිතාදීනමෙනං අධිවචනං. කායදුච්චරිතඤ්ඤි දණ්ඩයතිති දණ්ඩො, බාධෙති අනායබ්‍යසනං පාපෙතිති චුත්තං හොති. එවං වච්ඡුච්චරිතං මනොදුච්චරිතං ව. පහරණදණ්ඩො එව වා දණ්ඩො, තං නිධායාතිපි චුත්තං හොති. අවිභෙදයන්ති අවිභෙදයන්තො. අඤ්ඤතරම්පිති යංකිඤ්ඤි ඵකම්පි. තෙසන්ති තෙසං සබ්බභූතානං. න පුත්තම්ච්චෙය්‍යානි අනුපො, බෙත්‍රපො, දින්නකො, අන්තෙවාසිකොති ඉමෙසු චතුසු පුත්තෙසු යං කිඤ්ඤි පුත්තං න ඉච්ඡෙය්‍ය. කුතො සභායන්ති සභායං පන ඉච්ඡෙය්‍යාති කුතො එව එතං.

එකොති පබ්බජ්ජාසඬබාතෙන එකො, අදුතියට්ඨෙන එකො, තණ්හාපහානෙන එකො, එකන්තවිගතකිලෙසොති එකො, එකො පච්චෙකසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති එකො. සමණසභස්සස්සාපි හි මජ්ඣිම චත්තමානො ගිහිසඤ්ඤොජනස්ස ඡින්නත්තා එකො – එවං පබ්බජ්ජාසඬබාතෙන එකො. එකො තිට්ඨති, එකො ගච්ඡති, එකො නිසීදති, එකො සෙය්‍යං කප්පෙති, එකො ඉරියති චත්තතිති – එවං අදුතියට්ඨෙන එකො.

“තණ්හාදුතියො පුරිසො, දීසමද්ධානසංසරං;

ඉන්ප්භාවක්ෂ්ණාභාවං, සංසාරං නාතිවත්තති.

“එවමාදිනවං ඤාත්වා, තණ්හං දුක්ඛස්ස සම්භවං;
චිත්තණ්හො අනාදානො, සතො භික්ඛු පරිබ්බජෙ”ති. (ඉතිවු. 15, 105; මහානි. 191; වුළුනි.
පාරායනානුගීතිගාථානිද්දෙස 107) –

එවං තණ්හාපහානවයෙන එකො. සබ්බකිලෙසාස්ස පහිනා උච්ඡින්නමුලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවංකතා ආයතිං
අනුප්පාදමම්මාති – එවං එකත්තචිගතකිලෙසොති එකො. අනාවරියකො හුත්වා සයම්භු සාමඤ්ඤෙව
පච්චෙකසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති – එවං එකො පච්චෙකසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති එකො.

වරෙති යා ඉමා අට්ඨ වරියායො; සෙය්‍යාදීදං – පණ්ඩිතපන්නානං වතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු ඉරියාපට්ඨරියා , ඉන්ද්‍රියෙසු
ගුත්තද්වාරානං අප්ඤ්ඤාත්තියානෙසු ආයතනවරියා, අප්පමාදවිහාරිනං වතුසු සතිපට්ඨානෙසු සතිවරියා,
අධිචිත්තමනුයුත්තානං වතුසු ඤානෙසු සමාධිවරියා, බුද්ධිසම්පන්නානං වතුසු අරියසච්චෙසු ඤාණවරියා, සම්මා
පටිපන්නානං වතුසු අරියමග්ගෙසු මග්ගවරියා, අධිගතප්ථලානං වතුසු සාමඤ්ඤඵලෙසු පත්තිවරියා, තිණ්ණං බුද්ධානං
සබ්බසත්තෙසු ලොකත්ථවරියා, තත්ථ පදෙසතො පච්චෙකබුද්ධසාවකානන්ති. යථාහ – “වරියාති අට්ඨ වරියායො
ඉරියාපට්ඨරියා”ති (පටි. ම. 1.197; 3.28) විත්ථාරො. තාහි වරියාහි සමන්නාගතො භවෙය්‍යාති අත්ථො. අට්ඨ වා යා ඉමා
“අධිමුච්චන්තො සද්ධාය වරති, පග්ගණ්හන්තො චිරියෙන වරති, උපට්ඨහන්තො සත්තියා වරති, අච්ඤ්ඤාත්තො සමාධිනා
වරති, පජානන්තො පඤ්ඤාය වරති, විජානන්තො විඤ්ඤාණෙන වරති, එවං පටිපන්නස්ස කුසලා ධම්මා ආයතන්තිති
ආයතනවරියාය වරති, එවං පටිපන්නො විසෙසමධිගච්ඡතිති විසෙසවරියාය වරති”ති (පටි. ම. 1.197; 3.29) එවං
අපරාපි අට්ඨ වරියා චුත්තා. තාහිපි සමන්නාගතො භවෙය්‍යාති අත්ථො. ඛග්ගවිසාණකප්පොති එත්ථ ඛග්ගවිසාණං
නාම ඛග්ගමිසිඨිගං. කප්පසද්දස්ස අත්ථං විත්ථාරතො මඬිගලසුත්තවණ්ණනායං පකාසයිස්සාම. ඉධ පනායං
“සත්ථුකප්පෙන වත, හො, කිර සාවකෙන සද්ධිං මන්තයමානා”ති (ම. නි. 1.260) එවමාදිසු විය පටිභාගො
වෙදිතබ්බො. ඛග්ගවිසාණකප්පොති ඛග්ගවිසාණසදිසොති චුත්තං හොති. අයං තාවෙන්ථ පදතො අත්ථවණ්ණනා.

අධිප්පායානුසන්ධිතො පන එවං වෙදිතබ්බො – ය්වායං චුත්තප්පකාරො දණ්ඩො භුතෙසු පවත්තියමානො අහිතො
හොති, තං තෙසු අප්පවත්තනෙන තප්පටිපක්ඛභුතාය මෙත්තාය පරහිතුපසංභාරෙන ව සබ්බෙසු භුතෙසු නිධාය දණ්ඩං,
නිහිතදණ්ඩත්තා එව ව. යථා අනිහිතදණ්ඩා සත්තා භුතාති දණ්ඩෙන වා සත්ථෙත වා පාණිනා වා ලෙඩ්ඛුනා වා
විහෙය්‍යන්ති, තථා අවිහෙය්‍යං අඤ්ඤාතරම්පි තෙසං. ඉමං මෙත්තාකම්මට්ඨානමාගම්ම යදෙව තත්ථ වෙදනාගතං
සඤ්ඤාසම්බාරවිඤ්ඤාණගතං තඤ්ච තදනුසාරෙනව තදඤ්ඤඤව සම්බාරගතං විපස්සිත්වා ඉමං පච්චෙකබොධිං
අධිගතොම්හීති අයං තාව අධිප්පායො.

අයං පන අනුසන්ධි – එවං චුත්තෙ තෙ අමච්චා ආහංසු – “ඉදානි, හන්තෙ, කුභිං ගච්ඡථා”ති? තතො තෙන
“පුබ්බපච්චෙකසම්බුද්ධා කත්ථ වසන්ති”ති ආවජ්ජෙත්වා ඤාත්වා “ගන්ධමාදනපබ්බතෙ”ති චුත්තෙ පුනාහංසු –
“අම්හෙ දානි, හන්තෙ, පජහථ, න ඉච්ඡථා”ති. අට්ඨ පච්චෙකබුද්ධො ආහ – “න පුත්තම්ච්ඡෙය්‍යා”ති සබ්බං.
තත්‍රාධිප්පායො – අහං ඉදානි අනුජාදිසු යං කිඤ්චි පුත්තම්පි න ඉච්ඡෙය්‍යාං, කුතො පන කුම්භාදිසං සහායං? තස්මා
කුම්භෙසුපි යො මයා සද්ධිං ගන්තුං මාදිසො වා හොතුං ඉච්ඡති, සො එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො. අට්ඨ වා තෙහි
“අම්හෙ දානි, හන්තෙ, පජහථ න ඉච්ඡථා”ති චුත්තෙ සො පච්චෙකබුද්ධො “න පුත්තම්ච්ඡෙය්‍යා කුතො සහාය”න්ති
වත්ථා අත්තතො යථාචුත්තෙතත්ථෙත එකවරියාය ගුණං දිස්වා පමුදිතො පීතිසොමනස්සජාතො ඉමං උදානං
උදානෙසි – “එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති. එවං වත්ථා පෙක්ඛමානස්සෙව මහාජනස්ස ආකාසෙ උප්පත්තිත්වා
ගන්ධමාදනං අගමාසි.

ගන්ධමාදනො නාම හිමවති වුළුකාලපබ්බතං, මහාකාලපබ්බතං, නාගපලිවෙය්‍යං, වන්දගබ්හං, සූරියගබ්හං,
සුවණ්ණපස්සං, හිමවත්තපබ්බතන්ති සත්ත පබ්බතෙ අතික්කම්ම හොති. තත්ථ නන්දමුලකං නාම පබ්භාරං
පච්චෙකබුද්ධානං වසනොකාසො. තිස්සො ව ගුහායො – සුවණ්ණගුහා, මණ්ණගුහා, රජතගුහාති. තත්ථ මණ්ණගුහාද්වාරෙ
මඤ්ඡුසකො නාම රුක්ඛො යොජනං උබ්බෙධෙන, යොජනං විත්ථාරෙන. සො යත්තකානි උදකෙ වා ථලෙ වා
පුප්ථානි, සබ්බානි තානි පුප්ථයති විසෙසෙන පච්චෙකබුද්ධාගමනදිවසෙ. තස්සුපරිතො සබ්බරත්තමාලො හොති. තත්ථ
සම්මජ්ජනකවාතො කච්චරං ඡඩ්ඬෙති, සමකරණවාතො සබ්බරත්තමයං වාලිකං සමං කරොති, සිඤ්චනකවාතො
අනොතත්තදහතො ආනෙන්වා උදකං සිඤ්චති, සුගන්ධකරණවාතො හිමවත්තතො සබ්බෙසං ගන්ධරුක්ඛානං ගන්ධො
ආනෙති, ඔව්නකවාතො පුප්ථානි ඔව්නිත්වා පාතෙති, සන්ථරකවාතො සබ්බත්ථ සන්ථරති. සදා පඤ්ඤාත්තානෙව
වෙන්ථ ආසනානි හොන්ති, යෙසු පච්චෙකබුද්ධප්පාදදිවසෙ උපොසථදිවසෙ ව සබ්බපච්චෙකබුද්ධා සන්තිපතිත්වා
නිසීදන්ති. අයං තත්ථ පකති. අභිසම්බුද්ධ-පච්චෙකබුද්ධො තත්ථ ගන්ත්වා පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසීදති. තතො සවෙ
තස්මිං කාලෙ අඤ්ඤෙපි පච්චෙකබුද්ධා සංච්ජන්ති, තෙපි තඬ්ඬණං සන්තිපතිත්වා පඤ්ඤාත්තාසනෙසු නිසීදන්ති.
නිසීදිත්වා ව කිඤ්චිදෙව සමාපත්තිං සමාපජ්ජන්ති වුට්ඨහන්ති, තතො සබ්බත්ථෙරො අධුනාගතපච්චෙකබුද්ධං
සබ්බෙසං අනුමොදනත්ථාය “කථමධිගත”න්ති කම්මට්ඨානං පුච්ඡති. තදාපි සො තමෙව අත්තතො
උදානබ්‍යාකරණගාථං භාසති. පුන හගවාපි ආයස්මතා ආනන්දෙන පුට්ඨො තමෙව ගාථං භාසති, ආනන්දො ව
සම්භිතියන්ති එවමෙකෙකා ගාථා පච්චෙකසම්බොධිඅභිසම්බුද්ධට්ඨානෙන, මඤ්ඡුසකමාලෙ , ආනන්දෙන
පුච්ඡිතකාලෙ, සම්භිතියන්ති වතුක්ඛන්තුං භාසිතා හොතිති.

36. සංසග්ගජාතස්සාති කා උප්පත්ති? අයම්පි පච්චෙක්ඛොධස්සත්තො කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ වීසති වස්සසහස්සාති පුරිමනසෙනෙව සමණධම්මං කරොන්තො කසිණපරිකම්මං කත්වා, පයමජ්ඣානං නිබ්බන්තෙත්වා, නාමරූපං වචන්ට්ඨපෙත්වා, ලක්ඛණසම්මසනං කත්වා, අරියමග්ගං අනගිගම්ම බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති. සො තතො වුතො බාරාණසිරක්ඛො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡීමිති උප්පජ්ජිත්වා පුරිමනසෙනෙව වඩ්ඪමානො යතො පභුති “අයං ඉත්ථි අයං පුරිසො”ති විසෙසං අක්ඛොසි, තතුපාදාය ඉත්ථිනං භත්තං න රමති, උච්ඡාදනන්භාපනමණ්ඩනාදිත්තමිති න සහති. තං පුරිසා එව පොසෙන්නි, ටඤ්ඤපායනකාලෙ ධාතියො කක්ඛුකං පටිමුක්ඛිත්වා පුරිසවෙසෙන ටඤ්ඤං පායෙන්නි. සො ඉත්ථිනං ගන්ධං සායිත්වා සද්දං වා සුත්වා රොදති, වික්ඛොසනං පත්තොපි ඉත්ථියො පස්සිතුං න ඉච්ඡති, තෙන තං අනිත්ථිගන්ධොත්තෙව සක්ඛානිංසු.

තස්මිං සොළසවස්සුද්දෙසිකෙ ජාතෙ රාජා “කුලවංසං සණ්ඨපෙස්සාමි”ති නානාකුලෙහි තස්ස අනුරූපා කක්ඛොසො ආනෙත්වා අක්ඛොසනං අමච්චං ආණාපෙසි “කුමාරං රමාපෙති”ති. අමච්චො උපායෙන තං රමාපෙතුකාමො තස්ස අවිදුරෙ සාණිපාකාරං පරික්ඛිපාපෙත්වා නාටකානි පයොජාපෙසි. කුමාරො ගීතවාදිතසද්දං සුත්වා – “කස්සෙසො සද්දො”ති ආහ. අමච්චො “තවෙසො, දෙව, නාටකිත්ථිනං සද්දො, පුක්ඛොවන්තානං ඊදිසානි නාටකානි භොන්ති, අහිරම, දෙව, මහාපුක්ඛොසි ත්ව”න්ති ආහ. කුමාරො අමච්චං දණ්ඩෙන තාළාපෙත්වා නික්කඩ්ඪාපෙසි. සො රක්ඛොසො ආරොවෙසි. රාජා කුමාරස්ස මාතරා සහ ගන්ත්වා, කුමාරං බමාපෙත්වා, පුත අමච්චං අප්පෙසි. කුමාරො තෙහි අනිතිජ්ජිලියමානො සෙට්ඨසුවණ්ණං දත්වා සුවණ්ණකාරෙ ආණාපෙසි – “සුන්දරං ඉත්ථිරූපං කරොමා”ති. තෙ විස්සකම්මුතා නිම්මිතසදිසං සබ්බාලඬකාරවිභුසිතං ඉත්ථිරූපං කත්වා දස්සෙසුං. කුමාරො දිස්වා විම්භයෙන සිසං වාලෙත්වා මාතාපිතුං පෙසෙසි “යදි ඊදිසිං ඉත්ථිං ලභිස්සාමි, ගණ්භිස්සාමි”ති. මාතාපිතරො “අම්භාකං පුත්තො මහාපුක්ඛොසො, අවස්සං තෙන සහ කතපුක්ඛොසො කාවි දාරිකා ලොකෙ උප්පන්නා භවිස්සති”ති තං සුවණ්ණරූපං රථං ආරොපෙත්වා අමච්චානං අප්පෙසුං “ගච්ඡට්, ඊදිසිං දාරිකං ගවෙසටා”ති. තෙ ගහෙත්වා සොළස මහාජනපදෙ විවරන්තා තං තං ගාමං ගන්ත්වා උදකතිත්ථාදිසු යත්ථ යත්ථ ජනසමුහං පස්සන්ති, තත්ථ තත්ථ දෙවතං විය සුවණ්ණරූපං යපෙත්වා නානාපුජ්ජිත්ථාලඬකාරෙහි පුජං කත්වා, විතානං බන්ධිත්වා, එකමන්තං තිට්ඨන්ති – “යදි කෙනචි එවරූපා දිට්ඨපුබ්බා භවිස්සති, සො කථං සමුට්ඨාපෙස්සති”ති? එතෙනුපායෙන අක්ඛොසු මද්දරට්ඨා සබ්බෙ ජනපදෙ ආභිණ්ඩිත්වා තං “බුද්දකරට්ඨ”න්ති අවමක්ඛොසමානා තත්ථ පයමං අගන්ත්වා නිවන්තිංසු.

තතො තෙසං අහොසි “මද්දරට්ඨමිති තාව ගච්ඡාම, මා නො බාරාණසිං පච්චියෙපි රාජා පුත පාහෙසි”ති මද්දරට්ඨෙ සාගලනගරං අගමංසු. සාගලනගරෙ ව මද්දෙවො නාම රාජා. තස්ස ධිතා සොළසවස්සුද්දෙසිකා අහිරූපා භොති. තස්සා වණ්ණදාසියො න්භානොදකත්ථාය තිත්ථං ගතා. තත්ථ අමච්චෙහි යපිතං තං සුවණ්ණරූපං දුරතොව දිස්වා “අම්භෙ උදකත්ථාය පෙසෙත්වා රාජපුත්ති සයමෙව ආගතා”ති භණන්තියො සමීපං ගන්ත්වා “නායං සාමිනී, අම්භාකං සාමිනී ඉතො අහිරූපතරා”ති ආහංසු. අමච්චා තං සුත්වා රාජානං උපසඬකම්ත්වා අනුරූපෙන නයෙන දාරිකං යාචිංසු, සොපි අදාසි. තතො බාරාණසිරක්ඛොසො පාහෙසුං “ලද්ධා දාරිකා, සාමං ආගච්ඡස්සති, උදාහු අම්භෙව ආනෙමා”ති? සො ව “මයි ආගච්ඡන්තෙ ජනපදපිළා භවිස්සති, කුම්භෙව ආනෙමා”ති පෙසෙසි.

අමච්චා දාරිකං ගහෙත්වා නගරා නික්ඛමිත්වා කුමාරස්ස පාහෙසුං – “ලද්ධා සුවණ්ණරූපසදිසි දාරිකා”ති. කුමාරො සුත්වාච රාගෙන අහිභුතො පයමජ්ඣානා පරිහාසි. සො දුතපරම්පරං පෙසෙසි “සිසං ආනෙට්, සිසං ආනෙමා”ති. තෙ සබ්බත්ථ එකරත්තිවාසෙනෙව බාරාණසිං පත්වා බහිනගරෙ ධිතා රක්ඛොසො පාහෙසුං – “අප්ප පච්ඡිතබ්බං, නො”ති? රාජා “සෙට්ඨකුලා ආනිතා දාරිකා, මඬිගලකිරියං කත්වා මහාසක්කාරෙන පවෙසෙස්සාම, උය්‍යානං තාව නං නෙමා”ති ආණාපෙසි. තෙ තථා අකංසු. සා අච්චන්තසුබ්බමාලා යානුන්ඝාතෙන උබ්බාල්භා අද්ධානපරිස්සමෙන උප්පන්නවාතරොගා මිලාතමාලා විය හුත්වා රත්තියෙව කාලමකාසි. අමච්චා “සක්කාරා පරිහට්ඨමානා”ති පරිදෙවිංසු. රාජා ව නාගරා ව “කුලවංසො විනට්ඨො”ති පරිදෙවිංසු. නගරෙ මහාකොලාහලං අහොසි. කුමාරස්ස සුතමත්තෙයෙව මහාසොකො උදපාදි. තතො කුමාරො සොකස්ස මූලං බණ්ණමාරද්ධො. සො වින්තෙසි – “අයං සොකො නාම න අජාතස්ස භොති, ජාතස්ස පන භොති, තස්මා ජාතිං පටිච්ච සොකො”ති. “ජාති පන කිං පටිච්චා”ති? තතො “භවං පටිච්ච ජාති”ති එවං පුබ්බභාවනානුභාවෙන යොනියො මනසිකරොන්තො අනුලොමපටිලොමපටිච්චසමුප්පාදං දිස්වා සබ්බාලෙ සම්මසන්නො තත්තෙව නිසින්නො පච්චෙක්ඛොධං සච්ඡාකාසි. තං මග්ගඵලසුබ්බෙහි සුබ්බං සන්තින්ද්‍රියං සන්තමානසං නිසින්නං දිස්වා, පණිපාතං කත්වා, අමච්චා ආහංසු – “මා සොචි, දෙව, මහන්තො ජම්බුදීපො, අක්ඛොසං තතො සුන්දරතරං ආනෙස්සාමා”ති. සො ආහ – “නාහං සොචකො, නිස්සොකො පච්චෙක්ඛොධො අහ”න්ති. ඉතො පරං සබ්බං පුරිමගාලාසදිසමෙව යපෙත්වා ගාලාවණ්ණනං.

ගාලාවණ්ණනායං පන සංසග්ගජාතස්සාති ජාතසංසග්ගස්ස. තත්ථ දස්සන, සවන, කාය, සමුල්ලපන, සම්භොගසංසග්ගවෙසන පක්ඛට්ඨිකා සංසග්ගො. තත්ථ අක්ඛොසමක්ඛොසං දිස්වා වක්ඛොසකොච්චිවසෙන උප්පන්නරාගො දස්සනසංසග්ගො නාම. තත්ථ සිහලදීපෙ කාලදීසවාපිගාමෙ පිණ්ඩාය වරන්තං කලාණ්ණවිහාරවාසීදීසභාණකදහරහික්ඛුං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා කෙනචි උපායෙන තං අලභිත්වා, කාලකතා කුට්ඨිකියධිතා, තස්සා නිවාසනවොළඬණ්ඩං දිස්වා “එවරූපවත්ථාගිරියා නාම සද්ධිං සංවාසං නාලත්ථ”න්ති භදයං ථාලෙත්වා කාලකතො. සො එව ව දහරො නිදස්සනං.

පරෙහි පන කටියමානං රූපාදිසම්පත්තිං අත්තනා වා හසිතලපිතගිතසද්දං සුත්වා සොතවිඤ්ඤාණවිථිවසෙන උප්පන්නො රාගො සචනසංසග්ගො නාම. තත්වාපි ගිරිගාමවාසිකම්මාරධිතාය පඤ්චගි කුමාරිහි සද්ධිං පදුමස්සරං ගන්ත්වා, න්හත්වා මාලං ආරොපෙත්වා, උච්චාසද්දෙන ගායන්තියා ආකාසෙන ගච්ඡන්තො සද්දං සුත්වා කාමරාගෙන විසෙසා පරිහායිත්වා අනායාසනං පත්තො පඤ්චග්ගලලෙණවාසී තිස්සදහරො නිදස්සනං.

අඤ්ඤමඤ්ඤං අභිගපරාමසනෙන උප්පන්නරාගො කායසංසග්ගො නාම. ධම්මගායනදහරහික්ඛු චෙත්ථ නිදස්සනං. මහාවිහාරෙ කිර දහරහික්ඛු ධම්මං භාසති. තත්ථ මහාජනෙ ආගතෙ රාජාපි අගමාසි සද්ධිං අන්තෙපුරෙන. තතො රාජධිතාය තස්ස රූපඤ්ච සද්දඤ්ච ආගම්ම ඛලවරාගො උප්පන්නො, තස්ස ච දහරස්සාපි. තං දිස්වා රාජා සල්ලක්ඛෙත්වා සාණිපාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙසි. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං පරාමසිත්වා ආලිඛිගිංසු. සුත සාණිපාකාරං අපනෙත්වා පස්සන්තා ද්වෙපි කාලකතෙයෙව අද්දසංසුති.

අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලපනසමුල්ලපනෙ උප්පන්නො රාගො පන සමුල්ලපනසංසග්ගො නාම. හික්ඛුහික්ඛුනීහි සද්ධිං පරිභොගකරණෙ උප්පන්නරාගො සම්භොගසංසග්ගො නාම. ද්විසුපි වෙතෙසු පාරාජිකපත්තො හික්ඛු ච හික්ඛුනී ච නිදස්සනං. මරිචිවට්ටිනාමමහාවිහාරමහෙ කිර දුට්ඨගාමණී අභයමහාරාජා මහාදානං පටියාදෙත්වා උභතොසඬ්ඝං පරිවිසති. තත්ථ උණ්හයාගුයා දින්නාය සඬ්ඝනවකසාමණෙරී අනාධාරකස්ස සඬ්ඝනවකසාමණෙරස්ස දන්තවලයං දත්වා සමුල්ලාපං අකාසි. තෙ උභොපි උපසම්පජ්ජිත්වා සට්ඨිවස්සා හුන්වා පරතීරං ගතා අඤ්ඤමඤ්ඤං සමුල්ලාපෙන පුබ්බසඤ්ඤං පටිලහිත්වා තාවදෙව ජාතසිනෙහා සික්ඛාපදං චිත්තිකම්මිත්වා පාරාජිකා අහෙසුන්ති.

එවං පඤ්චවිධෙ සංසග්ගෙ යෙන කෙනාපි සංසග්ගෙන ජාතසංසග්ගස්ස භවති ස්නෙහො, පුරිමරාගපච්චයා ඛලවරාගො උප්පජ්ජති. තතො ස්නෙහන්තියං දුක්ඛමිදං පහොති තමෙව ස්නෙහං අනුගච්ඡන්තං සන්දිට්ඨිකසම්පරායිකසොකපරිදෙවාදිනානප්පකාරකං දුක්ඛමිදං පහොති, නිබ්බත්තති, භවති, ජායති. අපරෙ පන “ආරම්මණෙ චිත්තස්ස වොස්සග්ගො සංසග්ගො”ති භණන්ති. තතො ස්නෙහො, ස්නෙහා දුක්ඛමිදන්ති.

එවමත්ථප්පහෙදං ඉමං අඬ්ඬගාථං වත්වා සො පච්චෙකඛුද්ධො ආහ – “ස්වාහං යමිදං ස්නෙහන්තියං සොකාදිදුක්ඛං පහොති, තස්ස දුක්ඛස්ස මූලං බනන්තො පච්චෙකසම්බොධිමධිගතො”ති. එවං චුත්තෙ තෙ අමච්චා ආහංසු – “අම්මෙහි දානි, හන්තෙ, කිං කාතබ්බ”න්ති? තතො සො ආහ – “තුම්මෙහ වා අඤ්ඤෙ වා යො ඉම්මහා දුක්ඛා මුච්චිතුකාමො, සො සබ්බොපි ආදීනවං ස්නෙහජං පෙක්ඛමානො, එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති. එත්ථ ව යං “ස්නෙහන්තියං දුක්ඛමිදං පහොති”ති චුත්තං “තදෙව සන්ධාය ආදීනවං ස්නෙහජං පෙක්ඛමානො”ති ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අථ වා යථාචුත්තෙන සංසග්ගෙන සංසග්ගජාතස්ස භවති ස්නෙහො, ස්නෙහන්තියං දුක්ඛමිදං පහොති, එතං යථාභූතං ආදීනවං ස්නෙහජං පෙක්ඛමානො අහං අධිගතොති. එවං අභිසම්බන්ධිත්වා චතුත්ථපාදො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව උදානවසෙන චුත්තොපි වෙදිතබ්බො. තතො පරං සබ්බං පුරිමගාථාය චුත්තසදිසමෙවාති.

සංසග්ගගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

37. මිත්තෙ සුභජ්ජෙති කා උප්පත්ති? අයං පච්චෙකබොධිසත්තො පුරිමගාථාය චුත්තනයෙනෙව උප්පජ්ජිත්වා බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙන්නො පඨමං ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා “කිං සමණධම්මො වරො, රජ්ජං වර”න්ති විමංසිත්වා චතුත්තං අමච්චානං හත්ථෙ රජ්ජං නියායාතෙත්වා සමණධම්මං කරොති. අමච්චා “ධම්මෙන සමෙන කරොථා”ති චුත්තාපි ලඤ්ජං ගහෙත්වා අධම්මෙන කරොන්ති. තෙ ලඤ්ජං ගහෙත්වා සාමිකෙ පරාජෙන්නා එකදා අඤ්ඤතරං රාජවල්ලභං පරාජෙසුං. සො රඤ්ඤො හත්තහාරකෙන සද්ධිං පටිසිත්වා සබ්බං ආරොවෙසි. රාජා දුතියදිවසෙ සයං විනිවිජයට්ඨානං අගමාසි. තතො මහාජනකායා – “අමච්චා සාමිකෙ අසාමිකෙ කරොන්ති”ති මහාසද්දං කරොන්තා මහායුද්ධං විය අකංසු. අථ රාජා විනිවිජයට්ඨානා වුට්ඨාය පාසාදං අභිරුහිත්වා සමාපත්තිං අප්පෙතුං නිසින්නො තෙන සද්දෙන වික්ඛිත්තවිත්තො න සක්කොති අප්පෙතුං. සො “කිං මෙ රජ්ජෙන, සමණධම්මො වරො”ති රජ්ජසුඛං පහාය සුත සමාපත්තිං නිබ්බත්තෙත්වා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව විපස්සන්තො පච්චෙකසම්බොධිං සච්ඡාකාසි. කම්මට්ඨානඤ්ච පුච්ඡිතො ඉමං ගාථං අභාසි –

“මිත්තෙ සුභජ්ජෙ අනුකම්පමානො, භාපෙති අත්ථං පටිබද්ධවිත්තො;
එතං භයං සන්ථවෙ පෙක්ඛමානො, එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ මෙත්තායනවසෙන මිත්තා. සුභදයභාවෙන සුභජ්ජා. කෙච්ඡි එකන්තහිතකාමතාය මිත්තාව භොන්ති, න සුභජ්ජා. කෙච්ඡි ගමනාගමනට්ඨානනිසජ්ජාසමුල්ලාපාදිසු හදයසුඛජනනෙන සුභජ්ජාව භොන්ති, න මිත්තා. කෙච්ඡි තදුභයවසෙන සුභජ්ජා වෙච මිත්තා ව. තෙ දුට්ඨා භොන්ති – අගාරියා අනගාරියා ව. තත්ථ අගාරියා තිට්ඨා භොන්ති – උපකාරො, සමානසුඛදුක්ඛො, අනුකම්පකොති. අනගාරියා විසෙසෙන අත්ථක්ඛායිනො එව. තෙ චතුභි අඬ්ඬගෙහි සමන්තාගතා භොන්ති. යථාහ –

“චතුභි බො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි උපකාරො මිත්තො සුභදො වෙදිතබ්බො – පමත්තං රක්ඛති, පමත්තස්ස සාපතෙයාං රක්ඛති, භීතස්ස සරණං භොති, උප්පන්නෙසු කිච්චකරණියෙසු තද්දිගුණං භොගං අනුප්පදෙති” (දී. නි. 3.261).

තලා -

“චතුර්ති බො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි සමානසුබදුක්ඛො මිත්තො සුභදො වෙදිතබ්බො - ගුය්හමස්ස ආචික්ඛති, ගුය්හමස්ස පරිගුහති, ආපදාසු න විජහති, ජීවිතමපිස්ස අත්ථාය පරිච්චත්තං හොති” (දී. නි. 3.262).

තලා -

“චතුර්ති බො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි අනුකම්පකො මිත්තො සුභදො වෙදිතබ්බො - අභවෙනස්ස න නන්දති, භවෙනස්ස නන්දති, අවණ්ණං භණ්ණානං නිවාරෙති, වණ්ණං භණ්ණානං පසංසති” (දී. නි. 3.264).

තලා -

“චතුර්ති බො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි අත්ථක්ඛායී මිත්තො සුභදො වෙදිතබ්බො - පාපා නිවාරෙති, කල්‍යාණෙ නිවෙසෙති, අස්සුතං සාවෙති, සග්ගස්ස මග්ගං ආචික්ඛති” (දී. නි. 3.263).

තෙස්විධ අගාරියා අධිප්පෙතා. අත්ථතො පන සබ්බෙපි යුජ්ජන්ති. තෙ මිත්තෙ සුභජ්ජෙ. අනුකම්පමානොති අනුදයමානො. තෙසං සුඛං උපසංභරිතුකාමො දුක්ඛං අපභරිතුකාමො ව.

භාපෙති අත්ථන්ති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථවසෙන තිවිධං, තලා අත්තත්ථපරත්ථඋභයත්ථවසෙනාපි තිවිධං. අත්ථං ලද්ධවිනාසනෙන අලද්ධානුප්පාදනෙනාති ද්විධාපි භාපෙති විනාසෙති. පටිබද්ධවිත්තොති “අභං ඉමං විනා න ජීවාමි, එස මෙ ගති, එස මෙ පරායණ”න්ති එවං අත්තානං නිවෙ යානෙ යපෙත්තොපි පටිබද්ධවිත්තො හොති. “ඉමෙ මං විනා න ජීවන්ති, අභං තෙසං ගති, තෙසං පරායණ”න්ති එවං අත්තානං උච්චෙ යානෙ යපෙත්තොපි පටිබද්ධවිත්තො හොති. ඉධ පන එවං පටිබද්ධවිත්තො අධිප්පෙතො. එතං භයන්ති එතං අත්ථභාපනභයං, අත්තතො සමාපත්තිභාතීං සන්ධාය චුත්තං. සන්ථවෙති තිවිධො සන්ථවො - තණ්හාදිට්ඨිමිත්තසන්ථවවසෙන. තත්ථ අට්ඨසනප්පභෙදාපි තණ්හා තණ්හාසන්ථවො, ද්වාසට්ඨිභෙදාපි දිට්ඨි දිට්ඨිසන්ථවො, පටිබද්ධවිත්තභය මිත්තානුකම්පනා මිත්තසන්ථවො. සො ඉධාධිප්පෙතො. තෙන හිස්ස සමාපත්ති පරිහිනා. තෙනාහ - “එතං භයං සන්ථවෙ පෙක්ඛමානො අභමධිගතො”ති. සෙසං චුත්තසද්ධිමෙවාති වෙදිතබ්බන්ති.

මිත්තසුභජ්ජගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

38. වංසො විසාලොති කා උප්පත්ති? පුබ්බෙ කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ තයො පච්චෙකබ්බොධිසත්තා පබ්බජිත්වා විසති වස්සසභස්සාති ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙත්වා දෙවලොකෙ උප්පන්නා. තතො චචිත්වා තෙසං ජෙට්ඨකො බාරාණසිරාජකුලෙ නිබ්බන්තො, ඉතරෙ පච්චන්තරාජකුලෙසු. තෙ උභොපි කම්මට්ඨානං උග්ගණ්හිත්වා, රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා, අනුක්කමෙන පච්චෙකබ්බද්ධා හුත්වා, නන්දමුලකපබ්භාරෙ වසන්තා එකදිවසං සමාපත්තිතො චූට්ඨාය “මයං කිං කම්මං කත්වා ඉමං ලොකුත්තරසුඛං අනුප්පත්තා”ති ආවජ්ජෙත්වා පච්චෙකබ්බමානා කස්සපබ්බද්ධකාලෙ අත්තතො වරියං අද්දසංසු. තතො “තතියො කුති”න්ති ආවජ්ජෙත්වා බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙන්නං දිස්වා තස්ස ගුණෙ සරිත්වා “සො පකතියාව අප්පිච්ඡතාදිගුණසමන්තාගතො අහොසි, අම්භාකඤ්ඤෙව ඔවාදකො වත්තා වචනක්ඛමො පාපගර්භී, හන්ද, නං ආරම්මණං දස්සෙත්වා මොවෙස්සාමා”ති ඔකාසං ගවෙසන්තා තං එකදිවසං සබ්බාලඤ්ඤාචරිතසිතං උය්‍යානං ගච්ඡන්තං දිස්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා උය්‍යානද්වාරෙ වෙළුගුම්බමුලෙ අට්ඨංසු. මහාපනො අතිත්තො රාජදස්සනෙන රාජානං ඔලොකෙති. තතො රාජා “අත්ථි නු බො කොච් මම දස්සනෙ අබ්‍යාවටො”ති ඔලොකෙත්තො පච්චෙකබ්බද්ධෙ අද්දක්ඛි. සභ දස්සනෙනෙව වස්ස තෙසු සිනෙහො උප්පජ්ජී.

සො හන්ථික්ඛන්ධා ඔරුය්හ සන්තෙන උපවාරෙන තෙ උපසඬ්ඤාමිත්වා “හන්තෙ, කිං නාමා කුම්භෙ”ති පුච්ඡී. තෙ ආහංසු “මයං, මහාරාජ, අසජ්ජමානා නාමා”ති. “හන්තෙ, ‘අසජ්ජමානා’ති එතස්ස කො අත්ථො”ති? “අලග්ගන්ත්ථො, මහාරාජා”ති. තතො තං වෙළුගුම්බං දස්සෙත්වා ආහංසු - “සෙය්‍යාථාපි, මහාරාජ, ඉමං වෙළුගුම්බං සබ්බසො මූලබන්ධසාබානුසාබාහි සංසිඛිතිත්වා යීතං අසිහන්ථො පුරිසො මූලෙ ඡෙත්වා ආවිඤ්ඡන්තො න සක්කුණෙය්‍ය උද්ධරිතුං, එවමෙව ත්වං අත්තො ව බති ව ජට්ඨාය ජට්ඨො ආසත්තවිසත්තො තත්ථ ලග්ගො. සෙය්‍යාථාපි වා පනස්ස වෙමජ්ඣගතොපි අයං වංසකළීරො අසඤ්ජාතසාබන්තා කෙනචි අලග්ගො යීතො, සක්කා ව පන අග්ගෙ වා මූලෙ වා ඡෙත්වා උද්ධරිතුං, එවමෙව මයං කත්ථවි අසජ්ජමානා සබ්බදිසා ගච්ඡාමා”ති තාවදෙව චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා පස්සතො එව රඤ්ඤො ආකාසෙන නන්දමුලකපබ්භාරං අගමංසු. තතො රාජා වින්තෙසි - “කදා නු බො අභමිපි එවං අසජ්ජමානො භවෙය්‍ය”න්ති තත්ථෙව නිසිදිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡාකාසි. පුරිමනෙයෙනෙව කම්මට්ඨානං පුච්ඡිතො ඉමං ගාථං අභාසි -

“වංසො විසාලොව යථා විසත්තො, පුත්තෙසු දාරෙසු ව යා අපෙක්ඛා;
වංසක්කළීරොව අසජ්ජමානො, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ව වංසොති වෙළ. විසාලොති විත්ථිණ්ණො. වකාරො අවධාරණත්ථො, එවකාරො වා අයං, සන්ධිවසෙනෙත්ථ එකාරො නට්ඨො. තස්ස පරපදෙන සම්බන්ධො, තං පච්ඡා යොජෙස්සාම. යථාති පටිභාගෙ. විසත්තොති ලග්ගො, ජටිතො සංසිඛ්ඛිතො. පුත්තෙසු දාරෙසු වාති පුත්තධිතුහරියාසු. යා අපෙක්ඛාති යා තණ්හා යො ස්නෙහො. වංසක්කළිරොව අසප්පමානොති වංසකළිරො විය අලග්ගමානො. කිං වුත්තං හොති? යථා වංසො විසාලො විසත්තො එව හොති, පුත්තෙසු දාරෙසු ව යා අපෙක්ඛා, සාපි එවං තාති වත්ථුති සංසිඛ්ඛිත්වා ධිතත්තා විසත්තා එව. ස්වාහං තාය අපෙක්ඛාය අපෙක්ඛවා විසාලො වංසො විය විසත්තොති එවං අපෙක්ඛාය ආදිනවං දිස්වා තං අපෙක්ඛං මග්ගඤ්ඤාණෙන ඡිත්තන්තො අයං වංසකළිරොව රූපාදිසු වා ලොභාදිසු වා කාමභවාදිසු වා දිට්ඨාදිසු වා තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන අසප්පමානො පච්චෙකබොධිං අධිගතොති. සෙසං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

වංසකළිරගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

39. මිගො අරඤ්ඤමිහිති කා උප්පත්ති? එකො කිර භික්ඛු කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ යොගාවචරො කාලං කත්වා, බාරාණසියං සෙට්ඨිකුලෙ උප්පන්නො අධිප්ඨ මහද්ධනෙ මහාභොගෙ, සො සුභගො අහොසි. තතො පරදාරිකො හුත්වා තත්ථ කාලකතො නිරයෙ තිබ්බන්තො තත්ථ පච්චිත්වා විපාකාවසෙසෙන සෙට්ඨිහරියාය කුච්ඡිමිති ඉත්ථිපටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. නිරයතො ආගතානං ගත්තාති උණ්හාති හොන්ති. තෙන සෙට්ඨිහරියා ඩස්භමානෙන උදරෙන කිච්ඡෙන කසිරෙන තං ගබ්භං ධාරෙත්වා කාලෙන දාරිකං චජායි. සා ජාතදිවසතො පභුති මාතාපිතුතං සෙසබ්බපරිජනානඤ්ච දෙස්සා අහොසි. වයප්පත්තා ව යම්භි කුලෙ දින්නා, තත්ථාපි සාමිකසස්සුසසුරානං දෙස්සාව අහොසි අප්පියා අමනාපා. අප් නක්ඛන්තෙ සොසිතෙ සෙට්ඨිපුත්තො තාය සද්ධිං කිළිතුං අනිච්ඡන්තො වෙසිං ආනෙත්වා කිළුති. සා තං දාසිනං සන්තිකා සුත්වා සෙට්ඨිපුත්තං උපසඬකමිත්වා නානප්පකාරෙහි අනුනයිත්වා ආහ – “අයාපුත්ත, ඉත්ථි නාම සවෙපි දසන්තං රාජුතං කතිට්ඨා හොති, වක්කවත්තිතො වා ධිතා, තථාපි සාමිකස්ස පෙසනකරා හොති. සාමිකෙ අනාලපන්තෙ සුලෙ ආරොපිතා විය දුක්ඛං පටිසංවෙදෙති. සවෙ අහං අනුග්ගහාරහා, අනුග්ගහෙතබ්බා. තො වෙ, විස්සප්පෙනබ්බා, අත්තතො ඤාතිකුලං ගමිස්සාමි”ති. සෙට්ඨිපුත්තො – “හොතු, හද්දෙ, මා සොචි, කිළුනසප්පා හොහි, නක්ඛන්තං කිළිස්සාමා”ති ආහ. සෙට්ඨිධිතා තාවතකෙනාපි සල්ලාපමත්තෙන උස්සාහජාතා “ස්වෙ නක්ඛන්තං කිළිස්සාමි”ති බහුං බප්පහොජ්ජං පටියාදෙති. සෙට්ඨිපුත්තො දුතියදිවසෙ අනාරොචෙත්වා ව කිළුනට්ඨානං ගතො. සා “ඉදාති පෙසෙස්සති, ඉදාති පෙසෙස්සති”ති මග්ගං ඔලොකෙන්ති නිසින්නා උස්සුරං දිස්වා මනුස්සෙ පෙසෙසි. තෙ පච්චාගන්ත්වා “සෙට්ඨිපුත්තො ගතො”ති ආරොචෙසුං. සා සබ්බං තං පටියාදිතං ආදාය යානං අභිරුහිත්වා උය්‍යානං ගන්තුං ආරද්ධා.

අප් නන්දමුලකපබ්භාරෙ පච්චෙකසම්බුද්ධො සත්තමෙ දිවසෙ නිරොධා වුට්ඨාය අනොතත්තෙ මුඛං ධොවිත්වා නාගලතාදන්තපොණං බාදිත්වා “කත්ථ අප්ප භික්ඛං වරිස්සාමි”ති ආචප්පෙන්නො තං සෙට්ඨිධිතරං දිස්වා “ඉමිස්සා මයි සක්කාරං කරිත්වා තං කමිමං පරික්ඛයං ගමිස්සති”ති ඤත්වා පබ්භාරසමිපෙ සට්ඨියොජනං මනොසිලාතලං, තත්ථ ධන්වා නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය අභිඤ්ඤාපාදකප්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා තස්සා පටිපථෙ ඔරුය්භ බාරාණසිහිමුඛො අගමාසි. තං දිස්වා දාසියො සෙට්ඨිධිතාය ආරොචෙසුං. සා යානා ඔරුය්භ සක්කච්චං වන්දිත්වා, පත්තං ගහෙත්වා, සබ්බරසසම්පන්නෙන බාදනීයභොජනීයෙන පුරෙත්වා, පදුමපුප්ථෙන පටිච්ඡාදෙත්වා හෙට්ඨාපි පදුමපුප්ථං කත්වා, පුප්ථකලාපං හත්ථෙන ගහෙත්වා, පච්චෙකබුද්ධං උපසඬකමිත්වා, තස්ස හත්ථෙ පත්තං දත්වා, වන්දිත්වා, පුප්ථකලාපහත්ථා පත්ථෙසි “හන්තෙ, යථා ඉදං පුප්ථං, එවාහං යත්ථ යත්ථ උප්පජ්ජාමි, තත්ථ තත්ථ මහාජනස්ස පියා භවෙය්‍යං මනාපා”ති. එවං පත්ථෙත්වා දුතියං පත්ථෙසි “හන්තෙ, දුක්ඛො ගබ්භවාසො, තං අනුපගමිම පදුමපුප්ථෙ එවං පටිසන්ධි භවෙය්‍යා”ති. තතියමිපි පත්ථෙසි “හන්තෙ, ජිගුච්ඡනීයො මාතුගාමො, වක්කවත්තිධිතාපි පරවසං ගච්ඡති, තස්මා අහං ඉත්ථිභාවං අනුපගමිම පුරිසො භවෙය්‍යා”න්ති. වතුත්ථමිපි පත්ථෙසි “හන්තෙ, ඉමං සංසාරදුක්ඛං අතික්කමිම පරියොසානෙ තුම්භෙහි පත්තං අමතං පාපුණෙය්‍යා”න්ති.

එවං වතුරො පණ්ඩයො කත්වා, තං පදුමපුප්ථකලාපං පුප්පෙත්වා, පච්චෙකබුද්ධස්ස පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා “පුප්ථසදිසො එව මෙ ගන්ධො වෙච වණ්ණො ව හොතු”ති ඉමං පඤ්චමං පණ්ඩං අකාසි. තතො පච්චෙකබුද්ධො පත්තං පුප්ථකලාපඤ්ච ගහෙත්වා ආකාසෙ ධන්වා –

“ඉච්ඡිතං පත්ථිතං තුය්භං, බිප්පමෙව සමිප්ඤ්ඤාතු;
සබ්බෙ පුරෙත්තු සඬකප්පා, වන්දො පන්තරසො යථා”ති. –

ඉමාය ගාථාය සෙට්ඨිධිතාය අනුමොදනං කත්වා “සෙට්ඨිධිතා මං ගච්ඡන්තං පස්සතු”ති අධිට්ඨන්ත්වා නන්දමුලකපබ්භාරං අගමාසි. සෙට්ඨිධිතාය තං දිස්වා මහති පීති උප්පන්නා. භවන්තරෙ කතං අකුසලකමිමං අනොකාසනාය පරික්ඛිණං, විඤ්චම්ඛිලධොතතම්බාජනමිව සුද්ධා ජාතා. තාවදෙව වස්සා පතිකුලෙ ඤාතිකුලෙ ව සබ්බො ජනො තුට්ඨො “කිං කරොමා”ති පියවචනාති පණ්ණාකාරාති ව පෙසෙසි. සෙට්ඨිපුත්තො මනුස්සෙ පෙසෙසි “සිසං සිසං ආනෙථ සෙට්ඨිධිතරං, අහං විස්සරිත්වා උය්‍යානං ආගතො”ති. තතො පභුති ව නං උරෙ විලිත්තවන්දනං විය ආමුත්තමුත්තාභාරං විය පුප්ථමාලං විය ව පියායන්තො පරිහරි.

සා තත්ථ යාවතායුකං ඉස්සරියභොගසුඛං අනුභවිත්වා කාලං කත්වා පුරිසභාවෙන දෙවලොකෙ පදුමපුප්ථෙ උප්පජ්ජි. සො දෙවපුත්තො ගච්ඡන්තොපි පදුමපුප්ථගබ්භෙයෙව ගච්ඡති, තිට්ඨන්තොපි, නිසිදන්තොපි, සයන්තොපි

පද්මගබ්භෙයෙව සයති. මහාපද්මදෙවපුත්තොති වස්ස නාමං අකංසු. එවං සො තෙන ඉද්ධානුභාවෙන අනුලොමපටිලොමං ඡදෙවලොකෙ එව සංසරති.

තෙන ව සමයෙන බාරාණසිරිඤ්ඤො විසති ඉත්ථිසහස්සානි හොන්ති. රාජා එකිස්සාපි කුච්ඡියං පුත්තං න ලභති. අමච්චා රාජානං විඤ්ඤාපෙසු “දෙව, කුලවංසානුපාලකො පුත්තො ඉච්ඡිතබ්බො, අනුපේ අච්ඡේමානෙ ඛෙත්තොපි කුලවංසධරො හොති”ති. රාජා “යපෙන්වා මහෙසිං අවසෙසා නාටකිත්ථියො සත්තාහං ධම්මනාටකං කරොථා”ති යථාකාමං බහි වරාපෙසි, තථාපි පුත්තං නාලත්ථ. පුත අමච්චා ආහංසු – “මහාරාජ, මහෙසි නාම පුඤ්ඤෙන ව පඤ්ඤාය ව සබ්බිත්ථිනං අග්ගා, අප්පෙව නාම දෙවො මහෙසියාපි කුච්ඡස්මිං පුත්තං ලභෙය්‍යා”ති. රාජා මහෙසියා එතමත්ථං ආරොවෙසි. සා ආහ – “මහාරාජ, යා ඉත්ථි සච්චවාදිනී සීලවතී, සා පුත්තං ලභෙය්‍යා, හිරොත්තප්පරිනිකාය කුතො පුත්තො”ති පාසාදං අභිරුහිත්වා පඤ්ඤා සීලානි සමාදිසිත්වා පුතස්පුතං අනුමප්පති. සීලවතියා රාජධිතාය පඤ්ඤා සීලානි අනුමප්පන්තියා පුත්තපත්ථනාවිත්තෙ උප්පන්තමත්තෙ සක්කස්ස ආසනං සන්තප්පි.

අථ සක්කො ආසනතාපකාරණං ආවජ්ජෙන්තො එතමත්ථං විදිත්වා “සීලවතියා රාජධිතාය පුත්තවරං දෙව්”ති ආකාසෙනාගන්ත්වා දෙවියා සම්මුඛෙ යත්වා “කිං පත්ථෙසි දෙව්”ති පුච්ඡි. “පුත්තං, මහාරාජා”ති. “දම්මි තෙ, දෙව්, පුත්තං, මා චිත්තයි”ති වත්වා දෙවලොකං ගන්ත්වා “අත්ථි නු බො එත්ථ බිණ්ණායුකො”ති ආවජ්ජෙන්තො “අයං මහාපද්මො උපරිදෙවලොකෙ උප්පජ්ජිතුං ඉතො වචති”ති ඤාත්වා තස්ස චිතානං ගන්ත්වා “තාත මහාපද්ම, මනුස්සලොකං ගච්ඡාහි”ති යාචි. සො ආහ – “මහාරාජ, මා එවං හණි, පෙගුච්ඡො මනුස්සලොකො”ති. “තාත, ත්වං මනුස්සලොකෙ පුඤ්ඤං කත්වා ඉධුපපන්නො, තත්ථෙව යත්වා පාරම්මියො පුරෙතබ්බා, ගච්ඡ, තාතා”ති. “දුක්ඛො, මහාරාජ, ගබ්භවාසො, න සක්කොමි තත්ථ වසිතු”න්ති. “කිං තෙ, තාත, ගබ්භවාසෙන, තථා හි ත්වං කම්මමකාසි, යථා පද්මගබ්භෙයෙව නිබ්බන්තිස්සසි, ගච්ඡ, තාතා”ති පුතස්පුතං වුව්චමානො අධිවාසෙසි.

තතො මහාපද්මො දෙවලොකා වචිත්වා බාරාණසිරිඤ්ඤො උය්‍යානෙ සීලාපට්ටපොක්ඛරණියං පද්මගබ්භෙ නිබ්බන්තො. තඤ්ච රත්තිං මහෙසි පච්චුසසමයෙ සුපිනන්තෙන විසතිඉත්ථිසහස්සපරිවුතා උය්‍යානං ගන්ත්වා සීලාපට්ටපොක්ඛරණියං පද්මස්සරෙ පුත්තං ලද්ධා විය අහොසි. සා පහාතාය රත්තියා සීලානි රක්ඛමානා තථෙව තත්ථ ගන්ත්වා එකං පද්මපුප්ථං අද්දස. තං නෙව තීරෙ හොති න ගම්භීරෙ. සහ දස්සනෙනෙව වස්සා තත්ථ පුත්තසිනෙහො උප්පජ්ජි. සා සාමංයෙව පච්චිත්වා තං පුප්ථං අග්ගහෙසි. පුප්ථෙ ගහිතමත්තෙයෙව පත්තානි විකසිංසු. තත්ථ තට්ටකෙ ආසිත්තසුචණ්ණපට්ටං විය දාරකං අද්දස. දිස්වා ව “පුත්තො මෙ ලද්ධො”ති සද්දං නිච්ඡාරෙසි. මහාපතො සාධුකාරසහස්සානි මුඤ්චි, රඤ්ඤො ව පෙසෙසි. රාජා සුත්වා “කත්ථ ලද්ධො”ති පුච්ඡිත්වා ලද්ධොකාසඤ්ච සුත්වා “උය්‍යානඤ්ච පොක්ඛරණියං පද්මඤ්ච අමිහාකඤ්ඤෙව ඛෙත්තං, තස්මා අමිහාකං ඛෙත්තෙ ජාතත්තා ඛෙත්තො නාමායං පුත්තො”ති වත්වා නගරං පවෙසෙත්වා විසතිසහස්සඉත්ථියො ධාතිකිච්චං කාරාපෙසි. යා යා කුමාරස්ස රුචිං ඤාත්වා පත්ථිතපත්ථිතං බාදනියං බාදාපෙති, සා සා සහස්සං ලභති. සකලබාරාණසී වලිතා, සබ්බො ජනො කුමාරස්ස පණ්ණාකාරසහස්සානි පෙසෙසි. කුමාරො තං තං අනිනෙන්වා “ඉමං බාද, ඉමං භුඤ්ජා”ති වුව්චමානො හොජනෙන උබ්බාළ්හො උක්කණ්ඨිතො හුත්වා, ගොපුරද්වාරං ගන්ත්වා, ලාබාගුලකෙන කීළති.

තදා අඤ්ඤතරො පච්චෙකබුද්ධො බාරාණසීං නිස්සාය ඉසිපතනෙ වසති. සො කාලස්සෙව වුව්චාය සෙනාසනවත්තසරීරපරිකම්මමනසිකාරාදීනි සබ්බකිච්චානි කත්වා, පටිසල්ලානා වුව්ඨිතො “අප්ප කත්ථ හික්ඛං ගහෙස්සාමි”ති ආවජ්ජෙන්තො කුමාරස්ස සම්පත්තිං දිස්වා “එස පුබ්බෙ කිං කම්මං කරී”ති වීමංසන්තො “මාදිසස්ස පිණ්ඩපාතං දත්වා, වතස්සො පත්ථනා පත්ථෙසි තත්ථ තිස්සො සිද්ධා, එකා තාව න සිජ්ඣති, තස්ස උපායෙන ආරම්මණං දස්සෙමි”ති හික්ඛාවරියවසෙන කුමාරස්ස සන්තිකං අගමාසි. කුමාරො තං දිස්වා “සමණ, මා ඉධ ආගච්ඡි, ඉමෙ හි තම්පි ‘ඉදං බාද, ඉදං භුඤ්ජා’ති වදෙය්‍යු”න්ති ආහ. සො එකවචනෙනෙව තතො නිවත්තිත්වා අත්තනො සෙනාසනං පාචිසි. කුමාරො පරිජනං ආහ – “අයං සමණො මයා වුත්තමත්තොව නිවත්තො, කුද්ධො, නු, බො මමා”ති. තතො තෙහි “පබ්බජිතා නාම, දෙව, න කොධපරායණා හොන්ති, පරෙන පසන්තමනෙන යං දින්නං හොති, තෙන යාපෙන්ති”ති වුව්චමානොපි “කුද්ධො එව මමායං සමණො, බමාපෙස්සාමි න”න්ති මාතාපිතුනං ආරොවෙත්වා හත්ථිං අභිරුහිත්වා, මහතා රාජානුභාවෙන ඉසිපතනං ගන්ත්වා, මීගයුථං දිස්වා, පුච්ඡි “කිං නාම එතෙ”ති? “එතෙ, සාමි, මීගා නාමා”ති. එතෙසං “ඉමං බාදථ, ඉමං භුඤ්ජථ, ඉමං සායථා”ති වත්වා පටිජග්ගන්තා අත්ථිති. නත්ථි සාමි, යත්ථ තිණොදකං සුලභං, තත්ථ වසන්තිති.

කුමාරො “යථා ඉමෙ අරක්ඛියමානාව යත්ථ ඉච්ඡන්ති, තත්ථ වසන්ති, කදා නු, බො, අහමිපි එවං වසෙය්‍යා”න්ති එතමාරම්මණං අග්ගහෙසි. පච්චෙකබුද්ධොපි තස්ස ආගමනං ඤාත්වා සෙනාසනමග්ගඤ්ච වඩ්ඤාමඤ්ච සම්මප්පිත්වා, මට්ඨං කත්වා, එකද්විකිත්තං වඩ්ඤාමිත්වා, පදනික්ඛෙපං දස්සෙත්වා, දිවාචිතාරොකාසඤ්ච පණ්ණසාලඤ්ච සම්මප්පිත්වා, මට්ඨං කත්වා, පච්චසනපදනික්ඛෙපං දස්සෙත්වා, නික්ඛමනපදනික්ඛෙපං අදස්සෙත්වා, අඤ්ඤත්‍ර අගමාසි. කුමාරො තත්ථ ගන්ත්වා තං පදෙසං සම්මප්පිත්වා මට්ඨං කතං දිස්වා “වසති මඤ්ඤෙ එත්ථ සො පච්චෙකබුද්ධො”ති පරිජනෙන භාසිතං සුත්වා ආහ – “පාතොපි සො සමණො කුද්ධො, ඉදානි හත්ථිඅස්සාදීහි අත්තනො ඔකාසං අක්කන්තං දිස්වා, සුට්ඨතරං කුප්ඤ්ඤායා, ඉධෙව කුම්භෙ තිට්ඨං”ති හත්ථික්ඛන්ධා ඔරුග්ග එකකොව සෙනාසනං පට්ටියො වත්තසිසෙන සුසම්මට්ටියොකාසෙ පදනික්ඛෙපං දිස්වා, “අයං සමණො එත්ථ වඩ්ඤාමත්තො න වණ්ජජාදිකම්මං චිත්තෙසි, අද්ධා අත්තනො හිතමෙව චිත්තෙසි මඤ්ඤෙ”ති පසන්තමානසො වඩ්ඤාමං ආරුහිත්වා, දුරිකතපුට්ඨිකකො ගන්ත්වා, පාසාණඵලකෙ නිසීදිත්වා, සඤ්ජාතඑකග්ගො හුත්වා, පණ්ණසාලං පච්චිත්වා,

විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිඤාණං අධිගන්ත්වා, පුරිමනයෙනෙව පුරොහිතෙන කම්මට්ඨානෙ පුච්ඡිතෙ ගගනතලෙ නිසින්නො ඉමං ගාථමානං -

“මිගො අරඤ්ඤමිහි යථා අබද්ධො, යෙනිච්ඡකං ගච්ඡති ගොවරාය;
විඤ්ඤා නරො සෙරිතං පෙක්ඛමානො, එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ මිගොති ද්වෙ මිගා එණිමිගො, පසදමිගො වාති. අපිව සබ්බෙසං ආරඤ්ඤිකානං චතුප්පදානමෙනං අධිවචනං. ඉධ පන පසදමිගො අධිප්පෙතො. අරඤ්ඤමිහිති ගාමඤ්ච ගාමුපචාරඤ්ච ය්පෙත්වා අවසෙසං අරඤ්ඤං, ඉධං පන උය්‍යානමධිප්පෙතං, තස්මා උය්‍යානමිහිති චුත්තං හොති. යථාති පටිභාගෙ. අබද්ධොති රජපුබ්බන්ධනාදිහි අබද්ධො, එතෙන විස්සන්තවරියං දිපෙති. යෙනිච්ඡකං ගච්ඡති ගොවරායති යෙන යෙන දිසාභාගෙන ගන්තුමිච්ඡති, තෙන තෙන දිසාභාගෙන ගොවරාය ගච්ඡති. චුත්තමිපි වෙතං භගවතා -

“සෙය්‍යථාපි, භික්ඛවෙ, ආරඤ්ඤකො මිගො අරඤ්ඤෙ පවනෙ වරමානො විස්සන්තො ගච්ඡති, විස්සන්තො තිට්ඨති, විස්සන්තො නිසිද්දති, විස්සන්තො සෙය්‍යං කප්පෙති. තං කිස්ස හෙතු? අනාපාඨගතො, භික්ඛවෙ, ලුද්දස්ස; එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි...පෙ.... පඨමං කුමානං උපසම්පජ්ජ චිහරති. අයං චුච්චති, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අත්ඨමකාසි මාරං අපදං, වධිත්වා මාරචක්ඛුං අදස්සනං ගතො පාපිමතො”ති (ම. නි. 1.287; චූළති. ඛග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 125) චිත්ථාරො.

විඤ්ඤා නරොති පණ්ඩිතපුරිසො. සෙරිතන්ති සච්ඡන්දචුත්තීතං අපරායත්තතං. පෙක්ඛමානොති පඤ්ඤාවක්ඛුනා ඔලොකයමානො. අථ වා ධම්මසෙරිතං පුග්ගලසෙරිතඤ්ච. ලොකුත්තරධම්මා හි කිලෙසවසං අගමනතො සෙරිතො තෙහි සමන්තාගතා පුග්ගලා ව, තෙසං භාවනිද්දෙසො සෙරිතා. තං පෙක්ඛමානොති. කිං චුත්තං හොති? “යථා මිගො අරඤ්ඤමිහි අබද්ධො යෙනිච්ඡකං ගච්ඡති ගොවරාය, කදා නු බො අහමිපි එවං ගච්ඡෙය්‍ය”න්ති ඉති මෙ තුමිහෙහි ඉතො විතො ව පරිවාරත්වා සීතෙහි බද්ධස්ස යෙනිච්ඡකං ගන්තුං අලහන්තස්ස තස්මිං යෙනිච්ඡකගමනාභාවෙන යෙනිච්ඡකගමනෙ වානිසංසං දිස්වා අනුක්කමෙන සමථවිපස්සනා පාරිසුරිං අගමංසු. තතො පච්චෙකබ්බොධිං අධිගතොමිහි. තස්මා අඤ්ඤොපි විඤ්ඤා පණ්ඩිතො නරො සෙරිතං පෙක්ඛමානො එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පොති. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

මිගඅරඤ්ඤගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

40. ආමන්තනා හොතීති කා උප්පත්ති? අතීතෙ කිර එකවජ්ජිකඛුන්මදන්තො නාම රාජා අහොසි මුදුකජාතිකො. යදා අමච්චා තෙන සහ යුත්තං වා අයුත්තං වා මන්තෙතුකාමා හොන්ති, තදා නං පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං එකමන්තං නෙන්නි. තං එකදිවසං දිවාසෙය්‍යං උපගතං අඤ්ඤතරො අමච්චො “දෙව, මම සොතබ්බං අත්ථී”ති එකමන්තං ගමනං යාචි. සො උච්ඨාය අගමාසි. පුන එකො මහාඋපට්ඨානෙ නිසින්නං වරං යාචි, එකො හත්ථික්ඛන්ධෙ, එකො අස්සපිට්ඨියං, එකො සුචණ්ණරුපෙ, එකො සිව්කාය නිසිදිත්වා උය්‍යානං ගච්ඡන්තං යාචි. රාජා තතො ඔරොහිත්වා එකමන්තං අගමාසි. අපරො ජනපදවාරිකං ගච්ඡන්තං යාචි, තස්සාපි වචනං සුත්වා හත්ථිතො ඔරුය්හ එකමන්තං අගමාසි. එවං සො තෙහි නිබ්බින්නො හුත්වා පබ්බජී. අමච්චා ඉස්සරියෙන වඩ්ඪන්ති. තෙසු එකො ගන්ත්වා රාජානං ආහ - “අමුකං, මහාරාජ, ජනපදං මය්හං දෙහී”ති. රාජා “තං ඉත්ථන්තාමො භුඤ්ජතී”ති භණ්ති. සො රඤ්ඤො වචනං අනාදිසිත්වා “ගච්ඡාමහං තං ජනපදං ගහෙන්වා භුඤ්ජාමී”ති තත්ථ ගන්ත්වා, කලහං කත්වා, පුන උහොපි රඤ්ඤො සන්තිකං ආගන්ත්වා, අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දොසං ආරොචෙන්ති. රාජා “න සක්කා ඉමෙ තොසෙතු”න්ති තෙසං ලොභෙ ආදීනවං දිස්වා විපස්සන්තො පච්චෙකසම්බොධිං සච්ඡාකාසි. සො පුරිමනයෙනෙව ඉමං උදානගාථං අභාසි -

“ආමන්තනා හොති සභායමජ්ඣෙ, වාසෙ යානෙ ගමනෙ වාරිකාය;
අනභිජ්ඣිතං සෙරිතං පෙක්ඛමානො, එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තස්සන්තො - සභායමජ්ඣෙ සීතස්ස දිවාසෙය්‍යසඬ්ඛාතෙ වාසෙ ව, මහාඋපට්ඨානසඬ්ඛාතෙ යානෙ ව, උය්‍යානගමනසඬ්ඛාතෙ ගමනෙ ව, ජනපදවාරිකසඬ්ඛාතාය වාරිකාය ව “ඉදං මෙ සුණ, ඉදං මෙ දෙහී”තිආදීනා නයෙන තථා තථා ආමන්තනා හොති, තස්මා අහං තත්ථ නිබ්බජ්ජිත්වා යායං අරියජනසෙවිතා අනෙකානිසංසා එකන්තසුඛා, එවං සන්තෙපි ලොභාහිභුතෙහි සබ්බකාපුරිසෙහි අනභිජ්ඣිතා අනභිපත්ථිතා පබ්බජ්ජා, තං අනභිජ්ඣිතං පරෙසං අවසචන්තනෙන ධම්මපුග්ගලවසෙන ව සෙරිතං පෙක්ඛමානො විපස්සනං ආරහිත්වා අනුක්කමෙන පච්චෙකසම්බොධිං අධිගතොමිහිති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

ආමන්තනාගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

41. බ්බ්ඛා රතීති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං එකපුත්තකඛුන්මදන්තො නාම රාජා අහොසි. සො වස්ස එකපුත්තකො පියො අහොසි මනාපො පාණසමො. සො සබ්බරියාපටෙසු පුත්තං ගහෙන්වාච වත්තති. සො එකදිවසං උය්‍යානං ගච්ඡන්තො තං ය්පෙත්වා ගතො. කුමාරොපි තං දිවසංයෙව උප්පන්නෙන බ්‍යාධිනා මතො. අමච්චා “පුත්තසිනෙහෙන රඤ්ඤො හදයමිපි එලෙය්‍යා”ති අනාරොචෙන්වාච නං කුමාපෙසුං. රාජා උය්‍යානෙ සුරාමදෙන

මත්තෝ පුත්තං නෙව සරි, තථා දුතියදිවසෙපි න්හානභොජනවෙලාසු. අප් භුත්තාචි නිසින්තො සරින්වා “පුත්තං මෙ ආනෙථා”ති ආභ. තස්ස අනුරූපෙන විධානෙන තං පචත්තිං ආරොවෙසුං. තතො සොකාභිභූතො නිසින්තො එවං යොනිසො මනසාකාසි “ඉමස්මිං සති ඉදං හොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති. සො එවං අනුක්කමෙන අනුලොමපටිලොමං පටිච්චසමුප්පාදං සම්මසන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡාකාසි. සෙසං සංසග්ගගාථාය චුත්තසදිසමෙව යපෙත්වා ගාථායත්ථවණ්ණනං.

අත්ථවණ්ණනායං පන බිඬ්ඛාති කීළනා. සා දුට්ඨා හොති – කාසිකා, වාචසිකා ව. තත්ථ කාසිකා නාම හත්ථිහිපි කීළන්ති, අස්සෙහිපි, රටෙහිපි, ධනුහිපි, ථරුහිපිති එවමාදි. වාචසිකා නාම ගීතං, සිලොකභණ්ණනං, මුඛභෙරිති එවමාදි. රතීති පඤ්චකාමගුණරතී. විපුලන්ති යාව අට්ඨමිඤ්ජං ආභවිච්ච යානෙන සකලත්තභාවබ්‍යාපකං. සෙසං පාකට්මෙව. අනුසන්ධියොජනාපි චෙත්ථ සංසග්ගගාථාය චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා, තතො පරඤ්ච සබ්බන්ති.

බිඬ්ඛාරතිගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

42. වාතුද්දිසොති කා උප්පත්ති? පුබ්බෙ කිර කස්සපස්ස හගවතො සාසනෙ පඤ්ච පච්චෙකබොධිසත්තා පබ්බජින්වා විසති වස්සසහස්සානි ගතපච්චාගතචත්තං පුරෙත්වා දෙවලොකෙ උප්පන්නා. තතො චචින්වා තෙසං ජෙට්ඨකො බාරාණසියං රාජා අහොසි, සෙසා පාකතිකරාජානො. තෙ චත්තාරොපි කම්මට්ඨානං උග්ගණ්ණිත්වා, රජ්ජං පභාය පබ්බජින්වා, අනුක්කමෙන පච්චෙකබුද්ධා හුත්වා නන්දමූලකපබ්බාරෙ වසන්නා එකදිවසං සමාපත්තිතො චුට්ඨාය වංසකළීරගාථායං චුත්තනයෙනෙව අත්තනො කම්මඤ්ච සභායඤ්ච ආවජ්ජෙත්වා ඤත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො උපායෙන ආරම්මණං දස්සෙතුං ඔකාසං ගවෙසන්ති. සො ච රාජා තික්ඛන්තුං රත්තියා උබ්බිජ්ජති, භීතො විස්සරං කරොති, මහාතලෙ ධාවති. පුරොහිතෙන කාලස්සෙව චුට්ඨාය සුබසෙයාං පුච්ඡිතොපි “කුතො මෙ, ආචරිය, සුඛ”න්ති සබ්බං තං පචත්තිං ආරොවෙසි. පුරොහිතොපි “අයං රොගො න සක්කා යෙන කෙනචි උද්ධංචිරෙවනාදිනා භෙසජ්ජකම්මෙන විනෙතුං, මයං පන බාදනුපායො උප්පන්නො”ති චින්තෙත්වා “රජ්ජහානිජීවිතන්තරායාදිනං පුබ්බනිමිත්තං එතං මහාරාජා”ති රාජානං සුට්ඨුතරං උබ්බෙජෙත්වා තස්ස චූපසමනත්ථං “එත්තකෙ ච එත්තකෙ ච හත්ථිඅස්සරථාදයො හිරඤ්ඤසුචණ්ණඤ්ච දක්ඛිණං දත්වා යඤ්ඤො යජිතබ්බො”ති තං යඤ්ඤයජනෙ සමාදපෙසි.

තතො පච්චෙකබුද්ධා අනෙකානි පාණසහස්සානි යඤ්ඤත්ථාය සම්පිණ්ඩියමානානි දිස්වා “එතස්මිං කම්මෙ කතෙ දුබ්බොධනෙයො භවිස්සති, හන්ද නං පටිකච්චෙව ගන්ත්වා පෙක්ඛාමා”ති වංසකළීරගාථායං චුත්තනයෙනෙව ආගන්ත්වා පිණ්ඩාය වරමානා රාජභිගුණෙ පටිපාටියා අගමංසු. රාජා සීහපඤ්ජරෙ යීතො රාජභිගුණං ඔලොකයමානො තෙ අද්දක්ඛි, සහ දස්සනෙනෙව වස්ස සිනෙහො උප්පජ්ජී. තතො තෙ පක්කොසාපෙත්වා ආකාසතලෙ පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙත්වා සක්කච්චං භොජෙත්වා කතභත්තකිච්චෙ “කෙ තුම්භෙ”ති පුච්ඡී. “මයං, මහාරාජ, වාතුද්දිසා නාමා”ති. “හන්තෙ, වාතුද්දිසාති ඉමස්ස කො අත්ථො”ති? “වතුසු දිසාසු කත්ථචි කුතොචි හයං වා චිත්තුත්තාසො වා අම්භාකං නත්ථී, මහාරාජා”ති. “හන්තෙ, තුම්භාකං තං හයං කිං කාරණා න හොති”ති? “මයඤ්භි, මහාරාජ, මෙත්තං භාවෙම, කරුණං භාවෙම, මුද්ධං භාවෙම, උපෙක්ඛං භාවෙම, තෙන නො තං හයං න හොති”ති චත්වා උට්ඨායාසනා අත්තනො වසතිං අගමංසු.

තතො රාජා චින්තෙසි “ඉමෙ සමණා මෙත්තාදිභාවනාය හයං න හොතීති භණන්ති, බ්‍රාහ්මණා පන අනෙකසහස්සපාණවධං වණ්ණයන්ති, කෙසං නු බො වචනං සච්ච”න්ති. අප්ස්ස එතදහොසි – “සමණා සුද්ධෙත අසුද්ධං ධොවන්ති, බ්‍රාහ්මණා පන අසුද්ධෙත අසුද්ධං. න ච සක්කා අසුද්ධෙත අසුද්ධං ධොවිතුං, පබ්බජිතානං එව වචනං සච්ච”න්ති. සො “සබ්බෙ සත්තා සුඛිතා හොන්තු”තිආදිනා නයෙන මෙත්තාදයො චත්තාරොපි බ්‍රහ්මචිභාරෙ භාවෙත්වා හිතඵරණචිත්තෙන අම්ච්චෙ ආණාපෙසි “සබ්බෙ පාණෙ මුඤ්චථ, සීතානි පානියානි පිචන්තු, හරිතානි තිණානි බාදන්තු, සීතො ච නෙසං වාතො උපවායතු”ති. තෙ තථා අකංසු.

තතො රාජා “කල්‍යාණමිත්තානං වචනෙනෙව පාපකම්මතො මුත්තොම්හී”ති තත්ථෙව නිසින්තො විපස්සින්වා පච්චෙකසම්බොධිං සච්ඡාකාසි. අම්ච්චෙහි ව භොජනවෙලායං “භුඤ්ජ, මහාරාජ, කාලො”ති චුත්තෙ “නාහං රාජා”ති පුරිමනයෙනෙව සබ්බං චත්වා ඉමං උදානබ්‍යාකරණගාථං අභාසි –

“වාතුද්දිසො අප්පට්ඨො ච හොති, සන්තුස්සමානො ඉතරීතරෙන;
පරිස්සයානං සහිතා අජම්භී, එකො චරෙ ඛග්ගවිසාණකජ්ජො”ති.

තත්ථ වාතුද්දිසොති වතුසු දිසාසු යථාසුඛචිහාරී, “එකං දිසං ඵරින්වා විහරති”තිආදිනා (දී. නි. 3.308; අ. නි. 4.125; චූළති. ඛග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 128) වා නයෙන බ්‍රහ්මචිහාරභාවනාඵරිතා චතස්සො දිසා අස්ස සන්තිතිපි වාතුද්දිසො. තාසු දිසාසු කත්ථචි සත්තෙ වා සඬ්ඛාරෙ වා හයෙන න පටිහඤ්ඤතීති අප්පට්ඨො. සන්තුස්සමානොති ද්වාදසවිධස්ස සන්තොසස්සවසෙන සන්තුස්සකො, ඉතරීතරෙනාති උච්චාවචෙන පච්චයෙන. පරිස්සයානං සහිතා අජම්භීති එත්ථ පරිස්සයන්ති කායචිත්තානි, පරිභාපෙත්ති වා තෙසං සම්පත්තිං, තානි වා පටිච්ච සයන්තිති පරිස්සයා, බාහිරානං සීහබ්‍යග්ඝාදිනං අබිභන්තරානඤ්ච කාමචිත්තදාදිනං කායචිත්තපද්දවානං එතං අධිවචනං. තෙ පරිස්සයෙ අධිවාසනකන්තියා ව විරියාදිහි ධම්මෙහි ව සහතීති පරිස්සයානං සහිතා. ථද්ධභාවකරභයාභාවෙන අජම්භී. කිං චුත්තං හොති? යථා තෙ චත්තාරො සමණා, එවං ඉතරීතරෙන පච්චයෙන සන්තුස්සමානො එත්ථ පටිපත්තිපද්ධියානෙ

සන්තොසෙ යිතො චතුස්ස දිසාස්ස මෙත්තාදිභාවනාය චාතුද්දිසො, සත්තසංඛිතාපරසු පටිහනනභයාභාවෙන අප්පටිසො ච හොති. සො චාතුද්දිසත්තා චුත්තප්පකාරානං පරිස්සයානං සහිතා, අප්පටිසත්තා අප්පමිති ච හොතිති එවං පටිපත්තිගුණං දිස්වා යොනිසො පටිපජ්ජිත්වා පච්චෙකඛොධං අධිගතොමිති. අප් වා තෙ සමණා විය සන්තුස්සමානො ඉතරිතරෙන චුත්තනයෙනෙව චාතුද්දිසො හොතිති ඤාත්වා එවං චාතුද්දිසභාවං පත්ථයන්තො යොනිසො පටිපජ්ජිත්වා අධිගතොමිති. තස්මා අඤ්ඤොපි ඊදිසං යානං පත්ථයමානො චාතුද්දිසතාය පරිස්සයානං සහිතා අප්පටිසතාය ච අප්පමිති හුත්වා එකො චරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පොති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

චාතුද්දිසගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

43. දුස්සංඛිගහාති කා උප්පත්ති? බාරාණසිරඤ්ඤො කිර අග්ගමහෙසී කාලමකාසි. තතො චිතිවත්තෙසු සොකදිවසෙසු එකං දිවසං අමච්චා “රාජ්ජනං නාම තෙසු තෙසු කිච්චෙසු අග්ගමහෙසී අවස්සං ඉච්ඡිතබ්බා, සාධු, දෙවො, අඤ්ඤං දෙවං ආනෙතු”ති යාචිංසු. රාජා “තෙන හි, හණ, ජානාථා”ති ආහ. තෙ පරියෙසන්තා සාමන්තරජ්ජෙ රාජා මතො. තස්ස දෙවි රජ්ජං අනුසාසති. සා ච ගබ්භිනී හොති. අමච්චා “අයං රඤ්ඤො අනුරූපා”ති ඤාත්වා තං යාචිංසු. සා “ගබ්භිනී නාම මනුස්සානං අමනාපා හොති, සවෙ ආගමෙථ, යාව විජායාමි, එවං හොතු, නො වෙ, අඤ්ඤං පරියෙසවා”ති ආහ. තෙ රඤ්ඤොපි එතමත්ථං ආරොචෙසුං. රාජා “ගබ්භිනීපි හොතු ආනෙථා”ති. තෙ ආනෙසුං. රාජා තං අභිසිඤ්චිත්වා සබ්බං මහෙසීහොගං අදාසි. තස්සා පරිජනඤ්ච නානාවිධෙහි පණ්ණාකාරෙහි සංඛිගහාති. සා කාලෙන පුත්තං විජායි. තම්පි රාජා අත්තනො ජාතපුත්තම්පි සබ්බිරියාපටෙසු අඩකෙ ච උරෙ ච කත්වා විහරති. තතො දෙවියා පරිජනො චිත්තෙසි “රාජා අතිවිය සංඛිගහාති කුමාරං, අතිවිස්සාසනියාති රාජහදයාති, හන්ද නං පරිභෙදෙමා”ති.

තතො කුමාරං — “ත්ථං, තාත, අම්මාකං රඤ්ඤො පුත්තො, න ඉමස්ස රඤ්ඤො, මා එත්ථ විස්සාසං ආපජ්ජි”ති ආහංසු. අප් කුමාරො “එහි පුත්තා”ති රඤ්ඤො චුච්චමානොපි හත්ථෙ ගහෙත්වා ආකඩ්ඪියමානොපි පුබ්බෙ විය රාජානං න අල්ලියති. රාජා “කිං එත”න්ති විමංසන්තො තං පචත්තිං ඤාත්වා “අරෙ, එතෙ මයා එවං සංඛිගහිතාපි පටිකුලචුත්තිනො එවා”ති නිබ්බිජ්ජිත්වා රජ්ජං පහාය පබ්බජිතො. “රාජා පබ්බජිතො”ති අමච්චපරිජනාපි බහු පබ්බජිතා, “සපරිජනො රාජා පබ්බජිතො”ති මනුස්සා පණිතෙ පච්චයෙ උපනෙත්ති. රාජා පණිතෙ පච්චයෙ යථාචුඩ්ඪං දාපෙති. තත්ථ යෙ සුන්දරං ලහන්ති, තෙ තුස්සන්ති. ඉතරෙ උජ්ඣායන්ති “මයං පරිචෙණසම්මජ්ජනාදිති සබ්බකිච්චාති කරොන්තා ලුඛන්තං ජිණ්ණවත්ථඤ්ච ලභාමා”ති. සො තම්පි ඤාත්වා “අරෙ, යථාචුඩ්ඪං දියාමානෙපි නාම උජ්ඣායන්ති, අහො, අයං පරිසා දුස්සංඛිගහා”ති පත්තච්චරං ආදාය එකො අරඤ්ඤං පටිසිත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා පච්චෙකඛොධං සච්ඡාකාසි. තත්ථ ආගතෙහි ච කම්මට්ඨානං පුච්ඡිතො ඉමං ගාථං අභාසි —

“දුස්සංඛිගහා පබ්බජිතාපි එකෙ, අපො ගහට්ඨා සරමාවසන්තා;
අප්පොසස්සුක්කො පරපුත්තෙසු හුත්වා, එකො චරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති.

සා අත්ථනො පාකටා එව. අයං පන යොජනා — දුස්සංඛිගහා පබ්බජිතාපි එකෙ, යෙ අසන්තොසාහිභුතා, තථාවිධා එව ච අපො ගහට්ඨා සරමාවසන්තා. එතමහං දුස්සංඛිගහාවං ජිගුච්ඡන්තො විපස්සනං ආරහිත්වා පච්චෙකඛොධං අධිගතොමිති. සෙසං පුරිමනයෙනෙව චෙදිතබ්බන්ති.

දුස්සංඛිගහගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

44. ඔරොපයිත්වාති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර චාතුමාසිකබ්බුත්තෙතො නාම රාජා ගිම්හානං පඨමෙ මාසෙ උය්‍යානං ගතො. තත්ථ රමණියෙ භූමිභාගෙ නිලසනපත්තසඤ්ජන්තං කොවිළාරරුක්ඛං දිස්වා “කොවිළාරමුලෙ මම සයනං පඤ්ඤාපෙථා”ති වත්වා උය්‍යානෙ කිළින්වා සායන්හසමයං තත්ථ සෙය්‍යං කප්පෙසි. පුන ගිම්හානං මජ්ඣිමෙ මාසෙ උය්‍යානං ගතො. තදා කොවිළාරො පුජ්ඡිතො හොති, තදාපි තථෙව අකාසි. පුන ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ ගතො. තදා කොවිළාරො සඤ්ජින්නපත්තො සුක්ඛරුක්ඛො විය හොති. තදාපි සො අදිස්වාච තං රුක්ඛං පුබ්බපරිවයෙන තත්ථෙව සෙය්‍යං ආණාපෙසි. අමච්චා ජානන්තාපි “රඤ්ඤො ආණන්ත”න්ති හයෙන තත්ථ සයනං පඤ්ඤාපෙසුං. සො උය්‍යානෙ කිළින්වා සායන්හසමයං තත්ථ සෙය්‍යං කප්පෙන්නො තං රුක්ඛං දිස්වා “අරෙ, අයං පුබ්බෙ සඤ්ජන්තපත්තො මණිමයො විය අභිරුපදස්සනො අහොසි. තතො මණිවණ්ණසාධන්තරෙ යපිතපවාළඬිකුරසදිසෙහි පුජ්චෙහි සස්සිරිකවාරුදස්සනො අහොසි. මුත්තාදලසදිසවාලිකාකිණ්ණො වස්ස ගෙට්ඨා භූමිභාගො බන්ධනා පමුත්තපුජ්චසඤ්ජන්තො රත්තකම්බලසන්තො විය අහොසි. සො නාමජ්ජ සුක්ඛරුක්ඛො විය සාධාමත්තාවසෙසො යිතො. ‘අහො, ජරාය උපහතො කොවිළාරො’”ති චිත්තෙත්වා “අනුපාදින්නම්පි තාව ජරා හඤ්ඤති, කිමධිග පන උපාදින්න”න්ති අතිවිචසඤ්ඤං පටිලභි. තදනුසාරෙනෙව සබ්බසංඛිතාපර දුක්ඛතො අනන්තතො ච විපස්සන්තො “අහො වතාහම්පි සඤ්ජින්නපත්තො කොවිළාරො විය අපෙතගිහිඛාසඤ්ජනො හවෙය්‍යා”න්ති පත්ථයමානො අනුපුබ්බෙන තස්මිං සයනතලෙ දක්ඛිණෙන පස්සෙන නිපන්තොයෙව පච්චෙකඛොධං සච්ඡාකාසි. තතො ගමනකාලෙ අමච්චෙහි “කාලො ගන්තුං, මහාරාජා”ති චුත්තෙ “නාහං රාජා”තිආදිති වත්වා පුරිමනයෙනෙව ඉමං ගාථං අභාසි —

“ඔරොපයිත්වා ගිහිඛාසඤ්ජනාති, සඤ්ජින්නපත්තො යථා කොවිළාරො;

ජේත්වාන වීරෝ ගිහිබන්ධනානි, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ ඔරොපයිත්වාති අපනෙත්වා. ගිහිබ්බාසද්දානානිති

කෙසමස්සුඛදානවත්ථාලඛිකාරමාලාගන්ධවිලෙපනඉත්ථිපුත්තදාසිදාසාදීනි. එතානි හි ගිහිභාවං බ්බාසද්දානානි, තස්මා “ගිහිබ්බාසද්දානානි”ති වුවවන්ති. සඤ්ජින්නපත්තොති පතිතපත්තො. ජේත්වානානි මග්ගඤ්ඤාණෙන ඡින්නදිත්වා. වීරොති මග්ගවීරියසමන්නාගතො. ගිහිබන්ධනානිති කාමබන්ධනානි. කාමා හි ගිහීනං බන්ධනානි. අයං තාව පදත්ථො.

අයං පන අධිප්පායො – “අහො වතාහම්පි ඔරොපයිත්වා ගිහිබ්බාසද්දානානි සඤ්ජින්නපත්තො යථා කොවිළාරො හවෙය්”න්ති එවඤ්ඤි චිත්තයමානො විපස්සනං ආරභිත්වා පච්චෙකබොධිං අධිගතොම්හිති. සෙසං පුරිමනායෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

කොවිළාරගාථාවණ්ණනා සමත්තා. පයමො වග්ගො නිට්ඨිතො.

45-46. සචෙ ලභෙථාති කා උප්පත්ති? පුබ්බෙ කිර කස්සපස්ස හගවතො සාසනෙ ද්වෙ පච්චෙකබොධිසත්තා පබ්බජිත්වා වීසති වස්සසහස්සානි ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙත්වා දෙවලොකෙ උප්පන්නා. තතො වචිත්වා තෙසං ජෙට්ඨකො බාරාණසිරඤ්ඤො පුත්තො අහොසි, කනිට්ඨො පුරොහිතස්ස පුත්තො අහොසි. තෙ එකදිවසංයෙව පටිසන්ධිං ගහෙත්වා එකදිවසමෙව මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛම්ත්වා සහපංසුකීළිතසභායකා අහෙසුං. පුරොහිතපුත්තො පඤ්ඤවා අහොසි. සො රාජපුත්තං ආහ – “සම්ම, ත්වං පිතුනො අච්චයෙන රජ්ජං ලභිස්සසි, අහං පුරොහිතට්ඨානං, සුසික්ඛිතෙන ච සුබං රජ්ජං අනුසාසිතුං සක්කා, එහි සිප්පං උග්ගහෙස්සාම”ති. තතො උහොපි පුබ්බොපචිතකම්මා හුත්වා ගාමනිගමාදිසු හික්ඛං වරමානා පච්චන්තජනපදගාමං ගතා. තඤ්ච ගාමං පච්චෙකබුද්ධා හික්ඛාචාරවෙලාය පටිසන්ති. අප් මනුස්සා පච්චෙකබුද්ධෙ දිස්වා උස්සාහජානා ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්ති, පණ්ණං බාදනියං භොජනියං උපනාමෙත්ති, මානෙත්ති, පුජෙත්ති. තෙසං එතදහොසි – “අම්හෙහි සදිසා උච්චාකුලිකා නාම නත්ථී, අප් ච පනිමෙ මනුස්සා යදි ඉච්ඡන්ති, අම්හාකං හික්ඛං දෙන්ති, යදි ච නිච්ඡන්ති, න දෙන්ති, ඉමෙසං පන පබ්බජිතානං එවරූපං සක්කාරං කරොන්ති, අද්ධා එතෙ කිඤ්චි සිප්පං ජානන්ති, හන්ද නෙසං සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හාමා”ති.

තෙ මනුස්සෙසු පටික්කන්තෙසු ඔකාසං ලභිත්වා “යං, හන්තෙ, තුම්හෙ සිප්පං ජානාප්, තං අම්හෙපි සික්ඛාපෙථා”ති යාචිංසු. පච්චෙකබුද්ධා “න සක්කා අපබ්බජිතෙන සික්ඛිතු”න්ති ආහංසු. තෙ පබ්බජ්ජං යාචිත්වා පබ්බජිංසු. තතො තෙසං පච්චෙකබුද්ධා “එවං වො නිවාසෙතබ්බං, එවං පාරුපිතබ්බං”න්තිආදිනා නායෙන ආභිසමාචාරිකං ආචික්ඛිත්වා “ඉමස්ස සිප්පස්ස එකිභාවාහිරති නිප්පත්ති, තස්මා එකෙනෙව නිසිදිතබ්බං, එකෙන වඛිකම්මබ්බං, යාතබ්බං, සයිතබ්බං”න්ති පාටියෙක්කං පණ්ණසාලමදංසු. තතො තෙ අත්තනො අත්තනො පණ්ණසාලං පටිසිත්වා නිසිදිංසු. පුරොහිතපුත්තො නිසින්නකාලතො පභුති චිත්තසමාධානං ලද්ධා ඤානං ලභි. රාජපුත්තො මුහුත්තෙනෙව උක්කණ්ඨිතො තස්ස සන්තිකං ආගතො. සො තං දිස්වා “කිං, සම්මා”ති පුච්ඡි. “උක්කණ්ඨිතොම්හි”ති ආහ. “තෙන හි ඉධ නිසිදා”ති. සො තත්ථ මුහුත්තං නිසිදිත්වා ආහ – “ඉමස්ස කිර, සම්ම, සිප්පස්ස එකිභාවාහිරති නිප්පත්ති”ති පුරොහිතපුත්තො “එවං, සම්ම, තෙන හි ත්වං අත්තනො නිසින්නොකාසං එව ගච්ඡ, උග්ගහෙස්සාමි ඉමස්ස සිප්පස්ස නිප්පත්ති”න්ති ආහ. සො ගන්ත්වා පුනපි මුහුත්තෙනෙව උක්කණ්ඨිතො පුරිමනායෙනෙව තික්ඛන්තුං ආගතො.

තතො නං පුරොහිතපුත්තො තථෙව උය්‍යාජේත්වා තස්මිං ගතෙ චිත්තෙසි “අයං අත්තනො ච කම්මං භාපෙති, මම ච ඉධාතික්ඛණං ආගච්ඡන්තො”ති. සො පණ්ණසාලතො නික්ඛම්ම අරඤ්ඤං පටිට්ඨො. ඉතරො අත්තනො පණ්ණසාලායෙව නිසින්නො පුනපි මුහුත්තෙනෙව උක්කණ්ඨිතො හුත්වා තස්ස පණ්ණසාලං ආගන්ත්වා ඉතො වීතො ච මග්ගන්තොපි තං අදිස්වා චිත්තෙසි – “යො ගහට්ඨකාලෙ පණ්ණසාකාරම්පි ආදාය ආගතො මං දට්ඨං න ලහති, සො නාම මයි ආගතෙ දස්සනම්පි අදාතුකාමො පක්කාමි, අහො, රෙ චිත්ත, න ලජ්ජසි, යං මං වතුක්ඛන්තුං ඉධානෙසි, සොදානි තෙ වසෙ න වත්තිස්සාමි, අඤ්ඤදත්ථු තංයෙව මම වසෙ වත්තාපෙස්සාමි”ති අත්තනො සෙනාසනං පටිසිත්වා විපස්සනං ආරභිත්වා පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා ආකාසෙන නන්දමුලකපබ්භාරං අගමාසි. ඉතරොපි අරඤ්ඤං පටිසිත්වා විපස්සනං ආරභිත්වා පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා තත්ථෙව අගමාසි. තෙ උහොපි මනොසිලාතලෙ නිසිදිත්වා පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං ඉමා උදානගාථායො අභාසිංසු –

“සචෙ ලභෙථ නිපකං සභායං, සද්ධිං වරං සාධුවිහාරි ධීරං;
අභිභුය්‍ය සබ්බානි පරිස්සයානි, වරෙය්‍ය තෙනත්තමනො සතීමා.

“නො වෙ ලභෙථ නිපකං සභායං, සද්ධිං වරං සාධුවිහාරි ධීරං;
රාජාව රට්ඨං විජිතං පභාය, එකො වරෙ මාතඬිගරඤ්ඤෙව නාගො”ති.

තත්ථ නිපකන්ති පකතිනිපුණං පණ්ඩිතං කසිණපරිකම්මාදිසු කුසලං. සාධුවිහාරිත්ති අප්පනාවිහාරෙන වා උපචාරෙන වා සමන්නාගතං. ධීරන්ති ධිතිසම්පන්නං. තත්ථ නිපකත්තෙන ධිතිසම්පදා වුත්තා. ඉධ පන ධිතිසම්පන්නමෙවාති අත්ථො. ධිති නාම අසීලපරක්කමතා, “කාමං තවො ච න්භාරු වා”ති (ම. නි. 2.184; අ. නි. 2.5; මහානි. 196) එවං පවත්නවීරියස්සෙන අධිවචනං. අපිච ධිකතපාපොතිපි ධීරො. රාජාව රට්ඨං විජිතං පභායානි යථා

පටි රාජා “විජිතං රටියං අනත්ථාවහ”න්ති ඤාත්වා රජ්ජං පහාය එකො වරති, එවං බාලසහායං පහාය එකො වරෙ. අථ වා රාජාව රටියන්ති යථා සුතසොමො රාජා විජිතං රටියං පහාය එකො වරි, යථා ච මහාජනකො, එවං එකො වරෙති අයම්පි තස්සත්ථො. සෙසං චුත්තානුසාරෙන සක්කා ජානිතුන්ති න චිත්ථාරිතන්ති.

සහායගාථාවණ්ණනා සමන්තා.

47. අද්ධා පසංසාමාති ඉම්ස්සා ගාථාය යාව ආකාසනලෙ පඤ්ඤාත්තාසනෙ පච්චෙකබුද්ධානං නිසජ්ජා, තාව වාතුද්දිසගාථාය උප්පත්තිසදිසා එව උප්පත්ති. අයං පන විසෙසො – යථා සො රාජා රත්තියා තික්ඛන්තුං උබ්බිජ්ජි, න තථා අයං, නෙවස්ස යඤ්ඤො පච්චුපට්ඨිතො අහොසි. සො ආකාසනලෙ පඤ්ඤාත්තෙසු ආසනෙසු පච්චෙකබුද්ධො නිසිදාපෙත්වා “කෙ තුම්හෙ”ති පුච්ඡි. “මයං, මහාරාජ, අනවජ්ජහොජිතො නාමා”ති. “හන්තෙ, ‘අනවජ්ජහොජිතො’ති ඉම්ස්ස කො අත්ථො”ති? “සුන්දරං වා අසුන්දරං වා ලද්ධා නිබ්බිකාරා භුඤ්ජාම, මහාරාජා”ති. තං සුත්වා රඤ්ඤො එතදහොසි “යංනුනාහං ඉමෙ උපපරික්ඛෙය්‍යං එදිසා වා නො වා”ති. තං දිවසං කණාජකෙන බ්ලභගදුතියෙන පරිච්ඡි. පච්චෙකබුද්ධා අමතං භුඤ්ජන්තා විය නිබ්බිකාරා භුඤ්ජිංසු. රාජා “හොන්ති නාම එකදිවසං පටිඤ්ඤාතත්තා නිබ්බිකාරා, ස්වෙ ජානිස්සාමි”ති ස්වාතනායපි නිමන්තෙසි. තතො දුතියදිවසෙපි තථෙවාවාසාසි. තෙපි තථෙව පරිභුඤ්ජිංසු. අථ රාජා “ඉදානි සුන්දරං දත්වා විමංසිස්සාමි”ති පුනපි නිමන්තෙත්වා, ද්වෙ දිවසෙ මහාසක්කාරං කත්වා, පණිතෙන අතිවිචිත්‍රෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන පරිච්ඡි. තෙපි තථෙව නිබ්බිකාරා භුඤ්ජිත්වා රඤ්ඤො මඬගලං වත්වා පක්කම්භිංසු. රාජා අවිරපක්කන්තෙසු තෙසු “අනවජ්ජහොජිතොව එතෙ සමණා, අහො වතාහම්පි අනවජ්ජහොජි හවෙය්‍යා”න්ති චිත්තෙත්වා මහාරජ්ජං පහාය පබ්බජ්ජං සමාදාය විපස්සනං ආරභිත්වා, පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා, මඤ්ජුසකරුක්ඛමුලෙ පච්චෙකබුද්ධානං මජ්ඣෙ අත්තනො ආරම්මණං විහාවෙත්තො ඉමං ගාථං අහාසි –

“අද්ධා පසංසාම සහායසම්පදං, සෙට්ඨා සමා සෙවිතබ්බා සහායා;
එතෙ අලද්ධා අනවජ්ජහොජි, එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති.

සා පදන්ථනො උත්තානා එව. කෙවලං පන සහායසම්පදන්ති එත්ථ අසෙබ්බෙහි සිලාදික්ඛන්ධෙහි සම්පන්නා සහායා එව සහායසම්පදාති වෙදිතබ්බා. අයං පනෙත්ථ යොජනා – යායං චුත්තා සහායසම්පදා, තං සහායසම්පදං අද්ධා පසංසාම, එකංසෙනෙව ථොමොති චුත්තං හොති. කථං? සෙට්ඨා සමා සෙවිතබ්බා සහායාති. කස්මා? අත්තනො හි සිලාදිහි සෙට්ඨෙ සෙවමානස්ස සිලාදයො ධම්මා අනුප්පන්නා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා වුද්ධිං විරුළුහිං වෙපුල්ලං පාපුණන්ති. සමෙ සෙවමානස්ස අඤ්ඤාමඤ්ඤං සමධාරණෙන කුක්කුච්චස්ස විනොදනෙන ව ලද්ධා න පරිහායන්ති. එතෙ පන සහායකෙ සෙට්ඨෙ ව සමෙ ව අලද්ධා කුහනාදිම්ච්ඡාජිවං වජ්ජෙත්වා ධම්මෙන සමෙන උප්පන්නං භොජනං භුඤ්ජන්තො තත්ථ ව පටිසානුනායං අනුප්පාදෙත්තො අනවජ්ජහොජි හුත්වා අත්ථකාමො කුලපුත්තො එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො. අහම්පි හි එවං වරන්තො ඉමං සම්පත්තිං අධිගතොම්හිති.

අනවජ්ජහොජිගාථාවණ්ණනා සමන්තා.

48. දිස්වා සුවණ්ණස්සාති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරො බාරාණසිරාජා ගිම්හසමයෙ දිවාසෙය්‍යං උපගතො. සන්තිකෙ වස්ස වණ්ණදාසි ගොසිතවන්දනං පිසති. තස්සා එකබාහායං එකං සුවණ්ණවලයං, එකබාහායං ද්වෙ, තානි සඬ්ඝට්ටන්ති ඉතරං න සඬ්ඝට්ටති. රාජා තං දිස්වා “එවමෙව ගණවාසෙ සඬ්ඝට්ටනා, එකවාසෙ අසඬ්ඝට්ටනා”ති පුනප්පුනං තං දාසිං ඔලොකයමානො චිත්තෙසි. තෙන ව සමයෙන සබ්බාලඬ්ඝකාරභූසිතා දෙව් තං බිජයන්ති ධීතා හොති. සා “වණ්ණදාසියා පටිබද්ධවිත්තො මඤ්ඤෙ රාජා”ති චිත්තෙත්වා තං දාසිං උට්ඨාපෙත්වා සයමෙව පිසිතුමාරද්ධා . තස්සා උහොසු බාහාසු අනෙකෙ සුවණ්ණවලයා, තෙ සඬ්ඝට්ටන්තා මහාසද්දං ජනයිංසු. රාජා සුට්ඨුතරං නිබ්බිත්තො දක්ඛිණෙන පස්සෙන නිපන්නොයෙව විපස්සනං ආරභිත්වා පච්චෙකබොධිං සවිජාකාසි. තං අනුත්තරෙන සුබෙන සුබිතං නිපන්නං වන්දනහත්ථා දෙව් උපසඬ්ඝමිත්වා “ආලිම්පාමි, මහාරාජා”ති ආහ. රාජා – “අපෙහි, මා ආලිම්පාහි”ති ආහ. සා “කිස්ස, මහාරාජා”ති ආහ. සො “නාහං රාජා”ති. එවමෙනෙසං තං කථාසල්ලාපං සුත්වා අමච්චා උපසඬ්ඝමිංසු. තෙහිපි මහාරාජවාදෙන ආලපිතො “නාහං, හණ, රාජා”ති ආහ. සෙසං පඨමගාථාය චුත්තසදිසමෙව.

අයං පන ගාථාවණ්ණනා – දිස්වාති ඔලොකෙත්වා. සුවණ්ණස්සාති කඤ්චනස්ස “වලයානි”ති පාඨසෙසො. සාවසෙසපාඨො හි අයං අත්ථො. පහස්සරානීති පහාසනසිලානි, පුත්තිමන්තානීති චුත්තං හොති. සෙසං උත්තානන්ථමෙව. අයං පන යොජනා – දිස්වා භුජස්මිං සුවණ්ණස්ස වලයානි “ගණවාසෙ සති සඬ්ඝට්ටනා, එකවාසෙ අසඬ්ඝට්ටනා”ති එවං චිත්තෙත්තො විපස්සනං ආරභිත්වා පච්චෙකබොධිං අධිගතොම්හිති. සෙසං චුත්තනයමෙවාවාති.

සුවණ්ණවලයගාථාවණ්ණනා සමන්තා.

49. එවං දුතියෙනාති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරො බාරාණසිරාජා දහරොව පබ්බජිතුකාමො අමච්චෙ ආණාපෙසි “දෙවිං ගහෙත්වා රජ්ජං පරිහරථ, අහං පබ්බජිස්සාමි”ති. අමච්චා “න, මහාරාජ, අරාජකං රජ්ජං අම්හෙහි සක්කා රක්ඛිතුං, සාමන්තරාජානො ආගම්ම විලම්පිස්සන්ති, යාව එකපුත්තොපි උප්පජ්ජති, තාව ආගමෙහි”ති සඤ්ඤාපෙසුං. මුදුචිත්තො රාජා අධිවාසෙසි. අථ දෙව් ගබ්භං ගණ්හි. රාජා පුනපි තෙ ආණාපෙසි – “දෙව් ගබ්හිනී, පුත්තං ජාතං රජ්ජෙ

අභිසිඤ්චිත්වා රජ්ජං පරිහරං, අහං පබ්බජිස්සාමි”ති. අමච්චා “දුජ්ජානං, මහාරාජ, එතං දෙවී පුත්තං වා විජායිස්සති ධිතරං වා, විජායනකාලං තාව ආගමෙහි”ති පුනපි සඤ්ඤාපෙසුං. අප් සා පුත්තං විජායි. තදාපි රාජා තපෙව අමච්චෙ ආණාපෙසි. අමච්චා පුනපි රාජානං “ආගමෙහි, මහාරාජ, යාව, පට්ඨලො හොති”ති බහුහි කාරණෙහි සඤ්ඤාපෙසුං. තතො කුමාරෙ පට්ඨලෙ ජාතෙ අමච්චෙ සන්තිපාතාපෙන්වා “පට්ඨලො අයං, තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිත්වා පටිපජ්ජා”ති අමච්චානං ඔකාසං අදත්වා අන්තරාපණා කාසායවත්ථාදයො සබ්බපරික්ඛාරෙ ආහරාපෙන්වා අන්තෙපුරෙ එව පබ්බජිත්වා මහාජනකො විය නික්බිමි. සබ්බපරිජනො නානප්පකාරකං පරිදෙවමානො රාජානං අනුබන්ධි.

රාජා යාව අත්තනො රජ්ජසීමා, තාව ගන්ත්වා කත්තරදණ්ඩෙන ලෙබං කත්වා “අයං ලෙබා නානික්කමිතබ්බා”ති ආහ. මහාජනො ලෙබාය සිසං කත්වා, භූමියං නිපන්තො පරිදෙවමානො “තුය්හං දානි, තාත, රඤ්ඤො ආණා, කිං කරිස්සති”ති කුමාරං ලෙබං අතික්කමාපෙසි. කුමාරො “තාත, තාතා”ති ධාවිත්වා රාජානං සමීපාපුණි. රාජා කුමාරං දිස්වා “එතං මහාජනං පරිහරන්තො රජ්ජං කාරෙසිං, කිං දානි එකං දාරකං පරිහරිතුං න සක්ඛිස්ස”න්ති කුමාරං ගහෙන්වා අරඤ්ඤං පට්ටියො, තත්ථ පුබ්බපච්චෙකබුද්ධෙහි වසිතපණ්ණසාලං දිස්වා වාසං කප්පෙසි සද්ධිං පුත්තෙන. තතො කුමාරො වරසයනාදිසු කතපරිවයො තිණසන්ථාරකෙ වා රජ්ජමඤ්චකෙ වා සයමානො රොදති. සිතවාතාදිහි ඵ්ථියො සමානො “සීතං, තාත, උණ්හං, තාත, මක්ඛිකා, තාත, බාදන්ති, ජාතොමිහි, තාත, පිපාසිතොමිහි, තාතා”ති වදති. රාජා තං සඤ්ඤාපෙන්තොයෙව රත්තිං චිතිනාමෙති. දිවාපිස්ස පිණ්ඩාය වරිත්වා හත්තං උපනාමෙති, තං හොති මිස්සකහත්තං කඬුගුවරකමුග්ගාදිබහුලං. කුමාරො අවිජාදෙන්තමිපි තං ජීසවිජාවසෙන භුඤ්ජමානො කතිපාහෙනෙව උණ්හෙ යපිතපදුමං විය මිලායි. පච්චෙකබොධිසත්තො පන පටිසඬ්ඛානබලෙන නිබ්බිකාරොයෙව භුඤ්ජති.

තතො සො කුමාරං සඤ්ඤාපෙන්තො ආහ – “නගරස්මිං, තාත, පණ්ණාහාරො ලබ්භති, තත්ථ ගච්ඡාමා”ති. කුමාරො “ආම, තාතා”ති ආහ. තතො නං පුරක්ඛත්වා ආගතමග්ගෙනෙව නිවත්ති. කුමාරමාතාපි දෙවී “න දානි රාජා කුමාරං ගහෙන්වා අරඤ්ඤෙ චිරං වසිස්සති, කතිපාහෙනෙව නිවත්තිස්සති”ති චිත්තෙන්වා රඤ්ඤො කත්තරදණ්ඩෙන ලිඛිතට්ඨානෙයෙව වතිං කාරාපෙන්වා වාසං කප්පෙසි. තතො රාජා තස්සා වතියා අවිදුරෙ යත්වා “එත්ථ තෙ, තාත, මාතා නිසින්නා, ගච්ඡාහි”ති පෙසෙසි. යාව ච සො තං යානං පාපුණාති, තාව උදික්ඛන්තො අට්ඨාසි “මා හෙව නං කොචි විහෙයෙය්‍යා”ති. කුමාරො මාතු සන්තිකං ධාවන්තො අගමාසි. ආරක්ඛකපුරිසා ච නං දිස්වා දෙවියා ආරොවෙසුං. දෙවී විසතිනාටකිත්ථිසහස්සපරිවුතා ගන්ත්වා පටිග්ගහෙසි, රඤ්ඤො ච පවත්තිං පුච්ඡි. අප් “පච්ඡතො ආගච්ඡති”ති සුත්වා මනුස්සෙ පෙසෙසි. රාජාපි තාවදෙව සකවසතිං අගමාසි. මනුස්සා රාජානං අදිස්වා නිවත්තිංසු. තතො දෙවී නිරාසාව හුත්වා, පුත්තං ගහෙන්වා, නගරං ගන්ත්වා, තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චි. රාජාපි අත්තනො වසතිං පත්වා, තත්ථ නිසින්නො විපස්සිත්වා, පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා, මඤ්ජුසකරුක්ඛමුලෙ පච්චෙකබුද්ධානං මජ්ඣෙ ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“එවං දුතියෙන සහ මමස්ස, වාචාහිලාපො අභිසජ්ජනා වා;
එතං භයං ආයතිං පෙක්ඛමානො, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

සා පදත්ථතො උත්තානා එව. අයං පනෙත්ථ අධිජ්ජායො – ය්වායං එතෙන දුතියෙන කුමාරෙන සීතුණ්භාදිනි නිවෙදෙන්තෙන සහවාසෙන තං සඤ්ඤාපෙන්තස්ස මම වාචාහිලාපො, තස්මිං සිනෙහවසෙන අභිසජ්ජනා ච ජාතා, සවෙ අහං ඉමං න පරිච්චජාමි, තතො ආයතිමිපි හෙස්සති යපෙව ඉදානි; එවං දුතියෙන සහ මමස්ස වාචාහිලාපො අභිසජ්ජනා වා. උභයමිපි වෙතං අන්තරායකරං විසෙසාධිගමස්සාති එතං භයං ආයතිං පෙක්ඛමානො තං ජඩ්ඛෙන්වා යොනිසො පටිපජ්ජිත්වා පච්චෙකබොධිං අධිගතොමිහිති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

ආයතිභයගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

50. කාමා හි විත්‍රාති කා උජ්ජන්ති? බාරාණසියං කිර සෙට්ඨිපුත්තො දහරොව සෙට්ඨිට්ඨානං ලභි. තස්ස තිණ්ණං උතුනං තයො පාසාදා හොන්ති . සො තත්ථ සබ්බසම්පන්නීහි දෙවකුමාරො විය පරිවාරෙති. සො දහරොව සමානො “පබ්බජිස්සාමි”ති මාතාපිතරො යාවි. තෙ නං වාරෙන්ති. සො තපෙව නිබන්ධති. පුනපි නං මාතාපිතරො “ත්ථං, තාත, සුබ්බමාලො, දුක්කරා පබ්බජ්ජා, බුරුධාරාය උපරි වඩ්ඤ්ඤාසදිසා”ති නානප්පකාරෙහි වාරෙන්ති. සො තපෙව නිබන්ධති. තෙ චිත්තෙසුං “සවායං පබ්බජති, අමිහාකං දොමනස්සං හොති. සවෙ නං නිවාරෙම, එතස්ස දොමනස්සං හොති. අපිව අමිහාකං දොමනස්සං හොතු, මා ච එතස්සා”ති අනුජානිංසු. තතො සො සබ්බපරිජනං පරිදෙවමානං අනාදිසිත්වා ඉසිපතනං ගන්ත්වා පච්චෙකබුද්ධානං සන්තිකෙ පබ්බජී. තස්ස උළාරසෙනාසනං න පාපුණාති, මඤ්චකෙ තට්ටිකං පත්ථරිත්වා සයි. සො වරසයනෙ කතපරිවයො සබ්බරත්තිං අතිදුක්ඛිතො අහොසි. පහාතෙපි සරිරපරිකම්මං කත්වා, පත්තච්චරමාදාය පච්චෙකබුද්ධෙහි සද්ධිං පිණ්ඩාය පාවිසි. තත්ථ වුඩ්ඪා අග්ගාසනඤ්ච අග්ගපිණ්ඩඤ්ච ලහන්ති, නවකා යංකිඤ්චිදෙව ආසනං ලුබ්භොජනඤ්ච. සො තෙන ලුබ්භොජනෙනාපි අතිදුක්ඛිතො අහොසි. සො කතිපාහංයෙව කිසො දුබ්බණ්ණො හුත්වා නිබ්බජී යථා තං අපරිපාකගතෙ සමණධම්මෙ. තතො මාතාපිතුනං දුතං පෙසෙත්වා උජ්ජබ්බජී. සො කතිපාහංයෙව බලං ගහෙන්වා පුනපි පබ්බජිතුකාමො අහොසි. තතො තෙනෙව කමෙන පබ්බජිත්වා පුනපි උජ්ජබ්බජිත්වා තතියවාරෙ පබ්බජිත්වා සම්මා පටිපන්නො පච්චෙකසම්බොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං වත්වා පුන පච්චෙකබුද්ධානං මජ්ඣෙ ඉමමෙව බ්‍යාකරණගාථං අභාසි –

“කාමා හි විත්‍රා මධුරා මනොරමා, විරූපරූපෙන මට්ටන්ති චිත්තං;

ආදිනවං කාමගුණෙසු දිස්වා, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ කාමාති ද්වෙ කාමා වත්ථුකාමා ව කිලෙසකාමා ව. තත්ථ වත්ථුකාමා මනාපියරූපාදයො ධම්මා, කිලෙසකාමා ඡන්දාදයො සබ්බෙපි රාගප්පහෙදා. ඉධ පන වත්ථුකාමා අධිප්පෙනා. රූපාදිඅනෙකප්පකාරවසෙන විත්තා. ලොකස්සාදවසෙන මධුරා. බාලපුට්ඨජනානං මනං රමෙන්නීති මනොරමා. විරූපරූපෙනාති විරූපෙන රූපෙන, අනෙකවිධෙන සභාවෙනාති වුත්තං හොති. තෙ හි රූපාදිවසෙන විත්තා, රූපාදිසුපි නිලාදිවසෙන විවිධරූපා. එවං තෙන විරූපරූපෙන තථා තථා අස්සාදං දස්සෙත්වා මට්ඨන්ති විත්තං පබ්බජ්ජාය අභිරමිතුං න දෙන්තීති. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව. නිගමනමිපි ද්විතී තීති වා පදෙහි යොජෙත්වා පුරිමගාථාසු වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

කාමගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

51. ඊතී වාති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර රක්ඛේඤා ගණ්ඩො උදපාදි. බාල්හා වෙදනා වත්තන්ති. වෙජ්ජා “සත්ථකම්මෙන විනා ථාසු න හොති”ති භණන්ති. රාජා තෙසං අභයං දත්වා සත්ථකම්මං කාරාපෙසි. තෙ ථාලෙන්වා, පුබ්බලොභිතං නීහරිත්වා, නිබ්බේදනං කත්වා, වණං පට්ටෙන බත්ඨිංසු, ආභාරාවාරෙසු ව නං සම්මා ඔවදිංසු. රාජා ලුබ්භොජනෙන කිසසරීරො අහොසි, ගණ්ඩො වස්ස මිලායි. සො ථාසුකසක්ඤ්ඤි හුත්වා සිනිද්ධාභාරං භුක්ඤ්ඤි. තෙන ව සක්ඤ්ජාතබ්බලො විසයෙ පට්ටෙවි. තස්ස ගණ්ඩො පුන පුරිමසභාවමෙව සම්පාපුණි. එවං යාව තික්ඛන්තුං සත්ථකම්මං කාරාපෙත්වා, වෙජ්ජෙහි පරිවජ්ජිතො නිබ්බජ්ජිත්වා, රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා, අරක්ඤ්ඤං පට්ඨන්වා, විපස්සනං ආරභිත්වා, සත්තහි වස්සෙහි පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා, ඉමං උදානගාථං භාසිත්වා නන්දමූලකපබ්බාරං අගමාසි.

“ඊතී ව ගණ්ඩො ව උපද්දවො ව, රොගො ව සල්ලඤ්ඤි භයඤ්ඤි මෙතං;
එතං භයං කාමගුණෙසු දිස්වා, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ එතීති ඊතී, ආගන්තුකානං අකුසලභාගියානං බාසනාහෙතුනං එතං අධිවචනං. තස්මා කාමගුණාපි එතෙ අනෙකබාසනාවහට්ඨෙයන දල්භසන්තිපාතට්ඨෙයන ව ඊතී. ගණ්ඩොපි අසුචිං පග්ගරති, උද්ධුමාතපරිපක්කපරිහින්තො හොති. තස්මා එතෙ කිලෙසාසුචිපග්ගරණතො උප්පාදජරාහඩ්ගෙහි උද්ධුමාතපරිපක්කපරිහින්තනභාවතො ව ගණ්ඩො. උපද්දවතිති උපද්දවො; අනත්ථං ජනෙන්නො අභිභවති; අජ්ඣොත්ථරතීති අත්ථො, රාජදණ්ඩාදිතමෙතං අධිවචනං. තස්මා කාමගුණාපෙනෙ අවිදිතනිබ්බානත්ථාවහහෙතුකාය සබ්බුපද්දවත්ථුකාය ව උපද්දවො. යස්මා පනෙනෙ කිලෙසාතුරභාවං ජනෙන්නා සීලසඬ්ඛාතමාරොග්ගං, ලොලුප්පං වා උප්පාදෙන්තා පාකතිකමෙව ආරොග්ගං විලුම්පන්ති, තස්මා ඉමිනා ආරොග්ගවිලුම්පනට්ඨෙයනෙව රොගො. අබ්භන්තරමනුප්පට්ඨට්ඨෙයන පන අන්තොතුදකට්ඨෙයන දුන්නිහරණියට්ඨෙයන ව සල්ලං. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකභයාවහනතො භයං. මෙ එතන්ති මෙතං. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව. නිගමනං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

ඊතිගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

52. සිතඤ්ඤාති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර සිතාලුකඬුන්මදන්තො නාම රාජා අහොසි. සො පබ්බජ්ජිත්වා අරක්ඤ්ඤකුට්ඨකාය විහරති. තස්මිඤ්ඤි පදෙසෙ සිතෙ සිතං, උණ්හෙ උණ්හමෙව ව හොති අබ්භොකාසන්නා පදෙසස්ස. ගොවරගාමෙ භික්ඛා යාවදත්ථාය න ලබ්භති. පිට්තකපානියම්පි දුල්ලහං, වාතාතපධංසසරිසපාපි බාධෙන්ති. තස්ස එතදහොසි – “ඉතො අඩ්ඨයොජනමත්තෙ සම්පන්නො පදෙසො, තත්ථ සබ්බෙපි එතෙ පරිස්සයා නත්ථි. යංනුනාහං තත්ථ ගච්ඡෙය්‍යං; ථාසුකං විහරන්තෙන සක්කා විසෙසං අධිගන්තු”න්ති. තස්ස පුන අහොසි – “පබ්බජ්ජිතා නාම න පච්චයවසිකා හොන්ති, එවරූපඤ්ඤි විත්තං වසෙ වත්තෙන්ති, න විත්තස්ස වසෙ වත්තෙන්ති, නාහං ගම්ස්සාමි”ති පච්චවෙක්ඛිත්වා න අගමාසි. එවං යාවතතියකං උප්පන්නවිත්තං පච්චවෙක්ඛිත්වා නිවත්තෙසි. තතො තත්ථෙව සත්ත වස්සානි වසිත්වා, සම්මා පටිපජ්ජමානො පච්චෙකසම්බොධිං සච්ඡිකත්වා, ඉමං උදානගාථං භාසිත්වා නන්දමූලකපබ්බාරං අගමාසි.

“සිතඤ්ඤි උණ්හඤ්ඤි බුදං පිපාසං, වාතාතපෙ ධංසසරිසපෙ ව;
සබ්බානිපෙතානි අභිසම්භවිත්වා, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ සිතඤ්ඤාති සිතං නාම දුට්ඨං අබ්භන්තරධාතුක්ඛොභපච්චයඤ්ඤි, බාහිරධාතුක්ඛොභපච්චයඤ්ඤි; තථා උණ්හං. ධංසානි පිඨිගලමක්ඛිකා. සරිසපානි යෙ කෙච්චි දිස්ජාතිකා සරිත්වා ගච්ඡන්ති. සෙසං පාකට්ඨෙව. නිගමනමිපි වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

සිතාලුකගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

53. නාගොවාති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අක්ඤ්ඤතරො රාජා විසති වස්සානි රජ්ජං කාරෙන්වා කාලකතො නිරයෙ විසති එව වස්සානි පච්චිත්වා භිමවත්තප්පදෙසෙ භන්ථියොනියං උප්පජ්ජිත්වා සක්ඤ්ජාතක්ඛන්ධො පදුමවණ්ණසකලසරීරො උළාරො යුථපති මහානාගො අහොසි. තස්ස ඔභග්ගොභග්ගං සාබාහඩ්ගං හත්ථිජාපාව

බාදන්නී. ඔගාහෙපි නං හත්ථිනියො කද්දමෙන ලිම්පන්නී , සබ්බං පාලිලෙයාකනාගස්සෙව අහොසි. සො යුථා නිබ්බජ්ජිත්වා පක්කම්. තතො නං පදානුසාරෙන යුථං අනුබන්ධි. එවං යාවතතියං පක්කන්තො අනුබද්ධොව. තතො චින්තෙසි – “ඉදානි මය්හං නත්තකො බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙති, යංනුනාහං අත්තතො පුරිමජාතියා උය්‍යානං ගච්ඡෙය්‍යං, තත්‍ර මං සො රක්ඛිස්සති” ති. තතො රත්තීං නිද්දාචසං ගතෙ යුථෙ යුථං පහාය තමෙව උය්‍යානං පාවිසි. උය්‍යානපාලො දිස්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “හත්ථිං ගහෙස්සාමි” ති සෙනාය පරිවාරෙසි. හත්ථි රාජානං එව අභිමුඛො ගච්ඡති. රාජා “මං අභිමුඛො එති” ති ධුරුප්පං සන්තය්තිත්වා අට්ඨාසි. තතො හත්ථි “විජ්ඣෙය්‍යාපි මං එසො” ති මානුසිකාය වාචාය “බ්‍රහ්මදත්ත, මා මං විජ්ඣා, අහං තෙ අය්‍යකො” ති ආහ. රාජා “කිං හණසි” ති සබ්බං පුච්ඡි. හත්ථි රජ්ජෙ ව නරකෙ ව හත්ථියොනියඤ්ච පවත්ති. සබ්බං ආරොවෙසි. රාජා “සුන්දරං, මා හාසි, මා ව කඤ්චි හිංසාපෙති” ති හත්ථිනො වට්ටඤ්ච ආරක්ඛකෙ ව හත්ථිහණ්ඨෙ ව උපට්ඨාපෙසි.

අට්ටකදිවසං රාජා හත්ථික්ඛන්ධගතො “අයං විසති වස්සානි රජ්ජං කත්වා නිරයෙ පක්කො, විපාකාවසෙසෙන ව නිරව්ඡානයොනියං උප්පන්නො, තත්ථපි ගණවාසසඬ්ඨිට්ඨං අසහන්තො ඉධාගතො. අහො දුක්ඛො ගණවාසො, එකිභාවො එව ව පන සුඛො” ති චින්තෙත්වා තත්ථෙව විපස්සනං ආරභිත්වා පච්චෙකබොධිං සච්ඡාකාසි. තං ලොකුත්තරසුඛෙන සුඛිතං අමච්චා උපසඬ්ඨිත්වා, පණිපාතං කත්වා “යානකාලො මහාරාජා” ති ආහංසු. තතො “නාහං රාජා” ති වත්වා පුරිමනෙයෙනෙව ඉමං ගාථං අහාසි –

“නාගොව යුථානි විචජ්ජයිත්වා, සඤ්ජාතක්ඛන්ධො පදුමී උළාරො;
යථාභිරන්තං විහරං අරඤ්ඤෙ, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො” ති.

සා පදන්ථතො පාකටා එව. අයං පනෙත්ථ අධිජ්ජායෙයොජනා. සා ව බො යුත්තිවසෙනෙව, න අනුස්සවවසෙන. යථා අයං හත්ථි මනුස්සකන්තෙසු සීලෙසු දන්තත්තා අදන්තභූමිං නාගච්ඡතීති වා, සරිරමහන්තතාය වා නාගො, එවං කුදාස්සු නාමාහමිපි අරියකන්තෙසු සීලෙසු දන්තත්තා අදන්තභූමිං නාගමනෙන ආගුං අකරණෙන පුන ඉත්ථත්තං අනාගමනෙන ව ගුණසරිරමහන්තතාය වා නාගො භවෙය්‍යං. යථා වෙස යුථානි විචජ්ජෙත්වා එකවරියසුඛෙන යථාභිරන්තං විහරං අරඤ්ඤෙ එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො, කුදාස්සු නාමාහමිපි එවං ගණං විචජ්ජෙත්වා එකවිහාරසුඛෙන කුඩානසුඛෙන යථාභිරන්තං විහරං අරඤ්ඤෙ අත්තතො යථා යථා සුඛං, තථා තථා යත්තකං වා ඉච්ඡාමි, තත්තකං අරඤ්ඤෙ නිවාසං එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො වරෙය්‍යන්ති අත්ථො. යථා වෙස සුසණ්ඨිතක්ඛන්ධතාය සඤ්ජාතක්ඛන්ධො, කුදාස්සු නාමාහමිපි එවං අසෙබ්බිලක්ඛන්ධමහන්තතාය සඤ්ජාතක්ඛන්ධො භවෙය්‍යං. යථා වෙස පදුමසදිසගන්තතාය වා පදුමකුලෙ උප්පන්නතාය වා පදුමී, කුදාස්සු නාමාහමිපි එවං පදුමසදිසඋජ්ජගන්තතාය වා අරියජාතිපදුමෙ උප්පන්නතාය වා පදුමී භවෙය්‍යං. යථා වෙස ථාමබලජවාදීහි උළාරො, කුදාස්සු නාමාහමිපි එවං පරිසුද්ධකායසමාචාරතාදීහි සීලසමාධිනිබ්බෙධිකපඤ්ඤාදීහි වා උළාරො භවෙය්‍යන්ති එවං චින්තෙත්තො විපස්සනං ආරභිත්වා පච්චෙකබොධිං අධිගතොමිති.

නාගගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

54. අට්ඨාන තත්ති කා උප්පත්ති? බාරාණසිරඤ්ඤො කිර පුත්තො දහරො එව සමානො පබ්බජිතුකාමො මානාපිතරො යාචි. මානාපිතරො නං වාරෙන්ති. සො වාරියමානොපි නිබන්ධනියෙව “පබ්බජ්ජිමාමි” ති. තතො නං පුබ්බෙ චුත්තසෙට්ඨිපුත්තං විය සබ්බං වත්වා අනුජානිංසු. පබ්බජිත්වා ව උය්‍යානෙයෙව වසිතබ්බන්ති පටිජානාපෙසුං, සො තථා අකාසි. තස්ස මානා පානොව විසතිසහස්සනාටකිත්ථිපරිවුතා උය්‍යානං ගන්ත්වා, පුත්තං යාගුං පායෙන්වා, අන්තරා බජ්ජකාදීනි ව බාදාපෙන්වා, යාච මජ්ඣන්තිකසමයං තෙන සද්ධිං සමුල්ලපිත්වා, නගරං පවිසති. පිතා ව මජ්ඣන්තිකෙ ආගන්ත්වා, තං භොජෙත්වා අත්තනාපි භුක්ඡිත්වා, දිවසං තෙන සද්ධිං සමුල්ලපිත්වා, සායන්හසමයෙ ජග්ගනපුරිසෙ යපෙන්වා නගරං පවිසති. සො එවං රත්තින්දිවං අවිචිත්තො විහරති. තෙන බො පන සමයෙන ආදිච්චබන්ධු නාම පච්චෙකබුද්ධො නන්දමුලකපබ්භාරෙ විහරති. සො ආචජ්ජෙත්තො තං අද්දස – “අයං කුමාරො පබ්බජිතුං අසක්ඛි, ජටං ඡීන්දිතුං න සක්කොති” ති. තතො පරං ආචජ්ජි “අත්තතො ධම්මතාය නිබ්බජ්ජිස්සති, නො” ති. අථ “ධම්මතාය නිබ්බන්දන්තො අතිවිරං හවිස්සති” ති ඤත්වා “තස්ස ආරම්මණං දස්සෙස්සාමි” ති පුබ්බෙ චුත්තනෙයෙනෙව මනොසීලාතලතො ආගන්ත්වා උය්‍යානෙ අට්ඨාසි. රාජපුරිසො දිස්වා “පච්චෙකබුද්ධො ආගතො, මහාරාජා” ති රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “ඉදානි මෙ පුත්තො පච්චෙකබුද්ධෙන සද්ධිං අනුක්කණ්ඨිතො වසිස්සති” ති පමුදිතමනො හුත්වා පච්චෙකබුද්ධං සක්කච්චං උපට්ඨන්තිත්වා තත්ථෙව වාසං යාචිත්වා පණ්ණසාලාදිවාචාරට්ඨානවඩ්ඨකමාදිසබ්බං කාරෙන්වා වාසෙසි.

සො තත්ථ වසන්තො එකදිවසං ඔකාසං ලභිත්වා කුමාරං පුච්ඡි “කොසි ත්ව” ති? සො ආහ “අහං පබ්බජිතො” ති. “පබ්බජිතා නාම න එදිසා භොන්ති” ති. “අථ හත්තෙ, කිදිසා භොන්ති, කිං මය්හං අනනුච්ඡවික” ති චුත්තෙ “ත්වං අත්තතො අනනුච්ඡවිකං න පෙක්ඛසි , නනු තෙ මානා විසතිසහස්සඉත්ථිති සද්ධිං පුබ්බණ්හසමයෙ ආගච්ඡන්ති උය්‍යානං අවිචිත්තං කරොති, පිතා මහතා බලකායෙන සායන්හසමයෙ, ජග්ගනපුරිසා සකලරත්තිං; පබ්බජිතා නාම තච සදිසා න භොන්ති, ‘එදිසා පන භොන්ති’” ති තත්‍ර ඨිතස්සෙව ඉද්ධියා හිමවත්තෙ අඤ්ඤතරං විහාරං දස්සෙසි. සො තත්ථ පච්චෙකබුද්ධෙ ආලම්බනබාහං නිස්සාය ඨිතෙ ව වඩ්ඨකමන්තෙ ව රජනකම්මසුචිකම්මාදීනි කරොන්තෙ ව දිස්වා ආහ – “තුමිහෙ ඉධ, නාගච්ඡට්, පබ්බජ්ජා නාම තුමිහෙහි අනුඤ්ඤාතා” ති. “ආම, පබ්බජ්ජා

අනුඤ්ඤාතා, පබ්බජිතකාලතො පටියාය සමණා නාම අත්තනො නිස්සරණං කාතුං ඉච්ඡිතපත්ථිතඤ්ච පදෙසං ගන්තුං ලහන්ති, එත්තකං වට්ටති” ති වත්වා ආකාසෙ යත්වා –

“අට්ඨාන තං සඛගණිකාරත්ථස්ස, යං එස්සයෙ සාමයිකං විමුත්ති” ති. –

ඉමං උපඨිඨගාමං වත්වා, දිස්සමානෙනෙව කායෙන නන්දමුලකපබ්භාරං අගමාසි. එවං ගතෙ පච්චෙකඤ්ඤාද්ධෙ සො අත්තනො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා නිපජ්ජි. ආරක්ඛකපුරිසොපි “සයිතො කුමාරො, ඉදානි කුභිං ගමිස්සති” ති පමත්තො නිද්දං ඔක්කමි. සො තස්ස පමත්තභාවං ඤත්වා පත්තච්චරං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. තත්‍ර ව විවිත්තො විපස්සනං ආරභිත්වා, පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා, පච්චෙකඤ්ඤාද්ධට්ඨානං ගතො. තත්‍ර ව “කථමධිගත” ති පුච්ඡිතො ආදිච්චබන්ධුනා චුත්තං උපඨිඨගාමං පරිපුණ්ණං කත්වා අභාසි.

තස්සත්ථො – අට්ඨාන තත්ති. අට්ඨානං තං, අකාරණං තත්ති චුත්තං හොති, අනුනාසිකලොපො කතො “අරියසච්චාන දස්සන” ති ආදිසු (බු. පා. 5.11; සු. නි. 270) විය. සඛගණිකාරත්ථස්සාති ගණාභිරතස්ස. යන්ති කරණවචනමෙතං “යං භිරියති භිරියිතබ්බෙනා” ති ආදිසු (ධ. ස. 30) විය. එස්සයෙති අධිගච්ඡෙ. සාමයිකං විමුත්තින්ති ලොකියසමාපත්තිං. සා හි අප්පිතප්පිතසමයෙ එව පච්චනිකෙහි විමුච්චනතො “සාමයිකා විමුත්ති” ති වුච්චති. තං සාමයිකං විමුත්තිං. අට්ඨානං තං, න තං කාරණං විජ්ජති සඛගණිකාරත්ථස්ස, යෙන කාරණෙන එස්සයෙති එතං ආදිච්චබන්ධුස්ස පච්චෙකඤ්ඤාද්ධස්ස වචො නිසමිම සඛගණිකාරතිං පභාය යොනිසො පටිපජ්ජන්තො අධිගතොමිහිති ආහ. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

අට්ඨානගාමාවණ්ණනා සමත්තා.

දුතියො වග්ගො නිට්ඨිතො.

55. දිට්ඨිවිසුකානිති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අඤ්ඤතරො රාජා රහොගතො චින්තෙසි – “යථා සීතාදිනං පටිඝාතකානි උණ්හාදීනි අත්ථි, අත්ථි නු බො එවං වට්ටපටිඝාතකං විනට්ටං, නො” ති. සො අමච්චෙ පුච්ඡි – “විචට්ටං ජානාමා” ති? තෙ “ජානාම, මහාරාජා” ති ආහංසු. රාජා – “කිං ත” ති? තතො “අන්තවා ලොකො” ති ආදිනා නයෙන සස්සතුච්ඡෙදං කට්ඨං. අප් රාජා “ඉමෙ න ජානන්ති, සබ්බෙපිමෙ දිට්ඨිගතිකා” ති සයමෙව තෙසං විලොමනඤ්ච අයුත්තතඤ්ච දිස්වා “වට්ටපටිඝාතකං විචට්ටං අත්ථි, තං ගවෙසිතබ්බ” ති චින්තෙත්වා රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡාකාසි. ඉමඤ්ච උදානගාමං අභාසි පච්චෙකඤ්ඤාද්ධමජ්ඣෙකො බ්‍යාකරණගාමඤ්ච –

“දිට්ඨිවිසුකානි උපාතිවත්තො, පත්තො නියාමං පටිලද්ධමග්ගො;
උප්පන්නඤ්ඤාණොමිහි අනඤ්ඤනෙය්‍යා, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො” ති.

තස්සත්ථො – දිට්ඨිවිසුකානිති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතානි. තානි හි මග්ගසම්මාදිට්ඨියා විසුකට්ඨෙන විජ්ඣනට්ඨෙන විලොමට්ඨෙන ව විසුකානි. එවං දිට්ඨියා විසුකානි, දිට්ඨි එව වා විසුකානි දිට්ඨිවිසුකානි. උපාතිවත්තොති දස්සනමග්ගෙන අතික්කන්තො. පත්තො නියාමන්ති අවිනිපාතධම්මතාය සම්බොධිපරායණතාය ව නියතභාවං අධිගතො, සම්මත්තනියාමසඬ්ඛාතං වා පයමමග්ගන්ති. එත්තාවතා පයමමග්ගකිච්චනිජ්ජත්ති ව තස්ස පටිලාභො ව චුත්තො. ඉදානි පටිලද්ධමග්ගොති ඉමිනා සෙසමග්ගපටිලාභං දස්සෙති. උප්පන්නඤ්ඤාණොමිහිති උප්පන්නපච්චෙකබොධිඤ්ඤාණො අමිහි. එතෙන එලං දස්සෙති. අනඤ්ඤනෙය්‍යාති අඤ්ඤෙහි “ඉදං සච්චං, ඉදං සච්ච” ති න තෙනබ්බො. එතෙන සයම්භූතං දිපෙති, පත්තෙ වා පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණො අනෙය්‍යතාය අභාවා සයංවසිතං. සමට්ථිපස්සනාය වා දිට්ඨිවිසුකානි උපාතිවත්තො, ආදිමග්ගෙන පත්තො නියාමං, සෙසෙහි පටිලද්ධමග්ගො, එලඤ්ඤාණෙන උප්පන්නඤ්ඤාණො, තං සබ්බං අත්තනාව අධිගතොති අනඤ්ඤනෙය්‍යා. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

දිට්ඨිවිසුකගාමාවණ්ණනා සමත්තා.

56. නිල්ලොලුපොති කා උප්පත්ති? බාරාණසිරඤ්ඤො කිර සුදො අන්තරහත්තං පචිත්වා උපනාමෙසි මනුඤ්ඤදස්සනං සාදුරසං “අප්පෙව නාම මෙ රාජා ධනමනුප්පදෙය්‍යා” ති. තං රඤ්ඤො ගන්ධෙනෙව හොත්තුකාමතං ජනෙසි මුඛෙ බෙළං උප්පාදෙන්තං. පයමකබළෙ පන මුඛෙ පක්ඛිත්තමත්තෙ සත්තරසහරණසහස්සානි අමතෙනෙව චුට්ඨානි අහෙසුං. සුදො “ඉදානි මෙ දස්සති, ඉදානි මෙ දස්සති” ති චින්තෙසි. රාජාපි “සක්කාරාරහො සුදො” ති චින්තෙසි – “රසං සායිත්වා පන සක්කරොන්තං මං පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡෙය්‍යා – ‘ලොලො අයං රාජා රසගරුකො’” ති න කිඤ්චි අභණි. එවං යාව භොජනපරියොසානං, තාව සුදොපි “ඉදානි දස්සති, ඉදානි දස්සති” ති චින්තෙසි. රාජාපි අවණ්ණභයෙන න කිඤ්චි අභණි. තතො සුදො “නත්ථි ඉමස්ස රඤ්ඤො ජීව්භාවිඤ්ඤාණ” ති දුතියදිවසෙ අරසහත්තං උපනාමෙසි. රාජා භුඤ්ජන්තො “නිග්ගහාරහො අප්ප සුදො” ති ජානන්තොපි පුබ්බෙ විය පච්චෙකබ්බිත්වා අවණ්ණභයෙන න කිඤ්චි අභණි. තතො සුදො “රාජා නෙව සුන්දරං නාසුන්දරං ජානාති” ති චින්තෙත්වා සබ්බං පරිබ්බයං අත්තනා ගහෙත්වා යංකිඤ්චිදෙව පචිත්වා රඤ්ඤො දෙති. රාජා “අහො වත ලොභො,

අහං නාම වීසති නගරසහස්සානි භුඤ්ජන්තො ඉමස්ස ලොහෙන භත්තමත්තම්පි න ලභාමි”ති නිබ්බිජ්ජිත්වා, රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා, විපස්සන්තො පච්චෙකඛොධං සවිජාකාසී, පුරිමනයෙනෙව ච ඉමං ගාථං අභාසී –

“නිල්ලොලුපො නික්කුහො නිජ්ජිපාසො, නිම්මක්ඛො නිද්ධන්තකසාවමොහො;
නිරාසයො සබ්බලොකෙ භවිත්වා, එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ නිල්ලොලුපොති අලොලුපො. යො හි රසතණ්හාහිභූතො හොති, සො භුසං ලුප්පති පුනස්පුනඤ්ච ලුප්පති, තෙන ලොලුපොති වුවිච්ඡි. තස්මා එස තං පටික්ඛිපන්තො ආහ “නිල්ලොලුපො”ති. නික්කුහොති එත්ථ කිඤ්චාපි යස්ස තිවිධං කුහනවත්ථු නත්ථි, සො නික්කුහොති වුවිච්ඡි. ඉම්මස්සා පන ගාථාය මනුඤ්ඤභොජනාදිසු විම්භයමනාපජ්ජන්තො නික්කුහොති අයමධිජ්ජායො . නිජ්ජිපාසොති එත්ථ පාතුම්චිජා පිපාසා, තස්සා අභාවෙන නිජ්ජිපාසො, සාදුරසලොහෙන හොත්තුකමාසතාවිරහිතොති අත්ථො. නිම්මක්ඛොති එත්ථ පරගුණවිනාසනලක්ඛණො මක්ඛො, තස්ස අභාවෙන නිම්මක්ඛො. අත්තනො ගහට්ඨකාලෙ සුදස්ස ගුණමක්ඛනාභාවං සන්ධායාහ. නිද්ධන්තකසාවමොහොති එත්ථ රාගාදයො තයො, කායදුච්චරිතාදීනි ච තීණිති ඡ ධම්මා යථාසම්භවං අප්පසන්තට්ඨෙන සකභාවං විජභාපෙත්වා පරභාවං ගණ්හාපනට්ඨෙන කසට්ඨෙන ච කසාවාති වෙදිතබ්බො. යථාහ –

“තත්ථ, කතමෙ තයො කසාවා? රාගකසාවො, දොසකසාවො, මොහකසාවො, ඉමෙ තයො කසාවා.
තත්ථ, කතමෙ අපරෙපි තයො කසාවා? කායකසාවො, වචිකසාවො, මනොකසාවො”ති (විභ. 924).

තෙසු මොහං යංපෙත්වා පඤ්චන්තං කසාවානං තෙසඤ්ච සබ්බෙසං මූලභූතස්ස මොහස්ස නිද්ධන්තත්තා නිද්ධන්තකසාවමොහො, තිණ්ණං එව චා කායච්චිමනොකසාවානං මොහස්ස ච නිද්ධන්තත්තා නිද්ධන්තකසාවමොහො. ඉතරෙසු නිල්ලොලුපතාදීහි රාගකසාවස්ස, නිම්මක්ඛතාය දොසකසාවස්ස නිද්ධන්තභාවො සිද්ධො එව. නිරාසයොති නිත්තණ්හො. සබ්බලොකෙති සකලලොකෙ, තිසු භවෙසු ද්වාදසසු චා ආයතනෙසු භවිච්ඡිභවතණ්හාවිරහිතො හුත්වාති අත්ථො. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අථ චා තයොපි පාදෙ වත්ථා එකො වරෙති එකො වරිතුං සක්කුණෙයානි එවම්පි එත්ථ සම්බන්ධො කාතබ්බොති.

නිල්ලොලුපගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

57. පාපං සභායන්ති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අඤ්ඤතරො රාජා මහවිවරාජානුභාවෙන නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො මනුස්සෙ කොට්ඨාගාරතො පුරාණධඤ්ඤානි බහිද්ධා නිහරන්තෙ දිස්වා “කිං, භණෙ, ඉද”න්ති අමච්චෙ පුච්ඡි. “ඉදානි, මහාරාජ, නවධඤ්ඤානි උප්පජ්ජිස්සන්ති, තෙසං ඔකාසං කාතුං ඉමෙ මනුස්සා පුරාණධඤ්ඤාදීනි ඡඩ්ඛෙත්ති”ති. රාජා – “කිං, භණෙ, ඉත්ථාගාරබලකායාදීනං වට්ටං පරිපුණ්ණ”න්ති ? “ආම, මහාරාජ, පරිපුණ්ණන්ති”. “තෙන හි, භණෙ, දානසාලං කාරාපෙට්, දානං දස්සාමි, මා ඉමානි ධඤ්ඤානි අනුපකාරානි විනස්සිංසු”ති. තතො නං අඤ්ඤතරො දිට්ඨිගතිකො අමච්චො “මහාරාජ, නත්ථි දින්න”න්ති ආරබ්භ යාව “බාලා ච පණ්ඩිතා ච සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති”ති වත්ථා නිවාරෙසී. සො දුතියම්පි තතියම්පි කොට්ඨාගාරෙ විලුම්පන්තෙ දිස්වා තට්ථ ආණාපෙසී. තතියම්පි නං “මහාරාජ, දත්තුපඤ්ඤත්තං යදිදං දාන”න්තිආදීනි වත්ථා නිවාරෙසී. සො “අරෙ, අහං අත්තනො සන්තකම්පි න ලභාමි දාතුං, කිං මෙ ඉමෙහි පාපසභායෙහි”ති නිබ්බින්නො රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකඛොධං සවිජාකාසී. තඤ්ච පාපං සභායං ගරහන්තො ඉමං උදානගාථං අභාසී –

“පාපං සභායං පරිවජ්ජයෙට්, අනත්ථදස්සිං විසමෙ නිව්ච්චං;
සයං න සෙවෙ පසුතං පමත්තං, එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො – ය්වායං දසවත්ථුකාය පාපදිට්ඨියා සමන්තාගතත්තා පාපො, පරෙසම්පි අනත්ථං පස්සතිති අනත්ථදස්සි, කායදුච්චරිතාදිම්භි ච විසමෙ නිව්ච්චො, තං අත්ථකාමො කුලපුත්තො පාපං සභායං පරිවජ්ජයෙට් අනත්ථදස්සිං විසමෙ නිව්ච්චං. සයං න සෙවෙති අත්තනො වසෙන න සෙවෙ. යදි පන පරවසො හොති, කිං සක්කා කාතුන්ති චුත්තං හොති. පසුතන්ති පසට්ටං , දිට්ඨිවසෙන තත්ථ තත්ථ ලග්ගන්ති අත්ථො. පමත්තන්ති කාමගුණෙසු වොස්සට්ඨවිත්තං, කුසලභාවනාරහිතං චා. තං එවරූපං න සෙවෙ, න භජෙ, න පයිරූපාසෙ, අඤ්ඤදත්ථු එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පොති.

පාපසභායගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

58. බහුස්සුතන්ති කා උප්පත්ති? පුබ්බෙ කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ අට්ඨ පච්චෙකඛොධස්සන්තා පබ්බජිත්වා ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙත්වා දෙවලොකෙ උප්පන්නාති සබ්බං අනවජ්ජභොජීගාථාය චුත්තසදිසමෙව. අයං පන විසෙසො – පච්චෙකඤ්ඤාදි නිසීදාපෙත්වා රාජා ආහ “කෙ තුම්භෙ”ති? තෙ ආහංසු – “මයං, මහාරාජ, බහුස්සුතා නාමා”ති. රාජා – “අහං සුතබ්බමදන්තො නාම, සුතෙන තිත්තිං න ගච්ඡාමි, භන්ද, තෙසං සන්තිකෙ විචිත්‍රතයං සද්ධම්මදෙසනං සොස්සාමි”ති අත්තමනො දක්ඛිණොදකං දත්වා, පරිවිසිත්වා, භත්තකිච්චපරියොසානෙ

සඬුසත්පෙරස්ස පත්තං ගහෙත්වා, වන්දිත්වා, පුරතො නිසිදි “ධම්මකථං, භන්තෙ, කරොථා”ති. සො “සුඛිතො භොතු, මහාරාජ, රාගක්ඛයො භොතු”ති වත්වා උට්ඨිතො. රාජා “අයං න ඛුස්සුතො, දුතියො ඛුස්සුතො භවිස්සති, ස්වෙ දානි විචිත්‍රධම්මදෙසනං සොස්සාමි”ති ස්වානන්දාය නිමන්තෙසි. එවං යාව සබ්බෙසං පටිපාටි ගච්ඡති, තාව නිමන්තෙසි. තෙ සබ්බෙපි “දොසක්ඛයො භොතු, මොහක්ඛයො, ගතික්ඛයො, වට්ටක්ඛයො, උපධික්ඛයො, තණ්හක්ඛයො භොතු”ති එවං එකෙකං පදං විසෙසෙත්වා සෙසං පට්ඨපදිසමෙව වත්වා උට්ඨංහිංසු.

තතො රාජා “ඉමෙ ‘ඛුස්සුතා මය’න්ති භණන්ති, න ච තෙසං විචිත්‍රකථා, කීමෙනෙහි චුත්ත”න්ති තෙසං වචනත්ථං උපපරික්ඛිතුමාරද්ධො. අථ “රාගක්ඛයො භොතු”ති උපපරික්ඛන්තො “රාගෙ ඛිණ්ණෙ දොසොපි මොහොපි අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙපි කිලෙසා ඛිණ්ණා භොන්ති”ති ඤාත්වා අත්තමනො අහොසි – “නිජ්ජරියායඛුස්සුතා ඉමෙ සමණා. යථා හි පුරිසෙන මහාපට්ඨං වා ආකාසං වා අඬුලියා නිද්දිසන්තෙන න අඬුලිමත්තොව පදෙසො නිද්දිට්ඨො භොති, අපිච්ච, බො, පන පට්ඨිආකාසා එව නිද්දිට්ඨා භොන්ති, එවං ඉමෙහි එකමෙකං අත්ථං නිද්දිසන්තෙහි අපරිමාණා අත්ථා නිද්දිට්ඨා භොන්ති”ති. තතො සො “කුදාස්සු නාමාහමිපි එවං ඛුස්සුතො භවිස්සාමි”ති තථාරූපං ඛුස්සුතභාවං පත්තොත්තො රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා, විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා, ඉමං උදානගාථං අහාසි –

“ඛුස්සුතං ධම්මධරං භජෙථ, මිත්තං උළාරං පටිභානවන්තං;
අඤ්ඤාය අත්ථානි විනෙයා කඬ්ඛං, එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථායං සඬුබෙපත්තො – ඛුස්සුතන්ති දුට්ඨො ඛුස්සුතො තිස්ස පිටකෙසු අත්ථතො නිබ්බලො පරියත්තිඛුස්සුතො ව, මග්ගඵලවිජ්ජාහිඤ්ඤානං පටිවිද්ධන්තා පටිවෙධඛුස්සුතො ව. ආගතාගමො ධම්මධරො. උළාරෙහි පන කායවච්චිතොකම්මෙහි සමන්තාගතො උළාරො. යුත්තපටිභානො ව මුත්තපටිභානො ව යුත්තමුත්තපටිභානො ව පටිභානවා. පරියත්තිපරිපුච්ඡාධිගම්මසෙන වා තිඨා පටිභානවා වෙදිතබ්බො. යස්ස හි පරියත්ති පටිභානි, සො පරියත්තිපටිභානවා. යස්ස අත්ථඤ්ඤා ඤාණඤ්ඤා උක්ඛණඤ්ඤා යානාට්ඨානඤ්ඤා පරිපුච්ඡන්තස්ස පරිපුච්ඡා පටිභානි, සො පරිපුච්ඡාපටිභානවා. යෙන මග්ගාදයො පටිවිද්ධා භොන්ති, සො අධිගම්පටිභානවා. තං එවරූපං ඛුස්සුතං ධම්මධරං භජෙථ මිත්තං උළාරං පටිභානවන්තං. තතො තස්සානුභාවෙන අත්තත්ථපරත්ථභයත්ථහෙදතො වා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථහෙදතො වා අනෙකප්පකාරානි අඤ්ඤාය අත්ථානි. තතො – “අහොසිං නු බො අහං අනිතමද්ධාන”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.18; සං. නි. 2.20) කඬ්ඛට්ඨානෙසු විනෙයා කඬ්ඛං, විචිකිච්ඡං විනෙන්වා විනාසෙත්වා එවං කතසබ්බකිච්චො එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පොති.

ඛුස්සුතගාථාවණ්ණනා සමන්තා.

59. බිඬ්ඛං රතින්ති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං විභුසකබ්බුත්මදත්තො නාම රාජා පාතොව යාගුං වා භත්තං වා භුඤ්ජිත්වා නානාවිධවිභුසනෙහි අත්තානං විභුසාපෙත්වා මහාආදාසෙ සකලසරීරං දිස්වා යං න ඉච්ඡති තං අපනෙන්වා අඤ්ඤෙන විභුසනෙන විභුසාපෙති. තස්ස එකදිවසං එවං කරොතො භත්තවෙලා මජ්ඣන්තිකසමයො පත්තො. අථ අවිභුසිතොව දුස්සපට්ටෙන සීසං වෙයෙත්වා, භුඤ්ජිත්වා, දිවාසෙයාං උපගච්ඡී. පුනපි උට්ඨන්තිත්වා තට්ථ කරොතො සුරියො අත්ථඬගතො. එවං දුතියදිවසෙපි තතියදිවසෙපි. අථස්ස එවං මණ්ඩනප්පසුතස්ස පිට්ඨිරොගො උදපාදි. තස්සෙතදහොසි – “අහො රෙ, අහං සබ්බාමෙත විභුසන්තොපි ඉමස්මිං කප්පකෙ විභුසනෙ අසන්තුට්ඨො ලොභං උප්පාදෙසිං. ලොභො ව නාමෙස අපායගමනීයො ධම්මො, හන්දාහං, ලොභං නිග්ගණ්හාමි”ති රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අහාසි –

“බිඬ්ඛං රතිං කාමසුඛඤ්ඤා ලොකෙ, අනලඬ්ඛරිත්වා අනපෙක්ඛමානො;
විභුසනට්ඨානා වීරතො සච්චවාදී, එකො වරෙ ඛග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ බිඬ්ඛා ව රති ව පුබ්බෙ චුත්තාව. කාමසුඛන්ති වත්ථුකාමසුඛං. වත්ථුකාමාපි හි සුඛස්ස විසයාදිභාවෙන සුඛන්ති චුච්චන්ති. යථාහ – “අත්ථී රූපං සුඛං සුඛානුපතිත”න්ති (සං. නි. 3.60). එවමෙන බිඬ්ඛං රතිං කාමසුඛඤ්ඤා ඉමස්මිං ඔකාසලොකෙ අනලඬ්ඛරිත්වා අලන්ති අකත්වා, එතං තප්පකන්ති වා සාරභුතන්ති වා එවං අග්ගහෙත්වා. අනපෙක්ඛමානොති තෙන අලඬ්ඛරණෙන අනපෙක්ඛණසිලො, අපිභාලුකො, නිත්තණ්හො, විභුසනට්ඨානා වීරතො සච්චවාදී එකො වරෙති. තත්ථ විභුසා දුට්ඨා – අගාරිකවිභුසා, අනගාරිකවිභුසා ව. තත්ථ අගාරිකවිභුසා සාටකවෙයනමාලාගන්ධාදි, අනගාරිකවිභුසා පත්තමණ්ඩනාදි. විභුසා එව විභුසනට්ඨානං. තස්මා විභුසනට්ඨානා නිවිධාය වීරතියා වීරතො. අවිතථවචනතො සච්චවාදීති එවමත්තො දට්ඨබ්බො.

විභුසනට්ඨානගාථාවණ්ණනා සමන්තා.

60. පුත්තඤ්ඤා දාරන්ති කා උප්පත්ති? බාරාණසිරඤ්ඤො කිර පුත්තො දහරකාලෙ එව අභිසිත්තො රජ්ජං කාරෙසි. සො පට්ඨගාථාය චුත්තපච්චෙකබොධිසත්තො විය රජ්ජසිරිමනුභවන්තො එකදිවසං වින්තෙසි – “අහං රජ්ජං කාරෙන්තො ඛුහුනං දුක්ඛං කරොමි. කිං මෙ එකභත්තත්ථාය ඉමිනා පාපෙන, හන්ද සුඛමුප්පාදෙමි”ති රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අහාසි –

“පුත්තඤ්ච දාරං පිතරඤ්ච මාතරං, ධනානි ධඤ්ඤානි ච බන්ධවානි;
භිත්වාන කාමානි යථොධිකානි, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ ධනානීති මුත්තාමණිවෙළුරියසඬබසිලාපවාළුරජනජාතරුපාදීනි රතනානි. ධඤ්ඤානීති
සාලිව්භියවගොධුමකඬකුචරකකුදුසකපභෙදානි සත්ත සෙසාපරණ්ණානි ච. බන්ධවානීති
ඤාතිබන්ධුගොත්තබන්ධුමිත්තබන්ධුසිප්පබන්ධුවසෙන චතුබ්බිධෙ බන්ධවෙ. යථොධිකානීති සකසකඔධිවසෙන
ධීතානෙව. සෙසං වුත්තනයමෙවානි.

පුත්තදාරගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

61. සඬගො එසොති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර පාදලොලබ්බන්මදන්තො නාම රාජා අහොසි. සො පාතොව
යාගුං වා හත්තං වා භුඤ්ජිත්වා තිස්ස පාසාදෙස්ස තිව්ධනාටකානි පස්සති. තිව්ධනාටකානීති කිර පුබ්බරාජතො ආගතං,
අනන්තරරාජතො ආගතං, අත්තතො කාලෙ උට්ඨිතන්ති. සො එකදිවසං පාතොව දහරනාටකපාසාදං ගතො. තා
නාටකිත්ථියො “රාජානං රමාපෙස්සාමා”ති සක්කස්ස දෙවනමින්දස්ස අව්ජරායො විය අතිමනොහරං නව්වගීතවාදිනං
පයොපෙස්සුං. රාජා – “අනව්ජරියමෙනං දහරාන”න්ති අසන්තුට්ඨො හුත්වා මජ්ඣිමනාටකපාසාදං ගතො. තාපි
නාටකිත්ථියො තථෙව අකංස්සු. සො තත්ථාපි තථෙව අසන්තුට්ඨො හුත්වා මහානාටකපාසාදං ගතො. තාපි
නාටකිත්ථියො තථෙව අකංස්සු. රාජා ද්වෙ තයො රාජපරිවට්ටෙ අතීතානං තාසං මහල්ලකභාවෙන අට්ඨකීළනසදිසං
නව්වං දිස්වා ගීතඤ්ච අමධුරං සුත්වා පුනදෙව දහරනාටකපාසාදං, පුන මජ්ඣිමනාටකපාසාදන්ති එවං විවරිත්වා
කත්ථවි අසන්තුට්ඨො වින්තෙසි – “ඉමා නාටකිත්ථියො සක්කං දෙවනමින්දං අව්ජරායො විය මං රමාපෙතුකාමා
සබ්බථාමෙන නව්වගීතවාදිනං පයොපෙස්සුං, ස්වාහං කත්ථවි අසන්තුට්ඨො ලොහමෙව වඩ්ඨෙමි, ලොහො ච නාමෙස
අපායගමනීයො ධම්මො, හත්තදාහං ලොහං නිග්ගණ්හාමි”ති රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං
සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“සඬගො එසො පරිත්තමෙත්ථ සොබ්බං, අප්පස්සාදො දුක්ඛමෙත්ථ භියො;,
ගලො එසො ඉති ඤත්වා මතිමා, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තස්සත්ථො – සඬගො එසොති අත්තතො උපහොගං නිද්දිසති. සො හි සප්පත්ති තත්ථ පාණිනො කද්දමෙ
පට්ටියො හත්ථි වියාති සඬගො. පරිත්තමෙත්ථ සොබ්බන්ති එත්ථ පඤ්චකාමගුණුපහොගකාලෙ විපරිතසඤ්ඤාය
උප්පාදෙනබ්බතො කාමාවචරධම්මපරියාපන්නතො වා ලාමකට්ඨෙන සොබ්බං පරිත්තං, විජ්ජුප්පහාය
ඔභාසිතනව්වදස්සනසුඛං විය ඉත්තරං, තාවකාලිකන්ති වුත්තං හොති. අප්පස්සාදො දුක්ඛමෙත්ථ භියො;නි එත්ථ ව
ය්වායං “යං බො, භික්ඛවෙ, ඉමෙ පඤ්ච කාමගුණෙ පට්ටිව උප්පප්පති සුඛං සොමනස්සං, අයං කාමානං අස්සාදො”ති
(ම. නි. 1.166) වුත්තො. සො යදිදං “කො ව, භික්ඛවෙ, කාමානං ආදීනවො? ඉධ, භික්ඛවෙ, කුලපුත්තො යෙන
සිප්පට්ඨානෙන ජීවිකං කප්පෙති, යදි මුද්දාය, යදි ගණනායා”ති එවමාදිනා (ම. නි. 1.167) නයෙනෙත්ථ දුක්ඛං වුත්තං.
තං උපනිධාය අප්පො උදකබ්බන්දුමන්තො හොති. අථ බො දුක්ඛමෙව භියො; බහු, වතුසු සමුද්දෙස්ස උදකසදිසං හොති.
තෙන වුත්තං “අප්පස්සාදො දුක්ඛමෙත්ථ භියො;”ති. ගලො එසොති අස්සාදං දස්සෙත්වා ආකඩ්ඪනවසෙන බලිසො
විය එසො යදිදං පඤ්ච කාමගුණා. ඉති ඤත්වා මතිමාති එවං ඤත්වා බුද්ධිමා පණ්ඩිතො පුරිසො සබ්බම්පෙන පහාය
එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පොති.

සඬගගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

62. සන්දාලයිත්වානාති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අනිවත්තබ්බන්මදන්තො නාම රාජා අහොසි . සො සඬගාමං
ඔතිණ්ණො අජිනිත්වා අඤ්ඤං වා කිව්වං ආරද්ධො අනිට්ඨපෙත්වා න නිවත්තති, තස්මා නං එවං සඤ්ජානිංස්සු. සො
එකදිවසං උය්නානං ගව්ජති. තෙන ව සමයෙන වනදාහො උට්ඨාසි. සො අග්ගි සුක්ඛානි ව හරිතානි ව තිණාදීනි
දහන්තො අනිවත්තමානො එව ගව්ජති. රාජා තං දිස්වා තප්පට්ඨාගනිමිත්තං උප්පාදෙසි. “යථායං වනදාහො, එවමෙව
එකාදස්වධො අග්ගි සබ්බසත්තෙ දහන්තො අනිවත්තමානොව ගව්ජති මහාදුක්ඛං උප්පාදෙන්තො, කුදාස්සු නාමාහම්පි
ඉමස්ස දුක්ඛස්ස නිවත්තනත්ථං අයං අග්ගි විය අරියමග්ගඤ්ඤාණගීනා කිලෙසෙ දහන්තො අනිවත්තමානො
ගව්ජෙය්”න්ති? තතො මුහුත්තං ගන්ත්වා කෙවට්ටෙ අද්දස්ස නදියං මච්ඡෙ ගණ්හන්තෙ . තෙසං ජාලන්තරං පට්ටියො
එකො මහාමච්ඡො ජාලං හෙත්වා පලාසි. තෙ “මච්ඡො ජාලං හෙත්වා ගතො”ති සද්දමකංස්සු. රාජා තම්පි වචනං සුත්වා
තප්පට්ඨාගනිමිත්තං උප්පාදෙසි – “කුදාස්සු නාමාහම්පි අරියමග්ගඤ්ඤාණෙන තණ්හාදිට්ඨිජාලං හෙත්වා අසප්පමානො
ගව්ජෙය්”න්ති. සො රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා විපස්සනං ආරභිත්වා පච්චෙකබොධිං සච්ඡාකාසි, ඉමඤ්ච උදානගාථං
අභාසි –

“සන්දාලයිත්වාන සංයොජනානි, ජාලංව හෙත්වා සලිලම්බුවාරි;
අග්ගිව දඩ්ඨං අනිවත්තමානො, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තස්සා දුතියපාදෙ ජාලන්ති සුත්තමයං වුවවති. අම්බුති උදකං, තත්ථ වරතීති අම්බුවාරී, මච්ඡස්සෙනං අධිවචනං. සලිලෙ අම්බුවාරී සලිලම්බුවාරී, තස්මිං නදීසලිලෙ ජාලං හෙත්වා අම්බුවාරීවාති චුත්තං හොති. තතියපාදෙ දඩ්ඨන්ති දඩ්ඨට්ඨානං වුවවති. යථා අග්ගි දඩ්ඨට්ඨානං පුන න නිවත්තති, න තත්ථ භියො ආගච්ඡති, එවං මග්ගඤ්ඤාණග්ගිනා දඩ්ඨං කාමගුණට්ඨානං අනිවත්තමානො තත්ථ භියො අනාගච්ඡන්තොති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

සන්දාලනගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

63. ඔක්ඛිත්තවක්ඛුති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර වක්ඛුලොලබ්බන්මදන්තො නාම රාජා පාදලොලබ්බන්මදන්තො විය නාටකදස්සනමනුයුත්තො හොති. අයං පන විසෙසො – සො අසන්තුට්ඨො තත්ථ තත්ථ ගච්ඡති, අයං තං තං නාටකං දිස්වා අතිවිය අභිනන්දිත්වා නාටකපරිවත්තදස්සනෙන තණ්හං වඩ්ඨෙත්තො විවරති. සො කිර නාටකදස්සනාය ආගතං අඤ්ඤතරං කුටුම්භියහරියං දිස්වා රාගං උප්පාදෙසි. තතො සංවෙගමාපජ්ජිත්වා පුන “අහං ඉමං තණ්හං වඩ්ඨෙත්තො අපායපරිපූරකො භවිස්සාමි, හන්ද නං නිග්ගණ්හාමි”ති පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා අත්තනො පුරිමපටිපත්තිං ගරහන්තො තප්පටිපක්ඛගුණදීපිකං ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“ඔක්ඛිත්තවක්ඛු න ව පාදලොලො, ගුත්තින්ද්‍රියො රක්ඛිතමානසානො;
අනවස්සුතො අපරිධය්භමානො, එකො වරෙ ගග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ ඔක්ඛිත්තවක්ඛුති හෙට්ඨාඛිත්තවක්ඛු, සත්ත ගිවට්ඨීති පටිපාටියා යපෙත්වා පරිවජ්ජගහෙතඛිදස්සනත්ථං යුගමත්තං පෙක්ඛමානොති චුත්තං හොති. න තු හනුකට්ඨිනා හදයට්ඨිං සඬ්ඝට්ටෙන්තො. එවඤ්ඤි ඔක්ඛිත්තවක්ඛුතා න සමණසාරුප්පා හොති. න ව පාදලොලොති එකස්ස දුතියො, ද්විත්තං තතියොති එවං ගණමජ්ඣං පච්ඡිතුකාමතාය කණ්ඩුයමානපාදො විය අභවන්තො, දිස්වාරිකඅනවට්ඨිතවාරිකවිරතො වා. ගුත්තින්ද්‍රියොති ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු ඉධ විසුංචුත්තාවසෙසවසෙන ගොපිතින්ද්‍රියො. රක්ඛිතමානසානොති මානසං යෙව මානසානං, තං රක්ඛිතමස්සාති රක්ඛිතමානසානො. යථා කිලෙසෙහි න විලුප්පති, එවං රක්ඛිතවිත්තොති චුත්තං හොති. අනවස්සුතොති ඉමාය පටිපත්තියා තෙසු තෙසු ආරම්මණෙසු කිලෙසඅන්වාස්සවචිරහිතො. අපරිධය්භමානොති එවං අන්වාස්සවචිරභාව කිලෙසග්ගිහි අපරිධය්භමානො. ඛනිද්ධා වා අනවස්සුතො, අජ්ඣත්තං අපරිධය්භමානො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

ඔක්ඛිත්තවක්ඛුගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

64. ඔභාරයිත්වාති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අයං අඤ්ඤාපි වාතුමාසිකබ්බන්මදන්තො නාම රාජා වතුමාසෙ වතුමාසෙ උය්‍යානකීළං ගච්ඡති. සො එකදිවසං ගිම්හානං මජ්ඣිමෙ මාසෙ උය්‍යානං පවිසන්තො උය්‍යානද්වාරෙ පත්තසඤ්ජන්තං පුප්ඵාලඬ්ඝකවිට්ඨං පාරිච්ඡත්තකකොවිළාරං දිස්වා එකං පුප්ඵං ගහෙත්වා උය්‍යානං පාවිසි. තතො “රඤ්ඤා අග්ගපුප්ඵං ගහිත”න්ති අඤ්ඤතරොපි අමච්චො හත්ථික්ඛන්තො යිතො එව එකං පුප්ඵං අග්ගහෙසි. එතෙනෙව උපායෙන සබ්බො බලකායො අග්ගහෙසි. පුප්ඵං අනස්සාදෙන්තා පත්තමපි ගණ්හිංසු. සො රුක්ඛො නිජ්ජත්තපුප්ඵො ඛන්ධමත්තොව අහොසි. තං රාජා සායන්භස්මයෙ උය්‍යානා නික්ඛමන්තො දිස්වා “කිං කතො අයං රුක්ඛො, මම ආගමනවෙලායං මණ්ඩණ්ණසාධන්තරෙසු පවාළසදිසපුප්ඵාලඬ්ඝකතො අහොසි, ඉදානි නිජ්ජත්තපුප්ඵො ජාතො”ති වින්තෙන්තො තස්සෙවාට්ඨරෙ අපුප්ඵිතං රුක්ඛං සඤ්ජන්තපලාසං අද්දස. දිස්වා වස්ස එතදහොසි – “අයං රුක්ඛො පුප්ඵභරිතසාධන්තා බහුජනස්ස ලොභනීයො අහොසි, තෙන මුහුත්තෙනෙව බ්‍යසනං පත්තො, අයං පනඤ්ඤො අලොභනීයත්තා තට්ඨ යිතො. ඉදම්පි රජ්ජං පුප්ඵිතරුක්ඛො විය ලොභනීයං, හික්ඛුභාවො පන අපුප්ඵිතරුක්ඛො විය අලොභනීයො. තස්මා යාව ඉදම්පි අයං රුක්ඛො විය න විලුප්පති, තාව අයමඤ්ඤො සඤ්ජන්තපත්තො යථා පාරිච්ඡත්තකො, එවං කාසාවෙන පරිසඤ්ජන්තෙන හුත්වා පබ්බජිතබ්බ”න්ති. සො රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“ඔභාරයිත්වා ගිහිබ්‍යඤ්ජනානි, සඤ්ජන්තපත්තො යථා පාරිඡන්තො;
කාසායවත්ථො අභිනික්ඛමීත්වා, එකො වරෙ ගග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ කාසායවත්ථො අභිනික්ඛමීත්වාති ඉමස්ස පාදස්ස ගෙහා අභිනික්ඛමීත්වා කාසායවත්ථො හුත්වාති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයෙනෙව සක්කා ජාතිතුන්ති න විත්ථාරිතන්ති.

පාරිච්ඡත්තකගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

තතියො වග්ගො නිවට්ඨිතො.

65. රසෙසුති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරො කිර බාරාණසිරාජා උය්‍යානෙ අමච්චපුත්තෙහි පරිවුතො සිලාපට්ටපොක්ඛරණියං කීළති. තස්ස සුදො සබ්බමංසානං රසං ගහෙත්වා අතීව සුසඬ්ඛනං අමතකප්පං අන්තරහත්තං පවිත්වා උපනාමෙසි. සො තත්ථ ගෙධමාපන්තො කස්සචි කිඤ්චි අදත්වා අත්තනාව භුඤ්ජී. උදකකීළතො ව අතිවිකාලෙ නික්ඛන්තො සීසං සීසං භුඤ්ජී. යෙහි සද්ධිං පුබ්බෙ භුඤ්ජති, න තෙසං කඤ්චි සරි. අථ පච්ඡා පටිසඬ්ඛානං

උප්පාදෙන්වා “අහො, මයා පාපං කතං, ය්වාහං රසනණ්භාය අභිභූතො සබ්බජනං විසරිත්වා එකකොව භුඤ්ජිං. හන්ද රසනණ්භං නිග්ගණ්භාමී” නි රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා අත්තනො පුරිමපටිපත්තිං ගරහන්තො තප්පටිපක්ඛගුණදීපිකං ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“රසෙසු ගෙධං අකරං අලොලො, අනඤ්ඤපොසී සපදානවාරී;
කුලෙ කුලෙ අප්පට්ඨද්ධවිත්තො, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො” නි.

තත්ථ රසෙසුති අමබ්ලමධුරතිත්තකකටුකලොණකබාරිකසාවාදිභෙදෙසු සායනියෙසු. ගෙධං අකරන්ති ගිද්ධං අකරොන්තො, තණ්හං අනුප්පාදෙන්තොති වුත්තං හොති. අලොලොති “ඉදං සායස්සාමි, ඉදං සායස්සාමි” නි එවං රසවිසෙසෙසු අනාකුලො. අනඤ්ඤපොසීති පොසෙතබ්බසද්ධිවිහාරිකාදිවරහිතො, කායසන්ධාරණමත්තෙන සන්තුට්ඨොති වුත්තං හොති. යථා වා පුබ්බෙ උය්‍යානෙ රසෙසු ගෙධකරණලොලො හුත්වා අඤ්ඤපොසී ආසිං, එවං අහුත්වා යාය තණ්භාය ලොලො හුත්වා රසෙසු ගෙධං කරොති. තං තණ්හං හිත්වා ආයතිං තණ්හාමූලකස්ස අඤ්ඤස්ස අත්තභාවස්ස අනිබ්බත්තනෙන අනඤ්ඤපොසීති දස්සෙති. අථ වා අත්ථහඤ්ජනකට්ඨොති අඤ්ඤෙති කිලෙසා වුව්චන්ති. තෙසං අපොසනෙන අනඤ්ඤපොසීති අයම්පෙත්ථ අත්ථො. සපදානවාරීති අවොක්කම්මවාරී අනුපුබ්බවාරී, සරපටිපාටිං අප්ඨබ්බෙත්වා අඨස්සකුලඤ්ච දලිද්දකුලඤ්ච නිරන්තරං පිණ්ඩාය පවිසමානොති අත්ථො. කුලෙ කුලෙ අප්පට්ඨද්ධවිත්තොති බත්තියකුලාදීසු යත්ථ කත්ථවි කිලෙසවසෙන අලග්ගවිත්තො, චන්ද්‍රපමො නිච්චනවකො හුත්වාති අත්ථො. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

රසගෙධගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

66. පභාය පඤ්චාවරණානීති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අඤ්ඤතරො රාජා පට්ඨමජ්ඣානලාභී අභොසි. සො ඤානානුරක්ඛණත්ථං රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා අත්තනො පටිපත්තිසම්පදං දීපෙන්තො ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“පභාය පඤ්චාවරණානි චෙතසො, උපක්කිලෙසෙ බ්‍යපනුජ්ජ සබ්බෙ;
අනිස්සිතො ඡෙත්ව සිනෙහදොසං, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො” නි.

තත්ථ ආවරණානීති නිවරණානෙව. තානි අත්ථතො උරගසුත්තෙ වුත්තානි. තානි පන යස්මා අබ්භාදයො විය වන්දසුරියෙ වෙතො ආවරන්ති, තස්මා “ආවරණානි චෙතසො” නි වුත්තානි. තානි උපවාරෙන වා අප්පනාය වා පභාය. උපක්කිලෙසෙති උපගම්ම චිත්තං විබ්‍යාධෙන්තෙ අකුසලෙ ධම්මෙ, වත්ථොපමාදීසු වුත්තෙ අභිජ්ඣාදයො වා. බ්‍යපනුජ්ජානි පනුදිත්වා විනාසෙන්වා, විපස්සනාමග්ගෙන පජ්ඣිත්වාති අත්ථො. සබ්බෙති අනවසෙසෙ. එවං සමථවිපස්සනාසම්පන්නො පට්ඨමග්ගෙන දිට්ඨිනිස්සයස්ස පභින්නා අනිස්සිතො. සෙසමග්ගෙහි ඡෙත්වා තෙධාතුකං සිනෙහදොසං, තණ්හාරාගන්ති වුත්තං හොති. සිනෙහො එව හි ගුණපටිපක්ඛතො සිනෙහදොසොති වුත්තො. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

ආවරණගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

67. විපිට්ඨිකත්වානානි කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අඤ්ඤතරො රාජා චතුත්ථමජ්ඣානලාභී අභොසි. සො ඤානානුරක්ඛණත්ථං රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා අත්තනො පටිපත්තිසම්පදං දීපෙන්තො ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“විපිට්ඨිකත්වාන සුඛං දුඛඤ්ච, පුබ්බෙව ච සොමනස්සදොමනස්සං;
ලද්ධානුපෙක්ඛං සමථං විසුද්ධං, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො” නි.

තත්ථ විපිට්ඨිකත්වානානි පිට්ඨිතො කත්වා, ඡඩ්ඛෙන්වා ජහිත්වාති අත්ථො. සුඛං දුඛඤ්චාති කායිකං සාතාසාතං. සොමනස්සදොමනස්සන්ති චෙතසිකං සාතාසාතං. උපෙක්ඛන්ති චතුත්ථමජ්ඣානුපෙක්ඛං. සමථන්ති චතුත්ථමජ්ඣානසමථමෙව. විසුද්ධන්ති පඤ්චනිවරණවිතක්ඛවිචාරපීතිසුඛසඛ්ඛාතෙහි නවහි පච්චනිකධම්මෙහි විමුත්තන්තා විසුද්ධං, නිද්ධන්තසුචණ්ණම්ච විගතූපක්කිලෙසන්ති අත්ථො.

අයං පන යොජනා – විපිට්ඨිකත්වාන සුඛං දුක්ඛඤ්ච පුබ්බෙව පට්ඨමජ්ඣානුපවාරභූමියංයෙව දුක්ඛං, තතියජ්ඣානුපවාරභූමියං සුඛන්ති අධිප්පායො. පුන ආදිතො වුත්තං චකාරං පරතො නෙත්වා “සොමනස්සං දොමනස්සඤ්ච විපිට්ඨිකත්වාන පුබ්බෙව” නි අධිකාරො. තෙන සොමනස්සං චතුත්ථමජ්ඣානුපවාරෙ, දොමනස්සඤ්ච දුතියජ්ඣානුපවාරෙයෙවති දීපෙති. එතානි හි එතෙසං පරියායතො පභානට්ඨානානි. නිප්පරියායතො පන දුක්ඛස්ස පට්ඨමජ්ඣානං, දොමනස්සස්ස දුතියජ්ඣානං, සුඛස්ස තතියජ්ඣානං, සොමනස්සස්ස චතුත්ථමජ්ඣානං පභානට්ඨානං. යථාහ – “පට්ඨමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති එත්ථුප්පන්නං දුක්ඛන්ද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති” නිආදි (සං. නි. 5.510). තං සබ්බං අට්ඨසාලිනියා ධම්මසඛිගභට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 165) වුත්තං. යතො පුබ්බෙව තීසු පට්ඨමජ්ඣානාදීසු

දුක්ඛදොමනස්සසුඛානි විපිට්ඨිකත්වා එත්ථෙව චතුත්ථජ්ඣානෙ සොමනස්සං විපිට්ඨිකත්වා ඉමාය පටිපදාය ලද්ධානුපෙක්ඛං සමථං විසුද්ධං එකො වරෙති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙවාවති.

විපිට්ඨිකත්වාගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

68. ආරද්ධවිරියොති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරො කිර පච්චන්තරාජා සහස්සයොධපරිමාණබලකායො රජ්ජෙන බුද්දකො, පඤ්ඤාය මහන්තො අහොසි. සො එකදිවසං “කිඤ්චාපි අහං බුද්දකො, පඤ්ඤවතා ව පන සක්කා සකලජම්බුදීපං ගහෙතු”න්ති වින්තෙත්වා සාමන්තරඤ්ඤො දුතං පාහෙසි – “සත්තදිවසබ්බන්තරෙ මෙ රජ්ජං වා දෙනු යුද්ධං වා”ති. තතො සො අත්තනො අමච්චෙ සමොධානෙන්වා ආහ – “මයා තුම්හෙ අනාපුච්ඡායෙව සාහසං කතං, අමුකස්ස රඤ්ඤො එවං පහිතං, කිං කාතබ්බ”න්ති? තෙ ආහංසු – “සක්කා, මහාරාජ, සො දුතො නිවත්තෙතු”න්ති? “න සක්කා, ගතො භවිස්සති”ති. “යදි එවං විනාසිතම්භා තයා, තෙන හි දුක්ඛං අඤ්ඤස්ස සත්ථෙන මරිතුං. හන්ද, මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරිත්වා මරාම, අත්තානං පහරිත්වා මරාම, උබ්බන්ධාම, විසං බාදාමා”ති. එවං තෙසු එකමෙකො මරණමෙව සංවණ්ණෙති. තතො රාජා – “කිං මෙ, ඉමෙහි, අත්ථී, භණෙ, මය්හං යොධා”ති ආහ. අථ “අහං, මහාරාජ, යොධො, අහං, මහාරාජ, යොධො”ති තං යොධසහස්සං උට්ඨති.

රාජා “එතෙ උපපරික්ඛිස්සාමී”ති මන්ත්වා චිතකං සජ්ජෙන්වා ආහ – “මයා, භණෙ, ඉදං නාම සාහසං කතං, තං මෙ අමච්චා පටික්කොසන්ති, සොහං චිතකං පටිසිස්සාමි, කො මයා සද්ධිං පටිසිස්සති, කෙන මය්හං ජීවිතං පරිච්චන්ත”න්ති? එවං චුත්තෙ පඤ්චසතා යොධා උට්ඨහිංසු – “මයං, මහාරාජ, පටිසාමා”ති. තතො රාජා අපරෙ පඤ්චසතෙ යොධෙ ආහ – “තුම්හෙ ඉදානි, තාතා, කිං කරිස්සාමා”ති? තෙ ආහංසු – “නායං, මහාරාජ, පුරිසකාරො, ඉත්ථිකිරියා එසා, අපිච මහාරාජෙන පටිරඤ්ඤො දුතො පෙසිතො, තෙන මයං රඤ්ඤො සද්ධිං යුජ්ඣන්ත්වා මරිස්සාමා”ති. තතො රාජා “පරිච්චන්තං තුම්හෙහි මම ජීවිත”න්ති චතුර්ඛිතිං සෙනං සන්තය්හින්වා තෙන යොධසහස්සෙන පරිවුතො ගන්ත්වා රජ්ජසීමාය නිසිදි.

සොපි පටිරාජා තං පවත්තිං සුත්වා “අරෙ, සො බුද්දකරාජා මම දාසස්සාපි නප්පහොති”ති කුජ්ඣන්ත්වා සබ්බං බලකායං ආදාය යුජ්ඣන්තං නික්ඛමි. බුද්දකරාජා තං අබ්භයානං දිස්වා බලකායං ආහ – “තාතා, තුම්හෙ න බහුකා; සබ්බෙ සම්පිණ්ඩත්වා, අසිච්ඡිමං ගහෙන්වා, සිසං ඉමස්ස රඤ්ඤො පුරතො උජුකං එව ගච්ඡාමා”ති. තෙ තථා අකංසු. අථ සා සෙනා ද්විධා භිජ්ජිත්වා අන්තරමදාසි. තෙ තං රාජානං ජීවග්ගාහං ගණ්හිංසු, අඤ්ඤො යොධා පලාසිංසු. බුද්දකරාජා “තං මාරෙමී”ති පුරතො ධාවති, පටිරාජා තං අහයං යාචි. තතො තස්ස අහයං දත්වා, සපථං කාරාපෙන්වා, තං අත්තනො මනුස්සං කත්වා, තෙන සහ අඤ්ඤං රාජානං අබ්භුග්ගන්ත්වා, තස්ස රජ්ජසීමාය ධන්වා පෙසෙසි – “රජ්ජං වා මෙ දෙනු යුද්ධං වා”ති. සො “අහං එකයුද්ධමපි න සහාමී”ති රජ්ජං නියානෙසි. එතෙනෙව උපායෙන සබ්බරාජානො ගහෙන්වා අන්තෙ බාරාණසිරාජානමපි අග්ගහෙසි.

සො එකසතරාජපරිවුතො සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං අනුසාසන්තො වින්තෙසි – “අහං පුබ්බෙ බුද්දකො අහොසිං, සොමිහි අත්තනො ඤාණසම්පත්තියා සකලජම්බුදීපස්ස ඉස්සරො ජාතො. තං බො පන මෙ ඤාණං ලොකියවිරියසම්පයුත්තං, නෙව නිබ්බිදාය න විරාගාය සංවත්තති, සාධු වතස්ස ස්වාහං ඉමිනා ඤාණෙන ලොකුත්තරධම්මං ගවෙසෙයා”න්ති. තතො බාරාණසිරඤ්ඤො රජ්ජං දත්වා, පුත්තදාරඤ්ච සකප්තපදමෙව පෙසෙන්වා, පබ්බජ්ජං සමාදාය විපස්සනං ආරහිත්වා, පච්චෙකබොධිං සච්ඡිකත්වා අත්තනො වීරියසම්පත්තිං දිපෙන්තො ඉමං උදානගාථං අහාසි –

“ආරද්ධවිරියො පරමත්ථපත්තියා, අලීනවිත්තො අකුසිතචුත්ති;
දළ්භනික්කමො ථාමබ්ලපපන්නො, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ ආරද්ධං වීරියමස්සාති ආරද්ධවිරියො. එතෙන අත්තනො වීරියාරම්භං ආදිවීරියං දස්සෙති. පරමත්ථො චූච්චති නිබ්බානං, තස්ස පත්තියා පරමත්ථපත්තියා. එතෙන වීරියාරම්භෙන පත්තබ්බඵලං දස්සෙති. අලීනවිත්තොති එතෙන බලවීරියුපත්ථම්භානං විත්තවෙතසිකානං අලීනතං දස්සෙති. අකුසිතචුත්තීති එතෙන ධානආසනවඩ්ඤානාදීසු කායස්ස අනවසිද්ධතං. දළ්භනික්කමොති එතෙන “කාමං තවො ව න්භාරු වා”ති (ම. නි. 2.184; අ. නි. 2.5; මහානි. 196) එවං පවත්තං පදහනවීරියං දස්සෙති, යං තං අනුපුබ්බසික්ඛාදීසු පදහන්තො “කායෙන වෙච පරමසච්චං සච්ඡිකරොති, පඤ්ඤාය ව නං අතිවිජ්ඣා පස්සති”ති චූච්චති. අථ වා එතෙන මග්ගසම්පයුත්තවීරියං දස්සෙති. තඤ්චි දළ්භඤ්ච භාවනාපාරිපුරිං ගතත්තා, නික්කමො ව සබ්බසො පටිපක්ඛා නික්ඛන්තත්තා, තස්මා තංසමඛිගීපුග්ගලොපි දළ්භො නික්කමො අස්සාති “දළ්භනික්කමො”ති චූච්චති. ථාමබ්ලපපන්නොති මග්ගක්ඛණෙ කායථාමෙන ඤාණබලෙන ව උපපන්නො, අථ වා ථාමභූතෙන බලෙන උපපන්නොති ථාමබ්ලපපන්නො, වීරඤාණබ්ලපපන්නොති චුත්තං හොති. එතෙන තස්ස වීරියස්ස විපස්සනාඤාණසම්පයොගං දිපෙන්තො යොනියො පදහනභාවං සාධෙති. පුබ්බභාගමජ්ඣමඋක්කට්ඨවීරියවසෙන වා තයොපි පාදා යොජෙතබ්බා. සෙසං චුත්තනයමෙවාවති.

ආරද්ධවීරියගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

69. පටිසල්ලානන්ති කා උප්පත්ති? ඉම්ඝසා ගාථාය ආවරණගාථාය උප්පත්තිසද්දසා එව උප්පත්ති, නත්ථි කොච්චිසෙසො. අත්ථවණ්ණනායං පනස්සා පටිසල්ලානන්ති තෙහි තෙහි සත්තසංඛ්ඛාරෙහි පටිනිවත්තිත්වා සල්ලිතං එකත්තසෙවිතා එකිභාවො, කායච්චෙකොති අත්ථො. ක්කානන්ති පච්චනිකක්කාපනතො ආරම්මණලක්ඛණූපනිප්ඝානතො ව චිත්තච්චෙකො චූච්චති. තත්ථ අට්ඨසමාපත්තියො නිවරණාදිපච්චනිකක්කාපනතො ආරම්මණූපනිප්ඝානතො ව ක්කානන්ති චූච්චති, විපස්සනාමග්ගඵලානි සත්තසංඝ්ඤාදිපච්චනිකක්කාපනතො, ලක්ඛණූපනිප්ඝානතොයෙව චෙත්ථ ඵලානි. ඉධ පන ආරම්මණූපනිප්ඝානමෙව අධිප්පෙතං. එවමෙනං පටිසල්ලානඤ්ච ක්කානඤ්ච අරිඤ්චමානො, අප්භමානො, අනිස්සප්පමානො. ධම්මෙසුති විපස්සනුපගෙසු පඤ්චක්ඛන්ධාදිධම්මෙසු. නිච්චන්ති සතතං, සමිතං, අබ්භොකිණ්ණං. අනුධම්මචාරීති තෙ ධම්මෙ ආරබ්භ පවත්තමානෙන අනුගතං විපස්සනාධම්මං වරමානො. අථ වා ධම්මානි නව ලොකුත්තරධම්මා, තෙසං ධම්මානං අනුලොමො ධම්මොති අනුධම්මො, විපස්සනායෙන අධිවචනං. තත්ථ “ධම්මානං නිච්චං අනුධම්මචාරී”ති වත්තබ්බෙ ගාථාබන්ධසුබන්ධං විහත්තිඛ්‍යාත්තයෙන “ධම්මෙසු”ති චූත්තං සියා. ආදීනවං සම්මසිතා භවෙසුති තාය අනුධම්මචරිතාසංඛ්ඛාතාය විපස්සනාය අනිච්චාකාරාදිදොසං තිසු භවෙසු සමනුපස්සන්තො එවං ඉමං කායච්චෙකචිත්තච්චෙකං අරිඤ්චමානො සිබ්බප්පත්තවිපස්සනාසංඛ්ඛාතාය පටිපදාය අධිගතොති වත්තබ්බො එකො වරෙති එවං යොජනා වෙදිතබ්බා.

පටිසල්ලානගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

70. තණ්හක්ඛයන්ති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරො කිර බාරාණසිරාජා මහවිවරාජානුභාවෙන නගරං පදක්ඛිණං කරොති. තස්ස සරිරසොභාය ආවට්ඨිතභද්‍රාය සත්තා පුරතො ගච්ඡන්තාපි නිවත්තිත්වා තමෙව උල්ලොකෙන්ති, පච්ඡතො ගච්ඡන්තාපි, උභොහි පස්සෙහි ගච්ඡන්තාපි. පකතියා එව හි බුද්ධදස්සනෙ පුණ්ණවන්දසමුද්දරාජදස්සනෙ ව අතිත්තො ලොකො. අථ අඤ්ඤතරා කුටුම්භිකරියාපි උපරිපාසාදගතා සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා ඔලොකයමානා අට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වා ව පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා අමච්චං ආණාපෙසි – “ජානාහි තාව, භණෙ, අයං ඉත්ථි සසාමිකා වා අසාමිකා වා”ති. සො ගන්ත්වා “සසාමිකා”ති ආරොවෙසි. අථ රාජා වින්තෙසි – “ඉමා විසතිසහස්සනාටකිත්ථියො දෙවච්ඡරායො විය මංයෙව එකං අභිරමෙන්ති, සො දානාහං එතාපි අකුසිත්වා පරස්ස ඉත්ථියා තණ්හං උප්පාදෙසිං, සා උප්පන්නා අපායමෙව ආකඩ්ඪති”ති තණ්හාය ආදීනවං දිස්වා “හන්ද නං නිග්ගණ්හාමි”ති රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“තණ්හක්ඛයං පත්ථයමප්පමන්තො, අනෙළමුගො සුතවා සතීමා;
සංඛ්ඛාතධම්මො නියතො පධානවා, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

තත්ථ තණ්හක්ඛයන්ති නිබ්බානං, එවං දිට්ඨාදීනවාය තණ්හාය එව අප්පවත්තිං. අප්පමන්තොති සාතච්චකාරි සක්කච්චකාරි. අනෙළමුගොති අලාලාමුබ්බො. අථ වා අනෙළො ව අමුගො ව, පණ්ඩිතො ඛ්‍යාත්තොති චූත්තං හොති. හිතසුඛසම්පාපකං සුතමස්ස අත්ථිති සුතවා ආගමසම්පන්නොති චූත්තං හොති. සතීමාති විරකතාදීනං අනුස්සරිතා. සංඛ්ඛාතධම්මොති ධම්මුපපරික්ඛාය පරිඤ්ඤාතධම්මො. නියතොති අරියමග්ගෙන නියාමං පත්තො. පධානවාති සම්මප්පධානවිරියසම්පන්නො. උප්පට්ඨාටියා එස පායො යොජෙතබ්බො. එවමෙනෙහි අප්පමාදාදීහි සමන්තාගතො නියාමසම්පාපකෙන පධානෙන පධානවා, තෙන පධානෙන පත්තනියාමත්තා නියතො, තතො අරහත්තප්පත්තියා සංඛ්ඛාතධම්මො. අරහා හි පුන සංඛ්ඛාතබ්බාභාවතො “සංඛ්ඛාතධම්මො”ති චූච්චති. යථාහ “යෙ ව සංඛ්ඛාතධම්මාසෙ, යෙ ව සෙබා පුටු ඉධා”ති (සු. නි. 1044; චූළති. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 7). සෙසං චූත්තනයමෙවාති.

තණ්හක්ඛයගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

71. සිභො වාති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරස්ස කිර බාරාණසිරඤ්ඤො දුරෙ උය්‍යානං හොති. සො පගෙව චූට්ඨාය උය්‍යානං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ යානා ඔරුග්ග උදකට්ඨානං උපගතො “මුඛං ධොවිස්සාමි”ති. තස්මිඤ්ච පදෙසෙ සිහි පොතකං ජනෙන්වා ගොවරාය ගතා. රාජපුරිසො තං දිස්වා “සිහපොතකො දෙවා”ති ආරොවෙසි. රාජා “සිභො කිර න කස්සචි භායති”ති තං උපපරික්ඛිතුං හෙරිආදීනි ආකොටාපෙසි. සිහපොතකො තං සද්දං හුත්වාපි තථෙව සයි. රාජා යාවතතියකං ආකොටාපෙසි, සො තතියවාරෙ සිසං උක්ඛිපිත්වා සබ්බං පරිසං ඔලොකෙන්වා තථෙව සයි. අථ රාජා “යාවස්ස මාතා නාගච්ඡති, තාව ගච්ඡාමා”ති වත්වා ගච්ඡන්තො වින්තෙසි – “තං දිවසං ජානොපි සිහපොතකො න සන්තසති න භායති, කුදාස්සු නාමාහමිපි තණ්හාදිට්ඨිපරිතාසං ඡෙත්වා න සන්තසෙය්‍යං න භායෙය්‍යං”න්ති. සො තං ආරම්මණං ගහෙන්වා, ගච්ඡන්තො පුන කෙවට්ටෙහි මච්ඡෙ ගහෙන්වා සාබාසු බන්ධිත්වා පසාරිතෙ ජාලෙ වාතං අලග්ගංයෙව ගච්ඡමානං දිස්වා, තමිපි නිමිත්තං අග්ගහෙසි – “කුදාස්සු නාමාහමිපි තණ්හාදිට්ඨිජාලං මොහජාලං වා ඵාලෙන්වා එවං අසප්පමානො ගච්ඡෙය්‍ය”න්ති.

අථ උය්‍යානං ගන්ත්වා සිලාපට්ටපොක්ඛරණිකිරෙ නිසින්තො වාතබ්බාහතානි පදුමානි ඔනමිත්වා උදකං ඵුසිත්වා වාතච්චගමෙ පුන යථායානෙ ධීතානි උදකෙන අනුපලිත්තානි දිස්වා තමිපි නිමිත්තං අග්ගහෙසි – “කුදාස්සු නාමාහමිපි යථා එතානි උදකෙ ජාතානි උදකෙන අනුපලිත්තානි තිට්ඨන්ති, එවමෙවං ලොකෙ ජාතො ලොකෙන අනුපලිත්තො තිට්ඨෙය්‍ය”න්ති. සො පුනප්පුනං “යථා සිහවාතපදුමානි, එවං අසන්තසන්තෙන අසප්පමානෙන අනුපලිත්තෙන

හවිතබ්බ”න්ති වින්තෙත්වා, රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා, විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“සීහොව සද්දෙසු අසන්තසන්තො, වාතොව ජාලමිහි අසජ්ජමානො;
පදුමංව තොයෙන අලිජ්ජමානො, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකජ්ජො”ති.

තත්ථ සීහොති වත්තාරො සීහා – තිණසීහො, පණ්ඩුසීහො, කාළසීහො, කෙසරසීහොති. කෙසරසීහො තෙසං අග්ගමක්ඛායති. සොව ඉධ අධිජ්ජෙතො. වාතො පුරත්ථිමාදිවසෙන අනෙකවිධො, පදුමං රත්තසෙනාදිවසෙන. තෙසු යො කොච වාතො යංකිඤ්චි පදුමඤ්චි වට්ටනියෙව. තත්ථ යස්මා සන්තාසො අත්තසිනෙහෙන හොති, අත්තසිනෙහො ව තණ්හාලෙපො, සොපි දිට්ඨිසම්පයුත්තෙන වා දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තෙන වා ලොභෙන හොති, සො ව තණ්හායෙව. සජ්ජනං පන තත්ථ උපපරික්ඛාවිරහිතස්ස මොහෙන හොති, මොහො ව අවිජ්ජා. තත්ථ සමථෙන තණ්හාය පභානං හොති, විපස්සනාය, අවිජ්ජාය. තස්මා සමථෙන අත්තසිනෙහං පභාය සීහොව සද්දෙසු අනිච්චාදීසු අසන්තසන්තො, විපස්සනාය මොහං පභාය වාතොව ජාලමිහි බන්ධායතනාදීසු අසජ්ජමානො, සමථෙනෙව ලොභං ලොභසම්පයුත්තං එව දිට්ඨිඤ්චි පභාය, පදුමංව තොයෙන සබ්බභවහොගලොභෙන අලිජ්ජමානො. එත්ථ ව සමථස්ස සීලං පදට්ඨානං, සමථො සමාධි, විපස්සනා පඤ්ඤාති. එවං තෙසු ද්විසු ධම්මෙසු සිද්ධෙසු තයොපි බන්ධා සිද්ධා හොන්ති. තත්ථ සීලක්ඛන්ධෙන සුරතො හොති. සො සීහොව සද්දෙසු ආසාතවත්ථුසු කුප්ඤ්ඤාකාමතාය න සන්තසති. පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙන පටිච්චිද්ධසභාවො වාතොව ජාලමිහි බන්ධාදිධම්මහෙදෙ න සජ්ජති, සමාධික්ඛන්ධෙන විතරාගො පදුමංව තොයෙන රාගෙන න ලිජ්ජති. එවං සමථවිපස්සනාහි සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධෙහි ව යථාසම්භවං අවිජ්ජාතණ්හානං තිණ්ණඤ්ච අකුසලමූලානං පභානවසෙන අසන්තසන්තො අසජ්ජමානො අලිජ්ජමානො ව වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

අසන්තසන්තගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

72. සීහො යථාති කා උජ්ජන්ති? අඤ්ඤතරො කිර බාරාණසිරාජා පච්චන්තං කුප්පිතං චූපසමෙතුං
ගාමානුගාමිමග්ගං ඡඩ්ධෙන්වා, උජුං අට්චිමග්ගං ගහෙන්වා, මහනියා සෙනාය ගච්ඡති. තෙන ව සමයෙන අඤ්ඤතරස්මිං පබ්බතපාදෙ සීහො බාලසූරියාතපං තජ්ජමානො නිපන්තො හොති. තං දිස්වා රාජපුරිසො රඤ්ඤො ආරොවෙසී. රාජා “සීහො කිර සද්දෙන න සන්තසති”ති හෙරිසඬ්ඛපණ්ඩාදිහි සද්දං කාරාපෙසී. සීහො තථෙව නිපජ්ජී. දුතියමපි කාරාපෙසී. සීහො තථෙව නිපජ්ජී. තතියමපි කාරාපෙසී. සීහො “මම පටිසන්තු අත්ථි”ති චතුති පාදෙහි සුජ්ජතිට්ඨිතං පතිට්ඨන්තිවා සීහනාදං නදි. තං සුත්ථාව හත්ථාරොහාදයො හත්ථිආදිහි ඔරොහිත්වා තිණගහනානි පච්චියා, හත්ථිඅස්සගණා දිසාවිදිසා පලාතා. රඤ්ඤො හත්ථිපි රාජානං ගහෙන්වා වනගහනානි පොඨයමානො පලායි. සො තං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො රුක්ඛසාබාය ඔලම්බිත්වා, පථවිං පතිත්වා, එකපදිකමග්ගෙන ගච්ඡන්තො පච්චෙකබ්බද්ධානං වසනට්ඨානං පාපුණ්ත්වා තත්ථ පච්චෙකබ්බද්ධෙ පුට්ඨි – “අපි, හන්තෙ, සද්දමස්සුත්ථා”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “කස්ස සද්දං, හන්තෙ”ති? “පයමං හෙරිසඬ්ඛාදීනං, පච්ඡා සීහස්සා”ති. “න භාගිත්ථ, හන්තෙ”ති? “න මයං, මහාරාජ, කස්සවි සද්දස්ස භායාමා”ති. “සක්කා පන, හන්තෙ, මය්හමපි එදිසං කාතු”න්ති? “සක්කා, මහාරාජ, සවෙ පබ්බජසී”ති. “පබ්බජාමි, හන්තෙ”ති. තතො නං පබ්බාජෙත්වා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව ආභිසමාවාරිකං සික්ඛාපෙසුං. සොපි පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“සීහො යථා දායබලී පසය්හ, රාජා මිගානං අභිභුයා වාරී;
සෙවෙථ පන්තානි සෙනාසනානි, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකජ්ජො”ති.

තත්ථ සහනා ව හනනා ව සීසජවත්තා ව සීහො. කෙසරසීහොව ඉධ අධිජ්ජෙතො. දායා බලමස්ස අත්ථිති දායබලී. පසය්හ අභිභුයානි, උභයං වාරිසද්දෙන සහ යොජෙතබ්බං පසය්හවාරී අභිභුයාවාරීති තත්ථ පසය්හ නිග්ගහෙන්වා වරණෙන පසය්හවාරී, අභිභවිත්වා, සන්තාසෙන්වා, වසිකත්වා, වරණෙන අභිභුයාවාරී. ස්වායං කායබලෙන පසය්හවාරී, තෙජසා අභිභුයාවාරී. තත්ථ සවෙ කොච වදෙයා – “කිං පසය්හ අභිභුයා වාරී”ති, තතො මිගානන්ති සාමිච්චනං උපයොගවචනං කත්වා “මිගෙ පසය්හ අභිභුයා වාරී”ති පටිච්චන්තබ්බං. පන්තානීති දුරානි. සෙනාසනානීති වසනට්ඨානානි. සෙසං පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව සක්කා ජානිතුන්ති න විත්ථාරිතන්ති.

දායබලීගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

73. මෙත්තං උපෙක්ඛන්ති කා උජ්ජන්ති? අඤ්ඤතරො කිර රාජා මෙත්තාදිකුන්තලාහි අහොසි. සො
“කුන්තසුබ්බන්තරායකරං රජ්ජ”න්ති කුන්තානුරක්ඛණත්ථං රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකත්වා, ඉමං උදානගාථං අභාසි –

මෙත්තං උපෙක්ඛං කරුණං විමුත්තිං, ආසෙවමානො මුදිතඤ්ච කාලෙ;
සබ්බෙන ලොකෙන අවිරුජ්ඣමානො, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකජ්ජො”ති.

තත්ප් “සබ්බෙ සත්තා සුඛිතා භොන්තු” තිආදිනා නයෙන භික්ෂුච්ඡායනකාමනා මෙත්තා. “අභො වත ඉමමිභා දුක්ඛා විමුච්චෙය්‍ය” තිආදිනා නයෙන අභික්ෂුක්ඛාපනයනකාමනා කරුණා. “මොදන්ති වත භොන්තො සත්තා මොදන්ති සාධු සුච්ඡ” තිආදිනා නයෙන භික්ෂුඛාච්ඡපයොගකාමනා මුදිතා. “පඤ්ඤායිස්සන්ති සකෙන කම්මෙනා” ති සුඛදුක්ඛෙසු අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනනා උපෙක්ඛා. ගාථාබන්ධසුඛත්ථං පන උප්පට්ඨායා මෙත්තං වත්ථා උපෙක්ඛා චුත්තා, මුදිතා පච්ඡා. විමුක්තින්ති වතස්සොපි හි එතා අත්තනො පච්චනීකධම්මෙහි විමුක්තත්තා විමුක්තියො. තෙන චුත්තං “මෙත්තං උපෙක්ඛං කරුණං, විමුක්තිං, ආසෙවමානො මුදිතඤ්ඤා කාලෙ” ති.

තත්ප් ආසෙවමානොති තිස්සො තිකචතුක්කප්ඤ්ඤානවසෙන, උපෙක්ඛං චතුත්ථප්ඤ්ඤානවසෙන භාවයමානො. කාලෙති මෙත්තං ආසෙවත්ථා තතො චුට්ඨාය කරුණං, තතො චුට්ඨාය මුදිතං, තතො ඉතරතො වා නිප්පිතිකඤ්ඤානතො චුට්ඨාය උපෙක්ඛං ආසෙවමානො “කාලෙ ආසෙවමානො” ති චුට්චති, ආසෙවිතුං ආසුකාලෙ වා. සබ්බෙන ලොකෙන අවිරුප්ඤ්ඤාමානොති දසසු දසසු සබ්බෙන සත්තලොකෙන අවිරුප්ඤ්ඤාමානො. මෙත්තාදිතඤ්ඤා භාවිතත්තා සත්තා අප්පට්ඨකා භොන්ති. සත්තෙසු ව විරොධතො පටිසො චුපසම්මති. තෙන චුත්තං – “සබ්බෙන ලොකෙන අවිරුප්ඤ්ඤාමානො” ති. අයමෙත්ප් සබ්බෙපො, චිත්ථාරෙන පන මෙත්තාදිකථා අට්ඨසාලිනියා ධම්මසබ්බගට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 251) චුත්තා. සෙසං පුබ්බචුත්තසද්ධිමෙවති.

අප්පමඤ්ඤාගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

74. රාගඤ්ඤා දොසඤ්ඤාති කා උප්පත්ති? රාජගහං කිර උපනිස්සාය මාතඤ්ඤා නාම පච්චෙකඤ්ඤාධො විහරති සබ්බපච්ඡිමො පච්චෙකඤ්ඤාධානං. අප් අමභාකං බොධිසත්තෙ උප්පත්තෙ දෙවතායො බොධිසත්තස්ස පුජනත්ථාය ආගච්ඡන්තියො තං දිස්වා “මාරිසා, මාරිසා, ඤ්ඤාධො ලොකෙ උප්පත්තො” ති භණ්ණං. සො නිරොධා චුට්ඨගන්තො තං සද්දං සුත්වා, අත්තනො ව ජීවිතක්ඛයං දිස්වා, භිම්බන්තෙ මහාපපාතො නාම පබ්බතො පච්චෙකඤ්ඤාධානං පරිනිබ්බානට්ඨානං, තත්ප් ආකාසෙන ගන්ත්වා පුබ්බෙ පරිනිබ්බුතපච්චෙකඤ්ඤාධස්ස අට්ඨසාධිසාතං පපාතෙ පක්ඛිපිත්වා, සිලාතලෙ නිසිදිත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“රාගඤ්ඤා දොසඤ්ඤා පභාය මොහං, සන්දාලයිත්වාන සංයොජනානි;
අසන්තසං ජීවිතසඬ්ඛයම්හි, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො” ති.

තත්ප් රාගදොසමොහා උරගසුත්තෙ චුත්තා. සංයොජනානීති දස සංයොජනානි. තානි ව තෙන තෙන මග්ගෙන සන්දාලයිත්වා. අසන්තසං ජීවිතසඬ්ඛයම්හි ජීවිතසඬ්ඛයො චුට්චති චුතිචිත්තස්ස පරිභෙදො, තස්මිඤ්ඤා ජීවිතසඬ්ඛයො ජීවිතනිකන්තියා පභිනත්තා අසන්තසන්ති. එත්තාවතා සොපාදිසෙසං නිබ්බානධාතුං අත්තනො දස්සෙන්වා ගාථාපරියොසානෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසිති.

ජීවිතසඬ්ඛයගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

75. භජන්තිති කා උප්පත්ති? බාරාණසියං කිර අඤ්ඤාතරො රාජා ආදිගාථාය චුත්තප්පකාරමෙව ජීතං රජ්ජං සමනුසාසති. තස්ස බරො ආබාධො උප්පජ්ජි, දුක්ඛා වෙදනා වත්තන්ති. විසතිසහස්සිත්ථියො පරිවාරෙන්වා හත්ප්පාදසම්බාහනාදීනි කරොන්ති. අමච්චා “න දානායං රාජා ජීවිස්සති, හන්ද මයං අත්තනො සරණං ගවෙසාමා” ති චිත්තෙන්වා අඤ්ඤාස්ස රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා උපට්ඨානං යාචිංසු. තෙ තත්ප් උපට්ඨගන්තියෙව, න කිඤ්චි ලහන්ති. රාජාපි ආබාධා චුට්ඨගිත්වා පුච්ඡි “ඉත්ථන්තාමො ව ඉත්ථන්තාමො ව කුහි” ති? තතො තං පචිත්තිං සුත්වා සීසං වාලෙන්වා තුණ්හි අභොසි. තෙපි අමච්චා “රාජා චුට්ඨිතො” ති සුත්වා තත්ප් කිඤ්චි අලභමානා පරමෙන පාරිජුඤ්ඤෙන සමන්තාගතා පුනදෙව ආගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. තෙන ව රඤ්ඤා “කුහිං, තාතා, තුම්හෙ ගතා” ති චුත්තා ආභංසු – “දෙවං දුබ්බලං දිස්වා ආජීවිකභයෙනමිභා අසුකං නාම ජනපදං ගතා” ති. රාජා සීසං වාලෙන්වා චිත්තෙසි – “යංනුනාහං ඉමෙ වීම්බෙය්‍යං, කිං පුනපි එවං කරෙය්‍යං නො” ති? සො පුබ්බෙ ආබාධිකරොගෙන චුට්ඨො වීය බාළ්භවෙදනං අත්තානං දස්සෙන්තො ගිලානාලයං අකාසි. ඉත්ථියො සම්පරිවාරෙන්වා පුබ්බසද්ධිමෙව සබ්බං අකංසු. තෙපි අමච්චා තථෙව පුන බහුතරං ජනං ගහෙන්වා පක්කම්මිංසු. එවං රාජා යාවතතියං සබ්බං පුබ්බසද්ධිං අකාසි. තෙපි තථෙව පක්කම්මිංසු. තතො චතුත්ථම්පි තෙ ආගතෙ දිස්වා “අභො ඉමෙ දුක්කරං අකංසු, යෙ මං බ්‍යාධිතං පභාය අනපෙක්ඛා පක්කම්මිංසු” ති නිබ්බින්නො රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා විපස්සන්තො පච්චෙකඤ්ඤාධො සච්ඡිකත්වා ඉමං උදානගාථං අභාසි –

“භජන්ති සෙවන්ති ව කාරණත්ථා, නික්කාරණා දුල්ලහා අප්ප මිත්තා;
අත්තට්ඨපඤ්ඤා අසුචි මනුස්සා, එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො” ති.

තත්ප් භජන්තිති සරිරෙන අල්ලියිත්වා පයිරුපාසන්ති. සෙවන්තිති අඤ්ජලිකම්මාදීනි කිං කාරපට්ඨසාවිතාය ව පරිවරන්ති. කාරණං අත්ථො එතෙසන්ති කාරණත්ථා, භජනාය සෙවනාය ව නාඤ්ඤා කාරණමත්ථි, අත්ථො එව තෙසං කාරණං, අත්ථහෙතු සෙවන්තිති චුත්තං භොති. නික්කාරණා දුල්ලහා අප්ප මිත්තාති “ඉතො කිඤ්චි ලච්ඡාමා” ති එවං අත්තපට්ඨාභකාරණෙන නික්කාරණා, කෙවලං –

“උපකාරො ව යො මිත්තො,
සුඛෙ දුක්ඛෙ ව යො සබ්බො;
අත්ථක්ඛායී ව යො මිත්තො,
යො ව මිත්තානුකම්පකො”ති. (දී. නි. 3.265) –

එවං චූත්තෙන අරියෙන මිත්තභාවෙන සමන්තාගතා දුල්ලභා අප්ප මිත්තා. අත්තනි ධීතා එතෙසං පඤ්ඤා,
අත්තානංයෙව ඔලොකෙන්ති, න අඤ්ඤන්ති අත්තට්ඨපඤ්ඤා. දිට්ඨත්ථපඤ්ඤාති අයම්පි කිර පොරාණපාඨො, සම්පති
දිට්ඨියෙව අත්ථෙ එතෙසං පඤ්ඤා, ආයතිං න පෙක්ඛන්තිති චූත්තං හොති. අසුචිති අසුචිතා අනරියෙන
කායච්චිමනොකම්මෙන සමන්තාගතා. සෙසං පුබ්බෙ චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

කාරණත්ථගාථාවණ්ණනා සමත්තා.

චතුත්ථො චග්ගො නිට්ඨිතො එකාදසති ගාථාහි.

එවමෙතං එකචත්තාලීසගාථාපරිමාණං ඛග්ගවිසාණසුත්තං කත්ථවිදෙව චූත්තෙන යොජනානයෙන සබ්බත්ථ
යථානුරූපං යොජෙත්වා අනුසන්ධිතො අත්ථතො ව වෙදිතබ්බං. අතිච්ඡාර්භයෙන පන අමිහෙහි න සබ්බත්ථ
යොජිතන්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ඛග්ගවිසාණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. කසිභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති කසිභාරද්වාජසුත්තං. කා උප්පත්ති? භගවා මගධෙසු විහරන්තො දක්ඛිණාගිරිස්මී එකනාලායං
බ්‍රාහ්මණගාමෙ පුරෙහත්තකිච්චං පච්ඡාභත්තකිච්චන්ති ඉමෙසු ද්විසු බුද්ධකිච්චෙසු පුරෙහත්තකිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා
පච්ඡාභත්තකිච්චාවසානෙ බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො කසිභාරද්වාජං බ්‍රාහ්මණං අරහත්තස්ස
උපනිස්සයසම්පන්නං දිස්වා “තත්ථ මයි ගතෙ යථා පවත්තිස්සති, තතො කථාවසානෙ ධම්මදෙසනං සුත්වා එස
බ්‍රාහ්මණො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති”ති ව ඤන්වා, තත්ථ ගන්ත්වා, කථං සමුට්ඨාපෙත්වා, ඉමං සුත්තං
අභාසි.

තත්ථ සීයා “කතමං බුද්ධානං පුරෙහත්තකිච්චං, කතමං පච්ඡාභත්තකිච්ච”න්ති? චූච්චනෙ – බුද්ධො භගවා
පාතො එව උට්ඨාය උපට්ඨාකානුග්ගහත්ථං සරීරථාසුකත්ථස්ථ මුඛධොවනාදිසරීරපරිකම්මං කත්වා යාව
භික්ඛාචාරවෙලා, තාව විචිත්තාසනෙ චිත්තාමෙත්වා, භික්ඛාචාරවෙලාය නිවාසෙත්වා, කායබන්ධනං බන්ධිත්වා, විචරං
පාරුපිත්වා, පත්තමාදාය කදාචි එකකොච කදාචි භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවුතො ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පවිසති, කදාචි
පකතියා, කදාචි අනෙකෙහි පාටිභාරියෙහි වත්තමානෙහි. සෙයාදීං – පිණ්ඩාය පවිසතො ලොකනාථස්ස පුරතො
පුරතො ගන්ත්වා මුදුගතියො වාතා පථවිං සොධෙත්ති; වලාහකා උදකච්ඡිතානි මුඤ්චන්තා මග්ගෙ රෙණුං
චූපසමෙත්වා උපරි විතානං හුත්වා තිට්ඨන්ති. අපරෙ වාතා පුප්ථානි උපසංහරිත්වා මග්ගෙ ඔකිරන්ති, උන්නතා
භූමිප්පදෙසා ඔනමන්ති, ඔනතා උන්නමන්ති, පාදනික්ඛෙපසමයෙ සමාව භූමි හොති, සුඛසම්ථස්සානි
රථචක්කමත්තානි පදුමපුප්ථානි වා පාදෙ සම්පට්චින්නති, ඉන්ද්‍රියලස්ස අන්තො යපිතමත්තෙ දක්ඛිණපාදෙ සරීරා
පබ්බණ්ණරස්මියො නිව්ඡරිත්වා සුවණ්ණරසපිඤ්ජරානි විය චිත්‍රපටපරික්ඛිත්තානි විය ව පාසාදකුටාගාරාදීනි
කරොන්තියො ඉතො විතො ව විධාවන්ති, හත්ථිඅස්සවිහඬිගාදයො සකසකට්ඨානෙසු ධීතායෙව මධුරොනාකාරෙන
සද්දං කරොන්ති, තථා භෙරවිණාදීනි කුරියානි මනුස්සානං කායුපගානි ව ආභරණානි, තෙන සඤ්ඤාණෙන මනුස්සා
ජානන්ති “අප්ප භගවා ඉධ පිණ්ඩාය පට්ටියො”ති. තෙ සුනිවත්ථා සුපාරුතා ගන්ධපුප්ථාදීනි ආදාය සරා නික්ඛමිත්වා
අන්තරවිටීං පටිපජ්ජිත්වා භගවත්තං ගන්ධපුප්ථාදීනි සක්කච්චං පුපෙත්වා වන්දිත්වා – “අම්භාකං , භන්තෙ, දස භික්ඛූ,
අම්භාකං වීසති, අම්භාකං භික්ඛුසනං දෙථා”ති යාවිත්වා භගවතොපි පත්තං ගහෙත්වා, ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා
සක්කච්චං පිණ්ඩපාතෙන පටිමානෙන්ති.

භගවා කතහත්තකිච්චො තෙසං සන්තානානි ඔලොකෙන්වා තථා ධම්මං දෙසෙති, යථා කෙචි සරණගමනෙ
පතිට්ඨහන්ති, කෙචි පඤ්චසු සීලෙසු, කෙචි සොනාපත්තිසකදාගාමිඅනාගාමිථලානං අඤ්ඤතරස්මිං, කෙචි පබ්බජිත්වා
අග්ගථලෙ අරහත්තෙති. එවං තථා තථා ජනං අනුග්ගහෙත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං ගවිජති. තත්ථ මණ්ඩලමාලෙ
පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදති භික්ඛූනං හත්තකිච්චපරියොසානං ආගමයමානො. තතො භික්ඛූනං
හත්තකිච්චපරියොසානෙ උපට්ඨාකො භගවතො නිවෙදෙති. අථ භගවා ගන්ධකුටිං පවිසති. ඉදං තාව පුරෙහත්තකිච්චං.
යඤ්චෙත්ථ න චූත්තං, තං බ්‍රහ්මායුසුත්තෙ චූත්තනයෙනෙව ගහෙතබ්බං.

අථ භගවා එවං කතපුරෙහත්තකිච්චො ගන්ධකුටියා උපට්ඨානෙ නිසීදිත්වා, පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා, පාදපියෙ
යත්වා, භික්ඛුසඤ්ඤා ඔවදති – “භික්ඛවෙ, අප්පමාදෙන සම්පාදෙථ, බුද්ධුප්පාදො දුල්ලහො ලොකස්මිං,

මනුස්සපටිලාහො දුල්ලහො, සද්ධාසම්පන්නි දුල්ලහො, පබ්බජ්ජා දුල්ලහො, සද්ධම්මස්සවනං දුල්ලහං ලොකස්මි”න්ති. තතො භික්ඛු භගවන්තං චන්දිත්වා කම්මට්ඨානං පුච්ඡන්ති. අප් භගවා භික්ඛුනං චරියවසෙන කම්මට්ඨානං දෙති. තෙ කම්මට්ඨානං උග්ගහෙන්වා, භගවන්තං අභිවාදෙන්වා, අත්තතො අත්තතො වසන්ට්ඨානං ගච්ඡන්ති; කෙච් අරඤ්ඤං, කෙච් රුක්ඛමුලං, කෙච් පබ්බතාදීනං අඤ්ඤතරං, කෙච් වාතුමහාරාජිකභවනං...පෙ.... කෙච් වසවත්තිභවනන්ති. තතො භගවා ගන්ධකුටිං පටිසිත්වා සවෙ ආකඬ්ඛති, දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො මුහුත්තං සීහසෙය්‍යං කප්පෙති. අප් සමස්සාසිතකායො උට්ඨන්තිවා දුතියභාගෙ ලොකං වොලොකෙති. තතියභාගෙ යං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති, තත්ථ ජනො පුරෙහත්තං දානං දත්වා පච්ඡාභත්තං සුනිවත්ථො සුපාරුතො ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය විහාරෙ සන්තිපතති. තතො භගවා සම්පත්තපරිසාය අනුරූපෙන පාටිභාරියෙන ගන්ත්වා ධම්මසභායං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසප්ප ධම්මං දෙසෙති කාලයුත්තං පමාණයුත්තං. අප් කාලං විදිත්වා පරිසං උය්‍යාපෙති.

තතො සවෙ ගත්තානි ඔසිඤ්චිතුකාමො හොති. අප් බුද්ධාසනා උට්ඨාය උපට්ඨාකෙන උදකපට්ඨාදිතොකාසං ගන්ත්වා, උපට්ඨාකභත්ථතො උදකසාටිකං ගහෙන්වා, න්හානකොට්ඨකං පටිසති. උපට්ඨාකොපි බුද්ධාසනං ආනෙත්වා ගන්ධකුටිපරිවෙණෙ පඤ්ඤාපෙති. භගවා ගත්තානි ඔසිඤ්චිත්වා, සුරත්තදුපට්ටං නිවාසෙත්වා, කායබන්ධනං බන්ධිත්වා, උත්තරාසඬ්ගං කත්වා, තත්ථ ආගන්ත්වා, නිසීදති එකකොච මුහුත්තං පටිසල්ලිතො. අප් භික්ඛු තතො තතො ආගම්ම භගවතො උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති. තත්ථ එකච්චෙ පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, එකච්චෙ කම්මට්ඨානං, එකච්චෙ ධම්මස්සවනං යාවන්ති. භගවා තෙසං අධිප්පායං සම්පාදෙන්තො පට්ඨං යාමං චින්නාමෙති.

මජ්ඣිමනිකායෙ සකලදසසභස්සිලොකධාතුදෙවතායො ඔකාසං ලභමානා භගවන්තං උපසඬ්ඛිතම්ත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති යථාභිසංඛිතං අත්තමයො චතුරත්ථරම්භි. භගවා තාසං දෙවතානං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්තො මජ්ඣිමනිකායාමං චින්නාමෙති. තතො පච්ඡිමයාමං චත්තාරො භාගෙ කත්වා එකං භාගං වඬ්ඛමං අධිට්ඨාති, දුතියභාගං ගන්ධකුටිං පටිසිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සීහසෙය්‍යං කප්පෙති, තතියභාගං ඵලසමාපත්තියා චින්නාමෙති, චතුත්ථභාගං මහාකරුණාසමාපත්තිං පටිසිත්වා බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙති අප්පරපක්ඛමභාරජක්ඛාදිසත්තදස්සනත්ථං. ඉදං පච්ඡාභත්තකිව්චං.

එවම්මස්ස පච්ඡාභත්තකිව්චස්ස ලොකවොලොකනසඬ්ඛානෙ චතුත්ථභාගාවසානෙ බුද්ධධම්මසඬ්ඛිතෙසු දානසීලඋපොසථකම්මාදිසු ච අකතාධිකාරෙ කතාධිකාරෙ ච අනුපනිස්සයසම්පන්නෙ උපනිස්සයසම්පන්නෙ ච සත්තෙ පස්සිතුං බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො කසිභාරද්වාජං බ්‍රාහ්මණං අරහත්තස්ස උපනිස්සයසම්පන්නං දිස්වා “තත්ථ මගි ගතෙ කථා පචත්තිස්සති, තතො කථාවසානෙ ධම්මදෙසනං සුත්වා එස බ්‍රාහ්මණො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති”ති ව ඤත්වා, තත්ථ ගන්ත්වා, කථං සමුට්ඨාපෙන්වා ඉමං සුත්තමභාසි.

තත්ථ එවං මෙ සුතන්තිආදි ආයස්මතා ආනන්දෙන පට්ඨමභාසඬ්ඛිතිකාලෙ ධම්මසඬ්ඛිතිං කරොන්තෙන ආයස්මතා මහාකස්සපත්ථෙරෙන පුට්ඨොන පඤ්චන්තං අරහත්තසත්තානං චුත්තං, “අහං, බො, සමණ කසාමි ච වපාමි වා”ති කසිභාරද්වාජෙන චුත්තං, “අහම්භි බො බ්‍රාහ්මණ කසාමි ච වපාමි වා”තිආදි භගවතා චුත්තං. තදෙන සබ්බම්භි සමොධානෙන්වා “කසිභාරද්වාජසුත්ත”න්ති චුච්චති.

තත්ථ එවන්ති අයං ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථො එවං-සද්දො. ආකාරත්ථෙන හි එතෙන එතමත්ථං දීපෙති – නානානායනිපුණමනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං විවිධපාටිභාරියං ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධගම්භීරං සබ්බසත්තෙහි සකසකභාසානුරූපමුපලක්ඛණියසභාවං තස්ස භගවතො වචනං, තං සබ්බාකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතු; අප්, බො, “එවං මෙ සුතං, මයාපි එකෙනාකාරෙන සුත”න්ති. නිදස්සනත්ථෙන “නාහං සයම්භූ, න මයා ඉදං සවිජිකත”න්ති අත්තානං පරිමොචෙන්තො “එවං මෙ සුතං, මයා එවං සුත”න්ති ඉදානි චත්තබ්බං සකලසුත්තං නිදස්සෙති. අවධාරණත්ථෙන “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමන්තානං, සතිමන්තානං, ධිතිමන්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223) එවං භගවතා පසත්ථභාවානුරූපං අත්තතො ධාරණබලං දස්සෙන්තො සත්තානං සොතුකමානං ජනෙති “එවං මෙ සුතං තඤ්ච අත්ථතො වා බ්‍යඤ්ජනතො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව, න අඤ්ඤා දට්ඨබ්බ”න්ති. මෙ සුතන්ති එත්ථ මයාසද්දත්ථො මෙ-සද්දො, සොතද්වාරවිඤ්ඤාණත්ථො සුතසද්දො. තස්මා එවං මෙ සුතන්ති එවං මයා සොතවිඤ්ඤාණපුබ්බධිගමාය විඤ්ඤාණවිටීයා උපධාරිතන්ති චුත්තං හොති.

එකං සමයන්ති එකං කාලං. භගවානි භාග්‍යවා, භග්ගවා, හත්තවානි චුත්තං හොති. මගධෙසු විහරතීති මගධා නාම ජනපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන “මගධා”ති චුච්චති. තස්මිං මගධෙසු ජනපදෙ. කෙච් පන “යස්මා චෙතියරාජා මුසාවාදං හණිත්වා භූමිං පටිසන්තො ‘මා ගධං පටිසා’ති චුත්තො, යස්මා වා තං රාජානං මග්ගන්තා භූමිං බනන්තා පුරිසා ‘මා ගධං කරොථා’ති චුත්තා, තස්මා මගධා”ති එවමාදීනි නයෙහි බහුධා පපඤ්චෙන්ති. යං රුච්චති, තං ගහෙතබ්බන්ති. විහරතීති එකං ඉරියාපථබ්බානං අපරෙන ඉරියාපථෙන විච්ඡින්නත්වා අපරිපතන්තං අත්තභාවං හරති, පවත්තෙතීති චුත්තං හොති. දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිහාරෙහි වා සත්තානං විවිධං හිතං හරතීති විහරති. හරතීති උපසංහරති, උපනෙති, ජනෙති, උප්පාදෙතීති චුත්තං හොති. තථා හි යදා සත්තා කාමෙසු විප්පට්ඨප්පන්නති, තදා කිර භගවා දිබ්බෙන විහාරෙන විහරති තෙසං අලොභකුසලමූලප්පාදනත්ථං – “අප්පෙව නාම ඉමං පටිපත්තිං දිස්වා එත්ථ රුචිං උප්පාදෙන්වා කාමෙසු විරජ්ජෙය්‍ය”න්ති. යදා පන ඉස්සරියත්ථං සත්තෙසු විප්පට්ඨප්පන්නති, තදා බ්‍රහ්මවිහාරෙන විහරති තෙසං අදොසකුසලමූලප්පාදනත්ථං – “අප්පෙව නාම ඉමං පටිපත්තිං

දිස්වා එත්ට රුචිං උප්පාදෙත්වා අදොසෙන දොසං වූපසමෙය්‍ය”න්ති. යදා පන පබ්බජිතා ධම්මාධිකරණං විවදන්ති, තදා අරියවිභාරෙන විහරති තෙසං අමොහකුසලමූලප්පාදනත්ථං – “අප්පෙව නාම ඉමං පටිපත්තිං දිස්වා එත්ට රුචිං උප්පාදෙත්වා අමොහෙන මොහං වූපසමෙය්‍ය”න්ති. ඉරියාපට්ඨිභාරෙන පන න කදාවි න විහරති තං විනා අත්තභාවපරිහරණාභාවතොති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරං පන මඬ්ගලසුත්තවණ්ණනායං වක්ඛාම.

දක්ඛිණාගිරිස්මිත්ති යො සො රාජගහං පරිවාරෙත්වා ධීතො ගිරි, තස්ස දක්ඛිණපස්සෙ ජනපදො “දක්ඛිණාගිරි”ති වුව්චති, තස්මිං ජනපදෙති වුත්තං හොති. තත්ථ විභාරස්සාපි තදෙව නාමං. එකනාළායං බ්‍රාහ්මණගාමෙති එකනාළාති තස්ස ගාමස්ස නාමං. බ්‍රාහ්මණා චෙත්ථ සම්බහුලා පටිවසන්ති, බ්‍රාහ්මණභොගො වා සො, තස්මා “බ්‍රාහ්මණගාමො”ති වුව්චති.

තෙන බො පන සමයෙනාති යං සමයං හගවා අපරාජිතපල්ලඬ්කං ආභූජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො මගධරට්ඨෙ එකනාළං බ්‍රාහ්මණගාමං උපනිස්සාය දක්ඛිණාගිරිමහාවිභාරෙ බ්‍රාහ්මණස්ස ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානො විහරති, තෙන සමයෙන කරණභූතෙනාති වුත්තං හොති. බො පනාති ඉදං පනෙත්ථ නිපාතද්වයං පදපුරණමත්තං, අධිකාරන්තරදස්සනත්ථං වාති දට්ඨබ්බං. කසිභාරද්වාපස්ස බ්‍රාහ්මණස්සාති සො බ්‍රාහ්මණො කසියා ජීවති, භාරද්වාපොති වස්ස ගොත්තං, තස්මා එවං වුව්චති. පඤ්චමත්තානීති යථා – “භොජනෙ මත්තඤ්ඤ”ති එත්ථ මත්තසද්දො පමාණෙ චත්තති, එවම්ධාපි, තස්මා පඤ්චපමාණාති අනුනාති අනධිකාති, පඤ්චනඬ්ගලසතානීති වුත්තං හොති. පයුත්තානීති පයොජිතාති, බලිබද්දානං බන්ධෙසු යපෙත්වා යුගෙ යොත්තෙහි යොජිතාති හොන්තිති අත්ථො.

චප්පකාලෙති චපනකාලෙ, බීජනික්ඛිපකාලෙති වුත්තං හොති. තත්ථ ද්වෙ චප්පාති කලලචප්පඤ්ච, පංසුවප්පඤ්ච. පංසුවප්පං ඉධ අධිප්පෙනං. තඤ්ච බො පඨමදිවසෙ මඬ්ගලචප්පං. තත්ථායං උපකරණසම්පදා – තිණි බලිබද්දසහස්සාති උපට්ඨාපිතාති හොන්ති, සබ්බෙසං සුවණ්ණමයාති සිඬ්ගාති පටිමුක්කාති, රජතමයා බුරා, සබ්බෙ සෙනමාලාහි සබ්බගන්ධසුගන්ධෙහි පඤ්චඬ්ගලිකෙහි ච අලඬ්කතා පරිපුණ්ණඬ්ගපට්ඨිගා සබ්බලක්ඛණසම්පන්නා, එකච්චෙ කාළා අඤ්ජනවණ්ණායෙව, එකච්චෙ සෙනා එලිකවණ්ණා, එකච්චෙ රත්තා පවාලවණ්ණා, එකච්චෙ කම්මාසා මසාරගල්ලවණ්ණා. පඤ්චසතා කස්සකපුරිසා සබ්බෙ අහතසෙනචත්ථනිචත්ථා මාලාලඬ්කතා දක්ඛිණඅංසකුටෙසු යපිතපුප්ඵමිබ්බකා හරිතාලමනොසිලාලඤ්ජනුජ්ජලිතගත්තභාගා දස දස නඬ්ගලා එකෙකගුම්බා හුත්වා ගච්ඡන්ති. නඬ්ගලානං සිසඤ්ච යුගඤ්ච පතොදා ච සුවණ්ණචිතද්ධා. පඨමනඬ්ගලෙ අට්ඨ බලිබද්දා යුත්තා, සෙසෙසු චත්තාරො චත්තාරො, අවසෙසා කිලන්තපරිචත්තනත්ථං ආනිතා. එකෙකගුම්බෙ එකමෙකං බීජසකං එකෙකො කසති, එකෙකො වපති.

බ්‍රාහ්මණො පන පගෙව මස්සුකම්මං කාරාපෙත්වා න්හත්වා සුගන්ධගන්ධෙහි විලිත්තො පඤ්චසතග්ග්ගනකං චත්ථං නිවාසෙත්වා සහස්සග්ග්ගනකං එකංසං කරිත්වා එකමෙකිස්සා අඬ්ගලියා ද්වෙ ද්වෙ කත්වා විසති අඬ්ගලිපුද්දිකායො, කණ්ණෙසු සිහකුණ්ඩලාති, සීසෙ ච බ්‍රහ්මචෙය්‍යං පටිමුඤ්චිත්වා සුවණ්ණමාලං කණ්ණෙ කත්වා බ්‍රාහ්මණගණපරිවුතො කම්මන්තං වොසාසති. අඨස්ස බ්‍රාහ්මණි අනෙකසතභාජනෙසු පායාසං පවාපෙත්වා මහාසකටෙසු ආරොපෙත්වා ගන්ධොදකෙන න්හායිත්වා සබ්බාලඬ්කාරවිභූසිතා බ්‍රාහ්මණිගණපරිවුතා කම්මන්තං අගමාසි. ගෙහමිපිස්ස සබ්බත්ථ ගන්ධෙහි සුවිලිත්තං පුප්ඵෙහි සුකතබලිකම්මං, ඛේත්තඤ්ච තෙසු තෙසු යානෙසු සමුස්සිතපටාකං අහොසි. පරිජනකම්මකාරෙහි සහ කම්මන්තං ඔසට්ඨසා අඬ්ඨතෙයාසහස්සා අහොසි. සබ්බෙ අහතචත්ථනිචත්ථා, සබ්බෙසඤ්ච පායාසභොජනං පටියන්තං අහොසි.

අථ බ්‍රාහ්මණො යත්ථ සාමං භුඤ්ජති, තං සුවණ්ණපාතිං ධොවාපෙත්වා පායාසස්ස පුරෙත්වා සප්පිමුඬ්ථාණිතාදීති අභිසඬ්ඛරිත්වා නඬ්ගලබලිකම්මං කාරාපෙසි. බ්‍රාහ්මණි පඤ්ච කස්සකසතාති සුවණ්ණරජතකංසතම්බමයාති භාජනාති ගහෙත්වා නිසින්නාති සුවණ්ණකට්ඨිජුං ගහෙත්වා පායාසෙන පරිවිසන්ති ගච්ඡති. බ්‍රාහ්මණො පන බලිකම්මං කාරාපෙත්වා රත්තසුවණ්ණබන්ධුපාහනායො ආරොහිත්වා රත්තසුවණ්ණදණ්ඩං ගහෙත්වා “ඉධ පායාසං දෙථ, ඉධ සප්පිං, ඉධ සක්ඛරං දෙථ”ති වොසාසමානො විවරති. අථ හගවා ගන්ධකුටියං නිසින්නොව බ්‍රාහ්මණස්ස පරිවෙසනං චත්තමානං ඤත්වා “අයං කාලො බ්‍රාහ්මණං දමෙතු”න්ති නිවාසෙත්වා, කායබන්ධනං බන්ධිත්වා, සඬ්ඝාටිං පාරුපිත්වා, පත්තං ගහෙත්වා, ගන්ධකුටිතො නික්ඛම් යථා තං අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී. තෙනාහ ආයස්මා ආනන්දො “අථ බො හගවා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා”ති.

තත්ථ අථ ඉති නිපානො අඤ්ඤාධිකාරවචනාරම්භෙ බොති පදපුරණෙ. හගවාති වුත්තනයමෙව. පුබ්බණ්ණසමයන්ති දිවසස්ස පුබ්බභාගසමයං, පුබ්බණ්ණසමයෙති අත්ථො, පුබ්බණ්ණෙ වා සමයං පුබ්බණ්ණසමයං, පුබ්බණ්ණෙ එකං බණන්ති වුත්තං හොති. එවං අවිචන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං ලබ්භති. නිවාසෙත්වාති පරිද්භිත්වා, විභාරනිවාසනපරිචත්තවසෙනෙතං වෙදිතබ්බං. න හි හගවා තතො පුබ්බෙ අනිචත්ථො ආසි. පත්තචීවරමාදායාති පත්තං හත්ථෙහි, චීවරං කායෙන ආදිසිත්වා, සම්පට්ඨිත්වා ධාරෙත්වාති අත්ථො. හගවතො කිර පිණ්ඩාය පවිසිතුකාමස්ස භමරො විය විකසිතපද්මද්වයමජ්ඣං, ඉන්ද්‍රිලමණිවණ්ණං සෙලමයං පත්තං හත්ථද්වයමජ්ඣං ආගච්ඡති. තස්මා එවමාගතං පත්තං හත්ථෙහි සම්පට්ඨිත්වා චීවරඤ්ච පරිමණ්ඩලං පාරුතං කායෙන ධාරෙත්වාති එවමස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො. යෙන වා තෙන වා හි පකාරෙන ගණ්හන්තො ආදාය ඉච්චෙව වුව්චති යථා “සමාදායෙව පක්කමති”ති.

යෙනානි යෙන මග්ගෙන. කම්මන්තොති කම්මකරණොකාසො. තෙනානි තෙන මග්ගෙන. උපසඬකමීති ගතො, යෙන මග්ගෙන කසිභාරද්වාපස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කම්මන්තො ගම්මති, තෙන මග්ගෙන ගතොති චුත්තං හොති. අප් කස්මා, හික්ඛු, හගවන්තං නානුබන්ධංසුති? චුච්චතෙ – යදා හගවා එකකොව කත්ථවි උපසඬකමීතුකාමො හොති, හික්ඛාචාරවෙලායං ද්වාරං පිදහිත්වා අන්තොගන්ධකුටිං පවිසති. තතො හික්ඛු තාය සඤ්ඤාය ජානන්ති – “අප්ප හගවා එකකොව ගාමං පවිසිතුකාමො, අද්ධා කඤ්චි එව චිනෙනබ්බපුග්ගලං අද්දසා”ති. තෙ අත්තනො පත්තච්චරං ගහෙත්වා, ගන්ධකුටිං පදක්ඛිණං කත්වා, හික්ඛාචාරං ගවිජන්ති. තදා ව හගවා එවමකාසි. තස්මා හික්ඛු හගවන්තං නානුබන්ධංසුති.

තෙන ඛො පන සමයෙනානි යෙන සමයෙන හගවා කම්මන්තං උපසඬකමී, තෙන සමයෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පරිවෙසනා වත්තති, හත්තවිස්සග්ගො වත්තතිති අත්ථො. යං පුබ්බෙ අවොචුමිහ – “බ්‍රාහ්මණී පඤ්ච කස්සකසනානි සුවණ්ණරජකංසනම්බමයානි භාජනානි ගහෙත්වා නිසින්නානි සුවණ්ණකට්ඨපුං ගහෙත්වා පායාසෙන පරිවිසන්ති ගවිජන්ති”ති. අප් ඛො හගවා යෙන පරිවෙසනා තෙනුපසඬකමී. කිං කාරණානි? බ්‍රාහ්මණස්ස අනුග්ගහකරණත්ථං. න හි හගවා කපණපුරිසො විය හොත්තුකාමතාය පරිවෙසනං උපසඬකමති. හගවතො හි ද්වෙ අසීතිසහස්සසඬබ්බා සකායකොලියරාජානො ඤාතයො, තෙ අත්තනො සම්පත්තියා නිබද්ධහත්තං දාතුං උස්සහන්ති. න පන හගවා හත්තත්ථාය පබ්බජිතො, අපිච ඛො පන “අනෙකානි අසඬබ්බොයානි පඤ්ච මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජන්තො පාරමියො පුරොත්වා මුත්තො මොවෙස්සාමි, දන්තො දමෙස්සාමි; සන්තො සමෙස්සාමි, පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙස්සාමි”ති පබ්බජිතො. තස්මා අත්තනො මුත්තත්තා...පෙ.... පරිනිබ්බුතත්තා ව පරං මොවෙත්තො...පෙ.... පරිනිබ්බාපෙත්තො ව ලොකෙ විචරන්තො බ්‍රාහ්මණස්ස අනුග්ගහකරණත්ථං යෙන පරිවෙසනා තෙනුපසඬකමීති වෙදිතබ්බං.

උපසඬකමීත්වා එකමන්තං අට්ඨාසීති එවං උපසඬකමීත්වා ව එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තන්ති භාවනපුංසකතිද්දෙසො, එකොකාසං එකපස්සන්ති චුත්තං හොති. භුමිමත්ථෙ වා උපයොගව්චනං, තස්ස දස්සනුපචාරෙ කථාසවනට්ඨානෙ, යත්ථ ධීතං බ්‍රාහ්මණො පස්සති, තත්ථ උච්චට්ඨානෙ අට්ඨාසි. යත්වා ව සුවණ්ණරජකපිඤ්ජරං සහස්සවන්දසුරියොභාසානිභාසයමානං සරිරාහං මුඤ්චි සමන්තතො අසීතිහත්ථපරිමාණං, යාය අප්ඤ්ඤාත්ථරිතත්තා බ්‍රාහ්මණස්ස කම්මන්තසාලාහිත්තිරුක්ඛකසිතමත්තිකාපිණ්ඩාදයො සුවණ්ණමයා විය අහෙසුං. අප් මනුස්සා පායාසං භුත්තා අසීතිඅනුබාසඤ්ජනපරිවාරද්වන්තිංසවරලක්ඛණපට්මණ්ඩිතසරිරං බායමප්පහාපරික්ඛෙපවිභූසිතබාහුසුගලං කෙතුමාලාසමුප්පලිතසස්සිරිකදස්සනං ජඩගමමිච පදුමස්සරං, රංසිජාලුප්පලිතතාරාගණමිච ගගනතලං, ආදිත්තමිච ව කනකගිරිසිඛරං සිරියා ජලමානං සම්මාසම්බුද්ධං එකමන්තං ධීතං දිස්වා හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස සම්පරිවාරෙත්වා අට්ඨංසු. එවං තෙහි සම්පරිවාරිතං අද්දස ඛො කසිභාරද්වාපො බ්‍රාහ්මණො හගවන්තං පිණ්ඩාය ධීතං. දිස්වාන හගවන්තං එතදවොච “අහං ඛො, සමණ, කසාමි ව වපාමි වා”ති.

කස්මා පනායං එවමාහ? කිං සමන්තපාසාදිකෙ පසාදනීයෙ උත්තමදමථසමථමනුප්පත්තෙපි හගවති අප්පසාදෙන, උදාහු අඩ්ඨතෙයානං ජනසහස්සානං පායාසං පටියාදෙන්වාපි කට්ඨපුහික්ඛාය මච්ඡෙරෙනානි? උභයථාපි නො, අපිච බ්වාස්ස හගවතො දස්සනෙන අතිත්තං නික්ඛිත්තකම්මන්තං ජනං දිස්වා “කම්මහඬිගං මෙ කාතුං ආගතො”ති අනත්තමනනා අහොසි. තස්මා එවමාහ. හගවතො ව ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා “සවායං කම්මන්තෙ පයොජයිස්ස, සකලජම්බුද්දිපෙ මනුස්සානං සීසෙ වුළාමණි විය අභවිස්ස, කො නාමස්ස අත්ථො න සම්පජ්ජිස්ස, එවමෙවං අලසතාය කම්මන්තෙ අප්පයොජෙත්වා වජ්ජමඬිගලාදීසු පිණ්ඩාය වරිත්වා භුඤ්ජන්තො කායදළ්ඛිතහුලො විචරති”තිපිස්ස අහොසි. තෙනාහ – “අහං ඛො, සමණ, කසාමි ව වපාමි ව, කසිත්වා ව වපිත්වා ව භුඤ්ජාමි”ති. න මෙ කම්මන්තා බායපජ්ජන්ති, න වම්භි යථා ත්වං එවං ලක්ඛණසම්පන්නොති අධිප්පායො. ත්වම්පි සමණ...පෙ.... භුඤ්ජස්සු, කො තෙ අත්ථො න සම්පජ්ජෙයා එවං ලක්ඛණසම්පන්නස්සාති අධිප්පායො.

අපිචායං අස්සොසි – “සකායරාජකුලෙ කිර කුමාරො උප්පන්නො, සො වක්කවත්තිරජ්ජං පහාය පබ්බජිතො”ති. තස්මා “ඉදානි අයං සො”ති ඤාත්වා “වක්කවත්තිරජ්ජං කිර පහාය කිලන්තොසි”ති උපාරම්භං කරොන්තො ආහ “අහං ඛො සමණ”ති. අපිචායං තික්ඛපඤ්ඤො බ්‍රාහ්මණො, න හගවන්තං අවක්ඛිපන්තො හණති, හගවතො පන රූපසම්පත්තිං දිස්වා පඤ්ඤාසම්පත්තිං සම්භාවයමානො කථාපවත්තනත්ථමිපි එවමාහ – “අහං ඛො සමණ”ති. තතො හගවා වෙනෙයාවසෙන සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගකස්සකවජ්ජකභාවං අත්තනො දස්සෙන්තො ආහ “අහම්පි ඛො බ්‍රාහ්මණ”ති.

අප් බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තා උද්භාදි – “අයං සමණො ‘කසාමි ව වපාමි වා’ති ආහ. න වස්ස ඔළාරිකානි යුගතඬිගලාදීනි කසිභණ්ඩානි පස්සාමි, සො මුසා නු ඛො හණති, නො”ති හගවන්තං පාදතලා පට්ඨාය යාව උපරි කෙසන්තා සම්මාලොකයමානො අඬිගවජ්ජාය කතාධිකාරත්තා ද්වන්තිංසවරලක්ඛණසම්පත්තිමස්ස ඤාත්වා “අට්ඨානමෙතං අනවකාසො, යං එවරූපො මුසා හණෙයා”ති තාවදෙව සඤ්ජාතබ්බමානො හගවති සමණවාදං පහාය ගොත්තෙන හගවන්තං සමුදාවරමානො ආහ “න ඛො පන මයං පස්සාම හොතො ගොතමස්සා”ති.

එවඤ්ච පන වත්වා තික්ඛපඤ්ඤො බ්‍රාහ්මණො “ගම්භිරත්ථං සන්ධාය ඉමිනා එතං චුත්ත”න්ති ඤාත්වා පුච්ඡිත්වා තමත්ථං ඤාතුකාමො හගවන්තං ගාථාය අප්ඤ්ඤාසි. තෙනාහ ආයස්මා ආනන්දො “අප් ඛො කසිභාරද්වාපො බ්‍රාහ්මණො හගවන්තං ගාථාය අප්ඤ්ඤාසි”ති. තත්ථ ගාථායානි අක්ඛරපදනියමිතෙන වචනෙන. අප්ඤ්ඤාසීති අහාසි.

76-77. තත්ව බ්‍රාහ්මණෝ “කසි”න්ති යුගනඤ්ඤාදිකසිසම්භාරසමායොගං වදති. භගවා පන යස්මා පුබ්බධම්මසභාගෙන රොපෙන්වා කථනං නාම බුද්ධානං ආනුභාවො, තස්මා බුද්ධානුභාවං දීපෙන්තො පුබ්බධම්මසභාගෙන රොපෙන්තො ආහ – “සද්ධා ඛිජ්”න්ති. කො පනෙත්ථ පුබ්බධම්මසභාගො, නනු බ්‍රාහ්මණෙන භගවා යුගනඤ්ඤාදිකසිසම්භාරසමායොගං පුච්ඡිතො අථ ව පන අපුච්ඡිතස්ස ඛිජ්ස්ස සභාගෙන රොපෙන්තො ආහ – “සද්ධා ඛිජ්”න්ති, එවඤ්ච සති අනනුසන්ධිකාව අයං කථා භොතිති? වුවුවතෙ – න බුද්ධානං අනනුසන්ධිකා නාම කථා අත්ථි, නාපි බුද්ධා පුබ්බධම්මසභාගං අනාරොපෙන්වා කථෙත්ති. එවඤ්චෙත්ථ අනුසන්ධි වෙදිතබ්බො – අනෙන හි බ්‍රාහ්මණෙන භගවා යුගනඤ්ඤාදිකසිසම්භාරවසෙන කසිං පුච්ඡිතො. සො තස්ස අනුකම්පාය “ඉදං අපුච්ඡිත”න්ති අපරිභාෂෙන්වා සමුලං සඋපකාරං සසම්භාරං සඵලං කසිං ඤාපෙතුං මූලතො පට්ඨාය කසිං දස්සෙන්තො ආහ – “සද්ධා ඛිජ්”න්ති. ඛිජ්ඤ්චි කසියා මූලං තස්මිං සති කත්තබ්බතො, අසති අකත්තබ්බතො, තප්පමාණෙන ව කත්තබ්බතො. ඛිජ්ස්ස හි සති කසිං කරොන්ති, අසති න කරොන්ති. ඛිජ්ස්සමාණෙන ව කුසලා කස්සකා ඛෙත්තං කසන්ති, න ඌනං “මා නො සස්සං පරිහාසී”ති, න අධිකං “මා නො මොසො වායාමො අභොසී”ති. යස්මා ව ඛිජ්මෙව මූලං, තස්මා භගවා මූලතො පට්ඨාය කසිං දස්සෙන්තො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කසියා පුබ්බධම්මස්ස ඛිජ්ස්ස සභාගෙන අත්තනො කසියා පුබ්බධම්මං රොපෙන්තො ආහ – “සද්ධා ඛිජ්”න්ති. එවමෙත්ථ පුබ්බධම්මසභාගො වෙදිතබ්බො.

පුච්ඡිතංයෙව වත්වා අපුච්ඡිතං පච්ඡා කිං න වුත්තන්ති වෙ? තස්ස උපකාරභාවතො ධම්මසම්මන්ධසමත්ථභාවතො ව. අයඤ්චි බ්‍රාහ්මණෝ පඤ්ඤවා, මිච්ඡාදිට්ඨිකුලෙ පන ජාතත්තා සද්ධාවිරහිතො. සද්ධාවිරහිතො ව පඤ්ඤවා පරෙසං සද්ධාය අත්තනො විසයෙ අපට්ඨප්පමානො විසෙසං නාධිගච්ඡති, කිලෙසකාලුස්සියභාවාපගමප්පසාදමත්තලක්ඛණාපි වස්ස දුබ්බලා සද්ධා බලවතියා පඤ්ඤාය සහ වත්තමානා අත්ථසිද්ධිං න කරොති, හත්ථිනා සහ එකධුරෙ යුත්තගොණො විය. තස්මා තස්ස සද්ධා උපකාරිකා. එවං තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සඋපකාරභාවතො තං බ්‍රාහ්මණං සද්ධාය පතිට්ඨාපෙන්තෙන පච්ඡාපි වත්තබ්බො අයමත්ථො පුබ්බෙ වුත්තො දෙසනාකුසලාය යථා අඤ්ඤාපි “සද්ධා ඛන්ධති පාටෙයා”න්ති (සං. නි. 1.79) ව, “සද්ධා දුතියා පුරිසස්ස භොති”ති (සං. නි. 1.59) ව, “සද්ධිධ වත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්ති (සං. නි. 1.73, 246; සු. නි. 184) ව, “සද්ධාය තරති ඔස”න්ති (සං. නි. 1.246) ව, “සද්ධාහත්ථො මහනාගො”ති (අ. නි. 6.43; ටෙරගා. 694) ව, “සද්ධෙසිකො ඛො, හික්ඛෙව, අරියසාවකොති වා”ති (අ. නි. 7.67). ඛිජ්ස්ස ව උපකාරිකා වුට්ඨි, සා තදනන්තරඤ්ඤෙව වුවුවමානා සමත්ථා භොති. එවං ධම්මසම්මන්ධසමත්ථභාවතො පච්ඡාපි වත්තබ්බො අයමත්ථො පුබ්බෙ වුත්තො, අඤ්ඤො ව එවංවිධො ඊසායොත්තාදි.

තත්ථ සම්පසාදනලක්ඛණා සද්ධා, ඔකප්පනලක්ඛණා වා, පක්ඛන්දනරසා, අධිමුත්තිපච්චුපට්ඨානා, අකාලුස්සියපච්චුපට්ඨානා වා, සොනාපත්තියඤ්ඤාපට්ඨානා, සද්දහිතබ්බධම්මපදට්ඨානා වා, ආදාසප්පලලාදිනං පසාදො විය වෙනසො පසාදභූතා, උදකප්පසාදකමණි විය උදකස්ස, සම්පයුත්තධම්මානං පසාදිකා. ඛිජ්න්ති පඤ්චවිධං – මූලඛිජ්, ඛන්ධඛිජ්, ඵලඛිජ්, අග්ගඛිජ්, ඛිජ්ඛිජ්මෙව පඤ්චමන්ති. තං සබ්බම්පි විරුහනට්ඨෙයා ඛිජ්ත්ථෙව සබ්බං ගච්ඡති. යථාහ – “ඛිජ්ඤ්චෙන විරුහනට්ඨෙයා”ති.

තත්ථ යථා බ්‍රාහ්මණස්ස කසියා මූලභූතං ඛිජ් ද්වෙ කිච්චාති කරොති, හෙට්ඨා මූලෙන පතිට්ඨාති, උපරි අභිකුරං උට්ඨාපෙති; එවං භගවතො කසියා මූලභූතා සද්ධා හෙට්ඨා සීලමූලෙන පතිට්ඨාති, උපරි සමථවිපස්සනභිකුරං උට්ඨාපෙති. යථා ව තං මූලෙන පට්ඨිරසං ආපොරසං ගහෙන්වා නාලෙන ධඤ්ඤපරිපාකගහණත්ථං වඩ්ඪති; එවමයං සීලමූලෙන සමථවිපස්සනාරසං ගහෙන්වා අරියමග්ගනාලෙන අරියඵලධඤ්ඤපරිපාකගහණත්ථං වඩ්ඪති. යථා ව තං සුභූමියං පතිට්ඨන්තිවා මූලභිකුරපණ්ණනාලකණ්ඩප්පසවෙහි වුඩ්ඪිං විරුළ්භිං වෙපුල්ලං පත්වා, ඛීරං ජනෙන්වා, අනෙකසාලිප්ලහරිතං සාලිසිසං නිප්පාදෙති; එවමයං චිත්තසන්තානෙ පතිට්ඨන්තිවා සීලචිත්තදිට්ඨිකඛිධාවතරණමග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනපටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධිහි වුඩ්ඪිං විරුළ්භිං වෙපුල්ලං පත්වා ඤාණදස්සනවිසුද්ධිඛීරං ජනෙන්වා අනෙකපටිසම්භිදාහිඤ්ඤාහරිතං අරහත්තඵලං නිප්පාදෙති. තෙනාහ භගවා – “සද්ධා ඛිජ්”න්ති.

තත්ථ සියා “පරොපඤ්ඤාසකුසලධම්මෙසු එකතො උප්පජ්ජමානෙසු කස්මා සද්ධාව ඛිජ්න්ති වුත්තා”ති? වුවුවතෙ – ඛිජ්ඛිච්චකරණතො. යථා හි තෙසු විඤ්ඤාණංයෙව විජානනකිච්චං කරොති, එවං සද්ධා ඛිජ්ඛිච්චං, සා ව සබ්බකුසලානං මූලභූතා. යථාහ –

“සද්ධාජානො උපසඬකමති, උපසඬකමන්තො පයිරුපාසති, පයිරුපාසන්තො සොතං ඔදහති, ඔහිතසොතො ධම්මං සුඤ්ඤාති, සුත්වා ධම්මං ධාරෙති, ධනානං ධම්මානං අත්ථං උපපරික්ඛති, අත්ථං උපපරික්ඛතො ධම්මා නිජ්ඣානං ඛමන්ති, ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තියා සති ඡන්දො ජායති, ඡන්දජානො උස්සහති, උස්සාහෙන්වා තුලයති, තුලයිත්වා පදහති, පහිතන්තො සමානො කායෙන වෙව පරමසච්චං සච්ඡිකරොති, පඤ්ඤාය ව නං අතිවිජ්ඣාපස්සති”ති (ම. නි. 2.183, 432).

තපති අකුසලෙ ධම්මෙ කායඤ්චාති තපො; ඉන්ද්‍රියසංවරවිරියධුතඬගුණ්ණකරකාරිකානං එතං අධිවචනං. ඉධ පන ඉන්ද්‍රියසංවරො අධිප්පෙතො. වුට්ඨිති වස්සවුට්ඨිවාතවුට්ඨිතිආදිනා අනෙකවිධා. ඉධ වස්සවුට්ඨි අධිප්පෙතා. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස වස්සවුට්ඨිසමනුග්ගහිතං ඛිජ් ඛිජ්මූලකඤ්ච සස්සං විරුහති න මිලායති නිප්පත්තිං ගච්ඡති, එවං භගවතො ඉන්ද්‍රියසංවරසමනුග්ගහිතා සද්ධා සද්ධාමූලා ව සීලාදයො ධම්මා විරුහන්ති න මිලායන්ති නිප්පත්තිං ගච්ඡන්ති.

තෙනාහ - “තපො වුට්ඨි”ති. “පඤ්ඤා මෙ”ති එත්ථ ව චුත්තො මෙ-සද්දො ඉමෙසුපි පදෙසු යොජෙනබ්බො “සද්ධා මෙ බ්ඡං, තපො මෙ වුට්ඨි”ති. තෙන කිං දීපෙති? යථා, බ්‍රාහ්මණ, තයා වපිතෙ බ්ඡෙ සවෙ වුට්ඨි අත්ථි, සාධු, නො වෙ අත්ථි, උදකම්පි දාතබ්බං හොති, තථා මයා හිරි-ර්ථෙ පඤ්ඤායුග්ගනඤ්ඤා මනොයොත්තෙන එකාබ්බද්ධෙ කතෙ වීරියබ්බද්ධෙ යොජෙත්වා සතිපාවනෙන විජ්ඣිත්වා අත්තනො චිත්තසන්තානාබ්බන්තෙ සද්ධාබ්බෙ වපිතෙ වුට්ඨි-අභාවො නාම නත්ථි. අයං පන මෙ සතතං සම්මං තපො වුට්ඨිති.

පජානාති එතාය පුග්ගලො, සයං වා පජානාතිති පඤ්ඤා, සා කාමාවචරාදිහෙදනො අනෙකවිධා. ඉධ පන සහ විපස්සනාය මග්ගපඤ්ඤා අධිප්පෙනා. යුග්ගනඤ්ඤාති යුග්ගඤ්ඤා නඤ්ඤාති. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස යුග්ගනඤ්ඤා, එවං හගවතො දුට්ඨාපි පඤ්ඤා. තත්ථ යථා යුග්ගං ර්ථසාය උපනිස්සයං හොති, පුරතො හොති, ර්ථසාබ්බද්ධං හොති, යොත්තානං නිස්සයං හොති, බ්ලිබ්බද්ධානං එකතො ගමනං ධාරෙති, එවං පඤ්ඤා හිරිපමුඛානං ධම්මානං උපනිස්සයා හොති. යථාහ - “පඤ්ඤාත්තරා සබ්බෙ කුසලා ධම්මා”ති (අ. නි. 8.83) ව, “පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති, තක්කත්තරාජාරිව තාරකාන”න්ති (ජා. 2.17.81) ව. කුසලානං ධම්මානං පුබ්බඤ්ඤාමට්ඨෙත පුරතො ව හොති. යථාහ - “සීලං හිරි වාපි සතඤ්ඤා ධම්මො, අත්වායිකා පඤ්ඤාවතො භවන්ති”ති. හිරිවිජ්ජයොගෙන අනුප්පත්තිතො ර්ථසාබ්බද්ධා හොති, මනොසම්බන්ධස්ස සමාධියොත්තස්ස නිස්සයපච්චයතො යොත්තානං නිස්සයො හොති, අච්චාරද්ධාතිලිභාවපටිසෙධනතො වීරියබ්බද්ධානං එකතො ගමනං ධාරෙති. යථා ව නඤ්ඤා ඵාලයුත්තං කසනකාලෙ පට්ඨිතං හින්දති, මුලසන්තානකානි පදාලෙති, එවං සතියුත්තා පඤ්ඤා විපස්සනාකාලෙ ධම්මානං සන්තතිසමුහකිච්චාරමමණසනං හින්දති, සබ්බකිලෙසමුලසන්තානකානි පදාලෙති. සා ව බො ලොකුත්තරාව ඉතරා පන ලොකියාපි සියා. තෙනාහ - “පඤ්ඤා මෙ යුග්ගනඤ්ඤා”න්ති.

හිරියති එතාය පුග්ගලො, සයං වා හිරියති අකුසලප්පවත්තිං ජිගුච්ඡතිති හිරි. තග්ගහණෙන සහවරණභාවතො ඔත්තප්පං ගහිතංයෙව හොති. ර්ථසානි යුග්ගනඤ්ඤාසන්ධාරිකා දාරුයට්ඨි. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස ර්ථසා යුග්ගනඤ්ඤා සන්ධාරෙති, එවං හගවතොපි හිරි ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාසම්බන්ධං යුග්ගනඤ්ඤා සන්ධාරෙති හිරියා අසති පඤ්ඤාය අභාවතො. යථා ව ර්ථසාපට්ඨද්ධං යුග්ගනඤ්ඤා කිච්චකරං හොති අවලං අසීටීලං, එවං හිරිපට්ඨද්ධා ව පඤ්ඤා කිච්චකාරි හොති අවලා අසීටීලා අබ්බොකිණ්ණා අහිරිකෙන. තෙනාහ “හිරි ර්ථසා”ති.

මුනානිති මනො, චිත්තස්සෙන අධිවචනං. ඉධ පන මනොසිසෙන තංසම්පයුත්තො සමාධි අධිප්පෙනා. යොත්තන්ති රජ්ජුබ්බතං. තං නිවිධං ර්ථසාය සහ යුග්ගස්ස බන්ධනං, යුග්ගෙන සහ බ්ලිබ්බද්ධානං බන්ධනං, සාරථිනා සහ බ්ලිබ්බද්ධානං බන්ධනන්ති. තත්ථ යථා බ්‍රාහ්මණස්ස යොත්තං ර්ථසායුග්ගබ්ලිබ්බද්ධෙ එකාබ්බද්ධෙ කත්වා සකකිච්චෙ පටිපාදෙති, එවං හගවතො සමාධි සබ්බෙව තෙ හිරිපඤ්ඤාවීරියධම්මෙ එකාරමමණෙ අවික්ඛෙපභාවෙන බන්ධිත්වා සකකිච්චෙ පටිපාදෙති. තෙනාහ - “මනො යොත්ත”න්ති.

සරති එතාය වීරකතාදිමත්ථං පුග්ගලො, සයං වා සරතීති සති, සා අසම්මුස්සනලක්ඛණා. ඵාලෙතිති ඵාලො. පාජෙති එතෙනාති පාජනං. තං ඉධ “පාවන”න්ති වුච්චති, පතොදස්සෙන අධිවචනං. ඵාලො ව පාවනඤ්ඤා ඵාලපාවනං. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස ඵාලපාවනං, එවං හගවතො විපස්සනායුත්තා මග්ගයුත්තා ව සති. තත්ථ යථා ඵාලො නඤ්ඤාමනුරක්ඛති, පුරතො වස්ස ගච්ඡති, එවං සති කුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානා ආරම්මණෙ වා උපට්ඨාපයමානා පඤ්ඤානඤ්ඤා රක්ඛති, තථා හි “සතාරක්ඛෙන වෙනසා විහරති”තිආදීසු (අ. නි. 10.20) “ආරක්ඛා”ති වුත්තා. අසම්මුස්සනවසෙන වස්ස පුරතො හොති. සතිපරිවිතෙ හි ධම්මෙ පඤ්ඤා පජානාති, නො සම්මුට්ඨෙ. යථා ව පාවනං බ්ලිබ්බද්ධානං විජ්ඣනභයං දස්සෙත්තං සංසීදනං න දෙති, උප්පට්ඨගමනඤ්ඤා වාරෙති, එවං සති වීරියබ්බද්ධානං අපායභයං දස්සෙත්ති කොසප්පසංසීදනං න දෙති, කාමගුණසම්බන්ධෙන අගොචරෙ වාරං නිවාරෙත්වා කම්මට්ඨානෙන නියොජෙත්ති උප්පට්ඨගමනඤ්ඤා වාරෙති. තෙනාහ - “සති මෙ ඵාලපාවන”න්ති.

78. කායගුත්තොති නිවිධෙන කායසුචරිතෙන ගුත්තො. වච්ඡගුත්තොති වතුබ්බිධෙන වච්ඡුචරිතෙන ගුත්තො. එත්තාවතා පාතිමොක්ඛසංවරසීලං වුත්තං. ආභාරෙ උදරෙ යතොති එත්ථ ආභාරමුඛෙන සබ්බපච්චයානං සම්ගහිතන්තා වතුබ්බිධෙපි පච්චයෙ යතො සංයතො නිරුපක්කිලෙසොති අත්ථො. ඉමිනා ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං වුත්තං. උදරෙ යතොති උදරෙ යතො සංයතො මිත්තොජී, ආභාරෙ මත්තඤ්ඤාති වුත්තං හොති. ඉමිනා භොජනෙ මත්තඤ්ඤානාමුඛෙන පච්චයපටිසෙවනසීලං වුත්තං. තෙන කිං දීපෙති? යථා ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, බ්ඡං වපිත්වා සස්සපරිපාලනත්ථං කණ්ටකච්චිං වා රුක්ඛච්චිං වා පාකාරපරික්ඛෙපං වා කරොසි, තෙන තෙ ගොමහිංසම්ගගණා පචෙසං අලභන්තා සස්සං න විලුම්පන්ති, එවමහම්පි සද්ධාබ්බෙ වපිත්වා නානප්පකාරකුසලසස්සපරිපාලනත්ථං කායවච්ඡආභාරගුත්තිමයං නිවිධපරික්ඛෙපං කරොමි. තෙන මෙ රාගාදිඅකුසලධම්මගොමහිංසම්ගගණා පචෙසං අලභන්තා නානප්පකාරකුසලසස්සං න විලුම්පන්තිති.

සච්චං කරොමි නිද්දානන්ති එත්ථ ද්විති ද්වාරෙහි අවිසංවාදනං සච්චං. නිද්දානන්ති ඡෙදනං ලුනනං උප්පාටනං, කරණත්ථෙ වෙන උපයොගවචනං වෙදිතබ්බං. අයඤ්ඤාති එත්ථ අත්ථො “සච්චෙන කරොමි නිද්දාන”න්ති. කිං වුත්තං හොති? යථා ත්වං බාහිරං කසිං කසිත්වා සස්සදුසකානං තිණානං භත්ථො වා අසිතෙන වා නිද්දානං කරොසි; එවමහම්පි අප්ඤ්ඤාතිකං කසිං කසිත්වා කුසලසස්සදුසකානං විසංවාදනතිණානං සච්චෙන නිද්දානං කරොමි. ඤාණසච්චං වා එත්ථ සච්චන්ති වෙදිතබ්බං, යං තං යථාභුතඤ්ඤානන්ති වුච්චති. තෙන අත්තසඤ්ඤාදීනං තිණානං නිද්දානං කරොමිති එවං යොජෙතබ්බං. අප්ථ වා නිද්දානන්ති ඡෙදකං ලාවකං, උප්පාටකන්ති අත්ථො. එවං සන්තෙ

යථා ත්වං දාසං වා කම්මකරං වා නිද්දානං කරොසි, “නිද්දෙහි තිණානි”ති තිණානං ඡෙදකං ලාවකං උප්පාටකං කරොසි; එවමහං සච්චං කරොමිති උපයොගවචනෙනෙව චත්තුං යුජ්ජති. අපං වා සච්චන්ති දිට්ඨිසච්චං. තමහං නිද්දානං කරොමි, ඡීන්දිතබ්බං ලුතිතබ්බං උප්පාටෙතබ්බං කරොමිති එවමිති උපයොගවචනෙනෙව චත්තුං යුජ්ජති.

සොරච්චං මෙ පමොවනන්ති එත්ථ යං තං “කායිකො අවිතික්කමො, වාචසිකො අවිතික්කමො”ති, එවං සීලමෙව “සොරච්ච”න්ති චුත්තං, න තං ඉධ අධිප්පෙනං, චුත්තමෙව එතං “කායගුත්තො”ති ආදිනා නයෙන, අරහත්තඵලං පන අධිප්පෙනං. තමිති හි සුන්දරෙ නිබ්බානෙ රතභාවතො “සොරච්ච”න්ති චුච්චති. පමොවනන්ති යොග්ගවිස්සජ්ජනං. කිං චුත්තං හොති? යථා තව පමොවනං පුනපි සායන්තෙ වා දුතියදිවසෙ වා අනාගතසංචච්ජරෙ වා යොජෙතබ්බතො අප්පමොවනමෙව හොති, න මම එවං. න හි මම අන්තරා මොවනං නාම අත්ථී. අහඤ්ඤි දීපඛිකරදසබ්බකාලතො පහුති පඤ්ඤානඛිගලෙ වීරියබලිබද්දෙ යොජෙත්වා චත්තාරි අසඬ්ඛොයානාති කප්පසතසහස්සඤ්ච මහාකසිං කසන්තො තාව න මුඤ්චිං, යාව න සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣති. යදා ව මෙ සබ්බං තං කාලං ඛෙපෙත්වා බොධිරුක්ඛමුලෙ අපරාජිතපල්ලඛකෙ නිසින්තස්ස සබ්බගුණපරිවාරං අරහත්තඵලං උදපාදි, තදා මයා තං සබ්බසුඤ්ඤාකපටිප්පස්සද්ධිප්පත්තියා පමුත්තං, න දානි පුන යොජෙතබ්බං භවිස්සතිති. එතමත්ථං සන්ධායාහ භගවා – “සොරච්චං මෙ පමොවන”න්ති.

79. වීරියං මෙ ධුරධොරය්හන්ති එත්ථ වීරියන්ති “කායිකො වා, වෙතසිකො වා වීරියාරම්භො”ති ආදිනා නයෙන චුත්තපට්ඨානං. ධුරායං ධොරය්හං ධුරධොරය්හං, ධුරං වහන්ති අත්ථො. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස ධුරායං ධොරය්හාකඬ්ඨිතං නඬ්ඨගලං භූමිසනං හින්දති, මූලසන්තානකානි ව පදාලෙති, එවං භගවතො වීරියාකඬ්ඨිතං පඤ්ඤානඛිගලං යථාචුත්තං සනං හින්දති, කිලෙසසන්තානකානි ව පදාලෙති. තෙනාහ – “වීරියං මෙ ධුරධොරය්හ”න්ති. අපං වා පුරිමධුරං වහන්තා ධුරා, මූලධුරං වහන්තා ධොරය්හා; ධුරා ව ධොරය්හා ව ධුරධොරය්හා. තත්ථ යථා බ්‍රාහ්මණස්ස එකමෙකස්මිං නඬ්ඨගලෙ චතුබලිබද්දප්පහෙදං ධුරධොරය්හං වහන්තං උප්පන්තානුප්පන්තනිණුලසාතං සස්සසම්පත්තිඤ්ච සාධෙති, එවං භගවතො චතුසම්මප්පට්ඨානවීරියප්පහෙදං ධුරධොරය්හං වහන්තං උප්පන්තානුප්පන්තාකුසලමූලසාතං කුසලසම්පත්තිඤ්ච සාධෙති. තෙනාහ – “වීරියං මෙ ධුරධොරය්හ”න්ති.

යොගක්ඛෙමාධිවාහනන්ති එත්ථ යොගෙහි ඛෙමත්තා “යොගක්ඛෙම”න්ති නිබ්බානං චුච්චති, තං අධිකත්වා වාභීයති, අභිමුඛං වා වාභීයති අධිවාහනං. යොගක්ඛෙමස්ස අධිවාහනං යොගක්ඛෙමාධිවාහනං. තෙන කිං දීපෙති? යථා තව ධුරධොරය්හං පුරත්ථිමං දිසං පච්ඡිමාදීසු වා අඤ්ඤතරං අභිමුඛං වාභීයති, තථා මම ධුරධොරය්හං නිබ්බානාභිමුඛං වාභීයති.

එවං වාභීයමානඤ්ච ගච්ජති අනිචත්තන්තං. යථා තව නඬ්ඨගලං වහන්තං ධුරධොරය්හං ඛෙත්තකොටිං පත්වා පුන නිචත්තති, එවං අනිචත්තන්තං දීපඛිකරකාලතො පහුති ගච්ජතෙව. යස්මා වා තෙන තෙන මග්ගෙන පහීනා කිලෙසා පුනප්පුනං පහාතබ්බා න හොන්ති, යථා තව නඬ්ඨගලෙන ඡීන්තානි තිණානි පුනපි අපරස්මිං සමයෙ ඡීන්දිතබ්බානි හොන්ති, තස්මාපි එතං පඨමමග්ගවසෙන දිට්ඨෙකට්ඨෙ කිලෙසෙ, දුතියවසෙන ඔළාරිකෙ, තතියවසෙන අනුසහගතෙ කිලෙසෙ, චතුත්ථවසෙන සබ්බකිලෙසෙ පජහන්තං ගච්ජති අනිචත්තන්තං. අපං වා ගච්ජති අනිචත්තන්ති නිචත්තනරහිතං හුත්වා ගච්ජති අත්ථො. න්ති තං ධුරධොරය්හං. එවමිපෙත්ථ පදවිජෙදො වෙදිතබ්බො. එවං ගච්ජන්තඤ්ච යථා තව ධුරධොරය්හං න තං ඨානං ගච්ජති, යත්ථ ගන්ත්වා කස්සකො අසොකො නිස්සොකො වීරජො හුත්වා න සොචති, එතං පන තං ඨානං ගච්ජති, යත්ථ ගන්ත්වා න සොචති. යත්ථ සතිපාවනෙන එතං වීරියධුරධොරය්හං වොදෙන්තො ගන්ත්වා මාදිසො කස්සකො අසොකො නිස්සොකො වීරජො හුත්වා න සොචති, තං සබ්බසොකසල්ලසමුග්ගාතභූතං නිබ්බානාමතසඬ්ඛානං ඨානං ගච්ජතිති.

80. ඉදානි නිගමනං කරොන්තො භගවා ඉමං ගාථමාහ –

“එවමෙසා කසි කට්ඨා, සා හොති අමතප්ඵලා;
එතං කසිං කසිත්වාන, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති.

තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො – මයා බ්‍රාහ්මණ එසා සද්ධාබ්ඡා තපොවුට්ඨියා අනුග්ගහිතා කසි, පඤ්ඤාමයං යුගතඛිගලං, හිරිමයඤ්ච රීසං, මනොමයෙන යොත්තෙන, එකාබද්ධං කත්වා, පඤ්ඤානඛිගලෙ සතිඵාලං ආකොටෙන්වා, සතිපාවනං ගහෙන්වා, කායවච්ඡාභාරගුත්තියා ගොපෙත්වා, සච්චං නිද්දානං කත්වා, සොරච්චං පමොවනං වීරියං ධුරධොරය්හං යොගක්ඛෙමාභිමුඛං අනිචත්තන්තං වාහෙන්තෙන කට්ඨා, කසිකම්මපරියොසානං චතුබ්බිධං සාමඤ්ඤඵලං පාපිනා, සා හොති අමතප්ඵලා, සා එසා කසි අමතප්ඵලා හොති. අමතං චුච්චති නිබ්බානං, නිබ්බානානිසංසා හොතිති අත්ථො. සා බො පනෙසා කසි න මමෙවෙකස්ස අමතප්ඵලා හොති, අපිච, බො, පන යො කොචි ඛත්තියො වා බ්‍රාහ්මණො වා වෙස්සො වා සුද්දො වා ගහට්ඨො වා පබ්බජිතො වා එතං කසිං කසති, සො සබ්බොපි එතං කසිං කසිත්වාන, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති, සබ්බස්මා වට්ටදුක්ඛදුක්ඛදුක්ඛසඬ්ඛාරදුක්ඛවිපරිණාමදුක්ඛා පමුච්චති. එවං භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස අරහත්තනිකුටෙන නිබ්බානපරියොසානං කත්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

තනො බ්‍රාහ්මණෝ ගම්හිරන්ථං දෙසනං සුත්වා “මම කසිඵලං භුඤ්ජිත්වා අපරජ්ජු ඵව ඡාතො හොති, ඉමස්ස පන කසි අමතප්ඵලා, තස්සා ඵලං භුඤ්ජිත්වා සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති” ති ව විදිත්වා පසන්තො පසන්තාකාරං කාතුං පායාසං දාතුමාරද්ධො. තෙනාහ “අථ ඛො කසිභාරද්වාජො” ති. තත්ථ මහනියාති මහනියන්ති අත්ථො. කංසපාතියාති සුවණ්ණපාතියං, සතසහස්සග්ගසනකෙ අත්තනො සුවණ්ණථාලෙ. වඩ්ඪෙත්වාති ඡුපිත්වා, ආකිරිත්වාති චුත්තං හොති. භගවතො උපනාමෙසීති සප්පිමධුථාණිකාදීහි විචිත්‍රං කත්වා, දුකුලවිතානෙන පටිච්ඡාදෙත්වා, උක්ඛිපිත්වා, සක්කච්චං තථාගතස්ස අභිභරි. කින්ති? “භුඤ්ජතු භවං ගොතමො පායාසං, කස්සකො භව” න්ති. තනො කස්සකභාවසාධකං කාරණමාහ “යඤ්ඡි...පෙ.... කසති” ති, යස්මා භවං...පෙ.... කසතිති චුත්තං හොති. අථ භගවා “ගාථාහිගිතං මෙ” ති ආහ.

81. තත්ථ ගාථාහිගිතන්ති ගාථාහි අභිගිතං, ගාථායො භාසිත්වා උද්ධන්ති චුත්තං හොති. මෙති මයා. අභොජනෙය්‍යන්ති භුඤ්ජනාරහං න හොති. සම්පස්සන්ති සම්මා ආජීවසුද්ධිං පස්සනං, සමන්තා වා පස්සනං සම්පස්සනං, බුද්ධානන්ති චුත්තං හොති. නෙස ධම්මොති “ගාථාහිගිතං භුඤ්ජිතබ්බ” න්ති එස ධම්මො එතං වාරිත්තං න හොති, තස්මා ගාථාහිගිතං පනුදන්ති බුද්ධා පටික්ඛිපන්ති න භුඤ්ජන්තිති. කිං පන භගවතා පායාසත්ථං ගාථා අභිගිතා, යෙන එවමාහාති? න එතදත්ථං අභිගිතා, අපිච, ඛො, පන පාතො පටියාය ඛෙත්තසම්පෙ යත්වා කට්ඨඡුභික්ඛම්පි අලභිත්වා පුන සකලබුද්ධගුණෙ පකාසෙත්වා උද්ධං තදෙනං නටනච්චකාදීහි නච්චිත්වා ගායිත්වා ව උද්ධසදිසං හොති, තෙන “ගාථාහිගිත” න්ති චුත්තං. තාදිසඤ්ච යස්මා බුද්ධානං න කප්පති, තස්මා “අභොජනෙය්‍ය” න්ති චුත්තං. අප්පිච්ඡතානුරූපඤ්චෙනං න හොති, තස්මාපි පච්ඡිමං ජනනං අනුකම්පමානෙන ව එවං චුත්තං. යනු ව නාම පරප්පකාසිතෙනාපි අත්තනො ගුණෙන උප්පන්නං ලාභං පටික්ඛිපන්ති සෙය්‍යාථාපි අප්පිච්ඡො සටිකාරො කුම්භකාරො, තනු කථං කොට්ඨපත්තාය අප්පිච්ඡතාය සමන්තාගතො භගවා අත්තනාව අත්තනො ගුණප්පකාසනෙන උප්පන්නං ලාභං සාදිසිස්සති, යතො යුත්තමෙව එතං භගවතො වත්තුන්ති.

එත්තාවතා “අප්පසන්නං අදාතුකාමං බ්‍රාහ්මණං ගාථාගායනෙන දාතුකාමං කත්වා, සමණො ගොතමො භොජනං පටිග්ගහෙසි, ආමිසකාරණා ඉමස්ස දෙසනා” ති ඉමම්හා ලොකාපවාදා අත්තානං මොචෙන්තො දෙසනාපාරිසුද්ධිං දිපෙන්වා, ඉදානි ආජීවපාරිසුද්ධිං දිපෙන්තො ආහ “ධම්මෙ සති බ්‍රාහ්මණ චුත්තිරෙසා” ති තස්සත්ථො – ආජීවපාරිසුද්ධිධම්මෙ වා දසවිධසුවරිතධම්මෙ වා බුද්ධානං වාරිත්තධම්මෙ වා සති සංචිජ්ජමානෙ අනුපහතෙ වත්තමානෙ චුත්තිරෙසා එකන්තවොදාතා ආකාසෙ පාණිප්පසාරණකප්පා එසනා පරියෙසනා ජීවිතචුත්ති බුද්ධානං බ්‍රාහ්මණාති.

82. එවං චුත්තෙ බ්‍රාහ්මණො “පායාසං මෙ පටික්ඛිපති, අකප්පියං කිරෙතං භොජනං, අධඤ්ඤො වතස්මිං, දානං දාතුං න ලභාමී” ති දොමනස්සං උප්පාදෙත්වා “අප්පෙව නාම අඤ්ඤං පටිග්ගණ්හෙය්‍යා” ති ව චින්තෙසි. තං ඤත්වා භගවා “අහං භික්ඛාචාරවෙලං පරිච්ඡින්නිත්වා ආගතො – ‘එත්තකෙන කාලෙන ඉමං බ්‍රාහ්මණං පසාදෙස්සාමී’ ති, බ්‍රාහ්මණො ව දොමනස්සං අකාසි. ඉදානි තෙන දොමනස්සෙන මයි චිත්තං පකොපෙන්වා අමතවරධම්මං පටිච්ඡික්ඛිතුං න සක්ඛිස්සති” ති බ්‍රාහ්මණස්ස පසාදජනනත්ථං තෙන පත්ථිතමනොරථං පුරෙන්නො ආහ “අඤ්ඤෙන ව කෙවලින” න්ති. තත්ථ කෙවලිනන්ති සබ්බගුණපරිපුණ්ණං, සබ්බයොගච්ඡිකායුත්තං වාති අත්ථො. මහන්තානං සීලක්ඛන්ධාදීනං ගුණානං එසනතො මහෙසිං. පරික්ඛිණසබ්බාසවත්තා ඛිණාසවං. හත්ථපාදකුක්කුච්චමාදිං කත්වා චූපසන්තසබ්බකුක්කුච්චත්තා කුක්කුච්චචූපසන්තං. උපට්ඨහස්සුති පරිච්ඡස්ස පටිමානායස්සු. එවං බ්‍රාහ්මණෙන චිත්තෙ උප්පාදිතෙපි පරියායමෙව හණති, න තු හණති “දෙහි, ආහරාහි” ති. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව.

අථ බ්‍රාහ්මණො “අයං පායාසො භගවතො ආනිතො නාහං අරහාමි තං අත්තනො ඡන්දෙන කස්සච දාතු” න්ති චින්තෙන්වා ආහ “අථ කස්ස වාහ” න්ති. තනො භගවා “තං පායාසං යපෙන්වා තථාගතං තථාගතසාවකඤ්ච අඤ්ඤස්ස අජීරණධම්මො” ති ඤත්වා ආහ – “න ඛවාහං ත” න්ති. තත්ථ සදෙවකච්චනෙන පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගහණං, සමාරකච්චනෙන ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගහණං, සබ්බමකච්චනෙන රූපාවචරබ්‍රහ්මග්ගහණං අරූපාවචරා පන භුඤ්ජෙය්‍යුන්ති අසම්භාවනෙය්‍යා. සස්සමණබ්‍රාහ්මණච්චනෙන සාසනපච්චත්ථිකපච්චාමිත්තසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණං සම්මතපාඨානිතපාපසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණඤ්ච. පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගහණං, සදෙවමනුස්සවචනෙන සම්මුතිදෙවඅවසෙසමනුස්සග්ගහණං. එවමෙත්ථ තීහි වචනෙහි ඔකාසලොකො, ද්විහි පජාවසෙන සත්තලොකො ගහිතොති වෙදිතබ්බො. එස සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරං පන ආලවකසුත්තෙ වණ්ණයිස්සාම.

කස්මා පන සදෙවකාදිසු කස්සච න සම්මා පරිණාමං ගච්ඡෙය්‍යාති? ඔළාරිකෙ සුබ්බමොජාපක්ඛිපනතො. ඉමස්මිඤ්ඡි පායාසෙ භගවත්තං උද්දිස්ස ගහිතමත්තෙයෙව දෙවතාහි ඔජා පක්ඛිත්තා යථා සුජාතාය පායාසෙ, චුන්දස්ස ව සුකරමද්දෙවෙ පච්චමානෙ, වෙරඤ්ජායඤ්ච භගවතා ගහිතගහිතාලොපෙ, හෙසජ්ජක්ඛන්ධකෙ ව කච්චානස්ස ගුල්ලකුම්භස්මිං අවසිට්ඨගුල්ලෙන. සො ඔළාරිකෙ සුබ්බමොජාපක්ඛිපනතො දෙවානං න පරිණමති. දෙවා හි සුබ්බමසරීරා, තෙසං ඔළාරිකො මනුස්සාහාරො න සම්මා පරිණමති. මනුස්සානම්පි න පරිණමති. මනුස්සා හි ඔළාරිකසරීරා, තෙසං සුබ්බමා දිබ්බොජා න සම්මා පරිණමති. තථාගතස්ස පන පකතිඅග්ගිතාව පරිණමති, සම්මා ජීරති. කායබලඤ්ඤාණබලප්පභාවෙනාති එකෙ තථාගතසාවකස්ස ඛිණාසවස්සෙන සමාධිබලෙන මත්තඤ්ඤාතාය ව පරිණමති, ඉතරෙසං ඉද්ධිමන්තානම්පි න පරිණමති. අචිත්තනීයං වා එත්ථ කාරණං, බුද්ධච්චිසයො එසොති.

තෙන හි ත්වන්ති යස්මා අඤ්ඤං න පස්සාමි, මම න කප්පති, මම අකප්පන්තං සාවකස්සාපි මෙ න කප්පති, තස්මා ත්වං බ්‍රාහ්මණාති චුත්තං හොති. අප්පහරිතෙනි පරිත්තහරිතනිණෙ, අප්පරුල්හරිතනිණෙ වා පාසාණපිට්ඨිසදිසෙ. අප්පාණකෙනි නිප්පාණකෙ, පායාසප්ඤ්ඤාත්ථරණකාරණෙන මරිතබ්බපාණරහිතෙ වා මහාඋදකක්ඛන්ධෙ. සහ නිණනිස්සිතෙහි පාණෙහි තිණානං පාණකානඤ්ච අනුරක්ඛණත්ථාය එතං චුත්තං. විච්චිට්ඨායති විච්චිට්ඨායති එවං සද්දං කරොති. සංධුපායති සමන්තා ධුපායති. සම්පඤ්ඤායති තථෙව අධිමත්තං ධුපායති. කස්මා එවං අහොසිති? හගවතො ආනුභාවෙන, න උදකස්ස, න පායාසස්ස, න බ්‍රාහ්මණස්ස, න අඤ්ඤෙසං දෙවයක්ඛාදිතං. හගවා හි බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මසංවෙගන්ථං තථා අධිට්ඨාසි. සෙය්‍යථාපි නාමාති ඔපම්මනිදස්සනමත්තමෙන, යථා ඵාලොති එත්තකමෙව චුත්තං හොති. සංචිග්ගො චිත්තෙන, ලොමහට්ඨජාතො සරිරෙන. සරිරෙ කිරස්ස නවනචුතිලොමකුපසහස්සාති සුචණ්ණහිත්තියා ආහතමණිනාගදන්තා විය උද්ධග්ගා අහෙසුං. සෙසං පාකටමෙව.

පාදෙසු පන නිපතිත්වා හගවතො ධම්මදෙසනං අබ්භනුමොදමානො හගවන්තං එතදවොච “අභික්කන්තං, හො ගොතම, අභික්කන්තං, හො ගොතමා”ති. අබ්භනුමොදනෙ හි අයමිධ අභික්කන්ත සද්දො. චිත්ථාරතො පනස්ස මඬිගලසුත්තවණ්ණනායං අත්ථවණ්ණනා ආචි හවිස්සති. යස්මා ච අබ්භනුමොදනත්ථෙ, තස්මා සාධු සාධු හො ගොතමාති චුත්තං හොතිති වෙදිතබ්බං.

“හයෙ කොධෙ පසංසායං, තුරිතෙ කොතුහලච්ඡරෙ;
භාසෙ සොකෙ පසාදෙ ව, කරෙ ආමෙඬිතං බුධො”ති. —

ඉමිනා ව ලක්ඛණෙන ඉධ පසාදවසෙන පසංසාවසෙන වායං ද්වික්ඛන්තුං චුත්තොති වෙදිතබ්බො. අථ වා අභික්කන්තන්ති අභික්කන්තං අතිඉට්ඨං, අතිමනාපං, අතිසුන්දරන්ති චුත්තං හොති.

තත්ථ එකෙන අභික්කන්තසද්දෙන දෙසනං ථොමෙති, එකෙන අත්තනො පසාදං. අයඤ්ඤි එත්ථ අධිප්පායො — අභික්කන්තං, හො ගොතම, යදිදං හොතො ගොතමස්ස ධම්මදෙසනා, අභික්කන්තං යදිදං හොතො ගොතමස්ස ධම්මදෙසනං ආගම්ම මම පසාදොති. හගවතො එව වා වචනං ද්වෙ ද්වෙ අත්ථෙ සන්ධාය ථොමෙති — හොතො ගොතමස්ස වචනං අභික්කන්තං දොසනාසනතො, අභික්කන්තං ගුණාධිගමනතො, තථා සද්ධාජනනතො, පඤ්ඤාජනනතො, සාත්ථතො, සබ්බඤ්ජනතො, උත්තානපදනො, ගම්භීරත්ථතො, කණ්ණසුඛතො, හදයඬිගමනො, අනත්තුක්කංසනතො, අපරවම්භනතො, කරුණාසිතලතො, පඤ්ඤාවදානතො, ආපාථරමණියතො, විමද්දක්ඛමතො, සුය්‍යමානසුඛතො, විමංසියමානහිතතොති එවමාදිහි යොජෙතබ්බං.

තතො පරම්පි වතුහි උපමාහි දෙසනංයෙව ථොමෙති. තත්ථ නික්කුප්පිතන්ති අධොමුඛට්ඨපිතං, හෙට්ඨා මුඛජාතං වා. උක්කුප්පෙය්‍යාති උපරිමුඛං කරෙය්‍ය. පටිච්ඡන්තන්ති තිණපණ්ණාදිච්ඡාදිතං. විචරෙය්‍යාති උග්ගාටෙය්‍ය. මුල්ලස්සාති දිසාමුල්ලස්ස. මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍යාති හත්ථෙ ගහෙත්වා “එස මග්ගො”ති වදෙය්‍ය. අන්ධකාරෙති කාලපක්ඛවාතුද්දසිඅඬිඨරත්තසනවනසණ්ඨමෙසපටලෙහි වතුරඬිගෙ තමසි. අයං තාව පදත්ථො.

අයං පන අධිප්පායයොජනා — යථා කොචි නික්කුප්පිතං උක්කුප්පෙය්‍ය, එවං සද්ධම්මවිමුඛං අසද්ධම්මපතිතං මං අසද්ධම්මා චුට්ඨාපෙන්තෙන, යථා පටිච්ඡන්තං විචරෙය්‍ය; එවං කස්සපස්ස හගවතො සාසනන්තරධානා පභුති මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තං සාසනං විචරන්තෙන, යථා මුල්ලස්ස මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, එවං කුම්මග්ගමිච්ඡාමග්ගපටිපන්නස්ස මෙ සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආචික්ඛන්තෙන, යථා අන්ධකාරෙ තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය, එවං මොහන්ධකාරනිමුග්ගස්ස මෙ බුද්ධාදිරනනරූපාති අපස්සනො තප්පටිච්ඡාදකමොහන්ධකාරවිද්ධංසකදෙසනාපජ්ජොතධාරණෙන මය්‍හං හොතා ගොතමෙන එතෙහි පරියායෙහි දෙසිතන්තා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො.

අථ වා එකච්චියෙන මත්තෙන යස්මා අයං ධම්මො දුක්ඛදස්සනෙන අසුභෙ “සුභ”න්ති විපල්ලාසප්පහානෙන ව නික්කුප්පිතක්කුප්පිතසදිසො, සමුදයදස්සනෙන දුක්ඛෙ “සුඛ”න්ති විපල්ලාසප්පහානෙන ව පටිච්ඡන්තවිචරණසදිසො, නිරොධදස්සනෙන අනිච්චෙ “නිච්ච”න්ති විපල්ලාසප්පහානෙන ව මුල්ලස්ස මග්ගාචික්ඛණසදිසො, මග්ගදස්සනෙන අනත්තනි “අත්තා”ති විපල්ලාසප්පහානෙන ව අන්ධකාරෙ පජ්ජොතසදිසො, තස්මා සෙය්‍යථාපි නාම නික්කුප්පිතං වා උක්කුප්පෙය්‍ය...පෙ... පජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය “වක්ඛුමන්තො රූපාති දක්ඛන්ති”ති, එවං පකාසිතො හොති.

යස්මා පනෙත්ථ සද්ධාතපකායගුත්තතාදිහි සීලක්ඛන්ධො පකාසිතො හොති, පඤ්ඤාය පඤ්ඤාක්ඛන්ධො, හිරිමනාදිහි සමාධික්ඛන්ධො, යොගක්ඛෙමෙන නිරොධොති එවං නික්ඛන්ධො අරියමග්ගො නිරොධො වාති සරූපෙනෙව ද්වෙ අරියසච්චාති පකාසිතාති. තත්ථ මග්ගො පටිපක්ඛො සමුදයස්ස, නිරොධො දුක්ඛස්සාති පටිපක්ඛෙන ද්වෙ. ඉති ඉමිනා පරියායෙන වත්තාරි සච්චාති පකාසිතාති. තස්මා අනෙකපරියායෙන පකාසිතො හොතිති වෙදිතබ්බො .

එසාහන්තිආදිසු එසො අහන්ති එසාහං. සරණං ගච්ඡාමිති පාදෙසු නිපතිත්වා පණිපාතෙන සරණගමනෙන ගතොපි ඉදානි වාචාය සමාදියන්තො ආහ. අථ වා පණිපාතෙන බුද්ධංයෙව සරණං ගතොති ඉදානි තං ආදිං කත්වා සෙසෙ

ධම්මසංඝයාගේ ගන්තුං ආගම. අප්පකල්පනා අප්පකල්පනා ආදිය කල්පනා, අප්පකල්පනා වා පාඨය, ද-කාරො පදසන්ධිකරො, අප්ප අග්ගං කල්පනා වුත්තං හොති. පාඨෙහි උපෙතං පාඨපෙතං, යාව මෙ ජීවිතං පවත්නති, තාව උපෙතං, අනඤ්ඤාසන්ධිකං නිච්ඡිද්ධං සරණගමනෙහි සරණං ගතං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු ජානාතුති වුත්තං හොති. එත්තාවතා අනෙත සුතානුරූපා පටිපත්ති දස්සිතා හොති. නික්කල්පනාදීහි වා සන්ධිසම්පත්ති දස්සෙත්වා ඉමිනා “එසාහ”න්තිආදිනා සිස්සසම්පත්ති දස්සිතා. තෙන වා පඤ්ඤාපටිලාභං දස්සෙත්වා ඉමිනා සද්ධාපටිලාභො දස්සිතො. ඉදානි එවං පටිලද්ධසද්ධෙත පඤ්ඤාවතා යං කත්තබ්බං, තං කත්තුකාමො භගවන්තං යාවති “ලභෙය්‍යාහ”න්ති. තත්ථ භගවතො ඉද්ධියාදීහි අභිප්පසාදිතවිත්තො “භගවාපි චක්කවත්තිරප්පං පභාය පබ්බජිතො, කිම්භිදං පනාහ”න්ති සද්ධාය පබ්බජ්ජං යාවති, තත්ථ පරිපුරකාරිතං පත්තේත්තො පඤ්ඤාය උපසම්පදං. සෙසං පාකට්මෙව.

එකො වුපකට්ඨොතිආදියු පන එකො කායවිවෙකෙන, වුපකට්ඨො විත්තවිවෙකෙන, අප්පමත්තො කම්මට්ඨානෙ සතිඅවිජ්ඣනෙන, ආතාපී කායිකවෙතසිකවීරියසංඛ්‍යාතෙන ආතාපෙන, පහිත්තො කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛතාය විහරන්තො අඤ්ඤාතරඉරියාපට්ඨිහරෙන. න විරස්සෙවාති පබ්බජ්ජං උපාදාය වුවිච්ඡි. කුලපුත්තාති දුට්ඨා කුලපුත්තා, ජාතිකුලපුත්තා, ආචාරකුලපුත්තා ව. අයං පන උභයථාපි කුලපුත්තො. අගාරස්මාති සරා. අගාරානං හිතං අගාරියං කසිගොරක්ඛාදිකුටුම්භපොසනකම්මං වුවිච්ඡි. නත්ථි එත්ථ අගාරියන්ති අනගාරියං, පබ්බජ්ජායෙන අධිවචනං පබ්බජන්තිති උපගවිජන්ති උපසංඝිකමන්ති. තදනුත්තරන්ති තං අනුත්තරං. බ්‍රහ්මචරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මචරියස්ස පරියොසානං, අරහත්තඵලන්ති වුත්තං හොති. තස්ස හි අත්ථාය කුලපුත්තා පබ්බජන්ති. දිට්ඨෙව ධම්මෙති තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සම්මාදිකල්පනා අත්තනායෙව පඤ්ඤාය පව්චක්ඛං කත්වා, අපරප්පච්චයං ඤත්වාති අත්ථො. උපසම්පජ්ජ විහාසිති පාපුණ්ත්වා සම්පාදෙත්වා වා විහාසි. එවං විහරන්තො ව ඛිණං ජාති...පෙ.... අබ්බඤ්ඤාසි. එතෙනස්ස පව්චකේඛණභූමිං දස්සෙති.

කතමා පනස්ස ජාති ඛිණං, කප්ඤ්ච නං අබ්බඤ්ඤාසිති? වුවිච්ඡෙ - න තාවස්ස අතිතා ජාති ඛිණං පුබ්බෙව ඛිණත්තා, න අනාගතා අනාගතෙ වායාමාභාවතො, න පටිච්ඡපන්තා විජ්ජමානත්තා. යා පන මග්ගස්ස අභාවිතත්තා උප්පජ්ජෙය්‍යා එකච්ඡපඤ්චවොකාරභවෙසු එකච්ඡපඤ්චක්ඛන්ධප්පභෙදා ජාති, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මං ආපජ්ජෙන න ඛිණං. තං සො මග්ගභාවතාය පහිනකිලෙසෙ පව්චකේඛන්වා කිලෙසාභාවෙ විජ්ජමානම්පි කම්මං ආයතිං අපට්ඨන්ධිකං හොතිති ජානන්තො ජානාති.

වුසිතන්ති වුත්ථං පරිවුත්ථං, කතං චරිතං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මචරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මචරියං. කතං කරණියන්ති චතුසු සම්මෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහනසම්මිකිරියභාවනාවසෙන සොළසවිධම්පි කිච්චං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉදානි පුන ඉත්ථභාවාය එවං සොළසකිච්චභාවාය කිලෙසක්ඛයාය වා මග්ගභාවනා නත්ථිති. අථ වා ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථභාවතො, ඉමස්මි එවංපකාරා ඉදානි චත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං ඛන්ධසන්තානං නත්ථි. ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤානා නිට්ඨන්ති ඡින්නමුලකො රුක්ඛො වියාති අබ්බඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරොති එකො. අරහතන්ති අරහත්තානං. මහාසාවකානං අබ්බන්තරො ආයස්මා භාරද්වාජො අහොසිති අයං කිරෙත්ථ අධිප්පායොති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කසිභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. වුන්දසුත්තවණ්ණනා

83. පුච්ඡාමි මුනිං පහුතපඤ්ඤන්ති වුන්දසුත්තං. කා උප්පත්ති? සංඛ්‍යෙපතො තාව අත්තජ්ඣාසයපරජ්ඣාසයඅට්ඨප්පත්තිපුච්ඡාවසිකභෙදතො චතුසු උප්පත්තිසු ඉමස්ස සුත්තස්ස පුච්ඡාවසිකා උප්පත්ති. විත්ථාරතො පන එකං සමයං භගවා මල්ලෙසු වාරිකං චරමානො මහතා භික්ඛුසංඝසෙන සද්ධිං යෙන පාඨා තදවසරි. තත්‍ර සුදං භගවා පාඨායං විහරති වුන්දස්ස කම්මාරපුත්තස්ස අම්බවතෙ. ඉතො පහුති යාව “අථ ඛො භගවා පුබ්බඤ්ඤාසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවීරමාදාය සද්ධිං භික්ඛුසංඝසෙන යෙන වුන්දස්ස කම්මාරපුත්තස්ස නිවෙසනං තෙනුපසංඝිකම්; උපසංඝිකම්ත්වා පඤ්ඤන්තෙ ආසනෙ නිසීද්”ති (දී. නි. 2.189), තාව සුත්තෙ ආගතනායෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං.

එවං භික්ඛුසංඝසෙන සද්ධිං නිසීන්තෙ භගවති වුන්දො කම්මාරපුත්තො බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසංඝසං පරිවිසන්තො ඛාඤ්ජනසුපාදිගහණත්ථං භික්ඛුතං සුවණ්ණභාජනානි උපනාමෙසි. අපඤ්ඤන්තෙ සික්ඛාපදෙ කෙච්ඡි භික්ඛු සුවණ්ණභාජනානි පටිච්ඡිංසු කෙච්ඡි න පටිච්ඡිංසු. භගවතො පන එකමෙව භාජනං අත්තතො සෙලමයං පත්තං, දුතියභාජනං බුද්ධා න ගණ්හන්ති. තත්ථ අඤ්ඤතරො පාපභික්ඛු සහස්සග්ගසනකං සුවණ්ණභාජනං අත්තතො හොජනත්ථාය සම්පත්තං ථෙය්‍යවිත්තෙන කුඤ්චිකත්ථිකාය පත්ති. වුන්දො පරිවිසිත්වා හත්ථපාදං ධොවිත්වා භගවන්තං නමස්සමානො භික්ඛුසංඝසං ඔලොකෙන්තො තං භික්ඛුං අද්දස, දිස්වා ව පන අපස්සමානො විය හුත්වා න නං කිඤ්චි අභණ්ඨ භගවති ථෙරෙසු ව ගාරවෙන, අපිච්ඡ “මිථිභාදිට්ඨිකානං චචනපථො මා අහොසි”ති. සො “කිං නු ඛො

සංවරයුක්තායෙව සමණා, උදාහු භික්ෂාසංවරා ඊදිසාපි සමණා”ති ඤාතුකාමො සායන්භසමයෙ භගවන්තං උපසඬ්ඛමිත්වා ආහ “පුච්ඡාමි මුනි”න්ති.

තත්ථ පුච්ඡාමිති ඉදං “තිස්සො පුච්ඡා අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා”තිආදිනා (වුළුති. පුණ්ණකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 12) නයෙන නිද්දෙසෙ වුත්තනයමෙව. මුනින්ති එතමපි “මොනං වුවච්ඡි ඤාණං. යා පඤ්ඤා පජානනා...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි, තෙන ඤාණෙන සමන්තාගතො මුනි, මොනප්පත්තොති, තිණ් මොනෙයානාති කායමොනෙයා”න්තිආදිනා (මහානි. 14) නයෙන තත්ථෙව වුත්තනයමෙව . අයම්පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. පුච්ඡාමිති ඔකාසං කාරෙත්තො මුනින්ති මුනිමුනිං භගවන්තං ආලපති. පහුතපඤ්ඤන්තිආදිති උත්තිවචනාති, තෙහි තං මුනිං උනාති. තත්ථ පහුතපඤ්ඤන්ති විපුලපඤ්ඤං. ඤෙයාපරියන්තිකත්තා වස්ස විපුලතා වෙදිතබ්බො. ඉති වුත්තො කම්මාරපුත්තොති ඉදං ද්වයං ධනියසුත්තෙ වුත්තනයමෙව. ඉතො පරං පන එත්තකමපි අවත්වා සබ්බං වුත්තනයං ඡඩ්ඛෙත්වා අවුත්තනයමෙව වණ්ණයිස්සාම.

බුද්ධන්ති තිසු බුද්ධෙසු තතියබුද්ධං. ධම්මස්සාමිත්ති මග්ගධම්මස්ස ජනකත්තා පුත්තස්සෙව පිතරං අත්තනා උප්පාදිතස්ප්පායතනාදිනං විය ව ආවරියං ධම්මස්ස සාමිං, ධම්මස්සරං ධම්මරාජං ධම්මවසවත්තින්ති අත්ථො. වුත්තමපි චෙතං –

“සො හි, බ්‍රාහ්මණ, භගවා අනුප්පන්තස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙතා, අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජනෙනා, අනක්ඛාතස්ස මග්ගස්ස අක්ඛාතා, මග්ගඤ්ඤා, මග්ගවිදු, මග්ගකොවිදො. මග්ගානුගා ව පන එතරහි සාවකා විහරන්ති පච්ඡා සමන්තාගතා”ති (ම. නි. 3.79).

විතතණ්හන්ති විගතකාමභවවිභවතණ්හං. ද්විපදුත්තමන්ති ද්විපදානං උත්තමං. තත්ථ කිඤ්චාපි භගවා න කෙවලං ද්විපදුත්තමො එව, අථ බො යාවතා සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා...පෙ.... නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිතො වා, තෙසං සබ්බෙසං උත්තමො. අථ බො උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙන ද්විපදුත්තමොත්ථෙව වුවච්ඡි. ද්විපදා හි සබ්බසත්තානං උක්කට්ඨා වක්කවත්තිමහාසාවකපච්චෙකබුද්ධානං තත්ථ උප්පත්තිනො, තෙසඤ්ච උත්තමොති වුත්තෙ සබ්බසත්තුත්තමොති වුත්තොයෙව හොති. සාරථීනං පවරන්ති සාරෙතිති සාරථී, හත්ථිදමකාදිනමෙතං අධිවචනං. තෙසඤ්ච භගවා පවරො අනුත්තරෙන දමනෙන පුරිසදම්මෙ දමෙතුං සමත්ථභාවතො. යථාහ –

“හත්ථිදමකෙන, හික්ඛෙවෙ, හත්ථිදම්මො සාරිතො එකං එව දිසං ධාවති පුරන්ථිමං වා පච්ඡිමං වා උත්තරං වා දක්ඛිණං වා. අස්සදම්මකෙන, හික්ඛෙවෙ, අස්සදම්මො...පෙ.... ගොදම්මකෙන, හික්ඛෙවෙ, ගොදම්මො...පෙ.... දක්ඛිණං වා. තථාගතෙන හි, හික්ඛෙවෙ, අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන පුරිසදම්මො සාරිතො අට්ඨ දිසා විධාවති, රුපී රූපානි පස්සති, අයමෙකා දිසා...පෙ.... සඤ්ඤාවෙදියිතතිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං අට්ඨමි දිසා”ති (ම. නි. 3.312).

කතීති අත්ථප්පහෙදපුච්ඡා. ලොකෙති සත්තලොකෙ. සමණාති පුච්ඡිතබ්බඅත්ථනිදස්සනං. ඉඩ්ඝාති යාවතත්ථෙ නිපාතො. තදිඩ්ඝාති තෙ ඉඩ්ඝ. බුහිති ආචික්ඛ කථයස්සුති.

84. එවං වුත්තෙ භගවා වුත්තං කම්මාරපුත්තං “කිං, හන්තෙ, කුසලං, කිං අකුසල”න්තිආදිනා (ම. නි. 3.296) නයෙන ගිහිපඤ්ඤං අපුච්ඡිත්වා සමණපඤ්ඤං පුච්ඡන්තං දිස්වා ආවජ්ජෙත්තො “තං පාපහික්ඛුං සන්ධාය අයං පුච්ඡති”ති ඤාත්වා තස්ස අඤ්ඤත්‍ර වොහාරමත්තා අස්සමණභාවං දිපෙත්තො ආහ “චතුරො සමණා”ති. තත්ථ චතුරොති සඬ්ඛාපරිච්ඡේදො. සමණාති කදාචි භගවා තිත්ථියෙ සමණවාදෙන වදති; යථාහ – “යානි තානි පුට්ඨසමණබ්‍රාහ්මණානං වතකොතුහලමඬ්ගලානි”ති (ම. නි. 1.407). කදාචි පුට්ඨජනෙ; යථාහ – “සමණො සමණාති බො, හික්ඛෙවෙ, ජනො සඤ්ජානාති”ති (ම. නි. 1.435). කදාචි සෙක්ඛෙ; යථාහ – “ඉධෙව, හික්ඛෙවෙ, සමණො, ඉධ දුතියො සමණො”ති (ම. නි. 1.139; දී. නි. 2.214; අ. නි. 4.241). කදාචි බිණ්ණසවෙ; යථාහ – “ආසවානං ධයා සමණො හොති”ති (ම. නි. 1.438). කදාචි අත්තානංයෙව; යථාහ – “සමණොති බො, හික්ඛෙවෙ, තථාගතස්සෙතං අධිවචන”න්ති (අ. නි. 8.85). ඉධ පන තිහි පදෙහි සබ්බෙපි අරියෙ සීලවන්තං පුට්ඨජනඤ්ච , චතුත්ථෙන ඉතරං අස්සමණමපි හණ්ඩුං කාසාවකණ්ඨං කෙවලං වොහාරමත්තකෙන සමණොති සඬ්ගණ්හිත්වා “චතුරො සමණා”ති ආහ. න පඤ්චමත්ථීති ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ වොහාරමත්තකෙන පටිඤ්ඤාමත්තකෙනාපි පඤ්චමො සමණො නාම නත්ථි.

තෙ තෙ ආචිකරොමීති තෙ චතුරො සමණෙ තව පාකටෙ කරොමි. සක්ඛිපුට්ඨොති සම්මුඛා පුච්ඡිතො. මග්ගජිනොති මග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ විජිතාවිති අත්ථො. මග්ගදෙසකොති පරෙසං මග්ගං දෙසෙනා. මග්ගෙ ජීවතීති සත්තසු සෙක්ඛෙසු යො කොචි සෙක්ඛො අපරියොසිතමග්ගවාසත්තා ලොකුත්තරෙ, සීලවන්තපුට්ඨජනො ව ලොකියෙ මග්ගෙ ජීවති නාම, සීලවන්තපුට්ඨජනො වා ලොකුත්තරමග්ගනිමිත්තං ජීවනතොපි මග්ගෙ ජීවතීති වෙදිතබ්බො. යො ව මග්ගදුසිති යො ව දුස්සිලො මිච්ඡාදිට්ඨි මග්ගපටිලොමාය පටිපත්තියා මග්ගදුසකොති අත්ථො.

85. “ඉමෙ තෙ චතුරො සමණා”ති එවං භගවතා සඬ්ඛෙපෙන උද්දිට්ඨෙ චතුරො සමණෙ “අයං නාමෙත්ථ මග්ගජිනො, අයං මග්ගදෙසකො, අයං මග්ගෙ ජීවති, අයං මග්ගදුසි”ති එවං පටිච්ඡ්ඤාතුං අසක්කොන්තො පුන පුච්ඡිතුං

වුන්දො ආහ “කං මග්ගජින” න්ති. තත්ථ මග්ගෙ ජීවති මෙනි යො සො මග්ගෙ ජීවති, තං මෙ බුඞි පුට්ඨොති. සෙසං පාකට්ඨෙව.

86. ඉදානිස්ස භගවා චතුරොපි සමණෙ චතුහි ගාථාහි නිද්දිසන්තො ආහ “යො තිණ්ණකථංකථො විසල්ලො” ති. තත්ථ තිණ්ණකථංකථො විසල්ලොති එතං උරගසුත්තෙ වුත්තනයමෙව. අයං පන විසෙසො. යස්මා ඉමාය ගාථාය මග්ගජිනොති බුද්ධසමණො අධිප්පෙනො, තස්මා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන කථංකථාපතිරූපකස්ස සබ්බධම්මෙසු අඤ්ඤාණස්ස තිණ්ණත්තාපි “තිණ්ණකථංකථො” ති වෙදිතබ්බො. පුබ්බෙ වුත්තනයෙන හි තිණ්ණකථංකථාපි සොතාපන්නාදයො පච්චෙකබුද්ධපරියොසානා සකදාගාමිවිසයාදිසු බුද්ධවිසයපරියොසානෙසු පටිභ්ගඤ්ඤාණප්පභාවත්තා පරියායෙන අතිණ්ණකථංකථාව භොන්ති. භගවා පන සබ්බප්පකාරෙන තිණ්ණකථංකථොති. නිබ්බානාභිරතොති නිබ්බානෙ අභිරතො, ඵලසමාපත්තිවසෙන සදා නිබ්බානනින්තවිත්තොති අත්ථො. තාදිසො ච භගවා. යථාහ –

“සො බො අහං, අග්ගිවෙස්සන, තස්සා එව කථාය පරියොසානෙ, තස්මිංයෙව පුරිමස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ අජ්ඣන්තමෙව චිත්තං සණ්ඨපෙමි, සන්නිසාදෙමි, එකොදිං කරොමි, සමාදහාමි” ති (ම. නි. 1.387).

අනානුගිද්ධොති කඤ්චි ධම්මං තණ්හාගෙධෙන අනනුගිජ්ඣන්තො. ලොකස්ස සදෙවකස්ස නෙතාති ආසයානුසයානුලොමෙන ධම්මං දෙසෙත්වා පාරායනමහාසමයාදිසු අනෙකෙසු සුත්තන්තෙසු අපරිමාණානං දෙවමනුස්සානං සච්චපට්ඨෙධසම්පාදනෙන සදෙවකස්ස ලොකස්ස නෙතා, ගමයිතා, තාරෙතා, පාරං සම්පාපෙතාති අත්ථො. තාදිත්ති තාදිසං යථාවුත්තප්පකාරලොකධම්මෙහි නිබ්බිකාරන්ති අත්ථො. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

87. එවං භගවා ඉමාය ගාථාය “මග්ගජින” න්ති බුද්ධසමණං නිද්දිසිත්වා ඉදානි ඛිණ්ණසවසමණං නිද්දිසන්තො ආහ “පරමං පරමන්ති” ති. තත්ථ පරමං නාම නිබ්බානං, සබ්බධම්මානං අග්ගං උත්තමන්ති අත්ථො. පරමන්ති යොධ ඤත්වාති තං පරමං පරමම්ච්චෙව යො ඉධ සාසනෙ ඤත්වා පච්චෙකක්ඛණඤ්ඤාණෙන. අක්ඛාති විභජ්ජෙ ඉධෙව ධම්මන්ති නිබ්බානධම්මං අක්ඛාති, අත්තනා පටිච්චිධත්තා පරෙසං පාකට්ඨං කරොති “ඉදං නිබ්බාන” න්ති, මග්ගධම්මං විභජ්ජති “ඉමෙ චත්තාරො සතිපට්ඨානා...පෙ.... අරියො අට්ඨංඛිගිකො මග්ගො” ති. උභයම්පි චා උග්ගපට්ඨඤ්ඤානං සඬ්ඛෙපදෙසනාය ආචික්ඛති, විපඤ්චිතඤ්ඤානං විත්ථාරදෙසනාය විභජ්ජති. එවං ආචික්ඛන්තො විභජ්ජන්තො ච “ඉධෙව සාසනෙ අයං ධම්මො, න ඉතො ඛිද්ධා” ති සිහනාදං නදන්තො අක්ඛාති ච විභජ්ජති ච. තෙන වුත්තං “අක්ඛාති විභජ්ජෙ ඉධෙව ධම්ම” න්ති. තං කඬ්ඛජීදං මුනිං අනෙජන්ති තං එවරූපං චතුසච්චපට්ඨෙධෙන අත්තනො, දෙසනාය ච පරෙසං කඬ්ඛච්චෙදනෙන කඬ්ඛච්චීදං, මොනෙයාසමන්තාගමෙන මුනිං, ඵජාසඬ්ඛානාය තණ්හාය අභාවතො අනෙජං දුතියං භික්ඛුනමාහු මග්ගදෙසිත්ති.

88. එවං ඉමාය ගාථාය සයං අනුත්තරං මග්ගං උප්පාදෙත්වා දෙසනාය අනුත්තරො මග්ගදෙසී සමානොපි දුතම්ච ලෙඛවාචකම්ච ච රඤ්ඤො අත්තනො සාසනහරං සාසනජොතකඤ්ච “මග්ගදෙසී” න්ති ඛිණ්ණසවසමණං නිද්දිසිත්වා ඉදානි සෙක්ඛසමණඤ්ච සීලවන්තපුපුජ්ජනසමණඤ්ච නිද්දිසන්තො ආහ “යො ධම්මපදෙ” ති. තත්ථ පදවණ්ණනා පාකට්ඨෙව. අයං පනෙත්ථ අත්ථවණ්ණනා – යො නිබ්බානධම්මස්ස පදත්තා ධම්මපදෙ, උභො අන්තෙ අනුපගම්ම දෙසිත්තා ආසයානුරූපතො චා සතිපට්ඨානාදිනානප්පකාරෙහි දෙසිත්තා සුදෙසිතෙ, මග්ගසමඬ්ඛිති අනවසිතමග්ගකිච්චත්තා මග්ගෙ ජීවති, සීලසංයමෙන සඤ්ඤතො, කායාදිසු සුපට්ඨිතාය චිරකතාදිසරණාය චා සතියා සතිමා, අණුමත්තස්සාපි චජ්ජස්ස අභාවතො අනවජ්ජත්තා, කොට්ඨාසභාවෙන ච පදත්තා සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මසඬ්ඛානාති අනවජ්ජපදානි භඩ්ගඤ්ඤාණෙනො පභුති භාවනාසෙවනාය සෙවමානො, තං භික්ඛුනං තතියං මග්ගජීවිත්ති ආහුති.

89. එවං භගවා ඉමාය ගාථාය “මග්ගජීවි” න්ති සෙක්ඛසමණං සීලවන්තපුපුජ්ජනසමණඤ්ච නිද්දිසිත්වා ඉදානි තං භණ්ඩුං කාසාවකණ්ඨං කෙවලං වොහාරමත්තසමණං නිද්දිසන්තො ආහ “ජදනං කත්වානා” ති. තත්ථ ජදනං කත්වානාති පතිරූපං කරිත්වා, වෙසං ගහෙත්වා, ලිඬගං ධාරෙත්වාති අත්ථො. සුබ්බතානන්ති බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං. තෙසඤ්චි සුන්දරානි චතානි, තස්මා තෙ සුබ්බතානි වුව්චන්ති. පක්ඛන්දීති පක්ඛන්දකො, අන්තො පවිසකොති අත්ථො. දුස්සීලො හි ගුප්ථපට්ඨිජාදනත්ථං තිණ්ණපණ්ණාදිචජදනං විය අත්තනො දුස්සීලභාවං පට්ඨිජාදනත්ථං සුබ්බතානං ජදනං කත්වා “අභම්පි භික්ඛු” ති භික්ඛුමජ්ඣෙ පක්ඛන්දති, “එත්තකවස්සෙන භික්ඛුනා ගහෙතබ්බං එත” න්ති ලාභෙ දියමානෙ “අහං එත්තකවස්සො” ති ගණ්ඨිතුං පක්ඛන්දති, තෙන වුව්චති “ජදනං කත්වාන සුබ්බතානං පක්ඛන්දී” ති. චතුත්තම්පි ඛත්තියාදිකුලානං උප්පන්නං පසාදං අනනුරූපපට්ඨත්තියා දුසෙතිති කුලදුසකො. පගබ්භොති අට්ඨංට්ඨානෙන කායපාගබ්භියෙන, චතුට්ඨානෙන චචිපාගබ්භියෙන, අනෙකට්ඨානෙන මනොපාගබ්භියෙන ච සමන්තාගතොති අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරං පන මෙත්තසුත්තවණ්ණනායං චක්ඛාම.

කතපට්ඨිජාදනලක්ඛණාය මායාය සමන්තාගතත්තා මායාවී. සීලසංයමාභාවෙන අසඤ්ඤතො. පලාපසදිසත්තා පලාපො. යථා හි පලාපො අන්තො තණ්ඩුලරහිතොපි බහි ථුසෙන චිහි විය දිස්සති, එවම්ඨෙකච්චො අන්තො සීලාදිගුණසාරවිරහිතොපි බහි සුබ්බතචජදනෙන සමණෙවෙසෙන සමණො විය දිස්සති. සො එවං පලාපසදිසත්තා

“පලාපො”නි වුවිනි. ආනාපානස්සනිසුත්තෙ පන “අපලාපායං, භික්ඛවෙ, පරිසා, නිජ්ජලාපායං, භික්ඛවෙ, පරිසා, සුද්ධා සාරෙ පතිට්ඨිතා”නි (ම. නි. 3.146) එවං පුට්ඨජනකල්‍යාණොපි “පලාපො”නි වුත්තො . ඉධ පන කපිලසුත්තෙ ව “තතො පලාපෙ වාහෙථ, අස්සමණෙ සමණමානිනෙ”නි (සු. නි. 284) එවං පරාජිතකො “පලාපො”නි වුත්තො. පතිරූපෙන වරං සමග්ගස්සිති තං සුඛිකතානං ඡදනං කත්වා යථා වරන්තං “ආරඤ්ඤිකො අයං රුක්ඛමුලිකො, පංසුකුලිකො, පිණ්ඩපාතිකො, අජ්ජිවිජො, සන්තුට්ඨො”නි ඡනො ජානාති, එවං පතිරූපෙන යුත්තරූපෙන ඛාහිරමට්ඨෙත ආචාරෙන වරන්තො පුග්ගලො අත්තනො ලොකුත්තරමග්ගස්ස, පරෙසං සුගතිමග්ගස්ස ව දුසන්නො “මග්ගස්සි”නි වෙදිතබ්බො.

90. එවං ඉමාය ගාථාය “මග්ගස්සි”නි දුස්සිලං වොහාරමත්තකසමණං නිද්දිසිත්වා ඉදානි තෙසං අඤ්ඤාමඤ්ඤං අබ්‍යාමිස්සිභාවං දිපෙන්නො ආහ “එතෙ ව පටිච්ඡික්ඛි”නි. තස්සත්ථො – එතෙ චතුරො සමණෙ යථාවුත්තෙන ලක්ඛණෙන පටිච්ඡික්ඛි අඤ්ඤාසි සච්ඡාකාසි යො ගහට්ඨො ඛත්තියො වා බ්‍රාහ්මණො වා අඤ්ඤො වා කොචි, ඉමෙසං චතුත්තං සමණානං ලක්ඛණස්සවනමත්තෙන සුත්තවා, තස්සෙව ලක්ඛණස්ස අරියානං සන්තිකෙ සුත්තත්තා අරියසාවකො, තෙයෙව සමණෙ “අයඤ්ච අයඤ්ච එවංලක්ඛණො”නි පජානනමත්තෙන සජ්ජඤ්ඤො, යාදිසො අයං පච්ඡා වුත්තො මග්ගස්සි, ඉතරෙපි සබ්බෙ නෙතාදිසාති ඤත්වා ඉති දිස්වා එවං පාපං කරොන්තම්පි එතං පාපහික්ඛුං දිස්වා. තත්ථායං යොජනා – එතෙ ව පටිච්ඡික්ඛි යො ගහට්ඨො සුත්තවා අරියසාවකො සජ්ජඤ්ඤො, තස්ස තාය පඤ්ඤාය සබ්බෙ “නෙතාදිසා”නි ඤත්වා චිතරතො ඉති දිස්වා න භාපෙති සද්ධා, එවං පාපකම්මං කරොන්තං පාපහික්ඛුං දිස්වාපි න භාපෙති, න භායති, න තස්සති සද්ධාති.

එවං ඉමාය ගාථාය තෙසං අබ්‍යාමිස්සිභාවං දිපෙත්වා ඉදානි ඉති දිස්වාපි “සබ්බෙ නෙතාදිසා”නි ජානන්තං අරියසාවකං පසංසන්නො ආහ “කථඤ්චි දුට්ඨෙතා”නි. තස්ස සම්බන්ධො – එතදෙව ච යුත්තං සුත්තවතො අරියසාවකස්ස, යදිදං එකච්චං පාපං කරොන්තං ඉති දිස්වාපි සබ්බෙ “නෙතාදිසා”නි ජානන්තං. කිං කාරණං? කථඤ්චි දුට්ඨෙත අසම්පදුට්ඨං, සුද්ධං අසුද්ධෙන සමං කරෙය්‍යාති? තස්සත්ථො – කථඤ්චි සුත්තවා අරියසාවකො සජ්ජඤ්ඤො, සීලවිපත්තියා දුට්ඨෙන මග්ගස්සිතා අදුට්ඨං ඉතරං සමණත්තයං, සුද්ධං සමණත්තයමෙවං අපරිසුද්ධකායසමාවාරතාදීහි අසුද්ධෙන පච්ඡිමෙන වොහාරමත්තකසමණෙන සමං කරෙය්‍යා සදිසන්ති ජානෙය්‍යාති. සුත්තපරියොසානෙ උපාසකස්ස මග්ගො වා එලං වා න කථිතං. කථිතමත්තමෙව හි තස්ස පහිනන්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය වුත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පරාභවසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුත්තන්ති පරාභවසුත්තං. කා උජ්ජන්ති? මඬගලසුත්තං කිර සුත්වා දෙව්‍යානං එතදහොසි – “භගවතා මඬගලසුත්තෙ සත්තානං වුඬ්ඨිඤ්ච සොත්ථිඤ්ච කථයමානෙන එකංසෙන භවො එව කට්ඨිතො, නො පරාභවො. භන්ද දානි යෙන සත්තා පරිභායන්ති විනස්සන්ති, තං නෙසං පරාභවම්පි පුච්ඡාමා”නි. අප් මඬගලසුත්තං කට්ඨිතදිවසනො දුතියදිවසෙ දසසහස්සවක්කවාලෙසු දෙවතායො පරාභවසුත්තං සොතුකාමා ඉමස්මිං එකවක්කවාලෙ සන්තිපතිත්වා එකවාලග්ගකොට්ඨකාසමත්තෙ දසපි විසම්පි තිංසම්පි වත්තාලිසම්පි පඤ්ඤාසම්පි සට්ඨිපි සත්තතිපි අසීතිපි සුබ්බමත්තභාවෙ නිමිතින්තිවා සබ්බදෙවමාරබ්‍රහ්මානො සිරියා ව තෙජෙන ව අධිගස්භ විරොවමානං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්නං භගවන්තං පරිවාරෙත්වා අට්ඨංසු. තතො සක්කෙන දෙව්‍යාමිත්තදෙන ආණත්තො අඤ්ඤතරො දෙවපුත්තො භගවන්තං පරාභවපඤ්ඤං පුච්ඡි. අප් භගවා පුච්ඡාවසෙන ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදි ආයස්මතා ආනන්දෙන වුත්තං. “පරාභවන්තං පුරිස”න්තිආදිනා නයෙන එකන්තරිකා ගාථා දෙවපුත්තෙන වුත්තා, “සුච්ඡානො භවං හොති”නිආදිනා නයෙන එකන්තරිකා එව අවසානගාථා ව භගවතා වුත්තා, තදෙන සබ්බම්පි සමොධානෙන්වා “පරාභවසුත්ත”න්ති වුවිනි. තත්ථ “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං සබ්බං මඬගලසුත්තවණ්ණනායං වක්ඛාම.

91. පරාභවන්තං පුරිසන්තිආදිසු පන පරාභවන්තන්ති පරිභායන්තං විනස්සන්තං. පුරිසන්ති යංකිඤ්චි සත්තං ඡන්තුං. මයං පුච්ඡාම ගොතමාති සෙසදෙවෙහි සද්ධිං අත්තානං නිදස්සෙත්වා ඔකාසං කාරෙන්නො සො දෙවපුත්තො ගොත්තෙන භගවන්තං ආලපති. භවන්තං පුට්ඨමාගම්මාති මයඤ්චි භවන්තං පුච්ඡස්සාමාති තතො තතො වක්කවාලා ආගතාති අත්ථො. එතෙන ආදරං දස්සෙති. කිං පරාභවතො මුඛන්ති එවං ආගතානං අම්භාකං බුහි පරාභවතො පුරිසස්ස කිං මුඛං, කිං ද්වාරං, කා යොනි, කිං කාරණං, යෙන මයං පරාභවන්තං පුරිසං ජානෙය්‍යාමාති අත්ථො. එතෙන “පරාභවන්තං පුරිස”න්ති එත්ථ වුත්තස්ස පරාභවතො පුරිසස්ස පරාභවකාරණං පුච්ඡති. පරාභවකාරණෙ හි ඤාතෙ තෙන කාරණසාමඤ්ඤෙන සක්කා යො කොචි පරාභවපුරිසො ජානිතුන්ති .

92. අප්ස්ස භගවා සුට්ඨු පාකට්ඨකරණත්ථං පටිපක්ඛං දස්සෙත්වා පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය පරාභවමුඛං දිපෙන්නො ආහ “සුච්ඡානො භව”න්ති. තස්සත්ථො – ය්වායං භවං වඩ්ඨන්තො අපරිභායන්තො පුරිසො, සො

සුවිජානෝ හොති, සුබෙන අකසිරෙන අකිව්ජෙන සක්කා විජානිතුං. යොපායං පරාභවතිති පරාභවො, පරිභායති විනස්සති, යස්ස තුම්භෙ පරාභවතො පුරිසස්ස මුඛං මං පුච්ඡං, සොපි සුවිජානො. කථං? අයඤ්ඤි ධම්මකාමො භවං හොති දසකුසලකම්මපට්ඨමං කාමෙති, පිහෙති, පත්ථෙති, සුඤ්ඤාති, පටිපජ්ජති, සො තං පටිපත්තිං දිස්වා සුත්වා ව ජානිතබ්බතො සුවිජානො හොති. ඉතරොපි ධම්මදෙස්සි පරාභවො, තමෙව ධම්මං දෙස්සති, න කාමෙති, න පිහෙති, න පත්ථෙති, න සුඤ්ඤාති, න පටිපජ්ජති, සො තං විජ්ජෙති. දිස්වා සුත්වා ව ජානිතබ්බතො සුවිජානො හොති. එවමෙත්ථ භගවා පටිපක්ඛං දස්සෙත්තො අත්ථතො ධම්මකාමතං භවතො මුඛං දස්සෙත්වා ධම්මදෙස්සිතං පරාභවතො මුඛං දස්සෙතිති වෙදිතබ්බං.

93. අප් සා දෙවතා භගවතො භාසිතං අභිනන්දමානා ආභ “ඉති හෙත”න්ති. තස්සත්ථො – ඉති හි යථා චුත්තො භගවතා, තමෙව එතං විජානාම, ගණ්භාම, ධාරොම, පඨමො සො පරාභවො සො ධම්මදෙස්සිතාලක්ඛණො පඨමො පරාභවො. යාති මයං පරාභවමුඛාති විජානිතුං ආගතම්භා, තෙසු ඉදං තාව එකං පරාභවමුඛන්ති චුත්තං හොති. තත්ථ විග්ගහො, පරාභවන්ති එතෙනාති පරාභවො. කෙන ව පරාභවන්ති? යං පරාභවතො මුඛං, කාරණං, තෙන. බ්‍යාඤ්ජනමත්තෙන එව හි එත්ථ නානාකරණං, අත්ථතො පන පරාභවොති වා පරාභවතො මුඛන්ති වා නානාකරණං තත්ථී. එවමෙකං පරාභවතො මුඛං විජානාමාති අභිනන්දිත්වා තතො පරං ඤාතුකාමතායාහ “දුතියං භගවා බුඞ්ඞි, කිං පරාභවතො මුඛ”න්ති. ඉතො පරඤ්ච තතියං චතුත්ථන්තිආදීසුපි ඉමිනාව නයෙනත්ථො වෙදිතබ්බො.

94. බ්‍යාකරණපක්ඛෙපි ව යස්මා තෙ තෙ සත්තා තෙහි තෙහි පරාභවමුඛෙහි සමන්තාගතා, න එකොයෙව සබ්බෙහි, න ව සබ්බෙ එකෙනෙව, තස්මා තෙසං තෙසං තාති තාති පරාභවමුඛාති දස්සෙතුං “අසන්තස්ස පියා හොන්ති”තිආදිනා නයෙන පුග්ගලාධිට්ඨානාය එව දෙසනාය නානාවිධාති පරාභවමුඛාති බ්‍යාකාසිති වෙදිතබ්බො.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපතො අත්ථවණ්ණනා – අසන්තො නාම ඡ සත්ථාරො, යෙ වා පනඤ්ඤෙපි අවුපසන්තෙන කායච්චිමනොකම්මෙන සමන්තාගතා, තෙ අසන්තො අස්සපියා හොන්ති සුනක්ඛන්තාදිනං අවෙලකකොරක්ඛන්තියාදයො විය. සන්තො නාම බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකා. යෙ වා පනඤ්ඤෙපි වුපසන්තෙන කායච්චිමනොකම්මෙන සමන්තාගතා, තෙ සන්තෙ න කුරුතෙ පියං, අත්තතො පියෙ ඉට්ඨෙ කන්තෙ මනාපෙ න කුරුතෙති අත්ථො. වෙනෙයාවසෙන හෙත්ථ වචනහෙදො කතොති වෙදිතබ්බො. අප් වා සන්තෙ න කුරුතෙති සන්තෙ න සෙවතිති අත්ථො, යථා “රාජානං සෙවති”ති එතස්මිඤ්ඤි අත්ථෙ රාජානං පියං කුරුතෙති සද්දවිදු මන්තෙත්ති. පියන්ති පියමානො, තුස්සමානො, මොදමානොති අත්ථො. අසතං ධම්මො නාම ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතාති, දසාකුසලකම්මපථා වා. තං අසතං ධම්මං රොවෙති, පිහෙති, පත්ථෙති, සෙවති. එවමෙතාය ගාථාය අසන්තපියතා, සන්තඅප්පියතා, අසද්ධම්මරොවනඤ්ඤාති තිවිධං පරාභවතො මුඛං චුත්තං. එතෙන හි සමන්තාගතො පුරිසො පරාභවති පරිභායති, තෙව ඉධ න හුරං වුඩ්ඞී පාපුණාති, තස්මා “පරාභවතො මුඛ”න්ති වුවචති. විත්ථාරං පනෙත්ථ “අසෙවනා ව බාලානං, පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා”ති ගාථාවණ්ණනායං චක්ඛාම.

96. නිද්දාසිලී නාම යො ගච්ඡන්තොපි, නිසිදන්තොපි, තිට්ඨන්තොපි, සයානොපි නිද්දායනියෙව. සභාසිලී නාම සඬ්ගණ්කාරාමතං, භස්සාරාමතමනුයුත්තො. අනුට්ඨානාති විරියතෙජ්ජරිතො උට්ඨානසිලො න හොති, අඤ්ඤෙහි වොදියමානො ගහට්ඨො වා සමානො ගහට්ඨකම්මං, පබ්බජිතො වා පබ්බජිතකම්මං ආරහති. අලසොති ජාතිඅලසො, අච්චන්තාභිභූතො ථීනෙන ධීතව්‍යානෙ ධීතො එව හොති, නිසින්නට්ඨානෙ නිසින්නො එව හොති, අත්තතො උස්සාහෙන අඤ්ඤං ඉරියාපථං න කප්පෙති. අතීතෙ අරඤ්ඤෙ අග්ගිමිහි උට්ඨිතෙ අපලායනඅලසා වෙත්ථ නිදස්සනං. අයමෙත්ථ උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදො, තතො ලාමකපරිච්ඡෙදෙනාපි පන අලසො අලසොත්ථෙව වෙදිතබ්බො. ධජොව රථස්ස, ධුමොව අග්ගිනො, කොධො පඤ්ඤාණමස්සාති කොධපඤ්ඤාණො. දොසවරිතො බිජ්ජකොපි අරුකුපමච්චිත්තො පුග්ගලො එවරුපො හොති. ඉමාය ගාථාය නිද්දාසිලතා, සභාසිලතා, අනුට්ඨානතා, අලසතා, කොධපඤ්ඤාණතා පඤ්චවිධං පරාභවමුඛං චුත්තං. එතෙන හි සමන්තාගතො තෙව ගහට්ඨො ගහට්ඨවුඩ්ඞී, න පබ්බජිතො පබ්බජිතවුඩ්ඞී පාපුණාති, අඤ්ඤදත්ථු පරිභායනියෙව පරාභවනියෙව, තස්මා “පරාභවතො මුඛ”න්ති වුවචති.

98. මාතාති ජනිකා වෙදිතබ්බා. පිතාති ජනකොයෙව. ජිණ්ණකං සරිරසිථිලතාය. ගතයොබ්බනං යොබ්බනාතික්කමෙන ආසිතිකං වා නාවුතිකං වා සයං කම්මාති කාතුමසමත්ථං. පහු සන්තොති සමත්ථො සමානො සුඛං ජීවමානො. න භරතීති න පොසෙති. ඉමාය ගාථාය මාතාපිතුනං අභරණං, අපොසනං, අනුපට්ඨානං එකංයෙව පරාභවමුඛං චුත්තං. එතෙන හි සමන්තාගතො යං තං –

“තාය තං පාරිවරියාය, මාතාපිතුසු පණ්ඩිතා;
ඉධෙව නං පසංසන්ති, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදති”ති. (ඉතිවු. 106; අ. නි. 4.63) –

මාතාපිතුහරණෙ ආනිසංසං චුත්තං. තං න පාපුණාති, අඤ්ඤදත්ථු “මාතාපිතරොපි න භරති, කං අඤ්ඤං භරිස්සති”ති නින්දඤ්ච වජ්ජනියතඤ්ච දුග්ගතිඤ්ච පාපුණන්තො පරාභවනියෙව, තස්මා “පරාභවතො මුඛ”න්ති වුවචති.

100. පාපානං බාහිතත්තා බ්‍රාහ්මණං, සමිතත්තා සමණං. බ්‍රාහ්මණකුලජපහවම්පි වා බ්‍රාහ්මණං, පබ්බජ්ජපගතං සමණං, තතො අඤ්ඤං වාපි යංකිඤ්චි යාවනකං. මුසාවාදෙන වඤ්චෙතිති “වද, හත්තෙ, පච්චයෙනා”ති පචාරත්වා යාවිතො වා පටිජානිත්වා පච්ඡා අප්පදානෙන තස්ස තං ආසං විසංවාදෙති. ඉමාය ගාථාය බ්‍රාහ්මණාදීනං මුසාවාදෙන වඤ්චනං එකංයෙව පරාභවමුඛං වුත්තං. එතෙන හි සමන්තාගතො ඉධ නින්දං, සම්පරායෙ දුග්ගතිං සුගතියම්පි අධිප්පායවිපත්තිඤ්ච පාපුණාති. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“දුස්සිලස්ස සිලවිපන්තස්ස පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්බුග්ගච්ඡති”ති (දී. නි. 2.149; අ. නි. 5.213; මහාව. 285).

තථා -

“වතුහි, හික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො යථාහතං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙ. කතමෙහි වතුහි? මුසාවාදී හොති”තිආදී (අ. නි. 4.82).

තථා -

“ඉධ, සාරිපුත්ත, එකච්චො සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා උපසඬ්ඛිතම්ත්වා පචාරෙති, ‘වද, හත්තෙ, පච්චයෙනා’ති, සො යෙන පචාරෙති, තං න දෙති. සො වෙ තතො වුතො ඉත්ථත්තං ආගච්ඡති. සො යං යදෙව වණ්ණිජ්ජං පයොපෙති, සාස්ස හොති ඡෙදගාමීති. ඉධ පන සාරිපුත්ත...පෙ.... සො යෙන පචාරෙති, න තං යථාධිප්පායං දෙති. සො වෙ තතො වුතො ඉත්ථත්තං ආගච්ඡති. සො යං යදෙව වණ්ණිජ්ජං පයොපෙති, සාස්ස න හොති යථාධිප්පායා”ති (අ. නි. 4.79).

එවම්මානි නින්දාදීනි පාපුණන්තො පරාභවතියෙව, තස්මා “පරාභවතො මුඛ”න්ති වුත්තං.

102. පහුතච්ඡිත්තොති පහුතජාතරුපරජතමණිරතතො. සහිරඤ්ඤොති සකභාපණො. සභොජනොති අනෙකසුපබ්බාසජනභොජනසම්පන්නො. එකො භුඤ්ජති සාදුනීති සාදුනි භොජනානි අත්තනො පුත්තානම්පි අදත්වා පටිච්ඡන්තොකාසෙ භුඤ්ජතිති එකො භුඤ්ජති සාදුනි. ඉමාය ගාථාය භොජනගිද්ධතාය භොජනමච්ඡරියං එකංයෙව පරාභවමුඛං වුත්තං. එතෙන හි සමන්තාගතො නින්දං වජ්ජනියං දුග්ගතින්ති එවමාදීනි පාපුණන්තො පරාභවතියෙව, තස්මා “පරාභවතො මුඛ”න්ති වුත්තං. වුත්තනයෙනෙව සබ්බං සුත්තානුසාරෙන යොජෙතබ්බං, අභිච්ඡිත්ථාරහයෙන පන ඉදානි යොජනානයං අදස්සෙත්වා අත්ථමත්තමෙව හණාමි.

104. ජාතිත්ථද්ධො නාම යො “අහං ජාතිසම්පන්නො”ති මානං ජනෙත්වා තෙන ථද්ධො වාතපුරිතහස්තා විය උද්ධුමාතො හුත්වා න කස්සවි ඔනමති. එස නයො ධනගොත්තත්ථද්ධෙසු. සඤ්ඤාතිං අතිමඤ්ඤෙතිති අත්තනො ඤාතිම්පි ජාතියා අතිමඤ්ඤති සකායා විය විටවුහං. ධනෙනාපි ව “කපණො අයං දලිද්දො”ති අතිමඤ්ඤති, සාමිච්ඡිත්තම්පි න කරොති, තස්ස තෙ ඤාතයො පරාභවමෙව ඉච්ඡන්ති. ඉමාය ගාථාය වත්ථුතො වතුබ්බිධං, ලක්ඛණතො එකංයෙව පරාභවමුඛං වුත්තං.

106. ඉත්ථිඬුත්තොති ඉත්ථිසු සාරත්තො, යංකිඤ්චි අත්ථි, තං සබ්බම්පි දත්වා අපරාපරං ඉත්ථිං සඬගණ්හාති. තථා සබ්බම්පි අත්තනො සත්තකං නික්ඛිපිත්වා සුරාපානපයුත්තො සුරාඬුත්තො. නිවත්ථසාටකම්පි නික්ඛිපිත්වා ජුතකිලනමනුයුත්තො අක්ඛඬුත්තො. එතෙහි තිහි යානෙහි යංකිඤ්චිපි ලද්ධං හොති, තස්ස විනාසනතො ලද්ධං ලද්ධං විනාසෙතිති වෙදිතබ්බො. එවංවිධො පරාභවතියෙව, තෙනස්සෙනං ඉමාය ගාථාය තිවිධං පරාභවමුඛං වුත්තං.

108. සෙහි දාරෙහීති අත්තනො දාරෙහි. යො අත්තනො දාරෙහි අසන්තුවො හුත්වා වෙසියාසු පදුස්සති, තථා පරදාරෙසු, සො යස්මා වෙසිනං ධනප්පදානෙන පරදාරසෙවනෙන ව රාජදණ්ඩාදීහි පරාභවතියෙව, තෙනස්සෙනං ඉමාය ගාථාය දුට්ඨං පරාභවමුඛං වුත්තං.

110. අතීතයොබ්බතොති යොබ්බතමතිච්ච ආසිතිකො වා නාවුතිකො වා හුත්වා ආනෙති පරිග්ගණ්හාති. තිම්බරුත්ථනිත්ති තිම්බරුඵලසදිසත්ථනිං තරුණදාරිකං. තස්සා ඉස්සා න සුපතීති “දහරාය මහල්ලකෙන සද්ධිං රති ව සංවාසො ව අමනාපො, මා හෙව බො තරුණං පත්ථෙය්‍යා”ති ඉස්සාය තං රක්ඛන්තො න සුපති. සො යස්මා කාමරාගෙන ව ඉස්සාය ව ඩස්හන්තො බහිද්ධා කම්මන්තෙ ව අප්පයොපෙන්නො පරාභවතියෙව, තෙනස්සෙනං ඉමාය ගාථාය ඉමං ඉස්සාය අසුපනං එකංයෙව පරාභවමුඛං වුත්තං.

112. සොණ්ඩිත්ති මච්ඡමංසාදිසු ලොලං ගෙධජාතිකං. විකිරණන්ති තෙසං අත්ථාය ධනං පංසුකං විය විකිරිත්වා නාසනසිලං. පුරිසං වාපි තාදිසන්ති පුරිසො වාපි යො එවරුපො හොති, තං යො ඉස්සරියස්මිං යපෙති, ලඤ්ජනමුද්දිකාදීනි දත්වා සරාවාසෙ කම්මන්තෙ වා වණ්ණිජ්ජාදිවොහාරෙසු වා තදෙව වාවටං කාරෙති. සො යස්මා

තස්ස දොසෙන ධනක්ඛයං පාපුණන්තො පරාභවතියෙව, තෙනස්සෙනං ඉමාය ගාථාය තථාච්ඤාස ඉස්සරියස්මිං යපනං එකංයෙව පරාභවමුඛං චුත්තං.

114. අප්පභොගො නාම සන්තිවිතානඤ්ච භොගානං ආයමුඛස්ස ච අභාවතො. මහාතණ්හොති මහතියා භොගතණ්හාය සමන්තාගතො, යං ලද්ධං, තෙන අසන්තුට්ඨො. ඛත්තියෙ ජායතෙ කුලෙති ඛත්තියානං කුලෙ ජායති. සො ච රජ්ජං පත්ථයතීති සො එතාය මහාතණ්හතාය අනුපායෙන උප්පට්ඨාටියා අත්තතො දායජ්ජභූතං අලබ්භනෙය්‍යාං චා පරසන්තකං රජ්ජං පත්ථෙති, සො එවං පත්ථෙන්නො යස්මා තම්පි අප්පකං භොගං යොධාජීවාදීනං දත්වා රජ්ජං අපාපුණන්තො පරාභවතියෙව, තෙනස්සෙනං ඉමාය ගාථාය රජ්ජපත්ථනං එකංයෙව පරාභවමුඛං චුත්තං.

115. ඉතො පරං යදි සා දෙවතා “තෙරසමං භගවා බුහි...පෙ.... සතසහස්සිමං භගවා බුහි”ති පුච්ඡෙය්‍යා, තම්පි භගවා කථෙය්‍යා. යස්මා පන සා දෙවතා “කිං ඉමෙහි පුච්ඡිතෙහි, එකමෙත්ථ වුඩ්ඪිකරං නත්ථි”ති තානි පරාභවමුඛානි අසුයාමානා එත්තකම්පි පුච්ඡිත්වා විප්පට්ඨාරී හුත්වා තුණ්හි අභොසි, තස්මා භගවා තස්සාසයං විදිත්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙන්නො ඉමං ගාථං අභාසි “එතෙ පරාභවෙ ලොකෙ”ති.

තත්ථ පණ්ඩිතොති පරිච්ඡිංසාය සමන්තාගතො. සමචෙක්ඛියාති පඤ්ඤාවක්ඛුනා උපපරික්ඛිත්වා. අරියොති න මග්ගෙන, න ඵලෙන, අපිච ඛො, පන එතස්මිං පරාභවසබ්බාතෙ අනෙයෙ න ඉරියතීති අරියො. යෙන දස්සනෙන යාය පඤ්ඤාය පරාභවෙ දිස්වා විචජ්ජෙති, තෙන සම්පන්නත්තා දස්සනසම්පන්නො. ස ලොකං භජතෙ සිවත්ති සො එවරුපො සිවං බෙමමුත්තමමනුපද්දවං දෙවලොකං භජති, අල්ලියති, උපගච්ඡති චුත්තං භොති. දෙසනාපරියොසානෙ පරාභවමුඛානි සුත්වා උප්පන්නසංවෙගානුරූපං යොනිසො පදහිත්වා සොනාපත්තිසකදාගාමිඅනාගාමිඵලානි පත්තා දෙවතා ගණනං විතිවත්තා. යථාහ -

“මහාසමයසුත්තෙ ච, අටො මඩගලසුත්තකෙ;
සමචිත්තෙ රාහුලොවාදෙ, ධම්මචක්කෙ පරාභවෙ.

“දෙවතාසමීති තත්ථ, අප්පමෙය්‍යා අසබ්බියා;
ධම්මාභිසමයො චෙත්ථ, ගණනාතො අසබ්බියො”ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පරාභවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. අග්ගිකභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති අග්ගිකභාරද්වාජසුත්තං, “වසලසුත්ත”න්තිපි වුවවති. කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. කසිභාරද්වාජසුත්තෙ චුත්තනයෙන පච්ඡාභත්තකිච්චාවසානෙ බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්නො අග්ගිකභාරද්වාජං බ්‍රාහ්මණං සරණසික්ඛාපදානං උපනිස්සයසම්පන්නං දිස්වා “තත්ථ මයි ගතෙ කථා පචත්තිස්සති, තතො කථාවසානෙ ධම්මදෙසනං සුත්වා එස බ්‍රාහ්මණො සරණං ගන්ත්වා සික්ඛාපදානි සමාදිශිස්සති”ති ඤාත්වා, තත්ථ ගන්ත්වා, පවත්තාය කථාය බ්‍රාහ්මණෙන ධම්මදෙසනං යාටිතො ඉමං සුත්තං අභාසි. තත්ථ “එවං මෙ සුත”න්තිආදිං මඩගලසුත්තවණ්ණනායං වණ්ණයිස්සාම, “අථ ඛො භගවා පුබ්බණ්හසමය”න්තිආදි කසිභාරද්වාජසුත්තෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

තෙන ඛො පන සමයෙන අග්ගිකභාරද්වාජස්සාති යං යං අවුත්තපුබ්බං, තං තදෙව වණ්ණයිස්සාම. සෙය්‍යාථිදං - සො හි බ්‍රාහ්මණො අග්ගිං පුහති පරිවරතීති කත්වා අග්ගිකොති නාමෙන පාකටො අභොසි, භාරද්වාජොති ගොත්තෙන. තස්මා චුත්තං “අග්ගිකභාරද්වාජස්සා”ති. නිවෙසනෙති සරෙ. තස්ස කිර බ්‍රාහ්මණස්ස නිවෙසනද්වාරෙ අත්තරවිථියං අග්ගිහුතසාලා අභොසි. තතො “නිවෙසනද්වාරෙ”ති වත්තබ්බෙ තස්සපි පදෙසස්ස නිවෙසනෙයෙව පරියාපන්නත්තා “නිවෙසනෙ”ති චුත්තං. සම්පත්ථෙ වා භූමිමච්චනං, නිවෙසනසම්පෙති අත්ථො. අග්ගි පජ්ජලිතො භොතීති අග්ගියාධානෙ ධීතො අග්ගි කතබ්බද්ධරණො සම්ඨාපක්ඛෙපං බීජනවාතඤ්ච ලහිත්වා ජලිතො උද්ධං සමුග්ගතවිච්ඡාකුලො භොති. ආහුති පග්ගහිතාති සසිසං න්භායිත්වා මහතා සක්කාරෙන පායාසසප්පිමධුචාණිකාදීනි අභිසබ්බතානි භොන්තීති අත්ථො. යඤ්චි කිඤ්චි අග්ගිමිහි පුහිතබ්බං, තං සබ්බං “ආහුතී”ති වුවවති. සපදානන්ති අනුසරං. භගවා හි සබ්බජනානුග්ගහත්ථාය ආභාරසන්තුට්ඨියා ච උච්චනිචකුලං අවොක්කම්ම පිණ්ඩාය වරති. තෙන චුත්තං “සපදානං පිණ්ඩාය වරමානො”ති.

අථ කිමත්ථං සබ්බාකාරසම්පන්නං සමන්තපාසාදිකං භගවත්තං දිස්වා බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තං නප්පසීදති? කස්මා ච එවං ඵරුසෙන වචනෙන භගවත්තං සමුදාවරතීති? වුවවතෙ - අයං කිර බ්‍රාහ්මණො “මඩගලකිච්චෙසු සමණදස්සනං අවමඩගල”න්ති එවංදිට්ඨිකො, තතො “මහාබ්‍රහ්මනො භුඤ්ජනවෙලාය කාළකණ්ණි මුණ්ඩකසමණකො මම නිවෙසනං උපසබ්බමතී”ති මන්ත්වා චිත්තං නප්පසාදෙසි, අඤ්ඤදත්ථු දොසවසංයෙව අගමාසි. අථ කුද්ධො

අනන්තමනෝ අනන්තමනවාචං නිව්ඡාරෙසි “තත්ත්ව මුණ්ඩකා”තිආදි. තත්ත්ව ව යස්මා “මුණ්ඩො අසුද්ධො හොති”ති බ්‍රාහ්මණානං දිට්ඨි, තස්මා “අයං අසුද්ධො, තෙන දෙවබ්‍රාහ්මණපුත්තො න හොති”ති ජිග්ච්ඡන්තො “මුණ්ඩකා”ති ආහ. මුණ්ඩකත්තා වා උච්ඡිට්ඨො එස, න ඉමං පදෙසං අරහති ආගච්ඡිතුන්ති සමණො හුත්වාපි ඊදිසං කායකිලෙසං න වණ්ණෙනිති ව සමණභාවං ජිග්ච්ඡන්තො “සමණකා”ති ආහ. න කෙවලං දොසවසෙනෙව, වසලො වා පබ්බාපේත්වා තෙහි සද්ධිං එකතො සම්භොගපරිභොගකරණෙන පතිතො අයං වසලතොපි පාපතරොති ජිග්ච්ඡන්තො “වසලකා”ති ආහ – “වසලජාතිකානං වා ආහුතිදස්සනමත්තසවනෙන පාපං හොති”ති මඤ්ඤමානොපි එවමාහ.

භගවා තථා චුත්තොපි විජ්ජසන්තෙනෙව මුඛවණ්ණෙන මධුරෙන සරෙන බ්‍රාහ්මණස්ස උපරි අනුකම්පාසීතලෙන චිත්තෙන අත්තනො සබ්බසත්තෙහි අසාධාරණතාදිභාවං පකාසෙන්තො ආහ “ජානාසි පන, ත්වං බ්‍රාහ්මණා”ති. අප්ථ බ්‍රාහ්මණො භගවතො මුඛවණ්ණෙන තාදිභාවං ඤාත්වා අනුකම්පාසීතලෙන චිත්තෙන නිව්ඡාරිතං මධුරස්සරං සුත්වා අමතෙනෙව අභිසිත්තභද්දො අත්තමනො විජ්ජසන්තින්ද්‍රියො නිහතමානො හුත්වා තං ජාතිසභාවං විසඋග්ගිරසදිසං සමුදාවාරවචනං පභාය “නුත යමහං භීතජිවිවං වසලන්ති පච්චෙමි, න සො පරමත්ථතො වසලො, න ව භීතජිවිවතා එව වසලකරණො ධම්මො”ති මඤ්ඤමානො “න ඛිවාහං, හො ගොතමා”ති ආහ. ධම්මතා හෙසා, යං හෙතුසම්පන්නො පච්චයාලාභෙන ඵරුසොපි සමානො ලද්ධමත්තෙ පච්චයෙ මුදුකො හොතිති.

තත්ථ සාධුති අයං සද්දො ආයාචනසම්පට්ච්ඡනසම්පහංසනසුන්දරදල්භිකම්මාදිසු දිස්සති. “සාධු මෙ, භන්තෙ, භගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදිසු (සං. නි. 4.95; අ. නි. 7.83) හි ආයාචනෙ. “සාධු, භන්තෙති ඛො සො භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා”තිආදිසු (ම. නි. 3.86) සම්පට්ච්ඡනෙ. “සාධු, සාධු, සාරිපුත්තා”තිආදිසු (දී. නි. 3.349) සම්පහංසනෙ.

“සාධු ධම්මරුචී රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;
සාධු මිත්තානමද්දුබ්බො, පාපස්සාකරණං සුඛ”න්ති. (ජා. 2.18.101) –

ආදිසු සුන්දරෙ. “තං සුණාම, සාධුකං මනසි කරොමා”තිආදිසු (ම. නි. 1.1) දල්භිකම්මෙ. ඉධ පන ආයාචනෙ.

තෙන භීති තස්සාධිප්පායනිදස්සනං, සවෙ ඤාතුකාමොසීති චුත්තං හොති. කාරණවචනං වා, තස්ස යස්මා ඤාතුකාමොසි, තස්මා, බ්‍රාහ්මණ, සුණාහි, සාධුකං මනසි කරොහි, තථා තෙ භාසිස්සාමි, යථා ත්වං ජාතිස්සසීති එවං පරපදෙහි සද්ධිං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. තත්ත්ව මුණ්ඩකාහිති සොතින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණං, සාධුකං මනසි කරොහිති මනසිකාරෙ දල්භිකම්මනියොපනෙන මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණං. පුරිමඤ්චෙන්ථ ඛාඤ්ජනවිපල්ලාසග්ගභවාරණං, පච්ඡිමං අත්ථවිපල්ලාසග්ගභවාරණං. පුරිමෙන ව ධම්මස්සවනෙ නියොපෙති, පච්ඡිමෙන සුත්තානං ධම්මානං ධාරණත්ථුපපරික්ඛාදිසු. පුරිමෙන ව “සඛාඤ්ජනො අයං ධම්මො, තස්මා සවතියො”ති දිපෙති, පච්ඡිමෙන “සාත්ථො, තස්මා මනසි කාතබ්බො”ති. සාධුකපදං වා උභයපදෙහි යොජෙත්වා “යස්මා අයං ධම්මො ධම්මගම්භිරො ව දෙසනාගම්භිරො ව, තස්මා සුණාහි සාධුකං. යස්මා අත්ථගම්භිරො පටිච්චෙධගම්භිරො ව, තස්මා සාධුකං මනසි කරොහි”ති එතමත්ථං දිපෙන්තො ආහ – “සුණාහි සාධුකං මනසි කරොහි”ති.

තතො “එවං ගම්භිරෙ කථමහං පතිට්ඨං ලභිස්සාමි”ති විසිදන්තම්ච තං බ්‍රාහ්මණං සමුස්සාහෙන්තො ආහ – “භාසිස්සාමි”ති. තත්ථ “යථා ත්වං ඤස්සසි, තථා පරිමණ්ඩලෙහි පදඛාඤ්ජනෙහි උත්තානෙන නයෙන භාසිස්සාමි”ති එවමධිප්පායො වෙදිතබ්බො. තතො උස්සාහජාතො හුත්වා “එවං හො”ති ඛො අග්ගිකභාරද්වාජො බ්‍රාහ්මණො භගවතො පච්චස්සොසි, සම්පට්ච්ඡි පටිග්ගහෙසීති චුත්තං හොති, යථානුසිට්ඨං වා පටිපජ්ජනෙන අභිමුඛො අස්සොසීති. අප්ථස්ස “භගවා එතදවොචා”ති ඉදානි වත්තබ්බං සන්ධාය චුත්තං “කොධනො උපනාහි”ති එවමාදිකං.

116. තත්ථ කොධනොති කුප්ඤ්ඤාසිලො. උපනාහිති තස්සෙව කොධස්ස දල්භිකම්මෙන උපනාහෙන සමන්තාගතො. පරෙසං ගුණෙ මක්ඛෙති පුඤ්ජනීති මක්ඛි, පාපො ව සො මක්ඛි වාති පාපමක්ඛි. විපන්නදිට්ඨිති විනට්ඨසම්මාදිට්ඨි, විපන්තාය වා විරූපං ගතාය දසවත්ථුකාය මිච්ඡාදිට්ඨියා සමන්තාගතො. මායාවීති අත්තනි විජ්ජමානදොසපට්ච්ඡාදනලක්ඛණාය මායාය සමන්තාගතො. තං පඤ්ඤා වසලො ඉතීති තං එවරූපං පුග්ගලං එතෙසං භීතධම්මානං වස්සනතො සිඤ්චනතො අත්වාස්සවනතො “වසලො”ති ජානෙය්‍යාති, එතෙහි සබ්බෙහි බ්‍රාහ්මණමත්ථකෙ ජාතො. අයඤ්ඤි පරමත්ථතො වසලො එව, අත්තනො භද්දයතුට්ඨිමත්තං, න පරන්ති. එවමෙන්ථ භගවා ආදිපදෙනෙව තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කොධනිග්ගහං කත්වා “කොධාදිධම්මො භීතපුග්ගලො”ති පුග්ගලාධිට්ඨිතාය ව දෙසනාය කොධාදිධම්මෙ දෙසෙන්තො එකෙන තාව පරියායෙන වසලඤ්ච වසලකරණෙ ව ධම්මෙ දෙසෙසි. එවං දෙසෙන්තො ව “ත්වං අහ”න්ති පරවම්භනං අත්තුක්කංසනඤ්ච අකත්වා ධම්මෙනෙව සමෙන ඤායෙන තං බ්‍රාහ්මණං වසලභාවෙ, අත්තානඤ්ච බ්‍රාහ්මණභාවෙ යපෙසි.

117. ඉදානි යායං බ්‍රාහ්මණානං දිට්ඨි “කදාචි පාණාතිපාතඅදින්නාදානාදීනි කරොන්තොපි බ්‍රාහ්මණො එවා”ති. තං දිට්ඨිං පටිසෙධෙන්තො, යෙ ව සත්තවිහිංසාදිසු අකුසලධම්මෙසු තෙහි තෙහි සමන්තාගතා ආදිනවං අපස්සන්තා තෙ ධම්මෙ උප්පාදෙන්ති, තෙසං “භීනා එතෙ ධම්මා වසලකරණා”ති තත්ථ ආදිනවඤ්ච දස්සෙන්තො අපරෙහිපි පරියායෙහි වසලඤ්ච වසලකරණෙ ව ධම්මෙ දෙසෙතුං “එකජං වා ද්විජං වා”ති එවමාදිගාථායො අභාසි.

තත්ප එකජොති යපෙත්වා අණ්ඩපං අවසෙසයොනිජො. සො හි එකදා එව ජායති. ද්විජොති අණ්ඩජො. සො හි මාතුකුවිජිතො අණ්ඩකොසතො වාති ද්වික්ඛන්තුං ජායති. තං එකජං වා ද්විජං වාපි. යොධ පාණන්ති යො ඉධ සත්තං. විහිංසති කායද්වාරිකවෙනනාසමුට්ඨිතෙන වා වච්ඡ්වාරිකවෙනනාසමුට්ඨිතෙන වා පයොගෙන ජීවිතා වොරොපෙති. “පාණානි හිංසති”තිපි පායො. තත්ප එකජං වා ද්විජං වාති එවංපහෙදානි යොධ පාණානි හිංසති එවං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. යස්ස පාණෙ දයා තත්ථීති එතෙන මනසා අනුකම්පාය අභාවං ආහ. සෙසමෙත්ප චුත්තනයමෙව. ඉතො පරාසු ව ගාථාසු, යතො එත්තකම්පි අවත්වා ඉතො පරං උත්තානත්ථානි පදානි පරිහරන්තා අවණ්ණිතපදවණ්ණනාමත්තමෙව කරිස්සාම.

118. හන්තිති හනති විනාසෙති. පරිරුත්ඨති සෙනාය පරිවාරෙත්වා තිට්ඨති. ගාමානි නිගමානි වාති එත්ප ව-සද්දෙන නගරානිතිපි වත්තබ්බං. නිග්ගාහකො සමඤ්ඤාතොති ඉමිනා හනනපරිරුත්ඨතෙන ගාමනිගමනගරසාතකොති ලොකෙ විදිතො.

119. ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙති ගාමොපි නිගමොපි නගරම්පි සබ්බොව ඉධ ගාමො සද්ධිං උපවාරෙන, තං යපෙත්වා සෙසං අරඤ්ඤං. තස්මිං ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ යං පරෙසං මමායිතං, යං පරසත්තානං පරිග්ගහිතමපරිච්චත්තං සත්තො වා සඬබ්බාරො වා. ථෙය්‍යා අදින්නමාදෙති තෙහි අදින්නං අනනුඤ්ඤාතං ථෙය්‍යවිත්තෙන ආදියති, යෙන කෙනවි පයොගෙන යෙන කෙනවි අවහාරෙන අත්තනො ගහණං සාධෙති.

120. ඉණමාදායාති අත්තනො සත්තකං කිඤ්චි නික්ඛිපිත්වා නික්ඛෙපග්ගහණෙන වා, කිඤ්චි අනික්ඛිපිත්වා “එත්තකෙන කාලෙන එත්තකං වඩ්ඪිං දස්සාමි”ති වඩ්ඪිග්ගහණෙන වා, “යං ඉතො උදයං භවිස්සති, තං මය්හං මූලං තවෙව භවිස්සති”ති වා “උදයං උභින්නම්පි සාධාරණ”න්ති වා එවං තංතංආයොගග්ගහණෙන වා ඉණං ගහෙත්වා. චුජ්ජමානො පලායති න හි තෙ ඉණමත්ථීති තෙන ඉණායිකෙන “දෙහි මෙ ඉණ”න්ති වොදියමානො “න හි තෙ ඉණමත්ථී, මයා ගහිතන්ති කො සක්ඛි”ති එවං හණනෙන සරෙ වසන්තොපි පලායති.

121. කිඤ්චික්ඛකම්පානාති අප්පමත්තකෙපි කිස්මිඤ්චිදෙව ඉච්ඡාය. පන්ථස්මිං වජන්තං ජනන්ති මග්ගෙ ගච්ඡන්තං යංකිඤ්චි ඉත්ථිං වා පුරිසං වා. හන්ත්වා කිඤ්චික්ඛමාදෙති මාරෙත්වා කොට්ටෙත්වා තං හණ්ඩකං ගණ්භාති.

122. අත්තහෙතුති අත්තනො ජීවිතකාරණා, තථා පරහෙතු. ධනහෙතුති සකධනස්ස වා පරධනස්ස වා කාරණා. ව-කාරො සබ්බත්ප විකප්පනත්ථො. සක්ඛිපුට්ඨොති යං ජානාසි, තං වදෙහිති පුච්ඡිතො. මුසා බුඛිති ජානන්තො වා “න ජානාමි”ති අජානන්තො වා “ජානාමි”ති හණති, සාමිකෙ අසාමිකෙ, අසාමිකෙ ව සාමිකෙ කරොති.

123. ඤාතිනන්ති සම්බන්ධිතං. සබ්බනන්ති වයස්සානං දාරෙසුති පරපරිග්ගහිතෙසු. පටිදිස්සති පටිකුලෙන දිස්සති, අතිවරන්තො දිස්සති අත්ථො. සාහසානි බලක්කාරෙන අනිච්ඡං. සම්පියෙනාති තෙහි තෙසං දාරෙහි පත්ථියමානො සයඤ්ච පත්ථියමානො, උභයසිනෙභවසෙනාපිති චුත්තං හොති.

124. මාතරං පිතරං වාති එවං මෙත්තාය පදට්ඨානභූතම්පි, ජිණ්ණකං ගතයොබ්බනන්ති එවං කරුණාය පදට්ඨානභූතම්පි . පහු සන්තො න හරතිති අත්පසම්පන්නො උපකරණසම්පන්නො හුත්වාපි න පොසෙති.

125. සසුන්ති සස්සුං. හන්තිති පාණිනා වා ලෙඩ්ඛුනා වා අඤ්ඤෙන වා කෙනවි පහරති. රොසෙතිති කොධමස්ස සඤ්ජනෙති වාචාය ඵරුසවචනෙන.

126. අත්පන්ති සන්දිට්ඨිකසම්පරායිකපරමත්ථෙසු යංකිඤ්චි. පුච්ඡිතො සන්තොති පුට්ඨො සමානො. අනත්පමනුසාසති තස්ස අහිතමෙව ආචික්ඛති. පටිච්ඡන්තෙන මන්තෙතිති අත්පං ආචික්ඛන්තොපි යථා සො න ජානාති, තථා අපාකට්ඨෙ පදබ්‍යඤ්ජනෙහි පටිච්ඡන්තෙන වචනෙන මන්තෙති, ආවරියමුට්ඨිං වා කත්වා දීසරත්තං වසාපෙත්වා සාවසෙසමෙව මන්තෙති.

127. යො කත්වාති එත්ප මයා පුබ්බභාගෙ පාපිච්ඡතා චුත්තා. යා සා “ඉධෙකච්චො කායෙන දුච්චරිතං වරිත්වා, වාචාය දුච්චරිතං වරිත්වා, මනසා දුච්චරිතං වරිත්වා, තස්ස පටිච්ඡාදනහෙතු පාපිකං ඉච්ඡං පණ්දහති, මා මං ජඤ්ඤාති ඉච්ඡති”ති එවං ආගතා. යථා අඤ්ඤෙ න ජානන්ති, තථා කරණෙන කතානඤ්ච අවිචරණෙන පටිච්ඡන්තා අස්ස කම්මන්තාති පටිච්ඡන්තකම්මන්තො.

128. පරකුලන්ති ඤාතිකුලං වා මිත්තකුලං වා. ආගතන්ති යස්ස තෙන කුලෙ භුත්තං, තං අත්තනො ගෙහමාගතං පානභොජනාදිහි තප්පට්ඨුපෙති, න වා දෙති, අවභුත්තං වා දෙතිති අධිප්පායො.

129. යො බ්‍රාහ්මණං වාති පරාභවසුත්තෙ චුත්තනයමෙව.

130. හත්තකාලෙ උපට්ඨතෙති භොජනකාලෙ ජාතෙ. උපට්ඨතන්තිපි පායො, හත්තකාලෙ ආගතන්ති අත්ථො. රොසෙති වාචා න ච දෙතීති “අත්ථකාමො මෙ අයං බලක්කාරොන මං පුඤ්ඤං කාරාපෙතුං ආගතො”ති අවින්තෙත්වා අප්පතිරූපෙන ඵරුසවචනෙන රොසෙති, අන්තමසො සම්මුඛභාවමත්තමිපි වස්ස න දෙති, පගෙව භොජනන්ති අධිප්පායො.

131. අසනං යොධ පබ්බතීති යො ඉධ යථා නිමිත්තානි දිස්සන්ති “අසුකදිවසෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච තෙ හවිස්සති”ති එවං අසප්පනානං වචනං පබ්බතී. “අසන්න”න්තිපි පායො, අභුතන්ති අත්ථො. පබ්බතීති හණති “අමුකස්මිං නාම ගාමෙ මය්හං ඊදිසො සරවිහවො, එහි තත්ථ ගච්ඡාම, සරණි මෙ හවිස්සසි, ඉදඤ්චිදඤ්ච තෙ දස්සාමි”ති පරහරියං පරදාසිං වා වඤ්චෙත්තො ධුත්තො වීය. නිජ්ඣිසානොති නිජ්ඣිසමානො මග්ගමානො, තං වඤ්චෙත්වා යංකිඤ්චි ගහෙත්වා පලායිතුකාමොති අධිප්පායො.

132. යො වත්තානන්ති යො ච අත්තානං. සමුක්කංසෙති ජාතිආදිහි සමුක්කංසති උච්චට්ඨානෙ ය්පෙති. පරෙ ව මචජානාතීති තෙහියෙව පරෙ අවජානාති, නිචං කරොති. ම-කාරො පදසන්ධිකරො . නිහීනොති ගුණවුඩ්ඪිනො පරිහීනො, අධමභාවං වා ගතො. සෙන මානෙතාති තෙන උක්කංසනාවජානනසඬ්ඛාතෙන අත්තනො මානෙන.

133. රොසකොති කායවාචාහි පරෙසං රොසජනකො. කදරියොති ථද්ධමච්ඡරී, යො පරෙ පරෙසං දෙන්තෙ අඤ්ඤං වා පුඤ්ඤං කරොන්තෙ වාරෙති, තස්සෙනං අධිවචනං. පාපිච්ඡොති අසන්නගුණසම්භාවනිච්ඡාය සමන්තාගතො. මච්ඡරීති ආවාසාදිමච්ඡරියයුත්තො. සයොති අසන්නගුණප්පකාසනලක්ඛණෙන සායෙයොන සමන්තාගතො, අසම්මාභාසී වා අකාතුකාමොපි “කරොමි”තිආදිවචනෙන. නාස්ස පාපජිගුව්ඡනලක්ඛණා හිරි, නාස්ස උත්තාසනතො උබ්බෙගලක්ඛණං ඔත්තප්පන්ති අහිරිකො අනොත්තප්පී.

134. බුද්ධන්ති සම්මාසම්බුද්ධං. පරිභාසතීති “අසබ්බඤ්ඤ”තිආදිහි අපවදති, සාවකඤ්ච “දුප්පට්ඨපන්තො”තිආදිහි. පරිබ්බාජං ගහට්ඨං වාති සාවකච්ඡෙසසනමෙවෙනං පබ්බජිතං වා තස්ස සාවකං, ගහට්ඨං වා පච්චයදායකන්ති අත්ථො. බාහිරකං වා පරිබ්බාජකං යංකිඤ්චි ගහට්ඨං වා අභුතෙන දොසෙන පරිභාසතීති එවම්පෙත්ථ අත්ථං ඉච්ඡන්ති පොරාණා.

135. අනරහං සන්තොති අබ්භාසවො සමානො. අරහං පටිජානාතීති “අහං අරහා”ති පටිජානාති, යථා නං “අරහා අය”න්ති ජානන්ති, තථා වාවං නිච්ඡාරෙති, කායෙන පරක්කමති, චිත්තෙන ඉච්ඡති අධිවාසෙති. වොරොති ථෙතො. සමුභ්මකෙ ලොකෙති උක්කට්ඨවසෙන ආහ – සබ්බලොකෙති චූත්තං හොති . ලොකෙ හි සන්ධිච්ඡේදනනිල්ලොපහරණඵකාගාරිකකරණපරිපන්ථතිට්ඨනාදිහි පරෙසං ධනං විලුම්පන්නා වොරාති වුව්චන්ති. සාසනෙ පන පරිසසම්පත්තිආදිහි පච්චයාදීනි විලුම්පන්නා. යථාහ –

“පඤ්චිමෙ, හික්ඛවෙ, මහාවොරා සන්තො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං. කතමෙ පඤ්ච? ඉධ, හික්ඛවෙ, එකච්චස්ස මහාවොරස්ස එවං හොති ‘කුදාස්සු නාමාහං සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමරාජධානීසු ආභිණ්ඩිස්සාමි හනන්තො, සාතෙන්තො, ඡින්දන්තො, ඡේදාපෙන්තො, පවන්තො පාවෙන්තොති, සො අපරෙන සමයෙන සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමරාජධානීසු ආභිණ්ඩති හනන්තො...පෙ.... පාවෙන්තො. එවමෙව ඛො, හික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චස්ස පාපහික්ඛුතො එවං හොති ‘කුදාස්සු නාමාහං සතෙන වා...පෙ.... රාජධානීසු වාරිකං වරිස්සාමි සක්කතො, ගරුකතො, මානිතො, පුජිතො, අපචිතො, ගහට්ඨානඤ්චෙව පබ්බජිතානඤ්ච ලාභී චීවර...පෙ.... පරික්ඛාරාන’න්ති. සො අපරෙන සමයෙන සතෙන වා සහස්සෙන වා පරිවුතො ගාමනිගමරාජධානීසු වාරිකං වරති සක්කතො...පෙ.... පරික්ඛාරානං. අයං, හික්ඛවෙ, පයමො මහාවොරො සන්තො සංවිජ්ජමානො ලොකස්මිං.

“පුන වපරං, හික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො පාපහික්ඛු තථාගතප්පවෙදිතං ධම්මචිතයං පරියාපුණ්ත්වා අත්තනො දහති, අයං, හික්ඛවෙ, දුතියො...පෙ.... ලොකස්මිං.

“පුන වපරං, හික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො පාපහික්ඛු සුද්ධං බ්‍රහ්මචාරිං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං වරන්තං අමුලකෙන අබ්‍රහ්මචරියෙන අනුද්ධංසෙති. අයං, හික්ඛවෙ, තතියො...පෙ.... ලොකස්මිං.

“පුන වපරං, හික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො, පාපහික්ඛු යානි තානි සඬ්ඝස්ස ගරුභණ්ඩානි ගරුපරික්ඛාරානි, සෙයාථීදං – ආරාමො, ආරාමවත්ථු, විහාරො, විහාරවත්ථු, මඤ්චො, පීඨං, හිසි, බිම්බොහනං, ලොහකුම්භී, ලොහභාණකං, ලොහවාරකො, ලොහකටාහං, වාසි, ඵරසු, කුයාරි, කුදාලො, නිබාදනං, වල්ලී, වෙළු, මුඤ්ජං, පබ්බජං, තිණං, මත්තිකා, දාරුභණ්ඩං, මත්තිකාභණ්ඩං, තෙහි ගිහිං සඬ්ගණ්හාති උපලාපෙති. අයං, හික්ඛවෙ, වතුත්ථො...පෙ.... ලොකස්මිං.

“සදෙවකෙ, හික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය අයං අග්ගො මහාවොරො, යො අසන්නං අභුතං උත්තරිමනුස්සධම්මං උල්ලපති”ති (පාරා. 195).

තත්ප් ලෝකියවොරා ලෝකියමෙව ධනධක්ඛාදිං ථෙවෙනන්ති. සාසනෙ චුත්තවොරෙසු පටිමො තථාරූපමෙව විවරාදිපච්චයමත්තං, දුතියො පරියන්තිධම්මං, තතියො පරස්ස බ්‍රහ්මවරියං, චතුත්ථො සඛිසිකගරුහණ්ඩං, පඤ්චමො ඝානසමාධිසමාපත්තිමග්ගඵලප්පභෙදං ලෝකියලොකුත්තරගුණධනං, ලෝකියඤ්ච විවරාදිපච්චයජාතං. යථාහ – “ථෙය්‍යාය වො, භික්ඛවෙ, රට්ඨපිණ්ඩො භුත්තො”ති. තත්ප් ය්වායං පඤ්චමො මහාවොරො, තං සන්ධායාහ භගවා “වොරො සබ්‍රහ්මකෙ ලොකෙ”ති. සො හි “සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය අයං අග්ගො මහාවොරො, යො අසත්තං අභුතං උත්තරමනුස්සධම්මං උල්ලපති”ති (පාරා. 195) එව. ලෝකියලොකුත්තරධනථෙවෙනතො අග්ගො මහාවොරොති චුත්තො, තස්මා තං ඉධාපි “සබ්‍රහ්මකෙ ලොකෙ”ති ඉමිනා උක්කට්ඨපරිච්ඡේදෙන පකාසෙසි.

එසො ඛො වසලාධමොති. එත්ප් ඛොති අවධාරණත්ථො, තෙන එසො එව වසලාධමො. වසලානං භීනො සබ්බපච්ඡිමකොති අවධාරෙති. කස්මා? විසිට්ඨවත්ථුමිහි ථෙය්‍යාධම්මවස්සනතො, යාව තං පටිඤ්ඤං න විස්සජ්ජෙති, තාව අවිගතවසලකරණධම්මතො වාති.

එතෙ ඛො වසලාති. ඉදානි යෙ තෙ පටිමගාථාය ආසයවිපත්තිවසෙන කොධනාදයො පඤ්ච, පාපමක්ඛිං වා ද්විධා කත්වා ඡ, දුතියගාථාය පයොගවිපත්තිවසෙන පාණ්ණිංසකො එකො, තතියාය පයොගවිපත්තිවසෙනෙව ගාමනිගමනිග්ගාහකො එකො, චතුත්ථාය ථෙය්‍යාවහාරවසෙන එකො, පඤ්චමාය ඉණුවඤ්චනවසෙන එකො, ඡට්ඨාය පසය්භාවහාරවසෙන පන්දසකො එකො, සත්තමාය කුටසක්ඛිවසෙන එකො, අට්ඨමාය මිත්තදුඛිතිවසෙන එකො, නවමාය අකතඤ්ඤුවසෙන එකො, දසමාය කතනාසනවිභෙසනවසෙන එකො, එකාදසමාය හදයවඤ්චනවසෙන එකො, ද්වාදසමාය පටිච්ඡන්තකම්මන්තවසෙන ද්වෙ, තෙරසමාය අකතඤ්ඤුවසෙන එකො, චුද්දසමාය වඤ්චනවසෙන එකො, පන්තරසමාය විභෙසනවසෙන එකො, සොළසමාය වඤ්චනවසෙන එකො, සත්තරසමාය අත්තුක්කංසනපරවම්භනවසෙන ද්වෙ, අට්ඨාරසමාය පයොගාසයවිපත්තිවසෙන රොසකාදයො සත්ත, එකුනවිසතිමාය පරිභාසනවසෙන ද්වෙ, විසතිමාය අග්ගමහාවොරවසෙන එකොති එවං තෙත්තිංස චතුත්තිංස වා වසලා චුත්තා. තෙ නිද්දිසන්තො ආහ “එතෙ ඛො වසලා චුත්තා, මයා යෙ තෙ පකාසිතා”ති. තස්සත්ථො – යෙ තෙ මයා පුබ්බෙ “ජානාසි පන ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, වසල”න්ති එවං සඬ්ඛෙපතො වසලා චුත්තා, තෙ විත්ථාරතො එතෙ ඛො පකාසිතාති. අප් වා යෙ තෙ මයා පුග්ගලවසෙන චුත්තා, තෙ ධම්මවසෙනාපි එතෙ ඛො පකාසිතා. අප් වා එතෙ ඛො වසලා චුත්තා අරියෙහි කම්මවසෙන, න ජාතිවසෙන, මයා යෙ තෙ පකාසිතා “කොධනො උපනාහී”තිආදිනා නයෙන.

136. එවං භගවා වසලං දස්සෙත්වා ඉදානි යස්මා බ්‍රාහ්මණො සකාය දිට්ඨියා අතිව අභිනිවිට්ඨො හොති, තස්මා තං දිට්ඨිං පටිසෙධෙන්තො ආහ “න ජච්චා වසලො හොති”ති. තස්සත්ථො – පරමත්ථතො හි න ජච්චා වසලො හොති, න ජච්චා හොති බ්‍රාහ්මණො, අපිව ඛො කම්මුනා වසලො හොති, කම්මුනා හොති බ්‍රාහ්මණො, අපරිසුද්ධකම්මවස්සනතො වසලො හොති, පරිසුද්ධෙත කම්මුනා අපරිසුද්ධවාහනතො බ්‍රාහ්මණො හොති. යස්මා වා තුම්හෙ භීතං වසලං උක්කට්ඨං බ්‍රාහ්මණං මඤ්ඤිත්ථ, තස්මා භීනෙන කම්මුනා වසලො හොති, උක්කට්ඨෙන කම්මුනා බ්‍රාහ්මණො හොතිති එවම්පි අත්ථං ඤාපෙන්තො එවමාහ.

137-139. ඉදානි තමෙවත්ථං නිදස්සෙනෙත සාධෙතුං “තදම්නාපි ජානාථා”තිආදිකා තිස්සො ගාථායො ආහ. තාසු ද්වෙ චතුප්පාදා, එකා ඡප්පාදා, තාසං අත්ථො – යං මයා චුත්තං “න ජච්චා වසලො හොති”තිආදි, තදම්නාපි ජානාථා, යථා මෙදං නිදස්සනං, තං ඉමිනාපි පකාරෙන ජානාථා, යෙන මෙ පකාරෙන යෙන සාමඤ්ඤෙන ඉදං නිදස්සනන්ති චුත්තං හොති. කතමං නිදස්සනන්ති වෙ? වණ්ඩාලසුත්තො සොපාකො...පෙ.... බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියාති.

වණ්ඩාලස්ස සුත්තො වණ්ඩාලසුත්තො. අත්තතො ඛාදනත්ථාය මතෙ සුනබ්බෙ ලහිත්වා පවතීති සොපාකො. මාතඬගොති එවංනාමො විස්සුතොති එවං භීතාය ජාතියා ව ජීවිකාය ව නාමෙන ව පාකටො.

සොති පුරිමපදෙන සම්බන්ධිත්වා සො මාතඬගො යසං පරමං පත්තො, අබ්භුතං උත්තමං අතිවිසිට්ඨං යසං කිත්තිං පසංසං පත්තො. යං සුදුල්ලහන්ති යං උළාරකුලුපපන්නෙනාපි දුල්ලහං, භීතකුලුපපන්නෙන සුදුල්ලහං. එවං යසප්පත්තස්ස ව ආගච්ඡුං තස්සුපට්ඨානං, ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා බහු, තස්ස මාතඬගස්ස පාරිවරියත්ථං ඛත්තියා ව බ්‍රාහ්මණා ව අඤ්ඤෙ ව බහු වෙස්සසුද්දාදයො ජම්බුදීපමනුස්සා යෙභුයොන උපට්ඨානං ආගමිංසුති අත්ථො.

එවං උපට්ඨානසම්පන්නො සො මාතඬගො විගතකිලෙසරජත්තා වීරජං, මහන්තෙහි බුද්ධාදිහි පටිපන්නත්තා මහාපථං, බ්‍රහ්මලොකසඬ්ඛානං දෙවලොකං යාපෙතුං සමත්ථත්තා දෙවලොකයානසඤ්ඤිතං අට්ඨසමාපත්තියානං අභිරුය්භ, තාය පටිපත්තියා කාමරාගං වීරාජෙත්වා, කායස්ස භෙදා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහු, සා තථා භීතාපි න නං ජාති නිවාරෙසි බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා, බ්‍රහ්මලොකුපපත්තිතොති චුත්තං හොති.

අයං පනත්ථො එවං වෙදිතබ්බො – අතීතෙ කිර මහාපුරිසො තෙන තෙනුපායෙන සත්තභීතං කරොන්තො සොපාකජීවිකෙ වණ්ඩාලකුලෙ උප්පජ්ජී. සො නාමෙන මාතඬගො , රූපෙන දුද්දසිකො හුත්වා බහිනගරෙ වම්මකුට්ඨකාය වසති, අත්තොනගරෙ භික්ඛං චරිත්වා ජීවිකං කප්පෙති. අපෙකදිවසං තස්මිං නගරෙ සුරානක්ඛන්තෙ සොසිතෙ ධුත්තා යථාසකෙන පරිවාරෙන කීළන්ති. අඤ්ඤතරාපි බ්‍රාහ්මණමහාසාලධීනා

පත්තරසසොළසවස්සුද්දෙසිකා දෙවකඤ්ඤා විය රූපෙන දස්සනියා පාසාදිකා “අත්තනො කුලවංසානුරූපං කීළිස්සාමි” ති පහුතං ඛජ්ජභොජ්ජාදිකීළනසම්භාරං සකටෙසු ආරොපෙත්වා සබ්බසෙනවළවයුත්තං යානමාරුය්හ මහාපරිවාරෙන උය්‍යානභූමිං ගච්ඡති දිට්ඨමඛිගලිකානි නාමෙන. සා කිර “දුස්සණ්ඨිතං රූපං අවමඛිගල” න්ති දට්ඨං න ඉච්ඡති, තෙනස්සා දිට්ඨමඛිගලිකාත්වෙව සඬබා උදපාදි.

තදා සො මාතඬිගො කාලස්සෙව වුට්ඨාය පට්ටිලොතිකං නිවාසෙත්වා, කංසනාළං හත්ථෙ ඛන්ධිත්වා, භාජනභත්ථො නගරං පවිසති, මනුස්සෙ දිස්වා දුරතො එව කංසනාළං ආකොටෙත්තො. අප් දිට්ඨමඛිගලිකා “උස්සරථ, උස්සරථා” ති පුරතො පුරතො භීනජනං අපනෙත්තෙහි පුරිසෙහි නියමානා නගරද්වාරමජ්ඣෙ මාතඬිගං දිස්වා “කො එසො” ති ආහ. අහං මාතඬිගචණ්ඩාලොති. සා “ඊදිසං දිස්වා ගතානං කුතො වුඩ්ඪි” ති යානං නිවත්තාපෙසි. මනුස්සා “යං මයං උය්‍යානං ගන්ත්වා ඛජ්ජභොජ්ජාදිං ලභෙය්‍යාම, තස්ස නො මාතඬිගෙන අත්තරායො කතො” ති කුපිතා “ගණ්හථ චණ්ඩාල” න්ති ලෙඩ්ඬුහි පහරිත්වා “මතො” ති පාදෙ ගහෙත්වා එකමන්තෙ ඡඩ්ඬෙත්වා කවචරෙන පටිච්ඡාදෙත්වා අගමංසු. සො සතිං පටිලහිත්වා උට්ඨාය මනුස්සෙ පුච්ඡි – “කිං, අය්‍යා, ද්වාරං නාම සබ්බසාධාරණං, උදාහු බ්‍රාහ්මණානංයෙව කත” න්ති? මනුස්සා ආහංසු – “සබ්බෙසං සාධාරණ” න්ති. “එවං සබ්බසාධාරණද්වාරෙන පවිසිත්වා භික්ඛාභාරෙන යාපෙත්තං මං දිට්ඨමඛිගලිකාය මනුස්සා ඉමං අනයබ්‍යසනං පාපෙසු” න්ති රථිකාය රථිකං ආභිණ්ඩත්තො මනුස්සානං ආරොචෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස සරද්වාරෙ නිපජ්ජි – “දිට්ඨමඛිගලිකං අලද්ධා න වුට්ඨහිස්සාමි” ති.

බ්‍රාහ්මණො “සරද්වාරෙ මාතඬිගො නිපන්තො” ති සුත්වා “තස්ස කාකණිකං දෙථ, තෙලෙන අඬිගං මක්ඛෙත්වා ගච්ඡතු” ති ආහ. සො තං න ඉච්ඡති, “දිට්ඨමඛිගලිකං අලද්ධා න වුට්ඨහිස්සාමි” ව්චෙව ආහ. තතො බ්‍රාහ්මණො “ද්වෙව කාකණිකායො දෙථ, කාකණිකාය පුච්චං බාදතු, කාකණිකාය තෙලෙන අඬිගං මක්ඛෙත්වා ගච්ඡතු” ති ආහ. සො තං න ඉච්ඡති, තථෙව වදති. බ්‍රාහ්මණො සුත්වා “මාසකං දෙථ, පාදං, උපඩ්ඪකභාපණං, කභාපණං ද්වෙ තිණි” ති යාව සතං ආණාපෙසි. සො න ඉච්ඡති, තථෙව වදති. එවං යාවත්තානංයෙව සුරියො අන්ථඬිගතො. අප් බ්‍රාහ්මණි පාසාදා ඔරුය්හ සාණිපාකාරං පරික්ඛිපාපෙත්වා තං උපසඬකමිත්වා යාචි – “තාත මාතඬිග, දිට්ඨමඛිගලිකාය අපරාධං ඛම, සහස්සං ගණහාහි, ද්වෙ තිණි” ති යාව “සතසහස්සං ගණහාහි” ති ආහ. සො තුණ්හිභුතො නිපජ්ජියෙව.

එවං චතුහපඤ්චාහෙ චිතිවත්තෙ ඛහුමිපි පණ්ණාකාරං දත්වා දිට්ඨමඛිගලිකං අලහන්තා ඛත්තියකුමාරාදයො මාතඬිගස්ස උපකණ්ණකෙ ආරොවාපෙසුං – “පුරිසා නාම අනෙකානිපි සංවච්ඡරානි විරියං කත්වා ඉච්ඡිතත්ථං පාපුණත්ති, මා බො ත්වං නිබ්බිජ්ජි, අද්ධා ද්විහතිහව්වයෙන දිට්ඨමඛිගලිකං ලච්ඡසි” ති. සො තුණ්හිභුතො නිපජ්ජියෙව. අප් සත්තමෙ දිවසෙ සමන්තා පටිවිස්සකා උට්ඨහිත්වා “තුම්හෙ මාතඬිගං වා උට්ඨාපෙථ, දාරිකං වා දෙථ, මා අම්හෙ සබ්බෙ නාසයිත්ථා” ති ආහංසු. තෙසං කිර අයං දිට්ඨි “යස්ස සරද්වාරෙ එවං නිපන්තො චණ්ඩාලො මරති, තස්ස සරෙන සහ සමන්තා සත්තසත්තසරවාසිනො චණ්ඩාලා භොන්ති” ති. තතො දිට්ඨමඛිගලිකං නීලපට්ටිලොතිකං නිවාසාපෙත්වා උච්චිකකළොපිකාදීනි දත්වා පරිදෙවමානං තස්ස සන්තිකං තෙත්වා “ගණ්හ දාරිකං, උට්ඨාය ගච්ඡාහි” ති අදංසු. සා පස්සෙ යත්වා “උට්ඨාහි” ති ආහ, සො “හත්ථෙන මං ගහෙත්වා උට්ඨාපෙහි” ති ආහ. සා නං උට්ඨාපෙසි. සො නිසීදිත්වා ආහ – “මයං අත්තොනගරෙ වසිතුං න ලභාම, එහි මං ඛනිනගරෙ වම්මකුටිං තෙහි” ති. සා නං හත්ථෙ ගහෙත්වා තත්ථ තෙසි. “පිට්ඨියං ආරොපෙත්වා” ති ජාතකභාණකා. තෙත්වා වස්ස සරිරං තෙලෙන මක්ඛෙත්වා, උණ්හොදකෙන න්භාපෙත්වා, යාගුං පචිත්වා අදාසි. සො “බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤා අයං මා විනස්සි” ති ජාතිසම්භෙදං අකත්වාච අඩ්ඪමාසමන්තං බලං ගහෙත්වා “අහං වනං ගච්ඡාමි, ‘අතිවිරායති’ ති මා ත්වං උක්කණ්ඨි” ති වත්වා සරමානුසකානි ව “ඉමං මා පමජ්ජිත්ථා” ති ආණාපෙත්වා සරා නික්ඛම්ම තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා, කසිණපරිකම්මං කත්වා, කතිපාහෙනෙව අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා “ඉදානාහං දිට්ඨමඛිගලිකාය මනාපො භවිස්සාමි” ති ආකාසෙනාගන්ත්වා නගරද්වාරෙ ඔරොහිත්වා දිට්ඨමඛිගලිකාය සන්තිකං පෙසෙසි.

සා සුත්වා “කොච් මඤ්ඤෙ මම ඤාතකො පබ්බජිතො මං දුක්ඛිතං ඤත්වා දට්ඨං ආගතො භවිස්සති” ති වින්තයමානා ගන්ත්වා, තං ඤත්වා, පාදෙසු නිපතිත්වා “කිස්ස මං අනාථං තුම්හෙ අකත්ථා” ති ආහ. මහාපුරිසො “මා ත්වං දිට්ඨමඛිගලිකෙ දුක්ඛිනී අභොසි, සකලපම්බුද්ධිපවාසිහි තෙ සක්කාරං කාරෙස්සාමි” ති වත්වා එතදවොච – “ගච්ඡ ත්වං සොසනං කරොහි – ‘මහාබ්‍රහ්මා මම සාමිකො න මාතඬිගො, සො වන්දවිමානං භින්දිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ මම සන්තිකං ආගම්ස්සති’” ති. සා ආහ – “අහං, හන්තෙ, බ්‍රාහ්මණමහාසාලධිතා හුත්වා අත්තනො පාපකම්මෙන ඉමං චණ්ඩාලභාවං පත්තා, න සක්කොමි එවං වත්තු” න්ති. මහාපුරිසො “න ත්වං මාතඬිගස්ස ආනුභාවං ජානාසි” ති වත්වා යථා සා සද්දහති, තථා අනෙකානි පාටිභාරියානි දස්සෙත්වා තථෙව තං ආණාපෙත්වා අත්තනො වසතිං අගමාසි. සා තථා අකාසි.

මනුස්සා උජ්ඣායන්ති හසන්ති – “කථඤ්ඤි නාමායං අත්තනො පාපකම්මෙන චණ්ඩාලභාවං පත්වා පුන තං මහාබ්‍රහ්මානං කරිස්සති” ති. සා අධිමානා එව හුත්වා දිවසෙ දිවසෙ සොසන්ති නගරං ආභිණ්ඩති “ඉතො ඡට්ඨෙ දිවසෙ, පඤ්චමෙ, චතුත්ථෙ, තතියෙ, සුචෙ, අජ්ජ ආගම්ස්සති” ති. මනුස්සා තස්සා විස්සත්ථවාච සුත්වා “කදාචි එවම්පි සියා” ති අත්තනො අත්තනො සරද්වාරෙසු මණ්ඩපං කාරාපෙත්වා, සාණිපාකාරං සජ්ජෙත්වා, වයජ්ජත්තා දාරිකායො අලඬකරිත්වා “මහාබ්‍රහ්මති ආගතෙ කඤ්ඤාදානං දස්සාමා” ති ආකාසං උල්ලොකෙන්තා නිසීදිංසු. අප් මහාපුරිසො පුණ්ණමදිවසෙ ගගනතලං උපාරුල්ලෙහෙ වන්දෙ වන්දවිමානං එාලෙත්වා පස්සතො මහාජනස්ස මහාබ්‍රහ්මරූපෙන

නිග්ගවිඡ්. මහාජනෝ “ද්වෙ වන්දා ජාතා”ති අතිමඤ්ඤි. තතෝ අනුක්කමෙන ආගතං දිස්වා “සච්චං දිට්ඨමභිගලිකා ආහ, මහාබ්‍රහ්මාව අයං දිට්ඨමභිගලිකං දමෙතුං පුබ්බෙ මාතභිගවෙසෙනාගච්ඡී”ති නිට්ඨං අගමාසි. එවං සො මහාජනෙන දිස්සමානෝ දිට්ඨමභිගලිකාය වසන්ට්ඨානෙ එව ඔත්ථි. සා ච තදා උතුරී අහොසි. සො තස්සා නාහිං අභිගුට්ඨකෙන පරාමසි. තෙන එස්සෙන ගබ්භො පතිට්ඨාසි. තතෝ නං “ගබ්භො තෙ සණ්ඨිතො , පුත්තම්භි ජාතෙ තං නිස්සාය ජීවාහි”ති වත්වා පස්සතො මහාජනස්ස පුත්ත වන්දවිමානං පාවිසි.

බ්‍රාහ්මණා “දිට්ඨමභිගලිකා මහාබ්‍රහ්මනෝ පජාපති අම්මාකං මාතා ජාතා”ති වත්වා තතෝ තතෝ ආගච්ඡන්ති. තං සක්කාරං කාතුකාමානං මනුස්සානං සම්පිළනෙන නගරද්වාරානි අනොකාසානි අහෙසුං. තෙ දිට්ඨමභිගලිකං හිරඤ්ඤාරාසිම්භි යපෙත්වා, න්භාපෙත්වා, මණ්ඩෙත්වා, රථං ආරොපෙත්වා, මහාසක්කාරෙන නගරං පදක්ඛිණං කාරාපෙත්වා, නගරමජ්ඣෙ මණ්ඩපං කාරාපෙත්වා, තත්ත නං “මහාබ්‍රහ්මනෝ පජාපති”ති දිට්ඨට්ඨානෙ යපෙත්වා වසාපෙත්ති “යාවස්සා පතිරුපං වසනොකාසං කරොම, තාව ඉධෙව වසතු”ති. සා මණ්ඩපෙ එව පුත්තං විජාසි. තං විසුද්ධදිවසෙ සද්ධිං පුත්තෙන සසිසං න්භාපෙත්වා මණ්ඩපෙ ජාතොති දාරකස්ස “මණ්ඩබ්‍යකුමාරො”ති නාමං අකංසු. තතෝ පභුති ච නං බ්‍රාහ්මණා “මහාබ්‍රහ්මනෝ පුත්තො”ති පරිවාරෙත්වා වරන්ති. තතෝ අනෙකසත්තසත්තස්සප්පකාරා පණ්ණාකාරා ආගච්ඡන්ති, තෙ බ්‍රාහ්මණා කුමාරස්සාරක්ඛං යපෙසුං, ආගතා ලහුං කුමාරං දට්ඨුං න ලහන්ති.

කුමාරො අනුපුබ්බෙන වුඩ්ඡිමන්වාය දානං දාතුං ආරද්ධො. සො සාලාය සම්පත්තානං කපණ්දධිකානං අදත්වා බ්‍රාහ්මණානංයෙව දෙති. මහාපුරිසො “කිං මම පුත්තො දානං දෙති”ති ආවජ්ජෙත්වා බ්‍රාහ්මණානංයෙව දානං දෙන්තං දිස්වා “යථා සබ්බෙසං දස්සති, තථා කරිස්සාමි”ති විචරං පාරුපිත්වා පත්තං ගහෙත්වා ආකාසෙන ආගම්ම පුත්තස්ස සරද්ධාරෙ අට්ඨාසි. කුමාරො තං දිස්වා “කුතො අයං එවං විරුපවෙසො වසලො ආගතො”ති කුද්ධො ඉමං ගාථමාහ –

“කුතො නු ආගච්ඡසි දුම්මවාසී, ඔත්ථලකො පංසුපිසාවකොච;
සඬ්ඛාරවොළං පටිමුඤ්ච කණ්ඨෙ, කො රෙ තුවං හොසි අදක්ඛිණෙයො”ති.

බ්‍රාහ්මණා “ගණ්ඨං ගණ්ඨං”ති තං ගහෙත්වා ආකොටෙත්වා අන්‍යබ්‍යසනං පාපෙසුං. සො ආකාසෙන ගන්ත්වා බහිනගරෙ පච්චට්ඨාසි . දෙවතා කුපිතා කුමාරං ගලෙ ගහෙත්වා උද්ධංපාදං අධොසිරං යපෙසුං. සො අක්ඛිති නිග්ගතෙහි මුඛෙන බෙළං පභ්ඝරන්තෙන සරුසරුපස්සාසි දුක්ඛං වෙදයති. දිට්ඨමභිගලිකා සුත්වා “කොචි ආගතො අත්ථී”ති පුච්ඡී. “ආම, පබ්බජිතො ආගච්ඡී”ති. “කුහිං ගතො”ති? “එවං ගතො”ති. සා තත්ථ ගන්ත්වා “බමථ, හන්තෙ, අත්තනො දාසස්සා”ති යාවන්ති තස්ස පාදමුලෙ භූමියා නිපජ්ජී. තෙන ච සමයෙන මහාපුරිසො පිණ්ඩාය වරිත්වා, යාගුං ලභිත්වා, තං පිචන්තො තත්ථ නිසින්තො හොති, සො අවසිට්ඨං ථොකං යාගුං දිට්ඨමභිගලිකාය අදාසි. “ගච්ඡ ඉමං යාගුං උදකකුම්භියා ආලොලෙත්වා යෙසං භුත්විකාරො අත්ථී, තෙසං අක්ඛිමුඛකණ්ණනාසාබ්බලෙසු ආසිඤ්ච, සරිරඤ්ච පරිජ්ජොසෙහි, එවං නිබ්බිකාරා භවිස්සන්ති”ති. සා තථා අකාසි. තතෝ කුමාරෙ පකතිසරිරෙ ජාතෙ “එහි, තාත මණ්ඩබ්‍ය, තං බමාපෙස්සාමා”ති පුත්තඤ්ච සබ්බෙ බ්‍රාහ්මණෙ ච තස්ස පාදමුලෙ නික්කුජ්ජිත්වා නිපජ්ජාපෙත්වා බමාපෙසි.

සො “සබ්බජනස්ස දානං දාතබ්බ”න්ති ඔවදිත්වා, ධම්මකථං කත්වා, අත්තනො වසන්ට්ඨානංයෙව ගන්ත්වා, වින්තෙසි “ඉත්ථීසු පාකටා දිට්ඨමභිගලිකා දම්තා, පුරිසෙසු පාකටො මණ්ඩබ්‍යකුමාරො, ඉදානි කො දමෙතබ්බො”ති. තතෝ ජාතිමන්තතාපසං අද්දස බන්ධුමතිනගරං නිස්සාය කුම්භවතීන්ද්‍රිතරෙ විහරන්තං. සො “අහං ජාතියා විසිට්ඨො, අඤ්ඤෙහි පරිභුත්තොදකං න පරිභුඤ්ජාමි”ති උපරිනදියා වසති. මහාපුරිසො තස්ස උපරිභාගෙ වාසං කප්පෙත්වා තස්ස උදකපරිභාගවෙලායං දන්තකට්ඨං බාදිත්වා උදකෙ පක්ඛිපි. තාපසො තං උදකෙන වුස්ගමානං දිස්වා “කෙනිදං බිත්ත”න්ති පටිසොතං ගන්ත්වා මහාපුරිසං දිස්වා “කො එත්ථා”ති ආහ. “මාතභිගවණ්ඩාලො, ආවරියා”ති. “අපෙහි, වණ්ඩාල, මා උපරිනදියා වසි”ති. මහාපුරිසො “සාධු, ආවරියා”ති හෙට්ඨානදියා වසති, පටිසොතමපි දන්තකට්ඨං තාපසස්ස සන්තිකං ආගච්ඡති. තාපසො පුත්ත ගන්ත්වා “අපෙහි, වණ්ඩාල, මා හෙට්ඨානදියං වස, උපරිනදියායෙව වසා”ති ආහ. මහාපුරිසො “සාධු, ආවරියා”ති තථා අකාසි, පුත්තපි තථෙව අහොසි. තාපසො පුත්තපි “තථා කරොති”ති දුට්ඨො මහාපුරිසං සපි “සුරියස්ස තෙ උග්ගමනවෙලාය සත්තධා මුද්ධා ඵලතු”ති. මහාපුරිසොපි “සාධු, ආවරිය, අහං පන සුරියුට්ඨානං න දෙමි”ති වත්වා සුරියුට්ඨානං නිවාරෙසි . තතෝ රත්ති න විභායති, අත්තකාරො ජාතො, හිතා බන්ධුමතීවාසිතො තාපසස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “අත්ථී නු බො, ආවරිය, අම්මාකං සොත්ථිභාවො”ති පුච්ඡිංසු. තෙ හි තං “අරහා”ති මඤ්ඤන්ති. සො තෙසං සබ්බමාවික්ඛි. තෙ මහාපුරිසං උපසඬකමිත්වා “සුරියං, හන්තෙ, මුඤ්චො”ති යාවිංසු. මහාපුරිසො “යදි කුම්මාකං අරහා ආගන්ත්වා මං බමාපෙති, මුඤ්චාමි”ති ආහ.

මනුස්සා ගන්ත්වා තාපසං ආහංසු – “එහි, හන්තෙ, මාතභිගපණ්ඩිතං බමාපෙහි, මා කුම්මාකං කලහකාරණා මයං තස්සිම්මා”ති. සො “නාහං වණ්ඩාලං බමාපෙමි”ති ආහ. මනුස්සා “අම්මෙ ත්වං නාසෙසි”ති තං හත්ථපාදෙසු ගහෙත්වා මහාපුරිසස්ස සන්තිකං තෙසුං. මහාපුරිසො “මම පාදමුලෙ කුච්ඡියා නිපජ්ජිත්වා බමාපෙත්තෙ බමාමි”ති ආහ. මනුස්සා “එවං කරොති”ති ආහංසු. තාපසො “නාහං වණ්ඩාලං වන්දාමි”ති. මනුස්සා “තච ඡන්දෙන න වන්දිස්සසි”ති හත්ථපාදමස්සුගිවාදිසු ගහෙත්වා මහාපුරිසස්ස පාදමුලෙ සයාපෙසුං. සො “බමාමහං ඉමස්ස, අපිචාහං තස්සෙවානුකම්පාය සුරියං න මුඤ්චාමි, සුරියෙ හි උග්ගතමන්තෙ මුද්ධා අස්ස සත්තධා ඵලිස්සති”ති ආහ. මනුස්සා “ඉදානි, හන්තෙ, කිං කාතබ්බ”න්ති ආහංසු. මහාපුරිසො “තෙන හි ඉමං ගලජ්ජමාණෙ උදකෙ යපෙත්වා මන්තිකාපිණ්ඩෙනස්ස සිසං පටිච්ඡාදෙථ, සුරියරස්මිහි ථුට්ඨො මන්තිකාපිණ්ඩො සත්තධා ඵලිස්සති. තස්මිං ඵලිතෙ එස

අඤ්ඤානු ගවිජතු”ති ආහ. තෙ තාපසං හත්ථපාදාදිසු ගහෙන්වා තථා අකංසු. සුරියෙ මුඤ්චිතමත්තෙ මත්තිකාපිණ්ඩො සත්තධා ඵලිත්වා පති, තාපසො භිතො පලායි. මනුස්සා දිස්වා “පස්සථ, හො, සමණස්ස ආනුභාව”න්ති දන්තකට්ඨපක්ඛිපනමාදිං කත්වා සබ්බං විත්ථාරොත්වා “නත්ථී ඊදිසො සමණො”ති තස්මිං පසිදිංසු. තතො පභුති සකලජම්බුදිපෙ ඛත්තියබ්‍රාහ්මණාදයො ගහට්ඨපබ්බජිතා මාතඨගපණ්ඩිතස්ස උපට්ඨානං අගමංසු. සො යාවතායුකං යත්වා කායස්ස හෙදා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජී. තෙනාහ හගවා “තදම්නාපි ජානාථ...පෙ.... බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා”ති.

140-141. එවං “න ජච්චා වසලො හොති, කම්මුතා වසලො හොති”ති සාධෙත්වා ඉදානි “න ජච්චා හොති බ්‍රාහ්මණො, කම්මුතා හොති බ්‍රාහ්මණො”ති එතං සාධෙතුං ආහ “අප්ප්ඤ්ඤාකකුලෙ ජාතා ...පෙ.... දුග්ගතා ගරභාය වා”ති. තත්ථ අප්ප්ඤ්ඤාකකුලෙ ජාතාති මත්තප්ප්ඤ්ඤාකකුලෙ ජාතා. “අප්ප්ඤ්ඤාකකුලෙ ජාතා”තිපි පාඨො. මත්තානං අප්ප්ඤ්ඤාකකුලෙ අනුපකුට්ඨෙ ව බ්‍රාහ්මණකුලෙ ජාතාති අත්ථො. මත්තා ඛත්ථවා එතෙසන්ති මත්තඛත්ථවා. වෙදඛන්ධු වෙදපටිස්සරණාති වුත්තං හොති. තෙ ව පාපෙසු කම්මෙසු අභිණ්හමුපදිස්සරොති තෙ එවං කුලෙ ජාතා මත්තඛත්ථවා ව සමානාපි යදි පාණාතිපාතාදිසු පාපකම්මෙසු පුනප්පුනං උපදිස්සන්ති, අථ දිට්ඨෙව ධම්මෙ ගාරය්භා සම්පරායෙ ව දුග්ගති තෙ එවමුපදිස්සමානා ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ මාතාපිතුහිපි “නයිමෙ අම්භාකං පුත්තා, දුප්පාතා එතෙ කුලස්ස අධිගාරභුතා, නික්කඩ්ඨථ තෙ”ති, බ්‍රාහ්මණෙහිපි “ගහපතිකා එතෙ, න එතෙ බ්‍රාහ්මණා, මා තෙසං සද්ධසඤ්ඤාලිපාකාදිසු පවෙසං දෙථ, මා තෙහි සද්ධං සල්ලපථා”ති, අඤ්ඤෙහිපි මනුස්සෙහි “පාපකම්මන්තා එතෙ, න එතෙ බ්‍රාහ්මණා”ති එවං ගාරය්භා හොත්ති. සම්පරායෙ ව තෙසං දුග්ගති නිරයාදිහෙදා, දුග්ගති එතෙසං පරලොකෙ හොතිති අත්ථො. සම්පරායෙ වාතිපි පාඨො. පරලොකෙ එතෙසං දුක්ඛස්ස ගති දුග්ගති, දුක්ඛප්පත්තියෙව හොතිති අත්ථො. න තෙ ජාති නිවාරොති, දුග්ගතා ගරභාය වාති සා තථා උක්කට්ඨාපි යං ත්වං සාරතො පච්චෙසි, ජාති එතෙ පාපකම්මෙසු පදිස්සන්තෙ බ්‍රාහ්මණ “සම්පරායෙ ව දුග්ගති”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරාය දුග්ගතියා වා, “දිට්ඨෙව ධම්මෙ ගාරය්භා”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරාය ගරභාය වා න නිවාරොති.

142. එවං හගවා අප්ප්ඤ්ඤාකකුලෙ ජාතානම්පි බ්‍රාහ්මණානං ගාරය්භාදිකම්මවසෙන දිට්ඨෙව ධම්මෙ පතිතභාවං දිපෙන්නො දුග්ගතිගමනෙන ව සම්පරායෙ බ්‍රාහ්මණජාතියා අභාවං දිපෙන්නො “න ජච්චා හොති බ්‍රාහ්මණො, කම්මුතා හොති බ්‍රාහ්මණො”ති එතම්පි අත්ථං සාධෙත්වා ඉදානි දුට්ඨම්පි අත්ථං නිගමෙන්නො ආහ, එවං බ්‍රාහ්මණ –

“න ජච්චා වසලො හොති, න ජච්චා හොති බ්‍රාහ්මණො;
කම්මුතා වසලො හොති, කම්මුතා හොති බ්‍රාහ්මණො”ති.

සෙසං කසිභාරද්වාජසුත්තෙ වුත්තනයමෙව. විසෙසතො වා එත්ථ නික්කුජ්ජිතං වාතිආදීනං එවං යොජනා වෙදිතබ්බා – යථා කොචි නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙයා, එවං මං කම්මවිමුඛං ජාතිවාදෙ පතිතං “ජාතියා බ්‍රාහ්මණවසලභාවො හොති”ති දිට්ඨිතො වුට්ඨාපෙන්නෙන, යථා පටිච්ඡන්තං විවරෙයා, එවං ජාතිවාදපටිච්ඡන්තං කම්මවාදං විවරන්නෙන, යථා මුල්ලිහස්ස මග්ගං ආචික්ඛෙයා, එවං බ්‍රාහ්මණවසලභාවස්ස අසම්භින්නඋජුග්ගං ආචික්ඛන්නෙන, යථා අත්ඨකාරෙ වා තෙලපජ්ජොතං ධාරෙයා, එවං මාතඨගාදිනිදස්සනපජ්ජොතධාරණෙන මය්හං හොතා ගොතමෙන එතෙහි පරියායෙහි පකාසිතත්තා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතොති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය අග්ගිකභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මෙත්තසුත්තවණ්ණනා

කරුණිමත්ථකුසලෙනාති මෙත්තසුත්තං. කා උප්පත්ති? භිමවත්තපස්සතො කිර දෙවතාහි උබ්බාල්භා භික්ඛු හගවතො සන්තිකං සාවත්ථීං ආගච්ඡීංසු. තෙසං හගවා පරිත්තත්ථාය කම්මට්ඨානත්ථාය ව ඉමං සුත්තං අභාසි. අයං තාච්ච සඨිබ්බෙපො.

අයං පන විත්ථාරො – එකං සමයං හගවා සාවත්ථීයං විහරති උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය. තෙන බො පන සමයෙන සම්බහුලා නානාවෙරජ්ජකා භික්ඛු හගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා තත්ථ තත්ථ වස්සං උපගන්තුකාමා හගවත්තං උපසඬ්ඨකමන්ති. තනු සුදං හගවා රාගවරිතානං සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකවසෙන එකාදස්ථිං අසුභකම්මට්ඨානං, දොසවරිතානං චතුබ්බිධං මෙත්තාදිකම්මට්ඨානං, මොහවරිතානං මරණස්සතිකම්මට්ඨානාදීනි, විතක්කවරිතානං ආනාපානස්සතිපට්ඨිකසිණාදීනි, සද්ධාවරිතානං බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානාදීනි, බුද්ධිවරිතානං චතුර්ධාවච්ඡන්තාදීනි ඉමිනා නයෙන චතුරාසිතිසහස්සප්පහෙදවරිතානුකුලානි කම්මට්ඨානානි කට්ඨන්ති.

අථ බො පඤ්චමත්තානි භික්ඛුසතානි හගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං උග්ගහෙන්වා සප්පායසෙනාසනඤ්ච ගොවරගාමඤ්ච පරියෙසමානානි අනුපුබ්බෙන ගන්ත්වා පච්චන්තෙ භිමවත්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධං නීලකාවමණිසන්තිහසිලාතලං සිතලසනච්ඡායනීලවනසණ්ඨමණ්ඩිතං මුත්තාතලරජනපට්ටසදිසවාලකාකිණ්ණභූමිභාගං සුවිසානසිතලපලාසයපරිවාරිතං පබ්බතමද්දසංසු. අථ බො තෙ භික්ඛු

තත්ප්‍රකාරත්තිං වසිත්වා පභාතාය රත්තියා සරිරපරිකම්මං කත්වා තස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරං ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. ගාමො සනනිවෙසසන්නිවිට්ඨකුලසහස්සයුත්තො, මනුස්සා චෙත්ථ සද්ධා පසන්නා, තෙ පච්චන්තෙ පබ්බතීතදස්සනස්ස දුල්ලභතාය භික්ඛු දිස්වා එව පිතිසොමනස්සජාතා හුත්වා තෙ භික්ඛු භොජෙත්වා “ඉධෙව, හන්තෙ, තෙමාසං වසං”ති යාචිත්වා පඤ්චපධානකුටිසතාති කාරාපෙත්වා තත්ථ මඤ්චපීඨපාතීයපරිභොජනීයසවාදීති සබ්බපකරණාති පටියාදෙසුං.

භික්ඛු දුතියදිවසෙ අඤ්ඤං ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. තත්ථාපි මනුස්සා තට්ථ උපට්ඨන්තිවා වස්සාවාසං යාචිංසු. භික්ඛු “අසති අන්තරායෙ”ති අධිවාසෙත්වා තං වනසණ්ඩං පවිසිත්වා සබ්බරත්තින්දිවං ආරද්ධවීරියා හුත්වා යාමගණ්ඩිකං කොට්ටෙත්වා යොනිසොමනසිකාරබහුලා විහරන්තා රුක්ඛමුලාති උපගන්ත්වා නිසීදිංසු. සීලවන්තානං භික්ඛූනං තෙජෙන විහතතෙජා රුක්ඛදෙවතා අත්තනො අත්තනො විමානා ඔරුය්හ දාරකෙ ගහෙන්වා ඉතො විතො ව විවරන්ති. සෙය්‍යාපාපි නාම රාජුභි වා රාජමහාමත්තෙහි වා ගාමකාවාසං ගතෙහි ගාමවාසිනං සරෙසු ඔකාසෙ ගහිතෙ සරමානුසකා සරා නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤත්‍ර වසන්තා “කදා නු ඛො ගමිස්සන්ති”ති දුරතො ඔලොකෙන්ති; එවමෙව දෙවතා අත්තනො අත්තනො විමානාති ඡඩ්ඛෙත්වා ඉතො විතො ව විවරන්තියො දුරතොව ඔලොකෙන්ති – “කදා නු ඛො හදන්තා ගමිස්සන්ති”ති. තතො එවං සමචිත්තෙසු “පය්මවස්සුපගතා භික්ඛු අවස්සං තෙමාසං වසිස්සන්ති. මයං පන තාව චිරං දාරකෙ ගහෙන්වා ඔක්කම්ම වසිතුං න සක්ඛිස්සාම. හන්ද මයං භික්ඛූනං භයානකං ආරම්මණං දස්සෙමා”ති. තා රත්තිං භික්ඛූනං සමණධම්මකරණවෙලාය භිංසනකාති යක්ඛරූපාති නිම්මිතිත්වා පුරතො පුරතො තිට්ඨන්ති, හෙරවසද්දඤ්ච කරොන්ති. භික්ඛූනං තාති රූපාති පස්සන්තානං තඤ්ච සද්දං සුණන්තානං හදයං එන්ද්‍රි, දුබ්බණ්ණා ව අහෙසුං උප්පණ්ඩුපණ්ඩුකජාතා. තෙන තෙ චිත්තං එකග්ගං කාතුං නාසක්ඛිංසු. තෙසං අනෙකග්ගචිත්තානං භයෙන ච පුනථපුනං සංචිග්ගානං සති සම්මුස්සි. තතො තෙසං මුට්ඨස්සතිනං දුග්ගන්ධාති ආරම්මණාති පයොජෙසුං. තෙසං තෙන දුග්ගන්ධෙන නිම්මට්ඨියමානම්ම මත්ථලුඬ්ගං අහොසි, බාළ්භා සිසවෙදනා උප්පජ්ජිංසු, න ව තං පවත්තිං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ආරොවෙසුං.

අට්ඨකදිවසං සඬ්ඝත්ථෙරස්ස උපට්ඨානකාලෙ සබ්බෙසු සන්නිපතිතෙසු සඬ්ඝත්ථෙරො පුච්ඡි – “තුම්භාකං, ආචුසො, ඉමං වනසණ්ඩං පට්ඨානං කතිපාහං අතිවිය පරිසුද්ධො ඡච්චණ්ණො අහොසි පරියොදානො, විජ්ජසන්නාති ව ඉන්ද්‍රියාති එතරහි පනත්ථ කිසා දුබ්බණ්ණා උප්පණ්ඩුපණ්ඩුකජාතා, කිං වො ඉධ අසප්පාය”න්ති? තතො එකො භික්ඛු ආහ – “අහං, හන්තෙ, රත්තිං ඊදිසඤ්ච ඊදිසඤ්ච හෙරවාරම්මණං පස්සාමි ව සුණාමි ව, ඊදිසඤ්ච ගන්ධං සායාමි, තෙන මෙ චිත්තං න සමාධියති”ති. එතෙනෙව උපායෙන සබ්බෙ තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. සඬ්ඝත්ථෙරො ආහ – “භගවතා ආචුසො ද්වෙ වස්සුපනායිකා පඤ්ඤන්තා, අම්භාකඤ්ච ඉදං සෙනාසනං අසප්පායං, ආයාමාචුසො භගවතො සන්නිකං, ගන්ත්වා අඤ්ඤං සප්පායං සෙනාසනං පුච්ඡාමා”ති. “සාධු හන්තෙ”ති තෙ භික්ඛු ථෙරස්ස පටිස්සුණිත්වා සබ්බෙ සෙනාසනං සංසාමෙත්වා පත්තචීවරමාදාය අනුපලිත්තත්තා කුලෙසු කඤ්චි අනාමන්තෙන්වා එව යෙන සාවත්ථී තෙන වාරිකං පක්කම්මිසු. අනුපුබ්බෙන සාවත්ථී ගන්ත්වා භගවතො සන්නිකං අගම්මිසු.

භගවා තෙ භික්ඛු දිස්වා එතදවොච – “න, භික්ඛවෙ, අන්තොවස්සං වාරිකා වරිතබ්බාති මයා සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්තං, කිස්ස තුම්භෙ වාරිකං වරටා”ති. තෙ භගවතො සබ්බං ආරොවෙසුං. භගවා ආවජ්ජෙත්තො සකලජම්බුදිපෙ අන්තමසො චතුප්පාදපීඨකට්ඨානමත්තම්පි තෙසං සප්පායං සෙනාසනං නාද්දස. අථ තෙ භික්ඛු ආහ – “න, භික්ඛවෙ, තුම්භාකං අඤ්ඤං සප්පායං සෙනාසනං අත්ථී, තත්ප්‍රථ තුම්භෙ විහරන්තා ආසවක්ඛයං පාපුණෙය්‍යාථ. ගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, තමෙව සෙනාසනං උපනිස්සාය විහරථ. සවෙ පන දෙවතාහි අභයං ඉච්ඡථ, ඉමං පරිත්තං උග්ගණ්හථ, එතඤ්චි වො පරිත්තඤ්ච කම්මට්ඨානඤ්ච භවිස්සති”ති ඉමං සුත්තමහාසි.

අපරෙ පනාහු – “ගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, තමෙව සෙනාසනං උපනිස්සාය විහරටා”ති ඉදඤ්ච වත්වා භගවා ආහ – “අපිච ඛො ආරඤ්ඤකෙන පරිහරණං ඤාතබ්බං. සෙය්‍යාදීදං – සායංපාතං කරණවසෙන ද්වෙ මෙත්තා, ද්වෙ පරිත්තා, ද්වෙ අසුභා, ද්වෙ මරණස්සති අට්ඨ මහාසංවෙගවත්ථුසමාවජ්ජනඤ්ච. අට්ඨ මහාසංවෙගවත්ථුති නාම ජාති ජරා ඛ්‍යාධි මරණං වත්තාරි අපායදුක්ඛානිති . අථ වා ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණාති වත්තාරි, අපායදුක්ඛං පඤ්චමං, අතීතෙ වට්ඨමුලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ඨමුලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්නෙ ආභාරපරියොට්ඨිමුලකං දුක්ඛං”න්ති. එවං භගවා පරිහරණං ආචික්ඛිත්වා තෙසං භික්ඛූනං මෙත්තත්ථඤ්ච පරිත්තත්ථඤ්ච විපස්සනාපාදකඤ්ඤානත්ථඤ්ච ඉමං සුත්තං අභාසිති.

143. තත්ථ කරණියමත්ථකුසලෙනාති ඉමිස්සා පය්මගාථාය තාව අයං පදවණ්ණනා – කරණියන්ති කාතබ්බං, කරණාරහන්ති අත්ථො. අත්ථොති පටිපදා, යං වා කිඤ්චි අත්තනො හිනං, තං සබ්බං අරණියතො අත්ථොති චූචිචති, අරණියතො නාම උපගන්තබ්බතො. අත්ථෙ කුසලෙන අත්ථකුසලෙන, අත්ථජෙකෙනාති චුත්තං හොති. යන්ති අනියම්තපච්චත්තං. න්ති නියම්තඋපයොගං. උභයම්පි වා යං තත්ති පච්චත්තවචනං. සන්තං පදන්ති උපයොගවචනං. තත්ථ ලක්ඛණතො සන්තං, පත්තබ්බතො පදං, නිබ්බානස්සෙනං අධිවචනං. අභිසමෙච්චාති අභිසමාගන්ත්වා. සක්කොතිති සක්කො, සමත්ථො පටිබලොති චුත්තං හොති. උජුති අජ්ජවයුත්තො. සුට්ඨ උජුති සුහුජු. සුඛං වචො අස්මිත්ති සුචචො. අස්සාති භවෙය්‍ය. මුදුති මද්දවයුත්තො. න අතිමානිති අනතිමානි.

අයං පනෙත්ථ අත්ථවණ්ණනා – කරණියමත්ථකුසලෙන යන්ත සන්තං පදං අභිසමෙච්චාති. එත්ථ තාව අත්ථී කරණියං, අත්ථී අකරණියං. තත්ථ සබ්බෙපතො සික්ඛත්තයං කරණියං, සීලවිපත්ති, දිට්ඨිවිපත්ති, ආචාරවිපත්ති, ආජීවිවිපත්තිති එවමාදි අකරණියං. තථා අත්ථී අත්ථකුසලො, අත්ථී අනත්ථකුසලො.

තත්ප යො ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා න අත්තානං සම්මා පයොජෙති, බණ්ඩසිලො හොති, එකච්ඡන්තිධං අනෙසනං නිස්සාය ජීවිකං කප්පෙති. සෙය්‍යථිදං – වෙළදානං, පත්තදානං, පුප්පදානං, ඵලදානං, දන්තකට්ඨදානං, මුබ්බදකදානං, සිනානදානං, වුණ්ණදානං, මත්තිකාදානං, වාටුකමායනං, මුග්ගසුපායනං, පාරිභටුනං, ජඩ්ඝපෙසනියං, වෙජ්ජකම්මං, දුතකම්මං, පභිණගමනං, පිණ්ඩපටිපිණ්ඩදානානුප්පදානං, වත්ථුවිජ්ජං, නක්ඛත්තවිජ්ජං, අභිගවිජ්ජන්ති. ඡබ්බිධෙ ව අගොචරෙ වරති. සෙය්‍යථිදං – වෙසියගොචරෙ විධවාටුල්ලකුමාරිකපණ්ඩකභික්ඛුනිපානාගාරගොචරෙති. සංසට්ඨො ව විහරති රාජුභි රාජමහාමත්තෙහි තිත්ථියෙහි තිත්ථියසාවකෙහි අනනුලොමිකෙන ගිහිසංසග්ගෙන. යානි වා පන තානි කුලානි අසද්ධානි අප්පසන්නානි අනොපානභූතානි අක්කොසකපරිභාසකානි අනත්ථකාමානි අභිතථාසුකඅයොගක්ඛෙමකාමානි භික්ඛුනං...පෙ... උපාසිකානං, තථාරූපානි කුලානි සෙවති භජති පයිරූපාසති. අයං අනත්ථකුසලො.

යො පන ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිත්වා අත්තානං සම්මා පයොජෙති, අනෙසනං පභාය චතුපාරිසුද්ධිසිලෙ පතිට්ඨාතුකාමො සද්ධාසීසෙන පාතිමොක්ඛසංවරං, සතිසීසෙන ඉන්ද්‍රියසංවරං, චිරියසීසෙන ආජීවපාරිසුද්ධිං, පඤ්ඤාසීසෙන පච්චයපටිසෙවනං පුරෙති අයං අනත්ථකුසලො.

යො වා සත්තාපත්තික්ඛන්ධසොධනවසෙන පාතිමොක්ඛසංවරං, ඡද්වාලෙ සට්ඨිතාරම්මණෙසු අභිජ්ඣාදීනං අනුප්පත්තිවසෙන ඉන්ද්‍රියසංවරං, අනෙසනපරිවජ්ජනවසෙන විඤ්ඤාපසත්ථබ්බද්ධබ්බද්ධසාවකවණ්ණිතපච්චයපටිසෙවනෙන ව ආජීවපාරිසුද්ධිං, යථාචුත්තපච්චවෙක්ඛණවසෙන පච්චයපටිසෙවනං, චතුර්වර්ගප්පරිවත්තෙන සාත්ථකාදීනං පච්චවෙක්ඛණවසෙන සම්පජ්ඤ්ඤාදි සොධෙති, අයම්පි අනත්ථකුසලො.

යො වා යථා උපසොදකං පටිච්ච සංකිලිට්ඨං වත්ථං පරියොදායති, ඡාරිකං පටිච්ච ආදාසො, උක්කාමුඛං පටිච්ච ජාතරූපං, තථා ඤාණං පටිච්ච සීලං වොදායතිති ඤත්වා ඤාණොදකෙන ධොවන්තො සීලං පරියොදාපෙති. යථා ව කිකි සකුණිකා අණ්ඩං, වමරිමිගො වාලධිං, එකපුත්තිකා නාරි පියං එකපුත්තකං, එකනයනො පුරිසො තං එකනයනං රක්ඛති, තථා අතිවිය අප්පමන්තො අත්තනො සීලක්ඛන්ධං රක්ඛති, සායංපාතං පච්චවෙක්ඛමානො අණුමත්තම්පි වජ්ජං න පස්සති, අයම්පි අනත්ථකුසලො.

යො වා පන අවිජ්ජපටිසාරකරසීලෙ පතිට්ඨාය කිලෙසවික්ඛම්භනපටිපදං පග්ගණ්හාති, තං පග්ගහෙත්වා කසිණපරිකම්මං කරොති, කසිණපරිකම්මං කර්වා සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙති, අයම්පි අනත්ථකුසලො. යො වා පන සමාපත්තියො වුට්ඨාය සඬබ්බාලෙ සම්මසිත්වා අරහත්තං පාපුණාති, අයං අනත්ථකුසලානං අග්ගො.

තත්ප යෙ ඉමෙ යාව අවිජ්ජපටිසාරකරසීලෙ පතිට්ඨානෙන, යාව වා කිලෙසවික්ඛම්භනපටිපදාය පග්ගහණෙන මග්ගඵලෙන වණ්ණිතා අනත්ථකුසලා, තෙ ඉමස්මිං අත්ථෙ අනත්ථකුසලාති අධිප්පෙතා. තථාච්චා ව තෙ භික්ඛු. තෙන භගවා තෙ භික්ඛු සන්ධාය එකපුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය “කරණියමත්ථකුසලෙනා”ති ආහ.

තනො “කිං කරණිය”න්ති තෙසං සඤ්ජාතකඬ්ඛානං ආහ “යත්ත සන්තං පදං අභිසමෙච්චා”ති. අයමෙත්ථ අධිප්පායො – තං බුද්ධානුබුද්ධෙහි වණ්ණිතං සන්තං නිබ්බානපදං පටිවෙධවසෙන අභිසමෙච්ච විහරිතුකාමෙන යං කරණියන්ති. එත්ථ ව යන්ති ඉමස්ස ගාථාපාදස්ස ආදිතො චුත්තමෙව කරණියන්ති. අධිකාරතො අනුවත්තති තං සන්තං පදං අභිසමෙච්චාති. අයං පන යස්මා සාවසෙසපායො අත්ථො, තස්මා “විහරිතුකාමෙනා”ති චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

අථ වා සන්තං පදං අභිසමෙච්චාති අනුස්සවාදිවසෙන ලොකියපඤ්ඤාය නිබ්බානපදං සන්තන්ති ඤත්වා තං අධිගන්තුකාමෙන යත්තං කරණියන්ති අධිකාරතො අනුවත්තති, තං කරණියමත්ථකුසලෙනාති ඵලම්පෙත්ථ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. අථ වා “කරණියමත්ථකුසලෙනා”ති චුත්තෙ “කි”න්ති වින්තෙන්තානං ආහ “යත්ත සන්තං පදං අභිසමෙච්චා”ති. තස්සෙවං අධිප්පායො වෙදිතබ්බො – ලොකියපඤ්ඤාය සන්තං පදං අභිසමෙච්ච යං කරණියං, තන්ති. යං කාතබ්බං, තං කරණියං, කරණාරභමෙව තන්ති චුත්තං හොති.

කිං පන තන්ති? කිමඤ්ඤං සියා අඤ්ඤානු තදධිගමුපායනො. කාමඤ්ඤෙවං කරණාරභත්ථෙව සික්ඛත්තයදිපකෙන ආදිපදෙනෙව චුත්තං. තථා හි තස්ස අත්ථවණ්ණනායං අවොචුම්භා “අත්ථි කරණියං අත්ථි අකරණියං. තත්ථ සඬබ්බෙපතො සික්ඛත්තයං කරණිය”න්ති. අතිසඬබ්බෙපදෙසිතත්තා පන තෙසං භික්ඛුනං කෙහිවි විඤ්ඤාතං, කෙහිවි න විඤ්ඤාතං. තනො යෙහි න විඤ්ඤාතං, තෙසං විඤ්ඤාපනත්ථං යං විසෙසතො ආරඤ්ඤකෙන භික්ඛුනා කාතබ්බං, තං විත්ථාලෙන්තො “සක්කො උජු ව සුහුජු ව, සුවචො වස්ස මුදු අනතිමානී”ති ඉමං තාව උපඩ්ඪගාථං ආහ.

කිං චුත්තං හොති? සන්තං පදං අභිසමෙච්ච විහරිතුකාමො ලොකියපඤ්ඤාය වා තං අභිසමෙච්ච තදධිගමාය පටිපජ්ජමානො ආරඤ්ඤකො භික්ඛු දුතියවතුත්ථපධානියඬිගසමන්තාගමෙන කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛො හුත්වා සච්චපටිවෙධාය පටිපජ්ජිතුං සක්කො අස්ස, තථා කසිණපරිකම්මවත්තසමාදානාදිසු, අත්තනො

පත්තවිවරපටිසඬ්ඛරණාදීසු ව යානි තානි සමුත්තමාරිනං උච්චාවචානි කිං කරණියානි, තෙසු අඤ්ඤෙසු ව ඵවරුපෙසු සක්කො අස්ස දක්ඛො අනලසො සමත්ථො. සක්කො භොන්තොපි ව තනියපධානියඬ්ඛගමන්තාගමෙන උජු අස්ස. උජු භොන්තොපි ව සකිං උජුභාවෙන සන්තොසං අනාපජ්ජිත්වා යාවජීවං පුනස්පුනං අසිථිලකරණෙන සුට්ඨතරං උජු අස්ස. අසංයාය වා උජු, අමායාවිතාය සුහුජු. කායච්චිවඬ්ඛකප්පභානෙන වා උජු, මනොවඬ්ඛකප්පභානෙන සුහුජු. අසන්තගුණස්ස වා අනාවිකරණෙන උජු, අසන්තගුණෙන උප්පන්තස්ස ලාභස්ස අනධිවාසනෙන සුහුජු. ඵං ආරම්මණලක්ඛණපතිජ්ඣානෙනි පුරිමද්වයතනියසික්ඛානි පයොගාසයසුද්ධිනි ව උජු ව සුහුජු ව අස්ස.

න කෙවලඤ්ච උජු ව සුහුජු ව, අපිව පන සුඛබ්බො ව අස්ස. යො හි පුග්ගලො “ඉදං න කාතබ්බ”න්ති චුත්තො “කිං තෙ දිට්ඨං, කිං තෙ සුතං, කො මෙ හුත්වා වදසි, කිං උපජ්ඣායො ආවරියො සන්දිට්ඨො සම්භත්තො වා”ති වදති, තුණ්හිභාවෙන වා තං විභෙදෙති, සම්පට්චිජ්ජිත්වා වා න තථා කරොති, සො විසෙසාධිගමස්ස දුරෙ භොති. යො පන ඔවදියමානො “සාධු, හත්තෙ, සුට්ඨ චුත්තං, අත්තනො වජ්ජං නාම දුද්දසං භොති, පුනපි මං ඵවරුපං දිස්වා වදෙය්‍යාථ අනුකම්පං උපාදාය, විරස්සං මෙ තුම්භාකං සන්තිකා ඔවාදො ලද්ධො”ති වදති, යථානුසිට්ඨඤ්ච පටිපජ්ජති, සො විසෙසාධිගමස්ස අවිදුරෙ භොති. තස්මා ඵං පරස්ස වචනං සම්පට්චිජ්ජිත්වා කරොන්තො සුඛබ්බො ව අස්ස.

යථා ව සුචචො, ඵං මුදු අස්ස. මුදුති ගහට්ඨෙති දුතගමනප්පතිණගමනාදීසු නියුඤ්ජියමානො තත්ථ මුදුභාවං අකත්වා ථද්ධො හුත්වා වත්තපටිපත්තියං සකලමුත්තමවරියෙ ව මුදු අස්ස සුපරිකම්මකතසුචණ්ණං විය තත්ථ තත්ථ විනියොගත්තමො. අථ වා මුදුති අභාකුට්ඨො උත්තානමුඛො සුඛසම්භාසො පටිසන්ථාරචුත්ති සුතිත්ථං විය සුඛාවගාහො අස්ස. න කෙවලඤ්ච මුදු, අපිව පන අනතිමානී අස්ස, ජාතිගොත්තාදිහි අතිමානවත්ථුනි පරෙ නාතිමඤ්ඤෙය්‍යා, සාරිපුත්තත්ථෙරො විය වණ්ඩාලකුමාරකසමෙන චෙතසා විහරෙය්‍යාති.

144. ඵං භගවා සන්තං පදං අභිසමෙච්ච විහරිතුකාමස්ස තදධිගමාය වා පටිපජ්ජමානස්ස විසෙසනො ආරඤ්ඤකස්ස භික්ඛුනො ඵකච්චං කරණියං වත්වා පුන තතුත්තරිපි වත්තුකාමො “සන්තුස්සකො වා”ති දුතියං ගාථමාහ.

තත්ථ “සන්තුට්ඨි ව කතඤ්ඤුතා”ති ඵත්ථ චුත්තප්පභෙදෙන ද්වාදසවිධෙන සන්තොසෙන සන්තුස්සනීති සන්තුස්සකො. අථ වා තුස්සනීති තුස්සකො, සකෙන තුස්සකො, සන්තෙන තුස්සකො, සමෙන තුස්සකොති සන්තුස්සකො. තත්ථ සකං නාම “පිණ්ඩියාලොපභොජනං නිස්සායා”ති (මභාව. 73) ඵං උපසම්පදමාලකෙ උද්දිට්ඨං අත්තනා ව සම්පට්චිජ්ජනං වතුපච්චයජානං. තෙන සුන්දරෙන වා අසුන්දරෙන වා සක්කච්චං වා අසක්කච්චං වා දින්නෙන පටිග්ගහණකාලෙ පරිභොගකාලෙ ව විකාරමදස්සෙන්වා යාපෙන්තො “සකෙන තුස්සකො”ති චුච්චති. සන්තං නාම යං ලද්ධං භොති අත්තනො විජ්ජමානං, තෙන සන්තෙනෙව තුස්සන්තො තතො පරං න පත්ථෙන්නො අත්තිවජ්ජනං පජ්භන්තො “සන්තෙන තුස්සකො”ති චුච්චති. සමං නාම ඉට්ඨානිට්ඨෙසු අනුනායපටිසජ්ජභානං. තෙන සමෙන සඛිකාරම්මණෙසු තුස්සන්තො “සමෙන තුස්සකො”ති චුච්චති.

සුඛෙන හරියතීති සුභරො, සුපොසොති චුත්තං භොති. යො හි භික්ඛු සාලිමංසොදනාදීනං පත්තෙ පුරෙත්වා දින්නෙපි දුම්මබ්භාවං අනත්තමනභාවමෙව ව දස්සෙති, තෙසං වා සම්මුඛාව තං පිණ්ඩපාතං “කිං තුම්භෙහි දින්න”න්ති අපසාදෙන්තො සාමණෙරගහට්ඨාදීනං දෙති, ඵස දුඛිභරො. ඵතං දිස්වා මනුස්සා දුරතොව පරිවජ්ජෙන්නී “දුඛිභරො භික්ඛු න සක්කා පොසිතු”න්ති. යො පන යංකිඤ්චි ලුඛං වා පණිතං වා අප්පං වා බහුං වා ලභිත්වා අත්තමනො විජ්ජසන්නමුඛො හුත්වා යාපෙති, ඵස සුභරො. ඵතං දිස්වා මනුස්සා අතිවිය විස්සත්ථා භොන්ති – “අම්භාකං හදන්තො සුභරො ථොකථොකෙනපි තුස්සනි, මයමෙව නං පොසෙස්සාමා”ති පටිඤ්ඤං කත්වා පොසෙන්නී. ඵවරුපො ඉධ සුභරොති අධිප්පෙනො.

අප්පං කිච්චමස්සාති අප්පකිච්චො, න කම්මාරාමනාභස්සාරාමනාසඬ්ඛකාරාමනාදිඅනෙකකිච්චබ්‍යාවටො. අථ වා සකලචිභාරෙ නවකම්මසඬ්ඛිසභොගසාමණෙරආරාමිකවොසාසනාදිකිච්චවිරහිනො, අත්තනො කෙසනඛච්චෙදනපත්තවිවරපරිකම්මාදිං කත්වා සමණධම්මකිච්චපරො භොතිති චුත්තං භොති.

සල්ලහුකා චුත්ති අස්සාති සල්ලහුකචුත්ති. යථා ඵකච්චො බහුභණ්ඩො භික්ඛු දිසාපක්කමනකාලෙ බහුං පත්තවිවරපච්චත්ථරණතෙලලාදිං මහාජනෙන සීඝාරකට්ඨාරාදිහි උච්චාරාපෙන්වා පක්කමති, ඵං අහුත්වා යො අප්පපරික්ඛාරො භොති, පත්තවිවරාදිඅට්ඨසමණපරික්ඛාරමත්තමෙව පරිහරති, දිසාපක්කමනකාලෙ පක්ඛි සකුණො විය සමාදායෙව පක්කමති, ඵවරුපො ඉධ සල්ලහුකචුත්තිති අධිප්පෙනො. සන්තානි ඉන්ද්‍රියානි අස්සාති සන්තින්ද්‍රියො, ඉට්ඨාරම්මණාදීසු රාගාදිවසෙන අනුද්ධන්තින්ද්‍රියොති චුත්තං භොති. නිපකොති විඤ්ඤා විභාවී පඤ්ඤවා, සීලානුරක්ඛණපඤ්ඤාය විවරාදිවිවරණපඤ්ඤාය ආවාසාදිසත්තසප්පායපරිජානනපඤ්ඤාය ව සමන්තාගතොති අධිප්පායො.

න පගබ්භොති අප්පගබ්භො, අට්ඨට්ඨානෙන කායපාගබ්භියෙන, චතුට්ඨානෙන වච්චාගබ්භියෙන, අනෙකට්ඨානෙන මනොපාගබ්භියෙන ව විරහිනොති අත්ථො.

අවධිවිධානං කායපාගඛිනියං (මහානි. 87) නාම

සඬ්ඝගණපුග්ගලභොජනසාලාජන්තාසරන්භානාතිත්ථතික්ඛාවාරමග්ගඅන්තරසරපවෙසනෙසු කායෙන අප්පතිරූපකරණං. සෙය්‍යාදීදං - ඉධෙකච්චො සඬ්ඝමජ්ඣෙකෙ පල්ලන්තීකාය වා නිසීදති, පාදෙ පාදමොදනිත්වා වාති එවමාදි, තථා ගණමජ්ඣෙකෙ, ගණමජ්ඣෙකති චතුපරිසසන්තිපාතෙ, තථා වුඩ්ඞතරෙ පුග්ගලෙ. භොජනසාලායං පන වුඩ්ඞානං ආසනං න දෙති, නවානං ආසනං පටිබාහති, තථා ජන්තාසරෙ. වුඩ්ඞෙ වෙන්ථ අනාපුච්ඡා අග්ගිජාලනාදීති කරොති. න්භානාතිත්ථෙ ව යදිදං “දහරො වුඩ්ඞොති පමාණං අකත්වා ආගතපටිපාටියා න්භායිතබ්බ”න්ති වුත්තං, තම්පි අනාදියන්තො පච්ඡා ආගන්ත්වා උදකං ඔතරිත්වා වුඩ්ඞෙ ව නවෙ ව බාධෙති. භික්ඛාවාරමග්ගෙ පන අග්ගාසනඅග්ගොදකඅග්ගිණිඤ්ඤිත්ථං වුඩ්ඞානං පුරතො පුරතො යාති බාහාය බාහං පහරන්තො, අන්තරසරපවෙසනෙ වුඩ්ඞානං පයමතරං පටිසති, දහරෙහි කායකීළනං කරොතිති එවමාදි.

චතුර්විධානං වට්ඨිපාගඛිනියං නාම සඬ්ඝගණපුග්ගලඅන්තරසරෙසු අප්පතිරූපවාචානිච්ඡාරණං. සෙය්‍යාදීදං - ඉධෙකච්චො සඬ්ඝමජ්ඣෙකෙ අනාපුච්ඡා ධම්මං භාසති, තථා පුබ්බෙ වුත්තප්පකාරෙ ගණෙ වුඩ්ඞතරෙ පුග්ගලෙ ව. තත්ථ මනුස්සෙහි පඤ්ඤං පුට්ඨො වුඩ්ඞතරං අනාපුච්ඡා විස්සජ්ජෙති. අන්තරසරෙ පන “ඉත්ථන්තාමෙ කිං අත්ථී, කිං යාගු උදාහු බාදනීයං භොජනීයං, කිං මෙ දස්සසී, කිමජ්ජ බාදිස්සාමී, කිං භුඤ්ජිස්සාමී, කිං පිට්ඨිස්සාමී”ති එදමාදිං භාසති.

අනෙකට්ඨානං මනොපාගඛිනියං නාම තෙසු තෙසු යානෙසු කායවාචානි අප්ඤ්ඤාචාරං අනාපජ්ජිත්වාපි මනසා එව කාමට්ඨකක්කාදිනානප්පකාරඅප්පතිරූපට්ඨකකනං.

කුලෙස්වනනුගිද්ධොති යාති කුලාති උපසඬ්ඝකමති, තෙසු පච්චයනණ්භාය වා අනනුලොමීයගිහිසංසග්ගවසෙන වා අනනුගිද්ධො, න සහසොකී, න සහනන්දී, න සුඛිතෙසු සුඛිතො, න දුක්ඛිතෙසු දුක්ඛිතො, න උප්පන්තෙසු කිච්චකරණියෙසු අත්තනා වා යොගමාපජ්ජිතාති වුත්තං හොති. ඉමිස්සා ව ගාථාය යං “සුවචො වස්සා”ති එත්ථ වුත්තං “අස්සා”ති වචනං, තං සබ්බපදෙහි සද්ධිං “සන්තුස්සකො ව අස්ස, සුභරො ව අස්සා”ති එවං යොජෙතබ්බං.

145. එවං භගවා සන්තං පදං අභිසමෙච්ච විහරිතුකාමස්ස තදධිගමාය වා පටිපජ්ජිතුකාමස්ස විසෙසනො ආරඤ්ඤකස්ස භික්ඛුනො තතුත්තරපි කරණියං ආචික්ඛිත්වා ඉදානි අකරණියමිපි ආචික්ඛිතුකාමො “න ව බුද්දමාවරෙ කිඤ්චි, යෙන විඤ්ඤු පරෙ උපවදෙය්‍යු”න්ති ඉමං උපඩ්ඞගාථමාහ. තස්සත්ථො - එවමිමං කරණියං කරොන්තො යං තං කායච්චිමනොදුච්චරිතං බුද්දං ලාමකන්ති වුච්චති, තං න ව බුද්දං සමාවරෙ. අසමාවරන්තො ව න කෙවලං ඔලාරිකං, කිං පන කිඤ්චි න සමාවරෙ, අප්පමත්තකං අණුමත්තමිපි න සමාවරෙති වුත්තං හොති.

තතො තස්ස සමාවරෙ සන්දිට්ඨිකමෙවාදිනවං දස්සෙති “යෙන විඤ්ඤු පරෙ උපවදෙය්‍යු”න්ති. එත්ථ ව යස්මා අවිඤ්ඤු පරෙ අප්පමාණං. තෙ හි අනවජ්ජං වා සාවජ්ජං කරොන්ති, අප්පසාවජ්ජං වා මහාසාවජ්ජං. විඤ්ඤු එව පන පමාණං. තෙ හි අනුච්චිව පරියොගාහෙන්වා අවණ්ණාරහස්ස අවණ්ණං භාසන්ති, වණ්ණාරහස්ස ව වණ්ණං භාසන්ති, තස්මා “විඤ්ඤු පරෙ”ති වුත්තං.

එවං භගවා ඉමාහි අඩ්ඞතෙය්‍යාහි ගාථාහි සන්තං පදං අභිසමෙච්ච විහරිතුකාමස්ස, තදධිගමාය වා පටිපජ්ජිතුකාමස්ස විසෙසනො ආරඤ්ඤකස්ස ආරඤ්ඤකසීයෙන ව සබ්බෙසමිපි කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා විහරිතුකාමානං කරණියාකරණියහෙදං කම්මට්ඨානුපචාරං වත්වා ඉදානි තෙසං භික්ඛුනං තස්ස දෙවතාභයස්ස පටිඝාතාය පරිත්තත්ථං විපස්සනාපාදකප්ඤ්ඤානවසෙන කම්මට්ඨානත්ථස්ථ “සුඛිතො ව බෙමිතො හොන්තු”තිආදිනා නයෙන මෙත්තකථං කට්ඨමාරද්ධො.

තත්ථ සුඛිතොති සුඛසමඬ්ඛිතො. බෙමිතොති බෙමවන්තො, අභයා නිරූපද්දවාති වුත්තං හොති. සබ්බෙති අනවසෙසා. සත්තාති පාණිනො. සුඛිතත්තාති සුඛිතචිත්තා. එත්ථ ව කායිකෙන සුඛෙන සුඛිතො, මානසෙන සුඛිතත්තා, තදුභයෙනාපි සබ්බභයුපද්දවචිතමෙන වා බෙමිතොති වෙදිතබ්බා. කස්මා පන එවං වුත්තං? මෙත්තාභාවනාකාරදස්සනත්ථං. එවඤ්ඤි මෙත්තා භාවෙතබ්බා “සබ්බෙ සත්තා සුඛිතො හොන්තු”ති වා, “බෙමිතො හොන්තු”ති වා, “සුඛිතත්තා හොන්තු”ති වා.

146. එවං යාව උපචාරතො අප්පනාකොට්ඨි, තාව සඬ්ඛෙපෙන මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි විත්ථාරතොපි තං දස්සෙතුං “යෙ කෙච්චි”ති ගාථාද්වයමාහ. අථ වා යස්මා පුටුත්තාරමිමණෙ පරිචිතං විත්තං න ආදිකෙනෙව එකත්තෙ සණ්ඨාති, ආරම්මණප්පහෙදං පන අනුගන්ත්වා කමෙන සණ්ඨාති, තස්මා තස්ස තසථාවරාදිදුකතිකප්පහෙදෙ ආරම්මණෙ අනුගන්ත්වා අනුගන්ත්වා සණ්ඨානත්ථමිපි “යෙ කෙච්චි”ති ගාථාද්වයමාහ. අථ වා යස්මා යස්ස යං ආරම්මණං විභූතං හොති, තස්ස තත්ථ විත්තං සුඛං තිට්ඨති. තස්මා තෙසං භික්ඛුනං යස්ස යං විභූතං ආරම්මණං, තස්ස තත්ථ විත්තං සණ්ඨාපෙතුකාමො තසථාවරාදිදුකත්තිකආරම්මණප්පහෙදදීපකං “යෙ කෙච්චි”ති ඉමං ගාථාද්වයමාහ.

එත්ථ හි තසථාවරදුකං දිට්ඨාදිට්ඨදුකං දුරසන්තිකදුකං භූතසම්භවෙසිදුකන්ති වත්තාරි දුකානි, දීඝාදීනි ව ඡහි පදෙහි මජ්ඣිමපදස්ස තිසු, අණුකපදස්ස ව ද්විසු තිකෙසු අත්ථසම්භවතො දීඝරස්සමජ්ඣමත්තිකං මහන්තාණුකමජ්ඣමත්තිකං ථුලාණුකමජ්ඣමත්තිකන්ති තයො තිකෙ දීපෙති. තත්ථ යෙ කෙච්චි අනවසෙසවචනං.

පාණා එව භූතා පාණභූතා. අප් වා පාණන්තිති පාණා. එතෙන අස්සාසපස්සාසපට්ඨද්ධෙ පඤ්චවොකාරසත්තෙ ගණ්හාති. භවන්තිති භූතා. එතෙන එකවොකාරවතුචොකාරසත්තෙ ගණ්හාති. අත්ථිති සන්ති, සංවිජ්ජන්ති.

එවං “යෙ කෙව් පාණභූතත්ථි”ති ඉමිනා වචනෙන දුක්ඛත්තිකෙහි සඬගභෙතබ්බෙ සබ්බෙ සත්තෙ එකජ්ඣං දස්සෙත්වා ඉදානි සබ්බෙපි තෙ තසා වා ථාවරා වා අනවසෙසාති ඉමිනා දුක්ඛෙන සඬගභෙත්වා දස්සෙති.

තත්ථ තසන්තිති තසා, සතණ්හානං සහයානඤ්චෙනං අධිවචනං. තිට්ඨන්තිති ථාවරා, පභිනතණ්හාහයානං අරහතං එතං අධිවචනං. නත්ථි තෙසං අවසෙසන්ති අනවසෙසා, සබ්බෙපිති චූත්තං හොති. යඤ්ච දුතියගාථාය අන්තෙ චූත්තං, තං සබ්බදුක්ඛත්තිකෙහි සම්බන්ධිතබ්බං – යෙ කෙව් පාණභූතත්ථි තසා වා ථාවරා වා අනවසෙසා, ඉමෙපි සබ්බෙ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තා. එවං යාව භූතා වා සම්භවෙසී වා ඉමෙපි සබ්බෙ සත්තා භවන්තු සුඛිතත්තාති.

ඉදානි දීඝරස්සමජ්ඣමාදිතිකත්තයදීපකෙසු දීඝා වාතිආදීසු ඡස්ස පදෙසු දීඝාති දීඝත්තභාවා නාගමච්ඡගොධාදයො. අනෙකඛ්‍යාමසතප්පමාණාපි හි මහාසමුද්දෙ නාගානං අත්තභාවා අනෙකයොජනප්පමාණාපි මච්ඡගොධාදීනං අත්තභාවා හොන්ති. මහන්තාති මහන්තත්තභාවා ජලෙ මච්ඡකච්ඡපාදයො, ථලෙ හත්ථිනාගාදයො, අමනුස්සෙසු දානවාදයො. ආභ ව – “රාහුග්ගං අත්තභාවීන”න්ති (අ. නි. 4.15). තස්ස හි අත්තභාවො උබ්බෙධෙන චත්තාරි යොජනසහස්සාති අට්ඨ ව යොජනසතාති, බාහු ද්වාදසයොජනසතපරිමාණා, පඤ්ඤාසයොජනං හමුක්කන්තරං, තථා අඬගුලන්තරිකා, හත්ථතලානි ද්වෙ යොජනසතාතිති. මජ්ඣමානි අස්සගොණමහිංසසුකරාදීනං අත්තභාවා. රස්සකාති තාසු තාසු ජාතිසු වාමනාදයො දීඝමජ්ඣමෙහි ඔමකප්පමාණා සත්තා. අණුකාති මංසවක්ඛුස්ස අගොචරා, දිබ්බවක්ඛුච්ඡයා උදකාදීසු නිබ්බත්තා සුමුමත්තභාවා සත්තා, උභකාදයො වා. අපිව යෙ තාසු තාසු ජාතිසු මහන්තමජ්ඣමෙහි ථුලමජ්ඣමෙහි ව ඔමකප්පමාණා සත්තා, තෙ අණුකාති වෙදිතබ්බා. ථුලානි පරිමණ්ඩලත්තභාවා මච්ඡකුම්මස්පිකසම්බුකාදයො සත්තා.

147. එවං තීහි තිකෙහි අනවසෙසතො සත්තෙ දස්සෙත්වා ඉදානි “දිට්ඨා වා යෙව අදිට්ඨා”තිආදීහි තීහි දුක්ඛෙහිපි තෙ සඬගභෙත්වා දස්සෙති.

තත්ථ දිට්ඨාති යෙ අත්තතො වක්ඛුස්ස ආපාථමාගතවසෙන දිට්ඨපුබ්බා. අදිට්ඨාති යෙ පරසමුද්දපරසෙලපරවක්කවාලාදීසු ධීතා. “යෙව දුරෙ වසන්ති අවිදුරෙ”ති ඉමිනා පන දුක්ඛෙන අත්තතො අත්තභාවස්ස දුරෙ ව අවිදුරෙ ව වසන්තෙ සත්තෙ දස්සෙති. තෙ උපාදාසුපාදාවසෙන වෙදිතබ්බා. අත්තතො හි කායෙ වසන්තා සත්තා අවිදුරෙ, බහිකායෙ වසන්තා දුරෙ. තථා අත්තොඋපවාලෙ වසන්තා අවිදුරෙ, බහිඋපවාලෙ වසන්තා දුරෙ. අත්තතො විහාරෙ ගාමෙ ජනපදෙ දීපෙ වක්කවාලෙ වසන්තා අවිදුරෙ, පරවක්කවාලෙ වසන්තා දුරෙ වසන්තිති චූච්චන්ති.

භූතාති ජාතා, අභිනිබ්බත්තා. යෙ භූතා එව, න පුන හවිස්සන්තිති සඬබ්‍යං ගච්ඡන්ති, තෙසං බිණ්ණාසවානමෙතං අධිවචනං. සම්භවමෙසන්තිති සම්භවෙසී. අප්පභිනභවසංයොජනත්තා ආයතිම්පි සම්භවං එසන්තානං සෙක්ඛපුපුජ්ජනානමෙතං අධිවචනං. අප් වා වතුසු යොනිසු අණ්ඩප්පලාබ්බා සත්තා යාව අණ්ඩකොසං වත්ථිකොසඤ්ච න භින්දන්ති, තාව සම්භවෙසී නාම. අණ්ඩකොසං වත්ථිකොසඤ්ච භින්දන්වා බහි නික්ඛන්තා භූතා නාම. සංසෙදජා ඔපපාතිකා ව පට්ඨවිත්තක්ඛණෙ සම්භවෙසී නාම. දුතියවිත්තක්ඛණතො පභූති භූතා නාම. යෙන වා ඉරියාපට්ඨන ජායන්ති, යාව තතො අඤ්ඤං න පාපුණන්ති, තාව සම්භවෙසී නාම. තතො පරං භූතාති.

148. එවං භගවා “සුඛිනො වා”තිආදීහි අඬඨතෙය්‍යාහි ගාථාහි නානප්පකාරතො තෙසං භික්ඛුනං හිතසුඛාගමපත්ථනාවසෙන සත්තෙසු මෙත්තභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි අභිතදුක්ඛානාගමපත්ථනාවසෙනාපි තං දස්සෙත්තො ආභ “න පරො පරං නිකුබ්බෙථා”ති. එස පොරාණපාඨො, ඉදානි පන “පරං හි”තිපි පටන්ති, අයං න සොභතො.

තත්ථ පරොති පරජනො. පරන්ති පරජනං. න නිකුබ්බෙථාති න වඤ්චෙය්‍ය. නාතිමඤ්ඤෙථාති න අතික්කමිත්වා මඤ්ඤෙය්‍ය. කත්ථථිති කත්ථථි ඔකාසෙ, ගාමෙ වා නිගමෙ වා බෙත්තෙ වා ඤාතිමජ්ඣෙ වා පුගමජ්ඣෙ වාතිආදි. නන්ති එතං. කඤ්චිති යං කඤ්චි බන්තියං වා බ්‍රාහ්මණං වා ගහට්ඨං වා පබ්බජිතං වා සුගතං වා දුග්ගතං වාතිආදි. බ්‍යාරොසනා පටිසසඤ්ඤාති කායවච්චිකාරෙහි බ්‍යාරොසනාය ව, මනොවිකාරෙන පටිසසඤ්ඤාය ව. “බ්‍යාරොසනාය පටිසසඤ්ඤායා”ති හි වත්තබ්බෙ “බ්‍යාරොසනා පටිසසඤ්ඤා”ති චූච්චති යථා “සම්ම දඤ්ඤාය විමුත්තා”ති වත්තබ්බෙ “සම්ම දඤ්ඤා විමුත්තා”ති, යථා ව “අනුපුබ්බසික්ඛාය අනුපුබ්බකිරියාය අනුපුබ්බපටිපදායා”ති වත්තබ්බෙ “අනුපුබ්බසික්ඛා අනුපුබ්බකිරියා අනුපුබ්බපටිපදා”ති (අ. නි. 8.19; උදා. 45; චූළව. 385). නාඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛම්චිච්ඡෙය්‍යාති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛං න ඉච්ඡෙය්‍ය. කිං චූත්තං හොති? න කෙවලං “සුඛිනො වා බෙම්මො වා හොන්තු”තිආදි මනසිකාරවසෙනෙව මෙත්තං භාවෙය්‍ය. කිං පන “අහො වත යො කොච්චි පරපුග්ගලො යං කඤ්චි පරපුග්ගලං වඤ්චනාදීහි නිකන්ති න නිකුබ්බෙථ, ජාතිආදීහි ව නවහි මානවත්ථුහි කත්ථථි පදෙසෙ යං කඤ්චි පරපුග්ගලං නාතිමඤ්ඤෙය්‍ය, අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ව බ්‍යාරොසනාය වා පටිසසඤ්ඤාය වා දුක්ඛං න ඉච්ඡෙය්‍යා”ති එවම්පි මනසි කරොන්තො භාවෙය්‍යාති.

149. එවං අභිතදුක්ඛානාගමපත්ථනාවසෙන අත්ථනො මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි තමෙව උපමාය දස්සෙත්තො ආහ “මානා යථා නියං පුත්ත”න්ති.

තස්සත්ථො – යථා මානා නියං පුත්තං අත්තනි ජානං ඔරසං පුත්තං, තඤ්ච එකපුත්තමෙව ආයුසා අනුරක්ඛෙ, තස්ස දුක්ඛාගමපට්ඨානාත්ථං අත්තනො ආයුමිපි වජ්ජිත්වා තං අනුරක්ඛෙ, එවමිපි සබ්බභූතෙසු ඉදං මෙත්තමානසං භාවයෙ, පුනස්පුනං ජනයෙ වඩ්ඪයෙ, තඤ්ච අපරිමාණසත්තාරම්මණවසෙන එකස්මිං වා සත්තෙ අනවසෙසඵරණවසෙන අපරිමාණං භාවයෙති.

150. එවං සබ්බාකාරෙන මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්සෙව වඩ්ඪනං දස්සෙත්තො ආහ “මෙත්තඤ්ච සබ්බලොකස්මි”ති.

තත්ථ මිජ්ජති තායති වානි මිත්තො, භිතජ්ඣාසයතාය සිනිස්හති, අභිතාගමනො රක්ඛති වානි අත්ථො. මිත්තස්ස භාවො මෙත්තං. සබ්බස්මිත්ති අනවසෙසෙ. ලොකස්මිත්ති සත්තලොකෙ. මනසි භවන්ති මානසං. තඤ්ච චිත්තසම්පයුත්තත්තා එවං වුත්තං. භාවයෙති වඩ්ඪයෙ. නාස්ස පරිමාණන්ති අපරිමාණං, අප්පමාණසත්තාරම්මණතාය එවං වුත්තං. උද්ධන්ති උපරි. තෙන අරූපහවං ගණ්භාති. අධොති හෙට්ඨා. තෙන කාමහවං ගණ්භාති. තිරියන්ති වෙමජ්ඣං. තෙන රූපහවං ගණ්භාති. අසම්බාධන්ති සම්බාධවිරහිතං, භින්නසීමන්ති වුත්තං හොති. සීමා නාම පච්චත්ථිකො වුච්චති, තස්මිමිපි පච්චත්තන්ති අත්ථො. අවෙරන්ති වෙරවිරහිතං, අත්තරන්තරාපි වෙරවෙනනාපානුභාවවිරහිතන්ති වුත්තං හොති. අසපත්තන්ති විගතපච්චත්ථිකං. මෙත්තාවිහාරී හි පුග්ගලො මනුස්සානං පියො හොති, අමනුස්සානං පියො හොති, නාස්ස කොචි පච්චත්ථිකො හොති, තෙනස්ස තං මානසං විගතපච්චත්ථිකත්තා “අසපත්ත”න්ති වුච්චති. පරියායවචනඤ්චි එතං, යදිදං පච්චත්ථිකො සපත්තොති. අයං අනුපදනො අත්ථවණ්ණනා.

අයං පනෙත්ථ අධිප්පෙතත්ථවණ්ණනා – යදෙන “එවමිපි සබ්බභූතෙසු මානසං භාවයෙ අපරිමාණ”න්ති වුත්තං. තඤ්චෙතං අපරිමාණං මෙත්තං මානසං සබ්බලොකස්මිං භාවයෙ වඩ්ඪයෙ, වුඩ්ඪිං, විරුළ්භිං, වෙපුල්ලං ගමයෙ. කථං? උද්ධං අධො ව තිරියඤ්ච, උද්ධං යාව භවග්ගා, අධො යාව අච්චිතො, තිරියං යාව අවසෙසදිසා. උද්ධං වා ආරුප්පං, අධො කාමධාතුං, තිරියං රූපධාතුං අනවසෙසං ඵරන්තො. එවං භාවෙන්තොපි ව තං යථා අසම්බාධං, අවෙරං, අසපත්තඤ්ච, හොති තථා සම්බාධවෙරසපත්තාභාවං කරොන්තො භාවයෙ. යං වා තං භාවනාසම්පදං පත්තං සබ්බත්ථ ඔකාසලාභවසෙන අසම්බාධං. අත්තනො පරෙසු ආසාතපට්ඨනයෙන අවෙරං, අත්තනි ව පරෙසං ආසාතපට්ඨනයෙන අසපත්තං හොති, තං අසම්බාධං අවෙරං අසපත්තං අපරිමාණං මෙත්තං මානසං උද්ධං අධො තිරියඤ්චාති තිව්ධපරිච්ඡෙදෙ සබ්බලොකස්මිං භාවයෙ වඩ්ඪයෙති.

151. එවං මෙත්තාභාවනාය වඩ්ඪනං දස්සෙත්වා ඉදානි තං භාවනමනුයුත්තස්ස විහරතො ඉරියාපට්ඨයමාභාවං දස්සෙත්තො ආහ “තිට්ඨං වරං...පෙ.... අධිට්ඨෙය්‍යා”ති.

තස්සත්ථො – එවමෙන මෙත්තං මානසං භාවෙන්තො සො “තිසිදති පල්ලඬ්ඣං ආභූජිත්වා, උජුං කායං පණ්ඩායා”තිආදිසු (දී. නි. 2.374; ම. නි. 1.107; විභ. 508) විය ඉරියාපට්ඨයමං අකත්වා යථාසුඛං අඤ්ඤතරඤ්ඤතරඉරියාපට්ඨාධනවිනොදනං කරොන්තො තිට්ඨං වා වරං වා තිසින්නො වා සයානො වා යාවතා විගතමිද්ධො අස්ස, අථ එතං මෙත්තාඝාතස්සතිං අධිට්ඨෙය්‍යා.

අථ වා එවං මෙත්තාභාවනාය වඩ්ඪනං දස්සෙත්වා ඉදානි වසිභාවං දස්සෙත්තො ආහ “තිට්ඨං වර”න්ති. වසිප්පත්තො හි තිට්ඨං වා වරං වා තිසින්නො වා සයානො වා යාවතා ඉරියාපට්ඨන එතං මෙත්තාඝාතස්සතිං අධිට්ඨාතුකාමො හොති. අථ වා තිට්ඨං වා වරං වානි න තස්ස ධානාදිනි අන්තරායකරානි හොන්ති, අපිච්ච ඛො සො යාවතා එතං මෙත්තාඝාතස්සතිං අධිට්ඨාතුකාමො හොති, තාවතා විතමිද්ධො හුත්වා අධිට්ඨාති, නත්ථි තස්ස තත්ථ දන්ධායිතත්තං. තෙනාහ “තිට්ඨං වරං තිසින්නො ව සයානො, යාවතාස්ස විතමිද්ධො. එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යා”ති.

තස්සායමධිප්පායො – යං තං “මෙත්තඤ්ච සබ්බලොකස්මි, මානසං භාවයෙ”ති වුත්තං, තං තථා භාවයෙ, යථා ධානාදිසු යාවතා ඉරියාපට්ඨන, ධානාදිනි වා අනාදිසිත්වා යාවතා එතං මෙත්තාඝාතස්සතිං අධිට්ඨාතුකාමො අස්ස, තාවතා විතමිද්ධො හුත්වා එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යාති.

එවං මෙත්තාභාවනාය වසිභාවං දස්සෙත්තො “එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යා”ති තස්මිං මෙත්තාවිහාරෙ නියොජෙත්වා ඉදානි තං විහාරං ථුනන්තො ආහ “බ්‍රහ්මමෙතං විහාරමිධමාහු”ති.

තස්සත්ථො – ය්වායං “සුඛිනොව ඛෙමිනො හොන්තු”තිආදිං කත්වා යාව “එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යා”ති සංවණ්ණිතො මෙත්තාවිහාරො, එතං චතුසු දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියඉරියාපට්ඨිහාරෙසු නිද්දොසත්තා අත්තනොපි පරෙසමිපි අත්ථකරත්තා ව ඉධ අරියස්ස ධම්මවිනයෙ බ්‍රහ්මවිහාරමාහු, සෙට්ඨවිහාරමාහුති. යතො සතතං සමිතං අබ්බොකිණ්ණං තිට්ඨං වරං තිසින්නො වා සයානො වා යාවතාස්ස විතමිද්ධො, එතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍යාති.

152. එවං භගවා තෙසං භික්ඛූනං නානප්පකාරතො මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි යස්මා මෙත්තා සත්තාරම්මණත්තා අත්තදිට්ඨියා ආසන්නා හොති තස්මා දිට්ඨිගහණනියෙධනමුඛෙන තෙසං භික්ඛූනං තදෙව මෙත්තාඝාතං පාදකං කත්වා අරියභූමිප්පත්තිං දස්සෙත්තො ආහ “දිට්ඨිඤ්ච අනුපග්ගමිමා”ති. ඉමාය ගාථාය දෙසනං සමාපෙසි.

තස්සත්ථො – ය්වායං “බ්‍රහ්මමෙතං විහාරමිධමාහු”ති සංවණ්ණිතො මෙත්තාඝාතවිහාරො, තතො වුට්ඨාය යෙ තත්ථ විතක්කවිචාරාදයො ධම්මා, තෙ, තෙසඤ්ච වත්ථාදිඅනුසාරෙන රූපධම්මෙ පරිග්ගහෙත්වා ඉමිනා නාමරූපපරිවිජේදෙන “සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ජොයං, න ඉධ සත්තුපලබ්භති”ති (සං. නි. 1.171) එවං දිට්ඨිඤ්ච අනුපග්ගමිම අනුපුබ්බෙන ලොකුත්තරසීලෙන සීලවා හුත්වා ලොකුත්තරසීලසම්පයුත්තෙනෙව සොතාපත්තිමග්ගසම්මාදිට්ඨිසඬ්ඛාතෙන දස්සනෙන සම්පන්නො. තතො පරං යොපායං වත්ථුකාමෙසු ගෙධො කිලෙසකාමො අප්පභිනො හොති, තම්පි සකදාගාමිඅනාගාමිමග්ගෙහි තනුභාවෙන අනවසෙසප්පභානෙන ව කාමෙසු ගෙධං විනෙය්‍ය විතයිත්වා වූපසමෙත්වා න හි ජාතු ගබ්භසෙය්‍ය පුත රෙති එකංසෙනෙව පුත ගබ්භසෙය්‍යං න එති, සුද්ධාවාසෙසු නිබ්බත්තිත්වා තත්ථෙව අරහත්තං පාපුණ්ත්වා පරිනිබ්බාතිති.

එවං භගවා දෙසනං සමාපෙත්වා තෙ භික්ඛූ ආහ – “ගච්ඡට්, භික්ඛවෙ, තස්මිංයෙව ව්‍යාසණ්ඨෙ විහරට්. ඉමඤ්ච සුත්තං මාසස්ස අට්ඨසු ධම්මස්සවනදිවසෙසු ගණ්ඨං ආකොටත්වා උස්සාරෙට්, ධම්මකට්, කරොට්, සාකච්ඡට්, අනුමොදට්, ඉදමෙව කම්මට්ඨානං ආසෙවට්, භාවෙට්, ඛුලිකරොට්. තෙපි වො අමනුස්සා තං භෙරවාරම්මණං න දස්සෙස්සන්ති, අඤ්ඤදත්ථු අත්ථකාමා භිතකාමා භවිස්සන්ති”ති. තෙ “සාධු”ති භගවතො පටිස්සුණ්ත්වා උට්ඨායාසනා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා, පදක්ඛිණං කත්වා, තත්ථ ගන්ත්වා, තථා අකංසු. දෙවතායො ව “භදන්තා අම්භාකං අත්ථකාමා භිතකාමා”ති පිතිසොමනස්සජාතා හුත්වා සයමෙව සෙනාසනං සම්මජ්ජන්ති, උණ්භොදකං පටියාදෙන්ති, පිට්ඨිපරිකම්මපාදපරිකම්මං කරොන්ති, ආරක්ඛං සංවිදහන්ති. තෙ භික්ඛූ තථෙව මෙත්තං භාවෙත්වා තමෙව ව පාදකං කත්වා විපස්සනං ආරභිත්වා සබ්බෙව තස්මිංයෙව අත්තොතෙමාසෙ අග්ගඵලං අරහත්තං පාපුණ්ත්වා මහාපචාරණාය විසුද්ධිපචාරණං පවාරෙසුන්ති.

එවඤ්ච අත්ථකුසලෙන තථාගතෙන,
ධම්මිස්සරෙන කථිතං කරණියමත්ථං;
කත්වානුභූයා පරමං භදයස්ස සන්තිං,
සන්තං පදං අභිසමෙන්නි සමත්තපඤ්ඤා.

තස්මා හි තං අමතමබ්භූතමරියකන්තං,
සන්තං පදං අභිසමෙච්ච විහරිතුකාමො;
විඤ්ඤා ජනො විමලසීලසමාධිපඤ්ඤා,
හෙදං කරෙය්‍ය සතතං කරණියමත්ථන්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මෙත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. භෙමවතසුත්තවණ්ණනා

අජ්ජ පන්තරසොති භෙමවතසුත්තං. කා උප්පත්ති? පුච්ඡාවසිකා උප්පත්ති. භෙමවතෙන හි පුට්ඨො භගවා “ඡසු ලොකො සමුප්පන්නො”තිආදීනි අභාසි. තත්ථ “අජ්ජ පන්තරසො”තිආදි සාතාගිරෙන වුත්තං, “ඉති සාතාගිරො”තිආදි සඬ්ඛිතිකාරෙහි, “කච්චිමනො”තිආදි භෙමවතෙන, “ඡසු ලොකො”තිආදි භගවතා, තං සබ්බමිපි සමොධානෙන්වා “භෙමවතසුත්ත”න්ති වුච්චති. “සාතාගිරිසුත්ත”න්ති එකච්චෙහි.

තත්ථ යායං “අජ්ජ පන්තරසො”තිආදි ගාථා. තස්සා උප්පත්ති – ඉමස්මිංයෙව භද්දකප්පෙ විසතිවස්සසහස්සායුකෙසු පුරිසෙසු උප්පජ්ජිත්වා සොළසවස්සසහස්සායුකානි යත්වා පරිනිබ්බුතස්ස භගවතො කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස මහතියා පුජාය සරිරකිච්චං අකංසු. තස්ස ධාතුයො අවිකිරිත්වා සුවණ්ණක්ඛන්ධො විය එකග්ඝනා හුත්වා අට්ඨංසු. දිසායුකබුද්ධානඤ්චි එසා ධම්මතා. අප්පායුකබුද්ධා පන යස්මා බහුතරෙන ජනෙන අදිට්ඨා එව පරිනිබ්බායන්ති, තස්මා ධාතුපුප්පමිපි කත්වා “තත්ථ තත්ථ ජනා පුඤ්ඤං පසවිස්සන්ති”ති අනුකම්පාය “ධාතුයො විකිරන්තු”ති අධිට්ඨහන්ති. තෙන තෙසං සුවණ්ණෙවුණ්ණානි විය ධාතුයො විකිරන්ති, සෙය්‍යාපාපි අම්භාකං භගවතො.

මනුස්සා තස්ස භගවතො එකංයෙව ධාතුසරං කත්වා වෙනියං පතිට්ඨාපෙසුං යොජනං උබ්බෙධෙන පරික්ඛෙපෙන ව. තස්ස එකෙකගාචුතත්තරානි වත්තාරි ද්වාරානි අභෙසුං. එකං ද්වාරං කිකි රාජා අග්ගහෙසි; එකං තස්සෙව පුත්තො පථවින්ධරො නාම; එකං සෙනාපතිපමුඛා අමච්චා; එකං සෙට්ඨිපමුඛා ජානපදා රත්තසුවණ්ණමයා එකග්ඝනා සුවණ්ණරසපටිභාගා ව නානාරතනමයා ඉට්ඨකා අභෙසුං. එකෙකා සතසහස්සග්ඝනිකා. තෙ හරිතාලමනොසීලාහි මත්තිකාකිච්චං සුරභිතෙලෙන උදකකිච්චඤ්ච කත්වා තං වෙනියං පතිට්ඨාපෙසුං.

එවං පතිට්ඨිතෙ වෙනියෙ ද්වෙ කුලපුත්තා සභායකා නික්ඛමිත්වා සම්මුඛසාවකානං ථෙරානං සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. දීඝායුකබුද්ධානඤ්ඤි සම්මුඛසාවකායෙව පබ්බාපෙන්නි, උපසම්පාදෙන්නි, නිස්සයං දෙන්නි, ඉතරෙ න ලහන්නි. තතො තෙ කුලපුත්තා “සාසනෙ, භන්තෙ, කති ධුරානී”ති පුච්ඡිංසු. ථෙරා “ද්වෙ ධුරානී”ති කථෙසුං – “වාසධුරං, පරියත්තිධුරඤ්චා”ති. තත්ථ පබ්බජිතෙන කුලපුත්තෙන ආචරියුපජ්ඣායානං සන්තිකෙ පඤ්ච වස්සානි වසිත්වා, වත්තපට්ඨත්තං පුරෙත්වා, පාතිමොක්ඛං ද්වෙ තිණි භාණුවාරසුත්තන්නානි ව පගුණං කත්වා, කම්මට්ඨානං උග්ගහෙත්වා, කුලෙ වා ගණෙ වා නිරාලයෙන අරඤ්ඤං පටිසිත්වා, අරහත්තසම්පිණ්ණියායං සට්ඨන්ති. වායමිත්තං, එතං වාසධුරං. අත්තනො ථාමෙන පන එකං වා නිකායං පරියාපුණිත්වා ද්වෙ වා පඤ්ච වා නිකායෙ පරියත්තිතො ව අත්ථතො ව සුවිසදං සාසනං අනුයුඤ්ජිත්තං, එතං පරියත්තිධුරන්ති. අථ තෙ කුලපුත්තා “ද්විත්තං ධුරානං වාසධුරමෙව සෙට්ඨ”න්ති වත්වා “මයං පනම්භා දහරා, වුඩ්ඪිකාලෙ වාසධුරං පරිපුරෙස්සාම, පරියත්තිධුරං තාව පුරෙමා”ති පරියත්තිං ආරභිංසු. තෙ පකතියාව පඤ්ඤවත්තො නචිරස්සෙව සකලෙ බුද්ධච්චනෙ පකතඤ්ඤනො විනයෙ ව අතිවිය විනිවිජ්ජකුසලා අහෙසුං. තෙසං පරියත්තිං නිස්සාය පරිවාරො උප්පජ්ජි, පරිවාරං නිස්සාය ලාභො, එකමෙකස්ස පඤ්චසතපඤ්චසතා භික්ඛු පරිවාරා අහෙසුං. තෙ සත්ථුසාසනං දීපෙන්තා විහරිංසු, පුන බුද්ධකාලො විය අහොසි.

තදා ද්වෙ භික්ඛු ගාමකාචාසෙ විහරන්ති ධම්මවාදී ව අධම්මවාදී ව. අධම්මවාදී වණ්ඤො භොති ඵරුසො, මුඛරො, තස්ස අජ්ඣාචාරො ඉතරස්ස පාකටො භොති. තතො නං “ඉදං තෙ, ආවුසො, කම්මං සාසනස්ස අප්පතිරුප”න්ති වොදෙසි. සො “කිං තෙ දිට්ඨං, කිං සුත”න්ති වික්ඛිපති. ඉතරො “විනයධරා ජානිස්සන්ති”ති ආහ. තතො අධම්මවාදී “සවෙ ඉමං වත්ථුං විනයධරා විනිවිජ්ජිස්සන්ති, අද්ධා මෙ සාසනෙ පතිට්ඨා න භවිස්සති”ති ඤත්වා අත්තනො පක්ඛං කාතුකාමො තාවදෙව පරික්ඛාරෙ ආදාය තෙ ද්වෙ ථෙරෙ උපසඩ්ධකම්මවා සමණපරික්ඛාරෙ දත්වා තෙසං නිස්සයෙන විහරිතුමාරද්ධො. සබ්බඤ්ච තෙසං උපට්ඨානං කරොත්තො සක්කච්චං වත්තපට්ඨත්තං පුරෙතුකාමො විය අකාසි. තතො එකදිවසං උපට්ඨානං ගන්ත්වා වත්දිත්වා තෙහි විස්සජ්ජියමානොපි අට්ඨාසියෙව. ථෙරා “කිඤ්චි වත්තබ්බමත්ථී”ති තං පුච්ඡිංසු. සො “ආම, භන්තෙ, එකෙන මෙ භික්ඛුනා සහ අජ්ඣාචාරං පටිච්ච විවාදො අත්ථී. සො යදි තං වත්ථුං ඉධාගන්ත්වා ආරොචෙති, යථා විනිවිජ්ජයං න විනිවිජ්ජිත්තං”න්ති. ථෙරා “ඔසටං වත්ථුං යථා විනිවිජ්ජයං න විනිවිජ්ජිතුං න වට්ටති”ති ආහංසු. සො “එවං කරියමානෙ, භන්තෙ, මම සාසනෙ පතිට්ඨා නත්ථී, මය්හෙතං පාපං භොතු, මා තුම්භෙ විනිවිජ්ජිතං”ති. තෙ තෙන නිප්පිළියමානා සම්පට්ච්ඡිංසු. සො තෙසං පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා පුන තං ආවාසං ගන්ත්වා “සබ්බං විනයධරානං සන්තිකෙ නිට්ඨිත”න්ති තං ධම්මවාදිං සුට්ඨුතරං අවමඤ්ඤන්තො ඵරුසෙන සමුදාවරති. ධම්මවාදී “නිස්සඩ්ධකො අයං ජාතො”ති තාවදෙව නික්ඛමිත්වා ථෙරානං පරිවාරං භික්ඛුසහස්සං උපසඩ්ධකම්මවා ආහ – “නනු, ආවුසො, ඔසටං වත්ථු යථාධම්මං විනිවිජ්ජිත්තං, අනොසරාපෙත්වා එව වා අඤ්ඤමඤ්ඤං අවිචයං දෙසාපෙත්වා සාමග්ගී කාතබ්බො. ඉමෙ පන ථෙරා නෙව වත්ථුං විනිවිජ්ජිතිංසු, න සාමග්ගී අකංසු. කිං නාමෙත”න්ති? තෙපි සුත්වා තුණ්හි අහෙසුං – “නුන කිඤ්චි ආචරියෙහි ඤාත”න්ති. තතො අධම්මවාදී ඔකාසං ලභිත්වා “ත්ථං පුබ්බෙ ‘විනයධරා ජානිස්සන්ති’ති භණ්සි. ඉදානි තෙසං විනයධරානං ආරොචෙහි තං වත්ථු”න්ති ධම්මවාදිං පිළෙත්වා “අප්පතග්ගෙ පරාජිතො ත්ථං, මා තං ආවාසං ආගච්ඡී”ති වත්වා පක්කාමී. තතො ධම්මවාදී ථෙරෙ උපසඩ්ධකම්මවා “තුම්භෙ සාසනං අනපෙක්ඛිත්වා ‘අම්භෙ උපට්ඨෙසි පරිනොසෙසි’ති පුග්ගලමෙව අපෙක්ඛිත්ථ, සාසනං අරක්ඛිත්වා පුග්ගලං රක්ඛිත්ථ, අප්පතග්ගෙ දානි තුම්භාකං විනිවිජ්ජයං විනිවිජ්ජිතුං න වට්ටති, අප්ප පරිනිබ්බුතො කස්සපො භගවා”ති මහාසද්දෙන කන්දිත්වා “නට්ඨං සත්ථු සාසන”න්ති පරිදෙවමානො පක්කාමී.

අථ ඛො තෙ භික්ඛු සංවිග්ගමානසා “මයං පුග්ගලමනුරක්ඛන්තා සාසනරතනං සොබ්භෙ පක්ඛිපිම්භා”ති කුක්කුච්චං උප්පාදෙසුං. තෙ තෙනෙව කුක්කුච්චෙන උපහතාසයන්තා කාලං කත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තිතුමසක්කොන්තා එකාවරියො භිමවති භෙමවතෙ පබ්බතෙ නිබ්බත්ති භෙමවතො යක්ඛොති නාමෙන. දුතියාවරියො මජ්ඣිමදෙසෙ සාතපබ්බතෙ සාතාගිරොති නාමෙන. තෙපි තෙසං පරිවාරා භික්ඛු තෙසංයෙව අනුවත්තිත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තිතුමසක්කොන්තා තෙසං පරිවාරා යක්ඛාව හුත්වා නිබ්බත්තිංසු. තෙසං පන පච්චයදායකා ගභට්ඨා දෙවලොකෙ නිබ්බතිංසු. භෙමවතසාතාගිරා අට්ඨවිසතියක්ඛසෙනාපතීනමබ්බන්තරා මහානුභවා යක්ඛරාජානො අහෙසුං.

යක්ඛසෙනාපතීනඤ්ච අයං ධම්මතා – මාසෙ මාසෙ අට්ඨ දිවසානි ධම්මවිනිවිජ්ජයන්ථං භිමවති මනොසිලාතලෙ නාගචතිමණ්ඩපෙ දෙවතානං සන්තිපාතො භොති, තත්ථ සන්තිපතීත්තබ්බන්ති. අථ සාතාගිරභෙමවතා තස්මිං සමාගමෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං දිස්වා සඤ්ජානිංසු – “ත්ථං, සම්ම, කුහිං උප්පන්තො, ත්ථං කුහි”න්ති අත්තනො අත්තනො උප්පත්තිට්ඨානඤ්ච පුච්ඡිත්වා විප්පට්ඨාරිතො අහෙසුං. “නට්ඨා මයං, සම්ම, පුබ්බෙ වීසති වස්සසහස්සානි සමණධම්මං කත්වා එකං පාපසභායං නිස්සාය යක්ඛයොනියං උප්පන්නා, අම්භාකං පන පච්චයදායකා කාමාවචරදෙවෙසු නිබ්බත්තා”ති. අථ සාතාගිරො ආහ – “මාරිස, භිමවා නාම අවිජ්ජරියබ්බතසම්මතො, කිඤ්චි අවිජ්ජරියං දිස්වා වා සුත්වා වා මමාපි ආරොචෙය්‍යාසී”ති. භෙමවතොපි ආහ – “මාරිස, මජ්ඣිමදෙසො නාම අවිජ්ජරියබ්බතසම්මතො, කිඤ්චි අවිජ්ජරියං දිස්වා වා සුත්වා වා මමාපි ආරොචෙය්‍යාසී”ති. එවං තෙසු ද්විසු සභායෙසු අඤ්ඤමඤ්ඤං කතිකං කත්වා, තමෙව උප්පත්තිං අවිච්ඡේදෙන්වා වසමානෙසු එකං බුද්ධන්තරං විනිවත්තං, මහාපට්ඨි එකයොජනනිගාවුතමත්තං උස්සදා.

අථම්භාකං බොධිසත්තො දීපඤ්ඤාපාදමුලෙ කතපණ්ඩානො යාව වෙස්සන්තරජාතකං, තාව පාරමියො පුරෙත්වා, තුසිතභවනෙ උප්පජ්ජිත්වා, තත්ථ යාවතායුකං යත්වා, ධම්මපදනිදානෙ චුත්තනයෙන දෙවතාහි ආයාචිතො පඤ්ච

මහාවිලෝකනානි විලෝකෙන්වා, දෙවතානං ආරොවෙන්වා, ද්වන්තිංසාය පුබ්බනිමිත්තෙසු වත්තමානෙසු ඉධ පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි දසසහස්සිලෝකධාතුං කම්පෙන්වා. තානි දිස්වාපි ඉමෙ රාජයක්කං “ඉමිනා කාරණෙන නිබ්බත්තානි”ති න ජානිංසු. “බ්බිඛාපසුතත්තා නෙවාද්දසංසු”ති එකෙ. එස නයො ජාතියං අභිනික්ඛමනෙ බොධියඤ්ච. ධම්මවක්කප්පවත්තෙන පන පඤ්චවග්ගියෙ ආමන්තෙන්වා හගවති තිපරිවට්ටං ද්වාදසාකාරං වරධම්මවක්කං පවත්තෙන්තෙ මහාභූමිවාරං පුබ්බනිමිත්තං පාටිභාරියානි ව එතෙසං එකො සාතාගිරොයෙව පයමං අද්දස. නිබ්බත්තිකාරණඤ්ච තෙසං ඤත්වා සපරිසො හගවත්තං උපසඬකම්ම ධම්මදෙසනං අස්සොසි, න ව කිඤ්චි විසෙසං අධගචිඡි. කස්මා? සො හි ධම්මං සුඤ්ඤානො හෙමවතං අනුස්සරිත්වා “ආගතො නු බො මෙ සභායකො, නො”ති පරිසං ඔලෝකෙන්වා තං අපස්සන්තො “වඤ්චිතො මෙ සභායො, යො එවං විචිත්‍රපටිභානං හගවතො ධම්මදෙසනං න සුඤ්ඤානි”ති වික්ඛිත්තවිත්තො අහොසි. හගවා ව අත්ථධගතෙපි ව සූරියෙ දෙසනං න නිට්ඨාපෙසි.

අප් සාතාගිරො “සභායං ගහෙන්වා තෙන සභාගම්ම ධම්මදෙසනං සොස්සාමි”ති හත්ථියානඅස්සයානගරුළයානාදිනි මාපෙන්වා පඤ්චවති යක්ඛසතෙහි පරිවුතො හිමවන්තාහිමුබො පායාසි, තදා හෙමවතොපි. යස්මා පටිසන්ධිජාති-අභිනික්ඛමන-බොධිපරිනිබ්බානෙස්වෙව ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි හුත්වාච පතිවිගච්ඡන්ති, න විරට්ඨිතිකානි භොන්ති, ධම්මවක්කපවත්තෙන පන තානි සවිසෙසානි හුත්වා, විරතරං යත්වා නිරුප්ඤ්ඤන්ති, තස්මා හිමවති තං අවිජරියපාතුභාවං දිස්වා “යතො අහං ජාතො, න කදාපි අයං පබ්බතො එවං අභිරාමො භූතපුබ්බො, හන්ද දානි මම සභායං ගහෙන්වා ආගම්ම තෙන සහ ඉමං පුප්ඵසිරිං අනුභවිස්සාමි”ති තට්ථ මජ්ඣිමනිකායෙ ආගච්ඡති. තෙ උභොපි රාජගහස්ස උපරි සමාගන්ත්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස ආගමනකාරණං පුච්ඡිංසු. හෙමවතො ආහ – “යතො අහං, මාරිස, ජාතො, නායං පබ්බතො එවං අකාලකුසුමිතෙහි රුක්ඛෙහි අභිරාමො භූතපුබ්බො, තස්මා එතං පුප්ඵසිරිං තයා සද්ධිං අනුභවිස්සාමිති ආගතොමිති”ති. සාතාගිරො ආහ – “ජානාසි, පන, ත්ථං මාරිස, යෙන කාරණෙන ඉමං අකාලපුප්ඵපාටිභාරියං ජාන”න්ති? “න ජානාමි, මාරිසා”ති. “ඉමං, මාරිස, පාටිභාරියං න කෙවල හිමවන්තෙයෙව, අපිව බො පන දසසහස්සිලෝකධාතුසු නිබ්බත්තං, සම්මාසම්බුද්ධො ලෝකෙ උප්පන්නො, අජ්ජ ධම්මවක්කං පවත්තෙසි, තෙන කාරණෙනා”ති. එවං සාතාගිරො හෙමවතස්ස බුද්ධුප්පාදං කට්ඨන්වා, තං හගවතො සන්තිකං ආනෙතුකාමො ඉමං ගාමමාහ. කෙච් පන ගොතමකෙ වෙතියෙ විහරන්තෙ හගවති අයමෙවමාහානි හණන්ති “අජ්ජ පන්නරසො”ති.

153. තත්ථ අජ්ජානි අයං රත්තින්දිවො පක්ඛගණනතො පන්නරසො, උපවසිතබ්බතො උපොසථො. තිසු වා උපොසථෙසු අජ්ජ පන්නරසො උපොසථො, න වානුද්දසි උපොසථො, න සාමග්ගිඋපොසථො. යස්මා වා පාතිමොක්ඛුද්දෙසඅට්ඨඨගඋපවාසපඤ්ඤන්තිදිවසාදිසු සම්බහුලෙසු අත්ථෙසු උපොසථස්සද්දො වත්තති. “ආයාමාවුසො, කප්පින, උපොසථං ගමිස්සාමා”තිආදිසු හි පාතිමොක්ඛුද්දෙසෙ උපොසථස්සද්දො. “එවං අට්ඨඨගසමන්තාගතො බො විසාබෙ උපොසථො උපවුත්ථො”තිආදිසු (අ. නි. 8.43) පාණාතිපාතා වෙරමණිආදිකෙසු අට්ඨඨගෙසු. “සුද්ධස්ස වෙ සදා එග්ග, සුද්ධස්සුපොසථො සදා”තිආදිසු (ම. නි. 1.79) උපවාසෙ. “උපොසථො නාම නාගරාජා”තිආදිසු (දී. නි. 2.246; ම. නි. 3.258) පඤ්ඤන්තියං. “තද්වුපොසථෙ පන්නරසෙ සිසංන්භාතස්සා”තිආදිසු (දී. නි. 3.85; ම. නි. 3.256) දිවසෙ. තස්මා අවසෙසන්ථං පටික්ඛිපිත්වා ආසාළ්භිපුණ්ණමදිවසංයෙව නියාමෙන්තො ආහ – “අජ්ජ පන්නරසො උපොසථො”ති. පාටිපදො දුතියොති එවං ගණියමානෙ අජ්ජ පන්නරසො දිවසොති අත්ථො.

දිවි භවානි දිබ්බානි, දිබ්බානි එත්ථ අත්ථිති දිබ්බා. කානි තානි? රූපානි. තඤ්ඤි රත්තිං දෙවානං දසසහස්සිලෝකධාතුතො සන්තිපතිතානං සරිරවත්ථාහරණවිමානප්පහාහි අබ්භාදිඋපක්කිලෙසවිරහිතාය වන්දප්පහාය ව සකලජම්බුදිපො අලඬකතො අහොසි. විසෙසාලඬකතො ව පරමවිසුද්ධිදෙවස්ස හගවතො සරිරප්පහාය. තෙනාහ “දිබ්බා රත්ති උපට්ඨිකා”ති.

එවං රත්තිගුණවණ්ණනාපදෙසෙනාපි සභායස්ස විත්තප්පසාදං ජනෙන්තො බුද්ධුප්පාදං කට්ඨන්වා ආහ “අනොමනාමං සත්ථාරං, හන්ද පස්සාම ගොතම”න්ති. තත්ථ අනොමෙහි අලාමකෙහි සබ්බාකාරපරිපූරෙහි ගුණෙහි නාමං අස්සාති අනොමනාමො. තථා හිස්ස “බුජ්ඣිතා සච්චානීති බුද්ධො, බොධෙතා පජායාති බුද්ධො”තිආදිනා (මහානි. 192; චූළනි. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97; පටි. ම. 1.162) නයෙන බුද්ධොති අනොමෙහි ගුණෙහි නාමං, “හග්ගරාගොති හගවා, හග්ගදොසොති හගවා”තිආදිනා (මහානි. 84) නයෙන ව අනොමෙහි ගුණෙහි නාමං. එස නයො “අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො”තිආදිසු. දිට්ඨධම්මිකාදිසු අත්ථෙසු දෙවමනුස්සෙ අනුසාසති “ඉමං පජහථ, ඉමං සමාදාය වත්තථා”ති සත්ථා. අපිව “සත්ථා හගවා සත්ථවාහො, යථා සත්ථවාහො සත්තෙ කන්තාරං තාරෙති”තිආදිනා (මහානි. 190) නිද්දෙසෙ වුත්තනෙයොපි සත්ථා. තං අනොමනාමං සත්ථාරං. හන්දාති බාවසානත්ථෙ නිපාතො. පස්සාමාති තෙන අත්තානං සහ සධ්ගහෙන්වා පවිච්ඡපන්නවචනං. ගොතමන්ති ගොතමගොත්තං. කිං වුත්තං හොති? “සත්ථා, න සත්ථා”ති මා විමතිං අකාසි, එකන්තබාවසිතො හුත්වාච එහි පස්සාම ගොතමන්ති.

154. එවං වුත්තෙ හෙමවතො “අයං සාතාගිරො ‘අනොමනාමං සත්ථාර’න්ති හණන්තො තස්ස සබ්බඤ්ඤානං පකාසෙති, සබ්බඤ්ඤානො ව දුල්ලහා ලෝකෙ, සබ්බඤ්ඤාපටිඤ්ඤෙහි පුරණාදිසදිසෙහෙව ලෝකො උපද්දුතො. සො පන යදි සබ්බඤ්ඤා, අද්ධා තාදිලක්ඛණප්පන්නො හවිස්සති, තෙන තං එවං පරිග්ගණිතිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා තාදිලක්ඛණං පුච්ඡන්තො ආහ – “කච්චි මනො”ති.

තත්ප් කවිවිති පුවිජා. මනෝනි විත්තං. සුපණ්ණිතොති සුට්ඨු යපිනො, අවලො අසම්පවෙධි. සබ්බෙසු භූතෙසු සබ්බභූතෙසු. තාදිනොති තාදිලක්ඛණප්පත්තස්සෙව සනො. පුවිජා එව වා අයං “සො තෙ සත්ථා සබ්බභූතෙසු තාදී, උදාහු නො”ති. ඉට්ඨෙ අනිට්ඨෙ වාති එවරුපෙ ආරම්මණෙ. සඬකප්පාති විතක්කා. වසිකතාති වසං ගමිතා. කිං චුත්තං හොති? යං ත්වං සත්ථාරං වදසි, තස්ස තෙ සත්ථුනො කවිවි තාදිලක්ඛණප්පත්තස්ස සනො සබ්බභූතෙසු මනො සුපණ්ණිතො, උදාහු යාව වලනපච්චයං න ලහති, තාව සුපණ්ණිතො විය බායති. සො වා තෙ සත්ථා කවිවි සබ්බභූතෙසු සමචිත්තෙන තාදී, උදාහු නො, යෙ ව බො ඉට්ඨානිට්ඨෙසු ආරම්මණෙසු රාගදොසවසෙන සඬකප්පා උප්පජ්ජෙය්‍යං, ත්‍යාස්ස කවිවි වසිකතා, උදාහු කදාවි තෙසම්පි වසෙන වත්තතිති.

155. තනො සාතාගිරො භගවතො සබ්බඤ්ඤාභාවෙ බාවසිතත්තා සබ්බෙ සබ්බඤ්ඤාගුණෙ අනුජානන්තො ආහ “මනො වස්ස සුපණ්ණිතො”තිආදි. තත්ප් සුපණ්ණිතොති සුට්ඨු යපිනො, පට්ඨිසමො අවිරුජ්ඣනට්ඨෙන, සිනෙරුසමො සුප්පතිට්ඨිතාවලනට්ඨෙන, ඉන්ද්‍රිඤ්ඤමො චතුබ්බිධමාරපරවාදිගුණෙහි අකම්පියට්ඨෙන. අනච්ඡරියඤ්ඤෙතං, භගවතො ඉදාති සබ්බාකාරසම්පන්නත්තා සබ්බඤ්ඤාභාවෙ ධීතස්ස මනො සුපණ්ණිතො අවලො භවෙය්‍යා. යස්ස තිරච්ඡානභූතස්සාපි සරාගාදිකාලෙ ඡද්දන්තනාගකුලෙ උප්පන්නස්ස සවිසෙන සල්ලෙන විද්ධස්ස අවලො අහොසි, වධකෙපි තස්මිං නප්පදුස්සි, අඤ්ඤාදත්ථු තස්සෙව අත්තනො දන්තෙ ඡේත්වා අදාසි; තථා මහාකපිභූතස්ස මහතියා සිලාය සිසෙ පහටස්සාපි තස්සෙව ව මග්ගං දස්සෙසි; තථා විධුරපණ්ඩිතභූතස්ස පාදෙසු ගහෙන්වා සට්ඨියොපනෙ කාලපබ්බතපපාතෙ පක්ඛිත්තස්සාපි අඤ්ඤාදත්ථු තස්සෙව යක්ඛස්සත්ථාය ධම්මං දෙසෙසි. තස්මා සම්මදෙව ආහ සාතාගිරො – “මනො වස්ස සුපණ්ණිතො”ති.

සබ්බභූතෙසු තාදිනොති සබ්බසත්තෙසු තාදිලක්ඛණප්පත්තස්සෙව සනො මනො සුපණ්ණිතො, න යාව පච්චයං න ලහතිති අත්ථො . තත්ප් භගවතො තාදිලක්ඛණං පඤ්චධා වෙදිතබ්බං. යථාහ –

“භගවා පඤ්චභාකාරෙහි තාදී, ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී, චත්තාවිති තාදී, මුත්තාවිති තාදී, තිණ්ණාවිති තාදී, තත්තද්දෙසාති තාදී. කථං භගවා ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදී? භගවා ලාභෙහි තාදී”ති (මහානි. 38).

එවමාදි සබ්බං නිද්දෙසෙ චුත්තනයෙනෙව ගහෙන්බ්බං. ලාභාදයො ව තස්ස මහාඅට්ඨකථායං චිත්ථාරිතනයෙන වෙදිතබ්බං. “පුවිජා එව වා අයං. සො තෙ සත්ථා සබ්බභූතෙසු තාදී, උදාහු නො”ති ඉමස්මිම්පි විකප්පෙ සබ්බභූතෙසු සමචිත්තනය තාදී අමහාකං සත්ථාති අත්ථො. අයඤ්ඤි භගවා සුබ්බපසංභාරකාමතාය දුක්ඛාපනයනකාමතාය ව සබ්බසත්තෙසු සමචිත්තො, යාදිසො අත්තනි, තාදිසො පරෙසු, යාදිසො මාතරි මහාමායාය, තාදිසො විඤ්චමාණවිකාය, යාදිසො පිතරි සුද්ධොදනෙ, තාදිසො සුප්පඤ්ඤිධෙ, යාදිසො පුත්තෙ රාහුලෙ, තාදිසො වධකෙසු දෙවදත්තධනපාලකඅඬුගුලිමාලාදිසු. සදෙවකෙ ලොකෙපි තාදී. තස්මා සම්මදෙව ආහ සාතාගිරො – “සබ්බභූතෙසු තාදිනො”ති.

අථො ඉට්ඨෙ අනිට්ඨෙ වාති. එත්ප් පන එවං අත්ථො දට්ඨබ්බො – යං කිඤ්ච ඉට්ඨං වා අනිට්ඨං වා ආරම්මණං, සබ්බප්පකාරෙහි තත්ප් යෙ රාගදොසවසෙන සඬකප්පා උප්පජ්ජෙය්‍යං, ත්‍යාස්ස අනුත්තරෙන මග්ගෙන රාගාදීනං පහිනත්තා වසිකතා, න කදාවි තෙසං වසෙ වත්තති. සො හි භගවා අනාවිලසඬකප්පො සුචිමුත්තචිත්තො සුචිමුත්තපඤ්ඤොති. එත්ප් ව සුපණ්ණිතමනතාය අයොනියොමනසිකාරාභාවො චුත්තො. සබ්බභූතෙසු ඉට්ඨානිට්ඨෙහි සො යත්ප් භවෙය්‍යා, තං සත්තසඬබාරහෙදනො දුට්ඨමාරම්මණං චුත්තං. සඬකප්පවසිභාවෙන තස්මිං ආරම්මණෙ තස්ස මනසිකාරාභාවෙනො කිලෙසප්පහානං චුත්තං. සුපණ්ණිතමනතාය ව මනොසමාවාරසුද්ධි, සබ්බභූතෙසු තාදිතාය කායසමාවාරසුද්ධි, සඬකප්පවසිභාවෙන විතක්කමුලකත්තා වාචාය වච්ඡමාවාරසුද්ධි. තථා සුපණ්ණිතමනතාය ලොභාදිසබ්බදොසාභාවො , සබ්බභූතෙසු තාදිතාය මෙත්තාදිගුණසබ්බාවො, සඬකප්පවසිභාවෙන පටිකුලෙ අප්පටිකුලසඤ්ඤිතාදිහෙදා අරියද්ධි, තාය වස්ස සබ්බඤ්ඤාභාවො චුත්තො හොතිති වෙදිතබ්බො.

156. එවං භෙමවතො පුබ්බෙ මනොද්වාරවසෙනෙව තාදිභාවං පුච්ඡිත්වා තඤ්ච පටිජානන්තම්මං සුත්වා දළ්ඡිකම්මත්ථං ඉදාති ද්වාරත්තයවසෙනාපි, පුබ්බෙ වා සඬබ්බෙපෙන කායවච්ඡිමනොද්වාරසුද්ධිං පුච්ඡිත්වා තඤ්ච පටිජානන්තම්මං සුත්වා දළ්ඡිකම්මත්ථමෙව චිත්ථාරෙනාපි පුච්ඡන්තො ආහ “කවිවි අදින්න”ති. තත්ප් ගාථාබන්ධසුබ්බත්ථාය පඨමං අදින්නාදානවර්තිං පුච්ඡති. ආරා පමාදම්භාති පඤ්චසු කාමගුණෙසු චිත්තවොස්සග්ගතො දුර්භාවෙන අබ්‍රහ්මවරියවර්තිං පුච්ඡති. “ආරා පමාදම්භා”තිපි පඨන්ති, ආරා මාතුගාමාති චුත්තං හොති. ඤානං න රිඤ්චතීති ඉමිනා පන තස්සායෙව තිව්ධාය කායදුච්චරිතවර්තියා බලවභාවං පුච්ඡති. ඤානායුත්තස්ස හි වර්ති බලවතී හොතිති.

157. අථ සාතාගිරො යස්මා භගවා න කෙවලං එතරහි, අතීතෙපි අද්ධානෙ දීඝරත්තං අදින්නාදානාදිහි පටිච්චරතො, තස්සා තස්සායෙව ව වර්තියා ආනුභාවෙන තං තං මහාපුරිසලක්ඛණං පටිලභි, සදෙවකො වස්ස ලොකො “අදින්නාදානා පටිච්චරතො සමණො ගොතමො”තිආදිනා නයෙන වණ්ණං භාසති. තස්මා විස්සට්ඨාය වාචාය සීහනාදං නදන්තො ආහ “න සො අදින්නං ආදියතී”ති. තං අත්ථතො පාකට්ඨෙව. ඉමිස්සාපි ගාථාය තතියපාදෙ “පමාදම්භා පමාදම්භා”ති ද්විධා පායො. චතුත්ථපාදෙ ව ඤානං න රිඤ්චතීති ඤානං රිත්තකං සුඤ්ඤකං න කරොති, න පරිච්චජනීති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

158. එවං කායද්වාරෙ සුද්ධං සුත්වා ඉදානි වච්ඡද්වාරෙ සුද්ධං පුච්ඡන්තො ආහ – “කච්චි මුසා න භණ්ති”ති. එත්ථ ඛිණානීති ඛිණො, විහිංසති ඛධනීති අත්ථො. වාචාය පථො ඛාප්පථො, ඛිණො ඛාප්පථො අස්සාති ඛිණංඛාප්පථො. තං න-කාරොන පටිසෙධෙන්වා පුච්ඡති “න ඛිණංඛාප්පථො”ති, න ඵරුසවාචොති චුත්තං හොති. “නාඛිණංඛාප්පථො”තිපි පාඨො, න අඛිණවචනොති අත්ථො. ඵරුසවචනඤ්ඤි පරෙසං හදයෙ අඛියමානං තිට්ඨති. තාදිසවචනො කච්චි න සොති චුත්තං හොති. විභුතීති විනාසො, විභුතිං කාසති කරොති වානි විභුතිකං, විභුතිකමෙව වෙභුතිකං, වෙභුතියන්තිපි චුච්චති, පෙසුඤ්ඤස්සෙනං අධිවචනං. තඤ්ඤි සත්තානං අඤ්ඤමඤ්ඤතො හෙදනෙන විනාසං කරොති. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

159. අප් සාතාගිරො යස්මා හගවා න කෙවලං එතරහි, අනිතෙපි අද්ධානෙ දීඝරත්තං මුසාවාදාදිහි පටිච්චරතො, තස්සා තස්සායෙව ච චිරතියා ආනුභාවෙන තං තං මහාපුරිසලක්ඛණං පටිලභි, සදෙවකො චස්ස ලොකො “මුසාවාදා පටිච්චරතො සමණො ගොතමො”ති වණ්ණං භාසති. තස්මා විස්සට්ඨාය වාචාය සිහනාදං නදන්තො ආහ, “මුසා ච සො න භණ්ති”ති. තත්ථ මුසාති විනිධාය දිට්ඨාදිනි පරවිසංවාදනවචනං. තං සො න භණ්ති. දුතියපාදෙ පන පඨමත්ථවසෙන න ඛිණංඛාප්පථොති, දුතියත්ථවසෙන නාඛිණංඛාප්පථොති පාඨො. චතුත්ථපාදෙ මන්තාති පඤ්ඤා චුච්චති. හගවා යස්මා තාය මන්තාය පරිච්ඡන්දිත්වා අත්ථමෙව භාසති අත්ථතො අනපෙතවචනං, න සමීථං. අඤ්ඤාණපුරෙක්ඛාරඤ්ඤි නිරත්ථකවචනං බුද්ධානං තත්ථී. තස්මා ආහ – “මන්තා අත්ථං සො භාසති”ති. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨමෙව.

160. එවං වච්ඡද්වාරසුද්ධිමිපි සුත්වා ඉදානි මනොද්වාරසුද්ධිං පුච්ඡන්තො ආහ “කච්චි න රජ්ජති කාමෙසු”ති. තත්ථ කාමාති වත්ථුකාමා. තෙසු කිලෙසකාමෙන න රජ්ජති පුච්ඡන්තො අනභිජ්ඣාලුතං පුච්ඡති. අනාවිලන්ති පුච්ඡන්තො ඛ්‍යාපාදෙන ආවිලභාවං සන්ධාය අඛ්‍යාපාදනං පුච්ඡති. මොහං අතික්කන්තොති පුච්ඡන්තො යෙන මොහෙන මුළුහො මිච්ඡාදිට්ඨිං ගණ්හාති, තස්සාතික්කමෙන සමමාදිට්ඨිතං පුච්ඡති. ධම්මෙසු චක්ඛුමාති පුච්ඡන්තො සබ්බධම්මෙසු අප්පටිහතස්ස ඤාණචක්ඛුතො, පඤ්චවක්ඛුච්චියෙසු වා ධම්මෙසු පඤ්චන්තමිපි චක්ඛුතං වසෙන සබ්බඤ්ඤුතං පුච්ඡති “ද්වාරත්තයපාරිසුද්ධියාපි සබ්බඤ්ඤු න හොති”ති වින්තෙන්වා.

161. අප් සාතාගිරො යස්මා හගවා අප්පත්ථාව අරහත්තං අනාගාමිග්ගෙන කාමරාගඛ්‍යාපාදානං පහීනත්තා නෙව කාමෙසු රජ්ජති, න ඛ්‍යාපාදෙන ආවිලචිත්තො, සොතාපත්තිග්ගෙනෙව ච මිච්ඡාදිට්ඨිපච්චියස්ස සච්චපටිච්ඡාදකමොහස්ස පහීනත්තා මොහං අතික්කන්තො, සාමඤ්ච සච්චානි අභිසම්බුද්ධිත්වා බුද්ධොති විමොක්ඛන්තිකං නාමං යථාචුත්තානි ච චක්ඛුති පටිලභි, තස්මා තස්ස මනොද්වාරසුද්ධිං සබ්බඤ්ඤුතඤ්ච උග්ගොසෙන්තො ආහ “න සො රජ්ජති කාමෙසු”ති.

162. එවං හෙමවතො හගවතො ද්වාරත්තයපාරිසුද්ධිං සබ්බඤ්ඤුතඤ්ච සුත්වා හට්ඨො උදග්ගො අතිතජාතියං බාහුසච්චවිසදාය පඤ්ඤාය අසප්පමානවචනප්පථො හුත්වා අච්ඡරියබ්භුතරූපෙ සබ්බඤ්ඤුගුණෙ සොතුකාමො ආහ “කච්චි විජ්ජාය සම්පන්නො”ති. තත්ථ විජ්ජාය සම්පන්නොති ඉමිනා දස්සනසම්පත්තිං පුච්ඡති, සංසුද්ධවාරණොති ඉමිනා ගමනසම්පත්තිං. ඡන්දවසෙන චෙන්ථ දීඝං කත්වා වාකාරමාහ, සංසුද්ධවරණොති අත්ථො. ආසවා ඛිණාති ඉමිනා එතාය දස්සනගමනසම්පත්තියා පත්තබ්බාය ආසවක්ඛයසඤ්ඤිතාය පඨමනිබ්බානධාතුයා පත්තිං පුච්ඡති, තත්ථී පුනඛගචොති ඉමිනා දුතියනිබ්බානධාතුපත්තිසමත්ථං, පච්චචෙක්ඛණඤාණෙන වා පරමස්සාසප්පත්තිං ඤාත්වා ධීතභාවං.

163. තතො යා එසා “සො අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙනිවාස”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.52) නයෙන භයහෙරවාදිසු තිව්ධා, “සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ...පෙ.... ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ ඤාණදස්සනාය චිත්තං අභිනිහරති”තිආදිනා (දී. නි. 1.279) නයෙන අමිබ්බාදිසු අට්ඨවිධා විජ්ජා චුත්තා, තාය යස්මා සබ්බායපි සබ්බාකාරසම්පන්නාය හගවා උපෙතො. යඤ්චෙන “ඉධ, මහානාම, අරියසාවකො සීලසම්පන්නො හොති, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො හොති, හොජනෙ මත්තඤ්ඤු හොති, ජාගරියං අනුයුත්තො හොති, සත්තහි සද්ධම්මෙහි සමන්තාගතො හොති, චතුත්තං ඤානානං ආභිචෙතසිකානං දිට්ඨධම්මසුඛචිභාරානං නිකාමලාභී හොති”ති එවං උද්දිසිත්වා “කප්ඤ්ච, මහානාම, අරියසාවකො සීලසම්පන්නො හොති”තිආදිනා (ම. නි. 2.24) නයෙන සෙබසුත්තෙ නිද්දිට්ඨං පන්නරසප්පහෙදං වරණං. තඤ්ච යස්මා සබ්බපක්කිලෙසප්පහානෙන හගවතො අතිවිය සංසුද්ධං. යෙපිමෙ කාමාසවාදයො චත්තාරො ආසවා, තෙපි යස්මා සබ්බෙ සපරිවාරා සවාසනා හගවතො ඛිණා. යස්මා ච ඉමාය විජ්ජාවරණසම්පදාය ඛිණාසවො හුත්වා තදා හගවා “නත්ථී දානි පුනඛගචො”ති පච්චචෙක්ඛිත්වා ධීතො, තස්මා සාතාගිරො හගවතො සබ්බඤ්ඤුභාවෙ ඛ්‍යාචසායෙන සමුස්සාහිතහදයො සබ්බෙහි ගුණෙ අනුජානන්තො ආහ “විජ්ජාය චෙව සම්පන්නො”ති.

164. තතො හෙමවතො “සමමාසම්බුද්ධො හගවා”ති හගවති නික්කඩ්ධො හුත්වා ආකාසෙ ධීතොයෙව හගවත්තං පසංසන්තො සාතාගිරඤ්ච ආරාධෙන්තො ආහ “සම්පන්නං මුනිනො චිත්තං”න්ති. තස්සත්ථො – සම්පන්නං මුනිනො චිත්තං, “මනො චස්ස සුපණ්හිතො”ති එත්ථ චුත්තතාදිභාවෙන පුණ්ණං සම්පුණ්ණං, “න සො අදින්නං ආදියති”ති එත්ථ චුත්තකායකම්මුනා, “න සො රජ්ජති කාමෙසු”ති එත්ථ චුත්තමනොකම්මුනා ච පුණ්ණං සම්පුණ්ණං, “මුසා ච සො න භණ්ති”ති එත්ථ චුත්තඛ්‍යාප්පථෙන ච චිකම්මුනාති චුත්තං හොති. එවං සම්පන්නචිත්තඤ්ච අනුත්තරාය විජ්ජාවරණසම්පදාය සම්පන්නත්තා විජ්ජාවරණසම්පන්නඤ්ච ඉමෙහි ගුණෙහි “මනො චස්ස

සුපණ්ණිතො”තිආදිනා නයෙන ධම්මතො නං පසංසයි, සභාවතො තච්ඡතො භූතතො එව නං පසංසයි, න කෙවලං සද්ධාමත්තකෙනාති දස්සෙති.

165-166. තතො සාතාගිරොපි “එවමෙනං, මාරිස, සුට්ඨු තයා ඤාතඤ්ච අනුමොදිතඤ්චා”ති අධිප්පායෙන තමෙව සංරාධෙන්තො ආහ – “සම්පන්නං මුනිනො...පෙ.... ධම්මතො අනුමොදයි”ති. එවඤ්ච පන වත්වා පුන භගවතො දස්සනෙ තං අභිත්ථවයමානො ආහ “සම්පන්නං...පෙ.... හන්ද පස්සාම ගොතම”න්ති.

167. අථ භෙමවතො අත්තතො අභිරුචිතගුණෙහි පුරිමජාතිබාහුසච්චබලෙන භගවත්තං අභිත්ථුනන්තො සාතාගිරං ආහ – “එණ්ණිකං...පෙ.... එහි පස්සාම ගොතම”න්ති. තස්සත්ථො – එණ්ණිගස්සෙව ජඩ්ඝා අස්සාති එණ්ණිකං. බුද්ධානඤ්චි එණ්ණිගස්සෙව අනුපුබ්බවට්ඨා ජඩ්ඝා භොන්ති, න පුරතො නිම්මංසා පච්ඡතො සුසුමාරකුච්ඡි විය උද්ධුමානා. කිසා ව බුද්ධා භොන්ති දීඝරස්සසමච්චිතයුත්තට්ඨානෙසු තථාරූපාය අභිගපච්චිතසම්පත්තියා, න වයරපුරිසා විය පුලා. පඤ්ඤාය විලිඛිතකිලෙසත්තා වා කිසා. අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරසපත්තවිද්ධංසනතො වීරා. එකාසනභොජිතාය පරිමිතභොජිතාය ව අප්පාහාරා, න ද්වත්තිමත්තාලොපභොජිතාය. යථාහ –

“අහං බො පන, උදායි, අප්පෙකදා ඉමිනා පත්තෙන සමතිත්තිකම්පි භුඤ්ජාමි, භියොයාපි භුඤ්ජාමි.
‘අප්පාහාරො සමණො ගොතමො අප්පාහාරතාය ව චණ්ණවාදී’ති ඉති වෙ මං, උදායි, සාවකා සක්කරෙය්‍යං, ගරුං කරෙය්‍යං, මානෙය්‍යං, පුප්පෙය්‍යං, සක්කත්වා, ගරුං කත්වා, උපනිස්සාය විහරෙය්‍යං. යෙ තෙ, උදායි, මම සාවකා කොසකාහාරාපි අභිසංකොසකාහාරාපි බෙලුවාහාරාපි අභිසංකොසකාහාරාපි, න මං තෙ ඉමිනා ධම්මෙන සක්කරෙය්‍යං...පෙ.... උපනිස්සාය විහරෙය්‍යං”න්ති (ම. නි. 2.242).

ආහාරෙ ඡන්දරාගාභාවෙන අලොලුපා අට්ඨකිගසමන්තාගතං ආහාරං ආහාරෙන්ති මොනෙය්‍යසම්පත්තියා මුනිනො. අනගාරිකතාය විවෙකතින්තමානසතාය ව වනෙ ක්‍යායන්ති. තෙනාහ භෙමවතො යක්ඛො “එණ්ණිකං... පෙ.... එහි පස්සාම ගොතම”න්ති.

168. එවඤ්ච වත්වා පුන තස්ස භගවතො සන්තිකෙ ධම්මං සොතුකාමතාය “සිහංචෙකවර”න්ති ඉමං ගාථමාහ. තස්සත්ථො – සිහංචාති දුරාසද්ධියෙන බමනට්ඨෙන නිබ්භයට්ඨෙන ව කෙසරසිහසද්ධිං. යාය තණ්හාය “තණ්හාදුතියො පුරිසො”ති වුවුවති, තස්සා අභාවෙන එකවරං, එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්විත්තං බුද්ධානං අනුප්පත්තිතොපි එකවරං. බග්ගවිසාණසුත්තෙ වුත්තනෙය්‍යොපි චෙත්ථ තං තං අත්ථො දට්ඨබ්බො. නාගන්ති පුනබ්භවං නෙව ගන්තාරං නාගන්තාරං. අථ වා ආගුං න කරොතිතිපි නාගො. බලවාතිපි නාගො. තං නාගං. කාමෙසු අනපෙක්ඛිනන්ති ද්විසුපි කාමෙසු ඡන්දරාගාභාවෙන අනපෙක්ඛිනං. උපසඬකම්ම පුච්ඡාම, මච්චුපාසප්පමොචනන්ති තං එවරූපං මහෙසිං උපසඬකම්මත්වා තෙභුමකවට්ඨස්ස මච්චුපාසස්ස පමොචනං විවට්ඨං නිබ්බානං පුච්ඡාම. යෙන වා උපායෙන දුක්ඛසමුදයසඬ්ඛානා මච්චුපාසා පමුවුවති, තං මච්චුපාසප්පමොචනං පුච්ඡාමාති. ඉමං ගාථං භෙමවතො සාතාගිරඤ්ච සාතාගිරපරිසඤ්ච අත්තතො පරිසඤ්ච සන්ධාය ආහ.

තෙන බො පන සමයෙන ආසාල්හිනක්ඛන්තං සොසිතං අහොසි. අථ සමන්තතො අලඬකතපටියත්තෙ දෙවනගරෙ සිරිං පච්චනුභොන්ති විය රාජගහෙ කාළී නාම කුරරසිරිකා උපාසිකා පාසාදමාරුය්හ සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා ගබ්භපරිස්සමං විනොදෙන්ති සවාතප්පදෙසෙ උතුග්ගහණත්ථං ධීතා තෙසං යක්ඛසෙනාපතීනං තං බුද්ධගුණපටිසංයුත්තං කථං ආදිමජ්ඣපරියොසානතො අස්සොසි. සුත්වා ව “එවං විවිධගුණසමන්තාගතා බුද්ධා”ති බුද්ධාරම්මණං පීතිං උප්පාදෙන්වා තාය නිවරණාති වික්ඛම්භෙන්වා තත්ථෙව ධීතා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. තතො එව භගවතා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවිකානං උපාසිකානං අනුස්සවප්පසන්නානං, යදිදං කාළී උපාසිකා කුරරසිරිකා”ති (අ. නි. 1.267) එතදග්ගෙ යපිතා.

169. තෙපි යක්ඛසෙනාපතියො සහස්සයක්ඛපරිවාරා මජ්ඣිමයාමසමයෙ ඉසිපතනං පත්වා, ධම්මවක්කප්පවත්තිතපල්ලඬකෙනෙව නිසින්නං භගවත්තං උපසඬකම්ම වන්දිත්වා, ඉමාය ගාථාය භගවත්තං අභිත්ථවිත්වා ඔකාසමකාරයිංසු “අක්ඛාතාරං පවත්තාර”න්ති. තස්සත්ථො – යපෙන්වා තණ්හං තෙභුමකෙ ධම්මෙ “ඉදං බො පන, භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්ච”න්තිආදිනා (සං. නි. 5.1081; මහාව. 14) නයෙන සච්චානං වචන්ථානකථාය අක්ඛාතාරං, “තං බො පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤෙය්‍ය”න්ති මෙ භික්ඛවෙ”තිආදිනා නයෙන තෙසු කිච්චඤ්ඤාණකඤ්ඤාණප්පවත්තනෙන පවත්තාරං. යෙ වා ධම්මා යථා වොහරිතබ්බා, තෙසු තථා වොහාරකථනෙන අක්ඛාතාරං, තෙසංයෙව ධම්මානං සත්තානුරූපතො පවත්තාරං. ග්‍රහ්ඨිතඤ්ඤුච්චිතඤ්ඤුනං වා දෙසනාය අක්ඛාතාරං, නෙය්‍යානං පටිපාදනෙන පවත්තාරං. උද්දෙසෙන වා අක්ඛාතාරං, විභඩ්ගෙන තෙහි තෙහි පකාරෙහි වචනතො පවත්තාරං. බොධිපක්ඛියානං වා සලක්ඛණකථනෙන අක්ඛාතාරං, සත්තානං විත්තසන්නානෙන පවත්තනෙන පවත්තාරං. සඬ්ඛෙපතො වා තීහි පරිවට්ටෙහි සච්චානං කථනෙන අක්ඛාතාරං, විත්ථාරතො පවත්තාරං. “සද්ධිත්තියං ධම්මො, තං ධම්මං පවත්තෙතිති ධම්මවක්ක”න්ති (පටි. ම. 2.40) එවමාදිනා පටිසම්භිදානයෙන විත්ථාරිතස්ස ධම්මවක්කස්ස පවත්තනතො පවත්තාරං.

සබ්බධම්මානන්ති චතුර්මකධම්මානං. පාරගුන්ති ඡහාකාරෙහි පාරං ගතං අභිඤ්ඤාය, පරිඤ්ඤාය, පහානෙන, භාවනාය, සවිජ්ඣිකරියාය, සමාපත්තියා. සො හි භගවා සබ්බධම්මෙ අභිජානන්තො ගතොති අභිඤ්ඤාපාරගු, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ පරිජානන්තො ගතොති පරිඤ්ඤාපාරගු, සබ්බකිලෙසෙ පජහන්තො ගතොති පහානපාරගු, චත්තාරො මග්ගෙ භාවෙන්තො ගතොති භාවනාපාරගු, නිරොධං සවිජ්ඣකරොන්තො ගතොති සවිජ්ඣකරියාපාරගු, සබ්බා සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්තො ගතොති සමාපත්තිපාරගු. එවං සබ්බධම්මානං පාරගුං. බුද්ධං චෙරහයාතීතන්ති අඤ්ඤාණසයනතො පටිබුද්ධත්තා බුද්ධං, සබ්බෙන වා සරණවණ්ණනායං චුත්තෙන්තොට්ඨානං බුද්ධං, පඤ්චචෙරහයානං අතීතත්තා චෙරහයාතීතං. එවං භගවන්තං අතීත්ථවන්තා “මයං පුච්ඡාම ගොතම”න්ති ඔකාසමකාරයිංසු.

170. අථ නෙසං යක්ඛානං තෙජෙන ව පඤ්ඤාය ව අග්ගො හෙමවතො යථාධිප්පෙන පුච්ඡිතබ්බං පුච්ඡන්තො “කිස්මිං ලොකො”ති ඉමං ගාථමාහ. තස්සාදිපාදෙ කිස්මිත්ති භාවෙනභාවලක්ඛණෙ භුම්මවචනං, කිස්මිං උප්පන්නෙ ලොකො සමුප්පන්නො හොතිති අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො. සත්තලොකසඬ්ඛාරලොකෙ සන්ධාය පුච්ඡති. කිස්මිං කුබ්බති සන්ථවන්ති අහන්ති වා මමන්ති වා තණ්හාදිට්ඨිසන්ථවං කිස්මිං කුබ්බති, අධිකරණත්ථෙ භුම්මවචනං. කිස්මිං ලොකොති උපයොගත්ථෙ සාම්මවචනං, කිං උපාදාය ලොකොති සඬ්ඛාං ගච්ඡතිති අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො. කිස්මිං ලොකොති භාවෙනභාවලක්ඛණකාරණත්ථෙසු භුම්මවචනං. කිස්මිං සති කෙන කාරණෙන ලොකො විහඤ්ඤති පිළියති බාධියතිති අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො.

171. අථ භගවා යස්මා ඡසු අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරෙසු ආයතනෙසු උප්පන්නෙසු සත්තලොකො ව ධනධඤ්ඤාදිවසෙන සඬ්ඛාරලොකො ව උප්පන්නො හොති, යස්මා චෙන්ථ සත්තලොකො තෙස්වෙව ඡසු දුට්ඨමපි සන්ථවං කරොති. චක්ඛායතනං වා හි “අහං මම”න්ති ගණ්හාති අවසෙසෙසු වා අඤ්ඤතරං. යථාහ — “චක්ඛු අත්තාති යො වදෙයා, තං න උපපජ්ජති”තිආදි (ම. නි. 3.422). යස්මා ව එතානියෙව ඡ උපාදාය දුට්ඨොපි ලොකොති සඬ්ඛාං ගච්ඡති, යස්මා ව තෙස්වෙව ඡසු සති සත්තලොකො දුක්ඛපාතුභාවෙන විහඤ්ඤති. යථාහ —

“හත්ථෙසු, භික්ඛවෙ, සති ආදානනික්ඛෙපනං හොති, පාදෙසු සති අභික්කමපටික්කමො හොති, පබ්බෙසු සති සමිඤ්ජනපසාරණං හොති, කුච්ඡස්මිං සති ජීසව්ඡාපිපාසා හොති; එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, චක්ඛුස්මිං සති චක්ඛුසම්ඵස්සපච්චයා උප්පජ්ජති අප්ඤ්ඤාතං සුඛං දුක්ඛං”න්තිආදි (සං. නි. 4.237).

තථා තෙසු ආධාරභූතෙසු පටිභතො සඬ්ඛාරලොකො විහඤ්ඤති. යථාහ —

“චක්ඛුස්මිං අනිදස්සනෙ සප්පට්ඨෙ පටිභඤ්ඤි වා”ඉති (ධ. ස. 597-8) ව.

“චක්ඛු, භික්ඛවෙ, පටිභඤ්ඤති මනාපාමනාපෙසු රූපෙසු”ති (සං. නි. 4.238) එවමාදි.

තථා තෙහියෙව කාරණභූතෙහි දුට්ඨොපි ලොකො විහඤ්ඤති. යථාහ —

“චක්ඛු විහඤ්ඤති මනාපාමනාපෙසු රූපෙසු”ති (සං. නි. 4.238) ව.

“චක්ඛු, භික්ඛවෙ, ආදිත්තං, රූපා ආදිත්තා. කෙන ආදිත්තං? රාගග්ගිනා”ති (සං. නි. 4.28; මහාව. 54) එවමාදි.

තස්මා ඡඅප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරායතනවසෙන තං පුච්ඡං විස්සජ්ජෙන්තො ආහ “ඡසු ලොකො සමුප්පන්නො”ති.

172. අථ සො යක්ඛො අත්තනා වට්ටවසෙන පුට්ඨපඤ්ඤං භගවතා ද්වාදසායතනවසෙන සඬ්ඛිපිත්වා විස්සජ්ජිතං න සුට්ඨු උපලක්ඛෙන්වා තඤ්ච අත්ථං තප්පටිපක්ඛඤ්ච ඤාතුකාමො සඬ්ඛෙපෙනෙව වට්ටව්වට්ටං පුච්ඡන්තො ආහ “කතමං ත”න්ති. තත්ථ උපාදානබ්බවයෙන උපාදානං, දුක්ඛසච්චස්සෙන අධිවචනං. යත්ථ ලොකො විහඤ්ඤතිති “ඡසු ලොකො විහඤ්ඤති”ති එවං භගවතා යත්ථ ඡබ්බිධෙ උපාදානෙ ලොකො විහඤ්ඤතිති චුත්තො, තං කතමං උපාදානන්ති? එවං උපසම්භවයා සරූපෙනෙව දුක්ඛසච්චං පුච්ඡී. සමුදයසච්චං පන තස්ස කාරණභාවෙන ගහිතමෙව හොති. නියානං පුච්ඡිතොති ඉමාය පන උපසම්භවයා මග්ගසච්චං පුච්ඡී. මග්ගසච්චෙන හි අරියසාවකො දුක්ඛං පරිජානන්තො, සමුදයං පජහන්තො, නිරොධං සවිජ්ඣකරොන්තො, මග්ගං භාවෙන්තො ලොකමිහා නියානා, තස්මා නියානාන්ති චූචිවති. කථන්ති කෙන පකාරෙන. දුක්ඛා පමුච්චතිති “උපාදාන”න්ති චුත්තා වට්ටදුක්ඛා පමොක්ඛං පාපුණාති. එවමෙන්ථ සරූපෙනෙව මග්ගසච්චං පුච්ඡී, නිරොධසච්චං පන තස්ස විසයභාවෙන ගහිතමෙව හොති.

173. එවං යක්ඛෙන සරූපෙන දස්සෙන්වා ව අදස්සෙන්වා ව චතුසච්චවසෙන පඤ්ඤං පුට්ඨො භගවා තෙනෙව නයෙන විස්සජ්ජෙන්තො ආහ “පඤ්ච කාමගුණා”ති. තත්ථ පඤ්චකාමගුණසඬ්ඛාතගොචරග්ගහණෙන තග්ගොචරාති පඤ්චායතනාති ගහිතානෙව හොන්ති. මනො ඡට්ඨො එතෙසන්ති මනොඡට්ඨා. පච්චේදිතාති පකාසිතා. එත්ථ අප්ඤ්ඤාත්තිකෙසු ඡට්ඨස්ස මනායතනස්ස ගහණෙන තස්ස විසයභූතං ධම්මායතනං ගහිතමෙව හොති. එවං “කතමං තං උපාදාන”න්ති ඉමං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්තො පුනපි ද්වාදසායතනානං වසෙනෙව දුක්ඛසච්චං පකාසෙසී.

මනොගහණෙන වා සත්තත්තං විඤ්ඤාණධාතුනං ගතිතත්තා තාසු පුරිමපඤ්චවිඤ්ඤාණධාතුග්ගහණෙන තාසං වත්ථුනි පඤ්ච වක්ඛාදීනි ආයතනානි, මනොධාතුමනොවිඤ්ඤාණධාතුග්ගහණෙන තාසං වත්ථුගොචරහෙදං ධම්මායතනං ගතිතමෙවානි එවම්පි ද්වාදසායතනවසෙන දුක්ඛසච්චං පකාසෙසි.
ලොකුත්තරමනායතනධම්මායතනකදෙසො පනෙත්ථ යත්ථ ලොකො විහඤ්ඤති, තං සන්ධාය නිද්දිවය්ත්තා න සඬගස්හති.

එත්ථ ඡන්දං විරාජෙත්වානි එත්ථ ද්වාදසායතනහෙදෙ දුක්ඛසච්චෙ තානෙවායතනානි ඛන්ධතො ධාතුතො නාමරූපතොති තථා තථා වචන්ථපෙත්වා, තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා, විපස්සන්තො අරහත්තමග්ගපරියොසානාය විපස්සනාය තණ්හාසඬබ්බානං ඡන්දං සබ්බසො විරාජෙත්වා විනෙන්වා විද්ධංසෙත්වානි අත්ථො. එවං දුක්ඛා පමුච්චතීති ඉමිනා පකාරෙන එතස්මා වච්චදුක්ඛා පමුච්චතීති . එවම්මාය උපඨස්ථගාපාය “නියානං පුච්ඡිතො බුඬි, කථං දුක්ඛා පමුච්චති”ති අයං පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො භොති, මග්ගසච්චඤ්ච පකාසිතං සමුදයනිරොධසච්චානි පනෙත්ථ පුරිමනසෙනෙව සඬගතිතත්තා පකාසිතානෙව භොන්තීති වෙදිතබ්බානි. උපඨස්ථගාපාය වා දුක්ඛසච්චං, ඡන්දෙන සමුදයසච්චං, “විරාජෙත්වා”ති එත්ථ විරාගෙන නිරොධසච්චං, “විරාගාච්චමුච්චති”ති වචනතො වා මග්ගසච්චං. “එව”න්ති උපායනිදස්සනෙන මග්ගසච්චං, දුක්ඛනිරොධන්ති වචනතො වා. “දුක්ඛා පමුච්චති”ති දුක්ඛපමොක්ඛෙන නිරොධසච්චන්ති එවමෙත්ථ වත්තාරි සච්චානි පකාසිතානි භොන්තීති වෙදිතබ්බානි.

174. එවං චතුසච්චගබ්භාය ගාපාය ලක්ඛණතො නියානං පකාසෙත්වා පුන තදෙව සකෙන නිරුත්තාහිලාපෙන නිගමෙන්තො ආහ “එතං ලොකස්ස නියානං”න්ති. එත්ථ එතන්ති පුබ්බෙ චුත්තස්ස නිද්දෙසො, ලොකස්සාති තෙධාතුකලොකස්ස. යථාතථන්ති අවිපරිතං. එතං වො අභමක්ඛාමීති සචෙපි මං සහස්සක්ඛන්තුං පුච්ඡෙය්‍යාථ, එතං වො අභමක්ඛාමි, න අඤ්ඤං. කස්මා? යස්මා එවං දුක්ඛා පමුච්චති, න අඤ්ඤාපානි අධිප්පායො. අථ වා එතෙන නියානෙන එකද්වන්තික්ඛතුං නිග්ගතානම්පි එතං වො අභමක්ඛාමි, උපරිවිසෙසාධගමායපි එතදෙව අභමක්ඛාමීති අත්ථො. කස්මා? යස්මා එවං දුක්ඛා පමුච්චති අසෙසනිස්සෙසාති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ද්වෙපි යක්ඛසෙනාපතයො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු සද්ධිං යක්ඛසහස්සෙන.

175. අථ භෙමවතො පකතියාපි ධම්මගරු ඉදානි අරියභූමියං පතිට්ඨාය සුචුක්ඛරං අතින්තො භගවතො විචිත්‍රපටිභානාය දෙසනාය භගවන්තං සෙක්ඛාසෙක්ඛභූමිං පුච්ඡන්තො “කො සුඛ තරති”ති ගාථමහාසි. තත්ථ කො සුඛ තරති ඔසන්ති ඉමිනා චතුරොසං කො තරතීති සෙක්ඛභූමිං පුච්ඡති අවිසෙසෙන. යස්මා අණ්ණචන්ති න විත්ථතමත්තං නාපි ගම්භිරමත්තං අපිච පන යං විත්ථතතරඤ්ච ගම්භිරතරඤ්ච, තං චුච්චති. තාදිසො ව සංසාරණ්ණවො. අයඤ්ඤි සමන්තතො පරියන්තාභාවෙන විත්ථතො, භෙට්ඨා පතිට්ඨාභාවෙන උපරි ආලම්බනාභාවෙන ව ගම්භිරො, තස්මා “කො ඉධ තරති අණ්ණචං, තස්මිඤ්ච අප්පතිට්ඨෙ අනාලම්බෙ ගම්භිරෙ අණ්ණචෙ කො න සීදති”ති අසෙක්ඛභූමිං පුච්ඡති.

176. අථ භගවා යො භික්ඛු ජීවිතහෙතුපි චිතික්කමං අකරොන්තො සබ්බදා සීලසම්පන්නො ලොකීයලොකුත්තරාය ව පඤ්ඤාය පඤ්ඤවා, උපචාරප්පනාසමාධිනා ඉරියාපථභෙට්ඨිමග්ගඵලෙහි ව සුසමාහිතො, තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනාය නියකප්ඤ්ඤාත්තවිත්තනසීලො, සාතච්චකිරියාවභාය අප්පමාදසතියා ව සමන්තාගතො. යස්මා සො චතුත්ථෙත මග්ගෙන ඉමං සුදුක්ඛරං ඔසං අනවසෙසං තරති, තස්මා සෙක්ඛභූමිං විස්සජ්ජෙන්තො “සබ්බදා සීලසම්පන්නො”ති ඉමං තිස්සික්ඛාගබ්භං ගාථමාහ. එත්ථ හි සීලසම්පදාය අධිසීලසික්ඛා, සතිසමාධිහි අධිචිත්තසික්ඛා, අප්ඤ්ඤාත්තවිත්තපඤ්ඤාහි අධිපඤ්ඤාසික්ඛානි තිස්සො සික්ඛා සඋපකාරා සානිසංසා ව චුත්තා. උපකාරො හි සික්ඛානං ලොකීයපඤ්ඤා සති ව, අනිසංසො සාමඤ්ඤඵලානීති.

177. එවං පඨමගාපාය සෙක්ඛභූමිං දස්සෙත්වා ඉදානි අසෙක්ඛභූමිං දස්සෙන්තො දුතියගාථමාහ. තස්සත්ථො විරතො කාමසඤ්ඤායානි යා කාවි කාමසඤ්ඤා, තතො සබ්බතො චතුත්ථමග්ගසම්පයුත්තාය සමුච්ඡෙදවිරතියා විරතො. “විරත්තො”තිපි පායො. තදා “කාමසඤ්ඤායා”ති භූමිමච්චනං භොති, සගාථාවග්ගෙ පන “කාමසඤ්ඤාසු”තිපි (සං. නි. 1.96) පායො. චතුහිපි මග්ගෙහි දසන්තං සංයොජනානං අතීතත්තා සබ්බසංයොජනානිගො, චතුත්ථෙතෙව වා උද්ධම්භාගියසබ්බසංයොජනානිගො , තත්‍රනත්‍රාහිනන්දිනිතණ්හාසඬබ්බානාය නන්දියා තිණ්ණඤ්ච භවානං පරික්ඛිණත්තා නන්දිභවපරික්ඛිණො සො තාදිසො බිණ්ණසච්චො භික්ඛු ගම්භිරෙ සංසාරණ්ණචෙ න සීදති නන්දිපරික්ඛයෙන සඋපාදිසෙසං, භවපරික්ඛයෙන ව අනුපාදිසෙසං නිබ්බානථලං සමාපජ්ජ පරමස්සාසප්පත්තියානි.

178. අථ භෙමවතො සභායඤ්ච යක්ඛපරිසඤ්ච ඔලොකෙන්වා පිතිසොමනස්සජාතො “ගම්භිරපඤ්ඤ”න්ති එවමාදිහි ගාථාහි භගවන්තං අභිත්ථවිත්වා සබ්බාවතියා පරිසාය සභායෙන ව සද්ධිං අභිවාදෙන්වා, පදක්ඛණං කත්වා, අත්තතො වසනට්ඨානං අගමාසි.

තාසං පන ගාථානං අයං අත්ථවණ්ණනා – ගම්භිරපඤ්ඤන්ති ගම්භිරාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතං. තත්ථ පටිසම්භිදායං චුත්තනයෙන ගම්භිරපඤ්ඤා වෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ “ගම්භිරෙසු ඛන්ධෙසු ඤාණං පචන්තතීති ගම්භිරපඤ්ඤා”තිආදි (පටි. ම. 3.4). නිපුණත්ථදස්සිත්ති නිපුණෙහි ඛන්තියපණ්ඩිතාදිහි අභිසඬබ්බානං පඤ්භානං අත්ථදස්සිං අත්ථානං වා යානි නිපුණානි කාරණානි දුප්පටිච්ඡිකානි අඤ්ඤෙහි තෙසං දස්සනෙන නිපුණත්ථදස්සිං.

රාගාදිකිඤ්චනාභාවෙන අකිඤ්චනං. දුට්ඨො කාමො තිට්ඨො චෙ භවෙ අලග්ගනෙන කාමභවෙ අසත්තං. ඛන්ධාදිභෙදෙසු සබ්බාරම්මණෙසු ඡන්දරාගඛන්ධනාභාවෙන සබ්බං විජ්ජමිත්තං. දිබ්බෙ පටෙ කම්මානන්ති අට්ඨසමාපත්තිභෙදෙ දිබ්බෙ පටෙ සමාපජ්ජනවසෙන චඩ්කමන්තං. තත්ථ කිඤ්චාපි න තාය චෙලාය භගවා දිබ්බෙ පටෙ කමති, අපිච ඛො පුබ්බෙ කමනං උපාදාය කමනසත්තිසබ්භාවෙන තත්ථ ලද්ධවසිභාවතාය එවං චුච්චති. අථ වා යෙ තෙ විසුද්ධිදෙවා අරහන්තො, තෙසං පටෙ සන්තවිභාරෙ කමනෙනාපෙනං චුත්තං. මහන්තානං ගුණානං එසනෙන මහෙසිං.

179. දුතියගාථාය අපරෙන පරියායෙන ථුති ආරද්ධාති කත්වා පුන නිපුණත්ථදස්සිග්ගහණං නිදස්සෙති. අථ වා නිපුණත්ථෙ දස්සෙතාරන්ති අත්ථො. පඤ්ඤාදදන්ති පඤ්ඤාපටිලාභසංවත්තනිකාය පටිපත්තියා කථනෙන පඤ්ඤාදායකං. කාමාලයෙ අසත්තන්ති ය්වායංකාමෙසු තණ්හාදිට්ඨිවසෙන දුට්ඨො ආලයො, තත්ථ අසත්තං. සබ්බවිදුන්ති සබ්බධම්මවිදුං, සබ්බඤ්ඤුන්ති චුත්තං හොති. සුමෙධන්ති තස්ස සබ්බඤ්ඤුභාවස්ස මග්ගභූතාය පාරම්පඤ්ඤාසබ්බාතාය මෙධාය සමන්තාගතං. අරියෙ පටෙති අට්ඨච්ඡිගිකෙ මග්ගෙ, එලසමාපත්තියං වා. කම්මානන්ති පඤ්ඤාය අජ්ඣොගාභමානං මග්ගලක්ඛණං ඤාත්වා දෙසනතො, පටිසමානං වා බණෙ බණෙ ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනතො, චතුබ්බිධමග්ගභාවනාසබ්බාතාය කමනසත්තියා කමිතපුබ්බං වා.

180. සුදිට්ඨං චත නො අජ්ජාති. අජ්ජ අම්භෙහි සුන්දරං දිට්ඨං, අජ්ජ වා අම්භාකං සුන්දරං දිට්ඨං, දස්සනන්ති අත්ථො. සුජ්ජහාතං සුහුට්ඨිතන්ති අජ්ජ අම්භාකං සුට්ඨු පහාතං සොහනං වා පහාතං අහොසි. අජ්ජ ච නො සුන්දරං උට්ඨිතං අහොසි, අනුපරොධෙන සයනතො උට්ඨිතං. කිං කාරණං? යං අද්දසාම සම්බුද්ධං, යස්මා සම්බුද්ධං අද්දසාමාති අත්තනො ලාභසම්පත්තිං ආරබ්භ පාමොජ්ජං පටෙදෙති.

181. ඉද්ධිමන්තොති කම්මවිපාකජිද්ධියා සමන්තාගතා. යසස්සිනොති ලාභග්ගපරිවාරග්ගසම්පන්නා. සරණං යන්තිති කිඤ්චාපි මග්ගෙනෙව ගතා, තථාපි සොතාපන්නභාවපරිදීපනත්ථං පසාදදස්සනත්ථඤ්ච වාවං හින්දති.

182. ගාමා ගාමන්ති දෙවගාමා දෙවගාමං. නගා නගන්ති දෙවපබ්බතා දෙවපබ්බතං. නමස්සමානා සම්බුද්ධං, ධම්මස්ස ච සුධම්මතන්ති “සම්මාසම්බුද්ධො චත භගවා, ස්වාක්ඛාතො චත භගවතො ධම්මො”තිආදිනා නයෙන බුද්ධසුඛොධිතඤ්ච ධම්මසුධම්මතඤ්ච. “සුජ්ජපටිපන්නො චත භගවතො සාවකසඬ්ඝො”තිආදිනා සඬ්ඝ-සුජ්ජපටිපත්තිඤ්ච අභිත්ථවිත්වා අභිත්ථවිත්වා නමස්සමානා ධම්මසොසකා හුත්වා විවර්ස්සාමාති චුත්තං හොති. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය හෙමවතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. ආලවකසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති ආලවකසුත්තං. කා උජ්ජන්ති? අත්ථවණ්ණනානයෙනෙවස්ස උජ්ජන්ති ආවිභවිස්සති. අත්ථවණ්ණනාය ච “එවං මෙ සුතං, එකං සමයං භගවා”ති එතං චුත්තත්ථමෙව. ආලවියං විහරති ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවතෙති එත්ථ පන කා ආලවී, කස්මා ච භගවා තස්ස යක්ඛස්ස භවතෙ විහරන්ති? චුච්චතෙ – ආලවීති රට්ඨමපි නගරමපි චුච්චති, තදුභයමපි ඉධ වට්ටති. ආලවීනගරස්ස හි සමීපෙ විහරන්තොපි “ආලවියං විහරති”ති චුච්චති. තස්ස ච නගරස්ස සමීපෙ අවිදුරෙ ගාචුතමත්තෙ තං භවනං, ආලවීරට්ඨෙ විහරන්තොපි “ආලවියං විහරති”ති චුච්චති, ආලවීරට්ඨෙ චෙතං භවනං.

යස්මා පන ආලවකො රාජා විවිධනාටකුපභොගං ඡඩ්ඞිත්වා වොරපට්ඨාහනත්ථං පටිරාජනිසෙධනත්ථං බායායාමකරණත්ථඤ්ච සත්තමෙ සත්තමෙ දිවසෙ මීගවං ගච්ඡන්තො එකදිවසං බලකායෙන සද්ධිං කතිකං අකාසි – “යස්ස පස්සෙන මීගො පලායති, තස්සෙව සො භාරො”ති. අථ තස්සෙව පස්සෙන මීගො පලායි, ජවසම්පන්නො රාජා ධනුං ගහෙත්වා පත්තිකොව තියොජනං තං මීගං අනුබන්ධි. එණිමීගා ච තියොජනවෙගා එව හොන්ති. අථ පරික්ඛණ්ණචං තං මීගං උදකං පටිසිත්වා, ධීතං වධිත්වා, ද්විධා ඡෙත්වා, අනන්ටීකොපි මංසෙන “නාසක්ඛි මීගං ගහෙතු”න්ති අපවාදමොචනත්ථං කාඡෙනාදාය ආගච්ඡන්තො නගරස්සාවිදුරෙ බහලපත්තපලාසං මහානිග්‍රොධං දිස්වා පරිස්සමවිනොදනත්ථං තස්ස මූලමුපගතො. තස්මිඤ්ච නිග්‍රොධෙ ආලවකො යක්ඛො මහාරාජසන්නිකා වරං ලභිත්වා මජ්ඣන්තිකසමයෙ තස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය ඵුට්ඨොකාසං පටිට්ඨෙ පාණිනො බාදන්තො පටිට්ඨති. සො තං දිස්වා බාදිතුං උපගතො. අථ රාජා තෙන සද්ධිං කතිකං අකාසි – “මුඤ්ච මං, අහං තෙ දිවසෙ දිවසෙ මනුස්සඤ්ච ටාලිපාකඤ්ච පෙසෙස්සාමී”ති. යක්ඛො “ත්ථං රාජුපභොගෙන පමන්තො සම්මුස්සසි, අහං පන භවනං අනුපගතඤ්ච අනනුඤ්ඤාතඤ්ච බාදිතුං න ලභාමි, ස්වාහං භවන්තමපි ජියෙය්‍යා”න්ති න මුඤ්චි. රාජා “යං දිවසං න පෙසෙමි, තං දිවසං මං ගහෙත්වා බාදාහී”ති අත්තානං අනුජානිත්වා තෙන මුත්තො නගරාහිමුඛො අගමාසි.

බලකායො මග්ගෙ ඛන්ධාවාරං ඛන්ධිත්වා ධීතො රාජානං දිස්වා – “කිං, මහාරාජ, අයසමත්තභයා එවං කිලන්තොසි”ති වදන්තො පච්චුග්ගන්ත්වා පටිග්ගහෙසි. රාජා තං පවත්තිං අනාරොචෙත්වා නගරං ගන්ත්වා,

කතපාතරාසො නගරගුත්තිකං ආමන්තෙත්වා එතමන්ථං ආරොවෙසී. නගරගුත්තිකො – “කිං, දෙව, කාලපරිච්ඡේදො කතො”ති ආහ. රාජා “න කතො, භණ්”ති ආහ. “දුට්ඨු කතං, දෙව, අමනුස්සා හි පරිච්ඡින්නමත්තමෙව ලභන්ති, අපරිච්ඡින්නෙ පන ජනපදස්ස ආබාධො භවිස්සති. හොතු, දෙව, කිඤ්චාපි එවමකාසි, අප්පොස්සුක්කො ත්වං රජ්ජසුඛං අනුභොගී, අභමෙත්ථ කාතබ්බං කරිස්සාමි”ති. සො කාලස්සෙව චුට්ඨාය බන්ධනාගාරං ගන්ත්වා යෙ යෙ චජ්ඣුඛං හොන්ති, තෙ තෙ සන්ධාය – “යො ජීවිතත්ථිකො හොති, සො නික්ඛමතු”ති භණ්ති. යො පඨමං නික්ඛමති තං ගෙහං නෙත්වා, න්හාපෙත්වා, හොපෙත්වා ච, “ඉමං ටාලිපාකං යක්ඛස්ස දෙහි”ති පෙසෙති. තං රුක්ඛමුලං පට්ටියමත්තංයෙව යක්ඛො හෙරවං අත්තභාවං නිමිමිනිත්වා මූලකන්දං විය බාදති. යක්ඛානුභාවෙන කීර මනුස්සානං කෙසාදිනි උපාදාය සකලසරිරං නවනීතපිණ්ඩො විය හොති. යක්ඛස්ස භත්තං ගාභාපෙත්තුං ගතපුරිසා තං දිස්වා හිතා යථාමිත්තං ආරොවෙසුං. තතො පභුති “රාජා වොරෙ ගහෙත්වා යක්ඛස්ස දෙහි”ති මනුස්සා වොරකම්මතො පටිච්චරතා. තතො අපරෙත සමයෙන නවවොරානං අභාවෙන පුරාණවොරානඤ්ච පරික්ඛයෙන බන්ධනාගාරානි සුඤ්ඤානි අභෙසුං.

අථ නගරගුත්තිකො රඤ්ඤො ආරොවෙසී. රාජා අත්තතො ධනං නගරරච්ඡාසු ඡඩ්ඛාපෙසී – “අප්පෙව නාම කොචි ලොභෙන ගණ්භෙය්‍යා”ති. තං පාදෙනපි න කොචි ඡුපි. සො වොරෙ අලභන්තො අමච්චානං ආරොවෙසී. අමච්චා “කුලපටිපාටියා එකමෙකං ජිණ්ණකං පෙසෙම, සො පකතියාපි මච්චුමුඛෙ වත්තති”ති ආහංසු. රාජා “අම්භාකං පිතරං, අම්භාකං පිතාමහං පෙසෙති”ති මනුස්සා බොහං කරිස්සන්ති, මා වො එතං රුච්චි”ති නිවාරෙසී. “තෙන හි, දෙව, දාරකං පෙසෙම උත්තානසෙය්‍යාකං, තථාච්ඛස්ස හි ‘මාතා මෙ පිතා මෙ’ති සිනෙහො නත්ථි”ති ආහංසු. රාජා අනුජානි. තෙ තථා අකංසු. නගරෙ දාරකමාතරො ච දාරකෙ ගහෙත්වා ගබ්හිනියො ච පලායිත්වා පරජනපදෙ දාරකෙ සංවඩ්ඪෙත්වා ආනෙත්ති. එවං සබ්බානිපි ද්වාදස වස්සානි ගතානි.

තතො එකදිවසං සකලනගරං විචිනිත්වා එකමිපි දාරකං අලභිත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං – “නත්ථි, දෙව, නගරෙ දාරකො යපෙත්වා අත්තෙපුරෙ තව පුත්තං ආලවකකුමාර”න්ති. රාජා “යථා මම පුත්තො පියො, එවං සබ්බලොකස්ස, අත්තනා පන පියතරං නත්ථි, ගච්ඡථ, තමිපි දත්වා මම ජීවිතං රක්ඛං”ති ආහ. තෙන ච සමයෙන ආලවකකුමාරස්ස මාතා පුත්තං න්හාපෙත්වා, මණ්ඩෙත්වා, දුකුලචුම්ඛටකෙ කත්වා, අඬකෙ සයාපෙත්වා, නිසින්නා හොති. රාජපුරිසා රඤ්ඤො ආණාය තත්ථ ගන්ත්වා විජ්ජලපන්තියා තස්සා සොළසන්නඤ්ච ඉත්ථිසභස්සානං සද්ධිං ධාතියා තං ආදාය පක්කමිංසු “ස්වෙ යක්ඛභක්ඛො භවිස්සති”ති. තං දිවසඤ්ච භගවා පටිච්චසමයෙ පටිච්චුට්ඨාය ජෙනවනමහාවිහාරෙ ගන්ධකුටියං මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා පුන ඛුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්නො අද්දස ආලවකස්ස කුමාරස්ස අනාගාමිඵලුප්පත්තියා උපනිස්සයං, යක්ඛස්ස ච සොතාපත්තිඵලුප්පත්තියා උපනිස්සයං දෙසනාපරියොසානෙ ච චතුරාර්ථියා පාණසභස්සානං ධම්මවක්ඛුපටිලාභස්සානි. තස්මා විහාතාය රත්තියා පුරෙභත්තකිච්චං කත්වා අනිට්ඨිතපටිජාභත්තකිච්චොව කාලපක්ඛට්ටපොසථදිවසෙ වත්තමානෙ ඔග්ගතෙ සූරියෙ එකකොච අදුතියො පත්තච්චරමාදාය පාදගමනෙනෙව සාවත්ථිතො තිංස යොජනානි ගන්ත්වා තස්ස යක්ඛස්ස භවනං පාවිසී. තෙන චුත්තං “ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවනෙ”ති.

කිං පන භගවා යස්මිං නිග්‍රොධෙ ආලවකස්ස භවනං, තස්ස මූලෙ විහාසී, උදාහු භවනෙයෙවාති? චුච්චනෙ – භවනෙයෙව. යථෙව හි යක්ඛා අත්තතො භවනං පස්සන්ති, තථා භගවාපි. සො තත්ථ ගන්ත්වා භවනද්වාරෙ අට්ඨාසී. තදා ආලවකො හිමවත්තෙ යක්ඛසමාගමං ගතො හොති. තතො ආලවකස්ස ද්වාරපාලො ගදුහො නාම යක්ඛො භගවත්තං උපසඬකම්භිත්වා, වන්දිත්වා – “කිං, භන්තෙ, භගවා විකාලෙ ආගතො”ති ආහ. “ආම, ගදුහ, ආගතොමිහි. සවෙ තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්තිං ආලවකස්ස භවනෙ”ති. “න මෙ, භන්තෙ, ගරු, අපිච්ච බො සො යක්ඛො කක්ඛලො ඵරුසො, මාතාපිතුනම්පි අභිවාදනාදිනි න කරොති, මා රුච්චි භගවතො ඉධ වාසො”ති. “ජානාමි, ගදුහ, තස්ස කක්ඛලත්තං, න කොචි මමන්තරායො භවිස්සති, සවෙ තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්ති”න්ති.

දුතියමිපි ගදුහො යක්ඛො භගවත්තං එතදවොච – “අග්ගිතත්තකපාලසදිසො, භන්තෙ, ආලවකො, ‘මාතාපිතරො’ති වා ‘සමණ්‍යාග්ගමණා’ති වා ‘ධම්මො’ති වා න ජානාති, ඉධාගතානං චිත්තක්ඛෙපමිපි කරොති, හදයමිපි ඵාලෙති, පාදෙපි ගහෙත්වා පරසමුද්දෙ වා පරවක්කවාලෙ වා බිපති”ති. දුතියමිපි භගවා ආහ – “ජානාමි, ගදුහ, සවෙ තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්ති”න්ති. තතියමිපි ගදුහො යක්ඛො භගවත්තං එතදවොච – “අග්ගිතත්තකපාලසදිසො, භන්තෙ, ආලවකො, ‘මාතාපිතරො’ති වා ‘සමණ්‍යාග්ගමණා’ති වා ‘ධම්මො’ති වා න ජානාති, ඉධාගතානං චිත්තක්ඛෙපමිපි කරොති, හදයමිපි ඵාලෙති, පාදෙපි ගහෙත්වා පරසමුද්දෙ වා පරවක්කවාලෙ වා බිපති”ති. තතියමිපි භගවා ආහ – “ජානාමි, ගදුහ, සවෙ තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්ති”න්ති. “න මෙ, භන්තෙ, ගරු, අපිච්ච බො සො යක්ඛො අත්තතො අනාරොවෙත්වා අනුජානන්තං මං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, ආරොවෙමි, භන්තෙ, තස්සා”ති. “යථාසුඛං, ගදුහ, ආරොවෙහි”ති. “තෙන හි, භන්තෙ, ත්වමෙව ජානාමි”ති භගවත්තං අභිවාදෙත්වා හිමවත්තාහිමුඛො පක්කාමි. භවනද්වාරමිපි සයමෙව භගවතො විචරමදාසී. භගවා අත්තොභවනං පටිසිත්වා යත්ථ අභිලක්ඛිතෙසු මඬගලදිවසාදිසු නිසිදිත්වා ආලවකො සිරිං අනුභොගී, තස්මිංයෙව දිබ්බරත්තපල්ලඬකෙ නිසිදිත්වා සුචණ්ණාහං මුඤ්චි. තං දිස්වා යක්ඛස්ස ඉත්ථියො ආගන්ත්වා, භගවත්තං වන්දිත්වා, සම්පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසු. භගවා “පුබ්බෙ තුම්භෙ දානං දත්වා, සීලං සමාදිශිත්වා, පුජනෙය්‍යං පුජෙත්වා, ඉමං සම්පත්තිං පත්තා, ඉදානිපි තථෙව කරොථ, මා අඤ්ඤමඤ්ඤං ඉස්සාමච්ඡරියාහිභුතා විහරං”තිආදිනා නයෙන තාසං පකිණ්ණකධම්මකථං කථෙසී. තා ච භගවතො මධුරනිග්ගොසං සුත්වා, සාධුකාරසභස්සානි දත්වා, භගවත්තං පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසුයෙව. ගදුහොපි හිමවත්තං ගන්ත්වා ආලවකස්ස ආරොවෙසී – “යග්ගෙ, මාරිස, ජානෙය්‍යාසී, විමානෙ තෙ භගවා නිසින්නො”ති. සො ගදුහස්ස

සඤ්ඤාමකාසි “තුණ්හි හොහි, ගන්ත්වා කත්තබ්බං කරිස්සාමි”ති. පුරිසමානෙන කිර ලජ්ජිතො අහොසි, තස්මා “මා කොච්ච පරිසමජ්ඣෙ සුඤ්ඤායා”ති වාරෙසි.

තදා සාතාරිග්ගෙමවතා භගවත්තං ජෙනවනෙයෙව වන්දිත්වා “යක්ඛසමාගමං ගමිස්සාමා”ති සපරිවාරා නානායානෙහි ආකාසෙන ගච්ඡන්ති. ආකාසෙ ව යක්ඛානං න සබ්බත්ථ මග්ගො අත්ථි, ආකාසට්ඨානි විමානානි පරිහරිත්වා මග්ගට්ඨානෙනෙව මග්ගො හොති. ආලවකස්ස පන විමානං භූමට්ඨං සුගුත්තං පාකාරපරික්ඛිත්තං සුසංවිහිතද්වාරට්ටාලකගොපුරං, උපරි කංසජාලසඤ්ජන්තං මඤ්ජුසසදිසං තියොජනං උබ්බෙධෙන. තස්ස උපරි මග්ගො හොති. තෙ තං පදෙසමාගමිම ගන්තුං අසමත්ථා අහෙසුං. බුද්ධානඤ්ඤි නිසින්නොකාසස්ස උපරිභාගෙන යාව භවග්ගා, තාව කොච්ච ගන්තුං අසමත්ථො. තෙ “කිමිද”න්ති ආවජ්ජෙත්වා භගවත්තං දිස්වා ආකාසෙ ඛිත්තලෙඩ්ඛු විය ඔරුය්භ වන්දිත්වා, ධම්මං සුත්වා, පදක්ඛිණං කත්වා “යක්ඛසමාගමං ගච්ඡාම භගවා”ති තිණි වත්ථුනි පසංසන්තා යක්ඛසමාගමං අගමංසු. ආලවකො තෙ දිස්වා “ඉධ නිසිද්ධා”ති පටික්කම්ම ඔකාසමදාසි. තෙ ආලවකස්ස නිවෙදෙසුං “ලාභා තෙ, ආලවක, යස්ස තෙ භවනෙ භගවා විහරති, ගච්ඡාමුසො භගවත්තං පයිරුපාසස්සු”ති. එවං භගවා භවනෙයෙව විහාසි, න යස්මිං නිග්‍රොධෙ ආලවකස්ස භවනං, තස්ස මූලෙති. තෙන වුත්තං “එකං සමයං භගවා ආලවියං විහරති ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවනෙ”ති.

අථ බො ආලවකො...පෙ.... භගවත්තං එතදවොච “නික්ඛම සමණා”ති. “කස්මා පනායං එතදවොචා”ති? වුච්චතෙ – රොසෙතුකාමතාය. තත්‍රෙවං ආදිතො පභුති සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො – අයඤ්ඤි යස්මා අස්සද්ධස්ස සද්ධාකථා දුක්ඛථා හොති දුස්සිලාදිතං සිලාදිකථා විය, තස්මා තෙසං යක්ඛානං සන්තිකා භගවතො පසංසං සුත්වා එව අග්ගිමිහි පක්ඛිත්තලොණසක්ඛරා විය අබ්භන්තරකොපෙන තට්ඨායමානහදයො හුත්වා “කො සො භගවා නාම, යො මම භවනං පට්ටියො”ති ආහ. තෙ ආහංසු – “න ත්වං, ආවුසො, ජානාසි භගවත්තං අම්භාකං සත්ථාරං, යො තුසිතභවනෙ ධීතො පඤ්ච මහාවිලොකනානි විලොකෙත්වා”ති ආදිනා නයෙන යාව ධම්මවක්කජ්ජවත්තනං කට්ඨන්තා පටිසන්ධිආදිනා ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි වත්වා “ඉමානිපි ත්වං, ආවුසො, අච්ඡරියානි නාද්දසා”ති වොදෙසුං. සො දිස්වාපි කොධවසෙන “නාද්දස”න්ති ආහ. ආවුසො ආලවක පස්සෙය්‍යාසි වා ත්වං, න වා, කො තයා අත්ථො පස්සතා වා අපස්සතා වා, කිං ත්වං කරිස්සසි අම්භාකං සත්ථුනො, යො ත්වං තං උපනිධාය වලක්කකුධමභාඋසභසමීපෙ තදහුජාතවච්ඡකො විය, නිධාපහින්නමත්තවාරණසමීපෙ හිඩ්ඛපොතකො විය, භාසුරවිලම්බකෙසරඋපසොහිතක්ඛන්ධස්ස මිගරඤ්ඤො සමීපෙ ජරසිඬගාලො විය, දියඬිසයොජනසතප්පවිඬිසකායසුපණ්ණරාජසමීපෙ ඡින්නපක්ඛකාකපොතකො විය බායසි, ගච්ඡ යං තෙ කරණියං, තං කරොහිති. එවං වුත්තෙ කුද්ධො ආලවකො උට්ඨහිත්වා මනොසිලාතලෙ වාමපාදෙන යත්වා “පස්සථ දානි තුම්භාකං වා සත්ථා මහානුභාවො, අහං වා”ති දක්ඛිණපාදෙන සට්ඨියොජනමත්තං කෙලාසපබ්බතකුටං අක්කමි, තං අයොකුටපහටො නිද්ධන්තඅයොපිණ්ඩො විය පපටිකායො මුඤ්චි. සො තත්‍ර යත්වා “අහං ආලවකො”ති සොසෙසි, සකලජම්බුදීපං සද්දො ඵරි.

වත්තාරො කිර සද්දා සකලජම්බුදීපෙ සුය්‍යංසු – යඤ්ච පුණ්ණකො යක්ඛසෙනාපති ධනඤ්චයකොරබ්‍යරාජානං ජුතෙ ජීනිත්වා අජ්ඣොටත්වා “අහං ජීනි”න්ති උග්ගොසෙසි, යඤ්ච සක්කො දෙවානම්ත්තදො කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පරිභායමානෙ විස්සකම්මං දෙවපුත්තං සුනබං කාරෙත්වා “අහං පාපහික්ඛු ව පාපහික්ඛුනියො ව උපාසකෙ ව උපාසිකායො ව සබ්බෙව අධම්මවාදිනො බාදාමි”ති උග්ගොසාපෙසි, යඤ්ච කුසජාතකෙ පභාවතිහෙතු සත්තහි රාජුහි නගරෙ උපරුද්ධෙ පභාවතිං අත්තනා සහ හත්ථික්ඛන්ධං ආරොපෙත්වා නගරා නික්ඛම්ම “අහං සීහස්සරකුසමභාරාජා”ති මහාපුරිසො උග්ගොසෙසි, යඤ්ච ආලවකො කෙලාසමුද්ධනි යත්වා “අහං ආලවකො”ති. තදා හි සකලජම්බුදීපෙ ද්වාරෙ ද්වාරෙ යත්වා උග්ගොසිතසදිසං අහොසි, තියොජනසහස්සවිත්ථතො ව හිමවාපි සඬිකම්පි යක්ඛස්ස ආනුභාවෙන.

සො වාතමණ්ඩලං සමුට්ඨාපෙසි – “එතෙනෙව සමණං පලාපෙස්සාමි”ති. තෙ පුරත්ථිමාදිහෙදා වාතා සමුට්ඨහිත්වා අඬිසයොජනයොජනද්වියොජනතියොජනජ්ජමාණානි පබ්බතකුටානි පදාලෙත්වා වනගච්ඡරුක්ඛාදීනි උම්මුලෙත්වා ආලවිතගරං පක්ඛන්තා ජිණ්ණහත්ථිසාලාදීනි වුණ්ණෙන්නා ඡදනිට්ඨකා ආකාසෙ හමෙන්නා. භගවා “මා කස්සචි උපරොධො හොතු”ති අධිට්ඨාසි. තෙ වාතා දසබලං පත්වා විවරකණ්ණමත්තම්පි වාලෙතුං නාසක්ඛිංසු. තතො මහාවස්සං සමුට්ඨාපෙසි “උදකෙන අජ්ඣොත්ථරිත්වා සමණං මාරෙස්සාමි”ති. තස්සානුභාවෙන උපරුපරි සතපට්ඨසහස්සපට්ඨාදිහෙදා වලාහකා උට්ඨහිත්වා වස්සිංසු, වුට්ඨිධාරාවෙගෙන පථවි ඡිද්දා අහොසි, වනරුක්ඛාදීනං උපරි මහොසො ආගන්ත්වා දසබලස්ස විවරෙ උස්සාවබ්බිත්ථුමත්තම්පි තෙමෙතුං නාසක්ඛි. තතො පාසාණවස්සං සමුට්ඨාපෙසි, මහන්තානි මහන්තානි පබ්බතකුටානි ධුමායන්තානි පජ්ජලන්තානි ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලං පත්වා දිබ්බමාලාගුලානි සම්පජ්ජිංසු. තතො පහරණවස්සං සමුට්ඨාපෙසි, එකතොධාරාඋහතොධාරා අසිසත්තිබුරුප්පාදයො ධුමායන්තා පජ්ජලන්තා ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලං පත්වා දිබ්බපුප්ථානි අහෙසුං. තතො අඬිගාරවස්සං සමුට්ඨාපෙසි, කිංසුකවණ්ණා අඬිගාරා ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බපුප්ථානි හුත්වා විකිරිංසු. තතො කුක්කුලවස්සං සමුට්ඨාපෙසි, අච්චුණ්හො කුක්කුලො ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ වන්දනවුණ්ණං හුත්වා නිපති. තතො වාලුකාවස්සං සමුට්ඨාපෙසි, අතිසුබ්බම වාලුකා ධුමායන්තා පජ්ජලන්තා ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බපුප්ථානි හුත්වා නිපතිංසු. තතො කලලවස්සං සමුට්ඨාපෙසි, තං කලලවස්සං ධුමායන්තං පජ්ජලන්තං ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බගන්ධං හුත්වා නිපති. තතො අන්ධකාරං සමුට්ඨාපෙසි “හිංසෙත්වා

සමණං පලාපෙස්සාමි”ති. තං චතුරඨගසමන්තාගතන්ධකාරසද්දිසං හුත්වා දසබලං පත්වා සූරියප්පභාවිහතමිවන්ධකාරං අත්තරධායි.

එවං යක්ඛො ඉමාහි නවහි වාතවස්සපාසාණපහරණඨගාරකුක්කුලවාලුකකලලන්ධකාරවුට්ඨිහි භගවන්තං පලාපෙතුං අසක්කොන්තො නානාවිධපහරණහත්ථාය අනෙකප්පකාරරූපභූතගණසමාකුලාය චතුරඨගිනියා සෙනාය සයමෙව භගවන්තං අභිගතො. තෙ භූතගණා අනෙකප්පකාරෙ විකාරෙ කත්වා “ගණ්හථ හතථා”ති භගවතො උපරි ආගච්ඡන්තා විය හොන්ති, අපිච තෙ නිද්ධන්තලොභපිණ්ඩං විය මක්ඛිකා, භගවන්තං අල්ලියිතුං අසමත්ථා එවං අහෙසුං. එවං සන්තෙපි යථා බොධිමණ්ඩෙ මාරො ආගතවෙලායමෙව නිවත්තො, තථා අනිවත්තිත්වා උපඨඨරත්තිමත්තං බ්‍යාකුලමකංසු. එවං උපඨඨරත්තිමත්තං අනෙකප්පකාරවිහිංසනදස්සනෙනපි භගවන්තං වාලෙතුමසක්කොන්තො ආලවකො වින්තෙසි – “යංනුනාහං කෙනපි අපෙය්‍යං දුස්සාවුධං මුඤ්චෙය්‍ය”න්ති.

වත්තාරි කිර ආවුධානි ලොකෙ සෙට්ඨානි – සක්කස්ස වජිරාවුධං, වෙස්සවණස්ස ගදාවුධං, යමස්ස නයනාවුධං, ආලවකස්ස දුස්සාවුධන්ති. යදි හි සක්කො කුද්ධො වජිරාවුධං සිනෙරුමත්ථකෙ පහරෙය්‍ය අට්ඨස්සට්ඨිසහස්සාධිකයොජනසතසහස්සං සිනෙරුං විනිවිජ්ඣිත්වා හෙට්ඨන්තො ගච්ඡෙය්‍ය . වෙස්සවණස්ස පුට්ඨප්පතකාලෙ විස්සජ්ජිතගදා බහුතං යක්ඛසහස්සානං සීසං පාතෙන්වා පුත හත්ථපාසං ආගන්ත්වා තිට්ඨති. යමෙන කුද්ධෙන නයනාවුධෙන ඔලොකිතමත්තෙ අනෙකානි කුම්භණ්ඩසහස්සානි තත්තකපාලෙ තිලා විය විජ්ජුරන්තානි විනස්සන්ති. ආලවකො කුද්ධො සචෙ ආකාසෙ දුස්සාවුධං මුඤ්චෙය්‍ය, ද්වාදස වස්සානි දෙවො න වස්සෙය්‍ය. සචෙ පථවියං මුඤ්චෙය්‍ය, සබ්බරුක්ඛතිණාදීනි සුස්සිත්වා ද්වාදසවස්සන්තරං න පුත රුහෙය්‍ය. සචෙ සමුද්දෙ මුඤ්චෙය්‍ය, තත්තකපාලෙ උදකඛිත්ථ විය සබ්බමුදකං සුස්සෙය්‍ය. සචෙ සිනෙරුසද්දිසෙපි පබ්බතෙ මුඤ්චෙය්‍ය, බණ්ඩාබණ්ඩං හුත්වා විකිරෙය්‍ය. සො එවං මහානුභාවං දුස්සාවුධං උත්තරියකතං මුඤ්චිත්වා අග්ගහෙසි . යෙභුයොන දසසහස්සිලොකධාතුදෙවතා වෙගෙන සන්තිපතිංසු – “අප්ප භගවා ආලවකං දමෙස්සති, තත්ථ ධම්මං සොස්සාමා”ති. යුද්ධදස්සනකාමාපි දෙවතා සන්තිපතිංසු. එවං සකලමිපි ආකාසං දෙවතාහි පුරිපුණ්ණමහොසි.

අථ ආලවකො භගවතො සමීපෙ උපරුපරි විවරිත්වා වත්ථාවුධං මුඤ්චි. තං අසනිවිචක්කං විය ආකාසෙ හෙරවසද්දං කරොන්තං ධුමායන්තං පප්පලන්තං භගවන්තං පත්වා යක්ඛස්ස මානමද්දනත්ථං පාදමුඤ්ජනවොලකං හුත්වා පාදමුලෙ නිපති. ආලවකො තං දිස්වා ඡින්නවිසාණො විය උසහො, උද්ධට්ඨායො විය සප්පො, නින්තෙජො නිම්මදො නිපතිතමානද්ධජො හුත්වා වින්තෙසි – “දුස්සාවුධමිපි සමණං නභිහොසි, කිං නු බො කාරණං”න්ති? ඉදං කාරණං, මෙන්තාවිහාරයුත්තො සමණො, හන්ද නං රොසෙත්වා මෙන්තාය වියොජෙමිති. ඉමිනා සම්බන්ධෙනෙනං වුත්තං – “අථ බො ආලවකො යක්ඛො යෙන භගවා...පෙ.... නික්ඛම සමණා”ති. තත්‍රායමධිප්පායො – කස්මා මයා අනනුඤ්ඤාතො මම භවනං පටිසිත්වා සරසාමිකො විය ඉත්ථාගාරස්ස මජ්ඣෙ නිසින්නොසි, නනු අයුත්තමෙන සමණස්ස යදිදං අදින්නපටිහොගො ඉත්ථිසංසග්ගො ච, තස්මා යදි ත්වං සමණධම්මෙ ධීතො, නික්ඛම සමණාති. එකෙ පන “එතානි අඤ්ඤානි ච ඵරුසවචනානි වත්ථා එවායං එතදවොවා”ති භණන්ති.

අථ භගවා “යස්මා ථද්ධො පටිථද්ධභාවෙන විනෙතුං න සක්කා, සො හි පටිථද්ධභාවෙ කරියමානෙ සෙය්‍යථාපි වණ්ඩස්ස කුක්කුරස්ස නාසාය පිත්තං හින්දෙය්‍ය, සො හියොයොසො මන්තාය වණ්ඩතරො අස්ස, එවං ථද්ධතරො හොති, මුදුනා පන සො සක්කා විනෙතු”න්ති ඤත්වා “සාධාවුසො”ති පියවචනෙන තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා නික්ඛමි . තෙන වුත්තං “සාධාවුසොති භගවා නික්ඛමි”ති.

තතො ආලවකො “සුවවො වතායං සමණො එකවචනෙනෙව නික්ඛන්තො, එවං නාම නික්ඛමෙතුං සුඛං සමණං අකාරණෙනෙවාහං සකලරත්තිං යුද්ධෙන අබිභූයාසි”න්ති මුදුචිත්තො හුත්වා පුත වින්තෙසි “ඉදානිපි න සක්කා ජානිතුං, කිං නු බො සුවවතාය නික්ඛන්තො, උදාහු කොධෙන, හන්ද නං වීමංසාමි”ති. තතො “පටිස සමණා”ති ආහ. අථ “සුවවො”ති මුදුභූතචිත්තවචත්ථානකරණත්ථං පුතපි පියවචනං වදන්තො සාධාවුසොති භගවා පාවිසි. ආලවකො පුනප්පුනං තමෙව සුවචභාවං වීමංසන්තො දුතියමිපි තතියමිපි “නික්ඛම පටිසා”ති ආහ. භගවාපි තථා අකාසි. යදි න කරෙය්‍ය, පකතියාපි ථද්ධයක්ඛස්ස විත්තං ථද්ධතරං හුත්වා ධම්මකථාය භාජනං න භවෙය්‍ය. තස්මා යථා නාම මාතා රොදන්තං පුත්තකං යං සො ඉච්ඡති, තං දත්වා වා කත්වා වා සඤ්ඤාපෙති, තථා භගවා කිලෙසරොදනෙන රොදන්තං යක්ඛං සඤ්ඤාපෙතුං යං සො භණති, තං අකාසි. යථා ව ධාතී ථඤ්ඤං අපිචන්තං දාරකං කිඤ්චි දත්වා උපලාලෙන්වා පායෙති, තථා භගවා යක්ඛං ලොකුත්තරධම්මබීරං පායෙතුං තස්ස පත්ථිතවචනකරණෙන උපලාලෙන්තො එවමකාසි. යථා ව පුරිසො ලාබුමිහි චතුමධුරං පුරෙතුකාමො තස්සබ්බන්තරං සොධෙති, එවං භගවා යක්ඛස්ස විත්තෙ ලොකුත්තරචතුමධුරං පුරෙතුකාමො තස්ස අබ්බන්තරෙ කොධමලං සොධෙතුං යාව තතියං නික්ඛමනපවෙසනං අකාසි.

අථ ආලවකො “සුවවො අයං සමණො, ‘නික්ඛමා’ති වුත්තො නික්ඛමති, ‘පටිසා’ති වුත්තො පටිසති, යංනුනාහං ඉමං සමණං එවමෙවං සකලරත්තිං කිලමෙන්වා, පාදෙ ගහෙන්වා, පාරගඨිගාය බිපෙය්‍ය”න්ති පාපකං විතං උප්පාදෙන්වා චතුත්ථාරං ආහ – “නික්ඛම සමණා”ති. තං ඤත්වා භගවා “න බ්වාහං ත”න්ති ආහ. “එවං වුත්තෙ තදුත්තරිං කරණියං පරියෙසමානො පඤ්භං පුට්ඨිතබ්බං මඤ්ඤස්සති, තං ධම්මකථාය මුඛං භවිස්සති”ති ඤත්වා “න බ්වාහං ත”න්ති ආහ. තත්ථ නඉති පටික්ඛෙපෙ, බොඉති අවධාරණෙ. අහන්ති අත්තනිදස්සනං, න්ති හෙතුචචනං.

තෙනෙත්ථ “යස්මා ත්වං එවං චිත්තෙසි, තස්මා අහං ආවුසො නෙව නික්ඛම්ස්සාමි, යං තෙ කරණියං, තං කරොහි”ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

තතො ආළවකො යස්මා පුබ්බෙපි ආකාසෙනාගමනවෙලායං “කිං නු ඛො, එතං සුවණ්ණවිමානං, උදාහු රජතමණ්ණිවිමානානං අඤ්ඤතරං, හන්ද නං පස්සාමා”ති එවං අත්තනො විමානං ආගතෙ ඉද්ධිමන්තෙ තාපසපරිබ්බාජකෙ පඤ්භං පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජෙතුමසක්කොන්තෙ චිත්තක්ඛෙපාදිහි විහෙයෙති. කථං? අමනුස්සා හි භිංසනකරුපදස්සනෙන වා හදයවත්ථුපරිමද්දනෙන වාහි ද්විභාකාරෙහි චිත්තක්ඛෙපං කරොන්ති. අයං පන යස්මා “ඉද්ධිමන්තො භිංසනකරුපදස්සනෙන න තසන්ති”ති ඤත්වා අත්තනො ඉද්ධිප්පභාවෙන සුබ්බමත්තභාවං නිමිතින්වා, තෙසං අත්තො පවිසිත්වා හදයවත්ථුං පරිමද්දති, තතො චිත්තසන්තති න සණ්ඨාති, තස්සා අසණ්ඨාමානාය උම්මත්තකා හොන්ති ඛිත්තචිත්තා. එවං ඛිත්තචිත්තානං එතෙසං උරම්පි එාලෙති, පාදෙපි නෙ ගහෙත්වා පාරගඬිගාය බිපති “මාස්සු මෙ පුන එවරුපා භවනමාගමිංසු”ති, තස්මා තෙ පඤ්භෙ සරිත්වා “යංනුනාහං ඉමං සමණං ඉදාහි එවං විහෙයෙයා”න්ති චිත්තෙත්වා ආහ “පඤ්භං තං සමණා”තිආදි.

කුතො පනස්ස තෙ පඤ්භාති? තස්ස කිර මාතෘපිතරො කස්සපං භගවත්තං පයිරුපාසිත්වා අට්ඨ පඤ්භෙ සවිස්සජ්ජනෙ උග්ගහෙසුං. තෙ දහරකාලෙ ආළවකං පරියාපුණාපෙසුං. සො කාලච්චයෙන විස්සජ්ජනං සම්මුස්සි. තතො “ඉමෙ පඤ්භාති මා චිත්තස්සන්තු”ති සුවණ්ණපට්ටෙ ජාතිහිඬ්ගුලකෙන ලිඛාපෙත්වා විමානෙ නික්ඛිපි. එවමෙන බුද්ධපඤ්භා බුද්ධච්චසයා එව හොන්ති. භගවා තං සුත්වා යස්මා බුද්ධානං පරිච්චන්තලාභන්තරායො වා ජීවිතන්තරායො වා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාමප්පභානං පටිසාතො වා න සක්කා කෙනචි කාතුං, තස්මා තං ලොකෙ අසාධාරණං බුද්ධානුභාවං දස්සෙත්තො ආහ “න ඛිවාහං තං, ආවුසො, පස්සාමි සදෙවකෙ ලොකෙ”ති.

තත්ථ “සදෙවකච්චනෙන පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගණ”න්තිආදිනා නයෙන එතෙසං පදානං අත්ථමත්තදස්සනෙන සඬ්ඛෙපො චුත්තො, න අනුසන්ධියොජනාක්කමෙන චිත්ථාරො. ස්වායං චුච්චති – සදෙවකච්චනෙන හි උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදනො සබ්බදෙවෙසු ගහිතෙසුපි යෙසං තත්ථ සන්තිපතිතෙ දෙවගණෙ විමති අහොසි “මාරො මහානුභාවො ජකාමාවචරස්සරො වසවත්ති පච්චනිකසාතො ධම්මදෙස්සි කුරුරකම්මන්තො, කිං නු ඛො, සොපිස්ස චිත්තක්ඛෙපාදිහි න කරෙයා”ති, තෙසං විමතිපට්ඨාහනත්ථං “සමාරකෙ”ති ආහ. තතො යෙසං අහොසි – “බුභ්මා මහානුභාවො එකඬ්ගුලියා එකචක්කවාළසහස්සෙ ආලොකං කරොති, ද්විහි...පෙ.... දසහි අඬ්ගුලිහි දසසු වක්කවාළසහස්සෙසු, අනුත්තරඤ්ඤ ඤානසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙති, කිං සොපි න කරෙයා”ති, තෙසං විමතිපට්ඨාහනත්ථං “සබ්බමකෙ”ති ආහ. අථ යෙසං අහොසි “පුටු සමණබ්බාහමණා සාසනස්ස පච්චත්ථිකා පච්චාමිත්තා මන්තාදිබලසමන්තාගතා, කිං තෙපි න කරෙයා”න්ති, තෙසං විමතිපට්ඨාහනත්ථං “සස්සමණබ්බාහමණියා පජායා”ති ආහ. එවං උක්කට්ඨට්ඨානෙසු කස්සපි අභාවං දස්සෙත්වා ඉදාහි සදෙවමනුස්සායාති වචනෙන සම්මුතිදෙවෙ අවසෙසමනුස්සෙ ව උපාදාය උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙනෙව සෙසසත්තලොකෙපි කස්සපි අභාවං දස්සෙසිති එවමත්ථ අනුසන්ධියොජනාක්කමො වෙදිතබ්බො.

එවං භගවා තස්ස බාධනචිත්තං පටිසෙධෙත්වා පඤ්භපුච්ඡනෙ උස්සාහං ජනෙත්තො ආහ “අපිච ත්වං, ආවුසො, පුච්ඡ යදාකඬ්ඛසි”ති. තස්සත්ථො – පුච්ඡ, යදි ආකඬ්ඛසි, න මෙ පඤ්භවිස්සජ්ජනෙ භාරො අත්ථි. අථ වා “පුච්ඡ යං ආකඬ්ඛසි, තෙ සබ්බං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති සබ්බඤ්ඤපචාරණං පචාරෙසි අසාධාරණං පච්චෙකබුද්ධඅග්ගසාවකමහාසාවකෙහි. තෙ හි “පුච්ඡාවුසො සුත්වා වෙදිස්සාමා”ති වදන්ති. බුද්ධා පන “පුච්ඡාවුසො යදාකඬ්ඛසි”ති (සං. නි. 1.237, 246) වා,

“පුච්ඡ වාසව මං පඤ්භං, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි”ති වා. (දී. නි. 2.356);

“බාවරිස්ස ව තුය්හං වා, සබ්බෙසං සබ්බසංසයං;
කතාවකාසා පුච්ඡවිහො, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡථා”ති වා. (සු. නි. 1036) –

එවමාදිනා නයෙන දෙවමනුස්සානං සබ්බඤ්ඤපචාරණං පචාරෙත්ති. අනච්ඡරියඤ්ඤෙතං, යං භගවා බුද්ධභූමිං පත්වා එවං පචාරණං පචාරෙයා, යො බොධිසත්තභූමියං පදෙසඤ්ඤාණෙ චත්තමානොපි –

“කොණ්ඩඤ්ඤ පඤ්භානි වියාකරොහි, යාවන්ති තං ඉසයො සාධුරුපා;
කොණ්ඩඤ්ඤ එසො මනුපෙසු ධම්මො, යං වුද්ධමාගච්ඡති එස භාරො”ති. (ජා. 2.17.60) –

එවං ඉසිහි යාවිතො –

“කතාවකාසා පුච්ඡන්තු හොන්තො, යං කිඤ්චි පඤ්භං මනසාහිපත්ථිතං;
අහඤ්ඤි තං තං වො වියාකරිස්සං, ඤත්වා සයං ලොකම්මං පරඤ්චා”ති. –

එවං සරහඬ්ගකාලෙ සම්භවජාතකෙ ව සකලජම්බුදිපෙ තික්ඛන්තුං විචරිත්වා පඤ්භානං අත්තකරං අදිස්වා ජාතියා සත්තවස්සිකො රථිකාය පංසුකිළිකං කීළන්තො සුවීරතෙන බ්බාහමණෙන පුට්ඨො –

“තඟ්ග තෙ අභමක්ඛිස්සං, යථාපි කුසලො තථා;
රාජා ච බො නං ජානාති, යදි කාහති වා න වා”ති. (ජා. 1.16.172) –

එවං සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසි. එවං භගවතා ආලවකස්ස සබ්බඤ්ඤාපචාරණාය පචාරිතාය අථ බො ආලවකො
යක්ඛො භගවන්තං ගාථාය අප්පකභාසි “කිං සුධ චිත්ත”න්ති.

183. තත්ථ කිත්ති පුච්ඡාවචනං. සුති පදපුරුණමත්තෙ නිපාතො. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. චිත්තන්ති විදති, පිතිං
කරොතිති චිත්තං, ධනස්සෙනං අධිවචනං. සුවිණ්ණන්ති සුකතං. සුඛන්ති කායිකවෙතසිකං සාතං. ආවහාතිති ආවහති,
ආනෙති, දෙති, අප්පෙතිති වුත්තං හොති භවෙති දල්භන්තො නිපාතො. සාදුතරන්ති අතිසයෙන සාදු. “සාධුතර”න්තිපි
පායො. රසානන්ති රසසඤ්ඤිතානං ධම්මානං. කථන්ති කෙන පකාරෙන, කථංජීවිනො ජීවිතං කථංජීවිජීවිතං,
ගාථාබන්ධසුබන්ධං පන සානුනාසිකං වුවිචති. “කථංජීවිං ජීවිත”න්ති වා පායො. තස්ස ජීවත්තානං කථංජීවිත්ති
අත්තො. සෙසමෙත්ථ පාකටමෙව. එවම්මාය ගාථාය “කිං සු ඉධ ලොකෙ පුරිසස්ස චිත්තං සෙට්ඨං, කිං සු සුවිණ්ණං
සුඛමාවහාති, කිං රසානං සාදුතරං, කථංජීවිනො ජීවිතං සෙට්ඨමාහු”ති ඉමෙ චත්තාරො පඤ්ඤෙ පුවිජි.

184. අථස්ස භගවා කස්සපදසබ්බලෙන විස්සජ්ජිතනායෙනෙව විස්සජ්ජෙත්තො ඉමං ගාථමාහ “සද්ධිධ
චිත්ත”න්ති. තත්ථ යථා භිරඤ්ඤසුවණ්ණාදි චිත්තං උපහොගපරිහොගසුඛං ආවහති, බුද්ධිපාසාදිදුක්ඛං පටිබාහති,
දාලිද්දියං වූපසමෙති, මුත්තාදිරතනපටිලාභහෙතු හොති, ලොකසන්ට්ඨිකද්ව ආවහති, එවං ලොකියලොකුත්තරා
සද්ධාපි යථාසම්භවං ලොකියලොකුත්තරවිපාකසුඛමාවහති, සද්ධාධුරෙන පටිපන්නානං ජාතිජරාදිදුක්ඛං පටිබාහති,
ගුණදාලිද්දියං වූපසමෙති, සතිසම්බොජ්ඣාදිරතනපටිලාභහෙතු හොති.

“සද්ධො සීලෙන සම්පන්නො, යසො හොගසමප්පිනො;
යං යං පදෙසං භජති, තත්ථ තත්තො ච සුචිතො”ති. (ධ. ප. 303) –

වචනතො ලොකසන්ට්ඨිකද්ව ආවහතිති කත්වා “චිත්ත”න්ති වුත්තා. යස්මා පනෙනං සද්ධාචිත්තං අනුගාමිකං
අනඤ්ඤසාධාරණං සබ්බසම්පන්නිහෙතු, ලොකියස්ස භිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිචිත්තස්සාපි නිදානං. සද්ධොයෙව හි දානාදීනි
පුඤ්ඤානි කත්වා චිත්තං අධිගම්භති, අස්සද්ධස්ස පන චිත්තං යාවදෙව අනත්ථාය හොති, තස්මා “සෙට්ඨ”න්ති වුත්තං.
පුරිසස්සාති උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදදෙසනා; තස්මා න කෙවලං පුරිසස්ස , ඉත්ථිආදීනම්පි සද්ධාචිත්තමෙව සෙට්ඨන්ති
වෙදිතබ්බං.

ධම්මොති දසකුසලකම්මපථධම්මො, දානසීලභාවනාධම්මො වා. සුවිණ්ණොති සුකතො සුවරිතො .
සුඛමාවහාතිති සොණසෙට්ඨිපුත්තරට්ඨපාලාදීනං විය මනුස්සසුඛං, සක්කාදීනං විය දිබ්බසුඛං, පරියොසානෙ ව
මහාපද්මාදීනං විය නිබ්බානසුඛඤ්ඤා ආවහතිති.

සච්චන්ති අයං සච්චසද්දො අනෙකෙසු අත්තොසු දිස්සති. සෙය්‍යාට්ඨං – “සච්චං භණ්ණෙ න කුප්ප්ඤ්ඤායා”තිආදීසු
(ධ. ප. 224) වාචාසච්චෙ. “සච්චෙ ධීතා සමණබ්‍රාහ්මණා වා”තිආදීසු (ජා. 2.21.433) විරතිසච්චෙ. “කස්මා නු සච්චානි
වදන්ති නානා, පවාදියාසෙ කුසලාවදානා”තිආදීසු (සු. නි. 891) දිට්ඨිසච්චෙ. “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ,
බ්‍රාහ්මණසච්චානි”තිආදීසු (අ. නි. 4.185) බ්‍රාහ්මණසච්චෙ. “එකඤ්ඤි සච්චං න දුතියමත්ථි”තිආදීසු (සු. නි. 890)
පරමත්ථසච්චෙ. “චතුත්තං සච්චානං කති කුසලා”තිආදීසු (විභ. 216) අරියසච්චෙ. ඉධ පන පරමත්ථසච්චං නිබ්බානං,
විරතිසච්චං වා අබ්භන්තරං කත්වා වාචාසච්චං අධිජ්ජෙතං, යස්සානුභාවෙන උදකාදීනි වසෙ චත්තෙන්ති
ජාතිජරාමරණපාරං තරන්ති. යථාහ –

“සච්චෙන වාවෙනුදකම්පි ධාවති, විසම්පි සච්චෙන භනන්ති පණ්ඩිතා;
සච්චෙන දෙවො ථනයං පවස්සති, සච්චෙ ධීතා නිබ්බුතිං පත්ථයන්ති.

“යෙ කෙච්චෙ අත්ථි රසා පථබ්‍යා, සච්චං තෙසං සාදුතරං රසානං;
සච්චෙ ධීතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව, තරන්ති ජාතිමරණස්ස පාර”න්ති. (ජා. 2.21.433);

සාදුතරන්ති මධුරතරං, පණ්ණිතරං. රසානන්ති යෙ ඉමෙ “මූලරසො, බන්ධරසො”තිආදීනා (ධ. ස. 628-630)
නායෙන සායනියධම්මා, යෙ චිමෙ “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, සබ්බං ඵලරසං (මහාව. 300) අරසරූපො භවං ගොතමො,
යෙ තෙ, බ්‍රාහ්මණ, රූපරසා, සද්දරසා (අ. නි. 8.11; පාරා. 3), අනාපත්ති රසරසෙ (පාචි. 607-609), අයං ධම්මචිතයො
එකරසො විමුත්තිරසො (අ. නි. 8.19; වුළුව. 385), හාමි වා භගවා අත්ථරසස්ස ධම්මරසස්සා”තිආදීනා (මහානි. 149;
වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 2) නායෙන වාචාරසුපවජ්ජා අවසෙසබ්‍යාඤ්ජනාදයො ධම්මා “රසා”ති වුවිචන්ති,
තෙසං රසානං සච්චං භවෙ සාදුතරං සච්චමෙව සාදුතරං, සාධුතරං වා සෙට්ඨතරං, උත්තමතරං. මූලරසාදයො හි සරීරං
උපබුහෙත්ති, සංකිලෙසිකඤ්ඤා සුඛමාවහන්ති. සච්චරසෙ විරතිසච්චවාචාසච්චරසා සමථවිපස්සනාදීහි
චිත්තමුපබුහෙත්ති, අසංකිලෙසිකඤ්ඤා සුඛමාවහන්ති, විමුත්තිරසො පරමත්ථසච්චරසපරිහානිකත්තා සාදු,
අත්ථරසධම්මරසා ව තදධිගමුපායභූතං අත්ථඤ්ඤා ධම්මඤ්ඤා නිස්සාය පවත්තිතොති.

පඤ්ඤාඡීවිතීන්හි එක්ව පන ය්වායං අත්ථෙකචක්ඛුද්ධිවක්ඛුකෙසු ද්විවක්ඛුපුග්ගලො ගහට්ඨො වා කම්මන්තානුට්ඨානසරණගමනදානසංවිභාගසීලසමාදානඋපොසථකම්මාදිගහට්ඨපටිපදං, පබ්බජිතො වා අවිජ්ජිසාරකරසීලසඞ්ඛානං තදුත්තරිච්ඡත්තිසුද්ධිආදිභෙදං වා පබ්බජිතපටිපදං පඤ්ඤාය ආරාධෙත්වා ඡීවති, තස්ස පඤ්ඤාඡීවිතො ඡීවිතං, තං වා පඤ්ඤාඡීවිං ඡීවිතං සෙට්ඨමාහුති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

185-6. එවං භගවතා විස්සජ්ජිතෙ වත්තාරොපි පඤ්ඤෙ සුත්වා අත්තමනො යක්ඛො අවසෙසෙපි වත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තො “කථං සු තරති ඔස”න්ති ගාථමාහ. අපස්ස භගවා පුරිමනයෙනෙව විස්සජ්ජන්තො “සද්ධාය තරති”ති ගාථමාහ. තත්ථ කිඤ්චාපි යො චතුබ්බිධං ඔසං තරති, සො සංසාරණ්ණවම්පි තරති, චට්ටදුක්ඛම්පි අවචෙති, කිලෙසමලාපි පරිසුජ්ඣති, එවං සත්තෙපි පන යස්මා අස්සද්ධො ඔසතරණං අස්සද්දහන්තො න පක්ඛන්දති, පඤ්චසු කාමගුණෙසු චිත්තවොස්සග්ගෙන පමත්තො තත්ථෙව සත්තවිසත්තනය සංසාරණ්ණවං න තරති, කුසීතො දුක්ඛං විහරති වොකිණ්ණො අකුසලෙහි ධම්මෙහි, අප්පඤ්ඤො සුද්ධිමග්ගං අජානන්තො න පරිසුජ්ඣති, තස්මා තප්පටිපක්ඛං දස්සෙන්නෙන භගවතා අයං ගාථා වුත්තා.

එවං වුත්තාය චෙතාය යස්මා සොනාපත්තියඞ්ගපදට්ඨානං සද්ධන්ද්‍රියං, තස්මා “සද්ධාය තරති ඔස”න්ති ඉමිනා පදෙන දිට්ඨොසතරණං සොනාපත්තියග්ගං සොනාපත්තඤ්ච පකාසෙති. යස්මා පන සොනාපත්තො කුසලානං ධම්මානං භාවනාය සාතච්චිකිරියාසඞ්ඛාතෙන අප්පමාදෙන සමන්තාගතො දුතියමග්ගං ආරාධෙත්වා ය්පෙත්වා සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගමනමත්තං අවසෙසං සොනාපත්තියග්ගෙන අතිණ්ණං භවොසවත්ථුං සංසාරණ්ණවං තරති, තස්මා “අප්පමාදෙන අණ්ණව”න්ති ඉමිනා පදෙන භවොසතරණං සකදාගාමිමග්ගං සකදාගාමිඤ්ච පකාසෙති. යස්මා සකදාගාමී වීරියෙන තතියමග්ගං ආරාධෙත්වා සකදාගාමිමග්ගෙන අනතීතං කාමොසවත්ථුං; කාමොසසඤ්ඤිතඤ්ච කාමදුක්ඛමචචෙති, තස්මා “වීරියෙන දුක්ඛමචචෙති”ති ඉමිනා පදෙන කාමොසතරණං අනාගාමිමග්ගං අනාගාමිඤ්ච පකාසෙති. යස්මා පන අනාගාමී විගතකාමපඞ්කනය පරිසුද්ධාය පඤ්ඤාය එකන්තපරිසුද්ධං චතුත්ථමග්ගපඤ්ඤං ආරාධෙත්වා අනාගාමිමග්ගෙන අප්පහිනං අවිජ්ජාසඞ්ඛාතං පරමමලං පජහති, තස්මා “පඤ්ඤාය පරිසුජ්ඣති”ති ඉමිනා පදෙන අවිජ්ජොසතරණං අරහත්තමග්ගං අරහත්තඤ්ච පකාසෙති. ඉමාය ච අරහත්තනිකුටෙන කථිතාය ගාථාය පරියොසානෙ යක්ඛො සොනාපත්තියලෙ පතිට්ඨාසී.

187. ඉදානි තමෙව “පඤ්ඤාය පරිසුජ්ඣති”ති එත්ථ වුත්තං පඤ්ඤාපදං ගහෙත්වා අත්තනො පටිභානෙන ලොකියලොකුත්තරම්සස්සකං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො “කථං සු ලභතෙ පඤ්ඤ”න්ති ඉමං ඡප්පදගාථමාහ. තත්ථ කථං සුති සබ්බත්ථෙව අත්ථයුත්තිපුච්ඡා හොති. අයඤ්ඨි පඤ්ඤාදිඅත්ථං ඤත්වා තස්ස යුත්තිං පුච්ඡති “කථං කාය යුත්තියා කෙන කාරණෙන පඤ්ඤං ලභති”ති. එස නයො ධනාදීසු.

188. අපස්ස භගවා චතුති කාරණෙහි පඤ්ඤාලාභං දස්සෙන්නො “සද්දහානො”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යෙන පුබ්බභාගෙ කායසුවරිතාදිභෙදෙන, අපරභාගෙ ච සත්තතිස්සබ්බොධිපක්ඛියභෙදෙන ධම්මෙන අරහත්තො බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකා නිබ්බානං පත්තා, තං සද්දහානො අරහතං ධම්මං නිබ්බානප්පත්තියා ලොකියලොකුත්තරං පඤ්ඤං ලභති. තඤ්ච බො න සද්ධාමත්තකෙනෙව, යස්මා පන සද්ධාජානො උපසඞ්කමති, උපසඞ්කමන්තො පයිරුපාසති, පයිරුපාසන්තො සොතං ඔදහති, ඔහිතසොතො ධම්මං සුණාති, තස්මා උපසඞ්කමනතො පභුති යාව ධම්මස්සවනෙන සුස්සුසං ලභති. කි වුත්තං හොති – තං ධම්මං සද්දහිත්වාපි ආචරියුපජ්ඣායෙ කාලෙන උපසඞ්කමිත්වා වත්තකරණෙන පයිරුපාසිත්වා යදා පයිරුපාසනාය ආරාධිතචිත්තා කිඤ්චි වත්තුකාමා හොන්ති. අථ අධිගතාය සොතුකාමතාය සොතං ඔදහිත්වා සුණන්තො ලභතිති. එවං සුසුසම්පි ච සතිඅවිජ්ජවාසෙන අප්පමන්තො සුභාසිතදුබ්බාසිතඤ්ඤාය විචක්ඛණො එව ලභති, න ඉතරො. තෙනාහ “අප්පමන්තො විචක්ඛණො”ති.

එවං යස්මා සද්ධාය පඤ්ඤාලාභසංවත්තනිකං පටිපදං පටිපජ්ජති, සුස්සුසාය සක්කච්චං පඤ්ඤාධිගමුපායං සුණාති, අප්පමාදෙන ගහිතං න සම්මුස්සති, විචක්ඛණතාය අනුනාධිකං අවිජ්ජිතඤ්ච ගහෙත්වා චිත්ථාරිකං කරොති. සුස්සුසාය වා ඔහිතසොතො පඤ්ඤාපටිලාභහෙතුං ධම්මං සුණාති, අප්පමාදෙන සුත්වා ධම්මං ධාරෙති, විචක්ඛණතාය ධනානං ධම්මානං අත්ථමුපපරික්ඛති, අථානුපුබ්බෙන පරමත්ථසච්චං සච්ඡිකරොති, තස්මාස්ස භගවා “කථං සු ලභතෙ පඤ්ඤ”න්ති පුට්ඨො ඉමානි වත්තාරි කාරණානි දස්සෙන්නො ඉමං ගාථමාහ – “සද්දහානො...පෙ.... විචක්ඛණො”ති.

189. ඉදානි තනො පරෙ තයො පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජන්තො “පතිරුපකාරී”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ දෙසකාලාදීනි අභාපෙත්වා ලොකියස්ස ලොකුත්තරස්ස වා ධනස්ස පතිරුපං අධිගමුපායං කරොතිති පතිරුපකාරී. ධුරවාති චෙතසිකචීරියවසෙන අතික්ඛිත්තධුරො. උට්ඨානාති “යො ච සිතඤ්ච උණ්හඤ්ච, තිණා හියොයා න මඤ්ඤති”තිආදිනා (ථෙරගා. 232; දී. නි. 3.253) නයෙන කාසිකචීරියවසෙන උට්ඨානසම්පන්නො අසීලිපරක්කමො. චිත්තෙන ධනන්ති එකමුසිකාය න වීරස්සෙව ද්වෙසතසහස්සසඞ්ඛං චුළන්තෙවාසී විය ලොකියධනඤ්ච, මහල්ලකමහාතිස්සත්ථෙරො විය ලොකුත්තරධනඤ්ච ලභති. සො හි “තීහි ඉරියාපථෙහි විහරිස්සාමී”ති වත්තං කත්වා ථීනමිද්ධාගමනවෙලාය පලාලවුම්ඛකං තෙමෙත්වා, සීසෙ කත්වා, ගලප්පමාණං උදකං පවිසිත්වා, ථීනමිද්ධං පටිබාහෙන්නො ද්වාදසහි වස්සෙහි අරහත්තං පාපුණ්. සච්චෙනාති වච්ඡවචෙනාපි “සච්චවාදී භුතවාදී”ති, පරමත්ථසච්චෙනාපි “බුද්ධො පච්චෙකබුද්ධො අරියසාවකො”ති එවං කිත්තිං පජ්ජොති. දදන්ති යංකිඤ්ච ඉච්ඡිතපත්ථිතං දදන්තො මිත්තාති

ගන්ට්ති, සම්පාදෙති කරොතිති අත්ථො. දුද්දං වා දදං ගන්ට්ති, දානමුඛෙන වා වත්තාරිපි සඬගභවත්ථුනි ගතිතානිති වෙදිතබ්බානි. තෙහි මිත්තානි කරොතිති වුත්තං හොති.

190. එවං ගහට්ඨපබ්බජිතානං සාධාරණෙන ලොකියලොකුත්තරමිස්සකෙන නයෙන වත්තාරො පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජේත්වා ඉදානි “කථං පෙච්ච න සොවති”ති ඉමං පඤ්චමං පඤ්ඤං ගහට්ඨවසෙන විස්සජ්ජේත්තො ආහ “යස්සෙතෙ”ති. තස්සත්ථො – යස්ස “සද්දහානො අරහත”න්ති එත්ථ වුත්තාය සබ්බකල්යාණධම්මප්පාදිකාය සද්ධාය සමන්තාගතත්තා සද්ධස්ස සරමෙසිනො සරාවාසං පඤ්ච වා කාමගුණෙ එසන්තස්ස ගවෙසන්තස්ස කාමභොගිනො ගහට්ඨස්ස “සච්චෙන කිත්තිං පජ්ජොති”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරං සච්චං, “සුස්සුසං ලභතෙ පඤ්ඤ”න්ති එත්ථ සුස්සුසපඤ්ඤානාමෙන වුත්තො ධම්මො, “ධුරවා උට්ඨාතා”ති එත්ථ ධුරනාමෙන උට්ඨානනාමෙන ච වුත්තා ධිති, “දදං මිත්තානි ගන්ට්ති”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරො වාගො වාති එතෙ චතුරො ධම්මා සන්ති. ස වෙ පෙච්ච න සොවතිති ඉධිලොකා පරලොකං ගන්ත්වා ස වෙ න සොවතිති.

191. එවං හගවා පඤ්චමම්පි පඤ්ඤං විස්සජ්ජේත්වා තං යක්ඛං වොදෙන්තො ආහ – “ඉඬ්ඝ අඤ්ඤෙපි”ති. තත්ථ ඉඬ්ඝානි වොදනත්ථෙ නිපානො. අඤ්ඤෙපිති අඤ්ඤෙපි ධම්මෙ පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡස්ස, අඤ්ඤෙපි වා පුරණාදයො සබ්බඤ්ඤපටිඤ්ඤෙ පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡස්ස. යදි අම්මිහෙති “සච්චෙන කිත්තිං පජ්ජොති”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරා සච්චා භියො යා කිත්තිප්පත්තිකාරණං වා, “සුස්සුසං ලභතෙ පඤ්ඤ”න්ති එත්ථ සුස්සුසනපඤ්ඤාපදෙසෙන වුත්තා දමා භියො යා ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාපටිලාභකාරණං වා. “දදං මිත්තානි ගන්ට්ති”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරා වාගා භියො යා මිත්තගන්ට්තකාරණං වා, “ධුරවා උට්ඨාතා”ති එත්ථ තං තං අත්ථවසං පටිච්ච ධුරනාමෙන උට්ඨානනාමෙන ච වුත්තාය මහාභාරසහනට්ඨෙන උස්සොල්භිභාවජ්ජත්තාය විරියසඬබ්බාතාය බන්තාය භියො යා ලොකියලොකුත්තරධනවින්දනකාරණං වා, “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො”ති එවං වුත්තෙහි ඉමෙහෙව චතුරි ධම්මෙහි භියො යා අස්මා ලොකා පරං ලොකං පෙච්ච අසොචනකාරණං වා ඉධ විජ්ජතිති අයමෙන්ථ සද්ධිං සඬබ්බෙපයොජනාය අත්ථවණ්ණනා. විත්ථාරතො පන එකමෙකං පදං අත්ථුද්ධාරපද්ධාරවණ්ණනානෙහි විහජිත්වා වෙදිතබ්බා.

192. එවං වුත්තෙ යක්ඛො යෙන සංසයෙන අඤ්ඤෙ පුච්ඡෙයා, තස්ස පහිනත්තා “කථං නු දානි පුච්ඡෙයාං, පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙති වත්වා යෙපිස්ස අපුච්ඡනකාරණං න ජානන්ති, තෙපි ජානාපෙන්තො “යොහං අජ්ජ පජානාමි, යො අත්ථො සම්පරායිකො”ති ආහ. තත්ථ අජ්ජානි අජ්ජාදිං කත්වාති අධිප්පායො. පජානාමිති යථාවුත්තෙන පකාරෙන ජානාමි. යො අත්ථොති එත්තාවතා “සුස්සුසං ලභතෙ පඤ්ඤ”න්තිආදිනා නයෙන වුත්තං දිට්ඨධම්මිකං දස්සෙති සම්පරායිකොති ඉමිනා “යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා”ති වුත්තං පෙච්ච සොකාභාවකරං සම්පරායිකං. අත්ථොති ච කාරණස්සෙතං අධිවචනං. අයඤ්ඤි අත්ථසද්දො “සාත්ථං සබ්බඤ්ජන”න්ති එවමාදිසු (පාරා. 1; දී. නි. 1.255) පාඨත්ථෙ වත්තති. “අත්ථො මෙ, ගහපති, හිරඤ්ඤසුචණ්ණෙනා”තිආදිසු (දී. නි. 2.250; ම. නි. 3.258) කිච්චත්ථෙ “හොති සිලවතං අත්ථො”තිආදිසු (ජා. 1.1.11) වුඩ්ඪිමිහි. “බහුජනො භජතෙ අත්ථහෙතු”තිආදිසු (ජා. 1.15.89) ධනෙ. “උහින්තමත්ථං වරති”තිආදිසු (ජා. 1.7.66; සං. නි. 1.250; ථෙරගා. 443) හිතෙ. “අත්ථෙ ජාතෙ ච පණ්ඩිත”න්තිආදිසු (ජා. 1.1.92) කාරණෙ. ඉධ පන කාරණෙ. තස්මා යං පඤ්ඤාදිලාභාදිතං කාරණං දිට්ඨධම්මිකං, යඤ්ච පෙච්ච සොකාභාවස්ස කාරණං සම්පරායිකං, තං යොහං අජ්ජ හගවතා වුත්තනනෙයෙන සාමංයෙව පජානාමි, සො කථං නු දානි පුච්ඡෙයාං පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙති එවමෙන්ථ සඬබ්බෙපතො අත්ථො වෙදිතබ්බො.

193. එවං යක්ඛො “පජානාමි යො අත්ථො සම්පරායිකො”ති වත්වා තස්ස ඤාණස්ස හගවංමුලකත්තං දස්සෙන්තො “අත්ථාය වත මෙ බුද්ධො”ති ආහ. තත්ථ අත්ථායානි හිතාය, වුඩ්ඪියා වා. යත්ථ දින්නං මහජ්ඣලන්ති “යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා”ති (ජා. 1.1.97) එත්ථ වුත්තවාගෙන යත්ථ දින්නං මහජ්ඣලං හොති, තං අග්ගදක්ඛිණෙයාං බුද්ධං පජානාමිති අත්ථො. කෙච්ච පන “සඬ්ඝං සන්ධාය එවමාහා”ති හණන්ති.

194. එවං ඉමාය ගාථාය අත්තතො හිතාධිගමං දස්සෙන්වා ඉදානි පරහිතාය පටිපත්තිං දීපෙන්තො ආහ “සො අහං විවරිස්සාමි”ති. තස්සත්ථො හෙමවතසුත්තෙ වුත්තනනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

එවම්මාය ගාථාය පරියොසානඤ්ච රත්තිවිභායනඤ්ච සාධුකාරසද්දුට්ඨානඤ්ච ආලවකකුමාරස්ස යක්ඛස්ස හවනං ආනයනඤ්ච එකක්ඛණෙයෙව අහොසි. රාජපුරිසා සාධුකාරසද්දං සුත්වා “එවරුපො සාධුකාරසද්දො ය්පෙන්වා බුද්ධො න අඤ්ඤෙසං අබ්භුග්ගච්ඡති, ආගතො නු බො හගවා”ති ආච්ඡේත්තා හගවතො සරිරජ්ජහං දිස්වා, පුබ්බෙ විය බහි අට්ඨත්වා, නිබ්බිසඬිකා අත්තොයෙව පටිසිත්වා, අද්දසංසු හගවන්තං යක්ඛස්ස හවනෙ නිසින්තං, යක්ඛඤ්ච අඤ්ජලිං පග්ගහෙන්වා ධීතං. දිස්වාන යක්ඛං ආහංසු – “අයං තෙ, මහායක්ඛ, රාජකුමාරො බලිකම්මාය ආනීතො, හන්ද නං බාද වා භුඤ්ජ වා, යථාපච්චයං වා කරොහි”ති. සො සොනාපන්නත්තා ලජ්ජිතො විසෙසතො ච හගවතො පුරතො එවං වුච්චමානො, අථ තං කුමාරං උභොහි හත්ථෙහි පටිග්ගහෙන්වා හගවතො උපනාමෙසි – “අයං හන්තෙ කුමාරො මය්හං පෙසිතො, ඉමාහං හගවතො දම්මි, හිතානුකම්පකා බුද්ධා, පටිග්ගණ්හාතු, හන්තෙ, හගවා ඉමං දාරකං ඉමස්ස හිතත්ථාය සුබත්ථායා”ති. ඉමඤ්ච ගාථමාහ –

“ඉමං කුමාරං සතපුඤ්ඤලක්ඛණං, සබ්බඬ්ඨගුපෙනං පරිපුණ්ණධ්‍යාඤ්ජනං;

උග්‍රගවිත්තො සුමනො දදාමි තෙ, පටිග්‍රහ ලොකහිතාය වක්ඛුමා”ති.

පටිග්‍රහෙහි හගවා කුමාරං, පටිග්‍රහණ්‍යන්තො ච යක්ඛස්ස ච කුමාරස්ස ච මඩ්ගලකරණත්ථං පාදුනගාථං අභාසි. තං යක්ඛො කුමාරං සරණං ගමෙන්තො තික්ඛන්තුං චතුත්ථපාදෙන පුරෙති. සෙය්‍යාපීදං –

“දීඝායුකො හොතු අයං කුමාරො,
තුච්ඤ්ච යක්ඛ සුඛිතො හවාහි;
අබ්‍යාධිතා ලොකහිතාය තිට්ඨත්ථ,
අයං කුමාරො සරණමුපෙති බුද්ධං...පෙ.... ධම්මං...පෙ.... සඬ්ඝ”න්ති.

හගවා කුමාරං රාජපුරිසානං අදාසි – “ඉමං වඩ්ඪෙත්වා පුන මමෙව දෙථා”ති. එවං සො කුමාරො රාජපුරිසානං හත්ථතො යක්ඛස්ස හත්ථං යක්ඛස්ස හත්ථතො හගවතො හත්ථං, හගවතො හත්ථතො පුන රාජපුරිසානං හත්ථං ගතන්තා නාමතො “හත්ථකො ආලවකො”ති ඡාතො. තං ආදාය පටිනිවත්තෙ රාජපුරිසෙ දිස්වා කස්සකචනකම්මිකාදයො “කිං යක්ඛො කුමාරං අතිදහරන්තා න ඉච්ඡති”ති භීතා පුච්ඡිංසු. රාජපුරිසා “මා භායථ, ඛෙමං කතං හගවතා”ති සබ්බමාරොචෙසු. තතො “සාධු සාධු”ති සකලං ආලචිතගරං එකකොලාහලෙන යක්ඛාහිමුඛං අභොසි. යක්ඛොපි හගවතො භික්ඛාචාරකාලෙ අනුප්පත්තෙ පත්තචීවරං ගහෙන්වා උපඩ්ඪමග්ගං ආගන්ත්වා නිවත්ති.

අථ හගවා නගරෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කතහත්තකිච්චො නගරද්වාරෙ අඤ්ඤතරස්මිං විචිත්තෙ රුක්ඛමුලෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදි. තතො මහාජනකායෙන සද්ධිං රාජා ච නාගරා ච එකතො සම්පිණ්ඩිත්වා හගවත්තං උපසඬ්ඪකම්ම වන්දිත්වා පරිවාරෙන්වා නිසින්තා “කථං, හන්තෙ, එවං දාරුණං යක්ඛං දමයිත්ථා”ති පුච්ඡිංසු. තෙසං හගවා යුද්ධමාදිං කත්වා “එවං නවවිධවස්සං වස්සි, එවං විභිංසනකං අකාසි, එවං පඤ්ඤං පුච්ඡි, තස්සාහං එවං විස්සජ්ජෙසි”න්ති තමොලාලවකසුත්තං කථෙසි. කථාපරියොසානෙ චතුරාසිනිපාණසහස්සානං ධම්මාහිසමයො අභොසි. තතො රාජා ච නාගරා ච වෙස්සවණමහාරාජස්ස හවනසමීපෙ යක්ඛස්ස හවනං කත්වා පුප්ඵගන්ධාදිසක්කාරූපෙන නිච්චං බලිං පවත්තෙසු. තඤ්ච කුමාරං විඤ්ඤනං පත්තං “ත්ථං හගවත්තං නිස්සාය ජීවිතං ලභි, ගච්ඡ, හගවත්තංයෙව පයිරුපාසස්සු භික්ඛුසඬ්ඪස්සද්වා”ති විස්සජ්ජෙසු. සො හගවත්තඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඪස්සද්ව පයිරුපාසමානො න විරස්සෙව අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨාය සබ්බං බුද්ධච්චනං උග්‍රගහෙන්වා පඤ්චසතඋපාසකපරිවාරො අභොසි. හගවා ච නං එතදග්ගෙ නිද්දිසි “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං උපාසකානං චතුහි සඬ්ගහවත්ථුහි පරිසං සඬ්ගණ්‍යන්තානං යදිදං හත්ථකො ආලවකො”ති (අ නි. 1.251).

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ආලවකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. විජයසුත්තවණ්ණනා

වරං වා යදි වා තිට්ඨන්ති නන්දසුත්තං. “විජයසුත්තං කායවිච්ඡන්දනිකසුත්ත”න්තිපි වුවවති. කා උප්පත්ති? ඉදං කිර සුත්තං ද්විසු ධානෙසු වුත්තං, තස්මා අස්ස දුට්ඨා උප්පත්ති. තත්ථ හගවතා අනුපුබ්බෙන කපිලවත්ථුං අනුප්පත්තවා, සාකියෙ විනෙන්වා නන්දාදයො පබ්බාපෙන්වා, අනුඤ්ඤානාය මාතුගාමස්ස පබ්බජ්ජාය ආනන්දන්ටෙරස්ස හගිතී නන්දා, ඛෙමකසක්කරඤ්ඤො ධිතා අභිරුපනන්දා, ජනපදකල්‍යාණී නන්දාති තිස්සො නන්දායො පබ්බජිංසු. තෙන ච සමයෙන හගවා සාවත්ථියං විහරති. අභිරුපනන්දා අභිරුපා එව අභොසි දස්සනියා පාසාදිකා, තෙනෙවස්සා අභිරුපනන්දාති නාමමකංසු. ජනපදකල්‍යාණී නන්දාපි රූපෙන අත්තනා සදිසං න පස්සති. තා උභොපි රූපමදමන්තා “හගවා රූපං විචණ්ණෙති, ගරහති, අනෙකපරියායෙන රූපෙ ආදීනවං දස්සෙති”ති හගවතො උපට්ඨානං න ගච්ඡන්ති, දට්ඨුමිපි න ඉච්ඡන්ති. එවං අප්පසන්නා කස්මා පබ්බජිතාති වෙ? අගතියා. අභිරුපනන්දාය හි වාරෙයාදිවසෙයෙව සාමිකො සකාසකුමාරො කාලමකාසි. අථ නං මාතාපිතරො අකාමකං පබ්බාපෙසු. ජනපදකල්‍යාණී නන්දාපි ආයස්මන්තෙ නන්දෙ අරහත්තං පත්තෙ නිරාසා හුත්වා “මය්හං සාමිකො ච මාතා ච මහාපජාපති අඤ්ඤෙ ච ඤාතකා පබ්බජිතා, ඤාතීහි විතා දුක්ඛො සරාචාසො”ති සරාචාසෙ අස්සාදමලහන්ති පබ්බජිතා, න සද්ධාය.

අථ හගවා තාසං ඤාණපරිපාකං විදිත්වා මහාපජාපතිං ආණාපෙසි “සබ්බාපි භික්ඛුනියො පටිපාටියා ඔවාදං ආගච්ඡන්තු”ති . තා අත්තනො වාරෙ සමීපත්තෙ අඤ්ඤං පෙසෙන්නි. තතො හගවා “සමීපත්තෙ වාරෙ අත්තනාව ආගන්තබ්බං, න අඤ්ඤා පෙසෙතබ්බා”ති ආහ. අටෙකදිවසං අභිරුපනන්දා අගමාසි. තං හගවා නිමිත්තරූපෙන සංචෙපෙන්වා “අට්ඨිතං නගරං කත”න්ති ඉමාය ධම්මපදගාථාය –

“ආතුරං අසුචිං පුතීං, පස්ස නන්දෙ සමුස්සයං;
උග්‍රසරන්තං පග්ගසරන්තං, බාලානං අභිපත්ථිතං. (ටෙරිගා. 19);

“අනිමිත්තඤ්ච භාවෙහි, මානානුසයමුප්පහ;

තතො මානාභිසමයා, උපසන්නා වරිස්සසී”ති. (සු. නි. 344; ථෙරිගා. 20) –

ඉමාහි ථෙරිගාථාහි ව අනුපුබ්බෙන අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි. අපේකදිවසං සාවත්ථිවාසිනො පුරෙහත්තං දානං දත්වා සමාදින්නුපොසථා සුනිවත්ථා සුපාරුතා ගන්ධසුප්ථාදීනි ආදාය ධම්මස්සවනත්ථාය ඡෙතවනං ගන්ත්වා ධම්මස්සවනපරියොසානෙ හගවත්තං වන්දිත්වා නගරං පවිසන්ති. භික්ඛුනිසඬ්ඨොපි ධම්මකථං සුත්වා භික්ඛුනිඋපස්සයං ගච්ඡති. තත්ථ මනුස්සා ව භික්ඛුනියො ව හගවතො වණ්ණං භාසන්ති. වතුප්පමාණිකෙ හි ලොකසන්නිවාසෙ සම්මාසම්බුද්ධං දිස්වා අප්පසිදන්තො නාම නත්ථි. රූපප්පමාණිකා හි පුග්ගලා හගවතො ලක්ඛණබව්තමනුබ්බාසද්දන්තවිචිත්‍රං සමුප්පලිතකෙතුමාලාබ්‍යාමප්පභාවිනද්ධමලඬ්ඨකාරත්ථම්ච ලොකස්ස සමුප්පන්නං රූපං දිස්වා පසිදන්ති, සොසප්පමාණිකා අනෙකසතෙසු ජාතකෙසු කිත්තිසොසං අට්ඨංගිගසමන්තාගතං කරවිකමුද්‍රනිග්ගෙසොසං බ්‍රහ්මස්සරඤ්ච සුත්වා, ලුඛප්පමාණිකා පත්තවිවරාදිලුඛනං දුක්කරකාරිකලුඛනං වා දිස්වා, ධම්මප්පමාණිකා සිලක්ඛන්ධාදිසු යංකිඤ්ච ධම්මක්ඛන්ධං උපපරික්ඛන්වා. තස්මා සබ්බට්ඨානෙසු හගවතො වණ්ණං භාසන්ති. ජනපදකල්‍යාණී නන්දා භික්ඛුනිපස්සයං පත්වාපි අනෙකපරියායෙන හගවතො වණ්ණං භාසන්නානං තෙසං සුත්වා හගවත්තං උපගන්තුකාමා හුත්වා භික්ඛුනීනං ආරොවෙසි. භික්ඛුනියො තං ගහෙන්වා හගවත්තං උපසඬ්ඨකම්භු.

හගවා පටිකච්චෙව තස්සාගමනං විදිත්වා කණ්ටකෙන කණ්ටකං, ආණියා ව ආණිං නිහරිතුකාමො පුරිසො විය රූපෙනෙව රූපමදං විනෙතුං අත්තනො ඉද්ධිබලෙන පන්තරසසොළසවස්සුද්දෙසිකං අනිදස්සනියං ඉත්ථිං පස්සෙ යත්වා බිජමානං අභිනිමිමිති. නන්දා භික්ඛුනීහි සද්ධිං උපසඬ්ඨකම්ත්වා, හගවත්තං වන්දිත්වා, භික්ඛුනිසඬ්ඨස්ස අත්තරෙ නිසිදිත්වා, පාදතලා පභුනි යාව කෙසග්ගා හගවතො රූපසම්පත්තිං දිස්වා පුන තං හගවතො පස්සෙ ධීතං නිම්මතරූපඤ්ච දිස්වා “අහො අයං ඉත්ථි රූපවති”ති අත්තනො රූපමදං ඡහිත්වා තස්සා රූපෙ අභිරත්තභවා අහොසි. තතො හගවා තං ඉත්ථිං විසතිවස්සප්පමාණං කත්වා දස්සෙසි. මාතුගාමො හි සොළසවස්සුද්දෙසිකොයෙව සොහති, න තතො උද්ධං. අථ තස්සා රූපපරිහානිං දිස්වා නන්දාය තස්මිං රූපෙ ඡන්දරාගො තනුකො අහොසි. තතො හගවා අවිජාතවණ්ණං, සකිංවිජාතවණ්ණං, මජ්ඣමිත්ථිවණ්ණං, මහිත්ථිවණ්ණන්ති එවං යාව වස්සසතිකං ඔහග්ගං දණ්ඩපරායණං තිලකාභතගත්තං කත්වා, දස්සෙත්වා පස්සමානායෙව නන්දාය තස්සා මරණං උද්ධුමාතකාදිභෙදං කාකාදීහි සම්පරිවාරෙන්වා බජ්ජමානං දුග්ගන්ධං ඡෙගුච්ඡපටිකුලභාවඤ්ච දස්සෙසි. නන්දාය තං කමං දිස්වා “එවමෙවං මමපි අඤ්ඤෙසම්පි සබ්බසාධාරණො අයං කමො”ති අනිච්චසඤ්ඤා සණ්ඨාසි, තදනුසාරෙන ව දුක්ඛනත්තසඤ්ඤාපි, තයො හවා ආදින්තම්ච අගාරං අප්පටිසරණා හුත්වා උපට්ඨහිංසු. අථ හගවා “කම්මට්ඨානෙ පක්ඛන්තං නන්දාය චිත්ත”න්ති ඤත්වා තස්සා සප්පායවසෙන ඉමා ගාථායො අභාසි –

“ආතුරං අසුචිං පුනිං, පස්ස නන්දෙ සමුස්සයං;
උග්ගරත්තං පග්ගරත්තං, බාලානං අභිපත්ථිතං. (ථෙරිගා. 19);

“යථා ඉදං තථා එතං, යථා එතං තථා ඉදං;
ධාතුසො සුඤ්ඤතො පස්ස, මා ලොකං පුනරාගමි;
හවෙ ඡන්දං විරාජෙන්වා, උපසන්නා වරිස්සසී”ති. (සු. නි. 205);

ගාථාපරියොසානෙ නන්දා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. අථස්සා හගවා උපරිමග්ගාධිගමත්ථං සුඤ්ඤතපරිවාරං විපස්සනාකම්මට්ඨානං කපේන්තො ඉමං සුත්තමභාසි. අයං තාවස්ස එකා උප්පත්ති.

හගවති පන රාජගහෙ විහරන්තෙ යා සා විවරක්ඛන්ධකෙ (මහාව. 326) විත්ථාරතො චුත්තසමුට්ඨානාය සාලවතියා ගණිකාය ධිතා ජීවකස්ස කනිට්ඨා සිරිමා නාම මාතු අව්චයෙන තං යානං ලභිත්වා “අක්කොධෙන ජිනෙ කොධ”න්ති (ධ. ප. 223; ජා. 1.2.1) ඉමිස්සා ගාථාය වත්ථුම්භි පුණ්ණකසෙට්ඨිධිතරං අවමඤ්ඤිත්වා, හගවත්තං බමාපෙන්ති ධම්මදෙසනං සුත්වා, සොනාපන්නා හුත්වා අට්ඨ නිච්චහත්තානි පවත්තෙසි. තං ආරබ්භ අඤ්ඤතරො නිච්චහත්තිකො භික්ඛු රාගං උප්පාදෙසි. ආහාරකිච්චම්පි ව කාතුං අසක්කොන්තො නිරාහාරො නිපජ්ජීති ධම්මපදගාථාවත්ථුම්භි චුත්තං. තස්මිං තථානිපන්නෙයෙව සිරිමා කාලං කත්වා යාමභවනෙ සුයාමස්ස දෙවී අහොසි. අථ තස්සා සරිරස්ස අග්ගිකිච්චං නිවාරෙන්වා ආමකසුසානෙ රඤ්ඤා නික්ඛිපාපිතං සරිරං දස්සනාය හගවා භික්ඛුසඬ්ඨසපරිවුතො අගමාසි, තම්පි භික්ඛුං ආදාය, තථා නාගරා ව රාජා ව. තත්ථ මනුස්සා භණන්ති “පුබ්බෙ සිරිමාය අට්ඨන්තරසභස්සෙනාපි දස්සනං දුල්ලභං, තං දානජ්ජ කාකණිකායාපි දට්ඨුකාමො නත්ථි”ති. සිරිමාපි දෙවකඤ්ඤා පඤ්චගි රථසතෙහි පරිවුතා තත්‍රාගමාසි. තත්‍රාපි හගවා සන්තිපතිතානං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං සුත්තං තස්ස භික්ඛුනො ඔවාදන්ථං “පස්ස විත්තකතං බිම්බ”න්ති (ධ. ප. 147) ඉමඤ්ච ධම්මපදගාථං අභාසි. අයමස්ස දුතියා උප්පත්ති.

195. තත්ථ වරං වාති සකලරූපකායස්ස ගන්තබ්බදිසාහිමුබ්බෙනාහිනිභාරෙන ගච්ඡන්තො වා. යදි වා තිට්ඨන්ති තස්සෙව උස්සාපනභාවෙන තිට්ඨන්තො වා. නිසින්තො උද වා සයන්ති තස්සෙව හෙට්ඨිමභාගසම්ඤ්ජනඋපරිමභාගසමුස්සාපනභාවෙන නිසින්තො වා, තිරියං පසාරණභාවෙන සයන්තො වා. සම්ඤ්ජෙති පසාරෙතීති තානි තානි පබ්බානි සම්ඤ්ජෙති ව පසාරෙති ව.

එසා කායස්ස ඉඤ්ජනානි සබ්බාපෙසා ඉමස්සෙව සවිඤ්ඤාණකස්ස කායස්ස ඉඤ්ජනා වලනා එන්දනා, නත්ථෙත්ථ අඤ්ඤො කොච්ච වරන්තො වා පසාරෙන්තො වා, අපිච බො පන “වරාමි”ති විත්තෙ උප්පජ්ජන්තෙ

තංසමුට්ඨානා වායොධාතු කායං ඵරති, තෙනස්ස ගන්තබ්බදිසාහිමුබ්බො අභිනිභාරො හොති, දෙසන්තරෙ රූපන්තරපාතුභාවොති අත්ථො. තෙන “වර”න්ති වුච්චති. තථා “තිට්ඨාමි”ති චිත්තෙ උප්පජ්ජන්තෙ තංසමුට්ඨානා වායොධාතු කායං ඵරති, තෙනස්ස සමුස්සාපනං හොති, උපරුපරිට්ඨානෙන රූපපාතුභාවොති අත්ථො. තෙන “තිට්ඨ”න්ති වුච්චති. තථා “නිසීදාමි”ති චිත්තෙ උප්පජ්ජන්තෙ තංසමුට්ඨානා වායොධාතු කායං ඵරති, තෙනස්ස හෙට්ඨිමභාගසමිඤ්ජනඤ්ච උපරිමභාගසමුස්සාපනඤ්ච හොති, තථාභාවෙන රූපපාතුභාවොති අත්ථො. තෙන “නිසින්තො”ති වුච්චති. තථා “සයාමි”ති චිත්තෙ උප්පජ්ජන්තෙ තංසමුට්ඨානා වායොධාතු කායං ඵරති, තෙනස්ස තිරියං පසාරණං හොති, තථාභාවෙන රූපපාතුභාවොති අත්ථො. තෙන “සය”න්ති වුච්චති.

එවං වායමායස්මා යො කොචි ඉත්ථන්තාමො වරං වා යදි වා තිට්ඨං, නිසින්තො උද වා සයං යමෙතං තත්ථ තත්ථ ඉරියාපථෙ තෙසං තෙසං පබ්බාතං සමිඤ්ජනප්පසාරණවසෙන සමිඤ්ජෙති පසාරෙතීති වුච්චති. තම්පි යස්මා සමිඤ්ජනප්පසාරණචිත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ යථාචුත්තෙනෙව නයෙන හොති, තස්මා එසා කායස්ස ඉඤ්ජනා, නත්ථෙත්ථ අඤ්ඤො කොචි, සුඤ්ඤදිං කෙනචි වරන්තෙන වා පසාරෙන්තෙන වා සත්තෙන වා පුග්ගලෙන වා. කෙවලං පන –

“චිත්තනානත්තමාගම්ම, නානත්තං හොති වායුනො;
වායුනානත්තතො නානා, හොති කායස්ස ඉඤ්ජනා”ති. –

අයමෙත්ථ පරමත්ථො.

එවමෙතාය ගාථාය භගවා යස්මා එකස්මිං ඉරියාපථෙ විරචිතියොගෙන කායපිළනං හොති, තස්ස ව විනොදනත්ථං ඉරියාපථපරිවත්තනං කරියති, තස්මා “වරං වා”තිආදීහි ඉරියාපථපටිච්ඡන්තං දුක්ඛලක්ඛණං දිපෙති, තථා වරණකාලෙ යානාදීනමභාවතො සබ්බමෙතං වරණාදිහෙදං “එසා කායස්ස ඉඤ්ජනා”ති භණන්තො සන්තතිපටිච්ඡන්තං අනිච්චලක්ඛණං. තාය තාය සාමග්ගියා පවත්තාය “එසා කායස්ස ඉඤ්ජනා”ති ව අත්තපටික්ඛෙපෙන භණන්තො අත්තසඤ්ඤාසනපටිච්ඡන්තං අනත්තලක්ඛණං දිපෙති.

196. එවං ලක්ඛණත්තයදිපනෙන සුඤ්ඤතකම්මට්ඨානං කථෙත්ථා පුන සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකඅසුභදස්සනත්ථං “අවධීනභාරුසංයුත්තො”ති ආරභි. තස්සත්ථො – යස්ස වෙසා කායස්ස ඉඤ්ජනා, ස්වායං කායො විසුද්ධිමග්ගෙ ද්වන්තිංසාකාරවණ්ණනායං වණ්ණසණ්ඨානදිසොකාසපරිච්ඡෙදභෙදෙන අබ්‍යාපාරනායෙන ව පකාසිතෙහි සට්ඨාධිකෙහි තීහි අට්ඨිසතෙහි නවහි ත්භාරුසතෙහි ව සංයුත්තත්තා අවධීනභාරුසංයුත්තො. තත්ථෙව පකාසිතෙන අග්ගපාදඛගුලිතවාදිනා තවෙන ව නවපෙසිසතප්පභෙදෙන ව මංසෙන අවලිත්තත්තා තවමංසාවලෙපනො පරමදුග්ගන්ධප්පෙගුච්ඡපටිකුලොති වෙදිතබ්බො . කිඤ්චෙත්ථ වෙදිතබ්බං සියා, යදි එස යා සා මජ්ඣිමස්ස පුරිසස්ස සකලසරීරතො සංකඩ්ඪිතා බදරට්ඨිප්පමාණා භවෙය්‍යා, තාය මක්ඛිකාපත්තසුබ්බමච්ඡවියා නිලාදිරඛිගජාතෙන ගෙහනිත්ති විය පටිච්ඡන්තො න භවෙය්‍යා, අයං පන එවං සුබ්බමායපි ඡවියා කායො පටිච්ඡන්තො පඤ්ඤාවක්ඛුචිරිතෙහි බාලපුපුඡ්ජනෙහි යථාභූතං න දිස්සති. ඡවිරාගරඤ්ජිතො හිස්ස පරමප්පෙගුච්ඡපටිකුලධම්මසඩ්ධිතො තවොපි තවපලිවෙය්‍යිතං යං තං පභෙදතො –

“නවපෙසිසතා මංසා, අවලිත්තා කලෙවරෙ;
නානාකිම්බුලාකිණ්ණං, මිල්භට්ඨානංව පූතිකා”ති. –

එවං චුත්තං නවමංසසතම්පි, මංසාවලිත්තා යෙ තෙ –

“නවත්භාරුසතා හොන්ති, බ්‍යාමමත්තෙ කලෙවරෙ;
බන්ධන්ති අට්ඨිසඪ්ඨානං, අගාරම්ච වල්ලියා”ති. –

තෙපි, ත්භාරුසමුට්ඨිතානි පටිපාටියා අවට්ඨිතානි පූතීති දුග්ගන්ධානි තිණි සට්ඨාධිකානි අට්ඨිසතානිපි යථාභූතං න දිස්සන්ති යතො අනාදියිත්ථා තං මක්ඛිකාපත්තසුබ්බමච්ඡවිං. යානි පනස්ස ඡවිරාගරත්තෙන තවෙන පලිවෙය්‍යිතත්තා සබ්බලොකස්ස අපාකටානි නානප්පකාරානි අබ්භන්තරකුණපානි පරමාසුච්ඡුග්ගන්ධප්පෙගුච්ඡනියපටිකුලානි, තානිපි පඤ්ඤාවක්ඛුනා පටිච්ඡිකිත්ථා එවං පස්සිතබ්බො “අන්තපුරො උදරපුරො...පෙ.... පිත්තස්ස ව වසාය වා”ති.

197. තත්ථ අන්තස්ස පුරො අන්තපුරො. උදරස්ස පුරො උදරපුරො. උදරන්ති ව උදරියස්සෙනං අධිවචනං. තඤ්චි යානනාමෙන “උදර”න්ති චුත්තං. යකනපෙළස්සානි යකනපිණ්ඩස්ස. වත්ථිනොති මුත්තස්ස. යානුපචාරෙන පනෙනං “වත්ථි”ති චුත්තං. පුරොති අධිකාරො, තස්මා යකනපෙළස්ස පුරො වත්ථිනො පුරොති එවං යොජෙතබ්බං. එස නයො හදයස්සානිආදියු. සබ්බානෙව වෙනානි අන්තාදීනි වණ්ණසණ්ඨානදිසොකාසපරිච්ඡෙදභෙදෙන අබ්‍යාපාරනායෙන ව විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තනායවසෙනෙව වෙදිතබ්බානි.

199-200. එවං භගවා “න කිඤ්චෙත්ථ එකම්පි ගය්හුපගං මුත්තාමණිසදිසං අත්ථි, අඤ්ඤදත්ථු අසුච්චපරිපුරොවායං කායො”ති අබ්භන්තරකුණපං දස්සෙත්ථා ඉදානි තමෙව අබ්භන්තරකුණපං බහිනික්ඛමනකුණපෙන පාකටං කත්ථා

දස්සෙන්තො පුබ්බෙ චුත්තස්ස ධර්මානුකූලා “අපස්ස නවති සොතෙහි”ති ගාථාවයමාහ.

තත්ථ අපාති පරියායන්තරනිදස්සනං, අපරොනාපි පරියායෙන අසුවිභාවං පස්සාති චුත්තං හොති. අස්සාති ඉමස්ස කායස්ස. නවති සොතෙහිති උභොඅක්ඛිවිජ්ජදකණ්ණවිජ්ජදනාසාජ්ජදමුඛවච්චමග්ගපස්සාවග්ගෙහි. අසුවි සවතීති සබ්බලොකපාකටනානප්පකාරපරමදුග්ගන්ධප්පෙගුච්ඡඅසුවියෙව සවති, සන්දති, පග්ගරති, න අක්ඛං කික්ඛි අගරුචන්දනාදිගන්ධජාතං වා මණ්ඩුත්තාදිරතනජාතං වා. සබ්බදාති තස්ස ධර්මා සබ්බදා රත්තිමිති දිවාපි පුබ්බණ්ණෙහි සායන්තෙහි තිට්ඨතොපි ගච්ඡන්තොපිති. කිං තං අසුවිති වෙ? “අක්ඛිමිභා අක්ඛිගුප්පකො”තිආදි. එතස්ස හි ද්විති අක්ඛිවිජ්ජදෙහි අපනිතතවමංසසදිසො අක්ඛිගුප්පකො, කණ්ණවිජ්ජදෙහි රජොපල්ලසදිසො කණ්ණගුප්පකො, නාසාජ්ජදෙහි පුබ්බසදිසා සිඬ්ඝාණකා ව සවති, මුඛෙන ව වමති. කිං වමතිති වෙ? එකදා පිත්තං, යදා අබ්බද්ධපිත්තං කුප්පිතං හොති, තදා තං වමතිති අධිප්පායො. සෙම්භස්සද්ධාති න කෙවලස්සද්ධා පිත්තං, යමිති උදරපටලෙ එකපත්ථපුරප්පමාණං සෙම්භං තිට්ඨති, තමිති එකදා වමති. තං පනෙතං වණ්ණාදිතො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.203-204, 210-211) චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. “සෙම්භස්සද්ධා”ති ව-සද්දෙන සෙම්භස්සද්ධා අක්ඛං අක්ඛං අක්ඛං අක්ඛං උදරියලොභිතාදිඅසුවි වමතිති දස්සෙති. එවං සත්තති ද්වාරොහි අසුවිවමනං දස්සෙන්තො කාලස්සද්ධා පුග්ගලස්සද්ධා පරිසස්සද්ධා ව භගවා තදුත්තරි ද්වෙ ද්වාරාති විසෙසවවනෙන අනාමසිත්තො අපරොනා පරියායෙන සබ්බස්මාපි කායා අසුවිසවනං දස්සෙන්තො ආහ “කායමිභා සෙදපල්ලිකා”ති. තත්ථ සෙදපල්ලිකාති සෙදො ව ලොභපටලමලහෙදා පල්ලිකා ව, තස්ස “සවති සබ්බදා”ති ඉමිනා සද්ධං සම්බන්ධො.

201. එවං භගවා යථා නාම භත්තෙ පච්චමානෙ තණ්ඩුලමලස්සද්ධා උදකමලස්සද්ධා ඵෙණෙන සද්ධං උට්ඨන්තිවා උක්ඛලිමුඛං මක්ඛෙන්වා බහි ගළුති, තථා අසිතපිතාදිහෙදෙ ආහාරෙ කම්මපෙන අග්ගිනා පච්චමානෙ යං අසිතපිතාදිමලං උට්ඨන්තිවා “අක්ඛිමිභා අක්ඛිගුප්පකො”තිආදිනා හෙදෙන නික්ඛමන්තං අක්ඛිආදිති මක්ඛෙන්වා බහි ගළුති, තස්සාපි වසෙන ඉමස්ස කායස්ස අසුවිභාවං දස්සෙන්තො ඉදාති යං ලොකෙ උත්තමධර්මසම්මතං සීසං අනිවිසිට්ඨභාවතො පච්චෙත්තා වන්දනෙය්‍යානම්පි වන්දනං න කරොන්ති, තස්සාපි නිස්සාරතාය අසුවිතාය වස්ස අසුවිභාවං දස්සෙන්තො “අපස්ස සුසිරං සීස”න්ති ඉමං ගාථමාහ.

තත්ථ සුසිරන්ති ඡිද්දං. මත්ථලුඬගස්ස පුරිතන්ති දධිහරිතඅලාබ්බකං විය මත්ථලුඬගහරිතං. තස්සද්ධා පනෙතං මත්ථලුඬගං විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. සුභතො නං මක්ඛෙති බාලොති තමෙනං එවං නානාවිධකුණපහරිතමිති කායං දුච්චන්තිතවිත්ති බාලො සුභතො මක්ඛෙති, සුභං සුවිං ඉට්ඨං කන්තං මනාපන්ති තිහිපි තණ්හාදිට්ඨිමානමක්ඛෙති මක්ඛෙති. කස්මා? යස්මා අවිජ්ජාය පුරක්ඛන්තො චතුසව්චපට්චිජාදකෙන මොහෙන පුරක්ඛන්තො, වොදිතො, පච්චන්තිතො, “එවං ආදිය, එවං අහිනිවිස එවං මක්ඛෙති”ති ගාහිතොති අධිප්පායො. පස්ස යාව අනත්ථකරා වායං අවිජ්ජාති.

202. එවං භගවා සවික්ඛෙතාණකවසෙන අසුභං දස්සෙන්තො ඉදාති අවික්ඛෙතාණකවසෙන දස්සෙතුං, යස්මා වා චක්කවත්තිරක්ඛෙතොපි කායො යථාචුත්තකුණපහරිතොයෙව හොති, තස්මා සබ්බස්පකාරොනපි සම්පත්තිහවෙ අසුභං දස්සෙන්තො ඉදාති විපත්තිහවෙ දස්සෙතුං “යදා ව සො මනො සෙති”ති ගාථමාහ.

තස්සත්ථො – ස්වායමෙවංවිධො කායො යදා ආයුඋස්මාවික්ඛෙතාණාපගමෙන මනො වාතහරිතහස්තා විය උද්ධුමානකො වණ්ණපරිහෙදෙන විනිලකො සුසානස්මිං නිරත්ථංව කලිඬගරං ඡඩ්ඬිතන්තා අපවිද්ධො සෙති, අප “න දාතිස්ස පුන උට්ඨානං භවිස්සති”ති එකංසතොයෙව අනපෙක්ඛා හොන්ති ඤාතයො. තත්ථ මනොති අනිච්චතං දස්සෙති, සෙතිති නිරිහකන්තං. තදුභයෙන ව ජීවිතබලමද්දපහානෙ නියොපෙති. උද්ධුමානොති සණ්ඨානවිපත්තිං දස්සෙති, විනිලකොති ඡවිරාගවිපත්තිං. තදුභයෙන ව රූපමද්දපහානෙ වණ්ණපොක්ඛරතං පටිච්ච මානප්පහානෙ ව නියොපෙති. අපවිද්ධොති ගහෙතබ්බභාවං දස්සෙති, සුසානස්මිත්ති අන්තො අධිවාසෙතුමනරහං ඡ්චුච්ඡිතියභාවං. තදුභයෙනපි “මම”න්ති ගාහස්ස සුභසක්ඛෙතො ව පහානෙ නියොපෙති. අනපෙක්ඛා හොන්ති ඤාතයොති පටිකිරියභාවං දස්සෙති, තෙන ව පරිවාරමද්දපහානෙ නියොපෙති.

203. එවමිමාය ගාථාය අපරිහින්තාවික්ඛෙතාණකවසෙන අසුභං දස්සෙන්තො ඉදාති පරිහින්තවසෙනාපි දස්සෙතුං “බාදන්ති න”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ යෙ වක්ඛෙති යෙ ව අක්ඛෙති කාකකුලලාදයො කුණපහක්ඛා පාණිනො සන්ති, තෙපි නං බාදන්තිති අත්ථො. සෙසං උත්තානමෙව.

204. එවං “වරං වා”තිආදිනා නයෙන සුක්ඛකම්මට්ඨානවසෙන, “අට්ඨිනභාරුසංයුත්තො”තිආදිනා සවික්ඛෙතාණකසුභවසෙන “යදා ව සො මනො සෙති”තිආදිනා අවික්ඛෙතාණකසුභවසෙන කායං දස්සෙන්තො එවං නිච්චසුඛත්තභාවසුක්ඛෙතො එකන්තඅසුභෙ වාපි කායස්මිං “සුභතො නං මක්ඛෙති බාලො, අවිජ්ජාය පුරක්ඛන්තො”ති ඉමිනා බාලස්ස චුත්තිං පකාසෙන්තො අවිජ්ජාමුඛෙන ව වට්ටං දස්සෙන්තො ඉදාති තත්ථ පණ්ඩිතස්ස චුත්තිං පරික්ඛෙතො ව විට්ටං දස්සෙතුං “සුත්තාන බුද්ධවචන”න්ති ආරහි.

තත්ථ සුත්තානාති යොනියො නිසාමෙන්වා. බුද්ධවචනන්ති කායච්චිජන්දනකරං බුද්ධවචනං. හික්ඛුති සෙක්ඛො වා පුට්ඨජනො වා. පක්ඛෙතොති පක්ඛෙතො. වුවහි විපස්සනා අනිච්චාදිප්පකාරොසු පච්චන්තන්තා, තාය

සමන්තාගතොති අත්ථො. ඉධාති සාසනෙ. සො ඛො නං පරිජානාතීති සො ඉමං කායං තීහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානාති. කථං? යථා නාම කුසලො වාණිජො ඉදඤ්චිදඤ්චාති භණ්ඩං ඔලොකෙන්වා “එත්තකෙන ගහිතෙ එත්තකො නාම උදයො භවිස්සති”ති කුලයිත්වා තථා කත්වා පුන සඋදයං මූලං ගණ්හන්තො තං භණ්ඩං ඡඩ්ඛෙති, එවමෙවං “අට්ඨන්තාරුආදයො ඉමෙ කෙසලොමාදයො වා”ති ඤාණවක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො ඤාතපරිඤ්ඤාය පරිජානාති, “අනිච්චා එතෙ ධම්මා දුක්ඛා අනත්තා”ති කුලයන්තො තීරණපරිඤ්ඤාය පරිජානාති, එවං තීරයිත්වා අරියමග්ගං පාපුණන්තො තත්ථ ඡන්දරාගප්පභානෙන පභානපරිඤ්ඤාය පරිජානාති. සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකඅසුභවසෙන වා පස්සන්තො ඤාතපරිඤ්ඤාය පරිජානාති, අනිච්චාදිවසෙන පස්සන්තො තීරණපරිඤ්ඤාය, අරහත්තමග්ගෙන තතො ඡන්දරාගං අපකඩ්ඪිත්වා තං පජහන්තො පභානපරිඤ්ඤාය පරිජානාති.

කස්මා සො එවං පරිජානාතීති වෙ? යථාභූතඤ්ඤි පස්සති, යස්මා යථාභූතං පස්සතිති අත්ථො. “පඤ්ඤාණවා”තිආදිනා එව ව එතස්මිං අත්ථෙ සිද්ධෙ යස්මා බුද්ධවචනං සුත්වා තස්ස පඤ්ඤාණවත්තං හොති, යස්මා ව සබ්බජනස්ස පාකටොපායං කායො අසුත්වා බුද්ධවචනං න සක්කා පරිජානිතුං, තස්මා තස්ස ඤාණහෙතුං ඉතො බාහිරානං එවං දට්ඨං අසමත්ථතඤ්ච දස්සෙතුං “සුත්වාන බුද්ධවචන”න්ති ආහ. නන්දාහික්ඛුනිං තඤ්ච විපල්ලත්ථවිත්තං හික්ඛුං ආරබ්භ දෙසනාපවත්තිතො අග්ගපරිසතො තප්පටිපත්තිප්පත්තානං හික්ඛුභාවදස්සනතො ව “හික්ඛු”ති ආහ.

205. ඉදානි “යථාභූතඤ්ඤි පස්සති”ති එත්ථ යථා පස්සන්තො යථාභූතං පස්සති, තං දස්සෙතුං ආහ “යථා ඉදං තථා එතං, යථා එතං තථා ඉදං”න්ති. තස්සත්ථො – යථා ඉදං සවිඤ්ඤාණකාසුභං ආයුඋස්මාවිඤ්ඤාණානං අනපගමා වරති, තිට්ඨති, නිසීදති, සයති; තථා එතං එතරහි සුසානෙ සයිතං අවිඤ්ඤාණකම්පි පුබ්බෙ තෙසං ධම්මානං අනපගමා අහොසි. යථා ව එතං එතරහි මතසරීරං තෙසං ධම්මානං අපගමා න වරති, න තිට්ඨති, න නිසීදති, න සෙය්‍යං කප්පෙති, තථා ඉදං සවිඤ්ඤාණකම්පි තෙසං ධම්මානං අපගමා භවිස්සති. යථා ව ඉදං සවිඤ්ඤාණකං එතරහි න සුසානෙ මතං සෙති, න උද්ධුමාතකාදිභාවමුපගතං, තථා එතං එතරහි මතසරීරම්පි පුබ්බෙ අහොසි. යථා පනෙතං එතරහි අවිඤ්ඤාණකාසුභං මතං සුසානෙ සෙති, උද්ධුමාතකාදිභාවඤ්ච උපගතං, තථා ඉදං සවිඤ්ඤාණකම්පි භවිස්සතිති.

තත්ථ යථා ඉදං තථා එතන්ති අත්තනා මතස්ස සරීරස්ස සමානභාවං කරොන්තො බාහිරෙ දොසං පජහති. යථා එතං තථා ඉදන්ති මතසරීරෙන අත්තනො සමානභාවං කරොන්තො අජ්ඣන්තිකෙ රාගං පජහති. යෙනාකාරෙන උභයං සහං කරොති, තං පජානන්තො උභයත්ථ මොහං පජහති. එවං යථාභූතදස්සනෙන පුබ්බභාගෙයෙව අකුසලමූලප්පභානං සාධෙත්වා, යස්මා එවං පටිපන්නො හික්ඛු අනුපුබ්බෙන අරහත්තමග්ගං පත්වා සබ්බං ඡන්දරාගං විරාජෙතුං සමත්ථො හොති, තස්මා ආහ “අජ්ඣන්තඤ්ච බහිද්ධා ව, කායෙ ඡන්දං විරාජයෙ”ති. එවං පටිපන්නො හික්ඛු අනුපුබ්බෙනාති පාඨසෙසො.

206. එවං සෙක්ඛභූමිං දස්සෙත්වා ඉදානි අසෙක්ඛභූමිං දස්සෙන්තො ආහ “ඡන්දරාගවිරත්තො සො”ති. තස්සත්ථො – සො හික්ඛු අරහත්තමග්ගඤාණෙන පඤ්ඤාණවා මග්ගානන්තරං එලං පාපුණාති, අථ සබ්බසො ඡන්දරාගස්ස පහිනත්තා “ඡන්දරාගවිරත්තො”ති ව, මරණාභාවෙන පණ්ණව්ට්ඨෙන වා අමතං සබ්බසඬ්ඛාරවූපසමනතො සන්තිං තණ්හාසඬ්ඛාතවානාභාවතො නිබ්බානං, වචනාභාවතො අවිචුතන්ති සංවණ්ණිතං පදමජ්ඣගාති ව වූවිති. අථ වා සො හික්ඛු අරහත්තමග්ගඤාණෙන පඤ්ඤාණවා මග්ගානන්තරඑලෙ ධීතො ඡන්දරාගවිරත්තො නාම හොති, චුත්තප්පකාරඤ්ච පදමජ්ඣගාති වෙදිතබ්බො. තෙන “ඉදමස්ස පහිනං, ඉදඤ්චානෙන ලද්ධ”න්ති දීපෙති.

207-208. එවං සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකවසෙන අසුභකම්මට්ඨානං සහ නිප්පත්තියා කටෙත්වා පුන සඬ්ඛෙපදෙසනාය එවං මහතො ආනිසංසස්ස අන්තරායකරං පමාදවිහාරං ගරහන්තො “ද්විපාදකොය”න්ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ කිඤ්චාපි අපාදකාදයොපි කායා අසුචියෙව, ඉධාධිකාරවසෙන පන උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙන වා, යස්මා වා අඤ්ඤෙ අසුචිභූතාපි කායා ලොණම්බිලාදීහි අභිසඬ්ඛරිත්වා මනුස්සානං හොජනෙපි උපනීයන්ති, න ත්වෙව මනුස්සකායො, තස්මා අසුචිතරභාවමස්ස දස්සෙන්තොපි “ද්විපාදකො”ති ආහ.

අයන්ති මනුස්සකායං දස්සෙති. දුග්ගන්ධො පරිහීරනීති දුග්ගන්ධො සමානො පුප්ඵගන්ධාදීහි අභිසඬ්ඛරිත්වා පරිහීරති. නානාකුණපපරිපූරොති කෙසාදිඅනෙකප්පකාරකුණපහරිතො. විස්සවන්තො තතො තතොති පුප්ඵගන්ධාදීහි පටිච්ඡාදෙතුං සටෙන්තානම්පි තං වායාමං නිප්පලං කත්වා නවහි ද්වාරෙහි බෙළුසිඬ්ඝාණිකාදීනි, ලොමකූපෙහි ව සෙදප්ල්ලිකං විස්සවන්තොයෙව. තත්ථ දානි පස්සථ – එතාදිසෙන කායෙන යො පුරිසො වා ඉත්ථි වා කොචි බාලො මඤ්ඤෙ උණ්ණමෙතවෙ තණ්හාදිට්ඨිමානමඤ්ඤානාහි “අහ”න්ති වා “මම”න්ති වා “නිච්චො”ති වානිආදිනා නයෙන යො උණ්ණමිතුං මඤ්ඤෙය්‍ය, පරං වා ජාතිආදීහි අවජානෙය්‍ය අත්තානං උච්චෙ යානෙ ය්‍යපෙන්තො, කිමඤ්ඤු අදස්සනා ය්‍යපෙන්වා අරියමග්ගෙන අරියසච්චදස්සනාභාවං කිමඤ්ඤං තස්ස එවං උණ්ණමාවජානනකාරණං සියාති.

දෙසනාපරියොසානෙන නන්දා හික්ඛුනි සංවෙගමාපාදි – “අහො වත රෙ, අහං බාලා, යා මංයෙව ආරබ්භ එවං විවිධධම්මදෙසනාපවත්තකස්ස භගවතො උපට්ඨානං නාගමාසි”න්ති. එවං සංවිග්ගා ව තමෙව ධම්මදෙසනං සමන්තාහරිත්වා තෙනෙව කම්මට්ඨානෙන කතිපයදිවසබ්භන්තරෙ අරහත්තං සච්ඡාකාසි. දුතියට්ඨානෙපි කිර

දෙසනාපරියොසානෙ චතුරාසීතියා පාණ්ඩුසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි, සිරිමා දෙවකඤ්ඤා අනාගාමිඵලං පත්තා, සො ච භික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය විජයසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. මුනිසුත්තවණ්ණනා

209. සන්ථවානො භයං ජාතන්ති මුනිසුත්තං. කා උප්පත්ති? න සබ්බස්සෙව සුත්තස්ස එකා උප්පත්ති, අපිචෙත්ථ ආදිතො තාව චතුත්තං ගාථානං අයමුප්පත්ති – හගච්ඡි කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ ගාමකාවාසෙ අඤ්ඤතරා දුග්ගතින්ථි මතපතිකා පුත්තං භික්ඛුසු පබ්බාපෙත්වා අත්තනාපි භික්ඛුනිසු පබ්බපී. තෙ උභොපි සාවත්ථියං වස්සං උපගන්ත්වා අභිණ්භං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දස්සනකාමා අහෙසුං. මාතා කිඤ්චි ලභිත්වා පුත්තස්ස හරති, පුත්තොපි මාතු. එවං සායම්පි පාතොපි අඤ්ඤමඤ්ඤං සමාගන්ත්වා ලද්ධං ලද්ධං සංවිහජමානා, සම්මොදමානා, සුබදුක්ඛං පුච්ඡමානා, නිරාසඬිකා අහෙසුං. තෙසං එවං අභිණ්භදස්සනෙන සංසග්ගො උප්පජ්ජී, සංසග්ගා විස්සාසො, විස්සාසා ඔතාරො, රාගෙන ඔතිණ්ණවිත්තානං පබ්බජිතසඤ්ඤා ච මාතුපුත්තසඤ්ඤා ච අන්තරධායී. තතො මරියාදවිතික්කමං කත්වා අසද්ධම්මං පටිසෙවිංසු, අයසජ්ජත්තා ච විබ්භමිත්වා අගාරමජ්ඣෙව වස්සි. භික්ඛු හගචතො ආරොවෙසුං. “කිං නු සො, භික්ඛවෙ, මොසපුරිසො මඤ්ඤති න මාතා පුත්තෙ සාරජ්ජති, පුත්තො වා පන මාතරි”ති ගරහිත්වා “නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකරූපම්පි සමනුපස්සාමී”තිආදිනා (අ. නි. 5.55) අවසෙසසුත්තෙනපි භික්ඛු සංවෙජෙත්වා “තස්මාතිහ, භික්ඛවෙ –

“විසං යථා හලාහලං, තෙලං පක්කුටීතං යථා;
තම්බලොහවිලිනංව, මාතුගාමං විචජ්ජයෙ”ති ව. –

චත්වා පුත භික්ඛුනං ධම්මදෙසනත්ථං – “සන්ථවානො භයං ජාත”න්ති ඉමා අත්තුපනායිකා චතස්සො ගාථා අභාසී.

තත්ථ සන්ථවො තණ්හාදිට්ඨිමිත්තහෙදෙන තිවිධොති පුබ්බෙ චුත්තො. ඉධ තණ්හාදිට්ඨිසන්ථවො අධිජ්ජෙතො. තං සන්ධාය හගවා ආහ – “පස්සථ, භික්ඛවෙ, යථා ඉදං තස්ස මොසපුරිසස්ස සන්ථවානො භයං ජාත”න්ති. තඤ්චි තස්ස අභිණ්භදස්සනකාමාදිතණ්හාය බලවකිලෙසහයං ජාතං, යෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තො මාතරි විජ්ජට්ඨපජ්ජී. අත්තානුචාදාදිකං වා මහාභයං, යෙන සාසනං ඡඩ්ඛෙත්වා විබ්භන්තො. නිකෙතාති “රූපනිමිත්තනිකෙතවිසාරවිතිබන්ධා බො, ගහපති, ‘නිකෙතසාරි’ති වුවච්ඡි”තිආදිනා (සං. නි. 3.3) නයෙන චුත්තා ආරම්මණජ්ජහෙදා. ජායතෙ රජොති රාගදොසමොහරජො ජායතෙ. කිං චුත්තං හොති? න කෙවලඤ්ච තස්ස සන්ථවානො භයං ජාතං, අපිච බො පන යදෙන කිලෙසානං නිවාසට්ඨෙන සාසවාරම්මණං “නිකෙත”න්ති වුවච්ඡි, ඉදානිස්ස භින්තසංවරන්තා අතික්කන්තමරියාදන්තා සුට්ඨුතරං තතො නිකෙතා ජායතෙ රජො, යෙන සංකිලිට්ඨවිත්තො අනායබ්බසනං පාපුණ්ණස්සති. අථ වා පස්සථ, භික්ඛවෙ, යථා ඉදං තස්ස මොසපුරිසස්ස සන්ථවානො භයං ජාතං, යථා ච සබ්බපුප්පජනානං නිකෙතා ජායතෙ රජොති එවම්පෙන පද්දවයං යොජෙතබ්බං.

සබ්බථා පන ඉමිනා පුරිමද්ධෙන හගවා පුප්පජනදස්සනං ගරහිත්වා අත්තනො දස්සනං පසංසන්තො “අනිකෙත”න්ති පච්ඡිමද්ධමාහ. තත්ථ යථාචුත්තනිකෙතපටික්ඛෙපෙන අනිකෙතං, සන්ථවපටික්ඛෙපෙන ච අසන්ථවං වෙදිතබ්බං. උභයම්පෙන නිබ්බාතස්සාධිවචනං. එතං වෙ මුනිදස්සනන්ති එතං අනිකෙතමසන්ථවං බුද්ධමුනිනා දිට්ඨන්ති අත්ථො. තත්ථ වෙති විම්භයත්ථෙ නිපාතො දට්ඨබ්බො. තෙන ව යං නාම නිකෙතසන්ථවවසෙන මාතාපුත්තෙසු විජ්ජට්ඨපජ්ජමානෙසු අනිකෙතමසන්ථවං, එතං මුනිනා දිට්ඨං අහො අබ්භුතන්ති අයමධිජ්ජායො සිද්ධො හොති. අථ වා මුනිනො දස්සනන්තිපි මුනිදස්සනං, දස්සනං නාම බන්ති රූචි, බමති වෙච රූච්චති වාති අත්ථො.

210. දුතියගාථාය යො ජාතමුච්ඡිජ්ජාති යො කිස්මිඤ්චිදෙව චත්ථුස්මිං ජාතං භූතං නිබ්බන්තං කිලෙසං යථා උප්පන්තාකුසලජ්ජහානං හොති, තථා වායමන්තො තස්මිං චත්ථුස්මිං පුත අනිබ්බන්තනවසෙන උච්ඡින්දිත්වා යො අනාගතොපි කිලෙසො තථාරූපජ්ජවිචයසමොධානෙ නිබ්බන්තිතුං අභිමුඛිභූතන්තා චත්තමානසම්පෙ චත්තමානලක්ඛණෙන “ජායන්තො”ති වුවච්ඡි, තඤ්ච න රොපයෙය්‍ය ජායන්තං, යථා අනුප්පන්තාකුසලානුප්පාදො හොති, තථා වායමන්තො න නිබ්බන්තෙය්‍යාති අත්ථො. කථඤ්ච න නිබ්බන්තෙය්‍යා? අස්ස නානුප්පවෙච්ඡෙ, යෙන පච්චයෙන සො නිබ්බන්තෙය්‍ය තං නානුප්පවෙසෙය්‍ය න සමොධානෙය්‍ය. එවං සම්භාරවෙකල්ලකරණෙන තං න රොපයෙය්‍ය ජායන්තං. අථ වා යස්මා මග්ගභාවනාය අතීතාපි කිලෙසා උච්ඡිජ්ජන්ති ආයතිං විපාකාභාවෙන චත්තමානාපි න රොපියන්ති තදභාවෙන, අනාගතාපි චත්තසන්තතිං නානුප්පවෙසියන්ති උප්පත්තිසාමන්ථියවිසානෙන, තස්මා යො අරියමග්ගභාවනාය ජාතමුච්ඡිජ්ජ න රොපයෙය්‍ය ජායන්තං, අනාගතම්පි වස්ස ජායන්තස්ස නානුප්පවෙච්ඡෙ, තමාහු එකං මුනිනං වරන්තං, සො ච අද්දක්ඛි සන්තිපදං මහෙසීති එවම්පෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බො. එකන්තනික්කිලෙසනාය එකං, සෙට්ඨට්ඨෙන වා එකං. මුනිනන්ති මුනිං, මුනිසු වා එකං. වරන්තන්ති

සබ්බාකාරපරිපූරාය ලොකත්ථවරියාය අවසෙසවරියාහි ව වරන්තං. අද්දක්ඛිති අද්දස. සොති යො ජාතමුච්ඡ්ඡප්ප අරොපනෙ අනානුප්පවෙසනෙ ව සමත්ථතාය “න රොපයෙයා ජායන්තමස්ස නානුප්පවෙච්ඡෙ”ති වුත්තො බුද්ධමුනි. සන්තිපදන්ති සන්තිකොට්ඨාසං, ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතවිපස්සනානිබ්බානභෙදාසු තිසු සම්මුතිසන්ති, තද්ධිගසන්ති, අව්චන්තසන්තිසු සෙට්ඨං එවං අනුපසන්නෙ ලොකෙ අව්චන්තසන්තිං අද්දස මහෙසිති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

211. තතියගාථාය සබ්බායාති ගණයින්වා, පරිච්ඡින්නින්වා විමංසින්වා යථාභූතතො ඤත්වා, දුක්ඛපරිඤ්ඤාය පරිජානිත්වාති අත්ථො. වත්ථුනීති යෙසු එවමයං ලොකො සජ්ජති, තානි බන්ධායතනධාතුභෙදානි කිලෙසට්ඨානානි. පමාය බීජන්ති යං තෙසං වත්ථුනං බීජං අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණං, තං පමාය හිංසින්වා, බාධින්වා, සමුච්ඡෙදප්පහානෙන පජ්ඣින්වාති අත්ථො. සිනෙහමස්ස නානුප්පවෙච්ඡෙති යෙන තණ්හාදිට්ඨිසිනෙහෙන සිනෙහිතං තං බීජං ආයතිං පටිසන්ධිවසෙන තං යථාචුත්තං වත්ථුසස්සං විරුහෙයා, තං සිනෙහමස්ස නානුප්පවෙච්ඡෙ, තප්පටිපක්ඛාය මග්ගභාවනාය තං නානුප්පවෙසෙයාති අත්ථො. ස වෙ මුනි ජාතිබයන්තදස්සිති සො එවරූපො බුද්ධමුනි නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය ජාතියා ව මරණස්ස ව අන්තභූතස්ස නිබ්බානස්ස දිට්ඨත්තා ජාතික්ඛයන්තදස්සි තක්කං පහාය න උපෙති සඬ්ඛං. ඉමාය වතුසච්චභාවනාය නවප්පභෙදම්පි අකුසලචිතක්කං පහාය සඋපාදිසෙසනිබ්බානධාතූපත්තියා “දෙවො වා මනුස්සො වා”ති න උපෙති සඬ්ඛං. අපරිනිබ්බතො එව වා යථා කාමචිතක්කාදිනො චිතක්කස්ස අප්පභිනත්තා “අයං පුග්ගලො රත්තො”ති වා “දුට්ඨො”ති වා සඬ්ඛං උපෙති, එවං තක්කං පහාය න උපෙති සඬ්ඛන්ති එවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො .

212. වතුත්ථගාථාය අඤ්ඤායාති අනිච්චාදිනෙයෙන ජානිත්වා. සබ්බානීති අනවසෙසානි, නිවෙසනානීති කාමභවාදිකෙ භවෙ. නිවසන්ති හි තෙසු සත්තා, තස්මා “නිවෙසනානී”ති වුව්චන්ති. අනිකාමයං අඤ්ඤතරම්පි තෙසන්ති එවං දිට්ඨාදිනවත්තා තෙසං නිවෙසනානං එකම්පි අපත්ථෙත්තො සො එවරූපො බුද්ධමුනි මග්ගභාවනාබලෙන තණ්හාගෙධස්ස විගතත්තා චීතගෙධො, චිතගෙධත්තා එව ව අගිද්ධො, න යථා එකෙ අචීතගෙධො එව සමානා “අගිද්ධම්හා”ති පටිජානන්ති, එවං. නායුහතීති තස්ස තස්ස නිවෙසනස්ස නිබ්බන්තකං කුසලං වා අකුසලං වා න කරොති. කිං කාරණා? පාරගතො හි භොති, යස්මා එවරූපො සබ්බනිවෙසනානං පාරං නිබ්බානං ගතො භොතීති අත්ථො.

එවං පට්ඨගාථාය පුට්ඨජ්ජනදස්සනං ගරහින්වා අත්තතො දස්සනං පසංසන්තො දුතියගාථාය යෙහි කිලෙසෙහි පුට්ඨජ්ජනො අනුපසන්නො භොති, තෙසං අභාවෙන අත්තතො සන්තිපදාධිගමං පසංසන්තො තතියගාථාය යෙසු වත්ථුසු පුට්ඨජ්ජනො තක්කං අප්පහාය තථා තථා සඬ්ඛං උපෙති, තෙසු වතුසච්චභාවනාය තක්කං පහාය අත්තතො සබ්බානුපගමනං පසංසන්තො වතුත්ථගාථාය ආයතිම්පි යානි නිවෙසනානි කාමයමානො පුට්ඨජ්ජනො භවතණ්හාය ආයුහති, තෙසු තණ්හාභාවෙන අත්තතො අනායුහනං පසංසන්තො වතුහි ගාථාහි අරහත්තනිකුට්ඨෙනෙව එකට්ඨුප්පත්තිකං දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

213. සබ්බාහිභුන්ති කා උප්පත්ති? මහාපුරිසො මහාහිනික්ඛමනං කත්වා අනුපුබ්බෙන සබ්බඤ්ඤානං පත්වා ධම්මවක්කප්පවත්තනත්ථාය බාරාණසිං ගච්ඡන්තො බොධිමණ්ඩස්ස ව ගයාය ව අත්තරෙ උපකෙතාජීවකෙන සමාගච්ඡි. තෙන ව “විජ්ජසන්තානි බො තෙ, ආවුසො, ඉන්ද්‍රියානී”තිආදිනා (ම. නි. 1.285; මහාව. 11) නයෙන පුට්ඨො “සබ්බාහිභු”තිආදීනි ආහ. උපකො “භූපෙය්‍යාවුසො”ති වත්වා, සීසං ඔකම්පෙත්වා, උම්මග්ගං ගහෙන්වා පක්කාමි . අනුක්කමෙන ව වඩ්ඛභාරජනපදෙ අඤ්ඤතරං මාගච්ඡගාමං පාපුණි. තමෙන මාගච්ඡපෙට්ඨකො දිස්වා – “අහො අප්පිච්ඡො සමණො වත්ථම්පි න නිවාසෙති, අයං ලොකෙ අරහා”ති සරං නෙත්වා මංසරසෙන පරිච්ඡිත්වා භුත්තාවිඤ්ච නං සපුත්තදාරො වන්දිත්වා “ඉධෙව, භන්තෙ, වසථ, අහං පච්චයෙන උපට්ඨතිස්සාමි”ති නිමන්තෙන්වා, වසනොකාසං කත්වා අදාසි. සො තත්ථ වසති.

මාගච්ඡකො ගිම්මකාලෙ උදකසම්පන්නෙ සීතලෙ පදෙසෙ වරිතුං දුරං අපක්කන්තෙසු මිගෙසු තත්ථ ගච්ඡන්තො “අම්හාකං අරහත්තං සක්කච්චං උපට්ඨහස්සු”ති ඡාවං නාම ධිතරං ආණාපෙත්වා අගමාසි සද්ධිං පුත්තභාතුකෙහි. සා වස්ස ධිතා දස්සනියා භොති කොට්ඨාසසම්පන්නා. දුතියදිවසෙ උපකො සරං ආගතො තං දාරිකං සබ්බං උපචාරං කත්වා, පරිච්ඡිතුං උපගතං දිස්වා, රාගෙන අභිභූතො භුඤ්ජිතුම්පි අසක්කොන්තො භාජනෙන භත්තං ආදාය වසනට්ඨානං ගන්ත්වා, භත්තං එකමන්තෙ නික්ඛිපින්වා – “සචෙ ඡාවං ලභාමි, ජීවාමි, නො චෙ, මරාමි”ති නිරාභාරො සයි. සත්තමෙ දිවසෙ මාගච්ඡකො ආගන්ත්වා ධිතරං උපකස්ස පවත්තිං පුච්ඡි. සා – “එකදිවසමෙව ආගන්ත්වා පුන නාගතපුබ්බො”ති ආහ. මාගච්ඡකො “ආගතවෙසෙනෙව නං උපසංඛිකම්ත්වා පුච්ඡස්සාමි”ති තඬ්ඛණඤ්ඤෙව ගන්ත්වා – “කිං, භන්තෙ, අථාසුක”න්ති පාදෙ පරාමසන්තො පුච්ඡි. උපකො නිත්ථුනන්තො පරිවත්තතියෙව. සො “වද, භන්තෙ, යං මයා සක්කා කාතුං, සබ්බං කරිස්සාමි”ති ආහ. උපකො – “සචෙ ඡාවං ලභාමි, ජීවාමි, නො චෙ, ඉධෙව මරණං සෙය්‍යා”ති ආහ. “ජානාසි පන, භන්තෙ, කිඤ්චි සිජ්ජ”න්ති? “න ජානාමි”ති . “න, භන්තෙ, කිඤ්චි සිජ්ජං අජානන්තෙන සක්කා සරාවාසං අධිට්ඨාතු”න්ති? සො ආහ – “නාහං කිඤ්චි සිජ්ජං ජානාමි, අපිච තුම්හාකං මංසභාරකො භවිස්සාමි, මංසඤ්ච චික්කිණ්ණස්සාමි”ති. මාගච්ඡකොපි “අම්හාකං එතදෙව රූච්චති”ති උත්තරසාටකං දත්වා, සරං ආනෙත්වා ධිතරං අදාසි. තෙසං සංවාසමන්ථාය පුත්තො විජාසි. සුභද්දොතිස්ස නාමං අකංසු. ඡාවා

පුත්තකොසනගීතෙන උපකං උප්පණ්ඨෙසි. සො තං අසහන්තො “හද්දෙ, අහං අනන්තජිනස්ස සන්තිකං ගච්ඡාමි”ති මජ්ඣිමනිකායෙහි පක්කාමි.

හගවා ව තෙන සමයෙන සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනමහාවිහාරෙ. අප්ථං බො හගවා පටිකච්චෙව භික්ඛු ආණාපෙසි – “යො, භික්ඛවෙ, අනන්තජිනොති පුච්ඡමානො ආගච්ඡති, තස්ස මං දස්සෙය්‍යාපා”ති. උපකොපි බො අනුපුබ්බෙනෙව සාවත්ථියං ආගන්ත්වා විහාරමජ්ඣෙය්‍යං යන්වා “ඉමස්මිං විහාරෙ මම සභායො අනන්තජිනො නාම අත්ථි, සො කුභිං වසති”ති පුච්ඡි. තං භික්ඛු හගවතො සන්තිකං නයිස්ස. හගවා තස්සානුරූපං ධම්මං දෙසෙසි. සො දෙසනාපරියොසානෙන අනාගාමිච්චෙ පතිට්ඨාසි. භික්ඛු තස්ස පුබ්බජ්ජවත්තිං සුත්වා කපං සමුට්ඨාපෙසුං – “හගවා පඨමං නිස්සිරිකස්ස නග්ගසමණස්ස ධම්මං දෙසෙසි”ති. හගවා තං කථාසමුට්ඨානං විදිත්වා ගන්ධකුට්තො නික්ඛම්ම තඨ්ඨණානුරූපෙන පාටිභාරියෙන බුද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති? තෙ සබ්බං කපෙසුං. තතො හගවා – “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො අහෙනුඅප්පච්චයා ධම්මං දෙසෙති, නිම්මලා තථාගතස්ස ධම්මදෙසනා, න සක්කා තත්ථ දොසං දට්ඨං. තෙන, භික්ඛවෙ, ධම්මදෙසනුපනිස්සයෙන උපකො එතරහි අනාගාමී ජාතො”ති වත්වා අත්තනො දෙසනාමලාභාවදීපිකං ඉමං ගාථමහාසි.

තස්සත්ථො – සාසවෙසු සබ්බන්ධායතනධාතුසු ඡන්දරාගප්පභානෙන තෙහි අනභිභූතත්තා සයඤ්ච තෙ ධම්මෙ සබ්බෙ අභිභූයා පවත්තත්තා සබ්බාභිභූ. තෙසඤ්ච අඤ්ඤෙසඤ්ච සබ්බධම්මානං සබ්බාකාරෙන විදිතත්තා සබ්බවිදුං. සබ්බධම්මදෙසනසමත්ථාය සොහනාය මෙධාය සමන්තාගතත්තා සුමෙධං. යෙසං තණ්හාදිට්ඨිලෙපානං වසෙන සාසවබන්ධාදිහෙදෙසු සබ්බධම්මෙසු උපලිම්පති, තෙසං ලෙපානං අභාවා තෙසු සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තං. තෙසු ව සබ්බධම්මෙසු ඡන්දරාගාභාවෙන සබ්බෙ තෙ ධම්මෙ ජහිත්වා ධීතත්තා සබ්බඤ්ජහං. උපධිවිවෙකනිත්තෙන විත්තෙන තණ්හක්ඛයෙ නිබ්බානෙ විසෙසෙන මුත්තත්තා තණ්හක්ඛයෙ විමුත්තං, අධිමුත්තත්ති වුත්තං හොති. තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්ති තම්පි පණ්ඨිතා සත්තා මුනිං වෙදයන්ති ජානන්ති. පස්සප්ඨ යාව පටිවිසිට්ඨොවායං මුනි, තස්ස කුතො දෙසනාමලන්ති අත්තානං විභාවෙති. විභාවනත්ථො හි එත්ථ වාසද්දොති. කෙච්ඡ පන වණ්ණයන්ති – “උපකො තදා තථාගතං දිස්වාපි ‘අයං බුද්ධමුනී’ති න සද්දහී”ති එවං භික්ඛු කපං සමුට්ඨාපෙසුං, තතො හගවා “සද්දහතු වා මා වා, ධීරා පන තං මුනිං වෙදයන්ති”ති දස්සෙත්තො ඉමං ගාථමහාසි.

214. පඤ්ඤාබලන්ති කා උප්පත්ති? අයං ගාථා රෙවතත්ථෙරං ආරබ්භ වුත්තා. තත්ථ “ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤ”ති ඉමිස්සා ගාථාය වුත්තනයෙනෙව රෙවතත්ථෙරස්ස ආදිතො පභූති පබ්බජ්ජා, පබ්බජිතස්ස බදිරවනෙ විහාරො, තත්ථ විහරතො විසෙසාධිගමො, හගවතො තත්ථ ගමනපච්චාගමනඤ්ච වෙදිතබ්බං. පච්චාගතෙ පන හගවති යො සො මහල්ලකභික්ඛු උපාහනං සම්මුස්සිත්වා පටිනිවත්තො බදිරරුක්ඛෙ ආලග්ගිතං දිස්වා සාවත්ථියං අනුප්පත්තො විසාඛාය උපාසිකාය “කිං, හන්තෙ, රෙවතත්ථෙරස්ස වසනොකාසො රමණියො”ති භික්ඛු පුච්ඡමානාය යෙහි භික්ඛුහි පසංසිතො, තෙ අපසාදෙන්තො “උපාසිකෙ, එතෙ තුච්ඡං හණන්ති, න සුන්දරො භූමිප්පදෙසො, අතිලුබ්බක්ඛලං බදිරවනමෙවා”ති ආහ. සො විසාඛාය ආගන්තුකහත්තං භුඤ්ජිත්වා පච්චාගත්තං මණ්ඩලමාලෙ සන්තිපතිතෙ භික්ඛු උප්පකොපෙන්තො ආහ – “කිං, ආචුසො, රෙවතත්ථෙරස්ස සෙනාසනෙ රමණියං තුම්හෙහි දිට්ඨ”න්ති. හගවා තං ඤාත්වා ගන්ධකුට්තො නික්ඛම්ම තඨ්ඨණානුරූපෙන පාටිභාරියෙන පරිසමජ්ඣං පත්වා, බුද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති? තෙ ආහංසු – “රෙවතං, හන්තෙ, ආරබ්භ කථා උප්පන්නා ‘එවං නවකම්මිකො කදා සමණධම්මං කරිස්සති’”ති. “න, භික්ඛවෙ, රෙවතො නවකම්මිකො, අරහා රෙවතො ඛිණ්ණසවො”ති වත්වා තං ආරබ්භ තෙසං භික්ඛුනං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථමහාසි.

තස්සත්ථො – දුබ්බලකරකිලෙසප්පභානසාධකෙන විකුබ්බනඅධිට්ඨානප්පභෙදෙන වා පඤ්ඤාබලෙන සමන්තාගතත්තා පඤ්ඤාබලං, වතුපාරිසුද්ධිසිලෙන ධූතඨගවතෙන ව උපපන්නත්තා සීලවතුපපන්නං, මග්ගසමාධිනා ඵලසමාධිනා ඉරියාපට්ඨසමාධිනා ව සමාහිතං, උපවාරප්පනාහෙදෙන ඤානෙන ඤානෙ වා රතත්තා ඤානරතං, සතිවෙපුල්ලප්පත්තත්තා සතිමං, රාගාදිසංගතො පමුත්තත්තා සංගා පමුත්තං, පඤ්චවෙතොබ්ලවතුආසවාභාවෙන අබ්බලං අනාසවං තං වාපි ධීරා මුනිං වෙදයන්ති. තම්පි එවං පඤ්ඤාදිගුණසංයුත්තං සංගාදිදොසවිසංයුත්තං පණ්ඨිතා සත්තා මුනිං වා වෙදයන්ති. පස්සප්ඨ යාව පටිවිසිට්ඨොවායං ඛිණ්ණසවමුනි, සො “නවකම්මිකො”ති වා “කදා සමණධම්මං කරිස්සති”ති වා කපං වත්තබ්බො. සො හි පඤ්ඤාබලෙන තං විහාරං නිට්ඨාපෙසි, න නවකම්මකරණෙන, කතකිච්චොව සො, න ඉදානි සමණධම්මං කරිස්සති රෙවතත්ථෙරං විභාවෙති. විභාවනත්ථො හි එත්ථ වා-සද්දොති.

215. එකං වරත්තන්ති කා උප්පත්ති? බොධිමණ්ඩනො පභූති යථාක්කමං කපිලවත්ථුං අනුප්පත්තෙ හගවති පිතාපුත්තසමාගමෙ වත්තමානෙ හගවා සම්මොදමානෙන රඤ්ඤා සුද්ධොදනෙන “තුම්හෙ, හන්තෙ, ගහට්ඨකාලෙ ගන්ධකරණ්ඩකෙ වාසිනාති කාසිකාදීනි දුස්සානි නිවාසෙත්වා ඉදානි කපං ඡින්නකානි පංසුකුලානි ධාරෙපා”ති එවමාදිනා වුත්තො රාජානං අනුනායමානො –

“යං ත්වං තාත වදෙ මය්හං, පට්ටුණ්ණං දුකුලකාසිකං;
පංසුකුලං තතො සෙය්‍යං, එතං මෙ අභිපත්ථිත”න්ති. –

ආදීනි වත්වා ලොකධම්මෙහි අත්තනො අවිකම්පභාවං දස්සෙත්තො රඤ්ඤා ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං සත්තපදගාථමහාසි.

තස්සත්ථො – පබ්බජ්ජාසංඛාරාදීනි එකං, ඉරියාපථාදීනි වරියානි වරන්තං. මොනෙය්‍යාධම්මසමන්තාගමෙන මුනිං. සබ්බධ්‍යානෙසු පමාදාහවතො අප්පමන්තං. අක්කොසනගරහනාදිහෙදාය නින්දාය චණ්ණනට්ඨානාදිහෙදාය පසංසාය වානි ඉමාසු නින්දාපසංසාසු පටිඝානුනයවසෙන අවෙධමානං. නින්දාපසංසාමුඛෙන චෙත්ථ අට්ඨපි ලොකධම්මා චුත්තානි වෙදිතබ්බා. සීහංව හෙරිසද්දාදියු සද්දෙසු අට්ඨසු ලොකධම්මෙසු පකතිවිකාරානුපගමෙන අසන්තසන්තං, පන්තෙසු වා සෙනාසනෙසු සන්තාසාහාවෙන. වාතංව සුත්තමයාදිහෙදෙ ජාලමිහි චතුරි මග්ගෙනි තණ්හාදිට්ඨිජාලෙ අසප්පමානං, අට්ඨසු වා ලොකධම්මෙසු පටිඝානුනයවසෙන අසප්පමානං. පදුමංව තොයෙන ලොකෙ ජාතමිපි යෙසං තණ්හාදිට්ඨිලෙපානං වසෙන සන්තා ලොකෙන ලිප්පන්ති, තෙසං ලෙපානං පහිනන්තා ලොකෙන අලිප්පමානං, නිබ්බානගාමිමග්ගං උප්පාදෙන්වා තෙන මග්ගෙන තෙතාරමඤ්ඤෙසං දෙවමනුස්සානං. අත්තනො පන අඤ්ඤෙන කෙනවි මග්ගං දස්සෙන්වා අනෙතබ්බන්තා අතඤ්ඤෙනෙය්‍යං තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්ති බුද්ධමුනිං වෙදයන්තිති අත්තානං විභාවෙති. සෙසමෙත්ථ චුත්තනයමෙව.

216. යො ඔගහණෙති කා උප්පත්ති? හගවතො පට්ඨානසම්බුද්ධස්ස චත්තාරි අසංඛාරෙය්‍යානි කප්පසතසහස්සඤ්ච පුරිතදසපාරමිදසඋපපාරමිදසපරමත්ථපාරමිප්පහෙදං අභිනිහාරගුණපාරමියො පුරෙත්වා තුසිතහවතො අභිනිබ්බන්තිගුණං තත්ථ නිවාසගුණං මහාවිලොකනගුණං ගබ්හවොක්කන්තිං ගබ්හවාසං ගබ්හනික්ඛමනං පද්විතිහාරං දිසාවිලොකනං බ්‍රහ්මගජ්ජනං මහාභිනික්ඛමනං මහාපධානං අභිසම්බොධිං ධම්මචක්කප්පවත්තනං චතුබ්බිධං මග්ගඤ්ඤාණං ඵලඤ්ඤාණං අට්ඨසු පරිසාසු අකම්පනඤ්ඤාණං, දසබලඤ්ඤාණං, චතුර්‍යෝනිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං, පඤ්චගතිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං, ඡබ්බිධං අසාධාරණඤ්ඤාණං, අට්ඨවිධං සාවකසාධාරණබුද්ධඤ්ඤාණං, චුද්දසවිධං බුද්ධඤ්ඤාණං, අට්ඨාරසබුද්ධගුණපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං, එකුනවිසතිවිධපච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං, සත්තසත්තතිවිධඤ්ඤාණවත්ථු එවමිච්චාදිගුණසතසහස්සෙ නිස්සාය පවත්තං මහාලාභසක්කාරං අසහමානෙහි තිත්ථියෙහි උය්‍යාජ්ජාය විඤ්චමාණවිකාය “එකං ධම්මං අතිතස්සා”ති ඉමිස්සා ගාථාය වත්ථුමිහි චුත්තනයෙන චතුර්‍යෝනිපරිච්ඡේදක භගවතො අයසෙ උප්පාදිතෙ තප්පව්වයා භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “එවරුපෙපි නාම අයසෙ උප්පන්නෙ න භගවතො චිත්තස්ස අඤ්ඤාත්තං අත්ථි”ති. තං ඤත්වා භගවා ගන්ධකුට්ටිනො නික්ඛමම තඤ්ඤානුරුපෙන පාටිභාරියෙන පරිසමජ්ඣං පත්වා, බුද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා, භික්ඛු ආමන්තෙසි – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති? තෙ සබ්බං ආරොවෙසුං. තතො භගවා – “බුද්ධා නාම, භික්ඛවෙ, අට්ඨසු ලොකධම්මෙසු තාදිනො භොන්ති”ති වත්වා තෙසං භික්ඛුනං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථමහාසි.

තස්සත්ථො – යථා නාම ඔගහණෙ මනුස්සානං න්හානතිත්ථෙ අධිගස්සනත්ථාය චතුරස්සෙ වා අට්ඨංසෙ වා ථම්මෙහි නිබ්බානෙ උච්චකුලිනාපි නිවකුලිනාපි අධිගං සංසන්ති, න තෙන ථම්මස්ස උන්නති වා ඔනති වා භොති. එවමෙවං යො ඔගහණෙ ථම්මොරිවාහිජායති යස්මිං පරෙ වාචාපරියන්තං වදන්ති. කිං චුත්තං භොති? යස්මිං වත්ථුස්මිං පරෙ තිත්ථියා වා අඤ්ඤෙ වා චණ්ණවසෙන උපරිමං වා අචණ්ණවසෙන හෙට්ඨිමං වා වාචාපරියන්තං වදන්ති, තස්මිං වත්ථුස්මිං අනුනයං වා පටිසං වා අනාපජ්ජමානො තාදිභාවෙන යො ඔගහණෙ ථම්මොරිව භවතිති. තං චිතරාගං සුසමාහිතින්ද්‍රියන්ති තං ඉට්ඨාරම්මණෙ රාගාහාවෙන චිතරාගං, අනිට්ඨාරම්මණෙ ව දොසමොහාහාවෙන සුසමාහිතින්ද්‍රියං, සුට්ඨු වා සමොධානෙන්වා යපිතින්ද්‍රියං, රක්ඛිතින්ද්‍රියං, ගොපිතින්ද්‍රියන්ති චුත්තං භොති. තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්ති බුද්ධමුනිං වෙදයන්ති, තස්ස කථං චිත්තස්ස අඤ්ඤාත්තං භවිස්සතිති අත්තානං විභාවෙති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

217. යො වෙ ධීතත්තොති කා උප්පත්ති? සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරා සෙට්ඨිධිතා පාසාදා ඔරුග්ග හෙට්ඨාපාසාදෙ තත්තවායසාලං ගන්ත්වා තසරං වට්ටෙන්තෙ දිස්වා තස්ස උජුභාවෙන තප්පට්ඨාගනිමිත්තං අග්ගහෙසි – “අහො වන සබ්බෙ සන්තා කායවච්චිමනොවඤ්ඤා පහාය තසරං විය උජුචිත්තා භවෙය්‍යු”න්ති. සා පාසාදං අභිරුහිත්වාපි පුනප්පුනං තදෙව නිමිත්තං ආවජ්ජෙන්ති නිසිදි. එවං පටිපන්නාය වස්සා න වරස්සෙව අනිච්චලක්ඛණං පාකටං අහොසි, තදනුසාරෙනෙව ව දුක්ඛානත්තලක්ඛණානිපි. අපස්සා තයොපි භවා ආදිත්තා විය උපට්ඨහිංසු. තං තථා විපස්සමානං ඤත්වා භගවා ගන්ධකුට්ටියං නිසින්නොව ඔහාසං මුඤ්චි. සා තං දිස්වා “කිං ඉද”න්ති ආවජ්ජෙන්ති භගවන්තං පස්සෙ නිසින්නම්ච දිස්වා උට්ඨාය පඤ්ඤාලිකා අට්ඨාසි. අපස්සා භගවා සප්පායං විදිත්වා ධම්මදෙසනාවසෙන ඉමං ගාථමහාසි.

තස්සත්ථො – යො වෙ එකග්ගචිත්තනය අකුප්පවිමුත්තිතාය ව චුඩ්ඪිභානිතං අභාවතො වික්ඛිණජාතිසංසාරන්තා භවන්තරුපගමනාහාවතො ව ධීතත්තො, පහිනකායවච්චිමනොවඤ්ඤාය අගතිගමනාහාවෙන වා තසරංව උජු, හිරොත්තප්පසම්පන්නන්තා ජිගුච්ඡති කම්මෙහි පාපකෙහි, පාපකානි කම්මානි ගුප්තං විය මුත්තගතං විය ව ජිගුච්ඡති, හිරියතිති චුත්තං භොති. යොගවිභාගෙන හි උපයොගත්ථෙ කරණවචනං සද්දසත්ථෙ සිජ්ඣති. විමංසමානො විසමං සමඤ්චාති කායවිසමාදිවිසමං කායසමාදිසමඤ්ච පහානාහාවනාකිච්චසාධනෙන මග්ගපඤ්ඤාය විමංසමානො උපපරික්ඛමානො. තං වාපි බිණාසවං ධීරා මුනිං වෙදයන්තිති. කිං චුත්තං භොති? යථාචුත්තනයෙන මග්ගපඤ්ඤාය විමංසමානො විසමං සමඤ්ච යො වෙ ධීතත්තො භොති, සො එවං තසරංව උජු හුත්වා කිඤ්චි විතික්කමං අනාපජ්ජන්තො ජිගුච්ඡති කම්මෙහි පාපකෙහි. තං වාපි ධීරා මුනිං වෙදයන්ති. යතො ඊදිසො භොතිති බිණාසවමුනිං දස්සෙන්තො අරහත්තනිකුටෙන ගාථං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සෙට්ඨිධිතා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. එත්ථ ව විකප්පෙ වා සමුච්චයෙ වා වාසද්දො දට්ඨබ්බො.

218. යො සඤ්ඤතත්තොති කා උප්පත්ති? හගවති කිර ආලවියං විහරන්තෙ ආලවිනගරෙ අඤ්ඤතරො තත්තවායො සත්තවස්සිකං ධිතරං ආණාපෙසි – “අම්ම, හියො අවසිට්ඨතසරං න ඛුහු, තසරං වට්ටෙන්වා ලහුං තත්තවායසාලං ආගච්ඡෙය්‍යාසි, මා බො විරාසි” ති. සා “සාධු” ති සම්පට්ඨි. සො සාලං ගන්ත්වා තත්තං විනෙන්තො අට්ඨාසි. තං දිවසඤ්ච හගවා මහාකරුණාසමාපත්තිනො වුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො තස්සා දාරිකාය සොනාපත්තිඵලපතිස්සයං දෙසනාපරියොසානෙ චතුරාසිනියා පාණසහස්සානඤ්ච ධම්මාභිසමයං දිස්වා පගෙව සරිරපටිප්ථගතං කත්වා පත්තවිවරමාදාය නගරං පාවිසි. මනුස්සා හගවන්තං දිස්වා – “අද්ධා අප්ප කොචි අනුග්ගහෙතඛිබො අත්ථි, පගෙව පට්ටියො හගවා” ති හගවන්තං උපගච්ඡිංසු. හගවා යෙන මග්ගෙන සා දාරිකා පිතුසන්තිකං ගච්ඡති, තස්මිං අට්ඨාසි. නගරවාසිනො තං පදෙසං සම්මජ්ජිත්වා, පරිප්ථොසිත්වා, පුප්ඵුපහාරං කත්වා, විතානං බන්ධිත්වා, ආසනං පඤ්ඤාපෙසුං. නිසිදි හගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ, මහාජනකායො පරිවාරෙන්වා අට්ඨාසි. සා දාරිකා තං පදෙසං පත්තා මහාජනපරිවුහුං හගවන්තං දිස්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දි. තං හගවා ආමන්තෙන්වා – “දාරිකෙ කුතො ආගතාසි” ති පුච්ඡි. “න ජානාමි හගවා” ති. “කුහිං ගම්ස්සසි” ති? “න ජානාමි හගවා” ති. “න ජානාසි” ති? “ජානාමි හගවා” ති. “ජානාසි” ති? “න ජානාමි හගවා” ති.

තං සුත්වා මනුස්සා උප්ඤ්ඤායන්ති – “පස්සට්, හො, අයං දාරිකා අත්තනො සරා ආගතාපි හගවතා පුච්ඡියමානා ‘න ජානාමි’ ති ආහ, තත්තවායසාලං ගච්ඡන්ති වාපි පුච්ඡියමානා ‘න ජානාමි’ ති ආහ, ‘න ජානාසි’ ති වුත්තා ‘ජානාමි’ ති ආහ, ‘ජානාසි’ ති වුත්තා ‘න ජානාමි’ ති ආහ, සබ්බං පච්චනිකමෙව කරොති” ති. හගවා මනුස්සානං තමන්ටං පාකටං කාතුකාමො තං පුච්ඡි – “කිං මයා පුච්ඡිතං, කිං තයා වුත්ත” ති? සා ආහ – “න මං, හන්තෙ, කොචි න ජානාති, සරතො ආගතා තත්තවායසාලං ගච්ඡති” ති; අපිච මං තුම්හෙ පටිසන්ධිවසෙන පුච්ඡට්, “කුතො ආගතාසි” ති, වුත්තිවසෙන පුච්ඡට්, “කුහිං ගම්ස්සසි” ති අහඤ්ච න ජානාමි. “කුතො චම්භි ආගතා; නිරයා වා දෙවලොකා වා” ති, න හි ජානාමි, “කුහිම්පි ගම්ස්සාමි නිරයං වා දෙවලොකං වා” ති, තස්මා “න ජානාමි” ති අවචං. තතො මං හගවා මරණං සන්ධාය පුච්ඡි – “න ජානාසි” ති, අහඤ්ච ජානාමි. “සබ්බෙසං මරණං ධුව” ති, තෙනාවොචං “ජානාමි” ති. තතො මං හගවා මරණකාලං සන්ධාය පුච්ඡි “ජානාසි” ති, අහඤ්ච න ජානාමි “කදා මරිස්සාමි කිං අප්ප වා උදාහු ස්වෙ වා” ති, තෙනාවොචං “න ජානාමි” ති. හගවා තාය විස්සජ්ජිතං පඤ්ඤං “සාධු සාධු” ති අනුමොදි. මහාජනකායොපි “යාව පණ්ඩිතා අයං දාරිකා” ති සාධුකාරසහස්සානි අදාසි. අට් හගවා දාරිකාය සප්පායං විදිත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො –

“අන්ධභූතො අයං ලොකො, තනුකෙන්ට් විපස්සති;
සකුණො ජාලමුත්තොච, අප්පො සග්ගාය ගච්ඡති” ති. (ධ. ප. 174) –

ඉමං ගාථමාහ. සා ගාථාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි, චතුරාසිනියා පාණසහස්සානඤ්ච ධම්මාභිසමයො අහොසි.

සා හගවන්තං වන්දිත්වා පිතු සන්තිකං අගමාසි. පිතා තං දිස්වා “විරෙනාගතා” ති කුද්ධො වෙගෙන තත්තෙ වෙමං පක්ඛිපි. තං නික්ඛම්ත්වා දාරිකාය කුච්ඡිං හින්දි. සා තත්තෙව කාලමකාසි. සො දිස්වා – “නාහං මම ධිතරං පහරිං, අපිච බො ඉමං වෙමං වෙගසා නික්ඛම්ත්වා ඉම්ස්සා කුච්ඡිං හින්දි. ජීවති නු බො නනු බො” ති වීමංසන්තො මතං දිස්වා වින්තෙසි – “මනුස්සා මං ‘ඉම්නා ධිතා මාරිතා’ ති ඤන්වා උපක්කොසෙය්‍යුං, තෙන රාජාපි ගරුකං දණ්ඩං පණෙය්‍යා, හන්දාහං පටිකච්චෙව පලායාමි” ති. සො දණ්ඩහයෙන පලායන්තො හගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා අරඤ්ඤෙ වසන්තානං භික්ඛුනං වසනොකාසං පාපුණි. තෙ ව භික්ඛු උපසඬකම්ත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. තෙ තං පබ්බාජෙන්වා තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං අදංසු. සො තං උග්ගහෙන්වා වායමන්තො න විරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි, තෙ වස්ස ආවරිඤ්ඤාප්පකායා. අට් මහාපවාරණාය සබ්බෙව හගවතො සන්තිකං අගමංසු – “විසුද්ධිපවාරණං පචාරෙස්සාමා” ති. හගවා පචාරෙන්වා වුත්තට්ඨස්සො භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුහුං ගාමනිගමාදිසු වාරිකං වරමානො අනුපුබ්බෙන ආලවිං අගමාසි. තත්තං මනුස්සා හගවන්තං නිමන්තෙන්වා දානාදීනි කරොන්තා තං භික්ඛුං දිස්වා “ධිතරං මාරෙන්වා ඉදාති කං මාරතුං ආගතොසි” තිආදීනි වත්වා උප්පණ්ඨෙසුං. භික්ඛු තං සුත්වා උපට්ඨානවෙලායං උපසඬකම්ත්වා හගවතො එතමන්ටං ආරොචෙසුං. හගවා – “න, භික්ඛවෙ, අයං භික්ඛු ධිතරං මාරෙසි, සා අත්තනො කම්මෙන මතා” ති වත්වා තස්ස භික්ඛුනො මනුස්සෙහි දුබ්බිජානං බිණ්ණසවමුනිභාවං පකාසෙන්තො භික්ඛුනං ධම්මදෙසනන්ටං ඉමං ගාථමාහසි.

තස්සත්ථො – යො තිසුපි කම්මද්වාරෙසු සිලසංයමෙන සංයතන්තො කායෙන වා වාචාය වා චෙතසා වා හිංසාදිකං න කරොති පාපං, තඤ්ච බො පන දහරො වා දහරවයෙ ධිතො, මජ්ඣිමො වා මජ්ඣිමවයෙ ධිතො, එතෙනෙව නයෙන ථෙරො වා පච්ඡිමවයෙ ධිතොති කදාවිපි න කරොති. කිං කාරණා? යතත්තො, යස්මා අනුත්තරාය වීරියා සබ්බපාපෙහි උපරතවිත්තොති වුත්තං හොති.

ඉදානි මුනි අරොසනෙය්‍යො න සො රොසෙති කඤ්චිති එතෙසං පදානං අයං යොජනා ව අධිප්පායො ව – සො බිණ්ණසවමුනි අරොසනෙය්‍යො “ධිතුමාරකො” ති වා “පෙසකාරො” ති වා එවමාදිනා නයෙන කායෙන වා වාචාය වා රොසෙතුං, සට්ටෙතුං, බාධෙතුං අරහො න හොති. සොපි හි න රොසෙති කඤ්චි, “නාහං මම ධිතරං මාරෙමි, ත්වං මාරෙසි, තුම්හාදිසො වා මාරෙති” තිආදීනි වත්වා කඤ්චි න රොසෙති, න සට්ටෙති, න බාධෙති, තස්මා සොපි න රොසනෙය්‍යො. අපිච බො පන “තිට්ඨතු නාගො, මා නාගං සට්ටෙසි, නමො කරොහි නාගස්සා” ති (ම. නි. 1.249) වුත්තනෙයෙන නමස්සිතඛිබොයෙව හොති. තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්තිති එත්තං පන තම්පි ධීරාව මුනිං වෙදයන්තිති

එවං පදවිභාගො වෙදිතබ්බො. අධිප්පායො චෙත්ථ – තං “අයං අරොසනෙය්‍යා”ති එතෙ බාලමනුස්සා අජානිත්වා රොසෙන්නි. යෙ පන ධීරා භොන්නි, තෙ ධීරාව තම්පි මුනිං වෙදයන්නි, අයං බිණ්ණාසවමුනිති ජානන්නිති.

219. යදග්ගතොති කා උප්පත්ති? සාවත්ථියං කිර පඤ්චග්ගදායකො නාම බ්‍රාහ්මණො අහොසි. සො නිජ්ඵප්පමානෙසු සස්සෙසු ඛෙත්තග්ගං, රාසග්ගං, කොට්ඨග්ගං, කුම්භිඅග්ගං, භොජනග්ගන්ති ඉමානි පඤ්ච අග්ගානි දෙති. තත්ථ පයමපක්කානියෙව සාලි-යව-ගොධුම-සීසානි ආහරාපෙත්වා යාගුපායාසපුටුකාදීනි පටියාදෙත්වා “අග්ගස්ස දාතා මෙධාවී, අග්ගං සො අධිගච්ඡති”ති එවංදිට්ඨිකො හුත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඛිසස්ස දානං දෙති, ඉදමස්ස ඛෙත්තග්ගදානං. නිජ්ඵත්තෙසු පන සස්සෙසු ලාභිතෙසු මද්දිතෙසු ච වරධඤ්ඤානි ගහෙත්වා තථෙව දානං දෙති, ඉදමස්ස රාසග්ගදානං. පුන තෙහි ධඤ්ඤෙහි කොට්ඨාගාරානි පුරාපෙත්වා පයමකොට්ඨාගාරවිවරණෙ පයමනිභටානි ධඤ්ඤානි ගහෙත්වා තථෙව දානං දෙති, ඉදමස්ස කොට්ඨග්ගදානං. යං යදෙව පනස්ස සරෙ රන්ධෙති, තතො අග්ගං අනුප්පත්තපබ්බජිතානං අදත්වා අන්තමසො දාරකානම්පි න කිඤ්චි දෙති, ඉදමස්ස කුම්භිඅග්ගදානං. පුන අන්තතො භොජනකාලෙ පයමුපනීතං භොජනං පුරෙහත්තකාලෙ සඛිසස්ස, පච්ඡාහත්තකාලෙ සම්පත්තයාවකානං, තදභාවෙ අන්තමසො සුනබානම්පි අදත්වා න භුඤ්ජති, ඉදමස්ස භොජනග්ගදානං. එවං සො පඤ්චග්ගදායකොත්ථෙව අභිලක්ඛිතො අහොසි.

අපේකදිවසං භගවා පච්චුසසමයෙ බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්නො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස බ්‍රාහ්මණියා ච සොතාපත්තිමග්ගඋපනිස්සයං දිස්වා සරීරපටිජග්ගනං කත්වා අනිජ්ජගෙව ගන්ධකුටිං පාවිසි. භික්ඛු පිහිතද්වාරං ගන්ධකුටිං දිස්වා – “අප්ප භගවා එකකොව ගාමං පටිසිතුකාමො”ති ඤත්වා භික්ඛාවාරවෙලාය ගන්ධකුටිං පදක්ඛිණං කත්වා පිණ්ඩාය පටිසිංසු. භගවාපි බ්‍රාහ්මණස්ස භොජනවෙලායං නික්ඛමිත්වා සාවත්ථියං පාවිසි. මනුස්සා භගවත්තං දිස්වා එවං – “නුනප්ප කොචි සත්තො අනුග්ගහෙතබ්බො අත්ථි, තථා හි භගවා එකකොව පටිට්ඨො”ති ඤත්වා න භගවත්තං උපසඬකම්මෙසු නිමන්තනත්ථාය. භගවාපි අනුපුබ්බෙන බ්‍රාහ්මණස්ස සරද්වාරං සම්පත්වා අට්ඨාසි. තෙන ච සමයෙන බ්‍රාහ්මණො භොජනං ගහෙත්වා නිසින්තො භොති, බ්‍රාහ්මණී පනස්ස බීජනිං ගහෙත්වා ධීරා. සා භගවත්තං දිස්වා “සවායං බ්‍රාහ්මණො පස්සෙය්‍යා, පත්තං ගහෙත්වා සබ්බං භොජනං දදෙය්‍ය, තතො මෙ පුන පචිතබ්බං භවෙය්‍යා”ති චිත්තෙත්වා අප්පසාදඤ්ච මච්ඡෙරඤ්ච උප්පාදෙත්වා යථා බ්‍රාහ්මණො භගවත්තං න පස්සති, එවං තාලවණ්ටෙන පටිච්ඡාදෙසි. භගවා තං ඤත්වා සරීරාහං මුඤ්චි. තං බ්‍රාහ්මණො සුවණ්ණොභාසං දිස්වා “කිමෙත”න්ති උල්ලොකෙන්නො අද්දස භගවත්තං ද්වාරෙ ධීරං. බ්‍රාහ්මණීපි “දිට්ඨොනෙන භගවා”ති තාවදෙව තාලවණ්ටං නික්ඛිපිත්වා භගවත්තං උපසඬකම්මත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දි, වන්දිත්වා වස්සා උට්ඨහන්තියා සප්පායං විදිත්වා –

“සබ්බසො නාමරූපස්මිං, යස්ස නත්ථි මමායිතං;

අසතා ච න සොචති, ස වෙ භික්ඛුති වුවචති”ති. (ධ. ප. 367) –

ඉමං ගාථමභාසි. සා ගාථාපරියොසානෙයෙව සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණොපි භගවත්තං අන්තොසරං පවෙසෙත්වා, වරාසනෙ නිසීදාපෙත්වා, දක්ඛිණොදකං දත්වා, අන්තතො උපනිතභොජනං උපනාමෙසි – “කුම්භෙ, හන්තෙ, සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යා, සාධු, මෙ තං භොජනං අන්තතො පත්තෙ පතිට්ඨාපෙථා”ති. භගවා තස්ස අනුග්ගහත්ථං පටිග්ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජී. කතහත්තකිච්චො ච බ්‍රාහ්මණස්ස සප්පායං විදිත්වා ඉමං ගාථමභාසි.

තස්සත්ථො – යං කුම්භිතො පයමමෙව ගහිතත්තා අග්ගතො, අද්ධාවසෙසාය කුම්භියා ආගන්ත්වා තතො ගහිතත්තා මප්ඤ්ඤා, එකද්විකට්චිජුමත්තාවසෙසාය කුම්භියා ආගන්ත්වා තතො ගහිතත්තා සෙසතො වා පිණ්ඩං ලභෙථ. පරදත්තුපජීවිති පබ්බජිතො. සො හි උදකදන්තපොණං යපෙත්වා අවසෙසං පරෙතෙව දත්තං උපජීවති, තස්මා “පරදත්තුපජීවි”ති වුවචති. නාලං ථුතුං නොපි නිජ්ඵවචාදීනි අග්ගතො ලද්ධා අත්තානං වා දායකං වා ථොමෙතුම්පි නාරහති පහිනානුනයත්තා. සෙසතො ලද්ධා “කිං එතං ඉමිනා දින්ත”න්තිආදිනා නයෙන දායකං නිපාතෙත්වා අප්පියවචනානි වත්තාපි න භොති පහිනපටිසත්තා. තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්නීති තම්පි පහිනානුනයපටිසං ධීරාව මුනිං වෙදයන්නීති බ්‍රාහ්මණස්ස අරහත්තනිකුටෙන ගාථං දෙසෙසි. ගාථාපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිති.

220. මුනිං වරන්තන්ති කා උප්පත්ති? සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරො සෙට්ඨිපුත්තො උතුචසෙන තීසු පාසාදෙසු සබ්බසම්පත්තිහි පරිවාරයමානො දහරොව පබ්බජිතුකාමො හුත්වා, මාතාපිතරො යාවිත්වා, බග්ගවිසාණසුත්තෙ “කාමා හි විත්‍රා”ති (සු. නි. 50) ඉමිස්සා ගාථාය අට්ඨුප්පත්තියං චුත්තනයෙනෙව තික්ඛත්තුං පබ්බජිත්වා ච උප්පබ්බජිත්වා ච චතුත්ථවාරෙ අරහත්තං පාපුණි. තං පුබ්බපරිවයෙන භික්ඛු භණන්ති – “සමයො, ආවුසො, උප්පබ්බජිතු”න්ති. සො “අභබ්බො දානාහං, ආවුසො, විබ්භමිතු”න්ති ආහ. තං සුත්වා භික්ඛු භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා “එවමෙනං, භික්ඛවෙ, අභබ්බො සො දානි විබ්භමිතු”න්ති තස්ස බිණ්ණාසවමුනිභාවං ආවිකරොන්නො ඉමං ගාථමාහ.

තස්සත්ථො – මොනෙය්‍යාධම්මසමන්තාගමෙන මුනිං, එකවිභාරිතාය, පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරාසු වා වරියාසු යාය කායචි වරියාය වරන්තං, පුබ්බෙ විය මෙටුනධම්මෙ චිත්තං අකත්වා අනුත්තරාය වීරතියා වීරතං මෙටුනස්මා. දුතියපාදස්ස සම්බන්ධො – කිදිසං මුනිං වරන්තං වීරතං මෙටුනස්මාති වෙ? යො යොබ්බතෙ නොපනිබ්බකතෙ ක්වචි, යො භද්‍රෙපි යොබ්බතෙ වත්තමානෙ ක්වචි ඉත්ථීරූපෙ යථා පුරෙ, එවං මෙටුනරාගෙන න උපනිබ්බකති. අථ වා ක්වචි

අත්තනො වා පරස්ස වා යොබ්බනෙ “යුවා තාවමිහි, අයං වා යුවාති පටිසෙවාමි තාව කාමෙ”ති එවං යො රාගෙන න උපනිබ්බේති අයම්පෙත්ථ අත්ථො. න කෙවලඤ්ච වීරතං මෙට්ඨනස්මා, අපිච ඛො පන ජාතිමදාදිහෙදා මදා, කාමගුණෙසු සතිවිජ්ජවාසසංඛිතා පමාදාපි ච වීරතං, එවං මදජ්ජමාදා වීරතත්තා එව ච විජ්ජමුත්තං සබ්බකිලෙසබන්ධනෙහි. යථා වා එකො ලොකිකායපි වීරතියා වීරතො හොති, න එවං, කිං පන විජ්ජමුත්තං වීරතං, සබ්බකිලෙසබන්ධනෙහි විජ්ජමුත්තත්තා ලොකුත්තරවීරතියා වීරතන්තිපි අත්ථො. තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්තීති තම්පි ධීරා එව මුනිං වෙදයන්ති, තුම්හෙ පන නං න වෙදයථ, තෙන නං එවං භණ්ටාති දස්සෙති.

221. අඤ්ඤාය ලොකන්ති කා උප්පත්ති? භගවා කපිලවත්ථුස්මිං විහරති. තෙන සමයෙන නන්දස්ස ආභරණමඬගලං, අභිසෙකමඬගලං, ආවාහමඬගලන්ති තිණ් මඬගලාති අකංසු. භගවාපි තත්ථ නිමන්තිතො පඤ්චභි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා භුඤ්ජිත්වා නික්ඛමන්තො නන්දස්ස භත්ථෙ පත්තං අදාසි. තං නික්ඛමන්තං දිස්වා ජනපදකල්‍යාණි “තුවට්ටං ඛො, අයාපුත්ත, ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති ආහ. සො භගවතො ගාරවෙන “භන්ද භගවා පත්ත”න්ති වත්තුං අසක්කොන්තො විහාරමෙව ගතො. භගවා ගන්ධකුට්ටපරිවෙණෙ යත්වා “ආහර, නන්ද, පත්ත”න්ති ගහෙත්වා “පබ්බජිස්සසි”ති ආහ. සො භගවතො ගාරවෙන පටික්ඛිපිතුං අසක්කොන්තො “පබ්බජාමි, භගවා”ති ආහ. තං භගවා පබ්බාපෙසි. සො පන ජනපදකල්‍යාණියා වචනං පුනස්පුනං සරන්තො උක්කණ්ඨි. භික්ඛු භගවතො ආරොවෙසු. භගවා නන්දස්ස අනභිරුතිං විනොදෙතුකාමො “තාවතිංසභවනං ගතපුබ්බොසි, නන්දා”ති ආහ. නන්දො “නාහං, භන්තෙ, ගතපුබ්බො”ති අවොච.

තතො නං භගවා අත්තනො ආනුභාවෙන තාවතිංසභවනං නෙත්වා වෙජ්‍යන්තපාසාදද්වාරෙ අට්ඨාසි. භගවතො ආගමනං විදිත්වා සක්කො අච්ඡරාගණපරිවුතො පාසාදා ඔරොහි. තා සබ්බාපි කස්සපස්ස භගවතො සාවකානං පාදමක්ඛනතෙලං දත්වා කකුටපාදිනියො අහෙසු. අථ භගවා නන්දං ආමන්තෙසි – “පස්සසි නො, ත්වං නන්ද, ඉමාති පඤ්ච අච්ඡරාසතාති කකුටපාදාති”ති සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං. මාතුගාමස්ස නාම නිමිත්තානුබ්‍යාසඤ්ජනං ගහෙතබ්බන්ති සකලෙපි බුද්ධචචනෙ එතං නත්ථි. අථ ච පනෙත්ථ භගවා උපායකුසලතාය ආතුරස්ස දොසෙ උග්ගිලෙත්වා නීහරිතුකාමො වෙජ්ජො සුභොජනං විය නන්දස්ස රාගං උග්ගිලෙත්වා නීහරිතුකාමො නිමිත්තානුබ්‍යාසඤ්ජනග්ගහණං අනුඤ්ඤාසි යථා තං අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථි. තතො භගවා අච්ඡරාහෙතු නන්දස්ස බ්‍රහ්මචරියෙ අභිරුතිං දිස්වා භික්ඛු ආණාපෙසි – “භතකවාදෙන නන්දං වොදෙථා”ති. සො තෙහි වොදියමානො ලජ්ජිතො යොනියො මනසි කරොන්තො පටිපජ්ජිත්වා න වීරස්සෙව අරහත්තං සවිජාකාසි. තස්ස වඩ්ඤාමනකොටියං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසි. භගවතොපි ඤාණං උදපාදි. භික්ඛු අජානන්තා තථෙවායස්මන්තං වොදෙන්ති. භගවා “න, භික්ඛවෙ, ඉදාති නන්දො එවං වොදෙතබ්බො”ති තස්ස ඛිණ්ණාසවමුනිභාවං දීපෙන්තො තෙසං භික්ඛුනං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථමාසි.

තස්සත්ථො – දුක්ඛසච්චවචත්ථානකරණෙන බන්ධාදිලොකං අඤ්ඤාය ජානිත්වා වචත්ථපෙත්වා නිරොධසච්චසවිජිකිරියාය පරමත්ථදස්සිං, සමුදයජ්ජහානෙන වතුබ්බිධම්පි ඔසං, පභීතසමුදයත්තා රූපමදාදිවෙගසහනෙන වක්ඛාදිආයතනසමුද්දඤ්ච අතිතරිය අතිතරිත්වා අතික්කමිත්වා මග්ගභාවනාය, “තන්තිද්දෙසා තාදී”ති ඉමාය තාදිලක්ඛණප්පත්තියා තාදිං. යො වායං කාමරාගාදිකිලෙසරාසියෙව අවහනනට්ඨෙන ඔසො, කුච්ඡිතගතිපරියායෙන සමුද්දනට්ඨෙන සමුද්දො, සමුදයජ්ජහානෙනෙව තං ඔසං සමුද්දඤ්ච අතිතරිය අතිතිණ්ණොසත්තා ඉදාති තුම්හෙහි එවං චූචිචමානෙපි විකාරමනාපජ්ජනතාය තාදිම්පි එවම්පෙත්ථ අත්ථො ච අධිජ්ජායො ච වෙදිතබ්බො. තං ඡින්නගන්ථං අසිතං අනාසවන්ති ඉදං පනස්ස ථුතිචචනමෙව, ඉමාය වතුසච්චභාවනාය වතුන්තං ගන්ථානං ඡින්නත්තා ඡින්නගන්ථං, දිට්ඨියා තණ්හාය වා කත්ථවි අනිස්සිතත්තා අසිතං, වතුන්තං ආසවානං අභාවෙන අනාසවන්ති චුත්තං හොති. තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්තීති තම්පි ධීරාව ඛිණ්ණාසවමුනිං වෙදයන්ති තුම්හෙ පන අවෙදයමානා එවං භණ්ටාති දස්සෙති.

222. අසමා උභොති කා උප්පත්ති? අඤ්ඤතරො භික්ඛු කොසලරට්ඨෙ පච්චන්තගාමං නිස්සාය අරඤ්ඤෙ විහරති. තස්මිඤ්ච ගාමෙ මීගලුද්දකො තස්ස භික්ඛුනො වසනොකාසං ගන්ත්වා මීගෙ බන්ධති. සො අරඤ්ඤං පටිසන්තො ථෙරං ගාමං පිණ්ඩාය පටිසන්තම්පි පස්සති, අරඤ්ඤා ආගච්ඡන්තො ගාමතො නික්ඛමන්තම්පි පස්සති. එවං අභිණ්හදස්සනෙන ථෙරෙ ජාතසිනෙහො අහොසි. සො යදා බහුං මංසං ලහති, තදා ථෙරස්සාපි රසපිණ්ඩපාතං දෙති. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති – “අයං භික්ඛු ‘අමුකස්මිං පදෙසෙ මීගා තිට්ඨන්ති, වරන්ති, පානියං පිවන්ති’ති ලුද්දකස්ස ආරොවෙති. තතො ලුද්දකො මීගෙ මාරෙති, තෙන උභො සඬගම්ම ජීවිකං කප්පෙන්ති”ති. අථ භගවා ජනපදවාටිකං වරමානො තං ජනපදං අගමාසි. භික්ඛු ගාමං පිණ්ඩාය පටිසන්තා තං පවත්ති. සුත්වා භගවතො ආරොවෙසු. භගවා ලුද්දකෙන සද්ධිං සමානජීවිකාභාවසාධකං තස්ස භික්ඛුනො ඛිණ්ණාසවමුනිභාවං දීපෙන්තො තෙසං භික්ඛුනං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථමාසි.

තස්සත්ථො – යො ව, භික්ඛවෙ, භික්ඛු, යො ව ලුද්දකො, එතෙ අසමා උභො. යං මනුස්සා භණන්ති “සමානජීවිකා”ති, තං මිච්ඡා. කිං කාරණා? දුරවිහාරචුත්තිනො, දුරෙ විහාරො ව චුත්ති ව නෙසන්ති දුරවිහාරචුත්තිනො. විහාරොති වසනොකාසො, සො ව භික්ඛුනො අරඤ්ඤෙ, ලුද්දකස්ස ව ගාමෙ. චුත්තිති ජීවිකා, සා ව භික්ඛුනො ගාමෙ සපදානභික්ඛාවරියා, ලුද්දකස්ස ව අරඤ්ඤෙ මීගසකුණමාරණා. පුන වපරං ගිහී දාරපොසි, සො ලුද්දකො තෙන කම්මෙන පුත්තදාරං පොසෙති. අමමො ව සුබ්බතො, පුත්තදාරෙසු තණ්හාදිට්ඨිමමන්තවීරහිතො සුවචතත්තා

සුන්දරවත්තා ව සුබ්බතො සො බිණාසවහික්ඛු. පුන වපරං පරපාණරොධාය ගිහී අසඤ්ඤතො, සො ලුද්දකො ගිහී පරපාණරොධාය තෙසං පාණානං ජීවිතින්ද්‍රියපවිජේදාය කායවාචාචිත්තෙන අසංයතො. නිව්චං මුතී රක්ඛති පාණිනෙ යතො, ඉතරො පන බිණාසවමුති කායවාචාචිත්තෙන නිව්චං යතො සංයතො පාණිනො රක්ඛති. එවං සන්නෙ තෙ කථං සමානජීවිකා භවිස්සන්තිති?

223. සිබ්බි යථාති කා උප්පත්ති? භගවති කපිලවත්ථුස්මිං විහරන්තෙ සාකියානං කථා උදපාදි –

“පයමකසොතාපන්නො පච්ඡා සොතාපන්නිං පත්තස්ස ධම්මෙන වුඩ්ඪතරො හොති, තස්මා පච්ඡා සොතාපන්නෙන භික්ඛුනා පයමසොතාපන්නස්ස ගිහිනො අභිවාදනාදීනි කත්තබ්බානි”ති තං කථං අඤ්ඤතරො පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු සුත්වා භගවතො ආරොවෙසි. භගවා “අඤ්ඤා එව හි අයං ජාති, පුප්පනෙයාවත්ථු ලිඪග”න්ති සන්ධාය “අනාගාමීපි චෙ, භික්ඛවෙ, ගිහී හොති, තෙන තද්වුපබ්බජිතස්සාපි සාමණෙරස්ස අභිවාදනාදීනි කත්තබ්බානෙවා”ති වත්වා පුන පච්ඡා සොතාපන්නස්සාපි භික්ඛුනො පයමසොතාපන්නගහට්ඨතො අතිමහන්නං විසෙසං දස්සෙන්නො භික්ඛුනං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථමභාසි.

තස්සත්ථො – ය්වායං මත්ථකෙ ජාතාය සිබ්බාය සබ්භාවෙන සිබ්බි, මණ්දණ්ඩසදිසාය ගිවාය නිලගිවොති ව මයුරවිහඪගමො වුව්චති. සො යථා හරිතභංසනම්බනංසබීරභංසකාලභංසපාකභංසසුවණ්ණභංසෙසු ය්වායං සුවණ්ණභංසො, තස්ස භංසස්ස ජවෙන සොලසිමිපි කලං න උපෙනි. සුවණ්ණභංසො හි මුහුත්තකෙන යොජනසහස්සමිපි ගච්ඡති, යොජනමිපි අසමත්ථො ඉතරො. දස්සනීයතාය පන උහොපි දස්සනීයා හොන්ති, එවං ගිහී පයමසොතාපන්නොපි කිඤ්චාපි මග්ගදස්සනෙන දස්සනීයො හොති. අථ බො සො පච්ඡා සොතාපන්නස්සාපි මග්ගදස්සනෙන තුලාදස්සනීයභාවස්සාපි භික්ඛුනො ජවෙන නානුකරොති. කතමෙන ජවෙන? උපරිමග්ගවිපස්සනාඤ්ඤාණජවෙන. ගිහිනො හි තං ඤාණං දන්ධං හොති පුත්තදාරාදිජවාය ජට්ඨත්තා, භික්ඛුනො පන තික්ඛං හොති තස්සා ජවාය විජට්ඨත්තා. ස්වායමත්ථො භගවතා “මුනිනො විචිත්තස්ස වනම්හි ඤායතො”ති ඉමිනා පාදෙන දීපිතො. අයඤ්ඤි සෙක්ඛමුති භික්ඛු කායචිත්තවිවෙකෙන ව විචිත්තො හොති, ලක්ඛණාරම්මණුපනිජ්ඣානෙන ව නිව්චං වනස්මිං ඤායති. කුතො ගිහිනො එවරුපො විවෙකො ව ඤානඤ්චාති අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායොති?

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මුනිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො ව පයමො වග්ගො අත්ථවණ්ණනානායතො, නාමෙන

උරගවග්ගොති.

2. චූළවග්ගො

1. රතනසුත්තවණ්ණනා

යාතීධ භුතාතීති රතනසුත්තං. කා උප්පත්ති? අතීතෙ කිර වෙසාලියං දුබ්භික්ඛාදයො උපද්දවා උප්පජ්ජිංසු. තෙසං චූළසමනත්ථාය ලිච්ඡවයො රාජගහං ගන්ත්වා, යාවත්වා, භගවන්තං වෙසාලිමානයිංසු. එවං ආතීතො භගවා තෙසං උපද්දවානං චූළසමනත්ථාය ඉදං සුත්තමහාසි. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. පොරාණා පනස්ස වෙසාලිවත්ථුතො පභුති උප්පත්තිං වණ්ණයන්ති. සා එවං වෙදිතබ්බා – බාරාණසිරක්ඛේදො කිර අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති ගබ්භො සණ්ඨාසි. සා තං ඤාත්වා රක්ඛේදො නිවෙදෙසි. රාජා ගබ්භපරිහාරං අදාසි. සා සමිමා පරිහරියමානගබ්භා ගබ්භපරිපාකකාලෙ විජායනසරං පාවිසි. පුඤ්ඤවතීනං පච්චුසසමයෙ ගබ්භවුට්ඨානං හොති, සා ව තාසං අඤ්ඤතරා, තෙන පච්චුසසමයෙ අලත්තකපටලබන්ධුජීවකපුප්ඵසදිසං මංසපෙසිං විජායි. තතො “අඤ්ඤා දෙවියො සුවණ්ණබ්බිමසදිසෙ පුත්තෙ විජායන්ති, අග්ගමහෙසි මංසපෙසින්ති රක්ඛේදො පුරතො මම අවණ්ණො උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති චින්තෙන්වා තෙන අවණ්ණභයෙන තං මංසපෙසිං එකස්මිං භාජනෙ පක්ඛිපින්වා අඤ්ඤෙන පටිකුජ්ජින්වා රාජමුද්දිකාය ලක්ඛේත්වා ගඬගාය සොතෙ පක්ඛිපාපෙසි. මනුස්සෙහි ඡඩ්ඨිතමත්තෙ දෙවතා ආරක්ඛං සංවිදහිංසු. සුවණ්ණපට්ටිකඤ්චෙන්ථ ජාතිහිඬගුලකෙන “බාරාණසිරක්ඛේදො අග්ගමහෙසියා පජා”ති ලිඛිත්වා බන්ධිංසු. තතො තං භාජනං ඌමිහයාදීහි අනුපද්දුතං ගඬගාය සොතෙන පායාසි.

තෙන ව සමයෙන අඤ්ඤතරො තාපසො ගොපාලකුලං නිස්සාය ගඬගාය තීරෙ වසති. සො පාතොවගඬගං ඔතිණ්ණො තං භාජනං ආගච්ඡන්තං දිස්වා පංසුකුලසඤ්ඤාය අග්ගමහෙසි. තතො තත්ථ තං අක්ඛරපට්ටිකං රාජමුද්දිකාලක්ඛණඤ්ච දිස්වා මුඤ්චින්වා තං මංසපෙසිං අද්දස. දිස්වානස්ස එතදහොසි – “සියා ගබ්භො, තථා හිස්ස දුග්ගන්ධපුත්තිභාවො නත්ථී”ති තං අස්සමං නෙත්වා සුද්ධෙ ඔකාසෙ යපෙසි. අථ අඬ්ඨමාසච්චයෙන ද්වෙ මංසපෙසියො අහෙසුං. තාපසො දිස්වා සාධුකතරං යපෙසි. තතො පුත අද්ධමාසච්චයෙන එකමෙකිස්සා පෙසියා හත්ථපාදසිසානමත්ථාය පඤ්ච පඤ්ච පිළකා උට්ඨහිංසු. අථ තතො අද්ධමාසච්චයෙන එකා මංසපෙසි සුවණ්ණබ්බිමසදිසො දාරකො; එකා දාරිකා අහොසි. තෙසු තාපසස්ස පුත්තසිනෙහො උප්පජ්ජී, අඬ්ඨට්ඨතො වස්ස බීරං නිබ්බන්ති, තතො පභුති ව බීරහත්තං ලහති. සො හත්තං භුක්ඛින්වා බීරං දාරකානං මුලෙ ආසිඤ්චති. තෙසං යං යං උදරං පච්ඡති, තං සබ්බං මණ්භාජනගතං විය දිස්සති. එවං නිච්ඡවි අහෙසුං. අපරෙ පන ආහු – “සිබ්බින්වා යපිතා විය නෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං ලීනා ඡවි අහොසි”ති. එවං තෙ නිච්ඡවිතාය වා ලීනච්ඡවිතාය වා ලිච්ඡවිති පඤ්ඤායිංසු.

තාපසො දාරකෙ පොසෙත්තො උස්සුරෙ ගාමං පිණ්ඩාය පච්ඡති, අතිදිවා පටික්කමති. තස්ස තං ඛ්‍යාපාරං ඤාත්වා ගොපාලකා ආහංසු – “හත්තෙ, පබ්බජිතානං දාරකපොසනං පලිබොධො, අමිහාකං දාරකෙ දෙථ, මයං පොසෙස්සාම, තුමිහෙ අත්තතො කම්මං කරොථා”ති. තාපසො “සාධු”ති පටිස්සුණි. ගොපාලකා දුතියදිවසෙ මග්ගං සමං කත්වා, පුජ්චෙති ඔකිරිත්වා; ධජපටාකා උස්සාපෙන්වා තුරියෙහි වජ්ජමානෙහි අස්සමං ආගතා. තාපසො “මහාපුඤ්ඤා දාරකා, අප්පමාදෙන වඩ්ඪෙථ, වඩ්ඪෙත්වා ව අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාහවිවාහං කරොථ, පඤ්චගොරසෙන රාජානං තොසෙත්වා භුමිභාගං ගහෙන්වා නගරං මාපෙථ, තත්‍ර කුමාරං අහිසිඤ්චො”ති වත්වා දාරකෙ අදාසි. තෙ “සාධු”ති පටිස්සුණින්වා දාරකෙ නෙත්වා පොසෙසුං.

දාරකා වඩ්ඪිමත්ථාය කිළන්තා විවාදට්ඨානෙසු අඤ්ඤෙ ගොපාලදාරකෙ හත්ථෙතපි පාදෙනපි පහරන්ති, තෙ රොදන්ති. “කිස්ස රොදො”ති ව මාතාපිතුහි චුත්තා “ඉමෙ නිම්මාතාපිතිකා තාපසපොසිතා අමිහෙ අතීව පහරන්ති”ති වදන්ති. තතො තෙසං මාතාපිතරො “ඉමෙ දාරකා අඤ්ඤෙ දාරකෙ විහෙයෙන්ති දුක්ඛාපෙන්ති, න ඉමෙ සඬගහෙතබ්බා, වජ්ජෙතබ්බා ඉමෙ”ති ආහංසු. තතො පභුති කිර සො පදෙසො “වජ්ජී”ති චූළවති යොජනසතං පරිමාණෙන. අථ තං පදෙසං ගොපාලකා රාජානං තොසෙත්වා අග්ගමහෙසුං. තත්ථෙව නගරං මාපෙන්වා සොළසවස්සද්දෙසිකං කුමාරං අහිසිඤ්චින්වා රාජානං අකංසු. තාය වස්ස දාරිකාය සද්ධිං වාරෙය්‍යං කත්වා කතිකං අකංසු – “න බාහිරතො දාරිකා ආනෙතබ්බා, ඉතො දාරිකා න කස්සචි දාතබ්බා”ති. තෙසං පයමසංවාසෙන ද්වෙ දාරකා ජාතා ධිතා ව පුත්තො ව, එවං සොළසක්ඛන්තුං ද්වෙ ද්වෙ ජාතා. තතො තෙසං දාරකානං යථාක්කමං වඩ්ඪන්තානං ආරාමුය්‍යානනිවාසනට්ඨානපරිවාරසම්පත්තිං ගහෙතුං අප්පහොන්තං තං නගරං තික්ඛන්තුං ගාචුත්තරෙන ගාචුත්තරෙන පාකාරෙන පරික්ඛිපිංසු. තස්ස පුනප්පුනං විසාලිකත්තා වෙසාලිත්ථෙව නාමං ජාතං. ඉදං වෙසාලිවත්ථු.

අයං පන වෙසාලි භගවතො උප්පන්නකාලෙ ඉද්ධා වෙසුල්ලප්පන්නා අහොසි. තත්ථ හි රාජුනංයෙව සත්ත සහස්සාති සත්ත ව සතාති සත්ත ව රාජානො අහෙසුං, තථා සුවරාජසෙනාපතිහණ්ඩාගාරිකප්පභුතීනං. යථාහ –

“තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලි ඉද්ධා වෙව හොති ඒතා ව බහුජනා ආකිණ්ණමනුස්සා සුභික්ඛා ව, සත්ත ව පාසාදසහස්සාති, සත්ත ව පාසාදසතාති, සත්ත ව පාසාදා, සත්ත ව කුටාගාරසහස්සාති, සත්ත ව කුටාගාරසතාති, සත්ත ව කුටාගාරාති, සත්ත ව ආරාමසහස්සාති, සත්ත ව ආරාමසතාති, සත්ත ව ආරාමා, සත්ත ව පොක්ඛරණ්ණසහස්සාති, සත්ත ව පොක්ඛරණ්ණසතාති, සත්ත ව පොක්ඛරණ්ණයො”ති (මහාව. 326).

සා අපරෙන සමයෙන දුබ්භික්ඛා අහොසි දුබ්බුට්ඨිකා දුස්සස්සා. පටිමං දුග්ගතමනුස්සා මරන්ති, තෙ ඛනිද්ධා ඡඩ්ඛෙත්ති. මතමනුස්සානං කුණපගන්ධෙන අමනුස්සා නගරං පටිසිංසු. තතො ඛහුතරා මීයන්ති, තාය පටිකුලතාය ච සත්තානං අභිවාතකරොගො උප්පජ්ජී. ඉති තීභි දුබ්භික්ඛඅමනුස්සරොගහයෙහි උපද්දුතාය වෙසාලියා නගරවාසිනො උපසඩ්ධමිත්වා රාජානමාහංසු – “මහාරාජ, ඉමස්මිං නගරෙ තිව්ධං භයමුප්පන්නං, ඉතො පුබ්බෙ යාව සත්තමා රාජකුලපරිවට්ටා එවරුපං අනුප්පන්නපුබ්බං, කුම්භාකං මඤ්ඤෙ අධමමිකත්තෙන එතරහි උප්පන්න”න්ති. රාජා සබ්බෙ සන්ථාගාරෙ සන්නිපාතාපෙත්වා, “මය්හං අධමමිකභාවං විචිනාමා”ති ආහ. තෙ සබ්බං පවෙණං විචින්නා න කිඤ්චි අද්දසංසු.

තතො රඤ්ඤො දොසං අදිස්වා “ඉදං භයං අම්භාකං කථං වූපසමෙය්‍යා”ති වින්තෙසු. තත්ථ එකච්චෙ ඡ සන්ථාරො අපදිසිංසු – “එතෙහි ඔක්කන්තමත්තෙ වූපසමිස්සති”ති. එකච්චෙ ආහංසු – “බුද්ධො කිර ලොකෙ උප්පන්නො, සො භගවා සබ්බසත්තභිතාය ධම්මං දෙසෙති මහිද්ධිකො මහානුභාවො, තෙන ඔක්කන්තමත්තෙ සබ්බභයාති වූපසමෙය්‍ය”න්ති. තෙන තෙ අත්තමනා හුත්වා “කහං පන සො භගවා එතරහි විහරති, අම්භෙහි චා පෙසිතෙ ආගච්ඡෙය්‍යා”ති ආහංසු. අපාපරෙ ආහංසු – “බුද්ධා නාම අනුකම්පකා, කිස්ස නාගච්ඡෙය්‍යා, සො පන භගවා එතරහි රාජගහෙ විහරති, රාජා ච බිම්බිසාරො තං උපට්ඨහති, කදාචි සො ආගන්තුං න දදෙය්‍යා”ති. “තෙන හි රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා ආනෙස්සාමා”ති ද්වෙ ලිච්ඡවිරාජානො මහතා බලකායෙන පහුතං පණ්ණාකාරං දත්වා රඤ්ඤො සන්නිකං පෙසෙසු – “බිම්බිසාරං සඤ්ඤාපෙත්වා භගවන්තං ආනෙමා”ති. තෙ ගන්ත්වා රඤ්ඤො පණ්ණාකාරං දත්වා තං පවත්තිං නිවෙදෙත්වා “මහාරාජ, භගවන්තං අම්භාකං නගරං පෙසෙහි”ති ආහංසු. රාජා න සම්පට්චිඡ – “කුම්භෙ එව ජානාමා”ති ආහ. තෙ භගවන්තං උපසඩ්ධමිත්වා වන්දිත්වා එවමාහංසු – “හන්තෙ, අම්භාකං නගරෙ තිණ් භයාති උප්පන්නාති. සචෙ භගවා ආගච්ඡෙය්‍යා, සොත්ථි නො භවෙය්‍යා”ති. භගවා ආචජ්ජෙත්වා “වෙසාලියං රතනසුත්තෙ වුත්තෙ සා රක්ඛා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළාති එරිස්සති, සුත්තපරියොසානෙ චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො භවිස්සති”ති අධිවාසෙසි. අප් රාජා බිම්බිසාරො භගවතො අධිවාසනං සුත්වා “භගවතා වෙසාලිගමනං අධිවාසිත”න්ති නගරෙ සොසනං කාරාපෙත්වා භගවන්තං උපසඩ්ධමිත්වා ආහ – “කිං, හන්තෙ, සම්පට්චිඡත්ථ වෙසාලිගමන”න්ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “තෙන හි, හන්තෙ, ආගමෙථ, යාව මග්ගං පටියාදෙමි”ති.

අප් බො රාජා බිම්බිසාරො රාජගහස්ස ච ගඬිගාය ච අන්තරා පඤ්චයොජනං භූමිං සමං කත්වා, යොජනෙ යොජනෙ විහාරං මාපෙත්වා, භගවතො ගමනකාලං පටිවෙදෙසි. භගවා පඤ්චභි භික්ඛුසතෙහි පරිවුතො පායාසි. රාජා පඤ්චයොජනං මග්ගං පඤ්චවණ්ණෙහි පුප්ඵෙහි ජාණුමත්තං ඔකිරාපෙත්වා ධජපටාකාපුණ්ණසට්ඨකදලිආදීහි උස්සාපෙත්වා භගවතො ද්වෙ සෙනච්ඡත්තාති, එකෙකස්ස ච භික්ඛුස්ස එකමෙකං උක්ඛිපාපෙත්වා සද්ධං අත්තනො පරිවාරෙන පුප්ඵගන්ධාදීහි පූජං කරොන්තො එකෙකස්මිං විහාරෙ භගවන්තං වසාපෙත්වා මහාදානාති දත්වා පඤ්චභි දිවසෙහි ගඬිගාතිරං නෙසි. තත්ථ සබ්බාලඬ්ඛකාරෙහි නාවං අලඬ්ඛකරොන්තො වෙසාලිකානං සාසනං පෙසෙසි – “ආගතො භගවා, මග්ගං පටියාදෙත්වා සබ්බෙ භගවතො පටිවුග්ගමනං කරොමා”ති. තෙ “දිගුණං පූජං කරිස්සාමා”ති වෙසාලියා ච ගඬිගාය ච අන්තරා තියොජනං භූමිං සමං කත්වා භගවතො වත්තාරි, එකෙකස්ස ච භික්ඛුනො ද්වෙ ද්වෙ සෙනච්ඡත්තාති සජ්ජෙත්වා පූජං කුරුමානා ගඬිගාතිරෙ ආගන්ත්වා අට්ඨංසු.

බිම්බිසාරො ද්වෙ නාවායො සඩ්ඝාටෙත්වා, මණ්ඩපං කත්වා, පුප්ඵදාමාදීහි අලඬ්ඛරිත්වා තත්ථ සබ්බරතනමයං බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙසි. භගවා තස්මිං නිසීදි. පඤ්චසතා භික්ඛුසි නාවං අභිරුහිත්වා යථානුරූපං නිසීදිංසු. රාජා භගවන්තං අනුගච්ඡන්තො ගලජ්ජමාණං උදකං ඔරොහිත්වා “යාව, හන්තෙ, භගවා ආගච්ඡති, තාවාහං ඉධෙව ගඬිගාතිරෙ වසිස්සාමි”ති වත්වා නිවත්තො. උපරි දෙවතා යාව අකතිට්ඨභවතා පූජමකංසු, හෙට්ඨා ගඬිගාතිවාසිනො කම්බලස්සතරාදයො නාගා පූජමකංසු. එවං මහතියා පූජාය භගවා යොජනමත්තං අද්ධානං ගඬිගාය ගන්ත්වා වෙසාලිකානං සිමන්තරං පටිට්ඨො.

තතො ලිච්ඡවිරාජානො තෙන බිම්බිසාරෙන කතපූජාය දිගුණං කරොන්තා ගලජ්ජමාණෙ උදකෙ භගවන්තං පටිවුග්ගච්ඡංසු. තෙනෙව බණෙන තෙන මුහුත්තෙන විජ්ජුප්පභාවිනද්ධන්ධකාරවිසට්ඨකො ගලගළායන්තො චතුසු දිසාසු මහාමෙසො වුට්ඨාසි. අප් භගවතා පට්ඨපාදෙ ගඬිගාතිරෙ නික්ඛිත්තමත්තෙ පොක්ඛරවස්සං වස්සි. යෙ තෙමෙතුකාමා, තෙ එව තෙමෙත්ති, අතෙමෙතුකාමා න තෙමෙත්ති. සබ්බත්ථ ජාණුමත්තං ඌරුමත්තං කට්ඨමත්තං ගලජ්ජමාණං උදකං වහති, සබ්බකුණපාති උදකෙන ගඬිගං පවෙසිනාති පරිසුද්ධො භූමිභාගො අහොසි.

ලිච්ඡවිරාජානො භගවන්තං අන්තරා යොජනෙ යොජනෙ වාසාපෙත්වා මහාදානාති දත්වා තිභි දිවසෙහි දිගුණං පූජං කරොන්තා වෙසාලිං නයිංසු. වෙසාලිං සම්පත්තෙ භගවති සක්කො දෙවානම්න්දො දෙවසඩ්ඝසුරක්ඛනො ආගච්ඡි, මහෙසක්ඛානං දෙවානං සන්නිපාතෙන අමනුස්සා යෙභුයොන පලායිංසු. භගවා නගරද්වාරෙ යත්වා ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙසි – “ඉමං ආනන්ද, රතනසුත්තං උග්ගහෙත්වා බලිකම්මුපකරණාති ගහෙත්වා ලිච්ඡවිකුමාරෙහි සද්ධං වෙසාලියා තීසු පාකාරන්තරෙසු විවරන්තො පරිත්තං කරොහි”ති රතනසුත්තං අභාසි. එවං “කෙන පනෙතං සුත්තං, කදා, කත්ථ, කස්මා ච වුත්ත”න්ති එතෙසං පඤ්භානං විස්සජ්ජනා විත්ථාරෙන වෙසාලිවත්ථුතො පභුති පොරාණෙහි වණ්ණියති.

එවං භගවතො වෙසාලිං අනුප්පත්තදිවසෙයෙව වෙසාලිනගරද්වාරෙ තෙසං උපද්දවානං පටිඝාතත්ථාය චුත්තමිදං රතනසුත්තං උග්ගහෙත්වා ආයස්මා ආනන්දො පරිත්තත්ථාය භාසමානො භගවතො පත්තෙන උදකං ආදාය සබ්බනගරං අබිභුක්කිරන්තො අනුච්චරි. “යං කිඤ්චි”ති චුත්තමත්තෙයෙව ච ථෙරෙන යෙ පුබ්බෙ අපලාතා සඬකාරකුට්ඨිත්තිප්පදෙසාදිනිස්සිතා අමනුස්සා, තෙ චතුර්ති ද්වාරෙති පලායිංසු, ද්වාරානි අනොකාසානි අහෙසුං. තතො එකච්චෙ ද්වාරෙසු ඔකාසං අලභමානා පාකාරං හින්දිත්වා පලාතා. අමනුස්සෙසු ගතමත්තෙසු මනුස්සානං ගත්තෙසු රොගො වූපසන්තො, තෙ නික්ඛමිත්වා සබ්බගන්ධපූප්ඵාදීනි ථෙරං පූජෙසුං. මහාපතො නගරමජ්ඣෙකෙ සන්ථාගාරං සබ්බගන්ධෙති ලිම්පිත්වා විතානං කත්වා සබ්බාලඬකාරෙති අලඬකරිත්වා තත්ථ බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා භගවන්තං ආනෙසි.

භගවා සන්ථාගාරං පටිසිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. හික්ඛුසඬසොපි බො රාජානො මනුස්සා ච පතිරුපෙ ඔකාසෙ නිසීදිංසු. සක්කොපි දෙවානමිත්තො ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවපරිසාය සද්ධිං උපනිසීදි අඤ්ඤෙ ච දෙවා. ආනන්දත්ථෙරොපි සබ්බං වෙසාලිං අනුච්චරන්තො ආරක්ඛං කත්වා වෙසාලිනගරවාසීහි සද්ධිං ආගන්ත්වා එකමන්තං නිසීදි. තත්ථ භගවා සබ්බෙසං තදෙව රතනසුත්තං අභාසිති.

224. තත්ථ යානිධ භූතානීති පඨමගාථායං යානීති යාදිසානි අප්පෙසක්ඛානි වා මහෙසක්ඛානි වා. ඉධානි ඉමස්මිං පදෙසෙ, තස්මිං බණ්ණෙ සන්තිපතිතට්ඨානං සන්ධායාහ. භූතානීති කිඤ්චාපි භූතසද්දො “භූතස්මිං පාවිත්තිය”න්ති එවමාදිසු (පාචි. 69) විජ්ජමානෙ, “භූතමිදන්ති, හික්ඛෙවෙ, සමනුපස්සට්ඨා”ති එවමාදිසු (ම. නි. 1.401) බන්ධපඤ්චකෙ, “චත්තාරො බො, හික්ඛු, මහාභූතා හෙතු”ති එවමාදිසු (ම. නි. 3.86) චතුර්බලධෙ පට්ඨිමාත්වාදිරුපෙ, “යො ච කාලසසො භූතො”ති එවමාදිසු (ජා. 1.2.190) ධිණාසවෙ, “සබ්බෙව නික්ඛිපිස්සන්ති, භූතා ලොකෙ සමුස්සය”න්ති එවමාදිසු (දී. නි. 2.220) සබ්බසත්තෙ, “භූතගාමපාතබ්බායා”ති එවමාදිසු (පාචි. 90) රුක්ඛාදිකෙ, “භූතං භූතතො සඤ්ජානාති”ති එවමාදිසු (ම. නි. 1.3) වාතුමහාරාජිකානං හෙට්ඨා සත්තනිකායං උපාදාය චත්තති. ඉධ පන අවිසෙසතො අමනුස්සෙසු දට්ඨබ්බො.

සමාගතානීති සන්තිපතිතානි. භූමිමානීති භූමියං නිබ්බත්තානි. වානි විකප්පතො. තෙන යානිධ භූමිමානි වා භූතානි සමාගතානීති ඉමමෙකං විකප්පං කත්වා පුන දුතියං විකප්පං කාතුං “යානි වා අන්තලික්ඛෙ”ති ආහ. අන්තලික්ඛෙ වා යානි භූතානි නිබ්බත්තානි, තානි සබ්බානි ඉධ සමාගතානීති අත්ථො. එත්ථ ච යාමතො යාව අකනිට්ඨං, තාව නිබ්බත්තානි භූතානි ආකාසෙ පාතුභූතවිමානෙසු නිබ්බත්තත්තා “අන්තලික්ඛෙ භූතානි”ති වෙදිතබ්බානි. තතො හෙට්ඨා සිනෙරුතො පහුති යාව භූමියං රුක්ඛලතාදිසු අධිවත්ථානි පට්ඨියඤ්ච නිබ්බත්තානි භූතානි, තානි සබ්බානි භූමියං භූමිපට්ඨිද්ධෙසු ච රුක්ඛලතාපබ්බතාදිසු නිබ්බත්තත්තා “භූමිමානි භූතානි”ති වෙදිතබ්බානි.

එවං භගවා සබ්බානෙව අමනුස්සභූතානි “භූමිමානි වා යානි ච අන්තලික්ඛෙ”ති ද්විති පදෙහි විකප්පෙත්වා පුන එකෙන පදෙන පරිග්ගහෙත්වා “සබ්බෙව භූතා සුමනා භවන්තු”ති ආහ. සබ්බෙති අනවසෙසා. එවානි අවධාරණෙ, එකමිති අනපනෙත්වානි අධිප්පායො. භූතානි අමනුස්සා. සුමනා භවන්තුති සුඛිතමනා, පිතිසොමනස්සජාතා භවන්තුති අත්ථො. අථොපිති කිච්චන්තරසන්තියොජනත්ථං වාකොපාදානෙ නිපාතද්වයං. සක්කච්ච සුඤ්ඤානු භාසිතන්ති අට්ඨිං කත්වා, මනසි කත්වා, සබ්බවෙනසො සමන්තාහරිත්වා දිබ්බසම්පත්තිලොකුත්තරසුඛාවහං මම දෙසනං සුඤ්ඤානු.

එවමෙත්ථ භගවා “යානිධ භූතානි සමාගතානී”ති අනියමිතවචනෙන භූතානි පරිග්ගහෙත්වා පුන “භූමිමානි වා යානි ච අන්තලික්ඛෙ”ති ද්විධා විකප්පෙත්වා තතො “සබ්බෙව භූතා”ති පුන එකජ්ඣං කත්වා “සුමනා භවන්තු”ති ඉමිනා වචනෙන ආසයසම්පත්තියං නියොජෙත්තො “සක්කච්ච සුඤ්ඤානු භාසිත”න්ති පයොගසම්පත්තියං, තථා යොනිසොමනසිකාරසම්පත්තියං පරතොසොසසම්පත්තියඤ්ච, තථා අන්තසම්මාපණ්ඩිසප්පුරිසුපනිස්සයසම්පත්තිසු සමාධිපඤ්ඤාහෙතුසම්පත්තිසු ච නියොජෙත්තො ගාථං සමාපෙසි.

225. තස්මා හි භූතානි දුතියගාථා. තත්ථ තස්මානි කාරණවචනං. භූතානි ආමන්තනවචනං. නිසාමෙථානි සුඤ්ඤාපඨං. සබ්බෙති අනවසෙසා. කිං චුත්තං හොති? යස්මා තුම්හෙ දිබ්බට්ඨානානි තත්ථ උපහොගසම්පදඤ්ච පහාය ධම්මස්සවනත්ථං ඉධ සමාගතා, න නටනච්චනාදිදස්සනත්ථං, තස්මා හි භූතා නිසාමෙථ සබ්බෙති. අථ වා “සුමනා භවන්තු සක්කච්ච සුඤ්ඤානු”ති වචනෙන තෙසං සුමනභාවං සක්කච්චං සොතුකම්මාතඤ්ච දිස්වා ආහ – යස්මා තුම්හෙ සුමනභාවෙන අන්තසම්මාපණ්ඩියොනිසොමනසිකාරාසයසුද්ධිහි සක්කච්චං සොතුකම්මාතාය සප්පුරිසුපනිස්සයපරතොසොසපදට්ඨානතො පයොගසුද්ධිහි ච යුත්තා, තස්මා හි භූතා නිසාමෙථ සබ්බෙති. අථ වා යං පුරිමගාථාය අන්තෙ “භාසිත”න්ති චුත්තං, තං කාරණභාවෙන අපදිසන්තො ආහ – “යස්මා මම භාසිතං නාම අතිදුල්ලහං අට්ඨක්ඛණපරිච්ඡිතස්ස බණ්ණස්ස දුල්ලහත්තා, අනෙකානිසංසඤ්ච පඤ්ඤාකරුණාගුණෙන පවත්තත්තා, තඤ්චාහං චත්තුකාමො ‘සුඤ්ඤානු භාසිත’න්ති අවොචං. තස්මා හි භූතා නිසාමෙථ සබ්බෙ”ති ඉදං ඉමිනා ගාථාපදෙන චුත්තං හොති.

එවමෙතං කාරණං නිරොපෙත්තො අන්තතො භාසිතනිසාමනෙ නියොජෙත්වා නිසාමෙතබ්බං චත්තුමාරද්ධො “මෙත්තං කරොථ මානුසියා පජායා”ති. තස්සත්ථො – යායං තීහි උපද්දවෙති උපද්දතා මානුසී පජා, තස්සා මානුසියා පජාය මිත්තභාවං භිතජ්ඣාසයනං පච්චුපට්ඨාපෙථානි. කෙච් පන “මානුසියං පජ”න්ති පඨන්ති, තං භූමිමත්ථාසම්භවා න යුජ්ජති. යම්පි වඤ්ඤෙ අත්ථං වණ්ණයන්ති, සොපි න යුජ්ජති. අධිප්පායො පනෙත්ථ – නාහං බුද්ධොති

ඉස්සරියබලෙන වදාමි, අපිව පන තුම්භාකඤ්ච ඉමිස්සා ව මානුසියා පජාය හිතත්ථං වදාමි – “මෙත්තං කරොථ මානුසියා පජායා”ති. එත්ථ ව –

“යෙ සත්තසංඤ්චං පථවිං විජෙත්වා, රාජීසයො යජමානා අනුපරියගා;
අස්සමෙධං පුරිසමෙධං, සම්මාපාසං වාජපෙයාං නිරග්ගලං.

“මෙත්තස්ස චිත්තස්ස සුභාවිතස්ස, කලම්පි තෙ නානුභවන්ති සොළසිං.

“එකම්පි වෙ පාණමදුට්ඨචිත්තො, මෙත්තායති කුසලී තෙන හොති;
සබ්බෙ ව පාණෙ මනසානුකම්පි, පහුතමරියො පකරොති පුඤ්ඤ”න්ති. (අ. නි. 8.1) –

එවමාදීනං සුත්තානං එකාදසානිසංසානඤ්ච වසෙන යෙ මෙත්තං කරොන්ති, තෙසං මෙත්තා හිතාති වෙදිතබ්බා.

“දෙවතානුකම්පිතො පොසො, සදා භද්‍රානි පස්සති”ති. (දී. නි. 2.153; උදා. 76; මහාව. 286) –

එවමාදීනං වසෙන යෙසු කරියති, තෙසම්පි හිතාති වෙදිතබ්බා.

එවං උභයෙසම්පි හිතභාවං දස්සෙන්නො “මෙත්තං කරොථ මානුසියා පජායා”ති වත්වා ඉදානි උපකාරම්පි දස්සෙන්නො ආහ “දිවා ව රත්තො ව හරන්ති යෙ බලිං, තස්මා හි නෙ රක්ඛථ අප්පමත්තා”ති. තස්සත්ථො – යෙ මනුස්සා චිත්තකම්මකට්ඨකම්මාදීහිපි දෙවතා කත්වා චෙතියරුක්ඛාදීනි ව උපසඬකම්ත්වා දෙවතා උද්දිස්ස දිවා බලිං කරොන්ති, කාළපක්ඛාදීසු ව රත්තිං බලිං කරොන්ති. සලාකභත්තාදීනි වා දත්වා ආරක්ඛදෙවතා උපාදාය යාව ඛුභ්මදෙවතානං පත්තිදානනියායාතනෙන දිවා බලිං කරොන්ති, ඡත්තාරොපනදීපමාලා සබ්බරත්තිකධම්මස්සවනාදීනි කාරාපෙත්වා පත්තිදානනියායාතනෙන ව රත්තිං බලිං කරොන්ති, තෙ කථං න රක්ඛිතබ්බා. යතො එවං දිවා ව රත්තො ව තුම්භෙ උද්දිස්ස කරොන්ති යෙ බලිං, තස්මා හි නෙ රක්ඛථ. තස්මා බලිකම්මකාරණාපි තෙ මනුස්සෙ රක්ඛථ ගොපයථ, අහිං තෙසං අපනෙථ, හිං උපනෙථ අප්පමත්තා හුත්වා තං කතඤ්ඤුභාවං භද්දෙය කත්වා නිච්චමනුස්සරන්තාති.

226. එවං දෙවතාසු මනුස්සානං උපකාරකභාවං දස්සෙත්වා තෙසං උපද්දවචුපසමනත්ථං බුද්ධාදිගුණප්පකාසනෙන ව දෙවමනුස්සානං ධම්මස්සවනත්ථං “යංකිඤ්චි චිත්ත”න්තිආදීනා නයෙන සච්චවචනං පයුජ්ජිතුමාරද්ධො. තත්ථ යංකිඤ්චිති අනියමිතවසෙන අනවසෙසං පරියාදියති යංකිඤ්චි තත්ථ තත්ථ වොභාරුපගං . චිත්තන්ති ධනං. තඤ්චි චිත්තිං ජනෙතිති චිත්තං. ඉධ වානි මනුස්සලොකං නිද්දිස්සති, හුරං වානි තතො පරං අවසෙසලොකං. තෙන ව යපෙත්වා මනුස්සෙ සබ්බලොකග්ගහණෙ පත්තෙ “සග්ගෙසු වා”ති පරතො චුත්තත්තා යපෙත්වා මනුස්සෙ ව සග්ගෙ ව අවසෙසානං නාගසුපණ්ණාදීනං ගහණං වෙදිතබ්බං. එවං ඉමෙහි ද්විති පදෙහි යං මනුස්සානං වොභාරුපගං අලඬිකාරපරිභොගුපගඤ්ච ජාතරුපරජතමුත්තාමණිවෙචරියපවාළලොහිතඬිකමසාරගල්ලාදිකං, යඤ්ච මුත්තාමණිවාලකත්ථතාය භුමියා රතනමයවිමානෙසු අනෙකයොජනසතචිත්ථතෙසු භවනෙසු උප්පන්නානං නාගසුපණ්ණාදීනං චිත්තං, තං නිද්දිට්ඨං හොති.

සග්ගෙසු වානි කාමාවචරරුපාවචරදෙවලොකෙසු. තෙ හි සොභනෙන කම්මෙන අජීයන්ති ගම්මන්තිති සග්ගා, සුට්ඨු වා අග්ගානිපි සග්ගා. යන්ති යං සස්සාමිකං වා අස්සාමිකං වා. රතනන්ති රතිං නයති, වහති, ජනයති, වඩ්ඪෙතිති රතනං, යංකිඤ්චි චිත්තිකතං මහග්ගං අතුලං දුල්ලභදස්සනං අනොමසත්තපරිභොගඤ්ච, තස්සෙතං අධිවචනං. යථාහ –

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ච, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රතනං තෙන චුච්චති”ති.

පණිතන්ති උත්තමං, සෙට්ඨං, අතප්පකං. එවං ඉමිනා ගාථාපදෙන යං සග්ගෙසු අනෙකයොජනසතප්පමාණසබ්බරතනමයවිමානෙසු සුධම්මවෙජයන්තප්පභුතිසු සස්සාමිකං, යඤ්ච බුද්ධුප්පාදචිරහෙන අපායමෙව පරිපුරෙන්නෙසු සත්තෙසු සුඤ්ඤවිමානපටිබද්ධං අස්සාමිකං, යං වා පනඤ්ඤම්පි පථවිමහාසමුද්දහිමචන්තාදිනිස්සිතං අස්සාමිකං රතනං, තං නිද්දිට්ඨං හොති.

න නො සමං අත්ථී තථාගතෙනාති න-ඉති පටිසෙධෙ, නො-ඉති අවධාරණෙ. සමන්ති තුලාං. අත්ථීති විජ්ජති. තථාගතෙනාති බුද්ධෙන. කිං චුත්තං හොති? යං එතං චිත්තඤ්ච රතනඤ්ච පකාසිතං, එත්ථ එකම්පි බුද්ධරතනෙන සදිසං රතනං නෙවත්ථී. යම්පි හි තං චිත්තිකතට්ඨෙන රතනං, සෙයාපීදං – රඤ්ඤො වක්කචන්තිස්ස වක්කරතනං මණිරතනඤ්ච, යම්පි උප්පන්නෙ මහාජනො න අඤ්ඤත්ථ චිත්තිකාරං කරොති, න කොචි පුප්ඵගන්ධාදීනි ගහෙත්වා යක්ඛට්ඨානං වා භූතට්ඨානං වා ගච්ඡති, සබ්බොපි ජනො වක්කරතනමණිරතනමෙව චිත්තිං කරොති පුජෙති, තං තං වරං පත්ථෙති, පත්ථිතපත්ථිතඤ්චස්ස එකච්චං සම්ප්ප්ඤ්ඤාති, තම්පි රතනං බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථී. යදි හි

චිත්තිකතවයෙන රතනං, තථාගතොව රතනං. තථාගතෙ හි උප්පන්නෙ යෙ කෙවි මහෙසක්ඛා දෙවමනුස්සා, න තෙ අඤ්ඤානු චිත්තිකාරං කරොන්ති, න කඤ්චි අඤ්ඤං පුපෙන්නි. තථා හි බ්‍රහ්මා සහම්පති සිනෙරුමත්තෙන රතනදාමෙන තථාගතං පුපෙසි, යථාබලඤ්ච අඤ්ඤෙ දෙවා මනුස්සා ව බිම්බිසාරකොසලරාජඅනාඨපිණ්ඩිකාදයො. පරිනිබ්බූතමිති ව හඟවන්නං උද්දිස්ස ඡන්තවුතිකොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා අසොකමහාරාජා සකලජම්බුදිපෙ වතුරාසිති විහාරසහස්සානි පතිට්ඨාපෙසි, කො පන වාදො අඤ්ඤෙසං චිත්තිකාරානං. අපිව කස්සඤ්ඤස්ස පරිනිබ්බූතස්සාපි ජාතිබොධිධම්මවක්කප්පවත්තනපරිනිබ්බානට්ඨානානි පටිමාවෙනියාදීනි වා උද්දිස්ස එවං චිත්තිකාරගරුකාරො චත්තති යථා හඟවතො. එවං චිත්තිකතවයෙනාපි තථාගතසමං රතනං නත්ථි.

තථා යමිති තං මහග්ග්ථයෙන රතනං, සෙය්‍යාටීදං – කාසිකං වත්ථං. යථාහ – “ජිණ්ණමිති, භික්ඛවෙ, කාසිකං වත්ථං වණ්ණවත්තඤ්චෙව හොති සුඛසම්පස්සඤ්ච මහග්ග්ඤ්චා”ති, තමිති බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථි. යදි හි මහග්ග්ථයෙන රතනං, තථාගතොව රතනං. තථාගතො හි යෙසං පංසුකමිති පටිග්ගණ්හාති, තෙසං තං මහජ්ඵලං හොති මහානිසංසං, සෙය්‍යාථාපි අසොකස්ස රඤ්ඤො. ඉද්ධස්ස මහග්ග්ගතාය. එවං මහග්ග්ගතාවචනෙ චෙත්ථ දොසාභාවසාධකං ඉදං තාව සුත්තපදං වෙදිතබ්බං –

“යෙසං බො පන සො පටිග්ගණ්හාති විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානප්පච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරං, තෙසං තං මහජ්ඵලං හොති මහානිසංසං. ඉද්ධස්ස මහග්ග්ගතාය වදාමි. සෙය්‍යාථාපි තං, භික්ඛවෙ, කාසිකං වත්ථං මහග්ග්ගං, තථුපමාහං, භික්ඛවෙ, ඉමං පුග්ගලං වදාමි”ති (අ. නි. 3.100).

එවං මහග්ග්ගතාවචනෙ තථාගතසමං රතනං නත්ථි.

තථා යමිති තං අනුලට්ඨයෙන රතනං. සෙය්‍යාටීදං – රඤ්ඤො චක්ඛවත්තිස්ස චක්කරතනං උප්පජ්ජති ඉන්ද්‍රිනිලමණිමයනාහි සත්තරතනමයසහස්සාරං පවාළුමයනෙමි, රත්තසුවණ්ණමයසන්ධි, යස්ස දසන්තං දසන්තං අරානං උපරි එකං මුණ්ඩාරං හොති වාතං ගහෙත්වා සද්දකරණත්ථං, යෙන කතො සද්දො සුකුසලජ්ජනාලිතපඤ්චඩ්ගිකතුරියසද්දො විය හොති. යස්ස නාහියා උභොසු පස්සෙසු ද්වෙ සිහමුඛානි හොන්ති, අබ්භන්තරං සකට්ඨකස්සෙව සුසිරං, තස්ස කත්තා වා කාරොතා වා නත්ථි, කම්මපච්චයෙන උතුතො සමුට්ඨාති. යං රාජා දසවිධං චක්ඛවත්තිවත්තං පුරෙත්වා තද්දුපොසංපං පන්තරසෙ පුණ්ණමදිවසෙ සිසංන්හාතො උපොසට්ඨකො උපරිපාසාදවරගතො සීලානි සොධෙත්තො නිසිත්තො පුණ්ණවන්දං විය සුරියං විය ව උට්ඨෙත්තං පස්සති, යස්ස ද්වාදසයොජනතො සද්දො සුය්‍යාති, යොජනතො වණ්ණො දිස්සති, යං මහාජනෙන “දුතියො මඤ්ඤෙ වන්දො සුරියො වා උට්ඨිතො”ති අතිවිය කොතුහලජාතෙන දිස්සමානං නගරස්ස උපරි ආගන්ත්වා රඤ්ඤො අන්තෙපුරස්ස පාචිතපස්සෙ නාතිඋච්චං නාතිනිවං හුත්වා මහාජනස්ස ගන්ධසුප්ඵාදීහි පුපෙතුං යුත්තට්ඨානෙ අක්ඛාහනං විය තිට්ඨති.

තදෙව අනුබන්ධමානං භත්ථීරතනං උප්පජ්ජති, සබ්බසෙනො රත්තපාදො සත්තප්පතිට්ඨො ඉද්ධිමා වෙහාසඩ්ගමො උපොසට්ඨකුලා වා ඡද්දන්තකුලා වා ආගච්ඡති. උපොසට්ඨකුලා ආගච්ඡන්තො හි සබ්බපෙට්ඨො ආගච්ඡති, ඡද්දන්තකුලා සබ්බකතිට්ඨො සික්ඛිතසික්ඛො දමුටුපෙනො. සො ද්වාදසයොජනං පරිසං ගහෙත්වා සකලජම්බුදිපං අනුසංයායිත්වා පුරෙපාතරාසමෙව සකං රාජධානිං ආගච්ඡති.

තමිති අනුබන්ධමානං අස්සරතනං උප්පජ්ජති, සබ්බසෙනො රත්තපාදො කාකසීසො මුඤ්ජකෙසො වලාහකස්ස රාජකුලා ආගච්ඡති. සෙසමෙත්ථ භත්ථීරතනසදිසමෙව.

තමිති අනුබන්ධමානං මණ්ණරතනං උප්පජ්ජති. සො හොති මණි වෙළුරියො සුභො ජාතිමා අට්ඨංසො සුපරිකම්මකතො ආයාමතො චක්කනාහිසදිසො, වෙපුල්ලපබ්බතා ආගච්ඡති, සො වතුරඩ්ගසමන්තාගතෙපි අන්ධකාරෙ රඤ්ඤො ධජග්ගතො යොජනං ඔභාසෙති, යස්සොභාසෙන මනුස්සා “දිවා”ති මඤ්ඤමානා කම්මන්තෙ පයොපෙන්නි, අන්තමසො කුන්ථකිපිල්ලිකං උපාදාය පස්සන්ති.

තමිති අනුබන්ධමානං ඉත්ථීරතනං උප්පජ්ජති. පකතිඅග්ගමහෙසී වා හොති, උත්තරකුරුතො වා ආගච්ඡති මද්දරාජකුලතො වා, අතිදිසාදිජදොසවිචජ්ජිතා අතික්කන්තා මානුසං වණ්ණං අප්පත්තා දිබ්බං වණ්ණං, යස්සා රඤ්ඤො සිතකාලෙ උණ්හානි ගත්තානි හොන්ති, උණ්හකාලෙ සිතානි, සතඛා ථොට්තතුලපිටුතො විය සම්පස්සො හොති, කායතො වන්දනගන්ධො වායති, මුඛතො උප්පලගන්ධො, පුබ්බුට්ඨායිතාදිඅනෙකගුණසමන්තාගතා ව හොති.

තමිති අනුබන්ධමානං ගහපතිරතනං උප්පජ්ජති රඤ්ඤො පකතිකම්මකරො සෙට්ඨි, යස්ස චක්කරතනෙ උප්පන්තමත්තෙ දිබ්බං චක්ඛු පාතුහවති, යෙන සමන්තතො යොජනමත්තෙ නිධිං පස්සති සස්සාමිකමිති අස්සාමිකමිති. සො රාජානං උපසඩ්ධමිත්වා පචාරෙති “අප්පොස්සුක්කො ත්ථං, දෙව, හොහි, අහං තෙ ධනෙන ධනකරණියං කරිස්සාමි”ති.

තමිති අනුබන්ධමානං පරිණායකරතනං උප්පජ්ජති රඤ්ඤො පකතිපෙට්ඨපුත්තො, චක්කරතනෙ උප්පන්තමත්තෙ අතිරෙකපඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියෙන සමන්තාගතො හොති, ද්වාදසයොජනාය පරිසාය වෙනසා විත්තං පරිජානිත්වා නිග්ගහපග්ගහසමත්ථො හොති. සො රාජානං උපසඩ්ධමිත්වා පචාරෙති – “අප්පොස්සුක්කො ත්ථං, දෙව,

හොඹි, අහං තෙ රජජං අනුසාසිස්සාමි”ති. යං වා පනඤ්ඤමපි එවරුපං අතුලටියෙන රතනං, යස්ස න සක්කා තුලයිත්වා තීරයිත්වා අග්ගො කාතුං “සතං වා සහස්සං වා අග්ගති කොටිං වා”ති. තත්ථ එකරතනමපි බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථි. යදි හි අතුලටියෙන රතනං, තථාගතොව රතනං. තථාගතො හි න සක්කා සිලතො වා සමාධිතො වා පඤ්ඤාදීනං වා අඤ්ඤතරතො කෙනවි තුලයිත්වා තීරයිත්වා “එත්තකගුණො වා ඉමිනා සමො වා සප්පටිභාගො වා”ති පරිච්ඡිත්තදිතුං. එවං අතුලටියෙනාපි තථාගතසමං රතනං නත්ථි.

තථා යමිපි තං දුල්ලභදස්සනටියෙන රතනං. සෙය්‍යාපීදං – දුල්ලභපාතුභාවො රාජා චක්කවත්ති චක්කාදීනි ච තස්ස රතනානි, තමපි බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථි. යදි හි දුල්ලභදස්සනටියෙන රතනං, තථාගතොව රතනං, කුතො චක්කවත්තිආදීනං රතනත්තං, යානි එකස්මිංයෙව කප්පෙ අනෙකානි උප්පජ්ජන්ති. යස්මා පන අසඬ්ඛොයොපි කප්පෙ තථාගතසුඤ්ඤො ලොකො හොති, තස්මා තථාගතො එව කදාවි කරහවි උප්පජ්ජනතො දුල්ලභදස්සනො. චුත්තං චෙතං භගවතා පරිනිබ්බානසමයෙ –

“දෙවතා, ආනන්ද, උජ්ඣායන්ති – ‘දුරා ව චතම්භ ආගතා තථාගතං දස්සනාය, කදාවි කරහවි තථාගතා ලොකෙ උප්පජ්ජන්ති අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා, අප්පෙව රත්තියා පච්ඡිමෙ යාමෙ තථාගතස්ස පරිනිබ්බානං භවිස්සති, අයඤ්ච මහෙසක්ඛො භික්ඛු භගවතො පුරතො ධීතො ඔවාරෙන්නො, න මයං ලභාම පච්ඡිමෙ කාලෙ තථාගතං දස්සනායා’”ති (දී. නි. 2.200).

එවං දුල්ලභදස්සනටියෙනපි තථාගතසමං රතනං නත්ථි.

තථා යමිපි තං අනොමසත්තපරිභොගටියෙන රතනං. සෙය්‍යාපීදං – රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස චක්කරතනාදි. තඤ්ඤි කොට්ඨසතසහස්සධනානමපි සත්තභූමිකපාසාදවරතලෙ වසන්තානමපි චණ්ඩාලචෙනෙනසාදරථකාරපුක්කසාදීනං නිචක්කලිකානං ඔමකපුරිසානං සුපිනන්තෙපි පරිභොගත්ථාය න නිබ්බත්තති. උභතො සුපාතස්ස පන රඤ්ඤො ඛත්තියස්සෙව පරිපුරිතදසවිධචක්කවත්තිචත්තස්ස පරිභොගත්ථාය නිබ්බත්තනතො අනොමසත්තපරිභොගංයෙව හොති, තමපි බුද්ධරතනෙන සමං නත්ථි. යදි හි අනොමසත්තපරිභොගටියෙන රතනං, තථාගතොව රතනං. තථාගතො හි ලොකෙ අනොමසත්තසම්මතානමපි අනුපනිස්සයසම්පන්නානං විපරිතදස්සනානං පුරණකස්සපාදීනං ඡන්තං සත්ථාරානං අඤ්ඤෙසඤ්ච එවරුපානං සුපිනන්තෙපි අපරිභොගො, උපනිස්සයසම්පන්නානං පන චතුප්පදායපි ගාථාය පරියොසානෙ අරහත්තමධිගන්තුං සමත්ථානං නිබ්බේධිකඤ්ඤාණදස්සනානං බාහියදාරුචිරියප්පභුතීනං අඤ්ඤෙසඤ්ච මහාකුලප්පසුතානං මහාසාවකානං පරිභොගො. තෙ හි තං දස්සනානුත්තරියසවනානුත්තරියපාරිවරියානුත්තරියාදීනි සාධෙන්නා තථා තථා පරිභුඤ්ජන්ති. එවං අනොමසත්තපරිභොගටියෙනාපි තථාගතසමං රතනං නත්ථි.

යමිපි තං අවිසෙසනො රතිජනනටියෙන රතනං. සෙය්‍යාපීදං – රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස චක්කරතනං. තඤ්ඤි දිස්වා රාජා චක්කවත්ති අත්තමතො හොති, එවමිපි තං රඤ්ඤො රතිං ජනෙති. පුන චපරං රාජා චක්කවත්ති වාමෙන හත්ථෙන සුවණ්ණභිඤ්ඤාං ගහෙත්වා දක්ඛිණෙන හත්ථෙන චක්කරතනං අඛිභුක්කිරති “පචත්තතු භවං චක්කරතනං, අභිච්ඡිනාතු භවං චක්කරතන”න්ති. තතො චක්කරතනං පඤ්චඩ්ඨිකං විය තුරියං මධුරස්සරං නිච්ඡරන්තං ආකාසෙන පුරත්ථිමං දිසං ගච්ඡති, අන්වදෙව රාජා චක්කවත්ති චක්කානුභාවෙන ද්වාදසයොජනචිත්ථිණ්ණාය චතුරඩ්ඨිනියා සෙනාය නාතිඋච්චං නාතිනිචං උච්චරුක්ඛානං හෙට්ඨාභාගෙන, නිවරුක්ඛානං උපරිභාගෙන, රුක්ඛෙසු පුප්ඵලපල්ලවාදිපණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ආගතානං හත්ථතො පණ්ණාකාරඤ්ච ගණ්හන්තො “එහි ඛො මහාරාජා”තිඑවමාදීනා පරමනිපච්චකාරෙන ආගතෙ පටිච්චානො “පාණො න හන්තඛිඛො”තිආදීනා නයෙන අනුසාසන්තො ගච්ඡති. යත්ථ පන රාජා භුඤ්ජිතුකාමො වා දිවාසෙය්‍යං වා කප්පෙතුකාමො හොති, තත්ථ චක්කරතනං ආකාසා ඔහරිත්වා උදකාදිසඛිඛිච්චක්ඛමෙ සමෙ භූමිභාගෙ අක්ඛාහනං විය තිට්ඨති. පුන රඤ්ඤො ගමනචිත්තෙ උප්පන්නෙ පුරිමනයෙනෙව සද්දං කරොන්තං ගච්ඡති, යං සුත්වා ද්වාදසයොජනිකාපි පරිසා ආකාසෙන ගච්ඡති. චක්කරතනං අනුපුබ්බෙන පුරත්ථිමං සමුද්දං අප්ඤ්ඤාගාහති, තස්මිං අප්ඤ්ඤාගාහන්තෙ උදකං යොජනප්පමාණං අපගන්ත්වා භිත්තිකතං විය තිට්ඨති. මහාජනො යථාකාමං සත්ත රතනානි ගණ්හාති. පුන රාජා සුවණ්ණභිඤ්ඤාං ගහෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය මම රජ්ජ”න්ති උදකෙන අඛිභුක්කිරිත්වා නිවත්තති. සෙනා පුරතො හොති, චක්කරතනං පච්ඡතො, රාජා මජ්ඣෙ. චක්කරතනස්ස ඔසක්කිතොසක්කිතට්ඨානං උදකං පරිපුරති. එතෙනෙව උපායෙන දක්ඛිණපච්ඡිමඋත්තරෙපි සමුද්දෙ ගච්ඡති.

එවං චතුද්දිසං අනුසංයායිත්වා චක්කරතනං තියොජනප්පමාණං ආකාසං ආරොහති. තත්ථ ධීතො රාජා චක්කරතනානුභාවෙන විජිතං පඤ්චසතපරිත්තදීපපටිමණ්ඩිතං සත්තයොජනසහස්සපරිමණ්ඩලං පුබ්බවිදෙහං, තථා අට්ඨයොජනසහස්සපරිමණ්ඩලං උත්තරකුරුං, සත්තයොජනසහස්සපරිමණ්ඩලංයෙව අපරගොයානං, දසයොජනසහස්සපරිමණ්ඩලං ජම්බුදීපඤ්ඤාචාති එවං චතුමහාදීපද්විසහස්සපරිත්තදීපපටිමණ්ඩිතං එකං චක්කවාලං සුචුල්ලපුණ්ඩරිකවනං විය ඔලොකෙති. එවං ඔලොකයතො වස්ස අනප්පිකා රති උප්පජ්ජති. එවමිපි තං චක්කරතනං රඤ්ඤො රතිං ජනෙති, තමපි බුද්ධරතනසමං නත්ථි. යදි හි රතිජනනටියෙන රතනං, තථාගතොව රතනං. කිං කරිස්සති එතං චක්කරතනං? තථාගතො හි යස්සා දිබ්බාය රතියා චක්කරතනාදීහි සබ්බෙහිපි ජනිතා චක්කවත්තිරති සබ්බමිපි කලමිපි කලභාගමිපි න උපෙනි, තතොපි රතීතො උත්තරිතරඤ්ච පණිතතරඤ්ච අත්තතො ඔවාදප්පතිකරානං අසඬ්ඛොයානමපි දෙවමනුස්සානං පට්ඨමජ්ඣානරතීං, දුතියතනියචතුත්ථපඤ්චමජ්ඣානරතීං,

ආකාසානක්ඛායනනරතිං, වික්ඛාණක්ඛායනනආකික්ඛාණායනනවසක්ඛාණායනනරතිං,
සොනාපත්තිමග්ගරතිං, සොනාපත්තිච්චරතිං, සකදාගාමීආනාගාමීඅරහත්තමග්ගච්චරතික්ඛව ජනෙති. එවං
රතිජනනටියෙනාපි තථාගතසමං රතනං නත්ථීති.

අපිව රතනං නාමෙන දුට්ඨං හොති සවික්ඛාණකං අවික්ඛාණකක්ඛව. තත්ථ අවික්ඛාණකං චක්කරතනං
මඤ්ඤතනං, යං වා පනක්ඛක්ඛමි අනිත්ථියබද්ධං සුවණ්ණරජතාදි, සවික්ඛාණකං හත්ථීරතනාදි
පරිණායකරතනපරියොසානං, යං වා පනක්ඛක්ඛමි එවරූපං ඉන්ද්‍රියබද්ධං. එවං දුට්ඨෙ චෙත්ථ සවික්ඛාණකරතනං
අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? යස්මා අවික්ඛාණකං සුවණ්ණරජතමණ්ණිත්තාදිරතනං, සවික්ඛාණකානං හත්ථීරතනාදීනං
අලඬිකාරත්ථාය උපනීයති.

සවික්ඛාණකරතනමි දුට්ඨං තිරච්ඡානගතරතනං, මනුස්සරතනක්ඛව. තත්ථ මනුස්සරතනං අග්ගමක්ඛායති.
කස්මා? යස්මා තිරච්ඡානගතරතනං මනුස්සරතනස්ස ඔපවස්හං හොති. මනුස්සරතනමි දුට්ඨං ඉත්ථීරතනං,
පුරිසරතනක්ඛව. තත්ථ පුරිසරතනං අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? යස්මා ඉත්ථීරතනං පුරිසරතනස්ස පරිවාරිකත්තං
ආපජ්ජති. පුරිසරතනමි දුට්ඨං අගාරිකරතනං, අනගාරිකරතනක්ඛව. තත්ථ අනගාරිකරතනං අග්ගමක්ඛායති. කස්මා?
යස්මා අගාරිකරතනෙසු අග්ගො චක්කචත්තිපි සීලාදිගුණයුත්තං අනගාරිකරතනං පක්ඛවජ්ජිට්ඨිතෙන චන්දිත්වා
උපට්ඨතිත්වා පසිරූපාසිත්වා ච දිබ්බමානුසිකා සම්පත්තියො පාපුණ්ණිත්වා අත්තෙ නිබ්බානසම්පත්තිං පාපුණාති.

එවං අනගාරිකරතනමි දුට්ඨං - අරියපුප්ඵජ්ජනවසෙන. අරියරතනමි දුට්ඨං සෙක්ඛාසෙක්ඛවසෙන.
අසෙක්ඛරතනමි දුට්ඨං සුක්ඛවිපස්සකසමට්ඨානිකවසෙන, සමට්ඨානිකරතනමි දුට්ඨං සාවකපාරමිජ්ජත්තං,
අජ්ජත්තක්ඛව. තත්ථ සාවකපාරමිජ්ජත්තං අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? ගුණමහත්තතාය. සාවකපාරමිජ්ජත්තරතනතොපි
පච්චෙකබුද්ධරතනං අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? ගුණමහත්තතාය. සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානසදිසාපි හි අනෙකසතා
සාවකා එකස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස ගුණානං සතභාගමිපි න උපෙත්ති. පච්චෙකබුද්ධරතනතොපි සම්මාසම්බුද්ධරතනං
අග්ගමක්ඛායති. කස්මා? ගුණමහත්තතාය. සකලමිපි හි ජම්බුදිපං පුරෙත්වා පල්ලඬිකෙන පල්ලඬිකං සට්ටෙන්තා
නිසින්තා පච්චෙකබුද්ධා එකස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස ගුණානං නෙව සඬ්ඛං න කලං න කලභාගං උපෙත්ති. චුත්තමිපි
චෙතං භගවතා - “යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා...පෙ.... තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති” තිආදි (සං. නි.
5.139; අ. නි. 4.34; 5.32; ඉතිවු. 90). එවං කෙනවිපි පරියායෙන තථාගතසමං රතනං නත්ථී. තෙනාහ භගවා “න නො
සමං අත්ථී තථාගතෙනා” ති.

එවං භගවා බුද්ධරතනස්ස අක්ඛේති රතනෙහි අසමතං චත්වා ඉදානි තෙසං සත්තානං
උජ්ජන්තඋපද්දවච්චපසමනත්ථං නෙව ජාතිං න ගොත්තං න කොලපුත්තියං න චණ්ණපොක්ඛරතාදිං නිස්සාය, අපිව
බො අවිච්ඡිපාදාය භවග්ගපරියන්තෙ ලොකෙ සීලසමාධික්ඛන්ධාදීහි ගුණෙහි බුද්ධරතනස්ස අසදිසභාවං නිස්සාය
සච්චවචනං පසුක්ඛති “ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණ්ණං, එතෙන සච්චෙන සුවත්ථී හොතු” ති.

තස්සත්ථො - ඉදම්පි ඉධ වා හුරං වා සග්ගෙසු වා යංකික්ඛි අත්ථී චිත්තං වා රතනං වා, තෙන සද්ධිං තෙහි තෙහි
ගුණෙහි අසමත්තා බුද්ධරතනං පණ්ණං. යදි එතං සච්චං, එතෙන සච්චෙන ඉමෙසං පාණ්ණං සොත්ථී හොතු,
සොභනානං අත්ථීතා හොතු, අරොගතා නිරූපද්දවතාති. එත්ථ ව යථා “චක්ඛුං බො, ආනන්ද, සුක්ඛං අත්තෙන වා
අත්තනියෙන වා” තිඑවමාදීසු (සං. නි. 4.85) අත්තභාවෙන වා අත්තනියභාවෙන වාති අත්ථො. ඉතරථා හි චක්ඛු අත්තා
වා අත්තනියං වාති අප්පට්ඨිද්ධමෙව සියා. එවං රතනං පණ්ණත්ති රතනත්තං පණ්ණං, රතනභාවො පණ්ණොති
අයමත්ථො චෙදිතබ්බො. ඉතරථා හි බුද්ධො නෙව රතනත්ති සිජ්ඣෙය්‍යා. න හි යත්ථ රතනං අත්ථී, තං රතනත්ති
සිජ්ඣෙය්‍යා. යත්ථ පන චිත්තිකතාදිඅත්ථසඬ්ඛානං යෙන වා තෙන වා විධිතා සම්බන්ධගතං රතනත්තං අත්ථී, යස්මා තං
රතනත්තමුපාදාය රතනත්ති පක්ඛාපියති, තස්මා තස්ස රතනත්තස්ස අත්ථීතාය රතනත්ති සිජ්ඣෙය්‍යා. අථ වා ඉදම්පි
බුද්ධෙ රතනත්ති ඉමිනාපි කාරණෙන බුද්ධොව රතනත්ති එවම්පෙත්ථ අත්ථො චෙදිතබ්බො. චුත්තමත්තාය ව
භගවතා ඉමාය ගාථාය රාජකුලස්ස සොත්ථී ජාතා, භයං වූපසන්තං. ඉමිස්සා ගාථාය ආණා
කොට්ඨසතසභස්සචක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

227. එවං බුද්ධගුණෙන සච්චං චත්වා ඉදානි නිබ්බානධම්මගුණෙන චත්තුමාරද්ධො “බයං විරාග” ති. තත්ථ
යස්මා නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය රාගාදයො ඛිණා හොත්ති පරික්ඛිණා, යස්මා වා තං තෙසං අනුප්පාදනිරොධක්ඛයමත්තං,
යස්මා ව තං රාගාදිවිසුත්තං සම්පයොගතො ව ආරම්මණතො ව, යස්මා වා තමිහි සච්ඡිකතෙ රාගාදයො අච්චන්තං
විරත්තා හොත්ති විගතා විද්ධස්සා, තස්මා “බය” ති ව “විරාග” ති ව වූච්චති. යස්මා පනස්ස න උප්පාදො
පක්ඛාපියති, න වයො න ධීතස්ස අක්ඛේත්තං, තස්මා තං න ජායති න ජීයති න මීයති කත්වා “අමත” ති වූච්චති,
උත්තමට්ඨෙත පන අතප්පකට්ඨෙත ව පණ්ණත්ති. යද්දිකුතාති යං අප්පකුතා වින්දි, පටිලභි, අත්තතො කුණ්ණලොපෙන
සච්ඡාකාසි. සකාමුතිති සකාකුලප්පසුත්තා සකොයා, මොනෙයාධම්මසමත්තාගතත්තා මුති, සකොයා එව මුති
සකාමුති. සමාහිතොති අරියමග්ගසමාධිතා සමාහිතවිත්තො. න තෙන ධම්මෙන සමත්ථී කික්ඛිති තෙන
බයාදිනාමකෙන සකාමුතිතා අධිගතෙන ධම්මෙන සමං කික්ඛිති ධම්මජාතං නත්ථී. තස්මා සුත්තත්තරෙපි චුත්තං
“යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා වා අසඬ්ඛතා වා, විරාගො තෙසං ධම්මානං අග්ගමක්ඛායති” තිආදි (අ. නි. 4.34;
ඉතිවු. 90).

එවං භගවා නිබ්බානධම්මස්ස අඤ්ඤෙහි ධම්මෙහි අසමනං වත්වා ඉදානි තෙසං සත්තානං උප්පන්නඋපද්දවච්චුපසමනත්ථං බයවිරාගාමනපණිතතාගුණෙහි නිබ්බානධම්මරතනස්ස අසදිසභාවං නිස්සාය සච්චවචනං පයුඤ්ජනි “ඉදම්පි ධම්මෙ රතනං පණිතං එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතු”ති. තස්සත්ථො පුරිමගාථාය චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉම්ස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨකසහස්සවක්කවාළෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

228. එවං නිබ්බානධම්මගුණෙන සච්චං වත්වා ඉදානි මග්ගධම්මගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “යං බුද්ධසෙට්ඨො”ති. තත්ථ “බුද්ධිකා සච්චානි”තිආදිනා (මහානි. 192; චූළනි. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97; පටි. ම. 1.162) නයෙන බුද්ධො, උත්තමො පසංසනියො වාති සෙට්ඨො, බුද්ධො ව සො සෙට්ඨො වාති බුද්ධසෙට්ඨො. අනුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසඬ්ඛානෙසු වා බුද්ධෙසු සෙට්ඨොති බුද්ධසෙට්ඨො. සො බුද්ධසෙට්ඨො යං පරිවණ්ණයි, “අට්ඨඬ්ඛිකො ව මග්ගානං, බෙමං නිබ්බානප්පත්තියා”ති (ම. නි. 2.215) ව “අරියං වො, භික්ඛවෙ, සම්මාසමාධිං දෙසෙස්සාමි සඋපනිසං සපරික්ඛාර”න්ති (ම. නි. 3.136) ව එවමාදිනා නයෙන තත්ථ තත්ථ පසංසි පකාසයි. සුවිත්ති කිලෙසමලසමුච්ඡේදකරණතො අච්චන්තවොදානං. සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤාමාහුති යඤ්ච අත්තනො පවත්තිසමනන්තරං නියමෙනෙව ඵලදානතො “ආනන්තරිකසමාධි”ති ආහු. න හි මග්ගසමාධිඤ්ඤි උප්පන්නෙ තස්ස ඵලප්පත්තිනිසෙධකො කොචි අන්තරායො අත්ථි. යථාහ –

“අයඤ්ච පුග්ගලො සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො අස්ස, කප්පස්ස ව උඬ්ඨස්සනවෙලා අස්ස, නෙව තාව කප්පො උඬ්ඨස්සෙය්‍යා, යාවායං පුග්ගලො න සොතාපත්තිඵලං සච්ඡිකරොති, අයං චූච්චති පුග්ගලො ධීතකප්පි. සබ්බෙපි මග්ගසමඬ්ඛිතො පුග්ගලො ධීතකප්පිනො”ති (පු. ප. 17).

සමාධිනා තෙන සමො න විජ්ජති තෙන බුද්ධසෙට්ඨපරිවණ්ණිතෙන සුවිනා ආනන්තරිකසමාධිනා සමො රූපාවචරසමාධි වා අරූපාවචරසමාධි වා කොචි න විජ්ජති. කස්මා? තෙසං භාවිතත්තා තත්ථ තත්ථ බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පන්නස්සාපි පුන නිරයාදිසු උප්පත්තිසම්භවතො, ඉමස්ස ව අරහත්තසමාධිස්ස භාවිතත්තා අරියපුග්ගලස්ස සබ්බුප්පත්තිසමුග්ගාතසම්භවතො. තස්මා සුත්තන්තරෙපි චුත්තං “යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා, අරියො අට්ඨඬ්ඛිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”තිආදි (අ. නි. 4.34; ඉතිචූ. 90).

එවං භගවා ආනන්තරිකසමාධිස්ස අඤ්ඤෙහි සමාධිහි අසමනං වත්වා ඉදානි පුරිමතයෙනෙව මග්ගධම්මරතනස්ස අසදිසභාවං නිස්සාය සච්චවචනං පයුඤ්ජනි “ඉදම්පි ධම්මෙ...පෙ.... හොතු”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉම්ස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨකසහස්සවක්කවාළෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

229. එවං මග්ගධම්මගුණෙනාපි සච්චං වත්වා ඉදානි සඬ්ඛගුණෙනාපි වත්තුමාරද්ධො “යෙ පුග්ගලා”ති. තත්ථ යෙති අනියමෙත්වා උද්දෙසො. පුග්ගලාති සත්තා. අට්ඨාති තෙසං ගණනපරිච්ඡේදො. තෙ හි වත්තාරො ව පටිපන්නා වත්තාරො ව ඵලෙ ධීතාති අට්ඨ හොන්ති. සතං පසත්ථාති සප්පුරිසෙහි බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි අඤ්ඤෙහි ව දෙවමනුස්සෙහි පසත්ථා. කස්මා? සහජාතසීලාදිගුණයොගා. තෙසඤ්ඤි වම්පකචකුලකුසුමාදීනං සහජාතවණ්ණගන්ධාදයො විය සහජාතසීලසමාධිආදයො ගුණා. තෙන තෙ වණ්ණගන්ධාදිසම්පන්නානි විය පුප්ථාති දෙවමනුස්සානං සතං පියා මනාපා පසංසනියා ව හොන්ති. තෙන චුත්තං “යෙ පුග්ගලා අට්ඨසතං පසත්ථා”ති.

අථ වා යෙති අනියමෙත්වා උද්දෙසො. පුග්ගලාති සත්තා. අට්ඨසතන්ති තෙසං ගණනපරිච්ඡේදො. තෙ හි එකබ්ඪි කොලංකොලො සත්තක්ඛන්තපරමොති තයො සොතාපන්නා, කාමරූපාරූපභවෙසු අධගතප්ඵලා තයො සකදාගාමිනො, තෙ සබ්බෙපි චතුත්තං පටිපදානං වසෙන චතුච්ඡති, අන්තරාපරිනිබ්බායි, උපභවිවපරිනිබ්බායි, සසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායි, අසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායි, උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමිති, අවිහෙසු පඤ්ච, තථා අතප්පසුදස්සසුදස්සිසු. අකනිට්ඨෙසු පන උද්ධංසොතවජ්ජා වත්තාරොති චතුච්ඡති අනාගාමිනො, සුක්ඛවිපස්සකො සමට්ඨානිකොති ද්වෙ අරහන්තො, වත්තාරො මග්ගට්ඨාති චතුපඤ්ඤාස. තෙ සබ්බෙපි සද්ධාධුරපඤ්ඤාධුරානං වසෙන දිගුණා හුත්වා අට්ඨසතං හොන්ති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

වත්තාරි එතානි යුගානි හොන්ති තෙ සබ්බෙපි අට්ඨ වා අට්ඨසතං වාති විත්ථාරවසෙන උද්දිට්ඨපුග්ගලා, සබ්බෙපවසෙන සොතාපත්තිමග්ගට්ඨො ඵලට්ඨොති එකං යුගං, එවං යාව අරහත්තමග්ගට්ඨො ඵලට්ඨොති එකං යුගන්ති වත්තාරි යුගානි හොන්ති. තෙ දක්ඛිණෙය්‍යානි එත්ථ තෙති පුබ්බෙ අනියමෙත්වා උද්දිට්ඨානං නියමෙත්වා නිද්දෙසො. යෙ පුග්ගලා විත්ථාරවසෙන අට්ඨ වා අට්ඨසතං වා, සබ්බෙපවසෙන වත්තාරි යුගානි හොන්ති චුත්තා, සබ්බෙපි තෙ දක්ඛිණං අරහන්තිනි දක්ඛිණෙය්‍යා. දක්ඛිණා නාම කම්මඤ්ච කම්මවිපාකඤ්ච සද්දහිත්වා “එස මෙ ඉදං වෙජ්ජකම්මං වා ජඩ්ඝපෙසනිකං වා කරිස්සති”ති එවමාදිනි අනපෙක්ඛිත්වා දියමානො දෙය්‍යධම්මො, තං අරහන්ති නාම සීලාදිගුණයුත්තා පුග්ගලා. ඉමෙ ව තාදිසා, තෙන චූච්චන්ති තෙ “දක්ඛිණෙය්‍යා”ති.

සුගතස්ස සාවකානි භගවා සොහනෙන ගමනෙන යුත්තත්තා, සොහනඤ්ච යානං ගතත්තා, සුට්ඨු ව ගතත්තා සුට්ඨු එව ගදත්තා සුගතො, තස්ස සුගතස්ස. සබ්බෙපි තෙ වචනං සුණන්තිනි සාවකා. කාමඤ්ච අඤ්ඤෙපි සුණන්ති, න පන සුත්වා කත්තබ්බකිච්චං කරොන්ති. ඉමෙ පන සුත්වා කත්තබ්බං ධම්මානුධම්මපටිපත්තිං කත්වා මග්ගඵලානි

පත්තා, තස්මා “සාවකා”නි වුවවන්ති. එතෙසු දින්නානි මහප්ථලානීනි එතෙසු සුගතසාවකෙසු අප්පකානිපි දානානි දින්නානි පටිග්ගාහකතො දක්ඛිණාවිසුද්ධිභාවං උපගතත්තා මහප්ථලානි හොන්ති. තස්මා සුත්තන්තරෙපි වුත්තං –

“යාවතා, හික්ඛවෙ, සඬ්ඝා වා ගණා වා, තථාගතසාවකසඬ්ඝො තෙසං අග්ගමක්ඛායනි, යදිදං වත්තාරි පුරිසයුගානි අට්ඨ පුරිසපුග්ගලා, එස භගවතො සාවකසඬ්ඝො...පෙ.... අග්ගො විපාකො හොති”නි (අ. නි. 4.34; 5.32; ඉතිවු. 90).

එවං භගවා සබ්බෙසමිපි මග්ගට්ඨප්ථලට්ඨානං වසෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පයුඤ්ජනි “ඉදමිපි සඬ්ඝෙ”නි. තස්සත්ථො පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨකසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

230. එවං මග්ගට්ඨප්ථලට්ඨානං වසෙන සඬ්ඝගුණෙන සච්චං වත්වා ඉදානි තතො එකච්චියානං ඵලසමාපත්තිසුබමනුභවත්තානං ඛිණාසවපුග්ගලානංයෙව ගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “යෙ සුප්පයුත්තා”නි. තත්ථ යෙනි අනියමිතුද්දෙසවචනං. සුප්පයුත්තානි සුට්ඨ පයුත්තා, අනෙකච්චිතං අනෙසනං පභාය සුද්ධාජීවිතං නිස්සාය විපස්සනාය අත්තානං පයුඤ්ජිතුමාරද්ධානි අත්ථො. අථ වා සුප්පයුත්තානි පරිසුද්ධකායවිච්ඡයොගසමන්තාගතා. තෙන තෙසං සීලක්ඛන්ධං දස්සෙති. මනසා දළ්භෙනාති දළ්භෙන මනසා, ථීරසමාධියුත්තෙන චෙතසාති අත්ථො. තෙන තෙසං සමාධික්ඛන්ධං දස්සෙති. නික්කාමිනොති කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛා හුත්වා පඤ්ඤාධුරෙන චීරියෙන සබ්බකිලෙසෙහි කතනික්කමනා. තෙන තෙසං චීරියසම්පන්නං පඤ්ඤාක්ඛන්ධං දස්සෙති.

ගොතමසාසනමිහීනි ගොත්තතො ගොතමස්ස තථාගතස්සෙව සාසනමිහී. තෙන ඉතො බහිද්ධා නානප්පකාරමිපි අමරතපං කරොත්තානං සුප්පයොගාදිගුණාභාවතො කිලෙසෙහි නික්කමනාභාවං දීපෙති. තෙනි පුබ්බෙ උද්දිට්ඨානං නිද්දෙසවචනං. පත්තිපත්තානි එත්ථ පත්තබ්බානි පත්ති, පත්තබ්බා නාම පත්තුං අරහා, යං පත්වා අච්චන්තයොගක්ඛෙමිනො හොන්ති, අරහත්තඵලස්සෙන අධිවචනං, තං පත්තිං පත්තානි පත්තිපත්තා. අමතන්ති නිබ්බානං. විගය්හාති ආරම්මණවසෙන විගාහිත්වා. ලද්ධානි ලභිත්වා. මුධානි අබ්බායෙන කාකණිකමත්තමිපි බ්බායං අකත්වා. නිබ්බුතින්ති පටිප්පස්සද්ධකිලෙසදරථං ඵලසමාපත්තිං. භුඤ්ජමානානි අනුභවමානා. කිං වුත්තං හොති? යෙ ඉමස්මිං ගොතමසාසනමිහී සීලසම්පන්නත්තා සුප්පයුත්තා, සමාධිසම්පන්නත්තා මනසා දළ්භෙන, පඤ්ඤාසම්පන්නත්තා නික්කාමිනො, තෙ ඉමාය සම්මාපටිපදාය අමතං විගය්හ මුධා ලද්ධා ඵලසමාපත්තිසඤ්ඤිතං නිබ්බුතිං භුඤ්ජමානා පත්තිපත්තා නාම හොන්තිති.

එවං භගවා ඵලසමාපත්තිසුබමනුභවත්තානං ඛිණාසවපුග්ගලානංයෙව වසෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පයුඤ්ජනි “ඉදමිපි සඬ්ඝෙ”නි. තස්සත්ථො පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨකසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

231. එවං ඛිණාසවපුග්ගලානං ගුණෙන සඬ්ඝාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි බහුජනපච්චක්ඛෙන සොනාපන්නස්සෙව ගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “යථිත්දබ්බලො”නි. තත්ථ යථානි උපමාවචනං. ඉන්දබ්බලොති නගරද්වාරනිවාරණත්ථං උම්මාරබ්බන්තරෙ අට්ඨ වා දස වා හත්ථෙ පථවිං බණිත්වා ආකොට්ඨස්ස සාරදාරුමයථම්භස්සෙන අධිවචනං. පථවින්ති භූමිං. සිකොති අත්තො පටිසිත්වා නිස්සිකො. සියාති භවෙය්. වතුබ්හි වාතෙහීනි වතුහි දිසාහි ආගතවාතෙහි. අසම්පකම්මියොති කම්පෙතුං වා වාලෙතුං වා අසක්කුණෙය්. තදුපමන්ති තථාච්චං. සප්පුරිසන්ති උත්තමපුරිසං. වදාමිති භණාමි. යො අරියසච්චානි අවෙච්ච පස්සති යො වත්තාරි අරියසච්චානි පඤ්ඤාය අප්පකොගාහෙත්වා පස්සති. තත්ථ අරියසච්චානි විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බානි.

අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා හි ඉන්දබ්බලො ගම්භීරනෙමනාය පථවිස්සිකො වතුබ්හි වාතෙහි අසම්පකම්මියො සියා, ඉමමිපි සප්පුරිසං තදුපමමෙව වදාමි, යො අරියසච්චානි අවෙච්ච පස්සති. කස්මා? යස්මා සොපි ඉන්දබ්බලො විය වතුහි වාතෙහි සබ්බතිත්ථියවාදවාතෙහි අසම්පකම්මියො හොති, තම්භා දස්සනා කෙනචි කම්පෙතුං වා වාලෙතුං වා අසක්කුණෙය්. තස්මා සුත්තන්තරෙපි වුත්තං –

“සෙය්ථාපි , හික්ඛවෙ, අයොබ්බලො වා ඉන්දබ්බලො වා ගම්භීරනෙමො සුනිබාතො අවලො අසම්පකම්මි, පුරත්ථිමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡෙය් භුසා වාතවුට්ඨි, නෙව නං සඬ්ඝකම්පෙය් න සම්පකම්පෙය් න සම්පවාලෙය්. පච්ඡිමාය...පෙ.... දක්ඛිණාය... උත්තරාය වෙපි...පෙ.... න සම්පවාලෙය්. තං කිස්ස හෙතු? ගම්භීරත්තා, හික්ඛවෙ, නෙමස්ස සුනිබාතත්තා ඉන්දබ්බලස්ස. එවමෙව බො, හික්ඛවෙ, යෙ ව බො කෙචි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ‘ඉදං දුක්ඛන්ති...පෙ.... පටිපදා’නි යථාභූතං පජානන්ති, තෙ න අඤ්ඤස්ස සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා මුඛං ඔලොකෙන්ති ‘අයං නූත භවං ජානං ජානාති පස්සං පස්සති’නි. තං කිස්ස හෙතු? සුද්දිට්ඨත්තා, හික්ඛවෙ, වතුන්තං අරියසච්චාන”නිති (සං. නි. 5.1109).

එවං භගවා බහුජනපච්චක්ඛස්ස සොනාපන්නස්සෙව වසෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පයුඤ්ජනි “ඉදමිපි සඬ්ඝෙ”නි. තස්සත්ථො පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි

ගාථාය ආණා කොටසනසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

232. එවං අවිසෙසනො සොනාපන්නස්ස ගුණෙන සඬ්ඝාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි යෙ තෙ තයො සොනාපන්නා එකඛිථි කොලංකොලො සත්තක්ඛත්තුපරමොති. යථාහ –

“ඉධෙකච්චො පුග්ගලො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොනාපන්නො හොති...පෙ.... සො එකංයෙව භවං නිබ්බත්තිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති, අයං එකඛිථි. තථා ද්වෙ වා තිණ්ණං වා කුලානි සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති, අයං කොලංකොලො. තථා සත්තක්ඛත්තුං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සන්ධාවිත්වා සංසරිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරොති, අයං සත්තක්ඛත්තුපරමො”ති (පු. ප. 31-33).

තෙසං සබ්බකනිට්ඨස්ස සත්තක්ඛත්තුපරමස්ස ගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “යෙ අරියසච්චානි”ති. තත්ථ යෙ අරියසච්චානිති එතං චුත්තනයමෙව. විභාවයන්තීති පඤ්ඤාඔභාසෙන සච්චපට්ඨිජාදකං කිලෙසන්ධකාරං විධමිත්වා අත්තනො පකාසානි පාකටානි කරොන්ති. ගම්භීරපඤ්ඤානානි අප්පමෙයාපඤ්ඤානාය සදෙවකස්සපි ලොකස්ස ඤාණෙන අලබ්භනෙයාපතිට්ඨපඤ්ඤෙන, සබ්බඤ්ඤානානි චුත්තං හොති. සුදෙසිතානීති සමාසඛ්‍යාසසාකල්‍යාණවෙකල්‍යාදීහි තෙහි තෙහි නයෙහි සුට්ඨි දෙසිතානි. කිඤ්චාපි තෙ හොන්ති භුසං පමත්තානි තෙ විභාවිතඅරියසච්චා පුග්ගලා කිඤ්චාපි දෙවරජ්ජවක්කවත්තිරජ්ජාදිජ්ජමාදට්ඨානං ආගම්ම භුසං පමත්තා හොන්ති, තථාපි සොනාපන්නිමග්ගඤාණෙන අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධා යපෙන්වා සත්ත භවෙ අනමතග්ගෙ සංසාරෙ යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං නාමඤ්ච රූපඤ්ච, තෙසං නිරුද්ධත්තා අත්ථඨගතත්තා න අට්ඨමං භවං ආදියන්ති, සත්තමභවෙ එව පන විපස්සනං ආරභිත්වා අරහත්තං පාපුණන්ති.

එවං භගවා සත්තක්ඛත්තුපරමවසෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොටසනසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

233. එවං සත්තක්ඛත්තුපරමස්ස අට්ඨමං භවං අනාදියනගුණෙන සඬ්ඝාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි තස්සෙව සත්ත භවෙ ආදියතොපි අඤ්ඤෙහි අප්පහීනභවාදානෙහි පුග්ගලෙහි විසිට්ඨෙන ගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “සභාවස්සා”ති. තත්ථ සභාවානි සද්ධිංයෙව. අස්සාති “න තෙ භවං අට්ඨමාදියන්ති”ති චුත්තෙසු අඤ්ඤතරස්ස. දස්සනසම්පදායානි සොනාපන්නිමග්ගසම්පත්තියා. සොනාපන්නිමග්ගො හි නිබ්බානං දිස්වා කත්තබ්බකිච්චසම්පදාය සබ්බපඨමං නිබ්බානදස්සනතො “දස්සන”න්ති චුච්චති. තස්ස අත්තනි පාතුභාවො දස්සනසම්පදා, තාය දස්සනසම්පදාය සහ එව. තයස්සු ධම්මා ජහිතා භවන්තීති එත්ථ සුඉති පදපුරුණමත්තෙ නිපාතො. “ඉදංසු මෙ, සාරිපුත්ත, මහාවිකට්ඨොජනස්මිං හොති”තිඵලමාදිසු (ම. නි. 1.156) විය. යතො සභාවස්ස දස්සනසම්පදාය තයො ධම්මා ජහිතා භවන්ති පහිතා භවන්තීති අයමෙවෙන්ථ අත්ථො.

ඉදානි ජහිතධම්මදස්සනත්ථං ආහ “සක්කායදිට්ඨි විච්චිකිච්ඡිතඤ්ච, සීලබ්බතං වාපි යදත්ථි කිඤ්චි”ති. තත්ථ සති කායෙ විජ්ජමානෙ උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකසඬ්ඛානෙ කායෙ විසතිවත්ථුකා දිට්ඨි සක්කායදිට්ඨි, සති වා තත්ථ කායෙ දිට්ඨිතිපි සක්කායදිට්ඨි, යථාචුත්තජ්ජකාරෙ කායෙ විජ්ජමානා දිට්ඨිති අත්ථො. සතියෙව වා කායෙ දිට්ඨිතිපි සක්කායදිට්ඨි, යථාචුත්තජ්ජකාරෙ කායෙ විජ්ජමානෙ රූපාදිසඬ්ඛානො අත්තානි එවං පවත්තා දිට්ඨිති අත්ථො. තස්සා ව පහිනත්තා සබ්බදිට්ඨිගතානි පහිනානියෙව හොන්ති. සා හි තෙසං මූලං. සබ්බකිලෙසඛ්‍යාධිවූපසමනතො පඤ්ඤා “විකිච්ඡිත”න්ති චුච්චති, තං පඤ්ඤාවිකිච්ඡිතං ඉතො විගතං, තතො වා පඤ්ඤාවිකිච්ඡිතා ඉදං විගතන්ති විච්චිකිච්ඡිතං, “සත්ථරි කඬ්ඛති”තිආදිනා (ධ. ස. 1008; විභ. 915) නයෙන චුත්තාය අට්ඨවත්ථුකාය විමතියා එතං අධිවචනං. තස්සා පහිනත්තා සබ්බවිච්චිකිච්ඡිතානි පහිනානි හොන්ති. තඤ්ඤි තෙසං මූලං. “ඉතො බහිද්ධා සමණධ්‍රාග්මණානං සීලෙන සුද්ධි වතෙන සුද්ධි”තිඵලමාදිසු (ධ. ස. 1222; විභ. 938) ආගතං ගොසීලකුක්කුරසීලාදිකං සීලං ගොවතකුක්කුරවතාදිකඤ්ච වතං “සීලබ්බත”න්ති චුච්චති. තස්ස පහිනත්තා සබ්බමිපි නත්ථිගියමුණ්ඩිකාදි අමරතපං පහිනං හොති. තඤ්ඤි තස්ස මූලං. තෙන සබ්බාවසානෙ චුත්තං “යදත්ථි කිඤ්චි”ති. දුක්ඛදස්සනසම්පදාය වෙන්ථ සක්කායදිට්ඨි, සමුදයදස්සනසම්පදාය විච්චිකිච්ඡිතං, මග්ගදස්සනනිබ්බානදස්සනසම්පදාය සීලබ්බතං පහියතීති විඤ්ඤාතබ්බං.

234. එවමස්ස කිලෙසවට්ඨප්පහානං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්මිං කිලෙසවට්ඨෙ සති යෙන විපාකවට්ඨෙන භවිතබ්බං, තප්පහානා තස්සාපි පහානං දිපෙන්නො ආහ “චතුහපායෙහි ව විජ්ජමුත්තො”ති. තත්ථ වත්තාරො අපායා නාම නිරයතිරච්ඡානපෙත්තිවිසයඅසුරකායා, තෙහි එස සත්ත භවෙ උපාදියන්තොපි විජ්ජමුත්තොති අත්ථො.

එවමස්ස විපාකවට්ඨප්පහානං දස්සෙත්වා ඉදානි යං ඉමස්ස විපාකවට්ඨස්ස මූලභූතං කම්මවට්ඨං, තස්සාපි පහානං දස්සෙන්නො ආහ “ඡච්චාභියානානි අභබ්බ කාතු”න්ති. තත්ථ අභියානානීති ඔළාරිකට්ඨානානි, තානි එස ඡ අභබ්බො කාතුං. තානි ව “අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො මාතරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා”තිආදිනා (අ. නි. 1.271; ම. නි. 3.128; විභ. 809) නයෙන එකකනිපාතෙ චුත්තානි මාතුසාතපිතුසාතඅරහත්තසාතලොහිතුප්පාදසඬ්ඝභෙදඅඤ්ඤසත්ථාරුද්දෙසකම්මානි වෙදිතබ්බානි. තානි හි කිඤ්චාපි

දිට්ඨිසම්පන්නො අරියසාවකො කුන්ටකිපිල්ලිකම්පි ජීවිතා න වොරොපෙනි, අපිව බො පන පුපුප්පනභාවස්ස විගරහණත්ථං වුත්තාති. පුපුප්පනො හි අදිට්ඨිසම්පන්නත්තා එවංමභාසාවජ්ජාති අභියානානිපි කරොති, දස්සනසම්පන්නො පන අභබ්බො තාති කාතුන්ති. අභබ්බග්ගහණඤ්චෙන්ථ භවත්තරෙපි අකරණදස්සනත්ථං. භවත්තරෙපි හි එස අත්තනො අරියසාවකභාවං අජානන්තොපි ධම්මතාය එව එතාති වා ඡ, පකතිපාණාතිපාතාදීනි වා පඤ්ච වෙරාති අඤ්ඤස්ත්ථාරුද්දෙසෙන සහ ඡ යානාති න කරොති, යාති සන්ධාය එකච්චෙ “ඡජාහියානාති”ති පටන්ති. මතමච්ඡග්ගාභාදයො චෙන්ථ අරියසාවකගාමදාරකානං නිදස්සනං.

එවං භගවා සත්ත භවෙ ආදියතොපි අරියසාවකස්ස අඤ්ඤෙහි අප්පභීනභවාදානෙහි පුග්ගලෙහි විසිට්ඨගුණවසෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

235. එවං සත්ත භවෙ ආදියතොපි අඤ්ඤෙහි අප්පභීනභවාදානෙහි පුග්ගලෙහි විසිට්ඨගුණවසෙන සඬ්ඝාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි “න කෙවලං දස්සනසම්පන්නො ඡ අභියානාති අභබ්බො කාතුං, කිං පන අප්පමත්තකම්පි පාපං කම්මං කත්වා තස්ස පටිච්ඡාදනායපි අභබ්බො”ති පමාදවිහාරිතොපි දස්සනසම්පන්නස්ස කතපටිච්ඡාදනාභාවගුණෙන වත්තුමාරද්ධො “කිඤ්චාපි සො කම්මං කරොති පාපක”න්ති.

තස්සත්ථො – සො දස්සනසම්පන්නො කිඤ්චාපි සතිසම්මොසෙන පමාදවිහාරං ආගම්ම යං තං භගවතා ලොකවජ්ජසඤ්චිච්චානතික්කමනං සන්ධාය වුත්තං “යං මයා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං මම සාවකා ජීවිතහෙතුපි නාතික්කමන්ති”ති (වුළුව. 385; අ. නි. 8.19; උදා. 45), තං යපෙත්වා අඤ්ඤං කුටිකාරසහසෙය්‍යාදිං වා පණ්ණත්තිවජ්ජවිතික්කමසඬ්ඛානං බුද්ධපටිකුට්ඨං කායෙන පාපකම්මං කරොති, පදසොධම්මඋත්තරිඡප්පඤ්චවාචාධම්මදෙසනාසම්ඵප්පලාපථරුසවචනාදිං වා වාචාය, උද වෙනසා වා කත්ථවි ලොභදොසුප්පාදනජාතරුපාදිසාදියනං විවරාදිපරිභොගෙසු අපච්චවෙක්ඛණාදිං වා පාපකම්මං කරොති. අභබ්බො සො තස්ස පටිච්ඡදාය, න සො තං “ඉදං අකප්පියමකරණිය”න්ති ජානිත්වා මුහුත්තම්පි පටිච්ඡාදෙති, තඬ්ඬණඤ්ඤෙව පන සත්ථරි වා විඤ්ඤුසු වා සබ්බුත්ථවාරිසු ආචි කත්වා යථාධම්මං පටිකරොති, “න පුන කරිස්සාමි”ති එවං සංවරිතබ්බං වා සංවරති. කස්මා? යස්මා අභබ්බතා දිට්ඨපදස්ස වුත්තා, එවරුපං පාපකම්මං කත්වා තස්ස පටිච්ඡාදාය දිට්ඨනිබ්බානපදස්ස දස්සනසම්පන්නස්ස පුග්ගලස්ස අභබ්බතා වුත්තාති අත්ථො.

කථං –

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, දහරො කුමාරො මන්දො උත්තානසෙය්‍යාකො භත්ථෙත වා පාදෙන වා අඬ්ගාරං අක්කම්ත්වා බිජ්ජමෙව පටිසංහරති, එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, සම්මතා එසා දිට්ඨිසම්පන්නස්ස පුග්ගලස්ස, කිඤ්චාපි තථාරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජති, යථාරුපාය ආපත්තියා වුට්ඨානං පඤ්ඤායති, අථ බො නං බිජ්ජමෙව සත්ථරි වා විඤ්ඤුසු වා සබ්බුත්ථවාරිසු දෙසෙති විවරති උත්තානිකරොති, දෙසෙත්වා විවරිත්වා උත්තානිකත්වා ආයතිං සංවරං ආපජ්ජති”ති (ම. නි. 1.496).

එවං භගවා පමාදවිහාරිතොපි දස්සනසම්පන්නස්ස කතපටිච්ඡාදනාභාවගුණෙන සඬ්ඝරතනස්ස ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජති “ඉදම්පි සඬ්ඝෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බො. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

236. එවං සඬ්ඝපරියාපන්නානං පුග්ගලානං තෙන තෙන ගුණප්පකාරෙන සඬ්ඝාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි ය්වායං භගවතා රතනත්තයගුණං දිපෙත්තෙන ඉධ සඬ්ඛෙපෙන අඤ්ඤත්‍ර ව විත්ථාරෙන පරියත්තිධම්මො දෙසිතො, තම්පි නිස්සාය පුන බුද්ධාධිට්ඨානං සච්චං වත්තුමාරද්ධො “වනප්පගුම්බෙ යථ චුස්සිතග්ගෙ”ති. තත්ථ ආසන්නසන්නිවෙසවත්ථිතානං රුක්ඛානං සමුහො වනං, මූලසාරථෙග්ගුතවසාඛාපලාසෙහි පවුඩ්ඪො ගුම්බො පගුම්බො, වනෙ පගුම්බො වනප්පගුම්බො, ස්වායං “වනප්පගුම්බෙ”ති වුත්තො. එවම්පි හි වත්තුං ලබ්භති “අත්ථි සචිතක්කසච්චාරෙ, අත්ථි අචිතක්කච්චාරමත්තෙ, සුබ්බෙ දුක්ඛෙ ජීවෙ”තිආදීසු විය. යථාති ඔපම්මවචනං. චුස්සිතානි අග්ගානි අස්සාති චුස්සිතග්ගො, සබ්බසාඛාපසාඛාසු සඤ්ජාතපුප්ථොති අත්ථො. සො පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව “චුස්සිතග්ගෙ”ති වුත්තො. ගිම්භාන මාසෙ පයමස්මිං ගිම්භෙහි යෙ වත්තාරො ගිම්භමාසා, තෙසං චතුත්තං ගිම්භානං එකස්මිං මාසෙ. කතමස්මිං මාසෙ ඉති චෙ? පයමස්මිං ගිම්භෙ, චිත්‍රමාසෙහි අත්ථො. සො හි “පයමගිම්භො”ති ව “බාලවසන්නො”ති ව වුච්චති. තතො පරං පදත්ථතො පාකට්ඨෙව.

අයං පනෙත්ථ පිණ්ඩත්ථො – යථා පයමගිම්භනාමකෙ බාලවසන්නෙ නානාවිධරුක්ඛගහනෙ වනෙ සුපුප්චිතග්ගසාබො තරුණරුක්ඛගව්ජපරියායනාමො පගුම්බො අතිවිය සස්සිරිකො හොති, එවමෙවං ඛන්ධායතනාදීනි සතිපට්ඨානසම්මප්පධානාදීනි සීලසමාධික්ඛන්ධාදීනි වා නානාප්පකාරෙහි අත්ථප්පහෙදපුප්ථෙහි අතිවිය සස්සිරිකත්තා තපුපමං නිබ්බානගාමිමග්ගදීපනතො නිබ්බානගාමිං පරියත්තිධම්මවරං නෙව ලාභහෙතු න සක්කාරාදිහෙතු,

කෙවලඤ්ඤි මහාකරුණාය අබ්භස්සාහිතභද්‍රයෝ සත්තානං පරමංහිතාය අදෙසයිති. පරමංහිතායාති එත්ථ ච ගාථාබන්ධසුබන්ධං අනුනාසිකො, අයං පනත්ථො “පරමහිතාය නිබ්බානාය අදෙසයි”ති.

එවං භගවා ඉමං සුපුප්ඵිතග්ගවනප්පගුම්භසදිසං පරියත්තිධම්මං වත්වා ඉදානි තමෙව නිස්සාය බුද්ධාධිට්ඨානං සච්චවචනං පයුඤ්ජනි “ඉදම්පි බුද්ධෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො, කෙවලං පන ඉදම්පි යථාචුත්තප්පකාරපරියත්තිධම්මසඬ්ඛානං බුද්ධෙ රතනං පණිතන්ති යොජෙතබ්බං. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨකසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

237. එවං භගවා පරියත්තිධම්මෙන බුද්ධාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි ලොකුත්තරධම්මෙන වත්තුමාරද්ධො “වරො වරඤ්ඤු”ති. තත්ථ වරොති පණිතාධිමුත්තිකෙහි ඉච්ඡිතො “අහො වත මයම්පි එවරුපා අස්සාමා”ති, වරගුණයොගතො වා වරො, උත්තමො සෙට්ඨොති අත්ථො. වරඤ්ඤුති නිබ්බානඤ්ඤු. නිබ්බානඤ්ඤි සබ්බධම්මානං උත්තමට්ඨෙත වරං, තඤ්චෙස බොධිමුලෙ සයං පටිච්ඡික්ඛිත්වා අඤ්ඤාසි. වරදොති පඤ්චවග්ගියභද්දවග්ගියපටිලාදීනං අඤ්ඤෙසඤ්ච දෙවමනුස්සානං නිබ්බෙධභාගියවාසනාභාගියවරධම්මදායිති අත්ථො. වරාහරොති වරස්ස මග්ගස්ස ආභටත්තා වරාහරොති වුව්චති. සො හි භගවා දීපඬ්ඛකරො පහුති සමතිංස පාරමියො පුරෙන්නො පුබ්බකෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙහි අනුයාතං පුරාණං මග්ගවරං ආහරි, තෙන වරාහරොති වුව්චති. අපිච සබ්බඤ්ඤුතඤ්ඤාණපටිලාභෙන වරො, නිබ්බානසච්ඡිකිරියාය වරඤ්ඤු, සත්තානං චිත්තස්සබ්බදානෙන වරදො, උත්තමපටිපදාභරණෙන වරාහරො, එතෙහි ලොකුත්තරගුණෙහි අධිකස්ස කස්සච අභාවතො අනුත්තරො.

අපරො නයො – වරො උපසමාධිට්ඨානපරිපූරණෙන, වරඤ්ඤු පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපූරණෙන, වරදො වාගාධිට්ඨානපරිපූරණෙන, වරාහරො සච්චාධිට්ඨානපරිපූරණෙන, වරං මග්ගසච්චමාහරිති. තථා වරො පුඤ්ඤස්සයෙන, වරඤ්ඤු පඤ්ඤස්සයෙන, වරදො බුද්ධභාවත්ථිකානං තදුපායසම්පදානෙන, වරාහරො පච්චෙකබුද්ධභාවත්ථිකානං තදුපායාභරණෙන, අනුත්තරො තත්ථ තත්ථ අසදිසතාය, අත්තනා වා අනාවරියකො හුත්වා පරෙසං ආචරියභාවෙන, ධම්මවරං අදෙසයි සාවකභාවත්ථිකානං තදත්ථාය ස්වාධානතාදිගුණයුත්තස්ස වරධම්මස්ස දෙසනතො. සෙසං චුත්තනායමෙවාති.

එවං භගවා නවවිධෙන ලොකුත්තරධම්මෙන අත්තතො ගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය බුද්ධාධිට්ඨානං සච්චවචනං පයුඤ්ජනි “ඉදම්පි බුද්ධෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. කෙවලං පන යං වරං නවලොකුත්තරධම්මං එස අඤ්ඤාසි, යඤ්ච අදාසි, යඤ්ච ආහරි, යඤ්ච අදෙසයි, ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණිතන්ති එවං යොජෙතබ්බං. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨකසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

238. එවං භගවා පරියත්තිධම්මං ලොකුත්තරධම්මඤ්ච නිස්සාය ද්විති ගාථාහි බුද්ධාධිට්ඨානං සච්චං වත්වා ඉදානි යෙ තං පරියත්තිධම්මං අස්සොසුං සුතානුසාරෙන ච පටිපජ්ජිත්වා නවප්පකාරම්පි ලොකුත්තරධම්මං අධිගමිංසු, තෙසං අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තිගුණං නිස්සාය පුන සඬ්ඛාධිට්ඨානං සච්චං වත්තුමාරද්ධො “බිණං පුරාණං”න්ති. තත්ථ බිණන්ති සමුච්ඡින්නං. පුරාණන්ති පුරාතනං. නවන්ති සම්පති වත්තමානං. තත්ථිසම්භවන්ති අච්ඡින්නපානපානුභාවං. විරත්තචිත්තාති විගතරාගචිත්තා. ආයතිකෙ භවස්මිත්ති අනාගතමද්ධානං පුනබ්බවෙ. තෙති යෙසං බිණං පුරාණං නවං තත්ථිසම්භවං, යෙ ච ආයතිකෙ භවස්මිං විරත්තචිත්තා, තෙ බිණාසවා භික්ඛු. බිණබ්භාති උච්ඡින්නබ්භා. අවිරුළුභින්නදාති විරුළුභින්නදවරහිතා. නිබ්බන්තිති විජ්ඣායන්ති. ධීරාති ධිතිසම්පන්නා. යථායං පදිපොති අයං පදිපො විය.

කිං චුත්තං හොති? යං තං සත්තානං උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධම්පි පුරාණං අතිතකාලිකං කම්මං තණ්හාසිනෙහස්ස අප්පහිනත්තා පටිසන්ධිආභරණසමත්ථතාය අබ්භංගයෙව හොති, තං පුරාණං කම්මං යෙසං අරහත්තමග්ගෙන තණ්හාසිනෙහස්ස සොසිතත්තා අග්ගිනා දඬ්ඞ්ඵ්ඵිච ආයතිං විපාකදානාසමත්ථතාය බිණං. යඤ්ච නෙසං බුද්ධපුජාදිවසෙන ඉදානි පවත්තමානං කම්මං නවන්ති වුව්චති, තඤ්ච තණ්හාපහානෙනෙව ඡින්නමූලපාදපුප්ඵම්ච ආයතිං එලදානාසමත්ථතාය යෙසං තත්ථිසම්භවං, යෙ ච තණ්හාපහානෙනෙව ආයතිකෙ භවස්මිං විරත්තචිත්තා, තෙ බිණාසවා භික්ඛු “කම්මං බෙත්තං විඤ්ඤාණං බිජ්”න්ති (අ. නි. 3.77) එත්ථ චුත්තස්ස පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස කම්මක්ඛයෙනෙව බිණත්තා බිණබ්භා. යොපි පුබ්බෙ පුනබ්බවසඬ්ඛානාය විරුළුභියා ඡන්දො අහොසි, තස්සාපි සමුදයප්පහානෙනෙව පහිනත්තා පුබ්බෙ විය චුතිකාලෙ අසම්භවෙන අවිරුළුභින්නදා ධිතිසම්පන්නත්තා ධීරා වරිමවිඤ්ඤාණනිරොධෙන යථායං පදිපො නිබ්බුතො, එවං නිබ්බන්ති, පුන “රුපිනො වා අරුපිනො වා”ති එවමාදිං පඤ්ඤත්තිපථං අච්චෙන්නිති. තස්මිං කිරි සමයෙ නගරදෙවතානං පූජනත්ථාය ජාලිතෙසු පදිපෙසු එකො පදිපො විජ්ඣායි, තං දස්සෙන්නො ආහ – “යථායං පදිපො”ති.

එවං භගවා යෙ තං පුරිමාහි ද්විති ගාථාහි චුත්තං පරියත්තිධම්මං අස්සොසුං, සුතානුසාරෙනෙව පටිපජ්ජිත්වා නවප්පකාරම්පි ලොකුත්තරධම්මං අධිගමිංසු, තෙසං අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තිගුණං වත්වා ඉදානි තමෙව ගුණං නිස්සාය සඬ්ඛාධිට්ඨානං සච්චවචනං පයුඤ්ජන්තො දෙසනං සමාපෙසි “ඉදම්පි සඬ්ඛෙ”ති. තස්සත්ථො පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො, කෙවලං පන ඉදම්පි යථාචුත්තෙන පකාරෙන බිණාසවභික්ඛුනං නිබ්බානසඬ්ඛානං

සඬුසෙ රතනං පණ්ණාසකං ඵලං යොජෙතඛිං. ඉමිස්සාපි ගාථාය ආණා කොට්ඨකසහස්සවක්කවාලෙසු අමනුස්සෙහි පටිග්ගහිතාති.

දෙසනාපරියොසානෙ රාජකුලස්ස සොත්ථි අහොසි, සබ්බපද්දවා වූපසමිසු වතුරාසිනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි.

239-241. අප සක්කො දෙවනමින්දො “භගවතා රතනත්තයගුණං නිස්සාය සච්චවචනං පසුඤ්ජමානෙන නාගරස්ස සොත්ථි කතා, මයාපි නාගරස්ස සොත්ථිත්ථං රතනත්තයගුණං නිස්සාය කිඤ්චි වත්තඛිං”න්ති වින්තෙත්වා අවසානෙ ගාථාත්තයං අහාසි “යානිධ භුතානි”ති. තත්ථ යස්මා බුද්ධො යථා ලොකහිත්තථාය උස්සුක්කං ආපන්නෙහි ආගන්තඛිං, තථා ආගතතො, යථා ච එතෙහි ගන්තඛිං, තථා ගතතො, යථා චා එතෙහි ආජානිතඛිං, තථා ආජානනතො, යථා ච ජානිතඛිං, තථා ජානනතො, යඤ්ච තථෙව හොති, තස්ස ගදනතො ච “තථාගතො”ති වූච්චති. යස්මා ච සො දෙවමනුස්සෙහි පුප්ඵගන්ධාදිනා බහිනිබ්බත්තෙන උපකරණෙන, ධම්මානුධම්මප්පට්ඨපත්තාදිනා ච අත්තනි නිබ්බත්තෙන අතිවිස පුප්ඵතො, තස්මා සක්කො දෙවනමින්දො සබ්බදෙවපරිසං අත්තනා සද්ධිං සමිපිණ්ඩෙත්වා ආහ “තථාගතං දෙවමනුස්සපුප්ඵතං, බුද්ධං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු”ති.

යස්මා පන ධම්මෙ මග්ගධම්මො යථා යුගනන්ධ සමථවිපස්සනාබලෙන ගන්තඛිං කිලෙසපක්ඛං සමුච්ඡින්නෙන, තථා ගතොති තථාගතො. නිබ්බානධම්මොපි යථා ගතො පඤ්ඤාය පටිච්ඡෙදො සබ්බදුක්ඛවිසායාය සම්පජ්ජති, බුද්ධාදිහි තථා අවගතො, තස්මා “තථාගතො”ති වූච්චති. යස්මා ච සඬුසොපි යථා අත්තනිකාය පට්ඨපත්තෙහි ගන්තඛිං තෙන තෙන මග්ගෙන, තථා ගතො, තස්මා “තථාගතො” ත්වෙව වූච්චති. තස්මා අවසෙසගාථාද්වයෙපි තථාගතං ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු, තථාගතං සඬුසං නමස්සාම සුවත්ථි හොතුති වුත්තං. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

ඵලං සක්කො දෙවනමින්දො ඉමං ගාථාත්තයං භාසිත්වා භගවන්තං පදක්ඛිණං කත්වා දෙවපුරමෙව ගතො සද්ධිං දෙවපරිසාය. භගවා පන තදෙව රතනසුත්තං දුතියදිවසෙපි දෙසෙසි, පුන වතුරාසිනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. ඵලං භගවා යාව සත්තමං දිවසං දෙසෙසි, දිවසෙ දිවසෙ තථෙව ධම්මාභිසමයො අහොසි. භගවා අඬුසමාසමෙව වෙසාලියං විහරිත්වා රාජුතං “ගච්ඡාමා”ති පටිවෙදෙසි. තතො රාජානො දිගුණෙන සක්කාරෙන පුන තිහි දිවසෙහි භගවන්තං ගඬිගාතීරං නයිංසු. ගඬිගායං නිබ්බත්තා නාගරාජානො වින්තෙසු – “මනුස්සා තථාගතස්ස සක්කාරං කරොන්ති, මයං කිං න කරිස්සාමා”ති සුවණ්ණරජතමණිමයා නාවායො මාපෙත්වා සුවණ්ණරජතමණිමයෙ ඵව පල්ලඬකෙ පඤ්ඤාපෙත්වා පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්තං උදකං කරිත්වා “අම්භාකං අනුග්ගහං කරොමා”ති භගවන්තං උපගතා. භගවා අධිවාසෙත්වා රතනනාවමාරුල්ලො පඤ්ච ව භික්ඛුසතානි සකං සකං නාවං. නාගරාජානො භගවන්තං සද්ධිං භික්ඛුසඬුසෙන නාගභවනං පවෙසෙසු. තත්ථ සුදං භගවා සබ්බරත්තිං නාගපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. දුතියදිවසෙ දිබ්බෙති බාදනීයභොජනීයෙහි මහාදානං අදංසු. භගවා අනුමොදිත්වා නාගභවනා නික්ඛම්.

භුමට්ඨා දෙවා “මනුස්සා ච නාගා ච තථාගතස්ස සක්කාරං කරොන්ති, මයං කිං න කරිස්සාමා”ති වින්තෙත්වා වනගුම්ඛරුක්ඛපබ්බතාදිසු ඡත්තාතිඡත්තානි උක්ඛිපිංසු. එතෙනෙව උපායෙන යාව අකනිට්ඨබ්බුග්ගභවනං, තාව මහාසක්කාරවිසෙසො නිබ්බත්ති. බිම්බිසාරොපි ලිච්ඡවිහි ආගතකාලෙ කතසක්කාරතො දිගුණමකාසි, පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව පඤ්චහි දිවසෙහි භගවන්තං රාජගහං ආනෙසි.

රාජගහමනුප්පත්තෙ භගවති පච්ඡාභන්තං මණ්ඩලමාලෙ සන්තිපතිතානං භික්ඛුනං අයමන්තරකථා උදපාදි – “අහො බුද්ධස්ස භගවතො ආනුභාවො, යං උද්දිස්ස ගඬිගාය ඔරතො ච පාරතො ච අට්ඨයොජනො භුම්භාගො නින්තඤ්ච ථලඤ්ච සමං කත්වා වාලුකාය ඔකිරිත්වා පුප්ඵෙහි සඤ්ජන්තො, යොජනප්පමාණං ගඬිගාය උදකං නානාවණ්ණෙහි පදුමෙහි සඤ්ජන්තං, යාව අකනිට්ඨභවනා ඡත්තාතිඡත්තානි උස්සිතානි”ති. භගවා තං පවත්තිං ඤත්වා ගන්ධකුට්තො නික්ඛමිත්වා තඬ්ඨණානුරූපෙන පාටිභාරියෙන ගන්ත්වා මණ්ඩලමාලෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි. නිසජ්ජ බො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති? භික්ඛු සබ්බං ආරොවෙසු. භගවා එතදවොච – “න, භික්ඛවෙ, අයං පුජාවිසෙසො මය්හං බුද්ධානුභාවෙන නිබ්බත්තො, න නාගදෙවබ්බුග්ගානුභාවෙන, අපිව බො පුබ්බෙ අප්පමන්තකපරිච්චාගානුභාවෙන නිබ්බත්තො”ති. භික්ඛු ආහංසු – “න මයං, භන්තෙ, තං අප්පමන්තකං පරිච්චාගං ජානාම, සාධු තො භගවා තථා කථෙතු, යථා මයං තං ජානෙයාමා”ති.

භගවා ආහ – භූතපුබ්බං, භික්ඛවෙ, තක්කසිලායං සඬුබො නාම බ්‍රාහ්මණො අහොසි. තස්ස පුත්තො සුසිමො නාම මාණවො සොළසවස්සුද්දෙසිකො වයෙන, සො එකදිවසං පිතරං උපසඬකමිත්වා අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. තං පිතා ආහ – “කිං, තාත සුසිමා”ති? සො ආහ – “ඉච්ඡාමහං, තාත, බාරාණසිං ගන්ත්වා සිප්පං උග්ගහෙතු”න්ති. “තෙන හි, තාත සුසිම, අසුකො නාම බ්‍රාහ්මණො මම සභායකො, තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා උග්ගණ්භාහි”ති කභාපණසහස්සං අදාසි. සො තං ගහෙත්වා මාතාපිතරො අභිවාදෙත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා උපවාරයුත්තෙන විධිනා ආවරියං උපසඬකමිත්වා අභිවාදෙත්වා අත්තානං නිවෙදෙසි. ආවරියො “මම සභායකස්ස පුත්තො”ති මාණවං සම්පට්චින්නිත්වා සබ්බං පාහුනෙයාමකාසි. සො අද්ධානකිලමථං පට්චිනොදෙත්වා තං කභාපණසහස්සං ආවරියස්ස පාදමුලෙ යපෙත්වා සිප්පං උග්ගහෙතුං ඔකාසං යාචි. ආවරියො ඔකාසං කත්වා උග්ගණ්භාපෙසි.

සො ලහුඤ්ච ගණ්හන්තො බහුඤ්ච ගණ්හන්තො ගතිතගතිතඤ්ච සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තම්ව සිහතෙලං අවිනස්සමානං ධාරෙන්තො ද්වාදසවස්සිකං සිප්පං කතිපයමාසෙනෙව පරියොසාපෙසි. සො සප්ඤ්ඤායං කරොන්තො ආදිමජ්ඣංයෙව පස්සති, නො පරියොසානං. අප් ආවරියං උපසඬකම්ත්වා ආහ – “ඉමස්ස සිප්පස්ස ආදිමජ්ඣමෙව පස්සාමි, පරියොසානං න පස්සාමි”ති. ආවරියො ආහ – “අහම්පි, තාත, එවමෙවා”ති. “අප් කො, ආවරිය, ඉමස්ස සිප්පස්ස පරියොසානං ජානාති”ති? “ඉසිපතෙන, තාත, ඉසයො අත්ථි, තෙ ජානෙය්‍යු”න්ති. තෙ උපසඬකම්ත්වා “පුච්ඡාමි, ආවරියා”ති. “පුච්ඡ, තාත, යථාසුඛං”න්ති. සො ඉසිපතනං ගන්ත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ උපසඬකම්ත්වා පුච්ඡ – “ආදිමජ්ඣපරියොසානං ජානාමා”ති? “ආමාචුසො, ජානාමා”ති. “තං මම්පි සික්ඛාපෙඨා”ති. “තෙන, භාචුසො, පඬ්ඛජාහි, න සක්කා අපඬ්ඛජිතෙන සික්ඛිතු”න්ති. “සාධු, භන්තෙ, පඬ්ඛාපෙඨ වා මං, යං වා ඉච්ඡප්, තං කත්වා පරියොසානං ජානාපෙඨා”ති. තෙ තං පඬ්ඛාපෙත්වා කම්මට්ඨානෙ නියොජෙතුං අසමත්ථා “එවං තෙ නිවාසෙතඬ්ඛං, එවං පාරුපිතඬ්ඛං”න්තිආදිනා නයෙන ආභිසමාවාරිකං සික්ඛාපෙසුං. සො තත්ථ සික්ඛන්තො උපනිස්සයසම්පන්නත්තා න විරෙතෙව පච්චෙකබොධං අභිසම්බුද්ධිං. සකලබාරාණසියං “සුසීමපච්චෙකබුද්ධො”ති පාකටො අහොසි ලාභග්ගයසග්ගපත්තො සම්පන්නපරිවාරො. සො අප්පායුකසංවත්තනිකස්ස කම්මස්ස කතත්තා න විරෙතෙව පරිනිබ්බාසි. තස්ස පච්චෙකබුද්ධා ව මහාජනකායො ව සරිරකිච්චං කත්වා ධාතුතො ගහෙත්වා නගරද්වාරෙර ථූපං පතිට්ඨාපෙසුං.

අප් බො සඬ්ඛො බ්‍රාහ්මණො “පුත්තො මෙ විරගතො, න වස්ස පවත්තිං ජානාමි”ති පුත්තං දට්ඨුකාමො තක්කසිලාය නික්ඛම්ත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා මහාජනකායං සන්නිපතිතං දිස්වා “අද්ධා බහුසු එකොපි මෙ පුත්තස්ස පවත්තිං ජානිස්සති”ති වින්තෙන්තො උපසඬකම්ත්වා පුච්ඡ – “සුසීමො නාම මාණුවො ඉධ ආගතො අත්ථි, අපි නු තස්ස පවත්තිං ජානාමා”ති? තෙ “ආම, බ්‍රාහ්මණ, ජානාම, අස්මිං නගරෙ බ්‍රාහ්මණස්ස සන්නිකෙ තිණ්ණං වෙදානං පාරගු හුත්වා පච්චෙකබුද්ධානං සන්නිකෙ පඬ්ඛජිත්වා පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා අනුපාදියෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසි, අයමස්ස ථූපො පතිට්ඨාපිතො”ති ආහංසු. සො භූමිං භත්ථෙන පහරිත්වා, රොදිත්වා ව පරිදෙවිත්වා ව තං චෙතියඬ්ඛණං ගන්ත්වා තිණානි උද්ධරිත්වා උත්තරසාටකෙන වාලුකං ආනෙත්වා, පච්චෙකබුද්ධචෙතියඬ්ඛණෙ ආකිරිත්වා, කමණ්ඩලුතො උදකෙන සමන්තතො භූමිං පරිප්ඵොසිත්වා වනපුප්ඵෙහි පූජං කත්වා උත්තරසාටකෙන පටාකං ආරොපෙත්වා ථූපස්ස උපරි අත්තනො ඡත්තං බන්ධිත්වා පක්කාමිති.

එවං අතීතං දස්සෙත්වා තං ජාතකං පච්චුප්පන්නෙන අනුසන්ධෙන්තො භික්ඛූනං ධම්මකථං කථෙසි – “සියා බො පන වො, භික්ඛවෙ, එවමස්ස අඤ්ඤො නුත තෙන සමයෙන සඬ්ඛො බ්‍රාහ්මණො අහොසි”ති, න බො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං, අහං තෙන සමයෙන සඬ්ඛො බ්‍රාහ්මණො අහොසිං, මයා සුසීමස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස චෙතියඬ්ඛණෙ තිණානි උද්ධරානි, තස්ස මෙ කම්මස්ස නිස්සන්දෙන අට්ඨයොජනමග්ගං විගතබාණුකණ්ටකං කත්වා සමං සුද්ධමකංසු, මයා තත්ථ වාලුකා ඔකිණ්ණා, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන අට්ඨයොජනමග්ගෙ වාලුකං ඔකිරිංසු. මයා තත්ථ වනකුසුමෙහි පූජා කතා, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන නවයොජනමග්ගෙ ථලෙ ව උදකෙ ව නානාපුප්ඵෙහි පූජ්ඵසන්ථරං අකංසු. මයා තත්ථ කමණ්ඩලුදකෙන භූමි පරිප්ඵොසිතා, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන වෙසාලියං පොක්ඛරවස්සං වස්සි. මයා තස්මිං චෙතියෙ පටාකා ආරොපිතා, ඡත්තඤ්ච බද්ධං, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන යාව අකනිට්ඨභවනා පටාකා ව ආරොපිතා, ඡත්තානිඡත්තානි ව උස්සිතානි. ඉති බො, භික්ඛවෙ, අයං මයං පූජාවියෙසො නෙව බුද්ධානුභාවෙන නිබ්බන්තො, න නාගදෙවබ්‍රහ්මානුභාවෙන, අපිව බො අප්පමත්තකපරිච්චාගානුභාවෙන නිබ්බන්තො”ති. ධම්මකථාපරියොසානෙ ඉමං ගාමමහාසි –

“මත්තාසුඛපරිච්චාගා, පස්සෙ වෙ විපුලං සුඛං;
වජෙ මත්තාසුඛං ධිරො, සම්පස්සං විපුලං සුඛං”න්ති. (ධ. ප. 290);

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය රතනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ආමගන්ධසුත්තවණ්ණනා

සාමාකච්චිගුලකච්චිනකානි වානි ආමගන්ධසුත්තං. කා උප්පත්ති? අනුප්පන්නෙ භගවති ආමගන්ධො නාම බ්‍රාහ්මණො පඤ්චහි මාණවකසතෙහි සද්ධිං තාපසපඬ්ඛජ්ජං පඬ්ඛජිත්වා භිමවන්තං පච්චිත්වා පඬ්ඛතන්තරෙ අස්සමං කාරාපෙත්වා වනමුලඵලාභාරො හුත්වා තත්ථ පටිවසති, න කදාචි මච්ඡමංසං බාදති. අප් තෙසං තාපසානං ලොණම්බිලාදීනි අපරිභුඤ්ජන්තානං පණ්ඩුරොගො උප්පජ්ජී. තතො තෙ “ලොණම්බිලාදියෙවනත්ථාය මනුස්සපථං ගච්ඡාමා”ති පච්චන්තගාමං සම්පන්නා. තත්ථ මනුස්සා තෙසු පසිදිත්වා නිමන්තෙන්වා හොජෙසුං, කතභත්තකිච්චානං නෙසං මඤ්චපියපරිභොගභාජනපාදමක්ඛනාදීනි උපනෙත්වා “එත්ථ, භන්තෙ, වසථ, මා උක්කණ්ඨිත්වා”ති වසනට්ඨානං දස්සෙත්වා පක්කමිංසු. දුතියදිවසෙපි තෙසං දානං දත්වා පුත සරපටිපාටියා එකෙකදිවසං දානමදංසු. තාපසා වතුමාසං තත්ථ වසිත්වා ලොණම්බිලාදියෙවනාය ථීරභාවජ්ජන්තසරිරා හුත්වා “මයං, ආචුසො, ගච්ඡාමා”ති මනුස්සානං ආරොවෙසුං. මනුස්සා තෙසං තෙලතණ්ඩුලාදීනි අදංසු. තෙ තානි ආදාය අත්තනො අස්සමමෙව අගමංසු. තඤ්ච ගාමං තට්ථ සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ ආගමිංසු. මනුස්සාපි තෙසං ආගමනකාලං විදිත්වා දානත්ථාය තණ්ඩුලාදීනි සජ්ජෙන්වාව අච්ඡන්ති, ආගතෙ ව නෙ තට්ථ සම්මානෙන්නි.

අප් හගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං ගන්ත්වා තත්ථ විහරන්තො තෙසං තාපසානං උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා තතො නික්ඛම්ම භික්ඛුසංඝපරිවුතො වාරිකං වරමානො අනුපුබ්බෙන නං ගාමං අනුප්පත්තො. මනුස්සා හගවන්තං දිස්වා මහාදානානි අදංසු. හගවා තෙසං ධම්මං දෙසෙසි. තෙ තාය ධම්මදෙසනාය අප්පෙකච්චෙ සොතාපන්නා, එකච්චෙ සකදාගාමීනො, එකච්චෙ අනාගාමීනො අහෙසුං, එකච්චෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණ. හගවා පුනදෙව සාවත්ථිං පච්චාගමාසි. අප් තෙ තාපසා නං ගාමං ආගමිංසු. මනුස්සා තාපසෙ දිස්වා න පුබ්බසදිසං කොතුහලමකංසු. තාපසා නං පුච්ඡිංසු – “කිං, ආවුසො, ඉමෙ මනුස්සා න පුබ්බසදිසා, කිං නු බො අයං ගාමො රාජදණ්ඩෙන උපද්දුතො, උදාහු දුබ්භික්ඛෙන, උදාහු අමිහෙහි සිලාදිගුණෙහි සම්පන්නතරො කොච්චි පබ්බජිතො ඉමං ගාමමනුප්පත්තො”ති? තෙ ආහංසු – “න, හන්තෙ, රාජදණ්ඩෙන, න දුබ්භික්ඛෙනායං ගාමො උපද්දුතො, අපිච්ච බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො, සො හගවා බහුජනනිතාය ධම්මං දෙසෙන්නො ඉධාගතො”ති.

තං සුත්වා ආමගන්ධතාපසො “බුද්ධොති, ගහපතයො, වදෙථා”ති? “බුද්ධොති, හන්තෙ, වදාමා”ති තික්ඛත්තුං වත්වා “සොසොපි බො එසො දුල්ලහො ලොකස්මිං, යදිදං බුද්ධො”ති අත්තමනො අත්තමනවාචං නිව්ඡාරෙත්වා පුච්ඡි – “කිං නු බො සො බුද්ධො ආමගන්ධං භුඤ්ජති, න භුඤ්ජති”ති? “කො, හන්තෙ, ආමගන්ධො”ති? “ආමගන්ධො නාම මච්ඡමංසං, ගහපතයො”ති. “හගවා, හන්තෙ, මච්ඡමංසං පරිභුඤ්ජති”ති. තං සුත්වා තාපසො විප්පට්ඨාරී අහොසි – “මාහෙව බො පන බුද්ධො සීයා”ති. පුන වින්තෙසි – “බුද්ධානං පාතුභාවො නාම දුල්ලහො, ගන්ත්වා බුද්ධං දිස්වා පුච්ඡිත්වා ජානිස්සාමි”ති. තතො යෙන හගවා ගතො, තං මග්ගං මනුස්සෙ පුච්ඡිත්වා චච්ඡගිද්ධිනි ගාථි විය තුරිතතුරිතො සබ්බත්ථ ඵකරත්තිවාසෙන සාවත්ථිං අනුප්පත්තො ජෙනවනමෙව පාවිසි සද්ධිං සකාය පරිසාය. හගවාපි තස්මිං සමයෙ ධම්මදෙසනත්ථාය ආසනෙන නිසින්තො එව හොති. තාපසා හගවන්තං උපසඩ්ධම්ම තුණ්ඤ්භූතා අනභිවාදෙත්වාච ඵකමන්තං නිසිදිංසු. හගවා “කච්චි වො ඉසයො බමනීය”න්තිආදිනා නයෙන තෙහි සද්ධිං පටිසම්මොදි. තෙපි “බමනීයං, හො ගොතමා”තිආදිමාහංසු. තතො ආමගන්ධො හගවන්තං පුච්ඡි – “ආමගන්ධං, හො ගොතම, භුඤ්ජසි, න භුඤ්ජසි”ති? “කො සො, බ්‍රාහ්මණ, ආමගන්ධො නාමා”ති? “මච්ඡමංසං, හො ගොතමා”ති. හගවා “න, බ්‍රාහ්මණ, මච්ඡමංසං ආමගන්ධො. අපිච්ච බො ආමගන්ධො නාම සබ්බෙ කිලෙසා පාපකා අකුසලා ධම්මා”ති වත්වා “න, බ්‍රාහ්මණ, ඉදානි ත්වමෙව ආමගන්ධං පුච්ඡි, අතීතෙපි තිස්සො නාම බ්‍රාහ්මණො කස්සපං හගවන්තං පුච්ඡි. එවඤ්ච සො පුච්ඡි, එවඤ්චස්ස හගවා බ්‍යාකාසි”ති තිස්සෙන ච බ්‍රාහ්මණෙන කස්සපෙන ච හගවතා චුත්තගාථායො එව ආනෙත්වා තාහි ගාථාහි බ්‍රාහ්මණං සඤ්ඤාපෙන්නො ආහ – “සාමාකච්චිගුලකච්චනකානි වා”ති. අයං තාච ඉමස්ස සුත්තස්ස ඉධ උප්පත්ති.

අතීතෙ පන කස්සපො කිර බොධිසත්තො අට්ඨාසඬ්ඛොයානි කප්පසතසහස්සඤ්ච පාරමියො පුරෙත්වා බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ධනවතී නාම බ්‍රාහ්මණී, තස්සා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. අග්ගසාවකොපි තං දිවසංයෙව දෙවලොකා වචිත්වා අනුපුරොතිතබ්‍රාහ්මණස්ස පජාපනියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බත්ති. එවං තෙසං එකදිවසමෙව පටිසන්ධිග්ගහණඤ්ච ගබ්භවුට්ඨානඤ්ච අහොසි, එකදිවසමෙව එතෙසං එකස්ස කස්සපො, එකස්ස තිස්සොති නාමමකංසු. තෙ සහපංසුකීළනකා ද්වෙ සහායා අනුපුබ්බෙන වුඩ්ඪිං අගමිංසු. තිස්සස්ස පිතා පුත්තං ආණාපෙසි – “අයං, තාත, කස්සපො නික්ඛම්ම පබ්බජිත්වා බුද්ධො භවිස්සති, ත්වම්පිස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා භවනිස්සරණං කරෙය්‍යාසි”ති. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා බොධිසත්තස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා “උහොපි, සම්ම, පබ්බජිස්සාමා”ති ආහ. බොධිසත්තො “සාධු”ති පටිස්සුණි. තතො වුඩ්ඪිං අනුප්පත්තකාලෙපි තිස්සො බොධිසත්තං ආහ – “එහි, සම්ම, පබ්බජිස්සාමා”ති බොධිසත්තො න නික්ඛම්ම. තිස්සො “න තාවස්ස ඤාණං පරිපාකං ගත”න්ති සයං නික්ඛම්ම ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤෙ පබ්බතපාදෙ අස්සමං කාරාපෙත්වා වසති. බොධිසත්තොපි අපරෙන සමයෙන සරෙ ධීතොයෙව ආනාපානස්සතිං පරිග්ගහෙත්වා වත්තාරි ක්ඛානානි අභිඤ්ඤායො ච උප්පාදෙත්වා පාසාදෙන බොධිමණ්ඩසම්පං ගන්ත්වා “පුන පාසාදො යථායානෙයෙව පතිට්ඨාතු”ති අධිට්ඨාසි, සො සකට්ඨානෙයෙව පතිට්ඨාසි. අපබ්බජිතෙන කිර බොධිමණ්ඩං උපගන්තුං න සක්කාති. සො පබ්බජිත්වා බොධිමණ්ඩං පත්වා නිසිදිත්වා සත්ත දිවසෙ පධානායොගං කත්වා සත්තහි දිවසෙහි සම්මාසම්බොධිං සච්ඡාකාසි.

තදා ඉසිපතනෙ විසතිසහස්සා පබ්බජිතා පටිවසන්ති. අප් කස්සපො හගවා තෙ ආමන්තෙත්වා ධම්මවක්කං පවත්තෙසි. සුත්තපරියොසානෙ සබ්බෙව අරහන්තො අහෙසුං. සො සුදං හගවා විසතිහික්ඛුසහස්සපරිවුතො තත්ථෙව ඉසිපතනෙ වසති. කිකි ව නං කාසිරාජා වතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨාති. අට්ඨකදිවසං බාරාණසිවාසි එකො පුරිසො පබ්බතෙ වන්දනසාරාදීනි ගවෙසන්නො තිස්සස්ස තාපසස්ස අස්සමං පත්වා තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. තාපසො තං දිස්වා “කුතො ආගතොසි”ති පුච්ඡි. “බාරාණසිනො, හන්තෙ”ති. “කා තත්ථ පවත්ති”ති? “තත්ථ, හන්තෙ, කස්සපො නාම සම්මාසම්බුද්ධො උප්පන්නො”ති. තාපසො දුල්ලභවචනං සුත්වා පිතිසොමනස්සජානො පුච්ඡි – “කිං සො ආමගන්ධං භුඤ්ජති, න භුඤ්ජති”ති? “කො හන්තෙ, ආමගන්ධො”ති? “මච්ඡමංසං ආවුසො”ති. “හගවා, හන්තෙ, මච්ඡමංසං භුඤ්ජති”ති. තං සුත්වා තාපසො විප්පට්ඨාරී හුත්වා පුන වින්තෙසි – “ගන්ත්වා තං පුච්ඡිස්සාමි, සචෙ ‘ආමගන්ධං පරිභුඤ්ජාමි’ති වක්ඛති, තතො නං ‘තුම්භාකං, හන්තෙ, ජාතියා ච කුලස්ස ච ගොත්තස්ස ච අනනුච්ඡවිකමෙත’න්ති නිවාරෙත්වා තස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා භවනිස්සරණං කරිස්සාමි”ති සල්ලභුකං උපකරණං ගහෙත්වා සබ්බත්ථ ඵකරත්තිවාසෙන සායන්හසමයෙ බාරාණසිං පත්වා ඉසිපතනමෙව පාවිසි. හගවාපි තස්මිං සමයෙ ධම්මදෙසනත්ථාය ආසනෙන නිසින්තොයෙව හොති. තාපසො හගවන්තං උපසඩ්ධම්ම අනභිවාදෙත්වා තුණ්ඤ්භූතො එකමන්තං අට්ඨාසි. හගවා තං දිස්වා පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව පටිසම්මොදි. සොපි “බමනීයං, හො කස්සපා”තිආදිනි වත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා හගවන්තං පුච්ඡි – “ආමගන්ධං, හො කස්සප, භුඤ්ජසි, න භුඤ්ජසි”ති? “නාහං, බ්‍රාහ්මණ, ආමගන්ධං භුඤ්ජාමි”ති. “සාධු, සාධු, හො කස්සප, පරකුණපං අබාදන්තො සුන්දරමකාසි, සුත්තමෙතං හොතො

කස්සපස්ස ජාතියා ව කුලස්ස ව ගොත්තස්ස වා”ති. තතො භගවා “අභං කිලෙසෙ සන්ධාය ‘ආමගන්ධං න භුඤ්ජාමී’ති වදාමි, බ්‍රාහ්මණො මච්ඡමංසං පච්චෙති, යංනුනාභං ස්වෙ ගාමං පිණ්ඩාය අපච්ඡිත්වා කිකිරුක්ඤ්ඤො ගෙහා ආභතං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජෙය්‍යං, එවං ආමගන්ධං ආරබ්භ කථා පචත්තිස්සති. තතො බ්‍රාහ්මණං ධම්මදෙසනාය සඤ්ඤාපෙස්සාමී”ති දුතියදිවසෙ කාලස්සෙව සරිරපරිකම්මං කත්වා ගන්ධකුටිං පාවිසි. භික්ඛු ගන්ධකුටිද්වාරං පිහිනං දිස්වා “න භගවා අප්ප භික්ඛුහි සද්ධිං පච්ඡිතුකාමො”ති ඤත්වා ගන්ධකුටිං පදක්ඛිණං කත්වා පිණ්ඩාය පච්ඡිංසු.

භගවාපි ගන්ධකුටිතො නික්ඛම්ම පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදි. තාපසොපි බො පත්තසාකං පචිත්වා බාදිත්වා භගවතො සන්තිකෙ නිසිදි. කිකි කාසිරාජා භික්ඛු පිණ්ඩාය වරන්තෙ දිස්වා “කුහිං භගවා, භන්තෙ”ති පුච්ඡිත්වා “විහාරෙ, මහාරාජා”ති ව සුත්වා නානාඛ්‍යාඤ්ජනරසමනෙකමංසචිකතිසම්පන්නං භොජනං භගවතො පාභෙසි. අමච්චා විහාරං නෙත්වා භගවතො ආරොචෙත්වා දක්ඛිණොදකං දත්වා පරිච්ඡන්තා පඨමං නානාමංසචිකතිසම්පන්නං යාගුං අදංසු, තාපසො දිස්වා “බාදති නු බො නො”ති චිත්තෙන්තො අට්ඨාසි. භගවා තස්ස පස්සතොයෙව යාගුං පිචන්තො මංසධණ්ඩං මුලෙ පක්ඛිපි. තාපසො දිස්වා කුද්ධො. පුන යාගුපිතස්ස නානාරසඛ්‍යාඤ්ජනං භොජනමදංසු, තම්පි ගහෙන්වා භුඤ්ජන්තං දිස්වා අතිවිය කුද්ධො “මච්ඡමංසං බාදන්තොයෙව ‘න බාදාමී’ති භණති”ති. අප් භගවන්තං කතභත්තකිච්චං භත්ථපාදෙ ධොවිත්වා නිසින්තං උපසඬකම්ම “භො කස්සප, මුසා ත්වං භණසි, තෙනං පණ්ඩිතකිච්චං. මුසාවාදො හි ගරහිතො බුද්ධානං, යෙපි තෙ පබ්බතපාදෙ වනමූලඵලාදීහි යාපෙන්තා ඉසයො වසන්ති, තෙපි මුසා න භණන්ති”ති වත්වා පුන ඉසිනං ගුණෙ ගාථාය වණ්ණෙන්තො ආභ “සාමාකච්චිගුලකච්චනකානි වා”ති.

242. තත්ථ සාමාකානි ධුනිත්වා වා සිසානි උච්චිතිත්වා වා ගය්හුපගා තිණධඤ්ඤජාති. තථා විඬගුලකා කණුවිරපුප්පස්සණ්ඨානසිසා භොන්ති. චීනකානීති අට්චපබ්බතපාදෙසු අරොපිතජාතා චීනමුග්ගා. පත්තප්ඵලන්ති යංකිඤ්චි හරිතපණ්ණං. මූලඵලන්ති යංකිඤ්චි කන්දමූලං. ගච්ඡ්ඵලන්ති යංකිඤ්චි රුක්ඛචල්ලිඵලං. මූලග්ගහණෙන වා කන්දමූලං, ඵලග්ගහණෙන රුක්ඛචල්ලිඵලං, ගච්ඡ්ඵලග්ගහණෙන උදකෙ ජාතසිඬ්ඝාතකකසෙරුකාදිඵලං වෙදිතබ්බං. ධම්මෙන ලද්ධන්ති දුතෙය්‍යපතිණගමනාදිමිච්ඡාපීථං පභාය වනෙ උඤ්ජාවරියාය ලද්ධං. සතන්ති සන්තො අරියා. අස්නමානාති භුඤ්ජමානා. න කාමකාමා අලිකං භණන්තීති තෙ එවං අමමා අපරිග්ගහා එතානි සාමාකාදීනි භුඤ්ජමානා ඉසයො යථා ත්වං සාදුරසාදිකෙ කාමෙ පත්ථයන්තො ආමගන්ධං භුඤ්ජන්තොයෙව “නාභං, බ්‍රාහ්මණ, ආමගන්ධං භුඤ්ජාමී”ති භණන්තො අලිකං භණසි, තථා න කාමකාමා අලිකං භණන්ති, කාමෙ කාමයන්තා මුසා න භණන්තීති ඉසිනං පසංසාය භගවතො නින්දං දීපෙති.

243. එවං ඉසිනං පසංසාපදෙසෙන භගවන්තං නින්දිත්වා ඉදානි අත්තනා අධිප්පෙනං නින්දාවත්ථුං දස්සෙන්වා නිප්පරියායෙනෙව භගවන්තං නින්දන්තො ආභ “යදස්නමානො”ති තත්ථ ද-කාරො පදසන්ධිකරො. අයං පතත්ථො – යං කිඤ්චිදෙව සසමංසං වා තිත්තිරමංසං වා ධොවනච්ඡෙදනාදිනා පුබ්බපරිකම්මෙන සුකතං, පචනවාසනාදිනා පච්ඡාපරිකම්මෙන සුනිවර්ධිතං, න මාතරා න පිතරා, අපිච බො පන “දක්ඛිණෙය්‍යො අය”න්ති මඤ්ඤමානෙහි ධම්මකාමෙහි පරෙහි දින්නං, සක්කාරකරණෙන පයනං පණිතමලඬකතං, උත්තමරසනාය ඔපවන්තනාය ථාමලභරණසමත්ථතාය ව පණිතං අස්නමානො ආභාරයමානො, න කෙවලඤ්ච යංකිඤ්ච මංසමෙව, අපිච බො පන ඉදම්පි සාලිනමන්තං විචිතකාලකං සාලිතණ්ඩුලොදනං පරිභුඤ්ජමානො සො භුඤ්ජසි, කස්සප, ආමගන්ධං, සො ත්වං යංකිඤ්ච මංසං භුඤ්ජමානො ඉදඤ්ච සාලිනමන්තං පරිභුඤ්ජමානො භුඤ්ජසි, කස්සප, ආමගන්ධන්ති භගවන්තං ගොත්තෙන ආලපති.

244. එවං ආභාරතො භගවන්තං නින්දිත්වා ඉදානි මුසාවාදං ආරොපෙන්වා නින්දන්තො ආභ “න ආමගන්ධො... පෙ.... සුසඬබතෙහී”ති. තස්සත්ථො – පුබ්බෙ මයා පුච්ඡිතො සමානො “න ආමගන්ධො මම කප්පති”ති ඉච්චෙව ත්වං භාසසි, එවං එකංසෙනෙව ත්වං භාසසි බ්‍රහ්මබන්ධු බ්‍රාහ්මණගුණවිරහිතජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණානි පරිභාසන්තො භණති. සාලිනමන්තන්ති සාලිතණ්ඩුලොදනං. පරිභුඤ්ජමානොති භුඤ්ජමානො. සකුන්තමංසෙහි සුසඬබතෙහීති තදා භගවතො අභිභට්ඨං සකුණමංසං නිද්දිසන්තො භණති.

එවං භණන්තො එව ව භගවතො භෙට්ඨා පාදතලා පභුති යාව උපරි කෙසග්ගා සරිරමූල්ලොකෙන්තො ද්වත්තිංසවරලක්ඛණාසීතිඅනුඛ්‍යාඤ්ජනසම්පදං ඛ්‍යාමප්පභාපරික්ඛෙපඤ්ච දිස්වා “එවරුපො මහාපුරිසලක්ඛණාදිපට්මණ්ඩිතකායො න මුසා භණතුං අරහති. අයං හිස්ස භවන්තරෙපි සච්චවාචානිස්සන්දෙනෙව උණ්ණා භමුකන්තරෙ ජාතා ඔදාතා මුදු තුලසන්තිහා, එකෙකානි ව ලොමකුපෙසු ලොමානි. ස්වායං කථමිදානි මුසා භණස්සති. අද්ධා අඤ්ඤො ඉමස්ස ආමගන්ධො භවිස්සති, යං සන්ධාය එතදවොච – ‘නාභං, බ්‍රාහ්මණ, ආමගන්ධං භුඤ්ජාමී’ති, යංනුනාභං එතං පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති චිත්තෙන්තො සඤ්ජාතඛබ්බමානො ගොත්තෙනෙව ආලපන්තො ඉමං ගාථාසෙසං ආභ –

“පුච්ඡාමි තං කස්සප එතමත්ථං, කථංපකාරො තච ආමගන්ධො”ති.

245. අථස්ස භගවා ආමගන්ධං විස්සප්පෙන “පාණානිපාතො”ති එවමාදිමාභ. තත්ථ පාණානිපාතොති පාණවධො. වධඡෙදබන්ධනන්ති එත්ථ සත්තානං දණ්ඩාදීහි ආකොටනං වධො, භත්ථපාදාදිනං ඡෙදනං ඡෙදො, රජ්ජුආදීහි බන්ධො බන්ධනං. ථෙය්‍යං මුසාවාදොති ථෙය්‍යඤ්ච මුසාවාදො ව. නිකතීති “දස්සාමි, කරස්සාමි”තිආදිනා

නයෙන ආසං උප්පාදෙන්වා නිරාසාකරණං. වඤ්චනානීති අසුවණ්ණං සුවණ්ණන්ති ගාභාපනාදීනි.
අප්ඤ්ඤානුත්තන්ති නිරන්තරමනෙකගන්තපරියාපුණනං. පරදාරසෙවනාති පරපරිග්ගහිතාසු වාරිත්තාපජ්ජනං.
එසාමගන්ධො න හි මංසභොජනන්ති එස පාණානිපානාදිඅකුසලධම්මසමුදාවාරො ආමගන්ධො විස්සගන්ධො
කුණපගන්ධො. කිං කාරණං? අමනුස්සන්තා කිලෙසඅසුවිමිස්සකත්තා සබ්භි ජිග්චින්නන්තා
පරමදුග්ගන්ධභාවාවහන්තා ව. යෙ හි උස්සන්තකිලෙසා සත්තා, තෙ තෙහි අනිදුග්ගන්ධා භොන්ති, නික්කිලෙසානං
මතසරිරම්පි දුග්ගන්ධං න භොති, තස්මා එසාමගන්ධො. මංසභොජනං පන අදිට්ඨමසුතමපරිසඬිකිතඤ්ච අනවජ්ජං,
තස්මා න හි මංසභොජනං ආමගන්ධොති.

246. එවං ධම්මාධිට්ඨානාය දෙසනාය එකෙන නයෙන ආමගන්ධං විස්සජ්ජෙන්වා ඉදානි යස්මා තෙ තෙ සත්තා
තෙහි තෙහි ආමගන්ධෙහි සමන්තාගතා, න එකො එව සබ්බෙහි, න ව සබ්බෙ එකෙනෙව, තස්මා නෙසං තෙ තෙ
ආමගන්ධෙ පකාසෙතුං “යෙ ඉධ කාමෙසු අසඤ්ඤානා ජනා”තිආදිනා නයෙන පුග්ගලාධිට්ඨානාය තාව දෙසනාය
ආමගන්ධෙ විස්සජ්ජෙන්තො ද්වෙ ගාථායො අභාසි.

තත්ථ යෙ ඉධ කාමෙසු අසඤ්ඤානා ජනාති යෙ කෙච්ඡ ඉධ ලොකෙ කාමපටිසෙවනසඬ්ඛාතෙසු කාමෙසු
මානිමානුවිජාදීසු මරියාදාවිරහෙන හින්තසංවරතාය අසංයතා පුප්ඵජ්ජනා. රසෙසු ගිද්ධාති ජීවිභාවිඤ්ඤෙයොසු රසෙසු
ගිද්ධා ගධිතා මුච්ඡිතා අප්ඤ්ඤාසන්නා අනාදිනවදස්සාවිනො අනිස්සරණපඤ්ඤා රසෙ පරිභුඤ්ජන්ති.
අසුවිභාවමස්සිකාති තාය රසගිද්ධියා රසපටිලාභත්ථාය නානප්පකාරමිච්ඡාජීවසඬ්ඛාතඅසුවිභාවමස්සිකා. නත්ථිකදිට්ඨීති
“නත්ථි දින්න”න්තිආදිදසවත්ථුකමිච්ඡාදිට්ඨිසමන්තාගතා. විසමාති විසමෙන කායකම්මාදිනා සමන්තාගතා.
දුරන්තයාති දුට්ඨඤ්ඤාපයා සන්දිට්ඨිපරාමාසිආධානග්ගාහිදුප්පටිතිස්සග්ගිතාසමන්තාගතා. එසාමගන්ධොති එස එතාය
ගාථාය පුග්ගලෙ අධිට්ඨාය නිද්දිට්ඨො “කාමෙසු අසංයතතා රසගිද්ධතා
ආජීවපිත්තිනත්ථිකදිට්ඨිකායදුට්ඨවරිතාදිවිසමතා දුරන්තයභාවතා”ති අපරොපි පුබ්බෙ චුත්තෙනෙවත්ථෙත ඡබ්බිධො
ආමගන්ධො වෙදිතබ්බො. න හි මංසභොජනන්ති මංසභොජනං පන යථාචුත්තෙනෙවත්ථෙත න ආමගන්ධොති.

247. දුතියගාථායපි යෙ ලුබ්භාති යෙ ලුබ්බා නිරසා, අත්තකිලමථානුයුත්තාති අත්ථො. දාරුණාති කක්ඛලා
දොවචස්සතායුත්තා. පිට්ඨිමංසිකාති පුරතො මධුරං භණ්ත්වා පරමිමුලෙ අවණ්ණභාසිනො . එතෙ හි අභිමුලං
ඔලොකෙතුමසක්කොන්තා පරමිමුලානං පිට්ඨිමංසබ්බාදකා විය භොන්ති, තෙන “පිට්ඨිමංසිකා”ති වුවවන්ති.
මිත්තද්දුනොති මිත්තදුහකා, දාරධනජීවිතෙසු විස්සාසමාපන්නානං මිත්තානං තත්ථ මිච්ඡාපටිපජ්ජනකාති චුත්තං
භොති. නික්කරුණාති කරුණාවිරහිතා සත්තානං අනත්ථකාමා. අනිමානිනොති “ඉධෙකච්චො ජාතියා වා...පෙ....
අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන වත්ථුනා පරෙ අනිමඤ්ඤති, යො එවරුපො මානො කෙතුකමානා චිත්තස්සා”ති (විභ. 880)
එවං චුත්තෙන අනිමානෙන සමන්තාගතා. අදානසීලාති අදානපකතිකා, අදානාධිමුත්තා අසංචිභාගරතාති අත්ථො. න ව
දෙන්ති කස්සචිති තාය ව පන අදානසීලතාය යාවිතාපි සත්තා කස්සචි කිඤ්චි න දෙන්ති, අදින්නපුබ්බකකුලෙ
මනුස්සසදිසා නිජ්ඣාමතණ්හිකපෙතපරායණා භොන්ති. කෙච්ඡ පන “අදානසීලා”තිපි පඨන්ති, කෙවලං ගහණසීලා,
කස්සචි පන කිඤ්චි න දෙන්තිති. එසාමගන්ධො න හි මංසභොජනන්ති එස එතාය ගාථාය පුග්ගලෙ අධිට්ඨාය
නිද්දිට්ඨො “ලුබ්බා, දාරුණතා , පිට්ඨිමංසිකතා, මිත්තදුහිතා, නික්කරුණතා, අනිමානිතා, අදානසීලතා, අදාන”න්ති
අපරොපි පුබ්බෙ චුත්තෙනෙවත්ථෙත අධිට්ඨිධො ආමගන්ධො වෙදිතබ්බො, න හි මංසභොජනන්ති.

248. එවං පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය ද්වෙ ගාථායො වත්ථා පුන තස්ස තාපසස්ස ආසයානුපරිවත්තනං විදිත්වා
ධම්මාධිට්ඨානායෙව දෙසනාය එකං ගාථං අභාසි. තත්ථ කොධො උරගසුත්තෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. මදොති
“ජාතිමදො, ගොත්තමදො, ආරොග්ගමදො”තිආදිනා (විභ. 832) නයෙන විභඩ්ගෙ චුත්තජ්ජභෙදො චිත්තස්ස
මජ්ජනභාවො. ථම්මොති ථද්ධභාවො. පච්චුපට්ඨාපනාති පච්චනිකට්ඨාපනා, ධම්මෙන නයෙන චුත්තස්ස
පටිච්චරුජ්ඣක්ඛවා යානං. මායාති “ඉධෙකච්චො කායෙන දුට්ඨවරිතං වරිත්වා”තිආදිනා (විභ. 894) නයෙන විභඩ්ගෙ
විභත්තා කතපාපපට්චිජාදනතා. උසුයාති පරලාභසක්කාරාදීසු ඉස්සා. භස්සසමුස්සයොති සමුස්සිකං භස්සං,
අත්තුක්කංසනනාති චුත්තං භොති. මානාතිමානොති “ඉධෙකච්චො ජාතියා වා...පෙ.... අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන
වත්ථුනා පුබ්බකාලං පරෙහි සදිසං අත්තානං දහති, අපරකාලං අත්තානං සෙය්‍යං දහති, පරෙ හීනෙ දහති, යො
එවරුපො මානො...පෙ.... කෙතුකමානා චිත්තස්සා”ති (විභ. 880) විභඩ්ගෙ විභත්තො. අසබ්භි සන්තථොති
අසප්පුරිසෙහි සන්තථො. එසාමගන්ධො න හි මංසභොජනන්ති එස කොධාදි නව්විධො අකුසලරාසි පුබ්බෙ
චුත්තෙනෙවත්ථෙත ආමගන්ධොති වෙදිතබ්බො, න හි මංසභොජනන්ති.

249. එවං ධම්මාධිට්ඨානාය දෙසනාය නව්විධං ආමගන්ධං දස්සෙන්වා පුනපි පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව
පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය ආමගන්ධෙ විස්සජ්ජෙන්තො තිස්සො ගාථායො අභාසි. තත්ථ යෙ පාපසීලාති යෙ
පාපසමාවාරතාය “පාපසීලා”ති ලොකෙ පාකටා. ඉණ්ණාතසුවකාති වසලසුත්තෙ චුත්තනායෙන ඉණ්ණං ගහෙන්වා තස්ස
අප්පදානෙන ඉණ්ණසාතා, පෙසුඤ්ඤෙන සුවකා ව. වොභාරකුටා ඉධ පාටිරුපිකාති ධම්මට්ටිට්ඨානෙ ධීතා ලඤ්ජං
ගහෙන්වා සාමිකෙ පරාජෙන්තා කුටෙන වොභාරෙන සමන්තාගතත්තා වොභාරකුටා, ධම්මට්ටිපටිරුපකත්තා
පාටිරුපිකා. අථ වා ඉධාති සාසනෙ. පාටිරුපිකාති දුස්සීලා. තෙ හි යස්මා නෙසං ඉරියාපට්ඨමපදාදිහි සීලවන්තපටිරුපං
අත්ථි, තස්මා පටිරුපා, පටිරුපා එව පාටිරුපිකා. තරාධමා යෙධ කරොන්ති කිබ්බිසන්ති යෙ ඉධ ලොකෙ තරාධමා
මානාපිතුසු බුද්ධපච්චෙකබුද්ධාදීසු ව මිච්ඡාපටිපත්තිසඤ්ඤිතං කිබ්බිසං කරොන්ති. එසාමගන්ධො න හි

මංසභොජනන්ති එස එතාය ගාථාය පුග්ගලෙ අධිට්ඨාය නිද්දිට්ඨො “පාපසීලතා, ඉණ්සාතතා, සුවකතා, වොහාරකුටතා, පාටිරුපිකතා, කිබ්බිසකාරිතා”ති අපරොපි පුබ්බෙ චුත්තෙනෙවත්ථෙන ඡබ්බිධො ආමගන්ධො වෙදිතබ්බො, න හි මංසභොජනන්ති.

250. යෙ ඉධ පාණෙසු අසඤ්ඤතා ජනාති යෙ ජනා ඉධලොකෙ පාණෙසු යථාකාමචාරිතාය සතම්පි සහස්සම්පි මාරත්වා අනුද්දයාමත්තස්සාපි අකරණෙන අසංයතා. පරෙසමාදාය විභෙසමුය්‍යතාති පරෙසං සන්තකං ආදාය ධනං වා ජීවිතං වා තතො “මා එවං කරොමා”ති යාවත්තානං වා නිවාරෙත්තානං වා පාණිලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදීහි විභෙසං උය්‍යතා. පරෙ වා සත්තෙ සමාදාය “අප්ප දස, අප්ප වීස”න්ති එවං සමාදියිත්වා තෙසං වධබන්ධනාදීහි විභෙසමුය්‍යතා. දුස්සීලලුද්දාති නිස්සීලා ව දුරාවාරත්තා , ලුද්දා ව කුරුකම්මත්තා ලොභිතපාණිතාය, මච්ඡසාතකම්මබන්ධකසාකුණිකාදයො ඉධාධිප්පෙතා. එරුසාති එරුසවාවා. අනාදරාති “ඉදානි න කරිස්සාම, විරම්සාම එවරුපා”ති එවං ආදරවිරහිතා . එසාමගන්ධො න හි මංසභොජනන්ති එස එතාය ගාථාය පුග්ගලෙ අධිට්ඨාය නිද්දිට්ඨො “පාණාතිපාතො වධජෙදබන්ධන”න්තිආදිනා නයෙන පුබ්බෙ චුත්තො ව අචුත්තො ව “පාණෙසු අසංයතතා පරෙසං විභෙසතා දුස්සීලතා ලුද්දතා එරුසතා අනාදරො”ති ඡබ්බිධො ආමගන්ධො වෙදිතබ්බො, න හි මංසභොජනන්ති. පුබ්බෙ චුත්තම්පි හි සොතුනං සොතුකාමතාය අවධාරණතාය දළ්භිකරණතායාති එවමාදීහි කාරණෙහි පුන චුච්චති. තෙනෙව ව පරතො වක්ඛති “ඉච්චෙතමත්ථං භගවා පුනප්පුනං, අක්ඛාසි නං වෙදයි මත්තපාරගු”ති.

251. එතෙසු ගිද්ධා විරුද්ධාතිපාතිනොති එතෙසු පාණෙසු ගෙධෙන ගිද්ධා, දොසෙන විරුද්ධා, මොහෙන ආදීනවං අපස්සන්තා පුනප්පුනං අප්ඤ්ඤාචාරප්පත්තියා අතිපාතිනො, එතෙසු වා “පාණාතිපාතො වධජෙදබන්ධන”න්තිආදිනා නයෙන චුත්තෙසු පාපකම්මෙසු යථාසම්භවං යෙ ගෙධවිරොධාතිපාතසංඛිබ්බාතා රාගදොසමොහා, තෙහි ගිද්ධා විරුද්ධා අතිපාතිනො ව. නිව්චුය්‍යතාති අකුසලකරණෙ නිව්චං උය්‍යතා, කදාච පටිසංඛිබ්බාය අප්පට්චරිතා. පෙච්චාති අස්මා ලොකා පරං ගන්ත්වා. තමං වජන්ති යෙ, පතන්ති සත්තා නිරයං අවංසිරාති යෙ ලොකන්තරිකන්ධකාරසංඛිබ්බාතං නිව්කුලතාදිභෙදං වා තමං වජන්ති, යෙ ව පතන්ති සත්තා අවිච්ඡාදිභෙදං නිරයං අවංසිරා අධොගතස්සි. එසාමගන්ධොති තෙසං සත්තානං තමවජනනිරයපතනභෙතු එස ගෙධවිරොධාතිපාතභෙදො සංඛිබ්බාමගන්ධමූලභූතො යථාචුත්තෙනත්ථෙන නිව්ධො ආමගන්ධො. න හි මංසභොජනන්ති මංසභොජනං පන න ආමගන්ධොති.

252. එවං භගවා පරමත්ථතො ආමගන්ධං විස්සප්පේත්වා දුග්ගතිමග්ගභාවඤ්චස්ස පකාසෙත්වා ඉදානි යස්මිං මච්ඡමංසභොජනෙ තාපසො ආමගන්ධසඤ්ඤී දුග්ගතිමග්ගසඤ්ඤී ව හුත්වා තස්ස අභොජනෙන සුද්ධිකාමො හුත්වා තං න භුඤ්ජති, තස්ස ව අඤ්ඤස්ස ව තථාවිධස්ස සොධෙතුං අසමත්ථභාවං දස්සෙත්තො “න මච්ඡමංස”න්ති ඉමං ඡප්පදං ගාථමාහ. තත්ථ සබ්බපදාති අන්තිමපාදෙන යොජෙතබ්බාති – න මච්ඡමංසං සොධෙති මච්චං අවිතිණ්ණකඛ්ඛං, න ආහුතියඤ්ඤමුතුපසෙවනා සොධෙති මච්චං අවිතිණ්ණකඛ්ඛන්ති එවං. එත්ථ ව න මච්ඡමංසන්ති අබාදියමානං මච්ඡමංසං න සොධෙති, තථා අනාසකත්තන්ති එවං පොරාණා වණ්ණෙත්ති. එවං පන සුන්දරතරං සීයා “න මච්ඡමංසානං අනාසකත්තං න මච්ඡමංසානානාසකත්තං, මච්ඡමංසානං අනාසකත්තං න සොධෙති, මච්ච”න්ති අථාපි සීයා, එවං සත්තෙ අනාසකත්තං ඔභීයතීති? තඤ්ච න, අමරතපෙන සංඛිගහිත්තා. “යෙ වාපි ලොකෙ අමරා බහු තපා”ති එත්ථ හි සබ්බොපි චුත්තාවසෙසො අත්තකිලමථො සංඛිගං ගච්ජති. නග්ගියන්ති අවෙලකත්තං. මුණ්ඩියන්ති මුණ්ඩභාවො. ජටාපල්ලන්ති ජටා ව රජොපල්ලඤ්ච. බරාජිනාතීති බරාති අජිතවම්මාති. අග්ගිහුත්තස්සුපසෙවනාති අග්ගිපාරිවාරියා. අමරාති අමරභාවපත්ථනතාය පවත්තකායකිලෙසා. බහුති උක්කුටිකප්පධානාදිභෙදතො අනෙකෙ. තපාති සරීරසන්තාපා. මත්තාති වෙදා. ආහුතීති අග්ගිභොමකම්මං. යඤ්ඤමුතුපසෙවනාති අස්සමෙධාදියඤ්ඤා ව උතුපසෙවනා ව. උතුපසෙවනා නාම ගිම්භෙ ආතපට්ඨානසෙවනා, වස්සෙ රුක්ඛමූලසෙවනා, හෙමන්තෙ ජලප්පවෙසසෙවනා. න සොධෙත්ති මච්චං අවිතිණ්ණකඛ්ඛන්ති කිලෙසසුද්ධියා වා භවසුද්ධියා වා අවිතිණ්ණවිච්චිකිච්ඡං මච්චං න සොධෙත්ති. කඛ්ඛාමලෙ හි සති න විසුද්ධො භොති, ත්වඤ්ච සකඛ්බොයෙවාති. එත්ථ ව “අවිතිණ්ණකඛ්ඛ”න්ති එතං “න මච්ඡමංස”න්තිආදීනි සුත්වා “කිං නු බො මච්ඡමංසානං අභොජනාදිනා සීයා විසුද්ධිමග්ගො”ති තාපසස්ස කඛ්ඛාය උප්පන්නාය භගවතා චුත්තං සීයාති නො අධිප්පායො. යා වස්ස “සො මච්ඡමංසං භුඤ්ජති”ති සුත්වා ව බුද්ධෙ කඛ්ඛා උප්පන්නා, තං සන්ධායෙන චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

253. එවං මච්ඡමංසානාසකත්තාදීනං සොධෙතුං අසමත්ථභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සොධෙතුං සමත්ථෙ ධම්මෙ දස්සෙත්තො “සොතෙසු ගුත්තො”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ සොතෙසුති ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු. ගුත්තොති ඉන්ද්‍රියසංවරගුත්තියා සමත්තාගතො. එත්තාවතා ඉන්ද්‍රියසංවරපරිවාරසීලං දස්සෙති. විදිත්තද්‍රියො වරෙති ඤාතපරිඤ්ඤාය ඡළිත්තියාති විදිත්වා පාකටාති කත්වා වරෙයා, විභරෙයාති චුත්තං භොති. එත්තාවතා විසුද්ධසීලස්ස නාමරූපපරිවේෂදං දස්සෙති. ධම්මෙ ධීතොති අරියමග්ගෙන අභිසමෙතබ්බවතුසව්වධම්මෙ ධීතො. එතෙන සොතාපත්තිභූමිං දස්සෙති. අප්පච්චද්දවෙ රතොති උජුභාවෙ ව මුදුභාවෙ ව රතො. එතෙන සකදාගාමීභූමිං දස්සෙති. සකදාගාමී හි කායවඩ්ඤාදිකරානං චිත්තථද්ධභාවකරානඤ්ච රාගදොසානං තනුභාවා අප්පච්චද්දවෙ රතො භොති. සංඛිගාතිගොති රාගදොසසංඛිගාතිගො. එතෙන අනාගාමීභූමිං දස්සෙති. සබ්බදුක්ඛප්පභීතොති සබ්බස්ස වට්ඨදුක්ඛස්ස භෙතුප්පභානෙන පභීතසබ්බදුක්ඛො. එතෙන අරහත්භූමිං දස්සෙති. න ලිප්පති දිට්ඨසුතෙසු ධිරොති සො එවං අනුපුබ්බෙන අරහත්තං පත්තො ධිතිසම්පදාය ධිරො දිට්ඨසුතෙසු ධම්මෙසු කෙනචි කිලෙසෙන න ලිප්පති. න

කෙවලඤ්ච දිට්ඨසුතෙසු, මුත්ථිඤ්ඤාතෙසු ව න ලිප්පති, අඤ්ඤදත්ථු පරමවිසුද්ධිපත්තො භොතිති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

254-5. ඉතො පරං “ඉච්චෙතමත්ථ”න්ති ද්වෙ ගාථා සඬගීතිකාරෙහි චුත්තා. තාසමත්ථො – ඉති භගවා කස්සපො එතමත්ථං පුනප්පුනං අනෙකාහි ගාථාහි ධම්මාධිට්ඨානාය පුග්ගලාධිට්ඨානාය ව දෙසනාය යාව තාපසො අඤ්ඤාසි, තාව සො අක්ඛාසි කට්ඨෙ විත්ථාරෙසි. නං වෙදයි මන්තපාරගුති සොපි තඤ්ච අත්ථං මන්තපාරගු, වෙදපාරගු, තිස්සො බ්‍රාහ්මණො වෙදයි අඤ්ඤාසි. කිං කාරණං? යස්මා අත්ථතො ව පදතො ව දෙසනානායතො ව විත්‍රාහි ගාථාහි මුනී පකාසයි. කීදිසො? නිරාමගන්ධො අසිතො දුරන්තයො, ආමගන්ධකිලෙසාභාවා නිරාමගන්ධො, තණ්හාදිට්ඨිතිස්සයාභාවා අසිතො, බාහිරදිට්ඨිවසෙන “ඉදං සෙයො ඉදං වර”න්ති කෙනවි නෙතුං අසක්කුණෙයාත්තා දුරන්තයො. එවං පකාසිතවතො වස්ස සුත්ථාන බුද්ධස්ස සුභාසිතං පදං සුකථිතං ධම්මදෙසනං සුත්ථා නිරාමගන්ධං නික්කිලෙසයොගං, සබ්බදුක්ඛප්පනුදනං සබ්බවට්ඨුක්ඛප්පනුදනං, නිවමනො නිවචිත්තො හුත්ථා වන්දි තථාගතස්ස, තිස්සො බ්‍රාහ්මණො තථාගතස්ස පාදෙ පඤ්චපතිට්ඨිතං කත්ථා වන්දි. තත්ථෙව පබ්බජ්ජමරොවයිත්ථාති තත්ථෙව ව නං ආසනෙ නිසින්තං කස්සපං භගවන්තං තිස්සො තාපසො පබ්බජ්ජමරොවයිත්ථං, අයාචීති චුත්තං භොති. තං භගවා “එහි හික්ඛු”ති ආහ. සො තඬ්ඨණංයෙව අට්ඨපරික්ඛාරයුත්තො හුත්ථා ආකාසෙනාගන්ත්ථා වස්සසතිකත්ථෙරො විය භගවන්තං වන්දිත්ථා කතිපාභෙනෙව සාවකපාරමිඤ්ඤාණං පටිච්ඡික්ඛිත්ථා තිස්සො නාම අග්ගසාවකො අභොසි, පුන දුතියො භාරද්වාජො නාම. එවං තස්ස භගවතො තිස්සභාරද්වාජං නාම සාවකයුගං අභොසි.

අම්භාකං පන භගවා යා ව තිස්සෙන බ්‍රාහ්මණෙන ආදිතො තිස්සො ගාථා චුත්තා, යා ව කස්සපෙන භගවතා මජ්ඣිමනිකායෙ, යා ව තදා සඬගීතිකාරෙහි අන්තෙ ද්වෙ, තා සබ්බාපි බුද්ධස්ස ගාථා ආනෙත්ථා පරිපුණ්ණං කත්ථා ඉමං ආමගන්ධසුත්තං ආවරියප්පමුඛානං පඤ්චන්තං තාපසසත්තං ආමගන්ධං ඛ්‍යාකාසි. තං සුත්ථා සො බ්‍රාහ්මණො තට්ඨෙව නිවමනො හුත්ථා භගවතො පාදෙ වන්දිත්ථා පබ්බජ්ජං යාචි සද්ධිං පරිසාය. “එථ හික්ඛවො”ති භගවා අවොච. තෙ තට්ඨෙව එහිහික්ඛිභාවං පත්ථා ආකාසෙනාගන්ත්ථා භගවන්තං වන්දිත්ථා කතිපාභෙනෙව සබ්බෙව අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසුති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ආමගන්ධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. හිරිසුත්තවණ්ණනා

හිරිං තරන්තන්ති හිරිසුත්තං. කා උප්පත්ති? අනුප්පන්නෙ භගවති සාවත්ථියං අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණමහාසාලො අඬ්ඨෙයා අභොසි අසිතිකොට්ඨනචිභවො. තස්ස එකපුත්තකො අභොසි පියො මනාපො. සො තං දෙවකුමාරං විය නානප්පකාරෙහි සුමුපකරණෙහි සංවඩ්ඨෙත්තො තං සාපතෙයාං තස්ස අනියානෙත්ථාච කාලමකාසි සද්ධිං බ්‍රාහ්මණියා. තතො තස්ස මාණවස්ස මාතෘපිතුනං අච්චයෙන හණ්ඩාගාරිකො සාරගබ්භං විචරිත්ථා සාපතෙයාං නියානෙත්තො ආහ – “ඉදං තෙ, සාමී, මාතෘපිතුනං සන්තකං, ඉදං අයාකපයාකානං සන්තකං, ඉදං සත්තකුලපරිවට්ඨෙත ආගත”න්ති. මාණවො ධනං දිස්වා වින්තෙසි – “ඉදං ධනංයෙව දිස්සති, යෙහි පන ඉදං සඤ්චිතං, තෙ න දිස්සන්ති, සබ්බෙව මච්චුවසං ගතා. ගච්ඡන්තා ව න ඉතො කිඤ්ච ආදාය අගමංසු, එවං නාම භොගෙ පහාය ගන්තබ්බො පරලොකො, න සක්කා කිඤ්ච ආදාය ගන්තුං අඤ්ඤනු සුවරිතෙන. යංනුනාහං ඉමං ධනං පරිච්චරිත්ථා සුවරිතධනං ගණ්භෙයාං, යං සක්කා ආදාය ගන්තු”න්ති. සො දිවසෙ දිවසෙ සතසහස්සං විස්සජ්ජෙත්තො පුන වින්තෙසි – “පහුතමීදං ධනං, කිං ඉමිනා එවමප්පකෙන පරිච්චාගෙන, යංනුනාහං මහාදානං දදෙයා”න්ති. සො රඤ්ඤො ආරොවෙසි – “මහාරාජ, මම සරෙ එත්තකං ධනං අත්ථී, ඉච්ඡාමි තෙන මහාදානං දාතුං. සාධු, මහාරාජ, නගරෙ සොසනං කාරාපෙථා”ති. රාජා තථා කාරාපෙසි. සො ආගතාගතානං භාජනානි පුරන්ත්ථා සත්තහි දිවසෙහි සබ්බධනමදාසි, දත්ථා ව වින්තෙසි – “එවං මහාපරිච්චාගං කත්ථා අයුත්තං සරෙ වසිතුං, යංනුනාහං පබ්බජෙයා”න්ති. තතො පරිජනස්ස එතමත්ථං ආරොවෙසි. තෙ “මා, ත්වං සාමී, ‘ධනං පරික්ඛිණ’න්ති වින්තයි, මයං අප්පකෙනෙව කාලෙන නානාවිධෙහි උපායෙහි ධනසඤ්චයං කරිස්සාමා”ති වත්ථා නානප්පකාරෙහි තං යාචිංසු. සො තෙසං යාවනං අනාදිසිත්ථාච තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජී.

තත්ථ අට්ඨවිධා තාපසා – සපුත්තභරියා, උඤ්ජාචාරිකා, සමපත්තකාලිකා, අනග්ගිපක්කිකා, අස්මමුට්ඨිකා, දන්තලුයාකා, පචත්තඵලිකා, වණ්ටමුත්තිකා වාති (දී. නි. අට්ඨ. 1.280). තත්ථ සපුත්තභරියාති පුත්තදාරෙන සද්ධිං පබ්බජිත්ථා කසිවණ්ණජ්ජාදිහි ජීවිකං කප්පයමානා කෙණියප්චලාදයො. උඤ්ජාචාරිකාති නගරද්වාරෙ අස්සමං කාරාපෙත්ථා තත්ථ බත්තියබ්‍රාහ්මණකුමාරාදයො සිප්පාදිනි සික්ඛාපෙත්ථා හිරඤ්ඤසුවණ්ණං පටික්ඛිපිත්ථා නිලතණ්ඩුලාදිකප්පියහණ්ඩපටිග්ගාහකා, තෙ සපුත්තභරියෙහි සෙට්ඨතරා. සමපත්තකාලිකාති ආහාරවෙලාය සමපත්තං ආහාරං ගහෙත්ථා යාපෙත්තා, තෙ උඤ්ජාචාරිකෙහි සෙට්ඨතරා. අනග්ගිපක්කිකාති අග්ගිනා අපක්කපත්තඵලානි බාදිත්ථා යාපෙත්තා, තෙ සමපත්තකාලිකෙහි සෙට්ඨතරා. අස්මමුට්ඨිකාති මුට්ඨිපාසාණං ගහෙත්ථා අඤ්ඤං වා කිඤ්ච වාසිසත්ථකාදිං ගහෙත්ථා විචරන්තා යදා ඡාතා භොන්ති, තදා සමපත්තරුක්ඛතො තචං.

ගහෙන්වා බාදිත්වා උපොසථඨගානි අධිට්ඨාය වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙන්ති, තෙ අනග්ගිපක්කිකෙහි සෙට්ඨතරා. දන්තලුයාකානි මුට්ඨිපාසාණාදීනි අගහෙන්වා වරන්තා බුදාකාලෙ සම්පත්තරුක්කතො දන්තෙහි උප්පාටෙන්වා තවං බාදිත්වා උපොසථඨගානි අධිට්ඨාය බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙන්ති, තෙ අස්මමුට්ඨිකෙහි සෙට්ඨතරා. පවත්තඵලිකානි ජාතස්සරං වා වනසණ්ඩං වා නිස්සාය වසන්තා යං තත්ථ සරෙ හිසමුළාලාදි, යං වා වනසණ්ඩෙ පුප්ඵකාලෙ පුප්ඵං, ඵලකාලෙ ඵලං, තමෙව බාදන්ති. පුප්ඵඵලෙ අසති අන්තමසො තත්ථ රුක්ඛපපටිකම්පි බාදිත්වා වසන්ති, න ත්වෙව ආභාරත්ථාය අඤ්ඤත්‍ර ගච්ඡන්ති. උපොසථඨගාධිට්ඨානං බ්‍රහ්මචිහාරභාවනං ව කරොන්ති, තෙ දන්තලුයාකෙහි සෙට්ඨතරා. වණ්චමුත්තිකා නාම වණ්චමුත්තානි භූමියං පතිතානි පණ්ණානියෙව බාදන්ති, සෙසං පුරිමසද්දිසමෙව, තෙ සබ්බසෙට්ඨා.

අයං පන බ්‍රාහ්මණකුලපුත්තො “තාපසපබ්බජ්ජාසු අග්ගපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජිසාමි”ති වණ්චමුත්තිකපබ්බජ්ජමෙව පබ්බජිත්වා හිමවන්තෙ ද්වෙ තයො පබ්බතෙ අතික්කම්ම අස්සමං කාරාපෙන්වා පටිවසති. අථ හගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථීං ගන්ත්වා සාවත්ථීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්ථීවාසී ඵකො පුරිසො පබ්බතෙ වන්දනසාරාදීනි ගවෙසන්තො තස්ස අස්සමං පත්වා අභිවාදෙන්වා ඵකමන්තං අට්ඨාසී. සො තං දිස්වා “කුතො ආගතොසී”ති පුච්ඡි. “සාවත්ථීතො, හන්තෙ”ති. “කා තත්ථ පවත්ති”ති? “තත්ථ, හන්තෙ, මනුස්සා අප්පමත්තා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොන්ති”ති. “කස්ස ඔවාදං සුත්වා”ති? “බුද්ධස්ස හගවතො”ති. තාපසො බුද්ධසද්දස්සවනෙන විමිහිතො “බුද්ධොති ත්වං, හො පුරිස, වදෙසී”ති ආමගන්ධෙ චුත්තනයෙනෙව තික්කත්තුං පුච්ඡිත්වා “සොසොපි ඛො ඵසො දුල්ලභො”ති අත්තමනො හගවතො සන්තිකං ගන්තුකාමො හුත්වා චිත්තෙසි – “න යුත්තං බුද්ධස්ස සන්තිකං තුච්ඡමෙව ගන්තුං, කිං නු ඛො ගහෙන්වා ගච්ඡෙයා”න්ති. පුන චිත්තෙසි – “බුද්ධා නාම ආමිසගරුකා න භොන්ති, හන්දාහං ධම්මපණ්ණාකාරං ගහෙන්වා ගච්ඡාමි”ති වත්තාරො පඤ්ඤෙ අභිසංඛරි –

“කිදිසො මිත්තො න සෙවිතබ්බො, කිදිසො මිත්තො සෙවිතබ්බො;
කිදිසො පයොගො පසුඤ්ජිතබ්බො, කිං රසානං අග්ග”න්ති.

සො තෙ පඤ්ඤෙ ගහෙන්වා මජ්ඣිමදෙසාහිමුඛො පක්කමිත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථීං පත්වා ජෙනවනං පටිට්ඨො. හගවාපි තස්මිං සමයෙ ධම්මදෙසනත්ථාය ආසනෙ නිසින්තොයෙව භොති. සො හගවන්තං දිස්වා අවන්දිත්වා ඵකමන්තං අට්ඨාසී. හගවා “කච්චි, ඉසි, බමනිය”න්තිආදිනා නයෙන සම්මොදි. සොපි “බමනියං, හො ගොතමා”තිආදිනා නයෙන පටිසම්මොදිත්වා “යදි බුද්ධො හවිස්සති, මනසා පුච්ඡිතෙ පඤ්ඤෙ වාචාය ඵව විස්සජ්ජෙස්සති”ති මනසා ඵව හගවන්තං තෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡි. හගවා බ්‍රාහ්මණෙන පුට්ඨො ආදිපඤ්ඤං තාව විස්සජ්ජෙතුං හිරිං තරන්තන්ති ආරහිත්වා අධිසන්තෙයා ගාථායො ආහ.

256. තාසං අත්ථො – හිරිං තරන්තන්ති හිරිං අතික්කමන්තං අහිරිකං නිල්ලජ්ජං. විජිගුච්ඡමානන්ති අසුචිම්ච පස්සමානං. අහිරිකො හි හිරිං ජිගුච්ඡති අසුචිම්ච පස්සති, තෙන නං න හජති න අල්ලියති. තෙන චුත්තං “විජිගුච්ඡමාන”න්ති. තවාහමස්මි ඉති භාසමානන්ති “අහං, සම්ම, තව සභායො හිතකාමො සුබ්බකාමො, ජීවිතම්පි මෙ තුය්හං අත්ථාය පරිච්චත්ත”න්ති ඵවමාදිනා නයෙන භාසමානං. සය්භානි කම්මානි අනාදියන්තන්ති ඵවං භාසිත්වාපි ව සය්භානි කාතුං සක්කානිපි තස්ස කම්මානි අනාදියන්තං කරණත්ථාය අසමාදියන්තං. අථ වා චිත්තෙන තත්ථ ආදරමත්තම්පි අකරොන්තං, අපිව ඛො පන උප්පන්තෙසු කිච්චෙසු බ්‍යසනමෙව දස්සෙන්තං. නෙසො මමන්ති ඉති නං විපඤ්ඤාති තං ඵවරූපං “මිත්තපටිරූපකො ඵසො, නෙසො මෙ මිත්තො”ති ඵවං පණ්ඩිතො පුරිසො විජානෙයා.

257. අනන්වයන්ති යං අත්ථං දස්සාමි, කර්ස්සාමිති ව භාසති, තෙන අනනුගතං. පියං වාවං යො මිත්තෙසු පකුබ්බතිති යො අනිතානාගතෙහි පදෙහි පටිසන්ථරන්තො නිරන්ථකෙන සඬගණ්හන්තො කෙවලං බ්‍යඤ්ජනච්ඡායාමත්තෙනෙව පියං මිත්තෙසු වාවං පවත්තෙති. අකරොන්තං භාසමානං, පරිජානන්ති පණ්ඩිතානි ඵවරූපං යං භාසති, තං අකරොන්තං, කෙවලං වාවාය භාසමානං “වච්ඡරමො නාමෙස අමිත්තො මිත්තපටිරූපකො”ති ඵවං පරිච්ඡිත්තිත්වා පණ්ඩිතා ජානන්ති.

258. න සො මිත්තො යො සදා අප්පමත්තො, හෙදාසඬිකී රන්ධමෙවානුපස්සීති යො හෙදමෙව ආසඬිකමානො කතමධුරෙන උපචාරෙන සදා අප්පමත්තො විහරති, යංකිඤ්චි අස්සනියා අමනසිකාරෙන කතං, අඤ්ඤාණකෙන වා අකතං, “යදා මං ගරහිස්සති, තදා නං ඵතෙන පටිවොදෙස්සාමි”ති ඵවං රන්ධමෙව අනුපස්සති, න සො මිත්තො සෙවිතබ්බොති.

ඵවං හගවා “කිදිසො මිත්තො න සෙවිතබ්බො”ති ඉමං ආදිපඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්වා දුතියං විස්සජ්ජෙතුං “යස්මිඤ්ච සෙති”ති ඉමං උපධිසගාථමාහ. තස්සත්ථො යස්මිඤ්ච මිත්තෙ මිත්තො තස්ස හදයමනුපවිසිත්වා සයනෙන යථා නාම පිත්‍ර උරසි පුත්තො “ඉමස්ස මයි උරසි සයන්තෙ දුක්ඛං වා අනත්තමනා වා හවෙය්‍යා”තිආදීනි අපරිසඬිකමානො නිබ්බිසඬිකො හුත්වා සෙති, ඵවමෙවං දාරධනජීවිතාදීසු විස්සාසං කරොන්තො මිත්තභාවෙන නිබ්බිසඬිකො සෙති. යො ව පරෙහි කාරණසතං කාරණසහස්මපි වත්වා අහෙජ්ජො, ස වෙ මිත්තො සෙවිතබ්බොති.

259. එවං භගවා “කිදිසො මිත්තො සෙවිතබ්බො”ති එවං දුතියපඤ්ඤාං විස්සජ්ජේත්වා තතියං විස්සජ්ජේතුං “පාමුජ්ජකරණං”න්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – පාමුජ්ජං කරොතිති පාමුජ්ජකරණං. ධානන්ති කාරණං. කිං පන තන්ති? චිරියං. තඤ්ඤි ධම්මපසඤ්ඤිතං පිතිපාමොජ්ජසුඛමුප්පාදනතො පාමුජ්ජකරණන්ති වුච්චති. යථාහ “ස්වාඛාතෙ, හික්ඛෙව, ධම්මචිතයෙ යො ආරද්ධවීරියො, සො සුඛං විහරති”ති (අ. නි. 1.319). පසංසං ආවහතීති පසංසාවහනං. ආදිතො දිබ්බමානුසංකසුඛානං, පරියොසානෙ නිබ්බානසුඛස්ස ආවහනතො ඵලපවාරෙන සුඛං. ඵලං පටිකඬ්ඛමානො ඵලානිසංසො. භාවෙතීති වඩ්ඪෙති. වහන්තො පොරිසං ධුරන්ති පුරිසානුවඡිවිකං භාරං ආදාය විහරන්තො එතං සම්මජ්ජධානවීරියසඬ්ඛානං ධානං භාවෙති, ඊදිසො පයොගො සෙවිතබ්බොති.

260. එවං භගවා “කිදිසො පයොගො පසුඤ්ඡිතබ්බො”ති තතියපඤ්ඤාං විස්සජ්ජේත්වා චතුත්ථං විස්සජ්ජේතුං “පච්චෙකරස”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ පච්චෙකොති කිලෙසච්චෙකතො ජාතත්තා අග්ගඵලං වුච්චති, තස්ස රසොති අස්සාදනට්ඨෙතා තංසම්පයුත්තං සුඛං. උපසමොපි කිලෙසුපසමන්තෙ ජාතත්තා නිබ්බානසඬ්ඛාතඋපසමාරම්මණත්තා වා තදෙව, ධම්මපිතිරසොපි අරියධම්මතො අනපෙතාය නිබ්බානසඬ්ඛාතෙ ධම්මෙ උප්පන්නාය පිතියා රසත්තා තදෙව. තං පච්චෙකරසං උපසමස්ස ව රසං පිත්වා තදෙව ධම්මපිතිරසං පිචං නිද්දරො හොති නිජ්ජාපො, පිවිත්වාපි කිලෙසපරිලාභාභාවෙන නිද්දරො, පිවන්තොපි පහීනපාපත්තා නිජ්ජාපො හොති, තස්මා එතං රසානමග්ගන්ති. කෙච්චි පන “ඤානනිබ්බානපච්චෙකක්ඛණානං කායචිත්තඋපධිච්චෙකානඤ්ඤා වසෙන පච්චෙකරසාදයො තයො ඵව ඵතෙ ධම්මා”ති යොජේන්ති, පුරිමමෙව සුන්දරං. එවං භගවා චතුත්ථපඤ්ඤාං විස්සජ්ජේත්තො අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා කතිපාහෙනෙව පටිසම්භිදාප්පත්තො අරහා අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය හිරිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්ඨමො භාගො නිට්ඨිතො.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

බුද්දකනිකායෙ

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථා

(දුතියො භාගො)

2. චූළවග්ගො

4. මඬගලසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති මඬගලසුත්තං. කා උප්පත්ති? ජම්බුදිපෙ කිර තත්ථ තත්ථ නගරද්වාරසන්ථාගාරසභාදිසු මහාජනා සන්තිපතිත්වා හිරඤ්ඤසුවණ්ණං දත්වා නානාප්පකාරං සිතාහරණාදිබාහිරකකථං කථාපෙන්නි, එකෙකා කථා චතුමාසච්චයෙන නිට්ඨාති. තත්ථ එකදිවසං මඬගලකථා සමුට්ඨාසි – “කිං නු ඛො මඬගලං, කිං දිට්ඨං මඬගලං, සුතං මඬගලං, මුතං මඬගලං, කො මඬගලං ජානාති”ති?

අථ දිට්ඨමඬගලිකො නාමෙකො පුරිසො ආහ – “අහං මඬගලං ජානාමි, දිට්ඨං ලොකෙ මඬගලං, දිට්ඨං නාම අභිමඬගලසම්මතං රූපං. සෙය්‍යාපීදං – ඉධෙකච්චො කාලස්සෙව වුට්ඨාය වාතකසකුණං වා පස්සති, බෙලුවලට්ඨිං වා ගබ්භිනිං වා කුමාරකෙ වා අලඬකතපටියත්තෙ පුණ්ණසංචං වා අල්ලරොහිතමච්ඡං වා ආජඤ්ඤං වා ආජඤ්ඤරථං වා උසභං වා ගාවිං වා කපිලං වා, යං වා පනඤ්ඤම්පි කිඤ්චි ඵවරූපං අභිමඬගලසම්මතං රූපං පස්සති, ඉදං වුච්චති දිට්ඨමඬගල”න්ති. තස්ස වචනං එකච්චෙ අග්ගහෙසුං, එකච්චෙ නාග්ගහෙසුං. යෙ නාග්ගහෙසුං, තෙ තෙන සහ විවදිංසු.

අථ සුතමඬගලිකො නාමෙකො පුරිසො ආහ – “වක්ඛු නාමෙතං, හො, සුවිම්පි අසුවිම්පි පස්සති, තථා සුන්දරම්පි අසුන්දරම්පි, මනාපම්පි අමනාපම්පි. යදි තෙන දිට්ඨං මඬගලං සියා, සබ්බම්පි මඬගලං සියා, තස්මා න දිට්ඨං මඬගලං, අපිච ඛො පන සුතං මඬගලං, සුතං නාම අභිමඬගලසම්මතො සද්දො. සෙය්‍යාපීදං – ඉධෙකච්චො කාලස්සෙව වුට්ඨාය වඩ්ඪාති වා වඩ්ඪමානාති වා පුණ්ණාති වා ඵුස්සාති වා සුමනාති වා සිරිති වා සිරිවඩ්ඪාති වා අප්ප සුතක්ඛන්තං.

සුමුහුත්තං සුදිවසං සුමඛගලන්ති ඵවරුපං වා යංකිඤ්චි අභිමඛගලසම්මතං සද්දං සුඤ්ඤානි, ඉදං වුවචති සුතමඛගල”න්ති. තස්සපි වචනං එකච්චෙ අග්ගහෙසුං, එකච්චෙ නාග්ගහෙසුං. යෙ නාග්ගහෙසුං, තෙ තෙන සහ විවදිංසු.

අප් මුතමඛගලිකො නාමෙකො පුරිසො ආහ – “සොතම්පි හි නාමෙතං හො සාධුම්පි අසාධුම්පි මනාපම්පි අමනාපම්පි සුඤ්ඤානි. යදි තෙන සුතං මඛගලං සියා, සබ්බම්පි මඛගලං සියා, තස්මා න සුතං මඛගලං, අපිච ඛො පන මුතං මඛගලං, මුතං නාම අභිමඛගලසම්මතං ගන්ධරසථොට්ඨබ්බං. සෙය්‍යාථිදං – ඉධෙකච්චො කාලස්සෙව වුවධාය පදුමගන්ධාදිපුප්ඵගන්ධං වා සායති, පුස්සදන්තකට්ඨං වා බාදති, පට්ඨං වා ආමසති, හරිතස්සං වා අල්ලගොමයං වා කච්ඡපං වා තිලවාහං වා පුප්ඵං වා ඵලං වා ආමසති, පුස්සමත්තිකාය වා සම්මා ලිම්පති, පුස්සසාටකං වා නිවාසෙති, පුස්සවෙදනං වා ධාරෙති, යං වා පනඤ්ඤම්පි කිඤ්චි ඵවරුපං අභිමඛගලසම්මතං ගන්ධං වා සායති, රසං වා සායති, ථොට්ඨබ්බං වා පුසති, ඉදං වුවචති මුතමඛගල”න්ති. තස්සපි වචනං එකච්චෙ අග්ගහෙසුං, එකච්චෙ නාග්ගහෙසුං.

තත්ථ න දිට්ඨමඛගලිකො සුතමුතමඛගලිකෙ අසක්ඛි සඤ්ඤාපෙතුං. න තෙසං අඤ්ඤතරො ඉතරෙ ද්වෙ. තෙසු ව මනුස්සෙසු යෙ දිට්ඨමඛගලිකස්ස වචනං ගණ්හිංසු, තෙ “දිට්ඨංයෙව මඛගල”න්ති ගතා. යෙ සුතමුතමඛගලිකානං වචනං ගණ්හිංසු, තෙ “සුතංයෙව මුතංයෙව මඛගල”න්ති ගතා. ඵවමයං මඛගලකථා සකලජම්බුදිපෙ පාකටා ජාතා.

අප් සකලජම්බුදිපෙ මනුස්සා ගුම්බගුම්බා හුත්වා “කිං නු ඛො මඛගල”න්ති මඛගලානි වින්තයිංසු. තෙසං මනුස්සානං ආරක්ඛදෙවතා තං කථං සුත්වා තථෙව මඛගලානි වින්තයිංසු. තාසං දෙවතානං භූමිමදෙවතා මිත්තා හොන්ති, අප් තතො සුත්වා භූමිමදෙවතාපි තථෙව මඛගලානි වින්තයිංසු. තාසම්පි දෙවතානං ආකාසට්ඨදෙවතා මිත්තා හොන්ති, ආකාසට්ඨදෙවතානං වාතුමහාරාජිකදෙවතා. එතෙනෙව උපායෙන යාව සුදස්සිදෙවතානං අකනිට්ඨදෙවතා මිත්තා හොන්ති, අප් තතො සුත්වා අකනිට්ඨදෙවතාපි තථෙව ගුම්බගුම්බා හුත්වා මඛගලානි වින්තයිංසු. ඵවං දසසහස්සවක්කවාලෙසු සබ්බත්ථ මඛගලවින්තා උදපාදි. උප්පන්නා ව සා “ඉදං මඛගලං ඉදං මඛගල”න්ති විනිච්ඡියමානාපි අප්පන්නා ඵව විනිච්ඡයං ද්වාදස වස්සානි අට්ඨාසි. සබ්බෙ මනුස්සා ව දෙවා ව බ්‍රහ්මානො ව යපෙත්වා අරියසාවකෙ දිට්ඨසුතමුතවසෙන තිධා හින්තා. එකොපි “ඉදමෙව මඛගල”න්ති යථාභූච්චතො නිට්ඨංගිතො නාහොසි, මඛගලකොලාහලං ලොකෙ උප්පජ්ජි.

කොලාහලං නාම පඤ්චවිධං – කප්පකොලාහලං, වක්කවත්තිකොලාහලං, බුද්ධකොලාහලං, මඛගලකොලාහලං, මොනෙය්‍යකොලාහලන්ති. තත්ථ කාමාවචරදෙවා මුත්තසිරා විකිණ්ණකෙසා රුදම්මුබා අස්සුනි හත්ථෙහි පුඤ්ජමානා රත්තවත්ථනිවත්ථා අතිවිය විරුපවෙසධාරිනො හුත්වා, “වස්සසහස්සවස්ස අච්චයෙන කප්පට්ඨානං හවිස්සති. අයං ලොකො විනස්සිස්සති, මහාසමුද්දො සුස්සිස්සති, අයඤ්ච මහාපට්ඨි සිනෙරු ව පබ්බතරාජා උඩ්ඪස්භිස්සති විනස්සිස්සති, යාව බ්‍රහ්මලොකා ලොකච්චාසො හවිස්සති. මෙත්තං, මාරිසා, භාවෙට්, කරුණං මුදිතං උපෙක්ඛං, මාරිසා, භාවෙට්, මාතරං උපට්ඨහට්, පිතරං උපට්ඨහට්, කුලෙ ජෙට්ඨාපවාසිනො හොට්, ජාගරට් මා පමාදන්ථා”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං කප්පකොලාහලං නාම.

කාමාවචරදෙවායෙව “වස්සසහස්සවස්සවයෙන වක්කවත්තිරාජා ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං වක්කවත්තිකොලාහලං නාම.

සුද්ධාවාසා පන දෙවා බ්‍රහ්මාහරණෙන අලඛිකරිත්වා බ්‍රහ්මවෙදනං සීසෙ කත්වා පීතිසොමනස්සජාතා බුද්ධගුණවාදිනො “වස්සසහස්සවස්ස අච්චයෙන බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං බුද්ධකොලාහලං නාම.

සුද්ධාවාසා ඵව දෙවා මනුස්සානං විත්තං ඤත්වා “ද්වාදසන්නං වස්සානං අච්චයෙන සම්මාසම්බුද්ධො මඛගලං කථෙස්සති”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං මඛගලකොලාහලං නාම.

සුද්ධාවාසා ඵව දෙවා “සත්තන්නං වස්සානං අච්චයෙන අඤ්ඤතරො හික්ඛු හගවතා සද්ධිං සමාගම්ම මොනෙය්‍යාපට්ඨපදං පුච්ඡිස්සති”ති මනුස්සපථෙ විවරිත්වා ආරොචෙත්ති. ඉදං මොනෙය්‍යකොලාහලං නාම. ඉමෙසු පඤ්චස්ස කොලාහලෙසු දිට්ඨමඛගලාදිවසෙන තිධා හින්තෙසු දෙවමනුස්සෙසු ඉදං මඛගලකොලාහලං ලොකෙ උප්පජ්ජි.

අප් දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව විචිතිත්වා විචිතිත්වා මඛගලානි අලහමානෙසු ද්වාදසන්නං වස්සානං අච්චයෙන තාවතිංසකායිකා දෙවතා සඛගම්ම සමාගම්ම ඵවං සමචින්තෙසුං – “සෙය්‍යාථාපි නාම, මාරිසා, සරසාමිකො අන්තොසරජනානං, ගාමසාමිකො ගාමවාසිනං, රාජා සබ්බමනුස්සානං, ඵවමෙවං අයං සක්කො දෙවානමින්දො අමිහාකං අග්ගො ව සෙට්ඨො ව යදිදං පුඤ්ඤෙන තෙජෙන ඉස්සරියෙන පඤ්ඤාය ද්වින්නං දෙවලොකානං අධිපති. යංනුන මයං සක්කං දෙවානමින්දං එතමත්ථං පුච්ඡෙය්‍යාමා”ති. තා සක්කස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා සක්කං දෙවානමින්දං තඬ්ඬණානුරූපනිවාසනාහරණස්සිරිකසරිරං අධිස්තෙය්‍යාකොට්ඨච්ඡරාගණපරිවුතං පාරිච්ඡත්තකමුලෙ පණ්ඩුකම්බලවරාසනෙ නිසින්තං අභිවාදෙත්වා එකමත්තං යත්වා එතදවොචුං – “යග්ගෙ, මාරිස, ජානෙය්‍යාසි, එතරහි මඛගලපඤ්ඤා සමුට්ඨිතා, එකෙ දිට්ඨං මඛගලන්ති වදන්ති, එකෙ සුතං මඛගලන්ති වදන්ති, එකෙ මුතං මඛගලන්ති වදන්ති. තත්ථ මයඤ්ච අඤ්ඤෙ ව අනිට්ඨංගිතා, සාධු වත නො ත්වං යාථාවතො බ්‍යාකරොහි”ති. දෙවරාජා පකතියාපි

පඤ්ඤා “අයං මඛගලකථා කත්ථ පඨමං සමුට්ඨිතා”ති ආහ. “මයං දෙව වාතුමහාරාජිකානං අස්සුමිහා”ති ආහංසු. තතො වාතුමහාරාජිකා ආකාසට්ඨදෙවතානං, ආකාසට්ඨදෙවතා භූමිමදෙවතානං, භූමිමදෙවතා මනුස්සාරක්ඛදෙවතානං, මනුස්සාරක්ඛදෙවතා “මනුස්සලොකෙ සමුට්ඨිතා”ති ආහංසු.

අථ දෙවනමිත්තො “සම්මාසම්බුද්ධො කත්ථ වසති”ති පුච්ඡී. “මනුස්සලොකෙ, දෙවං”ති ආහංසු. “තං භගවන්තං කොචි පුච්ඡී”ති ආහ. “න කොචි දෙවං”ති. “කිං නු බො නාම තුමිහෙ මාරිසා අග්ගිං ඡඩ්ඛන්වා ඛජ්ජොපනකං උජ්ජාලෙථ, යෙ අනවසෙසමඛගලදෙසකං තං භගවන්තං අතික්කමිත්වා මං පුච්ඡිතඛිං මඤ්ඤං?” ආගච්ඡථ, මාරිසා, තං භගවන්තං පුච්ඡාම, අද්ධා සස්සිරිකං පඤ්ඤානාකරණං ලභිස්සාමා”ති එකං දෙවපුත්තං ආණාපෙසි – “ත්වං භගවන්තං පුච්ඡා”ති. සො දෙවපුත්තො තඛිඛණානුරූපෙන අලඛිකාරොන අත්තානං අලඛිකරිත්වා විජ්ජුරිව විජ්ජොතමානො දෙවගණපරිවුතො ජෙනවනමහාවිහාරං ආගන්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං යත්වා මඛගලපඤ්ඤං පුච්ඡන්තො ගාථාය අජ්ඣාමාසි. භගවා තස්ස තං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්තො ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ එවං මෙ සුතන්තිආදීනමත්ථො සඬබ්බෙපතො කසිභාරද්වාපසුත්තවණ්ණනායං වුත්තො, විත්ථාරං පන ඉච්ඡන්තෙහි පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමට්ඨකථායං වුත්තනසෙන ගහෙතඛිංබො. කසිභාරද්වාපසුත්තෙ ව “මගධෙසු විහරති දක්ඛිණාගිරිස්මිං එකනාළායං බ්‍රාහ්මණගාමෙ”ති වුත්තං, ඉධ “සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”ති. තස්මා “සාවත්ථිය”න්ති ඉමං පදං ආදිං කත්වා ඉධ අපුබ්බපදවණ්ණනං කරිස්සාම.

සෙය්‍යාට්ඨං, සාවත්ථියන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තං කිර සවත්ථස්ස නාම ඉසිනො නිවාසට්ඨානං අහොසි. තස්මා යථා කුසම්බස්ස නිවාසො කොසම්බි, කාකණ්ඩස්ස නිවාසො කාකණ්ඩිති, එවං ඉත්ථිලිඬිගවසෙන “සාවත්ථි”ති වුච්චති. පොරාණා පන වණ්ණයන්ති – යස්මා තස්මිං යානෙ සත්ථසමායොගෙ “කිංභණ්ඩමත්ථි”ති පුච්ඡිතෙ “සබ්බමත්ථි”ති ආහංසු, තස්මා තං වචනමුපාදාය “සාවත්ථි”ති වුච්චති. තස්සං සාවත්ථියං. එතෙනස්ස ගොවරගාමො දිපිතො හොති. ජෙනො නාම රාජකුමාරො, තෙන රොපිතසංවඩ්ඪිතත්තා තස්ස ජෙනස්ස වනන්ති ජෙනවනං, තස්මිං ජෙනවනෙ. අනාථානං පිණ්ඩො එතස්මිං අත්ථිති අනාථපිණ්ඩිකො, තස්ස අනාථපිණ්ඩිකස්ස. අනාථපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා චතුපණ්ණාසකොට්ඨපරිච්චාගෙන නිට්ඨාපිතාරාමෙති අත්ථො. එතෙනස්ස පබ්බජිතානුරූපනිවාසොකාසො දිපිතො හොති.

අථාති අවිච්ඡේදත්ථෙ, බොති අධිකාරන්තරනිදස්සනත්ථෙ නිපාතො. තෙන අවිච්ඡින්නෙයෙව තත්ථ භගවතො විහාරෙ “ඉද්ධිකාරන්තරං උදපාදි”ති දස්සෙති. කිං තන්ති? අඤ්ඤතරා දෙවතාතිආදි. තත්ථ අඤ්ඤතරාති අනියමිතනිද්දෙසො. සා හි නාමගොත්තතො අපාකටා, තස්මා “අඤ්ඤතරා”ති වුත්තා. දෙවො එව දෙවතා, ඉත්ථිපුරිසසාධාරණමෙතං. ඉධ පන පුරිසො එව සො දෙවපුත්තො, කිත්තු සාධාරණනාමවසෙන “දෙවතා”ති වුත්තො.

අභික්කන්තාය රත්තියාති එත්ථ අභික්කන්තසද්දො බයසුන්දරාභිරූපඅබ්භනුමොදනාදිසු දිස්සති. තත්ථ “අභික්කන්තා, භන්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පඨමො යාමො, විරනිසින්තො භික්ඛුසඬිසො. උද්දිසතු, භගවා භික්ඛුනං පාතිමොක්ඛ”න්ති එවමාදිසු (වුළුව. 383; අ. නි. 8.20; උදා. 45) බයෙ දිස්සති. “අයං ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ව පණ්ණතරො වා”ති එවමාදිසු (අ. නි. 4.100) සුන්දරෙ.

“කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභායං දිසා”ති. (වි. ව. 857) –

එවමාදිසු අභිරූපෙ. “අභික්කන්තං, හො ගොතම, අභික්කන්තං, හො ගොතමා”ති එවමාදිසු (අ. නි. 2.16; පාරා. 15) අබ්භනුමොදනෙ. ඉධ පන බයෙ. තෙන අභික්කන්තාය රත්තියා, පරික්ඛිණාය රත්තියාති වුත්තං හොති.

අභික්කන්තවණ්ණාති එත්ථ අභික්කන්තසද්දො අභිරූපෙ, වණ්ණසද්දො පන ඡවිට්ඨිකුලවග්ගකාරණසණ්ඨානප්පමාණරූපායනනාදිසු දිස්සති. තත්ථ “සුවණ්ණවණ්ණොසි භගවා”ති එවමාදිසු (ම. නි. 2.399; සු. නි. 553) ඡවියං. “කදා සඤ්ඤාළ්භා පන තෙ, ගහපති, ඉමෙ සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණා”ති එවමාදිසු (ම. නි. 2.77) ථුතියං. “වත්තාරොමෙ, හො ගොතම, වණ්ණා”ති එවමාදිසු (දී. නි. 3.115) කුලවග්ගෙ. “අථ කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධන්ථෙතොති වුච්චති”ති එවමාදිසු (සං. නි. 1.234) කාරණෙ. “මහන්තං භන්ථිරාජවණ්ණං අභිනිමිතීන්වා”ති එවමාදිසු (සං. නි. 1.138) සණ්ඨානෙ. “තයො පත්තස්ස වණ්ණා”ති එවමාදිසු පමාණෙ. “වණ්ණො ගන්ධො රසො ඔජා”ති එවමාදිසු රූපායනෙන. සො ඉධ ඡවියං දට්ඨඛිංබො. තෙන අභික්කන්තවණ්ණා අභිරූපච්ඡවිති වුත්තං හොති.

කෙවලකප්පන්ති එත්ථ කෙවලසද්දො අනවසෙසයෙභ්‍යාඅබ්‍යාමිස්සඅනතිරෙකදළ්භන්ථවිසංයොගාදිඅනෙකත්ථො. තථා හිස්ස “කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං භුමවරිය”න්ති එවමාදිසු (දී. නි. 1.255; පාරා. 1) අනවසෙසනා අත්ථො. “කෙවලකප්පා ව අඬගමාගධා පහුතං බාදනියං හොජනියං ආදාය උපසඬ්ඨිකමිස්සන්ති”ති එවමාදිසු (මහාව. 43) යෙභ්‍යානා. “කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති”ති එවමාදිසු (විහ. 225) අබ්‍යාමිස්සනා. “කෙවලං සද්ධාමත්තකං නුන අයමායස්මා”ති එවමාදිසු (මහාව. 244) අනතිරෙකතා. “ආයස්මතො භන්තෙ අනුරුද්ධස්ස බාහිකො නාම සද්ධිවිහාරිකො කෙවලකප්පං

සඬුසහෙදාය යිතො”ති එවමාදීසු (අ. නි. 4.243) දළ්හත්ථතා. “කෙවලී වුසිතවා උත්තමපුරිසොති වුවිවති”ති එවමාදීසු (සං. නි. 3.57) විසංයොගො. ඉධ පනස්ස අනවසෙසතො අත්ථො අධිප්පෙනො.

කප්පසද්දො පනායං අභිසද්දහනවොහාරකාලපඤ්ඤත්තිඡෙදනවිකප්පලෙසසමන්තභාවාදිඅනෙකත්ථො. තථා භිස්ස “ඔකප්පතියමෙන භොතො ගොතමස්ස, යතා තං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.387) අභිසද්දහනමත්ථො. “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්චභි සමණකප්පෙහි ඵලං පරිභුඤ්ජිතු”න්ති එවමාදීසු (වුළුව. 250) වොහාරො. “යෙන සුදං නිව්වකප්පං විහරාමි”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.387) කාලො. “ඉච්චායස්මා කප්පො”ති එවමාදීසු (සු. නි. 1098; වුළුති. කප්පමාණවප්පව්ඡා 117) පඤ්ඤත්ති. “අලඬකතො කප්පිතකෙසමස්සු”ති එවමාදීසු (ජා. 2.22.1368) ඡෙදනං. “කප්පති ද්විඬගුලකප්පො”ති එවමාදීසු (වුළුව. 446) විකප්පො. “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතු”න්ති එවමාදීසු (අ. නි. 8.80) ලෙසො. “කෙවලකප්පං වෙඵ්චනං ඔභාසෙත්වා”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.94) සමන්තභාවො. ඉධ පනස්ස සමන්තභාවො අත්ථොති අධිප්පෙනො. යතො කෙවලකප්පං ඡෙතවනන්ති ඵත්ථ අනවසෙසං සමන්තතො ඡෙතවනන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

ඔභාසෙත්වාති ආභාය ඵරිත්ථා, වන්දිමා විස සුරියො විස ව ඵකොභාසං ඵකපජ්ජොතං කරිත්ථාති අත්ථො.

යෙන භගවා තෙනුපසඬකමීති භුම්මත්ථෙ කරණවචනං, යතො යත්ථ භගවා, තත්ථ උපසඬකමීති ඵවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යෙන වා කාරණෙන භගවා දෙවමනුස්සෙහි උපසඬකමීතබ්බො, තෙනෙව කාරණෙන උපසඬකමීති ඵවමපෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙන ව කාරණෙන භගවා උපසඬකමීතබ්බො? නානප්පකාරගුණවිසෙසාධිගමාධිප්පායෙන සාදුඵලපභොගාධිප්පායෙන දිජගණෙහි නිව්වඵලිතමහාරුක්ඛො විස. උපසඬකමීති ව ගතාති වුත්තං හොති. උපසඬකමීත්ථාති උපසඬකමනපරියොසානදීපනං. අථ වා ඵවං ගතා තතො ආසන්නතරං යානං භගවතො සමීපසඬබාතං ගන්ත්වාතිපි වුත්තං හොති. භගවන්තං අභිවාදෙත්වාති භගවන්තං වන්දිත්වා පණමිත්වා නමස්සිත්වා.

ඵකමන්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො, ඵකොකාසං ඵකපස්සන්ති වුත්තං හොති. භුම්මත්ථෙ වා උපයොගවචනං. අට්ඨාසීති නිසජ්ජාදිපටික්ඛෙපො, යානං කප්පෙසි, යිතා අභොසීති අත්ථො.

කථං යිතා පන සා ඵකමන්තං යිතා අහුති?

“න පච්ඡතො න පුරතො, නාපි ආසන්නදුරතො;
න කච්ඡෙ නොපි පටිවාතෙ, න වාපි ඔණතුණ්ණතෙ;
ඉමෙ දොසෙ විවජ්ජෙත්වා, ඵකමන්තං යිතා අහු”ති.

කස්මා පනායං අට්ඨාසි ඵව, න නිසීදිති? ලහුං නිවත්තිතුකාමතාය. දෙවතා හි කඤ්චිදෙව අත්ථවසං පටිච්ච සුවිපුරිසො විස වච්චට්ඨානං මනුස්සලොකං ආගච්ඡන්ති. පකතියා පනෙතාසං යොජනසතතො පහුති මනුස්සලොකො දුග්ගන්ධතාය පටිකුලො හොති, න තත්ථ අභිරමන්ති. තෙන සා ආගතකිච්චං කත්වා ලහුං නිවත්තිතුකාමතාය න නිසීදි. යස්ස ව ගමනාදිඉරියාපථපරිස්සමස්ස විනොදනත්ථං නිසීදන්ති, සො දෙවානං පරිස්සමො නත්ථි, තස්මාපි න නිසීදි. යෙ ව මහාසාවකා භගවන්තං පරිවාරෙත්වා යිතා, තෙ පතිමානෙසි, තස්මාපි න නිසීදි. අපිච භගවති ගාරවෙනෙව න නිසීදි. දෙවානඤ්ඤි නිසීදිතුකාමානං ආසනං නිබ්බත්තති, තං අනිච්ඡමානා නිසජ්ජාය විත්තමිපි අකත්වා ඵකමන්තං අට්ඨාසි.

ඵකමන්තං යිතා බො සා දෙවතාති ඵවං ඉමෙහි කාරණෙහි ඵකමන්තං යිතා බො සා දෙවතා. භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣාභාසීති භගවන්තං ගාථාය අක්ඛරපදනියමිතගන්ථිතෙන වචනෙන අභාසීති අත්ථො.

261. තත්ථ බහුති අනියමිතසඬබ්බානිද්දෙසො. තෙන අනෙකසතා අනෙකසහස්සා අනෙකසතසහස්සාති වුත්තං හොති. දිබ්බන්තිති දෙවා, පඤ්චභි කාමගුණෙහි කීළන්ති, අත්තනො වා සිරියා ජොතන්තිති අත්ථො. අපිච තිව්ධා දෙවා සම්මුතිඋපපත්තිවිසුද්ධිවසෙන. යථාහ –

“දෙවාති තයො දෙවා සම්මුතිදෙවා, උපපත්තිදෙවා, විසුද්ධිදෙවා. තත්ථ සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො, දෙවියො, රාජකුමාරා. උපපත්තිදෙවා නාම වාතුමහාරාජිකෙ දෙවෙ උපාදාය තදුත්තරිදෙවා. විසුද්ධිදෙවා නාම අරහන්තො වුවිවන්ති”ති (වුළුති. ධොතකමාණවප්පව්ඡානිද්දෙස 32, පාරායනානුගිතිගාථානිද්දෙස 119).

තෙසු ඉධ උපපත්තිදෙවා අධිප්පෙනා. මනුනො අපච්චාති මනුස්සා. පොරාණා පන භණන්ති – මනස්ස උස්සන්නතාය මනුස්සා. තෙ ජම්බුදීපකා, අපරගොයානකා, උත්තරකුරුකා, පුබ්බවිදෙහකාති වතුබ්බිධා. ඉධ ජම්බුදීපකා අධිප්පෙනා. මඩ්ගලන්ති ඉමෙහි සත්තාති මඩ්ගලානි, ඉද්ධං වුද්ධිඤ්ච පාපුණන්තිති අත්ථො. අවිත්තයුන්ති විත්තෙසු. ආකඬ්ඨමානාති ඉච්ඡමානා පත්ථයමානා පිහයමානා. සොත්ථානන්ති සොත්ථිභාවං, සබ්බෙසං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකානං සොහනානං සුන්දරානං කලායාණානං ධම්මානමත්ථිතන්ති වුත්තං හොති. බුඞ්හිති දෙසෙහි

පකාසෙහි ආවික්ඛ විවර විභජ උත්තානිකරොති. මඛගලන්ති ඉද්ධිකාරණං චුද්ධිකාරණං සබ්බසම්පත්තිකාරණං. උත්තමන්ති විසිට්ඨං පවරං සබ්බලොකතිත්සුඛාවහන්ති අයං ගාථාය අනුපුබ්බපදවණ්ණනා.

අයං පන පිණ්ඩන්තො – සො දෙවපුත්තො දසසහස්සවක්කවාලෙසු දෙවතා මඛගලපඤ්ඤාං සොතුකාමතාය ඉමස්මිං එකවක්කවාලෙ සන්තිපතිත්වා එකවාලග්ගකොට්ඨකාසමන්තෙ දසපි විසමිපි තිංසමිපි වත්තාලීසමිපි පඤ්ඤාසමිපි සට්ඨිපි සත්තතිපි අසීතිපි සුබ්බමත්තභාවෙ නිමිතීන්තිවා සබ්බදෙවමාරබ්බන්මානො සිරියා ව තෙජසා ව අධිගස්භ විරොවමානං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්නං භගවන්තං පරිවාරෙත්වා ධීතා දිස්වා තස්මිං ව සමයෙ අනාගතානම්පි සකලජම්බුද්දීපකානං මනුස්සානං චෙතසා චෙතොපරිවිතක්කමඤ්ඤාය සබ්බදෙවමනුස්සානං විචිකිච්ඡාසල්ලසමුද්ධරණන්ථං ආහ – “බහු දෙවා මනුස්සා ව, මඛගලානි අවින්තයුං, ආකඬ්ඛමානා සොත්ථානං අත්තනො සොත්ථිභාවං ඉච්ඡන්තා, බ්‍රහ්මි මඛගලමුත්තමං, තෙසං දෙවානං අනුමතියා මනුස්සානඤ්ඤා අනුත්ගහෙන මයා පුට්ඨො සමානො යං සබ්බසමෙව අම්භාකං එකන්තතිත්සුඛාවහන්තො උත්තමං මඛගලං, තං නො අනුකම්පං උපාදාය බ්‍රහ්මි භගවා”ති.

262. එවමෙතං දෙවපුත්තස්ස වචනං සුත්වා භගවා “අසෙවනා ව බාලාන”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ අසෙවනාති අභජනා අපයිරුපාසනා. බාලානන්ති බලන්ති අස්සසන්තීති බාලා, අස්සසිතපස්සසිතමත්තෙන ජීවන්ති, න පඤ්ඤාජීවිතෙනාති අධිප්පායො. තෙසං බාලානං පණ්ඩිතානන්ති පණ්ඩිතීති පණ්ඩිතා, සන්දිට්ඨිකසම්පරායිකෙසු අත්ථෙසු ඤාණගතියා ගච්ඡන්තීති අධිප්පායො. තෙසං පණ්ඩිතානං. සෙවනාති භජනා පයිරුපාසනා තංසහායතා තංසම්පවඬිකතා. පූජාති සක්කාරගරුකාරමානාවන්දනා. පූජනෙය්‍යානන්ති පූජාරභානං. එතං මඛගලමුත්තමන්ති යා ව බාලානං අසෙවනා, යා ව පණ්ඩිතානං සෙවනා, යා ව පූජනෙය්‍යානං පූජා, තං සබ්බං සම්පිණ්ඩෙත්වා ආහ එතං මඛගලමුත්තමන්ති. යං තයා පුට්ඨං “බ්‍රහ්මි මඛගලමුත්තම”න්ති, එත්ථ තාව එතං මඛගලමුත්තමන්ති ගණ්භාහිති වුත්තං හොති. අයමෙතිස්සා ගාථාය පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පනස්සා එවං වෙදිතබ්බා – එවමෙතං දෙවපුත්තස්ස වචනං සුත්වා භගවා ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ යස්මා චතුබ්බිධා කථා පුච්ඡිතකථා, අපුච්ඡිතකථා, සානුසන්ධිකථා, අනනුසන්ධිකථාති. තත්ථ “පුච්ඡාමි තං, ගොතම, භූරිපඤ්ඤං, කථංකරො සාවකො සාධු හොති”ති (සු. නි. 378) ව, “කථං නු ත්වං, මාරිස, ඔසමතරී”ති (සං. නි. 1.1) ව එවමාදිසු පුච්ඡිතෙන කථිකා පුච්ඡිතකථා. “යං පරෙ සුබ්බතො ආහු, තදරියා ආහු දුක්ඛතො”ති එවමාදිසු (සු. නි. 767) අපුච්ඡිතෙන අත්තජ්ඣාසයවසෙනෙව කථිතා අපුච්ඡිතකථා. සබ්බාපි බුද්ධානං කථා “සනිදානාහං, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙමි”ති (අ. නි. 3.126; කථා. 806) වචනතො සානුසන්ධිකථා. අනනුසන්ධිකථා ඉමස්මිං සාසනෙ නත්ථි. එවමෙතාසු කථාසු අයං දෙවපුත්තෙන පුච්ඡිතෙන භගවතා කථිතත්තා පුච්ඡිතකථා. පුච්ඡිතකථායඤ්ඤා යථා ජෙකො පුරිසො කුසලො මග්ගස්ස, කුසලො අමග්ගස්ස, මග්ගං පුට්ඨො පයමං විජහිතබ්බං ආවික්ඛිත්වා පච්ඡා ගහෙතබ්බං ආවික්ඛිති – “අසුකස්මිං නාම යානෙ ද්වෙධාපථො හොති, තත්ථ වාමං මුඤ්චිත්වා දක්ඛිණං ගණ්භවා”ති, එවං සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බෙසු අසෙවිතබ්බං ආවික්ඛිත්වා සෙවිතබ්බං ආවික්ඛිති. භගවා ව මග්ගකුසලපුරිසසදිසො. යථාහ –

“පුරිසො මග්ගකුසලොති බො, තිස්ස, තථාගතස්සෙනං අධිවචනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති (සං. නි. 3.84).

සො හි කුසලො ඉමස්ස ලොකස්ස, කුසලො පරස්ස ලොකස්ස, කුසලො මච්චුධෙය්‍යස්ස, කුසලො අමච්චුධෙය්‍යස්ස, කුසලො මාරධෙය්‍යස්ස, කුසලො අමාරධෙය්‍යස්සාති. තස්මා පයමං අසෙවිතබ්බං ආවික්ඛිත්වා සෙවිතබ්බං ආවික්ඛිත්තො ආහ – “අසෙවනා ව බාලානං, පණ්ඩිතානඤ්ඤා සෙවනා”ති. විජහිතබ්බමග්ගො විය හි පයමං බාලා න සෙවිතබ්බා න පයිරුපාසිතබ්බා, තතො ගහෙතබ්බමග්ගො විය පණ්ඩිතා සෙවිතබ්බා පයිරුපාසිතබ්බාති.

කස්මා පන භගවතා මඛගලං කථෙන්නෙන පයමං බාලානං අසෙවනා පණ්ඩිතානඤ්ඤා සෙවනා කථිතාති? වුවචනෙ – යස්මා ඉමං දිට්ඨාදිසු මඛගලදිට්ඨිං බාලසෙවනාය දෙවමනුස්සා ගණ්භිංසු, සා ව අමඛගලං, තස්මා තෙසං තං ඉධලොකත්ථපරලොකත්ථභඤ්ජකං අකල්‍යාණමිත්තසංසග්ගං ගරහන්තෙන උභයලොකත්ථසාධකඤ්ඤා කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගං පසංසන්තෙන භගවතා පයමං බාලානං අසෙවනා පණ්ඩිතානඤ්ඤා සෙවනා කථිතාති.

තත්ථ බාලා නාම යෙ කෙච්චි පාණාතිපාතාදිඅකුසලකම්මපථසමන්තාගතා සත්තා. තෙ තීහාකාරෙහි ජාතිතබ්බං. යථාහ – “තිණ්මානි, භික්ඛවෙ, බාලස්ස බාලලක්ඛණානි”ති (අ. නි. 3.3; ම. නි. 3.246) සුත්තං. අපිච පුරණකස්සපාදයො ඡ සත්ථාරො දෙවදත්තකොකාලිකකට්ඨොදකතිස්සබණ්ඩදෙවියාපුත්තසමුද්දත්තවිඤ්ඤාමාණවිකාදයො අතීතකාලෙ ව දිසවිදස්ස භාතාති ඉමෙ අඤ්ඤෙ ව එවරුපා සත්තා බාලාති වෙදිතබ්බා.

තෙ අග්ගිපදිත්තම්ච අඬ්ඨාරං අත්තනා දුග්ගහිතෙන අත්තනාඤ්ඤා අත්තනො වචනකාරකෙ ව විනාසෙන්නි, යථා දිසවිදස්ස භාතා චතුබුද්ධන්තරං සට්ඨියොජනමත්තෙන අත්තභාවෙන උත්තානො පතීතො මහානිරයෙ පච්චති, යථා ව තස්ස දිට්ඨිං අභිරුචිකානි පඤ්ඤා කුලසතානි තස්සෙව සහබ්‍යතං උපපන්නානි නිරයෙ පච්චන්ති. වුත්තං හෙතං –

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, නළාගාරා වා තිණාගාරා වා අග්ගි මුත්තො කුටාගාරානිපි ධහති
උල්ලිත්තාවලිත්තානි නිවාතානි ඵ්ඝිතග්ගලානි පිහිතවාතපානානි, එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, යානි කානිවි හයානි
උප්පජ්ජන්ති, සබ්බානි තානි බාලතො උප්පජ්ජන්ති, නො පණ්ඩිතතො. යෙ කෙවි උපද්දවා උප්පජ්ජන්ති...පෙ.
... යෙ කෙවි උපසග්ගා...පෙ.... නො පණ්ඩිතතො. ඉති ඛො, භික්ඛවෙ, සප්පට්ඨයො බාලො, අප්පට්ඨයො
පණ්ඩිතො. සඋපද්දවො බාලො, අනුපද්දවො පණ්ඩිතො, සඋපසග්ගො බාලො, අනුපසග්ගො පණ්ඩිතො”ති
(අ. නි. 3.1).

අපිව පුනිමච්ඡසදිසො බාලො, පුනිමච්ඡබන්ධපත්තපුට්ඨසදිසො හොති තදුපසෙවි, ජඩ්ඛනීයතං ජිගුච්ඡනීයතඤ්ච
ආපජ්ජති විඤ්ඤානං. චුත්තඤ්චෙතං –

“පුනිමච්ඡං කුසග්ගෙන, යො නරො උපනස්හති;
කුසාපි පුනී වායන්ති, එවං බාලුපසෙවනා”ති. (ඉතිවු. 76; ඡා. 1.15.183; 2.22.1257);

අකිත්තිපණ්ඩිතො වාපි සක්කෙන දෙවානම්න්දෙන වරෙ දියාමානෙ එවමාහ –

“බාලං න පස්සෙ න සුඤ්ඤං, න ච බාලෙන සංවසෙ;
බාලෙනල්ලාපසල්ලාපං, න කරෙ න ච රොවයෙ.

“කින්නු තෙ අකරං බාලො, වද කස්සප කාරණං;
කෙන කස්සප බාලස්ස, දස්සනං නාභිකඬ්ඛසි.

“අනයං නයති දුම්මෙධො, අධුරායං නියුඤ්ජති;
දුන්නයො සෙය්‍යසො හොති, සම්මා චුත්තො පකුප්පති;
විනයං සො න ජානාති, සාධු තස්ස අදස්සන”න්ති. (ඡා. 1.13.90-92);

එවං හගවා සබ්බාකාරෙන බාලුපසෙවනං ගරහන්තො බාලානං අසෙවනං “මඬ්ගල”න්ති වත්වා ඉදානි
පණ්ඩිතසෙවනං පසංසන්නො “පණ්ඩිතානඤ්ච සෙවනා මඬ්ගල”න්ති ආහ. තත්ථ පණ්ඩිතා නාම යෙ කෙවි
පාණාතිපාතාවෙරමණිආදිදසකුසලකම්මපට්ඨමන්තාගතා සත්තා, තෙ තිභාකාරෙහි ජානිතබ්බා. යථාහ – “තිණ්මානි,
භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතස්ස පණ්ඩිතලක්ඛණානි”ති (අ. නි. 3.3; ම. නි. 3.253) චුත්තං. අපිව
බුද්ධපච්චෙකබුද්ධඅසීතිමහාසාවකා අඤ්ඤෙ ව තථාගතස්ස සාවකා
සුනෙන්තමහාගොචන්දවිධුරසරහඬ්ගමහොසධසුතසොමනීම්මාප- අයොසරකුමාරඅකිත්තිපණ්ඩිතාදයො ච පණ්ඩිතානි
වෙදිතබ්බා.

තෙ හයෙ විය රක්ඛා, අන්ධකාරෙ විය පදිපො, බුජ්ජිපාසාදිදුක්ඛාභිභවෙ විය අන්තපානාදිපට්ටාහො, අත්තනො
වචනකරානං සබ්බහයඋපද්දවුපසග්ගවිද්ධංසනසමත්ථා හොන්ති. තථා හි තථාගතං ආගම්ම අසඬ්ඛොය්‍යා අපරිමාණා
දෙවමනුස්සා ආසවක්ඛයං පත්තා, බ්‍රහ්මලොකෙ පතිට්ඨිතා, දෙවලොකෙ පතිට්ඨිතා, සුගතිලොකෙ උප්පන්නා.
සාරිපුත්තත්ථෙරෙ චිත්තං පසාදෙන්වා චතුහි පච්චයෙහි ථෙරං උපට්ඨන්තිවා අසීති කුලසහස්සානි සග්ගෙ නිබ්බන්තානි.
තථා මහාමොග්ගල්ලානමහාකස්සපජ්ජහුනිසු සබ්බමහාසාවකෙසු, සුනෙන්තස්ස සත්ථුනො සාවකා අප්පෙකච්චෙ
බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජිංසු, අප්පෙකච්චෙ පරනිම්මිතවසවත්තීනං දෙවානං සහබ්‍යතං...පෙ.... අප්පෙකච්චෙ
ගහපතිමහාසාලකුලානං සහබ්‍යතං උපපජ්ජිංසු. චුත්තඤ්චෙතං –

“නත්ථී, භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතතො හයං, නත්ථී පණ්ඩිතතො උපද්දවො, නත්ථී පණ්ඩිතතො උපසග්ගො”ති
(අ. නි. 3.1).

අපිව තගරමාලාදිගන්ධහණ්ඩසදිසො පණ්ඩිතො, තගරමාලාදිගන්ධහණ්ඩපලිවෙදනපත්තසදිසො හොති
තදුපසෙවි, භාවනීයතං මනුඤ්ඤතඤ්ච ආපජ්ජති විඤ්ඤානං. චුත්තඤ්චෙතං –

“තගරඤ්ච පලාසෙන, යො නරො උපනස්හති;
පත්තාපි සුරහී වායන්ති, එවං ධිරුපසෙවනා”ති. (ඉතිවු. 76; ඡා. 1.15.184; 2.22.1258);

අකිත්තිපණ්ඩිතො වාපි සක්කෙන දෙවානම්න්දෙන වරෙ දියාමානෙ එවමාහ –

“ධිරං පස්සෙ සුඤ්ඤං ධිරං, ධිරෙන සහ සංවසෙ;
ධිරෙනල්ලාපසල්ලාපං, තං කරෙ තඤ්ච රොවයෙ.

“කින්නු තෙ අකරං ධිරො, වද කස්සප කාරණං;
කෙන කස්සප ධිරස්ස, දස්සනං අභිකඬ්ඛසි.

“නයං නයති මෙධාවී, අධුරායං න යුඤ්ජති;
සුන්‍යො සෙය්‍යසො හොති, සම්මා චුත්තො න කුප්පති;
චිත්තං සො පජානාති, සාධු තෙන සමාගමො”ති. (ජා. 1.13.94-96);

එවං භගවා සබ්බකාරොන පණ්ඩිතසෙවනං පසංසන්තො, පණ්ඩිතානං සෙවනං “මඬගල”න්ති චත්වා ඉදානි තාය
බාලානං අසෙවනාය පණ්ඩිතානං සෙවනාය ච අනුපුබ්බෙන පූජනෙය්‍යභාවං උපගතානං පූජං පසංසන්තො “පූජා ච
පූජනෙය්‍යානං එතං මඬගලමුත්තම”න්ති ආහ. තත්ථ පූජනෙය්‍යා නාම සබ්බදොසචරිතත්තා
සබ්බගුණසමන්තාගතත්තා ච බුද්ධා භගවන්තො, තතො පච්ඡා පච්චෙකබුද්ධා අරියසාවකා ච. තෙසඤ්චි පූජා
අප්පකාපි දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය හොති, සුමනමාලාකාරමල්ලිකාදයො චෙත්ථ නිදස්සනං.

තත්ථෙකං නිදස්සනමත්තං භණාම. භගවා කිර එකදිවසං පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය රාජගහං
පිණ්ඩාය පාවිසි. අථ බො සුමනමාලාකාරො රඤ්ඤො මාගධස්ස සෙනියස්ස බිම්බිසාරස්ස පූජථානි ගහෙත්වා
ගච්ඡන්තො අද්දස භගවන්තං නගරද්වාරං අනුප්පත්තං පාසාදිකං පසාදනීයං
ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණාසිතානුබ්‍රාහ්මණපටිමණ්ඩිතං බුද්ධසිරියා ජලන්තං. දිස්වානස්ස එතදහොසි – “රාජා
පූජථානි ගහෙත්වා සතං වා සහස්සං වා දදෙය්‍ය, තඤ්ච ඉධලොකමත්තමෙව සුඛං භවෙය්‍ය, භගවතො පන පූජා
අප්පමෙය්‍යඅසඬ්ඛෙය්‍යඵලා දීඝරත්තං හිතසුඛාවහා හොති. භන්දාහං ඉමෙහි පූජථෙහි භගවන්තං පූජෙමී”ති
පසන්නචිත්තො එකං පූජඵමුට්ඨිං ගහෙත්වා භගවතො පටිමුඛං බිපි, පූජථානි ආකාසෙන ගන්ත්වා භගවතො උපරි
මාලාවිතානං හුත්වා අට්ඨංසු. මාලාකාරො තං ආනුභාවං දිස්වා පසන්නතරචිත්තො පුන එකං පූජඵමුට්ඨිං බිපි, තානි
ගන්ත්වා මාලාකඤ්චුකො හුත්වා අට්ඨංසු. එවං අට්ඨ පූජඵමුට්ඨියො බිපි, තානි ගන්ත්වා පූජඵකුටාගාරං හුත්වා අට්ඨංසු.
භගවා අන්තොකුටාගාරෙ විය අහොසි, මහාජනකායො සන්තිපති. භගවා මාලාකාරං පස්සන්තො සිතං පාත්වාකාසි.
ආනන්දත්ථෙරො “න බුද්ධා අහෙතු අප්පච්චියා සිතං පාතුකරොන්ති”ති සිතකාරණං පුච්ඡි. භගවා ආහ – “එසො,
ආනන්ද, මාලාකාරො ඉමිස්සා පූජාය ආනුභාවෙන සතසහස්සකප්පෙ දෙවෙසු ච මනුස්සෙසු ච සංසරිත්වා
පරියොසානෙ සුමනිස්සරො නාම පච්චෙකබුද්ධො භවිස්සති”ති. චන්ද්‍රපරියොසානෙ ච ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං ගාථං
අභාසි –

“තඤ්ච කම්මං කතං සාධු, යං කත්වා නානුතප්පති;
යස්ස පතීතො සුමනො, විපාකං පටිසෙවති”ති. (ධ. ප. 68);

ගාථාපරියොසානෙ චතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි, එවං අප්පකාපි තෙසං පූජා දීඝරත්තං
හිතාය සුඛාය හොතිති වෙදිතබ්බා. සා ච ආමිසපූජා ච කො පන වාදො පටිපත්තිපූජාය. යතො යෙ කුලපුත්තා
සරණගමනෙන සික්ඛාපදපටිග්ගහණෙන උපොසඨගසමාදානෙන චතුපාරිසුද්ධිසිලාදීහි ච අත්තනො ගුණෙහි
භගවන්තං පූජෙත්ති, කො තෙසං පූජාය ඵලං චණ්ණයිස්සති. තෙ හි තථාගතං පරමාය පූජාය පූජෙත්තීති චුත්තා. යථාහ

“යො බො, ආනන්ද, හික්ඛු වා හික්ඛුනී වා උපාසකො වා උපාසිකා වා ධම්මානුධම්මපටිපන්නො විහරති
සාමීවිප්පටිපන්නො අනුධම්මවාරී, සො තථාගතං සක්කරොති ගරුං කරොති මානෙති පූජෙති අපචියති පරමාය
පූජායා”ති.

එතෙනානුසාරෙන පච්චෙකබුද්ධඅරියසාවකානම්පි පූජාය හිතසුඛාවහතා වෙදිතබ්බා.

අපිච ගහට්ඨානං කනිට්ඨස්ස ජෙට්ඨො භාතාපි හගිනීපි පූජනෙය්‍යා, පුත්තස්ස මාතාපිතරො, කුලවධුනං
සාමිකසස්සුසසුරාති එවම්පෙත්ථ පූජනෙය්‍යා වෙදිතබ්බා. එතෙසම්පි හි පූජා කුසලධම්මසඬ්ඛාතත්තා
ආයුආදිවඩ්ඪිහෙතුත්තා ච මඬගලමෙව. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“තෙ මත්තෙය්‍යා භවිස්සන්ති පෙත්තෙය්‍යා සාමඤ්ඤා බ්‍රහ්මඤ්ඤා කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිනො, ඉදං කුසලං
ධම්මං සමාදාය චත්තිස්සන්ති. තෙ තෙසං කුසලානං ධම්මානං සමාදානහෙතු ආයුනාපි වඩ්ඪිස්සන්ති,
චණ්ණෙනාපි වඩ්ඪිස්සන්ති”තිආදි.

එවමෙතිස්සා ගාථාය බාලානං අසෙවනා පණ්ඩිතානං සෙවනා පූජනෙය්‍යානං පූජානි තිණි මඬගලානි චුත්තානි.
තත්ථ බාලානං අසෙවනා බාලසෙවනපච්චයභයාදිපරිත්තාණෙන උභයලොකහිතහෙතුත්තා පණ්ඩිතානං සෙවනා
පූජනෙය්‍යානං පූජා ච තාසං ඵලවිභුතිවණ්ණනායං චුත්තනායෙනෙව නිබ්බානසුගතිහෙතුත්තා “මඬගල”න්ති
වෙදිතබ්බා. ඉතො පරං තු මානිකං අදස්සෙත්වා එව යං යත්ථ මඬගලං, තං චචත්ථපෙස්සාම, තස්ස ච මඬගලත්තං
විභාවයිස්සාමාති.

නිට්ඨිතා අසෙවනා ච බාලානන්ති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

263. එවං භගවා “බුඞ් මඬගලමුත්තම”න්ති එකං අජ්ඣෙසිතොපි අප්පං යාවිතො බහුදායකො උළාරපුරිසො විය එකාය ගාථාය තිණි මඬගලානි වත්වා තතො උත්තරිසි දෙවතානං සොතුකාමතාය මඬගලානඤ්ච අත්ථිතාය යෙසං යෙසං යං යං අනුකුලං, තෙ තෙ සත්තෙ තත්ථ තත්ථ මඬගලෙ නියොජෙතුකාමතාය ච “පතිරූපදෙසවාසො චා”තිආදීහි ගාථාහි පුනපි අනෙකානි මඬගලානි වත්තුමාරද්ධො.

තත්ථ පටිමගාථාය තාව පතිරූපොති අනුච්ඡවිකො. දෙසොති ගාමොපි නිගමොපි නගරමිසි ජනපදොපි යො කොචි සත්තානං නිවාසොකාසො. වාසොති තත්ථ නිවාසො. පුබ්බෙති පුරා අතීතාසු ජාතිසු. කතපුඤ්ඤතානි උපචිතකුසලතා. අත්තානි චිත්තං චූච්චති, සකලො චා අත්තභාවො. සම්මාපණ්ඩිති තස්ස අත්තනො සම්මා පණ්ඩානං නියුඤ්ජනං, යපනන්ති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තනයමෙවාති අයමෙත්ථ පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා පතිරූපදෙසො නාම යත්ථ වතස්සො පරිසා විහරන්ති, දානාදීනි පුඤ්ඤකිරියාවත්ථුනි වත්තන්ති, නවඬගං සත්ථු සාසනං දිජ්ජති. තත්ථ නිවාසො සත්තානං පුඤ්ඤකිරියාය පච්චයත්තා “මඬගල”න්ති චූච්චති. සිහළදිපපච්චිකෙවට්ටාදයො වෙන්ථ නිදස්සනං.

අපරො නයො – පතිරූපදෙසො නාම භගවතො බොධිමණ්ඩප්පදෙසො, ධම්මවක්කප්පවත්තිතප්පදෙසො, ද්වාදසයොජනාය පරිසාය මජ්ඣෙ සබ්බන්තරියමනං භින්දිත්වා යමකපාටිභාරියදස්සිතකණ්ඩම්බරුක්ඛමුලප්පදෙසො, දෙවොරොහනප්පදෙසො, යො චා පනඤ්ඤොපි සාවත්ථීරාජගහාදිබුද්ධාදිවාසප්පදෙසො. තත්ථ නිවාසො සත්තානං ඡඅනුත්තරියපටිලාභපච්චයතො “මඬගල”න්ති චූච්චති.

අපරො නයො – පුරත්ථිමාය දිසාය කජ්ඣගලං නාම නිගමො, තස්ස අපරෙන මහාසාලා, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. දක්ඛිණපුරත්ථිමාය දිසාය සල්ලවතී නාම නදී, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. දක්ඛිණාය දිසාය සෙනකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පච්ඡිමාය දිසාය ථුණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධිපො නාම පබ්බතො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ (මහාව. 259). අයං මජ්ඣිමප්පදෙසො ආයාමෙන තිණි යොජනසතානි, විත්ථාරෙන අඬ්ඨතෙය්‍යානි, පරික්ඛෙපෙන නවයොජනසතානි හොන්ති, එසො පතිරූපදෙසො නාම.

එත්ථ වතුන්තං මහාදීපානං ද්විසහස්සානං පරිත්තදීපානඤ්ච ඉස්සරියාධිපච්චකාරකා චක්කවත්ති උප්පජ්ජන්ති, එකං අසඬ්ඛොය්‍යාං කප්පසතසහස්සඤ්ච පාරමිසො පුරෙත්වා සාරිපුත්තමහාමොග්ගල්ලානාදයො මහාසාවකා උප්පජ්ජන්ති, ද්වෙ අසඬ්ඛොය්‍යානි කප්පසතසහස්සඤ්ච පාරමිසො පුරෙත්වා පච්චෙකබුද්ධා, චත්තාරි අට්ඨ සොළස චා අසඬ්ඛොය්‍යානි කප්පසතසහස්සඤ්ච පාරමිසො පුරෙත්වා සම්මාසම්බුද්ධා ච උප්පජ්ජන්ති. තත්ථ සත්තා චක්කවත්තිරඤ්ඤො ඔවාදං ගහෙත්වා පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාය සග්ගපරායණා හොන්ති, තථා පච්චෙකබුද්ධානං ඔවාදෙ පතිට්ඨාය. සම්මාසම්බුද්ධසාවකානං පන ඔවාදෙ පතිට්ඨාය සග්ගපරායණා නිබ්බානපරායණා ච හොන්ති. තස්මා තත්ථ වාසො ඉමාසං සම්පත්තීනං පච්චයතො “මඬගල”න්ති චූච්චති.

පුබ්බෙ කතපුඤ්ඤතා නාම අතීතජාතියං බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්බිණ්ණසවෙ ආරබ්භ උපචිතකුසලතා, සාපි මඬගලං. කස්මා? බුද්ධපච්චෙකබුද්ධෙ සම්මුඛතො දස්සෙත්වා බුද්ධානං චා බුද්ධසාවකානං චා සම්මුඛා සුතාය චතුප්පදිකායපි ගාථාය පරියොසානෙ අරහත්තං පාපෙතීති කත්වා. යො ච මනුස්සො පුබ්බෙ කතාධිකාරො උස්සන්තකුසලමූලො හොති, සො තෙනෙව කුසලමූලෙන විපස්සනං උප්පාදෙත්වා ආසවක්ඛයං පාපුණාති යථා රාජා මහාකප්පිතො අග්ගමහෙසී ච. තෙන චුත්තං “පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤතා මඬගල”න්ති.

අත්තසම්මාපණ්ඩි නාම ඉධෙකච්චො අත්තානං දුස්සීලං සීලෙ පතිට්ඨාපෙති, අස්සද්ධං සද්ධාසම්පදාය පතිට්ඨාපෙති, මච්ඡරිං වාගසම්පදාය පතිට්ඨාපෙති. අයං චූච්චති “අත්තසම්මාපණ්ඩි”ති. එසො ච මඬගලං. කස්මා? දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකවෙරප්පභානවිට්ඨානිසංසාධිගමහෙතුතොති.

එවං ඉමිස්සාපි ගාථාය පතිරූපදෙසවාසො, පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤතා, අත්තසම්මාපණ්ඩිති තිණියෙව මඬගලානි චුත්තානි, මඬගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා පතිරූපදෙසවාසො වාති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

264. ඉදානි බාහුසච්චඤ්චාති එත්ථ බාහුසච්චන්ති බහුස්සුතභාවො. සිප්පන්ති යංකිඤ්චි හත්ථකොසල්ලං. විතයොති කායවාචාචිත්තවිනයනං. සුසික්ඛිතොති සුට්ඨ සික්ඛිතො. සුභාසිතාති සුට්ඨ භාසිතා. යාති අනියමනීද්දෙසො. වාචාති ගිරා බාජ්ජො. සෙසං චුත්තනයමෙවාති. අයමෙත්ථ පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා – බාහුසච්චං නාම යං තං “සුතධරො හොති සුතසන්තිවයො”ති (ම. නි. 1.339; අ. නි. 4.22) ච “ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චස්ස පුග්ගලස්ස බහුකං සුතං හොති සුත්තං ගෙය්‍යං වෙය්‍යාකරණ”න්ති

(අ. නි. 4.6) ව එවමාදිනා නයෙන සත්ථුසාසනධරත්තං වණ්ණිතං, තං අකුසලප්පභානකුසලාධිගමහෙතුතො අනුපුබ්බෙන පරමත්ථසච්චසච්ඡිකිරියහෙතුතො ව “මඬගල” න්ති වුවිවති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“සුතවා ව බො, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති, සාවජ්ජං පජහති, අනවජ්ජං භාවෙති, සුද්ධමත්තානං පරිහරති” ති (අ. නි. 7.67).

අපරමිපි චුත්තං –

“ධතානං ධම්මානං අත්ථමුපපරික්ඛති, අත්ථං උපපරික්ඛතො ධම්මා නිජ්ඣානං බමන්ති, ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්ති යා සති ඡන්දො ජායති, ඡන්දජාතො උස්සහති, උස්සහන්තො තුලයති, තුලයන්තො පදහති, පදහන්තො කායෙන වෙච පරමත්ථසච්චං සච්ඡිකරොති, පඤ්ඤාය ව අනිවජ්ඣ පස්සති” ති (ම. නි. 2.432).

අපිව අගාරිකබාහුසච්චමිපි යං අනවජ්ජං, තං උභයලොකහිතසුඛාවහනතො “මඬගල” න්ති වෙදිතබ්බං.

සිප්පං නාම අගාරිකසිප්පඤ්ච අනගාරිකසිප්පඤ්ච. තත්ථ අගාරිකසිප්පං නාම යං පරුපරොධවිරහිතං අකුසලවිචජ්ජිතං මණිකාරසුචණ්ණකාරකම්මාදි, තං ඉධලොකත්ථාවහනතො මඬගලං. අනගාරිකසිප්පං නාම විවරවිචාරණසිබ්බනාදි සමණපරික්ඛාරාභිසංඛරණං, යං තං “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු යාති තාති සබ්බමචාරිතං උච්චාවචාති කිංකරණියාති, තත්ථ දක්ඛො භොති” ති ආදිනා නයෙන තත්ථ තත්ථ සංවණ්ණිතං, යං “නාථකරණො ධම්මො” ති (දී. නි. 3.345; අ. නි. 10.17) ව චුත්තං, තං අත්තතො ව පරෙසඤ්ච උභයලොකහිතසුඛාවහනතො “මඬගල” න්ති වෙදිතබ්බං.

චිනයො නාම අගාරිකචිනයො ව අනගාරිකචිනයො ව. තත්ථ අගාරිකචිනයො නාම දසඅකුසලකම්මපථවිරමණං, සො තත්ථ අසංකිලෙසාපජ්ජනෙන ආචාරගුණවත්ථානෙන ව සුසික්ඛිතො උභයලොකහිතසුඛාවහනතො මඬගලං. අනගාරිකචිනයො නාම සත්තාපත්තික්ඛන්ධෙ අනාපජ්ජනං, සොපි චුත්තනයෙනෙව සුසික්ඛිතො. චතුපාරිසුද්ධිසිලං වා අනගාරිකචිනයො. සො යථා තත්ථ පතිට්ඨාය අරහත්තං පාපුණාති, එවං සික්ඛනෙන සුසික්ඛිතො ලොකියලොකුත්තරසුඛාධිගමහෙතුතො “මඬගල” න්ති වෙදිතබ්බං.

සුභාසිතා වාචා නාම මුසාවාදාදිදොසවිරහිතා වාචා. යථාහ – “චතුහි, භික්ඛවෙ, අඬගෙහි සමන්තාගතා වාචා සුභාසිතා භොති” ති. අසම්ඵජ්ජලාපා වාචා එව වා සුභාසිතා. යථාහ –

“සුභාසිතං උත්තමමාහු සන්තො,
ධම්මං භණෙ නාධම්මං තං දුතියං;
පියං භණෙ නාප්පියං තං තතියං,
සච්චං භණෙ නාලිකං තං චතුත්ථං” ති. (සං. නි. 1.213; සු. නි. 452);

අයම්පි උභයලොකහිතසුඛාවහනතො “මඬගල” න්ති වෙදිතබ්බං. යස්මා ව අයං විනයපරියාපන්නා එව, තස්මා විනයග්ගහණෙන එතං අසංඛිගණ්හිත්වා විනයො සංඛිගහෙතබ්බං. අප්චා කිං ඉමිනා පරිස්සමෙන පරෙසං ධම්මදෙසනාවාචා ඉධ “සුභාසිතා වාචා” ති වෙදිතබ්බං. සා හි යථා පතිරුපදෙසවාසො, එවං සත්තානං උභයලොකහිතසුඛාධිගමනාධිගමපච්චයතො “මඬගල” න්ති වුවිවති. ආහ ව –

“යං බුද්ධො භාසති වාචං, බෙමං නිබ්බානපත්ති යා;
දුක්ඛස්සන්තකිරියාය, සා වෙ වාචානමුත්තමා” ති. (සං. නි. 1.213; සු. නි. 456);

එවං ඉමිස්සා ගාථාය බාහුසච්චං, සිප්පං, චිනයො සුසික්ඛිතො, සුභාසිතා වාචාති චත්තාරි මඬගලාති චුත්තාති, මඬගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා බාහුසච්චඤ්චාති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

265. ඉදානි මාතාපිතුඋපට්ඨානන්ති එත්ථ මාතු ව පිතු වාති මාතාපිතු. උපට්ඨානන්ති උපට්ඨහනං. පුත්තානඤ්ච දාරානඤ්චාති පුත්තදාරස්ස. සංඛිගණ්හනං සංඛිගහො. න ආකුලා අනාකුලා. කම්මානි එව කම්මන්තා. සෙසං චුත්තනයමෙවාති අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බං – මාතා නාම ජනිකා වුවිවති, තථා පිතා. උපට්ඨානං නාම පාදධොවනසම්බාහනඋච්ඡාදනත්භාපනෙහි චතුපච්චයසම්පදානෙන ව උපකාරකරණං. තත්ථ යස්මා මාතාපිතරො බහුපකාරා පුත්තානං අත්ථකාමා අනුකම්පකා, යං පුත්තකෙ බහි කිළිත්වා පංසුමක්ඛිතසරිරකෙ ආගතෙ දිස්වා පංසුකං පුඤ්ඡිත්වා මත්ථකං උපසිඬ්ඨායන්තා පරිවුම්බන්තා ව සිනෙහං උප්පාදෙන්ති, වස්සසතමිපි මාතාපිතරො සිසෙන

පරිහරන්තා පුත්තා තෙසං පටිකාරං කාතුං අසමන්ථා. යස්මා ච තෙ ආපාදකා පොසකා ඉමස්ස ලොකස්ස දස්සෙතාරො බ්‍රහ්මසම්මතා පුබ්බාවරියසම්මතා, තස්මා තෙසං උපට්ඨානං ඉධ පසංසං පෙච්ච සග්ගසුඛස්ථ ආවහති, තෙන “මඬගල”න්ති වුච්චති. වුත්තස්සද්ධෙතං භගවතා –

“බ්‍රහ්මාති මාතාපිතරො, පුබ්බාවරියාති වුච්චරෙ;
ආහුතෙය්‍යා ච පුත්තානං, පජාය අනුකම්පකා.

“තස්මා හි තෙ නමස්සෙය්‍ය, සක්කරෙය්‍ය ච පණ්ඩිතො;
අන්නෙන අප් පානෙන, චත්ථෙන සයනෙන ච.

“උච්ඡාදනෙන න්භාපනෙන, පාදානං ධොවනෙන ච;
තාය නං පාරිවරියාය, මාතාපිතුසු පණ්ඩිතා;
ඉධෙව නං පසංසන්ති, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදන්ති”ති. (අ. නි. 3.31; ඉතිවු. 106; ඡා. 2.20.181-183);

අපරො නයො – උපට්ඨානං නාම භරණකිච්චකරණකුලවංසට්ඨපනාදිපස්ථවිධං, තං පාපනිවාරණාදිපස්ථවිධදිට්ඨධම්මිකහිතහෙතුතො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං. වුත්තස්සද්ධෙතං භගවතා –

“පස්ථෙහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි පුත්තෙන පුරත්ථිමා දිසා මාතාපිතරො පච්චුපට්ඨාතබ්බා ‘භතො නෙ හරිස්සාමි, කිච්චං නෙසං කරිස්සාමි, කුලවංසං යපෙස්සාමි, දායජ්ජං පටිපජ්ජිස්සාමි, අප් වා පන පෙනානං කාලකතානං දක්ඛිණං අනුජ්ජෙදස්සාමි’ති . ඉමෙහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, පස්ථෙහි යානෙහි පුත්තෙන පුරත්ථිමා දිසා මාතාපිතරො පච්චුපට්ඨිතා පස්ථෙහි යානෙහි පුත්තං අනුකම්පන්ති, පාපා නිවාරෙන්ති, කල්‍යාණෙ නිවෙසෙන්ති, සිප්පං සික්ඛාපෙන්ති, පතිරුපෙන දාරෙන සංයොජෙන්ති, සමයෙ දායජ්ජං නිය්‍යාදෙන්ති”ති (දී. නි. 3.267).

අපිච යො මාතාපිතරො තිසු චත්ථුසු පසාදුජ්ජාදනෙන සීලසමාදාපනෙන පබ්බජ්ජාය වා උපට්ඨහති, අයං මාතාපිතුඋපට්ඨාකානං අග්ගො, තස්ස තං මාතාපිතුඋපට්ඨානං මාතාපිතුහි කතස්ස උපකාරස්ස පච්චුපකාරභූතං අනෙකෙසං දිට්ඨධම්මිකානං සම්පරායිකානස්ථ අත්ථානං පදට්ඨානතො “මඬගල”න්ති වුච්චති.

පුත්තදාරස්සාති එත්ථ අත්තතා ජනිතා පුත්තාපි ධීතරොපි “පුත්තා” ත්වෙච සඬබ්බං ගච්ඡන්ති. දාරාති විසතියා හරියානං යා කාචි හරියා. පුත්තා ච දාරා ච පුත්තදාරං, තස්ස පුත්තදාරස්ස. සඬගහොති සම්මානනාදිහි උපකාරකරණං. තං සුසංවිහිතකම්මන්තතාදිදිට්ඨධම්මිකහිතහෙතුතො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං. වුත්තස්සද්ධෙතං භගවතා – “පච්ඡිමා දිසා පුත්තදාරා වෙදිතබ්බා”ති (දී. නි. 3.266) එත්ථ උද්දිට්ඨං පුත්තදාරං හරියාසද්දෙන සඬගණ්හිත්වා –

“පස්ථෙහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි සාමිකෙන පච්ඡිමා දිසා හරියා පච්චුපට්ඨාතබ්බා, සම්මානනාය අනවමානනාය අනතිවරියාය ඉස්සරියවොස්සග්ගෙන අලඬකාරානුජ්ජාදනෙන. ඉමෙහි ඛො, ගහපතිපුත්ත, පස්ථෙහි යානෙහි සාමිකෙන පච්ඡිමා දිසා හරියා පච්චුපට්ඨිතා පස්ථෙහි යානෙහි සාමිකං අනුකම්පති, සුසංවිහිතකම්මන්තා ච හොති, සඬගහිතපරිජනා ච, අනතිවාරිනී ච, සම්භතස්ථ අනුරක්ඛති, දක්ඛා ච හොති අනලසා සබ්බකිච්චෙසු”ති (දී. නි. 3.269).

අයං වා අපරො නයො – සඬගහොති ධම්මිකාහි දානපියවාචඅත්ථවරියාහි සඬගණ්හනං. සෙය්‍යාථිදං – උපොසප්ඨවසෙසු පරිබ්බයදානං, නක්ඛත්තදිවසෙසු නක්ඛත්තදස්සාපනං, මඬගලදිවසෙසු මඬගලකරණං, දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙසු අත්ථෙසු ඔවාදානුසාසනන්ති. තං වුත්තනයෙනෙව දිට්ඨධම්මිකහිතහෙතුතො සම්පරායිකහිතහෙතුතො දෙවතාහිපි නමස්සනීයභාවහෙතුතො ච “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං. යථාභ සක්කො දෙවානම්න්දො –

“යෙ ගහට්ඨා පුස්සකරා, සීලවන්තො උපාසකා;
ධම්මෙන දාරං පොසෙන්ති, තෙ නමස්සාමි මාතලී”ති. (සං. නි. 1.264);

අනාකුලා කම්මන්තා නාම කාලස්සද්ධතාය පතිරුපකාරිතාය අනලසනාය උට්ඨානවීරියසම්පදාය අබ්‍යාසනීයතාය ච කාලාතික්කම්මනඅප්පතිරුපකරණකරණසීලකරණාදිආකුලභාවවීරිතා කසිගොරක්ඛවණ්ඡ්ජාදයො කම්මන්තා. එතෙ අත්තතො වා පුත්තදාරස්ස වා දාසකම්මකරානං වා බ්‍යත්තතාය එවං පයොජිතා දිට්ඨෙව ධම්මෙ ධනධස්සද්ධිසීපටිලාභහෙතුතො “මඬගල”න්ති වුත්තා. වුත්තස්සද්ධෙතං භගවතා –

“පතිරුපකාරී ධුරවා, උට්ඨානා වින්දතෙ ධන”න්ති. (සු. නි. 189; සං. නි. 1.246) ච;
“න දිවා සොජ්ජසීලෙන, රත්තිමුට්ඨානදෙස්සිතා;
නිච්චං මත්තෙන සොණ්ඩෙන, සක්කා ආවසිතුං සරං.

“අතිසීතං අතිඋණ්භං, අතිසායමීදං අහු;
ඉති විස්සට්ඨකම්මන්තෙ, අත්ථා අව්චෙන්ති මාණවෙ.

“යොධ සීතඤ්ච උණ්භඤ්ච, තිණා භියොන න මඤ්ඤති;
කරං පුරිසකිව්වාති, සො සුඛා න විභායති”ති. ව (දී. නි. 3.253);

“භොගෙ සංහරමානස්ස, හමරස්සෙව ඉරියතො;
භොගා සන්තිවයං යන්ති, වම්මිකොවුපටියති”ති. (දී. නි. 3.265) –

ව එවමාදි.

එවං ඉමිස්සාපි ගාථාය මාතුපට්ඨානං, පිතුපට්ඨානං, පුත්තදාරස්ස සඬගභො, අනාකුලා ව කම්මන්තාති වත්තාරි
මඬගලාති වුත්තාති, පුත්තදාරස්ස සඬගභං වා ද්විධා කත්වා පඤ්ච, මාතාපිතුපට්ඨානං වා එකමෙව කත්වා තිණි.
මඬගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා මාතාපිතුපට්ඨානන්ති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

266. ඉදානි දානඤ්චාති එත්ථ දීයතෙ ඉමිනාති දානං, අත්තනො සන්තකං පරස්ස පටිපාදියතීති වුත්තං භොති.
ධම්මස්ස වරියා, ධම්මා වා අනපෙතා වරියා ධම්මවරියා. ඤායන්තෙ “අමිභාකං ඉමෙ”ති ඤාතකා. න අවජ්ජානි
අනවජ්ජානි, අනිත්ථිතානි අගරහිතානීති වුත්තං භොති. සෙසං වුත්තනයමෙවාති අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බා – දානං නාම පරං උද්දිස්ස සුඤ්ඤිප්පබ්බිකා
අන්තාදිදසදානවත්ථුපරිව්වාගචෙතනා තංසම්පයුත්තො වා අලොභො. අලොභෙන හි තං වත්ථුං පරස්ස පටිපාදෙති.
තෙන වුත්තං “දීයතෙ ඉමිනාති දාන”න්ති. තං බහුජනපියමනාපතාදීනං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකානං ඵලවිසෙසානං
අධිගමහෙතුතො “මඬගල”න්ති වුත්තං. “දායකො සීහ දානපති බහුතො ජනස්ස පියො භොති මනාපො”ති එවමාදීනි
වෙන්ථ සුත්තානි (අ. නි. 5.34) අනුස්සරිතබ්බානි.

අපරො නයො – දානං නාම දුට්ඨං ආමිසදානඤ්ච, ධම්මදානඤ්ච. තත්ථ ආමිසදානං වුත්තජ්ජකාරමෙව.
ඉධලොකපරලොකදුක්ඛක්ඛයසුඛාවහස්ස පන සම්මාසම්මුද්ධජ්ජවෙදිතස්ස ධම්මස්ස පරෙසං භික්කාමනාය දෙසනා
ධම්මදානං. ඉමෙසඤ්ච ද්විත්තං දානානං එතදෙව අග්ගං. යථාහ –

“සබ්බදානං ධම්මදානං ජීනාති,
සබ්බරසං ධම්මරසො ජීනාති;
සබ්බරතිං ධම්මරතී ජීනාති,
තණ්හක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජීනාති”ති. (ධ. ප. 354);

තත්ථ ආමිසදානස්ස මඬගලත්තං වුත්තමෙව. ධම්මදානං පන යස්මා අත්ථපටිසංවෙදිතාදීනං ගුණානං පදට්ඨානං,
තස්මා “මඬගල”න්ති වුව්වති. වුත්තඤ්ඤෙනං හගචනා –

“යථා යථා, භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාසුතං යථාපරියත්තං ධම්මං විත්ථාරෙන පරෙසං දෙසෙති, තථා තථා
සො තස්මිං ධම්මෙ අත්ථපටිසංවෙදී ව භොති ධම්මපටිසංවෙදී වා”ති එවමාදි (දී. නි. 3.355; අ. නි. 5.26).

ධම්මවරියා නාම දසකුසලකම්මපථවරියා. යථාහ – “තිවිධං බො, ගහපතයො, කායෙන ධම්මවරියාසමවරියා
භොති”ති එවමාදි. සා පනෙසා ධම්මවරියා සග්ගලොකුපපත්තිහෙතුතො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බා. වුත්තඤ්ඤෙනං
හගචනා – “ධම්මවරියාසමවරියාහෙතු බො, ගහපතයො, ඵලමධෙකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං
සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති”ති (ම. නි. 1.441).

ඤාතකා නාම මානිතො වා පිනිතො වා යාව සත්තමා පිනාමහසුගා සම්බන්ධා. තෙසං භොගපාරිජුඤ්ඤෙන වා
බ්‍යාධිපාරිජුඤ්ඤෙන වා අභිහතානං අත්තනො සම්පං ආගතානං යථාබලං ඝාසවිජාදනධනධඤ්ඤාදීහි සඬගභො
පසංසාදීනං දිට්ඨධම්මිකානං සුගතිගමනාදීනඤ්ච සම්පරායිකානං විසෙසාධිගමානං හෙතුතො “මඬගල”න්ති වුව්වති.

අනවජ්ජානි කම්මානි නාම උපොසඨගසමාදානවෙය්‍යාවච්චකරණආරාමවනරොපනසෙතුකරණාදීනි
කායවච්චිමනොසුචරිතකම්මානි. තානි හි නානාජ්ජකාරහිතසුබාධිගමහෙතුතො “මඬගල”න්ති වුව්වති. “යානං බො
පනෙනං, විසාබ්බෙ, විජ්ජති යං ඉධෙකච්චො ඉත්ථී වා පුරිසො වා අට්ඨඬගසමන්තාගතං උපොසඨං උපවසිත්වා කායස්ස
හෙදා පරං මරණා වාතුමහාරාජිකානං දෙවානං සහබ්‍යතං උපපජ්ජෙය්‍යා”ති එවමාදීනි වෙන්ථ සුත්තානි (අ. නි. 8.43)
අනුස්සරිතබ්බානි.

එවං ඉමිස්සා ගාථාය දානං, ධම්මවරියා, ඤාතකානං සඬගහො, අනවජ්ජානි කම්මානීති චත්තාරි මඬගලානි
චුත්තානි, මඬගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවානි.

නිට්ඨිතා දානඤ්චානි ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

267. ඉදානි ආරතී විරතීති එත්ථ ආරතීති ආරමණං. විරතීති විරමණං, විරමන්ති වා එතාය සත්තානි විරති. පාපානි
අකුසලා. මද්දනියට්ඨෙන මජ්ජං, මජ්ජස්ස පානං මජ්ජපානං, තතො මජ්ජපානා. සංයමනං සංයමො. අප්පමජ්ජනං
අප්පමාදො. ධම්මෙසුති කුසලෙසු. සෙසං චුත්තනයමෙවානි අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බො – ආරති නාම පාපෙ ආදිනවදස්සාවිනො මනසා එව අනභිරති. විරති නාම
කම්මදේවාරවසෙන කායවාචානි විරමණං. සා වෙසා විරති නාම සම්පත්තවිරති සමාදානවිරති සමුච්ඡේදවිරතීති තිවිධා
හොති. තත්ථ යා කුලපුත්තස්ස අත්තනො ජාතිං වා කුලං වා ගොත්තං වා පටිච්ච “න මෙ එතං පතිරුපං, ය්වාහං ඉමං
පාණං භනෙය්‍යං, අදින්නං ආදියෙය්‍ය”න්තිආදිනා නයෙන සම්පත්තවත්ථුතො විරති, අයං සම්පත්තවිරති නාම.
සික්ඛාපදසමාදානවසෙන පන පවත්තා සමාදානවිරති නාම, යස්සා පවත්තිතො පභුති කුලපුත්තො පාණානිපාතාදීනි න
සමාවරති. අරියමග්ගසම්පයුත්තා සමුච්ඡේදවිරති නාම, යස්සා පවත්තිතො පභුති අරියසාවකස්ස පඤ්ච භයානි වෙරානි
චූපසන්නානි හොන්ති. පාපං නාම යං තං “පාණානිපාතො ඛො, ගහපතිපුත්ත, කම්මකිලෙසො අදින්නාදානං...පෙ....
කාමෙසුමිච්ඡාවාරො...පෙ.... මුසාවාදො”ති එවං චිත්ථාරෙන්වා –

“පාණානිපාතො අදින්නාදානං, මුසාවාදො ච චූච්චති;
පරදාරගමනඤ්චෙව, නප්පසංසන්නි පණ්ඩිතා”ති. (දී. නි. 3.245) –

එවං ගාථාය සඬගහිතං කම්මකිලෙසසඬබ්බතං චතුබ්බිධං අකුසලං, තතො පාපා. සබ්බාපෙසා ආරති ච විරති ච
දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකභයවෙරප්පහානාදිනානප්පකාරවිසෙසාධිගමහෙතුතො “මඬගල”න්ති චූච්චති. “පාණානිපාතා
පටිවිරතො ඛො, ගහපතිපුත්ත, අරියසාවකො”තිආදීනි වෙන්ථ සුත්තානි අනුස්සරිතබ්බානි.

මජ්ජපානා ච සංයමො නාම පුබ්බෙ චුත්තසුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා වෙරමණියාවෙනං අධිවචනං. යස්මා පන
මජ්ජපායී අත්ථං න ජානාති, ධම්මං න ජානාති, මාතුපි අන්තරායං කරොති, පිතු
බුද්ධපච්චෙකබුද්ධතථාගතසාවකානම්පි අන්තරායං කරොති, දිට්ඨෙව ධම්මෙ ගරහං, සම්පරායෙ දුග්ගතිං,
අපරාපරියායෙ උම්මාදඤ්ච පාපුණාති. මජ්ජපානා පන සංයතො තෙසං දොසානං චූපසමං තබ්බිපරිතගුණසම්පදඤ්ච
පාපුණාති. තස්මා අයං මජ්ජපානා සංයමො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බො.

කුසලෙසු ධම්මෙසු අප්පමාදො නාම “කුසලානං වා ධම්මානං භාවනාය අසක්කච්චකිරියතා අසාතච්චකිරියතා
අනට්ඨිතකිරියතා ඔලීනචුත්තිතා නික්ඛිත්තජන්දතා නික්ඛිත්තධුරතා අනාසෙවනා අභාවනා අබහුලීකම්මං අනධිට්ඨානං
අනනුයොගො පමාදො. යො එවරුපො පමාදො පමජ්ජනා පමජ්ජිතත්තං, අයං චූච්චති පමාදො”ති (විභ. 846) එත්ථ
චුත්තස්ස පමාදස්ස පටිපක්ඛනයෙන අත්ථතො කුසලෙසු ධම්මෙසු සතියා අවිජ්ජවාසො වෙදිතබ්බො. සො
නානප්පකාරකුසලාධිගමහෙතුතො අමතාධිගමහෙතුතො ච “මඬගල”න්ති චූච්චති. තත්ථ “අප්පමත්තස්ස
ආතාපිනො”ති (ම. නි. 2.18-19; අ. නි. 5.26) ච “අප්පමාදො අමතපද”න්ති (ධ. ප. 21) ච එවමාදි සත්ථුසාසනං
අනුස්සරිතබ්බං.

එවං ඉමිස්සා ගාථාය පාපා විරති, මජ්ජපානා සංයමො, කුසලෙසු ධම්මෙසු අප්පමාදොති තිණි මඬගලානි චුත්තානි,
මඬගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවානි.

නිට්ඨිතා ආරතී විරතීති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

268. ඉදානි භාරවො වානි එත්ථ භාරවොති ගරුභාවො. නිවාතොනි නිවචුත්තිතා. සත්තුට්ඨිති සත්තොසො.
කතස්ස ජානනතා කතඤ්ඤතා. කාලෙනානි බණෙන සමයෙන. ධම්මස්ස සවනං ධම්මස්සවනං. සෙසං
චුත්තනයමෙවානි අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බො – භාරවො නාම ගරුකාරපයොගාරහෙසු
බුද්ධපච්චෙකබුද්ධතථාගතසාවකආවරියුපජ්ඣායමාතාපිතුජෙට්ඨභානිකභගිනිආදීසු යථානුරූපං ගරුකාරො
ගරුකරණං සගාරවතා. ස්වායං භාරවො යස්මා සුගතිගමනාදීනං හෙතු. යථාහ –

“ගරුකාතබ්බං ගරුං කරොති, මානෙතබ්බං මානෙති, පුජෙතබ්බං පුජෙති. සො තෙන කම්මෙන එවං
සමත්තෙන එවං සමාදින්නෙන කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. නො වෙ
කායස්ස හෙදා...පෙ.... උපපජ්ජති, සවෙ මනුස්සත්තං ආගච්ඡති, යත්ථ යත්ථ පටිච්චාසායනි, උච්චාකුලීනො
හොති”ති (ම. නි. 3.295).

යථා වාහ - “සත්තිමෙ, භික්ඛවෙ, අපරිහානියා ධම්මා. කතමෙ සත්ත? සත්ථුගාරවතා”තිආදි (අ. නි. 7.32-33). තස්මා “මඬගල”න්ති වුවවති.

නිවානො නාම නිවමනතා නිවානචුත්තිතා, යාය සමන්තාගතො පුග්ගලො නිහතමානො නිහතදප්පො පාදපුඤ්ජනවොළකසමො ඡින්නවිසාණ්ඤාසහසමො උද්ධට්ඨායප්පසමො ව හුත්වා සණ්භො සබ්බො සුඛසම්භාසො හොති, අයං නිවානො. ස්වායං යසාදිගුණපටිලාභහෙතුතො “මඬගල”න්ති වුවවති. ආහ ව - “නිවානචුත්ති අත්ථද්ධො, තාදිසො ලහතෙ යස”න්ති එවමාදි (දී. නි. 3.273).

සන්තුට්ඨී නාම ඉතරිතරපච්චයසන්තොසො, සො ද්වාදසවිධො හොති. සෙය්‍යාදීං - විචරෙ යථාලාභසන්තොසො, යථාබලසන්තොසො, යථාසාරුප්පසන්තොසොති තිවිධො. එවං පිණ්ඩපාතාදීසු.

තස්සායං පහෙදවණ්ණනා - ඉධ භික්ඛු විචරං ලහති සුන්දරං වා අසුන්දරං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස විචරෙ යථාලාභසන්තොසො. අප් පන ආබාධිකො හොති, ගරුං විචරං පාරුපන්තො ඔණමති වා කිලමති වා. සො සභාගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිවත්තෙන්වා ලුහුකෙන යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස විචරෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො භික්ඛු පණිතපච්චයලාභී හොති, සො පට්ටච්චිරාදීනං අඤ්ඤතරං මහග්ගං විචරං ලහිත්වා “ඉදං ථෙරානං විරපබ්බජිතානං බහුස්සුතානඤ්ච අනුරූප”න්ති තෙසං දත්වා අත්තනා සඬකාරකුටා වා අඤ්ඤතො වා කුතොචි නන්තකාති උච්චිතිත්වා සඬසාටිං කත්වා ධාරෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස විචරෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලහති ලුඛං වා පණිතං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්තොසො. අප් පන ආබාධිකො හොති, ලුඛං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා බාලිහං රොගාතඬිකං පාපුණාති, සො සභාගස්ස භික්ඛුනො තං දත්වා තස්ස හත්ථතො සප්පිමධුබ්බිරාදීති භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො භික්ඛු පණිතං පිණ්ඩපාතං ලහති, සො “අයං පිණ්ඩපාතො ථෙරානං විරපබ්බජිතානං අඤ්ඤෙසඤ්ච පණිතපිණ්ඩපාතං විනා අයාපෙන්තානං සබ්බමචාරිතං අනුරූපො”ති තෙසං දත්වා අත්තනා පිණ්ඩාය වරිත්වා මිස්සකාහාරං භුඤ්ජන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛුනො සෙනාසනං පාපුණාති, සො තෙනෙව සන්තුස්සති, පුන අඤ්ඤං සුන්දරතරමපි පාපුණන්තං න ගණ්හාති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්තොසො. අප් පන ආබාධිකො හොති, නිවානසෙනාසනෙ වසන්තො අතිවිය පින්තරොගාදිහි ආතුරියති, සො සභාගස්ස භික්ඛුනො තං දත්වා තස්ස පාපුණනකෙ සවාතසීතලසෙනාසනෙ වසිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො භික්ඛු සුන්දරං සෙනාසනං පත්තමපි න සම්පට්චිජති “සුන්දරසෙනාසනං පමාදට්ඨානං, තත්‍ර නිසින්තස්ස ටීනමිද්ධං ඔක්කමති, නිද්දාහිභුතස්ස ව පුන පටිබුජ්ඣතො කාමචිතක්කා සමුදාවරන්ති”ති, සො තං පටික්ඛිපිත්වා අබ්භොකාසරුක්ඛමුලපණ්ණකුටිසු යත්ථ කත්ථචි නිවසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු හෙසජ්ජං ලහති හරිතකං වා ආමලකං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤෙහි ලද්ධං සප්පිමධුචාණිතාදිමපි න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්තොසො. අප් පන ආබාධිකො තෙලෙන අත්ථිකො චාණිතං ලහති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස හත්ථතො තෙලෙන හෙසජ්ජං කත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො භික්ඛු එකස්මිං භාජනෙ පුතිමුත්තහරිතකං යපෙන්වා එකස්මිං වතුමධුරං “ගණ්හං, හන්තෙ, යදිච්ඡි”ති වුවුවමානො සවස්ස තෙසං ද්වින්නං අඤ්ඤතරෙනපි බ්‍යාධි වූපසම්මති, අප් “පුතිමුත්තහරිතකං නාම බුද්ධාදිහි වණ්ණිතං, අයඤ්ච පුතිමුත්තහෙසජ්ජං නිස්සාය පබ්බජ්ජා, තත්ථ තෙ යාවථිවං උස්සාහො කරණියො”ති (මහාව. 128) වුත්තන්ති වින්තෙන්තො වතුමධුරහෙසජ්ජං පටික්ඛිපිත්වා මුත්තහරිතකෙන හෙසජ්ජං කරොන්තොපි පරමසන්තුට්ඨොව හොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

එවං පහෙදො සබ්බොපෙසො සන්තොසො සන්තුට්ඨීති වුවවති. සා අත්‍රිච්ඡතාපාපිච්ඡතාමභිච්ඡතාදීනං පාපධම්මානං පහානාධිගමහෙතුතො සුගතිහෙතුතො අරියමග්ගසම්භාරභාවතො වාතුද්දිසාදිභාවහෙතුතො ව “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බා. ආහ ව -

“වාතුද්දිසො අප්පටිසො ව හොති,
සන්තුස්සමානො ඉතරිතරොනා”ති. (සු. නි. 42; වූළති. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 128) එවමාදි;

කතඤ්ඤා නාම අප්පස්ස වා බහුස්ස වා යෙන කෙනචි කතස්ස උපකාරස්ස පුනස්පුනං අනුස්සරණභාවෙන ජානනතා. අපිච තෙරයිකාද්දුක්ඛපරිත්තාණතො පුඤ්ඤාති එව පාණිතං බහුපකාරානි, තතො තෙසමපි උපකාරානුස්සරණතා “කතඤ්ඤා”ති වෙදිතබ්බා. සා සප්පුරිසෙහි පසංසනියතාදිනානප්පකාරවිසෙසාධිගමහෙතුතො

“මඩගල” න්ති වුත්තා. ආහ ව – “ද්වෙමෙ, භික්ඛවෙ, පුග්ගලා දුල්ලහා ලොකස්මිං. කතමෙ ද්වෙ? යො ව පුබ්බකාරී, යො ව කතඤ්ඤ කතවෙදී” ති (අ. නි. 2.120).

කාලෙන ධම්මස්සවනං නාම යස්මිං කාලෙ උද්ධව්වසහගතං චිත්තං හොති, කාමචිත්තක්කාදීනං වා අඤ්ඤානරොන අභිභූතං, තස්මිං කාලෙ තෙසං විනොදනත්ථං ධම්මස්සවනං. අපරෙ ආහු – පඤ්චමෙ පඤ්චමෙ දිවසෙ ධම්මස්සවනං කාලෙන ධම්මස්සවනං නාම. යථාහ ආයස්මා අනුරුද්ධො “පඤ්චාහිකං ඛො පන මයං, හන්තෙ, සබ්බරත්තිං ධම්මියා කථාය සන්නිසිදාමා” ති (ම. නි. 1.327; මහාව. 466).

අපිව යස්මිං කාලෙ කල්‍යාණමිත්තෙ උපසඬකමිත්වා සක්කා හොති අත්තනො කඩ්ඛාපට්ඨිනොදකං ධම්මං සොතුං, තස්මිං කාලෙපි ධම්මස්සවනං “කාලෙන ධම්මස්සවන” න්ති වෙදිතබ්බං. යථාහ – “තෙ කාලෙන කාලං උපසඬකමිත්වා පරිපුච්ඡති පරිපඤ්ඤති” තිආදි (දී. නි. 3.358). තදෙනං කාලෙන ධම්මස්සවනං නීවරණප්පහනවතුරානිසංසආසවක්ඛයාදිනානප්පකාරවිසෙසාධිගමහෙතුතො “මඩගල” න්ති වෙදිතබ්බං. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“යස්මිං, භික්ඛවෙ, සමයෙ අරියසාවකො අට්ඨිං කත්වා මනසි කත්වා සබ්බං චෙතසො සමන්තාහරිත්වා ඔභිතසොතො ධම්මං සුඤ්ඤාති, පඤ්චස්ස නීවරණානි තස්මිං සමයෙ න හොන්ති” ති (සං. නි. 5.219) ව.

“සොතානුගතානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං...පෙ.... සුප්පට්ඨිද්ධානං චත්තාරො ආනිසංසා පාටිකඩ්ඛා” ති (අ. නි. 4.191) ව.

“චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා කාලෙන කාලං සම්මා භාවියමානා සම්මා අනුපරිචන්තියමානා අනුපුබ්බෙන ආසවානං ඛයං පාපෙන්නි. කතමෙ චත්තාරො? කාලෙන ධම්මස්සවන” න්ති ව ඵවමාදිනි (අ. නි. 4.147).

ඵවං ඉමිස්සා ගාථාය ගාරවො, නිවාතො, සන්තුට්ඨි, කතඤ්ඤා, කාලෙන ධම්මස්සවනන්ති පඤ්ච මඩගලානි වුත්තානි, මඩගලත්තඤ්ච නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා ගාරවො ව නිවාතො වාති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

269. ඉදානි ඛන්ති වාති ඵත්ථ ඛමනං ඛන්ති. පදක්ඛිණග්ගාහිතාය සුඛං වවො අස්මින්ති සුවවො, සුවවස්ස කම්මං සොචවස්සං, සොචවස්සස්ස භාවො සොචවස්සනා. කිලෙසානං සමිත්තං සමණා. දස්සනන්ති පෙක්ඛනං. ධම්මස්ස සාකච්ඡා ධම්මසාකච්ඡා. සෙසං වුත්තනයමෙවාති අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන ඵවං වෙදිතබ්බා ඛන්ති නාම අධිවාසනක්ඛන්ති, යාය සමන්තාගතො භික්ඛු දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්තෙ, වධබන්ධාදිහි වා විහිංසන්තෙ පුග්ගලෙ අසුඤ්ඤානො විය ව අපස්සන්තො විය ව නිබ්බිකාරො හොති ඛන්තිවාදී විය. යථාහ –

“අහු අතීතමද්ධානං, සමණො ඛන්තිදීපනො;
තං ඛන්තියායෙව ධීතං, කාසිරාජා අජෙද්ධි” ති. (ජා. 1.4.51);

හද්දකතො වා මනසි කරොති තතො උත්තරි අපරාධාභාවෙන ආයස්මා පුණ්ණත්ථෙරො විය. යථාහ –

“සවෙ මං, හන්තෙ, සුනාපරත්තකා මනුස්සා අක්කොසිස්සන්ති පරිභාසිස්සන්ති, තත්ථ මෙ ඵවං හවිස්සති ‘හද්දකා වතිමෙ සුනාපරත්තකා මනුස්සා, සුහද්දකා වතිමෙ සුනාපරත්තකා මනුස්සා, යං මෙ නයිමෙ පාණිනා පහාරං දෙන්නි’” තිආදි (ම. නි. 3.396; සං. නි. 4.88).

යාය ව සමන්තාගතො ඉසීනම්පි පසංසනීයො හොති. යථාහ සරහඩ්ගො ඉසි –

“කොඨං වධිත්වා න කදාචි සොචති,
මක්ඛප්පහානං ඉසයො වණ්ණයන්ති;
සබ්බෙසං වුත්තං ඵරුසං ඛමෙට්ඨ,
ඵතං ඛන්තිං උත්තමමාහු සන්තො” ති. (ජා. 2.17.64);

දෙවතානම්පි පසංසනීයො හොති. යථාහ සක්කො දෙවානම්න්දො –

“යො හවෙ ඛලවා සන්තො, දුබ්බලස්ස තිතික්ඛති;
තමාහු පරමං ඛන්තිං, නිච්චං ඛමති දුබ්බලො” ති. (සං. නි. 1.250-251);

බුද්ධානම්පි පසංසනියො හොති. යථාහ භගවා –

“අක්කොසං වධන්ධස්සථ, අද්ඨයො යො තිතික්ඛති;
ඛන්තිබලං බලානිකං, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණ”න්ති. (ධ. ප. 399);

සා පනෙසා ඛන්ති එතෙසස්සථ ඉධ වණ්ණිකානං අස්සෙසස්සථ ගුණානං අධිගමහෙතුතො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බො.

සොචචස්සතා නාම සහධම්මිකං වුච්චමානෙ වික්ඛෙපං වා තුණ්හිභාවං වා ගුණදොසචිත්තනං වා අනාපජ්ජිත්වා අතිවිය ආදරස්සථ ගාරවස්සථ නිවමනතස්සථ පුරක්ඛන්වා “සාධු”ති වචනකරණතා. සා සබ්බමචාරිතං සන්තිකා ඔවාදානුසාසනිපට්ඨාහෙතුතො දොසජ්ජහනගුණාධිගමහෙතුතො ව “මඬගල”න්ති වුච්චති.

සමණානං දස්සනං නාම උපසම්මතකිලෙසානං භාවිතකායච්චිත්තපස්සානං උත්තමදමථසමථසමන්තාගතානං පබ්බජිතානං උපසංඝකමනුපට්ඨානඅනුස්සරණසවනදස්සනං, සබ්බම්පි ඔමකදෙසනාය “දස්සන”න්ති වුත්තං. තං “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං. කස්මා? බහුපකාරත්තා. ආහ ව – “දස්සනම්පහං, හික්ඛවෙ, තෙසං හික්ඛනං බහුපකාරං වදාමි”තිආදි (ඉතිවු. 104). යතො හිතකාමෙන කුලපුත්තෙන සීලවත්තෙන හික්ඛු සරද්චාරං සම්පත්තෙ දිස්වා යදි දෙයාධම්මො අත්ථි, යථාබලං දෙයාධම්මෙන පතිමානෙතබ්බො. යදි නත්ථි, පස්සවපතිට්ඨිතං කත්වා වන්දිතබ්බො. තස්මිං අසම්පජ්ජමානෙ අස්සජ්ජිං පග්ගහෙත්වා නමස්සිතබ්බො, තස්මිම්පි අසම්පජ්ජමානෙ පසන්නචිත්තෙන පියවක්ඛුහි සම්පස්සිතබ්බො. එවං දස්සනමූලකෙනාපි හි පුස්සෙසන අනෙකානි ජාතිසහස්සානි වක්ඛුම්හි රොගො වා දාහො වා උස්සදා වා පිළකා වා න හොන්ති, විජ්ජසන්නපස්සථවණ්ණසස්සිරිකානි හොන්ති වක්ඛුති රතනවිමානෙ උග්ගාටිතමණ්ණකවාටසදිසානි, සතසහස්සකප්පමත්තං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සබ්බසම්පත්තිනං ලාභී හොති. අනච්ඡරියස්සථෙතං, යං මනුස්සභූතො සජ්ජස්සථජාතිකො සම්මා පවත්තිතෙන සමණදස්සනමයෙන පුස්සෙසන එවරුපං විපාකසම්පත්තිං අනුභවෙය්‍යා, යත්ථ නිරව්භාගතානම්පි කෙවලං සද්ධාමත්තකජතිතස්ස සමණදස්සනස්ස එවං විපාකසම්පත්තිං වණ්ණයන්ති –

“උලුකො මණ්ඩලක්ඛිකො,
වෙදියකෙ චිරදිසවාසිකො;
සුඛිතො වත කොසියො අයං,
කාලුට්ඨිතං පස්සති බුද්ධවරං.

“මයි චිත්තං පසාදෙත්වා, හික්ඛුසංඝෙ අනුත්තරෙ;
කප්පානං සතසහස්සානි, දුග්ගතිං සො න ගච්ඡති.

“දෙවලොකා වචිත්වාන, කුසලකම්මෙන වොදිතො;
භවිස්සති අනන්තඤාණො, සොමනස්සොති විස්සුතො”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.144; බු. පා. අට්ඨ. 5.10);

කාලෙන ධම්මසාකච්ඡා නාම පදොසෙ වා පච්චුසෙ වා ද්වෙ සුත්තන්තිකා හික්ඛු අස්සෙසස්සථ සුත්තන්තං සාකච්ඡන්ති, විනයධරා විනයං, ආභිධම්මිකා අභිධම්මං, ජාතකභාණකා ජාතකං, අට්ඨකථිකා අට්ඨකථං, ලීනුද්ධනවිචිකිච්ඡාපරෙතචිත්තවිසොධනත්ථං වා තම්හි තම්හි කාලෙ සාකච්ඡන්ති, අයං කාලෙන ධම්මසාකච්ඡා. සා ආගමබ්‍යත්තිආදීනං ගුණානං හෙතුතො “මඬගල”න්ති වුච්චති.

එවං ඉම්ඤ්සා ගාථාය ඛන්ති, සොචචස්සතා, සමණදස්සනං, කාලෙන ධම්මසාකච්ඡානි වත්තාරි මඬගලානි වුත්තානි, මඬගලත්තස්සථ නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවානි.

නිට්ඨිතා ඛන්ති වානි ඉම්ඤ්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

270. ඉදානි තපො වානි එත්ථ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ තපනිති තපො. බ්‍රහ්මං වරියං, බ්‍රහ්මානං වා වරියං බ්‍රහ්මවරියං, සෙට්ඨවරියන්ති වුත්තං හොති. අරියසච්චානං දස්සනං අරියසච්චාන දස්සනං. අරියසච්චානි දස්සනන්තිපි එකෙ, තං න සුන්දරං. නික්ඛන්තං වානතොති නිබ්බානං, සච්ඡිකරණං සච්ඡිකිරියා, නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියා නිබ්බානසච්ඡිකිරියා. සෙසං වුත්තයමෙවානි අයං පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බො – තපො නාම අභිජ්ඣාදොමනස්සාදීනං තපනතො ඉන්ද්‍රියසංවරො, කොසජ්ජස්ස වා තපනතො වීරියං. තෙන හි සමන්තාගතො පුග්ගලො ආතාපිති වුච්චති. ස්වායං අභිජ්ඣාදිජ්ජහනකුණාදිපට්ඨාහෙතුතො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බො.

බ්‍රහ්මවරියං නාම මෙට්ඨනවිරතිසමණධම්මසාසනමග්ගානං අධිවචනං. තථා හි “අබ්‍රහ්මවරියං පහාය බ්‍රහ්මචාරි හොති”ති (දී. නි. 1.194; ම. නි. 1.292) එවමාදිසු මෙට්ඨනවිරති බ්‍රහ්මවරියන්ති වුච්චති. “භගවති නො, ආවුසො,

බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති”ති එවමාදිසු (ම. නි. 1.257) සමඤ්ඤාමො. “න තාවාහං, පාපිම, පරිනිබ්බාසිස්සාමි, යාව මෙ ඉදං බ්‍රහ්මවරියං න ඉද්ධස්සවෙව භවිස්සති චිත්තස්ස චිත්තාරිකං බාහුජස්ස”න්ති එවමාදිසු (දී. නි. 2.168; සං. නි. 5.822; උදා. 51) සාසනං. “අයමෙව බො, හික්ඛු, අරියො අට්ඨඨගිකො මග්ගො බ්‍රහ්මවරියං. සෙය්‍යාපීදං, සම්මාදිට්ඨි”ති එවමාදිසු (සං. නි. 5.6) මග්ගො. ඉධ පන අරියසම්මුඛස්සනෙන පරතො මග්ගස්ස ගතිත්තා අවසෙසං සබ්බම්පි වට්ඨති. තස්සවෙනං උපරුපරි නානප්පකාරවිසෙසාධිගමහෙතුතො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං.

අරියසම්මාන දස්සනං නාම කුමාරපස්සෙහ වුත්තත්ථානං චතුත්තං අරියසම්මානං අභිසම්මයවසෙන මග්ගදස්සනං. තං සංසාරදුක්ඛවිතික්කමහෙතුතො “මඬගල”න්ති වුවවති.

නිබ්බානසම්මුඛස්ස නාම ඉධ අරහත්තඵලං “නිබ්බාන”න්ති අධිප්පෙන. තම්පි හි පස්සවගතිවානනෙන වානසස්සද්ධතාය තණ්හාය නික්ඛන්තත්තා “නිබ්බාන”න්ති වුවවති. තස්ස පත්ති වා පච්චවෙක්ඛණා වා “සම්මුඛස්ස”ති වුවවති. ඉතරස්ස පන නිබ්බානස්ස අරියසම්මානං දස්සනෙනෙව සම්මුඛස්ස සිද්ධා, තෙනෙනං ඉධ න අධිප්පෙන. එවමෙසා නිබ්බානසම්මුඛස්ස දිට්ඨධම්මසුඛචාරාදිහෙතුතො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං.

එවං ඉම්මස්සාපි ගාථාය තපො, බ්‍රහ්මවරියං, අරියසම්මාන දස්සනං, නිබ්බානසම්මුඛස්සාති වත්තාරි මඬගලාති වුත්තාති, මඬගලත්තස්සව නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා තපො වාති ඉම්මස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

271. ඉදානි පුට්ඨස්ස ලොකධම්මෙහිති එත්ථ පුට්ඨස්සාති පුසිතස්ස ජුපිතස්ස සම්පත්තස්ස. ලොකෙ ධම්මා ලොකධම්මා, යාව ලොකප්පවත්ති, තාව අනිවත්තකා ධම්මාති වුත්තං හොති. චිත්තන්ති මනො මානසං. යස්සාති නවස්ස වා මජ්ඣිමස්ස වා ථෙරස්ස වා. න කම්පතිති න වලති, න වෙධති. අසොකන්ති නිස්සොකං අබ්බුළුභසොකසල්ලං. චිරජන්ති විගතරජං විද්ධංසිතරජං. බෙමන්ති අභයං නිරුපද්දවං. සෙසං වුත්තනයමෙවාති අයං තාව පදවණ්ණනා.

අත්ථවණ්ණනා පන එවං වෙදිතබ්බං – පුට්ඨස්ස ලොකධම්මෙහි යස්ස චිත්තං න කම්පති, යස්ස ලාභාලාභාදිහි අට්ඨති ලොකධම්මෙහි පුට්ඨස්ස අප්පකාමත්ථවස්ස චිත්තං න කම්පති, න වලති, න වෙධති, තස්ස තං චිත්තං කෙනවි අකම්පතියලොකුත්තරභාවාවහනතො “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං.

කස්ස පන එතෙහි පුට්ඨස්ස චිත්තං න කම්පති? අරහතො බිණ්ණසවස්ස, න අස්සස්ස කස්සවි. වුත්තස්සෙහෙනං –

“සෙලො යථා එකග්ගෙනො, වාතෙන න සමීරති;
එවං රුපා රසා සද්දා, ගන්ධා එස්සා ව කෙවලා.

“ඉට්ඨා ධම්මා අනිට්ඨා ව, න පච්චෙධන්ති තාදිනො;
ඨිතං චිත්තං විප්පමුත්තං, වයස්සවස්සානුපස්සති”ති. (අ. නි. 6.55; මහාව. 244);

අසොකං නාම බිණ්ණසවස්සෙව චිත්තං. තස්සෙහි යො “සොකො සොවනා සොචිත්තං අත්තොසොකො අත්තොපරිසොකො වෙනසො පරිනිජ්ඣායිතත්ත”න්තිආදිනා (විහ. 237) නයෙන වුවවති සොකො, තස්ස අභාවතො අසොකං. කෙචි නිබ්බානං වදන්ති, තං පුරිමපදෙන නානුසන්ධියති. යථා ව අසොකං, එවං චිරජං බෙමන්තිපි බිණ්ණසවස්සෙව චිත්තං. තස්සෙහි රාගදොසමොහරජානං විගතත්තා චිරජං, චතුහි ව යොගෙහි බෙමන්තා බෙමං. යතො එතං තෙන තෙනාකාරෙන තම්පි තම්පි පවත්තික්ඛණෙ ගහෙන්වා නිද්දිට්ඨවසෙන තිට්ඨම්පි අප්පවත්තක්ඛන්ධතාදිලොකුත්තරභාවාවහනතො ආනුනෙය්‍යාදිභාවාවහනතො ව “මඬගල”න්ති වෙදිතබ්බං.

එවං ඉම්මස්සා ගාථාය අට්ඨලොකධම්මෙහි අකම්පිතචිත්තං, අසොකචිත්තං, චිරජචිත්තං, බෙමචිත්තන්ති වත්තාරි මඬගලාති වුත්තාති, මඬගලත්තස්සව නෙසං තත්ථ තත්ථ විභාවිතමෙවාති.

නිට්ඨිතා පුට්ඨස්ස ලොකධම්මෙහිති ඉම්මස්සා ගාථාය අත්ථවණ්ණනා.

272. එවං භගවා “අසෙවනා ව බාලාන”න්තිආදිහි දසහි ගාථාහි අට්ඨන්තිංස මඬගලාති කපෙත්ථා ඉදානි එතානෙව අත්තනා වුත්තමඬගලාති ථුනන්තො “එතාදිසාති කත්ථානා”ති ඉමං අවසානගාථමහාසි.

තස්සායං අත්ථවණ්ණනා – එතාදිසාති එතානි ඊදිසාති මයා වුත්තප්පකාරාති බාලානං අසෙවනාදිති. කත්ථානාති කත්ථා. කත්ථාන කත්ථා කරිත්ථාති හි අත්ථතො අනස්සං. සබ්බත්ථමපරාජිතාති සබ්බත්ථ බන්ධකිලෙසාභිසම්බාරදෙවපුත්තමාරප්පහෙදෙසු චතුසු පච්චත්ථිකෙසු එකෙනපි අපරාජිතා හුත්වා, සයමෙව තෙ වත්තාරො මාරෙ පරාජෙත්ථාති වුත්තං හොති. මකාරො වෙත්ථ පදසන්ධිකරණමත්තොති විස්සංකතබ්බං.

සබ්බත්ථ සොන්ථි ගවිජන්ති ඵතාදිසානි මඬගලානි කත්වා චතුති මාරෙහි අපරාජිතා හුත්වා සබ්බත්ථ ඉඬලොකපරලොකෙසු යානවඩ්ඛමනාදිසු ව සොන්ථි ගවිජන්ති, බාලසෙවනාදිහි යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං ආසවා විසාතපරිලාභා , තෙසං අභාවා සොන්ථි ගවිජන්ති, අනුපද්දුතා අනුපසට්ඨා ඛෙමිනො අප්පට්ඨයා ගවිජන්ති චුත්තං හොති. අනුනාසිකො චෙත්ථ ගාථාබන්ධසුබ්බත්ථං චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

තං තෙසං මඬගලමුත්තමන්ති ඉමිනා ගාථාපාදෙන භගවා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. කථං? එවං දෙවපුත්ත යෙ ඵතාදිසානි කරොන්ති, තෙ යස්මා සබ්බත්ථ සොන්ථි ගවිජන්ති, තස්මා තං බාලානං අසෙවනාදි අට්ඨකිංසවිධම්පි තෙසං ඵතාදිසකාරකානං මඬගලං උත්තමං සෙට්ඨං පවරන්ති ගණ්භාහිති.

එවඤ්ච භගවතා නිට්ඨාපිතාය දෙසනාය පරියොසානෙ කොට්ඨකසහස්සදෙවතා අරහත්තං පාපුණ්ණි, සොතාපත්තිසකදාගාමිඅනාගාමිඵලප්පත්තානං ගණනා අසඬ්ඛොය්‍යා අහොසි. අථ භගවා දුතියදිවසෙ ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙසි – “ඉමං, ආනන්ද, රත්තිං අඤ්ඤතරා දෙවතා මං උපසඬ්ඛමිත්වා මඬගලපඤ්ඤං පුච්ඡි. අථස්සාහං අට්ඨකිංස මඬගලානි අභාසිං, උග්ගණ්ඨ, ආනන්ද, ඉමං මඬගලපරියායං, උග්ගහෙත්වා හික්ඛු වාවෙහි”ති. ථෙරො උග්ගහෙත්වා හික්ඛු වාවෙසි. තයිදං ආචරියපරම්පරාහතං යාවජ්ජතනා පවත්තති, එවමිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඤ්චෙව ඵීතඤ්ච චිත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුට්ඨුතං යාව දෙවමනුස්සෙහි සුප්පකාසිතන්ති වෙදිතබ්බං.

ඉදානි එතෙස්චෙව මඬගලෙසු ඤාණපරිවයපාට්ඨත්ථං අයං ආදිනො පභුති යොජනා – එවමිමෙ ඉඬලොකපරලොකලොකුත්තරසුබ්බකාමා සත්තා බාලජනසෙවනං පහාය, පණ්ඩිතෙ නිස්සාය, පුජනෙය්‍යෙ පුජෙත්තා, පතිරුපදෙසවාසෙන පුබ්බෙ කතපුඤ්ඤාය ව කුසලප්පවත්තියං වොදියමානා, අත්තානං සම්මා පණ්ඩාය, බාහුසච්චිසිප්පට්ඨනෙහි අලඬ්ඛකත්තභාවා, විනයානුරූපං සුභාසිතං භාසමානා , යාව ගිහිභාවං න විජහන්ති, තාව මාතාපිතුඋපට්ඨානෙන පොරාණං ඉණමුලං විසොධයමානා, පුත්තදාරසඬ්ඛගහෙන නවං ඉණමුලං පයොජයමානා, අනාකුලකම්මන්තතාය ධනධඤ්ඤාදිසම්ථිං පාපුණන්තා, දානෙන හොගසාරං ධම්මවරියාය ජීවිතසාරඤ්ච ගහෙත්වා, ඤාතිසඬ්ඛගහෙන සකජනහිතං අනවජ්ජකම්මන්තතාය පරජනහිතඤ්ච කරොන්තා, පාපවිරතියා පරුපසාතං මජ්ජපානසංයමෙන අත්තූපසාතඤ්ච විවජ්ජෙත්වා, ධම්මෙසු අප්පමාදෙන කුසලපක්ඛං වඩ්ඪෙත්වා, වඩ්ඪිතකුසලතාය ගිහිබ්‍යඤ්ජනං ඔහාය පබ්බජිතභාවෙ ධීතාපි බුද්ධබුද්ධසාවකුපජ්ඣාවරියාදිසු ගාරවෙන නිවානෙන ව චත්තසම්පදං ආරාධෙත්වා, සන්තුට්ඨියා පච්චයගෙධං පහාය, කතඤ්ඤාතාය සප්පුරිසභූමියං යත්වා, ධම්මස්සවනෙන චිත්තලීනතං පහාය, බන්තියා සබ්බපරිස්සයෙ අභිභවිත්වා, සොච්චස්සතාය සනාට්මත්තානං කත්වා, සමණදස්සනෙන පටිපත්තිපයොගං පස්සන්තා, ධම්මසාකච්ඡාය කඬ්ඛාට්ඨානියෙසු ධම්මෙසු කඬ්ඛං පටිවිනොදෙත්වා, ඉන්ද්‍රියසංවරතපෙන සීලවිසුද්ධිං සමණධම්මබ්‍රහ්මවරියෙන චිත්තවිසුද්ධිං තතො පරා ව චතස්සො විසුද්ධියො සම්පාදෙන්තා, ඉමාය පටිපදාය අරියසච්චදස්සනපරියායං ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං පත්වා අරහත්තඵලසඬ්ඛාතං නිබ්බානං සච්ඡිකරොන්ති. යං සච්ඡිකත්වා සිනෙරුපබ්බතො විය වාතවුට්ඨිහි අට්ඨති ලොකධම්මෙහි අවිකම්පමානචිත්තා අසොකා විරජා ඛෙමිනො හොන්ති. යෙ ව ඛෙමිනො, තෙ සබ්බත්ථ එකෙනාපි අපරාජිතා හොන්ති, සබ්බත්ථ ව සොන්ථි ගවිජන්ති. තෙනාහ භගවා –

“ඵතාදිසානි කත්වාන, සබ්බත්ථමපරාජිතා;
සබ්බත්ථ සොන්ථි ගවිජන්ති, තං තෙසං මඬගලමුත්තම”න්ති.

ඉති පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මඬගලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සුවිලොමසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති සුවිලොමසුත්තං. කා උප්පත්ති? අත්ථවණ්ණනානෙයනෙවස්ස උප්පත්ති ආවි භවිස්සති. අත්ථවණ්ණනායඤ්ච “එවං මෙ සුත”න්තිආදි චුත්තත්ථමෙව. ගයායං විහරති ටඬ්ඛිතමඤ්චෙව සුවිලොමස්ස යක්ඛස්ස භවනෙහි එත්ථ පන කා ගයා, කො ටඬ්ඛිතමඤ්චො, කස්මා ව භගවා තස්ස යක්ඛස්ස භවනෙ විහරති? චුච්චනෙ – ගයාති ගාමොපි තිත්ථම්පි චුච්චති, තදුභයම්පි ඉඬ වට්ටති. ගයාගාමස්ස හි අවිදුරෙ දෙසෙ විහරන්තොපි “ගයායං විහරති”ති චුච්චති, තස්ස ව ගාමස්ස සම්පෙ අවිදුරෙ ද්වාරසන්තිකෙ සො ටඬ්ඛිතමඤ්චො. ගයාතිත්ථෙව විහරන්තොපි “ගයායං විහරති”ති චුච්චති, ගයාතිත්ථෙව සො ටඬ්ඛිතමඤ්චො. ටඬ්ඛිතමඤ්චොති චතුත්තං පාසාණානං උපරි චිත්ථතං පාසාණං ආරොපෙත්වා කතො පාසාණමඤ්චො . තං නිස්සාය යක්ඛස්ස භවනං ආලවකස්ස භවනං විය. යස්මා වා පන භගවා තං දිවසං පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිනො වුට්ඨාය බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො සුවිලොමස්ස ව බරලොමස්ස වාති ද්විත්තම්පි යක්ඛානං සොතාපත්තිඵලප්පතියස්සං අද්දස, තස්මා පත්තචිට්‍රං ආදාය අන්තොඅරුණෙයෙව නානාදිසාහි සන්තිපතිතස්ස ජනස්ස ඛෙළසිඬ්ඛිකාදිනානප්පකාරාසුවිනිස්සන්දකිලිත්තභූමිභාගම්පි තං තිත්ථජ්ජදෙසං ආගන්ත්වා තස්මිං ටඬ්ඛිතමඤ්චෙව නිසීදි සුවිලොමස්ස යක්ඛස්ස භවනෙ. තෙන චුත්තං “එකං සමයං භගවා ගයායං විහරති ටඬ්ඛිතමඤ්චෙව සුවිලොමස්ස යක්ඛස්ස භවනෙ”ති.

තෙන බො පන සමයෙනානි යං සමයං භගවා තත්ථ විහරති, තෙන සමයෙන. බරො ව යක්ඛො සුවිලොමො ව යක්ඛො භගවතො අවිදුරෙ අතික්කමන්ති. කෙ තෙ යක්ඛා, කස්මා ව අතික්කමන්ති? චුච්චතෙ – තෙසු තාව එකො අතීතෙ සඨසස්ස තෙලං අනාපුච්ඡා ගහෙත්වා අත්තනො සරිරං මක්ඛෙසි. සො තෙන කම්මෙන නිරයෙ පච්චිත්වා ගයාපොක්ඛරණිතිරෙ යක්ඛයොනියං නිබ්බත්තො. තස්සෙව චස්ස කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන විරූපානි අභිගප්චච්චිගානි අහෙසුං, ඉට්ඨකච්ඡදනසද්ධිසඤ්ච බරසම්ඵස්සං වම්මං. සො කිර යදා පරං භිංසාපෙතුකාමො හොති, තදා ඡදනිට්ඨකසද්ධිසානි වම්මකපාලානි උක්ඛිපිත්වා භිංසාපෙති. එවං සො බරසම්ඵස්සත්තා බරො යක්ඛොත්ථෙව නාමං ලභි.

ඉතරො කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ උපාසකො හුත්වා මාසස්ස අට්ඨ දිවසෙ විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුභානි. සො එකදිවසං ධම්මස්සවනෙ සොසිතෙ සඨසාරාමද්වාරෙ අත්තනො ඛෙත්තං කෙලායන්තො උග්ගොසනං සුත්වා “සචෙ න්භායාමි, විරං භවිස්සති”ති කිලිට්ඨගත්තොව උපොසථාගාරං පවිසිත්වා මහග්ගෙ භුම්මත්ථරණෙ අනාදරෙන නිපජ්ජිත්වා සුපි. භික්ඛු එවායං, න උපාසකොති සංයුත්තභාණකා. සො තෙන ව අඤ්ඤෙන කම්මෙන ව නිරයෙ පච්චිත්වා ගයාපොක්ඛරණියා තීරෙ යක්ඛයොනියං නිබ්බත්තො. සො තස්ස කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන දුද්දසිකො අහොසි, සරිරෙ චස්ස සුවිසදිසානි ලොමානි අහෙසුං. සො හි භිංසාපෙතඛිකෙ සත්තෙ සුවිහි විජ්ඣන්තො විය භිංසාපෙති. එවං සො සුවිසදිසලොමත්තා සුවිලොමො යක්ඛොත්ථෙව නාමං ලභි. තෙ අත්තනො ගොවරත්ථාය භවනතො නික්ඛමිත්වා මුහුත්තං ගන්ත්වා ගතමග්ගෙනෙව නිවත්තිත්වා ඉතරං දිසාභාගං ගච්ඡන්තා භගවතො අවිදුරෙ අතික්කමන්ති.

අථ බො බරොති කස්මා තෙ එවමාහංසු? බරො සමණකප්පං දිස්වා ආහ. සුවිලොමො පන “යො භායති න සො සමණො, සමණපටිරූපකත්තා පන සමණකො හොති”ති එවංලද්ධිකො. තස්මා තාදිසං භගවත්තං මඤ්ඤමානො “තෙසො සමණො, සමණකො එසො”ති සහසාව චත්ථාපි පුන විමංසිතුකාමො ආහ – “යාවාහං ඡානාමි”ති. “අථ බො”ති එවං චත්ථා තතො. සුවිලොමො යක්ඛොති ඉතො පභුති යාව අපිව බො තෙ සම්ඵස්සො පාපකොති, තාව උත්තානත්ථමෙව කෙවලඤ්චෙත්ථ භගවතො කායන්ති අත්තනො කායං භගවතො උපනාමෙසීති එවං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

තතො අභායන්තං භගවත්තං දිස්වා “පඤ්ඤං තං සමණං”තිආදිමාහ. කිං කාරණං? සො හි වින්තෙසි – “ඉම්නාපි නාම මෙ එවං බරෙන අමනුස්සසම්ඵස්සෙන මනුස්සො සමානො අයං න භායති, හන්දාහං එතං බුද්ධවිසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡාමි, අද්ධා අයං තත්ථ න සම්පායිස්සති, තතො තං එවං විහෙයෙස්සාමි”ති. භගවා තං සුත්වා “න බිවාහං තං ආවුසො”තිආදිමාහ. තං සබ්බං ආලවකසුත්තෙ චුත්තනායෙනෙව සබ්බාකාරෙහි වෙදිතබ්බං.

273. අථ බො සුවිලොමො යක්ඛො භගවත්තං ගාථාය අජ්ඣාතාසි “රාගො ව දොසො වා”ති. තත්ථ රාගදොසා චුත්තනායා එව. කුතොනිදානාති කිංනිදානා කිංහෙතුකා. කුතොනි පච්චත්තවචනස්ස තො-ආදෙසො වෙදිතබ්බො, සමාසෙ චස්ස ලොපාභාවො. අථ වා නිදානාති ඡාතා උප්පන්නාති අත්ථො, තස්මා කුතොනිදානා, කුතොඡාතා, කුතොඋප්පන්නාති චුත්තං හොති. අරතී රතී ලොමහංසො කුතොඡාති යායං “පන්තෙසු වා සෙනාසනෙසු අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙසු වා අධිකුසලෙසු ධම්මෙසු අරති අරතිතා අනභිරතී අනභිරමණා උක්කණ්ඨිතා පරිතස්සිතා”ති (විහ. 856) එවං විහත්තා අරති, යා ව පඤ්චසු කාමගුණෙසු රතී, යො ව ලොමහංසසමුට්ඨාපනතො “ලොමහංසො”ත්ථෙව සඨ්ඛං ගතො විත්තුත්තො. ඉමෙ තයො ධම්මා කුතොඡා කුතොඡාතාති පුච්ඡති. කුතො සමුට්ඨායාති කුතො උප්පජ්ජිත්වා. මනොනි කුසලචිත්තං, විතක්කාති උරගසුත්තෙ චුත්තා නව කාමවිතක්කාදයො. කුමාරකා ධම්මකම්මොස්සපන්තිති යථා ගාමදාරකා කිලන්තා කාකං සුත්තෙන පාදෙ බන්ධිත්වා ඔස්සපන්ති බිපන්ති, එවං කුසලමනං අකුසලචිත්තකා කුතො සමුට්ඨාය ඔස්සපන්තිති පුච්ඡති.

274. අථස්ස භගවා තෙ පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙත්තො “රාගො වා”ති දුතියගාථමභාසි. තත්ථ ඉතොති අත්තභාවං සන්ධායාහ. අත්තභාවනිදානා හි රාගදොසා. අරතිරතිලොමහංසා ව අත්තභාවතො ඡාතා, කාමවිතක්කාදිඅකුසලචිත්තකා ව අත්තභාවතොයෙව සමුට්ඨාය කුසලමනො ඔස්සපන්ති, තෙන තදඤ්ඤං පකතිආදිකාරණං පටික්ඛිපන්තො ආහ – “ඉතොනිදානා ඉතොඡා ඉතො සමුට්ඨායා”ති. සද්දසිද්ධි චෙත්ථ පුරිමගාථාය චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

275-6. එවං තෙ පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙත්වා ඉදානි ය්වායං “ඉතොනිදානා”තිආදීසු “අත්තභාවනිදානා අත්තභාවතො ඡාතා අත්තභාවතො සමුට්ඨායා”ති අත්ථො චුත්තො, තං සාධෙත්තො ආහ – “ස්නෙහඡා අත්තසම්භූතා”ති. එතෙ හි සබ්බෙහි රාගාදයො විතක්කපරියොසානා තණ්හාස්නෙහෙන ඡාතා, තථා ඡායන්තා ව පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධහෙදෙ අත්තභාවපරියායෙ අත්තනි සම්භූතා. තෙනාහ – “ස්නෙහඡා අත්තසම්භූතා”ති. ඉදානි තදත්ථඡොතිකං උපමං කරොති “නිග්‍රොධස්සෙව බන්ධජා”ති. තත්ථ බන්ධෙසු ඡාතා බන්ධජා, පාරොභානමෙතං අධිවචනං. කිං චුත්තං හොති? යථා නිග්‍රොධස්ස බන්ධජා නාම පාරොභා ආපොරසසිනෙහෙ සති ඡායන්ති, ඡායන්තා ව තස්මිංයෙව නිග්‍රොධෙ තෙසු තෙසු සාබ්ජපහෙදෙසු සම්භවන්ති, එවමෙනෙපි රාගාදයො අජ්ඣාත්තතණ්හාස්නෙහෙ සති ඡායන්ති, ඡායන්තා ව තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ තෙසු තෙසු වක්ඛාදිහෙදෙසු ද්වාරාරම්මණවත්ථුසු සම්භවන්ති. තස්මා වෙදිතබ්බමෙන “අත්තභාවනිදානා අත්තභාවඡා අත්තභාවසමුට්ඨායා ව එතෙ”ති.

අවසෙසදියඩ්ඵගාථාය පන අයං සබ්බසංඝාතො අත්ථවණ්ණනා - එවං අත්තසම්භූතා ව එතෙ පුට්ඨ විසත්තා කාමෙසු. රාගොපි හි පඤ්චකාමගුණිකාදිවසෙන, දොසොපි ආසාතවත්ථාදිවසෙන, අරතිආදයොපි තස්ස තස්සෙව හෙදස්ස වසෙනාති සබ්බං සබ්බෙපිමෙ කිලෙසා පුට්ඨ අනෙකප්පකාරා හුත්වා වත්ථුද්ථාරාරම්මණාදිවසෙන තෙසු තෙසු වත්ථුකාමෙසු තථා තථා විසත්තා ලග්ගා ලග්ගිතා සංසිඛිත්වා යිතා. කිමිව? මාලුවාව චිත්තා වනෙ, යථා වනෙ චිත්තා මාලුවා තෙසු තෙසු රුක්ඛස්ස සාඛපසාඛාදිහෙදෙසු විසත්තා හොති ලග්ගා ලග්ගිතා සංසිඛිත්වා යිතා, එවං පුට්ඨපභෙදෙසු වත්ථුකාමෙසු විසත්තං කිලෙසගණං යෙ නං පජානන්ති යතොනිදානං, තෙ නං විනොදෙන්ති සුභොති යක්ඛ .

තත්ථ යතොනිදානන්ති භාවනපුංසකතිද්දෙසො, තෙන කිං දීපෙති? යෙ සත්තා නං කිලෙසගණං “යතොනිදානං උප්පජ්ජති”ති එවං ජානන්ති, තෙ නං “තණ්හාස්තෙහස්තෙහිතෙ අත්තභාවෙ උප්පජ්ජති”ති ඤාත්වා තං තණ්හාස්තෙහං ආදීනවානුපස්සනාදිභාවනාඤ්ඤාණගිතා විසොසෙන්තා විනොදෙන්ති පජහන්ති ඛාන්තිකරොන්ති ව, එතං අම්භාකං සුභාසිතං සුභොති යක්ඛාති. එවමෙත්ථ අත්තභාවජානනෙන දුක්ඛපරිඤ්ඤං තණ්හාස්තෙහරාගාදිකිලෙසගණවිනොදනෙන සමුදයප්පභානඤ්ච දීපෙති.

යෙ ව නං විනොදෙන්ති, තෙ දුක්ඛරං ඔසම්මං තරන්ති අතිණ්ණපුබ්බං අපුනඛභවාය. එතෙන මග්ගභාවනං නිරොධසව්ඡිකිරියඤ්ච දීපෙති. යෙ හි නං කිලෙසගණං විනොදෙන්ති, තෙ අවස්සං මග්ගං භාවෙන්ති. න හි මග්ගභාවනං විනා කිලෙසවිනොදනං අත්ථී. යෙ ව මග්ගං භාවෙන්ති, තෙ දුක්ඛරං පකතිඤ්ඤාණෙන කාමොසාදිං චතුබ්බධම්පි ඔසම්මං තරන්ති. මග්ගභාවනා හි ඔසතරණං. අතිණ්ණපුබ්බන්ති ඉමිනා දීසෙන අද්ධුනා සුපිනන්තෙනපි අවිතික්කන්තපුබ්බං. අපුනඛභවායාති නිබ්බානාය. එවම්මං චතුසච්චදීපිකං ගාථං සුභන්තා “සුත්වා ධම්මං ධාරෙන්ති, ධනානං ධම්මානං අත්ථමුපපරික්ඛන්ති”තිආදිකං කථං සුභාවිතියා පඤ්ඤාය අනුක්කමමානා තෙ ද්වෙපි සභායකා යක්ඛා ගාථාපරියොසානෙයෙව සොතාපත්තිඑලෙ පතිට්ඨතිංසු, පාසාදිකා ව අහෙසුං සුවණ්ණවණ්ණා දිබ්බාලධිකාරවිභූසිතාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සුවිලොමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. කපිලසුත්ත-(ධම්මවරියසුත්ත)-වණ්ණනා

ධම්මවරියන්ති කපිලසුත්තං. කා උප්පත්ති? හෙමවතසුත්තෙ චුත්තනායෙනෙව පරිනිබ්බුතෙ කස්සපෙ භගවති ද්වෙ කුලපුත්තා භාතරො නික්ඛමිත්වා සාවකානං සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. ජෙට්ඨො සොධනො නාම, කතිට්ඨො කපිලො නාම. තෙසං මාතා සාධනී නාම, කතිට්ඨහගිනී තාපනා නාම. තාපි හික්ඛුනීසු පබ්බජිංසු. තතො තෙ ද්වෙපි හෙමවතසුත්තෙ චුත්තනායෙනෙව “සාසනෙ කති ධුරානී”ති පුව්ඡිත්වා සුත්වා ව ජෙට්ඨො “වාසදුරං පුරෙස්සාමී”ති පඤ්ච වස්සාති ආවරියුපජ්ඣායානං සන්තිකෙ වසිත්වා පඤ්චවස්සො හුත්වා යාව අරහත්තං, තාව කම්මට්ඨානං සුත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා වායමන්තො අරහත්තං පාපුණි. කපිලො “අහං තාව තරුණො, වුඩ්ඪිකාලෙ වාසදුරං පරිපුරෙස්සාමී”ති ගන්ථදුරං ආරභිත්වා තෙපිටකො අහොසි. තස්ස පරියන්තිං නිස්සාය පරිවාරො, පරිවාරං නිස්සාය ලාභො ව උදපාදි.

සො බාහුසච්චමදෙන මන්තො පණ්ඩිතමානී අනඤ්ඤාතෙපි අඤ්ඤාතමානී හුත්වා පරෙහි චුත්තං කප්පියම්පි අකප්පියං, අකප්පියම්පි කප්පියං, සාවජ්ජම්පි අනවජ්ජං, අනවජ්ජම්පි සාවජ්ජන්ති භණති. සො පෙසලෙහි හික්ඛුහි, “මා, ආවුසො කපිල, එවං අවවා”තිආදිනා නයෙන ඔවදියමානො “තුම්හෙ කිං ජානාථ රිත්තමුට්ඨිසද්ධිසා”තිආදීහි වචනෙහි බුංසෙන්තො වම්හෙන්තොයෙව වරති. හික්ඛු තස්ස භාතුනො සොධනත්ථෙරස්සාපි එතමත්ථං ආරොවෙසුං. සොපි නං උපසඩ්ධමිත්වා ආහ - “ආවුසො කපිල, සාසනස්ස ආයු නාම තුම්භාදිසානං සම්මාපට්ටපන්ති. මා, ආවුසො කපිල, කප්පියම්පි අකප්පියං, අකප්පියම්පි කප්පියං, සාවජ්ජම්පි අනවජ්ජං, අනවජ්ජම්පි සාවජ්ජන්ති වදෙහි”ති. සො තස්සපි වචනං නාදිසි. තතො නං සොධනත්ථෙරො ද්වන්තික්ඛන්තුං වත්වා -

“එකවාචම්පි ද්විවාචං, භණෙයා අනුකම්පකො;
තතුත්තරිං න භාසෙයා, දාසොවයාස්ස සන්තිකෙ”ති. (ජා. 2.19.34) -

පරිවජ්ජෙන්වා “ත්වමෙව, ආවුසො, සකෙන කම්මෙන පඤ්ඤායස්සසී”ති පක්කාමි. තතො පභූති නං පෙසලා හික්ඛු ඡඩ්ඛෙසුං.

සො දුරාවාරො හුත්වා දුරාවාරපරිවුතො විහරන්තො එකදිවසං “උපොසථං ඔසාරෙස්සාමී”ති සීභාසනං අභිරුය්භ විත්ථුඛ්ඡතිං ගහෙන්වා නිසින්තො “වත්තති, ආවුසො, එත්ථ හික්ඛුනං පාතිමොක්ඛො”ති තික්ඛන්තුං ආහ. අපෙකො හික්ඛුපි “මය්හං වත්තති”ති න අවොච. න ව තස්ස තෙසං වා පාතිමොක්ඛො වත්තති. තතො සො “පාතිමොක්ඛෙ සුතෙපි අසුතෙපි විනයො නාම නත්ථී”ති ආසනා වුට්ඨාසි. එවං කස්සපස්ස භගවතො සාසනං ඔසක්කාපෙසි විනාසෙසි. අථ සොධනත්ථෙරො තදහෙව පරිනිබ්බායි. සොපි කපිලො එවං තං සාසනං ඔසක්කාපෙන්වා කාලකතො

අවිච්ඡිකානිරයෙ නිබ්බන්ති, සාපිස්ස මාතා ව හගිනී ව තස්සෙව දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජිත්වා පෙසලෙ හික්ඛු අක්කොසමානා පරිභාසමානා කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බන්තිංසු.

තස්මිංයෙව ව කාලෙ පඤ්චසතා පුරිසා ගාමසාතාදීනි කත්වා වොරිකාය ජීවත්තා ජනපදමනුස්සෙහි අනුබද්ධා පලායමානා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා තත්ථ කිඤ්චි ගහනං වා පටිසරණං වා අපස්සන්තා අවිදුරෙ පාසාණෙ වසන්තං අඤ්ඤතරං ආරඤ්ඤකං හික්ඛුං දිස්වා වන්දිත්වා “අමිහාකං, හන්තෙ, පටිසරණං හොථා”ති හණ්සු. ථෙරො “තුම්හාකං සීලසදිසං පටිසරණං නත්ථී, සබ්බෙ පඤ්ච සීලානි සමාදියථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා සීලානි සමාදියංසු. ථෙරො “තුම්හෙ සීලවන්තො, ඉදානි අත්තනො ජීවිතං විනාසෙන්තෙසුපි මා මනො පදුසයිත්ථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්සු. අථ තෙ ජානපදා සම්පත්තා ඉතො චිතො ව මග්ගමානා තෙ වොරෙ දිස්වා සබ්බෙව ජීවිතා වොරොපෙසුං. තෙ කාලං කත්වා කාමාවචරදෙවලොකෙ නිබ්බන්තිංසු. තෙසු ජෙට්ඨකවොරො ජෙට්ඨකදෙවපුත්තො අහොසි, ඉතරෙ තස්සෙව පරිවාරා.

තෙ අනුලොමපටිලොමං සංසරන්තා එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ බෙපෙත්වා අමිහාකං හගවතො කාලෙ දෙවලොකතො වචිත්වා ජෙට්ඨකදෙවපුත්තො සාවත්ථීද්වාරෙ කෙවට්ටගාමො අත්ථී, තත්ථ පඤ්චසතකුලජෙට්ඨස්ස කෙවට්ටස්ස පජාපතියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි, ඉතරෙ අවසෙසකෙවට්ටපජාපතීනං. එවං තෙසං එකදිවසංයෙව පටිසන්ධිග්ගහණඤ්ච ගබ්භවුට්ඨානඤ්ච අහොසි. අථ කෙවට්ටජෙට්ඨො “අත්ථී නු බො ඉමස්මිං ගාමෙ අඤ්ඤෙපි දාරකා අජ්ජ ජාතා”ති විචින්නො තෙ දාරකෙ දිස්වා “ඉමෙ මෙ පුත්තස්ස සභායකා හට්ඨස්සන්ති”ති සබ්බෙසං පොසාවනිකං අදාසි. තෙ සබ්බෙ සභායකා සහපංසුං කීළන්තා අනුපුබ්බෙන වයප්පත්තා අහෙසුං. යසොජො තෙසං අග්ගො අහොසි.

කපිලොපි තදා නිරයෙ පක්කාවසෙසෙන අවිරවතියා සුවණ්ණවණ්ණො දුග්ගන්ධමුඛො මච්ඡො හුත්වා නිබ්බන්ති. අපේකදිවසං සබ්බෙපි කෙවට්ටදාරකා ජාලානි ගහෙන්වා “මච්ඡෙ බන්ධිස්සාමා”ති නදිං ගන්ත්වා ජාලානි පක්ඛිපිංසු. තෙසං ජාලං සො මච්ඡො පාවිසි. තං දිස්වා සබ්බො කෙවට්ටගාමො උච්චාසද්දමහාසද්දො අහොසි – “අමිහාකං පුත්තා පයමං මච්ඡෙ බන්ධන්තා සුවණ්ණමච්ඡං බන්ධිංසු, වුඩ්ඪී තෙසං දාරකානං, ඉදානි ව නො රාජා පහුතං ධනං දස්සති”ති. අථ තෙ පඤ්චසතාපි දාරකසභායකා මච්ඡං නාවාය පක්ඛිපිත්වා නාවං උක්ඛිපිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං අගමංසු. රාජා දිස්වා “කිං එතං හණ්ණ”ති ආහ. “මච්ඡො දෙවා”ති. රාජා සුවණ්ණවණ්ණං මච්ඡං දිස්වා “හගවා එතස්ස වණ්ණකාරණං ජානිස්සති”ති මච්ඡං ගාහාපෙත්වා හගවතො සන්තිකං අගමාසි. මච්ඡස්ස මුඛවිවරණකාලෙ ජෙතවනං අතිවිය දුග්ගන්ධං හොති.

රාජා හගවන්තං පුච්ඡි – “කස්මා, හන්තෙ, මච්ඡො සුවණ්ණවණ්ණො ජාතො, කස්මා වස්ස මුඛතො දුග්ගන්ධො වායති”ති? අයං, මහාරාජ, කස්සපස්ස හගවතො පාවචනෙ කපිලො නාම හික්ඛු අහොසි, බහුස්සුතො ආගතාගමො. අත්තනො වචනං අගණ්හන්තානං හික්ඛුනං අක්කොසකපරිභාසකො. තස්ස ව හගවතො සාසනවිනාසකො. යං සො තස්ස හගවතො සාසනං විනාසෙසි, තෙන කම්මෙන අවිච්ඡිකානිරයෙ නිබ්බන්ති, විපාකාවසෙසෙන ව ඉදානි මච්ඡො ජාතො. යං දීසරත්තං බුද්ධවචනං වාවෙසි, බුද්ධස්ස වණ්ණං කපේසි, තස්ස නිස්සන්දෙන ඊදිසං වණ්ණං පටිලභී. යං හික්ඛුනං අක්කොසකපරිභාසකො අහොසි, තෙනස්ස මුඛතො දුග්ගන්ධො වායති. “උල්ලපාපෙමි තං මහාරාජා”ති? “ආම හගවා”ති. අථ හගවා මච්ඡං ආලපි – “ත්වංසි කපිලො”ති? “ආම හගවා, අහං කපිලො”ති. “කුතො ආගතොසි”ති? “අවිච්ඡිකානිරයතො හගවා”ති. “සොධනො කුහිං ගතො”ති? “පරිනිබ්බුතො හගවා”ති. “සාධනී කුහිං ගතා”ති? “මහානිරයෙ නිබ්බන්තා හගවා”ති. “තාපනා කුහිං ගතා”ති? “මහානිරයෙ නිබ්බන්තා හගවා”ති. “ඉදානි ත්වං කුහිං ගමිස්සසි”ති? “මහානිරයං හගවා”ති. තාවදෙව විජ්ජිසාරාහිභූතො නාවං සීසෙන පහරිත්වා කාලකතො මහානිරයෙ නිබ්බන්ති. මහාජනො සංවිග්ගො අහොසි ලොමහට්ඨජාතො. අථ හගවා තත්ථ සම්පත්තගහට්ඨපබ්බජිතපරිසාය තඬ්ඨණානුරූපං ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං සුත්තමහාසි.

277-8. තත්ථ ධම්මවරියන්ති කායසුවරිතාදි ධම්මවරියං. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. එතදාහු වසුත්තමන්ති එතං උභයමිපි ලොකියලොකුත්තරං සුවරිතං සග්ගමොක්ඛසුඛසම්පාපකත්තා වසුත්තමන්ති ආහු අරියා. වසුත්තමං නාම උත්තමරත්තං, අනුගාමිකං අත්තාධිතං රාජාදීනං අසාධාරණන්ති අධිප්පායො.

එත්තාවතා “ගහට්ඨස්ස වා පබ්බජිතස්ස වා සම්මාපට්ඨපත්තියෙව පටිසරණං”න්ති දස්සෙන්වා ඉදානි පටිපත්තිවිරහිතාය පබ්බජ්ජාය අසාරකත්තදස්සනෙන කපිලං අඤ්ඤෙ ව තථාරූපෙ ගරහන්තො “පබ්බජිතොපි වෙ හොති”ති එවමාදිමාහ.

තත්‍රායං අත්ථවණ්ණනා – යො හි කොචි ගිහිබ්‍රාහ්මණානි අපනෙන්වා හණ්ඩුකාසාවාදිගහණමත්තං උපසඬ්ඛමනෙන පබ්බජිතොපි වෙ හොති පුබ්බෙ චුත්තත්ථං අගාරස්මා අනගාරියං, සො වෙ මුඛරජාතිකො හොති එරුසවචනො, නානාජපකාරාය විහෙසාය අභිරත්තතා විහෙසාභිරතො, හිරොත්තජපාහාවෙන මගසදිස්සත්තා මගො, ජීවිතං තස්ස පාපියො, තස්ස එවරූපස්ස ජීවිතං අතිපාපං අතිහීනං. කස්මා? යස්මා ඉමාය මිච්ඡාපට්ඨපත්තියා රාගාදිමනෙකජපකාරං රජං වඩ්ඪෙති අත්තනො.

279. න කෙවලඤ්ච ඉමිනාව කාරණෙනස්ස ජීවිතං පාපියො, අපිව බො පන අයං එවරුපො මුබරජාතිකත්තා කලහාභිරතො භික්ඛු සුභාසිතස්ස අත්ථචජානනසම්මොහනෙන මොහධම්මෙන ආවුතො, “මා, ආවුසො කපිල, එවං අවච, ඉමිනාපි පරියායෙන තං ගණ්භාහි”ති එවමාදිනා නයෙන පෙසලෙහි භික්ඛුහි අක්ඛාතමිපි න ජානාති ධම්මං බුද්ධෙන දෙසිතං. යො ධම්මො බුද්ධෙන දෙසිතො, තං නානප්පකාරෙන අත්තනො වුවිවමානමිපි න ජානාති. එවමිපිස්ස ජීවිතං පාපියො.

280. තථා සො එවරුපො විභෙසාභිරතත්තා විභෙසං භාවිතත්තානං භාවිතත්තෙ ඛිණ්ණාසවහික්ඛු සොධනත්ථෙරපභුතිකෙ “න තුම්හෙ විනයං ජානාථ, න සුත්තං න අභිධම්මං, වුඩ්ඨපබ්බජිතා”තිආදිනා නයෙන විභෙසන්තො . උපයොගථපචත්තියඤ්ඤි ඉදං සාම්චවනං. අථ වා යථාචුත්තෙනෙව නයෙන “විභෙසං භාවිතත්තානං කරොන්තො”ති පාඨසෙසො වෙදිතබ්බො. එවං නිප්පරියායමෙව සාම්චවනං සිජ්ඣති. අවිජ්ජාය පුරක්ඛතොති භාවිතත්තවිභෙසනෙ ආදීනවදස්සනපටිච්ඡාදිකාය අවිජ්ජාය පුරක්ඛතො පෙසිතො පයොජිතො සෙසපබ්බජිතානං භාවිතත්තානං විභෙසභාවෙන පචත්තං දිට්ඨෙව ධම්මෙ විත්තවිබාධනෙන සඬකිලෙසං, ආයතිඤ්ච නිරයසම්පාපනෙන මග්ගං නිරයගාමිතං න ජානාති.

281. අජානන්තො ච තෙන මග්ගෙන චතුබ්බිධාපායහෙදං විනිපාතං සමාපන්තො. තත්ථ ච විනිපාතෙ ගබ්භා ගබ්භං තමා තමං එකෙකනිකායෙ සතක්ඛන්තුං සහස්සක්ඛන්තුම්පි මාතුකුච්ඡිතො මාතුකුච්ඡිං චන්දිමසුරියෙහිපි අවිද්ධංසනියා අසුරකායතමා තමඤ්ච සමාපන්තො. ස වෙ තාදිසකො භික්ඛු පෙච්ච ඉතො පරලොකං ගන්ත්වා අයං කපිලමච්ඡො විය නානප්පකාරං දුක්ඛං නිගච්ඡති.

282. කිං කාරණා? ගුථකුපො යථා අස්ස, සම්පුණ්ණො ගණවස්සිකො, යථා වච්චකුට්ඨකුපො ගණවස්සිකො අනෙකවස්සිකො බහුනි වස්සානි මුබතො ගුථෙන පුරියමානො සම්පුණ්ණො අස්ස, සො උදකකුම්භසතෙහි උදකකුම්භසහස්සෙහි ධොවියමානොපි දුග්ගන්ධදුබ්බණ්ණියානපගමා දුබ්බිසොධො හොති, එවමෙව යො එවරුපො අස්ස දිසරත්තං සංකිලිට්ඨකම්මන්තො ගුථකුපො විය ගුථෙන පාපෙන සම්පුණ්ණත්තා සම්පුණ්ණො පුග්ගලො, සො දුබ්බිසොධො හි සාඬගණො, විරකාලං තස්ස අඬගණස්ස විපාකං පච්චනුභොන්තොපි න සුජ්ඣති. තස්මා වස්සගණනාය අපරිමාණම්පි කාලං ස වෙ තාදිසකො භික්ඛු පෙච්ච දුක්ඛං නිගච්ඡති. අථ වා අයං ඉමිස්සා ගාථාය සම්බන්ධො – යං චුත්තං “ස වෙ තාදිසකො භික්ඛු, පෙච්ච දුක්ඛං නිගච්ඡති”ති, තත්ත සියා තුම්හාකං “සක්කා පනායං තථා කාතුං, යථා පෙච්ච දුක්ඛං න නිගච්ඡෙය්‍යා”ති. න සක්කා. කස්මා? යස්මා ගුථකුපො...පෙ.... සාඬගණොති.

283-4. යතො පටිකච්චෙව යං එවරුපං ජානාථ, භික්ඛවො ගෙහනිස්සිතං, යං එවරුපං පඤ්චකාමගුණනිස්සිතං ජානෙය්‍යාථ අභුතගුණපත්ථනාකාරප්පචත්තාය පාපිකාය ඉච්ඡාය සමන්තාගතත්තා පාපිච්ඡං, කාමචිතක්කාදිහි සමන්තාගතත්තා පාපසඬකප්පං, කායිකචිතික්කමාදිනා වෙඨදානාදිහෙදෙන ච පාපාචාරෙන සමන්තාගතත්තා පාපාචාරං, වෙසියාදිපාපගොචරතො පාපගොචරං, සබ්බෙ සමග්ගා හුත්වාන අභිනිබ්බජ්ජියාථ නං. තත්ථ අභිනිබ්බජ්ජියාථාති විචජ්ජෙය්‍යාථ මා හජෙය්‍යාථ, මා වස්ස අභිනිබ්බජ්ජනමත්තෙනෙව අප්පොස්සුක්කතං ආපජ්ජෙය්‍යාථ, අපිව බො පන කාරණ්ඨවං නිද්ධමථ, කසම්බුං අපකස්සථ, තං කච්චරභුතං පුග්ගලං කච්චරම්ච අනපෙක්ඛා නිද්ධමථ, කසචභුතඤ්ච නං බත්තියාදිතං මජ්ඣෙ පටිට්ඨං පභින්නපග්ගරිතකුට්ඨං චණ්ඩාලං විය අපකස්සථ, හත්ථෙ වා සීසෙ වා ගහෙන්වා නික්කඬ්ඨථ. සෙය්‍යාථාපි ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං පුග්ගලං පාපධම්මං බාහාය ගහෙන්වා බහිද්වාරකොට්ඨකා නික්ඛාමෙන්වා සුවිසට්ඨං අදාසි, එවං අපකස්සථාති දස්සෙති. කිං කාරණා? සඬ්ඝාරාමො නාම සීලචන්තානං කතො, න දුස්සීලානං.

285-6. යතො එතදෙව තතො පලාපෙ වාහෙථ, අස්සමණෙ සමණමානිනෙ, යථා හි පලාපා අන්තො තණ්ඩුලරහිතාපි බහි ථුසෙහි වීහි විය දිස්සන්ති, එවං පාපහික්ඛු අන්තො සීලාදිවිරහිතාපි බහි කාසාචාදිපරික්ඛාරෙන භික්ඛු විය දිස්සන්ති. තස්මා “පලාපා”ති වුවිවන්ති. තෙ පලාපෙ වාහෙථ, ඔපුනාථ, විධමථ පරමත්ථතො අස්සමණෙ වෙසමත්තෙන සමණමානිනෙ . එවං නිද්ධම්ත්වාන...පෙ.... පතිස්සතා. තත්ථ කප්පයචිහොති කප්පෙථ, කරොථාති චුත්තං හොති. පතිස්සතාති අඤ්ඤාමඤ්ඤා සගාරවා සප්පතිස්සා. තතො සමග්ගා නිපකා, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සථාති අපෙචං තුම්හෙ සුද්ධා සුද්ධෙහි සංවාසං කප්පෙන්තා, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤාය සමග්ගා, අනුපුබ්බෙන පරිපාකගතාය පඤ්ඤාය නිපකා, සබ්බස්සෙවිම්ප්ප වට්ටදුක්ඛාදිනො දුක්ඛස්ස අන්තං කරිස්සථාති අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

දෙසනාපරියොසානෙ තෙ පඤ්චසතා කෙවට්ටපුත්තා සංවෙගමාපජ්ජිත්වා දුක්ඛස්සන්තකිරියං පත්ථයමානා භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා නවිරස්සෙව දුක්ඛස්සන්තං කත්වා භගවතා සද්ධිං ආනෙඤ්ජවිහාරසමාපත්තිධම්මපරිභොගෙන එකපරිභොගා අගෙසුං. සා ච නෙසං එවං භගවතා සද්ධිං එකපරිභොගනා උදානෙ චුත්තයසොපසුත්තවසෙනෙව වෙදිතබ්බාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කපිලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. බ්‍රාහ්මණධර්මිකසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති බ්‍රාහ්මණධර්මිකසුත්තං. කා උප්පත්ති? අයමෙව යාස්ස නිදානෙ “අපං බො සම්බහුලා” තිආදිනා නයෙන වුත්තා. තත්ථ සම්බහුලාති බහු අනෙකෙ. කොසලකාති කොසලරට්ඨවාසිනො. බ්‍රාහ්මණමහාසාලාති ජාතියා බ්‍රාහ්මණා මහාසාරතාය මහාසාලා. යෙසං කිර නිදහින්වා යපිතංයෙව අසිතිකොට්ඨසඛ්ඛං ධනමත්ථී, තෙ “බ්‍රාහ්මණමහාසාලා” ති වුච්චන්ති. ඉමෙ ව තාදිසා, තෙන වුත්තං “බ්‍රාහ්මණමහාසාලා” ති. ජිණ්ණාති ජප්පරිභුතා ජරාය ඛණ්ඩිව්වාදිභාවමාපාදිතා. වුඬ්ඪාති අඬගපච්චඬගානං වුඬ්ඪීමරියාදං පත්තා. මහල්ලකාති ජාතිමහල්ලකතාය සමන්තාගතා, චිරකාලජපසුතාති වුත්තං හොති. අද්ධගතාති අද්ධානං ගතා, ද්වෙ තයො රාජපරිවට්ටෙ අතීතාති අධිප්පායො. වයො අනුප්පත්තාති පච්ඡිමවයං සම්පත්තා. අපිව ජිණ්ණාති පොරාණා, චිරකාලජපච්චත්තකුලන්වයාති වුත්තං හොති. වුඬ්ඪාති සීලාචාරාදිගුණවුඬ්ඪියුත්තා. මහල්ලකාති විභවමහන්තතාය සමන්තාගතා මහද්ධනා මහාහොගා. අද්ධගතාති මග්ගපට්ටපන්නා බ්‍රාහ්මණානං වතවරියාදිමරියාදං අවිතික්කම්ම වරමානා. වයො අනුප්පත්තාති ජාතිවුඬ්ඪිභාවම්පි අන්තිමවයං අනුප්පත්තාති එවම්පෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බා. සෙසමෙත්ථ පාකට්ටෙව.

භගවතා සද්ධිං සම්මොදිංසුති බමනියාදිති පුච්ඡන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං සමප්පචත්තමොදා අහෙසුං. යාය ව “කච්චි හොතො ගොතමස්ස බමනියං, කච්චි යාපනියං, අප්පාබාධං, අප්පාතඬකං, බලං, ලහුට්ඨානං, එසුචිහාරො” තිආදිකාය කථාය සම්මොදිංසු, තං පිතිපාමොජ්ජසඬ්ඛාතසම්මොදපනනතො සම්මොදිතුං අරහතො ව සම්මොදනියං, අත්ථබ්බාඤ්ජනමධුරතාය සුචිරම්පි කාලං සාරෙතුං නිරන්තරං පචත්තෙතුං අරහතො සරිතබ්බභාවතො ව සාරණියං. සුයාමානසුබතො ව සම්මොදනියං, අනුස්සරියමානසුබතො සාරණියං, තථා බ්බාඤ්ජනපරිසුද්ධතාය සම්මොදනියං, අත්ථපරිසුද්ධතාය සාරණියන්ති එවං අනෙකෙහි පරියායෙහි සම්මොදනියං කථං සාරණියං විතිසාරෙත්ථා පරියොසාපෙත්ථා නිට්ඨාපෙත්ථා යෙනත්ථෙන ආගතා, තං පුච්ඡිතුකාමා එකමන්තං නිසීදිංසු. තං –

“න පච්ඡතො න පුරතො, නාපි ආසන්නදුරතො;
න පස්සෙ නාපි පට්ඨාතෙ, න වාපි ඔණතුණ්ණතෙ” ති. –

ආදිනා නයෙන මඬගලසුත්තවණ්ණනායං වුත්තමෙව.

එවං එකමන්තං නිසීන්තා බො තෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලා භගවන්තං එතදවොචුං – “කිං ත”න්ති? “සන්දිස්සන්ති නු බො” තිආදි. තං සබ්බං උත්තානත්ථමෙව. කෙවලඤ්ඤෙත්ථ බ්‍රාහ්මණානං බ්‍රාහ්මණධර්මෙති දෙසකාලාදිධර්මෙ ජඬ්ඬිමත්ථා යො බ්‍රාහ්මණධර්මො, තස්මිංයෙව. තෙන හි බ්‍රාහ්මණාති යස්මා මං තුම්හෙ යාචිත්ථ, තස්මා බ්‍රාහ්මණා සුණාථ, සොතං ඔදහථ, සාධුකං මනසි කරොථ, යොනිසො මනසි කරොථ. තථා පයොගසුද්ධියා සුණාථ, ආසයසුද්ධියා සාධුකං මනසි කරොථ. අචික්ඛෙපෙන සුණාථ, පග්ගහෙන සාධුකං මනසි කරොථාතිආදිනා නයෙන එතෙසං පදානං පුබ්බෙ අවුත්තොපි අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. අප් භගවතා වුත්තං තං වචනං සම්පට්චින්නා “එවං හො” ති බො තෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලා භගවතො පච්චස්සොසුං, භගවතො වචනං අභිමුඛා හුත්වා අස්සොසුං. අප් වා පටිස්සුණිංසු. “සුණාථ සාධුකං මනසි කරොථ” ති වුත්තමත්ථං කත්තුකාමතාය පටිජානිංසුති වුත්තං හොති. අප් තෙසං එවං පටිස්සුතවතං භගවා එතදවොච – “කිං ත”න්ති? “ඉසයො පුබ්බකා” තිආදි.

287. තත්ථ පට්ඨගාථාය තාව සඤ්ඤතත්තාති සීලසංයමෙන සංයතවිත්තා. තපස්සිනොති ඉන්ද්‍රියසංවරතපසුත්තා. අත්තදත්ථමචාරිසුත්ති මන්තජ්ඣෙතබ්‍රහ්මචිහාරභාවනාදිං අත්තතො අත්ථං අකංසු. සෙසං පාකට්ටෙව.

288. දුතියගාථාදිසුපි අයං සඬ්ඛෙපවණ්ණනා – න පසු බ්‍රාහ්මණානාසුත්ති පොරාණානං බ්‍රාහ්මණානං පසු න ආසුං, න තෙ පසුපරිග්ගමකංසු. න හිරඤ්ඤං න ධානියන්ති හිරඤ්ඤඤ්ච බ්‍රාහ්මණානං අත්තමසො ජතුමාසකොපි නාහොසි, තථා විභිසාලියවගොධුමාදි පුබ්බණ්ණාපරණ්ණහෙදං ධානියම්පි තෙසං නාහොසි. තෙ හි නික්ඛිත්තජාතරූපරජතා අසන්නිධිකාරකාව හුත්වා කෙවලං සජ්ඣායධනධඤ්ඤා අත්තතො මන්තජ්ඣෙතසඬ්ඛාතෙනෙව ධනෙන ධඤ්ඤෙන ව සමන්තාගතා අහෙසුං. යො වායං මෙත්තාදිචිහාරො සෙට්ඨත්තා අනුගාමිකත්තා ව බ්‍රහ්මනිධිති වුච්චති, තඤ්ච බ්‍රහ්මං නිධිමපාලසුං සදා තස්ස භාවනානුයොගෙන.

289. එවං විහාරීනං යං තෙසං පකතං ආසි, යං එතෙසං පකතං එතෙ බ්‍රාහ්මණෙ උද්දිස්ස කතං අහොසි. ද්වාරභත්තං උපට්ඨිතන්ති “බ්‍රාහ්මණානං දස්සාමා” ති සජ්ජෙත්ථා තෙහි තෙහි දායකෙහි අත්තතො අත්තතො සරද්ධාරෙ යපිතභත්තං. සද්ධාපකතන්ති සද්ධාය පකතං, සද්ධාදෙයාන්ති වුත්තං හොති. එසානන්ති එසන්තිති එසා, තෙසං එසානං, එසමානානං පරියෙසමානානන්ති වුත්තං හොති. දාතවෙති දාතබ්බං. තදමඤ්ඤිසුත්ති තං අමඤ්ඤිංසු, තං ද්ධාරෙ සජ්ජෙත්ථා යපිතං භත්තං සද්ධාදෙයාං පරියෙසමානානං එතෙසං බ්‍රාහ්මණානං දාතබ්බං අමඤ්ඤිංසු දායකා ජනා, න තතො පරං. අනත්ථිකා හි තෙ අඤ්ඤෙන අහෙසුං, කෙවලං සාසච්ඡාදනපරමතාය සන්තුට්ඨාති අධිප්පායො.

290. නානාරත්තෙහිති නානාවිධරාගරත්තෙහි වත්ථෙහි විචිත්‍රත්ථරණත්ථතෙහි, සයනෙහි එකභූමිකද්විභූමිකාදිපාසාදවරෙහි. ආවසථෙහිති එවරුපෙහි උපකරණෙහි. ජිකා ජනපදා රට්ඨා එකෙකප්පදෙසභුතා

ජනපදා ව කෙවි කෙවි සකලරටියා ව “නමො බ්‍රාහ්මණාන” න්ති සායං පාතං බ්‍රාහ්මණෙ දෙවෙ විය නමස්සිංසු.

291. තෙ එවං නමස්සියමානා ලොකෙන අවජ්ඣා බ්‍රාහ්මණා ආසුං, න කෙවලඤ්ච අවජ්ඣා, අපේයා විහිංසිතුම්පි අනභිභවනියන්තා අපේයා ව අහෙසුං. කිං කාරණං? ධම්මරක්ඛිතා, යස්මා ධම්මෙන රක්ඛිතා. තෙ හි පඤ්ච වරසීලධම්මෙ රක්ඛිංසු, “ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මචාරි” න්ති (ජා. 1.10.102; 1.15.385) ධම්මරක්ඛිතා හුත්වා අවජ්ඣා අපේයා ව අහෙසුන්ති අධිප්පායො. න නෙ කොචි නිවාරෙසීති තෙ බ්‍රාහ්මණෙ කුලානං ද්වාපරෙසු සබ්බසො බාහිරෙසු ව අබ්බන්තරෙසු ව සබ්බද්වාපරෙසු යස්මා තෙසු පියසම්මතෙසු වරසීලසමන්තාගතෙසු මානාපිතුසු විය අනිවිස්සන්තා මනුස්සා අහෙසුං, තස්මා “ඉදං නාම යානං තයා න පටිසිතබ්බ” න්ති න කොචි නිවාරෙසි.

292. එවං ධම්මරක්ඛිතා කුලද්වාපරෙසු අනිවාරිතා වරන්තා අට්ඨ ව චත්තාලීසඤ්චාති අට්ඨචත්තාලීසං වස්සානි කුමාරභාවතො පභුති වරණෙන කොමාරං බ්‍රහ්මවරියං වරිංසු තෙ. යෙපි බ්‍රාහ්මණවණ්ඩාලා අහෙසුං, කො පන වාදො බ්‍රහ්මසමාදීසුති එවමෙත්ථ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. එවං බ්‍රහ්මවරියං වරන්තා එව හි විජ්ජාවරණපරියෙට්ඨිං අවරුං බ්‍රාහ්මණා පුරෙ, න අබ්‍රහ්මචාරිනො හුත්වා. තත්ථ විජ්ජාවරණෙට්ඨිති මන්තජ්ඣෙතං. චුත්තඤ්චෙන “සො අට්ඨචත්තාලීස වස්සානි කොමාරං බ්‍රහ්මවරියං වරති මන්තෙ අධියමානො” ති (අ. නි. 5.192). වරණපරියෙට්ඨිති සීලරක්ඛණං. “විජ්ජාවරණපරියෙට්ඨු” න්තිපි පායො, විජ්ජාවරණං පරියෙසිතුං අවරුන්ති අත්ථො.

293. යථාචුත්තඤ්ච කාලං බ්‍රහ්මවරියං වරිත්වා තතො පරං සරාවාසං කප්පෙන්තාපි න බ්‍රාහ්මණා අඤ්ඤමගමුං බත්තියං වා වෙස්සාදීසු අඤ්ඤතරං වා, යෙ අහෙසුං දෙවසමා වා මරියාදා වාති අධිප්පායො. තථා සතං වා සහස්සං වා දත්වා නපි හරියං කිණිංසු තෙ, සෙය්‍යාපාපි එතරහි එකච්චෙ කිණන්ති. තෙ හි ධම්මෙන දාරං පරියෙසන්ති. කථං? අට්ඨචත්තාලීසං වස්සානි බ්‍රහ්මවරියං වරිත්වා බ්‍රාහ්මණා කඤ්ඤාහික්ඛං ආහිණ්ඩන්ති – “අහං අට්ඨචත්තාලීස වස්සානි විණ්ණබ්‍රහ්මවරියො, යදි වයප්පත්තා දාරිකා අත්ථී, දෙට් මෙ” ති. තතො යස්ස වයප්පත්තා දාරිකා හොති, සො තං අලඬකරිත්වා නිහරිත්වා ද්වාපරෙ ධීතස්සෙව බ්‍රාහ්මණස්ස භත්ථෙ උදකං ආසිඤ්චන්තො “ඉමං තෙ, බ්‍රාහ්මණ, හරියං පොසාවනත්ථාය දම්මී” ති වත්වා දෙති.

කස්මා පන තෙ එවං චිරං බ්‍රහ්මවරියං වරිත්වාපි දාරං පරියෙසන්ති, න යාවජීවං බ්‍රහ්මචාරිනො හොන්තිති? මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන. තෙසඤ්චි එවංදිට්ඨි හොති – “යො පුත්තං න උප්පාදෙති, සො කුලවංසච්ඡේදකරො හොති, තතො නිරයෙ පච්චති” ති. චත්තාරො කිර අභාසිතබ්බං භායන්ති ගණ්ඩුප්පාදො කිකි කුන්තනී බ්‍රාහ්මණාති. ගණ්ඩුප්පාදා කිර මහාපථවියා බයභයෙන මත්තභොජිනො හොන්ති, න බහුං මත්තිකං බාදන්ති. කිකි සකුණිකා ආකාසපතනභයෙන අණ්ඩස්ස උපරි උත්තානා සෙති. කුන්තනී සකුණිකා පථවිකම්පනභයෙන පාදෙහි භූමිං න සුට්ඨු අක්කමති. බ්‍රාහ්මණා කුලවංසුපච්ඡේදභයෙන දාරං පරියෙසන්ති. ආහ වෙත්ථ –

“ගණ්ඩුප්පාදො කිකි වෙව, කුන්තී බ්‍රාහ්මණධම්මිකො;
එතෙ අභයං භායන්ති, සම්මුල්ලා චතුරො ජනා” ති.

එවං ධම්මෙන දාරං පරියෙසිත්වාපි ව සම්පියෙනෙව සංවාසං සඬගන්ත්වා සමරොවයුං, සම්පියෙනෙව අඤ්ඤමඤ්ඤං පෙමෙනෙව කායෙන ව චිත්තෙන ව මිස්සිභූතා සඬසට්ඨා හුත්වා සංවාසං සමරොවයුං, න අප්පියෙන න නිග්ගහෙන වාති චුත්තං හොති.

294. එවං සම්පියෙනෙව සංවාසං කරොන්තාපි ව අඤ්ඤත්‍ර තම්භාති, යො සො උතුසමයො, යමිති සමයෙ බ්‍රාහ්මණි බ්‍රාහ්මණෙන උපගන්තබ්බා, අඤ්ඤත්‍ර තම්භා සමයා ය්පෙන්වා තං සමයං උතුතො චරතං උතුචෙරමණිං පති හරියං, යාව පුත සො සමයො ආගච්ඡති, තාව අට්ඨන්වා අන්තරායෙව. මෙටුතං ධම්මන්ති මෙටුතාය ධම්මාය. සම්පදානවචනපත්තියා කිරෙතං උපයොගවචනං. තාස්සු ගච්ඡන්තිති නෙව ගච්ඡන්ති. බ්‍රාහ්මණාති යෙ හොන්ති දෙවසමා ව මරියාදා වාති අධිප්පායො.

295. අවිසෙසෙන පන සබ්බෙපි බ්‍රහ්මවරියඤ්ච...පෙ.... අවණ්ණයුං. තත්ථ බ්‍රහ්මවරියන්ති මෙටුතචරති. සීලන්ති සෙසානි චත්තාරි සික්ඛාපදානි. අජ්ජවන්ති උජුභාවො, අත්ථතො අසයනා අමායාවිතා ව. මද්දවන්ති මුදුභාවො, අත්ථතො අත්ථද්ධතා අනනිමානිතා ව. තපොති ඉන්ද්‍රියසංවරො. සොරච්චන්ති සුරතභාවො සුබසීලතා අප්පට්ඨකුලසමාචාරතා. අවිහිංසාති පාණිආදිහි අවිහෙසිකජාතිකතා සකරුණභාවො. බත්තීති අධිවාසනක්ඛන්ති. ඉච්චෙනෙ ගුණෙ අවණ්ණයුං. යෙපි නාසක්ඛිංසු සබ්බසො පටිපත්තියා ආරාධෙතුං, තෙපි තත්ථ සාරදස්සිනො හුත්වා වාචාය වණ්ණසිංසු පසංසිංසු.

296. එවං වණ්ණෙත්තානඤ්ච යො තෙසං...පෙ.... නාගමා, යො එතෙසං බ්‍රාහ්මණානං පරමො බ්‍රහ්මා අහොසි, බ්‍රහ්මසමො නාම උත්තමො බ්‍රාහ්මණො අහොසි, දළ්භෙන පරක්කමෙන සමන්තාගතත්තා දළ්භපරක්කමො. ස වාති විභාවනෙ වා-සද්දො, තෙන සො එවරුපො බ්‍රාහ්මණොති තමෙව විභාවෙති. මෙටුතං ධම්මන්ති මෙටුතසමාපත්තිං. සුපිනන්තෙපි නාගමාති සුපිනෙපි න අගමාසි.

297. තනො තස්ස වත්තං...පෙ.... අවණ්ණසු. ඉමාය ගාථාය නවමගාථාය චුත්තගුණෙයෙව ආදිඅන්තවසෙන නිද්දිසන්තො දෙවසමෙ බ්‍රාහ්මණෙ පකාසෙති. තෙ හි විඤ්ඤාජාතිකා පණ්ඩිතා තස්ස බ්‍රහ්මසමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස වත්තං අනුසික්ඛන්ති පබ්බජ්ජාය ඤානභාවනාය ව, තෙ ව ඉමෙ බ්‍රහ්මචරියාදිගුණෙ පටිපත්තියා එව වණ්ණයන්ති. තෙ සබ්බෙහි බ්‍රාහ්මණා පඤ්චකනිපාතෙ දොණසුත්තෙ (අ. නි. 5.192) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

298. ඉදානි මරියාදෙ බ්‍රාහ්මණෙ දස්සෙන්නො ආහ – “තණ්ඩුලං සයන”න්ති. තස්සත්ථො – තෙසු යෙ භොන්ති මරියාදා, තෙ බ්‍රාහ්මණා සවෙ යඤ්ඤං කප්පෙතුකාමා භොන්ති, අප් ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණා පටිච්චත්තා නානප්පකාරකං තණ්ඩුලඤ්ච, මඤ්චපියාදිහෙදං සයනඤ්ච, බොමාදිහෙදං චත්ථඤ්ච, ගොසප්පිතිලතෙලාදිහෙදං සප්පිතෙලඤ්ච යාවිස ධම්මෙන, “උද්දිස්ස අරියා තිට්ඨන්ති, එසා අරියාන යාවනා”ති එවං චුත්තෙන උද්දිස්සයානසඬ්ඛානෙන ධම්මෙන යාවිත්වා, අප් යො යං ඉච්ඡති දාතුං, තෙන තං දින්නතණ්ඩුලාදිං සමොධානෙන්වා සංකඩ්ඪිත්වා. “සමුදානෙන්වා”තිපි පායො, එකොයෙවත්ථො. තනො යඤ්ඤමකප්පයුන්ති තනො ගහෙන්වා දානමකංසු .

299. කරොන්තා ව එවමෙනස්මිං උපට්ඨිතස්මිං දානසඬ්ඛානෙන යඤ්ඤස්මිං නාස්සු ගාවො හනිංසු තෙ, න තෙ ගාවියො හනිංසු. ගාවිමුඛෙන චෙත්ථ සබ්බපාණා චුත්තාති වෙදිතබ්බා. කිංකාරණා න හනිංසුති? බ්‍රහ්මචරියාදිගුණසුත්තන්තා. අපිව විසෙසතො යථා මාතා...පෙ.... නාස්සු ගාවො හනිංසු තෙ. තත්ථ යාසු ජායන්ති ඔසධාති යාසු පිත්තාදිනං භෙසප්පභූතා පඤ්ච ගොරසා ජායන්ති.

300. අන්තදාතිආදිසු යස්මා පඤ්ච ගොරසෙ පරිභුඤ්ජන්තානං බුදා වූපසම්මති, බලං වඩ්ඪති, ඡව්වණ්ණො විප්පඬ්දති, කායිකමානසිකං සුඛං උප්පජ්ජති , තස්මා අන්තදා බලදා වණ්ණදා සුඛදා චෙතාති වෙදිතබ්බා. සෙසමෙන්ථ උත්තානත්ථමෙව.

301. එවං තෙ යඤ්ඤෙසු ගාවො අහනන්තා පුඤ්ඤප්පභාවානුග්ගහිතසරිරා සුබ්බමාලා...පෙ.... සුඛමෙධිත්ථ යං පජා. තත්ථ සුබ්බමාලා මුද්දතලුණහත්ථපාදාදිතාය, මහාකායා ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා, වණ්ණවන්තො සුචණ්ණවණ්ණතාය සණ්ඨානසුත්තතාය ව, යසස්සිනො ලාහපරිවාරසම්පදාය. සෙහි ධම්මෙහිති සකෙහි වාරිත්තෙහි. කිච්චාකිච්චෙසු උස්සුකාති කිච්චෙසු “ඉදං කාතබ්බං”, අකිච්චෙසු “ඉදං න කාතබ්බං”න්ති උස්සුක්කමාපන්නා හුත්වාති අත්ථො. එවං තෙ පොරාණා බ්‍රාහ්මණා එවරුපා හුත්වා දස්සනියා පසාදනියා ලොකස්ස පරමඤ්ඤිණෙයා ඉමාය පටිපත්තියා යාව ලොකෙ අවත්තිංසු, තාව විගතර්තිහයුපද්දවා හුත්වා නානප්පකාරකං සුඛං එධිත්ථ පාපුණ්, සුඛං වා එධිත්ථ සුඛං වුඩ්ඪිං අගමාසි. අයං පජාති සත්තලොකං නිදස්සෙති.

302-3. කාලච්චයෙන පන සම්භින්නමරියාදභාවං ආපජ්ජිතුකාමානං තෙසං ආසි විපල්ලාසො...පෙ.... භාගසො මිතෙ. තත්ථ විපල්ලාසොති විපරිතසඤ්ඤා. අණුතො අණුන්ති ලාමකට්ඨෙන පරිත්තට්ඨෙන අප්පස්සාදට්ඨෙන අණුභූතතො කාමගුණතො උප්පන්නං ඤානසාමඤ්ඤනිබ්බානසුඛාති උපනිධාය සඬ්ඛාමිපි අනුපගමනෙන අණුං කාමසුඛං, ලොකුත්තරසුඛං වා උපනිධාය අණුභූතතො අත්තනා පටිලද්ධලොකියසමාපත්තිසුඛතො අණුං අප්පකතොපි අප්පකං කාමසුඛං දිස්වාති අධිප්පායො. රාජිනො වාති රඤ්ඤො ව. වියාකාරන්ති සම්පත්තිං. ආපඤ්ඤසංයුත්තෙති අස්සාජාතියසංයුත්තෙ. සුකතෙති දාරුකම්මලොහකම්මෙන සුතිට්ඨිතෙ. විත්තසිබ්බතෙති සිහවම්මාදිහි අලඬ්ඬකරණවසෙන විත්තසිබ්බතෙ. නිවෙසනෙති සරවත්ථුති. නිවෙසෙති තත්ථ පතිට්ඨාපිතසරාති. විහත්තෙති ආයාමවිත්ථාරවසෙන විහත්තාති. භාගසො මිතෙති අඬ්ඬණද්වාරපාසාදකුටාගාරාදිවසෙන කොට්ඨාසං කොට්ඨාසං කත්වා මිතාති. කිං චුත්තං භොති? තෙසං බ්‍රාහ්මණානං අණුතො අණුසඤ්ඤිතං කාමසුඛඤ්ච රඤ්ඤො බ්‍යාකාරඤ්ච අලඬ්ඬකතනාරියො ව චුත්තප්පකාරෙ රථෙ ව නිවෙසනෙ නිවෙසෙ ව දිස්වා දුක්ඛෙසුයෙව එතෙසු වත්ථුසු “සුඛ”න්ති පවත්තන්තා පුබ්බෙ පවත්තනෙක්ඛම්මසඤ්ඤාවිපල්ලාසසඬ්ඛානා විපරිතසඤ්ඤා ආසි.

304. තෙ එවං විපරිතසඤ්ඤා හුත්වා ගොමණ්ඩලපරිබ්‍රූජ්භන්ති ගොයුපෙහි පරිකිණ්ණං. නාරිවරගණායුත්තන්ති වරනාරිගණසංයුත්තං. උළාරන්ති විපුලං . මානුසං භොගන්ති මනුස්සානං නිවෙසනාදිභොගවත්ථුං. අභිජ්ඣාසිංසුති “අභො වතිදං අම්භාකං අස්සා”ති තණ්හං වඩ්ඪෙත්වා අභිපත්ථයමානා ඤායංසු.

305. එවං අභිජ්ඣායන්තා ව “එතෙ මනුස්සා සුන්හානා සුවිලිත්තා කප්පිතකෙසමස්ස ආමුත්තමණ්ණආහරණා පඤ්චහි කාමගුණෙහි පරිවාරෙන්ති, මයං පන එවං තෙහි නමස්සියමානාපි සෙදමලකිලිට්ඨගත්තා පරුල්භකච්ඡනලොමා භොගරහිතා පරමකාරුඤ්ඤානං පත්තා විහරාම. එතෙ ව හත්ථික්ඛන්ධඅස්සපිට්ඨිසිවිකාසුචණ්ණරථාදිහි විවරන්ති, මයං පාදෙහි. එතෙ ද්විභූමිකාදිපාසාදතලෙසු වසන්ති, මයං අරඤ්ඤරුක්ඛමුලාදිසු. එතෙ ව ගොනකාදිහි අත්ථරණෙහි අත්ථනාසු වරසෙයාසු සයන්ති, මයං තට්ටිකාවම්මඤ්ඤාදිහි අත්ථරිත්වා භූමියං. එතෙ නානාරසාති භොජනාති භුඤ්ජන්ති, මයං උඤ්ජාවරියාය යාපෙම. කප්ථං නු බො මයම්පි එතෙහි සදිසා භවෙයාමා”ති විත්තෙන්වා “ධනං ඉච්ඡිතබ්බං, න සක්කා ධනරහිතෙහි අයං සම්පත්ති පාපුණ්තු”න්ති ව අවධාරෙන්වා වෙදෙ හින්දිත්වා ධම්මයුත්තෙ පුරාණමන්තෙ නාසෙන්වා අධම්මයුත්තෙ කුට්ඨන්තෙ ගන්ථෙන්වා ධනත්ථිකා ඔක්කාකරාජානමුපසඬ්ඛම්ම සොත්ථිවචනාදිහි පයුඤ්ජිත්වා “අම්භාකං, මහාරාජ,

බ්‍රාහ්මණවංශය පවෙණියා ආගතං පොරාණමන්තපදං අත්ථි, තං මයං ආවරියමුට්ඨිකාය න කස්සවි භණ්ණිහා, තං මහාරාජා සොතුමරහති” ති ව චන්වා අස්සමෙධාදියඤ්ඤං වණ්ණයිංසු. වණ්ණයිත්වා ව රාජානං උස්සාහෙන්තා “යජ, මහාරාජ, එවං පහුතධනධඤ්ඤො ත්වං, නත්ථි තෙ යඤ්ඤසම්භාරවෙකල්ලං, එවඤ්ඤි තෙ යජතො සත්තකුලපරිවට්ටා සග්ගෙ උප්පජ්ජිස්සන්ති” ති අවොචුං. තෙන නෙසං තං පචත්තිං දස්සෙන්තො ආහ භගවා “තෙ තත්ථ මන්තෙ...පෙ.... බහු තෙ ධන” ති.

තත්ථ තත්ථාති තස්මිං, යං භොගමභිජ්ඣායිංසු, තන්තිමිත්තන්ති චුත්තං හොති. නිමිත්තත්ථෙ හි එතං භුමිමවචනං. තදුපාගමුත්ති තදා උපාගමුං. පහුතධනධඤ්ඤොසිති පහුතධනධඤ්ඤො භවිස්සසි, අභිසම්පරායන්ති අධිප්පායො. ආසංසායඤ්ඤි අනාගතෙපි චත්තමානවචනං ඉච්ඡන්ති සද්දකොච්චා. යජස්සුති යජාහි. විත්තං ධනන්ති ජාතරුපාදිරතනමෙව විත්තිකාරණතො විත්තං, සම්ඳ්ධිකාරණතො ධනන්ති චුත්තං. අප්ථ වා විත්තන්ති විත්තිකාරණභූතමෙව ආහරණාදි උපකරණං, යං “පහුතවිත්තුපකරණො” ති ආදීසු (දී. නි. 1.331) ආගච්ඡති. ධනන්ති භිරඤ්ඤසුවණ්ණාදි. කිං චුත්තං හොති? තෙ බ්‍රාහ්මණා මන්තෙ ගන්තෙත්වා තදා ඔක්කාකං උපාගමුං. කිත්ති? “මහාරාජ, බහු තෙ විත්තඤ්ච ධනඤ්ච, යජස්සු, ආයතිමපි පහුතධනධඤ්ඤො භවිස්සසි” ති.

306. එවං කාරණං චන්වා සඤ්ඤාපෙන්තෙහි තතො ව රාජා...පෙ.... අදා ධනං. තත්ථ සඤ්ඤන්තොති ඤාපිතො. රටෙසභොති මහාරටෙසු බත්තියෙසු අකම්පියට්ඨෙන උපහසදිසො. “අස්සමෙධ” ති ආදීසු අස්සමෙත්ථ මෙධන්තිති අස්සමෙධො, ද්විති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස එකච්ඡති යුපස්ස යපෙන්වා භුමිඤ්ච පුරිසෙ ව අවසෙසසබ්බවිභවදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. පුරිසමෙත්ථ මෙධන්තිති පුරිසමෙධො, චතුති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස සද්ධිං භුමියා අස්සමෙධෙ චුත්තවිභවදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. සම්මමෙත්ථ පාසන්තිති සම්මාපාසො, දිවසෙ දිවසෙ සම්මං බිජිත්වා තස්ස පතිතොකාසෙ වෙදිං කත්වා සංභාරිමෙහි යුපාදිහි සරස්සතිනදියා නිමුත්ගොකාසතො පහුති පටිලොමං ගච්ඡන්තො යජිතබ්බස්ස සත්‍රයාගස්සෙතං අධිවචනං. වාජමෙත්ථ පිචන්තිති වාජපෙයොයා. එකෙන පරියඤ්ඤෙන සත්තරසහි පසුති යජිතබ්බස්ස බෙලුවයුපස්ස සත්තරසකදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. නත්ථි එත්ථ අග්ගලාති නිරග්ගලො, නචති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස සද්ධිං භුමියා ව පුරිසෙහි ව අස්සමෙධෙ චුත්තවිභවදක්ඛිණස්ස සබ්බමෙධපරියායනාමස්ස අස්සමෙධවිකප්පස්සෙතං අධිවචනං. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨමෙව.

307-8. ඉදාති යං චුත්තං “බ්‍රාහ්මණානමදා ධන” ති, තං දස්සෙන්තො “ගාවො සයනඤ්ච” ති ගාථාද්වයමාහ. සො හි රාජා “දිසරත්තං ලුබ්භාරොන කිලන්තා පඤ්ච ගොරසෙ පරිභුඤ්ජන්තු” ති නෙසං සපුඨගවාහි ගොයුථානෙව අදාසි, තථා “දිසරත්තං ථණ්ඩිලසායිකාය ථුලසාටකතිවාසනොන එකසෙයායා පාදවාරොන රුක්ඛමුලාදිවාසෙන ව කිලන්තා ගොනකාදිඅත්ථතවරසයනාදීසු සුබං අනුභොන්තු” ති නෙසං මහග්ගාහි සයනාදිහි ව අදාසි. එවමෙනං නානප්පකාරකං අඤ්ඤඤච භිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිධනං අදාසි. තෙනාහ භගවා – “ගාවො සයනඤ්ච චත්ථඤ්ච...පෙ.... බ්‍රාහ්මණානමදා ධන” ති.

309-10. එවං තස්ස රඤ්ඤො සන්තිකා තෙ ව තත්ථ...පෙ.... පුත මුපාගමුං. කිං චුත්තං හොති? තස්ස රඤ්ඤො සන්තිකා තෙ බ්‍රාහ්මණා තෙසු යාගෙසු ධනං ලභිත්වා දිසරත්තං දිවසෙ දිවසෙ එවමෙව සාසච්ඡාදනං පරියෙසිත්වා නානප්පකාරකං චත්ථුකාම සන්තිධිං සමරොවසුං. තතො තෙසං ඉච්ඡාවතිණ්ණානං බීරාදිපඤ්චගොරසස්සාදවසෙන රසතණ්භාය ඔතිණ්ණවිත්තානං “බීරාදිනිපි තාව ගුන්තං සාදුනි, අද්ධා ඉමාසං මංසං සාදුතරං භවිස්සති” ති එවං මංසං පටිච්ච භියොයා තණ්හා පවඨස්ථ. තතො වින්තෙසුං – “සවෙ මයං මාරෙන්වා බාදිස්සාම, ගාරය්හා භවිස්සාම, යංනුන මන්තෙ ගන්තෙත්වායාමා” ති. අප්ථ පුතපි වෙදං භින්දිත්වා තදනුරුපෙ තෙ තත්ථ මන්තෙ ගන්තෙත්වා තෙ බ්‍රාහ්මණා තන්තිමිත්තං කුට්මන්තෙ ගන්තෙත්වා ඔක්කාකරාජානං පුත උපාගමිංසු. ඉමමත්ථං භාසමානා “යථා ආපො ව...පෙ. ... බහු තෙ ධන” ති.

කිං චුත්තං හොති? අම්මාකං, මහාරාජ, මන්තෙසු එතදාගතං යථා ආපො හත්ථධොවනාදිසබ්බකිච්චෙසු පාණිනං උපයොගං ගච්ඡති, නත්ථි තෙසං තතොනිදානං පාපං. කස්මා? යස්මා පරික්ඛාරො සො හි පාණිනං, උපකරණත්ථාය උප්පන්නොති අධිප්පායො. යථා වායං මහාපට්ඨි ගමනට්ඨානාදිසබ්බකිච්චෙසු කභාපණසඬ්ඛානං භිරඤ්ඤං සුවණ්ණරජනාදිහෙදං ධනං, යවගොධුමාදිහෙදං ධානියඤ්ච, සංවොහාරාදිසබ්බකිච්චෙසු උපයොගං ගච්ඡති, එවං ගාවො මනුස්සානං සබ්බකිච්චෙසු උපයොගගමනත්ථාය උප්පන්නා. තස්මා එතා හතිත්වා නානප්පකාරකෙ යාගෙ යජස්සු බහු තෙ විත්තං, යජස්සු බහු තෙ ධනන්ති.

311-12. එවං පුරිමනෙයෙනෙව තතො ව රාජා...පෙ.... අසාතයි, යං තතො පුබ්බෙ කඤ්චි සත්තං න පාදා...පෙ.... සාතයි. තදා කිර බ්‍රාහ්මණා යඤ්ඤාචාටං ගාචිතං පුරෙත්වා මඬිගලඋසහං බන්ධිත්වා රඤ්ඤො මුලං නෙත්වා “මහාරාජ, ගොමෙධයඤ්ඤං යජස්සු, එවං තෙ බ්‍රහ්මලොකස්ස මග්ගො විසුද්ධො භවිස්සති” ති ආහංසු. රාජා කතමඬිගලකිච්චො බග්ගං ගහෙන්වා පුඬිගවෙන සහ අනෙකසතසහස්සා ගාවො මාරෙසි. බ්‍රාහ්මණා යඤ්ඤාචාටෙ මංසාහි ඡින්දිත්වා බාදිංසු, පීතකොදාතරත්තකම්බලෙ ව පාරුපිත්වා මාරෙසුං. තදුපාදාය කිර ගාවො පාරුතෙ දිස්වා උබ්බිජ්ජන්ති. තෙනාහ භගවා – “න පාදා...පෙ.... සාතයි” ති.

313. තනො දෙවැනි එවං තස්මිං රාජිනි ගාවියො සාතෙතුමාරද්ධෙ අප් තදනන්තරමෙව තං ගොසාතකං දිස්වා එතෙ වාතුමහාරාජිකාදයො දෙවා ව, පිතරොති බ්‍රාහ්මණෙසු ලද්ධවොහාරා බ්‍රහ්මානො ව, සක්කො දෙව්‍යානම්ඤ්ඤො ව, පබ්බතපාදනිවාසිනො දානවයක්ඛසඤ්ඤිනා අසුරරක්ඛසා ව “අධම්මො අධම්මො”ති එවං වාවං නිව්ඡාරෙන්තා “ධි මනුස්සා, ධි මනුස්සා”ති ව වදන්තා පක්කන්දුං. එවං භූමිතො පභූති සො සද්දො මුහුත්තෙන යාව බ්‍රහ්මලොකා අගමාසි, එකධික්කාරපරිපුණ්ණො ලොකො අහොසි. කිං කාරණං? යං සත්ථං නිපතී ගවෙ, යස්මා ගාවිම්හි සත්ථං නිපතීති චුත්තං හොති.

314. න කෙවලඤ්ඤි දෙවාදයො පක්කන්දුං, අයමඤ්ඤොපි ලොකෙ අනත්ථො උදපාදි – යෙ හි තෙ තයො රොගා පුරෙ ආසුං, ඉච්ඡා අනසනං ජරා, කිඤ්චි කිඤ්චිදෙව පත්ථනතණ්හා ව බුදා ව පරිපාකජරා වාති චුත්තං හොති. තෙ පසුනඤ්ච සමාරම්භා, අට්ඨානචුතිමාගමිං, වක්ඛුරොගාදිනා හෙදෙන අට්ඨනචුතිභාවං පාපුණ්ණති අත්ථො.

315. ඉදානි භගවා තං පසුසමාරම්භං නින්දන්තො ආහ “එසො අධම්මො”ති. තස්සත්ථො එසො පසුසමාරම්භසඛිධානො කායදණ්ඩාදිනං තිණ්ණං දණ්ඩානං අඤ්ඤාතරදණ්ඩභූතො ධම්මතො අපෙතන්තා අධම්මො ඔක්කන්තො අහු, පවත්තො ආසි, සො ව බො තතො පභූති පවත්තන්තා පුරාණො, යස්ස ඔක්කමනතො පභූති කෙනවි පාදාදිනා අභිංසනතො අදුස්සිකායො ගාවො හඤ්ඤන්ති. යා සාතෙන්තා ධම්මා ධංසන්ති වචන්ති පරිභායන්ති යාජකා යඤ්ඤායාජිනො ජනාති.

316. එවමෙසො අණුධම්මොති එවං එසො ලාමකධම්මො හීනධම්මො, අධම්මොති චුත්තං හොති. යස්මා වා එත්ථ දානධම්මොපි අප්පකො අත්ථි, තස්මා තං සන්ධායාහ “අණුධම්මො”ති. පොරාණොති තාව විරකාලතො පභූති පවත්තන්තා පොරාණො. විඤ්ඤාහි පන ගරහිතන්තා විඤ්ඤාගරහිතොති වෙදිතබ්බො. යස්මා ව විඤ්ඤාගරහිතො, තස්මා යත්ථ එදිසකං පස්සති, යාජකං ගරහති ජනො. කථං? “අබ්බුදං බ්‍රාහ්මණෙහි උප්පාදිතං, ගාවො වධිත්වා මංසං බාදන්ති”ති එවමාදිති වත්ථාති අයමෙත්ථ අනුස්සවො.

317. එවං ධම්මෙ විශාපන්නෙති එවං පොරාණෙ බ්‍රාහ්මණධම්මෙ නට්ඨෙ. “විශාවත්තෙ”තිපි පායො, විපරිවත්තිත්වා අඤ්ඤා භූතෙති අත්ථො. විහින්නා සුද්දවෙස්සිකාති පුබ්බෙ සමග්ගා විහරන්තා සුද්දා ව වෙස්සා ව තෙ විහින්නා. පුට්ඨ විහින්නා බත්තියාති බත්තියාපි බහු අඤ්ඤාමඤ්ඤං හින්තා. පතිං හරියාවමඤ්ඤාති හරියා ව සරාවාසත්ථං ඉස්සරියබලෙ යපිතා පුත්තබලාදිති උපෙතා හුත්වා පතිං අවමඤ්ඤා, පරිභවි අවමඤ්ඤි න සක්කච්චං උපට්ඨාසි.

318. එවං අඤ්ඤාමඤ්ඤං විහින්නා සමානා බත්තියා බ්‍රහ්මබන්ධු ව...පෙ.... කාමානං වසමන්වගුන්ති. බත්තියා ව බ්‍රාහ්මණා ව යෙ වඤ්ඤෙ වෙස්සසුද්දා යථා සඛිකරං නාපජ්ජන්ති, එවං අත්තනො අත්තනො ගොත්තෙන රක්ඛිතන්තා ගොත්තරක්ඛිතා. තෙ සබ්බෙපි තං ජාතිවාදං නිරංකත්වා, “අහං බත්තියො, අහං බ්‍රාහ්මණො”ති එතං සබ්බම්පි නාසෙත්වා පඤ්චකාමගුණසඛිධානානං කාමානං වසං අන්වගුං ආසත්තං පාපුණ්ණ, කාමහෙතු න කිඤ්චි අකත්තබ්බං නාකංසුති චුත්තං හොති.

එවමෙත්ථ භගවා “ඉසයො පුබ්බකා”තිආදිති නවහි ගාථාහි පොරාණානං බ්‍රාහ්මණානං වණ්ණං භාසිත්වා “යො තෙසං පරමො”ති ගාථාය බ්‍රහ්මසමං, “තස්ස වත්තමනුසික්ඛන්තා”ති ගාථාය දෙවසමං, “තණ්ඩුලං සයන”න්තිආදිකාහි වතුහි ගාථාහි මරියාදං, “තෙසං ආසි විපල්ලාසො”තිආදිති සත්තරසහි ගාථාහි සම්භින්තමරියාදං, තස්ස විප්පට්ඨපත්තියා දෙවාදිනං පක්කන්දනාදිප්පත්තස්ථ දස්සෙත්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. බ්‍රාහ්මණවණ්ඩාලො පන ඉධ අචුත්තොයෙව. කස්මා? යස්මා විපත්තියා අකාරණං. බ්‍රාහ්මණධම්මසම්පත්තියා හි බ්‍රහ්මසමදෙවසමමරියාදා කාරණං හොන්ති, විපත්තියා සම්භින්තමරියාදො. අයං පන දොණසුත්තෙ (අ. නි. 5.192) චුත්තප්පකාරො බ්‍රාහ්මණවණ්ඩාලො බ්‍රාහ්මණධම්මවිපත්තියාපි අකාරණං. කස්මා? විපන්නෙ ධම්මෙ උප්පන්නන්තා. තස්මා තං අදස්සෙත්වා ව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. එතරහි පන සොපි බ්‍රාහ්මණවණ්ඩාලො දුල්ලහො. එවමයං බ්‍රාහ්මණානං ධම්මො විනට්ඨො. තෙනෙවාහ දොණො බ්‍රාහ්මණො – “එවං සන්නෙ මයං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණවණ්ඩාලම්පි න පුරෙමා”ති. සෙසමෙත්ථ චුත්තනයමෙව.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. ධම්මසුත්ත-(නාවාසුත්ත)-වණ්ණනා

319. යස්මා හි ධම්මන්ති ධම්මසුත්තං, “නාවාසුත්ත”න්තිපි චුච්චති. කා උප්පත්ති? ඉදං සුත්තං ආයස්මන්තං සාරිපුත්තත්ථෙරං ආරබ්භ චුත්තං. අයමෙත්ථ සඛිබ්බෙසො, විත්ථාරො පන ද්වින්නං අග්ගසාවකානං උප්පත්තිතො පභූති වෙදිතබ්බො. සෙයාථීදං – අනුප්පන්නෙ කිර භගවති ද්වෙ අග්ගසාවකා එකං අසඬිබ්බොයාං කප්පසනසහස්සඤ්ච පාරමියො පුරෙත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තා. තෙසං පඨමො චචිත්වා රාජගහස්ස අවිදුරෙ උපතිස්සගාමො නාම

බ්‍රාහ්මණානං භොගගාමො අත්ථී, තත්ථ සට්ඨිඅධිකපඤ්චකොට්ඨසතධනවිභවස්ස ගාමසාමිනො බ්‍රාහ්මණස්ස රූපසාරී නාම බ්‍රාහ්මණී, තස්සා කුච්ඡියං පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. දුතියො තස්සෙවාට්ඨරෙ කොලිතගාමො නාම බ්‍රාහ්මණානං භොගගාමො අත්ථී. තත්ථ තථාරූපවිභවස්සෙව ගාමසාමිනො බ්‍රාහ්මණස්ස මොග්ගල්ලානී නාම බ්‍රාහ්මණී, තස්සා කුච්ඡියං තං දිවසමෙව පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. එවං තෙසං එකදිවසමෙව පටිසන්ධිග්ගහණඤ්ච ගබ්භවුට්ඨානඤ්ච අහොසි. එකදිවසෙයෙව ව තෙසං එකස්ස උපතිස්සගාමෙ ජාතත්තා උපතිස්සො, එකස්ස කොලිතගාමෙ ජාතත්තා කොලිතොති නාමමකංසු.

තෙ සහපංසුං කීළන්තා සභායකා අනුපුබ්බෙන වුඩ්ඪිං පාපුණ්ණංසු, එකමෙකස්ස ව පඤ්චපඤ්චමාණවකසනානි පරිවාරා අහෙසුං. තෙ උය්‍යානං වා නදීතිත්ථං වා ගච්ඡන්තා සපරිවාරායෙව ගච්ඡන්ති. එකො පඤ්චති සුවණ්ණසිවිකාසතෙහි, දුතියො පඤ්චති ආපඤ්ඤරථසතෙහි. තදා ව රාජගහෙ කාලානුකාලං ගිරග්ගසමජ්ජො නාම භොති. සායන්හසමයෙ නගරවෙමජ්ජකො යත්ථ සකලඅධිගමගධවාසීනො අභිඤ්ඤානා ඛත්තියකුමාරාදයො සන්නිපතිත්වා සුපඤ්ඤත්තෙසු මඤ්චපියාදිසු නිසින්තා සමජ්ජවිභුතිං පස්සන්ති. අථ තෙ සභායකා තෙන පරිවාරෙන සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසතෙසු නිසිදිංසු. තතො උපතිස්සො සමජ්ජවිභුතිං පස්සන්තො මහාජනකායං සන්නිපතිතං දිස්වා “එත්තකො ජනකායො වස්සසතං අප්පත්ථාච මරිස්සති”ති වින්තෙසි. තස්ස මරණං ආගන්ත්වා නලාටන්තෙ පතිට්ඨිතං විය අහොසි, තථා කොලිතස්ස. තෙසං අනෙකප්පකාරෙසු නටෙසු නව්වන්තෙසු දස්සනමත්තෙපි විත්තං න නම්, අඤ්ඤදත්ථු සංවෙගොයෙව උදපාදි.

අථ වුට්ඨිතෙ සමජ්ජෙ පක්කන්තාය පරිසාය සකපරිවාරෙන පක්කන්තෙසු තෙසු සභායෙසු කොලිතො උපතිස්සං පුච්ඡි – “කිං, සම්ම, නාටකාදිදස්සනෙන තව පමොදනමත්තම්පි නාහොසි”ති? සො තස්ස තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා තම්පි තථෙව පටිපුච්ඡි. සොපි තස්ස අත්තනො පවත්තිං ආරොචෙත්වා “එහි, සම්ම, පබ්බජිත්වා අමතං ගවෙසාමා”ති ආහ. “සාධු සම්මා”ති උපතිස්සො තං සම්පට්චිඡි. තතො ද්වෙපි ජනා තං සම්පත්තිං ඡඩ්ඛෙත්වා පුනඳෙව රාජගහමනුප්පත්තා. තෙන ව සමයෙන රාජගහෙ සඤ්චයො නාම පරිබ්බාජකො පටිවසති. තෙ තස්ස සන්නිකෙ පඤ්චති මාණවකසතෙහි සද්ධිං පබ්බජිත්වා කතිපාහෙනෙව තයො වෙදෙ සබ්බඤ්ච පරිබ්බාජකසමයං උග්ගහෙසුං. තෙ තෙසං සත්ථානං ආදිමජ්ඣපරියොසානං උපපරික්ඛන්තා පරියොසානං අදිස්වා ආවරියං පුච්ඡිංසු – “ඉමෙසං සත්ථානං ආදිමජ්ඣං දිස්සති, පරියොසානං පන න දිස්සති ‘ඉදං නාම ඉමෙහි සත්ථෙහි පාපුණ්ණයානි, යතො උත්තරි පාපුණ්ණබ්බං නත්ථී’”ති. සොපි ආහ – “අහම්පි තෙසං තථාවිධං පරියොසානං න පස්සාමි”ති. තෙ ආහංසු – “තෙන හි මයං ඉමෙසං පරියොසානං ගවෙසාමා”ති. තෙ ආවරියො “යථාසුඛං ගවෙසාමා”ති ආහ. එවං තෙ තෙන අනුඤ්ඤානා අමතං ගවෙසමානා ආභිණ්ඩන්තා ඡම්බුදිපෙ පාකටා අහෙසුං. තෙහි ඛත්තියපණ්ඩිතාදයො පඤ්භං පුට්ඨා උත්තරුත්තරිං න සම්පායන්ති. “උපතිස්සො කොලිතො”ති වුත්තෙ පන “කෙ එතෙ, න බො මයං ජානාමා”ති භණන්තා නත්ථී, එවං විස්සුනා අහෙසුං.

එවං තෙසු අමතපරියෙසනං වරමානෙසු අම්භාකං භගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන රාජගහමනුප්පත්තො. තෙ ව පරිබ්බාජකා සකලඡම්බුදිපං වරින්වා තිට්ඨතු අමතං, අන්තමසො පරියොසානපඤ්භවිස්සජ්ජනමත්තම්පි අලභන්තා පුනඳෙව රාජගහං අගමංසු. අථ බො ආයස්මා අස්සජි පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වාති යාව තෙසං පබ්බජ්ජා, තාව සබ්බං පබ්බජ්ජාක්ඛන්ධකෙ (මහාව. 60) ආගනනයෙනෙව විත්ථාරතො දට්ඨබ්බං.

එවං පබ්බජිතෙසු තෙසු ද්විසු සභායකෙසු ආයස්මා සාරිපුත්තො අඩ්ඨමාසෙන සාවකපාරමිඤ්ඤාණං සච්ඡාකාසි. සො යදා අස්සජිත්ථෙරෙන සද්ධිං එකවිහාරෙ වසති, තදා භගවතො උපට්ඨානං ගන්ත්වා අනන්තරං ථෙරස්ස උපට්ඨානං ගච්ඡති “පුබ්බාවරියො මෙ අයමායස්මා, එතමහං නිස්සාය භගවතො සාසනං අඤ්ඤාසි”න්ති ගාරවෙන. යදා පන අස්සජිත්ථෙරෙන සද්ධිං එකවිහාරෙ න වසති, තදා යස්සං දිසායං ථෙරො වසති, තං දිසං ඔලොකෙන්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස නමස්සති. තං දිස්වා කෙච්ඡි කපං සමුට්ඨාපෙසුං – “සාරිපුත්තො අග්ගසාවකො හුත්වා දිසං නමස්සති, අප්පාපි මඤ්ඤෙ බ්‍රාහ්මණදිට්ඨි අප්පහීනා”ති. අථ භගවා දිබ්බාය සොතධාතුයා තං කථාසල්ලාපං සුත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්තංයෙව අත්තානං දස්සෙන්තො භික්ඛු ආමන්තෙසි – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්තා”ති? තෙ තං පවත්තිං ආචික්ඛිංසු. තතො භගවා “න, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො දිසං නමස්සති, යං නිස්සාය සාසනං අඤ්ඤාසි, තං අත්තනො ආවරියං වන්දති නමස්සති සම්මානෙනි, ආවරියපුප්පකො, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො”ති වන්වා තත්ථ සන්නිපතිතානං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ යස්මා හි ධම්මං පුරිසො විජඤ්ඤාති යතො පුග්ගලා පිටකත්තයප්පහෙදං පරියත්තිධම්මං වා, පරියත්තිං සුත්වා අධිගන්තබ්බං නවලොකුත්තරප්පහෙදං පටිවෙධධම්මං වා පුරිසො විජඤ්ඤා ජානෙය්‍ය වෙදෙය්‍ය. “යස්සා”තිපි පායො, සො එවත්ථො. ඉන්ද්‍රිය ව නං දෙවතා පූජයෙය්‍යාති යථා සක්කං දෙවනම්න්ද්‍රිය ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතා පූජෙන්ති, එවං සො පුග්ගලො තං පුග්ගලං කාලස්සෙව වුට්ඨාය උපාහනඔමුඤ්චනාදිං සබ්බං වත්තපට්චත්තං කරොන්තො පූජෙය්‍ය සක්කරෙය්‍ය ගරුකරෙය්‍ය. කිං කාරණං? සො පූජිතො...පෙ.... පාතුකරොති ධම්මං, සො ආවරියො එවං පූජිතො තස්මිං අත්තෙවාසිම්හි පසන්නවිත්තො පරියත්තිපටිවෙධවසෙන බ්‍රහ්මස්සුතො දෙසනාවසෙනෙව පරියත්තිධම්මඤ්ච, දෙසනං සුත්වා යථානුසිට්ඨං පටිපත්තියා අධිගන්තබ්බං පටිවෙධධම්මඤ්ච පාතුකරොති දෙසෙති, දෙසනාය වා පරියත්තිධම්මං, උපමාවසෙන අත්තනා අධිගතපටිවෙධධම්මං පාතුකරොති.

320. තදවිධීකත්වය නිසමිම සිරොති එවං පසන්තෙන ආවරියෙන පාතුකතං ධම්මං අවිධීකත්වය සුඤ්ඤානං උපධාරණසමත්ථතාය සිරො පුරිසො. ධම්මානුධම්මං පටිපජ්ජමානොති ලොකුත්තරධම්මස්ස අනුලොමත්තා අනුධම්මභූතං විපස්සනං භාවයමානො. විඤ්ඤා විභාවී නිපුණො ච භොතීති විඤ්ඤානාසඬ්ඛාතාය පඤ්ඤාය අධිගමෙන විඤ්ඤා, විභාවෙන්වා පරෙසමිපි පාකටං කත්වා ඤාපනසමත්ථතාය විභාවී, පරමසුබ්බමත්ථපටිවේධතාය නිපුණො ච භොති. යො තාදිසං හජති අප්පමත්තොති යො තාදිසං පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරං බහුස්සුතං අප්පමත්තො තප්පසාදනපරො හුත්වා හජති.

321. එවං පණ්ඩිතාවරියසෙවනං පසංසිත්වා ඉදානි බාලාවරියසෙවනං නින්දන්තො “බුද්දඤ්ච බාල”න්ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ බුද්දන්ති බුද්දෙන කායකම්මාදිනා සමන්තාගතං, පඤ්ඤාභාවතො බාලං. අනාගතත්ථන්ති අනාගතපරියන්තිපටිවේධත්ථං. උසුයකන්ති ඉස්සාමනකතාය අන්තෙවාසිකස්ස වුඩ්ඪිං අසහමානං. සෙසමෙන්ථ පාකටමෙව පදනො. අධිප්පායතො පන යො බහුවීරාදිලාහි ආවරියො අන්තෙවාසිකානං වීරාදීනි න සක්කොති දාතුං, ධම්මදානෙ පන අනිව්චදුක්ඛානත්තවචනමත්තමිපි න සක්කොති. එතෙහි බුද්දතාදිධම්මෙහි සමන්තාගතත්තා තං බුද්දං බාලං අනාගතත්ථං උසුයකං ආවරියං උපසෙවමානො “සුතිමච්ඡං කුසග්ගෙනා”ති (ඉතිවු. 76; ඡා. 1.15.183) චුත්තනයෙන සයමිපි බාලො භොති. තස්මා ඉධ සාසනෙ කිඤ්ච අප්පමත්තකම්පි පරියන්තිධම්මං පටිවේධධම්මං වා අවිභාවයිත්වා ච අවිජානිත්වා ච යස්ස ධම්මෙසු කඩ්ඛා, තං අතරිත්වා මරණං උපෙතිති එවමස්ස අත්ථො වේදිතබ්බො.

322-3. ඉදානි තස්සෙවත්ථස්ස පාකටකරණත්ථං “යථා නරො”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ ආපගන්ති නදිං. මහොදකන්ති බහුඋදකං. සලිලන්ති ඉතො චිතො ච ගතං, විත්ථිණ්ණන්ති චුත්තං භොති. “සරිත”න්තිපි පායො, සො එවත්ථො. සීසසොතන්ති භාරභාරිකං, වෙගවතින්ති චුත්තං භොති. කිං සොති එත්ථ “සො වුය්හමානො”ති ඉමිනා ච සොකාරෙන තස්ස නරස්ස නිද්දිට්ඨත්තා නිපාතමත්තො සොකාරො. කිං සුති චුත්තං භොති යථා “න භවිස්සාමි නාම සො, විතස්සිස්සාමි නාම සො”ති. ධම්මන්ති පුබ්බෙ චුත්තං දුට්ඨමෙව. අනිසාමයත්ථන්ති අනිසාමෙන්වා අත්ථං. සෙසමෙන්ථ පාකටමෙව පදනො.

අධිප්පායතො පන යථා යො කොවිදෙව නරො චුත්තප්පකාරං නදිං ඔතරිත්වා තාය නදියා වුය්හමානො අනුසොතගාමී සොතමෙව අනුගච්ඡන්තො පරෙ පාරත්ථිකෙ කිං සක්ඛති පාරං නෙතුං. “සක්ඛති”තිපි පායො. තථෙව දුට්ඨමිපි ධම්මං අත්තනො පඤ්ඤාය අවිභාවයිත්වා බහුස්සුතානඤ්ච සන්තිකෙ අත්ථං අනිසාමෙන්වා සයං අවිභාවිතත්තා අපානන්තො අනිසාමිතත්තා ච අවිතිණ්ණකඩ්ඛො පරෙ කිං සක්ඛති නිජ්ඣාපෙතුං පෙක්ඛාපෙතුන්ති එවමෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. “සො වත, චුත්තං, අත්තනා පලිපපලිපන්තො”තිආදිකඤ්චෙන්ථ (ම. නි. 1.87) සුත්තපදං අනුස්සරිතබ්බං.

324-5. එවං බාලසෙවනාය බාලස්ස පරං නිජ්ඣාපෙතුං අසමත්ථතාය පාකටකරණත්ථං උපමං වත්වා ඉදානි “යො තාදිසං හජති අප්පමත්තො”ති එත්ථ චුත්තස්ස පණ්ඩිතස්ස පරෙ නිජ්ඣාපෙතුං සමත්ථතාය පාකටකරණත්ථං “යථාපි නාව”න්ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ ඵියෙනාති දබ්බිපදරෙන. රිත්තෙනාති වෙළදණ්ඩෙන. තත්ථාති තස්ස නාවායං. තනුපයඤ්ඤාති තස්සා නාවාය ආහරණපටිහරණාදිඋපායජානනෙන මග්ගපටිපාදනෙන උපායඤ්ඤා. සික්ඛිතසික්ඛතාය සුකුසලහත්ථතාය ච කුසලො. උප්පන්තූපද්දවපටිකාරසමත්ථතාය මුතීමා. වෙදගුති වෙදසඬ්ඛාතෙහි වතුති මග්ගඤාණෙහි ගතො. භාවිතත්තොති තායෙව මග්ගභාවනාය භාවිතවිත්තො. බහුස්සුතොති පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව. අවේධධම්මොති අට්ඨහි ලොකධම්මෙහි අකම්පනියසභාවො. සොතාවධානුපනිසුපපන්තෙහි සොතඔදහනෙන ච මග්ගඵලානං උපනිස්සයෙන ච උපපන්තෙ. සෙසං උත්තානපදත්ථමෙව. අධිප්පායයොජනාපි සක්කා පුරිමනයෙනෙව ජානිතුන්ති න විත්ථාරිතා.

326. එවං පණ්ඩිතස්ස පරෙ නිජ්ඣාපෙතුං සමත්ථභාවපාකටකරණත්ථං උපමං වත්වා තස්සා පණ්ඩිතසෙවනාය නියොජෙන්තො “තස්මා හවෙ”ති ඉමං අවසානගාථමාහ. තත්තායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යස්මා උපනිස්සයසම්පන්නා පණ්ඩිතසෙවනෙන විසෙසං පාපුණන්ති, තස්මා හවෙ සප්පුරිසං හජෙථ. කිදිසං සප්පුරිසං හජෙථ? මෙධාවිනඤ්චෙව බහුස්සුතඤ්ච, පඤ්ඤාසම්පන්නියා ච මෙධාවිනං චුත්තප්පකාරසුතද්වයෙන ච බහුස්සුතං. තාදිසඤ්චි හජමානො තෙන භාසිතස්ස ධම්මස්ස අඤ්ඤාය අත්ථං එවං ඤත්වා ච යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානො තාය පටිපත්තියා පටිවේධවසෙන විඤ්ඤාතධම්මො සො මග්ගඵලනිබ්බානප්පහෙදං ලොකුත්තරසුබ්බං ලභෙථ අධිගච්ඡෙය්‍ය පාපුණෙය්‍යාති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං සමාපෙසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ධම්මසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. කිංසිලසුත්තවණ්ණනා

327. කිංසිලොති කිංසිලසුත්තං. කා උප්පත්ති? ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස ගිහිසභායකො එකො ථෙරස්සෙව පිතුනො වඩගන්තබ්බාග්මණස්ස සභායස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො සට්ඨිකොට්ඨකං පඤ්චසතකොට්ඨනං පරිච්චජිත්වා

ආයස්මතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා සබ්බං බුද්ධචරිතං පරියාපුණි. තස්ස ථෙරො බහුසො ඔවදිත්වා කම්මට්ඨානමදාසි, සො තෙන විසෙසං නාධිගච්ඡති. තතො ථෙරො “බුද්ධචෙතෙයො ඵසො”ති ඤාත්වා තං ආදාය භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා තං භික්ඛුං ආරබ්භ පුග්ගලං අනියමෙත්වා “කිංසිලො”ති පුච්ඡී. අථස්ස භගවා තතො පරං අභාසි. තත්ථ කිංසිලොති කිදිසෙන වාරිත්තසිලෙන සමන්තාගතො, කිදිසපකතිකො වා. කිංසමාවාරොති කිදිසෙන වාරිත්තෙන යුත්තො. කානි කම්මානි බ්‍රහ්මයන්ති කානි කායකම්මාදීනි වඩ්ඪෙත්තො. නරො සම්මා නිව්ට්ඨස්සාති අභිරතො නරො සාසනෙ සම්මා පතිට්ඨිතො භවෙය්‍ය. උත්තමත්ථඤ්ච පාපුණෙති සබ්බත්ථානං උත්තමං අරහත්තඤ්ච පාපුණෙය්‍යාති චුත්තං හොති.

328. තතො භගවා “සාරිපුත්තො අඩ්ඨමාසුපසම්පන්නො සාවකපාරමිප්පන්නො, කස්මා ආදිකම්මිකපුට්ඨජනපඤ්භං පුච්ඡති”ති ආවජ්ජෙත්තො “සද්ධිවිහාරිකං ආරබ්භා”ති ඤාත්වා පුච්ඡාය චුත්තං වාරිත්තසිලං අවිහජිත්වා ව තස්ස සප්පායවසෙන ධම්මං දෙසෙත්තො “වුඩ්ඨාපවාසී”ති ආදිමාහ.

තත්ථ පඤ්ඤාචුඩ්ඪෙයා, ගුණචුඩ්ඪෙයා, ජාතිචුඩ්ඪෙයා, වයොචුඩ්ඪෙයාති චත්තාරො චුඩ්ඨා. ජාතියා හි දහරොපි බහුස්සුතො භික්ඛු අප්පස්සුතමහල්ලකභික්ඛුනමන්තරෙ බාහුසච්චපඤ්ඤාය චුඩ්ඨත්තා පඤ්ඤාචුඩ්ඪෙයා. තස්ස හි සන්තිකෙ මහල්ලකභික්ඛුසි බුද්ධචරිතං පරියාපුණන්ති, ඔවාදවිනිවිජයපඤ්භවිස්සජ්ජනානි ච පටිවාසිසන්ති. තථා දහරොපි භික්ඛු අධිගමසම්පන්නො ගුණචුඩ්ඪෙයා නාම. තස්ස හි ඔවාදෙ පතිට්ඨාය මහල්ලකාපි විපස්සනාගබ්භං ගහෙත්වා අරහත්තඵලං පාපුණන්ති. තථා දහරොපි රාජා බත්තියො මුද්ධාවසිත්තො බ්‍රාහ්මණො වා සෙසජනස්ස චන්දනාරහතො ජාතිචුඩ්ඪෙයා නාම. සබ්බො පන පඨමජාතො වයොචුඩ්ඪෙයා නාම. තත්ථ යස්මා පඤ්ඤාය සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සදිසො නත්ථි යපෙත්වා භගවත්තං, තථා ගුණෙනපි අඩ්ඨමාසෙන සබ්බසාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස පටිවිද්ධත්තා. ජාතියාපි සො බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ උප්පන්නො, තස්මා තස්ස භික්ඛුනො වයෙන සමානොපි සො ඉමෙහි තීහි කාරණෙහි චුඩ්ඪෙයා. ඉමස්මිං පනත්ථෙ පඤ්ඤාගුණෙහි ඵව චුඩ්ඨභාවං සන්ධාය භගවා ආහ – “වුඩ්ඨාපවාසී”ති. තස්මා තාදිසානං වුඩ්ඨානං අපචිතිකරණෙන වුඩ්ඨාපවාසී, තෙසමෙව වුඩ්ඨානං ලාභාදිසු උසුයවිගමෙන අනුසුයකො ව සියාති අයමාදිපාදස්ස අත්ථො.

කාලඤ්ඤ චස්සාති ඵත්ථ පන රාගෙ උප්පන්නෙ තස්ස විනොදනත්ථාය ගරුනං දස්සනං ගච්ඡන්තොපි කාලඤ්ඤ, දොසෙ... මොහෙ... කොසජ්ජෙ උප්පන්නෙ තස්ස විනොදනත්ථාය ගරුනං දස්සනං ගච්ඡන්තොපි කාලඤ්ඤ, යතො ඵවං කාලඤ්ඤ ච අස්ස ගරුනං දස්සනාය. ධම්මිං කථන්ති සමථවිපස්සනායුත්තං. ඵරයිතන්ති චුත්තං. බණඤ්ඤති තස්සා කථාය බණවෙදී, දුල්ලභො වා අයං ඊදිසාය කථාය සවනක්ඛණොති ජානන්තො. සුභෙය්‍ය සක්කච්චාති තං කථං සක්කච්චං සුභෙය්‍ය. න කෙවලඤ්ච තමෙව, අඤ්ඤානිපි බුද්ධගුණාදිපටිසංයුත්තානි සුභාසිතානි සක්කච්චමෙව සුභෙය්‍යාති අත්ථො.

329. “කාලඤ්ඤ චස්ස ගරුනං දස්සනාය”ති ඵත්ථ චුත්තනයඤ්ච අත්තනො උප්පන්නරාගාදිවිනොදනකාලං ඤාත්වාපි ගරුනං සන්තිකං ගච්ඡන්තො කාලෙන ගච්ඡෙ ගරුනං සකාසං, “අහං කම්මට්ඨානිකො ධුතඨගධරො වා”ති කත්වා න චෙතියවන්දනබොධියඨගුණභික්ඛාවාරමග්ගඅනිමජ්ඣන්තිකචෙලාදිසු යත්ථ කත්ථවි ඨිතමාවරියං දිස්වා පරිපුච්ඡනත්ථාය උපසඨකමෙය්‍ය, සකසෙනාසනෙ පන අත්තනො ආසනෙ නිසින්තං වූපසන්තදරථං සල්ලක්ඛෙත්වා කම්මට්ඨානාදිවිධිපුච්ඡනත්ථං උපසඨකමෙය්‍යාති අත්ථො. ඵවං උපසඨකමන්තොපි ච ථම්මං නිරංකත්වා නිවාතචුත්ති ථද්ධභාවකරං මානං විනාසෙත්වා නිවචුත්ති පාදපුඤ්ජනවොළකජින්නවිසාණුසහඋද්ධතදායස්පසදිසො හුත්වා උපසඨකමෙය්‍ය. අථ තෙන ගරුනා චුත්තං අත්ථං ධම්මං...පෙ.... සමාවරෙ ව. අත්ථන්ති භාසිතත්ථං. ධම්මන්ති පාළිධම්මං. සංයමන්ති සිලං. බ්‍රහ්මචරියන්ති අවසෙසසාසනබ්‍රහ්මචරියං. අනුස්සරෙ වෙව සමාවරෙ වාති අත්ථං කථිතොකාසෙ අනුස්සරෙය්‍ය, ධම්මං සංයමං බ්‍රහ්මචරියං කථිතොකාසෙ අනුස්සරෙය්‍ය, අනුස්සරණමත්තෙනෙව ච අනුස්සන්තො තං සබ්බමිපි සමාවරෙ සමාවරෙය්‍ය සමාදාය වත්තෙය්‍ය. තාසං කථානං අත්තනි පවත්තනෙ උස්සුක්කං කරෙය්‍යාති අත්ථො. ඵවං කරොන්තො හි කිච්චකරො හොති.

330. තතො පරඤ්ච ධම්මාරාමො ධම්මරතො ධම්මෙ ඨිතො ධම්මචිතිවිජයඤ්ඤ භවෙය්‍ය. සබ්බපදෙසු චෙත්ථ ධම්මොති සමථවිපස්සනා, ආරාමො රතීති ඵකොව අත්ථො, ධම්මෙ ආරාමො අස්සාති ධම්මාරාමො. ධම්මෙ රතො, න අඤ්ඤං පිහෙතිති ධම්මරතො. ධම්මෙ ඨිතො ධම්මං වත්තනතො. ධම්මචිතිවිජයං ජානාති “ඉදං උදයඤ්ඤාණං ඉදං වයඤ්ඤාණං”න්ති ධම්මචිතිවිජයඤ්ඤ, ඵවරුපො අස්ස. අථ යායං රාජකථාදිතිරවිජානකථා තරුණවිපස්සකස්ස බහිද්ධාරුපාදිසු අභිනන්දනුප්පාදනෙන තං සමථවිපස්සනාධම්මං සන්දුසෙති, තස්මා “ධම්මසන්දොසවාදො”ති චූච්චති, තං නෙවාචරෙ ධම්මසන්දොසවාදං, අඤ්ඤදත්ථු ආවාසගොචරාදිසප්පායානි සෙවන්තො තච්ඡෙහි නියෙථ සුභාසිතෙහි. සමථවිපස්සනාපටිසංයුත්තානෙවෙත්ථ තච්ඡානි, තථාරුපෙහි සුභාසිතෙහි නියෙථ නියෙය්‍ය, කාලං බෙපෙය්‍යාති අත්ථො.

331. ඉදානි “ධම්මසන්දොසවාද”න්ති ඵත්ථ අතිසඨ්ඨබෙපෙන චුත්තං සමථවිපස්සනායුත්තස්ස භික්ඛුනො උපක්කිලෙසං පාකටං කරොන්තො තදඤ්ඤෙනපි උපක්කිලෙසෙන සද්ධිං “හස්සං ජප්ප”න්ති ඉමං ගාථමාහ. භාසන්තිපි පාඨො. විපස්සකෙන හි භික්ඛුනා හසනියස්මිං වන්දුස්මිං සිතමත්තමෙව කාතබ්බං, නිරත්ථකකථාජප්පො න භාසිතබ්බො, ඤාතිබ්‍යසනාදිසු පරිදෙවො න කාතබ්බො, බාණුකණ්ටකාදිමිති මනොපදොසො න උප්පාදෙනබ්බො.

මායාකතනත්ති වුත්තා මායා, තිවිධං කුහනං, පච්චයෙසු ගිද්ධි, ජාතිආදීහි මානො, පච්චනිකසාත්තාසංඛිතො සාරම්භො, ඵරුසච්චනලක්ඛණං කක්කසං, රාගාදයො කසාචා, අධිමත්තනණ්භාලක්ඛණං මුච්ඡාති ඉමෙ ව දොසා සුඛකාමෙන අභිගාරකාසු විය, සුචිකාමෙන ගුප්ඨානං විය, ජීවිතුකාමෙන ආසිවිසාදයො විය ව පහානබ්බා. හිත්වා ව ආරොග්‍යමදාදිවිගමා චිත්තදෙන චිත්තචික්ඛෙපාභාවා ධීතත්තෙන වරිතබ්බං. එවං පටිපන්නො හි සබ්බුපක්කිලෙසපරිසුද්ධාය භාවනාය න චිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණාති. තෙනාහ භගවා – “භස්සං ජප්පං...පෙ.... ධීතත්තො” ති.

332. ඉදානි ය්වායං “භස්සං ජප්ප”න්තිආදිනා නයෙන උපක්කිලෙසො වුත්තො, තෙන සමන්තාගතො භික්ඛු යස්මා සාහසො හොති අවිමංසකාරී, රත්තො රාගවසෙන දුට්ඨො දොසවසෙන ගච්ඡති, පමත්තො ව හොති කුසලානං ධම්මානං භාවනාය අසාතච්චකාරී, තථාරූපස්ස ව “සුඤ්ඤායා සක්කච්ච සුභාසිතාති”න්තිආදිනා නයෙන වුත්තො ඔවාදො නිරත්ථකො, තස්මා ඉමස්ස සංකිලෙසස්ස පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය සුතාදිවුද්ධිපටිපක්ඛවාටං දස්සෙන්නො “විඤ්ඤාතසාරාති”න්ති ඉමං ගාථමාහ.

තස්සත්ථො – යාති හෙතානි සමථවිපස්සනාපටිසංයුත්තානි සුභාසිතාති, තෙසං විජානනං සාරො. යදි විඤ්ඤාතානි සාධු, අථ සද්දමත්තමෙව ගහිතං, න කිඤ්චි කතං හොති, යෙන එතානි සුතමයෙන ඤාණෙන විඤ්ඤායන්ති, තං සුතං, එතඤ්ච සුතමයඤාණං විඤ්ඤාතසමාධිසාරං, තෙසු විඤ්ඤාතෙසු ධම්මෙසු යො සමාධි චිත්තස්සාවික්ඛෙපො තථත්තාය පටිපත්ති, අයමස්ස සාරො. න හි විජානනමත්තෙනෙව කොචි අත්ථො සිජ්ඣති. යො පනායං නරො රාගාදිවසෙන චත්තනතො සාහසො , කුසලානං ධම්මානං භාවනාය අසාතච්චකාරිතාය පමත්තො, සො සද්දමත්තග්ගාහියෙව හොති. තෙන තස්ස අත්ථවිජානනාභාවතො සා සුභාසිතවිජානනපඤ්ඤා ව, තථත්තාය පටිපත්තියා අභාවතො සුතඤ්ච න වඩ්ඪතිති.

333. එවං පමත්තානං සත්තානං පඤ්ඤාපරිහානිං සුතපරිහානිඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදානි අප්පමත්තානං තදුභයසාරාධිගමං දස්සෙන්නො ආහ – “ධම්මෙ ව යෙ...පෙ.... සාරම්ඡ්ඣකු”ති. තත්ථ අරියජ්ජවෙදිතො ධම්මො නාම සමථවිපස්සනාධම්මො. එකොපි හි බුද්ධො සමථවිපස්සනාධම්මං අදෙසෙත්වා පරිනිබ්බුතො නාම නත්ථී. තස්මා එතස්මිං ධම්මෙ ව යෙ අරියජ්ජවෙදිතෙ රතා නිරතා අප්පමත්තා සාතච්චානුයොගිනො, අනුත්තරා තෙ වචසා මනසා කම්මුතා ව, තෙ චතුබ්බිධෙන වට්ඨිසුවරිතෙන තිව්ධෙන මනොසුවරිතෙන තිව්ධෙන කායසුවරිතෙන ව සමන්තාගතත්තා වචසා මනසා කම්මුතා ව අනුත්තරා, අවසෙසසත්තෙහි අසමා අග්ගාවිසිට්ඨා. එත්තාවතා සද්ධිං පුබ්බභාගසිලෙන අරියමග්ගසම්පයුත්තං සීලං දස්සෙති. එවං පරිසුද්ධසීලා තෙ සන්තිසොරච්චසමාධිසංඝ්ඨිතා, සුතස්ස පඤ්ඤාය ව සාරම්ඡ්ඣකු, යෙ අරියජ්ජවෙදිතෙ ධම්මෙ රතා, තෙ න කෙවලං වාචාදිහි අනුත්තරා හොන්ති, අපිච ඛො පන සන්තිසොරච්චෙ සමාධිමිති ව සංඝ්ඨිතා හුත්වා සුතස්ස පඤ්ඤාය ව සාරම්ඡ්ඣකු අධිගතා ඉච්චෙව වෙදිතබ්බා. ආසංසායං භුතච්චනං. තත්ථ සන්තිති නිබ්බානං, සොරච්චන්ති සුන්දරෙ රතභාවෙන යථාභුතපටිවෙධිකා පඤ්ඤා, සන්තියා සොරච්චන්ති සන්තිසොරච්චං, නිබ්බානාරම්මණාය මග්ගපඤ්ඤායෙන අධිවචනං. සමාධිති තංසම්පයුත්තොව මග්ගසමාධි. සංඝ්ඨිතාති තදුභයෙ පතිට්ඨිතා. සුතපඤ්ඤානං සාරං නාම අරහත්තඵලවිමුත්ති. විමුත්තිසාරඤ්ච ඉදං බ්‍රහ්මවරියං.

එවමෙත්ථ භගවා ධම්මෙන පුබ්බභාගපටිපදං, “අනුත්තරා වචසා”න්තිආදිහි සීලක්ඛන්ධං, සන්තිසොරච්චසමාධිහි පඤ්ඤාක්ඛන්ධසමාධික්ඛන්ධෙති තිහිපි ඉමෙහි ඛන්ධෙහි අපරභාගපටිපදඤ්ච දස්සෙත්වා සුතපඤ්ඤාසාරෙන අකුප්පවිමුත්තිං දස්සෙන්නො අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං සමාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව සො භික්ඛු සොතාපත්තිඵලං පත්වා පුන න චිරස්සෙව අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කිංසීලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. උට්ඨානසුත්තවණ්ණනා

334. උට්ඨහථාති උට්ඨානසුත්තං. කා උජ්ජන්ති? එකං සමයං භගවා සාවත්ථීයං විහරන්තො රත්තිං ජෙනවනවිහාරෙ වසිත්වා පුබ්බණ්ණසමයං භික්ඛුසංඝපරිවුතො සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය වරිත්වා පාචිතද්වාරෙන නගරා නික්ඛමිත්වා මිගාරමාතුපාසාදං අගමාසි දිවාචිහාරත්ථාය. ආචිණ්ණං කිරෙතං භගවතො රත්තිං ජෙනවනවිහාරෙ වසිත්වා මිගාරමාතුපාසාදෙ දිවාචිහාරුපගමනං, රත්තිඤ්ච මිගාරමාතුපාසාදෙ වසිත්වා ජෙනවනෙ දිවාචිහාරුපගමනං. කස්මා? ද්විත්තං කුලානං අනුග්ගහත්ථාය මහාපරිව්වාගගුණපරිදිපනත්ථාය ව. මිගාරමාතුපාසාදස්ස ව හෙට්ඨා පඤ්ච කුටාගාරගබ්භසතානි හොන්ති, යෙසු පඤ්චසතා භික්ඛු වසන්ති. තත්ථ යදා භගවා හෙට්ඨාපාසාදෙ වසති, තදා භික්ඛු භගවතො ගාරවෙන උපරිපාසාදං නාරුහන්ති. තං දිවසං පන භගවා උපරිපාසාදෙ කුටාගාරගබ්භං පාවිසි, තෙන හෙට්ඨාපාසාදෙ පඤ්චපි ගබ්භසතානි පඤ්චසතා භික්ඛු පටිසිංසු. තෙ ව සබ්බෙව නවා හොන්ති අධුනාගතා ඉමං ධම්මචිතයං උද්ධතා උන්නළා පාකතින්ද්‍රියා. තෙ පටිසිත්වා දිවාසෙයාං සුපිත්වා සායං උට්ඨාය මහාතලෙ සන්තිපතිත්වා “අජ්ජ භත්තග්ගෙ තුය්හං කිං අහොසි, ත්වං කත්ථ අගමාසි, අහං ආවුසො කොසලරඤ්ඤො සරං, අහං

අනාථපිණ්ඩිකස්ස, තත්ථ ඵවරුපො ව ඵවරුපො ව භොජනවිධි අහොසී”ති නානප්පකාරං ආමිසකථං කට්ඨන්තා උච්චාසද්දමහාසද්දා අහෙසුං.

හගවා තං සද්දං සුත්වා “ඉමෙ මයා සද්ධිං වසන්තාපි ඵලං පමත්තා, අහො අයුත්තකාරිනො”ති මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස ආගමනං චිත්තෙසි. තාවදෙව ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හගවතො චිත්තං ඤාත්වා ඉද්ධියා ආගම්ම පාදමුලෙ වන්දමානොයෙව අහොසි. තතො නං හගවා ආමන්තෙසි – “එතෙ තෙ, මොග්ගල්ලාන, සමුත්ථවාරිනො පමත්තා, සාධු තෙ සංවෙජෙහී”ති. “ඵලං හන්තෙ”ති ඛො සො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හගවතො පටිස්සුණිත්වා තාවදෙව ආපොකසිණං සමාපජ්ජිත්වා කරිසභුමියං ධීතං මහාපාසාදං නාවං විය මහාවානො පාදඛගුට්ඨකෙන කම්පෙසි සද්ධිං පතිට්ඨිතපට්ඨිපදෙසෙන. අප් තෙ භික්ඛු භිතා විස්සරං කරොන්තා සකසකච්චරානි ඡඩ්ඛෙත්වා වතුහි ද්වාරෙහි නික්ඛමිංසු. හගවා තෙසං අත්තානං දස්සෙන්තො අඤ්ඤෙන ද්වාරෙන ගන්ධකුටිං පටිසන්තො විය අහොසි, තෙ හගවන්තං දිස්වා වන්දිත්වා අට්ඨංසු. හගවා “කිං, භික්ඛවෙ, භිතත්ථා”ති පුච්ඡි, තෙ “අයං, හන්තෙ, මිගාරමාතුපාසාදො කම්පිතො”ති ආහංසු. “ජානාප්, භික්ඛවෙ, කෙනා”ති? “න ජානාම, හන්තෙ”ති. අප් හගවා “තුම්භාදිසානං, භික්ඛවෙ, මුට්ඨස්සතිනං අසම්පජානානං පමාදවිහාරිනං සංවෙගජනනත්ථං මොග්ගල්ලානෙන කම්පිතො”ති වත්වා තෙසං භික්ඛුනං ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ උට්ඨහථාති ආසනා උට්ඨහථ සට්ඨ වායමථ, මා කුසිතා හොප්. නිසීද්ධාති පල්ලඛිකං ආභුජිත්වා කම්මට්ඨානානුයොගත්ථාය නිසීද්ධං. කො අත්ථො සුපිනෙන වොති කො තුම්භාකං අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථාය පබ්බජිතානං සුපිනෙන අත්ථො. න භි සක්කා සුපන්තෙන කොචි අත්ථො පාපුණ්තුං. ආතුරානඤ්ඤි කා නිද්දා, සල්ලවිද්ධාන රුජ්පතන්ති යතු ව නාම අප්පකෙපි සරිප්පදෙසෙ උට්ඨිතෙන වක්ඛුරොගාදිනා රොගෙන ආතුරානං එකද්වඛගුලමත්තමිපි පටිවදෙන අයසල්ලඅට්ඨිසල්ලදන්තසල්ලවිසාණසල්ලකට්ඨසල්ලානං අඤ්ඤතරෙන සල්ලෙන රුජ්පමානානං මනුස්සානං නිද්දා නත්ථි, තත්ථ තුම්භාකං සකලචිත්තසරිප්පතන්තානං හඤ්ඤිත්වා උජ්ජන්තෙහි නානප්පකාරකිලෙසරොගෙහි ආතුරානඤ්ඤි කා නිද්දා රාගසල්ලාදිහි ව පඤ්චහි සල්ලෙහි අන්තොහදයං පටිසිය විද්ධන්තා සල්ලවිද්ධානං රුජ්පතං.

335. ඵලං වත්වා පුන හගවා භියොයාසොමත්තාය තෙ භික්ඛු උස්සාහෙන්තො සංවෙජෙන්තො ව ආහ – “උට්ඨහථ...පෙ.... වසානුගෙ”ති. තත්තායං සාධිප්පායයොජනා අත්ථවණ්ණනා – ඵලං කිලෙසසල්ලවිද්ධානඤ්ඤි වො, භික්ඛවෙ, කාලො පබුජ්ඣිතුං. කිං කාරණං? මණ්ඩපෙය්‍යමිදං, භික්ඛවෙ, බ්‍රහ්මවරියං, සත්ථා සම්මුඛිභුතො, ඉතො පුබ්බෙ පන වො දිසරත්තං සුත්තං, ගිරිසු සුත්තං, නදිසු සුත්තං, සමෙසු සුත්තං, විසමෙසු සුත්තං, රුක්ඛග්ගෙසුපි සුත්තං අදස්සනා අරියසච්චානං, තස්මා තස්සා නිද්දාය අන්තකිරියත්ථං උට්ඨහථ නිසීද්ධං දළ්භං සික්ඛප්පං සන්තියා.

තත්ථ පුරිමපාදස්සත්ථො චුත්තනයො ඵලං. දුතියපාදෙ පන සන්තීති තිස්සො සන්තියො – අච්චන්තසන්ති, තදඛගසන්ති, සම්මුතිසන්තිති, නිබ්බානවිපස්සනාදිට්ඨිගතානමෙන අධිවචනං. ඉධ පන අච්චන්තසන්ති නිබ්බානමධිප්පෙනං, තස්මා නිබ්බානත්ථං දළ්භං සික්ඛප්පං, අසිලීපරක්කමා හුත්වා සික්ඛථාති චුත්තං හොති. කිං කාරණං? මා වො පමත්තෙ විඤ්ඤාය, මච්චුරාජා අමොහයිත්ථ වසානුගෙ, මා තුම්භෙ “පමත්තා එතෙ”ති ඵලං ඤාත්වා මච්චුරාජපරියායනාමො මාරො වසානුගෙ අමොහයිත්ථ, යථා තස්ස වසං ගච්ඡ්ථ, ඵලං වසානුගෙ කරොන්තො මා අමොහයිත්ථාති චුත්තං හොති.

336. යතො තස්ස වසං අනුපගච්ඡන්තා යාය දෙවා මනුස්සා ව...පෙ.... සමජ්ජිතා, යාය දෙවා ව මනුස්සා ව අත්ථිකා රුපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බත්ථිකා, තං රුපාදිං සිතා නිස්සිතා අල්ලිනා හුත්වා තිට්ඨන්ති, තරථ සමතික්කමථ එතං නානප්පකාරෙසු විසයෙසු විසට්ඨන්තිණ්ණවිසාලත්තා විසන්තිකං හවභොගතණ්ණං. ඛණො වො මා උපච්චගා, අයං තුම්භාකං සමණධම්මකරණක්ඛණො මා අතික්කමි. යෙසඤ්ඤි අයමෙවරුපො ඛණො අතික්කමති, යෙ ව ඉමං ඛණං අතික්කමන්ති, තෙ ඛණානීතා හි සොවන්ති නිරයමිහි සමජ්ජිතා, නිරස්සාදට්ඨෙන නිරයසඤ්ඤෙන වතුබ්බිධෙපි අපායෙ පතිට්ඨිතා “අකතං වත නො කල්‍යාණං”න්තිආදිනා නයෙන සොවන්ති.

337. ඵලං හගවා තෙ භික්ඛු උස්සාහෙන්වා සංවෙජෙන්වා ව ඉදානි තෙසං තං පමාදවිහාරං විගරහිත්වා සබ්බෙව තෙ අප්පමාදෙ නියොජෙන්තො “පමාදො රජො”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ පමාදොති සඬ්ඛෙපතො සතිවිජ්ජවාසො, සො චිත්තමලිනට්ඨෙන රජො. තං පමාදමනුපතිතො පමාදානුපතිතො, පමාදානුපතිතත්තා අපරාපරුජ්ජන්තො පමාදො ඵලං, සොපි රජො. න භි කදාචි පමාදො නාම අරජො අත්ථි. තෙන කිං දිපෙති? මා තුම්භෙ “දහරා තාව මයං පච්ඡා ජානිස්සාමා”ති විස්සාසමාපජ්ජිත්ථ. දහරකාලෙපි හි පමාදො රජො, මජ්ඣිමකාලෙපි ථෙරකාලෙපි පමාදානුපතිතත්තා මහාරජො සඬ්ඛාරකුටො ඵලං හොති, යථා සරෙ එකද්වෙදිවසිකො රජො රජො ඵලං, වඬ්ඨමානො පන ගණවස්සිකො සඬ්ඛාරකුටො ඵලං හොති. ඵලං සන්තෙපි පන පඨමවයෙ බුද්ධවචනං පරියාපුණිත්වා ඉතරවයෙසු සමණධම්මං කරොන්තො, පඨමවයෙ වා පරියාපුණිත්වා මජ්ඣිමවයෙ සුණිත්වා පච්ඡිමවයෙ සමණධම්මං කරොන්තොපි භික්ඛු පමාදවිහාරී න හොති අප්පමාදානුලොමපිපදං පටිපන්නත්තා. යො පන සබ්බවයෙසු පමාදවිහාරී දිවාසෙය්‍යං ආමිසකථඤ්ඤි අනුයුත්තො, සෙය්‍යාථාපි තුම්භෙ, තස්සෙව සො පඨමවයෙ පමාදො රජො, ඉතරවයෙසු පමාදානුපතිතො මහාපමාදො ව මහාරජො ඵලාති.

එවං තෙසං පමාදවිහාරං විගරහිත්වා අප්පමාදෙ නියොජෙත්තො ආහ – “අප්පමාදෙන විජ්ජාය, අබ්බහෙ සල්ලමත්තනො”ති, තස්සත්ථො – යස්මා එවමෙසො සබ්බදාපි පමාදො රජො, තස්මා සතිඅවිජ්ජවාසසඬ්ඛානෙන අප්පමාදෙන ආසවානං බයඤ්ඤාණසඬ්ඛානාය ච විජ්ජාය පණ්ඨිතො කුලපුත්තො උද්ධරෙ අත්තනො හදයනිස්සිතං රාගාදිපඤ්චවිධං සල්ලන්ති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං සමාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සංවෙගමාපජ්ජිත්වා තමෙව ධම්මදෙසනං මනසි කරිත්වා පච්චවෙක්ඛමානා විපස්සනං ආරහිත්වා පඤ්චසනාපි තෙ හික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසුති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය උට්ඨානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. රාහුලසුත්තවණ්ණනා

338. කච්චි අභිණ්භසංවාසාති රාහුලසුත්තං. කා උප්පත්ති? හගවා සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣිත්වා බොධිමණ්ඩනො අනුපුබ්බෙන කපිලවත්ථුං ගන්ත්වා තත්ථ රාහුලකුමාරෙන “දායජ්ජං මෙ සමණ දෙහි”ති දායජ්ජං යාවිතො සාරිපුත්තත්ථෙරං ආණාපෙසි – “රාහුලකුමාරං පබ්බාපෙහි”ති. තං සබ්බං ඛන්ධකට්ඨකථායං (මහාව. අට්ඨ. 105) චුත්තනයෙනෙව ගහෙනබ්බං. එවං පබ්බජිතං පන රාහුලකුමාරං චුඩ්ඪිජ්ජත්තං සාරිපුත්තත්ථෙරොව උපසම්පාදෙසි, මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො අස්ස කම්මවාචාවරියො අහොසි. තං හගවා “අයං කුමාරො ජාතිආදිසම්පන්නො, සො ජාතිගොත්තකුලවණ්ණපොක්ඛරතාදීනි නිස්සාය මානං වා මදං වා මා අකාසි”ති දහරකාලතො පභුති යාව න අරියභූමිං පාපුණි, තාව ඔවදන්තො අභිණ්භං ඉමං සුත්තමහාසි. තස්මා වෙනං සුත්තපරියොසානෙපි චුත්තං “ඉත්ථං සුදං හගවා ආයස්මත්තං රාහුලං ඉමාහි ගාථාහි අභිණ්භං ඔවදති”ති. තත්ථ පට්ඨගාථායං අයං සඬ්ඛෙපත්ථො “කච්චි ත්වං, රාහුල, අභිණ්භං සංවාසහෙතු ජාතිආදීනං අඤ්ඤතරෙන චත්ථුනා න පරිභවසි පණ්ඨිතං, ඤාණපදීපස්ස ධම්මදෙසනාපදීපස්ස ච ධාරණතො උක්කාධාරො මනුස්සානං කච්චි අපචිතො තයා, කච්චි නිච්චං පූජිතො තයා”ති ආයස්මත්තං සාරිපුත්තං සන්ධාය හණති.

339. එවං චුත්තෙ ආයස්මා රාහුලො “නාහං හගවා නිවසුරිසො විය සංවාසහෙතු මානං වා මදං වා කරොමි”ති දීපෙන්නො ඉමං පටිගාථමාහ “නාහං අභිණ්භසංවාසා”ති. සා උත්තානත්ථා එව.

340. තතො නං හගවා උත්තරිං ඔවදන්තො පඤ්ච කාමගුණෙතිආදිකා අවසෙසගාථායො ආහ. තත්ථ යස්මා පඤ්ච කාමගුණා සත්තානං පියරූපා පියජාතිකා අතිවිය සත්තෙහි ඉවජිතා පත්ථිතා, මනො ව නෙසං රමයන්ති, තෙ වායස්මා රාහුලො හිත්වා සද්ධාය සරා නික්ඛන්තො, න රාජාහිනිතො, න වොරාහිනිතො, න ඉණට්ටො, න භයට්ටො, න ජීවිකාපකතො, තස්මා නං හගවා “පඤ්ච කාමගුණෙ හිත්වා, පියරූපෙ මනොරමෙ, සද්ධාය සරා නික්ඛම්මා”ති සමුත්තෙජෙත්වා ඉමස්ස නෙක්ඛම්මස්ස පතිරූපාය පටිපත්තියා නියොජෙත්තො ආහ – “දුක්ඛස්සන්තකරො භවා”ති.

තත්ථ සීයා “නනු වායස්මා දායජ්ජං පත්ථෙන්නො බලක්කාරෙන පබ්බාජිතො, අථ කස්මා හගවා ආහ – ‘සද්ධාය සරා නික්ඛම්මා’”ති චුච්චතෙ – නෙක්ඛම්මාධිමුත්තත්තා. අයඤ්ඤි ආයස්මා දීඝරත්තං නෙක්ඛම්මාධිමුත්තො පදුමුත්තරසම්මාසම්බුද්ධස්ස පුත්තං උපරෙවතං නාම සාමණෙරං දිස්වා සඬ්ඛො නාම නාගරාජා හුත්වා සත්ත දිවසෙ දානං දත්වා තථාභාවං පත්ථෙත්වා තතො පභුති පත්ථනාසම්පන්නො අභිනිහාරසම්පන්නො සතසහස්සකප්පෙ පාරම්මො පුරෙත්වා අත්තිමභවං උපපන්නො. එවං නෙක්ඛම්මාධිමුත්තතඤ්චස්ස හගවා ජානාති. තථාගතබලඤ්ඤතරඤ්ඤි එතං ඤාණං. තස්මා ආහ – “සද්ධාය සරා නික්ඛම්මා”ති. අථ වා දීඝරත්තං සද්ධායෙව සරා නික්ඛම්ම ඉදානි දුක්ඛස්සන්තකරො භවාති අයමෙත්ථ අධිප්පායො.

341. ඉදානිස්ස ආදිතො පභුති වට්ටදුක්ඛස්ස අත්තකිරියාය පටිපත්තිං දස්සෙතුං “මිත්තෙ හපස්සු කල්‍යාණෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ සීලාදීහි අධිකා කල්‍යාණමිත්තා නාම, තෙ හපන්නො හිමවත්තං නිස්සාය මහාසාලා මූලාදීහි විය සීලාදීහි වඩ්ඪති. තෙනාහ – “මිත්තෙ හපස්සු කල්‍යාණෙ”ති. පත්තඤ්ච සයනාසනං, විචිත්තං අප්පනිග්ග්‍යොසන්ති යඤ්ච සයනාසනං පත්තං දුරං විචිත්තං අප්පාකිණ්ණං අප්පනිග්ග්‍යොසං, යත්ථ මීගසුකරාදිසද්දෙන අරඤ්ඤසඤ්ඤා උප්පජ්ජති, තථාරූපං සයනාසනඤ්ච හපස්සු. මත්තඤ්ඤු හොහි හොජනෙති පමාණඤ්ඤු හොහි, පටිග්ගහණමත්තං පරිභොගමත්තඤ්ච ජානාහිති අත්ථො. තත්ථ පටිග්ගහණමත්තඤ්ඤුනා දෙයාධම්මෙපි අප්පෙ දායකෙපි අප්පං දාතුකාමෙ අප්පමෙව ගහෙනබ්බං, දෙයාධම්මෙ අප්පෙ දායකෙ පන බහුං දාතුකාමෙපි අප්පමෙව ගහෙනබ්බං, දෙයාධම්මෙ පන බහුතරෙ දායකෙපි අප්පං දාතුකාමෙ අප්පමෙව ගහෙනබ්බං, දෙයාධම්මෙපි බහුතරෙ දායකෙපි බහුං දාතුකාමෙ අත්තනො බලං ජාතිත්වා ගහෙනබ්බං. අපිව මත්තායෙව වණ්ණිකා හගවතාති පරිභොගමත්තඤ්ඤුනා පුත්තමංසං විය අක්ඛබ්බඤ්ජනම්ව ච යොනිසො මනසි කරිත්වා හොජනං පරිභුඤ්ජිතබ්බන්ති.

342. එවම්මාය ගාථාය බ්‍රහ්මචරියස්ස උපකාරභුතාය කල්‍යාණමිත්තසෙවනාය නියොජෙත්වා සෙනාසනහොජනමුඛෙන ච පච්චයපරිභොගපාරිසුද්ධිසීලෙ සමාදපෙත්වා ඉදානි යස්මා විචරාදිසු තණ්හාය මිච්ඡාආජීවො හොති, තස්මා තං පටිසෙධෙත්වා ආජීවපාරිසුද්ධිසීලෙ සමාදපෙන්නො “විචරෙ පිණ්ඩපාතෙ වා”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ පච්චයෙති ගීලානප්පච්චයෙ. එතෙසුති එතෙසු චතුසු විචරාදිසු හික්ඛුනං තණ්හුප්පාදවත්ථුසු. තණ්හං

මාකාසීති “හිරිකොපිනපටිවිජාදනාදිඅත්ථමෙව තෙ වත්තාරො පච්චයා නිව්වාතුරානං පුරිසානං පටිකාරභූතා පච්ඡරසරස්සෙවිමස්ස අතිදුබ්බලස්ස කායස්ස උපත්ථමිහභූතා” තිආදිනා නයෙන ආදිනවං පස්සන්තො තණ්හං මා ජනෙසි, අජනෙන්තො අනුප්පාදෙන්තො විහරාහිති චුත්තං හොති. කිං කාරණං? මා ලොකං පුනරාගමි. එතෙසු හි තණ්හං කරොන්තො තණ්හාය ආකම්භියමානො පුනපි ඉමං ලොකං ආගච්ඡති. සො ත්වං එතෙසු තණ්හං මාකාසී, එවං සන්තෙ න පුන ඉමං ලොකං ආගමිස්සසීති.

එවං චුත්තෙ ආයස්මා රාහුලො “විවරෙ තණ්හං මාකාසීති මං හගවා ආහා” ති විවරපටිසංයුත්තානි ද්වෙ ධුතඬගානි සමාදිසි පංසුකුලිකඬගඤ්ච, තෙව්වරිකඬගඤ්ච. “පිණ්ඩපාතෙ තණ්හං මාකාසීති මං හගවා ආහා” ති පිණ්ඩපාතපටිසංයුත්තානි පඤ්ච ධුතඬගානි සමාදිසි – පිණ්ඩපාතිකඬගං, සපදානචාරිකඬගං, එකාසනිකඬගං, පත්තපිණ්ඩකඬගං, බලුපච්ඡාහත්තිකඬගන්ති. “සෙනාසනෙ තණ්හං මාකාසීති මං හගවා ආහා” ති සෙනාසනපටිසංයුත්තානි ඡ ධුතඬගානි සමාදිසි – ආරඤ්ඤිකඬගං, අබ්භොකාසිකඬගං, රුක්ඛමුලිකඬගං, යථාසන්ථතිකඬගං, සොසානිකඬගං, නෙසප්පිකඬගන්ති. “ගිලානප්පච්චයෙ තණ්හං මාකාසීති මං හගවා ආහා” ති සබ්බප්පච්චයෙසු යථාලාභං යථාබලං යථාසාරුප්පන්ති තිහි සන්තොසෙහි සන්තුට්ඨො අහොසි, යථා තං සුබ්බවො කුලපුත්තො පදක්ඛිණග්ගාහි අනුසාසන්ති.

343. එවං හගවා ආයස්මන්තං රාහුලං ආජීවපාරිසුද්ධිසිලෙ සමාදපෙත්වා ඉදානි අවසෙසසිලෙ සමථවිපස්සනාසු ව සමාදපෙතුං “සංවුතො පාතිමොක්ඛස්මි”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සංවුතො පාතිමොක්ඛස්මිත්ති එත්ථ භවස්සුති පාඨසෙසො. භවාති අන්තිමපදෙන වා සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො, තථා දුතියපදෙ. එවමෙතෙහි ද්විති වචනෙහි පාතිමොක්ඛසංවරසිලෙ, ඉන්ද්‍රියසංවරසිලෙ ව සමාදපෙසි. පාකට්ඨසෙන වෙන්ථ පඤ්චන්ද්‍රියානි චුත්තානි. ලක්ඛණතො පන ඡට්ඨමිපි චුත්තංයෙව හොතිති වෙදිතබ්බං. සති කායගතා තාත්ථුති එවං චතුපාරිසුද්ධිසිලෙ පතිට්ඨිතස්ස තුය්හං චතුර්ධාතුවචත්ථානචතුබ්බිධසම්පජ්ඣානාපානස්සතිආහාරපටිකුලසඤ්ඤාභාවනාදිහෙදා කායගතා සති අත්ථු භවතු, භාවෙහි නන්ති අත්ථො. නිබ්බදාබ්බුලො භවාති සංසාරවට්ටෙ උක්කණ්ඨනබ්බුලො සබ්බලොකෙ අනභිරතසඤ්ඤි හොතිති අත්ථො.

344. එත්තාවතා නිබ්බේධභාගියං උපචාරභූමිං දස්සෙත්වා ඉදානි අප්පනාභූමිං දස්සෙත්තො “නිමිත්තං පරිවජ්ජෙහි” තිආදිමාහ. තත්ථ නිමිත්තන්ති රාගට්ඨානියං සුභනිමිත්තං. තෙනෙව නං පරතො විසෙසෙත්තො ආහ – “සුභං රාගුපසඤ්ඡිත”න්ති. පරිවජ්ජෙහිති අමනසිකාරෙන පරිවච්ඡාහි. අසුභාය චිත්තං භාවෙහිති යථා සවිඤ්ඤාණකෙ අවිඤ්ඤාණකෙ වා කායෙ අසුභභාවනා සම්පජ්ජති, එවං චිත්තං භාවෙහි. එකග්ගං සුසමාහිතන්ති උපචාරසමාධිනා එකග්ගං, අප්පනාසමාධිනා සුසමාහිතං. යථා තෙ ඊදිසං චිත්තං හොති, තථා නං භාවෙහිති අත්ථො.

345. එවමස්ස අප්පනාභූමිං දස්සෙත්වා විපස්සනං දස්සෙත්තො “අනිමිත්ත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අනිමිත්තඤ්ච භාවෙහිති එවං නිබ්බේධභාගියෙන සමාධිනා සමාහිතචිත්තො විපස්සනං භාවෙහිති චුත්තං හොති. විපස්සනා හි “අනිව්වානුපස්සනාඤ්ඤාණං නිව්වනිමිත්තතො විමුච්චතිති අනිමිත්තො විමොක්ඛො” තිආදිනා නයෙන රාගනිමිත්තාදීනං වා අග්ගහණෙන අනිමිත්තවොහාරං ලභති. යථාහ –

“සො බවාහං, ආචුසො, සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරා අනිමිත්තං වෙතොසමාධිං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. තස්ස මය්හං, ආචුසො, ඉමිනා විහාරෙන විහරතො නිමිත්තානුසාරි විඤ්ඤාණං හොති” ති (සං. නි. 4.340).

මානානුසයමුප්පහාති ඉමාය අනිමිත්තභාවනාය අනිව්වසඤ්ඤං පටිලභිත්වා “අනිව්වසඤ්ඤිතො, මෙසිය, අනත්තසඤ්ඤා සණ්ඨාති, අනත්තසඤ්ඤි අස්මිමානසමුග්ගානං පාපුණාති” ති එවමාදිනා (අ. නි. 9.3; උදා. 31) අනුක්කමෙන මානානුසයං උප්පහ පජහ පරිවච්ඡාහිති අත්ථො. තතො මානාහිසමයා, උපසන්තො වරිස්සසීති අපේවං අරියමග්ගෙන මානස්ස අහිසමයා ඛයා වයා පහානා පටිනිස්සග්ගා උපසන්තො නිබ්බුතො සිතිභූතො සබ්බදරථපරිලාභවිරහිතො යාව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසි, තාව සුඤ්ඤතානිමිත්තාප්පණිතානං අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන ඵලසමාපත්තිවිහාරෙන වරිස්සසි විහරිස්සසිති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

තතො පරං “ඉත්ථං සුදං හගවා” තිආදි සඬ්භිතිකාරකානං වචනං. තත්ථ ඉත්ථං සුදන්ති ඉත්ථං සු ඉදං, එවමෙවාති චුත්තං හොති. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙව. එවං ඔවදියමානො වායස්මා රාහුලො පරිපාකගතෙසු විමුත්තිපරිපාවතියෙසු ධම්මෙසු චූළරාහුලොවාදසුත්තපරියොසානෙ අනෙකෙහි දෙවතාසහස්සෙහි සද්ධිං අරහත්තෙ පතිට්ඨාසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය රාහුලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. නිග්‍රොධකප්පසුත්ත-(වඬගීසසුත්ත)-වණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති නිග්‍රොධකප්පසුත්තං, “වඩ්ඪිසසුත්ත”න්තිපි වුවවති. කා උප්පත්ති? අයමෙව යාස්ස නිදානෙ වුත්තා. තත්ථ එවං මෙනිආදීති වුත්තත්ථානෙව, යනො තානි අඤ්ඤානි ව තථාච්චානි ජඩ්ඛෙත්වා අවුත්තනයමෙව වණ්ණයිස්සාම. අග්ගාලවෙ වෙනියෙති ආලවියං අග්ගවෙනියෙ. අනුප්පන්නෙ හි හගවති අග්ගාලවගොතමකාදීති අනෙකානි වෙනියානි අහෙසුං යක්ඛනාගාදීනං භවනානි. තානි උප්පන්නෙ හගවති මනුස්සා විනාසෙත්වා විහාරෙ අකංසු, තෙනෙව ව නාමෙන වොහරිංසු. තතො අග්ගාලවවෙනියසඬ්ඛානෙ විහාරෙ විහරන්ති වුත්තං හොති. ආයස්මතො වඩ්ඪිසසුත්තානි එත්ථ ආයස්මානි පියවවනං, වඩ්ඪිසොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. සො ජාතිතො පභුති එවං වෙදිතබ්බො – සො කිර පරිබ්බාජකස්ස පුත්තො පරිබ්බාජකාය කුච්ඡිමිති ජාතො අඤ්ඤාතරං විජ්ජං ජානාති, යස්සානුභාවෙන ඡවසීසං ආකොටෙත්වා සත්තානං ගතිං ජානාති. මනුස්සාපි සුදං අත්තනො ඤාතිනං කාලකතානං සුසානතො සීසානි ආනෙත්වා තං තෙසං ගතිං පුච්ඡන්ති. සො “අසුකනිරයෙ නිබ්බත්තො, අසුකමනුස්සලොකෙ”ති වදති. තෙ තෙන විමිතිතා තස්ස ඛණ්ඩං ධනං දෙන්නි. එවං සො සකලජම්බුදීපෙ පාකටො අහොසි.

සො සතසහස්සකප්පං පුරිතපාරමී අභිනිභාරසම්පන්නො පඤ්චති පුරිසසහස්සෙහි පරිවුතො ගාමනිගමජනපදරාජධානීසු විවරන්තො සාවත්ථිං අනුප්පන්නො. තෙන ව සමයෙන හගවා සාවත්ථියං විහරති, සාවත්ථිවාසිනො පුරෙහත්තං දානං දත්වා පච්ඡාහත්තං සුනිවත්ථා සුපාරුතා පුප්ඵගන්ධාදීනි ගහෙත්වා ධම්මස්සවනත්ථාය ඡෙතවනං ගච්ඡන්ති. සො තෙ දිස්වා “මහාජනකායො කුභිං ගච්ඡති”ති පුච්ඡි. අප්පස්ස තෙ ආචික්ඛිංසු – “බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො, සො ඛණ්ණජනනියාය ධම්මං දෙසෙති, තත්ථ ගච්ඡාමා”ති. සොපි තෙහි සද්ධිං සපරිවාරො ගන්ත්වා හගවතා සද්ධිං සම්මොදිත්වා එකමන්තං නිසීදි. අප් නං හගවා ආමන්තෙසි – “කිං, වඩ්ඪිස, ජානාසි කිර තාදිසං විජ්ජං, යාය සත්තානං ඡවසීසානි ආකොටෙත්වා ගතිං පවෙදෙසී”ති? “එවං, හො ගොතම, ජානාමි”ති. හගවා නිරයෙ නිබ්බත්තස්ස සීසං ආහරාපෙත්වා දස්සෙසි, සො නබෙන ආකොටෙත්වා “නිරයෙ නිබ්බත්තස්ස සීසං හො ගොතමා”ති ආහ. එවං සබ්බගතිනිබ්බත්තානං සීසානි දස්සෙසි, සොපි තට්ථ ඤාත්වා ආරොචෙසි. අප්පස්ස හගවා බිණ්ණසවසීසං දස්සෙසි, සො පුනථපුනං ආකොටෙත්වා න අඤ්ඤාසි. තතො හගවා “අවිසයො තෙ එත්ථ වඩ්ඪිස, මමෙවෙසො විසයො, බිණ්ණසවසීස”න්ති වත්වා ඉමං ගාමමහාසි –

“ගති මිගානං පවනං, ආකාසො පක්ඛිනං ගති;
විභවො ගති ධම්මානං, නිබ්බානං අරහතො ගති”ති. (පරි. 339);

වඩ්ඪිසො ගාමං සුත්වා “ඉමං මෙ, හො ගොතම, විජ්ජං දෙහි”ති ආහ. හගවා “නායං විජ්ජා අපබ්බජිතානං සම්පජ්ජති”ති ආහ. සො “පබ්බාපෙත්වා වා මං, හො ගොතම, යං වා ඉච්ඡෙසි, තං කත්වා ඉමං විජ්ජං දෙහි”ති ආහ. තදා ව හගවතො නිග්‍රොධකප්පත්ථෙරො සම්පෙ හොති, තං හගවා ආණාපෙසි – “තෙන හි, නිග්‍රොධකප්ප, ඉමං පබ්බාපෙහි”ති. සො තං පබ්බාපෙත්වා තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං ආචික්ඛි. වඩ්ඪිසො අනුපුබ්බෙන පටිසම්භිදාප්පන්නො අරහා අහොසි. එතදග්ගෙ ව හගවතා නිද්දිට්ඨො “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං පටිභානවත්තානං යදිදං වඩ්ඪිසො”ති (අ. නි. 1.212).

එවං සමුදාගතස්ස ආයස්මතො වඩ්ඪිසස්ස උප්ප්ඤ්ඤායො වජ්ජාවජ්ජාදිඋපනිජ්ඣායනෙන එවං ලද්ධවොහාරො නිග්‍රොධකප්පො නාම ථෙරො. කප්පොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං, නිග්‍රොධමුලෙ පන අරහත්තං අධිගතත්තා “නිග්‍රොධකප්පො”ති හගවතා වුත්තො. තතො නං හික්ඛුපි එවං වොහරන්ති. සාසනෙ ථීරභාවං පත්තොති ථෙරො. අග්ගාලවෙ වෙනියෙ අවිරපරිනිබ්බුතො හොතිති තස්මිං වෙනියෙ අවිරපරිනිබ්බුතො හොති. රහොගතස්ස පටිසල්ලිනස්සානි ගණමිහා වූපකට්ඨත්තා රහොගතස්ස කායෙන, පටිසල්ලිනස්ස චිත්තෙන තෙහි තෙහි විසයෙහි පටිනිවත්තිත්වා සල්ලිනස්ස. එවං වෙනසො පරිචිතක්කො උදපාදීති ඉමිනා ආකාරෙන චිතක්කො උප්පජ්ජි. කස්මා පන උදපාදීති. අසම්මුඛත්තා දිට්ඨාසෙවනත්තා ව. අයඤ්ඤි තස්ස පරිනිබ්බානකාලෙ න සම්මුඛා අහොසි, දිට්ඨපුබ්බඤ්ඤානෙ අස්ස හත්ථකුක්කුච්චාදිපුබ්බාසෙවනං, තාදිසඤ්ඤා අබිණ්ණසවානම්පි හොති බිණ්ණසවානම්පි පුබ්බපරිවයෙන.

තථා හි පිණ්ඩොලභාරද්වාපො පච්ඡාහත්තං දිවාච්චාරත්ථාය උදෙනස්ස උය්‍යානමෙව ගච්ඡති පුබ්බෙ රාජා හුත්වා තත්ථ පරිවාරෙසීති ඉමිනා පුබ්බපරිවයෙන, ගවම්පතිත්ථෙරො තාවතිංසභවනෙ සුඤ්ඤං දෙවට්ඨානං ගච්ඡති දෙවපුත්තො හුත්වා තත්ථ පරිවාරෙසීති ඉමිනා පුබ්බපරිවයෙන. පිලිත්ථවච්ඡො හික්ඛු වසලවාදෙන සමුදාවරති අබ්බොකිණ්ණානි පඤ්ඤා ජාතිසතානි බ්‍රාහ්මණො හුත්වා තථා අභාසීති ඉමිනා පුබ්බපරිවයෙන. තස්මා අසම්මුඛත්තා දිට්ඨාසෙවනත්තා වස්ස එවං වෙනසො පරිචිතක්කො උදපාදි “පරිනිබ්බුතො තු ඛො මෙ උප්ප්ඤ්ඤායො, උදාහු නො පරිනිබ්බුතො”ති. තතො පරං උත්තානත්ථමෙව. එකංසං චීවරං කත්වාති එත්ථ පන පුන සණ්ඨාපනෙන එවං වුත්තං. එකංසන්ති ව වාමංසං පාරුපිත්වා ධීතස්සෙන අධිවවනං. යතො යථා වාමංසං පාරුපිත්වා ධීතං හොති, තථා චීවරං කත්වාති එවමස්සත්ථො වෙදිතබ්බො. සෙසං පාකටමෙව.

346. අනොමපඤ්ඤන්ති ඔමං වුවවති පරිත්තං ලාමකං, න ඔමපඤ්ඤං, අනොමපඤ්ඤං, මහාපඤ්ඤන්ති අත්ථො. දිට්ඨෙව ධම්මෙහි පච්චක්ඛමෙව, ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙහි වා අත්ථො. විචිකිච්ඡානන්ති එවරුපානං පරිචිතක්කානං. ඤාතොති පාකටො. යසස්සීති ලාභපරිවාරසම්පන්නො අභිනිබ්බුතත්තොති ගුත්තචිත්තො අපරිඛය්ගමානචිත්තො වා.

347. තයා කතන්ති නිග්‍රොධමුලෙ නිසින්තන්තා “නිග්‍රොධකප්පො”ති වදනා තයා කතන්ති යථා අත්තනා උපලක්ඛෙති, තථා භණ්ති. භගවා පන න නිසින්තන්තා එව තං තථා ආලපි, අපිව බො තත්ථ අරහත්තං පත්තන්තා. බ්‍රාහ්මණස්සාති ජාතිං සන්ධාය භණ්ති. සො කිර බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලා පබ්බජිතො. නමස්සං අවරීති නමස්සමානො විහාසි. මුත්‍යපෙක්ඛොති නිබ්බානසංඛිතං විමුත්තිං අපෙක්ඛමානො, නිබ්බානං පත්ථෙන්නොති චුත්තං හොති. දළ්භධම්මදස්සීති භගවත්තං ආලපති. දළ්භධම්මො හි නිබ්බානං අභිජ්ජනට්ඨෙත, තඤ්ච භගවා දස්සෙති. තස්මා තං “දළ්භධම්මදස්සී”ති ආභ.

348. සක්‍යාතිපි භගවත්තමෙව කුලනාමෙන ආලපති. මයම්පි සබ්බෙති නිරවසෙසපරිසං සංඛිගණ්ඨිත්වා අත්තනාං දස්සෙන්නො භණ්ති. සමන්තවක්ඛුතිපි භගවත්තමෙව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන ආලපති. සමචට්ඨිතාති සම්මා අචට්ඨිතා ආභොගං කත්වා ඨිතා. නොති අම්භාකං. සවනායාති ඉමස්ස පඤ්ඤාස්ස වෙය්‍යාකරණස්සවනත්ථාය. සොකාති සොතින්ද්‍රියාති. තුවං නො සත්ථා ත්වමනුත්තරොසීති ථුතිවචනමත්තමෙවෙනං.

349. ඡිත්තදෙව නො විචිකිච්ඡන්ති අකුසලවිචිකිච්ඡාය නිබ්බිචිකිච්ඡො සො, විචිකිච්ඡාපතිරූපකං පන තං පරිචිතක්කං සන්ධායෙවමාභ. බුහි මෙතන්ති බුහි මෙ එතං, යං මයා යාවිතොසි “තං සාවකං සක්‍යා, මයම්පි සබ්බෙ අඤ්ඤාතුමිච්ඡාම”ති, බ්‍රුවන්නො ව තං බ්‍රාහ්මණං පරිනිබ්බුතං වෙදය භූරිපඤ්ඤා මජ්ඣෙව නො භාස, පරිනිබ්බුතං ඤත්වා මහාපඤ්ඤං භගවා මජ්ඣෙව අම්භාකං සබ්බෙසං භාස, යථා සබ්බෙව මයං ජානෙය්‍යාම. සක්කොව දෙවාන සභස්සනෙත්තොති ඉදං පන ථුතිවචනමෙව. අපිවස්ස අයං අධිජ්ජායො – යථා සක්කො සභස්සනෙත්තො දෙවානං මජ්ඣෙ තෙහි සක්කවචං සම්පට්ඨිතවචනො භාසති, එවං අම්භාකං මජ්ඣෙ අම්භෙහි සම්පට්ඨිතවචනො භාසාති.

350. යෙ කෙවීති ඉමම්පි ගාථං භගවත්තං ථුතන්තොයෙව චත්තුකාමතං ජනෙතුං භණ්ති. තස්සත්ථො යෙ කෙවී අභිජ්ඣාදයො ගන්ථා තෙසං අප්පභානෙ මොහවිචිකිච්ඡානං පහානාභාවතො “මොහමග්ගා”ති ව “අඤ්ඤාණපක්ඛා”ති ව “විචිකිච්ඡට්ඨානා”ති ව වුච්චන්ති. සබ්බෙ තෙ තථාගතං පත්ථා තථාගතස්ස දෙසනාබලෙන විද්ධංසිතා න භවන්ති නස්සන්ති. කිං කාරණං? චක්ඛුඤ්ඨි එතං පරමං නරානං, යස්මා තථාගතො සබ්බගන්ථවිධමනපඤ්ඤාචක්ඛුජනනතො නරානං පරමං චක්ඛුන්ති චුත්තං හොති.

351. නො වෙ හි ජාතුති ඉමම්පි ගාථං ථුතන්තොයෙව චත්තුකාමතං ජනෙන්නොව භණ්ති. තත්ථ ජාතුති එකංසවචනං. පුරිසොති භගවත්තං සන්ධායාභ. ජොතිමන්තොති පඤ්ඤාජොතිසමන්තාගතො සාරිපුත්තාදයො. ඉදං චුත්තං හොති – යදි භගවා යථා පුරත්ථිමාදිභෙදො වාතො අබ්බසනං විහන්ති, එවං දෙසනාවෙගෙන කිලෙසෙ න විහන්තො. තථා යථා අබ්බසනෙන නිවුතො ලොකො තමොව හොති එකන්ධකාරො, එවං අඤ්ඤාණනිවුතොපි තමොවස්ස. යෙපි ඉමෙ දාති ජොතිමන්තො බායන්ති සාරිපුත්තාදයො, තෙපි නරා න තපෙය්‍යුන්ති.

352. ධීරා වාති ඉමම්පි ගාථං පුරිමනෙයෙනෙව භණ්ති. තස්සත්ථො ධීරා ව පණ්ඩිතා පුරිසා පජ්ජොතකරා භවන්ති, පඤ්ඤාපජ්ජොතං උජ්ජාදෙන්ති. තස්මා අභං තං වීර පධානවීරියසමන්තාගතො භගවා තථෙව මඤ්ඤෙ ධීරොති ව පජ්ජොතකරොත්ථෙව ව මඤ්ඤාමි. මයඤ්ඨි විපස්සිතං සබ්බධම්මෙ යථාභූතං පස්සන්තං භගවත්තං ජානන්තා එව උපාගමුම්භා, තස්මා පරිසාසු නො ආචිකරොහි කප්පං, නිග්‍රොධකප්පං ආචික්ඛ පකාසෙහීති.

353. බ්‍රිජ්ජන්ති ඉමම්පි ගාථං පුරිමනෙයෙනෙව භණ්ති. තස්සත්ථො බ්‍රිජ්ජං ගිරං එරය ලහුං අවිරායමානො වචනං භාස, වග්ගුං මනොරමං භගවා. යථා සුවණ්ණභංසො ගොවරපටික්කන්තො ජාතස්සරවනසණ්ඩං දිස්වා ගීවං පග්ගස්භ උච්චාරෙත්වා රත්තතුණ්ඛෙන සණ්ඤං අතරමානො වග්ගුං ගිරං නිකුජති නිච්ඡාරෙති, එවමෙව ත්වම්පි සණ්ඤං නිකුජ, ඉමිනා මහාපුරිසලක්ඛණඤ්ඤතරෙන බිත්ථුස්සරෙන සුවිකප්පිතෙන සුවිඨ්ථිකප්පිතෙන අභිසංඛිතෙන. එතෙ මයං සබ්බෙව උජුගතා අචික්ඛිත්තමානසා හුත්වා තව නිකුජිතං සුඤ්ඤාමාති.

354. පහිනජාතිමරණන්ති ඉමම්පි ගාථං පුරිමනෙයෙනෙව භණ්ති. තත්ථ න සෙසෙතීති අසෙසො, තං අසෙසං. සොතාපන්තාදයො විය කිඤ්චි අසෙසෙත්වා පහිනජාතිමරණන්ති චුත්තං හොති. නිග්ගස්භාති සුට්ඨු යාවිත්වා නිබන්ධිත්වා. ධොනන්ති ධුතසබ්බපාපං. වදෙස්සාමීති කථාපෙස්සාමි ධම්මං. න කාමකාරො හි පුථුජ්ජනානන්ති පුථුජ්ජනානමෙව හි කාමකාරො නත්ථි, යං පත්ථෙන්නි ඤාතුං වා චත්තුං වා, තං න සක්කොන්ති. සංඛිබ්බෙය්‍යකාරො ව තථාගතානන්ති තථාගතානං පන විමංසකාරො පඤ්ඤාපුබ්බිධගමා කිරියා. තෙ යං පත්ථෙන්නි ඤාතුං වා චත්තුං වා, තං සක්කොන්තිති අධිජ්ජායො.

355. ඉදාති තං සංඛිබ්බෙය්‍යකාරං පකාසෙන්නො “සම්පන්නවෙය්‍යාකරණ”න්ති ගාථමාභ. තස්සත්ථො – තථා හි තව භගවා ඉදං සමුප්ප්පඤ්ඤස්ස තත්ථ තත්ථ සමුග්ගහිතං චුත්තං පචන්තිතං සම්පන්නවෙය්‍යාකරණං, “සන්තතිමහාමත්තො සත්තතාලමත්තං අබ්භුගන්ත්වා පරිනිබ්බායස්සති, සුප්පබුද්ධො සක්කො සත්තමෙ දිවසෙ පට්ඨං පච්ඡිස්සති”ති එවමාදිසු අවිපරිතං දිට්ඨං. තතො පන සුට්ඨුතරං අඤ්ජලිං පණාමෙත්වා ආභ – අයමඤ්ජලි පච්ඡිමො සුප්පණාමිතො, අයමපරොපි අඤ්ජලි සුට්ඨුතරං පණාමිතො. මා මොහයිති මා නො අකථනෙන මොහයි ජානං ජානන්තො කප්පස්ස ගතිං. අනොමපඤ්ඤාති භගවත්තං ආලපති.

356. පරොවරන්ති ඉමං පන ගාථං අපරෙනපි පරියායෙන අමොහනමෙව යාවන්නො ආහ. තත්ථ පරොවරන්ති ලොකියලොකුත්තරවසෙන සුන්දරාසුන්දරං දුරෙසන්තිකං වා. අරියධම්මන්ති චතුසච්චධම්මං. විදිත්වාති පටිවිජ්ඣිත්වා. ජානන්ති සබ්බං ඤෙය්‍යාධම්මං ජානන්තො. වාචාභිකඨ්ඛාමීති යථා සම්මති සම්මතත්තො පුරියො කිලන්තො තසිතො වාරිං, එවං තෙ වාවං අභිකඨ්ඛාමී. සුතං පචස්සාති සුතසඨ්ඛාතං සද්දායතනං පචස්ස පග්ගර මුඤ්ච පචත්තෙහි. “සුතස්ස වස්සා”තිපි පාඨො, චුත්තප්පකාරස්ස සද්දායතනස්ස වුට්ඨිං වස්සාති අත්ථො.

357. ඉදානි යාදිසං වාවං අභිකඨ්ඛති, තං පකාසෙන්නො –

“යදන්ථිකං බ්‍රහ්මවරියං අවරී,
කප්පායනො කච්චිස්ස තං අමොසං;
නිබ්බායි සො ආදු සඋපාදිසෙසො,
යථා විමුත්තො අහු තං සුඤ්ඤාමා”ති. –

ගාථමාහ . තත්ථ කප්පායනොති කප්පමෙව පූජාවසෙන භණ්ති. යථා විමුත්තොති “කිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා යථා අසෙක්ඛා, උදාහු උපාදිසෙසාය යථා සෙක්ඛා”ති ප්‍රචින්නි. සෙසමෙත්ථ පාකටමෙව.

358. එවං ද්වාදසහි ගාථාහි යාවිතො භගවා තං විශාකරොන්නො –

“අච්ඡෙව්ඡි තණ්හං ඉධ නාමරූපෙ, (ඉති භගවා)
කණ්හස්ස සොතං දීඝරත්තානුසයිතං;
අතාරි ජාතිං මරණං අසෙසං,
ඉච්චවුචි භගවා පඤ්චසෙට්ඨො”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ පුරිමපදස්ස තාව අත්ථො – යාපි ඉමස්මිං නාමරූපෙ කාමතණ්හාදිභෙදා තණ්හාදීඝරත්තං අප්පභීනට්ඨෙන අනුසයිතා කණ්හනාමකස්ස මාරස්ස “සොත”න්තිපි වුච්චති, තං කණ්හස්ස සොතභූතං දීඝරත්තානුසයිතං ඉධ නාමරූපෙ තණ්හං කප්පායනො ඡින්නි. ඉති භගවාති ඉදං පනෙත්ථ සඨ්ථිතිකාරානං වචනං. අතාරි ජාතිං මරණං අසෙසන්ති සො තං තණ්හං ඡෙත්වා අසෙසං ජාතිමරණං අතාරි, අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායිති දස්සෙති. ඉච්චවුචි භගවා පඤ්චසෙට්ඨොති වඨ්ඨිසෙන පුට්ඨො භගවා එතදවොච පඤ්චන්තං පඨමසිස්සානං පඤ්චවග්ගියානං සෙට්ඨො, පඤ්චති වා සද්ධාදිහි ඉන්ද්‍රියෙහි, සීලාදිහි වා ධම්මක්ඛන්ධෙහි අතිවිසිට්ඨෙහි වක්ඛුති ව සෙට්ඨොති සඨ්ථිතිකාරානමෙවදං වචනං.

359. එවං චුත්තෙ භගවතො භාසිතමභිනන්දමානසො වඨ්ඨිසො “එස සුත්වා”තිආදිගාථායො ආහ. තත්ථ පඨමගාථාය ඉසිසත්තමාති භගවා ඉසි ව සත්තමො ව උත්තමට්ඨෙන විපස්සිසිඨිවෙස්සභූකකුසන්ධකොණාගමනකස්සපනාමකෙ ඡ ඉසයො අත්තනා සහ සත්ත කරොන්නො පාතුභූතොතිපි ඉසිසත්තමො, තං ආලපන්නො ආහ. න මං වඤ්චෙසීති යස්මා පරිනිබ්බුතො, තස්මා තස්ස පරිනිබ්බුතභාවං ඉච්ඡන්තං මං න වඤ්චෙසී, න විසංවාදෙසීති අත්ථො. සෙසමෙත්ථ පාකටමෙව.

360. දුතියගාථාය යස්මා මුත්‍යපෙක්ඛො විභාසි, තස්මා තං සන්ධායාහ “යථාචාදි තථාකාරී, අහු බුද්ධස්ස සාවකො”ති. මච්චුනො ජාලං තතන්ති තෙභූමකච්චට්ටෙ විත්ථනං මාරස්ස තණ්හාජාලං. මායාවිනොති බහුමායස්ස. “තථා මායාවිනො”තිපි කෙච්චි පඨන්ති, තෙසං යො අනෙකාහි මායාහි අනෙකක්ඛන්තුමපි භගවන්තං උපසඨ්ඨකමී, තස්ස තථා මායාවිනොති අධිප්පායො.

361. තතියගාථාය ආදීති කාරණං. උපාදානස්සාති වට්ටස්ස. වට්ටඤ්චි උපාදානබ්බට්ඨෙන ඉධ “උපාදාන”න්ති චුත්තං, තස්සෙව උපාදානස්ස ආදිං අවිජ්ජාතණ්හාදිභෙදං කාරණං අද්දස කප්පොති එවං වත්තුං වට්ටති භගවාති අධිප්පායෙන වදති. අච්චගා වතාති අතික්කන්තො වත. මච්චුධෙය්‍යන්ති මච්චු එත්ථ ධියතීති මච්චුධෙය්‍යං, තෙභූමකච්චට්ටස්සෙතං අධිච්චනං. තං සුදුන්නරං මච්චුධෙය්‍යං අච්චගා වතාති වෙදජාතො භණ්ති. සෙසමෙත්ථ පාකටමෙව.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය නිග්‍රොධකප්පසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්ත-(මහාසමයසුත්ත)-වණ්ණනා

362. පුච්ඡාමි මුනිං පහුතපඤ්ඤන්ති සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තං, “මහාසමයසුත්ත”න්තිපි වුච්චති මහාසමයදිවසෙ කථිතත්තා. කා උප්පත්ති? පුච්ඡාවසිකා උප්පත්ති. නිමිත්තබුද්ධෙන හි පුට්ඨො භගවා ඉමං සුත්තමහාසි, තං සද්ධිං

ප්‍රවීණය “සම්මාපරිබ්බාජනියසුත්ත” න්ති වුවිති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පන සාකියකොලියානං උප්පත්තිතො පභුති පොරාණෙහි වණ්ණියති.

තත්‍රායං උද්දෙසමග්ගවණ්ණනා – පට්මකප්පිකානං කිර රඤ්ඤො මහාසම්මතස්ස රොජො නාම පුත්තො අහොසි. රොජස්ස වරරොජො, වරරොජස්ස කල්‍යාණො, කල්‍යාණස්ස වරකල්‍යාණො, වරකල්‍යාණස්ස මන්ධානා, මන්ධානුස්ස වරමන්ධානා, වරමන්ධානුස්ස උපොසථො, උපොසථස්ස වරො, වරස්ස උපවරො, උපවරස්ස මසදෙවො, මසදෙවස්ස පරම්පරා චතුරාසීති ඛත්තියසහස්සානි අහෙසුං. තෙසං පරතො තයො ඔක්කාකචංසා අහෙසුං. තෙසු තතියඔක්කාකස්ස පඤ්ච මහෙසියො අහෙසුං – භත්ථා, චිත්තා, ජන්තු, ජාලිනී, විසාබානි. එකෙකිස්සා පඤ්ච පඤ්ච ඉත්ථිසතානි පරිවාරා. සබ්බජෙට්ඨයා චත්තාරො පුත්තා – ඔක්කාමුඛො, කරකණ්ඩු, භන්ථිනිකො, සිනිපුරොති; පඤ්ච ධිතරො – පියා, සුප්පියා, ආනන්දා, විජිතා, විජිතසෙනානි. එවං සා නව පුත්තෙ ලභිත්වා කාලමකාසි.

අථ රාජා අඤ්ඤං දහරං අභිරුපං රාජධිතරං ආනෙන්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සාපි ජන්තුං නාම එකං පුත්තං විජායි. තං ජන්තුකුමාරං පඤ්චමදිවසෙ අලඬිකරිත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසි. රාජා කුට්ඨො මහෙසියා වරං අදාසි. සා ඤාතකෙහි සද්ධිං මන්තෙන්වා පුත්තස්ස රජ්ජං යාචි. රාජා “නස්ස වසලි, මම පුත්තානං අන්තරායම්චිස්සි” ති නාදාසි. සා පුනස්පුනං රහො රාජානං පරිතොසෙන්වා “න, මහාරාජ, මුසාවාදො වට්ටති” තිආදිනි චත්ථා යාචති එව. අථ රාජා පුත්තෙ ආමන්තෙසි – “අහං, තාතා, තුම්භාකං කනිට්ඨං ජන්තුකුමාරං දිස්වා තස්ස මාතුයා සහසා වරං අදාසිං. සා පුත්තස්ස රජ්ජං පරිණාමෙතුං ඉච්ඡති. තුම්භෙ මමච්චයෙන ආගන්ත්වා රජ්ජං කාරෙය්‍යාථා” ති අට්ඨති අමච්චෙහි සද්ධිං උයෙයාපෙසි. තෙ හගිනියො ආදාය චතුරඬිගිනියා සෙනාය නගරා නික්ඛමිංසු. “කුමාරා පිතුඅච්චයෙන ආගන්ත්වා රජ්ජං කාරෙස්සන්ති, ගච්ඡාම නෙ උපට්ඨහාමා” ති වින්තෙන්වා බහු මනුස්සා අනුබන්ධිංසු. පට්ඨමදිවසෙ යොජනමත්තා සෙනා අහොසි, දුතියදිවසෙ ද්වියොජනමත්තා, තතියදිවසෙ තියොජනමත්තා. කුමාරා වින්තෙසුං – “මහා අයං බලකායො, සචෙ මයං කඤ්චි සාමන්තරාජානං අක්කමිත්වා ජනපදං ගණ්ඨිස්සාම, සොපි නො න පහොස්සති, කිං පරෙසං පිළං කත්වා ලද්ධරජ්ජෙන, මහා ජම්බුදිපො, අරඤ්ඤෙ නගරං මාපෙස්සාමා” ති හිමචත්තාහිමුඛා අගමිංසු.

තත්ථ නගරමාපනොකාසං පරියෙසමානා හිමචති කපිලො නාම සොරතපො තාපසො පට්චසති පොක්ඛරණ්ණිකිරෙ මහාසාකසණ්ඩො, තස්ස වසනොකාසං ගතා. සො තෙ දිස්වා පුව්ඡිත්වා සබ්බං පචත්තිං සුත්වා තෙසු අනුකම්පං අකාසි. සො කිර භුම්මජාලං නාම විජ්ජං ජානාති, යාය උද්ධං අසිනිහත්ථෙ ආකාසෙ ච හෙට්ඨා භූමියඤ්ච ගුණදොසෙ පස්සති. අට්ඨකස්මිං පදෙසෙ සුකරම්භා සිහබ්‍යග්ඝාදයො තාසෙන්වා පරිපාතෙන්ති, මණ්ඩුකමුසිකා සප්පෙ හිංසාපෙන්ති. සො තෙ දිස්වා “අයං භූමිපදෙසො පට්චිඅග්ග” න්ති තස්මිං පදෙසෙ අස්සමං මාපෙසි. තතො සො රාජකුමාරෙ ආහ – “සචෙ මම නාමෙත නගරං කරොථ, දෙමි වො ඉමං ඔකාස” න්ති. තෙ තථා පටිජානිංසු. තාපසො “ඉමස්මිං ඔකාසෙ යත්ථා චණ්ඩාලපුත්තොපි චක්කචත්තිං බලෙන අතිසෙති” ති චත්ථා “අස්සමෙ රඤ්ඤො සරං මාපෙන්වා නගරං මාපෙථා” ති තං ඔකාසං දත්වා සයං අවිදුරෙ පබ්බතපාදෙ අස්සමං කත්වා වසි. තතො කුමාරා තත්ථ නගරං මාපෙන්වා කපිලස්ස වුත්ථොකාසෙ කතත්තා “කපිලචත්ථු” ති නාමං ආරොපෙන්වා තත්ථ නිවාසං කප්පෙසුං.

අථ අමච්චා “ඉමෙ කුමාරා වයප්පත්තා, යදි නෙසං පිතා සන්තිකෙ භවෙය්‍ය, සො ආවාහවිවාහං කාරෙය්‍ය. ඉදානි පන අම්භාකං භාරො” ති වින්තෙන්වා කුමාරෙහි සද්ධිං මන්තෙසුං. කුමාරා “අම්භාකං සදිසා ඛත්තියධිතරො න පස්සාම, තාසම්පි හගිනිනං සදිසෙ ඛත්තියකුමාරෙ, ජාතිසම්භෙදඤ්ච න කරොමා” ති. තෙ ජාතිසම්භෙදභයෙන ජෙට්ඨහගිනිං මාතුට්ඨානෙ යපෙන්වා අචසෙසාහි සංවාසං කප්පෙසුං. තෙසං පිතා තං පචත්තිං සුත්වා “සක්‍යා චත, හො කුමාරා, පරමසක්‍යා චත, හො කුමාරා” ති උදානං උදානෙසි. අයං තච සක්‍යානං උප්පත්ති. වුත්තම්පි චෙතං භගවතා –

“අථ බො, අම්බට්ඨ, රාජා ඔක්කාකො අමච්චෙ පාරිසජ්ජෙ ආමන්තෙසි – ‘කහං නු බො, හො, එතරහි කුමාරා සම්මන්ති’ ති. අත්ථි, දෙව, හිමචත්තපස්සෙ පොක්ඛරණ්ණියා තිරෙ මහාසාකසණ්ඩො, තත්ථෙතරහි කුමාරා සම්මන්ති. තෙ ජාතිසම්භෙදභයා සකාහි හගිනිහි සද්ධිං සංවාසං කප්පෙන්තිති. අථ බො, අම්බට්ඨ, රාජා ඔක්කාකො උදානං උදානෙසි – ‘සක්‍යා චත, හො කුමාරා, පරමසක්‍යා චත, හො කුමාරා’ ති, තදග්ගෙ බො පන , අම්බට්ඨ, සක්‍යා පඤ්ඤායන්ති, සො ච සක්‍යානං පුබ්බපුරිසො” ති (දී. නි. 1.267).

තතො තෙසං ජෙට්ඨහගිනියා කුට්ඨරොගො උදපාදි, කොවිළාරපුප්ඵසදිසානි ගත්තානි අහෙසුං. රාජකුමාරා “ඉමාය සද්ධිං එකතො නිසජ්ජට්ඨානභොජනාදිනි කරොන්තානම්පි උපරි එස රොගො සඬිකමති” ති වින්තෙන්වා උය්‍යානකීළං ගච්ඡන්තා විය තං යානෙ ආරොපෙන්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා පොක්ඛරණ්ණං බණාපෙන්වා තං තත්ථ බාදනියභොජනියෙහි සද්ධිං පක්ඛිපිත්වා උපරි පදරං පට්චිජාදාපෙන්වා පංසුං දත්වා පක්කමිංසු. තෙන ච සමයෙන රාමො නාම රාජා කුට්ඨරොගී ඔරොධෙහි ච නාටකෙහි ච ජිගුච්ඡියමානො තෙන සංචෙගෙන ජෙට්ඨපුත්තස්ස රජ්ජං දත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා තත්ථ පණ්ණමුලප්ථානි පරිභුඤ්ජන්තො නචිරස්සෙච අරොගො සුවණ්ණචණ්ණො හුත්වා, ඉතො විතො ච විවරන්තො මහන්තං සුසිරරුක්ඛං දිස්වා තස්සබ්භන්තරෙ සොළසහත්ථප්පමාණං තං කොලාපං සොධෙත්වා, ද්වාරඤ්ච වාතපානඤ්ච කත්වා නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා තත්ථ වාසං කප්පෙසි. සො අඬිගාරකටාහෙ අග්ගිං කත්වා රත්තිං විස්සරඤ්ච සුස්සරඤ්ච සුණන්තො සයති. සො “අසුකස්මිං පදෙසෙ සිහො සද්දමකාසි, අසුකස්මිං බ්‍යග්ඝො” ති සල්ලක්ඛෙත්වා පහාතෙ තත්ථ ගන්ත්වා විසාසමංසං ආදාය පචිත්වා බාදති.

අපේකදිවසං සො පච්චුසසමයෙ අග්ගිං ජාලෙත්වා නිසීදි. තෙන ව සමයෙන තස්සා රාජධිතාය ගන්ධං ඝායිත්වා බ්‍යග්ඝො නං පදෙසං ඛණිත්වා පදරත්ථරෙ විවරමකාසි. තෙන විවරෙන සා බ්‍යග්ඝං දිස්වා භීතා විස්සරමකාසි. සො නං සද්දං සුත්වා “ඉත්ථිසද්දො එසො”ති ව සල්ලක්ඛෙත්වා පාතොව තත්ථ ගන්ත්වා “කො එත්ථා”ති ආහ. “මාතුගාමො සාමී”ති. “නික්ඛමා”ති. “න නික්ඛමාමී”ති. “කිං කාරණා”ති? “ඛත්තියකඤ්ඤා අහ”න්ති. එවං සොඛහෙ නිබ්බාපි මානමෙව කරොති. සො සබ්බං පුච්ඡිත්වා “අහමි ඛත්තියො”ති ජාතිං ආචික්ඛිත්වා “එහි දානි බීරෙ පක්ඛිත්තසප්පි විය ජාත”න්ති ආහ. සා “කුට්ඨරොගිනීමිහි සාමී, න සක්කා නික්ඛමිතු”න්ති ආහ. සො “කතකම්මො දානි අහං සක්කා නිකිච්ඡිතු”න්ති නිස්සෙණිං දත්වා නං උද්ධරිත්වා අත්තනො වසනොකාසං නෙත්වා සයං පරිභුත්තහෙසජ්ජානි එව දත්වා නචිරස්සෙව අරොගං සුවණ්ණවණ්ණමකාසි. සො තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි. සා පඨමසංවාසෙනෙව ගබ්භං ගණ්හිත්වා ද්වෙ පුත්තෙ විජායි, පුතපි ද්වෙති එවං සොළසක්ඛත්තුං විජායි. එවං තෙ ද්වත්තිංස භාතරො අහෙසුං. තෙ අනුපුබ්බෙන වුඩ්ඪිප්පත්තෙ පිතා සබ්බසිජ්ජානි සික්ඛාපෙසි.

අපේකදිවසං එකො රාමරඤ්ඤො නගරවාසී පබ්බතෙ රතනානි ගවෙසන්තො නං පදෙසං ආගතො රාජානං දිස්වා අඤ්ඤාසි. “ජානාමහං, දෙව, තුමිහෙ”ති ආහ. “කුතො ත්වං ආගතොසි”ති ව තෙන පුට්ඨො “නගරතො දෙවා”ති ආහ. තතො නං රාජා සබ්බං පවත්තිං පුච්ඡි. එවං තෙසු සමුල්ලපමානෙසු තෙ දාරකා ආගමිංසු. සො තෙ දිස්වා “ඉමෙ කෙ දෙවා”ති පුච්ඡි. “පුත්තා මෙ හණ්”ති. “ඉමෙහි දානි, දෙව, ද්වත්තිංසකුමාරෙහි පරිවුතො වනෙ කිං කරිස්සසි, එහි රජ්ජමනුසාසා”ති? “අලං, හණ, ඉධෙව සුඛ”න්ති. සො “ලද්ධං දානි මෙ කථාපාහත”න්ති නගරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො පුත්තස්සාරොවෙසි. රඤ්ඤො පුත්තො “පිතරං ආනෙස්සාමී”ති වතුරඬිගිනියා සෙනාය තත්ථ ගන්ත්වා නානප්පකාරෙහි පිතරං යාචි. සොපි “අලං, තාත කුමාර, ඉධෙව සුඛ”න්ති නෙව ඉච්ඡි. තතො රාජපුත්තො “න දානි රාජා ආගන්තුං ඉච්ඡති, හන්දස්ස ඉධෙව නගරං මාපෙමී”ති චිත්තෙත්වා නං කොලරුක්ඛං උද්ධරිත්වා සරං කත්වා නගරං මාපෙත්වා කොලරුක්ඛං අපනෙත්වා කතත්තා “කොලනගර”න්ති ව බ්‍යග්ඝපපෙ කතත්තා “බ්‍යග්ඝපජ්ජ”න්ති වාති ද්වෙ නාමානි ආරොපෙත්වා අගමාසි.

තතො වයප්පත්තෙ කුමාරෙ මාතා ආණාපෙසි – “තාතා, තුමිහාකං කපිලවත්ථුවාසිනො සකායා මාතුලා හොන්ති, ධිතරො නෙසං ගණ්හථා”ති. තෙ යං දිවසං ඛත්තියකඤ්ඤායො නදීකීළනං ගච්ඡන්ති, නං දිවසං ගන්ත්වා නදීතිත්ථං උපරුන්ධිත්වා නාමානි සාවෙත්වා පත්ථිතා පත්ථිතා රාජධිතරො ගහෙත්වා අගමංසු. සකායාරාජානො සුත්වා “හොතු හණ, අමිහාකං ඤාතකා එවා”ති තුණ්හි අහෙසුං. අයං කොලියානං උප්පත්ති.

එවං තෙසං සාකියකොලියානං අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාහවිවාහං කරොන්තානං ආගතො වංසො යාව සීහහනුරාජා, තාව චිත්ථාරතො වෙදිතබ්බො – සීහහනුරඤ්ඤො කිර පඤ්ච පුත්තා අහෙසුං – සුද්ධොදනො, අමිතොදනො, ධොතොදනො, සක්කොදනො, සුක්කොදනොති. තෙසු සුද්ධොදනෙ රජ්ජං කාරයමානෙ තස්ස පජාපතියා අඤ්ජනරඤ්ඤො ධිතාය මහාමායාදෙවියා කුච්ඡිමිහි පුරිතපාරමි මහාපුරිසො ජාතකනිදානෙ වුත්තනයෙන තුසිතපුරා වචිත්වා පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අනුපුබ්බෙන කතමහාහිනික්ඛමනො සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුක්කමෙන කපිලවත්ථුං ගන්ත්වා සුද්ධොදනමහාරාජාදයො අරියඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා ජනපදවාරිකං පක්කමිත්වා පුතපි අපරෙන සමයෙන පච්චාගන්ත්වා පන්තරසහි හික්ඛුසතෙහි සද්ධිං කපිලවත්ථුස්මිං විහරති නිග්‍රොධාරාමෙ.

තත්ථ විහරන්තෙ ව හගවති සාකියකොලියානං උදකං පටිච්ච කලහො අහොසි. කථං? නෙසං කිර උභින්නම්පි කපිලපුරකොලියපුරානං අත්තරෙ රොහිණී නාම නදී පවත්තති. සා කදාව අප්පොදකා හොති, කදාව මහොදකා. අප්පොදකකාලෙ සෙතුං කත්වා සාකියාපි කොලියාපි අත්තනො අත්තනො සස්සපායනත්ථං උදකං ආනෙත්ති. තෙසං මනුස්සා එකදිවසං සෙතුං කරොන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං හණ්ඩත්තා “අරෙ තුමිහාකං රාජකුලං හගිනිහි සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි කුක්කුටසොණසිඬගාලාදිතිරවිජානා විය, තුමිහාකං රාජකුලං සුසිරරුක්ඛෙ වාසං කප්පෙසි පියාවිල්ලිකා වියා”ති එවං ජාතිවාදෙන බුංසෙත්වා අත්තනො අත්තනො රාජුතං ආරොවෙසුං. තෙ කුද්ධා යුද්ධසජ්ජා හුත්වා රොහිණීනදීතිරං සම්පත්තා. එවං සාගරසදිසං බලං අට්ඨාසි.

අථ හගවා “ඤාතකා කලහං කරොන්ති, හන්ද, නෙ වාරෙස්සාමී”ති ආකාසෙනාගන්ත්වා ද්වින්නං සෙනානං මජ්ඣෙ අට්ඨාසි. තම්පි ආවජ්ජෙත්වා සාවත්ථිතො ආගතොති එකෙ. එවං යත්වා ව පන අත්තදණ්ඩසුත්තං (සු. නි. 941 ආදයො) අහාසි. නං සුත්වා සබ්බෙ සංවෙගප්පත්තා ආවුධානි ඡඩ්ඬෙත්වා හගවන්තං නමස්සමානා අට්ඨංසු, මහත්ඝඤ්ච ආසනං පඤ්ඤාපෙසුං. හගවා ඔරුග්ග පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිත්වා “කුඨාරිහත්ථො පුරිසො”තිආදිකං එන්දනජාතකං (ජා. 1.13.14), “වන්දාමි තං කුඤ්ජරා”තිආදිකං ලවුකිකජාතකං (ජා. 1.5.39).

“සම්මොදමානා ගච්ඡන්ති, ජාලමාදාය පක්ඛිනො;
යදා තෙ විවදිස්සන්ති, තදා එහින්නි මෙ වස”න්ති. (ජා. 1.1.33) –

ඉමං වට්ටකජාතකඤ්ච කපෙත්වා පුත තෙසං චිරකාලප්පවත්තං ඤාතිභාවං දස්සෙන්නො ඉමං මහාවංසං කපෙසි. තෙ “පුබ්බෙ කිර මයං ඤාතකා එවා”ති අතිවිය පසීදිංසු. තතො සකායා අඬ්ඪතෙයාකුමාරසතෙ, කොලියා අඬ්ඪතෙයාකුමාරසතෙහි පඤ්ච කුමාරසතෙ හගවතො පරිවාරත්ථාය අදංසු. හගවා තෙසං පුබ්බහෙතුං දිස්වා “එථ හික්ඛවො”ති ආහ. තෙ සබ්බෙ ඉද්ධියා නිබ්බත්තඅට්ඨපරික්ඛාරයුත්තා ආකාසෙ අබ්භුගන්ත්වා ආගම්ම හගවන්තං

වන්දිත්වා අටියංසු. හගවා තෙ ආදාය මහාවනං අගමාසි. තෙසං පජාපතියො දුතෙ පාහෙසුං, තෙ තාහි නානප්පකාරෙහි පලොභියමානා උක්කණ්ඨියංසු. හගවා තෙසං උක්කණ්ඨිතභාවං ඤත්වා හිමවන්තං දස්සෙත්වා තත්ථ කුණාලජාතකකථාය (ජා. 2.21.289 කුණාලජාතකං) තෙසං අනභිරතීං විනොදෙතුකාමො ආහ – “දිට්ඨපුබ්බො වො, හික්ඛවෙ, හිමවා”ති? “න හගවා”ති. “එථ, හික්ඛවෙ, පෙක්ඛට්ඨා”ති අත්තනො ඉද්ධියා තෙ ආකාසෙන නෙත්තො “අයං සුවණ්ණපබ්බතො, අයං රජතපබ්බතො, අයං මණ්ණපබ්බතො”ති නානප්පකාර පබ්බතෙ දස්සෙත්වා කුණාලදහෙ මනොසිලාතලෙ පටිවුට්ඨාසි. තතො “හිමවන්තෙ සබ්බෙ චතුප්පදබ්බුප්පදාදිහෙදා තිරච්ඡානගතා පාණා ආගච්ඡන්තු, සබ්බෙසඤ්ච පච්ඡතො කුණාලසකුණො”ති අධිට්ඨාසි. ආගච්ඡන්තෙ ච තෙ ජාතිනාමනිරුත්තිවසෙන චණ්ණොත්තො “එතෙ, හික්ඛවෙ, හංසා, එතෙ කොඤ්චා, එතෙ චක්කවාකා, කරච්ඡා, හත්ථිසොණ්ඩකා, පොක්ඛරසාතකා”ති තෙසං දස්සෙසි.

තෙ විමිහිතහදයා පස්සන්තා සබ්බපච්ඡතො ආගච්ඡන්තං ද්විති දිජ්ඣකඤ්ඤාහි මුඛතුණ්ඩකෙන ඩංසිත්වා ගහිතකට්ඨවෙමජ්ඣෙ නිසින්තං සහස්සදිජ්ඣකඤ්ඤාපරිවාරං කුණාලසකුණං දිස්වා අච්ඡරියබ්බුතචිත්තජාතා හගවන්තං ආහංසු – “කච්චි, හන්තෙ, හගවාපි ඉධ කුණාලරාජා භුතපුබ්බො”ති? “ආම, හික්ඛවෙ, මයාවෙස කුණාලවංසො කතො. අතිතෙ හි මයං චත්තාරො ජනා ඉධ වසිමිහා – නාරදො දෙවිලො ඉසි, ආනන්දො ගිජ්ඣරාජා, පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො, අහං කුණාලො සකුණො”ති සබ්බං මහාකුණාලජාතකං කථෙසි. තං සුත්වා තෙසං හික්ඛුනං පුරාණදුතිසිකායො ආරබ්භ උප්පන්නා අනභිරතී වූපසන්නා. තතො තෙසං හගවා සච්චකථං කථෙසි, කථාපරියොසානෙ සබ්බපච්ඡිමකො සොතාපන්නො, සබ්බඋපරිමො අනාගාමී අහොසි, එකොපි පුපුප්පතො වා අරහා වා නත්ථි. තතො හගවා තෙ ආදාය පුනදෙව මහාවනෙ ඔරුහි. ආගච්ඡමානා ච තෙ හික්ඛු අත්තනොච ඉද්ධියා ආගච්ඡංසු.

අථ තෙසං හගවා උපරිමග්ගත්ථාය පුන ධම්මං දෙසෙසි. තෙ පඤ්චසතාපි විපස්සනං ආරහිත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු. පඨමං පත්තො පඨමමෙව අගමාසි “හගවතො ආරොචෙස්සාමි”ති. ආගන්ත්වා ච “අභිරමාමහං හගවා, න උක්කණ්ඨාමි”ති වත්වා හගවන්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. එවං තෙ සබ්බෙහි අනුක්කමෙන ආගන්ත්වා හගවන්තං පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසු ජෙට්ඨමාසඋපොසථදිවසෙ සායන්හසමයෙ. තතො පඤ්චසතඛිණාසවපරිවුතං වරබුද්ධාසනෙ නිසින්තං හගවන්තං යපෙත්වා අසඤ්ඤසත්තෙ ච අරූපබ්බුත්තො ච සකලදසසහස්සචක්කවාලෙ අවසෙසදෙවනාදයො මභිගලසුත්තචණ්ණනායං චුත්තනයෙන සුමුමත්තභාවෙ නිමිතීන්ත්වා සම්පරිවාරෙසු. “විචිත්‍රපටිභානං ධම්මදෙසනං සොස්සාමා”ති. තත්ථ චත්තාරො ඛිණාසවබ්බුත්තො සමාපත්තිතො වුට්ඨාය බ්‍රහ්මගණං අපස්සන්තා “කුහිං ගතා”ති ආචජ්ජෙත්වා තමත්ථං ඤත්වා පච්ඡා ආගන්ත්වා ඔකාසං අලභමානා චක්කවාලමුද්ධනි යත්වා පච්චෙකගාථායො අභාසිංසු. යථාහ –

“අථ බො චතුන්තං සුද්ධාවාසකායිකානං දෙවනානං එතදහොසි – ‘අයං, බො, හගවා සක්කෙසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං මහාවනෙ මහතා හික්ඛුසඬ්ඨෙසෙන සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි හික්ඛුසතෙහි සබ්බෙහෙව අරහත්තෙහි. දසහි ච ලොකධාතුහි දෙවතා යෙභුයොපන සන්තිපතිනා හොන්ති හගවන්තං දස්සනාය හික්ඛුසඬ්ඨසඤ්ච . යංනුන මයමිපි යෙන හගවා තෙනුපසඬ්ඨකමෙය්‍යාම, උපසඬ්ඨකමීත්වා හගවතො සන්තිකෙ පච්චෙකං ගාථං භාසෙය්‍යාමා”ති (දී. නි. 2.331; සං. නි. 1.37).

සබ්බං සගාථාවග්ගෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. එවං ගන්ත්වා ච තත්ථ එකො බ්‍රහ්මා පුරත්ථිමචක්කවාලමුද්ධනි ඔකාසං ලභිත්වා තත්ථ ධීතො ඉමං ගාථං අභාසි –

“මහාසමයො පවනස්මිං...පෙ....
දක්ඛිතායෙ අපරාජිතසඬ්ඨි”න්ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

ඉමඤ්චස්ස ගාථං භාසමානස්ස පච්ඡිමචක්කවාලපබ්බතෙ ධීතො සද්දං අස්සොසි.

දුතියො පච්ඡිමචක්කවාලමුද්ධනි ඔකාසං ලභිත්වා තත්ථ ධීතො තං ගාථං සුත්වා ඉමං ගාථං අභාසි –

“තත්‍ර හික්ඛවො සමාදහංසු...පෙ....
ඉන්ද්‍රියානි රක්ඛන්ති පණ්ඩිතා”ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

තතියො දක්ඛිණචක්කවාලමුද්ධනි ඔකාසං ලභිත්වා තත්ථ ධීතො තං ගාථං සුත්වා ඉමං ගාථං අභාසි –

“ඡෙත්වා බීලං ඡෙත්වා පලිසං...පෙ.... සුසුනාගා”ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

චතුත්ථො උත්තරචක්කවාලමුද්ධනි ඔකාසං ලභිත්වා තත්ථ ධීතො තං ගාථං සුත්වා ඉමං ගාථමභාසි –

“යෙ කෙච්චි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ...පෙ....
දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති”ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

තස්සපි තං සද්දං දක්ඛණවක්කවාළමුද්ධනි යිතො අස්සොසි. එවං තදා ඉමෙ වත්තාරො බ්‍රහ්මානො පරිසං
ථොමෙත්වා යීතා අහෙසුං, මහාබ්‍රහ්මානො එකවක්කවාළං ඡාදෙත්වා අට්ඨංසු.

අප්භගවා දෙවපරිසං ඔලොකෙත්වා භික්ඛුනං ආරොවෙසී – “යෙපි තෙ, භික්ඛවෙ, අහෙසුං අතීතමද්ධානං
අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා, තෙසමපි භගවත්තානං එතප්පරමායෙව දෙවතා සන්නිපතිතා අහෙසුං. සෙය්‍යාපාපි මය්‍හං
එතරහි, යෙපි තෙ, භික්ඛවෙ, හවිස්සන්ති අනාගතමද්ධානං අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා, තෙසමපි භගවත්තානං
එතප්පරමායෙව දෙවතා සන්නිපතිතා හවිස්සන්ති සෙය්‍යාපාපි මය්‍හං එතරහි”ති. තතො තං දෙවපරිසං
හබ්බාහබ්බවසෙන ද්විධා විහජී “එත්තකා හබ්බා, එත්තකා අහබ්බා”ති. තත්ථ “අහබ්බපරිසා බුද්ධසතෙපි ධම්මං
දෙසෙන්නෙ න බුද්ධකි, හබ්බපරිසා සක්කා බොධෙතු”න්ති ඤාත්වා පුන හබ්බපුග්ගලෙ වරියවසෙන ඡධා විහජී
“එත්තකා රාගවර්තා, එත්තකා දොස-මොහ-විතක්ක-සද්ධා-බුද්ධිවර්තා”ති. එවං වරියවසෙන පරිග්ගහෙත්වා “අස්සා
පරිසාය කිදිසා ධම්මදෙසනා සප්පායා”ති ධම්මකථං විචිතිත්වා පුන තං පරිසං මනසාකාසී – “අත්තප්ඤාසයෙන නු
බො ඡානෙය්‍යා, පරප්ඤාසයෙන, අට්ඨප්පත්තිවසෙන, පුච්ඡාවසෙනා”ති. තතො “පුච්ඡාවසෙන ඡානෙය්‍යා”ති ඤාත්වා
“පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං සමත්ථො අත්ථි, නත්ථි”ති පුන සකලපරිසං ආවජ්ජෙත්වා “නත්ථි කොචි”ති ඤාත්වා “සවෙ අහමෙව
පුච්ඡිත්වා අහමෙව විස්සජ්ජෙය්‍යං, එවමස්සා පරිසාය සප්පායං න හොති. යංනුනාහං නිම්මිතබුද්ධං මාපෙය්‍යන්ති
පාදකප්ඤානං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය මනොමයිද්ධියා අභිසංඛරිත්වා නිම්මිතබුද්ධං මාපෙසී. සබ්බභිගපච්චඩ්ඨි
ලක්ඛණසම්පන්නො පත්තව්වරධරො ආලොකිතවිලොකිතාදිසම්පන්නො හොතු”ති අධිට්ඨානවිත්තෙන සහ
පාතුරහොසී. සො පාචිතලොකධාතුතො ආගන්ත්වා භගවතො සමසමෙ ආසනෙ නිසින්තො එවං ආගන්ත්වා යාති
භගවතා ඉමමිහි සමාගමෙ වරියවසෙන ඡ සුත්තානි (සු. නි. 854 ආදයො, 868 ආදයො, 884 ආදයො, 901 ආදයො, 921
ආදයො) කථිතානි. සෙය්‍යාදිං – පුරාහෙදසුත්තං කලහවිවාදසුත්තං චූළබ්‍රහ්මං මහාබ්‍රහ්මං තුවට්ඨං ඉදමෙව
සම්මාපරිබ්බාජනීයන්ති. තෙසු රාගවර්තදෙවතානං සප්පායවසෙන කථෙතබ්බස්ස ඉමස්ස සුත්තස්ස පවත්තනත්ථං
පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො “පුච්ඡාමි මුනිං පහුතපඤ්ඤ”න්ති ඉමං ගාථමාහ.

තත්ථ පහුතපඤ්ඤන්ති මහාපඤ්ඤං. තිණ්ණන්ති වතුරොසතිණ්ණං. පාරභිගතන්ති නිබ්බානප්පත්තං.
පරිනිබ්බතන්ති සලපාදිසෙසනිබ්බානවසෙන පරිනිබ්බතං. යීතත්තන්ති ලොකධම්මෙහි අකම්පනීයවිත්තං. නික්ඛම්ම
සරා පනුජ්ජ කාමෙති වත්ථුකාමෙ පනුදිත්වා සරාවාසා නික්ඛම්ම. කථං භික්ඛු සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යාති
සො භික්ඛු කථං ලොකෙ සම්මා පරිබ්බජෙය්‍ය විහරෙය්‍ය අනුපලිත්තො ලොකෙන හුත්වා, ලොකං අතික්කමෙය්‍යාති
චුත්තං හොති. සෙසමෙත්ථ චුත්තනයමෙව.

363. අප්භගවා යස්මා ආසවක්ඛයං අප්පත්වා ලොකෙ සම්මා පරිබ්බජන්තො නාම නත්ථි, තස්මා තස්මිං
රාගවර්තාදිවසෙන පරිග්ගහිතෙ සබ්බපුග්ගලසමුහෙ තං තං තෙසං තෙසං සමානදොසානං දෙවතාගණානං
ආචිණ්ණදොසප්පහානත්ථං “යස්ස මඬිගලා”ති ආරහිත්වා අරහත්තනිකුටෙනෙව බිණ්ණසව්පට්ඨදං පකාසෙන්නො
පන්නරස ගාථායො අහාසී.

තත්ථ පට්මගාථාය තාව මඬිගලාති මඬිගලසුත්තෙ චුත්තානං දිට්ඨමඬිගලාදීනමෙන අධිවචනං. සමුහතාති සුට්ඨු
ඌහතා පඤ්ඤාසත්ථෙත සමුච්ඡින්නා. උප්පාතාති “උක්කාපාතදිසාධාහාදයො එවං විපාකා හොන්ති”ති එවං පවත්තා
උප්පාතාහිනිවෙසා. සුපිනාති “පුබ්බණ්ණසමයෙ සුපිනං දිස්වා ඉදං නාම හොති, මජ්ඣන්තිකාදීසු ඉදං, වාමපස්සෙන
සයතා දිට්ඨෙ ඉදං නාම හොති, දක්ඛණපස්සාදීහි ඉදං, සුපිනන්තෙ වන්දං දිස්වා ඉදං නාම හොති, සුරියාදයො දිස්වා
ඉද”න්ති එවං පවත්තා සුපිනාහිනිවෙසා. ලක්ඛණාති දණ්ඩලක්ඛණවත්ථලක්ඛණාදිපායං පටිත්වා “ඉමිනා ඉදං නාම
හොති”ති එවං පවත්තා ලක්ඛණාහිනිවෙසා. තෙ සබ්බෙපි බ්‍රහ්මජාලෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. සො
මඬිගලදොසවිප්පහිනොති අට්ඨන්තිංස මහාමඬිගලාති යපෙත්වා අවසෙසා මඬිගලදොසා නාම. යස්ස පනෙතෙ
මඬිගලාදයො සමුහතා, සො මඬිගලදොසවිප්පහිනො හොති. අප්භගවා මඬිගලානඤ්ච උප්පාතාදිදොසානඤ්ච පහිනන්තා
මඬිගලදොසවිප්පහිනො හොති, න මඬිගලාදීහි සුද්ධිං පච්චෙති අරියමග්ගස්ස අධිගතන්තා. තස්මා සම්මා සො ලොකෙ
පරිබ්බජෙය්‍ය, සො බිණ්ණසවො සම්මා ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍ය අනුපලිත්තො ලොකෙනාති.

364. දුතියගාථාය රාගං විනයෙථ මානුසෙසු, දිබ්බෙසු කාමෙසු වාපි භික්ඛුති මානුසෙසු ව දිබ්බෙසු ව කාමගුණෙසු
අනාගාමීග්ගෙන අනුප්පත්තිධම්මතං නෙන්නො රාගං විනයෙථ. අතික්කම්ම හවං සමෙච්ච ධම්මන්ති එවං රාගං
විනෙත්වා තතො පරං අරහත්තමග්ගෙන සබ්බප්පකාරතො පරිඤ්ඤාභිසමයාදයො සාධෙන්නො චතුසච්චහෙදම්පි
සමෙච්ච ධම්මං ඉමාය පටිපදාය තිව්ධම්පි අතික්කම්ම හවං. සම්මා සොති සොපි භික්ඛු සම්මා ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍ය.

365. තතියගාථාය “අනුරොධවිරොධවිප්පහිනො”ති සබ්බවත්ථුසු පහිනරාගදොසො. සෙසං චුත්තනයමෙව
සබ්බගාථාසු ව “සොපි භික්ඛු සම්මා ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යා”ති යොජෙතබ්බං. ඉතො පරඤ්ඤි යොජනම්පි අවත්වා
අචුත්තනයමෙව වණ්ණයිස්සාම.

366. චතුත්ථගාථාය සත්තසංඛාරවසෙන දුට්ඨං පියඤ්ච අප්පියඤ්ච වෙදිතබ්බං, තත්ථ ඡන්දරාගපටිස්ප්පහානෙන
හිත්වා. අනුපාදායාති චතුහි උපාදානෙහි කඤ්චි ධම්මං අග්ගහෙත්වා. අනිස්සිතො කුහිඤ්චිති අට්ඨසතහෙදෙන
තණ්හානිස්සයෙන ද්වාසට්ඨිහෙදෙන දිට්ඨිනිස්සයෙන ව කුහිඤ්චි රූපාදිධම්මෙ හවෙ වා අනිස්සිතො. සංයොජනියෙහි

විජ්‍යමුක්තොති සබ්බෙපි තෙභූමකධම්මා දසවිධසංයොජනස්ස විසයත්තා සංයොජනියා, තෙහි සබ්බප්පකාරතො මග්ගභාවනාය පරිඤ්ඤාතත්තා ව විජ්‍යමුක්තොති අත්ථො. පඨමපාදෙන චෙත්ථ රාගදොසප්පහානං චූත්තං, දුතියෙන උපාදානනිස්සයාභාවො, තතියෙන සෙසාකුසලෙහි අකුසලචත්ථුහි ව විජ්‍යමොක්ඛො. පඨමෙන වා රාගදොසප්පහානං, දුතියෙන තදුපායො, තතියෙන තෙසං පභීනත්තා සංයොජනියෙහි විජ්‍යමොක්ඛොති චෙදිතබ්බො.

367. පඤ්චමගාථාය උපධිසුති ඛන්ධුපධිසු. ආදානන්ති ආදානබ්බවයෙන තෙයෙව චූච්චන්ති. අනඤ්ඤනෙයොති අනිච්චාදිනං සුදිට්ඨත්තා “ඉදං සෙයො”ති කෙනවි අනෙතබ්බො. සෙසං උත්තානපදත්ථමෙව. ඉදං චූත්තං හොති – ආදානෙසු චතුත්ථමග්ගෙන සබ්බසො ඡන්දරාගං විනෙන්වා සො විනිතඡන්දරාගො, තෙසු උපධිසු න සාරමෙති, සබ්බෙ උපධි අසාරකත්තෙනෙව පස්සති. තතො තෙසු දුච්චෙධාපි නිස්සයෙන අනිස්සිතො අඤ්ඤන වා කෙනවි “ඉදං සෙයො”ති අනෙතබ්බො බිණාසවො භික්ඛු සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙයා.

368. ඡට්ඨගාථාය අචිරුද්ධොති එතෙසං තිණ්ණං දුච්චරිතානං පභීනත්තා සුචරිතෙහි සද්ධිං අචිරුද්ධො. විදිත්වා ධම්මන්ති මග්ගෙන චතුසච්චධම්මං ඤාත්වා. නිබ්බානපදාභිපත්ථයානොති අනුපාදිසෙසං ඛන්ධපරිනිබ්බානපදං පත්ථයමානො. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

369. සත්තමගාථාය අක්කුටියොති දසහි අක්කොසචත්ථුහි අභිසත්තො. න සන්ධියෙථාති න උපනස්භෙථ න කුප්පෙයා. ලද්ධා පරභොජනං න මජ්ජෙති පරෙහි දිත්තං සද්ධාදෙයං ලභිත්වා “අහං ඤාතො යසස්සි ලාභී”ති න මජ්ජෙයා. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

370. අට්ඨමගාථාය ලොභන්ති විසමලොභං. භවන්ති කාමභවාදිභවං. එවං ද්විති පදෙහි භවභොගගණ්භා චූත්තා. පුරිමෙන වා සබ්බාපි තණ්හා, පච්ඡිමෙන කම්මභවො. විරතො ඡෙදනබන්ධනා වාති එවමෙනෙසං කම්මකිලෙසානං පභීනත්තා පරසත්තඡෙදනබන්ධනා ව විරතොති. සෙසං චූත්තනයමෙව.

371. නවමගාථාය සාරුප්පං අත්තනො විදිත්වාති අත්තනො භික්ඛුභාවස්ස පතිරුපං අනෙසනාදිං පභාය සම්මාඵසනාදිආජීවසුද්ධිං අඤ්ඤාඤ්ච සම්මාපටිපත්තිං තත්ථ පතිට්ඨහනෙන විදිත්වා. න හි ඤාතමත්තෙනෙව කිඤ්චි හොති. යථාතථියන්ති යථාතථං යථාභූතං. ධම්මන්ති ඛන්ධායතනාදිභෙදං යථාභූතඤ්ඤානෙ, චතුසච්චධම්මං වා මග්ගෙන විදිත්වා. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

372. දසමගාථාය සො නිරාසො අනාසිසානොති යස්ස අරියමග්ගෙන විනාසිතත්තා අනුසයා ව න සන්ති, අකුසලමූලා ව සමුහතා, සො නිරාසො නිත්තණ්හො හොති. තතො ආසාය අභාවෙන කඤ්චි රූපාදිධම්මං නාසිසති. තෙනාහ “නිරාසො අනාසිසානො”ති. සෙසං චූත්තනයමෙව.

373. එකාදසමගාථාය ආසවබ්බිණොති බිණවතුරාසවො. පභීනමානොති පභීනනවට්ඨමානො. රාගපථන්ති රාගවිසයභූතං තෙභූමකධම්මජානං. උපාතිවත්තොති පරිඤ්ඤාපහානෙහි අතික්කන්තො. දන්තොති සබ්බද්වාරවිසෙවනං භිත්වා අරියෙන දමථෙන දන්තභූමිං පත්තො. පරිනිබ්බුතොති කිලෙසග්ගිචූපසමෙන සිතිභූතො. සෙසං චූත්තනයමෙව.

374. ද්වාදසමගාථාය සද්ධොති බුද්ධාදිගුණෙසු පරප්පච්චයවිරහිතත්තා සබ්බාකාරසම්පන්නෙන අචෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො, න පරස්ස සද්ධාය පටිපත්තියං ගමනභාවෙන. යථාහ – “න බ්වාහං එත්ථ භන්තෙ භගවතො සද්ධාය ගච්ඡාමි”ති (අ. නි. 5.34). සුතවාති වොසිතසුතකිච්චත්තා පරමත්ථිකසුතසමන්තාගතො. නියාමදස්සිති සංසාරකන්තාරමුළ්භෙ ලොකෙ අමතපුරගාමීතො සම්මත්තනියාමභූතස්ස මග්ගස්ස දස්සාවි, දිට්ඨමග්ගොති චූත්තං හොති. වග්ගගතෙසු න වග්ගසාරීති වග්ගගතා නාම ද්වාසට්ඨිදිට්ඨගතිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤං පටිලොමත්තා, එවං වග්ගාති දිට්ඨිහි ගතෙසු සත්තෙසු න වග්ගසාරී – “ඉදං උච්ඡිප්පිස්සති, ඉදං තථෙව භවිස්සති”ති එවං දිට්ඨිවසෙන අගමනතො. පටිසන්ති පටිසාතකං, චිත්තවිසාතකන්ති චූත්තං හොති. දොසවිසෙසනමෙවෙනං. විනෙය්‍යාති විනෙන්වා. සෙසං චූත්තනයමෙව.

375. තෙරසමගාථාය සංසුද්ධජිනොති සංසුද්ධෙන අරහත්තමග්ගෙන විජිතකිලෙසො. විචට්ටච්ඡදොති විචට්ටරාගදොසමොභජදනො. ධම්මෙසු වසීති චතුසච්චධම්මෙසු වසිප්පත්තො. න භිස්ස සක්කා තෙ ධම්මා යථා ඤාතා කෙනවි අඤ්ඤා ඤාතා, තෙන බිණාසවො “ධම්මෙසු වසී”ති චූච්චති. පාරගුති පාරං චූච්චති නිබ්බානං, තං ගතො, සඋපාදිසෙසවසෙන අධිගතොති චූත්තං හොති. අනෙජොති අපගතතණ්භාවලතො. සඬබාරනිරොධඤ්ඤාණකුසලොති සඬබාරනිරොධො චූච්චති නිබ්බානං, තම්හි ඤාණං අරියමග්ගපඤ්ඤා, තත්ථ කුසලො, චතුක්ඛන්තුං භාවිතත්තා ඡෙකොති චූත්තං හොති.

376. චුද්දසමගාථාය අතීතෙසුති පචන්තිං පත්වා අතික්කන්තෙසු පඤ්චක්ඛන්ධෙසු. අනාගතෙසුති පචන්තිං අප්පත්තෙසු පඤ්චක්ඛන්ධෙසු එව. කප්පාතීතොති “අහං මම”න්ති කප්පනං සබ්බම්පි වා තණ්හාදිට්ඨිකප්පං අතීතො. අනිච්ච සුද්ධිපඤ්ඤොති අනිච්ච සුද්ධිපඤ්ඤො, අතික්කම්ත්වා වා සුද්ධිපඤ්ඤො. කිං අතික්කම්ත්වා? අද්ධන්තයං. අරභා

හි ය්වායං අවිජ්ජාසංඛාරසංඛාරානො අතීතො අද්ධා, ජාතිජරාමරණසංඛාරානො අනාගතො අද්ධා, විඤ්ඤාණාදිභවපරියන්තො පච්චුප්පන්තො ච අද්ධා, තං සබ්බමිපි අතික්කම්ම කඬ්ඛං චිත්තරත්තං පරමසුද්ධිපත්තපඤ්ඤො භුත්වා යීතො. තෙන චුච්චති “අතිච්ච සුද්ධිපඤ්ඤො”ති. සබ්බායතනෙහිති ද්වාදසභායතනෙහි. අරභා හි එවං කප්පාතිතො. කප්පාතිත්තං අතිච්ච සුද්ධිපඤ්ඤත්තං ච ආයතිං න කිඤ්ච ආයතනං උපෙති. තෙනාහ – “සබ්බායතනෙහි විජ්ජමුත්තො”ති.

377. පන්නරසමගාථාය අඤ්ඤාය පදන්ති යෙ තෙ “සච්චානං චතුරො පදා”ති චුත්තා, තෙසු එකෙකපදං පුබ්බභාගසච්චවචත්ථාපනපඤ්ඤාය ඤත්වා. සමෙච්ච ධම්මන්ති තතො පරං චතුහි අරියමග්ගෙහි චතුසච්චධම්මං සමෙච්ච. චිවටං දිස්වාන පහනාමාසවානන්ති අථ පච්චවෙක්ඛණඤාණෙන ආසවක්ඛයසඤ්ඤිතං නිබ්බානං චිවටං පාකටමනාවටං දිස්වා. සබ්බුපධිනං පරික්ඛයාති සබ්බෙසං ඛන්ධකාමගුණකිලෙසාහිසංඛාරභෙදානං උපධිනං පරික්ඛිණත්තං කත්ථවි අසප්පමානො හික්ඛු සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යා විහරෙය්‍යා, අනල්ලියන්තො ලොකං ගච්ඡෙය්‍යාති දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

378. තතො සො නිමිමිතො ධම්මදෙසනං ථොමෙන්තො “අද්ධා හි භගවා”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ යො සො එවං විහාරීති යො සො මඬිගලාදීනි සමුහනින්වා සබ්බමඬිගලදොසප්පහනවිහාරී, යොපි සො දිබ්බමානුසකෙසු කාමෙසු රාගං විනෙය්‍යා භවාතික්කම්ම ධම්මාහිසමයවිහාරීති එවං තාය තාය ගාථාය නිද්දිට්ඨහික්ඛුං දස්සෙන්තො ආහ. සෙසං උත්තානමෙව. අයං පන යොජනා – අද්ධා හි භගවා තථෙව එතං යං ත්වං “යස්ස මඬිගලා සමුහතා”තිආදීනි චත්වා තස්සා තස්සා ගාථාය පරියොසානෙන “සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යා”ති අච්ච. කිං කාරණං? යො සො එවං විහාරී හික්ඛු, සො උත්තමෙන දමටෙන දන්තො, සබ්බානි ච දසපි සංයොජනානි චතුරො ච යොගෙ චිතිවත්තො භොති. තස්මා සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යා, නත්ථි මෙ එත්ථ විචිකිච්ඡාති ඉති දෙසනාථොමනගාථමිපි චත්වා අරභත්තනිකුටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. සුත්තපරියොසානෙන කොට්ඨසතසභස්සදෙවතානං අග්ගඵලප්පත්ති අහොසි, සොනාපත්තිසකදාගාමීඅනාගාමීඵලප්පත්තා පන ගණනතො අසංඛිබ්බෙය්‍යාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තවණ්ණනා

නිට්ඨිතා.

14. ධම්මිකසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති ධම්මිකසුත්තං. කා උප්පත්ති? නිට්ඨමානෙ කිර භගවති ලොකනාථෙ ධම්මිකො නාම උපාසකො අහොසි නාමෙන ච පටිපත්තියා ච. සො කිර සරණසම්පන්නො සීලසම්පන්නො ඛුස්සුතො පිටකත්තයධරො අනාගාමී අභිඤ්ඤාලාභී ආකාසවාරී අහොසි. තස්ස පරිවාරා පඤ්චසනා උපාසකා, තෙපි තාදිසා එව අහෙසු. තස්සෙකදිවසං උපොසථිකස්ස රහොගතස්ස පටිසල්ලිතස්ස මජ්ඣිමයාමාවසානසමයෙ එවං පරිචිතක්කො උදපාදි – “යංනුනාහං අගාරියඅනගාරියානං පටිපදං පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති. සො පඤ්චහි උපාසකසතෙහි පරිචුතො භගවන්තං උපසංඝිකම්ත්වා තමත්ථං පුච්ඡී, භගවා චස්ස බ්‍යාකාසි. තත්ථ පුබ්බෙ වණ්ණිතසදිසං චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං, අපුබ්බං වණ්ණසිසාම.

379. තත්ථ පට්ඨගාථාය තාව කථංකරොති කථං කරොන්තො කථං පටිපජ්ජන්තො. සාධු භොතිති සුන්දරො අනවජ්ජො අත්ථසාධනො භොති. උපාසකාසෙති උපාසකාඉච්චෙව චුත්තං භොති. සෙසමත්ථතො පාකටමෙව. අයං පන යොජනා – යො වා අගාරා අනගාරමෙති පබ්බජති, යෙ වා අගාරිනො උපාසකා, එතෙසු දුට්ඨෙසු සාවකෙසු කථංකරො සාවකො සාධු භොතිති.

380-1. ඉදානි එවං පුට්ඨස්ස භගවතො බ්‍යාකරණසමත්ථතං දීපෙන්තො “තුච්ඤ්ඤි”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ ගතින්ති අප්ඤ්ඤාසයගතිං. පරායණන්ති නිජ්ජන්ති. අථ වා ගතින්ති නිරයාදිපඤ්චප්පභෙදං. පරායණන්ති ගතීතො පරං අයනං ගතිවිජ්ජමොක්ඛං පරිනිබ්බානං, න චත්ථි තුලෙය්‍යාති තයා සදිසො නත්ථි. සබ්බං තුචං ඤාණමචෙච්ච ධම්මං, පකාසෙසි සත්තෙ අනුකම්පමානොති ත්වං භගවා යදන්ථි ඤෙය්‍යාං නාම, තං අනවසෙසං අචෙච්ච පටිවිජ්ඣන්ත්වා සත්තෙ අනුකම්පමානො සබ්බං ඤාණඤ්ච ධම්මඤ්ච පකාසෙසි. යං යං යස්ස හිතං භොති, තං තං තස්ස ආවිකාසියෙව දෙසෙසියෙව, න තෙ අත්ථි ආවරියමුට්ඨිති චුත්තං භොති. විරොවසි විමලොති මූලරජාදිවිරහිතො විය චන්දො, රාගාදිමලාභාවෙන විමලො විරොවසි. සෙසමෙන්ථ උත්තානත්ථමෙව.

382. ඉදානි යෙසං තදා භගවා ධම්මං දෙසෙසි, තෙ දෙවපුත්තෙ කිත්තෙන්වා භගවන්තං පසංසන්තො “ආගඤ්ඡී තෙ සන්තිකෙ”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ නාගරාජා එරාවණො නාමාති අයං කිර එරාවණො නාම දෙවපුත්තො කාමරුපී දිබ්බෙ විමානෙ වසති. සො යදා සක්කො උය්‍යානකීළං ගච්ඡති, තදා දියඬිඬසතයොජනං කායං අභිනිමිමිතින්වා තෙත්තිංස කුම්භෙ මාපෙන්වා එරාවණො නාම හත්ථි භොති. තස්ස එකෙකස්මිං කුම්භෙ ද්වෙ ද්වෙ දන්තා භොන්ති,

එකෙකස්මිං දන්තෙ සත්ත සත්ත පොක්ඛරණියො, එකෙකස්සා පොක්ඛරණියා සත්ත සත්ත පදුමිනියො, එකෙකස්සා පදුමිනියා සත්ත සත්ත පුප්ඵානි, එකෙකස්මිං පුප්ඵෙ සත්ත සත්ත පත්තානි, එකෙකස්මිං පත්තෙ සත්ත සත්ත අව්ඡරායො නව්චන්ති පදුමච්ඡරායොත්ථෙව විස්සුතා සක්කස්ස නාටකිත්ථියො, යා ව චිමානවත්ථුස්මිම්පි “භමන්ති කඤ්ඤා පදුමෙසු සික්ඛිතා”ති (වි. ව. 1034) ආගතා. තෙසං පන තෙත්තිසංකුම්භානං මජ්ඣෙ සුදස්සනකුම්භො නාම තිංසයොජනමත්තො හොති, තත්ථ යොජනප්පමාණො මණිපල්ලඛකො තියොජනුබ්බෙධෙ පුප්ඵමණ්ඩපෙ අත්ථරියති. තත්ථ සක්කො දෙවානමිත්ථො අව්ඡරාසඬසපරිවුතො දිබ්බසම්පත්තිං පච්චනුහොති. සක්කෙ පන දෙවානමිත්ථො දෙ උය්‍යානකීළාතො පටිනිවත්තෙ පුන තං රූපං සංහරිත්ථාන දෙවපුත්තොව හොති. තං සන්ධායාහ – “ආගඤ්ඤි තෙ සන්තිකෙ නාගරාජා ඵරාවණො නාමා”ති. ජිනොති සුත්ථාති “විජිතපාපධම්මො එස භගවා”ති එවං සුත්ථා. සොපි තයා මන්තයිත්ථාති තයා සද්ධිං මන්තයිත්ථා, පඤ්භං පුච්ඡිත්ථාති අධිප්පායො. අජ්ඣගමාති අධිඅගමා, ගතොති වුත්තං හොති. සාධුති සුත්ථාන පතීතරූපොති තං පඤ්භං සුත්ථා “සාධු භන්තෙ”ති අභිනන්දිත්ථා තුට්ඨරූපො ගතොති අත්ථො.

383. රාජාපි තං වෙස්සවණො කුචෙරොති එත්ථ සො යක්ඛො රඤ්ජනට්ඨෙන රාජා, විසාණාය රාජධානියා රජ්ජං කාරෙතීති වෙස්සවණො, පුරිමනාමෙන කුචෙරොති වෙදිතබ්බො. සො කිර කුචෙරො නාම බ්‍රාහ්මණමහාසාලො හුත්ථා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්ථා විසාණාය රාජධානියා අධිපති හුත්ථා නිබ්බත්තො. තස්මා “කුචෙරො වෙස්සවණො”ති වුච්චති. වුත්තඤ්ඤෙතං ආටානාටියසුත්තෙ –

“කුචෙරස්ස බො පන, මාරිස, මහාරාජස්ස විසාණා නාම රාජධානී, තස්මා කුචෙරො මහාරාජා ‘වෙස්සවණො’ති පවුච්චති”ති (දී. නි. 3.291) –

සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

තත්ථ සියා – කස්මා පන දුරතරෙ තාවතිංසභවනෙ වසන්තො ඵරාවණො පයමං ආගතො, වෙස්සවණො පච්ඡා, එකනගරෙව වසන්තො අයං උපාසකො සබ්බපච්ඡා, කථඤ්ච සො තෙසං ආගමනං අඤ්ඤාසී, යෙන එවමාහාති? වුච්චතෙ – වෙස්සවණො කිර තදා අනෙකසහස්සපවාළපල්ලඛකං ද්වාදසයොජනං නාරිවාහනං අභිරුක්ඛ පවාළකුන්තං උච්චාරෙත්ථා දසසහස්සකොටියක්ඛෙහි පරිවුතො “භගවන්තං පඤ්භං පුච්ඡිස්සාමි”ති ආකාසට්ඨකවිමානානි පරිහරිත්ථා මග්ගෙන මග්ගං ආගච්ඡන්තො වෙළකණ්ඩකනගරෙ නන්දමානාය උපාසිකාය නිවෙසනස්ස උපරිභාගං සම්පත්තො. උපාසිකාය අයමානුභාවො – පරිසුද්ධසීලා හොති, නිව්චං විකාලභොජනා පටිවිරතා, පිටකත්තයධාරිනී, අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨිතා. සා තමහි සමයෙ සිහපඤ්ජරං උග්ගාටෙත්ථා උතුග්ගහණත්ථාය මාලුතෙරිතොකාසෙ යත්ථා අට්ඨකපාරායනවග්ගෙ පරිමණ්ඩලෙහි පදබ්‍යාඤ්ජනෙහි මධුරෙන සරෙන භාසති. වෙස්සවණො තත්ථෙව යානානි යපෙත්ථා යාච උපාසිකා “ඉදමචොච භගවා මගධෙසු විහරන්තො පාසාණකෙ වෙතියෙ පරිවාරකසොළසන්තං බ්‍රාහ්මණාන”න්ති නිගමනං අභාසී, තාව සබ්බං සුත්ථා වග්ගපරියොසානෙ සුවණ්ණමුරප්පදිසං මහන්තං ගීවං පග්ගහෙත්ථා “සාධු සාධු භගිනී”ති සාධුකාරමදාසී. සා “කො එත්ථා”ති ආහ. “අහං භගිනි වෙස්සවණො”ති. උපාසිකා කිර පයමං සොතාපන්නා අහොසී, පච්ඡා වෙස්සවණො. තං සො ධම්මෙනො සහොදරභාවං සන්ධාය උපාසිකං භගිනිවාදෙන සමුදාවරති. උපාසිකාය ව “විකාලො, භාතික භද්‍රමුඛ, යස්ස දානි කාලං මඤ්ඤසී”ති වුත්තො “අහං භගිනි තයි පසන්තො පසන්තාකාරං කරොමි”ති ආහ. තෙන හි භද්‍රමුඛ, මම බෙත්තෙ නිජ්ජන්තං සාලිං කම්මකරා ආහරිතුං න සක්කොන්ති, තං තව පරිසාය ආණාපෙහිති. සො “සාධු භගිනී”ති යක්ඛෙ ආණාපෙසී. තෙ අධිස්තෙරස කොට්ඨාගාරසනානි පුරෙසු. තතො පහුති කොට්ඨාගාරං උනං නාම නාහොසී, “නන්දමාතු කොට්ඨාගාරං වියා”ති ලොකෙ නිදස්සනං අහොසී. වෙස්සවණො කොට්ඨාගාරානි පුරෙත්ථා භගවන්තං උපසඬකම්. භගවා “විකාලෙ ආගතොසී”ති ආහ. අථ භගවතො සබ්බං ආරොවෙසී. ඉමිනා කාරණෙන ආසන්නතරෙපි වාතුමහාරාජිකභවනෙ වසන්තො වෙස්සවණො පච්ඡා ආගතො. ඵරාවණස්ස පන න කිඤ්ච අන්තරා කරණියං අහොසී, තෙන සො පයමතරං ආගතො.

අයං පන උපාසකො කිඤ්චොපි අනාගාමී පකතියාව එකභත්තිකො, තථාපි තදා උපොසට්ඨිවසොති කත්ථා උපොසට්ඨිගානි අධිට්ඨාය සායන්හසමයං සුනිවත්ථො සුපාරුතො පඤ්ඤසතඋපාසකපරිවුතො ජෙතවනං ගන්ත්ථා ධම්මදෙසනං සුත්ථා අත්තනො සරං ආගම්ම තෙසං උපාසකානං සරණසීලඋපොසට්ඨානිසංසාදිභෙදං උපාසකධම්මං කට්ඨෙත්ථා තෙ උපාසකෙ උය්‍යාපෙසී. තෙසඤ්ච තස්සෙව සරෙ මුට්ඨිහත්ථප්පමාණපාදකානි පඤ්ච කප්පියමඤ්චසනානි පාටෙක්කොවරකෙසු පඤ්ඤත්තානි හොන්ති. තෙ අත්තනො අත්තනො ඔවරකං පටිසිත්ථා සමාපත්තිං අප්පෙත්ථා නිසීදිංසු, උපාසකොපි තට්ඨොකාසී. තෙන ව සමයෙන සාවත්ථිනගරෙ සත්තපඤ්ඤාස කුලසතභහස්සානි වසන්ති, මනුස්සගණනාය අට්ඨාරසකොටිමනුස්සා. තෙන පයමයාමෙ හත්ථිඅස්සමනුස්සහෙරිසද්දාදිහි සාවත්ථිනගරං මහාසමුද්දො විය එකසද්දං හොති. මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ සො සද්දො පටිපස්සම්භති. තමහි කාලෙ උපාසකො සමාපත්තිතො වුට්ඨාය අත්තනො ගුණෙ ආවජ්ජෙත්ථා “යෙනාහං මග්ගසුබ්බෙන ඵලසුබ්බෙන සුබ්බො විහරාමි, ඉදං සුබ්බං කං නිස්සාය ලද්ධං”න්ති වින්තෙත්ථා “භගවන්තං නිස්සායා”ති භගවති විත්තං පසාදෙත්ථා “භගවා එතරහි කතමෙන විහරෙන විහරති”ති ආවජ්ජෙත්තො දිබ්බෙන වක්ඛුතා ඵරාවණවෙස්සවණෙ දිස්වා දිබ්බාය සොතධාතුයා ධම්මදෙසනං සුත්ථා වෙතොපරියඤ්ඤාණෙන තෙසං පසන්තවිත්තනං ඤ්ඤත්ථා “යංනුනාහම්පි භගවන්තං උභයහිතං පටිපදං පුච්ඡෙයා”න්ති වින්තෙසී. තස්මා සො එකනගරෙ වසන්තොපි

සබ්බපච්ඡා ආගතො, එවඤ්ච නෙසං ආගමනං අඤ්ඤාසි. තෙනාහ – “ආගඤ්ඤි තෙ සන්තිකෙ නාගරාජා...පෙ.... සො වාපි සුත්වාන පතීතරුපො”ති.

384. ඉදානි ඉතො බහිද්ධා ලොකසම්මතෙහි සමණබ්‍රාහ්මණෙහි උක්කට්ඨභාවෙන භගවත්තං පසංසන්නො “යෙ කෙවීමෙ”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ තිත්ථියානි නන්දවච්ඡසංකිච්චෙහි ආදිපුග්ගලෙහි තීහි තිත්ථකරෙහි කතෙ දිට්ඨිතිත්ථෙ ජාතා, තෙසං සාසනෙ පබ්බජිතා පුරණාදයො ඡ සත්ථාරො. තත්ථ නාටපුත්තො නිගණ්ඨො, අවසෙසා ආජීවකානි තෙ සබ්බෙ දස්සෙන්නො ආහ “යෙ කෙවීමෙ තිත්ථියා වාදසීලා”ති, “මයං සම්මා පටිපන්නා, අඤ්ඤෙ මිච්ඡා පටිපන්නා”ති එවං වාදකරණසීලා ලොකං මුඛසත්තීහි විතුදන්නා විවරන්ති. ආජීවකා වානි තෙ එකජ්ඣමුද්දිට්ඨෙ හින්දිත්වා දස්සෙති. නාතිතරන්තිනි නාතික්කමන්ති. සබ්බෙහි අඤ්ඤෙපි යෙ කෙවි තිත්ථියසාවකාදයො, තෙපි පරිග්ගණන්තො ආහ. “ධීතො වජන්තං වියා”ති යථා කොචි ධීතො ගතිවිකලො සිසගාමිනං පුරිසං ගච්ඡන්තං නාතිතරෙය්‍ය, එවං තෙ පඤ්ඤාගතියා අභාවෙන තෙ තෙ අත්ථප්පහෙදෙ බුජ්ඣත්තුං අසක්කොන්නා ධීතා, අතිඡවනපඤ්ඤං භගවත්තං නාතිතරන්තිනි අත්ථො.

385. බ්‍රාහ්මණා වාදසීලා වුද්ධා වානි එත්තාවතා වඩ්ඤ්ඤාත්තරසාතිජාණ්ඩුසොණිආදයො දස්සෙති, අපි බ්‍රාහ්මණා සන්ති කෙවීති ඉමිනා මජ්ඣිමාපි දහරාපි කෙවලං බ්‍රාහ්මණා සන්ති අත්ථි උපලබ්භන්ති කෙවිති එවං අස්සලායනවාසෙට්ඨඅම්බට්ඨඋත්තරමාණවකාදයො දස්සෙති. අත්ථබද්ධාති “අපි නු බො ඉමං පඤ්ඤං බ්‍යාකරෙය්‍ය, ඉමං කඨිබං ඡින්දෙය්‍යා”ති එවං අත්ථබද්ධා භවන්ති. යෙ වාපි අඤ්ඤෙති අඤ්ඤෙපි යෙ “මයං වාදිතො”ති එවං මඤ්ඤමානා විවරන්ති බත්තියපණ්ඩිතබ්‍රාහ්මණබ්‍රහ්මදෙවයක්ඛාදයො අපරිමාණා. තෙපි සබ්බෙ තයි අත්ථබද්ධා භවන්තිනි දස්සෙති.

386-7. එවං නානාප්පකාරෙහි භගවත්තං පසංසිත්වා ඉදානි ධම්මෙනෙව තං පසංසිත්වා ධම්මකථං යාවන්නො “අයඤ්ඤි ධම්මො”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ අයඤ්ඤි ධම්මොති සත්තතිංස බොධිපක්ඛියධම්මෙ සන්ධායාහ. නිපුණොති සණ්භො දුප්පටිච්ඡෙකො. සුබොති පටිච්ඡද්ධො සමානො ලොකුත්තරසුබ්බමාවහති, තස්මා සුබාවහන්තා “සුබො”ති වුච්චති. සුප්පවුත්තොති සුදෙසිතො. සුස්සුසමානාති සොතුකාමම්භාති අත්ථො. තං නො වදානි තං ධම්මං අම්භාකං වද. “ත්වං නො”තිපි පායො, ත්වං අම්භාකං වදානි අත්ථො. සබ්බෙපිමෙ භික්ඛවොති තඨිබණං නිසින්නානි කිර පඤ්ච භික්ඛුසතානි හොන්ති, තානි දස්සෙන්නො යාවති. උපාසකා වාපීති අත්තනො පරිවාරෙ අඤ්ඤෙ ව දස්සෙති. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

388. අථ භගවා අනගාරියපටිපදං තාව දස්සෙත්තුං භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “සුඤ්ඤා ථෙ භික්ඛවො”තිආදිමාහ. තත්ථ ධම්මං ධුතං තඤ්ච වරාථ සබ්බෙහි කිලෙසෙ ධුනාතිති ධුතො, එවරුපං කිලෙසධුනනකං පටිපදාධම්මං සාවයාමි වො, තඤ්ච මයා සාවිතං සබ්බෙ වරාථ පටිපජ්ජථ, මා පමාදිත්ථානි වුත්තං හොති. ඉරියාපථන්ති ගමනාදිවතුබ්බිධං. පබ්බජිතානුලොමිකන්ති සමණසාරුප්පං සතිසම්පජ්ඣඤ්ඤායුත්තං. අරඤ්ඤෙ කම්මට්ඨානානුයොගවසෙන පවත්තමෙවාති අපරෙ. සෙවෙථ නන්ති තං ඉරියාපථං භජෙය්‍ය. අත්ථදසොති භිතානුපස්සි. මුතීමාති බුද්ධිමා. සෙසමෙත්ථ ගාථාය පාකට්ඨෙව.

389. නො වෙ විකාලෙති එවං පබ්බජිතානුලොමිකං ඉරියාපථං සෙවමානො ව දිවාමජ්ඣන්තිකවිතික්කමං උපාදාය විකාලෙ න වරෙය්‍ය භික්ඛු, යුත්තකාලෙ එව පන ගාමං පිණ්ඩාය වරෙය්‍ය. කිං කාරණං? අකාලවාරිඤ්ඤි සජන්ති සඬගා, අකාලවාරිං පුග්ගලං රාගසඬගාදයො අනෙකෙ සඬගා සජන්ති පරිස්සජන්ති උපගුහන්ති අල්ලියන්ති. තස්මා විකාලෙ න වරන්ති බුද්ධා, තස්මා යෙ වතුසච්චබුද්ධා අරියපුග්ගලා, න තෙ විකාලෙ පිණ්ඩාය වරන්තිනි. තෙන කිර සමයෙන විකාලභොජනසික්ඛාපදං අප්පඤ්ඤන්තං හොති, තස්මා ධම්මදෙසනාවසෙනෙවත්ථ පුපුජ්ජනානං ආදීනවං දස්සෙන්නො ඉමං ගාථමාහ. අරියා පන සහ මග්ගපටිලාභා එව තතො පටිවරතා හොන්ති, එසා ධම්මතා.

390. එවං විකාලවරියං පටිසෙධෙත්වා “කාලෙ වරන්තෙනපි එවං වරිතබ්බ”න්ති දස්සෙන්නො ආහ “රුපා ව සද්දා වා”ති. තස්සත්ථො – යෙ තෙ රුපාදයො නානාප්පකාරකං මදං ජනෙන්නා සත්තෙ සම්මදයන්ති, තෙසු පිණ්ඩපාතපාරිසුද්ධිසුත්තාදීසු (ම. නි. 3.438 ආදයො) වුත්තනයෙන ඡන්දං විනොදෙත්වා යුත්තකාලෙනෙව පාතරාසං පවිසෙය්‍යාති. එත්ථ ව පාතො අසිතබ්බොති පාතරාසො, පිණ්ඩපාතස්සෙතං නාමං. යො යත්ථ ලබ්භති, සො පදෙසොපි තං යොගෙන “පාතරාසො”ති ඉධ වුත්තො. යතො පිණ්ඩපාතං ලභති, තං ඔකාසං ගච්ඡෙය්‍යාති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

391. එවං පටිට්ඨො –

“පිණ්ඩඤ්ච භික්ඛු සමයෙන ලද්ධා,
එකො පටික්කම්ම රහො නිසීදෙ;
අප්ඣක්තවිත්ති න මනො බහිද්ධා,
නිච්ඡාරයෙ සඬගහිතත්තභාවො”.

තත්ප් පිණ්ඩන්ති මිස්සකහික්ඛං, සා හි තතො තතො සමොධානෙන්වා සම්පිණ්ඩිතට්ඨොන “පිණ්ඩො”ති වුවවති. සමයෙනාති අන්තොමජ්ඣන්තිකකාලෙ. එකො පටික්කම්මාති කායවිවෙකං සම්පාදෙන්තො අද්දුතියො නිවන්තිත්වා. අජ්ඣන්තවිත්තීති තිලක්ඛණං ආරොපෙන්වා ඛන්ධසන්තානං චිත්තෙන්තො. න මනො ඛනිද්ධා නිව්ඡාරයෙති ඛනිද්ධා රූපාදිසු රාගවසෙන චිත්තං න නිහරෙ. සඬගහිතත්තභාවොති සුට්ඨු ගහිතචිත්තො.

392. එවං විහරන්තො ව –

“සචෙපි සො සල්ලපෙ සාවකෙන,
අඤ්ඤෙන වා කෙනවි හික්ඛුනා වා;
ධම්මං පණිතං තමුදාහරෙය්‍ය,
න පෙසුණං නොපි පරුපවාදං”.

කිං චුත්තං හොති? සො යොගාවචරො කිඤ්චිදෙව සොතුකාමතාය උපගතෙන සාවකෙන වා කෙනවි අඤ්ඤතිත්ථියගතට්ඨාදිනා වා ඉධෙව පබ්බජිතෙන හික්ඛුනා වා සද්ධිං සචෙපි සල්ලපෙ, අප් යවායං මග්ගඵලාදිපටිසංයුත්තො දසකථාවත්ථුහෙදො වා අතප්පකට්ඨොන පණිතො ධම්මො. තං ධම්මං පණිතං උදාහරෙය්‍ය, අඤ්ඤං පන පිසුණුවචනං වා පරුපවාදං වා අප්පමත්තකම්මපි න උදාහරෙය්‍යාති.

393. ඉදානි තස්මිං පරුපවාදෙ දොසං දස්සෙන්තො ආහ “වාදඤ්ඤි එකෙ”ති. තස්සත්ථො – ඉධෙකච්චෙ මොසපුරිසා පරුපවාදසඤ්ඤිතං නානප්පකාරං විග්ගහිකකථාහෙදං වාදං පටිසෙනියන්ති විරුජ්ඣන්ති, යුජ්ඣකුකාමා හුත්වා සෙනාය පටිමුඛං ගච්ඡන්තා විය හොන්ති, තෙ මයං ලාමකපඤ්ඤෙ න පසංසාම. කිං කාරණං? තතො තතො නෙ පසප්පන්ති සඬගා, යස්මා තෙ තාදිසකෙ පුග්ගලෙ තතො තතො වචනපට්ඨොන සමුට්ඨාය විවාදසඬගා සප්පන්ති අල්ලියන්ති. කිං කාරණං සප්පන්ති? විත්තඤ්ඤි තෙ තත්ප් ගමෙන්ති දුරෙ, යස්මා තෙ පටිසෙනියන්තා විත්තං තත්ප් ගමෙන්ති, යත්ප් ගතං සමට්ඨිපස්සනානං දුරෙ හොතිති.

394-5. එවං පරිත්තපඤ්ඤානං පචන්තිං දස්සෙන්වා ඉදානි මහාපඤ්ඤානං පචන්තිං දස්සෙන්තො ආහ “පිණ්ඩං විහාරං...පෙ.... සාවකො”ති. තත්ප් විහාරෙන පතිස්සයො, සයනාසනෙන මඤ්චපිට්ඨන්ති තිහිපි පදෙහි සෙනාසනමෙව චුත්තං. ආපන්ති උදකං. සඬ්ඝාටිරජුපවාහනන්ති පංසුමලාදිනො සඬ්ඝාටිරජස්ස ධොවනං. සුත්වාන ධම්මං සුගතෙන දෙසිතන්ති සබ්බාසවසංවරාදිසු “පටිසඬ්ඛා යොනිසො විවරං පටිසෙවති සීතස්ස පටිසාතායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58) නයෙන හගවතා දෙසිතං ධම්මං සුත්වා. සඬ්ඛාය සෙවෙ වරපඤ්ඤාසාවකොති එතං ඉධ පිණ්ඩන්ති චුත්තං පිණ්ඩපාතං, විහාරාදිහි චුත්තං සෙනාසනං, ආපමුඛෙන දෙසිතං ගිලානපච්චයං, සඬ්ඝාටියා විවරන්ති චතුබ්බිධම්මපි පච්චයං සඬ්ඛාය “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58) නයෙන පච්චිකේතිත්වා සෙවෙ වරපඤ්ඤාසාවකො, සෙවිතුං සක්කුණෙය්‍ය වරපඤ්ඤස්ස තථාගතස්ස සාවකො සෙක්ඛො වා පුටුප්පනො වා, නිජ්ජරියායෙන ව අරහා. සො හි චතුරාපස්සෙනො “සඬ්ඛායෙකං පටිසෙවති, සඬ්ඛායෙකං අධිවාසෙති, සඬ්ඛායෙකං පරිවජ්ජෙති, සඬ්ඛායෙකං විනොදෙති”ති (දී. නි. 3.308; ම. නි. 2.168; අ. නි. 10.20) චුත්තො. යස්සා ව සඬ්ඛාය සෙවෙ වරපඤ්ඤාසාවකො, තස්මා හි පිණ්ඩං...පෙ.... යථා පොක්ඛරෙ වාරිබ්බ්ඤ්ඤා, තථා හොතිති වෙදිතබ්බො.

396. එවං බිණ්ණාසවපටිපත්තිං දස්සෙන්තො අරහත්තනිකුටෙන අනගාරියපටිපදං නිට්ඨාපෙන්වා ඉදානි අගාරියපටිපදං දස්සෙතුං “ගහට්ඨවත්තං පන වො”තිආදිමාහ. තත්ප් පඨමගාථාය තාව සාවකොති අගාරියසාවකො. සෙසං උත්තානන්තමෙව. අයං පන යොජනා – යො මයා ඉතො පුබ්බෙ කෙවලො අබ්‍යාමිස්සො සකලො පරිපුණ්ණො හික්ඛුධම්මො කථිතො. එස ඛෙත්තවත්ථුආදිපරිග්ගහෙහි සපරිග්ගහෙන න ලබ්භා එස්සෙතුං න සක්කා අධිගන්තුන්ති.

397. එවං තස්ස හික්ඛුධම්මං පටිසෙධෙන්වා ගහට්ඨධම්මමෙව දස්සෙන්තො ආහ “පාණං න හනෙ”ති. තත්ප් පුරිමඬ්ඪෙත නිකොට්ඨපරිසුද්ධා පාණානිපාතාවෙරමණි චුත්තා, පච්ඡිමඬ්ඪෙත සත්තෙසු හිතපටිපත්ති. තතියපාදො වෙන්ප් ඛග්ගවිසාණසුත්තෙ (සු. නි. 35 ආදයො) චතුත්ප්පාදෙ ථාවරතසහෙදො මෙන්තසුත්තවණ්ණනායං (සු. නි. 143 ආදයො) සබ්බජ්ජකාරතො වණ්ණිතො. සෙසං උත්තානන්තමෙව. උජ්ජට්ඨාටියා පන යොජනා කාතබ්බා – තසථාවරෙසු සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං න හනෙ න සාතයෙය්‍ය නානුපඤ්ඤාති. “නිධාය දණ්ඩ”න්ති ඉතො වා පරං “චත්තෙය්‍යා”ති පාඨසෙසො ආහරිතබ්බො. ඉතරථා හි න පුබ්බෙනාපරං සන්ධියති.

398. එවං පඨමසික්ඛාපදං දස්සෙන්වා ඉදානි දුතියසික්ඛාපදං දස්සෙන්තො ආහ “තතො අදින්න”න්ති. තත්ප් කිඤ්චිති අප්පං වා ඛහුං වා. ක්වච්චිති ගාමෙ වා අරඤ්ඤෙ වා. සාවකොති අගාරියසාවකො. බුජ්ඣමානොති “පරසන්තකම්මද”න්ති ජානමානො. සබ්බං අදින්නං පරිවජ්ජයෙය්‍යාති එවඤ්ඤි පටිපජ්ජමානො සබ්බං අදින්නං පරිවජ්ජෙය්‍ය, නො අඤ්ඤාථාති දිපෙති. සෙසමෙන්ප් චුත්තනයඤ්ච පාකටඤ්චාති.

399. එවං දුතියසික්ඛාපදම්මපි නිකොට්ඨපරිසුද්ධං දස්සෙන්වා උක්කට්ඨපරිවජ්ජෙතො පභූති තතියං දස්සෙන්තො ආහ “අබ්‍රම්මවරිය”න්ති. තත්ප් අසම්භූතන්තොති අසක්කොන්තො.

නිවිසීමකට ව දැනිය යුතු වශයෙන් අත්පිටින් ඉගෙන ගන්නා නිසා, නාමික

മുഴുവൻതന്നെ.

3. මහාවග්ගො

1. පබ්බජ්ජාසුත්තවණ්ණනා

408. පබ්බජ්ජං කිත්තයිස්සාමිති පබ්බජ්ජාසුත්තං. කා උප්පත්ති? හගවති කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ ආයස්මතො ආනන්දස්ස පරිව්තක්කො උදපාදි – “සාරිපුත්තාදීනං මහාසාවකානං පබ්බජ්ජා කිත්තිනා, තං භික්ඛු ව උපාසකා ව ජානන්ති. හගවතො පන අකිත්තිනා, යංනුනාහං කිත්තෙය්‍ය”න්ති. සො ජෙනවනවිහාරෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා විත්තබ්බන්තං ගහෙත්වා භික්ඛුනං හගවතො පබ්බජ්ජං කිත්තෙන්තො ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ යස්මා පබ්බජ්ජං කිත්තෙන්තෙන යථා පබ්බජී, තං කිත්තෙතබ්බං. යථා ව පබ්බජී, තං කිත්තෙන්තෙන යථා විමංසමානො පබ්බජ්ජං රොවෙසී, තං කිත්තෙතබ්බං. තස්මා “පබ්බජ්ජං කිත්තයිස්සාමි”ති වත්වා “යථා පබ්බජී”ති ආදිමාහ. වක්ඛුමාති පඤ්චභි වක්ඛුභි වක්ඛුමා වක්ඛුසම්පන්නොති අත්ථො. සෙසමාදිගාථාය උත්තානමෙව.

409. ඉදානි “යථා විමංසමානො”ති තමත්ථං පකාසෙන්තො ආහ “සම්බාධොය”න්ති. තත්ථ සම්බාධොති පුත්තදාරාදිසම්පිළනෙන කිලෙසසම්පිළනෙන ව කුසලකිරියාය ඔකාසරහිතො. රජස්සායනනන්ති කම්බොජාදයො විය අස්සාදීනං, රාගාදිරජස්ස උප්පත්තිදෙසො. අබ්භොකාසොති වුත්තසම්බාධපටිපක්ඛාලෙන ආකාසො විය විවටා. ඉති දිස්වාන පබ්බජීති ඉති සරාචාසපබ්බජ්ජාසු ඛ්‍යාධිපරාමරණෙහි සුට්ඨතරං වොදියමානහදයො ආදීනවමානිසංසඤ්ච විමංසිත්වා, මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛම්ත්වා, අනොමානදීතිරෙ බග්ගෙන කෙසෙ ඡින්දිත්වා, තාවදෙව ව ද්වඩ්ගුලමත්තසංස්ඨිතසමණසාරුප්පකෙසමස්ස හුත්වා සට්ඨකාරෙන බුහ්මුනා උපනීතෙ අට්ඨ පරික්ඛාරෙ ගහෙත්වා “එවං නිවාසෙතබ්බං පාරුපිතබ්බං”න්ති කෙනවි අනනුසිට්ඨො අනෙකජාතිසහස්සපචත්තිතෙන අත්තනො පබ්බජ්ජාවිණ්ණෙනෙව සික්ඛාපියමානො පබ්බජී. එකං කාසාවං නිවාසෙත්වා එකං උත්තරාසඬගං කරිත්වා එකං විවරං බන්ධෙ කරිත්වා මත්තිකාපත්තං අංසෙ ආලග්ගෙත්වා පබ්බජීතවෙසං අධිට්ඨාසීති වුත්තං හොති. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව.

410. එවං හගවතො පබ්බජ්ජං කිත්තෙන්වා තතො පරං පබ්බජීතපටිපත්තිං අනොමානදීතිරං භිත්වා පධානාය ගමනඤ්ච පකාසෙතුං “පබ්බජීත්වාන කායෙනා”ති ආදිං සබ්බමහාසි. තත්ථ කායෙන පාපකම්මං විචජ්ජයිති තිවිධං කායදුච්චරිතං වජ්ජෙසී. වච්චුච්චරිතන්ති වතුබ්බිධං වච්චුච්චරිතං. ආජීවං පරිසොධයිති මිච්ජාජීවං භිත්වා සම්මාජීවමෙව පචත්තයි.

411. එවං ආජීවට්ඨමකසීලං සොධෙත්වා අනොමානදීතිරතො තිංසයොජනප්පමාණං සත්තාහෙන අගමා රාජගහං බුද්ධො. තත්ථ කිඤ්චාපි යදා රාජගහං අගමාසී, තදා බුද්ධො න හොති, තථාපි බුද්ධස්ස පුබ්බවරියාති කත්වා එවං වත්තුං ලබ්භති – “ඉධ රාජා ජාතො, ඉධ රජ්ජං අග්ගහෙසී”ති ආදි ලොකියවොහාරවචනං විය. මගධානන්ති මගධානං ජනපදස්ස නගරන්ති වුත්තං හොති. ගිරිබ්බජන්ති ඉදම්පි තස්ස නාමං. තඤ්චි පණ්ඩවගිථික්කුට්ටෙහාරඉසිගිලිවෙපුල්ලනාමකානං පඤ්චන්තං ගිරිතං මජ්ඣෙකෙ වජො විය ධීතං, තස්මා “ගිරිබ්බජ”න්ති වුච්චති. පිණ්ඩාය අභිභාරෙසීති භික්ඛත්ථාය තස්මිං නගරෙ වරි. සො කිර නගරද්වාරෙ යත්වා වින්තෙසි – “සවාහං රඤ්ඤො බිම්බිසාරස්ස අත්තනො ආගමනං නිවෙදෙය්‍යං, ‘සුද්ධොදනස්ස පුත්තො සිද්ධත්ථො නාම කුමාරො ආගතො’ති බහුම්පි මෙ පච්චයං අභිගරෙය්‍ය. න ඛො පන මෙ තං පනිරූපං පබ්බජීතස්ස ආරොවෙත්වා පච්චයගහණං, හන්දාහං පිණ්ඩාය වරාමි”ති දෙවදත්තියං පංසුකුලවීරං පාරුපිත්වා මත්තිකාපත්තං ගහෙත්වා පාවිනද්වාරෙන නගරං පවිසිත්වා අනුසරං පිණ්ඩාය අවරි. තෙනාහ ආයස්මා ආනන්දො – “පිණ්ඩාය අභිභාරෙසී”ති. ආකිණ්ණවරලක්ඛණොති සරිරෙ ආකිරිත්වා විය යපිතවරලක්ඛණො විපුලවරලක්ඛණො වා. විපුලම්පි හි “ආකිණ්ණ”න්ති වුච්චති. යථාහ – “ආකිණ්ණලුද්දො පුරිසො, ධාතිවෙලංව මක්ඛිතො”ති (ජා. 1.6.118; 1.9.106). විපුලලුද්දොති අත්ථො.

412. තමද්දසාති තතො කිර පුරිමානි සත්ත දිවසානි නගරෙ නක්ඛන්තං සොසිතං අහොසී. තං දිවසං පන “නක්ඛන්තං චිතිවන්තං, කම්මන්තා පයොජෙතබ්බං”ති හෙරි වරි. අථ මහාජනො රාජධිගණෙ සන්තිපති. රාජාපි “කම්මන්තං සංවිද්භිස්සාමි”ති සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා බලකායං පස්සන්තො තං පිණ්ඩාය අභිභාරෙන්තං මහාසත්තං අද්දස. තෙනාහ ආයස්මා ආනන්දො – “තමද්දසා බිම්බිසාරො, පාසාදස්මිං පනිට්ඨිතො”ති. ඉමමත්ථං අභාසථානි ඉමං අත්ථං අමච්චානං අහාසී.

413. ඉදානි තං තෙසං අමච්චානං භාසිතමත්ථං දස්සෙන්තො ආහ – “ඉමං හොන්තො”ති. තත්ථ ඉමන්ති සො රාජා බොධිසත්තං දස්සෙති, හොන්තොති අමච්චෙ ආලපති. නිසාමෙථානි පස්සථ. අභිරූපොති දස්සනීයඬගපච්චඩ්ගො. බුහ්මානි ආරොහපරිණාහසම්පන්නො. සුචීති පරිසුද්ධපච්චණ්ණො. වරණෙනාති ගමනෙන.

414-5. නිවකුලාමිවානි නිවකුලා ඉව පබ්බජිතො න හොතිති අත්ථො. මකාරො පදසන්ධිකරො. කුභිං භික්ඛු ගම්ස්සතිති අයං භික්ඛු කුභිං ගම්ස්සති, අජ්ජ කත්ථ වසිස්සතිති ජානිතුං රාජදුතා සීසං ගච්ජන්තු. දස්සනකාමා හි මයං

අස්සානි ඉමිනා අධිප්පායෙන ආහ. ගුත්තද්වාරො ඔක්ඛිත්තවක්ඛුතාය, සුසංවුතො සනියා. ගුත්තද්වාරො වා සනියා, සුසංවුතො පාසාදිකෙන සබ්බාට්ඨිවරධාරණෙන.

416. බිජ්ජං පත්තං අපුරෙසිති සම්පජානත්තා පතිස්සත්තා ව අධිකං අගණ්හන්තො “අලං එත්තාවතා”ති අජ්ඣාසයපුරුණෙන බිජ්ජං පත්තං අපුරෙසි. මුතීති මොනත්ථාය පටිපත්තත්තා අප්පත්තමුනිභාවොපි මුනිඉච්චෙව චුත්තො, ලොකවොභාරෙන වා. ලොකියා හි අමොනසම්පත්තම්පි පබ්බජිතං “මුතී”ති භණන්ති. පණ්ඩවං අභිභාරෙසිති තං පබ්බතං අභිරුහි. සො කිර මනුස්සෙ පුච්ඡී “ඉමස්මිං නගරෙ පබ්බජිතා කත්ථ වසන්ති”ති. අට්ඨස්ස තෙ “පණ්ඩවස්ස උපරි පුරත්ථාහිමුඛපබ්බාරො”ති ආරොවෙසුං. තස්මා තමෙව පණ්ඩවං අභිභාරෙසි “එත්ථ වාසො භවිස්සති”ති එවං වින්තෙන්වා.

419-23. බ්‍යඤ්ඤාසංඝොව සිංහොව ගිරිගබ්ගරෙති ගිරිගුහායං බ්‍යග්ඝො විය උසංඝො විය සිංහො විය ව නිසින්තොති අත්ථො. එතෙ හි තයො සෙට්ඨා විගතභයහෙරවා ගිරිගබ්ගරෙ නිසීදන්ති, තස්මා එවං උපමං අකාසි. හද්දයානෙනාති හත්ථිඅස්සරථසිවිකාදිනා උත්තමයානෙන. සයානභූමිං යායිත්වාති යාවතිකා භූමි හත්ථිඅස්සාදිනා යානෙන සක්කා ගන්තුං, තං ගන්ත්වා. ආසප්පාති පත්වා, සම්පමස්ස ගන්ත්වාති අත්ථො. උපාවිසීති නිසීදි. යුවාති යොබ්බනසම්පන්නො. දහරොති ජාතියා තරුණො. පඨමුප්පත්තිකො සුසුති තද්වහවිසෙසනමෙව. යුවා සුසුති අතියොබ්බනො. පඨමුප්පත්තිකොති පඨමෙනෙව යොබ්බනවෙසෙන උට්ඨිතො. දහරො වාසීති සති ව දහරත්තෙ සුසු බාලකො විය බායසීති.

424-5. අනිකග්ගන්ති බලකායං සෙනාමුඛං. දදාමි භොගෙ භුඤ්ජස්සුති එත්ථ “අහං තෙ අභිගමගධෙසු යාවිච්ඡසි, තාව දදාමි භොගෙ. තං ත්වං සොභයන්තො අනිකග්ගං නාගසඬ්ඝපුරක්ඛනො භුඤ්ජස්සු”ති එවං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. උජුං ජනපදො රාජාති “දදාමි භොගෙ භුඤ්ජස්සු, ජාතිං අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති එවං කිර චුත්තො මහාපුරිසො වින්තෙසි – “සවෙ අහං රජ්ජෙන අත්ථිකො අස්සං, වාතුමහාරාජිකාදයොපි මං අත්තනො අත්තනො රජ්ජෙන නිමන්තෙය්‍යුං, ගෙහෙ ධීතො එව වා වක්කවත්තිරජ්ජං කාරෙය්‍යං. අයං පන රාජා අජානන්තො එවමාහ – ‘හන්දාහං, තං ජානාපෙමි’”ති බාහං උච්චාරෙන්වා අත්තනො ආගතදිසාභාගං නිද්දිසන්තො “උජුං ජනපදො රාජා”තිආදිමාහ. තත්ථ හිමවන්තස්ස පස්සතොති භණන්තො සස්සසම්පත්තිවෙකල්ලාභාවං දස්සෙති. හිමවන්තස්ස නිස්සාය පාසාණවිවරසම්භවා මහාසාලාපි පඤ්චහි වුද්ධිහි වඩ්ඞන්ති, කිමඬ්ඞං පන බෙත්තෙ චුත්තාති සස්සාති. ධනවිරියෙන සම්පන්නොති භණන්තො සත්තහි රතනෙහි අවෙකල්ලත්තං, පරරාජුහි අතක්කනියං විරපුරිසාධිට්ඨිතභාවඤ්චස්ස දස්සෙති. කොසලෙසු නිකෙතිනොති භණන්තො නවකරාජභාවං පටික්ඛිපති. නවකරාජා හි නිකෙතිති න චුච්චති. යස්ස පන ආදිකාලකො පභූති අත්ථයවසෙන සො එව ජනපදො නිවාසො, සො නිකෙතිති චුච්චති. තථාරූපො ව රාජා සුද්ධොදනො, යං සන්ධායාහ “කොසලෙසු නිකෙතිනො”ති. තෙන අත්ථයාගතම්පි භොගසම්පත්තිං දිපෙති.

426. එත්තාවතා අත්තනො භොගසම්පත්තිං දිපෙන්වා “ආදිච්චා නාම ගොත්තෙන, සාකියා නාම ජාතියා”ති ඉමිනා ජාතිසම්පත්තිඤ්ච ආචික්ඛන්වා යං චුත්තං රඤ්ඤො “දදාමි භොගෙ භුඤ්ජස්සු”ති, තං පටික්ඛිපන්තො ආහ – “තම්භා කුලා පබ්බජිතොම්හි, න කාමෙ අභිපත්ථය”න්ති. යදි හි අහං කාමෙ අභිපත්ථයෙය්‍යං, න ඊදිසං ධනවිරියසම්පන්නං ද්වාසීතිසහස්සවිරපුරිසසමාකුලං කුලං ඡඩ්ඞෙන්වා පබ්බජෙය්‍යන්ති අයං කිරෙන්ථ අධිප්පායො.

427. එවං රඤ්ඤො වචනං පටික්ඛිපිත්වා තනො පරං අත්තනො පබ්බජ්ජාහෙතුං දස්සෙන්තො ආහ – “කාමෙස්වාදීනවං දිස්වා, නෙක්ඛම්මං දට්ඨු බෙමතො”ති. එතං “පබ්බජිතොම්හි”ති ඉමිනා සම්බන්ධිතබ්බං. තත්ථ දට්ඨුති දිස්වා . සෙසමෙත්ථ ඉතො පුරිමගාථාසු ව යං යං න විචාරිතං, තං තං සබ්බං උත්තානත්ථත්තා එව න විචාරිතන්ති වෙදිතබ්බං. එවං අත්තනො පබ්බජ්ජාහෙතුං වත්වා පධානත්ථාය ගන්තුකාමො රාජානං ආමන්තෙන්තො ආහ – “පධානාය ගම්ස්සාමි, එත්ථ මෙ රඤ්ජති මනො”ති. තස්සත්ථො – යස්මාහං, මහාරාජ, නෙක්ඛම්මං දට්ඨු බෙමතො පබ්බජිතො, තස්මා තං පරමත්ථනෙක්ඛම්මං නිබ්බානාමතං සබ්බධම්මානං අග්ගට්ඨෙන පධානං පත්ථෙත්තො පධානත්ථාය ගම්ස්සාමි, එත්ථ මෙ පධානෙ රඤ්ජති මනො, න කාමෙසුති. එවං චුත්තෙ කිර රාජා බොධිසත්තං ආහ – “පුබ්බෙව මෙතං, හන්තෙ, සුතං ‘සුද්ධොදනරඤ්ඤො කිර පුත්තො සිද්ධත්ථකුමාරො වත්තාරි පුබ්බනිමිත්තාති දිස්වා පබ්බජිත්වා බුද්ධො භවිස්සති’ති, සොහං, හන්තෙ, තුම්භාකං අධිමුත්තිං දිස්වා එවංපසන්තො ‘අද්ධා බුද්ධත්තං පාපුණ්ණස්සථා’ති. සාධු, හන්තෙ, බුද්ධත්තං පත්වා පඨමං මම චිජිතං ඔක්කමෙය්‍යාථා”ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පබ්බජ්ජාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. පධානසුත්තවණ්ණනා

428. තං මං පධානපහිත්තන්ති පධානසුත්තං. කා උප්පත්ති? “පධානාය ගම්ස්සාමි, එත්ථ මෙ රඤ්ජති මනො”ති ආයස්මා ආනන්දො පබ්බජ්ජාසුත්තං නිට්ඨාපෙසි. භගවා ගන්ධකුටියං නිසින්තො වින්තෙසි – “මයා ඡබ්බස්සානි

පධානං පත්ථයමානෙන දුක්කරකාරිකා කතා, තං අප්ප භික්ඛුනං කට්ඨස්සාමි”ති. අථ ගන්ධකුට්තො නික්ඛමිත්වා බුද්ධාසනෙ නිසින්තො “තං මං පධානපභිතත්ත”න්ති ආරභිත්වා ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ තං මන්ති ද්විහිපි වචනෙහි අත්තානමෙව නිද්දිසති. පධානපභිතත්තන්ති නිබ්බානත්ථාය පෙසිතචිත්තං පරිච්චන්තඅත්තභාවං වා. නදිං තෙරඤ්ජරං පතීති ලක්ඛණං නිද්දිසති. ලක්ඛණඤ්ඤි පධානපභිතත්තාය තෙරඤ්ජරා නදී. තෙනෙව චෙත්ථ උපයොගවචනං. අයං පනත්ථො “නදියා තෙරඤ්ජරායා”ති, තෙරඤ්ජරාය තීරෙති චුත්තං හොති. විපරක්කම්මාති අතීච පරක්කමිත්වා. ක්කායන්තන්ති අප්පාණකප්ඤ්ඤානමනුසුඤ්ජන්තං . යොගක්ඛෙමස්ස පත්තියාති චතුර්ථි යොගෙහි ඛෙමස්ස නිබ්බානස්ස අධිගමත්ථං.

429. නමුච්ඡි මාරො. සො හි අත්තනො විසයා නික්ඛමිතුකාමෙ දෙවමනුස්සෙ න මුඤ්චති, අන්තරායං නෙසං කරොති, තස්මා “නමුච්ඡි”ති වුවිචති. කරුණං වාචන්ති අනුද්දයායුත්තං වාචං. භාසමානො උපාගමීති ඉදං උත්තානමෙව. කස්මා පන උපාගතො? මහාපුරිසො කිර එකදිවසං වින්තෙසි – “සබ්බදා ආහාරං පරියෙසමානො ජීවිතෙ සාපෙක්ඛො හොති, න ව සක්කා ජීවිතෙ සාපෙක්ඛෙන අමතං අධිගන්තු”න්ති . තනො ආහාරපච්ඡෙදාය පටිපජ්ජී, තෙන කියො දුබ්බණ්ණො ව අහොසි. අථ මාරො “අයං සම්බොධාය මග්ගො හොති, න හොතීති අජානන්තො අතිසොරං තපං කරොති, කදාපි මම විසයං අතික්කමෙය්‍යා”ති හිතො “ඉදඤ්චිදඤ්ච වත්වා වාරස්සාමි”ති ආගතො. තෙනෙවාහ – “කියො ත්වමසි දුබ්බණ්ණො, සන්තිකෙ මරණං තවා”ති.

430. එවඤ්ච පන වත්වා අථස්ස මරණසන්තිකභාවං සාවෙන්තො ආහ – “සහස්සභාගො මරණස්ස, එකංසො තව ජීවිත”න්ති. තස්සත්ථො – සහස්සං භාගානං අස්සාති සහස්සභාගො. කො සො ? මරණස්ස පච්චයොති පාඨසෙසො. එකො අංසොති එකංසො. ඉදං චුත්තං හොති – අයං අප්පාණකප්ඤ්ඤානාදිසහස්සභාගො තව මරණස්ස පච්චයො, තනො පන තෙ එකො එව භාගො ජීවිතං, එවං සන්තිකෙ මරණං තවාති. එවං මරණස්ස සන්තිකභාවං සාවෙන්වා අථ තං ජීවිතෙ සමුස්සාහෙන්තො ආහ “ජීව හො ජීවිතං සෙය්‍යො”ති. කථං සෙය්‍යොති වෙ. ජීවං පුඤ්ඤාති කාහසීති.

431. අථ අත්තනා සම්මතාති පුඤ්ඤාති දස්සෙන්තො ආහ – “වරතො ව තෙ බ්‍රහ්මචරිය”න්ති. තත්ථ බ්‍රහ්මචරියන්ති කාලෙන කාලං මෙථුනචරිතිං සන්ධායාහ, යං තාපසා කරොන්ති. ජුහතොති ජුහන්තස්ස. සෙසමෙත්ථ පාකට්මෙව.

432. දුග්ගො මග්ගොති ඉමං පන අඬ්ඬගාථං පධානවිච්ඡන්දං ජනෙන්තො ආහ. තත්ථ අප්පාණකප්ඤ්ඤානාදිගහන්තා දුක්ඛෙන ගන්තබ්බොති දුග්ගො, දුක්ඛිතකායචිත්තෙන කත්තබ්බන්තා දුක්කරො, සන්තිකමරණෙන තාදිසෙනාපි පාපුණ්තුං අසක්කුණෙය්‍යානො දුරභිසම්භවොති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉතො පරං ඉමා ගාථා හණං මාරො, අට්ඨා බුද්ධස්ස සන්තිකෙති අයමුපඬ්ඬගාථා සඬ්භිතිකාරෙහි චුත්තා. සකලගාථාපිති එකෙ. හගවතා එව පන පරං විය අත්තානං නිද්දිසන්තෙන සබ්බමෙත්ථ එවංජාතිකං චුත්තන්ති අයමම්භාකං ඛන්ති. තත්ථ අට්ඨාති අට්ඨාසි. සෙසං උත්තානමෙව.

433. ඡට්ඨගාථාය යෙනත්ථෙතාති එත්ථ පරෙසං අන්තරායකරණෙන අත්තනො අත්ථෙත ත්වං, පාපිම, ආගතොසීති අයමධිප්පායො . සෙසං උත්තානමෙව.

434. “ජීවං පුඤ්ඤාති කාහසී”ති ඉදං පන වචනං පටික්ඛිපන්තො “අණුමත්තොපි”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ පුඤ්ඤෙතාති වට්ටගාමිං මාරෙන චුත්තං පුඤ්ඤං සන්ධාය හණති. සෙසං උත්තානමෙව.

435. ඉදාති “එකංසො තව ජීවිත”න්ති ඉදං වචනං ආරබ්භ මාරං සන්තප්පෙන්තො “අත්ථි සද්ධා”ති ඉමං ගාථමාහ. තත්‍රායමධිප්පායො – අරෙ, මාර, යො අනුත්තරෙ සන්තිවරපදෙ අස්සද්ධො හවෙය්‍ය, සද්ධොපි වා කුසීතො, සද්ධො ආරද්ධවිරියො සමානොපි වා දුප්පඤ්ඤො, තං ත්වං ජීවිතමනුසුච්ඡමානො සොහෙය්‍යාසි, මය්හං පන අනුත්තරෙ සන්තිවරපදෙ ඔකප්පනසද්ධා අත්ථි, තථා කායිකචෙතසිකමසිථිලපරක්කමතාසඬ්ඛාතං විරියං, වජිරූපමා පඤ්ඤා ව මම විජ්ජති, සො ත්වං එවං මං පභිතත්තං උත්තමප්ඤ්ඤායං කිං ජීවමනුසුච්ඡසි, කස්මා ජීවිතං පුච්ඡසි. පඤ්ඤා ව මමාති එත්ථ ව සද්දෙන සති සමාධි ව. එවං සන්තෙ යෙහි පඤ්චහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතා නිබ්බානං පාපුණන්ති, තෙසු එකෙනාපි අචිරභිතං එවං මං පභිතත්තං කිං ජීවමනුසුච්ඡසි? නනු – එකාහං ජීවිතං සෙය්‍යො, විරියමාරහතො දළ්භං (ධ. ප. 112). පඤ්ඤවන්තස්ස ක්කායිනො, පස්සතො උදයබ්බයන්ති (ධ. ප. 111, 113).

436-8. එවං මාරං සන්තප්පෙන්වා අත්තනො දෙහචිත්තප්පවන්ති. දස්සෙන්තො “නදීතමපි”පි ගාථාත්තයමාහ. තමත්ථතො පාකට්මෙව. අයං පන අධිප්පායවණ්ණනා – ය්වායං මම සරිරෙ අප්පාණකප්ඤ්ඤානවිරියවෙගසමුට්ඨිතො වාතො වත්තති, ලොකෙ ගඬ්ඨගායමුනාදීනං නදීතමපි සොතාති අයං විසොසයෙ, කිඤ්ච මෙ එවං පභිතත්තස්ස චතුනාළිමත්තං ලොහිතං න උපසොසෙය්‍ය. න කෙවලඤ්ච මෙ ලොහිතමෙව සුස්සති, අපිච ඛො පන තමිහි ලොහිතෙ සුස්සමානමිති බද්ධාබද්ධගෙදං සරිරානුගතං පිත්තං, අසිතපිතාදිපට්ඨිඡාදකං චතුනාළිමත්තමෙව සෙම්භඤ්ච, කිඤ්චාපරං තත්තකමෙව මුත්තඤ්ච ඔපඤ්ච සුස්සති, තෙසු ව සුස්සමානෙසු මංසානිපි බියන්ති, තස්ස මෙ එවං අනුපුබ්බෙන මංසෙසු බියමානෙසු හියෙය්‍යා විත්තං පසීදති, න ත්වෙව තප්පව්වයා සංසීදති. සො ත්වං ඊදිසං

විත්තමජානන්තො සරිරමත්තමෙව දිස්වා භණ්‍හි “කියො ත්වමසි දුබ්බණ්ණො, සන්තිකෙ මරණං තවා”ති. න කෙවලඤ්ථ මෙ විත්තමෙව පසිදති, අපිව බො පන භියොසා සති ව පඤ්ඤා ව සමාධි මම තිට්ඨති, අණුමත්තොපි පමාදො වා සම්මොහො වා විත්තවික්කේපො වා නත්ථී, තස්ස මය්හං එවං විහරතො යෙ කෙවි සමණබ්‍රාහ්මණා අතීතං වා අද්ධානං අනාගතං වා එතරහි වා ඔපක්කමිකා වෙදනා වෙදයන්ති, තාසං නිදස්සනභූතං පත්තස්ස උත්තමවෙදනං. යථා අඤ්ඤෙසං දුක්ඛෙන චුට්ඨානං සුඛං, සීතෙන උණ්හං, උණ්හෙන සීතං, බුද්ධාය භොජනං, පිපාසාය චුට්ඨානං උදකං අපෙක්ඛතෙ විත්තං, එවං පඤ්චස්ස කාමගුණෙස්ස එකකාමමිපි නාපෙක්ඛකෙ විත්තං. “අහො වතාහං සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා සුඛසෙය්‍යං සයෙය්‍යා”න්ති ඊදිසෙනාකාරෙන මම විත්තං න උප්පන්නං, පස්ස, ත්වං මාර, සත්තස්ස සුද්ධකන්ති.

439-41. එවං අත්තනො සුද්ධතං දස්සෙන්වා “නිවාරස්සාමි ත”න්ති ආගතස්ස මාරස්ස මනොරථභඤ්ජනත්ථං මාරසෙනං කිත්තෙන්වා තාය අපරාජිතභාවං දස්සෙන්තො “කාමා තෙ පට්ඨා සෙනා”තිආදිකා ඡ ගාථායො ආහ.

තත්ථ යස්මා ආදිතොව අගාරියභූතෙ සත්තෙ වත්ථුකාමෙස්ස කිලෙසකාමා මොහයන්ති, තෙ අභිභූයා අනගාරියභාවං උපගතානං පත්තෙස්ස වා සෙනාසනෙස්ස අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙස්ස වා අධිකුසලෙස්ස ධම්මෙස්ස අරති උප්පජ්ජති. චූත්තඤ්ථෙතං “පබ්බජිතෙන බො, ආචුසො, අභිරති දුක්කරා”ති (සං. නි. 4.331). තතො තෙ පරපට්ඨද්ධජීවිකත්තා බුද්ධිපාසා බාධෙති, තාය බාධිතානං පරියෙසනතණ්හා විත්තං කිලමයති, අථ නෙසං කිලන්තවිත්තානං ජීනමිද්ධං ඔක්කමති. තතො විසෙසමනධගච්ඡන්තානං දුරභිසම්භවෙස්ස අරඤ්ඤවනපත්ථෙස්ස සෙනාසනෙස්ස විහරතං උත්‍රාසසඤ්ඤිතා භීරු ජායති, තෙසං උස්සඬිකිතපරිසඬිකිතානං දීඝරත්තං විවෙකරසමනස්සාදයමානානං විහරතං “න සියා නු බො එස මග්ගො”ති පටිපත්තියං විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති, තං විනොදෙන්වා විහරතං අප්පමත්තකෙන විසෙසාධගමෙන මානමක්ඛථම්භා ජායන්ති, තෙපි විනොදෙන්වා විහරතං තතො අධිකතරං විසෙසාධගමං නිස්සාය ලාභසක්කාරසිලොකා උප්පජ්ජන්ති, ලාභාදිමුච්ඡිතා ධම්මපතිරූපකානි පකාසෙන්තා මිච්ඡායසං අධගන්ත්වා තත්ථ ධීතා ජාතිආදිහි අත්තානං උක්කංසෙන්ති, පරං වම්භෙන්ති, තස්මා කාමාදීනං පට්ඨමසෙනාදිභාවො වෙදිතබ්බො.

442-3. එවමෙනං දසවිධං සෙනං උද්දිසිත්වා යස්මා සා කණ්හධම්මසමන්තාගතත්තා කණ්හස්ස නමුචිනො උපකාරාය සංවත්තති, තස්මා නං තව සෙනාති නිද්දිසන්තො ආහ – “එසා නමුචි තෙ සෙනා, කණ්හස්සාභිප්පභාරිති”ති. තත්ථ අභිප්පභාරිති සමණබ්‍රාහ්මණානං සාතනී නිප්පොථනී, අන්තරායකරිති අත්ථො. න නං අසුරො ජිනාති, ජෙත්වා ව ලභතෙ සුඛන්ති එවං තව සෙනං අසුරො කායෙ ව ජීවිතෙ ව සාපෙක්ඛො පුරිසො න ජිනාති, සුරො පන ජිනාති, ජෙත්වා ව මග්ගසුඛං එලසුඛඤ්ථ අධගච්ඡති. යස්මා ව ලභතෙ සුඛං, තස්මා සුඛං පත්ථයමානො අහමිපි එස මුඤ්ජං පරිහරෙති. සඬිගාමාවචරා අනිවත්තිනො පුරිසා අත්තනො අනිවත්තනකභාවවිඤ්ඤාපනත්ථං සිසෙ වා ධජෙ වා ආචුධෙ වා මුඤ්ජතිණං බන්ධන්ති, තං අයමිපි පරිහරතිවිවෙච මං ධාරෙහි. තව සෙනාය පරාජිතස්ස ධිරත්ථු මම ජීවිතං, තස්මා එවං ධාරෙහි – සඬිගාමෙ මෙ මතං සෙයොසා, යඤ්ථෙ ජීවෙ පරාජිතො, යෙන ජීවිතෙන පරාජිතො ජීවෙ, තස්මා ජීවිතා තයා සම්මාපටිපන්නානං අන්තරායකරෙන සද්ධිං සඬිගාමෙ මතං මම සෙයොසාති අත්ථො.

444. කස්මා මතං සෙයොසාති වෙ? යස්මා පගාල්භෙත්ථ...පෙ.... සුබ්බතා, එත්ථ කාමාදිකාය අත්තුක්කංසනපරවම්භනපරියොසානාය තව සෙනාය පගාල්භා නිමුග්ගා අනුපවිට්ඨා එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා න දිස්සන්ති, සීලාදිහි ගුණෙහි නප්පකාසන්ති, අන්ධකාරං පවිට්ඨා විය භොන්ති. එතෙ එවං පගාල්භා සමානා සවෙපි කදාවි උම්මුජ්ජිත්වා නිමුජ්ජනපුරිසො විය “සාභු සද්ධා”තිආදිනා නයෙන උම්මුජ්ජන්ති, තථාපි තාය සෙනාය අප්පෙක්ඛාත්ථත්තා තඤ්ථ මග්ගං න ජානන්ති බෙමං නිබ්බානගාමීනං, සබ්බෙපි බුද්ධපච්චෙකබුද්ධාදයො යෙන ගච්ඡන්ති සුබ්බකාති. ඉමං පන ගාථං සුත්වා මාරො පුන කිඤ්චි අවත්වා එව පක්කාමි.

445-6. පක්කන්තෙ පන තස්මිං මහාසත්තො තාය දුක්කරකාරිකාය කිඤ්චිපි විසෙසං අනධගච්ඡන්තො අනුක්කමෙන “සියා නු බො අඤ්ඤො මග්ගො බොධායා”තිආදිනි විත්තෙන්වා ඔළාරිකාභාරං ආභාරෙන්වා, බලං ගභෙන්වා, විසාබුජ්ඣණමදිවසෙ පගෙව සුජාතාය පායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා, හදුවනසණ්ඛෙ දිවාචිහාරං නිසීදිත්වා, තත්ථ අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්තො දිවසං චිතිනාමෙන්වා සායන්භසමයෙ මහාබොධිමණ්ඩාභිමුඛො ගන්ත්වා සොත්ථියෙන දින්නා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො බොධිමුලෙ විකිරිත්වා දසසහස්සලොකධාතුදෙවතාහි කතසක්කාරබහුමානො –

“කාමං තවො ව න්භාරු ව, අට්ඨි ව අවසිස්සතු;
උපසුස්සතු නිස්සෙසං, සරිරෙ මංසලොහිත”න්ති. –

චතුරඬගචිරියං අධිට්ඨන්තිත්වා “න දානි බුද්ධත්තං අපාපුණ්ත්වා පල්ලඬිකං භින්දිස්සාමි”ති පටිඤ්ඤං කත්වා අපරාජිතපල්ලඬිකෙ නිසීදි. තං ඤත්වා මාරො පාපිමා “අප්ප සිද්ධත්ථො පටිඤ්ඤං කත්වා නිසීන්තො, අප්පෙච දානිස්ස සා පටිඤ්ඤා පටිබාහිතබ්බා”ති බොධිමණ්ඩතො යාව චක්කවාලමායතං ද්වාදසයොජනවිත්ථාරං උද්ධං නවයොජනමුග්ගතං මාරසෙනං සමුට්ඨාපෙන්වා දියඬිසයොජනසතප්පමාණං ගිරිමෙඛලං භත්ථීරාජානං ආරුය්හ

බාහුසහස්සං මාපෙත්වා නානාවුධානි ගහෙන්වා “ගණ්භථං, හනථං, පහරථා”ති භණන්තො ආලවකසුත්තෙ
වුත්තප්පකාරා වුට්ඨියො මාපෙසි, තා මහාපුරිසං පත්වා තත්ථ වුත්තප්පකාරා එව සම්පජ්ජිංසු. තතො චරිතඛිකුසෙන
හත්ථිං කුම්භෙ පහරිත්වා මහාපුරිසස්ස සම්පං තෙත්වා “උට්ඨෙහි, හො සිද්ධත්ථං, පල්ලඛකා”ති ආහ. මහාපුරිසො “න
උට්ඨහාමි මාරා”ති වත්වා තං ධජීනිං සමන්තා විලොකෙන්තො ඉමා ගාථායො අභාසි “සමන්තා ධජීනි”න්ති.

තත්ථ ධජීනිත්ති සෙතං. සුත්තන්ති උය්‍යුත්තං. සවාහනන්ති ගිරිමෙඛලනාගරාජසහිතං. පච්චුග්ගච්ඡාමිති
අභිමුඛො උපරි ගම්ස්සාමි, සො ච බො තෙජෙනෙව, න කායෙන. කස්මා? මා මං ධානා අවාචයි, මං එතස්මා ධානා
අපරාජිතපල්ලඛකා මාරො මා වාලෙසිති වුත්තං හොති. නප්පසහතිති සහිතුං න සක්කොති, නාභිභවති වා. ආමං
පත්තන්ති කාවඡාතං මත්තිකාභාජනං. අස්මනාති පාසාණෙන. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

447-8. ඉදාති “එතං තෙ මාරසෙනං හින්දිත්වා තතො පරං විජිතසඬ්ඨාමො සම්පත්තධම්මරාජාභිසෙකො ඉදං
කරිස්සාමි”ති දස්සෙන්තො ආහ “වසිකරිත්වා”ති. තත්ථ වසිකරිත්වා සඬ්ඨාප්පත්ති මග්ගභාවනාය සබ්බං
මිච්ඡාසඬ්ඨාප්පං පභාය සම්මාසඬ්ඨාප්පස්සෙව පවත්තනෙන වසිකරිත්වා සඬ්ඨාප්පං. සතිඤ්ච සුපතිට්ඨිතන්ති කායාදිසු
චතුසු ධානෙසු අත්තනො සතිඤ්ච සුට්ඨු උපට්ඨිතං කරිත්වා එවං වසිකතසඬ්ඨාප්පො සුප්පතිට්ඨිතස්සති රට්ඨා රට්ඨං
විචරිස්සාමි දෙවමනුස්සහෙදෙ පුද්ග සාවකෙ විනයන්තො. අථ මයා විනියමානා තෙ අප්පමත්තා...පෙ.... න සොචරො,
තං නිබ්බානාමතමෙවාති අධිප්පායො.

449-51. අථ මාරො ඉමා ගාථායො සුත්වා ආහ — “එවරුපං පක්ඛං දිස්වා න භායසි භික්ඛු”ති? “ආම, මාර, න
භායාමි”ති. “කස්මා න භායසි”ති? “දානාදිනං පාරම්පුඤ්ඤානං කතත්තා”ති. “කො එතං ජානාති දානාදිනි
ත්වමකාසි”ති? “කිං එත්ථ පාපිම සක්ඛිකිච්චෙන, අපිච එකස්මිංයෙව භවෙ වෙස්සන්තරො හුත්වා යං දානමදාසිං,
තස්සානුභාවෙන සත්තක්ඛත්තුං ඡති පකාරෙහි සඤ්ජාතකම්පා අයං මහාපට්ඨියෙව සක්ඛි”ති. එවං වුත්තෙ
උදකපරියන්තං කත්වා මහාපට්ඨි කම්පි හෙරවසද්දං මුඤ්චමානා, යං සුත්වා මාරො අසනිහතො විය හිතො ධජං
පණාමෙත්වා පලායි සද්ධිං පරිසාය. අථ මහාපුරිසො තිහි යාමෙහි තිස්සො විජ්ජා සච්ඡිකත්වා අරුණග්ගමනෙ
“අනෙකජාතිසංසාරං...පෙ.... තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති ඉමං උදානං උදානෙසි. මාරො උදානසද්දෙන ආගන්ත්වා
“අයං බුද්ධො අහ”න්ති පටිජානාති, හන්ද නං අනුබන්ධාමි ආභිසමාචාරිකං පස්සිතුං. සචස්ස කිඤ්චි කායෙන වා වාචය
වා බලිතං භවිස්සති, විහෙයෙස්සාමි න”න්ති පුබ්බෙ බොධිසත්තභූමියං ඡබ්බස්සානි අනුබන්ධිත්වා බුද්ධත්තං පත්තං
එකං වස්සං අනුබන්ධි. තතො භගවතො කිඤ්චි බලිතං අපස්සන්තො “සත්ත වස්සානි”ති ඉමා නිබ්බේජනියගාථායො
අභාසි.

තත්ථ ඔතාරන්ති රන්ධං විවරං. නාධගච්ඡස්සන්ති නාධගමිං. මෙදවණ්ණන්ති මෙදපිණ්ඩසදිසං. අනුපරියගාති
පරිතො පරිතො අගමාසි. මුදුන්ති මුදුකං. වින්දෙමාති අධිගච්ඡෙය්‍යාම. අස්සාදනාති සාදුභාවො. වායසෙත්තොති
වායසො එත්තො. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

අයං පන යොජනා — සත්ත වස්සානි භගවන්තං ඔතාරාපෙක්ඛො අනුබන්ධිං කත්ථවි අවිජහන්තො පදාපදං, එවං
අනුබන්ධිත්වාපි ච ඔතාරං නාධගමිං. සොහං යථා නාම මෙදවණ්ණං පාසාණං මෙදසඤ්ඤී වායසො එකස්මිං පස්සෙ
මුඛකුණ්ඩකෙන විජ්ඣිත්වා අස්සාදං අවින්දමානො “අප්පෙව නාම එත්ථ මුදු වින්දෙම, අපි ඉතො අස්සාදනා සියා”ති
සමන්තා තට්ථ විජ්ඣන්තො අනුපරියාසිත්වා කත්ථවි අස්සාදං අලද්ධා “පාසාණොචාය”න්ති නිබ්බිජ්ජ පක්කමෙය්‍ය,
එවමෙවාහං භගවන්තං කායකම්මාදිසු අත්තනො පරිත්තපඤ්ඤාමුඛකුණ්ඩකෙන විජ්ඣන්තො සමන්තා අනුපරියගා
“අප්පෙව නාම කත්ථවි අපරිසුද්ධකායසමාචාරාදිමුදුභාවං වින්දෙම, කුතොවි අස්සාදනා සියා”ති, තෙ දානි මයං
අස්සාදං අලභමානා කාකොච සෙලමාසජ්ජ නිබ්බිජ්ජාපෙම ගොතමං ආසජ්ජ තතො ගොතමා නිබ්බිජ්ජ අපෙමාති. එවං
වදන්තො කිර මාරස්ස සත්ත වස්සානි නිජ්ඵලපරිස්සමං නිස්සාය බලවසොකො උදපාදි. තෙනස්ස
විසිදමානඬ්ඨගපච්චඬ්ඨගස්ස බෙලවපණ්ඩු නාම විණා කච්ඡතො පතිතා. යා සකිං කුසලෙහි වාදිතා වත්තාරො මාසෙ
මධුරස්සරං මුඤ්චති, යං ගහෙන්වා සක්කො පඤ්චසිබස්ස අදාසි. තං සො පතමානම්පි න බුජ්ඣාමි. තෙනාහ භගවා —

452. “තස්ස සොකපරෙතස්ස, විණා කච්ඡා අභස්සථ;
තතො සො දුම්මනො යක්ඛො, තත්ථෙවන්තරධායථා”ති.

සඬ්ඨිතිකාරකා ආභංසුති එකෙ, අම්භාකං පනෙතං නක්ඛමතිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පඨානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සුභාසිතසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුත්තන්ති සුභාසිතසුත්තං. අත්තජ්ඣාසයතො වස්ස උප්පත්ති. භගවා හි සුභාසිතජ්ජියො, සො අත්තනො
සුභාසිතසමුදාචාරප්පකාසනෙන සත්තානං දුබ්භාසිතසමුදාචාරං පටිසෙධෙන්තො ඉමං සුත්තමභාසි. තත්ථ එවං මෙ

සුභන්තිආදි සංඛ්‍යාතිකාරවචනං. තත්ථ තත්‍ර ඛො භගවා...පෙ.... හදන්තෙති තෙ භික්ඛුති එතං අපුබ්බං, සෙසං චුත්තනයමෙව. තස්මා අපුබ්බපදවණ්ණනත්ථමිදං චුච්චති – තත්‍රාති දෙසකාලපරිදිපනං. තස්සෙහි යං සමයං විහරති, තත්‍ර සමයෙ, යස්මිංඤ්ච ආරාමෙ විහරති, තත්‍ර ආරාමෙති දිපෙති. භාසිතබ්බයුත්තෙ වා දෙසකාලෙ දිපෙති. න භි භගවා අයුත්තෙ දෙසෙ කාලෙ වා ධම්මං භාසති. “අකාලො ඛො, තාව, බාහියා”තිආදි (උදා. 10) චෙත්ථ සාධකං. ඛොති පදපුරණමත්තෙ අවධාරණාදිකාලත්ථෙ වා නිපාතො. භගවාති ලොකගරුපරිදිපනං. භික්ඛුති කථාසවනායුත්තපුග්ගලපරිදිපනං. ආමන්තෙසීති ආලපි අභාසි සම්බොධෙසි.

භික්ඛවොති ආමන්තනාකාරපරිදිපනං. තස්සෙව භික්ඛනසිලනාදිගුණයොගසිද්ධත්තා චුත්තං. තෙන තෙසං භිනාධිකජනසෙවිතං චුත්තං පකාසෙත්තො උද්ධතදීනභාවනිග්ගහං කරොති. “භික්ඛවො”ති ඉමිනා ව කරුණාවජ්ජාරසොම්මහදයනනනිපාතපුබ්බධිගමෙන වචනෙන තෙ අත්තනො මුඛාභිමුඛෙ කරිත්වා තෙනෙව කටේතුකමානාදීපකෙන වචනෙන තෙසං සොතුකමානං ජනෙති, තෙනෙව ව සම්බොධනත්ථෙත වචනෙන සාධුකසවනමනසිකාරොපි තෙ නියොජෙති. සාධුකසවනමනසිකාරායත්තා භි සාසනසම්පත්ති. අපරෙසුපි දෙවමනුස්සෙසු විජ්ජමානෙසු කස්මා භික්ඛු එව ආමන්තෙසීති වෙ? ජෙට්ඨසෙට්ඨාසන්නසදාසන්නිභිතභාවතො. සබ්බපරිසසාධාරණා භි අයං ධම්මදෙසනා, න පාටිපුග්ගලිකා. පරිසාය ව ජෙට්ඨා භික්ඛු පටිමුජ්ජන්නත්තා, සෙට්ඨා අනගාරියභාවං ආදිං කත්වා සත්ථු වරියානුවිධායකත්තා සකලසාසනපටිග්ගාභකත්තා ව. ආසන්නා තත්ථ නිසින්නෙසු සත්ථු සන්නිකත්තා, සදා සන්නිභිතා සත්ථු සන්නිකාවචරත්තා. තෙන භගවා සබ්බපරිසසාධාරණං ධම්මං දෙසෙත්තො භික්ඛු එව ආමන්තෙසි. අපිච භාජනං තෙ ඉමාය කථාය යථානුසිට්ඨං පටිපත්තිසබ්භාවතොතිපි තෙ එව ආමන්තෙසි. හදන්තෙති ගාරවාධිවචනමෙතං. තෙ භික්ඛුති යෙ භගවා ආමන්තෙසි, තෙ එවං භගවන්තං ආලපන්නා භගවතො පච්චස්සොසුත්ති.

චතුති අභිගෙහීති චතුති කාරණෙහි අවයවෙහි වා. මුසාවාදාවෙරමණිආදීනි භි චත්තාරි සුභාසිතවාචාය කාරණානි. සච්චවචනාදයො චත්තාරො අවයවා, කාරණත්ථෙ ව අභිගසද්දො. චතුතීති නිස්සක්කවචනං හොති, අවයවත්ථෙ කරණවචනං. සමන්තාගතාති සමනුආගතා පචත්තා යුත්තා ව. වාචාති සමුල්ලපනවාචා. යා සා “වාචා ගිරා බාජ්ජපො”ති (ධ. ස. 636) ව, “නෙලා කණ්ණසුබ්බා”ති (දී. නි. 1.9; ම. නි. 3.14) ව එවමාදිසු ආගච්ඡති. යා පන “වාචාය වෙ කතං කම්ම”න්ති (ධ. ස. අට්ඨ. 1 කායකම්මද්වාර) එවං විඤ්ඤන්ති ව, “යා චතුති වට්ඨුවරිතෙහි ආරති වරති...පෙ.... අයං චුච්චති සම්මාවාචා”ති (ධ. ස. 299; විභ. 206) එවං වරති ව, “ඵරුසවාචා, භික්ඛවෙ, ආසෙවිතා භාවිතා බහුලිකතා නිරයසංචත්තනිකා හොති”ති (අ. නි. 8.40) එවං චෙතනා ව වාචාති ආගච්ඡති, සා ඉධ න අධිජ්ජෙතා. කස්මා? අභාසිතබ්බතො. සුභාසිතා හොතීති සුට්ඨ භාසිතා හොති. තෙනස්සා අත්ථාවහනනං දිපෙති. න දුබ්භාසිතාති න දුට්ඨ භාසිතා. තෙනස්සා අනත්ථාවනාවහනනං දිපෙති. අනවජ්ජාති වජ්ජසබ්බාතරාගාදිදොසවරහිතා. තෙනස්සා කාරණසුද්ධං චුත්තදොසාභාවස්ථෙ දිපෙති. අනනුවජ්ජා වාති අනුවාදවිමුත්තා. තෙනස්සා සබ්බාකාරසම්පත්තිං දිපෙති. විඤ්ඤනන්ති පණ්ඩිතානං. තෙන නින්දාපසංසාසු බාලා අජ්ජමාණාති දිපෙති.

කතමෙහි චතුතීති කටේතුකමානාපුච්ඡා. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. භික්ඛවෙති යෙසං කටේතුකාමො, තදාලපනං. භික්ඛුති චුත්තජ්ජකාරවාචාභාසනකපුග්ගලනිදස්සනං. සුභාසිතංයෙව භාසතීති පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය චතුසු වාවඪගෙසු අඤ්ඤතරඪගනිද්දෙසවචනං. නො දුබ්භාසිතන්ති තස්සෙව වාවඪගස්ස පටිපක්ඛභාසනනිවාරණං. තෙන “මුසාවාදාදයොපි කදාචි චත්තබ්බා”ති දිට්ඨිං නිසෙධෙති. “නො දුබ්භාසිත”න්ති ඉමිනා වා මිච්ඡාවාචජ්ජහනං දිපෙති, “සුභාසිත”න්ති ඉමිනා පභීනමිච්ඡාවාවෙන සතා භාසිතබ්බවචනලක්ඛණං. තථා පාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදං. අභිගපරිදිපනත්ථං පන අභාසිතබ්බං පුබ්බෙ අචත්වා භාසිතබ්බමෙවාහ. එස නයො ධම්මංයෙවාතිආදියුපි.

එත්ථ ව “සුභාසිතංයෙව භාසති නො දුබ්භාසිත”න්ති ඉමිනා පිසුණදොසරහිතං සමග්ගකරණවචනං චුත්තං, “ධම්මංයෙව භාසති නො අධම්ම”න්ති ඉමිනා සම්ඵදොසරහිතං ධම්මතො අනපෙතං මන්තාවචනං චුත්තං, ඉතරෙහි ද්විති ඵරුසාලිකරහිතාති පියසච්චවචනාති චුත්තානි. ඉමෙහි ඛොතිආදීනා පන තානි අභිගානි පච්චක්ඛතො දස්සෙත්තො තං වාවං නිගමෙති. විසෙසතො චෙත්ථ “ඉමෙහි ඛො, භික්ඛවෙ, චතුති අභිගෙහි සමන්තාගතා වාවා සුභාසිතා හොති”ති භණන්තො යදඤ්ඤෙ පටිඤ්ඤාදිති අවයවෙහි නාමාදිති පදෙහි ලිඪගවචනවිභත්තිකාලකාරකාදිති සම්පත්තිහි ව සමන්තාගතං වාවං “සුභාසිත”න්ති මඤ්ඤන්ති, තං ධම්මතො පටිසෙධෙති. අවයවාදිසම්පන්නාපි භි පෙසුඤ්ඤාදිසමන්තාගතා වාවා දුබ්භාසිතාව හොති අත්තනො පරෙසස්ථෙ අනත්ථාවහත්තා. ඉමෙහි පන චතුති අභිගෙහි සමන්තාගතා සවෙපි මිලක්ඛනාසාපරියාපන්නා සට්ඨෙට්ඨාගීතිකපරියාපන්නා වා හොති, තථාපි සුභාසිතා එව ලොකියලොකුත්තරහිතසුබාවහත්තා. සීහළදිපෙ මග්ගපස්සෙ සස්සං රක්ඛන්තියා සීහළවෙට්ඨකාය සීහළකෙනෙව ජාතිජරාමරණපටිසංයුත්තං ගීතං ගායන්තියා සුත්වා මග්ගං ගච්ඡන්තා සට්ඨිමත්තා විපස්සකතික්ඛු චෙත්ථ අරහත්තං පත්තා නිදස්සනං. තථා තිස්සො නාම ආරද්ධවිපස්සකො භික්ඛු පදුමසරසමිපෙන ගච්ඡන්තො පදුමසරෙ පදුමානි හඤ්ජිත්වා හඤ්ජිත්වා –

“පාතො ඵුල්ලං කොකනදං, සූරියාලොකෙන හජ්ජියතෙ;
එවං මනුස්සත්තගතා සත්තා, ජරාභිවෙගෙන මද්දියන්ති”ති. –

ඉමං ගීතං ගායන්තියා චෙටිකාය සුත්වා අරහත්තං පත්තො, බුද්ධන්තරෙ ව අඤ්ඤතරො පුරිසො සත්තභි පුත්තෙහි සද්ධිං වනා ආගම්ම අඤ්ඤතරාය ඉත්ථියා මුසලෙන තණ්ඩුලෙ කොට්ටෙන්තියා -

“ජරාය පරිමද්දිතං එතං, මිලාතජච්චම්මනිස්සිතං;
මරණෙන භිජ්ජති එතං, මච්චුස්ස සසමාමිසං.

“කිම්මිතං ආලයං එතං, නානාකුණපෙන පුරිතං;
අසුචිස්ස භාජනං එතං, කදලික්ඛන්ධසමං ඉද්”න්ති. -

ඉමං ගීතිකං සුත්වා සහ පුත්තෙහි පච්චෙකබ්බොධිං පත්තො, අඤ්ඤෙ ව ඊදිසෙහි උපායෙහි අරියභූමිං පත්තා නිදස්සන්. අනච්ඡරියං පනෙතං, යං භගවතා ආසයානුසයකුසලෙන “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”තිආදිනා නයෙන චුත්තා ගාථායො සුත්වා පඤ්චසතා භික්ඛු අරහත්තං පාපුණ්ණ, අඤ්ඤෙ ව බන්ධායතනාදිපටිසංයුත්තා කථා සුත්වා අනෙකෙ දෙවමනුස්සාති. එවං ඉමෙහි චතුර්නි අඬ්ගෙහි සමන්තාගතා වාචා සවෙපි මිලක්ඛුභාසාපරියාපන්නා, සට්ඨෙට්ඨකාගීතිකපරියාපන්නා වා හොති, තථාපි “සුභාසිතා”ති වෙදිතබ්බා. සුභාසිතත්තා එව ව අනච්ජජා ව අනනුච්ජජා ව විඤ්ඤුනං අත්ථත්ථිකානං කුලපුත්තානං අත්ථපටිසරණානං, නො බ්බඤ්ජනපටිසරණානන්ති.

ඉදමචොච භගවාති ඉදං සුභාසිතලක්ඛණං භගවා අවොච. ඉදං චත්ථාන සුගතො, අථාපරං එතදචොච සත්ථාති ඉදඤ්ච ලක්ඛණං චත්ථා අථ අඤ්ඤම්පි එතං අවොච සත්ථා. ඉදානි චත්තබ්බගාථං දස්සෙත්ථා සබ්බමෙතං සඬ්ගීතිකාරකා ආභංසු. තත්ථ අපරන්ති ගාථාබන්ධවචනං සන්ධාය චුච්චති. තං දුට්ඨං හොති - පච්ජා ආගතපරිසං අස්සවනසුස්සවනආධාරණදළ්භිකරණාදිනි වා සන්ධාය තදන්ථදීපකමෙව ව. පුබ්බෙ කෙනචි කාරණෙන පරිභාපිතස්ස අත්ථස්ස දීපනෙන අත්ථවිසෙසදීපකඤ්ච “පුරිසස්ස භි ජාතස්ස, කුඨාරි ජායතෙ මුඛෙ”තිආදිසු (සු. නි. 662) විය. ඉධ පන තදන්ථදීපකමෙව.

453. තත්ථ සන්තොති බුද්ධාදයො. තෙ හි සුභාසිතං “උත්තමං සෙට්ඨ”න්ති වණ්ණයන්ති. දුතියං තතියං චතුත්ථන්ති ඉදං පන පුබ්බෙ නිද්දිට්ඨක්කමං උපාදාය චුත්තං. ගාථාපරියොසානෙ පන වඬ්ගීසත්ථෙරො භගවතො සුභාසිතෙ පසිදි.

සො යං පසන්නාකාරං අකාසි, යඤ්ච වචනං භගවා අභාසි, තං දස්සෙත්තා සඬ්ගීතිකාරකා “අථ බො ආයස්මා”තිආදිමාභංසු. තත්ථ පටිභාති මන්ති මම භාගො පකාසති. පටිභාතු තන්ති තව භාගො පකාසතු. සාරුජ්ජාභීති අනුච්ඡවිකාහි. අභිත්ථවීති පසංසි.

454. න තාපයෙහි විජ්ජට්ඨාරෙන න තාපෙය්‍ය. න විභිංසෙය්‍යාති අඤ්ඤමඤ්ඤං භින්දන්තො න බාධෙය්‍ය. සා චෙ වාචාති සා වාචා එකංසෙනෙව සුභාසිතා. එත්තාවතා අපිසුණවාචාය භගවන්තං ථොමෙති.

455. පටිනන්දිතාති භට්ඨෙත හදයෙන පටිමුඛං ගන්ත්වා නන්දිතා සම්පියායිතා. යං අනාදාය පාපානි, පරෙසං භාසතෙ පියන්ති යං වාචං භාසන්තො පරෙසං පාපානි අප්පියානි පටික්කුලානි ඵරුසවචනානි අනාදාය අත්ථබ්බඤ්ජනමධුරං පියමෙව වචනං භාසති, තං පියවාචමෙව භාසෙය්‍යාති චුත්තං හොති. ඉමාය ගාථාය පියවචනෙන භගවන්තං අභිත්ථවි.

456. අමතාති අමතසදිසා සාදුභාවෙන. චුත්තම්පි චෙන “සච්චං භවෙ සාදුතරං රසාන”න්ති (සං. නි. 1.73; සු. නි. 184). නිබ්බානාමතපච්චයත්තා වා අමතා. එස ධම්මො සනන්තනොති යායං සච්චවාචා නාම, එස පොරාණො ධම්මො වරියා පචෙණි, ඉදමෙව හි පොරාණානං ආචණ්ණං, න තෙ අලිකං භාසිංසු. තෙනෙවාහ - “සච්චෙ අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව, අහු සන්තො පතිට්ඨිතා”ති. තත්ථ සච්චෙ පතිට්ඨිතත්තා එව අත්තනො ව පරෙසඤ්ච අත්ථෙ පතිට්ඨිතා. අත්ථෙ පතිට්ඨිතත්තා එව ව ධම්මෙ පතිට්ඨිතා හොන්තිති වෙදිතබ්බා. පරං වා ද්වයං සච්චවිසෙසනම්ච්චෙව වෙදිතබ්බං. සච්චෙ පතිට්ඨිතා. කිදිසෙ? අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව, යං පරෙසං අත්ථතො අනපෙතත්තා අත්ථං අනුපරොධං කරොතීති චුත්තං හොති. සතිපි ව අනුපරොධකරත්තෙ ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මං, යං ධම්මිකමෙව අත්ථං සාධෙතීති චුත්තං හොති. ඉමාය ගාථාය සච්චවචනෙන භගවන්තං අභිත්ථවි.

457. බෙමන්ති අභයං නිරුපද්දවං. කෙන කාරණෙනාති චෙ? නිබ්බානප්පත්තියා දුක්ඛස්සන්තකිරියාය, යස්මා කිලෙසනිබ්බානං පාපෙති, වට්ටදුක්ඛස්ස ව අත්තකිරියාය සංවත්තතීති අත්ථො. අථ වා යං බුද්ධො නිබ්බානප්පත්තියා දුක්ඛස්සන්තකිරියායාති ද්විත්තං නිබ්බානධාතුනමත්ථාය බෙමමග්ගප්පකාසනතො බෙමං වාචං භාසති, සා චෙ වාචානමුත්තමාති සා වාචා සබ්බවාචානං සෙට්ඨාති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉමාය ගාථාය මන්තාවචනෙන භගවන්තං අභිත්ථවන්තො අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති අයමෙත්ථ අපුබ්බපදවණ්ණනා. සෙසං චුත්තතයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති.

4. පුරුෂාසසුත්ත-(සුන්දරිකභාරද්වාජසුත්ත)-වණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති පුරුෂාසසුත්තං. කා උප්පත්ති? හගවා පච්ඡාභ්ගත්තකිච්චාවසානෙන බුද්ධවත්ථුනා ලොකං වොලොකෙන්තො සුන්දරිකභාරද්වාජබ්‍රාහ්මණං අරහත්තස්ස උපනිස්සයසම්පන්නං දිස්වා “තත්ථ මයි ගතෙ කථා පවත්තිස්සති, තතො කථාවසානෙන ධම්මදෙසනං සුත්වා එස බ්‍රාහ්මණො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති”ති ව ඤාත්වා තත්ථ ගන්ත්වා කථං සමුට්ඨාපෙන්වා ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ එවං මෙ සුතන්තිආදි සංඛිතිකාරකානං වචනං. කිංචචචො හවන්තිආදි තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස, න බ්‍රාහ්මණො නොමිහිතිආදි හගවතො. තං සබ්බමිපි සමොධානෙන්වා “පුරුෂාසසුත්ත”න්ති වුවිච්ඡි. තත්ථ වුත්තසදිසං වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං, අවුත්තං වණ්ණයයිස්සාම, තඤ්ච බො උත්තානත්ථානි පදානි අනාමසන්නා. කොසලෙසුති කොසලා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා. තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුහිසද්දෙන “කොසලා”ති වුවිච්ඡි. තස්මිං කොසලෙසු ජනපදෙ. කෙච් පන “යස්මා පුබ්බෙ මහාපනාදං රාජකුමාරං නානානාටකාදීනි දිස්වා සිතමත්තමිපි අකරොන්තං සුත්වා රාජා ආණාපෙසි ‘යො මම පුත්තං හසාපෙති, සබ්බාහරණෙහි නං අලඬිකරොමි’ති. තතො නඬගලානි ජඩ්ඛෙත්වා මහාජනකායො සන්නිපති. තෙ ව මනුස්සා අතිරෙකසත්තවස්සානි නානාකීළිකාදයො දස්සෙන්තාපි තං නාසක්ඛිංසු හසාපෙතුං. තතො සක්කො දෙවනටං පෙසෙසි, සො දිබ්බනාටකං දස්සෙන්වා හසාපෙසි. අථ තෙ මනුස්සා අත්තනො අත්තනො වසනොකාසාහිමුඛා පක්කමිංසු. තෙ පටිපටෙ මිත්තසුහජ්ජාදයො දිස්වා පටිසන්ථාරමකංසු ‘කච්චි හො කුසලං, කච්චි හො කුසල’න්ති. තස්මා තං ‘කුසල’න්ති සද්දං උපාදාය සො පදෙසො ‘කොසලො’ති වුවිච්ඡි”ති වණ්ණයන්ති. සුන්දරිකාය නදියා තීරෙති සුන්දරිකානි එවංනාමිකාය නදියා තීරෙ.

තෙන බො පනාති යෙන සමයෙන හගවා තං බ්‍රාහ්මණං විනෙතුකාමො ගන්ත්වා තස්සා නදියා තීරෙ සසීසං පාරුපිත්වා රුක්ඛමුලෙ නිසජ්ජාසඬ්ඛාතෙන ඉරියාපට්ඨහාරෙන විහරති. සුන්දරිකභාරද්වාජොති සො බ්‍රාහ්මණො තස්සා නදියා තීරෙ වසති අග්ගිඤ්ච පුහති, භාරද්වාජොති වස්ස ගොත්තං, තස්මා එවං වුවිච්ඡි. අග්ගිං පුහතිති ආහුතිපක්ඛිපනෙන ජාලෙති. අග්ගිහුත්තං පරිවරතිති අග්ගායතනං සම්මජ්ජනුපලෙපනබලිකම්මාදිනා පයිරුපාසති. කො නු බො ඉමං හබ්බසෙසං භුඤ්ජෙය්‍යාති සො කිර බ්‍රාහ්මණො අග්ගිමිහි පුත්තවා අවසෙසං පායාසං දිස්වා වින්තෙසි – “අග්ගිමිහි තාව පක්ඛිත්තපායාසො මහාබ්‍රහ්මනා භුත්තො, අයං පන අවසෙසො අත්ථි. තං යදි බ්‍රහ්මනො මුඛතො ජාතස්ස බ්‍රාහ්මණස්සෙව දදෙය්‍යං, එවං මෙ පිතරා සහ පුත්තොපි සත්තස්පිතො හවෙය්‍ය, සුච්ඡොධිතො ව බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගො අස්ස, හන්දාහං බ්‍රාහ්මණං ගවෙසාමි”ති. තතො බ්‍රාහ්මණදස්සනත්ථං උට්ඨායාසනා චතුද්දිසා අනුච්චලොකෙසි – “කො නු බො ඉමං හබ්බසෙසං භුඤ්ජෙය්‍යා”ති.

අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙති තස්මිං වනසණ්ඨෙ සෙට්ඨරුක්ඛමුලෙ. සසීසං පාරුතන්ති සහ සීසෙන පාරුතකායං. කස්මා පන හගවා එවමකාසි, කිං නාරායනසඬ්ඛාතලොපි හුත්වා නාසක්ඛි හිමපාතං සිතවාතඤ්ච පටිබාහිතුන්ති? අත්ථෙතං කාරණං. න හි බුද්ධා සබ්බසො කායපට්ඨග්ගනං කරොන්ති එව, අපිච්ච හගවා “ආගතෙ බ්‍රාහ්මණෙ සීසං විවරිස්සාමි, මං දිස්වා බ්‍රාහ්මණො කථං පවත්තෙස්සති, අථස්ස කථානුසාරෙන ධම්මං දෙසෙස්සාමි”ති කථාපවත්තනත්ථං එවමකාසි. දිස්වාන වාමෙන...පෙ.... තෙනුපසඬිකමිති සො කිර හගවන්තං දිස්වා බ්‍රාහ්මණො “අයං සසීසං පාරුපිත්වා සබ්බරත්තිං පධානමනුයුත්තො, ඉමස්ස දක්ඛිණොදකං දත්වා ඉමං හබ්බසෙසං දස්සාමි”ති බ්‍රාහ්මණසඤ්ඤි හුත්වා එව උපසඬිකමි. මුණ්ඨො අයං හවං, මුණ්ඨකො අයං හවන්ති සීසෙ විවරිතමත්තෙව කෙසන්තං දිස්වා “මුණ්ඨො”ති ආහ. තතො සුට්ඨතරං ඔලොකෙන්තො පරිත්තමිපි සිඛං අදිස්වා හිලෙන්තො “මුණ්ඨකො”ති ආහ. එවරුපා හි තෙසං බ්‍රාහ්මණානං දිට්ඨි. තතො වානි යත්ථ යිතො අද්දස, තමිහා පදෙසා මුණ්ඨාපිති කෙනවි කාරණෙන මුණ්ඨිතසීසාපි හොන්ති.

458. න බ්‍රාහ්මණො නොමිහිති එත්ථ නකාරො පටිසෙධෙ, නොකාරො අවධාරණෙ “න නො සම”න්තිආදිසු (බු. පා. 6.3; සු. නි. 226) විය. තෙන නෙවමිති බ්‍රාහ්මණොති දස්සෙති. න රාජපුත්තොති බත්තියො නමිති. න වෙස්සායනොති වෙස්සොපි නමිති. උදකොච්චි නොමිහිති අඤ්ඤොපි සුද්දො වා වණ්ඨාලො වා කොච්චි න හොමිති එවං එකංසෙනෙව ජාතිවාදසමුදාචාරං පටික්ඛිපති. කස්මා? මහාසමුද්දං පත්තා විය හි නදියො පබ්බජ්ජුපගතා කුලපුත්තා ජහන්ති පුරිමානි නාමගොත්තානි. පහාරාදසුත්තඤ්චෙන්ථ (අ. නි. 8.19) සාධකං. එවං ජාතිවාදං පටික්ඛිපිත්වා යථාභූතමත්තානං ආවිකරොන්තො ආහ – “ගොත්තං පරිඤ්ඤාය පුටුප්පනානං, අකිඤ්චනො මන්ත වරාමි ලොකෙ”ති. කථං ගොත්තං පරිඤ්ඤාසීති වෙ? හගවා හි තිති පරිඤ්ඤාහි පඤ්චක්ඛන්තො පරිඤ්ඤාසි, තෙසු ව පරිඤ්ඤාතෙසු ගොත්තං පරිඤ්ඤාතමෙව හොති. රාගාදිකිඤ්චනානං පන අභාවෙන සො අකිඤ්චනො මන්තා ජාතිත්වා ඤාණානුපරිවත්තිති කායකම්මාදිහි වරති. තෙනාහ – “ගොත්තං...පෙ.... ලොකෙ”ති. මන්තා වුවිච්ඡි පඤ්ඤා, තාය වෙස වරති. තෙනෙවාහ – “මන්තං වරාමි ලොකෙ”ති ඡන්දවසෙන රස්සං කත්වා.

459-60. එවං අත්තානං ආවිකත්වා ඉදානි “එවං ඔළාරිකං ලිඬගමිපි දිස්වා පුච්ඡිතබ්බාපුච්ඡිතබ්බං න ජානාසි”ති බ්‍රාහ්මණස්ස උපාරම්භං ආරොපෙන්තො ආහ – “සඬ්ඝාට්ඨාසි...පෙ.... ගොත්තපඤ්ඤ”න්ති. එත්ථ ව ඡින්නසඬ්ඝට්ඨට්ඨෙන තිණ්ඨි විචරානි “සඬ්ඝාට්ඨ”ති අධිප්පෙනානි, තානි නිවාසෙති පරිදහතිති සඬ්ඝාට්ඨාසි. අගහොති

අගෙහො, නින්තර්ණෙහොති අධිප්පායො. නිවාසාගාරං පන භගවතො ජෙනවනෙ
 මහාගන්ධකුටිකරෙරිමණ්ඩලමාළකොසම්බකුටිවන්දනමාලාදිඅනෙකප්පකාරං, තං සන්ධාය න යුජ්ජති.
 නිවුත්තකෙසොති අපනිකකෙසො, ඔහාරිතකෙසමස්සුති වුත්තං හොති. අභිනිබ්බුත්තොති අතිව
 වුපසන්තපරිලාභවිත්තො, ගුත්තවිත්තො වා. අලිප්පමානො ඉධ මාණවෙහිති උපකරණසිනෙහස්ස පහිනත්තා
 මනුස්සෙහි අලිත්තො අසංසට්ඨො එකන්තවිවිත්තො. අකල්ලං මං බ්‍රාහ්මණොති ය්වාහං එවං සඬ්ඝාට්ඨාසී...පෙ....
 අලිප්පමානො ඉධ මාණවෙහි, තං මං ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, පාකතිකාති නාමගොත්තාති අතිතං පබ්බජිතං සමානං
 අප්පතිරූපං ගොත්තපඤ්භං පුච්ඡමිති.

එවං වුත්තෙ උපාරම්භං මොවෙත්තො බ්‍රාහ්මණො ආහ - පුච්ඡන්ති වෙ, හො බ්‍රාහ්මණා, බ්‍රාහ්මණෙහි සහ
 “බ්‍රාහ්මණො නො භව”න්ති. තත්ථ බ්‍රාහ්මණො නොති බ්‍රාහ්මණො නුති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති - නාහං හො
 අකල්ලං පුච්ඡාමි. අම්භාකඤ්චි බ්‍රාහ්මණසමයෙ බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණෙහි සහ සමාගන්ත්වා “බ්‍රාහ්මණො නු භවං,
 භාරද්වාජො නු භව”න්ති එවං ජාතිමිපි ගොත්තමිපි පුච්ඡන්ති එවාති.

461-2. එවං වුත්තෙ භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තමුදුභාවකරණත්ථං මන්තෙසු අත්තනො පකතඤ්ඤානං
 පකාසෙත්තො ආහ - “බ්‍රාහ්මණො හි වෙ ත්වං බුසි...පෙ.... චතුච්ඡතක්ඛරං”න්ති. තස්සත්ථො - සවෙ ත්වං
 “බ්‍රාහ්මණො අහං”ති බුසි, මඤ්ච අබ්‍රාහ්මණං බුසි, තස්මා භවන්තං සාවිත්තිං පුච්ඡාමි තිපදං චතුච්ඡතක්ඛරං, තං මෙ
 බුහිති. එත්ථ ව භගවා පරමත්ථවෙදානං තිණ්ණං පිටකානං ආදිභූතං පරමත්ථබ්‍රාහ්මණෙහි සබ්බබුද්ධෙහි පකාසිතං
 අත්ථසම්පන්නං ඛාඤ්ජනසම්පන්නඤ්ච “බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි, ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි, සඬ්ඝං සරණං ගච්ඡාමි”ති
 ඉමං අරියසාවිත්තිං සන්ධාය පුච්ඡති. යදිපි හි බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤාං වදෙය්‍යා, අද්ධා නං භගවා “නායං, බ්‍රාහ්මණ, අරියස්ස
 චිතයෙ සාවිත්තිති වුච්චති”ති තස්ස අසාරකත්තං දස්සෙත්වා ඉධෙව පතිට්ඨාපෙය්‍යා. බ්‍රාහ්මණො පන “සාවිත්තිං
 පුච්ඡාමි තිපදං චතුච්ඡතක්ඛරං”න්ති ඉදං අත්තනො සමයසිද්ධං සාවිත්තිලක්ඛණඛාඤ්ජනකං බ්‍රහ්මස්සරෙන
 නිච්ඡාරිතවචනං සුත්ථාව “අද්ධායං සමණො බ්‍රාහ්මණසමයෙ නිට්ඨං ගතො, අහං පන අඤ්ඤාණෙන ‘අබ්‍රාහ්මණො
 අය’න්ති පරිභවිං, සාධුරූපො මන්තපාරගු බ්‍රාහ්මණොව එසො”ති නිට්ඨං ගන්ත්වා “භන්ද නං යඤ්ඤවිධිං
 දක්ඛිණෙය්‍යාවිධිඤ්ච පුච්ඡාමි”ති තමත්ථං පුච්ඡන්තො “කිංනිස්සිතා...පෙ.... ලොකෙ”ති ඉමං
 විසමගාථාපදත්තයමාහ. තස්සත්ථො - කිංනිස්සිතා කිමධිප්පායා කිං පත්ථෙත්තා ඉසයො ව ඛත්තියා ව බ්‍රාහ්මණා ව
 අඤ්ඤෙ ව මනුජා දෙවතානං අත්ථාය යඤ්ඤං අකප්පයිංසු. යඤ්ඤමකප්පයිංසුති මකාරො පදසන්ධිකරො.
 අකප්පයිංසුති සංවිදහිංසු අකංසු. පුට්ඨි ඛහු අන්තපානදානාදිනා භෙදෙන අනෙකප්පකාරෙ පුට්ඨ වා ඉසයො මනුජා
 ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා ව කිංනිස්සිතා යඤ්ඤමකප්පයිංසු. කථං නෙසං තං කම්මං සම්ප්ප්ඤ්ඤාති ඉමිනාධිප්පායෙන පුච්ඡති.

463. අප්පස්ස භගවා තමත්ථං ඛ්‍යාකරොත්තො “යදන්තගු වෙදගු යඤ්ඤකාලෙ. යස්සාහුතිං ලභෙ තස්සිප්ඤ්ඤාති
 බුමි”ති ඉදං සෙසපද්ද්වයමාහ. තත්ථ යදන්තගුති යො අන්තගු, ඔකාරස්ස අකාරො, දකාරො ව පදසන්ධිකරො
 “අසාධාරණමඤ්ඤෙස”න්තිආදියු (බු. පා. 8.9) මකාරො විය. අයං පන අත්ථො - යො වට්ටදුක්ඛස්ස තිහි පරිඤ්ඤාහි
 අන්තගතත්තා අන්තගු, චතුහි ව මග්ගඤ්ඤාණවෙදෙහි කිලෙසෙ විප්ප්ඤ්ඤාති ගතත්තා වෙදගු, සො යස්ස
 ඉසිමනුප්පත්තියබ්‍රාහ්මණානං අඤ්ඤතරස්ස යඤ්ඤකාලෙ යස්මිං කිස්මිඤ්ච ආහාරෙ පච්චුප්පට්ඨිතෙ අන්තමසො
 වනපණ්ණමුලප්ලාදිමිහි ආහුතිං ලභෙ, තතො කිඤ්චි දෙය්‍යාධම්මං ලභෙය්‍යා, තස්ස තං යඤ්ඤකම්මං ඉප්ඤ්ඤාති
 සම්ප්ප්ඤ්ඤායා, මහප්ථලං භවෙය්‍යාති බුමිති.

464. අථ බ්‍රාහ්මණො තං භගවතො පරමත්ථයොගගම්හිරං අතිමධුරගිරනිබ්බිකාරසරසම්පන්නං දෙසනං සුත්ථවා
 සරිරසම්පත්තිසුචිතඤ්චස්ස සබ්බගුණසම්පත්තිං සම්භාවයමානො පීතිසොමනස්සජානො “අද්ධා හි තස්සා”ති
 ගාථමාහ. තත්ථ ඉති බ්‍රාහ්මණොති සඬ්ගිතිකාරානං වචනං, සෙසං බ්‍රාහ්මණස්ස. තස්සත්ථො - අද්ධා හි තස්ස මය්හං
 හුතම්ප්ඤ්ඤා, අයං අප්ප දෙය්‍යාධම්මො ඉප්ඤ්ඤාස්සති සම්ප්ප්ඤ්ඤාස්සති මහප්ථලො භවිස්සති යං තාදිසං වෙදගුමද්දසාම,
 යස්මා තාදිසං භවත්තරූපං වෙදගුං අද්දසාම. ත්වඤ්ඤෙව හි සො වෙදගු, න අඤ්ඤො. ඉතො පුබ්බෙ පන තුම්භාදිසානං
 වෙදගුනං අන්තගුනඤ්ච අදස්සනෙන අම්භාදිසානං යඤ්ඤෙ පටියත්තං අඤ්ඤො ජනො භුඤ්ජති පුරළාසං වරුකඤ්ච
 පුච්ඤ්චාති.

465. තතො භගවා අත්තති පසන්තං වචනපටිග්ගහණසජ්ජං බ්‍රාහ්මණං විදිත්වා යථාස්ස සුට්ඨු පාකටා හොන්ති,
 එවං නානප්පකාරෙහි දක්ඛිණෙය්‍යො පකාසෙතුකාමො “තස්මාතිහ ත්ව”න්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො - යස්මා මයි
 පසන්තොසි, තස්මා පන ඉහ ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, උපසඬ්කම්ම පුච්ඡාති අත්තානං දස්සෙත්තො ආහ. ඉදානි ඉතො පුබ්බං
 අත්ථෙතඅත්ථිකපදං පරපදෙන සම්බන්ධිතබ්බං - අත්ථෙත අත්ථිකො තස්ස අත්ථත්ථිකභාවස්ස අනුරූපං
 කිලෙසග්ගිවුපසමෙන සන්තං, කොධමුච්චිගමෙන විධුමං, දුක්ඛාභාවෙන අනිසං, අනෙකවිධආසාභාවෙන නිරාසං
 අප්පෙවිධ එකංසෙන ඉධ යිතොව ඉධ වා සාසනෙ අභිචන්දෙ ලච්ඡසි අධිගච්ඡස්සසි සුමෙධං වරපඤ්ඤං
 බිණාසවදක්ඛිණෙය්‍යන්ති. අථ වා යස්මා මයි පසන්තොසි, තස්මාතිහ, ත්වං බ්‍රාහ්මණ, අත්ථෙත අත්ථිකො සමානො
 උපසඬ්කම්ම පුච්ඡ සන්තං විධුමං අනිසං නිරාසන්ති අත්තානං දස්සෙත්තො ආහ. එවං පුච්ඡන්තො අප්පෙවිධ
 අභිචන්දෙ සුමෙධං බිණාසවදක්ඛිණෙය්‍යන්ති එවම්පෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බා.

466. අප බ්‍රාහ්මණෝ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෝ භගවන්තං ආහ - “යඤ්ඤෙ රතොහං...පෙ.... ඔහි මෙත”න්ති. තත්ථ යඤ්ඤො යාගො දානන්ති අත්ථතො එකං. තස්මා දානරතො අහං, තාය එව දානාරාමතාය දානං දාතුකාමො, න පන ජානාමි, එවං අජානන්තං අනුසාසතු මං භවං. අනුසාසන්තො ච උත්තානෙනෙව නයෙන යත්ථ හුතං ඉජ්ඣකෙ ඔහි මෙතන්ති එවමෙත්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතබ්බා. “යථාහුත”න්තිපි පායො.

467. අපස්ස භගවා චත්තුකාමො ආහ - “තෙන හි...පෙ.... දෙසෙස්සාමි”ති. ඔහිතසොතස්ස චස්ස අනුසාසනත්ථං තාව “මා ජාතිං පුච්ඡි”ති ගාථමාහ. තත්ථ මා ජාතිං පුච්ඡිති යදි හුතසමිද්ධං දානමහජ්ජලතං පච්චාසිසසි, ජාතිං මා පුච්ඡ. අකාරණඤ්ඤි දක්ඛිණෙය්‍යාවිචාරණාය ජාති. වරණඤ්ඤි පුච්ඡාති අපිව බො සීලාදිගුණහෙදං වරණං පුච්ඡ. එතඤ්ඤි දක්ඛිණෙය්‍යාවිචාරණාය කාරණං.

ඉදානිස්ස තමත්ථං විභාවෙන්තො නිදස්සනමාහ - “කට්ඨා හවෙ ජායති ජාතවෙදො”තිආදි. තත්‍රායමධිප්පායො - ඉධ කට්ඨා අග්ගි ජායති, න ච සො සාලාදිකට්ඨා ජාතො එව අග්ගිකිච්චං කරොති, සාපානදොණ්ණආදිකට්ඨා ජාතො න කරොති, අපිව බො අත්තතො අච්චිආදිගුණසම්පන්නත්තා එව කරොති. එවං න බ්‍රාහ්මණකුලාදීසු ජාතො එව දක්ඛිණෙය්‍යො හොති, චණ්ඩාලකුලාදීසු ජාතො න හොති, අපිව බො නිවාකුලිනොපි උච්චාකුලිනොපි ඛිණාසවමුති ධිතිමා හිරිනිසෙධො ආජානියො හොති, ඉමාය ධිතිහිරිපමුඛාය ගුණසම්පන්නියා ජාතිමා උත්තමදක්ඛිණෙය්‍යො හොති. සො හි ධිතියා ගුණෙ ධාරයති, හිරියා දොසෙ නිසෙධෙති. චුත්තඤ්ඤෙතං “හිරියා හි සන්නො න කරොන්ති පාප”න්ති. තෙන තෙ ඔුමි -

“මා ජාතිං පුච්ඡි වරණඤ්ඤි පුච්ඡ,
කට්ඨා හවෙ ජායති ජාතවෙදො;
නිවාකුලිනොපි මුනි ධිතිමා,
ආජානියො හොති හිරිනිසෙධො”ති. -

එස සඬ්ඛෙසො, විත්ථාරො පන අස්සලායනසුත්තානුසාරෙන (ම. නි. 2.401 ආදයො) වෙදිතබ්බො.

468. එවමෙතං භගවා චාතුචණ්ණසුද්ධියා අනුසාසිත්වා ඉදානි යත්ථ හුතං ඉජ්ඣකෙ, යථා ච හුතං ඉජ්ඣකෙ, තමත්ථං දස්සෙතුං “සච්චෙන දන්තො”තිආදිගාථමාහ. තත්ථ සච්චෙනාති පරමත්ථසච්චෙන. තඤ්ඤි පත්තො දන්තො හොති. තෙනාහ - “සච්චෙන දන්තො”ති. දමසා උපෙකොති ඉන්ද්‍රියදමෙන සමන්තාගතො. වෙදන්තගුති වෙදෙහි වා කිලෙසානං අන්තං ගතො, වෙදානං වා අන්තං චතුත්ථමග්ගඤ්ඤාණං ගතො. චූසිතබ්‍රහ්මවරියොති පුන චසිතබ්බාභාවතො චුත්ථමග්ගබ්‍රහ්මවරියො. කාලෙන තමහි හබ්‍යං පචෙච්ඡෙති අත්තතො දෙය්‍යධම්මට්ඨිකකාලං තස්ස සම්මුඛිභාවකාලඤ්ඤි උපලක්ඛෙත්වා තෙන කාලෙන තාදිසෙ දක්ඛිණෙය්‍යො දෙය්‍යධම්මං පචෙච්ඡෙය්‍ය, පචෙසෙය්‍ය පටිපාදෙය්‍ය.

469-71. කාමෙති චත්ථුකාමෙ ච කිලෙසකාමෙ ච. සුසමාහිතින්ද්‍රියාති සුට්ඨු සමාහිතඉන්ද්‍රියා, අචික්ඛිත්තඉන්ද්‍රියාති චුත්තං හොති. චන්දොච රාහුග්ගහණා පමුත්තාති යථා චන්දො රාහුග්ගහණා, එවං කිලෙසග්ගහණා පමුත්තා යෙ අනිච භාසන්ති වෙච තපන්ති ච. සතාති සතිසම්පන්නා. මමායිතානිති තණ්හාදිට්ඨිමමායිතානි.

472. යො කාමෙ හිත්වාති ඉතො පහුති අත්තානං සන්ධාය වදති. තත්ථ කාමෙ හිත්වාති කිලෙසකාමෙ පහාය. අභිභුය්‍යාවාරීති තෙසං පනිනත්තා චත්ථුකාමෙ අභිභුය්‍යාවාරී. ජාතිමරණස්ස අන්තං නාම නිබ්බානං චූච්චති, තඤ්ඤි යො වෙදි අත්තතො පඤ්ඤාබලෙන අඤ්ඤාසි. උදකරහදො වාති යෙ ඉමෙ අනොතත්තදහො කණ්ණමුණ්ඩදහො රථකාරදහො ඡද්දන්තදහො කුණාලදහො මන්දාකිනිදහො සිහප්පපාතදහොති හිමවති සත්ත මහාරහදා අග්ගිසුරියසන්නාපෙහි අසම්පුට්ඨත්තා නිච්චං සීතලා, තෙසං අඤ්ඤතරො උදකරහදොව සීතො පරිනිබ්බුතකිලෙසපරිලාභත්තා.

473. සමොති තුලෙයා. සමෙහිති විපස්සිආදීහි බුද්ධෙහි. තෙ හි පටිවෙධසමත්තා “සමා”ති චූච්චන්ති. නත්ථි තෙසං පටිවෙධෙනාධිගන්තබ්බෙසු ගුණෙසු, පහාතබ්බෙසු වා දොසෙසු චෙමත්තතා , අද්ධානආයුකුලප්පමාණාහිතික්ඛන්තපධානබොධිරස්මිති පන තෙසං චෙමත්තතා හොති. තථා හි තෙ හෙට්ඨිමපරිච්ඡෙදෙන චතුහි අසඬ්ඛොයොහි කප්පසතසහස්සෙන ච පාරමිසො පුරන්ති, උපරිමපරිච්ඡෙදෙන සොළසහි අසඬ්ඛොයොහි කප්පසතසහස්සෙන ච. අයං තෙසං අද්ධානචෙමත්තතා. හෙට්ඨිමපරිච්ඡෙදෙන ච වස්සසතායුකකාලෙ උප්පජ්ජන්ති, උපරිමපරිච්ඡෙදෙන වස්සසතසහස්සායුකකාලෙ. අයං තෙසං ආයුචෙමත්තතා. බත්තියකුලෙ වා බ්‍රාහ්මණකුලෙ වා උප්පජ්ජන්ති. අයං කුලචෙමත්තතා. උච්චා වා හොන්ති අට්ඨාසිතිහත්ථප්පමාණා, නිච්චා වා පන්නරසඅට්ඨාරසහත්ථප්පමාණා. අයං පමාණචෙමත්තතා. හත්ථිස්සරථසිට්ඨිකාදීහි නික්ඛන්ති වෙහාසෙන වා. තථා හි විපස්සිකකුසන්ධා අස්සරථෙන නික්ඛමිංසු, සිඛිකොණාගමනා හත්ථික්ඛන්ධෙන, වෙස්සභු සිට්ඨිකාය, කස්සපො වෙහාසෙන, සකාමුනි අස්සපිට්ඨියා. අයං තෙක්ඛම්මචෙමත්තතා. සත්තාහං වා පධානමනුයුඤ්ජන්ති, අඬ්ඬමාසං, මාසං, ද්වෙමාසං, තෙමාසං, චතුමාසං, පඤ්චමාසං, ඡමාසං, එකවස්සං ද්විතිවතුපඤ්චස්සානි වා. අයං

පධානවෙමත්තතා. අස්සත්ථො වා බොධිරුක්ඛො හොති නිග්‍රොධාදීනං වා අඤ්ඤතරො. අයං බොධිවෙමත්තතා. බ්‍යාමාසිතිඅනන්තපභායුත්තා හොන්ති. තත්ථ බ්‍යාමප්පභා වා අසිතිප්පභා වා සබ්බෙසං සමානා, අනන්තප්පභා පන දුරමිඪි ගච්ඡති ආසන්තමිඪි, එකගාචුතං ද්විගාචුතං යොජනං අනෙකයොජනං චක්කවාලපරියන්තමිඪි, මඬිගලස්ස බුද්ධස්ස සරිරප්පභා දසසහස්සචක්කවාලං අගමාසි. එවං සන්තෙපි මනසා චිත්තායත්තාව සබ්බබුද්ධානං, යො යත්තකම්මිඡති, තස්ස තත්තකං ගච්ඡති. අයං රස්මිවෙමත්තතා. ඉමා අට්ඨ වෙමත්තතා යපෙත්වා අවසෙසෙසු පටිවෙධෙනාධගන්තබ්බෙසු ගුණෙසු, පහාතබ්බෙසු වා දොසෙසු නත්ථි නෙසං විසෙසො, තස්මා “සමා”ති වුවුවන්ති. එවමෙනෙහි සමො සමෙහි.

විසමෙහි දුරෙති න සමා විසමා, පච්චෙකබුද්ධාදයො අවසෙසසබ්බසත්තා. තෙහි විසමෙහි අසද්දිසත්තාය දුරෙ. සකලජම්බුදීපං පුරෙත්වා පල්ලඬිකෙන පල්ලඬිකං සඬ්ඝට්ටෙන්වා නිසින්තා පච්චෙකබුද්ධාපි හි ගුණෙහි එකස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස කලං නාග්ගන්ති සොළසිං, කො පන වාදො සාවකාදීසු. තෙනාහ – “විසමෙහි දුරෙ”ති. තථාගතො හොතිති උභයපදෙහි දුරෙති යොජෙතබ්බං. අනන්තපඤ්ඤොති අපරිමිතපඤ්ඤො. ලොකියමනුස්සානඤ්ඤා පඤ්ඤං උපනිධාය අට්ඨමකස්ස පඤ්ඤා අධිකා, තස්ස පඤ්ඤං උපනිධාය සොනාපන්නස්ස. එවං යාව අරහතො පඤ්ඤං උපනිධාය පච්චෙකබුද්ධස්ස පඤ්ඤා අධිකා, පච්චෙකබුද්ධස්ස පඤ්ඤං පන උපනිධාය තථාගතස්ස පඤ්ඤා අධිකාති න චත්තබ්බා, අනන්තා ඉච්චෙව පන චත්තබ්බා. තෙනාහ – “අනන්තපඤ්ඤො”ති. අනුපලිත්තොති තණ්හාදිට්ඨිලෙපෙහි අලිත්තො. ඉධ වා හුරං වාති ඉධලොකෙ වා පරලොකෙ වා. යොජනා පනෙන්ථ – සමො සමෙහි විසමෙහි දුරෙ තථාගතො හොති. කස්මා? යස්මා අනන්තපඤ්ඤො අනුපලිත්තො ඉධ වා හුරං වා, තෙන තථාගතො අරහති පුරුලාසන්ති.

474. යමිති න මායාති අයං පන ගාථා අඤ්ඤා ව ඊදිසා මායාදිදොසයුත්තෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු දක්ඛිණෙයාසඤ්ඤාපහානත්ථං චුත්තාති වෙදිතබ්බා. තත්ථ අමමොති සත්තසඬ්ඛාරෙසු “ඉදං මමා”ති පභිනමමායිතභාවො.

475. නිවෙසනන්ති තණ්හාදිට්ඨිනිවෙසනං. තෙන හි මනො තිසු භවෙසු නිවිසති, තෙන තං “නිවෙසනං මනසො”ති වුවුවති. තත්ථෙව වා නිවිසති තං හින්වා ගන්තුං අසමත්ථතාය. තෙනපි “නිවෙසන”න්ති වුවුවති. පරිග්ගහාති තණ්හාදිට්ඨියො එව, තාහි පරිග්ගහිතධම්මා වා. කෙච්ඡිති අප්පමත්තකාපි. අනුපාදියානොති තෙසං නිවෙසනපරිග්ගහානං අභාවා කඤ්චි ධම්මං අනුපාදියමානො.

476. සමාහිතො මග්ගසමාධිනා. උද්ධාරීති උත්තිණ්ණො. ධම්මං චඤ්ඤාසීති සබ්බඤ්ඤා ඤෙයාධම්මං අඤ්ඤාසි. පරමාය දිට්ඨියාති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන.

477. භවාසවාති භවතණ්හාකුමානනිකන්තිසස්සතදිට්ඨිසහගතා රාගා. වච්ඡිති වාචා. බරාති කක්ඛලා ඵරුසා. විධුපිතාති දඬිඬා. අත්ථගතාති අත්ථඬිගතා. න සන්තිති විධුපිතත්තා අත්ථඬිගතත්තා ව. උභයෙහි පන උභයං යොජෙතබ්බං සබ්බධිති සබ්බෙසු බන්ධායතනාදීසු.

478. මානසත්තෙසුති මානෙන ලග්ගෙසු. දුක්ඛං පරිඤ්ඤායාති වට්ටදුක්ඛං තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. සබ්බත්තචත්ථුන්ති සහෙතුපච්චයං, සද්ධිං කම්මකිලෙසෙහිති චුත්තං හොති.

479. ආසං අනිස්සායාති තණ්හං අනල්ලිසිත්වා. විවෙකදස්සිති නිබ්බානදස්සි. පරවෙදියන්ති පරෙහි ඤාපෙතබ්බං. දිට්ඨිමුපාතිචත්තොති ද්වාසට්ඨිභෙදමිඪි මිච්ඡාදිට්ඨිං අතික්කන්තො. ආරම්මණාති පච්චයා, පුනඛභවකාරණානීති චුත්තං හොති.

480. පරොපරාති වරාවරා සුන්දරාසුන්දරා. පරා වා බාහිරා, අපරා අප්ඤ්ඤාතිකා. සමෙච්චාති ඤාණෙන පටිච්ඡික්ඛිත්වා. ධම්මාති බන්ධායතනාදයො ධම්මා. උපාදානබයෙ විමුක්තොති නිබ්බානෙන නිබ්බානාරම්මණෙන විමුක්තො, නිබ්බානාරම්මණවිමුක්තිලාභීති අත්ථො.

481. සංයොජනංජාතිබයන්තදස්සිති සංයොජනක්ඛයන්තදස්සි ජාතික්ඛයන්තදස්සි ව. සංයොජනක්ඛයන්තෙන චෙන්ථ සඋපාදිසෙසා නිබ්බානධාතු, ජාතික්ඛයන්තෙන අනුපාදිසෙසා චුත්තා. බයන්තොති හි අච්චන්තබයස්ස සමුච්ඡේදප්පහානස්සෙතං අධිවචනං. අනුනාසිකලොපො චෙන්ථ “විවෙකජං පිනිසුඛ”න්තිආදීසු විය න කතො. යොපානුදීති යො අපනුදි. රාගපථන්ති රාගාරම්මණං, රාගමෙව වා. රාගොපි හි දුග්ගතිනං පථන්තා “රාගපථො”ති වුවුවති කම්මපථො විය. සුද්ධො නිදොසො විමලො අකාමොති පරිසුද්ධකායසමාවාරාදිතාය සුද්ධො. යෙහි “රාගදොසා අයං පජා, දොසදොසා, මොහදොසා”ති වුවුවති. තෙසං අභාවා නිදොසො. අට්ඨපුරිසමලචිගමා විමලො, උපක්කිලෙසාභාවතො අකාමො. උපක්කිලිට්ඨො හි උපක්කිලෙසෙන “සකාමො”ති වුවුවති. සුද්ධො වා යස්මා නිද්දොසො, නිද්දොසතාය විමලො, බාහිරමලාභාවෙන විමලත්තා අකාමො. සමලො හි “සකාමො”ති වුවුවති. විමලත්තා වා ආගුං න කරොති, තෙන අකාමො. ආගුකිරියා හි උපසාතකරණෙන “කාමො”ති වුවුවති.

482. අත්තනො අත්තානං නානුපස්සතීති ඤාණසම්පයුත්තෙන චිත්තෙන විපස්සන්තො අත්තනො ඛන්ධෙසු අඤ්ඤං අත්තානං නාම න පස්සති, ඛන්ධමත්තමෙව පස්සති. යා වායං “අත්තනාව අත්තානං සඤ්ජානාමි”ති තස්ස සච්චතො ථෙතනො දිට්ඨි උප්පජ්ජති, තස්සා අභාවා අත්තනො අත්තානං නානුපස්සති, අඤ්ඤදත්ථු පඤ්ඤාය ඛන්ධෙ පස්සති. මග්ගසමාධිනා සමාහිතො, කායච්චිකාදීනං අභාවා උප්ප්ඵගතො, ලොකධම්මෙහි අකම්පනීයතො ධීතත්තො, තණ්හාසඛිඛාතාය එජාය පඤ්චන්තං වෙතොඛිලානඤ්ච අට්ඨට්ඨානාය කඛිඛාය ව අභාවා අනෙජො අබිලො අකඛිඛො.

483. මොහන්තරාති මොහකාරණා මොහපච්චයා, සබ්බකිලෙසානමෙතං අධිවචනං. සබ්බෙසු ධම්මෙසු ව ඤාණදස්සීති සච්ඡිකතසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණො. තඤ්ඤි සබ්බෙසු ධම්මෙසු ඤාණං, තඤ්ච භගවා පස්සි, “අධිගතං මෙ”ති සච්ඡිකත්වා විහාසී. තෙන වුවචති “සබ්බෙසු ධම්මෙසු ව ඤාණදස්සී”ති. සම්බොධිත්ති අරහත්තං. අනුත්තරත්ති පච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි අසාධාරණං. සිවන්ති ඛෙමං නිරුපද්දවං සස්සිරිකං වා. යක්ඛස්සාති පුරිසස්ස. සුද්ධිති වොදානතා. එත්ථ හි මොහන්තරාභාවෙන සබ්බදොසාභාවො, තෙන සංසාරකාරණසමුච්ඡෙදො අන්තිමසර්වධාරිතා, ඤාණදස්සිතාය සබ්බගුණසම්භවො. තෙන අනුත්තරා සම්බොධිපත්ති, ඉතො පරඤ්ච පහතබ්බමධිගත්තබ්බං වා නත්ථී. තෙනාහ – “එත්තාවතා යක්ඛස්ස සුද්ධි”ති.

484. එවං වුත්තෙ බ්‍රාහ්මණො භියොසොමත්තාය භගවති පසන්තො පසන්තාකාරං කරොන්තො ආහ “හුතඤ්ච මය්හ”න්ති. තස්සත්ථො – යමහං ඉතො පුබ්බෙ බ්‍රහ්මානං ආරබ්භ අග්ගිමිහි අපුහං, තං මෙ හුතං සච්චං වා හොති, අලිකං වාති න ජානාමි. අප්ප පන ඉදං හුතඤ්ච මය්හං හුතමත්ථු සච්චං, සච්චහුතමෙව අත්ථුති යාවන්තො භණති. යං තාදිසං වෙදගුණං අලත්ථං, යස්මා ඉධෙව ධීතො භවන්තරුපං වෙදගුං අලත්ථං. බ්‍රහ්මා හි සක්ඛි, පච්චක්ඛමෙව හි ත්වං බ්‍රහ්මා, යතො පටිග්ගණ්හාතු මෙ භගවා, පටිග්ගහෙත්වා ව භුඤ්ජතු මෙ භගවා පුරළාසන්ති තං භත්තසෙසං උපනාමෙත්තො ආහ.

487. අප් භගවා කසිභාරද්වාජසුත්තෙ වුත්තනයෙන ගාථාද්වයමභාසී. තතො බ්‍රාහ්මණො “අයං අත්තනා න ඉච්ඡති, කම්පි වඤ්ඤං සන්ධාය ‘කෙවලිනං මහෙසිං ඛිණාසවං කුක්කුච්චවුපසන්තං අන්තෙන පානෙන උපට්ඨභස්සු’ති භණති”ති එවං ගාථාය අත්ථං අසල්ලක්ඛෙත්වා තං ඤාතුකාමො ආහ “සාධාහං භගවා”ති. තත්ථ සාධුති ආයාවනත්ථෙ නිපාතො. තථාති යෙන ත්වමාහ, තෙන පකාරෙන. විජඤ්ඤන්ති ජානෙයාං. යන්ති යං දක්ඛිණෙයාං යඤ්ඤකාලෙ පරියෙසමානො උපට්ඨභෙයාන්ති පාඨසෙසො. පජ්ජයාති පත්වා. තච සාසනන්ති තච ඔවාදං. ඉදං වුත්තං හොති. සාධාහං භගවා තච ඔවාදං ආගම්ම තථා විජඤ්ඤං ආරොවෙහි මෙ තං කෙවලිනන්ති අධිප්පායො. යො දක්ඛිණං භුඤ්ජෙයා මාදිසස්ස, යං වාහං යඤ්ඤකාලෙ පරියෙසමානො උපට්ඨභෙයාං, තථාරුපං මෙ දක්ඛිණෙයාං දස්සෙහි, සචෙ ත්වං න භුඤ්ජසීති.

488-90. අප්ස්ස භගවා පාකටෙන නයෙන තථාරුපං දක්ඛිණෙයාං දස්සෙත්තො “සාරම්භා යස්සා”ති ගාථාත්තයමාහ. තත්ථ සීමන්තානං විනෙතාරන්ති සීමාති මරියාදා සාධුජනවුත්ති, තස්සා අන්තා පරියොසානා අපරභාගාති කත්වා සීමන්තා වුවචන්ති කිලෙසා, තෙසං විනෙතාරන්ති අත්ථො. සීමන්තාති බුද්ධචෙනෙයා සෙක්ඛා ව පුට්ඨජනා ව, තෙසං විනෙතාරන්තිපි එකෙ. ජාතිමරණකොවිදන්ති “එවං ජාති එවං මරණ”න්ති එත්ථ කුසලං. මොනෙයාසම්පන්නන්ති පඤ්ඤාසම්පන්නං, කායමොනෙයාදිසම්පන්නං වා. භකුටිං විනයිත්වානාති යං එකච්චෙ දුබ්බද්ධිනො යාවකං දිස්වා භකුටිං කරොන්ති, තං විනයිත්වා, පසන්නමුඛා හුත්වාති අත්ථො. පඤ්ජලිකාති පග්ගහිතඅඤ්ජලිනො හුත්වා.

491. අප් බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං ථොමයමානො “බුද්ධො භව”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ ආයාගොති ආයජිතබ්බො, තතො තතො ආගම්ම වා යජිතබ්බමෙත්ථාතිපි ආයාගො, දෙයාධම්මානං අධිට්ඨානභූතොති වුත්තං හොති. සෙසමෙත්ථ ඉතො පුරිමගාථාසු ව යං න වණ්ණිතං, තං සක්කා අවණ්ණිතමිපි ජාතිතුන්ති උත්තානත්ථත්තායෙව න වණ්ණිතං. ඉතො පරං පන කසිභාරද්වාජසුත්තෙ වුත්තනයමෙවාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පුරළාසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මාසසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුත්තන්ති මාසසුත්තං. කා උප්පත්ති? අයමෙව යාස්ස නිදානෙ වුත්තා. අයඤ්ඤි මාසො මාණවො දායකො අහොසි දානපති. තස්සෙතදහොසි – “සම්පත්තකපණ්ද්ධිකාදීනං දානං දින්නං මහජ්ඵලං හොති, උදාහු නොති සමණං ගොතමං එතමත්ථං පුච්ඡස්සාමි, සමණො කිර ගොතමො අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං ජානාති”ති. සො භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා පුච්ඡී. භගවා වස්ස පුච්ඡානුරුපං ඛ්‍යාකාසී. තයිදං සඬගීතිකාරානං බ්‍රාහ්මණස්ස භගවතොති තිණ්ණමිපි වචනං සමොධානෙත්වා “මාසසුත්ත”න්ති වුවචති.

තත්ප් රාජගහෙහි එවංනාමකෙ නගරෙ. තඤ්ඤි මන්ධාතුමහාගොවින්දාදිහි පරිග්ගහිතත්තා “රාජගහ”න්ති වුච්චති. අඤ්ඤෙපෙත්ථ පකාරෙ වණ්ණයන්ති. කිං තෙහි, නාමමෙතං තස්ස නගරස්ස? තං පනෙනං බුද්ධකාලෙ ව චක්ඛවත්තිකාලෙ ව නගරං හොති, සෙසකාලෙ සුඤ්ඤං හොති යක්ඛපරිග්ගහිතං, තෙසං වසන්තවනං හුත්වා තිව්සති. එවං ගොවරගාමං දස්සෙත්වා නිවාසට්ඨානමාහ – “ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ”ති. සො ව ගිජ්ඣා තස්ස කුටෙසු වසිංසු, ගිජ්ඣසදිසානි වාස්ස කුටානි, තස්මා “ගිජ්ඣකුටො”ති වුච්චති වෙදිතබ්බො.

අප්ඨ බො...පෙ.... අවොවාති එත්ථ මාසොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නාමං. මාණුවොති අන්තෙවාසිවාසං අනානිතභාවෙන වුච්චති, ජාතියා පන මහල්ලකො. “පුබ්බාවණ්ණවසෙනා”ති එකෙ පිඬ්ඨියො මාණුවො විය. සො හි විසවස්සසතිකොපි පුබ්බාවණ්ණවසෙන “පිඬ්ඨියො මාණුවො” ත්වෙව සඬ්ඨං අගමාසි. සෙසං චුත්තනයමෙව.

අහඤ්ඤි, හො ගොතම...පෙ.... පසවාමීති එත්ථ දායකො දානපතීති දායකො වෙව දානපති ව. යො හි අඤ්ඤස්ස සන්තකං තෙනාණත්තො දෙති, සොපි දායකො හොති, තස්මිං පන දානෙ ඉස්සරියාභාවතො න දානපති. අයං පන අත්තනො සන්තකංයෙව දෙති. තෙනාහ – “අහඤ්ඤි, හො ගොතම, දායකො දානපති”ති. අයමෙව හි එත්ථ අත්ථො, අඤ්ඤානු පන අන්තරන්තරා මච්ඡෙරෙන අභිභුයාමානො දායකො අනභිභුතො දානපතීතිආදිනාපි නයෙන වත්තුං වට්ටති. වදඤ්ඤාති යාවකානං වචනං ජානාමි චුත්තමත්තෙයෙව “අයමිදමරහති අයමිද”න්ති පුරිසවිසෙසාවධාරණෙන බහුපකාරභාවගහණෙන වා. යාවයොගොති යාවිතුං යුත්තො. යො හි යාවකෙ දිස්වා ව හකුටිං කත්වා ඵරුසවචනාදීනි භණ්ති, සො න යාවයොගො හොති. අහං පන න තාදිසොති දිපෙති. ධම්මෙනාති අදින්නාදානානිකතිවඤ්චනාදීනි වජ්ජෙත්වා භික්ඛාවරියාය, යාවනායාති අත්ථො. යාවනා හි බ්‍රාහ්මණානං හොගපරියෙසෙන ධම්මො, යාවමානානඤ්ච තෙසං පරෙහි අනුග්ගහකාමෙහි දින්නා හොගා ධම්මලද්ධා නාම ධම්මාධිගතා ව හොන්ති, සො ව තථා පරියෙසිත්වා ලභි. තෙනාහ – “ධම්මෙන හොගෙ පරියෙසාමි...පෙ.... ධම්මාධිගතෙහි”ති. භියොයාපි දදාමිති තතො උත්තරිපි දදාමි, පමාණං නත්ථි, එත්ථ ලද්ධහොගප්පමාණෙන දදාමිති දස්සෙති.

තග්ගාති එකංසවචනෙ නිපාතො. එකංසෙනෙව හි සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි පසත්ථං දානං අන්තමසො තිරච්ඡානගතානම්පි දීයමානං. චුත්තඤ්ඤෙතං “සබ්බත්ථ වණ්ණිතං දානං, න දානං ගරහිතං ක්වචි”ති. තස්මා භගවාපි එකංසෙනෙව තං පසංසන්තො ආහ – “තග්ග ත්වං මාණව...පෙ.... පසවසි”ති. සෙසං උත්තානත්ථමෙව. එවං භගවතා “බහුං සො පුඤ්ඤං පසවති”ති චුත්තෙපි දක්ඛිණෙයානො දක්ඛිණාවිසුද්ධිං සොතුකාමො බ්‍රාහ්මණො උත්තරි භගවත්තං පුච්ඡි. තෙනාහු සඬ්ඨිතිකාරා – “අප්ඨ බො මාසො මාණුවො භගවත්තං ගාථාය අප්ඣභාසි”ති. තං අත්ථතො චුත්තනයමෙව.

492. පුච්ඡාමහන්තිආදිගාථාසු පන වදඤ්ඤාන්ති වචනවිදුං, සබ්බාකාරෙන සත්තානං චුත්තවචනාධිප්පායඤ්ඤාන්ති චුත්තං හොති. සුජ්ඣෙති දක්ඛිණෙයාවසෙන සුද්ධං මහප්ඵලං භවෙයා. යොජනා පනෙත්ථ – යො යාවයොගො දානපති ගහට්ඨො පුඤ්ඤත්ථිකො හුත්වා පරෙසං අන්තපානං දදං යජති, න අග්ගිමිහි ආහුතිමත්තං පක්ඛිපන්තො, තඤ්ච බො පුඤ්ඤපෙක්ඛොව න පච්චුපකාරකලායාණකිත්තිසද්දාදිඅපෙක්ඛො, තස්ස ඵවරුපස්ස යජමානස්ස හුතං කථං සුජ්ඣෙය්‍යාති?

493. ආරාධයෙ දක්ඛිණෙයෙහි තාදිති තාදිසො යාවයොගො දක්ඛිණෙයෙහි ආරාධයෙ සම්පාදයෙ සොධයෙ, මහප්ඵලං තං හුතං කරෙයා, න අඤ්ඤාථාති අත්ථො. ඉමිනාස්ස “කථං හුතං යජමානස්ස සුජ්ඣෙ” ඉච්චෙනං ඛ්‍යාකතං හොති.

494. අක්ඛාහි මෙ භගවා දක්ඛිණෙයෙහි එත්ථ යො යාවයොගො දදං පරෙසං යජති, තස්ස මෙ භගවා දක්ඛිණෙයෙ අක්ඛාහිති එවං යොජනා වෙදිතබ්බො.

495. අප්ඣස්ස භගවා නානප්පකාරෙහි නයෙහි දක්ඛිණෙයෙ පකාසෙන්තො “යෙ වෙ අසත්තා”තිආදිකා ගාථායො අභාසි. තත්ථ අසත්තාති රාගාදිසඬ්ඨවසෙන අලග්ගා. කෙවලිනොති පරිනිට්ඨිතකිව්වා. යතත්තාති ගුත්තචිත්තා.

496-7. දන්තා අනුත්තරෙන දමට්ඨෙන, විමුක්තා පඤ්ඤාවෙනොවිමුත්තිහි, අනිසා ආයතිං වට්ටදුක්ඛාභාවෙන, නිරාසා සම්පති කිලෙසාභාවෙන. ඉමිස්සා පන ගාථාය දුතියගාථා භාවනානුභවප්පකාසනනයෙන චුත්තාති වෙදිතබ්බො. “භාවනානුයොගමනුයුත්තස්ස, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො විහරතො කිඤ්චාපි න එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජෙය්‍ය ‘අහො වත මෙ අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චෙය්‍යා’ති (අ. නි. 7.71), අප්ඨ බ්වාස්ස අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චති”ති ඉදං චෙත්ථ සුත්තං සාධකං.

498-502. රාගඤ්ච...පෙ.... යෙසු න මායා...පෙ.... න තණ්හාසු උපාතිපන්නාති කාමතණ්හාදිසු නාධිමුත්තා. විතරෙය්‍යාති විතරිත්වා. තණ්හාති රූපතණ්හාදිපබ්බො. භවාභවායාති සස්සතාය වා උච්ඡෙදාය වා. අප්ඨ වා භවස්ස අභවාය භවාභවාය, පුනබ්භවාහිතිබ්බත්තියාති චුත්තං හොති. ඉධ වා හුරං වාති ඉදං පන “කුභිඤ්චි ලොකෙ”ති ඉමස්ස විත්ථාරවචනං.

504. යෙ විතරාගා...පෙ.... සමිතාවිතොති සමිතවත්තො, කිලෙසවුපසමකාරිතොති අත්ථො. සමිතාවිතත්තා ව විතරාගා අකොපා. ඉධ විජ්ජහායාති ඉධලොකෙ වත්තමානෙ ඛන්ධෙ විහාය, තතො පරං යෙසං ගමනං නත්ථිති වුත්තං හොති. ඉතො පරං “යෙ කාමෙ හිත්වා අගභා වරන්ති, සුසඤ්ඤතත්තා තසරංව උජ්ජු”න්ති ඉමමිපි ගාථං කෙවි පටන්ති.

506-8. ජහිත්වාති හිත්වා. “ජහිත්වානා”තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො. අත්තදීපාති අත්තනො ගුණෙ එව අත්තනො දීපං කත්වා විවරන්තා බිණාසවා වුවිවන්ති. යෙ හෙත්වාති හකාරො නිපාතො පදපුරුණමත්තෙ. අයං පනත්ථො – යෙ එත්ථ ඛන්ධායතනාදිසත්තානෙ යථා ඉදං ඛන්ධායතනාදි තථා ජානන්ති, යංසභාවං තංසභාවංයෙව සඤ්ජානන්ති අනිච්චාදිවසෙන ජානන්තා. අයමන්තිමා නත්ථි පුනබිහවොති අයං නො අන්තිමා ජාති, ඉදාති නත්ථි පුනබිහවොති එවඤ්ච යෙ ජානන්තිති.

509. යො වෙදගුති ඉදාති අත්තානං සන්ධාය හගවා ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ සතිමාති ඡසතතවිහාරසතියා සමන්තාගතො. සම්බොධිපත්තොති සබ්බඤ්ඤානං පත්තො. සරණං බහුනන්ති බහුනං දෙවමනුස්සානං භයවිහිංසනෙන සරණභුතො.

510. එවං දක්ඛිණෙය්‍යෙ සුත්වා අත්තමනො බ්‍රාහ්මණො ආහ – “අද්ධා අමොසා”ති. තත්ථ ත්වඤ්ඤෙත්ථ ජානාසි යථා තථා ඉදන්ති ත්වඤ්ඤි එත්ථ ලොකෙ ඉදං සබ්බමිපි ඤෙය්‍යං යථා තථා ජානාසි යථාවතො ජානාසි, යාදිසං තං තාදිසමෙව ජානාසිති වුත්තං හොති. තථා හි තෙ විදිතො එස ධම්මොති තථා හි තෙ එසා ධම්මධාතු සුප්පට්ඨිද්ධා, යස්සා සුප්පට්ඨිද්ධතා යං යං ඉච්ඡසි, තං තං ජානාසිති අධිජ්ජායො.

511. එවං සො බ්‍රාහ්මණො හගවත්තං පසංසිත්වා දක්ඛිණෙය්‍යාසම්පදාය යඤ්ඤසම්පදං ඤත්වා දායකසම්පදායපි තං ඡළඬගපරිපුරං යඤ්ඤසම්පදං සොතුකාමො “යො යාවයොගො”ති උත්තරිපඤ්භං පුච්ඡී. තත්‍රායං යොජනා – යො යාවයොගො දදං පරෙසං යජති, තස්ස අක්ඛාහි මෙ හගවා යඤ්ඤසම්පදන්ති.

512. අපස්ස හගවා ද්විති ගාථාහි අක්ඛාසි. තත්ථායං අත්ථයොජනා – යජස්සු මාස, යජමානො ව සබ්බත්ථ විජ්ජසාදෙහි විත්තං, තිසුපි කාලෙසු විත්තං පසාදෙහි. එවං තෙ යායං –

“පුබ්බෙව දානා සුමනො, දදං චිත්තං පසාදයෙ;
දත්වා අත්තමනො හොති, එසා යඤ්ඤස්ස සම්පදා”ති. (අ. නි. 6.37; පෙ. ව. 305) –

යඤ්ඤසම්පදා වුත්තා, තාය සම්පන්නො යඤ්ඤො භවිස්සති. තත්ථ සියා “කථං චිත්තං පසාදෙතබ්බ”න්ති? දොසජ්ජහානෙන. කථං දොසජ්ජහානං හොති? යඤ්ඤාරම්මණතාය. අයඤ්ඤි ආරම්මණං යජමානස්ස යඤ්ඤො එත්ථ පතිට්ඨාය ජහාති දොසං, අයඤ්ඤි සත්තෙසු මෙත්තාපුබ්බගමෙන සම්මාදිට්ඨිපදීපවිහතමොහන්ධකාරෙන විත්තෙන යජමානස්ස දෙය්‍යධම්මසඬ්ඛිතො යඤ්ඤො ආරම්මණං හොති, සො එත්ථ යඤ්ඤෙ ආරම්මණවසෙන පවත්තියා පතිට්ඨාය දෙය්‍යධම්මපච්චයං ලොභං, පටිග්ගාහකපච්චයං කොධං, තද්දුහයතිදානං මොහන්ති එවං තිව්ධමිපි ජහාති දොසං. සො එවං භොගෙසු විතරාගො, සත්තෙසු ව පවිනෙය්‍ය දොසං තජ්ජහානෙනෙව පහිනපඤ්චනීවරණො අනුක්කමෙන උපවාරජ්ජනාහෙදං අපරිමාණසත්තඵරණෙන එකසත්තෙ වා අනවසෙසඵරණෙන අජ්ජමාණං මෙත්තං විත්තං භාවෙන්තො පුන භාවනාවෙපුල්ලත්ථං, රත්තින්දිවං සතතං සබ්බඉරියාපට්ඨෙසු අජ්ජමත්තො හුත්වා තමෙව මෙත්තජ්ඣානසඬ්ඛිතං සබ්බා දිසා ඵරතෙ අජ්ජමඤ්ඤන්ති.

514. අප් බ්‍රාහ්මණො තං මෙත්තං “බ්‍රහ්මලොකමග්ගො අය”න්ති අජානන්තො කෙවලං අත්තනො විසයාතීතං මෙත්තාභාවනං සුත්වා සුට්ඨුතරං සඤ්ජානසබ්බඤ්ඤසම්භාවනො හගවති අත්තනා බ්‍රහ්මලොකාධිමුත්තත්තා බ්‍රහ්මලොකුපපත්තිමෙව ව සුද්ධං මුත්තිඤ්ච මඤ්ඤමානො බ්‍රහ්මලොකමග්ගං පුච්ඡන්තො “කො සුප්ඤ්ඤි”ති ගාථමාහ. තත්‍ර ව බ්‍රහ්මලොකගාමී පුඤ්ඤං කරොන්තං සන්ධායාහ – “කො සුප්ඤ්ඤි මුච්චති”ති, අකරොන්තං සන්ධාය “බ්බුකුති වා”ති. කෙනත්තනාති කෙන කාරණෙන. සක්ඛි බ්‍රහ්මජ්ජදිට්ඨොති බ්‍රහ්මා අජ්ජ සක්ඛි දිට්ඨො. සච්චන්ති හගවතො බ්‍රහ්මසමත්තං ආරබ්භ අච්චාදරෙන සපථං කරොති. කථං උපපජ්ජති අච්චාදරෙනෙව පුනපි පුච්ඡති. පුත්තිමාති හගවත්තං ආලපති.

තත්ථ යස්මා යො හික්ඛු මෙත්තාය තිකචතුක්කජ්ඣානං උජ්ජාදෙන්වා තමෙව පාදකං කත්වා විපස්සන්තො අරහත්තං පාපුණාති, සො සුප්ඤ්ඤි මුච්චති ව, තථාරූපො ව බ්‍රහ්මලොකං න ගච්ඡති. යො පන මෙත්තාය තිකචතුක්කජ්ඣානං උජ්ජාදෙන්වා “සන්තා එසා සමාපත්ති”ති ආදිනා නයෙන තං අස්සාදෙති, සො බ්බුකුති. අපරිහීනජ්ඣානො ව තෙනෙව ඤානෙන බ්‍රහ්මලොකං ගච්ඡති, තස්මා හගවා යො සුප්ඤ්ඤි මුච්චති ව, තස්ස බ්‍රහ්මලොකගමනං අනනුජානන්තො අනාමසිත්ථාව තං පුග්ගලං යො බ්බුකුති. තස්ස තෙන ඤානෙන බ්‍රහ්මලොකගමනං දස්සෙන්නො බ්‍රාහ්මණස්ස සජ්ජායෙන නයෙන “යො යජති”ති ඉමං ගාථමාහ.

515. තත්ථ තිව්ධන්ති තිකාලජ්ජසාදං සන්ධායාහ. තෙන දායකතො අඬගත්තයං දස්සෙති. ආරාධයෙ දක්ඛිණෙය්‍යෙහි තාදීති තඤ්ච සො තාදිසො තිව්ධසම්පත්තිසාධකො පුග්ගලො තිව්ධං යඤ්ඤසම්පදං දක්ඛිණෙය්‍යෙහි

බිණාසවෙහි සාධෙය්‍ය සම්පාදෙය්‍ය. ඉමිනා පටිග්ගාහකතො අඬගන්තයං දස්සෙති. එවං යජිත්වා සම්මා යාවයොගොති එවං මෙත්තජ්ඣානපදවිධානභාවෙන ඡළඬිගසමන්තාගතං යඤ්ඤං සම්මා යජිත්වා සො යාවයොගො තෙන ඡළඬිගසඤ්ඤපනිස්සයෙන මෙත්තජ්ඣානෙන උපපජ්ජති බ්‍රහ්මලොකන්ති බ්‍රහ්මණං සමුස්සාහෙන්නො දෙසනං සමාපෙසි. සෙසං සබ්බගාථාසු උත්තානත්ථමෙව. ඉතො පරඤ්ච පුබ්බෙ වුත්තනයමෙවාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මාසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

6. සභියසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුත්තන්ති සභියසුත්තං. කා උප්පත්ති? අයමෙව යාස්ස නිදානෙ වුත්තා. අත්ථවණ්ණනාක්කමෙපි වස්ස පුබ්බසදිසං පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. යං පන අපුබ්බං, තං උත්තානත්ථානි පදානි පරිහරන්තා වණ්ණයිස්සාම. වෙළවනෙ කලන්දකනිවාපෙති වෙළවනන්ති තස්ස උය්‍යානස්ස නාමං. තං කිර වෙළුහි ව පරික්ඛිත්තං අහොසි අට්ඨාරසහත්ථෙන ව පාකාරෙන, ගොපුරද්වාරට්ටාලකයුත්තං නිලොභාසං මනොරමං, තෙන “වෙළවන”න්ති වුච්චති. කලන්දකානඤ්චත්ථ නිවාපං අදංසු, තෙන “කලන්දකනිවාපො”ති වුච්චති. කලන්දකා නාම කාළකා වුච්චන්ති. පුබ්බෙ කිර අඤ්ඤතරො රාජා තත්ථ උය්‍යානකීළනත්ථං ආගතො සුරාමදෙන මත්තො දිවාසෙය්‍යාං සුපි. පරිජනොපිස්ස “සුත්තො රාජා”ති පුප්ඵළාදීහි පලොභියමානො ඉතො විතො ව පක්කාමි. අථ සුරාගන්ධෙන අඤ්ඤතරස්මා සුසිරරුක්ඛා කණ්ඨසප්පො නික්ඛමිත්වා රඤ්ඤො අභිමුඛො ආගච්ඡති. තං දිස්වා රුක්ඛදෙවතා “රඤ්ඤො ජීවිතං දස්සාමි”ති කාළකවෙසෙන ආගන්ත්වා කණ්ණමුලෙ සද්දමකාසි. රාජා පටිබුජ්ඣ්ඣ, කණ්ඨසප්පො නිවත්තො. සො තං දිස්වා “ඉමාය මම කාළකාය ජීවිතං දින්න”න්ති කාළකානං තත්ථ නිවාපං පට්ඨපෙසි, අභයසොසනඤ්ච සොසාපෙසි. තස්මා තං තතො පභුති “කලන්දකනිවාපො”ති සඬ්ඛං ගතං.

සභියස්ස පරිබ්බාජකස්සාති සභියොති තස්ස නාමං, පරිබ්බාජකොති බාහිර පබ්බජ්ජං උපාදාය වුච්චති. පුරාණසාලොභිතාය දෙවතායාති න මාතා න පිතා, අපිච බො පනස්ස මාතා විය පිතා විය ව හිතජ්ඣාසයත්තා සො දෙවපුත්තො “පුරාණසාලොභිතා දෙවතා”ති වුත්තො. පරිනිබ්බුතෙ කිර කස්සපෙ හගච්ඡි පතිට්ඨිතෙ සුවණ්ණවෙතියෙ තයො කුලපුත්තා සම්මුඛසාවකානං සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා වරියානුරූපානි කම්මට්ඨානානි ගහෙත්වා පච්චන්තජනපදං ගන්ත්වා අරඤ්ඤායතනෙ සමණධම්මං කරොන්ති, අන්තරන්තරා ව වෙතියවන්දනත්ථාය ධම්මස්සවනත්ථාය ව නගරං ගච්ඡන්ති. අපරෙන ව සමයෙන තාවතකම්පි අරඤ්ඤෙ විජ්ජපාසං අරොචයමානා තත්ථෙව අප්පමත්තා විහරිංසු, එවං විහරන්තාපි න ව කිඤ්චි විසෙසං අධිගමිංසු. තතො තෙසං අහොසි – “මයං පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තා ජීවිතෙ සාපෙක්ඛා හොම, ජීවිතෙ සාපෙක්ඛෙන ව න සක්කා ලොකුත්තරධම්මො අධිගන්තුං, පුපුජ්ජනකාලකිරියාපි දුක්ඛා, හන්ද මයං නිස්සෙණං බන්ධිත්වා පබ්බතං අභිරුස්භ කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛා සමණධම්මං කරොමා”ති. තෙ තථා අකංසු.

අථ තෙසං මහාථෙරො උපනිස්සයසම්පන්නත්තා තදහෙව ඡළහිඤ්ඤාපරිවාරං අරහත්තං සච්ඡාකාසි. සො ඉද්ධියා හිමවන්තං ගන්ත්වා අනොතත්තෙ මුඛං ධොවිත්වා උත්තරකුරුසු පිණ්ඩාය වරිත්වා කතහත්තකිච්චො පුන අඤ්ඤම්පි පදෙසං ගන්ත්වා පත්තං පුරෙත්වා අනොතත්තඋදකඤ්ච නාගලතාදන්තපොණඤ්ච ගහෙත්වා තෙසං සන්තිකං ආගන්ත්වා ආහ – “පස්සථාපුසො මමානුභාවං, අයං උත්තරකුරුතො පිණ්ඩපානො, ඉදං හිමවන්තතො උදකදන්තපොණං ආහතං, ඉමං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොථ, එවාහං තුම්හෙ සදා උපට්ඨතිස්සාමි”ති. තෙ තං සුත්වා ආහංසු – “තුම්හෙ, හන්තෙ, කතකිච්චා, තුම්හෙහි සහ සල්ලාපමත්තම්පි අම්භාකං පපඤ්චො, මා දානි තුම්හෙ පුන අම්භාකං සන්තිකං ආගමිත්ථා”ති. සො කෙනචි පරියායෙන තෙ සම්පට්ච්ඡාපෙතුං අසක්කොන්තො පක්කාමි.

තතො තෙසං එකො ද්විහිහව්වයෙන පඤ්චාහිඤ්ඤො අනාගාමී අහොසි. සොපි තථෙව අකාසි, ඉතරෙන ව පටික්ඛිත්තො තථෙව අගමාසි. සො තං පටික්ඛිත්තවා වායමන්තො පබ්බතං ආරුහනදිවසතො සත්තමෙ දිවසෙ කිඤ්චි විසෙසං අනාගිගන්ත්වා කාලකතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. බිණාසවත්ථෙරොපි තං දිවසමෙව පරිනිබ්බාසි, අනාගාමී සුද්ධාචාසෙසු උප්පජ්ජී. දෙවපුත්තො ඡසු කාමාවචරදෙවලොකෙසු අනුලොමපට්ලොමෙන දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා අම්භාකං හගවතො කාලෙ දෙවලොකා වචිත්වා අඤ්ඤතරිස්සා පරිබ්බාජිකාය කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. සා කිර අඤ්ඤතරස්ස බත්තියස්ස ධිතා, තං මාතාපිතරො “අම්භාකං ධිතා සමයන්තරං ජානාතු”ති එකස්ස පරිබ්බාජකස්ස නිය්‍යාතෙසු. තස්සෙකො අන්තෙවාසිකො පරිබ්බාජකො තාය සද්ධිං විජ්ජපිපජ්ජී. සා තෙන ගබ්භං ගණ්හි. තං ගබ්භිනිං දිස්වා පරිබ්බාජිකා නික්කඩ්ඪිංසු. සා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්ති අන්තරාමග්ගෙ සභායං විජායි, තෙනස්ස “සභියො”ත්ථෙව නාමං අකාසි. සොපි සභියො වඩ්ඪිත්වා පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා නානාසත්ථානි උග්ගහෙත්වා මහාවාදී හුත්වා වාදක්ඛිත්තතාය සකලජම්බුදිපෙ විවරන්තො අත්තතො සදිසං වාදිං අදිස්වා නගරද්වාරෙ අස්සමං කාරාපෙත්වා බත්තියකුමාරාදයො සිජ්ජං සික්ඛාපෙන්නො තත්ථ වසති.

අථ හගවා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන රාජගහං ආගන්ත්වා වෙළවනෙ විහරති කලන්දකනිවාපෙ. සභියො පන බුද්ධුප්පාදං න ජානාති. අථ සො සුද්ධාචාසබ්‍රහ්මා සමාපත්තිතො වුට්ඨාය “ඉමාහං විසෙසං කස්සානුභාවෙන පත්තො”ති ආවජ්ජෙන්නො කස්සපස්ස හගවතො සාසනෙ සමණධම්මකිරියං තෙ ව සභායෙ අනුස්සරිත්වා “තෙසු එකො පරිනිබ්බුතො, එකො ඉදානි කත්ථා”ති ආවජ්ජෙන්නො “දෙවලොකා වචිත්වා ඡම්බුදිපෙ

උප්පන්නො බුද්ධුප්පාදමි න ජානාති” ති ඤාත්වා “හන්ද නං බුද්ධුපසෙවනාය නියොපෙමි” ති විසති පඤ්භෙ අභිසංඛරන්වා රත්තිභාගෙ තස්ස අස්සමමාගමිම ආකාසෙ යන්වා “සභිය, සභියා” ති පක්කොසි. සො නිද්දායමානො නික්ඛන්තුං තං සද්දං සුත්වා නික්ඛමිම ඔභාසං දිස්වා පඤ්ජලිකො අට්ඨාසි. තතො තං බ්‍රහ්මා ආහ – “අහං සභිය තචන්ථාය විසති පඤ්භෙ ආහරිං, තෙ ත්වං උග්ගණ්හ. යො ව තෙ සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉමෙ පඤ්භෙ පුට්ඨො ඛ්‍යාකරොති, තස්ස සන්තිකෙ බ්‍රහ්මවරියං වරෙය්‍යාසි” ති. ඉමං දෙවපුත්තං සන්ධායෙන චුත්තං “පුරාණසාලොභිතාය දෙවතාය පඤ්භා උද්දිට්ඨා හොන්ති” ති. උද්දිට්ඨාති උද්දෙසමත්තෙනෙව චුත්තා, න විභඩ්ගෙන.

එවං චුත්තෙ ව තෙ සභියො එකච්චෙනෙනෙව පදපට්ඨායා උග්ගහෙසි. අට්ඨ සො බ්‍රහ්මා ජානන්තොපි තස්ස බුද්ධුප්පාදං නාවික්ඛි. “අත්ථං ගවෙසමානො පරිබ්බාජකො සයමෙව සත්ථාරං ඤස්සති. ඉතො ඛිද්දා ව සමණබ්‍රාහ්මණානං තුව්ඡනාව” න්ති ඉමිනා පනාධිප්පායෙන එවමාහ – “යො තෙ සභිය...පෙ.... වරෙය්‍යාසි” ති. ථෙරගාඨාසු පන චතුක්කනිපාතෙ සභියත්ථෙරාපදානං චණ්ණෙනත්තා භණන්ති “සා වස්ස මාතා අත්තනො විජ්ජපිත්තිං චිත්තෙන්වා තං ජිග්ච්ඡමානා ඤානං උප්පාදෙන්වා බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පන්නා, තාය බ්‍රහ්මදෙවතාය තෙ පඤ්භා උද්දිට්ඨා” ති.

යෙ තෙති ඉදාති වත්තබ්බානං උද්දෙසපට්ඨුද්දෙසො. සමණබ්‍රාහ්මණාති පබ්බජ්ජුපගමනෙන ලොකසම්මුතියා ව සමණා වෙව බ්‍රාහ්මණා ව. සංඛින්නොති ගණවන්තො. ගණින්නොති සත්ථාරො, “සබ්බඤ්ඤානො මය” න්ති එවං පටිඤ්ඤාතාරො. ගණාවරියාති උද්දෙසපරිපුට්ඨාදිවසෙන පබ්බජිතගහට්ඨගණස්ස ආවරියා. ඤාතාති අභිඤ්ඤාතා, විස්සුතා පාකටාති චුත්තං හොති. යසස්සින්නොති ලාභපරිවාරසම්පන්නා. තිත්ථකරාති තෙසං දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජන්තෙහි ඔත්තර්ඛිතානං ඔගාහිතර්ඛිතානං දිට්ඨිතිත්ථානං කත්තාරො. සාධුසම්මතා ඛණ්ණජනස්සාති “සාධවො එතෙ සන්තො සජ්ජරිසා” ති එවං ඛණ්ණජනස්ස සම්මතා.

සෙය්‍යාථිදන්ති කතමෙ තෙති වෙ-ඉච්චෙනස්මිං අත්ථෙ නිපාතො. පුරණොති නාමං, කස්සපොති ගොත්තං. සො කිර ජාතියා දාසො, දාසසතං පුරන්තො ජාතො. තෙනස්ස “පුරණො” ති නාමමකංසු. පලායිත්වා පන නග්ගෙසු පබ්බජිත්වා “කස්සපො අහ” න්ති ගොත්තං උද්දිසි, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ච පච්චඤ්ඤාසි. මක්ඛලිති නාමං, ගොසාලාය ජාතන්තා ගොසාලොතිපි චුච්චති. සොපි කිර ජාතියා දාසො එව, පලායිත්වා පබ්බජි, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ච පච්චඤ්ඤාසි. අජින්නොති නාමං, අජිච්චිතාය කෙසකම්බලං ධාරෙති, තෙන කෙසකම්බලොතිපි චුච්චති, සොපි සබ්බඤ්ඤාතං පච්චඤ්ඤාසි. පකුධොති නාමං, කච්චායනොති ගොත්තං. අජිච්චිතවසෙන උදකෙ ජීවසඤ්ඤාය ව න්හනාමුඛධොවනාදි පටික්ඛිත්තො, සොපි සබ්බඤ්ඤාතං පච්චඤ්ඤාසි. සඤ්චයොති නාමං, බෙලට්ඨො පනස්ස පිතා, තස්මා බෙලට්ඨපුත්තොති චුච්චති, සොපි සබ්බඤ්ඤාතං පච්චඤ්ඤාසි. නිගණ්ඨොති පබ්බජ්ජානාමෙන, නාටපුත්තොති පිතුනාමෙන චුච්චති. නාටොති කිර නාමස්ස පිතා, තස්ස පුත්තොති නාටපුත්තො, සොපි සබ්බඤ්ඤාතං පච්චඤ්ඤාසි. සබ්බෙසි පඤ්චසතපඤ්චසතසිස්සපරිවාරා අහෙසුං. තෙති තෙ ඡ සත්ථාරො. තෙ පඤ්භෙති තෙ විසති පඤ්භෙ. තෙති තෙ ඡ සත්ථාරො. න සම්පායන්තිති න සම්පාදෙන්ති. කොපන්ති චිත්තචෙතසිකානං ආවිලභාවං. දොසන්ති පද්ධට්ඨිත්තතං, තදුභයම්පෙනං මන්දතික්ඛහෙදස්ස කොධස්සෙවාධිච්චනං. අප්පච්චයන්ති අප්පතිතතා, දොමනස්සන්ති චුත්තං හොති. පාතුකරොන්තිති කායච්චිකාරොන පකාසෙන්ති, පාකටං කරොන්ති.

භීතායාති ගහට්ඨභාවාය. ගහට්ඨභාවො හි පබ්බජ්ජං උපනිධාය සීලාදිගුණභීතතො භීතකාමසුඛපටිසෙවනතො වා “භීතො” ති චුච්චති. උච්චා පබ්බජ්ජා. ආචන්තිත්වාති ඔසක්කිත්වා. කාමෙ පරිභුඤ්ජෙය්‍යන්ති කාමෙ පටිසෙවෙය්‍යං. ඉති කිරස්ස සබ්බඤ්ඤාපටිඤ්ඤානම්පි පබ්බජිතානං තුව්ඡකත්තං දිස්වා අහොසි. උප්පන්නපරිචිතක්කවසෙනෙව ව ආගන්ත්වා පුනප්පුනං විමංසමානස්ස අට්ඨ බො සභියස්ස පරිබ්බාජකස්ස එතදහොසි – “අයම්පි බො සමණො” ති ව “යෙපි බො තෙ හොන්තො” ති ව “සමණො බො දහරොති න උඤ්ඤාතබ්බො” ති වාති එවමාදි. තත්ථ ජිණ්ණාතිආදීනි පදානි චුත්තතයානෙව. ථෙරාති අත්තනො සමණධම්මෙ ථීරභාවජ්ජන්තා. රත්තඤ්ඤාති රතනඤ්ඤා, “නිබ්බානරතනං ජානාම මය” න්ති එවං සකාය පටිඤ්ඤාය ලොකෙනාපි සම්මතා, ඛණ්ණත්තිවිදු වා. ථීරං පබ්බජිතානං එතෙසන්ති ථීරපබ්බජිතා. න උඤ්ඤාතබ්බොති න අවජානිතබ්බො, න නිචං කත්වා ජානිතබ්බොති චුත්තං හොති. න පරිභොතබ්බොති න පරිභවිතබ්බො, “කිමෙස ඤස්සති” ති එවං න ගහෙතබ්බොති චුත්තං හොති.

516. කඩ්ඛි වෙච්චිකිච්ඡි සභියො භගවතා සද්ධිං සම්මොදමානො එවං භගවතො රූපසම්පත්තිදමුපසමසුචිතං සබ්බඤ්ඤාතං සම්භාවයමානො විගතුද්ධවිවො හුත්වා ආහ – “කඩ්ඛි වෙච්චිකිච්ඡි” ති. තත්ථ “ලභෙය්‍යං නු බො ඉමෙසං ඛ්‍යාකරණ” න්ති එවං පඤ්භානං ඛ්‍යාකරණකඩ්ඛාය කඩ්ඛි. “කො නු බො ඉමස්සිමස්ස ව පඤ්භස්ස අත්ථො” ති එවං විච්චිකිච්ඡාය වෙච්චිකිච්ඡි. දුබ්බලච්චිකිච්ඡාය වා තෙසං පඤ්භානං අත්ථෙ කඩ්ඛනතො කඩ්ඛි, බලවතියා විචින්නො කිච්ඡතියෙව, න සක්කොති සන්තිට්ඨාතුන්ති වෙච්චිකිච්ඡි. අභිකඩ්ඛමානොති අතිවිය පත්ථයමානො. තෙසන්තකරොති තෙසං පඤ්භානං අත්තකරො. භවන්තොව එවං භවාහිති දස්සෙන්තො ආහ “පඤ්භෙ මෙ පුට්ඨො...පෙ.... ඛ්‍යාකරොහි මෙ” ති. තත්ථ පඤ්භෙ මෙති පඤ්භෙ මයා. පුට්ඨොති පුච්ඡිතො. අනුපුබ්බන්ති පඤ්භපට්ඨායා අනුධම්මන්ති අත්ථානුරූපං පාළිං ආරොපෙන්තො. ඛ්‍යාකරොහි මෙති මය්හං ඛ්‍යාකරොහි.

517. දුරතොති සො කිර ඉතො විතො වාහිණ්ඩන්තො සත්තයොජනසතමග්ගතො ආගතො. තෙනාහ – හගවා “දුරතො ආගතොසි”ති, කස්සපස්ස හගවතො වා සාසනතො ආගතත්තා “දුරතො ආගතොසි”ති නං ආහ.

518. පුච්ඡ මන්ති ඉමාය පනස්ස ගාථාය සබ්බඤ්ඤපචාරණං පචාරෙති. තත්ථ මනසිව්ඡස්සිති මනසා ඉච්ඡසි.

යං වතාහන්ති යං වත අහං. අත්තමනොති පිතිපාමොජ්ජසොමනස්සෙහි ථුට්ඨිත්තො. උදග්ගොති කායෙන විත්තෙන ව අබ්භුන්තතො . ඉදං පන පදං න සබ්බපායෙසු අත්ථි. ඉදානි යෙහි ධම්මෙහි අත්තමනො, තෙ දස්සෙන්තො ආහ – “පමුදිතො පිතිසොමනස්සජාතො”ති.

519. කිං පත්තිනන්ති කිං පත්තං කිමධිගතං. සොරතන්ති සුචුපසන්තං. “සුරත”න්තිපි පායො, සුට්ඨු උපරතන්ති අත්ථො. දත්තන්ති දම්තං. බුද්ධොති විබුද්ධො, බුද්ධබොද්ධබ්බො වා. එවං සභියො එකෙකාය ගාථාය වත්තාරො වත්තාරො කත්වා පඤ්චහි ගාථාහි විසති පඤ්භෙ පුච්ඡි. හගවා පනස්ස එකමෙකං පඤ්භං එකමෙකාය ගාථාය කත්වා අරහත්තනිකුටෙනෙව විසති යා ගාථාහි බ්‍යාකාසි.

520. තත්ථ යස්මා භින්තකිලෙසො පරමත්ථභික්ඛු, සො ව නිබ්බානප්පත්තො හොති, තස්මා අස්ස “කිං පත්තිනමාහු භික්ඛුන”න්ති ඉමං පඤ්භං බ්‍යාකරොන්තො “පජ්ජෙනා”ති ආදිමාහ. තස්සත්ථො – යො අත්තනා භාවිතෙන මග්ගෙන පරිනිබ්බානගතො කිලෙසපරිනිබ්බානං පත්තො, පරිනිබ්බානගතත්තා එව ව විනිණ්ණකඨබ්බො විපත්තිසම්පත්තිභානිබුද්ධිඋච්ඡේදසස්සතපුඤ්ඤපුඤ්ඤභෙදං විභවඤ්ච භවඤ්ච විජ්ජහාය, මග්ගවාසං චුසිතවා ඛිණ්ණප්පනබ්බවොති ව එතෙසං ථුතිවචනානං අරහො, සො භික්ඛුති.

521. යස්මා පන විජ්ජපිපත්තිතො සුට්ඨු උපරතභාවෙන නානප්පකාරකිලෙසචුපසමෙන ව සොරතො හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “සබ්බත්ථ උපෙක්ඛකො”ති ආදිනා නයෙන දුතියපඤ්භබ්‍යාකරණමාහ. තස්සත්ථො – යො සබ්බත්ථ රූපාදිසු ආරම්මණෙසු “වක්ඛුනා රූපං දිස්වා නෙව සුමනො හොති, න දුම්මනො”ති එවං පවත්තාය ඡළඬගුපෙක්ඛාය උපෙක්ඛකො, වෙපුල්ලප්පත්තාය සතියා සතිමා, න සො හිංසති නෙව හිංසති කඤ්චි තසථාවරාදිභෙදං සත්තං සබ්බලොකෙ සබ්බස්මිම්පි ලොකෙ, තිණ්ණොසත්තා තිණ්ණො, සමිතපාපත්තා සමණො, ආවිලසඬකප්පප්පහානා අනාවිලො. යස්ස විමෙ රාගදොසමොහමානදිට්ඨිකිලෙසදුච්චරිතසඬබ්බානා සත්තුස්සදා කෙටි ඔළාරිකා වා සුබ්බමා වා න සත්ති, සො ඉමාය උපෙක්ඛාවිභාරිතාය සතිවෙපුල්ලතාය අභිංසකතාය ව විජ්ජපිපත්තිතො සුට්ඨු උපරතභාවෙන ඉමිනා ඔසාදිනානප්පකාරකිලෙසචුපසමෙන ව සොරතොති.

522. යස්මා ව භාවිතින්ද්‍රියො නිබ්භයො නිබ්බිකාරො දන්තො හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “යස්සින්ද්‍රියානි”ති ගාථාය තතියපඤ්භං බ්‍යාකාසි. තස්සත්ථො – යස්ස වක්ඛාදීනි ඡළින්ද්‍රියානි ගොචරභාවනාය අනිච්චාදිතිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා වාසනාභාවනාය සතිසම්පජ්ඤාඤගන්ධං ගාහාපෙත්වා ව භාවිතානි, තානි ව බො යථා අප්ඤ්ඤාත්තං ගොචරභාවනාය, එවං පන බ්‍රහ්මද්ධා ව සබ්බලොකෙති යත්ථ යත්ථ ඉන්ද්‍රියානං වෙකල්ලතා වෙකල්ලතාය වා සම්භවො, තත්ථ තත්ථ නාහිප්ඤ්ඤාදිවසෙන භාවිතානීති එවං නිබ්බිජ්ඣ ඤාත්වා පටිවිජ්ඣිත්වා ඉමං පරඤ්ච ලොකං සකසන්තතික්ඛන්ධලොකං පරසන්තතික්ඛන්ධලොකඤ්ච අදන්ධමරණං මරිතුකාමො කාලං කඨබ්බි, ජීවිතක්ඛයකාලං ආගමෙති පතිමානෙති, න භායති මරණස්ස. යථාහ ථෙරො –

“මරණෙ මෙ භයං නත්ථි, නිකන්ති නත්ථි ජීවිතෙ”; (ථෙරගා. 20);

“නාහිකඨබ්බාමි මරණං, නාහිකඨබ්බාමි ජීවිතං;

කාලඤ්ච පටිකඨබ්බාමි, නිබ්බිසං භතකො යථා”ති. (ථෙරගා. 606);

භාවිතො ස දන්තොති එවං භාවිතින්ද්‍රියො සො දන්තොති.

523. යස්මා පන බුද්ධො නාම බුද්ධිසම්පත්තො කිලෙසනිද්දා විබුද්ධො ව, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “කප්පානි”ති ගාථාය චතුත්ථපඤ්භං බ්‍යාකාසි. තත්ථ කප්පානීති තණ්හාදිට්ඨියො. තා හි තථා තථා විකප්පනතො “කප්පානි”ති චුච්චන්ති. විවෙය්‍යානි අනිච්චාදිභාවෙන සම්මසිත්වා. කෙවලානීති සකලානි. සංසාරන්ති යො වායං –

“ඛන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;

අබ්බොච්ඡින්නං චත්තමානා, සංසාරොති පචුච්චති”ති. –

එවං ඛන්ධාදිපටිපාටිසඬබ්බානො සංසාරො, තං සංසාරඤ්ච කෙවලං විවෙය්‍යා. එත්තාවතා ඛන්ධානං මූලභූතෙසු කම්මකිලෙසෙසු ඛන්ධෙසු වාති එවං තිස්සි පිට්ටෙසු විපස්සනං ආහ. දුභයං චුතුපපාතන්ති සත්තානං චුතිං උපපාතන්ති ඉමඤ්ච උභයං විවෙය්‍යා ඤාත්වාති අත්ථො. එතෙන චුතුපපාතඤාණං ආහ. විගතරජමනඬිගණං විසුද්ධන්ති රාගාදිරජානං විගමා අඬිගණානං අභාවා මලානඤ්ච විගමා විගතරජමනඬිගණං විසුද්ධං. පත්තං ජාතිබයන්ති නිබ්බානං.

පත්තං. තමාහු බුද්ධත්ති තං ඉමාය ලොකුත්තරවිපස්සනාය චුතුපපාතඤාණහෙදාය බුද්ධියා සම්පන්නත්තා ඉමාය ව විගතරජාදිතාය කිලෙසනිද්දා විබුද්ධත්තා තාය පටිපදාය ජාතික්ඛයං පත්තං බුද්ධමාහු.

අප් වා කප්පානි විවෙය්‍ය කෙවලානීති “අනෙකෙපි සංවට්ටව්ට්ටකප්පෙ අමුත්‍රාසි”න්තිආදිනා (ඉතිවු. 99; පාරා. 12) නයෙන විචිතිත්වාති අත්ථො. එතෙන පඨමවිජ්ජමාහ. සංසාරං දුභයං චුතුපපාතන්ති සත්තානං වුතිං උපපාතන්ති ඉමඤ්ච උභයං සංසාරං “ඉමෙ වත භොත්තො සත්තා”තිආදිනා නයෙන විචිතිත්වාති අත්ථො. එතෙන දුතියවිජ්ජමාහ. අවසෙසෙන තතියවිජ්ජමාහ. ආසවක්ඛයඤාණෙන හි විගතරජාදිතා ව නිබ්බානප්පත්ති ව භොතීති. තමාහු බුද්ධත්ති එවං විජ්ජත්තයහෙදබුද්ධසම්පන්නං තං බුද්ධමාහුති.

525. එවං පඨමගාථාය චුත්තපඤ්ඤෙහි විස්සජ්ජේත්වා දුතියගාථාය චුත්තපඤ්ඤෙසුපි යස්මා බ්‍රහ්මභාවං සෙට්ඨභාවං පත්තො පරමත්ථබ්‍රාහ්මණො ඛානිතසබ්බපාපො භොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො “ඛානිත්වා”ති ගාථාය පඨමං පඤ්ඤං බ්‍යාකාසි. තස්සත්ථො – යො චතුත්ථමග්ගෙන ඛානිත්වා සබ්බපාපකානි යීතත්තො, යීතො ඉච්චෙව චුත්තං භොති. ඛානිතපාපත්තා එව ව විමලො, විමලභාවං බ්‍රහ්මභාවං සෙට්ඨභාවං පත්තො, පටිප්පස්සද්ධසමාධිවික්ඛෙපකරකිලෙසමලෙන අග්ගඵලසමාධිනා සාධුසමාහිතො, සංසාරහෙතුසමතික්කමෙන සංසාරමතිච්ච පරිනිව්ඨිකකිච්චතාය කෙවලී, සො තණ්හාදිට්ඨිහි අනිස්සිතත්තා අසීතො, ලොකධම්මෙහි නිබ්බිකාරත්තා “තාදී”ති ව පවුච්චති. එවං ථුතිරහො ස බ්‍රහ්මා සො බ්‍රාහ්මණොති.

526. යස්මා පන සම්මතපාපතාය සමණො, න්හාතපාපතාය න්හාතකො, ආගුනං අකරණෙන ව නාගොති පවුච්චති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො තතො අපරාහි තිහි ගාථාහි තයො පඤ්ඤෙහි බ්‍යාකාසි. තත්ථ සම්මතාචීති අරියමග්ගෙන කිලෙසෙ සමෙත්වා යීතො. සමණො පවුච්චතෙ තථත්තාති තථාරූපො සමණො පවුච්චතීති. එත්තාවතා පඤ්ඤො බ්‍යාකතො භොති, සෙසං තස්මිං සමණෙ සභියස්ස ඛහුමානජනනත්ථං ථුතිච්චනං. යො හි සම්මතාචී, සො පුඤ්ඤපාපානං අපට්ඨසන්ධිකරණෙන පහාය පුඤ්ඤපාපං රජානං විගමෙන චිරජො, අනිච්චාදිවසෙන ඤත්වා ඉමං පරඤ්ච ලොකං ජාතිමරණං උපානිවත්තො තාදී ව භොති.

527. නින්හාය...පෙ.... න්හාතකොති එත්ථ පන යො අජ්ඣත්තබ්බිද්ධාසඤ්ඤානෙ සබ්බස්මිම්පි ආයතනලොකෙ අජ්ඣත්තබ්බිද්ධාරම්මණවසෙන උජ්ජත්තිරහානි සබ්බපාපකානි මග්ගඤාණෙන නින්හාය ධොවිත්වා තාය නින්හාතපාපකතාය තණ්හාදිට්ඨිකප්පෙහි කප්පියෙසු දෙවමනුස්සෙසු කප්පං න එති, තං න්හාතකමාහුති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

528. චතුත්ථගාථායපි ආගුං න කරොති කිඤ්චී ලොකෙති යො ලොකෙ අජ්ජමත්තකම්පි පාපසඤ්ඤානං ආගුං න කරොති, නාගො පවුච්චතෙ තථත්තාති . එත්තාවතා පඤ්ඤො බ්‍යාකතො භොති, සෙසං පුබ්බතයෙනෙව ථුතිච්චනං. යො හි මග්ගෙන පහිනආගුත්තා ආගුං න කරොති, සො කාමයොගාදිකෙ සබ්බයොගෙ දසසඤ්ඤොජනහෙදානි ව සබ්බබන්ධනානි විසජ්ජ ජහිත්වා සබ්බත්ථ බන්ධාදීසු කෙනවි සඬගෙන න සජ්ජති, ද්විහි ව විමුත්තීහි විමුත්තො, තාදී ව භොතීති.

530. එවං දුතියගාථාය චුත්තපඤ්ඤෙහි විස්සජ්ජේත්වා තතියගාථාය චුත්තපඤ්ඤෙසුපි යස්මා “බෙත්තානී”ති ආයතනානි වුච්චන්ති. යථාහ – “වක්ඛුපෙන. වක්ඛායතනංපෙනං...පෙ.... බෙත්තම්පෙන. වත්ථුපෙන”න්ති (ධ. ස. 596-598). තානි විජෙය්‍ය විජෙත්වා අභිහවිත්වා, විවෙය්‍ය වා අනිච්චාදිභාවෙන විචිතිත්වා උපපරික්ඛිත්වා කෙවලානි අනවසෙසානි, විසෙසතො පන සඬගහෙතුහුනං දිබ්බං මානුසකඤ්ච බ්‍රහ්මබෙත්තං, යං දිබ්බං ද්වාදසායතනහෙදං තථා මානුසකඤ්ච, යඤ්ච බ්‍රහ්මබෙත්තං ජළායතනෙ වක්ඛායතනාදිද්වාදසායතනහෙදං, තං සබ්බම්පි විජෙය්‍ය විවෙය්‍ය වා. යතො යදෙනං සබ්බෙසං බෙත්තානං මූලබන්ධනං අවිජ්ජාභවතණ්හාදි, තස්මා සබ්බබෙත්තමූලබන්ධනා පමුත්තො. එවමෙනෙසං බෙත්තානං විජිතත්තා විචිතිතත්තා වා බෙත්තජීනො නාම භොති, තස්මා “බෙත්තානී”ති ඉමාය ගාථාය පඨමපඤ්ඤං බ්‍යාකාසි. තත්ථ කෙවි “කම්මං බෙත්තං, විඤ්ඤාණං ඛිජං, තණ්හා ස්නෙහො”ති (අ. නි. 3.77) වචනතො කම්මානි බෙත්තානීති වදන්ති. දිබ්බං මානුසකඤ්ච බ්‍රහ්මබෙත්තන්ති එත්ථ ව දෙවුපගං කම්මං දිබ්බං, මනුස්සපගං කම්මං මානුසකං, බ්‍රහ්මුපගං කම්මං බ්‍රහ්මබෙත්තන්ති වණ්ණයන්ති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

531. යස්මා පන සකට්ඨෙන කොසසදිසත්තා “කොසානී”ති කම්මානි වුච්චන්ති, තෙසඤ්ච ලුනනා සමුච්ඡේදනා කුසලො භොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො “කොසානී”ති ගාථාය දුතියපඤ්ඤං බ්‍යාකාසි. තස්සත්ථො – ලොකියලොකුත්තරවිපස්සනාය විසයතො කිච්චතො ව අනිච්චාදිභාවෙන කුසලාකුසලකම්මසඤ්ඤානානි කොසානී විවෙය්‍ය කෙවලානි, විසෙසතො පන සඬගහෙතුහුනං අට්ඨකාමාවචරකුසලවේතනාහෙදං දිබ්බං මානුසකඤ්ච නවමහග්ගකුසලවේතනාහෙදඤ්ච බ්‍රහ්මකොසං විවෙය්‍ය. තතො ඉමාය මග්ගභාවනාය අවිජ්ජාභවතණ්හාදිහෙදා සබ්බකොසානං මූලබන්ධනා පමුත්තො, එවමෙනෙසං කොසානං ලුනනා “කුසලො”ති පවුච්චති, තථත්තා තාදී ව භොතීති. අප් වා සත්තානං ධම්මානඤ්ච නිවාසට්ඨෙන අසීකොසසදිසත්තා “කොසානී”ති තයො භවා ද්වාදසායතනානි ව වෙදිතබ්බානි. එවමෙත්ථ යොජනා කාතබ්බා.

532. යස්මා ව න කෙවලං පණ්ඩිතී ඉමිනාව “පණ්ඩිතො”ති වුවවති, අපිව බො පන පණ්ඩරානි ඉතො උපගතො පව්වයපඤ්ඤාය අල්ලිතොති “පණ්ඩිතො”ති වුවවති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “දුභයානී”ති ගාථාය තතියපඤ්ඤං බ්‍යාකාසී . තස්සත්ථො – අජ්ඣන්තං බහිද්ධා වානි එවං උභයානි අනිච්චාදිභාවෙන විවෙය්‍යා. පණ්ඩරානීති ආයතනානි. තානි හි පකතිපරිසුද්ධත්තා රුළුභියා ව එවං වුවුවන්ති, තානි විවෙය්‍යා ඉමාය පටිපත්තියා නිද්ධන්තමලත්තා සුද්ධිපඤ්ඤො පණ්ඩිතොති පවුවවති තථත්තා, යස්මා තානි පණ්ඩරානි පඤ්ඤාය ඉතො හොති, සෙසමස්ස ථුතිවවනං. සො හි පාපපුඤ්ඤසංඛ්‍යාතං කණ්ඨසුක්කං උපානිවත්තො තාදි ව හොති, තස්මා එවං ථුතො.

533. යස්මා පන “මොනං වුවවති ඤාණං, යා පඤ්ඤා පජානනා...පෙ.... සම්මාදිට්ඨි, තෙන ඤාණෙන සමන්තාගතො මුතී”ති චුත්තං, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “අසතඤ්චා”ති ගාථාය චතුත්ථපඤ්ඤං බ්‍යාකාසී. තස්සත්ථො – ය්වායං අකුසලකුසලප්පහෙදො අසතඤ්ච සතඤ්ච ධම්මො, තං අජ්ඣන්තං බහිද්ධානි ඉමස්මිං සබ්බලොකෙ පව්වයඤාණෙන අසතඤ්ච සතඤ්ච ඤාත්වා ධම්මං තස්ස ඤාත්ත්තා එව රාගාදිභෙදතො සත්තවිධං සඨගං තණ්හාදිට්ඨිභෙදතො දුට්ඨං ජාලඤ්ච අනිච්ච අතික්කමිත්වා යිතො. සො තෙන මොනසංඛ්‍යාතෙන පව්වයඤාණෙන සමන්තාගතත්තා මුතී. දෙවමනුස්සෙහි පුප්පතියොති ඉදං පනස්ස ථුතිවවනං. සො හි බිණ්ණසවමුනිත්තා දෙවමනුස්සානං පුජාරහො හොති, තස්මා එවං ථුතො.

535. එවං තතියගාථාය චුත්තපඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙන්වා චතුත්ථගාථාය චුත්තපඤ්ඤෙය්‍ය යස්මා යො චතුති මග්ගඤාණවෙදෙහි කිලෙසක්ඛයං කරොන්තො ගතො, සො පරමත්ථතො වෙදගු නාම හොති. යො ව සබ්බසමණ්‍යාග්ගමණානං සත්ථපඤ්ඤිතානි වෙදානි, තායෙව මග්ගභාවනාය කිච්චතො අනිච්චාදිවසෙන විවෙය්‍යා. තත්ථ ඡන්දරාගප්පහානෙන තමෙව සබ්බං වෙදමතිච්ච යා වෙදපච්චයා වා අඤ්ඤා වා උප්පජ්ජන්ති වෙදනා , තාසු සබ්බවෙදනාසු චිතරාගො හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “ඉදං පත්තින”න්ති අවත්වා “වෙදානී”ති ගාථාය පඨමපඤ්ඤං බ්‍යාකාසී. යස්මා වා යො පව්වයපඤ්ඤාය වෙදානි විවෙය්‍යා, තත්ථ ඡන්දරාගප්පහානෙන සබ්බං වෙදමතිච්ච වත්තති, සො සත්ථපඤ්ඤිතානි වෙදානි ගතො ඤාතො අතික්කන්තො ව හොති. යො වෙදනාසු චිතරාගො, සොපි වෙදනාසඤ්ඤිතානි වෙදානි ගතො අතික්කන්තො ව හොති. වෙදානි ගතොතිපි වෙදගු, තස්මා තමපි අත්ථං දස්සෙන්තො “ඉදං පත්තින”න්ති අවත්වා ඉමාය ගාථාය පඨමපඤ්ඤං බ්‍යාකාසී.

536. යස්මා පන දුතියපඤ්ඤෙ “අනුච්චිතො”ති අනුචුද්ධො වුවවති, සො ව අනුච්චිව පපඤ්චනාමරූපං අජ්ඣන්තං අත්තතො සත්තානෙ තණ්හාමානදිට්ඨිභෙදං පපඤ්චං තප්පච්චයා නාමරූපඤ්ච අනිච්චානුපස්සනාදිහි අනුච්චිව අනුච්චිත්වා, න කෙවලඤ්ච අජ්ඣන්තං, බහිද්ධා ව රොගමූලං, පරසන්තානෙ ව ඉමස්ස නාමරූපරොගස්ස මූලං අවිජ්ජාභවනණ්හාදිං, තමෙව වා පපඤ්චං අනුච්චිව තාය භාවනාය සබ්බෙසං රොගානං මූලබන්ධනා, සබ්බස්මා වා රොගානං මූලබන්ධනා, අවිජ්ජාභවනණ්හාදිභෙදා, තස්මා එව වා පපඤ්චා පමුත්තො හොති, තස්මා තං දස්සෙන්තො “අනුච්චිවා”ති ගාථාය දුතියපඤ්ඤං බ්‍යාකාසී.

537. “කථඤ්ච චිරියවා”ති එත්ථ පන යස්මා යො අරියමග්ගෙන සබ්බපාපකෙහි චිරතො, තථා චිරත්තා ව ආයතිං අපටිසන්ධිතාය නිරයදුක්ඛං අනිච්ච යිතො චිරියවාසො චිරියනිකෙතො, සො බිණ්ණසවො “චිරියවා”ති වත්තබ්බතං අරහති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “චිරතො”ති ගාථාය තතියපඤ්ඤං බ්‍යාකාසී. පධානවා යිරො තාදීති ඉමානි පනස්ස ථුතිවවනානි. සො හි පධානවා මග්ගඤානපධානෙන, යිරො කිලෙසාරිච්චිද්ධංසනසමත්ථතාය, තාදී නිබ්බිකාරතාය, තස්මා එවං ථුතො. සෙසං යොජෙන්වා වත්තබ්බං.

538. “ආජානියො කිත්ති නාම හොති”ති එත්ථ පන යස්මා පහිනසබ්බවඨකදොසො කාරණාකාරණඤ්ඤා අස්සො වා හත්ථී වා “ආජානියො හොති”ති ලොකෙ වුවවති, න ව තස්ස සබ්බසො තෙ දොසා පහිනා එව, බිණ්ණසවස්ස පන තෙ පහිනා, තස්මා සො “ආජානියො”ති පරමත්ථතො වත්තබ්බතං අරහතීති දස්සෙන්තො “යස්සා”ති ගාථාය චතුත්ථපඤ්ඤං බ්‍යාකාසී. තස්සත්ථො – අජ්ඣන්තං බහිද්ධා වානි එවං අජ්ඣන්තබහිද්ධාසඤ්ඤොජනසංඛ්‍යාතානි යස්ස අස්ස ලුනානි බන්ධනානි පඤ්ඤාසත්ථෙන ඡින්නානි පදාලිතානි. සඨගමූලන්ති යානි තෙසු තෙසු වත්ථුසු සඨගස්ස සප්පතාය අනතික්කමතාය මූලං හොන්ති, අථ වා යස්ස අස්ස ලුනානි රාගාදීනි බන්ධනානි යානි අජ්ඣන්තං බහිද්ධා ව සඨගමූලානි හොන්ති, සො සබ්බස්මා සඨගානං මූලභූතා සබ්බසඨගානං වා මූලභූතා බන්ධනා පමුත්තො “ආජානියො”ති වුවවති, තථත්තා තාදි ව හොතිති.

540. එවං චතුත්ථගාථාය චුත්තපඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙන්වා පඤ්චමගාථාය චුත්තපඤ්ඤෙය්‍ය යස්මා යං ඡන්දජ්ඣෙතමත්තෙන අක්ඛරචිත්තකා සොත්තියං වණ්ණයන්ති, වොහාරමත්තසොත්තියො සො. අරියො පන බාහුසච්චෙන නිස්සුතපාපතාය ව පරමත්ථසොත්තියො හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්තො “ඉදං පත්තින”න්ති අවත්වා “සුත්වා”ති ගාථාය පඨමපඤ්ඤං බ්‍යාකාසී. තස්සත්ථො – යො ඉමස්මිං ලොකෙ සුත්තමයපඤ්ඤාකිච්චවසෙන සුත්වා කාතබ්බකිච්චවසෙන වා සුත්වා විපස්සනුපගං සබ්බධම්මං අනිච්චාදිවසෙන අභිඤ්ඤාය සාවජ්ජානවජ්ජං යදන්ථී කිඤ්චි, ඉමාය පටිපදාය කිලෙසෙ කිලෙසට්ඨානියෙ ව ධම්මෙ අභිභවිත්වා අභිභූති සඨං ගතො, තං සුත්වා සබ්බධම්මං අභිඤ්ඤාය ලොකෙ සාවජ්ජානවජ්ජං යදන්ථී කිඤ්චි, අභිභූං සුත්තවත්තා සොත්තියොති ආහු. යස්මා ව යො අකථංකථී කිලෙසබන්ධනෙහි විමුත්තො, රාගාදීහි ඊසෙහි අනිසො ව හොති සබ්බධි සබ්බෙසු ධම්මෙසු බන්ධායතනාදීසු, තස්මා තං අකථංකථී විමුත්තං අනිසං සබ්බධි නිස්සුතපාපකත්තාපි “සොත්තියො”ති ආහුති.

541. යස්මා පන හිතකාමෙන ජනෙන අරණියතො අරියො හොති, අභිගමනියතොති අත්ථො. තස්මා යෙහි ගුණෙහි සො අරණියො හොති, තෙ දස්සෙන්නා “ඡෙත්වා”ති ගාථාය දුතියපඤ්ඤං ඛ්‍යාකාසි. තස්සත්ථො – චත්තාරි ආසවානි ද්වෙ ව ආලයානි පඤ්ඤාසත්ථෙන ඡෙත්වා විද්වා විඤ්ඤු චිඛාචි චතුමග්ගඤ්ඤාණි සො පුනාබ්බවවසෙන න උපෙති ගබ්භසෙය්‍යං, කඤ්චි යොනිං න උපගච්ඡති, කාමාදිභෙදඤ්ච සඤ්ඤං තිව්ධං. කාමගුණසංඛාතඤ්ච පඬිකං පනුජ්ජ පනුදිත්වා තණ්හාදිට්ඨිකප්පානං අඤ්ඤතරම්පි කප්පං න එති, එවං ආසවච්ඡෙදාදිගුණසමන්තාගතං තමාහු අරියොති. යස්මා වා පාපකෙහි ආරක්කත්තා අරියො හොති අනායෙ ව අනිරියනා, තස්මා තම්පි අත්ථං දස්සෙන්නො ඉමාය ගාථාය දුතියපඤ්ඤං ඛ්‍යාකාසි. ආසවාදයො හි පාපකා ධම්මා අනායසම්මතා, තෙ වානෙන ඡින්නා පනුත්තා, න ව තෙහි කම්පති, ඉච්චස්ස තෙ ආරකා හොන්ති, න ව තෙසු ඉරියති තස්මා ආරකාස්ස හොන්ති පාපකා ධම්මාති ඉමිනාපත්ථෙන. අනායෙ න ඉරියතිති ඉමිනාපත්ථෙන තමාහු අරියොති ව එවම්පෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බං. “විද්වා සො න උපෙති ගබ්භසෙය්‍යං”න්ති ඉදං පන ඉමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ පුත්තිවචනමෙව හොති.

542. “කථං වරණවා”ති එත්ථ පන යස්මා වරණෙහි පත්තබ්බං පත්තො “වරණවා”ති වත්තබ්බතං අරහති, තස්මා තං දස්සෙන්නො “යො ඉධා”ති ගාථාය තතියපඤ්ඤං ඛ්‍යාකාසි. තත්ථ යො ඉධාති යො ඉමස්මිං සාසනෙ. වරණෙසුති සීලාදීසු හෙමවතසුත්තෙ (සු. නි. 153 ආදයො) චුත්තපන්නරසධම්මෙසු. නිමිත්තත්ථෙ භුම්මවචනං. පත්තිපත්තොති පත්තබ්බං පත්තො. යො වරණනිමිත්තං වරණහෙතු වරණපච්චයා පත්තබ්බං අරහත්තං පත්තොති චුත්තං හොති. වරණවා සොති සො ඉමාය වරණෙහි පත්තබ්බපත්තියා වරණවා හොතිති. එත්තාවතා පඤ්ඤො ඛ්‍යාකතො හොති, සෙසමස්ස පුත්තිවචනං. යො හි වරණෙහි පත්තිපත්තො, සො කුසලො ව හොති ඡෙකො, සබ්බදා ව ආජානානි නිබ්බානධම්මං, නිච්චං නිබ්බානනිත්තවිත්තතාය සබ්බත්ථ ව බන්ධාදීසු න සජ්ජති. ද්විති ව විමුත්තිහි විමුත්තවිත්තො හොති, පටිසා යස්ස න සන්තිති.

543. යස්මා පන කම්මාදිනං පරිබ්බාජනෙන පරිබ්බාජකො නාම හොති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො “දුක්ඛවෙපක්ක”න්ති ගාථාය චතුත්ථපඤ්ඤං ඛ්‍යාකාසි. තත්ථ විපාකො එව වෙපක්කං, දුක්ඛං වෙපක්කමස්සාති දුක්ඛවෙපක්කං. පවත්තිදුක්ඛජනනතො සබ්බම්පි තෙධාතුකකම්මං චුච්චති. උද්ධන්ති අතීතං. අධොති අනාගතං. තිරියං වාසි මජ්ඣෙති පච්චුජ්ජන්තං. තඤ්ඤි න උද්ධං න අධො, තිරියං උභින්නඤ්ච අන්තරා, තෙන “මජ්ඣෙ”ති චුත්තං. පරිබ්බාජයිත්වාති නික්ඛාමෙත්වා නිද්ධමෙත්වා. පරිඤ්ඤවාරීති පඤ්ඤාය පරිච්ඡින්නිත්වා වරන්තො. අයං තාව අපුබ්බපදවණ්ණනා. අයං පන අධිප්පායයොජනා – යො තියද්ධපරියාපන්නම්පි දුක්ඛජනකං යදන්ථි කිඤ්චි කම්මං, තං සබ්බම්පි අරියමග්ගෙන තණ්හාවිජ්ජාසිනෙන සොසෙන්නො අපට්ඨන්ධිජනකභාවකරණෙන පරිබ්බාජයිත්වා තථා පරිබ්බාජිත්තා එව ව තං කම්මං පරිඤ්ඤාය වරණතො පරිඤ්ඤවාරී. න කෙවලඤ්ච කම්මමෙව, මායං මානමථොපි ලොභකොධං ඉමෙපි ධම්මෙ පහානපරිඤ්ඤාය පරිඤ්ඤවාරී, පරියන්තමකාසි නාමරූපං, නාමරූපස්ස ව පරියන්තමකාසි පරිබ්බාජෙසි ඉච්චෙවත්ථො. ඉමෙසං කම්මාදිනං පරිබ්බාජනෙන තං පරිබ්බාජකමාහු. පත්තිපත්තන්ති ඉදං පනස්ස පුත්තිවචනං.

544. එවං පඤ්ඤාඛ්‍යාකරණෙන තුට්ඨස්ස පන සභියස්ස “යානි ව තිණි”තිආදීසු අභිත්ථවනගාථාසු ඔසරණානිති ඔග්ගණානි තිත්ථානි, දිට්ඨියොති අත්ථො. තානි යස්මා සක්කායදිට්ඨියා සහ බ්‍රහ්මජාලෙ චුත්තද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතානි ගහෙත්වා තෙසට්ඨි හොන්ති, යස්මා ව තානි අඤ්ඤතිත්ථියසමණානං පවාදභූතානි සත්ථානි සිතානි උපදිසිතබ්බවසෙන, න උප්පත්තිවසෙන. උප්පත්තිවසෙන පන යදෙන “ඉත්ථි පුරිසො”ති සඤ්ඤක්ඛරං වොහාරනාමං, යා වායං මිච්ඡාපරිචිතක්කානුස්සවාදිවසෙන “එවරූපෙන අත්තනා භවිතබ්බ”න්ති බාලානං විපරිතසඤ්ඤා උප්පජ්ජති, තදුභයනිස්සිතානි තෙසං වසෙන උප්පජ්ජන්ති, න අත්තපච්චික්ඛානි. තානි ව භගවා විනෙය්‍යා විනයිත්වා ඔසතමගා ඔසතමං ඔසන්ධකාරං අගා අතික්කන්තො. “ඔසන්තමගා”තිපි පායො, ඔසානං අන්තං අගා, තස්මා ආහ “යානි ව තිණි...පෙ.... තමගා”ති.

545. තතො පරං වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තං පාරඤ්ච නිබ්බානං තප්පත්තියා දුක්ඛාභාවතො තප්පට්ඨපක්ඛතො ව තං සන්ධායාහ, “අන්තගුසි පාරගු දුක්ඛස්සා”ති. අථ වා පාරගු භගවා නිබ්බානං ගතත්තා, තං ආලපන්නො ආහ, “පාරගු අන්තගුසි දුක්ඛස්සා”ති අයමෙත්ථ සම්බන්ධො. සම්මා ව බුද්ධො සාමඤ්ච බුද්ධොති සම්මාසම්බුද්ධො. තං මඤ්ඤෙති තමෙව මඤ්ඤාමි, න අඤ්ඤන්ති අච්චාදරෙන භණති. පුත්තිමානි පරෙසම්පි අන්ධකාරවිධමනෙන පුත්තිසම්පන්නො. මුතිමානි අපරප්පච්චයඤ්ඤායඤ්ඤාණසමත්ථාය මුතියා පඤ්ඤාය සම්පන්නො. පහුතපඤ්ඤොති අනන්තපඤ්ඤො. ඉධ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමධිප්පෙනං. දුක්ඛස්සන්තකරාති ආමන්තෙන්නො ආහ. අතාරෙසි මන්ති කඬ්ඛාතො මං තාරෙසි.

546-9. යං මෙතිආදිගාථාය නමක්කාරකරණං භණති. තත්ථ කඬ්ඛිත්තන්ති විසතිපඤ්ඤනිස්සිතං අත්ථං සන්ධායාහ. සො හි තෙන කඬ්ඛිතො අහොසි. මොනපථෙසුති ඤ්ඤාණපථෙසු. විනළිකකානි විගතනළා කතා, උච්ඡින්නානි චුත්තං හොති. නාග නාගස්සානි එකං ආමන්තනවචනං, එකස්ස “භාසතො අනුමොදන්ති”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. “ධම්මදෙසන”න්ති පාඨසෙසො. සබ්බෙ දෙව්‍යානි ආකාසට්ඨා ව භුමට්ඨා ව. තාරදපබ්බතානි තෙපි කිර ද්වෙ දෙවගණා පඤ්ඤවත්තො, තෙපි අනුමොදන්තිති සබ්බං පසාදෙන ව නමක්කාරකරණං භණති.

550-53. අනුමොදනාරහං ඛ්‍යාකරණසම්පදං සුත්වා “නමො තෙ”ති අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා ආහ. පුරිසාපඤ්ඤාති පුරිසෙසු ජාතිසම්පන්නං. පටිපුග්ගලොති පටිභාගො පුග්ගලො තුවං බුද්ධො චතුසච්චපට්ඨෙධෙන, සත්ථා අනුසාසනියා

සත්ථවාහනය ව, මාරාහිඟු චතුමාරාහිඟුවෙන, මුනි බුද්ධමුනි. උපධිති ඛන්ධකිලෙසකාමගුණාභිසඬ්ඛාරහෙදා වත්තාරො. වග්ගුනි අභිරුපං. පුඤ්ඤෙ වානි ලොකියෙ න ලිම්පසි තෙසං අකරණෙන, පුබ්බෙ කතානම්පි වා ආයතිං ඵලූපභොගාභාවෙන. තංතිමිත්තෙන වා තණ්හාදිට්ඨිලෙපෙන. වන්දති සත්ථුනොති ඵවං භණන්තො ගොප්ථකෙසු පරිග්ගහෙන්වා පඤ්චපතිට්ඨිතං වන්දි.

අඤ්ඤාතිත්ථියපුබ්බොති අඤ්ඤාතිත්ථියො ඵව. ආකඬ්ඛනීති ඉච්ඡති. ආරද්ධවිත්තාති අභිරාධිතවිත්තා. අපිච මෙන්ථ පුග්ගලවෙමත්තතා විදිතාති අපිච මයා ඵත්ථ අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිවාසෙ පුග්ගලනානත්තං විදිතං, න සබ්බෙනෙව පරිවසිතබ්බන්ති. කෙන පන න පරිවසිතබ්බං? අග්ගියෙහි ජට්ටෙහි, සාකියෙන ජාතියා, ලිඬිගං විජහිත්වා ආගතෙන. අවිජහිත්වා ආගතොපි ව යො මග්ගඵලපටිලාභාය හෙතුසම්පන්නො හොති, තාදිසොව සහියො පරිබ්බාජකො. තස්මා භගවා “තව පන, සහිය, තිත්ථියවත්තපුරණත්ථාය පරිවාසකාරණං නත්ථි, අත්ථත්ථිකො ත්ථං ‘මග්ගඵලපටිලාභාය හෙතුසම්පන්නො’ති විදිතමෙතං මයා”ති තස්ස පබ්බජ්ජං අනුජානන්තො ආහ – “අපිච මෙන්ථ පුග්ගලවෙමත්තතා විදිතා”ති. සහියො පන අත්තනො ආදරං දස්සෙන්තො ආහ “සවෙ භන්තෙ”ති. තං සබ්බං අඤ්ඤාද්ව තථාරුපං උත්තානත්ථත්තා පුබ්බෙ වුත්තනයත්තා ව ඉධ න වණ්ණිතං, යතො පුබ්බෙ වණ්ණිතානුසාරෙන වෙදිතබ්බන්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සහියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සෙලසුත්තවණ්ණනා

ඵවං මෙ සුතන්ති සෙලසුත්තං. කා උප්පත්ති? අයමෙව යාස්ස නිදානෙ වුත්තා. අත්ථවණ්ණනාක්කමෙපි වස්ස පුබ්බසදිසං පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. යං පන අපුබ්බං, තං උත්තානත්ථානි පදානි පරිහරන්තා වණ්ණයිස්සාම. අඬිගුත්තරාපෙසුති අඬිගා ඵව සො ජනපදො, ගඬිගාය පන යා උත්තරෙන ආපො, තාසං අවිදුරත්තා “උත්තරාපො”තිපි වුවිච්ඡි. කතරගඬිගාය උත්තරෙන යා ආපොති? මහාමභිගඬිගාය.

තත්‍රායං තස්සා නදියා ආවිභාවත්ථං ආදිතො පභුති වණ්ණනා – අයං කිර ජම්බුදීපො දසසහස්සයොජනපරිමාණො. තත්ථ චතුසහස්සයොජනපරිමාණො පදෙසො උදකෙන අජ්ඣොත්ථට්ටො “සමුද්දො”ති සඬ්ඛං ගතො. තිසහස්සයොජනපමාණෙ මනුස්සා වසන්ති. තිසහස්සයොජනපමාණෙ හිමවා පතිට්ඨිතො උබ්බෙධෙන පඤ්චයොජනසතිකො චතුරාසීතිසහස්සකුටෙහි පටිමණ්ඩිතො සමන්තතො සන්දමානපඤ්චසතනදීවිචිත්තො. යත්ථ ආයාමවිත්ථාරෙන ගම්හිරතාය ව පඤ්ඤාසපඤ්ඤාසයොජනා දියඬ්ඞයොජනසතපරිමණ්ඩලා පුරලාසසුත්තවණ්ණනායං වුත්තා අනොතත්තාදයො සත්ත මහාසරා පතිට්ඨිතා.

තෙසු අනොතත්තො සුදස්සනකුටං, චිත්‍රකුටං, කාළකුටං, ගන්ධමාදනකුටං, කෙලාසකුටන්ති ඉමෙහි පඤ්චහි පබ්බතෙහි පරික්ඛිත්තො. තත්ථ සුදස්සනකුටං සුවණ්ණමයං ද්වියොජනසතුබ්බෙධං අන්තොවඬ්ඛං කාකමුඛසණ්ඨානං තමෙව සරං පටිච්ඡාදෙන්වා ධීතං, චිත්‍රකුටං සබ්බරතනමයං, කාළකුටං අඤ්ජනමයං, ගන්ධමාදනකුටං සානුමයං අබ්භන්තරෙ මුග්ගවණ්ණං නානප්පකාරඔසධසඤ්ජන්තං කාළපක්ඛුපොසථදිවසෙ ආදිත්තම්ච අඬිගාරං ජලන්තං තිට්ඨති, කෙලාසකුටං රජතමයං. සබ්බානි සුදස්සනෙන සමානුබ්බෙධසණ්ඨානානි තමෙව සරං පටිච්ඡාදෙන්වා ධීතානි. සබ්බානි දෙවානුභාවෙන නාගානුභාවෙන ව වස්සන්ති, නදියො ව තෙසු සන්දන්ති. තං සබ්බම්පි උදකං අනොතත්තමෙව පවිසති. වන්දිමසුරියා දක්ඛිණෙන වා උත්තරෙන වා ගච්ඡන්තා පබ්බතන්තරෙන තං ඔභාසෙන්ති, උජුං ගච්ඡන්තා න ඔභාසෙන්ති. තෙනෙවස්ස “අනොතත්ත”න්ති සඬ්ඛා උදපාදි.

තත්ථ මනොහරසිලාතලානි නිම්මච්ඡකච්ඡපානි ඵලිකසදිසනිම්මලූදකානි නභානතිත්ථානි සුප්පටියත්තානි හොන්ති, යෙසු බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්ණාසවා ඉසිගණා ව න්භායන්ති, දෙවයක්ඛාදයො ව උයානාකිලිකං කිලන්ති.

චතුසු වස්ස පස්සෙසු සීහමුඛං, හත්ථිමුඛං, අස්සමුඛං, උසහමුඛන්ති වත්තාරි මුඛානි හොන්ති, යෙහි වතස්සො නදියො සන්දන්ති. සීහමුඛෙන නික්ඛන්තනදීතරෙ සීහා බහුතරා හොන්ති, හත්ථිමුඛාදීහි හත්ථිඅස්සඋසහා. පුරත්ථිමදිසතො නික්ඛන්තනදී අනොතත්තං නික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා ඉතරා තිස්සො නදියො අනුපගම්ම පාවිතහිමවත්තෙනෙව අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පවිසති. පච්ඡිමදිසතො ව උත්තරදිසතො ව නික්ඛන්තනදියොපි තථෙව පදක්ඛිණං කත්වා පච්ඡිමහිමවත්තෙනෙව උත්තරහිමවත්තෙනෙව ව අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පවිසන්ති. දක්ඛිණදිසතො නික්ඛන්තනදී පන තං නික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා දක්ඛිණෙන උජුකං පාසාණපිට්ඨෙනෙව සට්ඨියොජනානි ගන්ත්වා පබ්බතං පහරිත්වා වුට්ඨාය පරිණාහෙන තිගාවුතපමාණා උදකධාරා හුත්වා ආකාසෙන සට්ඨි යොජනානි ගන්ත්වා තියග්ගලෙ නාම පාසාණෙ පතිතා, පාසාණො උදකධාරාවෙගෙන හින්තො. තත්‍ර පඤ්ඤාසයොජනපමාණා තියග්ගලා නාම පොක්ඛරණී ජාතා. පොක්ඛරණියා කුලං හින්දිත්වා පාසාණං පවිසිය සට්ඨි යොජනානි ගතා. තතො සනපථවිං හින්දිත්වා උමඬිගෙන සට්ඨි යොජනානි ගන්ත්වා විඤ්ඤං නාම තිරච්ඡානපබ්බතං පහරිත්වා හත්ථතලෙ පඤ්චඬ්ඞලිසදිසා පඤ්චධාරා හුත්වා පවත්ති. සා නික්ඛන්තුං අනොතත්තං පදක්ඛිණං කත්වා ගතට්ඨානෙ “ආවට්ටගඬිගා”ති වුවිච්ඡි. උජුකං පාසාණපිට්ඨෙන සට්ඨි යොජනානි

ගතවියානෙ “කණ්ඨගඬගා”නි වුවවනි. ආකාසෙන සට්ඨි යොජනානි ගතවියානෙ “ආකාසගඬගා”නි වුවවනි. තියග්ගලපාසාණෙ පඤ්ඤාසයොජනොකාසෙ “තියග්ගලපොක්ඛරණී”නි වුවවනි. කුලං භින්දිත්වා පාසාණං පට්ඨිය සට්ඨි යොජනානි ගතවියානෙ “බහලගඬගා”නි වුවවනි. පට්ඨිං භින්දිත්වා උමඬගෙන සට්ඨි යොජනානි ගතවියානෙ “උමඬගඬගා”නි වුවවනි. විඤ්ඤං නාම තිරව්ජානපබ්බතං පහරිත්වා පඤ්චධාරා හුත්වා පචත්තට්ඨානෙ “ගඬගා, යමුනා, අචිරවතී, සරහු, මහී”නි පඤ්චධා වුවවනි. එවමෙනා පඤ්ච මහාගඬගා භිමවතා සමිභවත්ති. තාසු යා අයං පඤ්චමී මහී නාම, සා ඉධ “මහාමහීගඬගා”නි අධිජ්ජෙතා. තස්සා ගඬගාය උත්තරෙන යා ආපො, තාසං අවිදුරත්තා සො ජනපදො “අඬගුත්තරාපො”නි වෙදිතබ්බො. තස්මිං ජනපදෙ අඬගුත්තරාපෙසු.

වාරිකං වරමානොති අද්ධානගමනං කුරුමානො . තත්ථ හගවතො දුට්ඨා වාරිකා තුරිතවාරිකා, අතුරිතවාරිකා ව. තත්ථ දුරෙපි භබ්බපුග්ගලෙ දිස්වා සහසා ගමනං තුරිතවාරිකා. සා මහාකස්සපපච්චුග්ගමනාදිසු දට්ඨබ්බා. තං පච්චුග්ගවිජත්තො හි හගවා මුහුත්තෙනෙව තිගාචුතං අගමාසි, ආලවකදමනත්ථං තිංසයොජනං, තථා අඬගුලිමාලස්සත්ථාය. පුක්කුසාතිස්ස පන පඤ්චත්තාලිසයොජනං, මහාකස්පිනස්ස විසයොජනසතං, ධනියස්සත්ථාය සත්තයොජනසතං අද්ධානං අගමාසි. අයං තුරිතවාරිකා නාම. ගාමනිගමනගරපටිපාටියා පන පිණ්ඩපාතවරියාදිහි ලොකං අනුග්ගණ්හත්තස්ස ගමනං අතුරිතවාරිකා නාම. අයං ඉධ අධිජ්ජෙතා. එවං වාරිකං වරමානො. මහතාති සඬබ්බාමහතා ගුණමහතා ව. භික්ඛුසඬසෙනාති සමණගණෙන. අඬසිතෙළසෙහිති අඬසෙන තෙළසහි, ද්වාදසහි සතෙහි පඤ්ඤාසාය ව භික්ඛුහි සද්ධිත්ති වුත්තං හොති. යෙන...පෙ.... තදවසරිති ආපණ්ණලතාය සො නිගමො “ආපණො” ත්වෙව නාමං ලභි. තස්මිං කිර වීසතිආපණ්ණලසහස්සාති විභත්තාති අහෙසුං. යෙන දිසාභාගෙන මග්ගෙන වා සො අඬගුත්තරාපානං රට්ඨස්ස නිගමො ඔසරිතබ්බො, තෙන අවසරි තදවසරි අගමාසි, තං නිගමං අනුපාපුණිති වුත්තං හොති.

කෙණියො ජට්ඨොති කෙණියොති නාමෙන, ජට්ඨොති තාපසො. සො කිර බ්‍රාහ්මණමහාසාලො, ධනරක්ඛණත්ථාය පන තාපසපබ්බජ්ජං සමාදාය රඤ්ඤො පණ්ණාකාරං දත්වා භූමිභාගං ගහෙත්වා තත්ථ අස්සමං කාරෙත්වා වසති කුලසහස්සස්ස නිස්සයො හුත්වා. අස්සමෙපි වස්ස එකො තාලරුක්ඛො දිවසෙ දිවසෙ එකං සුවණ්ණඵලං මුඤ්චතිති වදන්ති. සො දිවා කාසායාති ධාරෙති ජට්ඨා ව බන්ධනි, රත්තිං යථාසුඛං පඤ්චගි කාමගුණෙහි සමජ්ජිතො සමඬගීහුතො පරිවාරෙති. සත්තාපුත්තොති උච්චාකුලපරිදීපනං. සත්තාකුලා පබ්බජිතොති සද්ධාය පබ්බජිතභාවපරිදීපනං, කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙන අනභිහුතො අපරික්ඛිණංයෙව තං කුලං පභාය සද්ධාය පබ්බජිතොති වුත්තං හොති. තං බො පනාති ඉත්ථමිහුතාබ්බානත්ථෙ උපයොගවචනං, තස්ස බො පන හොතො ගොතමස්සාති අත්ථො. කල්‍යාණොති කල්‍යාණගුණසමන්තාගතො, සෙට්ඨොති වුත්තං හොති. කිත්තිසද්දොති කිත්තියෙව ථුතිසොසො වා.

ඉතිපි සො හගවාති ආදිමිති පන අයං තාව යොජනා – සො හගවා ඉතිපි අරහං, ඉතිපි සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... ඉතිපි හගවාති, ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනාති වුත්තං හොති. තත්ථ ආරකත්තා, අරිතං අරානඤ්ච හතත්තා පච්චයාදිතං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවාති ඉමෙහි තාව කාරණෙහි සො හගවා අරහත්ති වෙදිතබ්බො. ආරකා හි සො සබ්බකිලෙසෙහි මග්ගෙන සවාසනානං කිලෙසානං විද්ධංසිතත්තාති ආරකත්තා අරහං. තෙ වානෙන කිලෙසාරයො මග්ගෙන හතාති අරිතං හතත්තාපි අරහං. යඤ්චෙනං අවිජ්ජාභවතණ්භාමයනාහි, පුඤ්ඤාදිඅභිසම්බාරානං ජරාමරණනෙමි, ආසවසමුදයමයෙන අක්ඛෙන විජ්ඣිත්වා තිභවරොපෙ සමායොජිතං අනාදිකාලපචත්තං සංසාරවක්කං. තස්සානෙන බොධිමණ්ඩෙ වීරියපාදෙහි සීලපට්ඨියං පතිට්ඨාය සද්ධාහත්ථෙන කම්මක්ඛයකරඤ්ඤාණඵරසුං ගහෙත්වා සබ්බෙ අරා හතාති අරානං හතත්තාතිපි අරහං . අග්ගදක්ඛිණෙයාත්තා ව විවරාදිපච්චයෙ සක්කාරගරුකාරාදිති ව අරහතිති පච්චයාදිතං අරහත්තාපි අරහං. යථා ව ලොකෙ කෙචි පණ්ඩිතමානිතො බාලා අසිලොකහයෙන රහො පාපං කරොන්ති, එවං නායං කදාචි කරොන්ති පාපකරණෙ රහාභාවතොපි අරහං. හොති චෙත්ථ –

“ආරකත්තා හතත්තා ව, කිලෙසාරිත සො මුති;
හතසංසාරවක්කාරො, පච්චයාදිත වාරහො;
න රහො කරොති පාපාති, අරහං තෙන පවුච්චති”ති.

සම්මා සාමඤ්ච සච්චානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො. අතිසයවිසුද්ධාහි විජ්ජාහි අබිභුත්තමෙන වරණෙන ව සමන්තාගතත්තා විජ්ජාවරණසම්පන්නො. සොහනගමනත්තා සුන්දරං යානං ගතත්තා සුට්ඨි ගතත්තා සම්මා ගදත්තා ව සුගතො. සබ්බථාපි විදිතලොකත්තා ලොකවිදු. සො හි හගවා සභාවතො සමුදයතො නිරොධතො නිරොධුපායතොති සබ්බථා බන්ධායතනාදිහෙදං සම්බාරලොකං අවෙදි, “එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා. ද්වෙ ලොකා නාමඤ්ච රුපඤ්ච. තයො ලොකා තිස්සො වෙදනා. චත්තාරො ලොකා චත්තාරො ආභාරා. පඤ්ච ලොකා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. ඡ ලොකා ඡ අජ්ඣත්තිකාති ආයතනාති. සත්ත ලොකා සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො. අට්ඨ ලොකා අට්ඨ ලොකධම්මා. නව ලොකා නව සත්තවාසා. දස ලොකා දසායතනාති. ද්වාදස ලොකා ද්වාදසායතනාති. අට්ඨාරස ලොකා අට්ඨාරස ධාතුයො”ති (පටි. ම. 1.112) එවං සබ්බථා සම්බාරලොකං අවෙදි. සත්තානං ආසයං ජානාති, අනුසයං ජානාති, වරිතං ජානාති, අධිමුත්තිං ජානාති, අජ්ජරජක්ඛෙ මහාරජක්ඛෙ තික්ඛිත්තිදියෙ මුදිත්තිදියෙ ස්වාකාරෙ ද්වාකාරෙ සුවිඤ්ඤාපයෙ දුට්ඤ්ඤාපයෙ හබ්බෙ අභබ්බෙ සත්තෙ ජානාතිති සබ්බථා සත්තලොකං අවෙදි.

තථා එකං වක්කවාලං ආයාමතො විත්ථාරතො ව යොජනානං ද්වාදස සතසහස්සානි තිණි සහස්සානි අධිඨ්ථපඤ්චමානි ව සතානි, පරික්ඛෙපතො ඡන්තිංස සතසහස්සානි දස සහස්සානි අධිඨ්ථිඨානි ව සතානි.

තත්ථ –

දූවෙ සතසහස්සානි, වත්තාරි නහුතානි ව;
එත්තකං බහලත්තෙන, සඬ්ඛාතායං වසුන්ධරා.

වත්තාරි සතසහස්සානි, අට්ඨෙව නහුතානි ව;
එත්තකං බහලත්තෙන, ජලං වාතෙ පතිට්ඨිතං.

නව සතසහස්සානි, මාලුතො නහමුග්ගතො;
සට්ඨි වෙව සහස්සානි, එසා ලොකස්ස සණ්ඨිති”.

එවං සණ්ඨිතෙ චෙත්ථ යොජනානං –

චතුරාසිති සහස්සානි, අජ්ඣොගාළ්හො මහණ්ණවෙ;
අච්චුග්ගතො තාවදෙව, සිනෙරු පබ්බතුත්තමො.

තතො උපඬ්ඪපඬ්ඨෙත, පමාණෙන යථාක්කමං;
අජ්ඣොගාළ්හග්ගතා දිබ්බා, නානාරතනවිත්තිතා.

යුගන්ධරො ඊසධරො, කරවිකො සුදස්සනො;
නෙමින්ධරො විනතකො, අස්සකණ්ණො ගිරි බ්‍රහා.

එතෙ සත්ත මහාසෙලා, සිනෙරුස්ස සමන්තතො;
මහාරාජානමාවාසා, දෙවයක්ඛනිසෙවිතා.

යොජනානං සතානුවචො, හිමවා පඤ්ච පබ්බතො;
යොජනානං සහස්සානි, තිණි ආයතවිත්ථතො.

චතුරාසිතිසහස්සෙහි, කුට්ඨෙහි පටිමණ්ඨිතො;
තිපඤ්චයොජනක්ඛන්ධ-පරික්ඛෙපා නගච්ඡයා.

පඤ්ඤාසයොජනක්ඛන්ධ-සාබ්‍යාමා සමන්තතො;
සත්තයොජනවිත්ථිණ්ණා, තාවදෙව ව උග්ගතා.

ජම්බු යස්සානුභාවෙන, ජම්බුදීපො පකාසිතො;
ද්වෙ අසිතිසහස්සානි, අජ්ඣොගාළ්හො මහණ්ණවෙ.

අච්චුග්ගතො තාවදෙව, වක්කවාලසිලුවචයො;
පරික්ඛිපිත්වා තං සබ්බං, වක්කවාලමයං ඨිතො”.

තත්ථ වන්දමණ්ඩලං එකුනපඤ්ඤාසයොජනං, සූරියමණ්ඩලං පඤ්ඤාසයොජනං, තාවතිංසභවනං දසසහස්සයොජනං, තථා අසුරභවනං අච්චිමහානිරයො ජම්බුදීපො ව. අපරගොයානං සත්තසහස්සයොජනං, තථා පුබ්බවිදෙහො, උත්තරකුරු අට්ඨසහස්සයොජනො. එකමෙකො චෙත්ථ මහාදීපො පඤ්චසතපඤ්චසතපරිත්තදීපපරිවාරො. තං සබ්බමිපි එකං වක්කවාලං එකා ලොකධාතු. වක්කවාලන්තරෙසු ලොකන්තරිකනිරයා. එවං අනන්තානි වක්කවාලානි අනන්තා ලොකධාතූයො, අනන්තෙන බුද්ධඤ්ඤාණෙන අඤ්ඤාසිති සබ්බථා ඕකාසලොකං අවෙදි. එවං සො භගවා සබ්බථා. විදිතලොකත්තා ලොකවිදුති වෙදිතබ්බො.

අත්තනො පන ගුණෙහි විසිට්ඨතරස්ස කස්සච අභාවා අනුත්තරො. විචිත්තෙහි විනයනුපායෙහි පුරිසදම්මෙ සාරෙතීති පුරිසදම්මසාරථී. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං අනුසාසති නිත්ථාරෙති වානි සත්ථා. දෙවමනුස්සග්ගණං උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙන භබ්බපුග්ගලපරිග්ගභවසෙන ව කතං, නාගාදිකෙපි පන එස ලොකියත්ථෙත අනුසාසති. යදත්ථි නෙයං නාම, සබ්බස්ස බුද්ධත්තා විමොක්ඛන්තිකඤ්ඤාණවසෙන බුද්ධො. යතො පන සො –

“භග්‍යවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ව විහත්තවා;

හත්තවා වන්තගමනො, හවෙසු හගවා තතො”ති.

අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරතො පනෙනානි පදානි විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.124-125) වුත්තානි.

සො ඉමං ලොකන්ති සො හගවා ඉමං ලොකං. ඉදානි වත්තබ්බං නිදස්සෙති. සදෙවකන්තිආදීනි කසිභාරද්වාපආලවකසුත්තෙසු වුත්තනායානෙව. සයන්ති සාමං අපරනෙයො හුත්වා. අභිඤ්ඤාති අභිඤ්ඤාය. සච්ඡිකත්වානි පච්චක්ඛං කත්වා. පච්චෙදෙතීති බොධෙති ඤාපෙති පකාසෙති. සො ධම්මං දෙසෙති...පෙ.... පරියොසානකල්‍යාණන්ති සො හගවා සත්තෙසු කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච අනුත්තරං විචෙකසුඛං හිත්වාපි ධම්මං දෙසෙති. තඤ්ච බො අප්පං වා බහුං වා දෙසෙන්නො ආදිකල්‍යාණාදිප්පකාරමෙව දෙසෙති. කථං? එකගාථාපි හි සමන්තහද්දකත්තා ධම්මස්ස පයමපාදෙන ආදිකල්‍යාණා, දුතියතතියපාදෙහි මජ්ඣිකල්‍යාණා, පච්චිමපාදෙන පරියොසානකල්‍යාණා. එකානුසන්ධිකං සුත්තං නිදානෙන ආදිකල්‍යාණං, නිගමනෙන පරියොසානකල්‍යාණං, සෙසෙන මජ්ඣිකල්‍යාණං. නානානුසන්ධිකං පයමානුසන්ධිතා ආදිකල්‍යාණං, පච්චිමෙන පරියොසානකල්‍යාණං, සෙසෙහි මජ්ඣිකල්‍යාණං. සකලොපි සාසනධම්මො අත්තනො අත්ථභූතෙන සීලෙන ආදිකල්‍යාණො, සමථවිපස්සනාමග්ගඵලෙහි මජ්ඣිකල්‍යාණො, නිබ්බානෙන පරියොසානකල්‍යාණො. සීලසමාධිහි වා ආදිකල්‍යාණො, විපස්සනාමග්ගෙහි මජ්ඣිකල්‍යාණො, එලනිබ්බානෙහි පරියොසානකල්‍යාණො. බුද්ධසුඛොධිතාය වා ආදිකල්‍යාණො, ධම්මසුඛධම්මතාය මජ්ඣිකල්‍යාණො, සඬ්ඝසුප්පටිපත්තියා පරියොසානකල්‍යාණො . තං සුත්වා තථත්තාය පටිපන්නෙන අධිගන්ත්තබ්බාය අභිසම්බොධියා වා ආදිකල්‍යාණො, පච්චෙකබොධියා මජ්ඣිකල්‍යාණො, සාවකබොධියා පරියොසානකල්‍යාණො . සුයාමානො චෙස නිවරණාදිවික්ඛම්භනතො සවනෙනපි කල්‍යාණමෙව ආවහතීති ආදිකල්‍යාණො, පටිපජ්ජමානො සමථවිපස්සනාසුඛාවහනතො පටිපත්තියාපි කල්‍යාණමෙව ආවහතීති මජ්ඣිකල්‍යාණො, තථා පටිපන්නො ව පටිපත්තිඵලෙ නිව්ටිතෙ තාදිභාවාවහනතො පටිපත්තිඵලෙනපි කල්‍යාණමෙව ආවහතීති පරියොසානකල්‍යාණො. නාථප්පභවත්තා ව පභවසුද්ධියා ආදිකල්‍යාණො, අත්ථසුද්ධියා මජ්ඣිකල්‍යාණො, කච්චසුද්ධියා පරියොසානකල්‍යාණො. යතො අප්පං වා බහුං වා දෙසෙන්නො ආදිකල්‍යාණාදිප්පකාරමෙව දෙසෙතීති වෙදිතබ්බො.

සාත්ථං සබ්බඤ්ජනන්ති එවමාදිසු පන යස්මා ඉමං ධම්මං දෙසෙන්නො සාසනබ්‍රහ්මචරියං මග්ගබ්‍රහ්මචරියඤ්ච පකාසෙති, නානාතයෙහි දීපෙති, තඤ්ච යථාසම්භවං අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං, බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා සබ්බඤ්ජනං. සඬ්ඝාසනපකාසනවිවරණවිභජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤත්තිඅත්ථපදසමායොගතො සාත්ථං, අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසසම්පත්තියා සබ්බඤ්ජනං. අත්ථගම්භීරතාපටිච්චෙධගම්භීරතාහි සාත්ථං, ධම්මගම්භීරතාදෙසනාගම්භීරතාහි සබ්බඤ්ජනං. අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාවිසයතො සාත්ථං, ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාවිසයතො සබ්බඤ්ජනං. පණ්ඩිතවෙදනීයතො සරික්ඛකජනප්පසාදකන්ති සාත්ථං, සද්ධෙය්‍යතො ලොකීයජනප්පසාදකන්ති සබ්බඤ්ජනං. ගම්භීරාධිප්පායතො සාත්ථං, උත්තානපදතො සබ්බඤ්ජනං. උපනෙතබ්බස්සභාවතො සකලපරිපුණ්ණභාවෙන කෙවලපරිපුණ්ණං, අපනෙතබ්බස්ස අභාවතො නිද්දොසභාවෙන පරිසුද්ධං. සික්ඛත්තයපරිගහිතත්තා බ්‍රහ්මභූතෙහි සෙට්ඨෙහි වර්තබ්බතො තෙසඤ්ච වරියභාවතො බ්‍රහ්මචරියං. තස්මා “සාත්ථං සබ්බඤ්ජනං...පෙ.... බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති”ති වුච්චති.

අපිච යස්මා සනිදානං සඋප්පත්තිකඤ්ච දෙසෙන්නො ආදිකල්‍යාණං දෙසෙති, විනෙය්‍යානං අනුරූපතො අත්ථස්ස අවිපරිත්තාය හෙතුදාහරණයොගතො ව මජ්ඣිකල්‍යාණං , සොතුනං සද්ධාපටිලාභෙන නිගමනෙන ව පරියොසානකල්‍යාණං. එවං දෙසෙන්නො ව බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති. තඤ්ච පටිපත්තියා අධිගමබ්‍යත්තිතො සාත්ථං, පරියත්තියා ආගමබ්‍යත්තිතො සබ්බඤ්ජනං, සීලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධයුත්තතො කෙවලපරිපුණ්ණං, නිරුපක්කිලෙසතො නිත්ථරණත්ථාය පවත්තිතො ලොකාමිසනිරපෙක්ඛතො ව පරිසුද්ධං, සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මභූතානං බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං වරියතො බ්‍රහ්මචරියන්ති වුච්චති, තස්මාපි “සො ධම්මං දෙසෙති...පෙ.... බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති”ති වුච්චති.

සාධු බො පනානි සුන්දරං බො පන, අත්ථාවහං සුඛාවහන්ති වුත්තං හොති. ධම්මියා කථායානි පානකානිසංසපටිසංයුත්තාය. අයඤ්චි කෙණ්ණියො සායන්තසමයෙ හගවතො ආගමනං අස්සොසි. “තුච්ඡහත්ථො හගවන්තං දස්සනාය ගන්තුං ලජ්ජමානො විකාලභොජනා විරතානම්පි පානකං කප්පති”ති චිත්තෙන්වා පඤ්චති කාප්පතෙහි සුසඬ්ඛනං බද්දපානං ගාභාපෙන්වා අගමාසි. යථාහ හෙසප්පක්ඛන්ධකෙ “අථ බො කෙණ්ණියස්ස ජට්ඨස්ස එතදහොසි, කිං නු බො අහං සමණස්ස ගොතමස්ස හරාපෙය්‍ය”න්ති (මහාව. 300) සබ්බං වෙදිතබ්බං. තතො නං හගවා යථා සෙක්ඛසුත්තෙ (ම. නි. 2.22 ආදයො) සාකියෙ ආවසථානිසංසපටිසංයුත්තාය කථාය, ගොසිඬ්ඛසාලවනෙ (ම. නි. 1.325 ආදයො) තයො කුලපුත්තෙ සාමග්ගිරසානිසංසපටිසංයුත්තාය, රථවිනිතෙ (ම. නි. 1.252 ආදයො) ජාතිභූමකෙ හික්ඛු දසකථාවන්ථුපටිසංයුත්තාය, එවං තඬ්ඛණානුරූපාය පානකානිසංසපටිසංයුත්තාය කථාය පානකදානානිසංසං සන්දස්සෙසි, තථාරූපානං පුඤ්ඤානං පුනපි කත්තබ්බතාය නියොජෙන්නො සමාදපෙසි, අබ්භුස්සාහං ජනෙන්නො සමුත්තෙජෙසි, සන්දිට්ඨිකසම්පරාධිකෙන එලවිසෙසෙන පහංසෙන්නො සම්පහංසෙසි. තෙනාහ “ධම්මියා කථාය... පෙ.... සම්පහංසෙසි”ති. සො හියොසොමත්තාය හගවති පසන්නො හගවන්තං නිමන්තෙසි, හගවා වස්ස තික්ඛන්තුං පටික්ඛිපිත්වා අධිවාසෙසි. තෙනාහ “අථ බො කෙණ්ණියො ජට්ඨො...පෙ.... අධිවාසෙසි හගවා තුණ්හිභාවෙනා”ති.

කිමත්ථං පන පටික්ඛිපි හගවාති? පුනප්පුනං යාවනාය වස්ස පුඤ්ඤවුඩ්ඪි භවිස්සති, බහුතරඤ්ච පටියාදෙස්සති, තතො අඩ්ඨතෙලසානං භික්ඛුසත්තං පටියත්තං අඩ්ඨසොළසන්තං පාපුණ්ණස්සති. කුතො අපරාති තිණි සත්තාති වෙ? අප්පටියත්තෙයෙව හි භත්තෙ සෙලො බ්‍රාහ්මණො තීති මාණවකසතෙහි සද්ධිං පබ්බජිස්සති, තං දිස්වා හගවා ඵලමාහාති. මිත්තාමච්චෙති මිත්තෙ ව කම්මකරෙ ව. ඤාතිසාලොභිතෙති සමානලොභිතෙ ඵකයොනිසම්බන්ධෙ පුත්තධිතාදයො අවසෙසබන්ධවෙ ව. යෙනාති යස්මා. මෙති මය්හං. කායවෙය්‍යාවටිකන්ති කායෙන වෙය්‍යාවච්චං. මණ්ඩලමාලං පටියාදෙතිති සෙනවිතානාමණ්ඩපං කරොති.

තිණ්ණං වෙදානන්ති ඉරුබ්බෙදයපුබ්බෙදසාමවෙදානං. සහ නිසණ්ඩුතා ව කෙටුහෙන ව සතිසණ්ඩුකෙටුහානං. නිසණ්ඩුති නාමනිසණ්ඩුරුක්ඛදිනං වෙච්චනප්පකාසකං සත්ථං. කෙටුහන්ති කිරියාකප්පවිකප්පො කචිතං උපකාරාය සත්ථං. සහ අක්ඛරප්පහෙදෙන සාක්ඛරප්පහෙදානං. අක්ඛරප්පහෙදොති සික්ඛා ව නිරුත්ති ව. ඉතිභාසපඤ්චමානන්ති අප්ඵබ්බතවෙදං චතුත්ථං කත්වා “ඉතිහ ආස ඉතිහ ආසා”ති ඊදිසවචනපටිසංයුත්තො පුරාණකථාසඩ්ඛාතො ඉතිභාසො පඤ්චමො ඵතෙසන්ති ඉතිභාසපඤ්චමා. තෙසං ඉතිභාසපඤ්චමානං. පදං තදවසෙසඤ්ච බ්‍යාකරණං අප්ඤ්ඤාති වෙදෙති වාති පදකො වෙය්‍යාකරණො. ලොකායතෙ විතණ්ඩවාදසත්ථෙ මහාපුරිසලක්ඛණාධිකාරෙ ව ද්වාදසසහස්සෙ මහාපුරිසලක්ඛණසත්ථෙ අනුතො පරිපුරකාරීති ලොකායතමහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනවයො, අවයො න හොතිති වුත්තං හොති. අවයො නාම යො තාති අත්ථතො ව ගන්ථතො ව සන්ධාරෙතුං න සක්කොති.

ජඩ්ඝාය හිතං විහාරං ජඩ්ඝාවිහාරං, විරාසනාදිජනිතං පරිස්සමං විනොදෙතුං ජඩ්ඝාපසාරණත්ථං අදීසවාරිකන්ති වුත්තං හොති. අනුවඩ්ඛමමානොති වඩ්ඛමමානො ඵව. අනුවිචරමානොති ඉතො විතො ව චරමානො. කෙණියස්ස ජට්ඨස්ස අස්සමොති කෙණියස්ස අස්සමං නිවෙසනං. ආවාහොති කඤ්ඤාගහණං. විවාහොති කඤ්ඤාදානං. මහායඤ්ඤොති මහායජනං. මාගධොති මගධානං ඉස්සරො. මහනියා සෙනාය සමන්තාගතත්තා සෙනියො. බිම්බිති සුචණ්ණං, තස්මා සාරසුචණ්ණසදිසචණ්ණතාය බිම්බිසාරො. සො මෙ නිමන්තිතොති සො මයා නිමන්තිතො.

අප්ඵ බ්‍රාහ්මණො පුබ්බෙ කතාධිකාරත්තා බුද්ධසද්දං සුත්වා ව අමතෙනෙවාහිසිත්තො විම්භයරූපත්තා ආහ – “බුද්ධොති, හො කෙණිය, වදෙසී”ති. ඉතරො යථාභූතං ආචික්ඛන්තො ආහ – “බුද්ධොති, හො සෙල, වදාමී”ති. තතො නං පුනපි දළ්භිකරණත්ථං පුච්ඡී, ඉතරොපි තථෙව ආරොවෙසී. අප්ඵ කප්පසතසහස්සෙහිපි බුද්ධසද්දස්ස දුල්ලභවාචං දස්සෙන්තො ආහ – “සොසොපි ඛො ඵසො දුල්ලභො ලොකස්මිං යදිදං බුද්ධො”ති. තත්ථ යදිදන්ති නිපාතො, යො ඵසොති වුත්තං හොති.

අප්ඵ බ්‍රාහ්මණො බුද්ධසද්දං සුත්වා “කිං නු ඛො සො සච්චමෙව බුද්ධො, උදාහු නාමමත්තමෙවස්ස බුද්ධො”ති විමංසිතුකාමො චිත්තෙසී, අභාසී ඵව වා “ආගතාති ඛො පන...පෙ.... විච්චට්ඨිජදො”ති. තත්ථ “මන්තෙසු”ති වෙදෙසු. “තථාගතො කිර උප්පජ්ජිස්සති”ති පටිකච්චෙව සුද්ධාවාසදෙවා බ්‍රාහ්මණවෙසෙන ලක්ඛණාති පක්ඛිපිත්වා වෙදෙ වාචෙන්ති “තදනුසාරෙන මහෙසක්ඛා සත්තා තථාගතං ජාතිස්සන්ති”ති. තෙන පුබ්බෙ වෙදෙසු මහාපුරිසලක්ඛණාති ආගච්ජන්ති. පරිනිබ්බුතෙ පන තථාගතෙ කමෙන අන්තරධායන්ති, තෙන ඵතරහි නත්ථී. මහාපුරිසස්සාති පණ්ඩිතමාදානඤ්ඤාණසමාදානකරුණාදිගුණමහතො පුරිසස්ස . ද්වෙව ගතියොති ද්වෙ ඵව නිට්ඨා. කාමඤ්ඤායං ගතියද්දො “පඤ්ච ඛො ඉමා, සාරිපුත්ත, ගතියො”තිආදීසු (ම. නි. 1.153) හවහෙදෙ, “ගති මිගානං පවන”න්තිආදීසු (පරි. 339) නිවාසට්ඨානෙ, “ඵව අධිමත්තගතිමන්තො”තිආදීසු (ම. නි. 1.161) පඤ්ඤායං, “ගතිගත”න්තිආදීසු (චූළව. 204) විසට්ඨාවෙ චත්තති, ඉධ පන නිට්ඨායං වෙදිතබ්බො. තත්ථ කිඤ්ඤාපි යෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො රාජා හොති චක්කවත්ති, න තෙහි ඵව බුද්ධො. ජාතිසාමඤ්ඤතො පන තානියෙව තානීති වුච්චන්ති. තස්මා වුත්තං “යෙහි සමන්තාගතස්සා”ති.

සචෙ අගාරං අප්ඤ්ඤාවසතීති යදි අගාරෙ වසති. රාජා හොති චක්කවත්තීති චතුර්ති අව්ජරියධම්මෙහි සඩ්ගහවත්ථුහි ව ලොකං රඤ්ජනතො රාජා. චක්කරතනං චත්තෙති, චතුර්ති සම්පත්තිචක්කෙහි, චත්තති, තෙහි ව පරං චත්තෙති, පරහිතාය ව ඉරියාපථචක්කානං චත්තො ඵතස්මිං අත්ථීති චක්කවත්ති. ඵත්ථ ව රාජාති සාමඤ්ඤං, චක්කවත්තීති විසෙසනං. ධම්මෙන වරතීති ධම්මිකො, ඤායෙන සමෙන චත්තතීති අත්ථො. ධම්මෙන රජ්ජං ලහිත්වා රාජා ජාතොති ධම්මරාජා. පරහිතධම්මකරණෙන වා ධම්මිකො, අත්තහිතධම්මකරණෙන ධම්මරාජා. චතුරත්තාය ඉස්සරොති වාතුරත්තො, චතුසමුද්දත්තාය චත්තුබ්බිධදීපවිභූසිතාය ව පට්ටියා ඉස්සරොති අත්ථො. අප්ඤ්ඤාත්තං කොධාදිපච්චත්ථිකෙ බහිද්ධා ව සබ්බරාජානො විපෙසීති විජිතාචී. ජනපදත්ථාවරියප්පත්තොති ජනපදෙ ධුවභාවං ථාවරභාවං පත්තො, න සක්කා කෙනචි වාලෙතුං, ජනපදො වා තම්භි ථාවරියප්පත්තො අනුස්සුක්කො සකම්මතිරතො අවලො අසම්පවෙධිති ජනපදත්ථාවරියප්පත්තො.

සෙය්‍යථිදන්ති නිපාතො, තස්ස ඵතාති කතමානීති අත්ථො. චක්කරතනං...පෙ.... පරිණායකරතනමෙව සත්තමන්ති තාති සබ්බප්පකාරතො රතනසුත්තචණ්ණතායං වුත්තාති. තෙසු අයං චක්කවත්තිරාජා චක්කරතනෙන අජිතං ජිනාති, හත්ථිඅස්සරතනෙහි විජිතෙ යථාසුඛමනුවිචරති, පරිණායකරතනෙන විජිතමනුරක්ඛති, සෙසෙහි උපහොගසුඛමනුභවති. පඨමෙන වස්ස උස්සාහසත්තියොගො, හත්ථිඅස්සගහපතිරතනෙහි පභූසත්තියොගො, පරිණායකරතනෙන මන්තසත්තියොගො සුපරිපුණ්ණො හොති, ඉත්ථිමණිරතනෙහි ව තිවිධසත්තියොගඵලං. සො ඉත්ථිමණිරතනෙහි හොගසුඛමනුභොති, සෙසෙහි ඉස්සරියසුඛං. විසෙසතො වස්ස පුරිමාති තිණි

අදොසකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති, මජ්ඣිමානි අලොභකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන, පච්ඡිමමෙකං අමොහකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙනාති වෙදිතබ්බං.

පරොසහස්සන්ති අතිරෙකසහස්සං. සුරාති අභිරුකජාතිකා. චිරඨගරුජාති දෙවපුත්තසදිසකායා, එවං තාවෙකෙ. අයං පනෙත්ථ සභාවො චිරාති උත්තමස්සුරා වුවවන්ති, චිරාතං අඨගං චිරඨගං, චිරකාරණං චිරියන්ති චුත්තං හොති. චිරඨගං රූපං එතෙසන්ති චිරඨගරුජා, චිරියමයසරිරා වියාති චුත්තං හොති. පරසෙනප්පමද්දනාති සවෙ පටිමුඛං නිට්ඨෙය්‍ය පරසෙනා, තං පමද්දිතුං සමත්ථාති අධිප්පායො. ධම්මෙනාති “පාණො න හන්තබ්බො”ති ආදිනා (දී. නි. 2.244; ම. නි. 3.257) පඤ්චසීලධම්මෙන. අරහං හොති සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ විවට්ටච්ඡදොති එත්ථ රාගදොසමොහමානදිට්ඨිඅච්ඡාදුවිරිතජදනෙහි සත්තෙහි පටිච්ඡන්තෙ කිලෙසන්ධකාරෙ ලොකෙ තං ඡදනං විවට්ටෙත්වා සමන්තතො සඤ්ජාතාලොකො හුත්වා ධිතොති විවට්ටච්ඡදො. තත්ථ පඨමෙන පදෙන පූජාරහතා, දුතියෙන තස්සා හෙතු යස්මා සම්මාසම්බුද්ධොති. තතියෙන බුද්ධත්තහෙතු විවට්ටච්ඡදනා චුත්තාති වෙදිතබ්බො. අථ වා විවට්ටො ව විච්ඡදො වාති විවට්ටච්ඡදො, වට්ටරහිතො ඡදනරහිතො වාති චුත්තං හොති. තෙන අරහං වට්ටාභාවෙන සම්මාසම්බුද්ධො ඡදනාභාවෙනාති එවං පුරිමපදද්වයස්සෙව හෙතුද්වයං චුත්තං හොති. දුතියෙන වෙසාරජ්ජෙන වෙන්ථ පුරිමසිද්ධි, පඨමෙන දුතියසිද්ධි, තතියවතුත්ථෙහි තතියසිද්ධි හොති. පුරිමඤ්ච ධම්මවක්ඛුං, දුතියං බුද්ධවක්ඛුං, තතියං සමන්තවක්ඛුං සාධෙතීති වෙදිතබ්බං.

ඉදාති භගවතො සන්තිකං ගන්තුකාමො ආහ – “කහං පන හො...පෙ.... සම්මාසම්බුද්ධො”ති. එවං චුත්තෙති ආදිසු යෙනෙසාති යෙන දිසාභාගෙන එසා. නීලවතරාජීති නීලවණ්ණරුක්ඛපන්ති. වනං කිර මෙසපන්තිසදිසං. යත්ථ භගවා තදා විහාසී, තං නිද්දිසන්තො ආහ – “යෙනෙසා හො, සෙල, නීලවතරාජී”ති. තත්ථ “සො විහරතී”ති අයං පනෙත්ථ පාඨසෙසො, භුමිමත්ථෙ වා කරණවචනං. පදෙ පදන්ති පදසමීපෙ පදං. තෙන තුරිතගමනං පටිසෙධෙති. දුරාසදා හීති කාරණං ආහ, යස්මා තෙ දුරාසදා, තස්මා එවං හොන්තො ආගච්ඡන්තුති. කිං පන කාරණා දුරාසදාති වෙ? සීභාව එකවරා. යථා හි සීභා සභායකිව්වාභාවතො එකවරා, එවං තෙපි විවෙකකාමතාය. “යදා වාහ”න්ති ආදිනා පන තෙ මාණවකෙ උපචාරං සික්ඛාපෙති. තත්ථ මා ඔපාතෙථාති මා පවෙසෙථ, මා කට්ඨෙථාති චුත්තං හොති. ආගමෙන්තුති පටිමානෙන්තු, යාව කථා පරියොසානං ගච්ඡති, තාව තුණ්හි භවන්තුති අත්ථො.

සමන්තෙසීති ගවෙසි. යෙභුයොනාති බහුකාති අද්දස, අප්පකාති නාද්දස. තතො යාති න අද්දස, තාති දිපෙන්නො ආහ “ධපෙත්වා ද්වෙ”ති. කඨිබ්බතී කඨිබ්බං උප්පාදෙති පත්ථනං “අහො වත පස්සෙය්‍ය”න්ති. විචිකිච්ඡතීති තතො තතො තාති විචිතන්තො කිච්ඡති න සක්කොති දට්ඨුං. නාධිමුච්චතීති තාය විචිකිච්ඡාය සන්තිට්ඨානං න ගච්ඡති. න සම්පසිද්ධතීති තතො “පරිපුණ්ණලක්ඛණො අය”න්ති භගවති පසාදං නාපජ්ජති. කඨිබ්බා වා සුදුබ්බලවිමති චුත්තා, විචිකිච්ඡාය මජ්ඣිමා, අනාධිමුච්චනතාය බලවති, අසම්පසාදෙන තෙහි තිහි ධම්මෙහි චිත්තස්ස කාලුස්සියභාවො.

කොසොහිතෙති වත්ථිකොසෙන පටිච්ඡන්තෙ. වත්ථගුය්හෙති අඨගජාතෙ. භගවතො හි වරවාරණස්සෙව කොසොහිතං වත්ථගුය්හං සුවණ්ණවණ්ණං පදුමගබ්භසමානං. තං සො වත්ථපටිච්ඡන්තන්තා අපස්සන්තො අන්තොමුඛතාය ව ජිව්හාය පහුතභාවං අසල්ලක්ඛෙන්තො තෙසු ද්විසු ලක්ඛණෙසු කඨිබ්බි අහොසි විචිකිච්ඡී. තථාරූපන්ති කථං රූපං? කිමෙන්ථ අම්හෙහි වත්තබ්බං, චුත්තමෙන නාගසෙනත්ථෙරෙනෙව මිලින්දරඤ්ඤා පුට්ඨෙන (මි. ප. 4.3.3) –

“දුක්කරං, හන්තෙ නාගසෙන, භගවතා කතන්ති. කිං, මහාරාජාති? මහාජනෙන හිරිකරණොකාසං බ්‍රාහ්මයුබ්‍රාහ්මණස්ස ව අන්තෙවාසිඋත්තරස්ස ව බාවරිස්ස අන්තෙවාසිනං සොළසන්තං බ්‍රාහ්මණානඤ්ච සෙලස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අන්තෙවාසිනං තිසත්තමාණවානඤ්ච දස්සෙසී, හන්තෙති. න, මහාරාජ, භගවා ගුය්හං දස්සෙති, ඡායං භගවා දස්සෙති, ඉද්ධියා අභිසඬ්ඛරිත්වා නිවාසනනිවත්ථං කායබන්ධනබද්ධං චිවරපාරුතං ඡායාරූපකමන්තං දස්සෙති, මහාරාජාති. ඡායාරූපෙ දිට්ඨෙ සති දිට්ඨො එව නනු, හන්තෙති. තිට්ඨතෙනං, මහාරාජ, හදයරූපං දිස්වා බුජ්ඣනකසන්තො භවෙය්‍ය, හදයමංසං නිහරිත්වා දස්සෙය්‍ය සම්මාසම්බුද්ධොති. කල්ලොසී, හන්තෙ, නාගසෙනා”ති (මි. ප. 4.3.3).

නිත්තාමෙත්ථාති නිහරිත්වා. කණ්ණසොනානුමසනෙන වෙන්ථ දිසභාවො, නාසිකාසොනානුමසනෙන තනුභාවො, නලාටච්ඡාදනෙන පුටුලභාවො පකාසිතොති වෙදිතබ්බො. ආවරියපාවරියානන්ති ආවරියානඤ්චෙව ආවරියාවරියානඤ්ච. සකෙ වණ්ණෙහි අත්තනො ගුණෙ.

554. පරිපුණ්ණකායොති ලක්ඛණෙහි පරිපුණ්ණතාය අභිනඨගපච්චඨගතාය ව පරිපුණ්ණසරිරො . සුරුචීති සුන්දරසරිරප්පහො. සුජාතොති ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා සණ්ඨානසම්පත්තියා ව සුනිබ්බන්තො. වාරුදස්සනොති සුවිරමපි පස්සන්තානං අතිත්තිජනකං අප්පට්ඨකුලං රමණීයං වාරු එව දස්සනං අස්සාති වාරුදස්සනො. කෙච් පන භණන්ති “වාරුදස්සනොති සුන්දරනෙන්තො”ති. සුවණ්ණවණ්ණොති සුවණ්ණසදිසවණ්ණො. අසීති භවසී. එතං සබ්බපදෙහි යොජෙතබ්බං. සුසුක්කදායොති සුට්ඨ සුක්කදායො. භගවතො හි දායාහි වන්දකිරණා විය අතිවිය පණ්ඩරංසියො නිච්ඡරන්ති. තෙනාහ – “සුසුක්කදායොසී”ති.

555. මහාපුරිසලක්ඛණානි පුබ්බෙ චුත්තබ්බාඤ්ජනානෙව චචනන්තරෙන නිගමෙන්නො ආහ.

556. ඉදානි තෙසු ලක්ඛණෙසු අත්තනො අභිරුචිතෙහි ලක්ඛණෙහි භගවන්තං ථුනන්තො ආහ – “පසන්නනෙත්තො”ති ආදි. භගවා හි පඤ්චවණ්ණපසාදසම්පත්තියා පසන්නනෙත්තො, පරිපුණ්ණවන්දමණ්ඩලසදිසමුඛත්තා සුමුඛො, ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා බ්‍රහ්ම, බහ්මපුගත්තතාය උජු, පුත්තිමත්තතාය පතාපවා. යම්පි චෙත්ථ පුබ්බෙ චුත්තං, තං “මජ්ඣෙ සමණසඨ්ඨස්සා”ති ඉමිනා පරියායෙන ථුනතා පුන චුත්තං. ඊදිසො හි එවං විරොචති. එස නයො උත්තරගාමායපි.

557-8. උත්තමවණ්ණනොති උත්තමවණ්ණසම්පන්නස්ස. ජම්බුසණ්ඩස්සාති ජම්බුදීපස්ස. පාකටෙන ඉස්සරියං වණ්ණයන්තො ආහ, අපිච චක්කවත්ති චතුන්නම්පි දීපානං ඉස්සරො හොති.

559. ඛත්තියාති ජාතිඛත්තියා. හොජාති හොගියා. රාජානොති යෙ කෙච්ච රජ්ජං කාරෙන්තා. අනුයන්තාති අනුගාමිනො සෙවකා. රාජාභිරාජාති රාජුනං පූජනියො රාජා හුත්වා, චක්කවත්තීති අධිප්පායො. මනුජිත්ථොති මනුස්සාධිපති පරමිස්සරො හුත්වා.

560. එවං චුත්තෙ භගවා “යෙ තෙ භවන්ති අරහන්තො සම්මාසම්බුද්ධා, තෙ සකෙ වණ්ණෙ හඤ්ඤමානෙ අත්තානං පාතුකරොන්ති”ති ඉමං සෙලස්ස මනොරථං පුරෙන්නො ආහ “රාජාහමස්මි”ති. තත්‍රායමධිප්පායො – යං බො මං ත්වං සෙල යාවසි “රාජා අරහසි භවිතුං චක්කවත්ති”ති, එත්ථ අප්පොස්සුක්කො හොති, රාජාහමස්මි, සති ච රාජත්තෙ යථා අඤ්ඤො රාජා සමානොපි යොජනසතං වා අනුසාසනී, ද්වෙ තීණි වා චත්තාරි වා පඤ්ච වා යොජනසතානි යොජනසහස්සං වා චක්කවත්ති හුත්වාපි චතුදීපපරියන්තමත්තං වා, නාහමෙවං පරිච්ඡින්නවිසයො. අහඤ්චි ධම්මරාජා අනුත්තරො භවග්ගතො අවිච්චරියන්තං කත්වා තිරියං අප්පමෙය්‍යා ලොකධාතුයො අනුසාසාමි. යාවතා හි අපද්ද්විපදාදිහෙදා සත්තා, අහං තෙසං අග්ගො. න හි මෙ කොචි සීලෙන වා...පෙ.... විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙන වා පටිභාගො අත්ථි. ස්වාහං එවං ධම්මරාජා අනුත්තරො අනුත්තරෙනෙව චතුසතිපට්ඨානාදිහෙදබොධිපක්ඛියසඨ්ඨානෙන ධම්මෙන චක්කං චත්තෙමි “ඉදං පජහථ, ඉදං උපසම්පජ්ජ විහරථා”ති ආදිනා ආණාවක්කං, “ඉදං බො පන, භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්ච”න්ති ආදිනා (සං. නි. 5.1081; මහාව. 14) පරියන්තිධම්මෙන ධම්මචක්කමෙව වා. චක්කං අප්පට්චත්තියන්ති යං චක්කං අප්පට්චත්තියං හොති සමණෙන වා... පෙ.... කෙනචි ලොකස්මිත්ති.

561-2. එවං අත්තානං ආචිකරොන්තං භගවන්තං දිස්වා පිතිසොමනස්සජාතො සෙලො දළ්භිකරණත්ථං “සම්බුද්ධො පටිජානාසි”ති ගාමාද්වයමාහ. තත්ථ කො නු සෙනාපතීති ධම්මරඤ්ඤො හොතො, ධම්මෙන පචත්තිතස්ස ධම්මචක්කස්ස අනුප්පචත්තකො සෙනාපති කොති පුච්ඡි.

563. තෙන ව සමයෙන භගවතො දක්ඛිණපස්සෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො නිසින්තො හොති සුවණ්ණපුඤ්ජො විය සිරියා සොභමානො, තං දස්සෙන්තො භගවා “මයා පචත්තිත”න්ති ගාමමාහ. තත්ථ අනුජාතො තථාගතන්ති තථාගතහෙතු අනුජාතො, තථාගතෙන හෙතුනා ජාතොති අත්ථො.

564. එවං “කො නු සෙනාපති”ති පඤ්ඤං බ්‍යාකරිත්වා යං සෙලො ආහ – “සම්බුද්ධො පටිජානාසි”ති, තත්‍ර නං නික්කඩ්ඛං කාතුකාමො “නාහං පටිඤ්ඤාමත්තෙනෙව පටිජානාමි, අපිචාහං ඉමිනා කාරණෙන බුද්ධො”ති ඤාපෙතුං “අභිඤ්ඤෙය්‍ය”න්ති ගාමමාහ. තත්ථ අභිඤ්ඤෙය්‍යන්ති විජ්ජා ව විමුත්ති ව. මග්ගසච්චසමුදයසච්චානි පන භාවෙතඛිඛපහාතඛිඛානි, හෙතුවචනෙන පන ඵලසිද්ධිතො තෙසං ඵලානි නිරොධසච්චදුක්ඛසච්චානිපි චුත්තානෙව භවන්ති. යතො සච්ඡිකාතඛිඛං සච්ඡිකතං, පරිඤ්ඤෙය්‍යං පරිඤ්ඤාතන්ති එවම්පෙත්ථ චුත්තමෙව හොති. එවං චතුසච්චභාවනාඵලඤ්ච විජ්ජාවිමුත්තිං දස්සෙන්තො “බුද්ධිතඛිඛං බුද්ධිත්වා බුද්ධො ජාතොස්මි”ති යුත්තෙන හෙතුනා බුද්ධත්තං සාධෙති.

565-7. එවං නිප්පරියායෙන අත්තානං පාතුකත්වා අත්තනි කඨ්ඨාචිතරණත්ථං බ්‍රාහ්මණං අභිත්ථරයමානො “විනයස්සු”ති ගාමාත්තයමාහ. තත්ථ සල්ලකත්තොති රාගසල්ලාදිසත්තසල්ලකත්තෙනො. බ්‍රහ්මභූතොති සෙට්ඨභූතො. අතිතුලොති තුලං අතීතො උපමං අතීතො, නිරූපමොති අත්ථො. මාරසෙනප්පමද්දෙනොති “කාමා තෙ පඨමා සෙනා”ති ආදිකාය “පරෙ ව අවජානාති”ති (සු. නි. 440; මහානි. 28; චූළනි. නන්දමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 47) එවං චුත්තාය මාරපරිසසඨ්ඨානාය මාරසෙනාය පමද්දෙනො. සඛ්ඛාමිත්තෙති බන්ධකිලෙසාභිසඨ්ඨාරම්චුදෙවපුත්තමාරාදිකෙ සඛ්ඛපච්චත්ථිකෙ. වසීකත්වාති අත්තනො වසෙ චත්තෙන්වා. අකුතොහයොති කුතොචි අහයො.

568-70. එවං චුත්තෙ සෙලො බ්‍රාහ්මණො තාවදෙව භගවති සඤ්ජාතප්පසාදො පබ්බජ්ජාපෙක්ඛො හුත්වා “ඉමං භවන්තො”ති ගාමාත්තයමාහ යථා තං පරිපාකගතාය උපනිස්සයසම්පත්තියා සම්මා වොදියමානො. තත්ථ කණ්භාහිජාතිකොති වණ්ඩාලාදිනිවකුලෙ ජාතො.

571. තනො තෙපි මාණවකා තටෙව පබ්බජ්ජාපෙක්ඛා හුත්වා “එතඤ්චෙ රුච්චති භොතො”ති ගාථාමාහංසු යථා තං තෙන සද්ධිං කතාධිකාරා කුලපුත්තා.

572. අථ සෙලො තෙසු මාණවකෙසු තුට්ඨවිත්තො තෙ දස්සෙන්නො පබ්බජ්ජං යාවමානො “බ්‍රාහ්මණා”ති ගාථාමාහ.

573. තනො භගවා යස්මා සෙලො අතීතෙ පදුමුත්තරස්ස භගවතො සාසනෙ තෙසංයෙව තිණ්ණං පුරිසසන්නං ගණසෙට්ඨො හුත්වා තෙහි සද්ධිං පරිවෙණං කාරාපෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි ච කත්වා කමෙන දෙවමනුස්සසම්පත්තිං අනුභවමානො පච්ඡිමෙ භවෙ තෙසංයෙව ආවරියො හුත්වා නිබ්බත්තො, තඤ්ච නෙසං කම්මං විමුක්තිපරිපාකාය පරිපක්කං එහිභික්ඛුභාවස්ස ච උපනිස්සයභූතං, තස්මා තෙ සබ්බෙව එහිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බාපෙන්නො “ස්වාක්ඛාත”න්ති ගාථාමාහ. තත්ථ සන්දිට්ඨිකන්ති පච්චක්ඛං. අකාලිකන්ති මග්ගානන්තරඵලප්පත්තිතො න කාලන්තරෙ පත්තබ්බඵලං. යත්ථාති යන්නිමිත්තා. මග්ගබ්‍රහ්මවරියනිමිත්තා හි පබ්බජ්ජා අප්පමත්තස්ස සතිවිප්පවාසවරහිතස්ස තීසු සික්ඛාසු සික්ඛතො අමොසා භොති. තෙනාහ – “ස්වාක්ඛාතං... පෙ.... සික්ඛතො”ති.

එවඤ්ච වත්වා “එථ භික්ඛවො”ති භගවා අවොච. තෙ සබ්බෙ පත්තවිවරධරා හුත්වා ආකාසෙනාගම්ම භගවන්තං අභිවාදෙසුං. එවම්මං තෙසං එහිභික්ඛුභාවං සන්ධාය සඬගීතිකාරා “අලත්ථ ඛො සෙලො...පෙ.... උපසම්පද”න්ති ආහංසු.

භුත්තාවිත්ති භුත්තවන්තං. ඔනීතපත්තපාණින්ති පත්තතො ඔනීතපාණිං, අපනීතහත්ථන්ති වුත්තං භොති. තත්ථ “උපගන්ත්වා”ති පාඨසෙසො දට්ඨබ්බො. ඉතරථා හි භගවන්තං එකමන්තං නිසීදිති න යුජ්ජති.

574. අග්ගිහුත්තමුඛාති භගවා කෙණියස්ස විත්තානුකූලවසෙන අනුමොදන්නො එවමාහ. තත්ථ අග්ගිපරිවරියං විනා බ්‍රාහ්මණානං යඤ්ඤාභාවතො “අග්ගිහුත්තමුඛා යඤ්ඤා”ති වුත්තං. අග්ගිහුත්තසෙට්ඨා අග්ගිහුත්තපධානාති අත්ථො. වෙදෙ සප්ඤ්ඤායන්තෙහි පඨමං සප්ඤ්ඤායිතබ්බතො සාවිත්ති “ජන්දසො මුඛ”න්ති වුත්තා. මනුස්සානං සෙට්ඨතො රාජා “මුඛ”න්ති වුත්තො. නදීනං ආධාරතො පටිසරණතො ච සාගරො “මුඛ”න්ති වුත්තො. වන්දයොගවසෙන “අජ්ජ කත්තිකා අජ්ජ රොහිතී”ති සඤ්ජානනතො ආලොකකරණතො සොම්මභාවතො ච “නක්ඛත්තානං මුඛං වන්දො”ති වුත්තො. තපත්තානං අග්ගත්තා ආදිච්චො “තපතං මුඛ”න්ති වුත්තො. දක්ඛිණෙය්‍යානං පන අග්ගත්තා විසෙසෙන තස්මිං සමයෙ බුද්ධප්පමුඛං සඬසං සන්ධාය “පුඤ්ඤං ආකඬ්ඛමානානං, සඬසො වෙ යජතං මුඛ”න්ති වුත්තො. තෙන සඬසො පුඤ්ඤස්ස ආයමුඛන්ති දස්සෙති.

576. යං තං සරණන්ති අඤ්ඤාභාකරණගාථාමාහ. තස්සත්ථො – පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමා භගවා, යස්මා මයං ඉතො අට්ඨමෙ දිවසෙ තං සරණං අගමම්හ, තස්මා සත්තරත්තෙන තව සාසනෙ අනුත්තරෙන දමටෙන දත්තම්හ. අහො තෙ සරණස්ස ආනුභාවොති.

577-8. තනො පරං භගවන්තං ද්විති ගාථාහි ථුනිත්වා තතියාය වන්දනං යාවති –

579. “භික්ඛවො තිසතා ඉමෙ, තිට්ඨන්ති පඤ්ඡලිකතා;
පාදෙ වීර පසාරෙහි, නාගා වන්දන්තු සත්ථුනො”ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සෙලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සල්ලසුත්තවණ්ණනා

580. අනිමිත්තන්ති සල්ලසුත්තං. කා උප්පත්ති? භගවතො කිර උපට්ඨාකො එකො උපාසකො, තස්ස පුත්තො කාලමකාසි. සො පුත්තසොකාහිභූතො සත්තාහං නිරාභාරො අහොසි. තං අනුකම්පන්නො භගවා තස්ස සරං ගන්ත්වා සොකවිනොදනත්ථං ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ අනිමිත්තන්ති කිරියාකාරනිමිත්තවිරහිතං. යථා හි “යදාහං අක්ඛිං වා නිබ්ණස්සාමි, හමුකං වා උක්ඛිපිස්සාමි, තෙන නිමිත්තෙන තං හණ්ඩං අවහරා”ති ආදීසු කිරියාකාරනිමිත්තමත්ථී, න එවං ජීවිතෙ. න හි සක්කා ලද්ධුං “යාවාහං ඉදං වා ඉදං වා කරොමි, තාව ත්වං ජීව, මා මියා”ති. අනඤ්ඤාතන්ති අතො එව න සක්කා එකංසෙන අඤ්ඤාතුං “එත්තකං වා එත්තකං වා කාලං ඉමිනා ජීවිතබ්බ”න්ති ගතියා ආයුපරියන්තවසෙන වා. යථා හි වාතුමහාරාජිකාදීනං පරිමිතං ආයු, න තථා මච්චානං, එවම්පි එකංසෙන අනඤ්ඤාතං.

කසිරන්ති අනෙකපව්වයපට්ඨද්ධවුත්තිභාවතො කිව්ණං න සුඛයාපනීයං. තථා හි තං අස්සාසපට්ඨද්ධස්සව,
පස්සාසපට්ඨද්ධස්සව, මහාභුතපට්ඨද්ධස්සව, කබ්බිකාරාභාරපට්ඨද්ධස්සව, උස්මාපට්ඨද්ධස්සව, විඤ්ඤාණපට්ඨද්ධස්සව.
අනස්සසන්තොපි හි න ජීවති අපස්සසන්තොපි. චතුස්ස ව ධාතුස්ස කට්ඨමුඛාදිආසිවිසදට්ඨො විය කායො
පට්ඨිධාතුප්පකොපෙන තාව ථද්ධො හොති කලිඨගරසදිසො. යථාහ –

“පත්ථද්ධො භවති කායො, දට්ඨො කට්ඨමුඛෙන වා;
පට්ඨිධාතුප්පකොපෙන, හොති කට්ඨමුඛෙව සො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 584);

ආපොධාතුප්පකොපෙන පුත්තිභාවං ආපජ්ජිත්වා පග්ගරිතපුබ්බමංසලොහිතො අට්ඨිවම්මාවසෙසො හොති. යථාහ –

“පුත්තිකො භවති කායො, දට්ඨො පුත්තිමුඛෙන වා;
ආපොධාතුප්පකොපෙන, හොති පුත්තිමුඛෙව සො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 584);

තෙජොධාතුප්පකොපෙන අභිගාරකාසුයං පක්ඛිත්තො විය සමන්තා පරිධස්සති. යථාහ –

“සන්තත්තො භවති කායො, දට්ඨො අග්ගිමුඛෙන වා;
තෙජොධාතුප්පකොපෙන, හොති අග්ගිමුඛෙව සො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 584);

වායොධාතුප්පකොපෙන සඤ්ජිජ්ජමානසන්ධිබන්ධනො පාසාණෙහි කොට්ටෙන්වා සඤ්චුණ්ණියමානට්ඨිකො
විය ව හොති. යථාහ –

“සඤ්ජින්නො භවති කායො, දට්ඨො සත්ථමුඛෙන වා;
වායොධාතුප්පකොපෙන, හොති සත්ථමුඛෙව සො”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 584);

ධාතුප්පකොපඛ්‍යාපන්නකායොපි ව න ජීවති. යදා පන තා ධාතුයො අඤ්ඤමඤ්ඤං පතිට්ඨානාදිකිව්වං
සාධෙත්තාපි සමං වහන්ති, තදා ජීවිතං පවත්ති. එවං මහාභුතපට්ඨද්ධස්සව ජීවිතං. දුබ්භික්ඛාදීසු පන
ආභාරුපච්ඡෙදෙන සත්තානං ජීවිතක්ඛයො පාකටො එව. එවං කබ්බිකාරාභාරපට්ඨද්ධස්සව ජීවිතං. තථා
අසිතපිනාදිපරිපාකෙ කම්මජතෙජෙ බිණෙ සත්තා ජීවිතක්ඛයං පාපුණත්තාපි පාකටා එව. එවං උස්මාපට්ඨද්ධස්සව
ජීවිතං. විඤ්ඤාණෙ පන නිරුද්ධො නිරුද්ධතො පහති සත්තානං න හොති ජීවිතන්ති එවම්පි ලොකෙ පාකටමෙව. එවං
විඤ්ඤාණපට්ඨද්ධස්සව ජීවිතං. එවං අනෙකපව්වයපට්ඨද්ධවුත්තිභාවතො කසිරං වෙදිතබ්බං.

පරිත්තඤ්ඤාති අප්පකං, දෙවානං ජීවිතං උපනිධාය තිණග්ගෙ උස්සාවබ්බන්දුසදිසං, විත්තක්ඛණතො උද්ධං
අභාවෙන වා පරිත්තං. අතිදිසායුකොපි හි සත්තො අතීතෙන විත්තෙන ජීවිත්ථ න ජීවති න ජීවිස්සති, අනාගතෙන
ජීවිස්සති න ජීවති න ජීවිත්ථ, පච්චුප්පන්නෙන ජීවති න ජීවිත්ථ න ජීවිස්සති. චුත්තඤ්ඤෙවං –

“ජීවිතං අත්තභාවො ව, සුඛදුක්ඛා ව කෙවලා;
එකච්ඡත්තසමායුත්තා, ලහුසො වත්තතෙ බණො.

“චුල්ලාසිතිසහස්සාති, කප්පා තිට්ඨන්ති යෙ මරු;
නත්ථෙව තෙපි ජීවන්ති, ද්විති විත්තෙහි සංයුතා”ති. (මහානි. 10);

තඤ්ච දුක්ඛෙන සංයුතන්ති තඤ්ච ජීවිතං එවං අනිමිත්තමනඤ්ඤාතං කසිරං පරිත්තඤ්ච සමානම්පි
සිතුණ්හධංසමකසාදිසම්පස්සබුප්පිපාසාසඞ්ඛාරදුක්ඛවිපරිණාමදුක්ඛදුක්ඛෙහි සංයුතං. කිං චුත්තං හොති? යස්මා
ඊදිසං මච්චානං ජීවිතං, තස්මා ත්වං යාව තං පරික්ඛයං න ගච්ඡති, තාව ධම්මෙවරියමෙව බුහය, මා පුත්තමනුසොවාති.

581. අථාපි මඤ්ඤෙය්‍යාසි “සබ්බුපකරණෙහි පුත්තං අනුරක්ඛන්තස්සාපි මෙ සො මතො, තෙන සොවාමි”ති,
එවම්පි මා සොවි. න හි සො උපක්කමො අත්ථි, යෙන ජාතා න මියාරො, න හි සක්කා කෙනවි උපක්කමෙන ජාතා
සත්තා මා මරන්තුති රක්ඛිතුන්ති චුත්තං හොති. තතො යස්මා සො “ජරං පත්වා නාම, හන්තෙ, මරණං අනුරූපං,
අතිදහරො මෙ පුත්තො මතො”ති විත්තෙසි, තස්මා ආහ “ජරම්පි පත්වා මරණං, එවංධම්මා හි පාණිනො”ති, ජරං
පත්වාපි අප්පත්වාපි මරණං, නත්ථි එත්ථ නියමොති චුත්තං හොති.

582. ඉදානි තමත්ථං නිදස්සනෙන සාධෙත්තො “එලානම්ච පක්කාන”න්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යථා එලානං
පක්කානං යස්මා සූරියුග්ගමනතො පහති සූරියාතපෙන සන්තප්පමානෙ රුක්ඛෙ පට්ඨරසො ව ආපොරසො ව
පත්තතො සාධං සාධතො බන්ධං බන්ධතො මූලන්ති එවං අනුක්කමෙන මූලතො පට්ඨමෙව පටිසති, ඔගමනතො පහති
පන පට්ඨතො මූලං මූලතො බන්ධන්ති එවං අනුක්කමෙන සාධාපත්තපල්ලවාදීනි පුන ආරොහති, එවං ආරොහන්තො
ව පරිපාකගතෙ එලෙ වණ්ඨමූලං න පටිසති. අථ සූරියාතපෙන තප්පමානෙ වණ්ඨමූලෙ පරිලාභො උප්පජ්ජති. තෙන

තානි එලානි පාතො පාතො නිව්වකාලං පතන්ති, නෙසං පාතො පතනතො භයං හොති, පතනා භයං හොතිති අත්ථො. එවං ජාතානං මච්චානං නිව්වං මරණතො භයං . පක්කඵලසද්දසා හි සත්තාති.

583-6. කිඤ්ච භියො “යථාපි කුම්භකාරස්ස...පෙ.... ජීවිත”න්ති. තස්මා “දහරා ව...පෙ.... පරායණා”ති එවං ගණ්භ, එවඤ්ච ගහෙත්වා “තෙසං මච්චු...පෙ.... ඤාතී වා පන ඤාතකෙ”ති එවම්පි ගණ්භ. යස්මා ව න පිතා තායතෙ පුත්තං, ඤාතී වා පන ඤාතකෙ, තස්මා පෙක්ඛතංයෙව...පෙ.... නියති.

තත්ථ අයං යොජනා – පස්සමානානංයෙව ඤාතීනං “අම්ම, තාතා”තිආදිනා නයෙන පුටු අනෙකප්පකාරකං ලාලපනංයෙව මච්චානං එකමෙකො මච්චො යථා ගො වජ්ඣො එවං නියති, එවං පස්ස, උපාසක, යාව අනාණො ලොකොති.

587. තත්ථ යෙ බුද්ධපච්චෙකබුද්ධාදයො ධිතිසම්පන්නා, තෙ “එවමඛ්භාහතො ලොකො මච්චුනා ව ජරාය ව, සො න සක්කා කෙනවි පරිත්තාණං කාතු”න්ති යස්මා ජානන්ති, තස්මා ධීරා න සොචන්ති විදිත්වා ලොකපරියායං. ඉමං ලොකසභාවං ඤාත්වා න සොචන්තිති වුත්තං හොති.

588. ත්වං පන යස්ස මග්ගං...පෙ.... පරිදෙවසී. කිං වුත්තං හොති? යස්ස මාතුකුච්ඡිං ආගතස්ස ආගතමග්ගං වා ඉතො වචිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතස්ස ගතමග්ගං වා න ජානාසී, තස්ස ඉමෙ උභො අන්තෙ අසම්පස්සං නිරත්ථං පරිදෙවසී. ධීරා පන තෙ පස්සන්තා විදිත්වා ලොකපරියායං න සොචන්තිති.

589. ඉදානි “නිරත්ථං පරිදෙවසී”ති එත්ථ වුත්තපරිදෙවනාය නිරත්ථකභාවං සාධෙන්නො “පරිදෙවයමානො වෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ උදබ්බහෙති උබ්බහෙය්‍ය ධාරෙය්‍ය, අත්තනි සඤ්ජනෙය්‍යාති අත්ථො. සම්මුල්ලො හිංසමත්තානන්ති සම්මුල්ලො හුත්වා අත්තානං බාධෙන්නො. කසිරා වෙ නං විචක්ඛණොති යදි තාදියො කඤ්චි අත්ථං උදබ්බහෙ, විචක්ඛණොපි නං පරිදෙවං කරෙය්‍ය.

590. න හි රුණ්ණොනාති එත්ථායං යොජනා – න පන කොචි රුණ්ණොන වා සොකෙන වා චෙතසො සන්තිං පප්පොති, අපිච බො පන රොදතො සොචතො ව භියො අස්ස උප්පජ්ජතෙ දුක්ඛං, සරිරඤ්ච දුබ්බණ්ණියාදිහි උපහඤ්ඤතිති.

591. න තෙන පෙතාති තෙන පරිදෙවනෙන කාලකතා න පාලෙන්නි න යාපෙන්නි, න තං තෙසං උපකාරාය හොති. තස්මා නිරත්ථා පරිදෙවනාති.

592. න කෙවලඤ්ච නිරත්ථා, අනත්ථම්පි ආවහති. කස්මා? යස්මා සොකමප්පජ්ජනං ...පෙ.... වසමන්වගු. තත්ථ අනුත්ථුනන්තොති අනුසොචන්තො. වසමන්වගුති වසං ගතො.

593. එවම්පි නිරත්ථකත්තං අනත්ථාවහන්තඤ්ච සොකස්ස දස්සෙත්වා ඉදානි සොකචිනයත්ථං ඔවදන්තො “අඤ්ඤෙපි පස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ ගම්නෙති ගම්කෙ, පරලොකගමනසජ්ජෙ ධීතෙති වුත්තං හොති. එන්දන්තෙවිධ පාණිනොති මරණභයෙන එන්දමානෙයෙව ඉධ සත්තෙ.

594. යෙන යෙනාති යෙනාකාරෙන මඤ්ඤන්ති “දීඝායුකො භවිස්සති, අරොගො භවිස්සති”ති. තතො තං අඤ්ඤථායෙව හොති, සො එවං මඤ්ඤිතො මරතිපි, රොගිපි හොති. එතාදියො අයං විනාහාවො මඤ්ඤිතප්පච්චනිකෙන හොති, පස්ස, උපාසක, ලොකසභාවන්ති එවමෙත්ථ අධිප්පායයොජනා වෙදිතබ්බො.

596. අරහතො සුත්ථාති ඉමං එවරූපං අරහතො ධම්මදෙසනං සුත්ථා. නෙසො ලබ්භා මයා ඉතීති සො පෙතො “ඉදානි මයා පුත ජීවතු”ති න ලබ්භා ඉති පරිජානන්තො, විනෙය්‍ය පරිදෙවිතන්ති වුත්තං හොති.

597. කිඤ්ච භියො – “යථා සරණමාදිත්තං...පෙ.... ධංසයෙ”ති. තත්ථ ධීරො ධිතිසම්පදාය, සපඤ්ඤො සාභාවිකපඤ්ඤාය, පණ්ඩිතො බාහුසච්චපඤ්ඤාය, කුසලො චිත්තකජාතිකතාය වෙදිතබ්බො. චිත්තාමයසුතමයභාවනාමයපඤ්ඤාහි වා යොජෙතබ්බං.

598-9. න කෙවලඤ්ච සොකමෙව, පරිදෙවං...පෙ.... සල්ලමත්තෙනො. තත්ථ පප්පජ්ජන්ති තණ්හං. දොමනස්සන්ති චෙතසිකදුක්ඛං. අබ්බහෙති උද්ධරෙ. සල්ලන්ති එතමෙව තිප්පකාරං දුන්නිහරණචයෙන අන්තොචිජ්ඣනචයෙන ව සල්ලං. පුබ්බෙ වුත්තං සත්තවිධං රාගාදිසල්ලං වා. එතස්මිඤ්ච අබ්බුල්ලෙහ සල්ලෙ අබ්බුල්ලහසල්ලො...පෙ.... නිබ්බුතොති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසී. තත්ථ අසිකොති තණ්හාදිට්ඨිහි අනිස්සිතො. පප්පජ්ජායාති පාපුණ්ත්වා. සෙසං ඉධ ඉතො පුබ්බෙ වුත්තන්තා උත්තානත්ථමෙව, තස්මා න වණ්ණිතං.

9. වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති වාසෙට්ඨසුත්තං. කා උප්පත්ති? අයමෙව යාස්ස නිදානෙ චුත්තා අත්ථවණ්ණනං පනස්ස චුත්තනායාති උත්තානත්ථාති ව පදානි පරිහරන්තා කරස්සාම. ඉච්ඡානඤ්ඤාලොකි ගාමස්ස නාමං. බ්‍රාහ්මණමහාසාලානං වඩ්ඪි තාරුක්ඛො තොදෙය්‍යාති වොහාරනාමමෙතං. පොක්ඛරසාති ජාණ්ඩස්සොණිති නෙමිත්තිකං. තෙසු කිර එකො හිමවන්තපස්සෙ පොක්ඛරණියා පදුමෙ නිබ්බන්තො, අඤ්ඤතරො තාපසො තං පදුමං ගහෙන්වා තත්ථ සයිතං දාරකං දිස්වා සංවඩ්ඪෙත්වා රක්ඛො දස්සෙයි. පොක්ඛරෙ සයිතන්තා “පොක්ඛරසාති”ති වස්ස නාමමකායි. එකස්ස ධානන්තරෙ නෙමිත්තිකං. තෙන කිර ජාණ්ඩස්සොණිනාමකං පුරොහිතට්ඨානං උද්ධං, සො තෙනෙව පඤ්ඤායි.

තෙ සබ්බෙපි අඤ්ඤෙ ව අභිඤ්ඤානා අභිඤ්ඤානා බ්‍රාහ්මණමහාසාලා කස්මා ඉච්ඡානඤ්ඤාලෙ පටිවසන්තිති? වෙදසජ්ඣායනපටිච්ඡංසනත්ථං. තෙන කිර සමයෙන කොසලජනපදෙ වෙදකා බ්‍රාහ්මණා වෙදානං සජ්ඣායකරණත්ථඤ්ච අත්ථුපපරික්ඛණත්ථඤ්ච තස්මිංයෙව ගාමෙ සන්තිපන්නති. තෙන තෙපි අත්තරන්තරා අත්තනො භොගගාමතො ආගම්ම තත්ථ පටිවසන්ති.

වාසෙට්ඨහාරද්වාජානන්ති වාසෙට්ඨස්ස ව හාරද්වාජස්ස ව. අයමන්තරාකථාති යං අත්තනො සභායකභාවානුරූපං කථං කථෙන්නා අනුවච්චරිංසු, තස්සා කථාය අත්තරා වෙමජ්ඣෙය්‍යෙව අයං අඤ්ඤා කථා උද්දාදිති චුත්තං හොති. සංසුද්ධගහණිකොති සංසුද්ධකුච්ඡිකො, සංසුද්ධාය බ්‍රාහ්මණියා එව කුච්ඡස්මිං නිබ්බන්තොති අධිප්පායො. “සමවෙපාකිනියා ගහණියා”තිආදිසු හි උදරග්ගි “ගහණි”ති වුව්චති. ඉධ පන මාතුකුච්ඡි. යාව සත්තමාති මාතු මාතා, පිතු පිතාති එවං පටිලොමෙන යාව සත්ත ජාතියො. එත්ථ ව පිතාමහො ව පිතාමහී ව පිතාමහා, තථා මාතාමහො ව මාතාමහී ව මාතාමහා, පිතාමහා ව මාතාමහා ව පිතාමහායෙව. පිතාමහානං යුගං පිතාමහයුගං. යුගන්ති ආයුජ්ජමාණං. අභිලාපමත්තමෙව වෙතං, අත්ථතො පන පිතාමහායෙව පිතාමහයුගං. අක්ඛිත්තොති ජාතිං ආරබ්භ “කිං සො”ති කෙනවි අනවඤ්ඤාතො. අනුපක්කුට්ඨොති ජාතිසන්දොසවාදෙන අනුපක්කුට්ඨපුබ්බො. වතසම්පන්නොති ආචාරසම්පන්නො. සඤ්ඤාපෙතුන්ති ඤාපෙතුං බොධෙතුං, නිරන්තරං කාතුන්ති චුත්තං හොති. ආයාමාති ගච්ඡාම.

600. අනුඤ්ඤාතපටිඤ්ඤාතාති “තෙවිජ්ජා තුම්හෙ”ති එවං මයං ආචරියෙහි ව අනුඤ්ඤාතා අත්තනා ව පටිජානිමිහාති අත්ථො. අස්මාති භවාම. උභොති ද්වෙපි ජනා. අහං පොක්ඛරසාතිස්ස, තාරුක්ඛස්සායං මාණවොති අහං පොක්ඛරසාතිස්ස ජෙට්ඨන්තෙවාසී අග්ගස්සියො, අයං තාරුක්ඛස්සාති අධිප්පායෙන භණ්ති ආචරියසම්පන්නිං අත්තනො සම්පන්නිඤ්ච දීපෙන්නො.

601. තෙවිජ්ජානන්ති තිවෙදානං. කෙවලිනොති නිට්ඨිගතා. අස්මසෙති අම්භ භවාම. ඉදානි තං කෙවලිභාවං විත්ථාරෙන්නො ආහ – “පදකස්මා...පෙ.... සාදිසා”ති. තත්ථ ජජ්ජෙති වෙදෙ. කම්මුනාති දසවිධෙන කුසලකම්මපට්ඨකම්මුනා. අයඤ්ඤි පුබ්බෙ සත්තවිධං කායච්චිකම්මං සන්ධාය “යතො බො හො සීලවා හොති”ති ආහ. තිවිධං මනොකම්මං සන්ධාය “වතසම්පන්නො”ති ආහ. තෙන සමන්තාගතො හි ආචාරසම්පන්නො හොති.

602-5. ඉදානි තං වචනන්තරෙන දස්සෙන්නො ආහ – “අහඤ්ච කම්මුනා බුම්”ති. ඛයාතීතන්ති උභාභාවං අතිතං, පරිපුණ්ණන්ති අත්ථො. පෙච්චාති උපගන්ත්වා. නමස්සන්තිති නමො කරොන්ති. වක්ඛුං ලොකෙ සමුප්පන්නන්ති අවිජ්ජන්ධකාරෙ ලොකෙ, තං අන්ධකාරං විධමිත්වා ලොකස්ස දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථසන්දස්සනෙන වක්ඛු හුන්වා සමුප්පන්නං.

606. එවං අභිත්ථවිත්වා වාසෙට්ඨෙන යාවිතො භගවා ද්වෙපි ජනෙ සඤ්ඤාණන්තො ආහ – “තෙසං වො අහං බ්‍යක්ඛස්ස”න්තිආදි. තත්ථ බ්‍යක්ඛස්සන්ති බ්‍යාකරස්සාමි. අනුපුබ්බන්ති තිට්ඨතු තාව බ්‍රාහ්මණවින්තා, කීටපට්ඨගතිණරුක්ඛතො පහති වො අනුපුබ්බං බ්‍යක්ඛස්සන්ති එවමෙත්ථ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො, එවං විත්ථාරකථාය විනෙතබ්බා හි තෙ මාණවකා. ජාතිවිභවගන්ති ජාතිවිත්ථාරං. අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියොති තෙසං තෙසඤ්ඤි පාණානං ජාතියො අඤ්ඤා අඤ්ඤා නානප්පකාරාති අත්ථො.

607. තතො පාණානං ජාතිවිභවගෙ කථෙතබ්බෙ “තිණරුක්ඛෙපි ජානාථා”ති අනුපාදින්නකානං තාව කථෙතුං ආරද්ධො. තං කිමත්ථමිති වෙ? උපාදින්නෙසු සුඛඤාපනත්ථං. අනුපාදින්නෙසු හි ජාතිහෙදෙ ගහිතෙ උපාදින්නෙසු සො පාකට්ඨරො හොති. තත්ථ තිණානි නාම අන්තොපේග්ගුනි බ්‍හිසාරානි. තස්මා තාලනාලිකෙරාදයොපි තිණසඤ්ඤා ගච්ඡන්ති. රුක්ඛා නාම බ්‍හිපේග්ගු අන්තොසාරා. තිණානි ව රුක්ඛා ව තිණරුක්ඛා. තෙ උපයොගගහුවවනෙන දස්සෙන්නො ආහ – “තිණරුක්ඛෙපි ජානාථා”ති. න වාපි පටිජානරෙති “මයං තිණා, මයං රුක්ඛා”ති එවමිති පටිජානන්ති. ලිභිගං ජාතිමයන්ති අපටිජානන්තානම්පි ව තෙසං ජාතිමයමෙව සණ්ඨානං අත්තනො මූලභූතතිණාදිසද්ධිමෙව හොති. කිං කාරණං? අඤ්ඤමඤ්ඤා හි ජාතියො, යස්මා අඤ්ඤා තිණජාති, අඤ්ඤා රුක්ඛජාති; තිණෙසුපි අඤ්ඤා තාලජාති, අඤ්ඤා නාලිකෙරජාතීති එවං විත්ථාරෙතබ්බං.

තෙන කිං දිපෙති? යං ජාතිවසෙන නානා භොති, තං අත්තනො පටිඤ්ඤං පරෙසං වා උපදෙසං විනාපි අඤ්ඤජාතිනො විසෙසෙන ගය්හති. යදි ව ජාතියා බ්‍රාහ්මණො භවෙය්‍යා, සොපි අත්තනො පටිඤ්ඤං පරෙසං වා උපදෙසං විනා ඛත්තියනො චෙස්සසුද්දනො වා විසෙසෙන ගය්හෙය්‍යා, න ව ගය්හති, තස්මා න ජාතියා බ්‍රාහ්මණොති. පරතො පන “යථා එතාසු ජාතීසු”ති ඉමාය ගාථාය එතමත්ථං වචිහෙදෙනෙව ආචිකරිස්සති.

608. එවං අනුපාදින්නෙසු ජාතිහෙදං දස්සෙත්වා උපාදින්නෙසු තං දස්සෙන්නො “තතො කීටෙ”ති එවමාදිමාහ. තත්ථ කීටාති කිමයො. පට්ඨගාති පට්ඨගායෙව. යාව කුන්ථකිපිල්ලිකෙති කුන්ථකිපිල්ලිකං පරියන්තං කත්වාති අත්ථො.

609. බුද්දකෙති කාළකකණ්ඩකාදයො. මහල්ලකෙති සසබ්බාරාදයො. සබ්බෙ හි තෙ අනෙකවණ්ණො.

610. පාදුරෙති උදරපාදෙ, උදරංයෙව යෙසං පාදාති වුත්තං භොති. දීඝපිට්ඨිකෙති සප්පානඤ්ඤි සීසතො යාව නඬගුට්ඨා පිට්ඨි එව භොති, තෙන තෙ “දීඝපිට්ඨිකා”ති වුච්චන්ති. තෙපි අනෙකප්පකාරා ආසිවිසාදිහෙදෙන.

611. ඔදකෙති උදකමිති ජාතෙ. මච්ඡාපි අනෙකප්පකාරා රොහිතමච්ඡාදිහෙදෙන.

612. පක්ඛිති සකුණෙ. තෙ හි පක්ඛානං අත්ථිතාය “පක්ඛි”ති වුච්චන්ති. පත්තෙහි යන්තිති පත්තයානා. වෙහාසෙ ගච්ඡන්තිති විහඬගමා. තෙපි අනෙකප්පකාරා කාකාදිහෙදෙන.

613. එවං ථලජලාකාසගොවරානං පාණානං ජාතිහෙදං දස්සෙත්වා ඉදානි යෙනාධිප්පායෙන තං දස්සෙසි, තං ආචිකරොන්නො “යථා එතාසු”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො සඬබ්බෙපතො පුබ්බෙ වුත්තාධිප්පායවණ්ණනාවසෙනෙව වෙදිතබ්බො.

614-6. විත්ථාරතො පනෙත්ථ යං වත්තබ්බං, තං සයමෙව දස්සෙන්නො “න කෙසෙහි”ති ආදිමාහ. තත්‍රායං යොජනා – යං වුත්තං “නත්ථි මනුස්සෙසු ලිඬගං ජාතිමයං පුටු”ති, තං එවං නත්ථිති වෙදිතබ්බං. සෙය්‍යාදිදං, න කෙසෙහිති. න හි “බ්‍රාහ්මණානං ඊදිසා කෙසා භොන්ති, ඛත්තියානං ඊදිසා”ති නියමො අත්ථි යථා හත්ථිඅස්සමිගාදිනන්ති ඉමිනා නයෙන සබ්බං යොජෙතබ්බං. ලිඬගං ජාතිමයං නෙව, යථා අඤ්ඤාසු ජාතීසුති ඉදං පන වුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනන්ති වෙදිතබ්බං. තස්ස යොජනා – තදෙව යස්මා ඉමෙහි කෙසාදිහි නත්ථි මනුස්සෙසු ලිඬගං ජාතිමයං පුටු, තස්මා වෙදිතබ්බමෙන “බ්‍රාහ්මණාදිහෙදෙසු මනුස්සෙසු ලිඬගං ජාතිමයං නෙව යථා අඤ්ඤාසු ජාතීසු”ති.

617. ඉදානි එවං ජාතිහෙදෙ අසන්නෙපි බ්‍රාහ්මණො ඛත්තියොති ඉදං නානත්තං යථා ජාතං, තං දස්සෙතුං “පච්චත්ත”න්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – එතං තිරච්ඡානානං විය යොනිසිද්ධමෙව කෙසාදිසණ්ඨානානත්තං මනුස්සෙසු බ්‍රාහ්මණාදිනං අත්තනො අත්තනො සරිරෙසු න විජ්ජති. අවිජ්ජමානෙපි පන එතස්මිං යදෙන බ්‍රාහ්මණො ඛත්තියොති නානත්තවිධානපරියායං වොකාරං, තං වොකාරඤ්ච මනුස්සෙසු සමඤ්ඤාය පවුච්චති, වොහාරමත්තෙන වුච්චන්ති.

619-625. එත්තාවතා භගවා භාරද්වාජස්ස වාදං නිග්ගහෙත්වා ඉදානි යදි ජාතියා බ්‍රාහ්මණො භවෙය්‍යා, ආජීවසිලාවාරවිපන්නොපි බ්‍රාහ්මණො භවෙය්‍යා. යස්මා පන පොරාණා බ්‍රාහ්මණා තස්ස බ්‍රාහ්මණභාවං න ඉච්ඡන්ති ලොකෙ ව අඤ්ඤෙපි පණ්ඩිතමනුස්සා, තස්මා වාසෙට්ඨස්ස වාදපග්ගහණත්ථං තං දස්සෙන්නො “යො හි කොචි මනුස්සෙසු”ති ආදිකා අට්ඨ ගාථායො ආහ. තත්ථ ගොරක්ඛන්ති ඛෙත්තරක්ඛං, කසිකම්මන්ති වුත්තං භොති. පථවී හි “ගො”ති වුච්චති, තප්පහෙදො ව ඛෙත්තං. පුටුසිප්පෙනාති තත්තවායකම්මාදිනානාසිප්පෙන. වොහාරන්ති වණ්ජ්ජං. පරපෙස්සෙනාති පරෙසං වෙය්‍යාවච්චෙන. ඉස්සත්ථන්ති ආවුධජීවිකං, උසුඤ්ච සත්තිඤ්චාති වුත්තං භොති. පොරොහිච්චෙනාති පුරොහිතකම්මෙන.

626. එවං බ්‍රාහ්මණසමයෙන ව ලොකවොහාරෙන ව ආජීවසිලාවාරවිපන්නස්ස අබ්‍රාහ්මණභාවං සාධෙත්වා එවං සත්තෙ න ජාතියා බ්‍රාහ්මණො, ගුණෙහි පන බ්‍රාහ්මණො භොති. තස්මා යත්ථ යත්ථ කුලෙ ජාතො යො ගුණවා, සො බ්‍රාහ්මණො, අයමෙත්ථ ඤායොති එවමෙන ඤායං අත්ථතො ආපාදෙත්වා පුන තදෙව ඤායං වචිහෙදෙන පකාසෙන්නො ආහ “න වාහං බ්‍රාහ්මණං බුමි”ති.

තස්සත්ථො – අහං පන ය්වායං චතුසු යොනිසු යත්ථ කත්ථවි ජාතො, තත්‍රාපි වා විසෙසෙන යො බ්‍රාහ්මණසමඤ්ඤිකාය මාතරි සම්භුතො, තං යොනිජං මත්තිසම්භවං යා වායං “උභතො සුජාතො”ති ආදිනා (දී. නි. 1.303; ම. නි. 2.424) නයෙන බ්‍රාහ්මණෙහි බ්‍රාහ්මණස්ස පරිසුද්ධඋප්පත්තිග්ගසඬ්ඛාතා යොනි කථියති, “සංසුද්ධගහණිකො”ති ඉමිනා ව මාතුසම්පත්ති, තතොපි ජාතසම්භුතත්තා “යොනිජො මත්තිසම්භවො”ති ව වුච්චති, තමපි යොනිජං මත්තිසම්භවං ඉමිනා ව යොනිජමත්තිසම්භවමත්තෙන බ්‍රාහ්මණං න බුමි . කස්මා? යස්මා “හො හො”ති වචනමත්තෙන අඤ්ඤෙහි සකිඤ්චෙනෙහි විසිට්ඨත්තා හොවාදී නාම සො භොති, සචෙ භොති සකිඤ්චෙනො.

යො පනායං යත්ථ කත්ථවි කුලෙ ජාතොපි රාගාදිකිඤ්චනාභාවෙන අකිඤ්චනො, සබ්බගහණපටිනිස්සග්ගෙන ව අනාදානො, අකිඤ්චනං අනාදානං තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණං. කස්මා? යස්මා බාහිතපාපොති.

627. කිඤ්ච භියොයා – “සබ්බසංයොජනං ඡන්වා”තිආදිකා සත්තවිසති ගාථා. තත්ථ සබ්බසංයොජනන්ති දසවිධං සංයොජනං. න පරිතස්සතීති තණ්හාය න තස්සති. තමහන්ති තං අහං රාගාදීනං සඬගානං අතික්කන්තත්තා සඬගාතිගං, චතුත්තම්පි යොගානං අභාවෙන විසංයුත්තං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

628. නද්ධිත්ති නය්හනභාවෙන පචත්තං කොධං. වරත්තන්ති ඛන්ධනභාවෙන පචත්තං තණ්හං. සන්දානං සහනුක්කමන්ති අනුසයානුක්කමසහිතං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිසන්දානං, ඉදං සබ්බම්පි ඡින්දිත්වා ධීතං අවිජ්ජාපලිසස්ස උක්ඛිත්තත්තා උක්ඛිත්තපලිසං චතුත්තං සච්චාන්තං බුද්ධත්තා බුද්ධං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

629. අදුට්ඨොති එවං දසහි අක්කොසචත්ථුහි අක්කොසඤ්ච පාණ්ණාදිහි පොඨනඤ්ච අන්දුන්ධනාදිහි ඛන්ධනඤ්ච යො අකුද්ධමානසො හුන්වා අධිවාසෙසි, ඛන්තිබලෙන සමන්තාගතත්තා ඛන්තිබලං, පුනස්පුනං උප්පත්තියා අතීකභුතෙන තෙනෙව ඛන්තිබලානීකෙන සමන්තාගතත්තා බලානීකං තං එවරූපං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

630. වතත්තන්ති ධුතවතෙන සමන්තාගතං, චතුපාරිසුද්ධිසිලෙන සීලවත්තං, තණ්හාඋස්සදාභාවෙන අනුස්සදං, ඡළිත්දියදමනෙන දත්තං, කොටියං ධීතෙන අත්තභාවෙන අන්තිමසාරිරං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

631. යො න ලිම්පතීති එවමෙව යො අබ්භන්තරෙ දුට්ඨෙපි කාමෙ න ලිම්පති, තස්මිං කාමෙ න සණ්ඨාති, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

632. දුක්ඛස්සාති ඛන්ධදුක්ඛස්ස. පන්තභාරන්ති ඔභිතක්ඛන්ධභාරං චතුහි යොගෙහි සබ්බකිලෙසෙහි වා විසංයුත්තං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

633. ගම්භීරපඤ්ඤන්ති ගම්භීරෙසු ඛන්ධාදීසු පචත්තාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතං, ධම්මොප්පඤ්ඤාය මෙධාවිං, “අයං දුග්ගතියා, අයං සුගතියා, අයං නිබ්බානස්ස මග්ගො, අයං අමග්ගො”ති එවං මග්ගෙ අමග්ගෙ ව ඡෙකතාය මග්ගාමග්ගස්ස කොවිදං, අරහත්තසඬ්ඛාතං උත්තමත්ථමනුප්පත්තං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

634. අසංසට්ඨන්ති දස්සනසචනසමුල්ලාපපරිභොගකායසංසග්ගානං අභාවෙන අසංසට්ඨං. උභයන්ති ගිහිහි ව අනගාරෙහි වාති උභයෙහිපි අසංසට්ඨං. අනොකසාරිත්ති අනාලයවාරිං, තං එවරූපං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

635. නිධායාති නික්ඛිපිත්වා ඔරොපෙත්වා. තසෙසු ථාවරෙසු වාති තණ්හාතාසෙන තසෙසු තණ්හාභාවෙන ථීරතාය ථාවරෙසු. යො න හන්තිති යො එවං සබ්බසත්තෙසු විගතපටිසතාය නික්ඛිත්තදණ්ඩො නෙව කඤ්චි සයං හනති, න අඤ්ඤෙන ඝාතෙති, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

636. අවිරුද්ධන්ති ආසාතවසෙන විරුද්ධෙසුපි ලොකියමහාජනෙසු ආසාතාභාවෙන අවිරුද්ධං, හත්ථගතෙ දණ්ඩෙ වා සත්ථෙ වා අවිජ්ජමානෙපි පරෙසං පහාරදානතො අවිරතත්තා අත්තදණ්ඩෙසු ජනෙසු නිබ්බුතං නික්ඛිත්තදණ්ඩං, පඤ්චන්තං ඛන්ධානං “අහං මම”න්ති ගහිතත්තා සාදානෙසු, තස්ස ගහණස්ස අභාවෙන අනාදානං තං එවරූපං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

637. ආරග්ගාති යස්සෙන රාගාදයො අයඤ්ච පරගුණමක්ඛණලක්ඛණො මක්ඛො ආරග්ගා සාසපො විය පපතීතො, යථා සාසපො ආරග්ගෙ න සන්තිට්ඨති, එවං චිත්තෙ න තිට්ඨති, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

638. අකක්කසන්ති අඵරුසං. විඤ්ඤාපනිත්ති අත්ථවිඤ්ඤාපනිං. සච්චන්ති භූතං. නාභිසඤ්චි යාය ගිරාය අඤ්ඤං කුප්ඤ්ඤාපනවසෙන න ලග්ගාපෙය්‍යා. ඛණාසථො නාම ඵවරූපමෙව ගිරං භාසෙය්‍යා. තස්මා තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

639. සාටකාභරණාදීසු දීඝං වා රස්සං වා, මණ්ඩුත්තාදීසු අණුං වා ථුලං වා මහග්ගඅප්පග්ගවසෙන සුභං වා අසුභං වා යො පුග්ගලො ඉමස්මිං ලොකෙ පරපරිග්ගහිතං නාදියති, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

640. නිරාසාසන්ති නිත්තණ්හං. විසංයුත්තන්ති සබ්බකිලෙසෙහි වියුත්තං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

641. ආලයාති තණ්හා. අඤ්ඤාය අකථංකටීති අට්ඨ වත්ථුති යථාභූතං ජානිත්වා අට්ඨවත්ථුකාය විචිකිච්ඡාය නිබ්බිචිකිච්ඡො. අමතොගධමනුප්පත්තන්ති අමතං නිබ්බානං ඔගහෙත්වා අනුප්පත්තං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති

අත්පො.

642. උහොනි ද්වෙපි පුඤ්ඤානි පාපානි ච ඡඩ්ඛෙත්වානි අත්පො. සඩ්ගන්ති රාගාදිහෙදං සඩ්ගං. උපච්චගාති අතික්කන්තො. තමහං චට්ඨලසොකෙන අසොකං, අබ්භන්තරෙ රාගරජාදීනං අභාවෙන වීරජං, නිරුපක්කිලෙසනාය සුද්ධං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්පො.

643. විමලන්ති අබ්භාදිමචරහිතං. සුද්ධන්ති නිරුපක්කිලෙසං. විජ්ජසන්නන්ති පසන්නවිත්තං. අනාවිලන්ති කිලෙසාවිලත්තචරහිතං. නන්දිභවපරික්ඛිණන්ති තිස්ස භවෙසු පරික්ඛිණතණ්හං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්පො.

644. යො හික්ඛු ඉමං රාගපලිපථඤ්චෙව කිලෙසදුග්ගඤ්ච සංසාරචට්ඨඤ්ච චතුන්නං සච්චානං අප්පට්ඨිජ්ඣනකමොහඤ්ච අතිතො, චත්තාරො ඕසෙ තිණ්ණො හුත්වා පාරං අනුප්පත්තො, දුට්ඨොක ඤානෙන ඤායී, තණ්හාය අභාවෙන අනෙජො, කථංකථාය අභාවෙන අකථංකථී, උපාදානානං අභාවෙන අනුපාදිගිත්වා කිලෙසනිබ්බානෙන නිබ්බුතො, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්පො.

645. යො පුග්ගලො, ඉධ ලොකෙ, උහොපි කාමෙ හිත්වා අනාගාරො හුත්වා පරිබ්බජති, තං පරික්ඛිණකාමඤ්චෙව පරික්ඛිණභවඤ්ච අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්පො.

646. යො ඉධ ලොකෙ ඡද්දාරිකං තණ්හං ජහිත්වා සරාවාසෙන අනත්ථිකො අනාගාරො හුත්වා පරිබ්බජති, තණ්හාය චෙව භවස්ස ච පරික්ඛිණත්තා තණ්හාභවපරික්ඛිණං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්පො.

647. මානුසකං යොගන්ති මානුසකං ආයුඤ්චෙව පඤ්චවිධකාමගුණෙ ව. දිබ්බයොගෙපි එසෙව නයො. උපච්චගාති යො මානුසකං යොගං හිත්වා දිබ්බං අතික්කන්තො, තං සබ්බෙහි චතුහි යොගෙහි විසංයුත්තං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්පො.

648. රතීන්ති පඤ්චකාමගුණරතීං. අරතීන්ති අරඤ්ඤවාසෙ උක්කණ්ඨිතත්තං. සීතිභුතන්ති නිබ්බුතං, නිරුපධින්ති නිරුපක්කිලෙසං, වීරන්ති තං එවරුපං සබ්බං ඛන්ධලොකං අභිභවිත්වා ඨීතං වීරියවත්තං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්පො.

649. යො චෙදීති යො සත්තානං සබ්බාකාරෙන චුතිඤ්ච පටිසන්ධිඤ්ච පාකටං කත්වා ජානාති, තමහං අලග්ගතාය අසත්තං, පටිපත්තියා සුට්ඨු ගතත්තා සුගතං, චතුන්නං සච්චානං බුද්ධතාය බුද්ධං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්පො.

650. යස්සාති යස්සෙතෙ දෙවාදයො ගතිං න ජානන්ති, තමහං ආසවානං ඛිණ්ණාය ඛිණ්ණාසවං, කිලෙසෙහි ආරකත්තා අරහත්තං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්පො.

651. පුරෙති අතීතක්ඛන්ධෙසු. පච්ඡාති අනාගතෙසු. මජ්ඣෙති පච්චුප්පන්නෙසු. කිඤ්චනන්ති යස්සෙතෙසු යානෙසු තණ්හාගාභසඩ්ඛාතං කිඤ්චනං නත්ථි. තමහං රාගකිඤ්චනාදීහි අකිඤ්චනං. කස්සපි ගහණස්ස අභාවෙන අනාදානං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්පො.

652. අච්ඡම්භිතත්තෙන උසභසදිසනාය උසභං, උත්තමට්ඨෙත පචරං, වීරියසම්පත්තියා වීරං, මහන්නානං සීලක්ඛන්ධාදීනං එසිතත්තා මහෙසිං, තිණ්ණං මාරානං විජිතත්තා විජිතාවිතං, නින්හාතකිලෙසනාය න්හාතකං, චතුසච්චබුද්ධතාය බුද්ධං තං එවරුපං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්පො.

653. යො පුබ්බෙතිවාසං පාකටං කත්වා ජානාති, ඡබ්බිසනිදෙවලොකහෙදං සග්ගං, චතුබ්බිධං අපායඤ්ච දිබ්බවක්ඛුනා පස්සති, අපො ජාතික්ඛයසඩ්ඛාතං අරහත්තං පත්තො, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්පො.

654. එවං භගවා ගුණතො බ්‍රාහ්මණං චත්වා “යෙ ‘ජාතිතො බ්‍රාහ්මණො’ති අභිනිවෙසං කරොන්ති, තෙ ඉදං වොහාරමත්තං අජානන්තා, සා ච තෙසං දිට්ඨි දුද්දිට්ඨි”ති දස්සෙන්නො “සමඤ්ඤා හෙසා”ති ගාථාද්වයමාහ. තස්සත්පො – “යදිදං බ්‍රාහ්මණො ඛත්තියො භාරද්වාපො වාසෙට්ඨො”ති නාමගොත්තං පකප්පිතං, සමඤ්ඤා හෙසා ලොකස්මිං, පඤ්ඤත්තිවොහාරමත්තන්ති වෙදිතබ්බං. කස්මා? යස්මා සම්මුච්චා සමුදාගතං සමනුඤ්ඤාය ආගතං. තඤ්ච තත්ථ තත්ථ ජාතකාලෙයෙවස්ස ඤාතිසාලොභිතෙහි පකප්පිතං කතං. නො චෙතං එවං පකප්පෙය්‍ය්‍යං, න කොචි කඤ්චි දිස්වා “අයං බ්‍රාහ්මණො”ති වා “භාරද්වාපො”ති වා ජානෙය්‍යා.

655. එවං පකප්පිතඤ්චෙතං දීඝරත්තමනුසයිතං දිට්ඨිගතමජානනං, “පකප්පිතං නාමගොත්තං, නාමගොත්තමත්තමෙතං සංවොහාරත්ථං පකප්පිත”න්ති අජානන්තානං සත්තානං හදයෙ දීඝරත්තං

දිට්ඨිගතමනුසංයමය, තස්ස අනුසංයමත්තා තං නාමගොත්තං අජානන්තා තෙ පබ්බන්ති “ජාතියා හොති බ්‍රාහ්මණො”ති, අජානන්තායෙව එවං වදන්තිති වුත්තං හොති.

656-7. එවං “යෙ ‘ජාතියො බ්‍රාහ්මණො’ති අභිනිවෙසං කරොන්ති, තෙ ඉදං වොහාරමත්තමජානන්තා, සා ච නෙසං දිට්ඨි දුද්දිට්ඨි”ති දස්සෙත්වා ඉදානි නිජපරියායමෙව ජාතිවාදං පටික්ඛිපන්තො කම්මවාදඤ්ච නිරොපෙන්නො “න ජච්චා”තිආදිමාහ. තත්ථ “කම්මුනා බ්‍රාහ්මණො හොති, කම්මුනා හොති අබ්‍රාහ්මණො”ති ඉම්මස්සා උපඩ්ඨගාථාය අත්ථවිත්ථාරණත්ථං “කස්සකො කම්මුනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ කම්මුනානි පච්චුප්පන්නෙන කසිකම්මාදිනිබ්බන්තකචෙතනාකම්මුනා.

659. පටිච්චසමුප්පාදදස්සාති “ඉම්මනා පටිච්චයෙන එවං හොති”ති එවං පටිච්චසමුප්පාදදස්සාවිනො. කම්මවිපාකකොවිදානි සම්මානාවමානාරහෙ කුලෙ කම්මවසෙන උප්පත්ති හොති, අඤ්ඤාපි භීතපණ්ණිකා භීතපණ්ණිකෙ කම්මෙ විපට්ඨමානෙ හොතිති එවං කම්මවිපාකකුසලා.

660. “කම්මුනාවත්තති”ති ගාථාය පන “ලොකො”ති වා “පජා”ති වා “සත්තා”ති වා එකොයෙව අත්ථො, වචනමත්තමෙව නානං. පුරිමපදෙන චෙත්ථ “අත්ථි බ්‍රහ්මා මහාබ්‍රහ්මා...පෙ... සෙට්ඨො සජ්ජා වසී පිතා භූතභබ්බාන”න්ති (දී. නි. 1.42) ඉම්මස්සා දිට්ඨියා නිසෙධො වෙදිතබ්බො. කම්මුනා හි වත්තති තාසු තාසු ගතීසු උප්පජ්ජති ලොකො, තස්ස කො සජ්ජාති? දුතියෙන “එවං කම්මුනා උප්පන්නොපි ච පවත්තියම්පි අතීතපච්චුප්පන්නහෙදෙන කම්මුනා එව පවත්තති, සුබදුක්ඛානි පච්චනුභොන්තො භීතපණ්ණිකාදිභාවං ආපජ්ජන්තො පවත්තති”ති දස්සෙති. තතියෙන තමෙවත්ථං නිගමෙති “එවං සබ්බථාපි කම්මනිබ්බන්ධනා සත්තා කම්මෙනෙව බද්ධා හුත්වා පවත්තන්ති, න අඤ්ඤා”ති. චතුත්ථෙන තමත්ථං උපමාය විභාවෙති රථස්සාණිව යායතොති. යථා රථස්ස යායතො ආණි නිබ්බන්ධනං හොති, න තාය අනිබ්බද්ධො යාති, එවං ලොකස්ස උප්පජ්ජතො ච පවත්තතො ච කම්මං නිබ්බන්ධනං, න තෙන අනිබ්බද්ධො උප්පජ්ජති නප්පවත්තති.

661. ඉදානි යස්මා එවං කම්මනිබ්බන්ධනො ලොකො, තස්මා සෙට්ඨෙන කම්මුනා සෙට්ඨභාවං දස්සෙන්නො “තපෙනා”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ තපෙනාති ඉන්ද්‍රියසංවරෙන. බ්‍රහ්මවරියෙනාති සික්ඛානිස්සිතෙන වුත්තාවසෙසසෙට්ඨවරියෙන. සංයමෙනාති සිලෙන. දමෙනාති පඤ්ඤාය. එතෙන සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මභූතෙන කම්මුනා බ්‍රාහ්මණො හොති. කස්මා? යස්මා එතං බ්‍රාහ්මණමුත්තමං, යස්මා එතං කම්මං උත්තමො බ්‍රාහ්මණභාවොති වුත්තං හොති. “බ්‍රහ්මාන”න්තිපි පාඨො, තස්සත්ථො – බ්‍රහ්මං ආනෙතීති බ්‍රහ්මානං, බ්‍රහ්මභාවං ආනෙති ආවහති දෙතීති වුත්තං හොති.

662. දුතියගාථාය සන්නොති සත්තකිලෙසො. බ්‍රහ්මා සක්කොති බ්‍රහ්මා ච සක්කො ව. යො එවරුපො, සො න කෙවලං බ්‍රාහ්මණො, අපිච්ච බො බ්‍රහ්මා ච සක්කො ච සො විජානනං පණ්ඩිතානං, එවං වාසෙට්ඨ ජානාහීති වුත්තං හොති. සෙසං වුත්තනයමෙවාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය වාසෙට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. කොකාලිකසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුත්තන්ති කොකාලිකසුත්තං. කා උප්පත්ති? ඉමස්ස සුත්තස්ස උප්පත්ති අත්ථවණ්ණනායමෙව ආවි භවිස්සති. අත්ථවණ්ණනාය වස්ස එවං මෙ සුත්තන්තිආදි වුත්තනයමෙව. අථ බො කොකාලිකොති එත්ථ පන කො අයං කොකාලිකො, කස්මා ච උපසඩ්ධකමීති? වුවුවතෙ – අයං කිර කොකාලිකරට්ඨෙ කොකාලිකනගරෙ කොකාලිකසෙට්ඨස්ස පුත්තො පබ්බජිත්වා පිතරා කාරාපිතෙ විහාරෙයෙව පටිවසති “චූළකොකාලිකො”ති නාමෙන, න දෙවදත්තස්ස සිස්සො. සො හි බ්‍රාහ්මණපුත්තො “මහාකොකාලිකො”ති පඤ්ඤායි.

භගවති කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ ද්වෙ අග්ගසාවකා පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ජනපදවාරිකං වරමානා උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය විචෙකවාසං වසිතුකාමා තෙ භික්ඛු උයොයාපෙත්වා අත්තනො පත්තවීරමාදාය තස්මිං ජනපදෙ තං නගරං පත්වා තං විහාරං අගමංසු. තත්ථ තෙ කොකාලිකෙන සද්ධිං සම්මොදිත්වා තං ආභංසු – “ආචූසො, මයං ඉධ තෙමාසං වසිස්සාම, මා කස්සව ආරොවෙය්‍යාසී”ති. සො “සාඤ්ඤා”ති පටිස්සුණිත්වා තෙමාසෙ අතීතෙ ඉතරදිවසං පගෙව නගරං පටිසිත්වා ආරොවෙසී – “තුම්හෙ අග්ගසාවකෙ ඉධාගන්ත්වා වසමානෙ න ජානිත්ථ, න තෙ කොචි පටිච්චයෙනාපි නිමන්නෙති”ති. නගරවාසිනො “කස්මා නො, භන්තෙ, නාරොවසිත්ථා”ති. කිං ආරොචිතෙන, කිං නාද්දසථ ද්වෙ භික්ඛු වසන්තෙ, නනු එතෙ අග්ගසාවකාති. තෙ බිජ්ජං සන්තිපතිත්වා සප්පිගුලවත්ථාදිති ආනෙත්වා කොකාලිකස්ස පුරතො නික්ඛිපිංසු. සො වින්තෙසි – “පරමජ්ජිවිජා අග්ගසාවකා ‘පයුත්තවාචාය උප්පන්නො ලාභො’ති ඤත්වා න සාදිසිස්සන්ති, අසාදියන්තා අද්ධා ‘ආවාසිකස්ස දෙථා’ති භණ්ණස්සන්ති, භන්දාභං ඉමං ලාභං ගාභාපෙත්වා ගච්ඡාමි”ති. සො තථා අකාසී, ථෙරා දිස්වාච පයුත්තවාචාය උප්පන්නභාවං ඤත්වා “ඉමෙ පටිච්චා නෙව

අම්මාකං න කොකාලිකස්ස වට්ටන්ති” ති චිත්තෙන්වා “ආවාසිකස්ස දෙවා” ති අවන්වා පටික්ඛිපිත්වා පක්කම්භු. තෙන කොකාලිකො “කථඤ්භි නාම අත්තනා අග්ගණ්හන්තා මය්හම්පි න දාපෙසු”න්ති දොමනස්සං උප්පාදෙසි.

තෙ හගවතො සන්තිකං අගමංසු. හගවා ව පචාරෙන්වා සවෙ අත්තනා ජනපදවාරිකං න ගච්ඡති, අග්ගසාවකෙ පෙසෙති – “වරථ, භික්ඛවෙ, වාරිකං ඛනුජනහිතායා”තිආදීති (මහාව. 32) වන්වා . ඉදමාවිණ්ණං තථාගතානං. තෙන ඛො පන සමයෙන අත්තනා අගන්තුකාමො හොති. අථ ඛො ඉමෙ පුනඳෙව උය්‍යාපෙසි – “ගච්ඡථ, භික්ඛවෙ, වරථ වාරික”න්ති. තෙ පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං වාරිකං වරමානා අනුපුබ්බෙන තස්මිං රට්ඨෙ තමෙව නගරං අගමංසු. නාගරා ථෙරෙ සඤ්ජානිත්වා සහ පරික්ඛාරෙහි දානං සප්පෙන්වා නගරමජ්ඣෙ මණ්ඩපං කත්වා දානං අදංසු, ථෙරානඤ්ච පරික්ඛාරෙ උපනාමෙසු. ථෙරා ගහෙන්වා භික්ඛුසඤ්ජානෙ අදංසු. තං දිස්වා කොකාලිකො චිත්තෙසි – “ඉමෙ පුබ්බෙ අප්පිච්ඡා අහෙසුං, ඉදානි ලොභාහිභූතා පාපිච්ඡා ජාතා, පුබ්බෙපි අප්පිච්ඡසන්තුට්ඨපට්ඨිත්තසද්ධිං මඤ්ඤෙ, ඉමෙ පාපිච්ඡා අසන්තගුණපරිදීපකා පාපහික්ඛු”ති. සො ථෙරෙ උපසඤ්ඤාමිත්වා “ආවුසො, තුම්හෙ පුබ්බෙ අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා පට්ඨිත්තා විය අහුවන්ථ, ඉදානි පනත්ථ පාපහික්ඛු ජාතා”ති වන්වා පත්තච්චරමාදාය තාවදෙව තරමානරූපො නික්ඛමිත්වා ගන්ත්වා “හගවතො එතමත්ථං ආරොවෙස්සාමි”ති සාවත්ථාහිමුඛො ගන්ත්වා අනුපුබ්බෙන හගවන්තං උපසඤ්ඤාමි. අයමෙත්ථ කොකාලිකො, ඉමිනා කාරණෙන උපසඤ්ඤාමි. තෙන වුත්තං “අථ ඛො කොකාලිකො භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසඤ්ඤාමි”තිආදි.

හගවා තං තුරිතතුරිතං ආගච්ඡන්තං දිස්වාච ආවජ්ජෙන්වා අඤ්ඤාසි – “අග්ගසාවකෙ අක්කොසිතුකාමො ආගතො”ති. “සක්කා නු ඛො පටිසෙධෙතු”න්ති ව ආවජ්ජෙන්තො “න සක්කා, ථෙරෙසු අපරජ්ඣිත්වා ආගතො, එකංසෙන පදුමනිරයෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති අද්දස. එවං දිස්වාපි පන “සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙපි නාම ගරහන්තං සුත්වා න නිසෙධෙති”ති පරුපවාදමොචනත්ථං අරියුපවාදස්ස මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථඤ්ච “මා හෙව”න්තිආදිනා නයෙන තික්ඛන්තුං පටිසෙධෙසි. තත්ථ මා හෙවන්ති මා එවමාහ, මා එවං අහංති අත්ථො. පෙසලාති පියසිලා. සද්ධාසිකොති සද්ධාගමකරො, පසාදාවහොති වුත්තං හොති. පච්චසිකොති පච්චයකරො, “එවමෙන”න්ති සන්තිට්ඨාවහොති වුත්තං හොති.

අචිරපක්කන්තස්සාති පක්කන්තස්ස සතො න විරෙනෙව සබ්බො කායො ඵුට්ඨො අහොසීති කෙසග්ගමත්තම්පි ඔකාසං අවජ්ජෙන්වා සකලසරිරං අට්ඨීති භිත්තීන්වා උග්ගතාහි පිළකාහි අප්ප්ඤ්ඤාත්ථං අහොසි. තත්ථ යස්මා බුද්ධානුභාවෙන තථාරූපං කම්මං බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ විපාකං න දෙති, දස්සනුපචාරෙ පන විජහිතමත්තෙ දෙති, තස්මා තස්ස අචිරපක්කන්තස්ස පිළකා උට්ඨංහිංසු. තෙනෙව වුත්තං “අචිරපක්කන්තස්ස ව කොකාලිකස්සා”ති. අථ කස්මා තත්ථෙව න අට්ඨාසීති වෙ? කම්මානුභාවෙන. ඔකාසකතඤ්ඤා කම්මං අවස්සං විපච්චති, තං තස්ස තත්ථ ධාතුං න දෙති. සො කම්මානුභාවෙන වොදියමානො උට්ඨායාසනා පක්කාමි. කළායමත්තියොති වණකමත්තියො . බෙලුවසලාචුකමත්තියොති තරුණබෙලුවමත්තියො. පභිජ්ජිංසුති භිජ්ජිංසු. තාසු භිත්තාසු සකලසරිරං පනසපක්කං විය අහොසි. සො පක්කෙන ගත්තෙන අනයබ්‍යසනං පත්වා දුක්ඛාහිභූතො ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ සයි. අථ ධම්මස්සවනත්ථං ආගතාගතා මනුස්සා තං දිස්වා “ධි කොකාලික, ධි කොකාලික, අයුත්තමකාසි, අත්තනොයෙව මුඛං නිස්සාය අනයබ්‍යසනං පත්තොසි”ති ආහංසු. තෙසං සුත්වා ආරක්ඛදෙවතා ධික්කාරං අකංසු, ආරක්ඛදෙවතානං ආකාසට්ඨදෙවතාහි ඉමිනා උපායෙන යාව අකනිට්ඨභවතා එකධික්කාරො උදපාදි.

තදා ව තුරු නාම භික්ඛු කොකාලිකස්ස උපජ්ඣායො අනාගාමීඵලං පත්වා සුද්ධාවාසෙසු නිබ්බන්තො හොති. සොපි සමාපත්තියා වුට්ඨිතො තං ධික්කාරං සුත්වා ආගමිම කොකාලිකං ඔවදි සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙසු චිත්තප්පසාදජනනත්ථං. සො තස්සාපි වචනං අග්ගහෙන්වා අඤ්ඤාදන්ථු තමෙව අපරාධෙන්වා කාලං කත්වා පදුමනිරයෙ උප්පජ්ජි. තෙනාහ – “අථ ඛො කොකාලිකො භික්ඛු තෙනෙවාබාධෙන...පෙ.... ආසාතෙන්වා”ති.

අථ ඛො බුභ්මා සහම්පතීති කො අයං බුභ්මා, කස්මා ව හගවන්තං උපසඤ්ඤාමිත්වා එතදවොචාති? අයං කස්සපස්ස හගවතො සාසනෙ සහකො නාම භික්ඛු අනාගාමී හුත්වා සුද්ධාවාසෙසු උප්පන්නො, තත්ථ නං “සහම්පති බුභ්මා”ති සඤ්ජානන්ති. සො පන “අහං හගවන්තං උපසඤ්ඤාමිත්වා පදුමනිරයං කිත්තෙස්සාමි, තතො හගවා භික්ඛුනං ආරොවෙස්සති. කථානුසන්ධිකුසලා භික්ඛු තත්ථායුප්පමාණං පුච්ඡිස්සන්ති, හගවා ආචික්ඛන්තො අරියුපවාදෙ ආදීනවං පකාසෙස්සති”ති ඉමිනා කාරණෙන හගවන්තං උපසඤ්ඤාමිත්වා එතදවොච. හගවා තථෙව අකාසි, අඤ්ඤතරොපි භික්ඛු පුච්ඡි. තෙන ව පුට්ඨො “සෙය්‍යාපාපි භික්ඛු”තිආදිමාහ.

තත්ථ වීසතිබාරිකොති මාගධකෙන පත්ථෙන වත්තාරො පත්ථා කොසලරට්ඨෙ එකො පත්ථො හොති, තෙන පත්ථෙන වත්තාරො පත්ථා ආල්භකං, වත්තාරි ආල්භකානි දොණං, චතුදොණා මානිකා, චතුමානිකා බාරි, තාය බාරියා වීසතිබාරිකො. තිලවාහොති තිලසකං. අබ්බුදො නිරයොති අබ්බුදො නාම කොටි පච්චෙකනිරයො නන්ථි, අච්චිම්භියෙව අබ්බුදගුණාය පච්චනොකාසො පන “අබ්බුදො නිරයො”ති වුත්තො. එස නයො නිරබ්බුදාදිසු.

තත්ථ වස්සගුණනාපි එවං වෙදිතබ්බා – යථෙව හි සතං සතසහස්සානි කොටි හොති, එවං සතං සතසහස්සකොටියො පකොටි නාම හොති, සතං සතසහස්සපකොටියො කොටිප්පකොටි නාම, සතං සතසහස්සකොටිප්පකොටියො නහුතං, සතං සතසහස්සනහුතානි නින්නහුතං, සතං සතසහස්සනින්නහුතානි එකං

අබ්බුදං, තතො වීසතිගුණං නිරබ්බුදං. එස නයො සබ්බත්ථං. කෙවි පන “තත්ථ තත්ථ පරිදෙවනානත්තෙනපි කම්මකරණනානත්තෙනපි ඉමානි නාමානි ලද්ධානී”ති වදන්ති, අපරෙ “සීතනරකා එව එතෙ”ති.

අථාපරන්ති තදත්ථවිසෙසත්ථදීපකං ගාථාබන්ධං සන්ධාය වුත්තං. පාඨවසෙන වුත්තවීසතිගාථාසු හි එත්ථ “සතං සහස්සාන”න්ති අයමෙකා එව ගාථා වුත්තත්ථදීපිකා, සෙසා විසෙසත්ථදීපිකා එව, අවසානෙ ගාථාද්වයමෙව පන මහාඅට්ඨකථායං විනිවිජ්ජපාඨෙ නත්ථි. තෙනාවොචුම්භ “වීසතිගාථාසු”ති.

663. තත්ථ කුයාරීති අත්තවිජේදකට්ඨෙන කුයාරිසද්ධිං ඵරුසවාචා. ඡිත්තදීති කුසලමූලසඬ්ඛාතං අත්තනො මූලංයෙව නිකන්ති.

664. නින්දියන්ති නින්දිතබ්බං. තං වා නින්දති යො පසංසියොති යො උත්තමට්ඨෙන පසංසාරහො පුග්ගලො, තං වා සො පාපිච්ඡතාදීති ආරොපෙත්වා ගරහති. විචිනාකීති උපවිනාති. කලින්ති අපරාධං.

665. අයං කලීති අයං අපරාධො. අක්ඛෙසුති ජුතකීළනඅක්ඛෙසු. සබ්බස්සාපි සහාපි අත්තනාති සබ්බෙන අත්තනො ධනෙනපි අත්තනාපි සද්ධිං. සුගතෙසුපි සුට්ඨ ගතත්තා, සුන්දරඤ්ච යානං ගතත්තා සුගතනාමකෙසු බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙසු. මනං පදොසයෙති යො මනං පදුසෙයා. තස්සායං මනොපදොසො එව මහත්තරො කලීති වුත්තං හොති.

666. කස්මා? යස්මා සතං සහස්සානං...පෙ.... පාපකං, යස්මා වස්සගණනාය එත්තකො සො කාලො, යං කාලං අරියගර්භී වාචං මනඤ්ච පණ්ඩාය පාපකං නිරයං උපෙති, තත්ථ පච්චති වුත්තං හොති. ඉදඤ්භි සඬ්ඛෙපෙන පදුමනිරයෙ ආයුජ්ජමාණං.

667. ඉදානි අපරෙතපි නයෙන “අයමෙව මහත්තරො කලි, යො සුගතෙසු මනං පදුසෙය”ති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො “අභුතවාදී”ති ආදිමාහ. තත්ථ අභුතවාදීති අරියුපවාදවසෙන අලිකවාදී. නිරයන්ති පදුමාදිං. පෙච්ච සමා භවන්ති ඉතො පටිගන්ත්වා නිරයුපපත්ති යා සමා භවන්ති. පරත්ථාති පරලොකෙ.

668. කිඤ්ච හියොයා – යො අප්පදුට්ඨස්සාති. තත්ථ මනොපදොසාභාවෙන අප්පදුට්ඨො, අවිජ්ජාමලාභාවෙන සුද්ධො, පාපිච්ඡාභාවෙන අනඬගණොති වෙදිතබ්බො. අප්පදුට්ඨත්තා වා සුද්ධස්ස, සුද්ධත්තා අනඬගණස්සාති එවම්පෙත්ථ යොජෙතබ්බං.

669. එවං සුගතෙසු මනොපදොසස්ස මහත්තරකලිභාවං සාධෙත්වා ඉදානි වාරිතවත්ථුගාථා නාම වුද්දස ගාථා ආහ. ඉමා කිරි කොකාලිකං මීයමානමෙව ඔවදන්තෙනායස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන වුත්තා, “මහාබ්‍රහ්මනා”ති එකෙ. තාසං ඉමිනා සුත්තෙන සද්ධිං එකසඬගහත්ථං අයමුද්දෙසො “යො ලොභගුණෙ අනුයුත්තො”තිආදි. තත්ථ පඨමගාථාය තාව “ගුණො”ති නිද්දිට්ඨත්තා අනෙකක්ඛන්තං පච්චත්තත්තා වා ලොභොයෙව ලොභගුණො, තණ්හායෙන අධිවචනං. අවදඤ්ඤුති අවචනඤ්ඤු බුද්ධානම්පි ඔවාදං අග්ගහණෙන. මච්ඡරීති පඤ්චවිධමච්ඡරියෙන. පෙසුණියං අනුයුත්තොති අග්ගසාවකානං හෙදකාමතාය. සෙසං පාකට්ඨෙව. ඉදං වුත්තං හොති – යො, ආවුසො කොකාලික, කුම්භාදියො අනුයුත්තලොභතණ්හාය ලොභගුණෙ අනුයුත්තො අස්සද්ධො කදරියො අවදඤ්ඤු මච්ඡරි පෙසුණියං අනුයුත්තො, සො වචසා පරිභාසති අඤ්ඤං අභාසනෙයාම්පි පුග්ගලං. තෙන තං වදාමි “මුඛදුග්ගා”ති ගාථාත්තයං.

670. තස්සායං අනුත්තානපදත්ථො – මුඛදුග්ග මුඛවිසම, විභුත විගතභුත, අලිකවාදි, අනරිය අසප්පුරිස, භුනභු භුතිභනක, වුඩ්ඪිනාසක, පුරිසන්ත අන්තිමපුරිස, කලි අලක්ඛිපුරිස, අවජාත බුද්ධස්ස අවජාතපුත්ත.

671. රජමාකිරසීති කිලෙසරජං අත්තනි පක්ඛිපසි. පපතන්ති සොබ්භං. “පපාත”න්තිපි පාඨො, සො එවත්ථො. “පපද”න්තිපි පාඨො, මහානිරයන්ති අත්ථො.

672. එති භතන්ති එත්ථ භ-ඉති නිපාතො, තන්ති තං කුසලාකුසලකම්මං. අථ වා භතන්ති ගතං පටිපන්නං, උපවිතන්ති අත්ථො. සුවාමීති සාමි තස්ස කම්මස්ස කතත්තා. සො හි තං කම්මං ලභතෙව, නාස්ස තං නස්සතිති වුත්තං හොති. යස්මා ව ලභති, තස්මා දුක්ඛං මන්දො...පෙ.... කිබ්බිසකාරී.

673. ඉදානි යං දුක්ඛං මන්දො පස්සති, තං පකාසෙන්තො “අයොසඬ්ඛසමාහතට්ඨාන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ පුරිමඋපඬ්ඛගාථාය තාව අත්ථො – යං තං අයොසඬ්ඛසමාහතට්ඨානං සන්ධාය භගවතා “තමෙනං, හික්ඛවෙ, නිරයපාලා පඤ්චවිධබන්ධනං නාම කාරණං කරොන්ති”ති (ම. නි. 3.250; අ. නි. 3.36) වුත්තං, තං උපෙති, එවං උපෙන්නො ව තත්ථෙව ආදිත්තාය ලොභපට්ඨියා නිපජ්ජාපෙත්වා නිරයපාලෙහි පඤ්චසු යානෙසු ආකොට්ඨමානං තත්තං බිලසඬ්ඛාතං තිණ්හධාරම්යසුලමුපෙති, යං සන්ධාය භගවතා වුත්තං “තත්තං අයොබිලං භත්ථෙ ගමෙන්ති”තිආදි. තතො පරා උපඬ්ඛගාථා අනෙකානි වස්සසහස්සානි තත්ථ පච්චිත්වා පක්කාවසෙසානුභවනත්ථං.

අනුප්‍රබලතා බාරොදකනදීතිරං ගතස්ස යං තං “තත්තං අයොගුලං මුඛෙ පක්ඛිපන්නි, තත්තං තම්බලොහං මුඛෙ ආසිඤ්චන්ති”ති වුත්තං, තං සන්ධාය වුත්තං. තත්ථ අයොති ලොහං. ගුලසන්නිහන්ති ඛෙලුවසණ්ඨානං. අයොගහණෙන වෙන්ථ තම්බලොහං, ඉතරෙන අයොගුලං වෙදිතබ්බං. පතිරුපන්ති කතකම්මානුරූපං.

674. තතො පරාසු ගාථාසු න හි වග්ගුති “ගණ්හථ, පහරථ”තිආදීනි වදන්තා නිරයපාලා මධුරවාචං න වදන්ති. නාභිජවන්තිති න සුමුඛභාවෙන අභිමුඛා ජවන්ති, න සුමුඛා උපසඩ්ධකමන්ති, අනායාසනමාවහන්තා ඵච උපසඩ්ධකමන්තිති වුත්තං හොති. න තාණමුපෙන්නිති තාණං ලෙණං පටිසරණං හුත්වා න උපගච්ඡන්ති, ගණ්හන්තා හනන්තා ඵච උපෙන්නිති වුත්තං හොති. අභිගාරෙ සන්ථතෙ සයන්තිති අභිගාරපබ්බතං ආරොපිතා සමානා අනෙකානි වස්සසහස්සානි සන්ථතෙ අභිගාරෙ සෙන්නි. ගිනිසම්පජ්ජලිතන්ති සමන්තතො ජලිතං සබ්බදිසාසු ව සම්පජ්ජලිතං අග්ගිං. පටිසන්නිති මහානිරයෙ පක්ඛින්නා සමානා ඔගාහන්ති. මහානිරයො නාම යො සො “චතුක්කණ්ණො”ති (අ. නි. 3.36) වුත්තො, තං යොජනසතෙ යත්වා පස්සතං අක්ඛිති භිජ්ජන්ති.

675. ජාලෙන ව ඔනහියානාති අයොජාලෙන පලිවෙයේත්වා මිගලද්දකා මිගං විය හනන්ති. ඉදං දෙවදුතෙ අවුත්තකම්මකාරණං. අන්ධං ව තිම්බමායන්තිති අන්ධකරණෙන අන්ධමෙව බහලන්ධකාරත්තා “තිම්බ”න්ති සඤ්ඤිතං ධුමරොරුචං නාම නරකං ගච්ඡන්ති. තත්‍ර කිර නෙසං බරධුමං සායිත්වා අක්ඛිති භිජ්ජන්ති, තෙන “අන්ධංවා”ති වුත්තං. තං චිත්තඤ්ඤි යථා මහිකායොති තඤ්ඤ අන්ධතිම්බං මහිකායො විය චිත්තං හොතිති අත්ථො. “චිත්ථත”න්තිපි පායො. ඉදම්පි දෙවදුතෙ අවුත්තකම්මකාරණමෙව.

676. අථ ලොහමයන්ති අයං පන ලොහකුම්භී පට්ඨපරියන්තිකා චතුනහුතාධිකානි ද්වෙයොජනසතසහස්සානි ගම්භීරා සමතිත්තිකා තත්‍රලොහපුරා හොති. පච්චන්ති හි තාසු චිරරත්තන්ති තාසු කුම්භීසු දිසරත්තං පච්චන්ති. අග්ගිනිසමාසුති අග්ගිසමාසු . සමුප්පිලවාතෙති සමුප්පිලවන්තා , සකිම්පි උද්ධං සකිම්පි අධො ගච්ඡමානා ඵෙණුද්දෙහකං පච්චන්තිති වුත්තං හොති. දෙවදුතෙ වුත්තනයෙනෙව තං වෙදිතබ්බං.

677. පුබ්බලොහිතම්බසෙති පුබ්බලොහිතම්බසාය ලොහකුම්භියා. තත්ථ කින්නි තත්ථ. යං යං දිසකන්ති දිසං විදිසං. අධිසෙතිති ගච්ඡති. “අභිසෙති”තිපි පායො, තත්ථ යං යං දිසං අල්ලියති අපස්සයතිති අත්ථො. කිලිස්සතිති බාධියති. “කිලිප්පති”තිපි පායො, පුති හොතිති අත්ථො. සම්පුසමානොති තෙන පුබ්බලොහිතෙන පුට්ඨො සමානො. ඉදම්පි දෙවදුතෙ අවුත්තකම්මකාරණං.

678. පුළවාචසථෙති පුළවානං ආවාසෙ. අයම්පි ලොහකුම්භීයෙව දෙවදුතෙ “ගුථනිරයො”ති වුත්තා, තත්ථ පතිතස්ස සුවිමුඛපාණා ජවිආදීනි ඡින්නිත්වා අට්ඨිමිඤ්ජං බාදන්ති. ගන්තුං න හි තීරමපත්තීති අපගන්තුං න හි තීරං අත්ථී. “තීරවමන්තී”තිපි පායො, සොයෙවත්ථො. තීරමෙව ඵත්ථ “තීරව”න්ති වුත්තං. සබ්බසමා හි සමන්තකපල්ලානි යස්මා තස්සා කුම්භියා උපරිභාගෙහි නිකුජ්ජිතත්තා සබ්බත්ථ සමා සමන්තතො කටාහා, තස්මා අපගන්තුං තීරං නත්තීති වුත්තං හොති.

679. අසිපත්තවනං දෙවදුතෙ වුත්තනයමෙව. තඤ්ඤි දුරතො රමණීයං අම්බවනං විය දිස්සති, අථෙත්ථ ලොහෙන නෙරයිකා පටිසන්නි, තතො නෙසං වාතෙරිතානි පත්තානි පතිත්වා අභිගපච්චඩගානි ඡින්නිත්ති. තෙනාහ – “තං පටිසන්නි සමුච්ඡිදගත්තා”ති. තං පටිසන්නි තතො සුට්ඨ ඡින්නගත්තා හොන්තිති. ජිව්හං බළිසෙන ගහෙත්වා ආරජයාරජයා චිහනන්තිති තත්ථ අසිපත්තවනෙ වෙගෙන ධාවිත්වා පතිතානං මුසාවාදිතං නෙරයිකානං නිරයපාලා ජිව්හං බළිසෙන නික්කඩ්ඪිත්වා යථා මනුස්සා අල්ලවම්මං භූමියං පත්ථරිත්වා බිලෙහි ආකොටෙන්ති, ඵචං ආකොටෙන්වා ඵරසුභි ඵාලෙන්වා ඵාලෙන්වා ඵකමෙකං කොටිං ඡින්නදෙන්වා චිහනන්ති, ඡින්නඡින්නා කොටි පුනජ්ජුතං සමුට්ඨානි. “ආරවයාරවයා”තිපි පායො, ආවිඤ්ජිත්වා ආවිඤ්ජිත්වාති අත්ථො. ඵතම්පි දෙවදුතෙ අවුත්තකම්මකාරණං.

680. වෙතරණිත්ති දෙවදුතෙ “මහති බාරොදකා නදී”ති (ම. නි. 3.269) වුත්තනදිං. සා කිර ගඩගා විය උදකහරිතා දිස්සති. අථෙත්ථ න්භායිස්සාම පිට්ඨස්සාමානි නෙරයිකා පතන්ති. තිණ්හධාරබුරධාරන්ති තිණ්හධාරං බුරධාරං, තික්ඛධාරබුරධාරවතින්ති වුත්තං හොති. තස්සා කිර නදියා උද්ධමධො උභයතීරෙසු ව තිණ්හධාරා බුරා පටිපාටියා යපිතා විය තිට්ඨන්ති, තෙන සා “තිණ්හධාරා බුරධාරා”ති වුච්චති. තං තිණ්හධාරබුරධාරං උදකාසාය උපෙන්නි අල්ලියන්තිති අත්ථො. ඵචං උපෙන්නා ව පාපකම්මෙන වොදිතා තත්ථ මන්දා පපතන්ති බාලානි අත්ථො.

681. සාමා සබලාති ඵතං පරතො “සොණා”ති ඉමිනා යොජෙතබ්බං. සාමවණ්ණා කම්මාසවණ්ණා ව සොණා බාදන්තිති වුත්තං හොති . කාකොලගණාති කණ්හකාකගණා. පටිගිද්ධානි සුට්ඨ සඤ්ජාතගෙධා හුත්වා, “මහාගිජ්ඣා”ති ඵකෙ. කුලලාති කුලලපක්ඛිනො, “සෙනානමෙතං නාම”න්ති ඵකෙ. වායසානි අකණ්හකාකා. ඉදම්පි දෙවදුතෙ අවුත්තකම්මකාරණං. තත්ථ වුත්තානිපි පන කානිවි ඉධ න වුත්තානි, තානි ඵතෙසං පුරිමපච්ඡිමභාගත්තා වුත්තානෙව හොන්තිති වෙදිතබ්බානි.

682. ඉදානි සබ්බමෙවෙනං නරකචුත්තිං දස්සෙත්වා ඔවදන්තො “කිච්ඡා වතාය”න්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – කිච්ඡා වත අයං ඉධ නරකෙ නානාප්පකාරකම්මකරණභෙදා චුත්ති, යං ජනො ඵුසති කිබ්බිසකාරී. තස්මා ඉධ ජීවිතසෙසෙ ජීවිතසන්තතියා විජ්ජමානාය ඉධ ලොකෙ ධීනොයෙව සමානො සරණගමනාදිකුසලධම්මානුට්ඨානෙන කිච්චකරො නරො සියා භවෙය්‍ය. කිච්චකරො භවන්තොපි ව සාතච්චකාරිතාවසෙනෙව භවෙය්‍ය, න පමජ්ජෙ මුහුත්තමපි න පමාදමාපජ්ජෙය්‍යානි අයමෙත්ථ සමුච්චයවණ්ණනා. යස්මා පන චුත්තාවසෙසානි පදානි පුබ්බෙ චුත්තනයත්තා උත්තානත්ථත්තා ව සුවිඤ්ඤෙය්‍යානෙව, තස්මා අනුපදවණ්ණනා න කතාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කොකාලිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. නාලකසුත්තවණ්ණනා

685. ආනන්දජාතෙති නාලකසුත්තං. කා උප්පත්ති? පදුමුත්තරස්ස කිර භගවතො සාවකං මොනෙය්‍යපටිපදං පටිපන්නං දිස්වා තථත්තං අභිකඬ්ඛමානො තතො පහුති කප්පසතසහස්සං පාරමීයො පුරෙත්වා අසිතස්ස ඉසිනො භාගිනෙය්‍යො නාලකො නාම තාපසො භගවත්තං ධම්මවක්කප්පවත්තිතදිවසතො සත්තමෙ දිවසෙ “අඤ්ඤාතමෙත”න්තිආදිති ද්විති ගාථාහි මොනෙය්‍යපටිපදං පුච්ඡී. තස්ස භගවා “මොනෙය්‍යං තෙ උපඤ්ඤස්ස”න්තිආදිනා නයෙන තං බ්‍යාකාසි. පරිනිබ්බුතෙ පන භගවති සඬ්භිතිං කරොන්තෙනායස්මතා මහාකස්සපෙන ආයස්මා ආනන්දො තමෙව මොනෙය්‍යපටිපදං පුට්ඨො යෙන යදා ව සමාදිපිතො නාලකො භගවත්තං පුච්ඡී. තං සබ්බං පාකටං කත්වා දස්සෙතුකාමො “ආනන්දජාතෙ”තිආදිකා වීසති වත්ථුගාථායො වත්වා අභාසි. තං සබ්බමපි “නාලකසුත්ත”න්ති වුවවති.

තත්ථ ආනන්දජාතෙති සමිද්ධිජාතෙ වුද්ධිප්පත්තෙ. පතීතෙති තුට්ඨෙ. අථ වා ආනන්දජාතෙති පමුදිතෙ. පතීතෙති සොමනස්සජාතෙ. සුවිච්ඡන්තෙති අකිලිට්ඨවසනෙ. දෙවානඤ්ඤි කප්පරුක්ඛනිබ්බත්තානි වසනානි රජං වා මලං වා න ගණ්හන්ති. දුස්සං ගහෙත්වාති ඉධ දුස්සසදිසත්තා “දුස්ස”න්ති ලද්ධවොහාරං දිබ්බවත්ථං උක්ඛිපිත්වා. අසිතො ඉසිති කණ්භසරිවණ්ණත්තා එවංලද්ධනාමො ඉසි. දිවාච්ඡාරෙති දිවාච්ඡාරට්ඨානෙ. සෙසං පදතො උත්තානමෙව.

සම්බන්ධතො පන – අයං කිර සුද්ධොදනස්ස පිතු සිහහනුරඤ්ඤො පුරොහිතො සුද්ධොදනස්සපි අනභිසිත්තකාලෙ සිප්පාවරියො හුත්වා අභිසිත්තකාලෙ පුරොහිතොයෙව අහොසි. තස්ස සායං පාතං රාජ්‍යපට්ඨානං ආගතස්ස රාජා දහරකාලෙ විය නිපව්චකාරං අකත්වා අඤ්ජලිකම්මත්තමෙව කරොති. ධම්මතා කිරෙසා පත්තාහිසෙකානං සක්‍යරාජුනං. පුරොහිතො තෙන නිබ්බිජ්ජිත්වා “පබ්බජ්ජාමහං මහාරාජා”ති ආහ. රාජා තස්ස නිච්ඡයං ඤාත්වා “තෙන හි, ආවරිය, මමෙව උය්‍යානෙ වසිතබ්බං, යථා තෙ අහං අභිණ්හං පස්සෙය්‍ය”න්ති යාචි. සො “එවං හොතු”ති පටිස්සුණත්වා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා රඤ්ඤො උපට්ඨතියමානො උය්‍යානෙයෙව වසන්තො කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්චාහිඤ්ඤායො ව නිබ්බත්තෙසි. සො තතො පහුති රාජකුලෙ භත්තකිච්චං කත්වා හිමවත්තවාතුමහාරාජිකභවනාදීනං අඤ්ඤතරං ගන්ත්වා දිවාච්ඡාරං කරොති. අපේකදිවසං තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා රතනවිමානං පවිසිත්වා දිබ්බරතනපල්ලඬ්ඛකෙ නිසිත්තො සමාධිසුඛං අනුභවිත්වා සායන්හසමයං වුට්ඨාය විමානද්වාරෙ යත්වා ඉතො විතො ව විලොකෙන්තො සට්ඨියොජනාය මහාවීරියා වෙලුක්ඛෙපං කත්වා බොධිසත්තගුණපසංසිතානි ථුතිවචනානි වත්වා කීළන්තෙ සක්කප්පමුඛෙ දෙවෙ අද්දස. තෙනාහ ආයස්මා ආනන්දො – “ආනන්දජාතෙ...පෙ.... දිවාච්ඡාරෙ”ති.

686. තතො සො එවං දිස්වාන දෙවෙ...පෙ.... කිං පටිච්ච. තත්ථ උදග්ගෙති අබ්භුන්තකකායෙ. චිත්තිං කරිත්වානානි ආදරං කත්වා. කල්‍යාණපොති තුට්ඨරුපො. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

687. ඉදානි “යදාපි ආසි”තිආදිගාථා උත්තානසම්බන්ධා එව. පදත්ථො පන පට්ඨගාථාය තාව සඬ්භගමොති සඬ්භගමො. ජයො සුරානන්ති දෙවානං ජයො.

තස්සාවිභාවත්ථං අයමනුපුබ්බිකථා වෙදිතබ්බා – සක්කො කිර මගධරට්ඨෙ මවලගාමවාසී තෙත්තිංසමනුස්සසෙට්ඨො මසො නාම මාණවො හුත්වා සත්ත වත්තපදානි පුරෙත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්ති සද්ධිං පරිසාය. තතො පුබ්බදෙවා “ආගන්තුකදෙවපුත්තා ආගතා, සක්කාරං නෙසං කරිස්සාමා”ති වත්වා දිබ්බපදුමානි උපනාමෙසුං, උපඬ්ඪරජ්ජෙන ව නිමන්තෙසුං. සක්කො උපඬ්ඪරජ්ජෙන අසන්තුට්ඨො සකපරිසං සඤ්ඤාපෙත්වා එකදිවසං සුරාමදමත්තෙ තෙ පාදෙ ගහෙත්වා සිනෙරුපබ්බතපාදෙ බිපි. තෙසං සිනෙරුස්ස හෙට්ඨිමතලෙ දසසහස්සයොජනං අසුරභවනං නිබ්බත්ති පාරිච්ඡත්තකපටිච්ඡන්තභුතාය චිත්‍රපාටලියා උපසොහිතං. තතො තෙ සතිං පටිලහිත්වා තාවතිංසභවනං අපස්සන්තා “අහො රෙ නට්ඨා මයං පානමදදොසෙන, න දානි මයං සුරං පිට්ඨිහා, අසුරං පිට්ඨිහා, න දානිමහා සුරා, අසුරා දානි ජාතමහා”ති. තතො පහුති “අසුරා”ඉච්චෙව උප්පන්නසමඤ්ඤා හුත්වා “හන්ද දානි දෙවෙහි සද්ධිං සඬ්භගමො”ති සිනෙරුං පරිතො ආරොහිංසු. තතො සක්කො අසුරෙ යුද්ධෙන අබ්භුග්ගන්ත්වා පුනපි සමුද්දෙ පක්ඛිපිත්වා වතුසු ද්වාරෙසු අත්තනා සදිසං ඉන්දපටිමං මාපෙත්වා යපෙසි. තතො අසුරා “අප්පමන්තො

ව්‍යායං සක්කො නිව්වං රක්ඛන්තො තිට්ඨති” ති වින්තෙන්වා පුනදෙව නගරං අගමිංසු. තතො දෙවා අත්තනො ජයං සොසෙන්තා මහාවිට්ඨං වෙලුක්ඛෙපං කරොන්තා නක්ඛන්තං කිලිංසු. අප් අසිනො අතිතානාගතෙ වත්තාලිසකප්පෙ අනුස්සරිතුං සමන්තංය “කිං නු ඛො ඉමෙහි පුබ්බෙපි එවං කිලිතපුබ්බ” න්ති ආවජ්ජෙන්තො තං දෙවාසුරසඬගාමෙ දෙවච්ඡයං දිස්වා ආහ –

“යදාපි ආසි අසුරෙහි සඬගමො,
ජයො සුරානං අසුරා පරාජිතා;
තදාපි නෙතාදිසො ලොමහංසනො” ති.

තස්මිම්පි කාලෙ එතාදිසො ලොමහංසනො පමොදො න ආසි. කිමබ්බුතං දට්ඨු මරු පමොදිතාති අජ්ජ පන කිං අබ්බුතං දිස්වා එවං දෙවා පමුදිතාති.

688. දුතියගාථාය සෙළෙන්තීති මුඛෙන උස්සෙළනසද්දං මුඤ්චන්ති. ගායන්ති නානාවිධානි ගීතානි, වාදයන්ති අට්ඨසට්ඨි තුරියසහස්සානි, ඵොටෙන්තීති අප්ඵොටෙන්ති. පුච්ඡාමි වොහන්ති අත්තනා ආවජ්ජෙන්වා ඤාතුං සමන්තොපි තෙසං වචනං සොතුකාමතාය පුච්ඡති. මෙරුමුද්ධවාසිනෙති සිනෙරුමුද්ධති වසන්තෙ. සිනෙරුස්ස හි හෙට්ඨිමතලෙ දසයොජනසහස්සං අසුරහවනං, මජ්ඣිමතලෙ ද්විසහස්සපරිත්තදීපපරිවාරා වත්තාරො මහාදීපා, උපරිමතලෙ දසයොජනසහස්සං තාවතිංසහවනං. තස්මා දෙවා “මෙරුමුද්ධවාසිනො” ති වුච්චන්ති. මාරිසාති දෙවෙ ආමන්තෙති, නිදුක්ඛා නිරාඛාධාති වුත්තං හොති.

689. අප්පස්ස තමන්තං ආරොචෙන්තෙහි දෙවෙහි වුත්තාය තතියගාථාය බොධිසත්තොති බුද්ධකාසත්තො, සම්මාසම්බොධිං ගන්තුං අරහො සත්තො රතනවරොති වරරතනභූතො. තෙනමිහ තුට්ඨාති තෙන කාරණෙන මයං තුට්ඨා. සො හි බුද්ධත්තං පත්වා තථා ධම්මං දෙසෙස්සති, යථා මයඤ්ච අඤ්ඤෙ ව දෙවගණා සෙක්ඛාසෙක්ඛභූමිං පාපුණ්ණිස්සාම. මනුස්සාපිස්ස ධම්මං සුත්වා යෙ න සක්ඛිස්සන්ති පරිනිබ්බාතුං, තෙ දානාදීනි කත්වා දෙවලොකෙ පරිපුරෙස්සන්තිති අයං කිර තෙසං අධිප්පායො. තත්තං “තුට්ඨා කල්‍යාණං” ති කිඤ්චාපි ඉදං පදද්වයං අත්තො අභින්නං, තථාපි “කිමබ්බුතං දට්ඨු මරු පමොදිතා, කිං දෙවසඬිසො අතිරිච කල්‍යාණං” ති ඉමස්ස පඤ්ඤද්වයස්ස විස්සජ්ජන්තං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

690. ඉදානි යෙන අධිප්පායෙන බොධිසත්තෙ ජාතෙ තුට්ඨා අහෙසුං, තං ආවිකරොන්තෙහි වුත්තාය වතුත්තංගාථාය සත්තග්ගහණෙන දෙවමනුස්සග්ගහණං, පජාගහණෙන සෙසග්ගග්ගහණං. එවං ද්විති පදෙහි පඤ්චස්සපි ගතිස්ස සෙට්ඨභාවං දස්සෙති. තිරච්ඡානාපි හි සීහාදයො අසන්තාසාදිගුණයුත්තා, තෙපි අයමෙව අතිසෙති. තස්මා “පජානමුත්තමො” ති වුත්තො. දෙවමනුස්සෙසු පන යෙ අත්තතිතාය පටිපන්නාදයො වත්තාරො පුග්ගලා, තෙසු උභයහිතපටිපන්නො අග්ගපුග්ගලො අයං, නරෙසු ව උසහසදිසත්තා නරාසහො. තෙනස්ස ථුතිං හණන්තා ඉදම්පි පදද්වයමාහංසු.

691. පඤ්චමගාථාය තං සද්දන්ති තං දෙවෙහි වුත්තවචනසද්දං. අවසරීති ඔතරි. තද භවනන්ති තදා භවනං.

692. ඡට්ඨගාථාය තතොති අසිතස්ස වචනතො අනන්තරං. උක්කාමුඛෙවාති උක්කාමුඛෙ එව, මුසාමුඛෙති වුත්තං හොති. සුකුසලසම්පහට්ඨන්ති සුකුසලෙන සුවණ්ණකාරෙන සඬිසට්ටිතං, සඬිසට්ටෙන්තෙත තාපිතන්ති අධිප්පායො. දද්දල්ලමානන්ති විජ්ජොතමානං. අසිතවිභයස්සාති අසිතනාමස්ස දුතියෙන නාමෙන කණ්ඨදෙවිලස්ස ඉසිනො.

693. සත්තමගාථාය තාරාසහං වාති තාරානං උසහසදිසං, වන්දන්ති අධිප්පායො. විසුද්ධන්ති අබ්භාදිඋපක්කිලෙසරහිතං. සරදරිවාති සරදෙ ඉව. ආනන්දජාතොති සවනමත්තෙනෙව උප්පන්නාය පිතියා පිතිජාතො. අලක්ථ පිතින්ති දිස්වා පුනපි පිතිං ලභි.

694. තතො පරං බොධිසත්තස්ස දෙවෙහි සදා පසුප්පමානසක්කාරදීපනත්තං වුත්තඅට්ඨමගාථාය අනෙකසාධන්ති අනෙකසලාකං. සහස්සමණ්ඩලන්ති රත්තසුවණ්ණමයසහස්සමණ්ඩලයුත්තං. ඡත්තන්ති දිබ්බසෙතච්ඡත්තං. විතිපතන්තිති සරිරං බිජමානා පතනුප්පතනං කරොන්ති.

695. නවමගාථාය ජට්ඨි ජට්ටලො. කණ්ඨසිරිවිභයොති කණ්ඨසද්දෙන ව සිරිසද්දෙන ව අවිභයමානො. තං කිර “සිරිකණ්ඨො” තිපි අවිභයන්ති ආමන්තෙන්ති, ආලපන්තිති වුත්තං හොති. පණ්ඩුකම්බලෙති රත්තකම්බලෙ. අධිකාරතො චෙන්තං “කුමාර” න්ති වත්තබ්බං, පාඨසෙසො වා කාතබ්බො. පුරිමගාථාය ව අහත්තපාසගතං සන්ධාය “දිස්වා” ති වුත්තං. ඉධ පන හත්තපාසගතං පටිග්ගහණත්තං උපනිතං, තස්මා පුන වචනං “දිස්වා” ති. පුරිමං වා දස්සනපිතිලාභාපෙක්ඛං ගාථාවසානෙ “විපුලමලත්තං පිති” න්ති වචනතො, ඉදං පටිග්ගහණාපෙක්ඛං අවසානෙ “සුමනො පටිග්ගහෙ” ති වචනතො. පුරිමඤ්ච කුමාරසම්බන්ධමෙව, ඉදං සෙතච්ඡත්තසම්බන්ධම්පි. දිස්වාති සතසහස්සග්ගසනකෙ ගන්ධාරරත්තකම්බලෙ සුවණ්ණනික්ඛං විය කුමාරං “ඡත්තං මරු” ති එත්තං වුත්තප්පකාරං සෙතච්ඡත්තං ධාරියන්තං මුද්ධන්ති දිස්වා. කෙච් පන “ඉදං මානුසකං ඡත්තං සන්ධාය වුත්ත” න්ති හණන්ති. යටෙව හි දෙවා, එවං මනුස්සාපි

ජත්තවාමරමොරහත්ථතාලවණ්ටවාළබ්ජනිහත්ථා මහාපුරිසං උපගච්ජන්තිති. එවං සන්තෙපි න තස්ස වචනෙන කොවිපි අතිසයො අත්ථී, තස්මා යථාචුත්තමෙව සුන්දරං. පටිග්ගහෙති උභොති හත්ථෙහි පටිග්ගහෙසි. ඉසිං කිර වන්දාපෙතුං කුමාරං උපනෙසුං. අපස්ස පාදා පරිවත්තිත්වා ඉසිස්ස මත්ථකෙ පතිට්ඨතිංසු. සො තම්පි අච්ඡරියං දිස්වා උදග්ගචිත්තො සුමනො පටිග්ගහෙසි.

696. දසමගාථායං ජීගීසකොති ජීගීසන්තො මග්ගන්තො පරියෙසන්තො, උපපරික්ඛන්තොති චුත්තං හොති. ලක්ඛණමත්තපාරගුති ලක්ඛණානං වෙදානඤ්ච පාරං ගතො. අනුත්තරායන්ති අනුත්තරො අයං. සො කිර අත්තනො අභිමුඛාගතෙසු මහාසත්තස්ස පාදතලෙසු වක්කාති දිස්වා තදනුසාරෙන සෙසලක්ඛණාති ජීගීසන්තො සබ්බං ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා “අද්ධායං බුද්ධො භවිස්සති”ති ඤාත්වා එවමාහ.

697. එකාදසායං අථත්තනො ගමනන්ති පටිසන්ධිවසෙන අරුපගමනං. අකල්යරූපො ගළයති අස්සුකානීති තං අත්තනො අරුපුපපත්තිං අනුස්සරිත්වා “න දානාහං අස්ස ධම්මදෙසනං සොතුං ලච්ඡාමි”ති අතුට්ඨරූපො බලවසොකාභිභවෙන දොමනස්සජාතො හුත්වා අස්සුති පාතෙති ගළයති. “ගරයති”තිපි පාඨො. යදි පනෙස රූපභවෙ චිත්තං නමෙයා, කිං තත්ථ න උප්පජ්ජෙයා, යෙනෙවං රොදතිති? න න උප්පජ්ජෙයා, අකුසලතාය පනෙතං විධිං න ජානාති. එවං සන්තෙපි දොමනස්සුප්පත්තියෙවස්ස අයුත්තා සමාපත්තිලාභෙන වික්ඛම්භිතත්තාති වෙ? න, වික්ඛම්භිතත්තා එව. මග්ගභාවතාය සමුවජිත්තා හි කිලෙසා න උප්පජ්ජන්ති, සමාපත්තිලාභිතං පන බලවපච්චයෙන උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නෙ කිලෙසෙ පරිහීනජ්ඣානත්තා කුතස්ස අරුපගමනන්ති වෙ? අප්පකසිරෙන පුනාධිගමනො. සමාපත්තිලාභිතො හි උප්පන්නෙ කිලෙසෙ බලවච්ඡික්කමං අනාපජ්ජන්තා වූපසන්තමත්තෙයෙව කිලෙසවෙගෙ පුන තං විසෙසං අප්පකසිරෙනවාධිගච්ජන්ති, “පරිහීනවිසෙසා ඉමෙ”තිපි දුට්ඨඤ්ඤායා හොන්ති, තාදිසො ව එසො. නො වෙ කුමාරෙ භවිස්සති අත්තරායොති න භවිස්සති නු ඛො ඉමස්මිං කුමාරෙ අත්තරායො.

698. ද්වාදසායං න ඔරකායන්ති අයං ඔරකො පරිත්තො න හොති. උත්තරගාථාය වත්තබ්බං බුද්ධභාවං සන්ධායාහ.

699. තෙරසායං සම්බොධියග්ගන්ති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං. තඤ්ඤි අච්ඡරිතභාවෙන සම්මා බුද්ධිනතො සම්බොධි, කත්ථවි ආවරණාභාවෙන සබ්බඤ්ඤාණත්තමනො “අග්ග”න්ති චුච්චති. චුච්චස්සතිති පාපුණ්ස්සති. පරමවිසුද්ධදස්සිති නිබ්බානදස්සි. තඤ්ඤි එකන්තවිසුද්ධත්තා පරමවිසුද්ධං. චිත්ථාරිකස්සාති චිත්ථාරිකං අස්ස. ඉභ්මචරියන්ති සාසනං.

700. චුද්දසායං අථත්තරාති අත්තරායෙව අස්ස, සම්බොධිපත්තිතො ඔරතො එවාති චුත්තං හොති. න සොස්සන්ති න සුභිස්සං. අසම්මුරස්සාති අසම්චරියස්ස. අච්චොති ආතුරො. බ්‍යසනං ගතොති සුඛචිනාසං පත්තො. අසාවිති දුක්ඛිතො, සබ්බං දොමනස්සුප්පාදමෙව සන්ධායාහ. දොමනස්සෙන හි සො ආතුරො. තඤ්චස්ස සුඛබ්‍යසනතො බ්‍යසනං, සුඛචිනාසනතොති චුත්තං හොති. තෙන ව සො වෙනසිකඅසභුතෙන අසාවි.

701. පන්තරසායං විපුලං ජනෙත්වානාති විපුලං ජනෙත්වා. අයමෙව වා පාඨො. නිග්ගමාති නිග්ගතො. එවං නිග්ගතො ව සො භාගිනෙයාං සයන්ති සකං භාගිනෙයාං, අත්තනො භගිනියා පුත්තන්ති චුත්තං හොති. සමාදපෙසිති අත්තනො අප්පායුකභාවං ඤාත්වා කනිට්ඨභගිනියා ව පුත්තස්ස නාලකස්ස මාණවකස්ස උපචිතපුඤ්ඤතං අත්තනො බලෙන ඤාත්වා “චුඬ්ඨිප්පත්තො පමාදම්පි ආපජ්ජෙයා”ති නං අනුකම්පමානො භගිනියා සරං ගන්ත්වා “කභං නාලකො”ති. “බග්ගි, හන්තෙ, කිළුති”ති. “ආනෙථ න”න්ති ආණාපෙත්වා තඬ්ඬණංයෙව තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බාපෙත්වා සමාදපෙසි ඔවදි අනුසාසි. කථං? “බුද්ධොති සොසං...පෙ.... ඉභ්මචරිය”න්ති සොළසමගාථමාහ.

702. තත්ථ යද පරතොති යදා පරතො. ධම්මමග්ගන්ති පරමධම්මස්ස නිබ්බානස්ස මග්ගං, ධම්මං වා අග්ගං සහ පටිපදාය නිබ්බානං. තස්මින්ති තස්ස සන්තිකෙ. ඉභ්මචරියන්ති සමණධම්මං.

703. සත්තරසායං තාදිනාති තස්සණ්ඨිතෙන, තස්මිං සමයෙ කිලෙසවික්ඛම්භනෙ සමාධිලාභෙ ව සති වික්ඛම්භිතකිලෙසෙන සමාභිතචිත්තෙන වාති අධිප්පායො. අනාගතෙ පරමවිසුද්ධදස්සිනාති “අයං නාලකො අනාගතෙ කාලෙ භගවතො සන්තිකෙ පරමවිසුද්ධං නිබ්බානං පස්සිස්සති”ති එවං දිට්ඨත්තා සො ඉසි ඉමිනා පරියායෙන “අනාගතෙ පරමවිසුද්ධදස්සි”ති චුත්තො. තෙන අනාගතෙ පරමවිසුද්ධදස්සිනා. උපචිතපුඤ්ඤසඤ්චයොති පදුමුත්තරතො පභුති කතපුඤ්ඤසඤ්චයො. පතික්ඛන්ති ආගමයමානො. පරිවසිති පබ්බජිත්වා තාපසවෙසෙන වසි. රක්ඛිතින්ද්‍රියොති රක්ඛිතසොතින්ද්‍රියො හුත්වා. සො කිර තතො පභුති උදකෙ න නිමුජ්ජි “උදකං පවිසිත්වා සොතින්ද්‍රියං විනාසෙයා, තතො ධම්මස්සවනබාහිරො භවෙයා”න්ති චිත්තෙත්වා.

704. අට්ඨාරසායං සුත්වාන සොසන්ති සො නාලකො එවං පරිවසන්තො අනුපුබ්බෙන භගවතා සම්බොධිං පත්වා බාරාණසියං ධම්මවක්කෙ පවත්තිතෙ තං “භගවතා ධම්මවක්කං පවත්තිතං, සම්මාසම්බුද්ධො වත සො භගවා උප්පන්නො”තිආදිනා නයෙන ජීනවරවක්කවත්තෙන පවත්තසොසං අත්තනො අත්ථකාමාහි දෙවතාහි ආගන්ත්වා ආරොචිතං සුත්වා. ගන්ත්වාන දිස්වා ඉසිනිසභන්ති සත්තාහං දෙවතාහි මොනෙයාකොලාභලෙ කසිරමානෙ සත්තමෙ

දිවසෙ ඉසිපතනං ගන්ත්වා “නාලකො ආගමිස්සති, තස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමි”ති ඉමිනා ව අභිසන්ධිනා වරබුද්ධාසනෙ නිසින්තං දිස්වා නිසභසදිසං ඉසිනිසභං භගවන්තං. පසන්තොති සහ දස්සනෙනෙව පසන්තවිත්තො හුත්වා. මොනෙය්‍යසෙට්ඨන්ති ඤාණුත්තමං, මග්ගඤාණන්ති චුත්තං හොති. සමාගතෙ අසිතාච්ඡයස්ස සාසනෙති අසිතස්ස ඉසිනො ඔවාදකාලෙ අනුප්පත්තෙ. තෙන හි – “යදා විවරති ධම්මමග්ගං, තදා ගන්ත්වා සමයං පරිපුච්ඡමානො වරස්සු තස්මිං භගවති බ්‍රහ්මවරිය”න්ති අනුසිට්ඨො, අයඤ්ච සො කාලො. තෙන චුත්තං – “සමාගතෙ අසිතාච්ඡයස්ස සාසනෙ”ති. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

අයං තාව චත්ථුගාථාවණ්ණනා.

705. පුච්ඡාගාථාද්වයෙ අඤ්ඤාතමෙතන්ති විදිතං මයා එතං. යථාතථන්ති අවිපරිතං. කො අධිප්පායො? යං අසිනො “සම්බොධියග්ගං චුසිස්සතායං කුමාරො”ති ඤත්වා “බුද්ධොති ඝොසං යද පරතො සුඤ්ඤො, සම්බොධිප්පත්තො විවරති ධම්මමග්ගං”න්ති මං අවච, තදෙන මයා අසිතස්ස වචනං අප්ප භගවන්තං සක්ඛිං දිස්වා “යථාතථමෙවා”ති අඤ්ඤාතන්ති. තං තන්ති තස්මා තං. සබ්බධම්මාන පාරගුන්ති භෙමවතසුත්තෙ චුත්තනයෙන ඡහි ආකාරෙහි. සබ්බධම්මානං පාරගතං.

706. අනගාරියුපෙතස්සාති අනගාරියං උපෙතස්ස, පබ්බජිතස්සාති අත්ථො. භික්ඛාවරියං ජීගීසකොති අරියෙහි ආචණ්ණං අනුපක්කිලිට්ඨං භික්ඛාවරියං පරියෙසමානස්ස. මොනෙය්‍යන්ති මුනිනං සන්තකං. උත්තමං පදන්ති උත්තමපටිපදං. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

707. අට්ඨස්ස එවං පුට්ඨො භගවා “මොනෙය්‍යං තෙ උපඤ්ඤිස්ස”න්තිආදිනා නයෙන මොනෙය්‍යපටිපදං බ්‍යාකාසි. තත්ථ උපඤ්ඤිස්සන්ති උපඤ්ඤාපෙය්‍යං, විචරෙය්‍යං පඤ්ඤාපෙය්‍යන්ති අත්ථො. දුක්කරං දුරභිසම්භවන්ති කාතුඤ්ච දුක්ඛං කයිරමානඤ්ච සම්භවිතුං සහිතුං දුක්ඛන්ති චුත්තං හොති. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො – අහං තෙ මොනෙය්‍යං පඤ්ඤාපෙය්‍යං, යදි නං කාතුං වා අභිසම්භොතුං වා සුඛං භවෙය්‍ය, එවං පන දුක්කරං දුරභිසම්භවං පුට්ඨජනකාලතො පහුති කිලිට්ඨවිත්තං අනුප්පාදෙත්වා පටිපජ්ජිතබ්බතො. තථා හි නං එකස්ස බුද්ධස්ස එකොව සාවකො කරොති ව සම්භොති වාති.

එවං භගවා මොනෙය්‍යස්ස දුක්කරභාවං දුරභිසම්භවතඤ්ච දස්සෙන්නො නාලකස්ස උස්සාහං ජනෙත්වා තමස්ස චත්තුකාමො ආහ “හන්ද තෙ නං පචක්ඛාමි, සන්ථම්භස්සු දළ්භො භවා”ති. තත්ථ හන්දාති බ්‍යවසායන්තො නිපාතො. තෙ නං පචක්ඛාමිති තුය්හං තං මොනෙය්‍යං පචක්ඛාමි. සන්ථම්භස්සුති දුක්කරකරණසමත්තො විරියුපත්ථම්භෙන අත්තානං උපත්ථම්භය. දළ්භො භවාති දුරභිසම්භවසහනසමත්ථාය අසිට්ඨපරක්කමතාය ටීරො හොති. කිං චුත්තං හොති? යස්මා ත්වං උපවිතපුඤ්ඤසම්භාරො, තස්මාහං එකන්තබ්‍යවසිතොව හුත්වා එවං දුක්කරං දුරභිසම්භවමිපි සමානං තුය්හං තං මොනෙය්‍යං පචක්ඛාමි, සන්ථම්භස්සු දළ්භො භවාති.

708. එවං පරමසල්ලෙඛං මොනෙය්‍යවත්තං චත්තුකාමො නාලකං සන්ථම්භනෙ දළ්භිභාවෙ ව නියොජෙත්වා පඨමං තාව ගාමුපතිබද්ධකිලෙසප්පහානං දස්සෙන්නො “සමානභාග”න්ති උපඩ්ඨගාථමාහ. තත්ථ සමානභාගන්ති සමභාගං එකසදිසං නින්තානාකරණං. අක්කුට්ඨවන්දිතන්ති අක්කොසඤ්ච වන්දනඤ්ච.

ඉදානි යථා තං සමානභාගං කයිරති, තං උපායං දස්සෙන්නො “මනොපදොස”න්ති උපඩ්ඨගාථමාහ. තස්සත්ථො – අක්කුට්ඨො මනොපදොසං රක්ඛෙය්‍ය, වන්දිතො සන්තො අනුණ්ණතො වරෙ, රඤ්ඤාපි වන්දිතො සමානො “මං වන්දති”ති උද්ධච්චං නාපජ්ජෙය්‍ය.

709. ඉදානි අරඤ්ඤුපතිබද්ධකිලෙසප්පහානං දස්සෙන්නො “උච්චාවචා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – අරඤ්ඤුසඤ්ඤිතෙ දායෙපි ඉට්ඨානිට්ඨවසෙන උච්චාවචා නානප්පකාරා ආරම්මණා නිච්ඡරන්ති, චක්ඛාදිනං ආපාථමාගච්ඡන්ති, තෙ ව බො අග්ගිසිඛුපමා පරිලාභජනකට්ඨෙත. යථා වා ඩය්භමානෙ වනෙ අග්ගිසිඛා නානප්පකාරතාය උච්චාවචා නිච්ඡරන්ති, සධුමාපි, විධුමාපි, නිලාපි, පිතාපි, රත්තාපි, බුද්දකාපි, මහන්තාපි, එවං සිහබ්‍යග්ගසමනුස්සාමනුස්සවිධිවිභවිභවිරුතපුප්ඵලපල්ලවාදිභෙදවසෙන නානප්පකාරතාය දායෙ උච්චාවචා ආරම්මණා නිච්ඡරන්ති භිංසනකාපි, රජනීයාපි, දොසනීයාපි, මොහනීයාපි. තෙනාහ – “උච්චාවචා නිච්ඡරන්ති, දායෙ අග්ගිසිඛුපමා”ති. එවං නිච්ඡරන්තෙසු ව උච්චාවචෙසු ආරම්මණෙසු යා කාචි උය්‍යානවනචාරිකං ගතා සමානා පකතියා වා වනචාරිනියො කට්ඨභාරිකාදයො රහොගතං දිස්වා හසිතලපිතරුදිතදුන්තිවත්ථාදිහි නාරියො මුනිං පලොභෙන්නි, තා සු තං මා පලොභස්සු, තා නාරියො තං මා පලොභස්සු. යථා න පලොභෙන්නි, තථා කරොහිති චුත්තං හොති.

710-11. එවමස්ස භගවා ගාමෙ ව අරඤ්ඤෙ ව පටිපත්තිවිධිං දස්සෙත්වා ඉදානි සීලසංවරං දස්සෙන්නො “වීරතො මෙට්ඨනා ධම්මා”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ භිත්වා කාමෙ පරොපරෙති මෙට්ඨනධම්මතො අවසෙසෙපි සුන්දරෙ ව අසුන්දරෙ ව පඤ්ච කාමගුණෙ භිත්වා. තප්පහානෙන හි මෙට්ඨනවිරති සුසම්පන්නා හොති. තෙනාහ – “භිත්වා කාමෙ පරොපරෙ”ති. අයමෙත්ථ අධිප්පායො. “අචිරුද්ධො”තිආදිනි පන පදානි “න හනෙය්‍ය, න ඝාතෙය්‍ය”ති එත්ථ චුත්තාය පාණාතිපාතාවෙරමණියා සම්පත්තිදස්සනත්ථං චුත්තානි. තත්‍රායං සබ්බෙපවණ්ණනා – පරපක්ඛියෙසු පාණෙසු

716. ඉදානි යස්මා ඉමං ධම්මදෙසනං සුත්වා නාලකත්ථෙරො වනන්තමභිභාරෙත්වා නිරාභාරොපි පටිපදාසුරණෙ අතීව උස්සුක්කො අහොසි, නිරාභාරෙන ව සමණධම්මං කාතුං න සක්කා. තථා කරොන්තස්ස හි ජීවිතං නප්පවත්තති, කිලෙසෙ පන අනුප්පාදෙන්තෙන ආභාරො පරියෙසිතබ්බො, අයමෙත්ථ ඤායො. තස්මා තස්ස භගවා අපරාපරෙසුපි දිවසෙසු පිණ්ඩාය වරිතබ්බං, කිලෙසා පන න උප්පාදෙනබ්බාති දස්සනත්ථං අරහත්තප්පත්තිනිට්ඨංයෙව භික්ඛාචාරවත්තං කථෙත්තො “තතො රත්තා විවසානෙ”ති ආදිකා ඡ ගාථායො අභාසි. තත්ථ තතොති “ස පිණ්ඩචාරං වරිත්වා, වනන්තමභිභාරයෙ”ති එත්ථ වුත්තපිණ්ඩචාරවනන්තාභිභාරතො උත්තරිපි. රත්තා විවසානෙති රත්තිසමතික්කමෙ, දුතියදිවසෙති වුත්තං හොති. ගාමන්තමභිභාරයෙති ආභිසමාචාරිකවත්තං කත්වා යාව භික්ඛාචාරවෙලා, තාව විවෙකමනුබුහෙත්වා ගතපච්චාගතවත්තෙ වුත්තනයෙන කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්තො ගාමං ගව්ඡෙය්‍ය. අවිභානං නාභිනන්දෙය්‍යාති “භන්තෙ, අම්භාකං සරෙ භුඤ්ජිතබ්බ”න්ති නිමන්තනං, “දෙති නු බො න දෙති නු බො සුන්දරං නු බො දෙති අසුන්දරං නු බො දෙති”ති එවරූපං විතක්කං භොජනඤ්ච පටිපදාසුරකො භික්ඛු නාභිනන්දෙය්‍ය, නප්පටිග්ගණ්ඨෙය්‍යාති වුත්තං හොති. යදි පන බලක්කාරෙන පත්තං ගහෙත්වා පුරෙත්වා දෙන්නි, පරිභුඤ්ජිත්වා සමණධම්මො කාතබ්බො, ධුත්ථිගං න කුප්පති, තදුපාදාය පන තං ගාමං න පවිසිතබ්බං. අභිභාරඤ්ච ගාමතොති සවෙ ගාමං පටිට්ඨස්ස පාතිසතෙහිපි භත්තං අභිභරන්ති, තම්පි නාභිනන්දෙය්‍ය, තතො එකසිත්ථම්පි නප්පටිග්ගණ්ඨෙය්‍ය, අඤ්ඤදත්ථු සරපටිපාටියා පිණ්ඩපාතමෙව වරෙය්‍යාති.

717. න මුනී ගාමමාගම්ම, කුලෙසු සහසා වරෙති සො ව මොනත්ථාය පටිපන්නකො මුනි ගාමං ගතො සමානො කුලෙසු සහසා න වරෙ, සහසොකිතාදිඅනනුලොමිකං ගිහිසංසග්ගං න ආපජ්ජෙය්‍යාති වුත්තං හොති. සාසෙසනං ඡින්තකථො, න වාවං පයුතං භණෙති ඡින්තකථො විය හුත්වා ඔභාසපරිකථානිමිත්තවිඤ්ඤත්තිපයුත්තං සාසෙසනවාචං න භණෙය්‍ය. සවෙ ආකඬ්ඛෙය්‍ය, ගිලානො සමානො ගෙලඤ්ඤපට්ඨානනත්ථාය භණෙය්‍ය. සෙනාසනත්ථාය වා විඤ්ඤත්තිං යපෙත්වා ඔභාසපරිකථානිමිත්තපයුත්තං, අවසෙසපච්චයත්ථාය පන අගිලානො නෙව කිඤ්චි භණෙය්‍යාති.

718-9. අලත්ථං යදිදන්ති ඉම්ස්සා පන ගාථාය අයමත්ථො – ගාමං පිණ්ඩාය පටිට්ඨො අප්පමන්තකෙපි කිස්මිඤ්චි ලද්ධෙ “අලත්ථං යං ඉදං සාධු”ති වින්තෙත්වා අලද්ධෙ “නාලත්ථං කුසල”න්ති තම්පි “සුන්දර”න්ති වින්තෙත්වා උභයෙනෙව ලාභාලාභෙන සො තාදී නිබ්බිකාරො හුත්වා රුක්ඛංවුපනිවත්තති, යථාපි පුරිසො ඵලගවෙසී රුක්ඛං උපගම්ම ඵලං ලද්ධාපි අලද්ධාපි අනනුනිතො අප්පටිභතො මජ්ඣක්තොයෙව හුත්වා ගව්ඡති, ඵලං කුලං උපගම්ම ලාභං ලද්ධාපි අලද්ධාපි මජ්ඣක්තොව හුත්වා ගව්ඡති. ස පත්තපාණි ති ගාථා උත්තානත්ථාව.

720. උච්චාවචාති ඉම්ස්සා ගාථාය සම්බන්ධො – ඵලං භික්ඛාචාරවත්තසම්පන්නො හුත්වාපි තාවතකෙනෙව කුට්ඨිං අනාපජ්ජිත්වා පටිපදං ආරොධෙය්‍ය. පටිපත්තිසාරඤ්චි සාසනං. සා වායං උච්චාවචා...පෙ.... මුත්තති. තස්සත්ථො – සා වායං මග්ගපටිපදා උත්තමනිභිතභෙදතො උච්චාවචා බුද්ධසමණෙන පකාසිතා. සුඛාපටිපදා හි බිජ්ජාභිඤ්ඤා උච්චා, දුක්ඛාපටිපදා දන්ධාභිඤ්ඤා අවචා. ඉතරා ද්වෙ එකෙනධිගෙන උච්චා, එකෙන අවචා. පයමා ඵල වා උච්චා, ඉතරා තිස්සොපි අවචා. තාය වෙනාය උච්චාය අවචාය වා පටිපදාය න පාරං දිගුණං යන්ති. “දුගුණ”න්ති වා පායො, එකමග්ගෙන ද්විත්වත්තුං නිබ්බානං න යන්තිති අත්ථො. කස්මා? යෙන මග්ගෙන යෙ කිලෙසා පභීනා, තෙසං පුන අප්පහාතබ්බතො. එතෙන පරිභානධම්මාභාවං දිපෙති. නයිදං එකගුණං මුත්තති තඤ්ච ඉදං පාරං එකක්ඛත්තුංයෙව පුසනාරභම්පි න හොති. කස්මා? එකෙන මග්ගෙන සබ්බකිලෙසප්පහානාභාවතො. එතෙන එකමග්ගෙනෙව අරහත්තාභාවං දිපෙති.

721. ඉදානි පටිපදානිසංසං දස්සෙන්නො “යස්ස ව විසතා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යස්ස ව ඵලං පටිපන්නස්ස භික්ඛුනො තාය පටිපදාය පභීනත්තා අට්ඨසතතණ්චාවරිතභාවෙන විසතත්තා විසතා තණ්හා නත්ථී, තස්ස කිලෙසසොතච්ඡෙදෙන ඡින්තසොතස්ස කුසලාකුසලප්පහානෙන කිච්චාකිච්චප්පභීනස්ස රාගජො වා දොසජො වා අප්පමන්තකොපි පරිළාභො න විජ්ජති.

722. ඉදානි යස්මා ඉමා ගාථායො සුත්වා නාලකත්ථෙරස්ස විත්තං උදපාදි – “යදි එත්තකං මොනෙය්‍යං සුකරං න දුක්කරං, සක්කා අප්පකසිරෙන පුරෙතු”න්ති, තස්මාස්ස භගවා “දුක්කරමෙව මොනෙය්‍ය”න්ති දස්සෙන්නො පුන “මොනෙය්‍යං තෙ උපඤ්ඤිස්ස”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ උපඤ්ඤිස්සන්ති උපඤ්ඤාපෙය්‍යං, කථයිස්සන්ති වුත්තං හොති. බුරුධාරා උපමා අස්සාති බුරුධාරූපමො . භවෙති භවෙය්‍ය. කො අධිප්පායො? මොනෙය්‍යං පටිපන්නො භික්ඛු බුරුධාරං උපමං කත්වා පච්චයෙසු වත්තෙය්‍ය. යථා මධුදිද්ධං බුරුධාරං ලිභන්තො, ඡෙදතො, ජීවිහං රක්ඛති, ඵලං ධම්මෙන ලද්ධෙ පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්තො විත්තං කිලෙසුප්පත්තිතො රක්ඛෙය්‍යාති වුත්තං හොති. පච්චයා හි පරිසුද්ධෙන ඤායෙන ලද්ධඤ්ච අනවජ්ජපරිභොගෙන පරිභුඤ්ජිතුඤ්ච න සුබෙන සක්කාති භගවා පච්චයනිස්සිතමෙව බහුසො භණති. ජීවිහාය තාලුමාභව්ච, උදරෙ සඤ්ඤතො සියාති ජීවිහාය තාලුං උප්පිළෙත්වාපි රසතණ්හං විනොදෙන්තො කිලිට්ඨෙන මග්ගෙන උප්පන්නපච්චයෙ අසෙවන්තො උදරෙ සංයතො සියා.

723. අලිනවිත්තො ව සියාති නිච්චං කුසලානං ධම්මානං භාවනාය අට්ඨිතකාරිතාය අකුසිතවිත්තො ව භවෙය්‍ය. න වාපි බහු විත්තයෙති ඤාතිජනපදාමරවිතක්කවසෙන ව බහුං න විත්තෙය්‍ය. නිරාමගන්ධො අසිකො,

බ්‍රහ්මවර්ගපරායණොති නික්කිලෙසො ව හුත්වා තණ්හාදිට්ඨිති කිස්මිඤ්චි භවෙ අනිස්සිතො සික්ඛාත්තයසකලසාසනබ්‍රහ්මවර්ගපරායණො එව භවෙයා.

724-5. එකාසනස්සාති විචිත්තාසනස්ස. ආසනමුඛෙන චෙත්ථ සබ්බඉරියාපථා වුත්තා. යතො සබ්බඉරියාපථෙසු එකිභාවස්ස සික්ඛෙයාති වුත්තං හොතිති වෙදිතබ්බං. එකාසනස්සාති ව සම්පදානවචනමෙතං. සමණුපාසනස්ස වාති සමණෙහි උපාසිතබ්බස්ස අට්ඨතිංසාරම්මණභාවනානුයොගස්ස, සමණානං වා උපාසනභූතස්ස අට්ඨතිංසාරම්මණභෙදස්සෙව. ඉදම්පි සම්පදානවචනමෙව, උපාසනත්ථන්ති වුත්තං හොති. එත්ථ ව එකාසනෙන කායචිවෙකො, සමණුපාසනෙන චිත්තචිවෙකො වුත්තො හොතිති වෙදිතබ්බං. එකත්තං මොනමක්ඛාතන්ති එවමීදං කායචිත්තචිවෙකවසෙන “එකත්තං මොන”න්ති අක්ඛාතං. එකො වෙ අභිරම්ඝස්සිති ඉදං පන උත්තරගාථාපෙක්ඛං පදං, “අථ භාහිසි දසදිසා”ති ඉමිනා අස්ස සම්බන්ධො.

භාහිසිති භාහිස්සසි පකාසෙස්සසි. ඉමං පටිපදං භාවෙත්තො සබ්බදිසාසු කිත්තියා පාකටො භවිස්සසිති වුත්තං හොති. සුත්වා ධීරානන්තිආදීනං පන වතුන්තං පදානං අයමත්ථො – යෙන ව කිත්තිසොසෙන භාහිසි දසදිසා තං ධීරානං ක්කායිනං කාමවාගිනං නිසොසං සුත්වා අථ ත්වං තෙන උද්ධච්චං අනාපජ්ජිත්වා හියො හිරිඤ්ච සද්ධඤ්ච කරෙයාසි, තෙන සොසෙන හරායමානො “නියානිකපටිපදා අය”න්ති සද්ධං උප්පාදෙත්වා උත්තරි පටිපත්තිමෙව බුහෙයාසි. මාමකොති එවඤ්චි සන්තෙ මම සාවකො හොතිති.

726. තං නදිහිති යං තං මයා “හිරිඤ්ච සද්ධඤ්ච හියො කුබ්බෙථා”ති වදනා “උද්ධච්චං න කාතබ්බ”න්ති වුත්තං, තං ඉමිනා නදිනිදස්සනෙනාපි ජානාථ, තබ්බිපරියායඤ්ච සොබ්භෙසු ව පදරෙසුච ජානාථ. සොබ්භෙසුති මාතිකාසු . පදරෙසුති දරිසු. කථං? සණන්තා යන්ති කුසොබ්භා, තුණ්හි යන්ති මහොදධිති. කුසොබ්භා හි සොබ්භපදරාදිභෙදා සබ්බාපි කුන්තදියො සණන්තා සද්දං කරොන්තා උද්ධතා හුත්වා යන්ති, ගඬිගාදිභෙදා පන මහානදියො තුණ්හි යන්ති, එවං “මොනෙයාං පුරෙමි”ති උද්ධතො හොති අමාමකො, මාමකො පන හිරිඤ්ච සද්ධඤ්ච උප්පාදෙත්වා නීචචිත්තොව හොති.

727-9. කිඤ්ච හියො – යදුනකං...පෙ.... පණ්ඩිතොති. තත්ථ සියා – සවෙ අධිඝ්ඤානපමො බාලො සණන්තතාය, රහදො පුරොව පණ්ඩිතො සන්තතාය, අථ කස්මා බුද්ධසමණො එවං ධම්මදෙසනාබ්‍යාවටො හුත්වා බහුං භාසතිති ඉමිනා සම්බන්ධෙන “යං සමණො”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යං බුද්ධසමණො බහුං භාසති උපෙනං අත්ථසඤ්චිතං, අත්ථුපෙනං ධම්මුපෙනඤ්ච හිතෙන ව සංහිතං, තං න උද්ධච්චෙන, අපිච බො ජානං සො ධම්මං දෙසෙති දිවසම්පි දෙසෙත්තො නිප්පසඤ්චොව හුත්වා. තස්ස හි සබ්බං වචිකම්මං ඤාණානුපරිවත්ති. එවං දෙසෙත්තො ව “ඉදමස්ස හිතං ඉදමස්ස හිත”න්ති නානප්පකාරතො ජානං සො බහු භාසති, න කෙවලං බහුභාණතාය. අවසානගාථාය සම්බන්ධො – එවං තාව සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන සමන්තාගතො බුද්ධසමණො ජානං සො ධම්මං දෙසෙති, ජානං සො බහු භාසති. තෙන දෙසිතං පන ධම්මං නිබ්බේධනාගියෙනෙව ඤාණෙන යො ව ජානං සංයතත්තො, ජානං න බහු භාසති, ස මුනි මොනමරහති, ස මුනි මොනමජ්ඣගාති. තස්සත්ථො – තං ධම්මං ජානත්තො සංයතත්තො ගුත්තචිත්තො හුත්වා යං භාසිතං සත්තානං හිතසුබාවහං න හොති, තං ජානං න බහු භාසති. සො එවංචිධො මොනත්ථං පටිපන්නකො මුනි මොනෙයාපටිපදාසඬ්ඛාතං මොනං අරහති. න කෙවලඤ්ච අරහතියෙව, අපිච බො පන ස මුනි අරහත්තමග්ගඤාණසඬ්ඛාතං මොනං අජ්ඣගා ඉච්චෙව වෙදිතබ්බොති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

තං සුත්වා නාලකත්ථෙරො තිසු යානෙසු අප්පිච්ඡො අහොසි දස්සනෙ සවනෙ පුච්ඡායාති. සො හි දෙසනාපරියොසානෙ පසන්තචිත්තො භගවන්තං වන්දිත්වා වනං පටිට්ඨො, පුන “අහො වතාහං භගවන්තං පස්සෙයා”න්ති ලොලභාවං න ජනෙසි. අයමස්ස දස්සනෙ අප්පිච්ඡතා. තථා “අහො වතාහං පුන ධම්මදෙසනං සුණෙයා”න්ති ලොලභාවං න ජනෙසි. අයමස්ස සවනෙ අප්පිච්ඡතා. තථා “අහො වතාහං පුන මොනෙයාපටිපදං පුච්ඡෙයා”න්ති ලොලභාවං න ජනෙසි. අයමස්ස පුච්ඡාය අප්පිච්ඡතා.

සො එවං අප්පිච්ඡො සමානො පබ්බතපාදං පටිසිත්වා එකවනසණ්ඨෙ ද්වෙ දිවසානි න වසී , එකරුක්ඛමුලෙ ද්වෙ දිවසානි න නිසීදි, එකගාමෙ ද්වෙ දිවසානි පිණ්ඩාය න පාවිසී. ඉති වනතො වනං, රුක්ඛතො රුක්ඛං, ගාමතො ගාමං ආභිණ්ඩන්තො අනුරූපපටිපදං පටිපජ්ජිත්වා අග්ගථලෙ පතිට්ඨාසි. අථ යස්මා මොනෙයාපටිපදං උක්කට්ඨං කත්වා පුරෙත්තො භික්ඛු සත්තෙව මාසානි ජීවති, මජ්ඣමං කත්වා පුරෙත්තො සත්ත වස්සානි, මන්දං කත්වා පුරෙත්තො සොළස වස්සානි. අයඤ්ච උක්කට්ඨං කත්වා පුරෙසි, තස්මා සත්ත මාසෙ යත්වා අත්තනො ආයුසඬ්ඛාරපරික්ඛයං ඤත්වා න්භායිත්වා නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා දිගුණං සඬ්ඝාටිං පාරුපිත්වා දසබ්බාහිමුඛො පඤ්චපතිට්ඨිතං වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා හිඬුලකපබ්බතං නිස්සාය ධීතකොව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායී. තස්ස පරිනිබ්බතභාවං ඤත්වා භගවා භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධං තත්ථ ගන්ත්වා සරිරකිච්චං කත්වා ධාතුයො ගාභාපෙත්වා වෙනියං පතිට්ඨාපෙත්වා අගමාසීති.

12. ද්වයනානුපස්සනාසුත්තවණ්ණනා

එවං මෙ සුතන්ති ද්වයනානුපස්සනාසුත්තං. කා උප්පත්ති? ඉමස්ස සුත්තස්ස අත්තජ්ඣාසයනො උප්පත්ති. අත්තජ්ඣාසයෙන හි භගවා ඉමං සුත්තං දෙසෙසි. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරො පනස්ස අත්ථවණ්ණනායමෙව ආවි භවිස්සති. තත්ථ එවං මෙ සුතන්තිආදීති චුත්තනායානෙව. පුබ්බාරාමෙති සාවත්ථිනගරස්ස පුරත්ථිමදිසායං ආරාමෙ. මීගාරමාතු පාසාදොති එත්ථ විසාබා උපාසිකා අත්තනො සසුරොන මීගාරොන සෙට්ඨිනා මාතුට්ඨානෙ යපිතත්තා “මීගාරමාතා”ති චුච්චති. තාය මීගාරමාතුයා නවකොට්ඨග්ගනකං මහාලාභිලුන්ධනං විස්සජ්ජේත්වා කාරාපිතො පාසාදො හෙට්ඨා ව උපරි ව පඤ්ච පඤ්ච ගබ්භසනානි කත්වා සහස්සකුටාගාරගබ්භො, සො “මීගාරමාතුපාසාදො”ති චුච්චති. තස්මිං මීගාරමාතු පාසාදො.

තෙන බො පන සමයෙන භගවාති යං සමයං භගවා සාවත්ථිං නිස්සාය පුබ්බාරාමෙ මීගාරමාතු පාසාදෙ විහරති, තෙන සමයෙන. තද්දුපොසපෙති තස්මිං අහු උපොසපෙ, උපොසප්ඨිවසෙති චුත්තං හොති. පන්තරසෙති ඉදං උපොසප්ඨග්ගණෙන සම්පත්තාවසෙසුපොසප්ථිකික්ඛෙපවචනං. පුණ්ණාය පුණ්ණමාය රත්තියාති පන්තරසදිවසත්තා දිවසගණනාය අබ්භාදිඋපක්කිලෙසවිරහත්තා රත්තිගුණසම්පත්තියා ව පුණ්ණත්තා පුණ්ණාය, පරිපුණ්ණවන්දත්තා පුණ්ණමාය ව රත්තියා. භික්ඛුසඬ්ඨපරිච්ඡානාති භික්ඛුසඬ්ඨසෙන පරිච්ඡානො. අබ්භොකාසෙ නිසින්නො හොතිති මීගාරමාතු රතනපාසාදපරිවෙණෙ අබ්භොකාසෙ උපරි අප්පට්ඨිජන්තෙ ඔකාසෙ පඤ්ඤත්තවරලුද්ධාසනෙ නිසින්නො හොති. තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුතන්ති අතිව තුණ්හිභුතං, යතො යතො වා අනුච්චලොකෙති , තතො තතො තුණ්හිභුතං, තුණ්හිභුතං වාචාය, පුන තුණ්හිභුතං කායෙන. භික්ඛුසඬ්ඨං අනුච්චලොකෙත්වාති තං පරිවාරෙත්වා නිසින්නං. අනෙකසහස්සභික්ඛුපරිමාණං තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුතං භික්ඛුසඬ්ඨං “එත්තකා එත්ථ සොතාපන්නා, එත්තකා සකදාගාමිනො, එත්තකා අනාගාමිනො එත්තකා ආරද්ධවිපස්සකා කල්‍යාණපුපුජ්ජනා, ඉමස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස කිදිසි ධම්මදෙසනා සප්පායා”ති සප්පායධම්මදෙසනාපරිවිජේදනත්ථං ඉතො විතො ව ච්චලොකෙත්වා.

යෙ තෙ, භික්ඛවෙ, කුසලා ධම්මාති යෙ තෙ ආරොග්‍යාට්ඨෙයන අනවජ්ජට්ඨෙයන ඉට්ඨඵලට්ඨෙයන කොසල්ලසම්භුතට්ඨෙයන ව කුසලා සත්තතිංසබොධිපක්ඛියධම්මා, තජ්ජොතකා වා පරියත්තිධම්මා. අරියා නිය්‍යානිකා සම්බොධගාමිනොති උපගන්තබ්බට්ඨෙයන අරියා, ලොකතො නිය්‍යානට්ඨෙයන නිය්‍යානිකා, සම්බොධසඬ්ඨානං අරහත්තං ගමනට්ඨෙයන සම්බොධගාමිනො. තෙසං වො භික්ඛවෙ...පෙ.... සවනාය, තෙසං භික්ඛවෙ කුසලානං...පෙ. ... සම්බොධගාමීනං කා උපනිසා, කිං කාරණං, කිං පයොජනං තුම්භාකං සවනාය, කිමත්ථං තුම්භෙ තෙ ධම්මෙ සුභාථාති චුත්තං හොති. යාවදෙව ද්වයනානං ධම්මානං යථාභූතං ඤාණායාති එත්ථ යාවදෙවොති පරිච්ඡේදාවධාරණවචනං. ද්වෙ අවයවා එතෙසන්ති ද්වයා, ද්වයා එව ද්වයනා, තෙසං ද්වයනානං. “ද්වයාන”න්තිපි පාඨො. යථාභූතං ඤාණායාති අවිපරිතඤාණාය. කිං චුත්තං හොති? යදෙනං ලොකියලොකුත්තරාදිභෙදෙන ද්විධා වචත්ථිතානං ධම්මානං විපස්සනාසඬ්ඨානං යථාභූතඤාණං, එතදත්ථාය න ඉතො භියොයාති, සවනෙන හි එත්තකං හොති, තදුත්තරි විසෙසාධිගමො භාවනායාති. කිඤ්ච ද්වයනං වදෙථාති එත්ථ පන සවෙ, වො භික්ඛවෙ, සියා, කිඤ්ච තුම්භෙ, හන්තෙ, ද්වයනං වදෙථාති අයමධිප්පායො. පදත්ථො පන “කිඤ්ච ද්වයනාභාවං වදෙථා”ති.

(1) තතො භගවා ද්වයනං දස්සෙන්නො “ඉදං දුක්ඛ”න්ති එවමාදිමාහ. තත්ථ ද්වයනානං චතුසච්චධම්මානං “ඉදං දුක්ඛං, අයං දුක්ඛසමුදයො”ති එවං ලොකියස්ස එකස්ස අවයවස්ස සහෙතුකස්ස වා දුක්ඛස්ස දස්සනෙන අයං එකානුපස්සනා, ඉතරා ලොකුත්තරස්ස දුතියස්ස අවයවස්ස සඋපායස්ස වා නිරොධස්ස දස්සනෙන දුතියානුපස්සනා. පඨමා චෙත්ථ තතියවතුත්ථිසුද්ධිති හොති, දුතියා පඤ්චමවිසුද්ධියා. එවං සම්මා ද්වයනානුපස්සිනොති ඉමිනා චුත්තනායෙන සම්මා ද්වයධම්මෙ අනුපස්සන්තස්ස සතියා අවිජ්ජවාසෙන අප්පමත්තස්ස, කායිකචෙතසිකචිරියාතාපෙන ආතාපිතො කායෙ ව ජීවිතෙ ව නිරපෙක්ඛත්තා , පහිතත්තස්ස. පාටිකඬ්ඨන්ති ඉච්ඡිතබ්බං. දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤාති අස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අරහත්තං. සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතාති “උපාදිසෙස”න්ති පුනබ්භවවසෙන උපාදාතබ්බක්ඛන්ධසෙසං චුච්චති, තස්මිං වා සති අනාගාමිභාවො පටිකඬ්ඨොති දස්සෙති. තත්ථ කිඤ්චොපි හෙට්ඨිමඵලානිපි එවං ද්වයනානුපස්සිනොව හොන්ති, උපරිමඵලෙසු පන උස්සාහං ජනෙන්නො එවමාහ.

ඉදමචොවාතිආදි සඬ්ඨිතිකාරානං වචනං. තත්ථ ඉදන්ති “යෙ තෙ, භික්ඛවෙ”තිආදිචුත්තනිදස්සනං. එතන්ති ඉදානි “යෙ දුක්ඛ”න්ති එවමාදිවත්තබ්බගාථාබන්ධනිදස්සනං. ඉමා ව ගාථා චතුසච්චදිපකත්තා චුත්තත්ථදිපිකා එව, එවං සන්තෙපි ගාථාරුචිකානං පච්ඡා ආගතානං පුබ්බෙ චුත්තං අසමත්ථතාය අනුග්ගහෙත්වා “ඉදානි යදි වදෙයා සුන්දර”න්ති ආකඬ්ඨන්තානං වික්ඛිත්තචිත්තානඤ්ච අත්ථාය චුත්තා. විසෙසත්ථදිපිකා වාති අවිපස්සකෙ විපස්සකෙ ව දස්සෙත්වා තෙසං වට්ටිවට්ටදස්සනතො, තස්මා විසෙසත්ථදස්සනත්ථමෙව චුත්තා. එස නයො ඉතො පරමිපි ගාථාවචනෙසු.

730. තත්ථ යත්ථ වාති නිබ්බානං දස්සෙති. නිබ්බානෙ හි දුක්ඛං සබ්බසො උපරුජ්ඣති, සබ්බප්පකාරං උපරුජ්ඣති, සහෙතුකං උපරුජ්ඣති, අසෙසඤ්ච උපරුජ්ඣති. තඤ්ච මග්ගන්ති තඤ්ච අට්ඨංගිකං මග්ගං.

731-3. වෙනොවිමුත්තිහිතා තෙ, අපො පඤ්ඤාවිමුත්තියානි එත්ථ අරහත්තඵලසමාධි රාගවිරාගා වෙනොවිමුත්ති, අරහත්තඵලපඤ්ඤා අවිජ්ජාවිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්තිනි වෙදිතබ්බා. තණ්හාවරිතෙන වා අප්පනාඤානබලෙන කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙන්වා අධිගතං අරහත්තඵලං රාගවිරාගා වෙනොවිමුත්ති, දිට්ඨිවරිතෙන උපචාරජ්ඣානමත්තං නිබ්බත්තෙන්වා විපස්සිත්වා අධිගතං අරහත්තඵලං අවිජ්ජාවිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්ති. අනාගාමිඵලං වා කාමරාගං සන්ධාය රාගවිරාගා වෙනොවිමුත්ති, අරහත්තඵලං සබ්බප්පකාරතො අවිජ්ජාවිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්තිනි. අන්තකිරියායානි වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තකරණත්ථාය . ජාතිජරුපගාති ජාතිජරං උපගතා, ජාතිජරාය වා උපගතා, න පරිමුච්චන්ති ජාතිජරායානි එවං වෙදිතබ්බා. සෙසමෙත්ථ ආදිතො පභුති පාකටමෙව. ගාථාපරියොසානෙ ව සට්ඨිමත්තා භික්ඛු තං දෙසනං උග්ගහෙන්වා විපස්සිත්වා තස්මිංයෙව ආසනෙ අරහත්තං පාපුණ්ණු. යථා චෙත්ථ, එවං සබ්බවාරොසු.

(2) අතො එව භගවා “සියා අඤ්ඤෙනපි පරියායෙනා”තිආදිනා නයෙන නානප්පකාරතො ද්වයනානුපස්සනං ආහ. තත්ථ දුත්ථියවාරෙ උපධිපච්චයානි සාසවකම්මපච්චයා. සාසවකම්මඤ්ඤි ඉධ “උපධි”ති අධිස්සෙතං. අසෙසවිරාගනිරොධානි අසෙසං විරාගෙන නිරොධා, අසෙසවිරාගසඬ්ඛානා වා නිරොධා.

734. උපධිනිදානානි කම්මපච්චයා. දුක්ඛස්ස ජාතිජපහවානුපස්සිති වට්ටදුක්ඛස්ස ජාතිකාරණං “උපධි”ති අනුපස්සන්තො. සෙසමෙත්ථ පාකටමෙව. එවං අයම්පි වාරො චත්තාරි සච්චානි දීපෙන්වා අරහත්තනිකුටෙනෙව චුත්තො. යථා වායං, එවං සබ්බවාරා.

(3) තත්ථ තතියවාරෙ අවිජ්ජාපච්චයානි භවගාමිකම්මසම්භාරඅවිජ්ජාපච්චයා. දුක්ඛං පන සබ්බත්ථ වට්ටදුක්ඛමෙව.

735. ජාතිමරණසංසාරන්ති ඛන්ධනිබ්බත්තිං ජාතිං ඛන්ධහෙදං මරණං ඛන්ධපටිපාටිං සංසාරඤ්ච. වජන්තිති ගච්ඡන්ති උපෙන්නි. ඉත්ථභාවඤ්ඤථාභාවන්ති ඉමං මනුස්සභාවං ඉතො අවසෙසඅඤ්ඤනිකායභාවඤ්ච. ගතීති පච්චයභාවො.

736. අවිජ්ජා භායන්ති අවිජ්ජා හි අයං. විජ්ජාගතා ව යෙ සත්තානි යෙ ව අරහත්තමග්ගවිජ්ජාය කිලෙසෙ විජ්ඣන්ත්වා ගතා ඛිණාසවසත්තා. සෙසමුත්තානත්ථමෙව.

(4) චතුත්ථවාරෙ සඬ්ඛාරපච්චයානි පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරපච්චයා.

738-9. එතමාදීනවං ඤත්වානි යදිදං දුක්ඛං සඬ්ඛාරපච්චයා, එතං ආදීනවන්ති ඤත්වා. සබ්බසඬ්ඛාරසමථානි සබ්බෙසං චුත්තජ්ජකාරානං සඬ්ඛාරානං මග්ගඤාණෙන සමථා, උපහතතාය ඵලසමත්ථතායානි චුත්තං හොති. සඤ්ඤානන්ති කාමසඤ්ඤාදීනං මග්ගෙනෙව උපරොධනා. එතං ඤත්වා යථාතථන්ති එතං දුක්ඛක්ඛයං අවිපරිතං ඤත්වා. සම්මද්දසානි සම්මාදස්සනා. සම්මදඤ්ඤායානි සඬ්ඛතං අනිච්චාදිතො, අසඬ්ඛතඤ්ච නිච්චාදිතො ඤත්වා. මාරසංයොගන්ති තෙභුමකවට්ටං. සෙසමුත්තානත්ථමෙව.

(5) පඤ්චමවාරෙ විඤ්ඤාණපච්චයානි කම්මසහජාතඅභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණපච්චයා.

741. නිච්ජාතොති නිත්තණ්හො. පරිනිබ්බුතොති කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො හොති. සෙසං පාකටමෙව.

(6) ඡට්ඨවාරෙ එස්සපච්චයානි අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තඵස්සපච්චයානි අත්ථො. එවං එත්ථ පදපටිපාටියා චත්තබ්බානි නාමරූපසලායතනානි අවත්වා එස්සො චුත්තො. තානි හි රූපමිස්සකත්තා කම්මසම්පයුත්තානෙව න හොන්ති, ඉදඤ්ච වට්ටදුක්ඛං කම්මතො වා සම්භවෙයා කම්මසම්පයුත්තධම්මතො වානි.

742-3. භවසොතානුසාරිනන්ති තණ්හානුසාරිතං. පරිඤ්ඤායානි තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. අඤ්ඤායානි අරහත්තමග්ගපඤ්ඤාය ඤත්වා. උපසමෙ රතානි ඵලසමාපත්තිවසෙන නිබ්බානෙ රතා. එස්සාභිසමයානි එස්සනිරොධා. සෙසං පාකටමෙව.

(7) සත්තමවාරෙ වෙදනාපච්චයානි කම්මසම්පයුත්තවෙදනාපච්චයා.

744-5. අදුක්ඛමසුඛං සහානි අදුක්ඛමසුඛෙන සහ. එතං දුක්ඛන්ති ඤත්වානානි එතං සබ්බං වෙදයිතං “දුක්ඛකාරණ”න්ති ඤත්වා, විපරිණාමට්ඨිතිඅඤ්ඤාණදුක්ඛතාහි වා දුක්ඛං ඤත්වා. මොසධම්මන්ති නස්සනධම්මං. පලොකිනන්ති ජරාමරණෙහි පලුප්පනධම්මං. චුස්ස චුස්සානි උදයබ්බයඤාණෙන චුස්සිත්වා චුස්සිත්වා. වයං පස්සන්ති අන්තෙ භඩ්ගමෙව පස්සන්තො. එවං තත්ථ විජානතීති එවං තා වෙදනා විජානානි, තත්ථ වා දුක්ඛභාවං විජානානි. වෙදනානං බයානි තතො පරං මග්ගඤාණෙන කම්මසම්පයුත්තානං වෙදනානං බයා. සෙසමුත්තානමෙව.

(8) අටියමවාරෙ තණ්හාපව්වයානි කම්මසම්භාරතණ්හාපව්වයා .

747. එතමාදීනවං ඤාත්වා, තණ්හං දුක්ඛස්ස සම්භවන්ති එතං දුක්ඛස්ස සම්භවං තණ්හාය ආදීනවං ඤාත්වා. සෙසමුත්තානමෙව.

(9) නවමවාරෙ උපාදානපව්වයානි කම්මසම්භාරඋපාදානපව්වයා.

748-9. භවොති විපාකභවො ඛන්ධපාතුභාවො. භූතො දුක්ඛන්ති භූතො සම්භූතො වට්ටදුක්ඛං නිගච්ඡති. ජාතස්ස මරණන්ති යත්‍රාපි “භූතො සුඛං නිගච්ඡති”ති බාලා මඤ්ඤන්ති, තත්‍රාපි දුක්ඛමෙව දස්සෙන්නො ආහ – “ජාතස්ස මරණං හොති”ති. දුතියගාථාය යොජනා – අනිච්චාදීනි සම්මදඤ්ඤාය පණ්ඩිතා උපාදානක්ඛයා ජාතික්ඛයං නිබ්බානං අභිඤ්ඤාය න ගච්ඡන්ති පුනඛිභවන්ති.

(10) දසමවාරෙ ආරම්භපව්වයානි කම්මසම්පයුත්තවීරියපව්වයා.

751. අනාරම්භෙ විමුක්තිනොති අනාරම්භෙ නිබ්බානෙ විමුක්තස්ස. සෙසමුත්තානමෙව.

(11) එකාදසමවාරෙ ආහාරපව්වයානි කම්මසම්පයුත්තාහාරපව්වයා. අපරො නයො – චතුර්ඛිධා සත්තා රූප්පගා, වේදනුපගා, සඤ්ඤුපගා, සඬ්ඛාරුපගානි. තත්ථ එකාදසවිධාය කාමධාතුයා සත්තා රූප්පගා කඛ්ඤිකාරාහාරසෙවනතො. රූපධාතුයා සත්තා අඤ්ඤානු අසඤ්ඤෙහි වේදනුපගා එස්සාහාරසෙවනතො. භෙට්ඨා තිවිධාය අරූපධාතුයා සත්තා සඤ්ඤුපගා සඤ්ඤාහිනිබ්බත්තමනොසඤ්චෙතනාහාරසෙවනතො . භවග්ගෙ සත්තා සඬ්ඛාරුපගා සඬ්ඛාරාහිනිබ්බත්තවිඤ්ඤාණාහාරසෙවනතොති. එවමි යං කිඤ්චි දුක්ඛං සම්භොති, සබ්බං ආහාරපව්වයානි වේදිතබ්බං.

755. ආරොග්‍යන්ති නිබ්බානං. සඬ්ඛාය සෙව්ති චත්තාරො පව්වයෙ පව්වචෙක්ඛිත්වා සෙවමානො, “පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායනනානි අට්ඨාරසධාතුයො”ති එවං වා ලොකං සඬ්ඛාය “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා”ති ඤාණෙන සෙවමානො. ධම්මට්ඨොති චතුසව්වධම්මෙ යිනො. සඬ්ඛායං නොපෙතීති “දෙවො”ති වා “මනුස්සො”ති වා ආදිකං සඬ්ඛායං න ගච්ඡති. සෙසමුත්තානමෙව.

(12) ද්වාදසමවාරෙ ඉඤ්ජිතපව්වයානි තණ්හාමානදිට්ඨිකම්මකිලෙසඉඤ්ජිතෙසු යනො කුතොචි කම්මසම්භාරිඤ්ජිතපව්වයා.

757. එජං වොස්සජ්ජානි තණ්හං වජිත්වා. සඬ්ඛාරෙ උපරුන්ධියානි කම්මං කම්මසම්පයුත්තෙ ව සඬ්ඛාරෙ නිරොධෙත්වා. සෙසමුත්තානමෙව.

(13) තෙරසමවාරෙ නිස්සිතස්ස වලිකන්ති තණ්හාය තණ්හාදිට්ඨිමානෙහි වා ඛන්ධෙ නිස්සිතස්ස සීහසුත්තෙ (සං. නි. 3.78) දෙවානං විය භයවලනං හොති. සෙසමුත්තානමෙව.

(14) චුද්දසමවාරෙ රූපෙහීති රූපභවෙහි රූපසමාපත්තීති වා. අරූපානි අරූපභවා අරූපසමාපත්තියො වා. නිරොධොති නිබ්බානං.

761. මච්චුභායිනොති මරණමච්චු කිලෙසමච්චු දෙවපුත්තමච්චුභායිනො, තිව්ධම්මි තං මච්චුං හිත්වා ගාමිනොති චුත්තං හොති. සෙසමුත්තානමෙව.

(15) පන්තරසමවාරෙ යන්ති නාමරූපං සන්ධායාහ. තඤ්ඤි ලොකෙන ධුවසුභසුඛත්තවසෙන “ඉදං සච්ච”න්ති උපනිජ්ඣායිතං දිට්ඨමාලොකිතං. තදමරියානන්ති ඉදං අරියානං, අනුනාසිකඉකාරලොපං කත්වා චුත්තං. එතං මුසානි එතං ධුවාදිවසෙන ගහිතම්මි මුසා, න තාදිසං හොතීති. පුන යන්ති නිබ්බානං සන්ධායාහ. තඤ්ඤි ලොකෙන රූපවේදනාදිනමභාවතො “ඉදං මුසා නත්ථි කිඤ්චි”ති උපනිජ්ඣායිතං. තදමරියානං එතං සච්චන්ති තං ඉදං අරියානං එතං නික්කිලෙසසඬ්ඛානා සුභභවා, පවත්තිදුක්ඛපට්ඨස්සඬ්ඛානා සුඛභවා, අච්චන්තසන්තිසඬ්ඛානා නිච්චභවා ව අනපගමනෙන පරමත්ථතො “සච්ච”න්ති යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය සුදිට්ඨං.

762-3. අනත්තනි අත්තමානින්ති අනත්තනි නාමරූපෙ අත්තමානිං. ඉදං සච්චන්ති මඤ්ඤතීති ඉදං නාමරූපං ධුවාදිවසෙන “සච්ච”න්ති මඤ්ඤති. යෙන යෙන හීති යෙන යෙන රූපෙ වා වේදනාය වා “මම රූපං, මම වේදනා”තිආදිනා නයෙන මඤ්ඤන්ති. තතො තන්ති තතො මඤ්ඤිතාකාරා තං නාමරූපං හොති අඤ්ඤාපා. කිං කාරණං? තඤ්ඤි තස්ස මුසා හොති, යස්මා තං යථාමඤ්ඤිතාකාරා මුසා හොති, තස්මා අඤ්ඤාපා හොතීති අත්ථො.

කස්මා පන මුසා හොතීති? මොසධම්මඤ්ඤි ඉත්තරං, යස්මා යං ඉත්තරං පරිත්තපච්චපට්ඨානං, තං මොසධම්මං නස්සනධම්මං හොති, තථාරූපඤ්ඤි නාමරූපන්ති. සච්චාභිසමයාති සච්චාවබොධා. සෙසමුත්තානමෙව.

(16) සොළසමචාරෙ යන්ති ඡබ්බිධම්මිඨාරම්මණං සන්ධායාහ. තඤ්ඤි ලොකෙන සලහමච්ඡමක්කටාදිභි පදිපබ්බිසලෙපාදයො විය “ඉදං සුඛ”න්ති උපනිජ්ඣායිතං. තදමරියානං එතං දුක්ඛන්ති තං ඉදං අරියානං “කාමා හි විත්තා මධුරා මනොරමා, විරූපරූපෙන මට්ඨන්ති විත්ත”න්තිආදිනා (සු. නි. 50; චූළනි. ඛග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 136) නයෙන “එතං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං සම්මජ්ජඤ්ඤාය සුදිට්ඨං. පුන යන්ති නිබ්බානමෙව සන්ධායාහ. තඤ්ඤි ලොකෙන කාමගුණාභාවා “දුක්ඛ”න්ති උපනිජ්ඣායිතං. තදමරියානන්ති තං ඉදං අරියානං පරමත්ථසුඛතො “එතං සුඛ”න්ති යථාභූතං සම්මජ්ජඤ්ඤාය සුදිට්ඨං.

765-6. කෙවලාති අනවසෙසා. ඉට්ඨාති ඉච්ඡිතා පත්ථිතා. කන්තාති පියා. මනාපාති මනවුඩ්ඞිකරා. යාවතත්ථිති වුවච්ඡිති යාවතා එතෙ ඡ ආරම්මණා අත්ථිති වුවච්ඡන්ති. වචනඛ්‍යාත්තයො වෙදිතබ්බො. එතෙ වොති එත්ථ වොති නිපාතමත්තං.

767-8. සුඛන්ති දිට්ඨමරියෙහි, සක්කායස්සුපරොධනන්ති “සුඛ”මිති අරියෙහි පඤ්චක්ඛන්ධනිරොධො දිට්ඨො, නිබ්බානන්ති චූත්තං හොති. පච්චනීකමීදං හොතීති පටිලොමමීදං දස්සනං හොති. පස්සතන්ති පස්සන්තානං, පණ්ඩිතානන්ති චූත්තං හොති. යං පරෙති එත්ථ යන්ති වත්ථුකාමෙ සන්ධායාහ. පුන යං පරෙති එත්ථ නිබ්බානං.

769-71. පස්සාති සොතාරං ආලපති. ධම්මන්ති නිබ්බානධම්මං. සම්පමුල්ලෙත්ථවිද්දසුති සම්පමුල්ලා එත්ථ අවිද්දසු බාලා. කිංකාරණං සම්පමුල්ලා? නිවුත්තං තමො හොති, අන්ධකාරො අපස්සනං, බාලානං අවිජ්ජාය නිවුත්තං ඔත්ථානං අන්ධභාවකරණො තමො හොති, යෙන නිබ්බානධම්මං දට්ඨුං න සක්කොන්ති. සතඤ්ඤි විවටං හොති, ආලොකො පස්සතාමීවාති සතඤ්ඤි සජ්ජුරිසානං පඤ්ඤාදස්සනෙන පස්සනං ආලොකොව විවටං හොති නිබ්බානං. සන්තිකෙ න විජානන්ති, මගා ධම්මස්සකොවිදාති යං අත්තනො සරිරෙ තවපඤ්ඤිකමත්තං පරිච්ඡිත්තීන්ද්‍රිවා අනන්තරමෙව අධිගන්තබ්බතො, අත්තනො ඛන්ධානං වා නිරොධමත්තතො සන්තිකෙ නිබ්බානං, තං එවං සන්තිකෙ සන්තම්පි න විජානන්ති මගභූතා ජනා මග්ගාමග්ගධම්මස්ස සච්චධම්මස්ස වා අකොවිදා, සබ්බථා භවරාග...පෙ.... සුසම්බුධො. තත්ථ මාරධෙය්‍යානුපන්නෙහීති තෙභූමකවට්ටං අනුපන්නෙහි.

772. පච්ඡිමගාථාය සම්බන්ධො “එවං අසුසම්බුධං කො නු අඤ්ඤත්‍ර මරියෙහි”ති. තස්සත්ථො – ඨපෙත්වා අරියෙ කො නු අඤ්ඤො නිබ්බානපදං ජානිතුං අරහති, යං පදං චතුත්ථෙත අරියමග්ගෙන සම්මදඤ්ඤාය අනන්තරමෙව අනාසවා හුත්වා කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බන්ති, සම්මදඤ්ඤාය වා අනාසවා හුත්වා අත්තෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බන්තීති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

අත්තමනාති තුට්ඨමනා. අභිනන්දුන්ති අභිනන්දිංසු. ඉමස්මිඤ්ඤි පන වෙය්‍යාකරණස්මිත්ති ඉමස්මිං සොළසමෙ වෙය්‍යාකරණෙ. භඤ්ඤමානෙති භණියමානෙ. සෙසං පාකට්ටෙව.

එවං සබ්බෙසුපි සොළසසු වෙය්‍යාකරණෙසු සට්ඨිමත්තෙ සට්ඨිමත්තෙ කත්වා සට්ඨිඅධිකානං නවන්තං භික්ඛුසතානං අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තාති විමුච්චිංසු, සොළසක්ඛන්තුං වත්තාරි වත්තාරි කත්වා චතුසට්ඨි සච්චානෙත්ථ වෙනෙය්‍යාවසෙන නානප්පකාරතො දෙසිතානිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ද්වයනානුපස්සනාසුත්තවණ්ණනා

නිට්ඨිත්තා.

නිට්ඨිතො ව තතියො වග්ගො අත්ථවණ්ණනානායතො, නාමෙන

මභාවග්ගොති.

4. අට්ඨකච්ඡා

1. කාමසුත්තවණ්ණනා

773. කාමං කාමයමානස්සාති කාමසුත්තං. කා උප්පන්නි? හගච්ඡි කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ අඤ්ඤාතරො බ්‍රාහ්මණො සාවත්ථියා ජෙනවනස්ස ච අන්තරෙ අවිරචනිනදීතිරෙ “යවං වපිස්සාමි”ති ඛේත්තං කසති. හගවා භික්ඛුසඤ්ජපරිවුතො පිණ්ඩාය පටිසන්තො තං දිස්වා ආවජ්ජෙන්තො අද්දස – “අස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස යවා විනස්සිස්සන්ති”ති, පුන උපනිස්සයසම්පන්නිං ආවජ්ජෙන්තො වස්ස සොනාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයං අද්දස. “කදා පාපුණෙය්‍යා”ති ආවජ්ජෙන්තො “සස්සෙ විනට්ඨෙ සොකාභිභූතො ධම්මදෙසනං සුත්වා”ති අද්දස. තතො වින්තෙසි – “සවාහං තදා එව බ්‍රාහ්මණං උපසඬකම්ස්සාමි, න මෙ ඔවාදං සොතබ්බං මඤ්ඤිස්සති. නානාරුචිකා හි බ්‍රාහ්මණ, හන්ද, නං ඉතො පභූතියෙව සඬගණ්හාමි, එවං මයි මුදුවිත්තො හුත්වා තදා ඔවාදං සොස්සති”ති බ්‍රාහ්මණං උපසඬකම්ත්වා ආහ – “කිං, බ්‍රාහ්මණ, කරොසි”ති. බ්‍රාහ්මණො “එවං උච්චාකුලීතො සමණො ගොතමො මයා සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොති”ති තාවතකෙනෙව හගච්ඡි පසන්නවිත්තො හුත්වා “ඛේත්තං, හො ගොතම, කසාමි යවං වපිස්සාමි”ති ආහ. අථ සාරිපුත්තත්ථෙරො වින්තෙසි – “හගවා බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං අකාසි, න ච අහෙනු අප්පච්චියා තථාගතා එවං කරොන්ති, හන්දාහම්පි තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොමි”ති බ්‍රාහ්මණං උපසඬකම්ත්වා තථෙව පටිසන්ථාරමකාසි. එවං මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො සෙසා ච අසීති මහාසාවකා. බ්‍රාහ්මණො අතිව අත්තමනො අහොසි.

අථ හගවා සම්පජ්ජමානෙපි සස්සෙ එකදිවසං කතහත්තකිච්චො සාවත්ථියො ජෙනවනං ගච්ඡන්තො මග්ගා ඔක්කම්ම බ්‍රාහ්මණස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා ආහ – “සුන්දරං තෙ, බ්‍රාහ්මණ, යවක්ඛේත්ත”න්ති. “එවං, හො ගොතම, සුන්දරං, සචෙ සම්පජ්ජිස්සති, තුම්හාකම්පි සංවිහාගං කරිස්සාමි”ති. අථස්ස චතුමාසච්චයෙන යවා නිප්පජ්ජිංසු. තස්ස “අප්ප වා ස්වෙ වා ලායිස්සාමි”ති උස්සුක්කං කුරුමානස්සෙව මහාමෙසො උට්ඨහිත්වා සබ්බරත්තිං වස්සි. අවිරචනී නදී පුරා ආගන්ත්වා සබ්බං යවං වහි. බ්‍රාහ්මණො සබ්බරත්තිං අනත්තමනො හුත්වා පහානෙ නදීතිරං ගතො සබ්බං සස්සච්චන්තිං දිස්වා “විනට්ඨොමිහි, කථං දානී ජීවිස්සාමි”ති බලවසොකං උප්පාදෙසි. හගවාපි තමෙව රත්තිං පච්චුසසමයෙ බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො “අප්ප බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මදෙසනාකාලො”ති ඤාත්වා භික්ඛාචාරවත්තෙන සාවත්ථියං පටිසිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස සරද්වාරෙ අට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණො හගවන්තං දිස්වා “සොකාභිභූතං මං අස්සාසෙතුකාමො සමණො ගොතමො ආගතො”ති වින්තෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙන්වා පත්තං ගහෙන්වා හගවන්තං නිසිදාපෙසි. හගවා ජානන්තොව බ්‍රාහ්මණං පුච්ඡි – “කිං බ්‍රාහ්මණ පදුට්ඨවිත්තො විහාසී”ති? ආම, හො ගොතම, සබ්බං මෙ යවක්ඛේත්තං උදකෙන වුළුහන්ති. අථ හගවා “න, බ්‍රාහ්මණ, විපන්නෙ දොමනස්සං, සම්පන්නෙ ච සොමනස්සං කාතබ්බං. කාමා හි නාම සම්පජ්ජන්තිපි විපජ්ජන්තිපි”ති වත්වා තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සප්පායං ඤාත්වා ධම්මදෙසනාවසෙන ඉමං සුත්තමහාසි. තත්ථ සඬබ්බෙපනො පදත්ථසම්බන්ධමත්තමෙව වණ්ණයිස්සාම, විත්ථාරො පන නිද්දෙසෙ (මහානි. 1) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. යථා ච ඉමස්මිං සුත්තෙ, එවං ඉතො පරං සබ්බසුත්තෙසු.

තත්ථ කාමන්ති මනාපියරුපාදිතෙහුමකධම්මසඬබ්බානං වත්ථුකාමං, කාමයමානස්සාති ඉච්ඡමානස්ස. තස්ස වෙ තං සම්ප්ඤ්ඤාති තස්ස කාමයමානස්ස සත්තස්ස තං කාමසඬබ්බානං වත්ථු සම්ප්ඤ්ඤාති වෙ, සචෙ සො තං ලහති චුත්තං හොති. අද්ධා පිතිමනො හොති ඵකංසං තුට්ඨවිත්තො හොති. ලද්ධාති ලහිත්වා. මච්චොති සත්තො. යදිච්ඡිති යං ඉච්ඡති.

774. තස්ස වෙ කාමයානස්සාති තස්ස පුග්ගලස්ස කාමෙ ඉච්ඡමානස්ස, කාමෙන වා යායමානස්ස. ඡන්දජාතස්සාති ජාතතණ්හස්ස. ඡන්තුනොති සත්තස්ස. තෙ කාමා පරිභායන්තිති තෙ කාමා පරිභායන්ති වෙ. සල්ලවිද්ධොව රුප්පතීති අථ අයොමයාදිනා සල්ලෙන විද්ධො විය පිළියති.

775. තතියගාථාය සඬබ්බෙපත්ථො – යො පන ඉමෙ කාමෙ තත්ථ ඡන්දරාගවික්ඛම්හනෙන වා සමුච්ඡෙදෙන වා අත්තනො පාදෙන සප්පස්ස සිරං ඉව පරිච්ඡෙති. සො භික්ඛු සබ්බං ලොකං විසරිත්වා ධීතත්තා ලොකෙ විසත්තිකාසඬබ්බානං තණ්හං සතො හුත්වා සමතිවත්තතීති.

776-8. තතො පරාසං තිස්සන්තං ගාථානං අයං සඬබ්බෙපත්ථො – යො එතං සාලික්ඛේත්තාදිං ඛේත්තං වා සරවත්ථාදිං වත්ථුං වා කභාපණසඬබ්බානං භිරඤ්ඤං වා ගොඤ්ඤාතො ගවාස්සං වා ඉත්ථිසඤ්ඤාකා ථියො වා ඤාතිබන්ධවාදි බන්ධු වා අඤ්ඤෙ වා මනාපියරුපාදි පුටු කාමෙ අනුගිජ්ඣති, තං පුග්ගලං අබලසඬබ්බානා කිලෙසා බලියන්ති සහන්ති මද්දන්ති, සද්ධාබලාදිවිරහෙන වා අබලං තං පුග්ගලං අබලා කිලෙසා බලියන්ති, අබලත්තා බලියන්තිති අත්ථො. අථ තං කාමගිද්ධං කාමෙ රක්ඛන්තං පරියෙසන්තඤ්ච සීභාදයො ව පාකට්ඨප්පස්සා කායදුච්චරිතාදයො ව අපාකට්ඨප්පස්සා මද්දන්ති, තතො අපාකට්ඨප්පස්සයෙහි අභිභූතං තං පුග්ගලං ජාතිආදිදුක්ඛං භින්නං නාවං උදකං විය අත්ථෙති. තස්මා කායගතාසනිආදිභාවනාය ඡන්තු සදා සතො හුත්වා වික්ඛම්හනසමුච්ඡෙදවසෙන රුපාදිසු වත්ථුකාමෙසු සබ්බප්පකාරම්පි කිලෙසකාමං පරිච්ඡෙන්නො කාමානි පරිච්ඡෙය. එවං තෙ කාමෙ පහාය තප්පහානකරමග්ගෙනෙව චතුබ්බධම්පි තරෙ ඔසං තරෙය්‍ය තරිතුං සක්කුණෙය්‍ය.

තනො යථා පුරිසො උදකගරුකං නාවං සිඤ්චිත්වා ලහුකාය නාවාය අප්පකසිරෙනෙව පාරගු භවෙය්‍යා, පාරං ගච්ඡෙය්‍යා, එවමෙව අත්තභාවනාවං කිලෙසුදකගරුකං සිඤ්චිත්වා ලහුකෙන අත්තභාවෙන පාරගු භවෙය්‍යා, සබ්බධම්මපාරං නිබ්බානං ගතො භවෙය්‍යා, අරහත්තප්පත්තියා ගච්ඡෙය්‍යා ව, අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාතිති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො ව බ්‍රාහ්මණී ව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසුති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කාමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ගුහට්ඨකසුත්තවණ්ණනා

779. සත්තො ගුහායන්ති ගුහට්ඨකසුත්තං. කා උප්පත්ති? භගවති කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ ආයස්මා පිණ්ඩොලභාරද්වාපො කොසම්බියං ගංඛගානිරෙ ආවට්ටකං නාම උතෙනස්ස උය්‍යානං, තත්ථ අගමාසි සීතලෙ පදෙසෙ දිවාචිහාරං නිසීදිතුකාමො. අඤ්ඤාදාපි වායං ගච්ඡතෙව තත්ථ පුබ්බාසෙවනෙන යථා ගච්ඡිතත්තේරො තාවතිංසභවනන්ති චුත්තනයමෙතං වඩ්ඪිසසුත්තවණ්ණනායං. සො තත්ථ ගඛගානිරෙ සීතලෙ රුක්ඛමුලෙ සමාපත්තිං අප්පෙත්වා දිවාචිහාරං නිසීදි. රාජාපි බො උතෙනො තං දිවසංයෙව උය්‍යානකීළිකං ගන්ත්වා බහුදෙව දිවසභාගං නච්චගිතාදිහි උය්‍යානෙ කීළිත්වා පානමදමත්තො එකිස්සා ඉත්ථියා අඬකෙ සිසං කත්වා සයි. සෙසිත්ථියො “සුත්තො රාජා”ති උට්ඨන්ත්වා උය්‍යානෙ පුප්ඵළාදිති ගණ්හන්තියො ථෙරං දිස්වා හිරොත්තප්පං උපට්ඨාපෙත්වා “මා සද්දං අකත්ථා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං නිවාරෙත්වා අප්පසද්දා උපසඩ්ධම්මත්වා වන්දිත්වා ථෙරං සම්පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු. ථෙරො සමාපත්තිතො චුට්ඨාය තාසං ධම්මං දෙසෙසි, තා තුට්ඨා “සාධු සාධු”ති වත්වා සුණන්ති.

රඤ්ඤො සිසං අඬකෙනාදාය නිසින්තිත්ථි “ඉමා මං ඔභාය කීළන්ති”ති තාසු ඉස්සාපකතා උරුං වාලෙත්වා රාජානං පබොධෙසි. රාජා පටිබුජ්ඣත්වා ඉත්ථාගාරං අපස්සන්තො “කුහිං ඉමා වසලියො”ති ආහ. සා ආහ – “තුම්හෙසු අබ්‍රුකතා ‘සමණං රමයිස්සාමා’ති ගතා”ති. සො කුද්ධො ථෙරාහිමුබො අගමාසි. තා ඉත්ථියො රාජානං දිස්වා එකච්චා උට්ඨන්තිංසු, එකච්චා “මහාරාජ, පබ්බජිතස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුණාමා”ති න උට්ඨන්තිංසු. සො තෙන හියොසොමත්තාය කුද්ධො ථෙරං අවන්දිත්වා “කිමත්ථං ආගතොසි”ති ආහ. “විවෙකත්ථං මහාරාජා”ති. සො “විවෙකත්ථාය ආගතා එවං ඉත්ථාගාරපරිවුතා නිසීදන්ති”ති වත්වා “තච විවෙකං කපෙහි”ති ආහ. ථෙරො විසාරදොපි විවෙකකථාය “නායං අඤ්ඤාතුකාමො පුච්ඡති”ති තුණ්හි අහොසි. රාජා “සචෙ න කපෙසි, තම්බකිපිල්ලිකෙහි තං බාදාපෙස්සාමි”ති අඤ්ඤතරස්මිං අසොකරුක්ඛෙ තම්බකිපිල්ලිකපුටං ගණ්හන්තො අත්තනොව උපරි විකිරි. සො සරිරං පුඤ්ඡිත්වා අඤ්ඤං පුටං ගහෙත්වා ථෙරාහිමුබො අගමාසි. ථෙරො “සවායං රාජා මයි අපරප්ඤ්ඤාය, අපායාහිමුබො භවෙය්‍යා”ති තං අනුකම්පමානො ඉද්ධියා ආකාසං අබ්‍රහ්මන්ති ගතො.

තනො ඉත්ථියො ආහංසු – “මහාරාජ, අඤ්ඤෙ රාජානො ඊදිසං පබ්බජිතං දිස්වා පුප්ඵගන්ධාදිහි පුප්පන්ති, ත්වං තම්බකිපිල්ලිකපුටෙන ආසාදෙතුං ආරද්ධො අහොසි, කුලවංසං නාසෙතුං උට්ඨිතො”ති. සො අත්තනො දොසං ඤත්වා තුණ්හි හුත්වා උය්‍යානපාලං පුච්ඡි – “අඤ්ඤමපි දිවසං ථෙරො ඉධාගච්ඡති”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. තෙන හි යදා ආගච්ඡති, තදා මෙ ආරොවෙය්‍යාසීති. සො එකදිවසං ථෙරෙ ආගතෙ ආරොවෙසි. රාජාපි ථෙරං උපසඩ්ධම්මත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා පාණෙහි සරණං ගතො අහොසි. තම්බකිපිල්ලිකපුටෙන ආසාදිතදිවසෙ පන ථෙරො ආකාසෙනාගන්ත්වා පුන පට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා භගවතො ගන්ධකුටියං උම්මුජ්ජි. භගවාපි බො දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සීහසෙය්‍යං කප්පයමානො ථෙරං දිස්වා “කිං, භාරද්වාජ, අකාලෙ ආගතොසි”ති ආහ. ථෙරො “ආම භගවා”ති වත්වා සබ්බං තං පවත්තිං ආරොවෙසි. තං සුත්වා භගවා “කිං කරස්සති තස්ස විවෙකකථා කාමගුණගිද්ධස්සා”ති වත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන නිපන්තො එව ථෙරස්ස ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ සත්තොති ලග්ගො. ගුහායන්ති කායෙ. කායො හි රාගාදීනං වාළානං වසනොකාසනො “ගුහා”ති වුවච්ඡි. බහුනාහිජන්තොති බහුනා රාගාදිකිලෙසජාලෙන අහිච්ඡන්තො. එතෙන අප්ඤ්ඤාත්තඛන්ධනං චුත්තං. තිට්ඨන්ති රාගාදිවසෙන තිට්ඨන්තො. නරොති සත්තො. මොහනස්මිං පගාළ්භොති මොහනං වුවච්ඡි කාමගුණා. එත්ථ හි දෙවමනුස්සා මුස්හන්ති, තෙසු අප්ඤ්ඤාගාළ්භො හුත්වා . එතෙන බිහිද්ධාබන්ධනං චුත්තං. දුරෙ විවෙකා හි තථාච්චිධො සොති සො තථාරුපො නරො තිට්ඨාපි කායවිවෙකාදිකා විවෙකා දුරෙ අනාසන්තෙ. කිංකාරණා? කාමා හි ලොකෙ න හි සුප්පභායා, යස්මා ලොකෙ කාමා සුප්පභායා න භොන්තිති චුත්තං භොති.

780. එවං පට්ඨගාථාය “දුරෙ විවෙකා තථාච්චිධො”ති සාධෙත්වා පුන තථාච්චිධානං සත්තානං ධම්මනං ආචිකරොන්තො “ඉච්ඡානිදානා”ති ගාථමාහ. තත්ථ ඉච්ඡානිදානාති තණ්හාහෙතුකා. භවසාතබ්බධාති සුබවෙදනාදිමිහි භවසාතෙ බ්බධා. තෙ දුප්පමුඤ්ඤාති තෙ භවසාතවත්ථුතුතා ධම්මා, තෙ වා තත්ථ බ්බධා ඉච්ඡානිදානා සත්තා දුප්පමොවයා. න හි අඤ්ඤමොක්ඛාති අඤ්ඤෙන ව මොවෙතුං න සක්කොන්ති. කාරණවචනං වා එතං, තෙ සත්තා දුප්පමුඤ්ඤා. කස්මා? යස්මා අඤ්ඤෙන මොවෙතබ්බා න භොන්ති. යදි පන මුඤ්ඤෙය්‍යං, සකෙන ථාමෙන මුඤ්ඤෙය්‍යුන්ති අයමස්ස අත්ථො. පච්ඡා පුරෙ වාපි අපෙක්ඛමානාති අනාගතෙ අතීතෙ වා කාමෙ අපෙක්ඛමානා.

ඉමෙව කාමෙ පුරිමෙව ජප්පත්ති ඉමෙ වා පච්චුප්පත්තෙ කාමෙ පුරිමෙ වා දුට්ඨෙපි අතීතානාගතෙ ඛලවතණ්භාය පත්ථයමානා. ඉමෙසඤ්ච ද්විත්තං පදානං “තෙ දුප්පමුඤ්චා න හි අඤ්ඤමොක්ඛා”ති ඉමිනා සහ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො, ඉතරථා “අපෙක්ඛමානා ජප්පං කිං කරොන්ති කිං වා කතා”ති න පඤ්ඤායෙය්‍යං.

781-2. එවං පයමගාථාය “දුරෙ විවෙකා තථාවිධො”ති සාධෙත්වා දුතියගාථාය ව තථාවිධානං සත්තානං ධම්මතං ආචිකත්වා ඉදානි නෙසං පාපකම්මකරණං ආචිකරොන්තො “කාමෙසු ගිද්ධා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – තෙ සත්තා කාමෙසු පරිභොගතණ්භාය ගිද්ධා පරියෙසනාදිමනුයුත්තත්තා පසුතා සම්මොහමාපන්නත්තා පමුල්භා අවගමනතාය මච්ඡරිතාය බුද්ධාදීනං වචනං අනාදියනතාය ව අවදානියා. කායවිසමාදිමිති විසමෙ නිවිට්ඨා අත්තකාලෙ මරණදුක්ඛුපනිකා “කිංසු භවිස්සාම ඉතො චුතාසෙ”ති පරිදෙවයන්ති. යස්මා එතදෙව, තස්මා හි සික්ඛෙට්ඨං...පෙ.... මාහු ධිරාති. තත්ථ සික්ඛෙට්ඨාති තිස්සො සික්ඛා ආපජ්ජෙය්‍යා. ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ. සෙසමුත්තානමෙව.

783. ඉදානි යෙ තථා න කරොන්ති, තෙසං බ්‍යාසනප්පත්තිං දස්සෙත්තො “පස්සාමි”ති ගාථමාහ. තත්ථ පස්සාමිති මංසවක්ඛුආදීහි පෙක්ඛාමි. ලොකෙති අපායාදිමිති. පරිචන්දමානන්ති ඉතො විතො ව චන්දමානං. පජං ඉමන්ති ඉමං සත්තකායං. තණ්හගතන්ති තණ්හාය ගතං අභිභූතං, නිපාතිතන්ති අධිප්පායො. භවෙසුති කාමභවාදියු. භීතා නරාති භීතකම්මන්තා නරා. මච්චුමුඛෙ ලපන්තිති අත්තකාලෙ සම්පත්තෙ මරණමුඛෙ පරිදෙවන්ති. අවිතතණ්භාසෙති අවිගතතණ්භා. භවාභවෙසුති කාමභවාදියු. අථ වා භවාභවෙසුති භවභවෙසු, පුනප්පුනභවෙසුති චුත්තං හොති.

784. ඉදානි යස්මා අවිතතණ්භා එවං චන්දන්ති ව ලපන්ති ව, තස්මා තණ්හාවිනයෙ සමාදපෙත්තො “මමායිතෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ මමායිතෙති තණ්හාදිට්ඨිමමත්තෙහි “මම”න්ති පරිග්ගහිතෙ වත්ථුස්මිං. පස්සථාති සොනාරෙ ආලපන්තො ආහ. එතම්පිති එතම්පි ආදීනවං. සෙසං පාකට්ඨමෙව.

785. එවමෙත්ථ පයමගාථාය අස්සාදං, තතො පරාහි වතුහි ආදීනවඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදානි සලපායං නිස්සරණං නිස්සරණානිසංසඤ්ච දස්සෙතුං සබ්බාහි වා එතාහි කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසඤ්ච දස්සෙත්වා ඉදානි නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං දස්සෙතුං “උභොසු අත්තෙසු”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ උභොසු අත්තෙසුති එස්සඑස්සසමුදයාදියු ද්වියු පරිච්ඡෙදෙසු. විනෙය්‍යා ඡන්දන්ති ඡන්දරාගං විනෙත්වා. එස්සං පරිඤ්ඤායාති වක්ඛුසම්චස්සාදිඑස්සං, එස්සානුසාරෙන වා තංසම්පයුත්තෙ සබ්බෙහි අරූපධම්මෙ, තෙසං වත්ථුද්වාරාරම්මණවසෙන රූපධම්මෙ වාති සකලම්පි නාමරූපං තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. අනානුගිද්ධොති රූපාදියු සබ්බධම්මෙසු අගිද්ධො. යදත්තගරහි තදකුබ්බමානොති යං අත්තනා ගරහති, තං අකුරුමානො. නලිප්පති දිට්ඨසුතෙසු ධිරොති සො එවරූපො ධිතිසම්පන්නො ධිරො දිට්ඨෙසු ව සුතෙසු ව ධම්මෙසු ද්විත්තං ලෙපානං එකෙනපි ලෙපෙන න ලිප්පති. ආකාසමිව නිරූපලිත්තො අවිචන්තවොදානප්පත්තො හොති.

786. සඤ්ඤං පරිඤ්ඤාති ගාථාය පන අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – න කෙවලඤ්ච එස්සමෙව, අපිව බො පන කාමසඤ්ඤාදිභෙදං සඤ්ඤම්පි, සඤ්ඤානුසාරෙන වා පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව නාමරූපං තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා ඉමාය පටිපදාය වතුබ්බිධම්පි විතරෙය්‍ය ඔසං, තතො සො තිණ්ණොසො තණ්හාදිට්ඨිපරිග්ගහෙසු තණ්හාදිට්ඨිලෙපප්පහානෙන නොපලිත්තො බිණාසවමුති රාගාදිසල්ලානං අබ්බුල්භත්තා අබ්බුල්භසල්ලො සතිවෙපුල්ලප්පත්තියා අප්පමත්තො වරං, පුබ්බභාගෙ වා අප්පමත්තො වරං තෙන අප්පමාදවාරෙන අබ්බුල්භසල්ලො හුත්වා සකපරත්තභවාදිභෙදං නාසිසති ලොකම්මං පරඤ්ච, අඤ්ඤදත්ථු වරිමචිත්තනිරොධා නිරූපාදානො ජාතවෙදොව පරිනිබ්බාතිති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි ධම්මනෙත්තිට්ඨපනමෙව කරොන්තො, න උත්තරිං ඉමාය දෙසනාය මග්ගං වා එලං වා උප්පාදෙසි බිණාසවස්ස දෙසිතත්තාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ගුහට්ඨකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. දුට්ඨවිධකසුත්තවණ්ණනා

787. වදන්ති වෙ දුට්ඨමනාපීති දුට්ඨවිධකසුත්තං. කා උප්පත්ති? ආදිගාථාය තාව උප්පත්ති – මුනිසුත්තනයෙන භගවතො භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ව උප්පන්නලාභසක්කාරං අසභමානා තිත්ථියා සුන්දරිං පරිබ්බාජිකං උය්‍යාපෙසුං. සා කිර ජනපදකල්‍යාණි සෙනවත්ථපරිබ්බාජිකාව අහොසි. සා සුත්තානා සුනිවත්ථා මාලාගන්ධවිලෙපනවිභූසිතා භගවතො ධම්මං සුත්වා සාවත්ථිවාසිනං ජෙනවනතො නික්ඛමනවෙලාය සාවත්ථිතො නික්ඛමිත්වා ජෙනවනාහිමුඛි ගච්ඡති. මනුස්සෙහි ව “කුහිං ගච්ඡසි”ති පුච්ඡිතා “සමණං ගොතමං සාවකෙ වස්ස රමයිතුං ගච්ඡාමි”ති වත්වා ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ විවරිත්වා ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ පිදහිතෙ නගරං පවිසිත්වා පහානෙ පුන ජෙනවනං ගන්ත්වා ගන්ධකුටිසමීපෙ පුප්ථානි විචිනන්ති විය වරති . බුද්ධුපට්ඨානං ආගතෙහි ව මනුස්සෙහි “කිමත්ථං ආගතාසි”ති පුච්ඡිතා යංකිඤ්චිදෙව භණති. එවං අඬ්ඪමාසමත්තෙ විනික්කන්තෙ තිත්ථියා තං ජීවිතා වොරොපෙත්වා පරිබාතටෙ නික්ඛිපිත්වා පහානෙ “සුන්දරිං න පස්සාමා”ති කොලාහලං කත්වා රඤ්ඤො ව ආරොවෙත්වා තෙන

අනුඤ්ඤාතා ජෙතවනං පටිසිත්වා විචින්නා විය තං නික්ඛිත්තට්ඨානා උද්ධරිත්වා මඤ්චකං ආරොපෙත්වා නගරං අභිහරිත්වා උපක්කොසං අකංසු. සබ්බං පාළියං (උදා. 38) ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

හගවා තං දිවසං පටිවුසසමයෙ බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො “තිත්ථියා අජ්ජ අයසං උප්පාදෙස්සන්ති”ති ඤත්වා “තෙසං සද්දහිත්වා මාදියෙ චිත්තං පකොපෙන්වා මහාජනො අපායාහිමුඛො මා අහොසි”ති ගන්ධකුට්ඨාරං පිදහිත්වා අන්තොගන්ධකුටියංයෙව අච්ඡි, න නගරං පිණ්ඩාය පාවිසි. භික්ඛු පන ද්වාරං පිදහිතං දිස්වා පුබ්බසදියමෙව පටිසිංසු. මනුස්සා භික්ඛු දිස්වා නානප්පකාරෙහි අක්කොසිංසු. අථ ආයස්මා ආනන්දො හගවතො තං පටන්ති ආරොචෙත්වා “තිත්ථියෙහි, හන්තෙ, මහාඅයසො උප්පාදිතො, න සක්කා ඉධ වසිතුං, විපුලො ජම්බුදිපො, අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාමා”ති ආහ. තත්ථපි අයසෙ උට්ඨිතෙ කුහිං ගම්ස්සසි ආනන්දාති? “අඤ්ඤං නගරං හගවා”ති. අථ හගවා “ආගමෙහි, ආනන්ද, සත්තාහමෙවායං සද්දො හවිස්සති, සත්තාහව්වයෙන යෙහි අයසො කතො, තෙසංයෙව උපරි පතිස්සති”ති වත්වා ආනන්දත්ථෙරස්ස ධම්මදෙසනත්ථං “වදන්ති වෙ”ති ඉමං ගාමමහාසි.

තත්ථ වදන්තීති හගවන්තං භික්ඛුසඛසඤ්ච උපවදන්ති. දුට්ඨමනාපි එකෙ අපොසි වෙ සච්චමනාති එකච්චෙ දුට්ඨචිත්තා, එකච්චෙ තථසඤ්ඤිතොපි හුත්වා, තිත්ථියා දුට්ඨචිත්තා, යෙ තෙසං වචනං සුත්වා සද්දහිංසු, තෙ සච්චමනාති අධිප්පායො. වාදඤ්ච ජාතන්ති එතං අක්කොසවාදං උප්පන්නං. මුනි නො උපෙතීති අකාරකතාය ව අකුප්පනතාය ව බුද්ධමුනි න උපෙති. තස්මා මුනි නත්ථි බිලො කුහිඤ්චිති තෙන කාරණෙන අයං මුනි රාගාදිබිලෙහි නත්ථි බිලො කුහිඤ්චිති වෙදිතබ්බො.

788. ඉමඤ්ච ගාමං වත්වා හගවා ආනන්දත්ථෙරං පුච්ඡි, “එවං බුංසෙත්වා වම්හෙත්වා වුව්චමානා භික්ඛු, ආනන්ද, කිං වදන්ති”ති. න කිඤ්චි හගවාති. “න, ආනන්ද, ‘අහං සීලවා’ති සබ්බත්ථ තුණ්හි භවිතබ්බං, ලොකෙ හි නාභාසමානං ජානන්ති මිස්සං බාලෙහි පණ්ඩිත”න්ති වත්වා, “භික්ඛු, ආනන්ද, තෙ මනුස්සෙ එවං පටිචොදෙන්තු”ති ධම්මදෙසනත්ථාය “අභුතවාදී නිරයං උපෙති”ති ඉමං ගාමමහාසි. ථෙරො තං උග්ගහෙත්වා භික්ඛු ආහ – “මනුස්සා තුම්හෙහි ඉමාය ගාමාය පටිචොදෙතබ්බා”ති. භික්ඛු තථා අකංසු. පණ්ඩිතමනුස්සා තුණ්හි අහෙසුං. රාජාපි රාජපුරිසෙ සබ්බතො පෙසෙත්වා යෙසං ධුත්තානං ලඤ්ජං දත්වා තිත්ථියා තං මාරාපෙසුං, තෙ ගහෙත්වා නිග්ගස්භ තං පටන්ති ඤත්වා තිත්ථියෙ පරිහාසි. මනුස්සාපි තිත්ථියෙ දිස්වා ලෙඩ්ඛුනා පහරන්ති, පංසුනා ඔකිරන්ති “හගවතො අයසං උප්පාදෙසු”න්ති. ආනන්දත්ථෙරො තං දිස්වා හගවතො ආරොචෙසි, හගවා ථෙරස්ස ඉමං ගාමමහාසි “සකඤ්චි දිට්ඨිං...පෙ.... වදෙය්‍යා”ති.

තස්සත්ථො – යායං දිට්ඨි තිත්ථියජනස්ස “සුත්ථරිං මාරෙත්වා සමණානං සකාපුත්තියානං අවණ්ණං පකාසෙත්වා එතෙනුපායෙන ලද්ධං සක්කාරං සාදිසිස්සාමා”ති, සො තං දිට්ඨිං කථං අතික්කමෙය්‍ය, අථ බො සො අයසො තමෙව තිත්ථියජනං පටිචාගතො තං දිට්ඨිං අච්චෙතුං අසක්කොන්තං. යො වා සස්සතාදිවාදී, සොපි සකං දිට්ඨිං කථං අච්චයෙය්‍ය තෙන දිට්ඨිචන්දෙන අනුනිතො තාය ව දිට්ඨිරුචියා නිව්ච්චො, අපිච බො පන සයං සමත්තාති පකුබ්බමානො අත්තනාව පරිපුණ්ණාති තාති දිට්ඨිගතාති කරොන්තො යථා ජානෙය්‍ය, තථෙව වදෙය්‍යාති.

789. අථ රාජා සත්තාහව්වයෙන තං කුණපං ඡඩ්ඛාපෙන්වා සායන්හසමයං විහාරං ගන්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙන්වා ආහ – “නනු, හන්තෙ, ඊදියෙ අයසෙ උප්පන්නෙ මය්හමිපි ආරොචෙතබ්බං සියා”ති. එවං චුත්තෙ හගවා, “න, මහාරාජ, ‘අහං සීලවා ගුණසම්පන්නො’ති පරෙසං ආරොචෙතුං අරියානං පතිරුප”න්ති වත්වා තස්සා අට්ඨුප්පත්තියං “යො අත්තතො සීලවතානි”ති අවසෙසගාමායො අහාසි.

තත්ථ සීලවතානීති පාතිමොක්ඛාදිනි සීලානි ආරඤ්ඤිකාදිනි ධුතඬගවතානි ව. අනානුපුට්ඨොති අපුච්ඡිතො. පාමාති වදති. අනරියධම්මං කුසලා තමාහු, යො ආතුමානං සයමෙව පාමාති යො එවං අත්තානං සයමෙව වදති, තස්ස තං වාදං “අනරියධම්මො එසො”ති කුසලා එවං කථෙන්නි.

790. සත්තොති රාගාදිකිලෙසවුපසමෙන සත්තො, තථා අභිනිබ්බතත්තො. ඉතිහන්ති සීලෙසු අකත්ථමානොති “අහමස්මි සීලසම්පන්නො”තිආදිනා නයෙන ඉති සීලෙසු අකත්ථමානො, සීලනිමිත්තං අත්තුපනායිකං වාවං අභාසමානොති චුත්තං හොති. තමරියධම්මං කුසලා වදන්තීති තස්ස තං අකත්ථනං “අරියධම්මො එසො”ති බුද්ධාදයො ඛන්ධාදිකුසලා වදන්ති. යස්සුස්සදා නත්ථි කුහිඤ්චි ලොකෙති යස්ස බිණ්ණාසවස්ස රාගාදයො සත්ත උස්සදා කුහිඤ්චි ලොකෙ නත්ථි, තස්ස තං අකත්ථනං “අරියධම්මො එසො”ති එවං කුසලා වදන්තීති සම්බන්ධො.

791. එවං බිණ්ණාසවපටිපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි දිට්ඨිගතිකානං තිත්ථියානං පටිපත්තිං රඤ්ඤො දස්සෙන්තො ආහ – “පකප්පිතා සඬබ්බා”ති. තත්ථ පකප්පිතාති පරිකප්පිතා. සඬබ්බතාති පච්චයාහිසඬබ්බතා. යස්සාති යස්ස කස්සචි දිට්ඨිගතිකස්ස. ධම්මාති දිට්ඨියො. පුරක්ඛතාති පුරතො කතා. සන්තීති සංවිජ්ජන්ති. අච්චදානාති අවොදානා. යදත්තති පස්සති ආනිසංසං, තං නිස්සිතො කුප්පපට්ච්චසන්තින්ති යස්සෙතෙ දිට්ඨිධම්මා පුරක්ඛතා අවොදානා සන්ති, සො එවංචිධො යස්මා අත්තති තස්සා දිට්ඨියා දිට්ඨිධම්මිකඤ්ච සක්කාරාදිං, සම්පරායිකඤ්ච ගතිවිසෙසාදිං ආනිසංසං පස්සති, තස්මා තඤ්ච ආනිසංසං, තඤ්ච කුප්පතාය ව පටිච්චසමුප්පන්නතාය ව සම්මුතිසන්තිතාය ව

කුප්පපට්චවසන්තිසඬ්ඛානං දිට්ඨිං නිස්සිතොව හොති, සො තන්තිස්සිතත්තා අත්තානං වා උක්කංසෙය්‍ය පරෙ වා වම්භෙය්‍ය අභුතෙහිපි ගුණදොසෙහි.

792. එවං නිස්සිතෙන ව දිට්ඨිනිවෙසා...පෙ.... ආදියති ව ධම්මන්ති. තත්ථ දිට්ඨිනිවෙසාති ඉදංසච්චාහිනිවෙසසඬ්ඛාතාති දිට්ඨිනිවෙසනාති. න හි ස්වාතිවත්තාති සුබෙන අතිවත්තිතඛ්ඛා න හොන්ති. ධම්මෙසු නිව්ඡෙය්‍ය සමුත්භතීතන්ති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිධම්මෙසු තං තං සමුත්භතීතං අහිනිවිට්ඨං ධම්මං නිව්ඡිනිත්වා පචත්තත්තා දිට්ඨිනිවෙසා න හි ස්වාතිවත්තාති චුත්තං හොති. තස්මා නරො තෙසු නිව්ඡෙය්‍යෙනෙසු, නිරස්සති ආදියති ව ධම්මන්ති යස්මා න හි ස්වාතිවත්තා , තස්මා නරො තෙසුයෙව දිට්ඨිනිවෙසෙනෙසු අපසිලගොසිලකක්කුරසිලපඤ්චාතපමරුප්පහානඋක්කුට්ඨිකප්පධානකණ්ටකාපස්සයාදිභෙදං සත්ථාරධම්මක්කානගණාදිභෙදඤ්ච තං තං ධම්මං නිරස්සති ව ආදියති ව ජහති ව ගණ්හාති ව වනමක්කටො විය තං තං සාබන්ති චුත්තං හොති. එවං නිරස්සන්තො ව ආදියන්තො ව අනවට්ඨිතචිත්තත්තා අසන්තෙහිපි ගුණදොසෙහි අත්තනො වා පරස්ස වා යසායසං උප්පාදෙය්‍ය.

793. යො පනායං සබ්බදිට්ඨිගතාදිදොසධුනනාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා ධොනො, තස්ස ධොනස්ස හි...පෙ. ... අනුපයො සො. කිං චුත්තං හොති? ධොනධම්මසමන්තාගමා ධොනස්ස ධුනසබ්බපාපස්ස අරහතො කත්ථවි ලොකෙ තෙසු තෙසු භවෙසු පකප්පිකා දිට්ඨි නත්ථී, සො තස්සා දිට්ඨියා අභාවෙන, යාය ව අත්තනා කතං පාපකම්මං පට්චිඡාදෙන්තා තිත්ථියා මායාය මානෙන වා එතං අගතිං ගච්ඡන්ති, තම්පි මායඤ්ච මානඤ්ච පහාය ධොනො රාගාදීනං දොසානං කෙන ගච්ඡෙය්‍ය, දිට්ඨධම්මෙ සම්පරායෙ වා නිරයාදීසු ගතිවිසෙසෙසු කෙන සබ්බං ගච්ඡෙය්‍ය, අනුපයො සො, සො හි තණ්හාදිට්ඨිඋපයානං ද්විත්තං අභාවෙන අනුපයොති.

794. යො පන තෙසං ද්විත්තං භාවෙන උපයො හොති, සො උපයො හි...පෙ.... දිට්ඨිමිධෙව සබ්බන්ති. තත්ථ උපයොති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සිතො. ධම්මෙසු උපෙති වාදන්ති “රත්තො”ති වා “දුට්ඨො”ති වා එවං තෙසු තෙසු ධම්මෙසු උපෙති වාදං. අනුපයං කෙන කථං වදෙය්‍යාති තණ්හාදිට්ඨිපහානෙන අනුපයං බිණාසවං කෙන රාගෙන වා දොසෙන වා කථං “රත්තො”ති වා “දුට්ඨො”ති වා වදෙය්‍ය, එවං අනුපවප්ථො ව සො කිං තිත්ථියා විය කතපට්චිඡාදකො භවිස්සතිති අධිප්පායො. අත්තා නිරත්තා න හි තස්ස අත්ථීති තස්ස හි අත්තදිට්ඨි වා උච්ඡෙදදිට්ඨි වා නත්ථී, ගහණං මුඤ්චනං වාපි අත්තනිරත්තසඤ්ඤිතං නත්ථී. කිංකාරණා නත්ථීති වෙ? අධොසි සො දිට්ඨිමිධෙව සබ්බං, යස්මා සො ඉධෙව අත්තභාවෙ ඤාණවාතෙන සබ්බං දිට්ඨිගතං අධොසි, පජ්ඣි, විනොදෙසිති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. තං සුත්වා රාජා අත්තමනො භගවත්තං අභිවාදෙන්වා පක්කාමීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය දුට්ඨට්ඨකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සුද්ධට්ඨකසුත්තවණ්ණනා

795. පස්සාමි සුද්ධන්ති සුද්ධට්ඨකසුත්තං. කා උප්පන්ති? අතීතෙ කිර කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ බාරාණසිවාසී අඤ්ඤතරො කුටුම්භිකො පඤ්චහි සකට්ඨකෙහි පච්චන්තජනපදං අගමාසි භණ්ඩග්ගහණත්ථං. තත්ථ වනවරකෙන සද්ධිං මිත්තං කත්වා තස්ස පණ්ණාකාරං දත්වා පුච්ඡි – “කච්චි, තෙ සම්ම, වන්දනසාරං දිට්ඨපුබ්බ”න්ති? “ආම සාමී”ති ව චුත්තෙ තෙනෙව සද්ධිං වන්දනවනං පවිසිත්වා සබ්බසකටාති වන්දනසාරස්ස පුරෙත්වා තම්පි වනවරකං “යදා, සම්ම, බාරාණසීං ආගච්ඡසි, තදා වන්දනසාරං ගහෙන්වා ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති වත්වා බාරාණසීංයෙව අගමාසි. අථාපරෙන සමයෙන සොපි වනවරකො වන්දනසාරං ගහෙන්වා තස්ස සරං අගමාසි. සො තං දිස්වා සබ්බං පටිසන්ථාරං කත්වා සායන්භසමයෙ වන්දනසාරං පිසාපෙන්වා සමුග්ගං පුරෙත්වා “ගච්ඡ, සම්ම, ත්භායිත්වා ආගච්ඡා”ති අත්තනො පුරිසෙන සද්ධිං ත්භානතිත්ථං පෙසෙසි. තෙන ව සමයෙන බාරාණසීයං උස්සවො හොති. අථ බාරාණසිවාසීනො පාතොව දානං දත්වා සායං සුද්ධවත්ථනිවත්ථා මාලාගන්ධාදීනි ගහෙන්වා කස්සපස්ස භගවතො මහාවෙනියං වන්දිතුං ගච්ඡන්ති. සො වනවරකො තෙ දිස්වා “මහාජනො කුහිං ගච්ඡති”ති පුච්ඡි. “විහාරං චෙතියවන්දනත්ථායා”ති ව සුත්වා සයම්පි අගමාසි. තත්ථ මනුස්සෙ භරිතාලමනොසිලාදීනි නානප්පකාරෙහි චෙතියෙ පූජං කරොන්තෙ දිස්වා කිඤ්චි චිත්‍රං කාතුං අජානන්තො තං වන්දනං ගහෙන්වා මහාවෙනියෙ සුචණ්ණිට්ඨකානං. උපරි කංසපාතිමත්තං මණ්ඩලං අකාසි. අථ තත්ථ සූරියුග්ගමනවෙලායං සූරියරස්මියො උට්ඨහිංසු. සො තං දිස්වා පසිදි, පත්ථනඤ්ච අකාසි “යත්ථ යත්ථ නිබ්බත්තාමි, ඊදිසා මෙ රස්මියො උරෙ උට්ඨහන්තු”ති. සො කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බන්ති. තස්ස උරෙ රස්මියො උට්ඨහිංසු, වන්දමණ්ඩලං වියස්ස උරමණ්ඩලං විරොචති, “වන්දාහො දෙවපුත්තො”ත්වෙව ව නං සඤ්ජානිංසු.

සො තාය සම්පත්තියා ඡසු දෙවලොකෙසු අනුලොමපට්ලොමනො ඵකං බුද්ධන්තරං ඛෙපෙන්වා අම්භාකං භගවති උප්පන්තෙ සාවත්ථියං බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති, තථෙවස්ස උරෙ වන්දමණ්ඩලසදිසං රස්මිමණ්ඩලං අහොසි. නාමකරණදිවසෙ වස්ස මඬිගලං කත්වා බ්‍රාහ්මණා තං මණ්ඩලං දිස්වා “ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණො අයං කුමාරො”ති විමිහිතා “වන්දාහො” ත්වෙව නාමං අකංසු. තං වයප්පත්තං බ්‍රාහ්මණා ගහෙන්වා අලඬකරිත්වා රත්තකඤ්චුකං

පාරුපාපෙන්වා රටේ ආරොපෙන්වා “මහාබ්‍රහ්මා අය” න්‍යායි පූජෙන්වා “යො වන්දාහං පස්සති, සො යසධනාදීනි ලහති, සම්පරායක්ඛෙව සග්ගං ගච්ඡති” නි උග්ගෙසෙන්නා ගාමනිගමරාජධානීසු ආභිෂේධන්ති. ගතගතට්ඨානෙ මනුස්සා “එස කිර හො වන්දාහො නාම, යො එතං පස්සති, සො යසධනසග්ගාදීනි ලහති” නි උපරුපරි ආගච්ඡන්ති, සකලජම්බුදීපො වලි. බ්‍රාහ්මණා තුව්ඡනත්ථකානං ආගතානං න දස්සෙන්නි, සතං වා සහස්සං වා ගහෙත්වා ආගතානමෙව දස්සෙන්නි. එවං වන්දාහං ගහෙත්වා අනුවචරන්තා බ්‍රාහ්මණා කමෙන සාවත්ථී අනුප්පන්නා.

තෙන ව සමයෙන භගවා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථී ආගන්ත්වා සාවත්ථීයං විහරති ජෙනවනෙ බහුජනහිතාය ධම්මං දෙසෙන්නො. අප් වන්දාහො සාවත්ථී පත්වා සමුද්දපක්ඛන්තකුන්තදී විය අපාකටො අහොසි, වන්දාහොති භණන්තොපි නත්ථී. සො සායන්හසමයෙ මහාජනකායං මාලාගන්ධාදීනි ආදාය ජෙනවනාහිමුඛං ගච්ඡන්තං දිස්වා “කුභිං ගච්ඡං” නි පුච්ඡී. “බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො, සො බහුජනහිතාය ධම්මං දෙසෙති, තං සොතුං ජෙනවනං ගච්ඡාමා” නි ව තෙසං වචනං සුත්වා සොපි බ්‍රාහ්මණගණපරිවුතො තත්ථෙව අගමාසි. භගවා ව තස්මිං සමයෙ ධම්මසහායං වරබුද්ධාසනෙ නිසින්තොව හොති. වන්දාහො භගවන්තං උපසඬකම්ම මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං නිසිදි, තාවදෙව වස්ස සො ආලොකො අන්තරහිතො. බුද්ධාලොකස්ස හි සම්පෙ අසිතිහත්ථබ්‍රහ්මන්තරෙ අඤ්ඤො ආලොකො නාහිහොති. සො “ආලොකො මෙ නට්ඨො” නි නිසිදිත්වා උට්ඨාසි, උට්ඨතිත්වා ව ගන්තුමාරද්ධො. අප් නං අඤ්ඤතරො පුරිසො ආහ – “කිං හො වන්දාහ, සමණස්ස ගොතමස්ස හිතො ගච්ඡසී” නි. නාහං හිතො ගච්ඡාමි, අපිව මෙ ඉමස්ස තෙජෙන ආලොකො න සම්පජ්ජතිති පුනදෙව භගවතො පුරතො නිසිදිත්වා පාදතලා පට්ඨාය යාව කෙසග්ගා රුපරංසිලක්ඛණාදිසම්පන්නිං දිස්වා “මහෙසක්ඛො සමණො ගොතමො, මම උරෙ අප්පමන්තකො ආලොකො උට්ඨිතො, තාවතකෙනාපි මං ගහෙත්වා බ්‍රාහ්මණා සකලජම්බුදීපං විවරන්ති. එවං වරලක්ඛණසම්පන්නිසමන්තාගතස්ස සමණස්ස ගොතමස්ස තෙව මානො උප්පන්නො, අද්ධා අයං අනොමගුණසමන්තාගතො භවිස්සති සත්ථා දෙවමනුස්සාන” නි අතිවිය පසන්තචිත්තො භගවන්තං වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. භගවා අඤ්ඤතරං ථෙරං ආණාපෙසි – “පබ්බාපෙහි න” නි. සො තං පබ්බාපෙත්වා තවපඤ්චකම්මට්ඨානං ආචික්ඛි. සො විපස්සනං ආරභිත්වා න විරෙතෙව අරහත්තං පත්වා “වන්දාහත්ථෙරො” නි විස්සුතො අහොසි. තං ආරබ්භ හික්ඛු කප්පං සමුට්ඨාපෙසුං “කිං නු ඛො, ආවුසො, යෙ වන්දාහං අද්දසංසු. තෙ යසං වා ධනං වා ලභිංසු, සග්ගං වා ගච්ඡිංසු, විසුද්ධිං වා පාපුණ්ණිං තෙන චක්ඛුද්ධාරිකරුපදස්සෙනා” නි. භගවා තස්සං අට්ඨප්පන්නියං ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ පඨමගාථාය තාවත්ථො – න, හික්ඛවෙ, එවරුපෙන දස්සෙනෙ සුද්ධි හොති. අපිව ඛො කිලෙසමලිනත්තා අසුද්ධං, කිලෙසරොගානං අවිගමා සරොගමෙව වන්දාහං බ්‍රාහ්මණං අඤ්ඤං වා එවරුපං දිස්වා දිට්ඨිගතිකො බාලො අභිජානාති “පස්සාමි සුද්ධං පරමං අරොගං, තෙන ව දිට්ඨිසඬ්ඛානෙන දස්සෙනෙ සංසුද්ධි නරස්ස හොති” නි, සො එවං අභිජානන්තො තං දස්සනං “පරම” නි කුත්වා තස්මිං දස්සෙනෙ සුද්ධානුපස්සි සමානො තං දස්සනං “මග්ගඤ්ඤාණ” නි පච්චෙති. තං පන මග්ගඤ්ඤාණං න හොති. තෙනාහ – “දිට්ඨොන වෙ සුද්ධි” නි දුතියගාථං.

796. තස්සත්ථො – තෙන රුපදස්සනසඬ්ඛානෙන දිට්ඨොන යදි කිලෙසසුද්ධි නරස්ස හොති. තෙන වා ඤාණෙන සො යදි ජාතිආදිදුක්ඛං පජ්ඣාති. එවං සන්තෙ අරියමග්ගෙනො අඤ්ඤෙන අසුද්ධිමග්ගෙනෙව සො සුප්ඤ්ඤිති, රාගාදීනි උපධිනි සලපධිකො එව සමානො සුප්ඤ්ඤිති ආපන්නං හොති, න ව එවංවිධො සුප්ඤ්ඤිති. තස්මා දිට්ඨි හි නං පාව තථා වදානං, සා නං දිට්ඨියෙව “මිච්ඡාදිට්ඨිකො අය” නි කපෙති දිට්ඨිඅනුරුපං “සස්සතො ලොකො” නි ආදිනා නයෙන තථා තථා වදන්ති.

797. න බ්‍රාහ්මණොති තතියගාථා. තස්සත්ථො – යො පන බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො හොති, සො මග්ගෙන අධිගතාසවක්ඛයො ඛිණාසවබ්‍රාහ්මණො අරියමග්ගඤ්ඤාණෙනො අඤ්ඤෙන අභිමඬිගලසම්මතරුපසඬ්ඛානෙ දිට්ඨො තථාවිධසද්දසඬ්ඛානෙ සුතෙ අවිතික්කමසඬ්ඛානෙ සීලෙ හත්ථිවතාදිහෙදෙ වතෙ පට්ඨිආදිහෙදෙ මුතෙ ව උප්පන්නෙනා මිච්ඡාඤ්ඤාණෙන සුද්ධිං න ආහ. සෙසමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස වණ්ණහණනත්ථං චුත්තං. සො හි තෙධාතුකපුඤ්ඤෙ සබ්බස්මිඤ්ච පාපෙ අනුපලිත්තො, තස්ස පහිනත්තා අත්තදිට්ඨියා යස්ස කස්සවි වා ගහණස්ස පහිනත්තා අත්තඤ්ජහො, පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදීනං අකරණෙනො නයිධ පකුබ්බමානොති චුච්චති. තස්මා නං එවං පසංසන්තො ආහ. සබ්බස්සෙව වස්ස පුරිමපාදෙන සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො – පුඤ්ඤෙ ව පාපෙ ව අනුපලිත්තො, අත්තඤ්ජහො නයිධ පකුබ්බමානො, න බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤෙනො සුද්ධිමාහාති.

798. එවං න බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤෙනො සුද්ධිමාහාති වත්වා ඉදානි යෙ දිට්ඨිගතිකා අඤ්ඤෙනො සුද්ධිං බ්‍රුවන්ති, තෙසං තස්සා දිට්ඨියා අනිබ්බාහකභාවං දස්සෙන්නො “පුරිමං පභායා” නි ගාථමාහ. තස්සත්ථො – තෙ හි අඤ්ඤෙනො සුද්ධිවාදා සමානාපි යස්සා දිට්ඨියා අප්පහිනත්තා ගහණමුඤ්චනං හොති. තාය පුරිමං සත්ථාරාදිං පභාය අපරං නිස්සිතා එඡාසඬ්ඛානාය තණ්හාය අනුගතා අභිභූතා රාගාදිහෙදං න තරන්ති සඬ්ඛං, තඤ්ච අතරන්තා තං තං ධම්මං උග්ගණ්හන්ති ව නිරස්සජන්ති ව මක්කටොව සාබන්ති.

799. පඤ්චමගාථාය සම්බන්ධො – යො ව සො “දිට්ඨි හි නං පාව තථා වදාන” නි චුත්තො, සො සයං සමාදායාති. තත්ථ සයන්ති සාමං. සමාදායාති ගහෙත්වා. වතානිති හත්ථිවතාදීනි. උච්චාවචන්ති අපරාපරං හිතපණ්ණං.

වා සත්ථාරතො සත්ථාරාදිං. සඤ්ඤසත්තොති කාමසඤ්ඤාදීසු ලග්ගො. විද්වා ව වෙදෙහි සමෙව්ව ධම්මන්ති පරමත්ථවිද්වා ව අරහා චතුහි මග්ගඤ්ඤාවෙදෙහි චතුසච්චධම්මං අභිසමෙච්චාති. සෙසං පාකට්මෙව.

800. ස සබ්බධම්මෙසු විසෙතිභූතො, යං කිඤ්චි දිට්ඨං ව සුතං මුතං වාති සොභුරිපඤ්ඤො ඛිණාසවො යං කිඤ්චි දිට්ඨං වා සුතං වා මුතං වා තෙසු සබ්බධම්මෙසු මාරසෙනං විනාසෙන්වා ධීනභාවෙන විසෙතිභූතො. තමෙවදස්සින්ති තං එවං විසුද්ධදස්සිං. විවටං වරන්තන්ති තණ්හච්ඡදනාදිවිගමෙන විවටං හුන්වා වරන්තං. කෙනිධ ලොකස්මිං විකප්පයෙය්‍යාති කෙන ඉධ ලොකෙ තණ්හාකප්පෙන වා දිට්ඨිකප්පෙන වා කොචි විකප්පෙය්‍ය, තෙසං වා පභිනන්තා රාගාදිනා පුබ්බෙ චුත්තෙනාති.

801. න කප්පයන්තිති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ව – කිඤ්ච භියෙය්‍යා? තෙ හි තාදිසා සත්තො ද්වින්තං කප්පානං පුරෙක්ඛාරානඤ්ච කෙනචි න කප්පයන්ති න පුරෙක්ඛරොන්ති, පරමත්ථඅච්චන්තසුද්ධිඅධිගතත්තං අනච්චන්තසුද්ධියෙව අකිරියසස්සතදිට්ඨිං අච්චන්ත සුද්ධිති න තෙ වදන්ති. ආදානගන්ථං ගථිතං විසප්පාති චතුබ්බධම්මි රූපාදිනං ආදායකත්තං ආදානගන්ථං අත්තනො චිත්තසන්තානො ගථිතං බද්ධං අරියමග්ගසත්ථෙතං විසප්ප ඡින්දිත්වා. සෙසං පාකට්මෙව.

802. සීමාතිගොති ගාථා එකපුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය චුත්තා. පුබ්බසදිසො එව පනස්සා සම්බන්ධො, සො එවං අත්ථවණ්ණනාය සද්ධිං වෙදිතබ්බො – කිඤ්ච භියෙය්‍යා සො ඊදිසො භුරිපඤ්ඤො චතුන්තං කිලෙසසීමානං අතිත්තං සීමාතිගො බාහිතපාපත්තා ව බ්‍රාහ්මණො, ඉත්ථම්භුතස්ස ව තස්ස නත්ථි පරචිත්තපුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙහි ඤත්වා වා මංසවක්ඛුදිබ්බවක්ඛුහි දිස්වා වා කිඤ්චි සමුග්ගහිතං, අභිනිවිට්ඨන්ති චුත්තං හොති. සො ව කාමරාගාභාවතො න රාගරාගී, රූපාරූපරාගාභාවතො න වීරාගරත්තො . යතො එවංවිධස්ස “ඉදං පර”න්ති කිඤ්චි ඉධ උග්ගහිතං නත්ථිති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සුද්ධට්ඨකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පරමට්ඨකසුත්තවණ්ණනා

803. පරමන්ති දිට්ඨිසුති පරමට්ඨකසුත්තං. කා උප්පත්ති? හගවති කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ නානාතිත්ථියා සන්තිපතිත්වා අත්තනො අත්තනො දිට්ඨිං දිපෙන්තා “ඉදං පරමං, ඉදං පරම”න්ති කලහං කත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා සම්බහුලෙ ජච්චන්ධෙ සන්තිපානාපෙන්වා “ඉමෙසං හත්ථිං දස්සෙමා”ති ආණාපෙසි. රාජපුරිසා අන්ධෙ සන්තිපානාපෙන්වා හත්ථිං පුරතො සයාපෙන්වා “පස්සමා”ති ආහංසු. තෙ හත්ථිස්ස එකමෙකං අධිගං පරාමසිංසු. තතො රඤ්ඤො “කිදිසො, හණෙ, හත්ථි”ති පුට්ඨො යො සොණ්ඩං පරාමසි, සො “සෙය්‍යාපාපි, මහාරාජ, නඬගලියා”ති හණි. යෙ දන්තාදිති පරාමසිංසු, තෙ ඉතරං “මා හො රඤ්ඤො පුරතො මුසා හණි”ති පරිභාසිත්වා “සෙය්‍යාපාපි, මහාරාජ, හිත්තිබ්බලො”තිආදිති ආහංසු. රාජා තං සබ්බං සුත්වා “ඊදිසො තුම්භාකං සමයො”ති තිත්ථියෙ උයොපෙසි. අඤ්ඤතරො පිණ්ඩවාරිකො තං පචන්ති ඤත්වා හගවතො ආරොවෙසි. හගවා තස්සං අට්ඨප්පත්තියං හික්ඛු ආමන්තෙන්වා “යමා, හික්ඛවෙ, ජච්චන්ධා හත්ථිං අජානන්තා තං තං අධිගං පරාමසිත්වා විවදිංසු, එවං තිත්ථියා විමොක්ඛන්තිකධම්මං අජානන්තා තං තං දිට්ඨිං පරාමසිත්වා විවදන්ති”ති චත්වා ධම්මදෙසනත්ථං ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ පරමන්ති දිට්ඨිසු පරිබ්බසානොති “ඉදං පරම”න්ති ගහෙන්වා සකාය සකාය දිට්ඨියා වසමානො. යදුත්තරි කුරුතෙති යං අත්තනො සත්ථාරාදිං සෙට්ඨං කරොති. භීනාති අඤ්ඤෙ තතො සබ්බමාහාති තං අත්තනො සත්ථාරාදිං යපෙන්වා තතො අඤ්ඤෙ සබ්බෙ “භීනා ඉමෙ”ති ආහ. තස්මා විවාදානි අච්චිවත්තොති තෙන කාරණෙන සො දිට්ඨිකලභෙ අච්චිවත්තොව හොති.

804. දුතියගාථාය අත්ථො – එවං අච්චිවත්තො ව යං දිට්ඨියෙ සුතෙ සිලවතෙ මුතෙති එතෙසු වත්ථුසු උප්පන්තදිට්ඨිසඬ්ඛානෙ අත්තනි පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරං ආනිසංසං පස්සති. තදෙව සො තත්ථ සකාය දිට්ඨියා ආනිසංසං “ඉදං සෙට්ඨ”න්ති අභිනිවිසිත්වා අඤ්ඤං සබ්බං පරසත්ථාරාදිකං නිභීනතො පස්සති.

805. තතියගාථාය අත්ථො – එවං පස්සතො වස්ස යං අත්තනො සත්ථාරාදිං නිස්සිතො අඤ්ඤං පරසත්ථාරාදිං භීතං පස්සති තං පන දස්සනං ගන්ථමෙව කුසලා වදන්ති, බන්ධනන්ති චුත්තං හොති . යස්මා එතදෙව, තස්මා හි දිට්ඨියං සුතං මුතං වා සිලබ්බතං හික්ඛු න නිස්සයෙය්‍ය, නාහිතිවෙසෙය්‍යාති චුත්තං හොති.

806. චතුත්ථගාථාය අත්ථො – න කෙවලං දිට්ඨසුතාදිං න නිස්සයෙය්‍ය, අපිච්ච බො පන අසඤ්ජානං උපරුපරි දිට්ඨිමිච්ච ලොකස්මිං න කප්පයෙය්‍ය, න ජනෙය්‍යාති චුත්තං හොති. කිදිසං? ඤාණෙන වා සිලවතෙන වාපි, සමාපත්තිඤ්ඤාණාදිනා ඤාණෙන වා සිලවතෙන වා යා කප්පියති, එතං දිට්ඨිං න කප්පෙය්‍ය. න කෙවලඤ්ච දිට්ඨිං න

කප්පයෙයා, අපිව බො පන මානෙන්නි ජාතිආදිහි වත්ථුහි සමොති අත්තානමනුපනෙයා, හීනො න මඤ්ඤෙට්ඨිසෙසි වාසීති.

807. පඤ්චමගාථාය අත්ථො – එවඤ්ඤි දිට්ඨිං අකප්පෙන්තො අමඤ්ඤමානො ච අත්තං පහාය අනුපාදියානො ඉධ වා යං පුබ්බෙ ගහිතං, තං පහාය අපරං අග්ගණ්හන්තො තස්මිම්පි චුත්තප්පකාරෙ ඤාණෙ දුට්ඨං නිස්සයං නො කරොති. අකරොන්තො ච ස වෙ වියත්තෙසු නානාදිට්ඨිවසෙන භින්නෙසු සත්තෙසු න වග්ගසාරී ඡන්දාදිවසෙන අගච්ඡනධම්මො හුත්වා ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිසු කිඤ්චිපි දිට්ඨිං න පච්චෙති, න පච්චාගච්ඡති චුත්තං හොති.

808-10. ඉදානි යො සො ඉමාය ගාථාය චුත්තො ඛිණ්ණසවො, තස්ස වණ්ණහණනත්ථං “යස්සුභයන්තෙ”තිආදිකා තිස්සො ගාථායො ආහ. තත්ථ උභයන්තෙති පුබ්බෙ චුත්තඵස්සාදිහෙදෙ. පණ්ඩිති තණ්හා. භවාභවායාති පුනප්පුනභවාය. ඉධ වා හුරං වාති සකත්තභවාදිහෙදෙ ඉධ වා පරත්තභවාදිහෙදෙ පරත්ථ වා. දිට්ඨෙ වාති දිට්ඨසුද්ධියා වා. එස නයො සුතාදිසු. සඤ්ඤාති සඤ්ඤාසමුට්ඨාපිකා දිට්ඨි. ධම්මාපි තෙසං න පට්ච්ඡිකාසෙති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතධම්මාපි තෙසං “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති එවං න පට්ච්ඡිකා. පාරඬගතො න පච්චෙති තාදීති නිබ්බානපාරං ගතො තෙන තෙන මග්ගෙන පහිනෙ කිලෙසෙ පුන නාගච්ඡති, පඤ්චහි ච ආකාරෙහි තාදී හොතිති. සෙසං පාකට්ඨෙවාවාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පරමට්ඨකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

6. ජරාසුත්තවණ්ණනා

811. අප්පං වත ජීවිතන්ති ජරාසුත්තං. කා උප්පත්ති? එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං වස්සං වසිත්වා යාති තාති බුද්ධානං සරිරාරොග්ගසම්පාදනං අනුප්පන්නසික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං වෙනෙයාදමනං තථාරූපාය අට්ඨප්පත්තියා ජාතකාදිකථන්තිආදීති ජනපදවාරිකානිමිත්තානි, තාති සමචෙක්ඛිත්වා ජනපදවාරිකං පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො සායං සාකෙතං අනුප්පන්නො අඤ්ජනවනං පාවිසි. සාකෙතවාසිනො සුත්වා “අකාලො ඉදානි භගවන්තං දස්සනායා”ති විභාතාය රත්තියා මාලාගන්ධාදීති ගහෙත්වා භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා පූජනවන්දනසම්මොදනාදීති කත්වා පරිවාරෙත්වා අට්ඨංසු යාව භගවතො ගාමප්පවෙසනවෙලා, අථ භගවා භික්ඛුසඬ්ඨිපරිවුතො පිණ්ඩාය පාවිසි. තං අඤ්ඤතරො සාකෙතකො බ්‍රාහ්මණමහාසාලො නගරා නික්ඛන්තො නගරද්වාරෙ අද්දස. දිස්වා පුත්තසිනෙහං උප්පාදෙත්වා “විරදිට්ඨෙය්සි, පුත්ත, මයා”ති පරිදෙවයමානො අභිමුඛො අගමාසි. භගවා භික්ඛු සඤ්ඤාපෙසි – “අයං, භික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණො යං ඉච්ඡති, තං කරොතු, න වාරෙතබ්බො”ති.

බ්‍රාහ්මණොපි වච්ඡගිද්ධිනීව ගාවී ආගන්ත්වා භගවතො කායං පුරතො ච පච්ඡතො ච දක්ඛිණතො ච වාමතො වාති සමන්තා ආලිඬිහි “විරදිට්ඨෙය්සි, පුත්ත, වීරං විනා අහොසී”ති භණන්තො. යදි පන සො තථා කාතුං න ලභෙය්ස, හදයං එාලෙත්වා මරෙය්ස. සො භගවන්තං අවොච – “භගවා තුම්හෙහි සද්ධිං ආගතභික්ඛුනං අභමෙව භික්ඛං දාතුං සමන්තො, මමෙව අනුග්ගහං කරොමා”ති. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන. බ්‍රාහ්මණො භගවතො පත්තං ගහෙත්වා පුරතො ගච්ඡන්තො බ්‍රාහ්මණියා පෙසෙසි – “පුත්තො මෙ ආගතො, ආසනං පඤ්ඤාපෙතබ්බ”න්ති. සා තථා කත්වා ආගමනං පස්සන්ති ධීතා භගවන්තං අන්තරවිට්ඨියෙව දිස්වා පුත්තසිනෙහං උප්පාදෙත්වා “විරදිට්ඨෙය්සි, පුත්ත, මයා”ති පාදෙසු ගහෙත්වා රොදිත්වා සරං අතිනෙත්වා සක්කච්චං හොපෙසි. භුත්තාවිනො බ්‍රාහ්මණො පත්තං අපනාමෙසි. භගවා තෙසං සප්පායං විදිත්වා ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ උභොපි සොනාපන්නා අහෙසුං. අථ භගවන්තං යාවිංසු – “යාව, භන්තෙ, භගවා ඉමං නගරං උපනිස්සාය විහරති, අමිභාකංයෙව සරෙ භික්ඛා ගහෙතබ්බා”ති. භගවා “න බුද්ධා එවං එකං නිබ්බද්ධිට්ඨානංයෙව ගච්ඡන්ති”ති පටික්ඛිපි. තෙ ආහංසු – “තෙන හි, භන්තෙ, භික්ඛුසඬ්ඨිසෙන සද්ධිං පිණ්ඩාය වරිත්වාපි තුම්හෙ ඉධෙව භත්තකිච්චං කත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා විහාරං ගච්ඡමා”ති. භගවා තෙසං අනුග්ගහත්ථාය තථා අකාසි. මනුස්සා බ්‍රාහ්මණඤ්ච බ්‍රාහ්මණඤ්ච “බුද්ධපිතා බුද්ධමාතා”ත්වෙව වොහරිංසු. තම්පි කුලං “බුද්ධකුල”න්ති නාමං ලභි.

ආනන්දත්ථෙරො භගවන්තං පුච්ඡී – “අහං භගවතො මාතාපිතරො ජානාමි, ඉමෙ පන කස්මා වදන්ති ‘අහං බුද්ධමාතා අහං බුද්ධපිතා’”ති. භගවා ආහ – “නිරන්තරං මෙ, ආනන්ද, බ්‍රාහ්මණී ච බ්‍රාහ්මණො ච පඤ්ච ජාතිසත්තානි මාතාපිතරො අහෙසුං, පඤ්ච ජාතිසත්තානි මාතාපිතූනං ජෙට්ඨකා, පඤ්ච ජාතිසත්තානි කතිට්ඨකා. තෙ පුබ්බසිනෙහෙනෙව කථෙන්නී”ති ඉමඤ්ච ගාමමහාසී –

“පුබ්බෙව සන්නිවාසෙන, පච්චුප්පන්නහිනෙන වා;
එවං තං ජායතෙ පෙමං, උප්පලංව යථොදකෙ”ති. (ජා. 1.2.174);

තතො භගවා සාකෙතෙ යථාහිරන්තං විහරිත්වා පුන වාරිකං වරමානො සාවත්ථිමෙව අගමාසි. සොපි බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච භික්ඛු උපසඬ්ඨකමිත්වා පතිරූපං ධම්මදෙසනං සුත්වා සෙසමග්ගෙ පාපුණ්ත්වා අනුපාදිසෙසාය

නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසිංසු. නගරෙ බ්‍රාහ්මණා සන්නිපතිංසු “අමිහාකං ඤාතකෙ සක්කරිස්සාමා”ති. සොනාපන්නසකදාගාමීඅනාගාමීනො උපාසකාපි සන්නිපතිංසු උපාසිකායො ව “අමිහාකං සහධම්මිකෙ සක්කරිස්සාමා”ති. තෙ සබ්බෙපි කම්බලකුටාගාරං ආරොපෙත්වා මාලාගන්ධාදීහි පූජෙන්නා නගරා නික්කාමෙසුං.

භගවාපි තං දිවසං පච්චුසසමයෙ බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො තෙසං පරිනිබ්බානභාවං ඤත්වා “තත්ථ මයි ගතෙ ධම්මදෙසනං සුත්වා බහුජනස්ස ධම්මාභිසමයො භවිස්සති”ති ඤත්වා පත්තචීවරමාදාය සාවත්ථීනො ආගන්ත්වා ආළාහනමෙව පාවිසි. මනුස්සා දිස්වා “මාතාපිතුනං සරිරකිච්චං කාතුකාමො භගවා ආගතො”ති වන්දිත්වා අවිටංසු. නාගරාපි කුටාගාරං පූජෙන්නා ආළාහනං ආනෙත්වා භගවන්තං පූච්ඡංසු – “ගහට්ඨඅරියසාවකා කථං පූජෙතබ්බා”ති. භගවා “යථා අසෙක්කං පූජියන්ති, තථා පූජෙතබ්බා ඉමෙ”ති අධිජපායෙන තෙසං අසෙක්කමුනිභාවං දිපෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“අභිංසකා යෙ මුනයො, නිච්චං කායෙන සංවුතා;
තෙ යන්ති අච්චුතං ධානං, යත්ථ ගන්ත්වා න සොචරෙ”ති. (ධ. ප. 225);

තඤ්ච පරිසං ඔලොකෙන්වා තඤ්ඤානුරූපං ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ අජ්ජං වත ජීවිතං ඉදන්ති “ඉදං වත මනුස්සානං ජීවිතං අජ්ජං පරිත්තං ධීතිපරිත්තතාය සරසපරිත්තතායා”ති සල්ලසුත්තෙපි චුත්තනයමෙතං. ඔරං වස්සසතාපි මියාතීති වස්සසතා ඔරං කලලාදිකාලෙපි මියාති. අතිච්චාති වස්සසතං අතික්කමිත්වා. ජරසාපි මියාතීති ජරායපි මියාති.

812-6. මමාසිතෙති මමාසිතවත්ථුකාරණා. විනාභාවසන්නමෙවිදන්ති සන්නවිනාභාවං විජ්ජමානවිනාභාවමෙව ඉදං, න සක්කා අවිනාභාවෙන භවිතුන්ති චුත්තං හොති. මාමකොති මම උපාසකො භික්ඛු වාති සඬ්ඛං ගතො, බුද්ධාදීනි වා වත්ථුනි මමායමානො. සඬ්ගතන්ති සමාගතං දිට්ඨපුබ්බං වා. පියාසිතන්ති පියං කතං. නාමංයෙවාචසිස්සති අක්කෙයාන්ති සබ්බං රූපාදිධම්මජාතං පභීයති, නාමමත්තමෙව තු අවසිස්සති “බුද්ධරක්ඛිතො, ධම්මරක්ඛිතො”ති එවං සඬ්ඛාතුං කටෙතුං. මුනයොති ඛිණ්ණසවමුනයො. බෙමදස්සිතොති නිබ්බානදස්සිතො.

817. සත්තමගාථා එවං මරණබ්‍රාහ්මණෙ ලොකෙ අනුරූපපටිපත්තිදස්සනත්ථං චුත්තා. තත්ථ පතිලීනවරස්සාති තතො තතො පතිලීනං චිත්තං කත්වා වරන්තස්ස. භික්ඛුනොති කල්‍යාණපුපුප්පජනස්ස සෙක්කස්ස වා. සාමග්ගියමාහු තස්ස තං, යො අත්තානං භවනෙ න දස්සයෙති තස්සෙතං පතිරූපමාහු, යො එවංපටිපන්නො නිරයාදිභෙදෙ භවනෙ අත්තානං න දස්සෙයා. එවඤ්ඤි සො ඉමම්භා මරණා මුච්චෙයාති අධිජපායො.

818-20. ඉදානි යො “අත්තානං භවනෙ න දස්සයෙ”ති එවං ඛිණ්ණසවො විභාවිතො, තස්ස වණ්ණභණ්ණනත්ථං ඉතො පරා තිස්සො ගාථායො ආහ. තත්ථ සබ්බත්ථාති ද්වාදසසු ආයතනෙසු. යදිදං දිට්ඨසුතං මුතෙසු වාති එත්ථ පන යදිදං දිට්ඨසුතං, එත්ථ වා මුතෙසු වා ධම්මෙසු එවං මුති න උපලිම්පතීති එවං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. ධොනො න හි තෙන මඤ්ඤති, යදිදං දිට්ඨසුතං මුතෙසු වාති අනුපි යදිදං දිට්ඨසුත්තං, තෙන වත්ථුනා න මඤ්ඤති, මුතෙසු වා ධම්මෙසු න මඤ්ඤතීති එවමෙව සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. න හි සො රජ්ජති නො විරජ්ජතීති. බාලපුපුප්පජනා විය න රජ්ජති, කල්‍යාණපුපුප්පජනසෙක්කා විය න විරජ්ජති, රාගස්ස පන ඛිණ්ණතා “විරාගො”ත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙවාති. දෙසනාපරියොසානෙ චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ජරාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තවණ්ණනා

821. මෙටුනමනුසුත්තස්සාති තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තං. කා උජ්ජන්ති? භගවති කිර සාවත්ථීයං විහරන්තෙ තිස්සමෙත්තෙයා නාම ද්වෙ සභායා සාවත්ථීං අගමංසු. තෙ සායන්හසමයං මහාජනං ජෙතවනාභිමුඛං ගච්ඡන්තං දිස්වා “කුභිං ගච්ඡථා”ති පූච්ඡංසු. තතො තෙහි “බුද්ධො ලොකෙ උජ්ජන්තො, බහුජනහිතාය ධම්මං දෙසෙති, තං සොතුං ජෙතවනං ගච්ඡාමා”ති චුත්තෙ “මයම්පි සොස්සාමා”ති අගමංසු. තෙ අවඤ්ඤධම්මදෙසකස්ස භගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා පරිසන්නරෙ නිසින්නාව චින්තෙසුං – “න සක්කා අගාරමජ්ඣෙ ධීතෙනායං ධම්මො පරිපුරෙතු”න්ති. අථ පක්කන්තෙ මහාජනෙ භගවන්තං පබ්බජ්ජං යාචිංසු. භගවා “ඉමෙ පබ්බාජෙහි”ති අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආණාපෙසි. සො තෙ පබ්බාජෙත්වා තවපඤ්ඤකම්මට්ඨානං දත්වා අරඤ්ඤවාසං ගන්තුමාරද්ධො. මෙත්තෙයො තිස්සං ආහ – “ආචුසො, උපජ්ඣායො අරඤ්ඤං ගච්ඡති, මයම්පි ගච්ඡාමා”ති. තිස්සො “අලං ආචුසො, භගවතො දස්සනං ධම්මස්සවනඤ්ච අහං පිහෙමි, ගච්ඡ ත්ව”න්ති වත්වා න අගමාසි. මෙත්තෙයො උපජ්ඣායෙන සහ ගන්ත්වා අරඤ්ඤෙ සමණධම්මං කරොන්නො න විරස්සෙව අරහත්තං පාපුණ් සද්ධිං ආචරියුපජ්ඣායෙහි. තිස්සස්සාපි ජෙට්ඨභාතා බ්‍යාධිතා කාලමකාසි. සො තං සුත්වා අත්තනො ගාමං අගමාසි, තත්‍ර නං ඤාතකා පලොභෙන්වා

උප්පබ්බාසෙසුං. මෙත්තෙයොයාපි ආවරිඤ්ඤාපජ්ඣායෙහි සද්ධිං සාවත්ථීං ආගතො. අප්භගවා චුත්ථවස්සො ජනපදවාරිකං වරමානො අනුපුබ්බෙන නං ගාමං පාපුණි. තත්ථ මෙත්තෙයොයා හගවන්තං වන්දිත්වා “ඉමස්මිං, හන්තෙ, ගාමෙ මම ගිහිසභායො අත්ථී, මුහුත්තං තාව ආගමෙප් අනුකම්පං උපාදායා”ති වන්වා ගාමං පවිසිත්වා නං හගවතො සන්තිකං ආනෙත්වා එකමන්තං ධීතො තස්සත්ථාය ආදිගාථාය හගවන්තං පඤ්භං පුච්ඡී. තස්ස හගවා බ්‍යාකරොන්තො අවසෙසගාථායො අභාසි. අයමස්ස සුත්තස්ස උප්පත්ති.

තත්ථ මෙටුනමනුසුත්තස්සාති මෙටුනධම්මසමායුත්තස්ස. ඉතීති එවමාහ. ආයස්මාති පියවචනමෙතං, තිස්සොති නාමං තස්ස ථෙරස්ස. සො හි තිස්සොති නාමෙන. මෙත්තෙයොයාති ගොත්තං, ගොත්තවසෙනෙව වෙස පාකටො අභොසි. තස්මා අට්ඨප්පත්තියං චුත්තං “තිස්සමෙත්තෙයො නාම ද්වෙ සභායා”ති. විසාතන්ති උපසාතං. බුහීති ආවික්ඛ. මාරිසාති පියවචනමෙතං, නිදුක්ඛාති චුත්තං හොති. සුත්වාන තව සාසනන්ති තව වචනං සුත්වා. විචෙකෙ සික්ඛිස්සාමසෙති සභායං ආරබ්භ ධම්මදෙසනං යාවන්තො භණ්ති. සො පන සික්ඛිතසික්ඛොයෙව.

822. මුස්සතෙ වාපි සාසනන්ති පරියන්තිපටිපත්තිතො දුට්ඨමපි සාසනං නස්සති. වාපිති පදපුරුණමත්තං. එතං තස්මිං අනාරියන්ති තස්මිං පුග්ගලෙ එතං අනරියං, යදිදං මිච්ඡාපටිපදා.

823. එකො පුබ්බෙ වරිත්වානාති පබ්බජ්ජාසඬ්ඛාතෙන වා ගණවොස්සග්ගට්ඨෙයන වා පුබ්බෙ එකො විහරිත්වා. යානං හන්තංව නං ලොකෙ, භීතමාහු පුටුප්පනන්ති නං විබ්භන්තකං පුග්ගලං යථා හත්ථියානාදියානං අදන්තං විසමං ආරොහති, ආරොහකම්පි භඤ්ජති, පජාතෙපි පපතති. එවං කායදුච්චරිතාදිවිසමාරොහනෙන නරකාදීසු, අත්ථභඤ්ජනෙන ජාතිපපාතාදීසු පපතනෙන ව යානං හන්තංව ආහු භීතං පුටුප්පනඤ්ච ආහුති.

824-5. යසො කිත්ති වාති ලාභසක්කාරො පසංසා ව. පුබ්බෙති පබ්බජිතභාවෙ. භායතෙ වාපි තස්ස සාති තස්ස විබ්භන්තකස්ස සතො සො ව යසො සා ව කිත්ති භායති. එතමපි දිස්වාති එතමපි පුබ්බෙ යසකිත්තිතං භාවං පච්ඡා ව භානිං දිස්වා. සික්ඛෙප් මෙටුනං විප්පහාතවෙති තිස්සො සික්ඛා සික්ඛෙප්. කිං කාරණං? මෙටුනං විප්පහාතවෙ, මෙටුනප්පහානත්ථායාති චුත්තං හොති. යො හි මෙටුනං න විප්පජ්ජති, සඬ්ඤ්ජෙහි...පෙ.... තථාච්චො. තත්ථ පරෙතොති සමන්තාගතො. පරෙසං නිග්ගොසන්ති උප්පජ්ඣායාදීනං නින්දාවචනං. මඬ්ඤ භොතීති දුම්මනො හොති.

826. ඉතො පරා ගාථා පාකටසම්බන්ධා එව. තාසු සත්ථානීති කායදුච්චරිතාදීනි. තානි හි අත්තනො පරෙසඤ්ච ඡෙදනට්ඨෙයන “සත්ථානී”ති චුච්චන්ති. තෙසු වායං විසෙසතො වොදිතො මුසාවචනසත්ථානෙව කරොති – “ඉමිනා කාරණෙනාහං විබ්භන්තො”ති භණන්තො. තෙනෙවාහ – “එස ඛවස්ස මහාගෙධො, මොසවජ්ජං පගාහති”ති. තත්ථ එස ඛවස්සාති එස ඛො අස්ස. මහාගෙධොති මහාබන්ධනං. කතමොති වෙ? යදිදං මොසවජ්ජං පගාහති, ස්වාස්ස මුසාවාදජ්ඣොගාහො මහාගෙධොති වෙදිතබ්බො.

827. මන්දොව පරිකිස්සතිති පාණවධාදීනි කරොන්තො තතොනිදානඤ්ච දුක්ඛමනුභොන්තො භොගපරියෙසනරක්ඛනානි ව කරොන්තො මොමුහො විය පරිකිලිස්සති.

828-9. “එතමාදිනවං ඤත්වා, මුනි පුබ්බාපරෙ ඉධා”ති එතං “යසො කිත්ති ව යා පුබ්බෙ, භායතෙවාපි තස්ස සා”ති ඉතො පහුති චුත්තෙ පුබ්බාපරෙ ඉධ ඉමස්මිං සාසනෙ පුබ්බතො අපරෙ සමණභාවතො විබ්භන්තකභාවෙ ආදිනවං මුනි ඤත්වා. එතදරියානමුත්තමන්ති යදිදං විචෙකවරියා , එතං බුද්ධාදීනං අරියානං උත්තමං, තස්මා විචෙකඤ්ඤෙව සික්ඛෙථාති අධිප්පායො. න තෙන සෙට්ඨො මඤ්ඤෙථාති තෙන ව විචෙකෙන න අත්තානං “සෙට්ඨො අහ”න්ති මඤ්ඤෙයා, තෙන ථද්ධො න භවෙයානාති චුත්තං හොති.

830. රිත්තස්සාති විචිත්තස්ස කායදුච්චරිතාදීනි විරහිතස්ස. ඔසතිණ්ණස්ස පිභයන්ති, කාමෙසු ගධිතා පජාති වත්ථුකාමෙසු ලග්ගා සත්තා තස්ස වතුරොසතිණ්ණස්ස පිභයන්ති ඉණ්ණායිකා විය ආණණාස්සාති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ තිස්සො සොතාපත්තිඵලං පත්වා පච්ඡා පබ්බජිත්වා අරහත්තං සච්ඡාකාසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පසුරසුත්තවණ්ණනා

831. ඉධෙව සුද්ධිති පසුරසුත්තං. කා උප්පත්ති? හගවති කිර සාවත්ථීයං විහරන්තෙ පසුරො නාම පරිබ්බාජකො මහාවාදී, සො “අභමස්මි සකලජම්බුදීපෙ වාදෙන අග්ගො, තස්මා යථා ජම්බුදීපස්ස ජම්බුපඤ්ඤාණං, එවං මමාපි භවිතුං අරහති”ති ජම්බුසාධං ධජං කත්වා සකලජම්බුදීපෙ පටිවාදං අනාසාදෙන්තො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථීං ආගන්ත්වා නගරද්වාරෙ වාලිකත්ථලං කත්වා තත්ථ සාධං උස්සාපෙන්වා “යො මයා සද්ධිං වාදං කාතුං සමත්ථො, සො ඉමං සාධං භඤ්ජතු”ති වත්වා නගරං පාවිසි. තං යානං මහාජනො පරිවාරෙන්වා අට්ඨාසි. තෙන ව සමයෙන ආයස්මා සාරිපුත්තො

හත්තකිව්වං කත්වා සාවත්ථිතො නික්ඛමති. සො තං දිස්වා සම්බහුලෙ ගාමදාරකෙ පුච්ඡි – “කිං එතං දාරකා”ති, තෙ සබ්බං ආචික්ඛිංසු. “තෙන හි තං තුම්හෙ උද්ධරිත්වා පාදෙහි භක්ඛ්ථං, ‘වාදන්ථිකො විහාරං ආගච්ඡතු’ති ව භණ්ඨා”ති වත්වා පක්කාමි.

පරිබ්බාජකො පිණ්ඩාය වරිත්වා කතහත්තකිව්වො ආගන්ත්වා උද්ධරිත්වා හග්ගං සාබං දිස්වා “කෙනිදං කාරිත”න්ති පුච්ඡි. “බුද්ධසාවකෙන සාරිපුත්තෙනා”ති ව චුත්තෙ පමුදිතො හුත්වා “අප්ප මම ජයං සමණස්ස ව පරාජයං පණ්ඩිතා පස්සන්තු”ති පඤ්ඤාචාර්යකෙ කාරණිකෙ ආනෙතුං සාවත්ථිං පවිසිත්වා විට්ඨිඤ්ඤාචාර්යකෙව්වරෙසු විවරන්තො “සමණස්ස ගොතමස්ස අග්ගසාවකෙන සහ වාදෙ පඤ්ඤාපටිභානං සොතුකාමා භොන්තො නික්ඛමන්තු”ති උග්ගොසෙසි. “පණ්ඩිතානං වචනං සොස්සාමා”ති සාසනෙ පසන්නාපි අප්පසන්නාපි බහු මනුස්සා නික්ඛමිංසු. තතො පසුරො මහාජනපරිවුතො “එවං චුත්තෙ එවං භණ්ඨස්සාමි”ති ආදීනි විතක්කෙන්තො විහාරං අගමාසි. ටෙරො “විහාරෙ උච්චාසද්දමභාසද්දො ජනබ්බාකුලස්ස ව මා අහොසි”ති ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා නිසීදි.

පරිබ්බාජකො ටෙරං උපසඬකමිත්වා “ත්ථං, භො, පබ්බජිත, මය්හං ජම්බුධජං භක්ඛ්ථාපෙසි”ති ආහ. “ආම පරිබ්බාජකා”ති ව චුත්තෙ “භොතු නො, භො, කාවි කථාපවත්ති”ති ආහ. “භොතු පරිබ්බාජකා”ති ව ටෙරෙන සම්පට්ඨිතෙ “ත්ථං, සමණ, පුච්ඡ, අහං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති ආහ. තතො තං ටෙරො අවච “කිං, පරිබ්බාජක, දුක්කරං පුච්ඡා, උදාහු විස්සජ්ජන”න්ති. විස්සජ්ජනං භො, පබ්බජිත, පුච්ඡාය කිං දුක්කරං. තං යො හි කොච්ඡි යංකික්ඛ්ථි පුච්ඡතිති. “තෙන හි, පරිබ්බාජක, ත්ථං පුච්ඡ, අහං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති එවං චුත්තෙ පරිබ්බාජකො “සාධුරුපො හික්ඛු යානෙ සාබං භක්ඛ්ථාපෙසි”ති විමිහිතවිත්තො හුත්වා ටෙරං පුච්ඡි – “කො පුරිසස්ස කාමො”ති. “සඬකප්පරාගො පුරිසස්ස කාමො”ති (අ. නි. 6.63) ටෙරො ආහ. සො තං සුත්වා ටෙරෙ විරුද්ධසක්ඛ්ඤ්ඤා හුත්වා පරාජයං ආරොපෙතුකාමො ආහ – “චිත්තවිචිත්තාරම්මණං පන භො, පබ්බජිත, පුරිසස්ස කාමං න වදෙසි”ති? “ආම, පරිබ්බාජක, න වදෙමි”ති. තතො තං පරිබ්බාජකො යාව තික්ඛන්තුං පටික්ඛ්ඤං කාරාපෙත්වා “සුණාන්තු භොන්තො සමණස්ස වාදෙ දොස”න්ති පඤ්ඤාචාර්යකෙ ආලපිත්වා ආහ – “භො, පබ්බජිත, තුම්හාකං සබ්බමචාරිතො අරක්ඛ්ඤෙ විහරන්ති”ති? “ආම, පරිබ්බාජක, විහරන්ති”ති. “තෙ තත්ථ විහරන්තා කාමචිතක්කාදයො විතක්කෙ විතක්කෙන්ති”ති? “ආම, පරිබ්බාජක, පුච්ඡජනා සහසා විතක්කෙන්ති”ති. “යදි එවං තෙසං සමණභාවො කුතො? නනු තෙ අගාරිකා කාමභොගිතො භොන්ති”ති එවස්ස පන වත්වා අපාරං එතදවොච –

“න තෙ වෙ කාමා යානි චිත්තානි ලොකෙ,
සඬකප්පරාගස්ස වදෙසි කාමං;
සඬකප්පයං අකුසලෙ විතක්කෙ,
හික්ඛුපි තෙ භෙස්සති කාමභොගි”ති. (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.34);

අථ ටෙරො පරිබ්බාජකස්ස වාදෙ දොසං දස්සෙන්තො ආහ – “කිං, පරිබ්බාජක, සඬකප්පරාගං පුරිසස්ස කාමං න වදෙසි, චිත්තවිචිත්තාරම්මණං වදෙසි”ති? “ආම, භො, පබ්බජිත”ති. තතො තං ටෙරො යාව තික්ඛන්තුං පටික්ඛ්ඤං කාරාපෙත්වා “සුණාට, ආවුසො, පරිබ්බාජකස්ස වාදෙ දොස”න්ති පඤ්ඤාචාර්යකෙ ආලපිත්වා ආහ – “ආවුසො පසුර, තච සත්ථා අත්ථි”ති? “ආම, පබ්බජිත, අත්ථි”ති. “සො වක්ඛුචික්ඛ්ඤ්ඤායං රූපාරම්මණං පස්සති සද්දාරම්මණාදීනි වා සෙවති”ති? “ආම, පබ්බජිත, සෙවති”ති. “යදි එවං තස්ස සත්ථුභාවො කුතො, නනු සො අගාරිකො කාමභොගි භොති”ති එවස්ස පන වත්වා අපාරං එතදවොච –

“තෙ වෙ කාමා යානි චිත්තානි ලොකෙ,
සඬකප්පරාගං න වදෙසි කාමං;
පස්සන්තො රූපානි මනොරමානි,
සුණන්තො සද්දානි මනොරමානි.

“සායන්තො ගන්ධානි මනොරමානි,
සායන්තො රසානි මනොරමානි;
චුසන්තො එස්සානි මනොරමානි,
සත්ථාපි තෙ භෙස්සති කාමභොගි”ති.

එවං චුත්තෙ නිප්පට්ඨානො පරිබ්බාජකො “අයං පබ්බජිතො මහාවාදී, ඉමස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා වාදසත්ථං සික්ඛිස්සාමි”ති සාවත්ථිං පවිසිත්වා පත්තව්වරං පරියෙසිත්වා ජෙනවනං පට්ටියො තත්ථ ලාලුදායිං සුවණ්ණවණ්ණං කායුපපන්නං සරීරාකාරාකප්පෙසු සමන්තපාසාදිකං දිස්වා “අයං හික්ඛු මහාපඤ්ඤො මහාවාදී”ති මන්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා තං වාදෙන නිග්ගහෙන්වා සලිඬගෙන තංයෙව තිත්ථායතනං පක්කමිත්වා පුන “සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං වාදං කරිස්සාමි”ති සාවත්ථියං පුරිමනෙයෙනෙව උග්ගොසෙත්වා මහාජනපරිවුතො “එවං සමණං ගොතමං නිග්ගහෙස්සාමි”ති ආදීනි වදන්තො ජෙනවනං අගමාසි. ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ අධිවත්ථා දෙවතා “අයං අභාජනභුතො”ති මුඛබන්ධමස්ස අකාසි. සො හගවත්තං උපසඬකමිත්වා මුගො විය නිසීදි. මනුස්සා “ඉදානි පුච්ඡිස්සති, ඉදානි පුච්ඡිස්සති”ති තස්ස මුඛං උල්ලොකෙන්වා “වදෙහි, භො පසුර, වදෙහි, භො පසුරා”ති

උච්චාසද්දමහාසද්දා අහෙසුං. අප් හගවා “කිං පසුරො වදිස්සති” ති වත්වා තත්ප් සම්පත්තපරිසාය ධම්මදෙසනත්ප් ඉමං සුත්තං අහාසි.

තත්ප් පඨමගාථාය තාව අයං සඬ්ඛෙපො – ඉමෙ දිට්ඨිගතිකා අත්තනො දිට්ඨිං සන්ධාය ඉධෙව සුද්ධි ඉති වාදයන්ති නාඤ්ඤෙසු ධම්මෙසු විසුද්ධිමාහු. එවං සන්නෙ අත්තනො සත්ථාරාදීනි නිස්සිතා තත්පෙව “එස වාදො සුභො” ති එවං සුභං වදානා හුත්වා පුටු සමණබ්‍රාහ්මණා “සස්සතො ලොකො” ති ආදීසු පච්චෙකසච්චෙසු නිව්ච්චා.

832. එවං නිව්ච්චා ව – තෙ වාදකාමානි ගාථා. තත්ප් බාලං දහන්ති මිටු අඤ්ඤමඤ්ඤන්ති “අයං බාලො අයං බාලො” ති එවං ද්වෙවි ජනා අඤ්ඤමඤ්ඤං බාලං දහන්ති, බාලතො පස්සන්ති. වදන්ති තෙ අඤ්ඤසිතා කථොප්පන්නි තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සත්ථාරාදීං නිස්සිතා කලහං වදන්ති. පසංසකාමා කුසලා වදානානි පසංසත්ථිකා උභොපි “මයං කුසලවාදා පණ්ඩිතවාදා” ති එවංසඤ්ඤිතො හුත්වා.

833. එවං වදානෙසු ව තෙසු එකො නියමතො එව – යුත්තො කථායන්ති ගාථා. තත්ප් යුත්තො කථායන්ති විවාදකථාය උස්සුක්කො. පසංසම්චිජං විනිසානි හොතිති අත්තනො පසංසං ඉච්ඡන්තො “කපං නු ඛො නිග්ගහෙස්සාමි” ති ආදිනා නයෙන පුබ්බෙව සල්ලාපා කපංකම් විනිසානි හොති. අපාහතස්මිත්ති පඤ්ඤචිමංසකෙහි “අත්ථාපගතං තෙ භණ්ණං, බාඤ්ඤාපගතං තෙ භණ්ණං” ති ආදිනා නයෙන අපභාරිතෙ වාදෙ. නින්දාය සො කුප්පතිති එවං අපාහතස්මිඤ්ඤ වාදෙ උප්පන්නාය නින්දාය සො කුප්පති. රන්ධමෙසිති පරස්ස රන්ධමෙව ගවෙසන්තො.

834. න කෙවලඤ්ඤ කුප්පති, අපිච ඛො පන යමස්ස වාදන්ති ගාථා. තත්ප් පරිහීනමාහු අපාහතන්ති අත්ථබාඤ්ඤාදිතො අපාහතං පරිහීනං වදන්ති. පරිදෙවතිති තතො නිමිත්තං සො “අඤ්ඤං මයා ආච්ඡිත” ති ආදීති විජ්ජලපති. සොචතිති “තස්ස ජයො” ති ආදීති ආරබ්භ සොචති. උපච්චගා මන්ති අනුත්ථුනාතිති “සො මං වාදෙන වාදං අතික්කන්තො” ති ආදිනා නයෙන සුට්ඨුතරං විජ්ජලපති.

835. එතෙ විවාදා සමණෙසුති එත්ප් පන සමණා වුච්චන්ති බාහිරපරිබ්බාජකා. එතෙසු උග්ගානි නිසානි හොතිති එතෙසු වාදෙසු ජයපරාජයාදිවසෙන විත්තස්ස උග්ගානං නිසාතඤ්ඤ වාදානුත්තො උග්ගානි නිසානි ව හොති. වීරමෙ කථොප්පන්නි පජ්ඣෙයා කලහං. න භඤ්ඤදත්තම් පසංසලාභානි න හි එත්ප් පසංසලාභතො අඤ්ඤො අත්ථො අත්ථි.

836-7. ජට්ඨගාථාය අත්ථො – යස්මා ව න භඤ්ඤදත්තම් පසංසලාභා, තස්මා පරමං ලාභං ලභන්තොපි “සුන්දරො අය” ති තත්ප් දිට්ඨියා පසංසිතො වා පන හොති තං වාදං පරිසාය මජ්ඣෙ දිපෙත්වා, තතො සො තෙන ජයත්ථෙතා තුට්ඨිං වා දන්තවිදංසකං වා ආපජ්ජන්තො භසති, මානෙන ව උණ්ණමති. කිං කාරණං? යස්මා තං ජයත්ථං පජ්ජයා යථාමානො ජාතො, එවං උණ්ණමතො ව යා උණ්ණතිති ගාථා. තත්ප් මානානිමානං වදනෙ පනෙසොති එසො පන තං උණ්ණතිං “විසාතභුම්” ති අබුජ්ඣමානො මානඤ්ඤ අනිමානඤ්ඤ වදන්තියෙව.

838. එවං වාදෙ දොසං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස වාදං අසම්පට්චින්නො “සුරො” ති ගාථමාහ. තත්ප් රාජබාදායානි රාජබාදනියෙන, භත්තවෙනෙනානි වුත්තං හොති. අභිගජ්ජමෙති පටිසුරම්චින්නි යථා සො පටිසුරං ඉච්ඡන්තො අභිගජ්ජන්තො එති, එවං දිට්ඨිගතිකො දිට්ඨිගතිකන්ති දස්සෙති. යෙනෙව සො, තෙන පලෙහීති යෙන සො තුය්හං පටිසුරො, තෙන ගච්ඡ. පුබ්බෙව නත්ථි යදිදං යුධායානි යං පන ඉදං කිලෙසජාතං යුද්ධාය සියා, තං එතං පුබ්බෙව නත්ථි, බොධිමුලෙයෙව පහීනන්ති දස්සෙති. සෙසගාථා පාකට්ඨමන්ධායෙව.

839-40. තත්ප් විවාදයන්තිති විවදන්ති. පටිසෙනිකත්තානි පටිලොමකාරකො. විසෙනිකත්වානි කිලෙසසෙනං විනාසෙත්වා. කිං ලභෙථොති පටිමල්ලං කිං ලභිස්සෙති. පසුරානි තං පරිබ්බාජකං ආලපති. යෙසිධ නත්ථිති යෙසං ඉධ නත්ථි.

841. පචිත්තක්කන්ති “ජයො නු ඛො මෙ භවිස්සති” ති ආදීති චිත්තක්කන්තො. ධොනෙන යුගං සමාගමානි බුත්තකිලෙසෙන බුද්ධෙන සද්ධිං යුගග්ගාහං සමාපන්නො. න හි ත්වං සක්ඛසි සම්පයාතවෙති කොත්ථුකාදයො විය සිභාදිහි, ධොනෙන සහ යුගං ගහෙත්වා එකපදම්පි සම්පයාතුං යුගග්ගාහමෙව වා සම්පාදෙතුං න සක්ඛිස්සෙති. සෙසං සබ්බත්ප් පාකට්ඨමෙවානි.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පසුරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මාගණ්ඩියසුත්තවණ්ණනා

842. දිස්වාන තණ්හන්ති මාගණ්ඨියසුත්තං. කා උප්පත්ති? එකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරන්තො පච්චුසසමයෙ බුද්ධවක්ඛනා ලොකං වොලොකෙන්තො කුරුසු කම්මාසධම්මනිගමවාසිනො මාගණ්ඨියස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස සපජාපතිකස්ස අරහත්තුපනිස්සයං දිස්වා තාවදෙව සාවත්ථිනො තත්ථ ගන්ත්වා කම්මාසධම්මස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං වනසණ්ඨෙ නිසිදි සුවණ්ණොභාසං මුඤ්චමානො. මාගණ්ඨියොපි තඨිමණං තත්ථ මුඛධොවනත්ථං ගතො සුවණ්ණොභාසං දිස්වා “කිං ඉදං”න්ති ඉතො චිතො ව පෙක්ඛමානො භගවන්තං දිස්වා අත්තමනො අහොසි. තස්ස කිර ධිතා සුවණ්ණවණ්ණා, තං ඛහු ඛත්තියකුමාරාදයො වාරයන්තා න ලහන්ති. බ්‍රාහ්මණො එවංලද්ධිකො හොති “සමණස්සෙව නං සුවණ්ණවණ්ණස්ස දස්සාමි”ති. සො භගවන්තං දිස්වා “අයං මෙ ධිතාය සමානවණ්ණො, ඉමස්ස නං දස්සාමි”ති චිත්තං උප්පාදෙසි. තස්මා දිස්වා ව අත්තමනො අහොසි. සො වෙගෙන සරං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණං ආභ – “හොති හොති මයා ධිතාය සමානවණ්ණො පුරිසො දිට්ඨො, අලඬිකරොහි දාරිකං, තස්ස නං දස්සාමා”ති. බ්‍රාහ්මණො දාරිකං ගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා වත්ථපුප්ඵාලඬිකාරාදිහි අලඬිකරොන්තියා එව භගවතො හික්ඛාචාරවෙලා සම්පන්නා. අථ භගවා කම්මාසධම්මං පිණ්ඩාය පාවිසි.

තෙපි බො ධිතරං ගහෙන්වා භගවතො නිසින්නොකාසං අගමංසු. තත්ථ භගවන්තං අදිස්වා බ්‍රාහ්මණි ඉතො චිතො ව විලොකෙන්ති භගවතො නිසප්පට්ඨානං තිණසන්ථාරකං අද්දස. බුද්ධානඤ්ච අධිට්ඨානබලෙන නිසින්නොකාසො පදනික්ඛෙපො ව අබ්‍යාකුලා හොන්ති. සා බ්‍රාහ්මණං ආභ – “එස, බ්‍රාහ්මණ, තස්ස තිණසන්ථාරො”ති? “ආම, හොති”ති. “තෙන හි, බ්‍රාහ්මණ, අම්භාකං ආගමනකම්මං න සම්පජ්ජිස්සති”ති. “කස්මා හොති”ති? “පස්ස, බ්‍රාහ්මණ, අබ්‍යාකුලො තිණසන්ථාරො, තෙසො කාමහොගිනො පරිභුන්තො”ති. බ්‍රාහ්මණො “මා, හොති මඬිගලෙ පරියෙසියමානො අවමඬිගලං අභණ්”ති ආභ. පුනපි බ්‍රාහ්මණි ඉතො චිතො ව විචරන්ති භගවතො පදනික්ඛෙපං දිස්වා බ්‍රාහ්මණං ආභ “අයං තස්ස පදනික්ඛෙපො”ති? “ආම, හොති”ති. “පස්ස, බ්‍රාහ්මණ, පදනික්ඛෙපං, නායං සත්තො කාමෙසු ගධිතො”ති. “කථං ත්වං හොති ජානාසි”ති ව චුත්තා අත්තනො ඤාණබලං දස්සෙන්ති ආභ –

“රත්තස්ස හි උක්ඛට්ඨකං පදං භවෙ,
දුට්ඨස්ස හොති අනුකඬ්ඨිතං පදං;
මුල්භස්ස හොති සහසානුපිළිතං,
විචට්ටච්ඡදස්ස ඉදමිදිසං පදං”න්ති. (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.260-261; ධ. ප. අට්ඨ. 1.2 සාමාවනිවත්ථු; විසුද්ධි. 1.45);

අයඤ්චරහි තෙසං කථා විප්පකතා, අථ භගවා කතභත්තකිච්චො තමෙව වනසණ්ඨං ආගතො. බ්‍රාහ්මණි භගවතො වරලක්ඛණබව්තං බ්‍යාමප්පභාපරික්ඛිත්තං රූපං දිස්වා බ්‍රාහ්මණං ආභ – “එස තයා, බ්‍රාහ්මණ, දිට්ඨො”ති? “ආම හොති”ති. “ආගතකම්මං න සම්පජ්ජිස්සතෙව, එවරූපො නාම කාමෙ පරිභුඤ්ජිස්සතිති තෙනං යානං විජ්ජති”ති. තෙසං එවං වදන්තානඤ්ඤෙව භගවා තිණසන්ථාරකෙ නිසිදි. අථ බ්‍රාහ්මණො ධිතරං වාමෙන හත්ථෙන ගහෙන්වා කමණ්ඩලං දක්ඛිණෙන හත්ථෙන ගහෙන්වා භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා “හො, පබ්බජිත, ත්වඤ්ච සුවණ්ණවණ්ණො අයඤ්ච දාරිකා, අනුච්ඡවිකා එසා තව, ඉමාහං හොතො හරියං පොසාවනත්ථාය දමිමි”ති වත්වා භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා දාතුකාමො අට්ඨාසි. භගවා බ්‍රාහ්මණං අනාලපිත්වා අඤ්ඤෙන සද්ධිං සල්ලපමානො විය “දිස්වාන තණ්හ”න්ති ඉමං ගාථං අභාසි.

තස්සත්ථො – අජපාලනිග්‍රොධමුලෙ නානාරූපානි නිම්මිනිත්වා අභිකාමමාගතං මාරධිතරං දිස්වාන තණ්හං අරතිං රගඤ්ච ඡන්දමත්තමපි මෙ මෙටුනස්මිං නාහොසි, කිමෙවිදං ඉමිස්සා දාරිකාය මුත්තකරිසපුණ්ණං රූපං දිස්වා හවිස්සති සබ්බථා පාදාපි නං සම්මුසිතුං න ඉච්ඡෙ, කුතොනෙන සංවසිතුන්ති.

843. තතො මාගණ්ඨියො “පබ්බජිතා නාම මානුසකෙ කාමෙ පභාය දිබ්බකාමත්ථාය පබ්බජන්ති, අයඤ්ච දිබ්බෙපි කාමෙ න ඉච්ඡති, ඉදමිදි ඉත්ථීරතනං, කා නු අස්ස දිට්ඨි”ති පුච්ඡිතුං දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ එතාදිසං වෙ රතනන්ති දිබ්බිත්ථීරතනං සන්ධාය භණ්ති, නාරින්ති අත්තනො ධිතරං සන්ධාය. දිට්ඨිගතං සීලවතං නු ජීවිතන්ති දිට්ඨිඤ්ච සීලඤ්ච වතඤ්ච ජීවිතඤ්ච. හවුපපත්තිඤ්ච වදෙසි කිදිසන්ති අත්තනො හවුපපත්තිඤ්ච කිදිසං වදෙසිති.

844. ඉතො පරා ද්වෙ ගාථා විසජ්ජනපුච්ඡානයෙන පවත්තත්තා පාකට්ඨසම්බන්ධායෙව. තාසු පඨමගාථාය සඬ්ඛෙපත්ථො – තස්ස මය්හං, මාගණ්ඨිය, ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතධම්මෙසු නිච්ඡිනිත්වා “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති එවං ඉදං වදාමිති සමුග්ගහිතං න හොති නත්ථි න විජ්ජති. කිංකාරණා ? අභඤ්චි පස්සන්තො දිට්ඨිසු ආදිනවං කඤ්චි දිට්ඨිං අග්ගහෙත්වා සච්චානි පච්චිනන්තො අජ්ඣන්තං රාගාදීනං සන්තිභාවෙන අජ්ඣන්තසන්තිසඬ්ඛානං නිබ්බානමෙව අද්දසන්ති.

845. දුතියගාථාය සඬ්ඛෙපත්ථො – යානිමානි දිට්ඨිගතානි තෙහි තෙහි සත්තෙහි විනිච්ඡිනිත්වා ගතිතත්තා විනිච්ඡයානි ව අත්තනො පච්චයෙහි අභිසඬ්ඛනභාවාදිනා නයෙන පකප්පිතානි වානි චූච්චන්ති. තෙ ත්වං මුනි දිට්ඨිගතධම්මෙ අග්ගහෙත්වා අජ්ඣන්තසන්තිති යමෙතමත්ථං බුසි, ආචික්ඛ මෙ, කථං නු ධිරෙහි පවෙදිතං කථං පකාසිතං ධිරෙහි තං පදන්ති.

846. අර්ථස්ථ හඟවා යථා යෙන උපායෙන තං පදං ධිරෙහි පකාසිතං, තං උපායං සපට්ඨපක්ඛං දස්සෙත්තො “න දිට්ඨියා”ති ගාථමාහ. තත්ථ “න දිට්ඨියා”ති ආදිහි දිට්ඨියුති අට්ඨසමාපත්තිඤ්ඤාණාභිරසීලබ්බතානි පටික්ඛිපති. “සුද්ධිමාහා”ති එත්ථ චුත්තං ආහ-සද්දං සබ්බත්ථ නකාරෙන සද්ධිං යොජෙත්වා පුරිසබ්බත්තයං කත්වා “දිට්ඨියා සුද්ධිං නාහං කපෙමි”ති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. යථා වෙන්ථ, එවං උත්තරපදෙසුපි. තත්ථ ව අදිට්ඨියා නාහාති දසවත්ථුකං සම්මාදිට්ඨිං විනා න කපෙමි. තථා අස්සුති යාති නවඨගං සවනං විනා. අඤ්ඤාණාති කම්මස්ස කතසච්චානුලොමිකඤ්ඤාණං විනා. අසීලතාති පාතිමොක්ඛසංවරං විනා. අබ්බතාති ධුතඨගවතං විනා. නොපි තෙනාති තෙසු එකමෙකෙන දිට්ඨිආදිගත්තෙනාපි නො කපෙමිති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. එතෙ ව නිස්සජ්ජ අනුග්ගහායාති එතෙ ව පුරිමෙ දිට්ඨිආදිගෙදෙ කණ්ඨපක්ඛියෙ ධම්මෙ සමුග්ගාකරණෙන නිස්සජ්ජ, පටිඡ්මෙ අදිට්ඨිආදිගෙදෙ සුක්කපක්ඛියෙ අතම්මයනාපජ්ජනෙන අනුග්ගහාය. සත්තො අනිස්සාය හවං න ජප්පෙති ඉමාය පටිපත්ති යා රාගාදිවූපසමෙන සත්තො වක්ඛාදිසු කඤ්චි ධම්මං අනිස්සාය එකම්පි හවං අපිහෙතුං අපත්ථෙතුං සමත්ථො සියා, අයමස්ස අජ්ඣන්තසන්තිති අධිප්පායො.

847. එවං චුත්තෙ වචනත්ථං අසල්ලක්ඛෙත්තො මාගණ්ඩියො “නො වෙ කිරා”ති ගාථමාහ. තත්ථ දිට්ඨාදිති චුත්තනායානෙව. කණ්ඨපක්ඛියානියෙව පන සන්ධාය උභයත්‍රාපි ආහ. ආහ-සද්දං පන නොවෙකිර-සද්දෙන යොජෙත්වා “නො වෙ කිරාහ නො වෙ කිර කපෙමි”ති එවං අත්ථො දට්ඨබ්බො. මොමුහන්ති අතිමුළුහං, මොහනං වා. පච්චෙන්තිති ජානන්ති.

848. අර්ථස්ථ හඟවා තං දිට්ඨිං නිස්සාය පුච්ඡං පටික්ඛිපත්තො “දිට්ඨිඤ්ච නිස්සායා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – ත්වං, මාගණ්ඩිය, දිට්ඨිං නිස්සාය පුනස්පුනං පුච්ඡමානො යාති තෙ දිට්ඨිගතාති සමුග්ගහිතාති, තෙස්වෙව සමුග්ගහිතෙසු එවං පමොහං ආගතො, ඉතො ව මයා චුත්තඅජ්ඣන්තසන්තිතො පටිපත්තිතො ධම්මදෙසනතො වා අණුම්පි යුත්තසඤ්ඤං න පස්සසි, තෙන කාරණෙන ත්වං ඉමං ධම්මං මොමුහතො පස්සසිති.

849. එවං සමුග්ගහිතෙසු පමොහෙන මාගණ්ඩියස්ස විවාදාපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදාති තෙසු අඤ්ඤෙසු ව ධම්මෙසු විගතජ්ජමොහස්ස අත්තතො නිබ්බිවාදනං දස්සෙත්තො “සමො විසෙසි”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යො එවං නිව්ධමානෙන වා දිට්ඨියා වා මඤ්ඤති, සො තෙන මානෙන තාය දිට්ඨියා තෙන වා පුග්ගලෙන විවදෙය්. යො පන අම්භාදිසො ඉමාසු තිසු විධාසු අවිකම්පමානො, සමො විසෙසිති න තස්ස හොති, න ව හීනොති පාඨසෙසො.

850. කිඤ්ච භියො – සච්චන්ති සොති ගාථා. තස්සත්ථො – සො එවරුපො පහිනමානදිට්ඨිකො මාදිසො බාහිතපාපත්තාදිනා නයෙන බ්‍රාහ්මණො “ඉදමෙව සච්ච”න්ති කිං වදෙය් කිං වත්ථුං හණෙය්, කෙන වා කාරණෙන හණෙය්, “මය්හං සච්චං, කුය්හං මුසා”ති වා කෙන මානෙන දිට්ඨියා පුග්ගලෙන වා විවදෙය්? යස්මිං මාදිසෙ බිණාසවෙ “සදිසොහමස්මි”ති පවත්ති යා සමං වා, ඉතරද්වයභාවෙන පවත්ති යා විසමං වා මඤ්ඤිතං නත්ථි, සො සමානාදිසු කෙන වාදං පටිසංයුජෙය් පටිප්ථරෙය්. නනු එකංසෙනෙව එවරුපො පුග්ගලො – ඔකං පභායාති ගාථා?

851. තත්ථ ඔකං පභායාති රූපවත්ථාදිවිඤ්ඤාණස්ස ඔකාසං තත්‍ර ඡන්දරාගජ්ජභානෙන ඡඩ්ඛෙත්වා. අනිකෙකසාරීති රූපනිමිත්තතිකතාදිති තණ්භාවසෙන අසරත්තො. ගාමෙ අකුබ්බං මුනි සන්ථවානීති ගාමෙ ගිහිසන්ථවානි අකරොත්තො. කාමෙහි රිත්තොති කාමෙසු ඡන්දරාගභාවෙන සබ්බකාමෙහි පුටුභුතො. අපුරෙක්ඛරානොති ආයතිං අත්තභාවං අනහිතිබ්බත්තෙන්තො. කථං න විග්ගස්ස ජනෙන කයිරාති ජනෙන සද්ධිං විග්ගාහිකකථං න කපෙය්. සො එවරුපො – යෙහි විචිත්තොති ගාථා.

852. තත්ථ යෙහිති යෙහි දිට්ඨිගතෙහි. විචිත්තො විවරෙය්. න තාති උග්ගස්ස වදෙය් නාගොති “ආගුං න කරොති”ති ආදිනා (චුළුති. හද්‍රාචුළුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 70; පාරායනානුගිතිගාථානිද්දෙස 102) නයෙන නාගො තාති දිට්ඨිගතාති උග්ගහෙත්වා න වදෙය්. ජලම්බුජන්ති ජලසඤ්ඤිතෙ අම්බුම්භි ජාතං කණ්ටකනාළං වාරිජං, පදුමන්ති චුත්තං හොති. යථා ජලෙන පඨකෙන ව නූපලිත්තන්ති තං පදුමං යථා ජලෙන ව පඨකෙන ව අනුපලිත්තං හොති, එවං මුනි සන්තිවාදො අගිද්ධොති එවං අජ්ඣන්තසන්තිවාදො මුනි ගෙධාභාවෙන අගිද්ධො. කාමෙ ව ලොකෙ ව අනුපලිත්තොති දුට්ඨෙපි කාමෙ අපායාදිකෙ ව ලොකෙ ද්විතිපි ලෙපෙහි අනුපලිත්තො හොති.

853. කිඤ්ච භියො – න වෙදගුති ගාථා. තත්ථ න වෙදගු දිට්ඨියායකොති වතුමග්ගවෙදගු මාදිසො දිට්ඨියායකො න හොති, දිට්ඨියා ගච්ඡත්තො වා, තං සාරතො පච්චෙන්තො වා න හොති. තත්ථ වචනත්ථො – යායතීති යායකො, කරණවචනෙන දිට්ඨියා යාතීති දිට්ඨියායකො. උපයොගත්ථෙ සාමිච්චනෙන දිට්ඨියා යාතීතිපි දිට්ඨියායකො. න මුනියා ස මානමෙතීති මුතරූපාදිභෙදාය මුනියාපි සො මානං න එති. න හි තම්මයො සොති තණ්භාදිට්ඨිවසෙන තම්මයො හොති තජ්ජරායණො, අයං පන න තාදිසො. න කම්මුනා නොපි සුතෙන නෙය්. පුඤ්ඤාභිසංඛාරාදිනා කම්මුනා වා සුතසුද්ධිආදිනා සුතෙන වා සො නෙතබ්බො න හොති. අනුපනීතො ස නිවෙසනෙසුති සො ද්විත්තම්පි උපයානං පහිනත්තා සබ්බෙසු තණ්භාදිට්ඨිනිවෙසනෙසු අනුපනීතො. තස්ස ව එවං විධස්ස – සඤ්ඤාචරත්තස්සාති ගාථා.

854. තත්ප් සඤ්ඤාවිරත්තස්සාති නෙක්ඛම්මසඤ්ඤාපුබ්බභිගමාය භාවනාය පභිනකාමාදිසඤ්ඤස්ස. ඉමිනා පදෙන උභතොභාගවිමුත්තො සමථයානිකො අධිප්පෙනො. පඤ්ඤාවිමුත්තස්සාති විපස්සනාපුබ්බභිගමාය භාවනාය සබ්බකිලෙසෙහි විමුත්තස්ස. ඉමිනා සුක්ඛවිපස්සකො අධිප්පෙනො. සඤ්ඤඤච දිට්ඨිඤච යෙ අග්ගහෙසුං, තෙ ස්වට්ඨන්තා විවරන්ති ලොකෙති යෙ කාමසඤ්ඤාදිකං සඤ්ඤං අග්ගහෙසුං, තෙ විසෙසතො ගහට්ඨා කාමාධිකරණං, යෙ ච දිට්ඨිං අග්ගහෙසුං, තෙ විසෙසතො පබ්බජිතා ධම්මාධිකරණං අඤ්ඤමඤ්ඤං ස්වට්ඨන්තා විවරන්තිති. සෙසමෙත්ථ යං අවුත්තං, තං වුත්තානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බං. දෙසනාපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණංසුති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මාගණ්ඩියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පුරාහෙදසුත්තවණ්ණනා

855. කථංදස්සීති පුරාහෙදසුත්තං. කා උප්පත්ති? ඉමස්ස සුත්තස්ස ඉතො පරෙසඤ්ච පඤ්චන්තං කලහවිවාදවුළුබ්‍රහ්මහාබ්‍රහ්මතුවටකඅත්තදණ්ඩසුත්තානං සම්මාපරිබ්බාජනීයස්ස උප්පත්තියං වුත්තනයෙනෙව සාමඤ්ඤතො උප්පත්ති වුත්තා. විසෙසතො පන යට්ඨ තස්මිං මහාසමයෙ රාගචරිතදෙවතානං සප්පායවසෙන ධම්මං දෙසෙතුං නිම්මිතබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා සම්මාපරිබ්බාජනීයසුත්තමහාසි, එවං තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “කිං නු ඛො පුරා සරිරහෙදා කත්තබ්බ”න්ති උප්පන්නවිත්තානං දෙවතානං විත්තං ඤත්වා තාසං අනුග්ගහත්ථං අධිසතෙළසහික්ඛුසතපරිවාරං නිම්මිතබුද්ධං ආකාසෙන ආනෙත්වා තෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ප් පුච්ඡාය තාව සො නිම්මිතො කථංදස්සීති අධිපඤ්ඤං කථංසිලොති අධිසිලං, උපසන්තොති අධිචිත්තං පුච්ඡති. සෙසං පාකට්මෙව.

856. විස්සජ්ජෙන පන භගවා සරුපෙන අධිපඤ්ඤාදීනි අවිස්සජ්ජෙත්වාච අධිපඤ්ඤාදිප්පභාවෙන යෙසං කිලෙසානං උපසමා “උපසන්තො”ති වුවච්ඡි, නානාදෙවතානං ආසයානුලොමෙන තෙසං උපසමමෙව දීපෙත්තො “චිත්තණ්ණො”තිආදිකා ගාථායො අභාසි. තත්ප් ආදිතො අට්ඨන්තං ගාථානං “තං බ්‍රුමි උපසන්තො”ති ඉමාය ගාථාය සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. තතො පරාසං “ස වෙ සන්තොති වුවච්ඡි”ති ඉමිනා සබ්බපච්ඡිමෙන පදෙන.

අනුපදවණ්ණනාන යෙන ච – චිත්තණ්ණො පුරා හෙදාති යො සරිරහෙදා පුබ්බමෙව පභිනතණ්ණො. පුබ්බමන්තමනිස්සිකොති අතීතද්ධාදිහෙදා පුබ්බන්තමනිස්සිකො. වෙමජ්ඣෙකුපසඛිබ්බෙයොනාති පච්චුප්පන්නෙපි අද්ධති “රත්තො”තිආදිනා න යෙන න උපසඛිබ්බාතබ්බො. තස්ස නත්ථි පුරක්ඛතන්ති තස්ස අරහතො ද්විත්තං පුරෙක්ඛාරානං අභාවා අනාගතෙ අද්ධති පුරක්ඛතමපි නත්ථි, තං බ්‍රුමි උපසන්තොති එවමෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බා. එස න යො සබ්බන්තං. ඉතො පරං පන යොජනං අදස්සෙත්වා අනුත්තානපදවණ්ණනංයෙව කරිස්සාම.

857. අසන්තාසීති තෙන තෙන අලාභකෙන අසන්තසන්තො. අචිකත්ථීති සීලාදීහි අචිකත්ථනසීලො . අකුක්කුචොති හත්ථකුක්කුචාදිවිරහිතො . මන්තභාණීති මන්තාය පරිග්ගහෙත්වා වාචං භාසිතා. අනුද්ධතොති උද්ධච්චවිරහිතො. ස වෙ වාචායතොති සො වාචාය යතො සංයතො චතුදොසවිරහිතං වාචං භාසිතා හොති.

858. නිරාසත්තීති නිත්තණ්ණො. විවෙකදස්සි එස්සෙසුති පච්චුප්පන්නෙසු චක්ඛුසමිථස්සාදීසු අත්තාදිභාවවිවෙකං පස්සති. දිට්ඨිසු ච න නීයතීති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිසු කායවි දිට්ඨියා න නීයති.

859. පතිලිතොති රාගාදීනං පභිනත්තා තතො අපගතො. අකුහකොති අවිම්භාපකො තීහි කුහනවත්ථුහි. අපිභාලුති අපිහනසීලො, පත්ථනාතණ්ණාය රහිතොති වුත්තං හොති. අමච්ඡරිති පඤ්චමච්ඡෙරවිරහිතො. අප්පගබ්භොති කායපාගබ්භියාදිවිරහිතො. අපෙගුච්ඡොති සම්පන්නසීලාදිනාය අපෙගුච්ඡනීයො අසෙවනකො මනාපො. පෙසුණෙයො ච නො සුතොති ද්විහි ආකාරෙහි උපසංහරිතබ්බෙ පිසුණකම්මෙ අයුත්තො.

860. සාතියෙසු අනස්සාවීති සාතවත්ථුසු කාමගුණෙසු තණ්හාසන්ථවවිරහිතො. සණ්ණොති සණ්හෙහි කායකම්මාදීහි සමන්තාගතො. පටිභානවාති පරියත්තිපරිපුච්ඡාධිගමපටිභානෙහි සමන්තාගතො. න සද්ධොති සාමං අධිගතධම්මං න කස්සවි සද්දහති. න චිරජ්ජතීති බයා රාගස්ස චිරත්තත්තා ඉදානි න චිරජ්ජති.

861. ලාභකමායා න සික්ඛතීති න ලාභපත්ථනාය සුත්තන්තාදීනි සික්ඛති. අචිරුද්ධො ච තණ්හාය, රසෙසු නානුගිජ්ඣකීති විරොධාභාවෙන ච අචිරුද්ධො හුත්වා තණ්හාය මූලරසාදීසු ගෙධං නාපජ්ජති.

862. උපෙක්ඛකොති ඡළඬගුපෙක්ඛාය සමන්තාගතො. සතොති කායානුපස්සනාදිසතියුත්තො.

863. නිස්සයනාති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයා. ඤාත්වා ධම්මන්ති අනිච්චාදිති ආකාරෙහි ධම්මං ජානිත්වා. අනිස්සිකොති එවං තෙහි නිස්සයෙහි අනිස්සිකො. තෙන අඤ්ඤාත්ව ධම්මඤ්ඤාණා නත්ථි නිස්සයානං අභාවොති දීපෙති භවාය විභවාය වාති සස්සයාය උච්ඡේදාය වා.

864. තං බුඪි උපසන්තොති තං එවරූපං එකෙකගාථාය චුත්තං උපසන්තොති කපෙම්. අතරි සො විසත්තිකන්ති සො ඉමං විසතාදිභාවෙන විසත්තිකාසඬ්ඛානං මහාතණ්හං අතරි.

865. ඉදානි තමෙව උපසන්තං පසංසන්තො ආහ “න තස්ස පුත්තා”ති එවමාදි. තත්ථ පුත්තා අනුජාදයො වත්තාරො. එත්ථ ව පුත්තපරිග්ගහාදයො පුත්තාදිනාමෙන චුත්තාති වෙදිතඛිබ්බා. තෙ හිස්ස න විජ්ජන්ති, තෙසං වා අභාවෙන පුත්තාදයො න විජ්ජන්තිති.

866. යෙන නං වජ්ජුං පුට්ඨජනා, අපො සමණබ්බාහිමණාති යෙන තං රාගාදිනා වජ්ජෙන පුට්ඨජනා සබ්බෙපි දෙවමනුස්සා ඉතො බහිද්ධා සමණබ්බාහිමණා ව රත්තො වා දුට්ඨො වාති, වදෙය්‍යං. තං තස්ස අපුරක්ඛන්ති තං රාගාදිවජ්ජං තස්ස අරහතො අපුරක්ඛනං තස්මා වාදෙසු නෙජ්ඣිති තං කාරණා නින්දාවචනෙසු න කම්පති.

867. න උස්සෙසු වදනෙති විසිට්ඨෙසු අත්තානං අත්තොකත්වා “අහං විසිට්ඨො”ති අතිමානවසෙන න වදති. එස නයො ඉතරෙසු ද්විසු. කප්පං නෙති අකප්පියොති සො එවරූපො දුට්ඨමිති කප්පං න එති. කස්මා? යස්මා අකප්පියො, පභිනකප්පොති චුත්තං හොති.

868. සකන්ති මය්හන්ති පරිග්ගහිතං. අසතා ව න සොවතීති අවිජ්ජමානාදිනා අසතා ව න සොවති. ධම්මෙසු ව න ගච්ඡති සබ්බෙසු ධම්මෙසු ඡන්දාදිවසෙන න ගච්ඡති. ස වෙ සන්තොති චුච්චතීති සො එවරූපො නරුත්තමො “සන්තො”ති චුච්චතීති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙන කොට්ඨසහස්සදෙවතානං අරහත්තප්පත්ති අහොසි, සොතාපන්නාදිනං ගණනා නත්ථිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පුරාහෙදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. කලහවිවාදසුත්තවණ්ණනා

869. කුතො පහුතා කලහා විවාදාති කලහවිවාදසුත්තං. කා උප්පත්ති? ඉදම්පි තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “කුතො නු, ඛො, කලහාදයො අට්ඨ ධම්මා පවත්තන්ති”ති උප්පන්නවිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තෙ ධම්මෙ ආවිකාතුං පුරිමනෙයෙනෙව නිම්මිතබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා චුත්තං තත්ථ පුච්ඡා විස්සජ්ජනක්කමෙන ධීතත්තා සබ්බගාථා පාකට්ඨමත්ථායෙව.

අනුත්තානපදවණ්ණනා පනෙතාසං එවං වෙදිතඛිබ්බා – කුතොපහුතා කලහා විවාදාති කලහො ව තස්ස පුබ්බහාගො විවාදො වාති ඉමෙ කුතො ජාතා. පරිදෙවසොකා සහමච්ඡරා වාති පරිදෙවසොකා ව මච්ඡරා ව කුතොපහුතා. මානාතිමානා සහපෙසුණා වාති මානා ව අතිමානා ව පෙසුණා ව කුතොපහුතා. තෙති තෙ සබ්බෙපි අට්ඨ කිලෙසධම්මා. තදිඛිස බුහිති තං මයා පුච්ඡිතමත්ථං බුහි යාවාමි තං අහන්ති. යාවනත්ථො හි ඉඬ්ඝාති නිපාතො.

870. පියජ්ජහුතාති පියවත්ථුතො ජාතා. යුත්ති පනෙත්ථ නිද්දෙසෙ (මහානි. 98) චුත්තා එව. මච්ඡෙරයුත්තා කලහා විවාදාති ඉමිනා කලහවිවාදාදිනං න කෙවලං පියවත්ථුමෙව, මච්ඡරියම්පි පච්චයං දස්සෙති. කලහවිවාදසීයෙන වෙන්ථ සබ්බෙපි තෙ ධම්මා චුත්තාති වෙදිතඛිබ්බා. යථා ව එතෙසං මච්ඡරියං, තථා පෙසුණානඤ්ච විවාදං. තෙනාහ – “විවාදජාතෙසු ව පෙසුණානි”ති.

871. පියාසු ලොකස්මිං කුතොනිදානා යෙ වාපි ලොහා විවරන්ති ලොකෙති “පියා පහුතා කලහා”ති යෙ එත්ථ චුත්තා. තෙ පියා ලොකස්මිං කුතොනිදානා, න කෙවලඤ්ච පියා, යෙ වාපි ඛත්තියාදයො ලොහා විවරන්ති ලොහහෙතුකා ලොහෙනාහිභූතා විවරන්ති, තෙසං සො ලොහො ව කුතොනිදානොති ද්වෙ අත්ථෙ එකාය පුච්ඡාය පුච්ඡති. ආසා ව නිට්ඨා වාති ආසා ව තස්සා ආසාය සම්ඤ්චි ව. යෙ සම්පරායාය නරස්ස හොන්තිති යෙ නරස්ස සම්පරායාය හොන්ති, පරායනා හොන්තිති චුත්තං හොති. එකා එවායම්පි පුච්ඡා.

872. ඡන්දානිදානානිති කාමච්ඡන්දාදිඡන්දානානි. යෙ වාපි ලොහා විවරන්තිති යෙ වාපි ඛත්තියාදයො ලොහා විවරන්ති තෙසං ලොහොපි ඡන්දානිදානොති ද්වෙපි අත්ථෙ එකතො විස්සජ්ජෙති. ඉතොනිදානාති ඡන්දානා එවාති චුත්තං හොති. “කුතොනිදානා කුතොනිදානා”ති (සු. නි. 273) එතෙසු ව සද්දස්සිද්ධි සුවිලොමසුත්තෙ චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතඛිබ්බා.

873. විනිවිඡයාති තණ්හාදිට්ඨිවිනිවිඡයා. යෙ වාපි ධම්මා සමඤ්ඤාන චුත්තාති යෙ ව අඤ්ඤාපි කොධාදීති සම්පයුත්තා, තථාරූපා වා අකුසලා ධම්මා බුද්ධසමඤ්ඤාන චුත්තා, තෙ කුතොපහුතාති.

874. තමුපනිස්සාය පහොති ඡන්දොති තං සුබදුක්ඛවෙදනං. තදුභයවත්ථුසඛිඛාතං සාතාසාතං උපනිස්සාය සංයොගවියොගපත්ථනාවසෙන ඡන්දො පහොති. එත්තාවතා “ඡන්දො නු ලොකස්මිං කුතොනිදානො”ති අයං පඤ්ඤා විස්සජ්ජිතො හොති. රූපෙසු දිස්වා විභවං භවඤ්ඤාති රූපෙසු වයඤ්ඤා උප්පාදඤ්ඤා දිස්වා. විනිවිඡයං කුඛිකි ඡන්තු ලොකෙති අපායාදිකෙ ලොකෙ අයං ඡන්තු භොගාධිගමනත්ථං තණ්හාවිනිවිඡයං “අත්තා මෙ උප්පන්නො”තිආදිනා නයෙන දිට්ඨිවිනිවිඡයඤ්ඤා කුරුතෙ. යුත්ති පනෙන්ථ නිද්දෙසෙ (මහාති. 102) චුත්තා එව. එත්තාවතා “විනිවිඡයා වාපි කුතොපහුතා”ති අයං පඤ්ඤා විස්සජ්ජිතො හොති.

875. එතෙපි ධම්මා ද්වයමෙව සන්තෙති එතෙපි කොධාදයො ධම්මා සාතාසාතද්වයෙ සන්තෙ එව පහොන්ති උප්පජ්ජන්ති. උප්පත්ති ව නෙසං නිද්දෙසෙ (මහාති. 103) චුත්තායෙව. එත්තාවතා තතියපඤ්ඤාපි විස්සජ්ජිතො හොති. ඉදානි යො එවං විස්සජ්ජිතෙසු එතෙසු පඤ්ඤාසු කථංකථී භවෙයා, තස්ස කථංකථාපහානුපායං දස්සෙන්තො ආහ - “කථංකථී ඤාණපථාය සික්ඛෙ”ති, ඤාණදස්සනඤාණාධිගමනත්ථං තිස්සො සික්ඛා සික්ඛෙයාති චුත්තං හොති. කිං කාරණං? ඤත්වා පචුත්තා සමඤ්ඤා ධම්මා. බුද්ධසමඤ්ඤා හි ඤත්වා ධම්මා චුත්තා, තත්ථී තස්ස ධම්මෙසු අඤ්ඤාණං. අත්තතො පන ඤාණාභාවෙන තෙ අජානන්තො න ජානෙයා, න දෙසනා දොසෙන, තස්මා කථංකථී ඤාණපථාය සික්ඛෙ, ඤත්වා පචුත්තා සමඤ්ඤා ධම්මාති.

876-7. සාතං අසාතඤ්ඤා කුතොනිදානාති එත්ථ සාතං අසාතන්ති සුබදුක්ඛවෙදනා එව අධිජ්ජෙතා. න භවන්ති හෙතෙති න භවන්ති එතෙ. විභවං භවඤ්ඤාපි යමෙතමත්ථං එතං මෙ පබ්බති යතොනිදානන්ති සාතාසාතානං විභවං භවඤ්ඤා එතම්පි යං අත්ථං. ලිඛිතබ්බන්තයො එත්ථ කතො. ඉදං පන චුත්තං හොති - සාතාසාතානං විභවො භවො වාති යො එස අත්ථො, එවං මෙ පබ්බති යතොනිදානන්ති. එත්ථ ව සාතාසාතානං විභවභවවත්ථුකා විභවභවදිට්ඨියො එව විභවභවාති අත්ථතො වෙදිතබ්බා. තථා හි ඉමස්ස පඤ්ඤාස්ස විස්සජ්ජනපක්ඛෙ “භවදිට්ඨිපි එස්සනිදානා, විභවදිට්ඨිපි එස්සනිදානා”ති නිද්දෙසෙ (මහාති. 105) චුත්තං. ඉතොනිදානන්ති එස්සනිදානං.

878. කිස්මිං විභූතෙ න චුසන්ති එස්සාති කිස්මිං විනිවත්තෙ වක්ඛුසම්ඵස්සාදයො පඤ්ඤා එස්සා න චුසන්ති.

879. නාමඤ්ඤා රූපඤ්ඤා පටිච්චාති සම්පයුත්තකතාමං වත්ථාරම්මණරූපඤ්ඤා පටිච්ච. රූපෙ විභූතෙ න චුසන්ති එස්සාති රූපෙ විනිවත්තෙ පඤ්ඤා එස්සා න චුසන්ති.

880. කථං සමෙතස්සාති කථං පටිපන්නස්ස. විහොති රූපන්ති රූප විභවති, න භවෙයා වා. සුඛං දුඛඤ්ඤාති ඉට්ඨානිට්ඨං රූපමෙව පුච්ඡති.

881. න සඤ්ඤාසඤ්ඤාති යථා සමෙතස්ස විහොති රූපං, සො පකතිසඤ්ඤාය සඤ්ඤාපි න හොති. න විසඤ්ඤාසඤ්ඤාති විසඤ්ඤායපි විරූපාය සඤ්ඤාය සඤ්ඤා න හොති උම්මත්තකො වා ඛිත්තවිත්තො වා. නොපි අසඤ්ඤාති සඤ්ඤාචර්හිතොපි න හොති නිරොධසමාපන්නො වා අසඤ්ඤාසන්නො වා. න විභූතසඤ්ඤාති “සබ්බසො රූපසඤ්ඤාන”න්තිආදිනා (ධ ස. 265; විභ. 602) නයෙන සමතික්කන්තසඤ්ඤාපි න හොති අරූපජ්ඣානලාභී. එවං සමෙතස්ස විහොති රූපන්ති එතස්මිං සඤ්ඤාසඤ්ඤාතිආදිභාවෙ අට්ඨන්තො යදෙන චුත්තං “සො එවං සමාහිතෙ විත්තෙ...පෙ.... ආකාසානඤ්ඤායනසමාපත්තිපටිලාභත්ථාය විත්තං අභිනිභරති”ති. එවං සමෙතස්ස අරූපමග්ගසමඛිගිතො විහොති රූපං. සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්ඤාසඛිඛාති එවං පටිපන්නස්සාපි යා සඤ්ඤා, තන්තිදානා තණ්හාදිට්ඨිපපඤ්ඤා අප්පහිනා එව හොන්තිති දස්සෙති.

882-3. එත්තාවතග්ගං නු වදන්ති, හෙතෙ යක්ඛස්ස සුද්ධිං ඉධ පණ්ඩිතාසෙ. උදාහු අඤ්ඤාමිපි වදන්ති එත්තොති එත්තාවතා නු ඉධ පණ්ඩිතා සමණුභ්ගමණා අග්ගං සුද්ධිං සත්තස්ස වදන්ති, උදාහු අඤ්ඤාමිපි එත්තො අරූපසමාපත්තිතො අධිකං වදන්තිති පුච්ඡති. එත්තාවතග්ගමිපි වදන්ති හෙතෙති එකෙ සස්සතවාදා සමණුභ්ගමණා පණ්ඩිතමානිතො එත්තාවතාපි අග්ගං සුද්ධිං වදන්ති. තෙසං පනෙතෙ සමයං වදන්තිති තෙසංයෙව එකෙ උච්ඡෙදවාදා සමයං උච්ඡෙදං වදන්ති. අනුපාදිසෙසෙ කුසලා වදානාති අනුපාදිසෙසෙ කුසලවාදා සමානා.

884. එතෙ ව ඤත්වා උපනිස්සිතාති එතෙ ව දිට්ඨිගතිකෙ සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨියො නිස්සිතාති ඤත්වා. ඤත්වා මුනී නිස්සයෙ සො විමංසිති නිස්සයෙ ව ඤත්වා සො විමංසි පණ්ඩිතො බුද්ධමුනි. ඤත්වා විමුක්තොති දුක්ඛානිච්චාදිතො ධම්මෙ ඤත්වා විමුක්තො. භවාභවාය න සමෙතීති පුනස්පුනං උපපත්තියා න සමාගච්ඡන්ති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනා නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ පුරාභෙදසුත්තෙ චුත්තසදිසොයෙවාහිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කලභවිවාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. මූලධර්මානුකූලතාවය

885-6. සකංසකංදිට්ඨිපරිබ්බසානානි මූලධර්මානුකූලතං. කා උප්පත්ති? ඉදම්පි තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “සබ්බෙපි ඉමෙ දිට්ඨිගතිකා ‘සාධුරුපම්භා’ති භණන්ති, කිං නු බො සාධුරුපාව ඉමෙ අත්තනොයෙව දිට්ඨියා පතිට්ඨන්ති, උදාහු අඤ්ඤම්පි දිට්ඨිං ගණ්හන්ති”ති උප්පන්නවිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තමත්ථං පකාසෙතුං පුරිමනායෙනෙව නිමිත්තබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා වුත්තං.

තත්ථ ආදිතො ද්වෙපි ගාථා පුච්ඡාගාථායෙව. තාසු සකංසකංදිට්ඨිපරිබ්බසානානි අත්තනො අත්තනො දිට්ඨියා වසමානා. විග්ග්භ නානා කුසලා වදන්තිති දිට්ඨිලත්තං ගහෙන්වා, තත්ථ “කුසලාම්භා”ති පටිඡානමානා පුටු පුටු වදන්ති එකං න වදන්ති. යො එවං ජානාති ස වෙදි ධම්මං ඉදං පටිකොසමකෙවලී සොති තඤ්ච දිට්ඨිං සන්ධාය යො එවං ජානාති, සො ධම්මං වෙදි. ඉදං පන පටිකොසන්තො භීතො භොතිති වදන්ති. බාලොති භීතො. අක්කුසලොති අවිද්වා.

887-8. ඉදානි තිස්සො විස්සජ්ජනගාථා භොන්ති. තා පුරිමඛිසේන වුත්තමත්ථං පටිඡිමඛිසේන පටිබ්බුහිත්වා යීතා. තෙන බ්බුහෙන උත්තරසුත්තතො ව අප්පකත්තා ඉදං සුත්තං “මූලධර්ම”න්ති නාමං ලභති. තත්ථ පරස්ස වෙ ධම්මන්ති පරස්ස දිට්ඨිං. සබ්බෙව බාලාති එවං සන්තෙ සබ්බෙව ඉමෙ බාලා භොන්තිති අධිප්පායො. කිං කාරණං? සබ්බෙවිමෙ දිට්ඨිපරිබ්බසානානි සන්දිට්ඨියා වෙව න විවදානා. සංසුද්ධපඤ්ඤා කුසලා මුතීමාති සකාය දිට්ඨියා න විවදානා න වොදානා සංකිලිට්ඨාව සමානා සංසුද්ධපඤ්ඤා ව කුසලා ව මුතීමන්තො ව තෙ භොන්ති වෙ. අප්ථ වා “සන්දිට්ඨියා වෙ පන විවදානා” තිපි පායො. තස්සත්ථො – සකාය පන දිට්ඨියා වොදානා සංසුද්ධපඤ්ඤා කුසලා මුතීමන්තො භොන්ති වෙ. න තෙසං කොච්ඡි එවං සන්තෙ තෙසං එකොපි භීතපඤ්ඤො න භොති. කිංකාරණං? දිට්ඨි භී තෙසම්පි තථා සමත්තා, යථා ඉතරෙසන්ති.

889. න වාහමෙතන්ති ගාථාය සබ්බෙපත්ථො – යං තෙ මිටු ද්වෙ ද්වෙ ජනා අඤ්ඤමඤ්ඤං “බාලො”ති ආහු, අහං එතං තථියං තච්ඡන්ති නෙව බුම්. කිංකාරණං? යස්මා සබ්බෙ තෙ සකං සකං දිට්ඨිං “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති අකංසු. තෙන ව කාරණෙන පරං “බාලො”ති දහන්ති. එත්ථ ව “තථිය”න්ති “කථිව”න්ති ද්වෙපි පාඨා.

890. යමාහුති පුච්ඡාගාථාය යං දිට්ඨිසච්චං තථියන්ති එකෙ ආහු.

891. එකඤ්ඤි සච්චන්ති විස්සජ්ජනගාථාය එකං සච්චං නිරොධො මග්ගො වා. යස්මිං පජා නො විවදෙ පජානන්ති යම්භි සච්චෙ පජානන්තො පජා නො විවදෙය්. සයං ථුතන්තිති අත්තනා වදන්ති.

892. කස්මා නුති පුච්ඡාගාථාය පවාදියාසෙති වාදිතො. උදාහු තෙ තක්කමනුස්සරන්තිති තෙ වාදිතො උදාහු අත්තනො තක්කමත්තං අනුගච්ඡන්ති.

893. න භෙවති විස්සජ්ජනගාථාය අඤ්ඤානු සඤ්ඤාය නිව්වානීති යපෙත්වා සඤ්ඤාමත්තෙන නිව්චන්ති ගහිතග්ගණානි. තක්කඤ්ච දිට්ඨිසු පකප්පයින්වාති අත්තනො මිච්ඡාසංකප්පමත්තං දිට්ඨිසු ජනෙත්වා. යස්මා පන දිට්ඨිසු විතක්කං ජනෙත්තා දිට්ඨියොපි ජනෙත්ති, තස්මා නිද්දෙසෙ වුත්තං “දිට්ඨිගතානි ජනෙත්ති සඤ්ඤානන්ති”තිආදි (මහානි. 121).

894-5. ඉදානි එවං නානාසච්චෙසු අසන්තෙසු තක්කමත්තමනුස්සරන්තානං දිට්ඨිගතිකානං විප්පට්ඨන්ති. දස්සෙතුං “දිට්ඨෙ සුතෙ”තිආදිකා ගාථායො අභාසි. තත්ථ දිට්ඨෙති දිට්ඨිං, දිට්ඨිසුද්ධන්ති අධිප්පායො. එස නයො සුතාදිසු. එතෙ ව නිස්සාය විමානදස්සිති එතෙ දිට්ඨිධම්මෙ නිස්සයින්වා සුද්ධිභාවසංඛාතං විමානං අසම්මානං පස්සන්තොපි. විනිව්ඡයෙ යත්වා පහස්සමානො, බාලො පරො අක්කුසලොති වාහාති එවං විමානදස්සිති තස්මිං දිට්ඨිවිනිව්ඡයෙ යත්වා තුට්ඨිජාතො භාසජාතො හුත්වා “පරො භීතො ව අවිද්වා වා”ති එවං වදන්තියෙව. එවං සන්තෙ යෙනෙවති ගාථා. තත්ථ සයමත්තනාති සයමෙව අත්තානං. විමානෙතිති ගරහති. තදෙව පාවාති තදෙව වචනං දිට්ඨිං වදති, තං වා පුග්ගලං.

896. අතිසාරදිට්ඨියාති ගාථායත්ථො – සො එවං තාය ලක්ඛණාතිසාරිනියා අතිසාරදිට්ඨියා සමත්තො පුණ්ණො උද්ධුමානො, තෙන ව දිට්ඨිමානෙන මත්තො “පරිපුණ්ණො අහං කෙවලී”ති එවං පරිපුණ්ණමානී සයමෙව අත්තානං මහසා “අහං පණ්ඩිතො”ති අභිසිඤ්චති. කිංකාරණං? දිට්ඨි භී සා තස්ස තථා සමත්තාති.

897. පරස්ස වෙති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ව – කිඤ්ච භියො? යො සො විනිව්ඡයෙ යත්වා පහස්සමානො “බාලො පරො අක්කුසලො”ති වාහ. තස්ස පරස්ස වෙ භී වචසා සො තෙන වුච්චමානො නිභීතො භොති. තුමො සභා භොති නිභීතපඤ්ඤො, සොපි තෙනෙව සහ නිභීතපඤ්ඤො භොති. සොපි භී නං “බාලො”ති වදති. අප්පස්ස වචනං

අප්පමාණං, සො පන සයමෙව වෙදගු ව ධිරො ව හොති. එවං සන්නෙ න කොච්ඡි බාලො සමණෙසු අත්ථි. සබ්බෙපි හි තෙ අත්තනො ඉච්ඡාය පණ්ඩිතා.

898. අඤ්ඤං ඉතොති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ව – “අථ වෙ සයං වෙදගු හොති ධිරො, න කොච්ඡි බාලො සමණෙසු අත්ථි”ති එවඤ්ඤි චුත්තෙපි සියා කස්සචි “කස්මා”ති. තත්ථ චුච්චතෙ – යස්මා අඤ්ඤං ඉතො යාභිවදන්ති ධම්මං අපරද්ධා සුද්ධිමකෙවලී තෙ, එවම්පි තිත්ථියා පුට්ඨසො වදන්ති, යෙ ඉතො අඤ්ඤං දිට්ඨිං අභිවදන්ති, යෙ අපරද්ධා චිරද්ධා සුද්ධිමග්ගං, අකෙවලිනො ව තෙති එවං පුට්ඨතිත්ථියා යස්මා වදන්තිති චුත්තං හොති. කස්මා පනෙවං වදන්තිති වෙ? සන්දිට්ඨිරාගෙන හි තෙ භිරත්තා, යස්මා සකෙන දිට්ඨිරාගෙන අභිරත්තාති චුත්තං හොති.

899-900. එවං අභිරත්තා ව – ඉධෙව සුද්ධිත්ති ගාථා. තත්ථ සකායනෙති සකමග්ගෙ දළ්භං වදානාති දළ්භවාදා. එවඤ්ච දළ්භවාදෙසු තෙසු යො කොච්ඡි තිත්ථියො සකායනෙ වාපි දළ්භං වදානො කමෙත්ථ බාලොති පරං දහෙයා, සබ්බෙපතො තත්ථ සස්සතුච්ඡෙදසඬ්ඛාතෙ විත්ථාරතො වා නත්ථිකඉස්සරකාරණනියතාදිභෙදෙ සකෙ ආයතනෙ “ඉදමෙව සච්ච”න්ති දළ්භං වදානො කං පරං එත්ථ දිට්ඨිගතෙ “බාලො”ති සහ ධම්මෙන පස්සෙයා, නනු සබ්බොපි තස්ස මතෙන පණ්ඩිතො එව සුප්පට්ඨන්තො එව ව. එවං සන්නෙ ව සයමෙව සො මෙධගමාවහෙයා පරං වදං බාලමසුද්ධිධම්මං, සොපි පරං “බාලො ව අසුද්ධිධම්මො ව අය”න්ති වදන්තො අත්තනාව කලහං ආවහෙයා. කස්මා? යස්මා සබ්බොපි තස්ස මතෙන පණ්ඩිතො එව සුප්පට්ඨන්තො එව ව.

901. එවං සබ්බොපි විනිච්ඡයෙ යත්ථා සයං පමාය උද්ධංස ලොකස්මිං විවාදමෙති, දිට්ඨියං යත්ථා සයඤ්ච සත්ථාරාදීති මිනිත්ථා සො භියොවා විවාදමෙතිති. එවං පන විනිච්ඡයෙසු ආදීනවං ඤත්ථා අරියමග්ගෙන භිත්ථාන සබ්බාති විනිච්ඡයාති න මෙධගං කුබ්බති ජන්තු ලොකෙති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ පුරාභෙදසුත්තෙ චුත්තසදිසො එවාභිසමයො අහොසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය චූළබ්බහසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. මහාබ්බහසුත්තවණ්ණනා

902. යෙ කෙවිමෙති මහාබ්බහසුත්තං. කා උප්පත්ති? ඉදම්පි තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “කිං නු බො ඉමෙ දිට්ඨිපරිබ්බසානා විඤ්ඤානං සන්තිකා නින්දමෙව ලහන්ති, උදාහු පසංසම්පි”ති උප්පන්නචිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තමත්ථං ආචිකාතුං පුරිමනයෙන නිම්මිතබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්ථා චුත්තං. තත්ථ අන්වානයන්තිති අනු ආනයන්ති, පුනථපුනං ආහරන්ති.

903. ඉදාති යස්මා තෙ “ඉදමෙව සච්ච”න්ති වදන්තා දිට්ඨිගතිකා වාදිනො කදාචි කත්ථචි පසංසම්පි ලහන්ති, යං එතං පසංසාසඬ්ඛාතං වාදඵලං, තං අප්පං රාගාදීනං සමාය සමත්ථං න හොති, කො පන වාදො දුතියෙ නින්දාඵලෙ, තස්මා එතමත්ථං දස්සෙත්තො ඉමං තාව විස්සප්පනගාථමාහ. “අප්පඤ්ඤි එතං න අලං සමාය, දුච්ච විවාදස්ස ඵලාති බුම්”තිආදි. තත්ථ දුච්ච විවාදස්ස ඵලාතීති නින්දා පසංසා ව, ජයපරාජයාදීති වා තංසභාගාති. එතම්පි දිස්වාති “නින්දා අනිට්ඨා එව, පසංසා නාලං සමායා”ති එතම්පි විවාදඵලෙ ආදීනවං දිස්වා. බෙමාභිපස්සං අවිවාදභූමිත්ති අවිවාදභූමිං නිබ්බානං “බෙම”න්ති පස්සමානො.

904. එවඤ්ඤි අවිවදමානො – යා කාවිමාති ගාථා. තත්ථ සම්මුතියොති දිට්ඨියො. පුට්ඨඡාති පුට්ඨඡනසම්භවා. සො උපයං කීමෙය්‍යාති සො උපගන්තබ්බට්ඨෙත උපයං රූපාදිසු එකම්පි ධම්මං කිං උපෙය්‍යා, කෙන වා කාරණෙන උපෙය්‍යා. දිට්ඨෙ සුතෙ ඛන්තිමකුබ්බමානොති දිට්ඨසුතසුද්ධිසු පෙමං අකරොන්තො.

905. ඉතො බාහිරා පන – සීලුත්තමාති ගාථා. තස්සත්ථො – සීලංයෙව “උත්තම”න්ති මඤ්ඤමානා සීලුත්තමා එකෙ හොත්තො සංයමමත්තෙන සුද්ධිං වදන්ති, හත්ථිවතාදිඤ්ච වතං සමාදාය උපට්ඨිතා, ඉධෙව දිට්ඨියං අස්ස සත්ථුනො සුද්ධිත්ති හවුපනීතා හවජ්ඣොසිතා සමානා වදන්ති, අපිව තෙ කුසලා වදානා “කුසලා මය”න්ති එවං වාදා.

906. එවං සීලුත්තමෙසු ව තෙසු තථා පට්ඨන්තො යො කොච්ඡි – සචෙ චුතොති ගාථා. තස්සත්ථො – සචෙ තතො සීලවතතො පරිච්ඡන්දනෙන වා අනභිසම්භූතන්තො වා චුතො හොති, සො තං සීලබ්බතාදිකම්මං පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදිකම්මං වා විරාධයිත්ථා පවෙධතී. න කෙවලඤ්ච වෙධති, අපිව බො තං සීලබ්බතසුද්ධිං පජ්ජපතී ව විජ්ජලපති පත්ථයතී ව. කිම්ච? සත්ථාව භීනො පවසං සරම්භා. සරම්භා පවසන්තො සත්ථතො භීනො යථා තං සරං වා සත්ථං වා පත්ථෙය්‍යාති.

907. එවං පන සිලුත්තමානං වෙධකාරණං අරියසාවකො – සිලබ්බතං වාපි පභාය සබ්බන්ති ගාථා. තත්ථ සාවච්ඡනවච්ඡන්ති සබ්බාකුසලං ලොකියකුසලස්ථ. එතං සුද්ධිං අසුද්ධින්නි අපත්ථයානොති පඤ්චකාමගුණාදිභෙදං එතං සුද්ධිං, අකුසලාදිභෙදං අසුද්ධිස්ථ අපත්ථයමානො. චිරතො චරෙති සුද්ධියා අසුද්ධියා ච චිරතො චරෙය්‍යා. සන්තිමනුග්ගභායාති දිට්ඨිං අගභෙත්වා.

908. එවං ඉතො බාහිරකෙ සිලුත්තමෙ සංයමෙන විසුද්ධිවාදෙ තෙසං විභාතං සිලබ්බතප්පභායිනො අරභතො ච පටිපත්තිං දස්සෙත්වා ඉදාති අඤ්ඤාපි සුද්ධිවාදෙ බාහිරකෙ දස්සෙන්නො “තමුපනිස්සායා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – සන්තඤ්ඤෙපි සමණබ්‍රාහ්මණා, තෙ ජිගුච්ඡිතං අමරන්තපං වා දිට්ඨසුද්ධිආදියු වා අඤ්ඤතරඤ්ඤතරං උපනිස්සාය අකිරියදිට්ඨියා වා උද්ධංසරා හුත්වා භවාභවෙසු අවිතතණ්භාසෙ සුද්ධිමනුත්ථුනන්ති වදන්ති කට්ඨන්ති.

909. එවං තෙසං අවිතතණ්භානං සුද්ධිං අනුත්ථුනන්තානං යොපි සුද්ධිප්පත්තමෙව අත්තානං මඤ්ඤෙය්‍යා, තස්සපි අවිතතණ්භත්තා භවාභවෙසු තං තං වත්ථුං පත්ථයමානස්ස හි ජප්පිතාති පුනස්සුතං භොන්ති යෙවාති අධිප්පායො. තණ්හා හි ආසෙච්ඡා තණ්හං වඩ්ඪයතෙව. න කෙවලස්ථ ජප්පිතාති, පචෙධිතං වාපි පකප්පිතෙසු, තණ්හාදිට්ඨිති වස්ස පකප්පිතෙසු වත්ථුසු පචෙධිතමිති භොතිති චුත්තං භොති. භවාභවෙසු පන විතතණ්භත්තා ආයති. චුතුපපාතො ඉධ යස්ස නත්ථි, සකෙන චෙධෙය්‍යා කුභිංව ජප්පෙති අයමෙතිස්සා ගාථාය සම්බන්ධො. සෙසං නිද්දෙසෙ චුත්තනයමෙව.

910-11. යමාහුති පුච්ඡාගාථා. ඉදාති යස්මා එකොපි එත්ථ වාදො සච්චො නත්ථි, කෙවලං දිට්ඨිමත්තකෙන හි තෙ වදන්ති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙන්නො “සකඤ්ඡි”ති ඉමං තාව විස්සජ්ජනගාථමාහ. තත්ථ සම්මුතින්ති දිට්ඨිං.

912. එවමෙනෙසු සකං ධම්මං පරිපුණ්ණං බ්‍රුවන්තෙසු අඤ්ඤස්ස පන ධම්මං “හීන”න්ති වදන්තෙසු යස්ස කස්සචි – පරස්ස චෙ වම්භයිතෙන හීනොති ගාථා. තස්සත්ථො – යදි පරස්ස නින්දිතකාරණා හීනො භවෙය්‍යා, න කොචි ධම්මෙසු විසෙසි අග්ගො භවෙය්‍යා. කිං කාරණං? පුථු හි අඤ්ඤස්ස වදන්ති ධම්මං, නිහීනතො සබ්බෙව තෙ සම්භි දළ්භං වදානා සකධම්මෙ දළ්භවාදා එව.

913. කිඤ්ථ හියොයා – සද්ධම්මපුජාති ගාථා. තස්සත්ථො – තෙ ව තිත්ථියා යථා පසංසන්ති සකායනාති, සද්ධම්මපුජාති තෙසං තට්ථ වත්තති. තෙ හි අතිවිස සත්ථාරාදිති සක්කරොන්ති. තත්ථ යදි තෙ පමාණා සියුං, එවං සන්තෙ සබ්බෙව වාදා තථියා භවෙය්‍යා. කිං කාරණං? සුද්ධි හි තෙසං පච්චත්තමෙව, න සා අඤ්ඤත්‍ර සිප්ඤ්ඤාති, නාපි පරමත්ථතො. අත්තති දිට්ඨිගාභමත්තමෙව හි තං තෙසං පරපච්චයනෙය්‍යාබුද්ධිතං.

914. යො වා පන විපරිතො බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො, තස්ස – න බ්‍රාහ්මණස්ස පරනෙය්‍යමත්ථිති ගාථා. තස්සත්ථො – බ්‍රාහ්මණස්ස හි “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අතිච්චා”තිආදිනා (ධ. ප. 277; නෙත්ති. 5) නයෙන සුදිට්ඨත්තා පරෙන නෙතබ්බං ඤාණං නත්ථි, දිට්ඨිධම්මෙසු “ඉදමෙව සච්ච”න්ති නිවිජ්ජිත්වා සමුග්ගහීතමිති නත්ථි. තංකාරණා සො දිට්ඨිකලහාති අතීතො, න ච සො සෙට්ඨතො පස්සති ධම්මමඤ්ඤං අඤ්ඤත්‍ර සතිපට්ඨානාදිති.

915. ජානාමිති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ව – එවං තාව පරමත්ථබ්‍රාහ්මණො න හි සෙට්ඨතො පස්සති ධම්මමඤ්ඤං, අඤ්ඤෙ පන තිත්ථියා පරචිත්තඤාණාදිති ජානන්තා පස්සන්තාපි “ජානාමි පස්සාමි තට්ථ එත”න්ති එවං වදන්තාපි ව දිට්ඨියා සුද්ධිං පච්චෙන්ති. කස්මා? යස්මා තෙසු එකොපි අද්දක්ඛි චෙ අද්දස චෙපි තෙන පරචිත්තඤාණාදිනා යථාභූතං අත්ථං, කිඤ්ඡි කුමස්ස තෙන තස්ස තෙන දස්සනෙන කිං කතං, කිං දුක්ඛපරිඤ්ඤා සාධිතා, උදාහු සමුදයපභානාදිනං අඤ්ඤතරං, යතො සබ්බථාපි අතික්කමිත්වා අරියමග්ගං තෙ තිත්ථියා අඤ්ඤෙනෙව වදන්ති සුද්ධිං, අතික්කමිත්වා වා තෙ තිත්ථියෙ බුද්ධාදයො අඤ්ඤෙනෙව වදන්ති සුද්ධිත්ති.

916. පස්සං නරොති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ව. කිඤ්ථ හියොයා? ය්වායං පරචිත්තඤාණාදිති අද්දක්ඛි, සො පස්සං නරො දක්ඛති නාමරූපං, න තතො පරං දිස්වාන වා ඤස්සති තාතිමෙව නාමරූපාති නිව්චතො සුඛතො වා න අඤ්ඤාථා. සො එවං පස්සන්තො කාමං ඛන්තං පස්සතු අප්පකං වා නාමරූපං නිව්චතො සුඛතො ව, අථස්ස එවරූපෙන දස්සනෙන න හි තෙන සුද්ධිං කුසලා වදන්තිති.

917. නිවිස්සවාදිති ගාථාය සම්බන්ධො අත්ථො ව – තෙන ව දස්සනෙන සුද්ධියා අසනියාපි යො “ජානාමි පස්සාමි තට්ථ එත”න්ති එවං නිවිස්සවාදි, එතං වා දස්සනං පටිච්ච දිට්ඨියා සුද්ධිං පච්චෙන්තො “ඉදමෙව සච්ච”න්ති එවං නිවිස්සවාදි, සො සුබ්බිතයො න භොති තං තථා පකප්පිතං අභිසඬ්ඛනං දිට්ඨිං පුරෙක්ඛරානො. සො හි යං සත්ථාරාදිං නිස්සිතො, තත්ථොව සුභං වදානො සුද්ධිං වදො, “පරිසුද්ධවාදො පරිසුද්ධදස්සනො වා අහ”න්ති අත්තානං මඤ්ඤමානො තත්ථ තථද්දසා සො, තත්ථ සකාය දිට්ඨියා අවිපරිතමෙව සො අද්දස. යථා සා දිට්ඨි පච්චත්තති, තට්ථො නං අද්දස, න අඤ්ඤාථා පස්සිතුං ඉච්ඡතිති අධිප්පායො.

918. එවං පකප්පිතං දිට්ඨිං පුරෙක්ඛරානෙසු තිත්ථියෙසු – න බ්‍රාහ්මණො කප්පමුපෙනි සඬබාති ගාථා. තත්ථ සඬබාති සඬබාය, ජාතිත්වාති අත්ථො. නපි ඤාණබන්ධුති සමාපත්තිඤාණාදිනා අකතතණ්හාදිට්ඨිබන්ධු. තත්ථ විග්ගහො – නාපි අස්ස ඤාණෙන කතො බන්ධු අත්ථීති නපි ඤාණබන්ධු. සම්මුති යොති දිට්ඨිසම්මුති යො. පුපුප්ජාති පුපුප්ජනසම්භවා. උග්ගහණන්ති මඤ්ඤෙති උග්ගහණන්ති අඤ්ඤෙ, අඤ්ඤෙ තා සම්මුති යො උග්ගහණන්ති වුත්තං හොති.

919. කිඤ්ච භියො – විස්සප්ප ගන්ථානීති ගාථා. තත්ථ අනුග්ගහොති උග්ගහණවිරහිතො, සොපි නාස්ස උග්ගහොති අනුග්ගහො, න චා උග්ගහණානීති අනුග්ගහො.

920. කිඤ්ච භියො – සො එවරුපො – පුබ්බාසවෙනි ගාථා. තත්ථ පුබ්බාසවෙනි අතීතරුපාදීනි ආරබ්භ උප්පජ්ජමානධම්මෙ කිලෙසෙ. නවෙනි පච්චුප්පන්තරුපාදීනි ආරබ්භ උප්පජ්ජමානධම්මෙ. න ඡන්දගුති ඡන්දාදිවසෙන න ගච්ඡති. අනත්තගරහීති කතාකතවසෙන අත්තානං අගරහන්තො.

921. එවං අනත්තගරහී ව – ස සබ්බධම්මෙසුති ගාථා. තත්ථ සබ්බධම්මෙසුති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨධම්මෙසු “යං කිඤ්චි දිට්ඨං වා”ති එවංපහෙදෙසු. පන්තභාරොති පතිතභාරො. න කප්පෙනීති න කප්පියො, දුට්ඨමිපි කප්පං න කරොතීති අත්ථො. නුපරතොති පුපුප්ජනකල්‍යාණකසෙක්ඛා විය උපරතිසම්භිගිපි න හොති. න පත්ථියොති නිත්තණ්හො. තණ්හා හි පත්ථියතීති පත්ථියා, නාස්ස පත්ථියාති න පත්ථියොති. සෙසං තත්ථ තත්ථ පාකට්ඨෙවොති න වුත්තං. එවං අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ පුරාහෙදසුත්තෙ වුත්තසදිසො එවාහිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මහාබ්‍රහ්මසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. තුවටකසුත්තවණ්ණනා

922. පුච්ඡාමී තන්ති තුවටකසුත්තං. කා උප්පත්ති? ඉදම්පි තස්මිංයෙව මහාසමයෙ “කා නු බො අරහත්තප්පත්තියා පටිපත්ති”ති උප්පන්නචිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තමත්ථං පකාසෙතුං පුරිමනායෙනෙව නිම්මිතබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා වුත්තං.

තත්ථ ආදිගාථාය තාව පුච්ඡාමීති එත්ථ අදිට්ඨජොතනාදිවසෙන පුච්ඡා විහජිතා. ආදිච්චබන්ධුන්ති ආදිච්චස්ස ගොත්තබන්ධුං. විවෙකං සන්තිපදඤ්චාති විවෙකඤ්ච සන්තිපදඤ්ච. කථං දිස්වාති කෙන කාරණෙන දිස්වා, කථං පචත්තදස්සනො හුත්වාති වුත්තං හොති.

923. අථ හගවා යස්මා යථා පස්සන්තො කිලෙසෙ උපරුන්ධති, තථා පචත්තදස්සනො හුත්වා පරිනිබ්බාති, තස්මා තමත්ථං ආවිකරොන්තො නානප්පකාරෙන තං දෙවපරිසං කිලෙසප්පහානෙ නියොජෙන්නො “මූලං පපඤ්චසඬබායා”ති ආරහිත්වා පඤ්ච ගාථා අහාසි.

තත්ථ ආදිගාථාය තාව සඬබෙපත්ථො – පපඤ්චාති සඬබාතත්තා පපඤ්චා එව පපඤ්චසඬබා. තස්සා අවිජ්ජාදයො කිලෙසා මූලං, තං පපඤ්චසඬබාය මූලං අස්මීති පචත්තමානඤ්ච සබ්බං මන්තාය උපරුන්ධෙ. යා කාචි අප්ඤ්ඤානං තණ්හා උප්පජ්ජෙය්‍යං, තාසං විනයා සදා සතො සික්ඛෙ උපට්ඨිතස්සති හුත්වා සික්ඛෙය්‍යාති.

924. එවං තාව පට්ඨගාථාය එව නිසික්ඛායුත්තං දෙසනං අරහත්තනිකුටෙන දෙසෙත්වා පුන මානප්පහානවසෙන දෙසෙතුං “යං කිඤ්චි”ති ගාථමාහ. තත්ථ යං කිඤ්චි ධම්මමභිපඤ්ඤා අප්ඤ්ඤානන්ති යං කිඤ්චි උච්චාකුලීනතාදිකං අත්තනො ගුණං ජානෙය්‍ය අථ වාපි බහිද්ධාති අථ වා බහිද්ධාපි ආචරියුපජ්ඣායානං වා ගුණං ජානෙය්‍ය. න තෙන ථාමං කුබ්බෙථාති තෙන ගුණෙන ථාමං න කරෙය්‍ය.

925. ඉදානිස්ස අකරණවිධිං දස්සෙන්නො “සෙය්‍යො න තෙනා”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – තෙන ව මානෙන “සෙය්‍යොහ”න්ති වා “නිවොහ”න්ති වා “සරික්ඛොහ”න්ති වාපි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තෙහි ව උච්චාකුලීනතාදිහි ගුණෙහි චුට්ඨො අනෙකරුපෙහි “අහං උච්චාකුලා පබ්බජිතො”තිආදිනා නයෙන අත්තානං විකප්පෙන්නො න තිට්ඨෙය්‍ය.

926. එවං මානප්පහානවසෙනපි දෙසෙත්වා ඉදානි සබ්බකිලෙසුපසමවසෙනපි දෙසෙතුං “අප්ඤ්ඤානමොවා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අප්ඤ්ඤානමොවුපසමෙති අත්තනි එව රාගාදිසබ්බකිලෙසෙ උපසමෙය්‍ය. න අඤ්ඤාතො භික්ඛු සන්තිමෙසෙය්‍යාති යපෙත්වා ව සතිපට්ඨානාදීනි අඤ්ඤෙන උපායෙන සන්තිං න පරියෙසෙය්‍ය. කුතො නිරත්තා වාති නිරත්තා කුතො එව.

927. ඉදානි අප්ඤ්ඤානං උපසන්තස්ස ඛිණාසවස්ස තාදිභාවං දස්සෙන්තො “මජ්ඣෙ යථා”ති ගාථමාහ.
තස්සත්ථො – යථා මහාසමුද්දස්ස උපරිමහෙට්ඨිමහාගානං වෙමජ්ඣසඬ්ඛානෙ චතුර්‍යොජනසහස්සජ්ජමාණෙ මජ්ඣෙ
පබ්බතන්තරෙ ඨිතස්ස වා මජ්ඣෙ සමුද්දස්ස ඌභී න ජායති, ඨිතොව සො හොති අවිකම්පමානො, එවං අනෙජො
ඛිණාසවො ලාභාදිසු ඨිතො අස්ස අවිකම්පමානො, සො තාදිසො රාගාදිඋස්සදං භික්ඛු න කරෙය්‍ය කුභික්ඛුචීති.

928. ඉදානි එතං අරහත්තනිකුටෙන දෙසිතං ධම්මදෙසනං අබිහන්තමොදන්තො තස්ස ච අරහත්තස්ස ආදිපටිපදං පුච්ඡන්තො නිම්මිතබ්බද්ධො “අකිත්තයි”ති ගාථමාහ. තත්ථ අකිත්තයිති ආචික්ඛි. විචට්ඨක්ඛුති විචට්ඨෙහි අනාවරණෙහි පඤ්චෙහි චක්ඛුති සමන්තාගතො. සක්ඛිධම්මන්ති සයං අභිඤ්ඤාතං අත්තපච්චික්ඛං ධම්මං. පරිස්සයවිනයන්ති පරිස්සයවිනයනං. පටිපදං චදෙහීති ඉදානි පටිපත්තිං චදෙහි. හද්දන්තෙති “හද්දං තච අත්ථු”ති හගවන්තං ආලපන්තො ආහ. අථ වා හද්දං සුන්දරං තච පටිපදං චදෙහීති චුත්තං හොති. පාතිමොක්ඛං අථ වාපි සමාධිත්ති තමෙච පටිපදං භින්නිත්වා පුච්ඡති. පටිපදන්ති එතෙන වා මග්ගං පුච්ඡති. ඉතරෙහි සීලං සමාධිඤ්ච පුච්ඡති.

929-30. අථස්ස භගවා යස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරො සීලස්ස රක්ඛා , යස්මා චා ඉමිනා අනුක්කමෙන දෙසියමානා අයං දෙසනා තාසං දෙවතානං සප්පායා, තස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරතො පභුති පටිපදං දස්සෙන්නො “චක්ඛුහී”ති ආදිමාරද්ධො. තත්ථ චක්ඛුහී නෙව ලොලාස්සාති අදිට්ඨදක්ඛිතබ්බාදිවසෙන චක්ඛුහී ලොලො නෙවස්ස. ගාමකථාය ආචරයෙ සොතන්ති තිරච්ඡානකථාතො සොතං ආචරෙය්‍ය. එස්සෙනාති රොගඵස්සෙන. භවඤ්ච නාහිප්ප්පෙය්‍යාති තස්ස එස්සස්ස විනොදනත්ථාය කාමභවාදිභවඤ්ච න පත්ථෙය්‍ය. හෙරවෙසු ච න සම්පවෙධෙය්‍යාති තස්ස එස්සස්ස පච්චයභුතෙසු සීහබ්‍යග්ඝාදීසු හෙරවෙසු ච න සම්පවෙධෙය්‍ය, අවසෙසෙසු චා ඝානිත්ථියමනිත්ථියවිසයෙසු නප්පවෙධෙය්‍ය. එවං පටිපුරො ඉන්ද්‍රියසංවරො චුත්තො භොති. පුරිමෙහි චා ඉන්ද්‍රියසංවරං දස්සෙත්වා ඉමිනා “අරඤ්ඤෙ වසනා හෙරවං දිස්වා චා සුත්වා චා න වෙධිතබ්බ”න්ති දස්සෙති.

931. ලද්දා න සන්නිධං කයිරාති එතෙසං අන්නාදීනං යංකිඤ්චි ධම්මෙන ලහිත්වා “අරඤ්ඤෙ ව සෙනාසනෙ වසනා සදා දුල්ලහ” න්ති වින්තෙත්වා සන්නිධං න කරෙය්‍ය.

932. කොප්පි න පාදලොලස්සාති කොනාහිරතො ච න පාදලොලො අස්ස. චිරමෙ කුක්කුච්චා නප්පමජ්ජෙය්‍යාති
හත්ථකුක්කුච්චාදිකුක්කුච්චං විනොදෙය්‍ය. සක්කච්චකාරිතාය චෙත්ථ නප්පමජ්ජෙය්‍ය.

933. තන්දිං මායං භස්සං බ්බිඛන්ති ආලසියඤ්ච මායඤ්ච භස්සඤ්ච කායිකචෙතසිකබ්බිඛඤ්ච. සච්ඡුසන්ති සද්ධිං චිහ්සාය.

934-7. ආට්ඨිකයන්හි ආට්ඨිකිකමන්තප්පයොගං. සුපිනන්ති සුපිනසත්ථං. ලක්ඛණන්ති මණිලක්ඛණාදිං. නො විදහෙති නප්පයොජෙය්‍යා. විරුතන්ති මිගාදිනං වස්සිතං. පෙසුණියන්ති පෙසුඤ්ඤං. කයවික්කයෙති පඤ්චගි සහධම්මිකෙහි සද්ධිං වඤ්චනාවසෙන වා උදයපත්ථනාවසෙන වා න තිට්ඨෙය්‍යා. උපවාදං හික්ඛු න කරෙය්‍යාති උපවාදකරෙ කිලෙසෙ අතිබ්බත්තෙන්තො අත්තති පරෙති සමණඛ්‍යාග්මණෙහි උපවාදං න ජනෙය්‍යා. ගාමෙ ව නාහිසප්පෙය්‍යාති ගාමෙ ව ගිහිසංඝග්ගාදිති නාහිසප්පෙය්‍යා. ලාභකම්‍යා ජනං න ලපයෙය්‍යාති ලාභකාමනාය ජනං නාලපයෙය්‍යා. පයුත්තන්ති විවරාදිති සම්පයුත්තං , තදත්ථං වා පයොජිතං.

938-9. මොසවජ්ජේ න නියෙඨාති මුසාවාදෙ න නියෙඨ. ජීවිතෙනාති ජීවිකාය. සුත්වා රුසිතො ඛන්තං වාවං, සමණානං වා පුඤ්ජනානන්ති රුසිතො සට්ඨිතො පරෙහි තෙස සමණානං වා ඛන්තියාදිහෙදානං වා අඤ්ඤෙසං පුඤ්ජනානං ඛහමිති අනිට්ඨවාචං සුත්වා. න පට්ටජ්ජාති න පට්ටදෙය්‍ය. කිං කාරණං? න හි සන්තො පටිසෙතිකරොන්ති.

940. එකඤ්ච ධම්මඤ්ඤායානි සබ්බමෙතං යථාචුත්තං ධම්මං ඤත්වා, විචින්නති විචින්නතො, සන්තීති නිබ්බුතිං.
ඤත්වානි නිබ්බුතිං රාගාදීනං සන්තීති ඤත්වා.

941. කිංකරණා නප්පමජ්ජෙඉති වෙ – අභිභූ හි සොති ගාථා. තත්ථ අභිභූති රූපාදිනං අභිභවිතා. අනභිභූතොති තෙනි අනභිභූතො. සක්ඛිධම්මමනීහමදස්සීති පච්චක්ඛමෙව අනීතිහං ධම්මමද්දක්ඛි. සදා නමස්සමනුසික්ඛෙති සදා නමස්සන්තො තිස්සො සික්ඛායො සික්ඛෙය්‍යා. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙව.

කෙටිලං පන එත්ප් “චක්ඛුහි නෙව ලොලො” තිආදිහි ඉන්ද්‍රියසංවරො, “අන්තානමථො පානාන” න් තිආදිහි සන්තිධිපටික්ඛෙපමුඛෙන පච්චයපටිසෙවනසීලං, මෙථුනමොසවජ්ජපෙසුණියාදිහි පාතිමොක්ඛසංවරසීලං, “ආථබ්බණං සුපිනං ලක්ඛණං” න් තිආදිහි ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං, “කුමාරි අස්සා” ති ඉමිනා සමාධි, “චිතනං භික්ඛු” ති ඉමිනා පඤ්ඤා, “සදා සතො සික්ඛෙ” ති ඉමිනා පුන සධ්ධෙපතො තිස්සොපි සික්ඛා, “අප් ආසනෙසු සයනෙසු, අප්පසද්දෙසු භික්ඛු විහරෙය්‍යා, නිද්දං න බහුලීකරෙය්‍යා” තිආදිහි සීලසමාධිපඤ්ඤානං උපකාරාපකාරසධ්ධගණ්හනවිනොදනානි චුත්තානීති. එවං හගවා නිමිත්තස්ස පරිපුණ්ණපටිපදං වත්වා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ පුරාහෙදසුත්තෙ චුත්තසදිසොයෙවාහිසමයො අහොසීති.

15. අත්තදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

942. අත්තදණ්ඩා භයං ජාතන්ති අත්තදණ්ඩසුත්තං. කා උප්පත්ති? යො සො සම්මාපරිබ්බාජනියසුත්තස්ස උප්පත්තියං වුච්චමානාය සාකියකොලියානං උදකං පට්ඨිව කලහො වණ්ණිතො, තං ඤත්වා භගවා “ඤාතකා කලහං කරොන්ති, භන්ද නෙ වාරෙස්සාමි”ති ද්විත්තං සෙනානං මජ්ඣෙය්ව ඉමං සුත්තමහාසි.

තත්ථ පට්ඨගාථායත්ථො – යං ලොකස්ස දිට්ඨධම්මිකං වා සම්පරාසිකං වා භයං ජාතං, තං සබ්බං අත්තදණ්ඩා භයං ජාතං අත්තතො දුච්චරිතකාරණා ජාතං, එවං සන්තෙපි ජනං පස්සට් මෙධගං, ඉමං සාකියාදිජනං පස්සට් අඤ්ඤමඤ්ඤං මෙධගං හිංසකං බාධකන්ති. එවං තං පට්ඨරුද්ධං විජ්ජිතං ජනං පරිහාසිත්වා අත්තතො සම්මාපට්ඨිතස්සෙනා තස්ස සංවෙගං ජනෙතුං ආහ “සංවෙගං කිත්තයිස්සාමි, යථා සංවිජ්ජිතං මයා”ති, පුබ්බෙ බොධිසත්තෙනෙව සතාති අධිප්පායො.

943. ඉදානි යථානෙන සංවිජ්ජිතං, තං පකාරං දස්සෙන්තො “එන්දමාන”න්තිආදිමාහ. තත්ථ එන්දමානන්ති තණ්හාදිති කම්පමානං. අප්පොදකෙති අප්පඋදකෙ. අඤ්ඤමඤ්ඤෙති බ්‍යාරුද්ධෙ දිස්වාති නානාසත්තෙ ව අඤ්ඤමඤ්ඤෙති සද්ධිං විරුද්ධෙ දිස්වා. මං භයමාවිසිති මං භයං පට්ඨියං.

944. සමන්තමසාරො ලොකොති නිරයං ආදිං කත්වා සමන්තතො ලොකො අසාරො නිව්චසාරාදිරිතො. දිසා සබ්බා සමෙරිතාති සබ්බා දිසා අනිව්චතාය කම්පිතා. ඉච්ඡං භවනමත්තතොති අත්තතො තාණං ඉච්ඡන්තො. නාද්දසාසිං අනොසිතන්ති කිඤ්චි යානං පරාදිති අනප්ඤ්ඤාචුත්ථං නාද්දක්ඛිං.

945. ඔසානෙත්ථෙව බ්‍යාරුද්ධෙ, දිස්වා මෙ අරතී අහුති යොබ්බඤ්ඤාදිනං ඔසානෙ එව අත්තගමකෙ එව විනාසකෙ එව පරාදිති බ්‍යාරුද්ධෙ ආහතවිත්තෙ සත්තෙ දිස්වා අරතී මෙ අහොසි. අමෙත්ථ සල්ලන්ති අප් එතෙසු සත්තෙසු රාගාදිසල්ලං. භදයනිස්සිතන්ති විත්තනිස්සිතං.

946. “කථංආනුභාවං සල්ල”න්ති වෙ – යෙන සල්ලෙන ඔතිණ්ණොති ගාථා. තත්ථ දිසා සබ්බා විධාවතීති සබ්බා දුච්චරිතදිසාපි පුරත්ථිමාදිදිසාවිදිසාපි ධාවති. තමෙව සල්ලමබ්බුස්භ, න ධාවති න සිද්ධිති තමෙව සල්ලං උද්ධරිත්වා තා ව දිසා න ධාවති, වතුරොසෙ ව න සිද්ධිති.

947. එවංමහානුභාවෙන සල්ලෙන ඔතිණ්ණොස්ථපි ව සත්තෙසු – තත්ථ සික්ඛානුගීයන්ති, යානි ලොකෙ ගධිතානීති ගාථා. තස්සත්ථො – යෙ ලොකෙ පඤ්ච කාමගුණා පටිලාභාය ගිජ්ඣන්තිති කත්වා “ගධිතානී”ති වුච්චන්ති, විරකාලාසෙවිතත්තා වා “ගධිතානී”ති වුච්චන්ති, තත්ථ තං නිමිත්තං භත්ථිසික්ඛාදිකා අනෙකා සික්ඛා කථීයන්ති උග්ගස්භන්ති වා. පස්සට් යාව පමත්තො වායං ලොකො, යතො පණ්ඩිතො කුලපුත්තො තෙසු වා ගධිතෙසු තාසු වා සික්ඛාසු අධිමුත්තො න සියා, අඤ්ඤදත්ථු අනිව්චාදිදස්සෙනා නිබ්බිජ්ඣ සබ්බසො කාමෙ අත්තතො නිබ්බානමෙව සික්ඛෙති.

948. ඉදානි යථා නිබ්බානාය සික්ඛිතබ්බං, තං දස්සෙන්තො “සච්චො සියා”තිආදිමාහ. තත්ථ සච්චොති වාචාසච්චෙන ඤාණසච්චෙන මග්ගසච්චෙන ව සමන්තාගතො. රිත්තපෙසුණොති පහීනපෙසුණො. චෙට්ඨිජන්ති මච්ඡරියං.

949. නිද්දං තන්දිං සහෙ ථීනන්ති පවලාසිකඤ්ච කායාලසියඤ්ච විත්තාලසියඤ්චාති ඉමෙ තයො ධම්මෙ අභිභවෙය්‍ය. නිබ්බානමනසොති නිබ්බානනිත්තවිත්තො.

950-51. සාහසාති රත්තස්ස රාගවරියාදිභෙදා සාහසකරණා. පුරාණං නාභිනන්දෙය්‍යාති අතීතරූපාදිං නාභිනන්දෙය්‍ය. නචෙති පටිච්ඡපන්නෙ. භියාමානෙති විනස්සමානෙ. ආකාසං න සිතො සියාති තණ්හානිස්සිතො න භවෙය්‍ය. තණ්හා හි රූපාදිනං ආකාසනතො “ආකාසො”ති වුච්චති.

952. “කිංකාරණා ආකාසං න සිතො සියා”ති වෙ – “ගෙධං බුමි”ති ගාථා. තස්සත්ථො – අහඤ්චි ඉමං ආකාසසඬ්ඛාතං තණ්හං රූපාදිසු ගිජ්ඣන්තො ගෙධං බුමි “ගෙධො”ති වදාමි. කිඤ්ච භියො – අවහනනට්ඨෙත “ඔසො”ති ව ආජවනට්ඨෙත “ආජව”න්ති ව “ඉදං මය්‍හං, ඉදං මය්‍හ”න්ති ජප්පකාරණතො “ජප්පන”න්ති ව දුම්මඤ්චනට්ඨෙත “ආරම්මණ”න්ති ව කම්පකරණෙන “පකම්පන”න්ති ව බුමි, එසා ව ලොකස්ස පලිබොධට්ඨෙත දුරතික්කමනීයට්ඨෙත ව කාමපඬිකො දුරච්චයොති. “ආකාසං න සිතො සියා”ති එවං චුත්තෙ වා “කිමෙතං

ආකාස”න්ති වෙ? ගෙඩං බුමිති. එවමපි තස්සා ගාථාය සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. තත්ථ පදයොජනා – ආකාසන්ති ගෙඩං බුමිති. තථා ය්වායං මහොසොති වුවිවති. තං බුමි, ආජවං බුමි, ජප්පනං බුමි, පකම්පනං බුමි, ය්වායං සදෙවකෙ ලොකෙ කාමපඬිකො දුරව්වයො, තං බුමිති.

953. එවමෙතං ගෙඩාදිපරියායං ආකාසං අනිස්සිතො – සච්චා අවොක්කම්මාති ගාථා. තස්සන්ථො – පුබ්බෙ චුත්තා තිව්ධාපි සච්චා අවොක්කම්ම මොනෙයාප්පත්තියා මුනීති සඬ්ඛාං ගතො නිබ්බානත්ථලෙ තිව්ධති බ්‍රාහ්මණො, ස වෙ එවරුපො සබ්බානි ආයතනානි නිස්සප්පිත්වා “සන්තො”ති වුවිවති.

954. කිඤ්ච භියොයා – ස වෙ විද්චාති ගාථා. තත්ථ ඤත්වා ධම්මන්ති අනිච්චාදිනෙයන සඬ්ඛතධම්මං ඤත්වා. සම්මා සො ලොකෙ ඉරියානොති අසම්මාඉරියනකරානං කිලෙසානං පහානා සම්මා සො ලොකෙ ඉරියමානො.

955. එවං අපිහෙන්නො ව – යොධ කාමෙති ගාථා. තත්ථ සඬ්ගන්ති සත්තවිධං සඬ්ගඤ්ච යො අවිචතරි නාජ්ඤෙතීති නාභිජ්ඣායති.

956. තස්මා තුම්හෙසුපි යො එවරුපො භොතුම්චිජ්ජති, තං වදාමි – යං පුබ්බෙති ගාථා. තත්ථ යං පුබ්බෙති අතීතෙ සඬ්ඛාරෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජනධම්මං කිලෙසජාතං අතීතකම්මඤ්ච. පච්ඡා තෙ මාහු කිඤ්චනන්ති අනාගතෙපි සඬ්ඛාරෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජනධම්මං රාගාදිකිඤ්චනං මාහු. මජ්ඣෙ වෙ නො ගහෙස්සසීති පච්චුප්පන්නෙ රුපාදිධම්මෙපි න ගහෙස්සසි වෙ.

957. එවං “උපසන්තො චරිස්සසී”ති අරහත්තප්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි අරහතො ථුතිවසෙන ඉතො පරා ගාථායො අභාසී. තත්ථ සබ්බසොති ගාථාය මමායිතන්ති මමන්තකරණං, “මම ඉද”න්ති ගහිතං වා චත්ථු. අසනා ව න සොවතීති අවිජ්ජමානකාරණා අසන්තකාරණා න සොවති. න ජීයතීති ජානිමිපි න ගච්ජති.

958-9. කිඤ්ච භියොයා – යස්ස නත්ථීති ගාථා. තත්ථ කිඤ්චනන්ති කිඤ්ච රුපාදිධම්මජාතං. කිඤ්ච භියොයා – අනිට්ඨුරිති ගාථා. තත්ථ අනිට්ඨුරිති අනිස්සුකී. “අනිද්දුරි”තිපි කෙච්ච පදාන්ති. සබ්බධි සමොති සබ්බත්ථ සමො, උපෙක්ඛකොති අධිප්පායො. කිං චුත්තං හොති? යො සො “නත්ථී මෙ”ති න සොවති, තමහං අවිකම්පිතං පුග්ගලං පුට්ඨො සමානො අනිට්ඨුරි අනනුගිද්ධො අනෙජො සබ්බධි සමොති ඉමං තස්මිං පුග්ගලෙ චතුබ්බිධමානිසංසං බුමිති.

960. කිඤ්ච භියොයා – අනෙජස්සාති ගාථා. තත්ථ නිසඬ්ඛතීති පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදිසු යො කොච්ච සඬ්ඛාරො. සො භි යස්මා නිසඬ්ඛරියති නිසඬ්ඛරොති වා, තස්මා “නිසඬ්ඛති”ති වුවිවති. විශාරම්භාති විවිධා පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරාදිකා ආරම්භා. ඛෙමං පස්සති සබ්බධිති සබ්බත්ථ අභයමෙව පස්සති.

961. එවං පස්සන්තො න සමෙසුති ගාථා. තත්ථ න වදතෙති “සදිසොහමස්මි”තිආදිනා මානවසෙන සමෙසුපි අත්තානං න වදති ඔමෙසුපි උස්සෙසුපි. නාදෙති න නිරස්සතීති රුපාදිසු කඤ්චි ධම්මං න ගණ්භාති; න නිස්සප්පති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨමෙව. එවං අරහත්තනිකුට්ටන දෙසනං නිට්ඨාපෙසී, දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චසතා සාකියකුමාරා ව කොලියකුමාරා ව එහිහික්ඛුපබ්බප්පාය පබ්බප්පා, තෙ ගහෙත්වා භගවා මහාවනං පාවිසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය අත්තදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. සාරිපුත්තසුත්තවණ්ණනා

962. න මෙ දිට්ඨොති සාරිපුත්තසුත්තං, “ථෙරපඤ්ඤසුත්ත”න්තිපි වුවිවති. කා උප්පත්ති? ඉමස්ස සුත්තස්ස උප්පත්ති – රාජගහකස්ස සෙට්ඨස්ස වන්දනසට්ඨකාය පටිලාභං ආදිං කත්වා තාය වන්දනසට්ඨකාය කතස්ස පත්තස්ස ආකාසෙ උස්සාපනං ආයස්මතො පිණ්ඩොලභාරද්වාපස්ස ඉද්ධියා පත්තග්ගහණං, තස්මිං චත්ථුස්මිං සාවකානං ඉද්ධිපට්ඨකිංඛෙපො, තිත්ථියානං භගවතා සද්ධිං පාටිභාරියං කත්තුකාමතා, පාටිභාරියකරණං, භගවතො සාවත්ථීගමනං, තිත්ථියානුබන්ධනං, සාවත්ථීයං පසෙනදිතො බුද්ධුපගමනං කණ්ඩම්බපාතුභාවො, චතුත්තං පරිසානං තිත්ථීයජයත්ථං පාටිභාරියකරණස්සුක්කනිචාරණං, යමකපාටිභාරියකරණං, කතපාටිභාරියස්ස භගවතො තාවතිංසභවනගමනං, තත්ථ තෙමාසං ධම්මදෙසනා, ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරොන යාවිතස්ස දෙවලොකතො සඬ්ඛස්සනගරෙ ඔරොහණන්ති ඉමානි චත්ථුනි අත්තරත්තරෙ ව ජාතකානි විත්ථාරෙත්වා යාව දසසහස්සවක්කවාලදෙවතාහි පූජියමානො භගවා මජ්ඣෙ මණ්මයෙන සොපානෙන සඬ්ඛස්සනගරෙ ඔරුය්හ සොපානකලෙවරෙ අට්ඨාසී –

“යෙ ඤානප්පසුතා ධීරා, තෙක්ඛම්මුපසමෙ රතා;
දෙවාපි තෙසං පිභයන්ති, සම්බුද්ධානං සතීමත”න්ති. (ධ. ප. 181) –

ඉමිස්සා ධම්මපදගාථාය වුවිචමානාය වුත්තා. සොපානකළෙවරෙ ධීනං පන භගවන්තං සබ්බපයමං ආයස්මා සාරිපුත්තො වන්දි, තතො උප්පලවණ්ණං භික්ඛුනී, අටාපරො ජනකායො. තත්‍ර භගවා වින්තෙසි – “ඉමිස්සං පරිසති මොග්ගල්ලානො ඉද්ධියා අග්ගොති පාකටො, අනුරුද්ධො දිබ්බවක්ඛුනා, පුණ්ණො ධම්මකථිකත්තෙන, සාරිපුත්තං පනායං පරිසා න කෙනවි ගුණෙන එවං අග්ගොති ජානාති, යංනුනාහං සාරිපුත්තං පඤ්ඤාගුණෙන පකාසෙය්‍ය”න්ති. අප්ථං ථෙරං පඤ්ඤං පුච්ඡි. ථෙරො භගවතා පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං පුපුජ්ජනපඤ්ඤං, සෙක්ඛපඤ්ඤං, අසෙක්ඛපඤ්ඤං, සබ්බං විස්සජ්ජෙසි. තදා නං ජනො “පඤ්ඤාය අග්ගො”ති අඤ්ඤාසි. අප්ථං භගවා “සාරිපුත්තො න ඉදානෙව පඤ්ඤාය අග්ගො, අතිතෙපි පඤ්ඤාය අග්ගො”ති ජාතකං ආනෙසි.

අතීතෙ පරොසභස්සා ඉසයො වනමුලඵලාභාරා පබ්බතපාදෙ වසන්ති. තෙසං ආචරියස්ස ආබාධො උප්පජ්ජි, උපට්ඨානානි වත්තන්ති. ජෙට්ඨන්තෙවාසී “සප්පායභෙසජ්ජං ආභරිස්සාමි, ආචරියං අප්පමන්තා උපට්ඨහවා”ති වත්වා මනුස්සපථං අගමාසි. තස්මිං අනාගතෙයෙව ආචරියො කාලමකාසි. තං “ඉදානි කාලං කරිස්සති”ති අන්තෙවාසිකා සමාපත්තිමාරබ්භ පුච්ඡිංසු. සො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිං සන්ධායාහ – “නත්ථි කිඤ්චි”ති, අන්තෙවාසිනො “නත්ථි ආචරියස්ස අධිගමො”ති අග්ගභෙසු. අප්ථං ජෙට්ඨන්තෙවාසී භෙසජ්ජං ආදාය ආගන්ත්වා තං කාලකතං දිස්වා ආචරියං “කිඤ්චි පුච්ඡන්තා”ති ආහ. ආම පුච්ඡමිහා, “නත්ථි කිඤ්චි”ති ආහ, න කිඤ්චි ආචරියෙන අධිගතන්ති. නත්ථි කිඤ්චිති වදන්තො ආචරියො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං පච්චෙදෙසි, සක්කාතබ්බො ආචරියොති.

“පරොසභස්සමපි සමාගතානං,
කන්දෙය්‍යං තෙ වස්සසතං අපඤ්ඤා;
එකොපි සෙය්‍යො පුරිසො සපඤ්ඤො,
යො භාසිතස්ස විජානාති අත්ථ”න්ති. (ජා. 1.1.99);

කථිතෙ ව පන භගවතා ජාතකෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො අත්තනො සද්ධිවිභාරිකානං පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තාමත්ථාය සප්පායසෙනාසනගොචරසීලවතාදීනි පුච්ඡිතුං “න මෙ දිට්ඨො ඉතො පුබ්බෙ”ති ඉමං ථුනිගාථං ආදිං කත්වා අට්ඨ ගාථායො අභාසි. තමත්ථං විස්සජ්ජන්තො භගවා තතො පරා සෙසගාථානි.

තත්ථ ඉතො පුබ්බෙති ඉතො සඬකස්සනගරෙ ඔතරණතො පුබ්බෙ. වග්ගවදොති සුන්දරවදො. තුසිතා ගණිමාගතොති තුසිතකායා වචිත්වා මාතුකුච්ඡිං ආගතත්තා තුසිතා ආගතො, ගණාවරියත්තා ගණි. සන්තුට්ඨට්ඨෙන වා තුසිතසඬබ්බතා දෙවලොකා ගණිං ආගතො තුසිතානං වා අරහන්තානං ගණිං ආගතොති.

963. දුතියගාථාය සදෙවකස්ස ලොකස්ස යථා දිස්සතිති සදෙවකස්ස ලොකස්ස විය මනුස්සානමපි දිස්සති. යථා වා දිස්සතිති තච්ඡතො අවිපරිතතො දිස්සති වක්ඛුමාති උත්තමවක්ඛු. එකොති පබ්බජ්ජාසඬබ්බතාදිහි එකො. රතීන්ති නෙක්ඛමමරතිආදිං.

964. තතියගාථාය බහුනම්ඨ බද්ධානන්ති ඉධ බහුනං බත්තියාදීනං සිස්සානං. සිස්සා හි ආචරියෙ පටිබද්ධවුත්තිත්තා “බද්ධා”ති වුවිචන්ති අත්ථි පඤ්ඤෙන ආගමන්ති අත්ථිකො පඤ්ඤෙන ආගතොමිහි, අත්ථිකානං වා පඤ්ඤෙන ආගමනං, පඤ්ඤෙන අත්ථි ආගමනං වාති.

965. චතුත්ථගාථාය විජිගුව්ඡතොති ජාතිආදිහි අට්ටියතො රිත්තමාසනන්ති විචිත්තං මඤ්චපීඨං. පබ්බතානං ගුහාසු වාති පබ්බතගුහාසු වා රිත්තමාසනං භජතොති සමබන්ධිතබ්බං.

966. පඤ්චමගාථාය උච්චාවචෙසුති භීනපණිතෙසු. සයනෙසුති විහාරාදිසු සෙනාසනෙසු. කිචන්තො තත්ථ භෙරවාති කිත්තකා තත්ථ භයකාරණා. “කුචන්තො”තිපි පාඨො, කුජන්තොති වස්ස අත්ථො. න පන පුබ්බෙනාපරං සන්ධියති.

967. ඡට්ඨගාථාය කතී පරිස්සයාති කිත්තකා උපද්දවා. අගතං දිසන්ති නිබ්බානං. තඤ්ඤි අගතපුබ්බත්තා අගතං තථා නිද්දිසිතබ්බතො දිසා වාති. තෙන වුත්තං “අගතං දිස”න්ති. අභිසම්භවෙති අභිභවෙය්‍ය. පන්තමිහිති පරියන්තෙ.

968-9. සත්තමගාථාය ක්‍යාස්ස බ්‍යප්පට්ඨො අස්සුති කිදිසානි තස්ස වචනානි අස්සු. අට්ඨමගාථාය එකොදි නිපකොති එකග්ගචිත්තො පණ්ඩිතො.

970. එවං ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන තීහි ගාථාහි භගවන්තං ථොමෙත්වා පඤ්චති ගාථාහි – පඤ්චසත්තානං සිස්සානමත්ථාය සෙනාසනගොචරසීලවතාදීනි පුච්ඡිතො භගවා තමත්ථං පකාසෙතුං “විජිගුව්ඡමානස්සා”තිආදිනා නයෙන විස්සජ්ජනමාරද්ධො. තත්ථ පට්ඨගාථාය තාවත්ථො – ජාතිආදිහි විජිගුව්ඡමානස්ස රිත්තාසනං සයනං සෙවතො වෙ සම්බොධිකාමස්ස සාරිපුත්ත, භික්ඛුනො යදිදං එසු යො එසුවිහාරො යථානුධම්මං යො ව අනුධම්මො, තං තෙ පවක්ඛාමී යථා පජානං යථා පජානන්තො වදෙය්‍ය, එවං වදාමිති.

971. දුතියගාථාය පරියන්තවාටීති සිලාදිසු වතුසු පරියන්තෙසු වරමානො. ඩංසාධිපාතානන්ති පිඨිගලමක්ඛිකානඤ්ච සෙසමක්ඛිකානඤ්ච. සෙසමක්ඛිකා හි තතො තතො අධිපතිත්වා බාදන්ති, තස්මා “අධිපාතා”ති වුච්චන්ති. මනුස්සප්පස්සානන්ති වොරාදිථස්සානං.

972. තතියගාථාය පරධම්මිකා නාම සත්ත සහධම්මිකවජ්ජා සබ්බෙපි බාහිරකා. කුසලානුච්ඡිති කුසලධම්මෙ අන්වෙසමානො.

973. වතුත්ථගාථාය ආතඨකථස්සෙනාති රොගථස්සෙන. සීතං අතුණ්හන්ති සීතඤ්ච උණ්හඤ්ච. සො තෙහි ඵුට්ඨො ඛබ්බාති සො තෙහි ආතඨකාදිහි අනෙකෙහි ආකාරෙහි ඵුට්ඨො සමානොපි. අනොකොති අභිසම්බාරවිඤ්ඤාණාදිනං අනොකාසභුතො.

974. එවං “හික්ඛුනො විජිගුච්ඡතො”තිආදිහි තිහි ගාථාහි පුට්ඨමත්ථං විස්සජ්ජේත්වා ඉදාති “කායාස්ස බ්‍යප්පථයො”තිආදිනා නයෙන පුට්ඨං විස්සජ්ජේත්තො “ථෙය්‍යං න කාරො”තිආදිමාහ. තත්ථ එස්සෙති ඵරෙය්‍ය . යදාවලත්තං මනසො විජඤ්ඤාති යං චිත්තස්ස ආවලත්තං විජානෙය්‍ය, තං සබ්බං “කණ්හස්ස පක්ඛො”ති විනොදයෙය්‍ය.

975. මූලමිපි තෙසං පලිබඤ්ඤ කිට්ඨෙති තෙසං කොධාතිමානානං යං අවිජ්ජාදිකං මූලං, තමිපි පලිබණ්ත්වා තිට්ඨෙය්‍ය. අද්ධං භවත්තො අභිසම්භවෙය්‍යාති එවං පියජ්ජියං අභිභවත්තො එකංසෙනෙව අභිභවෙය්‍ය, න තත්‍ර සිථිලං පරක්කමෙය්‍යාති අධිජ්ජායො.

976. පඤ්ඤං පුරක්ඛන්වාති පඤ්ඤං පුබ්බඨිගමං කර්වා. කල්‍යාණපීතීති කල්‍යාණාය පීතියා සමන්තාගතො. වතුරො සහෙථ පරිදෙවධම්මෙති අනන්තරගාථාය වුච්චමානෙ පරිදෙවනියධම්මෙ සහෙය්‍ය.

977. කිංසු අසිස්සාමිති කිං භුඤ්ජිස්සාමි. කුචං වා අසිස්සන්ති කුහිං වා අසිස්සාමි. දුක්ඛං වත සෙත්ථ ක්වජ්ජ සෙස්සන්ති ඉමං රත්ති. දුක්ඛං සයිං, අජ්ජ ආගමනරත්තිං කර්ථ සයිස්සං. එතෙ විතක්කෙති එතෙ පිණ්ඩපාතනිස්සිතෙ ද්දෙව, සෙනාසනනිස්සිතෙ ද්දෙවති වත්තාරො විතක්කෙ. අනිකෙතවාටීති අපලිබොධවාටී තිත්තණ්හවාටී.

978. කාලෙති පිණ්ඩපාතකාලෙ පිණ්ඩපාතසඬ්ඛාතං අන්තං වා වීචරකාලෙ වීචරසඬ්ඛාතං වසනං වා ලද්ධා ධම්මෙන සමෙතාති අධිජ්ජායො. මත්තං සො ජඤ්ඤාති පටිග්ගහණෙ ව පරිභොගෙ ව සො පමාණං ජානෙය්‍ය. ඉධාති සාසනෙ, නිපාතමත්තමෙව වා එතං. තොසනත්ථන්ති සන්තොසත්ථං, එතදත්ථං මත්තං ජානෙය්‍යාති චුත්තං හොති. සො තෙසු ගුත්තොති සො හික්ඛු තෙසු පච්චයෙසු ගුත්තො. යතවාටීති සංයතවිහාරො , රක්ඛිතිරියාපථො රක්ඛිතකායවච්චිමනොද්ධාරො වාති චුත්තං හොති. “යතිවාටී”තිපි පායො, සොයෙවත්ථො. රුසිතොති රොසිතො, සට්ඨිතොති චුත්තං හොති.

979. කුමානානුයුත්තොති අනුපන්තූප්පාදනෙන උප්පන්තාසෙවනෙන ව කුමානෙ අනුයුත්තො. උපෙක්ඛමාරබ්භ සමාහිතත්තොති වතුත්ථස්සකුමානුපෙක්ඛං උප්පාදෙත්වා සමාහිතවිත්තො. තක්කාසයං කුක්කුච්චියුපජිත්දෙති කාමචිතක්කාදිං තක්කඤ්ච , කාමසඤ්ඤාදිං තස්ස තක්කස්ස ආසයඤ්ච, භන්ථකුක්කුච්චාදිං කුක්කුච්චියඤ්ච උපච්ඡිත්දෙය්‍ය.

980. චූදිතො වච්ඡි සතිමාහිනන්දෙති උපජ්ඣායාදිහි වාචාහි වොදිතො සමානො සතිමා හුත්වා තං වොදනං අභිනන්දෙය්‍ය. වාචං පමුඤ්චෙව කුසලන්ති ඤාණසමුට්ඨිතං වාචං පමුඤ්චෙය්‍ය. නාතිවෙලන්ති අතිවෙලං පන වාචං කාලවෙලඤ්ච සීලවෙලඤ්ච අතික්කන්තං නප්පමුඤ්චෙය්‍ය. ජනවාදධම්මායාති ජනවාදකථාය. න වෙනයෙය්‍යාති වෙනනං න උප්පාදෙය්‍ය.

981. අථාපරන්ති අථ ඉදාති ඉතො පරමිපි. පඤ්ච රජානීති රුපරාගාදිති පඤ්ච රජානි. යෙසං සතීමා විනයාය සික්ඛෙති යෙසං උපට්ඨිතස්සති හුත්වා විනයනත්ථං තිස්සො සික්ඛා සික්ඛෙය්‍ය. එවං සික්ඛන්තො හි රුපෙසු...පෙ.... එස්සෙසු සහෙථ රාගං, න අඤ්ඤෙති.

982. තතො සො තෙසං විනයාය සික්ඛන්තො අනුක්කමෙන – එතෙසු ධම්මෙසුති ගාථා. තත්ථ එතෙසුති රුපාදිසු. කාලෙන සො සමිමා ධම්මං පරිච්චිමංසමානොති සො හික්ඛු ය්වායං “උද්ධතෙ විත්තෙ සමාධිස්ස කාලො”තිආදිනා නයෙන කාලො චුත්තො, තෙන කාලෙන සබ්බං සඬ්ඛිතධම්මං අනිච්චාදිනෙයෙන පරිච්චිමංසමානො. එකොදිභුතො විහනෙ තමං සොති සො එකග්ගවිත්තො සබ්බං මොහාදිතමං විහනෙය්‍ය. නත්ථි එත්ථ සංසයො. සෙසං සබ්බන්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසී. දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චසතා භික්ඛූ අරහත්තං පත්තා,
තිංසකොට්ඨසඛ්ඛායානඤ්ච දෙවමනුස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සාරපුත්තසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො ච චතුත්ථො චග්ගො අත්ථවණ්ණනායතො, නාමෙන

අට්ඨකචග්ගොති.

5. පාරායනවග්ගො

වත්ථුගාථාවණ්ණනා

983. කොසලානං පුරා රම්මානි පාරායනවග්ගස්ස වත්ථුගාථා. තාසං උප්පත්ති - අතීතෙ කිරි බාරාණසිවාසී එකො රුක්ඛවඩ්ඪකී සකෙ ආවරියකෙ අද්දුතියො, තස්ස සොළස සිස්සා, එකමෙකස්ස සහස්සං අන්තෙවාසිකා. එවං තෙ සත්තරසාධිකසොළසසහස්සා ආවරියන්තෙවාසිනො සබ්බෙපි බාරාණසිං උපනිස්සාය ජීවිකං කප්පෙන්තා පබ්බතසමීපං ගන්ත්වා රුක්ඛෙ ගහෙන්වා තත්ථෙව නානාපාසාදවිකතියො නිට්ඨාපෙන්වා කුල්ලං බන්ධිත්වා ගඬගාය බාරාණසිං ආනෙත්වා සවෙ රාජා අත්ථිකො හොති, රඤ්ඤො, එකභූමිකං වා...පෙ... සත්තභූමිකං වා පාසාදං යොජෙන්වා දෙන්ති. නො වෙ, අඤ්ඤෙසමිපි විකිණිත්වා පුත්තදාරං පොසෙන්නි. අප් නෙසං එකදිවසං ආවරියො “න සක්කා වඩ්ඪකීකම්මෙන නිව්වං ජීවිකං කප්පෙතුං, දුක්කරඤ්ඤි ජරාකාලෙ එතං කම්ම”න්ති චිත්තෙන්වා අන්තෙවාසිකෙ ආමන්තෙසි - “තාතා, උදුම්බරාදයො, අප්පසාරරුක්ඛෙ ආනෙථා”ති. තෙ “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා ආනායිංසු. සො තෙහි කට්ඨසකුණං කත්වා තස්ස අබ්භන්තරං පටිසිත්වා යන්තං පුරෙසි. කට්ඨසකුණො සුපණ්ණරාජා විය ආකාසං ලඬ්ඪිත්වා වනස්ස උපරි වරිත්වා අන්තෙවාසිනං පුරතො ඔරුහි. අප් ආවරියො සිස්සෙ ආහ - “තාතා, ඊදිසානි කට්ඨවාහනානි කත්වා සක්කා සකලජම්බුදිපෙ රජ්ජං ගහෙතුං, තුම්හෙපි, තාතා, එතානි කරොථ, රජ්ජං ගහෙන්වා ජීවිස්සාම, දුක්ඛං වඩ්ඪකීසිප්පෙන ජීවිතු”න්ති. තෙ තථා කත්වා ආවරියස්ස පටිවෙදෙසුං. තතො තෙ ආවරියො ආහ - “කතමං, තාතා, රජ්ජං ගණ්ණාමා”ති? “බාරාණසිරජ්ජං ආවරියා”ති. “අලං, තාතා, මා එතං රුච්චි, මයඤ්ඤි තං ගහෙන්වාපි ‘වඩ්ඪකීරාජා වඩ්ඪකීසුචරාජා’ති වඩ්ඪකීවාදා න මුච්චිස්සාම, මහන්තො ජම්බුදිපො, අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාමා”ති.

තතො සපුත්තදාරා කට්ඨවාහනානි, අභිරුහිත්වා සජ්ජාචුධා හුත්වා හිමවන්තාහිමුධා ගන්ත්වා හිමවති අඤ්ඤතරං නගරං පටිසිත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනෙයෙව පටිච්චට්ඨංසු. තෙ තත්ථ රජ්ජං ගහෙන්වා ආවරියං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිංසු. සො “කට්ඨවාහනො රාජා”ති පාකටො අහොසි. තමිපි නගරං තෙන ගහිතත්තා “කට්ඨවාහනනගර”න්ත්වෙව නාමං ලභී, තථා සකලරට්ඨමිපි. කට්ඨවාහනො රාජා ධම්මිකො අහොසි, තථා යුචරාජා අමච්චට්ඨානෙසු ව යපිතා සොළස සිස්සා. තං රට්ඨං රඤ්ඤො චතුහි සඬගහවත්ථුහි සඬගස්ගමානං අතිවිය ඉද්ධං ඵීතං නිරුපද්දවඤ්ච අහොසි. නාගරා ජානපදා රාජානඤ්ච රාජපරිසඤ්ච අතිවිය මමායිංසු “හද්දකො නො රාජා ලද්ධො, හද්දිකා රාජපරිසා”ති.

අපේකදිවසං මජ්ඣිමදෙසතො වාණිජා භණ්ඩං ගහෙන්වා කට්ඨවාහනනගරං ආගමංසු පණ්ණාකාරඤ්ච ගහෙන්වා රාජානං පස්සිංසු. රාජා “කුතො ආගතත්ථා”ති සබ්බං පුච්ඡී. “බාරාණසිතො දෙවා”ති. සො තත්ථ සබ්බං පවත්තිං පුච්ඡිත්වා - “තුම්හාකං රඤ්ඤො සද්ධිං මම මිත්තභාවං කරොථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සමිපට්චිජිංසු. සො තෙසං පරිබ්බයං දත්වා ගමනකාලෙ සමිපත්තෙ පුත්ත ආදරෙන වත්වා විස්සජ්ජෙසි. තෙ බාරාණසිං ගන්ත්වා තස්ස රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා “කට්ඨවාහනරට්ඨා ආගතානං වාණිජකානං අජ්ජතග්ගෙ සුඬිකං මුඤ්චාමි”ති හෙරිං වරාපෙන්වා “අත්ථු මෙ කට්ඨවාහනො මිත්තො”ති ද්වෙපි අදිට්ඨමිත්තා අහෙසුං. කට්ඨවාහනොපි ව සකනගරෙ හෙරිං වරාපෙසි - “අජ්ජතග්ගෙ බාරාණසිතො ආගතානං වාණිජකානං සුඬිකං මුඤ්චාමි, පරිබ්බයො ව නෙසං දාතබ්බො”ති. තතො බාරාණසිරාජා කට්ඨවාහනස්ස ලෙඛං පෙසෙසි “සවෙ තස්මිං ජනපදෙ දට්ඨුං වා සොතුං වා අරහරුපං කිඤ්චි අච්ඡරියං උප්පජ්ජති, අමිහෙපි දක්ඛාපෙතු ව සාවෙතු වා”ති. සොපිස්ස තථෙව පටිලෙඛං පෙසෙසි. එවං තෙසං කතිකං කත්වා වසන්තානං කදාචි කට්ඨවාහනස්ස අතිමහග්ගො අච්චන්තසුබ්බා කම්බලා උප්පජ්ජිංසු බාලසුරියරස්මිසදිසා වණ්ණෙන. තෙ දිස්වා රාජා “මම සභායස්ස පෙසෙමි”ති දන්තකාරෙහි අට්ඨ දන්තකරණ්ඩකෙ ලිඛාපෙන්වා තෙසු කරණ්ඩකෙසු තෙ කම්බලෙ පක්ඛිපිත්වා ලාබාවරියෙහි බහි ලාබාගොළකසදිසෙ කාරාපෙන්වා අට්ඨපි ලාබාගොළකෙ සමුග්ගෙ පක්ඛිපිත්වා වත්ථෙව වෙදෙන්වා රාජමුද්දිකාය ලඤ්ඤෙන්වා “බාරාණසිරඤ්ඤො දෙථා”ති අමච්චෙ පෙසෙසි. ලෙඛඤ්ච අදාසි “අයං පණ්ණාකාරො නගරමජ්ඣෙ අමච්චපරිවුත්තෙ පෙක්ඛිතබ්බො”ති.

තෙ ගන්ත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො අදංසු. සො ලෙඛං වාවෙන්වා අමච්චෙ සන්නිපාතෙන්වා නගරමජ්ඣෙ රාජඬගණෙ ලඤ්ඤන් හින්දිත්වා පලිවෙය්නං අපනෙන්වා සමුග්ගං විවරිත්වා අට්ඨ ලාබාගොළකෙ දිස්වා “මම සභායො ලාබාගොළකෙහි කීළනකබාලකානං විය මය්හං ලාබාගොළකෙ පෙසෙසි”ති මඩ්ඤු හුත්වා එකං ලාබාගොළකං අත්තනො නිසින්නාසනෙ පහරි. තාවදෙව ලාබා පරිපති, දන්තකරණ්ඩකො විවරං දත්වා ද්වෙභාගො අහොසි. සො අබ්භන්තරෙ කම්බලං දිස්වා ඉතරෙපි විවරි සබ්බත්ථ තථෙව අහොසි. එකමෙකො කම්බලො දිසතො සොළසහත්ථො විත්ථාරතො අට්ඨහත්ථො. පසාරිතෙ කම්බලෙ රාජඬගණං සුරියප්පභාය ඔභාසිතමිව අහොසි. තං දිස්වා මහාජනො අඬගුලියො ව්ඤ්ඤා, වෙලුක්ඛෙපඤ්ච අකාසි, “අමිහාකං රඤ්ඤො අදිට්ඨසභායො කට්ඨවාහනරාජා එවරුපං පණ්ණාකාරං පෙසෙසි, යුත්තං එවරුපං මිත්තං කාතු”න්ති අත්තමනො අහොසි. රාජා වොහාරිකෙ පක්කොසාපෙන්වා එකමෙකං කම්බලං අග්ගාපෙසි, සබ්බෙපි අනග්ගා අහෙසුං. තතො චිත්තෙසි - “පච්ඡා පෙසෙන්නෙ පයමං පෙසිතපණ්ණාකාරතො අතිරෙකං පෙසෙතුං වට්ටති, සභායෙන ව මෙ අනග්ගො පණ්ණාකාරො පෙසිතො, කිං නු, බො, අහං සභායස්ස පෙසෙයා”න්ති? තෙන ව සමයෙන කස්සපො භගවා උප්පජ්ජිත්වා බාරාණසියං විහරති. අප් රඤ්ඤො එතදහොසි - “වත්ථුත්තයරතනතො අඤ්ඤං උත්තමරතනං නත්ථි, හන්දාහං වත්ථුත්තයරතනස්ස උප්පන්නභාවං සභායස්ස පෙසෙමි”ති. සො -

“බුද්ධෝ ලොකෙ සමුප්පන්නො, භිතාය සබ්බපාණිනං;
ධම්මෝ ලොකෙ සමුප්පන්නො, සුඛාය සබ්බපාණිනං;
සම්මානෝ ලොකෙ සමුප්පන්නො, පුඤ්ඤාකම්මෙත්තං අනුත්තර”න්ති. —

ඉමං ගාථං, යාව අරහත්තං, තාව එකභික්ඛුස්ස පටිපත්තිඤ්ච සුවණ්ණපට්ටෙ ජාතිභිගුලකෙන ලිඛාපෙත්වා සත්තරතනමයෙ සමුග්ගෙ පක්ඛිපිත්වා තං සමුග්ගං මණිමයෙ සමුග්ගෙ, මණිමයං මසාරගල්ලමයෙ, මසාරගල්ලමයං ලොභිතභිගමයෙ, ලොභිතභිගමයං, සුවණ්ණමයෙ, සුවණ්ණමයං රජතමයෙ, රජතමයං දන්තමයෙ, දන්තමයං සාරමයෙ, සාරමයං සමුග්ගං පෙළාය පක්ඛිපිත්වා පෙළං දුස්සෙන වෙදෙන්වා ලඤ්ජෙන්වා මත්තවරවාරණං සොවණ්ණද්ධපං සොවණ්ණාලඤ්ඤාර හෙමජාලසඤ්ජන්තං කාරොත්වා තස්සුපරි පල්ලඤ්ඤා පඤ්ඤාපෙත්වා පල්ලඤ්ඤා පෙළං ආරොපෙත්වා සෙනවිජන්තෙන ධාරියමානෙන සබ්බගන්ධපුප්ඵාදීනි පුජාය කරියමානාය සබ්බතාළාවචරෙහි පුත්තිසනාති ගායමානෙහි යාව අත්තනො රජ්ජසීමා, තාව මග්ගං අලඤ්ඤාරාපෙත්වා සයමෙව නෙසි. තත්ත්වං යත්වා සාමන්තරාජුතං පණ්ණාකාරං පෙසෙසි — “එවං සක්කරොත්තෙහි අයං පණ්ණාකාරො පෙසෙතබ්බො”ති. තං සුත්වා තෙ තෙ රාජානො පටිමග්ගං ආගන්ත්වා යාව කට්ඨවාහනස්ස රජ්ජසීමා, තාව නයිසු.

කට්ඨවාහනොපි සුත්වා පටිමග්ගං ආගන්ත්වා තට්ඨ පුජෙන්නො නගරං පවෙසෙත්වා අමච්චෙ ව නාගරෙ ව සන්නිපාතාපෙත්වා රාජධිගණෙ පලිවෙදනදුස්සං අපනෙත්වා පෙළං විවරිත්වා පෙළාය සමුග්ගං පස්සිත්වා අනුපුබ්බෙන සබ්බසමුග්ගෙ විවරිත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලෙඛං පස්සිත්වා “කප්පසතසහස්සෙහි අතිදුල්ලහං මම සභායො පණ්ණාකාරරතනං පෙසෙසි”ති අත්තමනො හුත්වා “අසුතපුබ්බං වත සුණ්ඨිහා ‘බුද්ධෝ ලොකෙ උප්පන්නො’ති, යංනුනාහං ගන්ත්වා බුද්ධඤ්ච පස්සෙය්‍යාං ධම්මඤ්ච සුණෙය්‍යා”න්ති විත්තෙන්වා අමච්චෙ ආමන්තෙසි — “බුද්ධධම්මසම්පරතනාති කිර ලොකෙ උප්පන්නාති, කිං කාතබ්බං මඤ්ඤං”ති. තෙ ආභංසු — “ඉධෙව තුම්හෙ, මහාරාජ, හොථ, මයං ගන්ත්වා පවත්තිං ජාතිස්සාමා”ති.

තතො සොළසසහස්සපරිවාරා සොළස අමච්චා රාජානං අභිවාදෙන්වා “යදි බුද්ධෝ ලොකෙ උප්පන්නො පුත දස්සනං නත්ථි, යදි න උප්පන්නො, ආගමිස්සාමා”ති නිග්ගතා. රඤ්ඤො පන භාගිනෙය්‍යො පච්ඡා රාජානං වන්දිත්වා “අභමපි ගච්ඡාමි”ති ආභ. තාත, ත්වං තත්ථ බුද්ධුප්පාදං ඤාත්වා පුත ආගන්ත්වා මම ආරොචෙහිති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා අගමාසි. තෙ සබ්බෙපි සබ්බත්ථ එකරත්තිවාසෙන ගන්ත්වා බාරාණසිං පත්තා. අසම්පත්තෙස්වෙව ව තෙසු භගවා පරිනිබ්බාසි. තෙ “කො බුද්ධො, කුභිං බුද්ධො”ති සකලචිහාරං ආභිණ්ඩන්තා සම්මුඛසාවකෙ දිස්වා පුච්ඡංසු. තෙ නෙසං “බුද්ධො පරිනිබ්බුතො”ති ආචික්ඛංසු. තෙ “අහො දුරද්ධානං ආගන්ත්වා දස්සනමත්තමපි න ලභිමිහා”ති පරිදෙවමානා “කිං, භන්තෙ, කොච භගවතා දින්නඔවාදො අත්ථි”ති පුච්ඡංසු. ආම, උපාසකා අත්ථි, සරණත්තයෙ පතිට්ඨාතබ්බං, පඤ්චසීලානි සමාදාතබ්බානි, අට්ඨඨගසමන්තාගතො උපොසථො උපවසිතබ්බො, දානං දාතබ්බං, පබ්බජිතබ්බන්ති. තෙ සුත්වා තං භාගිනෙය්‍යං අමච්චං යපෙත්වා සබ්බෙ පබ්බජංසු. භාගිනෙය්‍යො පරිභොගධාතුං ගහෙන්වා කට්ඨවාහනරට්ඨාභිමුඛො පක්කාමි. පරිභොගධාතු නාම බොධිරුක්ඛපත්තවීරාදීනි. අයං පන භගවතො ධම්මකරණං ධම්මධරං විනයධරමෙකං ථෙරඤ්ච ගහෙන්වා පක්කාමි, අනුපුබ්බෙන ව නගරං ගන්ත්වා “බුද්ධෝ ලොකෙ උප්පන්නො ව පරිනිබ්බුතො වා”ති රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා භගවතා දින්නොවාදං ආචික්ඛි. රාජා ථෙරං උපසඤ්ඤාමිත්වා ධම්මං සුත්වා චිහාරං කාරාපෙත්වා චෙතියං පතිට්ඨාපෙත්වා බොධිරුක්ඛං රොපෙත්වා සරණත්තයෙ පඤ්චසු ව නිව්චසීලෙසු පතිට්ඨාය අට්ඨඨගුපෙතං උපොසථං උපවසන්තො දානාදීනි දෙන්තො යාවතායුකං යත්වා කාමාවචරදෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. තෙපි සොළසසහස්සා පබ්බජිත්වා පුපුප්පනකාලකිරියං කත්වා තස්සෙව රඤ්ඤො පරිවාරා සම්පජ්ජංසු.

තෙ එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ බෙපෙත්වා අම්භාකං භගවති අනුප්පන්නෙයෙව දෙවලොකතො වචිත්වා ආවරියො පසෙනදිරඤ්ඤො පිතු පුරොහිතස්ස පුත්තො ජාතො නාමෙන “බාවරි”ති, තිභි මහාපුරිසලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු, පිතුනො ව අච්චයෙන පුරොහිතට්ඨානෙ අට්ඨාසි. අවසෙසාපි සොළසාධිකසොළසසහස්සා තත්ථෙව සාවත්ථියා බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තා. තෙසු සොළස ජෙට්ඨන්තෙවාසිනො බාවරිස්ස සන්නිකෙ සිප්පං උග්ගහෙසුං, ඉතරෙ සොළසසහස්සා තෙසංයෙව සන්නිකෙහි එවං තෙ පුනපි සබ්බෙ සමාගච්ඡංසු. මහාකොසලරාජාපි කාලමකාසි, තතො පසෙනදිං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චංසු. බාවරි තස්සාපි පුරොහිතො අහොසි. රාජා පිතරා දින්නඤ්ච අඤ්ඤාඤ්ච හොගං බාවරිස්ස අදාසි. සො හි දහරකාලෙ තස්සෙව සන්නිකෙ සිප්පං උග්ගහෙසි. තතො බාවරි රඤ්ඤො ආරොචෙසි — “පබ්බජිස්සාමහං, මහාරාජා”ති. “ආවරිය, තුම්හෙසු ධීතෙසු මම පිතා ධීතො විය හොති, මා පබ්බජිත්ථා”ති. “අලං, මහාරාජ, පබ්බජිස්සාමි”ති. රාජා වාරෙතුං අසක්කොන්තො “සායං පාතං මම දස්සනට්ඨානෙ රාජුයානෙ පබ්බජ්ථා”ති යාචි. ආවරියො සොළසසහස්සපරිවාරෙහි සොළසහි සිස්සෙහි සද්ධිං තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා රාජුයානෙ වසි, රාජා වතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨන්ති. සායං පාතඤ්චස්ස උපට්ඨානං ගච්ඡති.

අට්ඨකදිවසං අත්තෙවාසිනො ආවරියං ආභංසු — “නගරසමීපෙ වාසො නාම මහාපලිබොධො, විජනසම්පාතං ආවරිය ඔකාසං ගච්ඡාම, පන්තසෙනාසනවාසො නාම ඛුප්පකාරො පබ්බජිතාන”න්ති. ආවරියො “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා තික්ඛන්තුං වාරෙත්වා වාරෙතුං අසක්කොන්තො ද්වෙසතසහස්සානි කභාපණානි දත්වා ද්වෙ අමච්චෙ ආණාපෙසි “යත්ථ ඉසිගණො වාසං ඉච්ඡති, තත්ථ අස්සමං කත්වා දෙථා”ති. තතො ආවරියො සොළසාධිකසොළසසහස්සපරිවරවුතො අමච්චෙහි අනුග්ගහමානො උත්තරජනපදා

දක්වීමෙන් පසුව ආගමාසි. තමන්ට ගහෙන්වා ආයස්මා ආනන්දො සඬ්භිතිකාලෙ පාරායනවග්ගස්ස නිදානං ආරොපෙත්තො ඉමා ගාථායො අභාසි.

තත්ථ කොසලානං පුරාති කොසලරට්ඨස්ස නගරා, සාවත්ථිතොති චුත්තං හොති. ආකිඤ්චඤ්ඤන්ති අකිඤ්චනභාවං, පරිගහපකරණවිවෙකන්ති චුත්තං හොති.

984. සො අස්සකස්ස විසයෙ , අළකස්ස සමාසනෙති සො බ්‍රාහ්මණො අස්සකස්ස ව අළකස්ස වාති ද්විත්තමිපි රාජුතං සමාසන්තෙ විසයෙ ආසන්තෙ රට්ඨෙ, ද්විත්තමිපි රට්ඨානං මජ්ඣෙති අධිප්පායො. ගොධාවරි කුලෙති ගොධාවරියා නදියා කුලෙ. යත්ථ ගොධාවරි ද්විධා භිජ්ජිත්වා තියොජනප්පමාණං අන්තරදීපමකාසි සබ්බං කපිට්ඨවනසඤ්ජන්තං, යත්ථ පුබ්බෙසරභධිගාදයො වසිංසු, තස්මිං දෙසෙති අධිප්පායො. සො කිරි තං පදෙසං දිස්වා “අයං පුබ්බසමණාලයො පබ්බජිතසාරුප්ප”න්ති අමච්චානං නිවෙදෙසි. අමච්චා භූමිග්ගහණත්ථං අස්සකරඤ්ඤො සතසහස්සං, අළකරඤ්ඤො සතසහස්සං අදංසු. තෙ තඤ්ච පදෙසං අඤ්ඤාදි ද්වියොජනමත්තන්ති සබ්බමිපි පඤ්චයොජනමත්තං පදෙසං අදංසු. තෙසං කිරි රජ්ජයිමත්තරෙ සො පදෙසො හොති. අමච්චා තත්ථ අස්සමං කාරෙත්වා සාවත්ථිතො ව අඤ්ඤාමිපි ධනං ආහරාපෙත්වා ගොවරගාමං නිවෙසෙත්වා අගමංසු. උඤ්ඡෙ න ව ඵලෙන වාති උඤ්ඡාවරියාය ව වනමුලඵලෙන ව. තස්මා චුත්තං “තස්සෙව උපනිස්සාය, ගාමො ව විපුලො අහු”ති.

985. තත්ථ තස්සාති තස්ස ගොධාවරිකුලස්ස, තස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස උපයොගත්ථෙ වෙතං සාම්ච්චනං, තං උපනිස්සායාති අත්ථො. තතො ජාතෙන ආයෙන, මහායඤ්ඤාමකප්පයිති තස්මිං ගාමෙ කසිකම්මාදිනා සතසහස්සං ආයො උප්පජ්ජි, තං ගහෙන්වා කුටුම්භිකා රඤ්ඤො අස්සකස්ස සන්තිකං අගමංසු “සාදියතු දෙවො ආය”න්ති. සො “නාහං සාදියාමි, ආවරියස්සෙව උපනෙථා”ති ආහ. ආවරියොපි තං අත්තනො අග්ගහෙන්වා දානයඤ්ඤං අකප්පයි. එවං සො සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ දානමදාසි.

986. මහායඤ්ඤන්ති ගාථායත්ථො – සො එවං සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ දානයඤ්ඤං යජන්තො එකස්මිං සංවච්ඡරෙ තං මහායඤ්ඤං යජිත්වා තතො ගාමා නික්ඛම්ම පුන පාවිසි අස්සමං. පට්ටියො ව පණ්ණසාලං පටිසිත්වා “සුට්ඨු දින්න”න්ති දානං අනුමජ්ජන්තො නිසිදි. එවං තස්මිං පටිපට්ටියමිති තරුණාය බ්‍රාහ්මණයා සරෙ කම්මං අකාතුකාමාය “එසො, බ්‍රාහ්මණ, බාවරි ගොධාවරිතිරෙ අනුසංවච්ඡරං සතසහස්සං විස්සජ්ජෙති, ගව්ඡ තතො පඤ්චසතාති යාවිත්වා දාසිං මෙ ආනෙහි”ති පෙසිතො අඤ්ඤො ආගඤ්ජි බ්‍රාහ්මණොති.

987-8. උග්ගට්ටපාදොති මග්ගමනෙන සට්ටපාදතලො, පණ්ණිකාය වා පණ්ණිකං, ගොප්ථකෙන වා ගොප්ථකං, ජණ්ණකෙන වා ජණ්ණකං ආහව්ව සට්ටපාදො. සුඛඤ්ච කුසලං පුච්ඡති සුඛඤ්ච කුසලඤ්ච පුච්ඡි “කච්චි තෙ, බ්‍රාහ්මණ, සුඛං, කච්චි කුසල”න්ති.

989-91. අනුජානාහීති අනුමඤ්ඤාහි සද්දහාහි. සත්තධාති සත්තවිධෙන. අභිසඬ්ඛරිත්වාති ගොමයවනපුප්ඵකුසතිණාදිති ආදාය සීසං සීසං බාවරිස්ස අස්සමද්වාරං ගන්ත්වා ගොමයෙන භූමිං උපලිම්පිත්වා පුප්ඵාති විකිරිත්වා තිණාති සන්ථරිත්වා වාමපාදං කමණ්ඩුදුදකෙන ධොවිත්වා සත්තපාදමත්තං ගන්ත්වා අත්තනො පාදතලෙ පරාමසන්තො එවරුපං කුහනං කත්වාති චුත්තං හොති. හෙරවං සො අකිත්තයිති භයජනකං වචනං අකිත්තයි, “සවෙ මෙ යාවමානස්සා”ති ඉමං ගාථමහාසීති අධිප්පායො. දුක්ඛිතොති දොමනස්සජානො.

992-4. උස්සුස්සතීති තස්ස තං වචනං කදාපි සච්චං භවෙය්‍යාති මඤ්ඤාමානො සුස්සති . දෙවතාති අස්සමෙ අධිවත්ථා දෙවතා එව. මුද්ධති මුද්ධපාතෙ වාති මුද්ධෙ වා මුද්ධපාතෙ වා.

995-6. හොති වරහි ජානාතීති හොති වෙ ජානාති. මුද්ධාධිපාතඤ්චාති මුද්ධපාතඤ්ච. ඤාණමත්ථාති ඤාණං මෙ එත්ථ.

998. පුරාති එකුනතිංසවස්සවයකාලෙ. බාවරිබ්‍රාහ්මණෙ පන ගොධාවරිතිරෙ වසමානෙ අට්ඨන්තං වස්සානං අච්චයෙන බුද්ධො ලොකෙ උදපාදි. අපච්චොති අනුචංසො.

999. සබ්බාහිඤ්ඤාබලප්පත්තොති සබ්බාහිඤ්ඤාය බලප්පත්තො, සබ්බා වා අභිඤ්ඤායො ව බලාති ව පත්තො. විමුක්තොති ආරම්මණං කත්වා පවත්තියා විමුක්තවිත්තො.

1001-3. සොකස්සාති සොකො අස්ස. පහුතපඤ්ඤොති මහාපඤ්ඤො. වරහුරිමෙධසොති උත්තමවිපුලපඤ්ඤො භූතෙ අභිරතවරපඤ්ඤො වා. විධුරොති විගතධුරො, අප්පට්මොති චුත්තං හොති.

1004-9. මත්තපාරගෙති වෙදපාරගෙ. පස්සවිහොති පස්සථ අජාතකන්ති අජානන්තානං. ලක්ඛණාති ලක්ඛණාති. බ්‍යාක්ඛාතාති කථිතාති, විත්ථාරිතාතිති චුත්තං හොති. සමත්තාති සමත්තාති, පරිපුණ්ණාතිති චුත්තං හොති. ධම්මෙන

මනුසාසනීති ධම්මෙන අනුසාසති.

1011. ජාතිං ගොත්තඤ්ච ලක්ඛණන්ති “කීච චිරං ජාතො”ති මම ජාතිඤ්ච ගොත්තඤ්ච ලක්ඛණඤ්ච. මත්තෙ සිස්සෙති මයා පරිචිතවෙදෙ ව මම සිස්සෙ ව. මනසායෙව පුච්ඡාති ඉමෙ සත්ත පඤ්ඤෙ විත්තෙනෙව පුච්ඡං.

1013-8. තිස්සමෙත්තෙයොති එකොයෙව එස නාමගොත්තවසෙන වුත්තො. දුභයොති උභො. පච්චෙකගණිනොති විසුං විසුං ගණවත්තො. පුබ්බවාසනවාසිනාති පුබ්බෙ කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා. ගතපච්චාගතවත්තපුඤ්ඤවාසනාය වාසිතවිත්තා. පුරමාභිස්සතින්ති මාභිස්සතිනාමිකං පුරං, නගරන්ති වුත්තං හොති. තඤ්ච නගරං පට්ටියාති අධිප්පායො, එවං සබ්බත්ථං. ගොනද්ධන්ති ගොධපුරස්ස නාමං. වනසච්ඡයන්ති පවනනගරං වුව්වති, “වනසාවත්ථී”න්ති එකෙ. එවං වනසාවත්ථීතො කොසම්බිං, කොසම්බිතො ව සාකෙතං අනුප්පත්තානං කිර තෙසං සොළසන්තං ජට්ටානං ඡයොජනමත්තා පරිසා අහොසි.

1019. අප්භගවා “බාවරිස්ස ජට්ටා මහාජනං සංවඩ්ඪෙත්තා ආගච්ඡන්ති, න ව තාව නෙසං ඉන්ද්‍රියානි පරිපාකං ගච්ඡන්ති, නාපි අයං දෙසො සප්පායො, මගධබෙත්තෙ පන තෙසං පාසාණකචෙතියං සප්පායං. තත්‍ර හි මයි ධම්මං දෙසෙත්තෙ මහාජනස්ස ධම්මාභිසමයො භවිස්සති, සබ්බනගරානි ව පවිසිත්වා ආගච්ඡන්තා බහුතරෙන ජනෙන ආගමිස්සන්ති”ති භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවුතො සාවත්ථීතො රාජගහාභිමුඛො අගමාසි. තෙපි ජට්ටා සාවත්ථී ආගන්ත්වා විහාරං පවිසිත්වා “කො බුද්ධො, කුභිං බුද්ධො”ති විචින්නා ගන්ධකුටිමූලං ගන්ත්වා භගවතො පදනික්ඛෙපං දිස්වා “රත්තස්ස හි උක්කුටිකං පදං භවෙ...පෙ.... විවට්ටච්ඡදස්ස ඉදම්දිසං පද”න්ති (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.260-261; ධ. ප. අට්ඨ. 1.20 සාමාවතීවත්ථු; විසුද්ධි. 1.45) “සබ්බඤ්ඤා බුද්ධො”ති නිට්ඨං ගතා. භගවාපි අනුපුබ්බෙන සෙතඛාසකපිලවත්ථුආදීනි නගරානි පවිසිත්වා මහාජනං සංවඩ්ඪෙත්තො පාසාණකචෙතියං ගතො. ජට්ටාපි තාවදෙව සාවත්ථීතො නික්ඛමිත්වා සබ්බානි තානි නගරානි පවිසිත්වා පාසාණකචෙතියමෙව අගමංසු. තෙන වුත්තං “කොසම්බිඤ්චාපි සාකෙතං, සාවත්ථීඤ්ච පුරුත්තමං. සෙතඛාං කපිලවත්ථු”න්තිආදි.

1020. තත්ථ මාගධං පුරන්ති මගධපුරං රාජගහන්ති අධිප්පායො. පාසාණකං චෙතියන්ති මහතො පාසාණස්ස උපරි පුබ්බෙ දෙවට්ඨානං අහොසි. උප්පන්නෙ පන භගවති විහාරො ජාතො. සො තෙනෙව පුරිමවොහාරෙන “පාසාණකං චෙතිය”න්ති වුව්වති.

1021. තසිතොවුදකන්ති තෙ හි ජට්ටා වෙගසා භගවත්තං අනුබන්ධමානා සායං ගතමග්ගං පාතො, පාතො ගතමග්ගඤ්ච සායං ගච්ඡන්තා “එත්ථ භගවා”ති සුත්වා අභිවිය පීතිපාමොජ්ජජාතා තං චෙතියං අභිරුහිංසු. තෙන වුත්තං “තුරිතා පබ්බතමාරුහු”න්ති.

1024. එකමත්තං ධීතො භට්ඨොති තස්මිං පාසාණකෙ චෙතියෙ සක්කෙන මාපිතමහාමණ්ඩපෙ නිසින්නං භගවත්තං දිස්වා “කච්චි ඉසයො බමනිය”න්තිආදීනා නයෙන භගවතා පටිසම්මොදනියෙ කතෙ “බමනියං හො ගොතමා”තිආදීනි සයම්පි පටිසන්ථාරං කත්වා අපීතො ජෙට්ඨන්තෙවාසී එකමත්තං ධීතො භට්ඨවිත්තො හුත්වා මනොපඤ්ඤෙ පුච්ඡි.

1025. තත්ථ ආදිස්සාති “කතිවස්සො”ති එවං උද්දිස්ස. ජම්මනන්ති “අම්භාකං ආවරියස්ස ජාතිං බුච්ඡි”ති පුච්ඡති. පාරමිත්ති නිට්ඨාගමනං.

1026-7. වීසං වස්සසතන්ති වීසතිවස්සාධිකං වස්සසතං. ලක්ඛණෙති මහාපුරිසලක්ඛණෙ. එතස්මිං ඉතො පරෙසු ව ඉතිහාසාදිසු අනවයොති අධිප්පායො පරපදං වා ආනෙන්වා තෙසු පාරමිං ගතොති යොජෙතබ්බං. පඤ්චසතානි වාචෙතීති පකතිඅලසුම්මෙධමාණවකානං පඤ්චසතානි සයං මත්තෙ වාචෙති. සධම්මෙති එකෙ බ්‍රාහ්මණධම්මෙ, තෙවිජ්ජකෙ පාවචනෙති වුත්තං හොති.

1028. ලක්ඛණානං පච්චයන්ති ලක්ඛණානං විත්ථාරං, “කතමානි තානිස්ස ගත්තෙ තිණි ලක්ඛණානි”ති පුච්ඡති.

1030-31. පුච්ඡඤ්චීති පුච්ඡමානං කමෙතං පටිභාසනීති දෙවාදිසු කං පුග්ගලං එතං පඤ්ඤවචනං පටිභාසනීති.

1032-33. එවං බ්‍රාහ්මණො පඤ්ඤවත්තං පඤ්ඤානං වෙය්‍යාකරණං සුත්වා අවසෙසෙ ද්වෙ පුච්ඡන්තො “මුද්ධං මුද්ධාධිපාතඤ්චා”ති ආහ. අප්පස්ස භගවා තෙ ඛ්‍යාකරොත්තො “අච්ඡජා මුද්ධා”ති ගාථමාහ. තත්ථ යස්මා වතුසු සච්චෙසු අඤ්ඤාණභූතා අච්ඡජා සංසාරස්ස සීසං, තස්මා “අච්ඡජා මුද්ධා”ති ආහ. යස්මා ව අරහත්තමග්ගච්ඡජා අත්තනා සභජාතෙහි සද්ධාසතිසමාධිකත්තුකමානාජන්දවිරියෙහි සමන්තාගතා ඉන්ද්‍රියානං එකරසට්ඨභාවමුපගත්තා තං මුද්ධං අධිපාතෙති, තස්මා “ධිජ්ජා මුද්ධාධිපාතිනී”තිආදිමාහ.

1034-8. තතො වෙදෙන මහතාති අප්ඵලං පඤ්ඤවෙය්‍යාකරණං සුත්වා උප්පන්නාය මහාපීතියා සන්ථම්භිත්වා අලීනභාවං, කායචිත්තානං උදග්ගං පත්ථාති අත්ථො, පතීත්වා ව “බාවරී”ති ඉමං ගාථමාහ. අප්ඵලං අනුකම්පමානො

හගවා “සුඛිතො”ති ගාථාගත. වත්වා ව “බාවරිස්ස වා”ති සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසි. තත්ථ සබ්බෙසන්ති අනවසෙසානං සොළසසහස්සානං. තත්ථ පුච්ඡි තථාගතන්ති තත්ථ පාසාණකෙ වෙතියෙ, තත්ථ වා පරිසාය, තෙසු වා පචාරිතෙසු අපිතො පයමං පඤ්භං පුච්ඡිති. සෙසං සබ්බගාථාසු පාකටමෙවාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය වත්ථුගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

1. අපිතසුත්තවණ්ණනා

1039. තස්මිං පන පඤ්භෙ නිවුතොති පටිච්ඡාදිතො. කිස්සාභිලෙපනං බුඡිති කිං අස්ස ලොකස්ස අභිලෙපනං වදෙසි.

1040. වෙච්චිඡා පමාදා නප්පකාසතිති මච්ඡරියහෙතු ව පමාදහෙතු ව නප්පකාසති. මච්ඡරියං භිස්ස දානාදිගුණෙහි පකාසිතුං න දෙති, පමාදො සීලාදීහි. ජප්පාභිලෙපනන්ති තණ්හා අස්ස ලොකස්ස මක්කටලෙපො විය මක්කටස්ස අභිලෙපනං. දුක්ඛන්ති ජාතිආදිකං දුක්ඛං.

1041. සවන්ති සබ්බධි සොතාති සබ්බෙසු රූපාදිආයතනෙසු තණ්හාදිකා සොතා සන්දන්ති. කිං නිවාරණන්ති තෙසං කිං ආවරණං කා රක්ඛාති? සංවරං බුඡිති තං තෙසං නිවාරණසංඛාතං සංවරං බුඡිති. එතෙන සාවසෙසප්පහානං පුච්ඡති. කෙන සොතා පිටියායරෙති කෙන ධම්මෙන එතෙ සොතා පිටියායන්ති පච්ඡිජ්ජන්ති. එතෙන අනවසෙසප්පහානං පුච්ඡති.

1042. සති තෙසං නිවාරණන්ති විපස්සනායුත්තා. කුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්තෙසමානා සති තෙසං සොතානං නිවාරණං. සොතානං සංවරං බුඡිති තමෙවාහං සතිං සොතානං සංවරං බුඡිති අධිප්පායො. පඤ්ඤායෙන පිටියායරෙති රූපාදීසු පන අනිච්චතාදිපටිවේදසාධිකාය මග්ගපඤ්ඤාය එතෙ සොතා සබ්බසො පිටියායන්තිති.

1043. පඤ්ඤා වෙවාති පඤ්ඤගාථාය, යා වායං තයා චුත්තා පඤ්ඤා යා ව සති, යඤ්ච තදවසෙසං නාමරූපං, එතං සබ්බමපි කත්ථ නිරුජ්ඣති, එතං මෙ පඤ්භං පුට්ඨො බුඡිති එවං සබ්බෙපත්ථො වෙදිතබ්බො.

1044. විස්සජ්ජනගාථාය පනස්ස යස්මා පඤ්ඤාසනියො නාමෙනෙව සංගහං ගච්ඡන්ති, තස්මා තා විසුං න චුත්තා. අයමෙත්ථ සබ්බෙපත්ථො – යං මං ත්වං, අපිත, එතං පඤ්භං අපුච්ඡි “කත්ථෙතං උපරුජ්ඣති”ති, තං තෙ යත්ථ නාමඤ්ච රූපඤ්ච අසෙසං උපරුජ්ඣති, තං වදන්තො වදාමි, තස්ස, තස්ස භි විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන සහෙව අපුබ්බං අවරිමං එත්ථෙතං උපරුජ්ඣති. එත්ථෙව විඤ්ඤාණනිරොධෙ නිරුජ්ඣති එතං, විඤ්ඤාණනිරොධා තස්ස නිරොධො හොති. තං නාතිවත්තති චුත්තං හොති.

1045. එත්තාවතා ව “දුක්ඛමස්ස මහබ්බය”න්ති ඉමිනා පකාසිතං දුක්ඛසච්චං, “යාති සොතාති”ති ඉමිනා සමුදයසච්චං පඤ්ඤායෙන පිටියායරෙති ඉමිනා මග්ගසච්චං, “අසෙසං උපරුජ්ඣති”ති ඉමිනා නිරොධසච්චන්ති එවං චත්තාරි සච්චාති සුත්ථාපි අරියභුමිං අනාගතො පුන සෙඛාසෙඛපටිපදං පුච්ඡන්තො “යෙ ව සබ්බාතඨමමාසෙ”ති ගාථාගත. තත්ථ සබ්බාතඨමමාති අනිච්චාදිවසෙන පරිච්චංසිතඨමමා, අරහතං එතං අධිවචනං. සෙඛාති සීලාදීහි සික්ඛමානා අවසෙසා අරියපුග්ගලා. පුච්ඡති බහු සත්තප්පා. තෙසං මෙ නිපකො ඉරියං පුට්ඨො පබුභිති තෙසං මෙ සෙඛාසෙඛානං නිපකො පණ්ඩිතො ත්වං පුට්ඨො පටිපත්තිං බුඡිති.

1046. අට්ඨස්ස හගවා යස්මා සෙබෙන කාමච්ඡන්දනීවරණං ආදිං කත්ථා සබ්බකිලෙසා පහාතබ්බා එව, තස්මා “කාමෙසු”ති උපඩ්ඨගාථාය සෙබපටිපදං දස්සෙති. තස්සත්ථො – වත්ථු “කාමෙසු” කිලෙසකාමෙන නාභිගිජ්ඣෙයා කායදුච්චරිතාදයො ව මනසො ආචිලභාවකරෙ ධම්මෙ පජහන්තො මනසා නාවිලො සියාති. යස්මා පන අසෙබො අනිච්චාදිවසෙන සබ්බසංඛාරාදීනං පරිතුලිතත්තා කුසලො සබ්බධම්මෙසු කායානුපස්සනාසතිආදීහි ව සතො සක්කායදිට්ඨිආදීනං භින්තත්තා භික්ඛුභාවං පත්තො ව හුත්වා සබ්බිරියාපට්ඨෙසු පරිබ්බජති, තස්මා “කුසලො”ති උපඩ්ඨගාථාය අසෙබපටිපදං දස්සෙති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙව.

එවං හගවා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ අපිතො අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං අන්තෙවාසිසහස්සෙන, අඤ්ඤෙසඤ්ච අනෙකසහස්සානං ධම්මවක්ඛුං උදපාදි. සහ අරහත්තප්පත්තියා ව ආයස්මතො අපිතස්ස අන්තෙවාසිසහස්සස්ස ව අපිතජටාචාකචීරාදීහි අන්තරධායිංසු. සබ්බෙව ඉද්ධිමයපත්තවීරධරා, ද්වඩ්ගුලකෙසා එහිභික්ඛු හුත්වා හගවන්තං නමස්සමානා පඤ්ඡලිකා නිසීදිංසුති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

2. තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තවණ්ණනා

1047. කොඳ සන්තුස්සිතොති තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තං. කා උප්පත්ති? සබ්බසුත්තානං පුච්ඡාවසිකා එව උප්පත්ති. තෙ හි බ්‍රාහ්මණො “කතාවකාසා පුච්ඡවහො”ති භගවතා පචාරිතත්තා අත්තනො අත්තනො සංසයං පුච්ඡිංසු. පුට්ඨො පුට්ඨො ච තෙසං භගවා බ්‍යාකාසි. එවං පුච්ඡාවසිකානෙවෙනාති සුත්තානීති වෙදිතබ්බානි.

නිට්ඨිතෙ පන අජිතපඤ්ඤෙහි “කථං ලොකං අවෙක්ඛන්තං, මච්චුරාජා න පස්සති”ති (සු. නි. 1124; චූළති. පිඨගියමාණවපුච්ඡා 144) එවං මොසරාජා පුච්ඡිතං ආරභි. තං “න තාවස්ස ඉන්ද්‍රියානි පරිපාකං ගතානී”ති ඤාත්වා භගවා “තිට්ඨ ත්වං, මොසරාජ, අඤ්ඤො පුච්ඡතු”ති පටික්ඛිසි. තතො තිස්සමෙත්තෙයො අත්තනො සංසයං පුච්ඡන්තො “කොඳා”ති ගාථමාහ. තත්ථ කොඳ සන්තුස්සිතොති කො ඉධ තුට්ඨො. ඉඤ්ඤිතාති තණ්හාදිට්ඨිවිජ්ජන්දිතානි. උභත්තමභිඤ්ඤායාති උභො අත්තෙ අභිජානිත්වා. මන්තා න ලිප්පතීති පඤ්ඤාය න ලිප්පති.

1048-9. තස්සෙතමත්ථං බ්‍යාකරොන්තො භගවා “කාමෙසු”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ කාමෙසු බ්‍රහ්මචරියවාති කාමනිමිත්තං බ්‍රහ්මචරියවා, කාමෙසු ආදිනවං දිස්වා මග්ගබ්‍රහ්මචරියෙන සමන්තාගතොති චුත්තං හොති. එත්තාවතා සන්තුස්සිතං දස්සෙති, “චිතතණ්හො”ති ආදිති අනිඤ්ඤිතං. තත්ථ සබ්බාය නිබ්බුතොති අනිච්චාදිවසෙන ධම්මෙ විමංසිත්වා රාගාදිතිබ්බානෙන නිබ්බුතො. සෙසං තත්ථ තත්ථ චුත්තනයත්තා පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුට්ඨෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ අයම්පි බ්‍රාහ්මණො අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං අත්තෙවාසිසහස්සෙන, අඤ්ඤෙසඤ්ච අනෙකසහස්සානං ධම්මවක්ඛුං උදපාදි. සෙසං පුබ්බසදිසමෙවාති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය තිස්සමෙත්තෙයාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පුණ්ණකසුත්තවණ්ණනා

1050. අනෙජන්ති පුණ්ණකසුත්තං. ඉමම්පි පුරිමනෙයෙනෙව මොසරාජානං පටික්ඛිපිත්වා චුත්තං. තත්ථ මූලදස්සාවිත්ති අකුසලමූලාදිදස්සාවිං. ඉසයොති ඉසිනාමකා ජට්ඨො. යඤ්ඤන්ති දෙයාධම්මං. අකප්පයිංසුති පරියෙසන්ති.

1051. ආසිසමානාති රූපාදිති පත්ථයමානා. ඉත්ථත්තන්ති ඉත්ථභාවඤ්ච පත්ථයමානා, මනුස්සාදිභාවං ඉච්ඡන්තාති චුත්තං හොති. ජරං සිතාති ජරං නිස්සිතා. ජරාමුඛෙන වෙන්ථ සබ්බවට්ඨුක්ඛං චුත්තං. තෙන වට්ඨුක්ඛනිස්සිතා තතො අපරිමුච්චමානා එව කප්පයිංසුති දීපෙති.

1052. කච්චිස්සු තෙ භගවා යඤ්ඤපථෙ අප්පමත්තා, අතාරුං ජාතිඤ්ච ජරඤ්ච මාරිසාති එත්ථ යඤ්ඤොයෙව යඤ්ඤපථො. ඉදං චුත්තං හොති – කච්චි තෙ යඤ්ඤෙ අප්පමත්තා හුත්වා යඤ්ඤං කප්පයන්තා වට්ඨුක්ඛමත්තරිංසුති.

1053. ආසිසන්තිති රූපපට්ඨාභාදයො පත්ථෙත්ති. ථොමයන්තිති “සුඛිට්ඨං සුචි දින්න”න්තිආදිනා නයෙන යඤ්ඤාදිති පසංසන්ති. අභිජ්ජන්තිති රූපාදිපට්ඨාභාය වාචං භින්දන්ති. පුහන්තිති දෙන්ති. කාමාභිජ්ජන්ති පටිච්ච ලාභන්ති රූපාදිපට්ඨාභං පටිච්ච පුනස්පුනං කාමෙ එව අභිජ්ජන්ති, “අහො වත අම්භාකං සියු”න්ති වදන්ති, තණ්හඤ්ච තත්ථ වඩ්ඪෙන්නීති චුත්තං හොති. යාජයොගාති යාගාධිමුත්තා. භවරාගරත්තාති එවම්මෙහි ආසිසනාදිහි භවරාගෙනෙව රත්තා, භවරාගරත්තා වා හුත්වා එතානි ආසිසනාදිති කරොන්තා තාතරිංසු ජාතිආදිවට්ඨුක්ඛං න උත්තරිංසුති.

1054-5. අථකොචරහීති අථ ඉදානි කො අඤ්ඤො අතාරීති. සබ්බායාති ඤාණෙන විමංසිත්වා. පරොපරානීති පරානි ව ඔරානි ව, පරත්තභාවසකත්තභාවාදිති පරානි ව ඔරානි වාති චුත්තං හොති. විඩුමොති කායදුච්චරිතාදිඩුමචරිතො. අනීසොති රාගාදිර්සවරිතො. අතාරි සොති සො එවරූපො අරහා ජාතිජරං අතාරි. සෙසමෙත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුට්ඨෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ අයම්පි බ්‍රාහ්මණො අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං අත්තෙවාසිසහස්සෙන, අඤ්ඤෙසඤ්ච අනෙකසහස්සානං ධම්මවක්ඛුං උදපාදි. සෙසං චුත්තසදිසමෙවාති.

4. මෙන්තගුසුත්තවණ්ණනා

1056. පුච්ඡාමි තත්ති මෙන්තගුසුත්තං. තත්ප් මඤ්ඤාමි තං වෙදගුං භාවිතත්තන්ති “අයං වෙදගු”ති ව “භාවිතත්තො”ති ව එවං තං මඤ්ඤාමි.

1057. අපුච්ඡසිති එත්ප් අ-ඉති පදසුරණමත්තෙ නිපාතො, පුච්ඡසිව්වෙව අත්ථො. පවක්ඛාමි යථා පජානන්ති යථා පජානන්තො ආවික්ඛති, එවං ආවික්ඛස්සාමි. උපධිනිදානා පභවන්ති දුක්ඛාති තණ්හාදිඋපධිනිදානා ජාතිආදිදුක්ඛවිසෙසා පභවන්ති.

1058. එවං උපධිනිදානතො පභවන්තෙසු දුක්ඛෙසු – යො වෙ අවිද්වාති ගාථා. තත්ප් පජානන්ති සඛ්ඛාරෙ අනිච්චාදිවසෙන ජානන්තො. දුක්ඛස්ස ජාතිජපභවානුපස්සිති වට්ටදුක්ඛස්ස ජාතිකාරණං “උපධි”ති අනුපස්සන්තො.

1059. සොකපරිද්දවඤ්චාති සොකඤ්ච පරිදෙවඤ්ච. තථා හි තෙ විදිතො එස ධම්මොති යථා යථා සත්තා ජානන්ති, තථා තථා පඤ්ඤාපනවසෙන විදිතො එස ධම්මොති.

1060-61. කිත්තයිස්සාමි තෙ ධම්මන්ති නිබ්බානධම්මං නිබ්බානගාමිනිපට්ඨපදාධම්මඤ්ච තෙ දෙසයිස්සාමි. දිට්ඨෙ ධම්මෙති දිට්ඨෙ දුක්ඛාදිධම්මෙ, ඉමස්මිංයෙව වා අත්තභාවෙ. අනිතිහන්ති අත්තපච්චක්ඛං. යං විදිත්වාති යං ධම්මං “සබ්බෙ සඛ්ඛාරා අනිච්චා”තිආදිනා නයෙන සම්මසන්තො විදිත්වා. තඤ්චාභං අභිනන්දාමිති තං චුත්තපකාරධම්මපොතකං තව වචනං අභං පත්ථයාමි. ධම්මමුත්තමන්ති තඤ්ච ධම්මමුත්තමං අභිනන්දාමිති.

1062. උද්ධං අධො තිරියඤ්චාපි මජ්ඣෙති එත්ප් උද්ධන්ති අනාගතද්ධා වුව්වති, අධොති අතීතද්ධා, තිරියඤ්චාපි මජ්ඣෙති පච්චුප්පන්තද්ධා. එතෙසු නන්දිඤ්ච නිවෙසනඤ්ච, පනුජ්ජ විඤ්ඤාණන්ති එතෙසු උද්ධාදිසු තණ්හඤ්ච දිට්ඨිනිවෙසනඤ්ච අභිසඛ්ඛාරවිඤ්ඤාණඤ්ච පනුදෙහි, පනුදිත්වා ව භවෙ න තිට්ඨෙ, එවං සන්තෙ දුට්ඨෙපි භවෙ න තිට්ඨෙය්‍ය. එවං තාව පනුජ්ජසද්දස්ස පනුදෙහිති ඉමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ සම්බන්ධො, පනුදිත්වාති එතස්මිං පන අත්ථවිකප්පෙ භවෙ න තිට්ඨෙති අයමෙව සම්බන්ධො. එතානි නන්දිනිවෙසනවිඤ්ඤාණානි පනුදිත්වා දුට්ඨෙපි භවෙ න තිට්ඨෙය්‍යාති චුත්තං හොති.

1063-4. එතානි විනොදෙන්වා භවෙ අනිට්ඨන්තො එසො – එවංවිහාරිති ගාථා. තත්ප් ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව සාසනෙ, ඉමස්මිංයෙව වා අත්තභාවෙ. සුකිත්තිතං ගොතමනුපධිකන්ති එත්ප් අනුපධිකන්ති නිබ්බානං. තං සන්ධාය භගවන්තං ආලපන්තො ආහ – “සුකිත්තිතං ගොතමනුපධික”න්ති.

1065. න කෙවලං දුක්ඛමෙව පභාසි – තෙ වාපිති ගාථා. තත්ප් අට්ඨිතන්ති සක්කච්චං, සදා වා. තං තං නමස්සාමිති තස්මා තං නමස්සාමි. සමෙච්චාති උපගන්ත්වා. නාගාති භගවන්තං ආලපන්තො ආහ.

1066. ඉදානි තං භගවා “අද්ධා හි භගවා පභාසි දුක්ඛ”න්ති එවං තෙන බ්‍රාහ්මණෙන විදිතොපි අත්තානං අනුපනෙන්වා ව පහිනදුක්ඛෙන පුග්ගලෙන ඔවදන්තො “යං බ්‍රාහ්මණ”න්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – යං ත්වං අභිජානන්තො “අයං බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො, වෙදෙහි ගතත්තා වෙදගු, කිඤ්චනාභාවෙන අකිඤ්චනො, කාමෙසු ව භවෙසු ව අසත්තත්තා කාමභවෙ අසත්තො”ති ජඤ්ඤා ජානෙය්‍යාසි. අද්ධා හි සො ඉමං ඔසං අතාරි, තිණ්ණො ව පාරං අබ්බො අකඬ්ඛො.

1067. කිඤ්ච හියොයා – විද්වා ව යොති ගාථා. තත්ප් ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ, අත්තභාවෙ වා. විසජ්ජාති වොස්සජ්ජිත්වා. සෙසං සබ්බත්ප් පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව චුත්තසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

5. ධොතකසුත්තවණ්ණනා

1068-9. පුවිජාමි තන්ති ධොතකසුත්තං. තත්ථ වාචාභිකඤ්චාමිති වාචං අභිකඤ්චාමි. සික්ඛෙ නිබ්බානමත්තනොති අත්තනො රාගාදීනං නිබ්බානත්ථාය අධිසීලාදීනි සික්ඛෙය්‍යා. ඉතොති මම මුඛතො.

1070. එවං චුත්තෙ අත්තමනො ධොතකො භගවන්තං අභිත්ථවමානො කථංකථාපමොක්ඛං යාවන්තො “පස්සාමහ”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ පස්සාමහං දෙවමනුස්සලොකෙති පස්සාමි අහං දෙවමනුස්සලොකෙ. තං තං නමස්සාමිති තං එවරුපං නමස්සාමි. පමුඤ්ඤාති පමොවෙහි.

1071. අථස්ස භගවා අත්තාධිනමෙව කථංකථාපමොක්ඛං ඔසතරණමුඛෙන දස්සෙන්තො “නාහ”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ නාහං සභිස්සාමිති අහං න සභිස්සාමි න සක්ඛිස්සාමි, න වායමිස්සාමිති චුත්තං භොති. පමොවනායාති පමාවෙතුං. කථංකථීන්ති සකඤ්ඤං. තරෙසීති තරෙය්‍යාසි.

1072-5. එවං චුත්තෙ අත්තමනතරො ධොතකො භගවන්තං අභිත්ථවමානො අනුසාසනිං යාවන්තො “අනුසාස ඛුභ්මෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ ඛුභ්මාති සෙට්ඨවචනමෙනං. තෙන භගවන්තං ආමන්තයමානො ආහ – “අනුසාස ඛුභ්මෙ”ති . විවෙකධම්මන්ති සබ්බසඤ්චාරවිවෙකනිබ්බානධම්මං. අඛ්‍යාපජ්ජමානොති නානප්පකාරතං අනාපජ්ජමානො. ඉධෙව සන්තොති ඉධෙව සමානො. අසිතොති අනිස්සිතො. ඉතො පරා ද්වෙ ගාථා මෙන්තගුසුත්තෙන චුත්තනායා එව. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ ධම්මං, ඉධ සන්තින්ති අයං විසෙසො. තතියගාථායපි පුබ්බඤ්ඤං තත්ථ චුත්තනායමෙව අපරධ්වෙ සඤ්චායාති සජ්ජනට්ඨානං, ලග්ගනන්ති චුත්තං භොති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකටමෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව චුත්තසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අභොසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය ධොතකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. උපසිවසුත්තවණ්ණනා

1076. එකො අහන්ති උපසිවසුත්තං. තත්ථ මහත්තමොසන්ති මහත්තං ඔසං. අනිස්සිතොති පුග්ගලං වා ධම්මං වා අනිස්සිතො. නො විසභාමිති න සක්කොමි. ආරම්මණන්ති නිස්සයං. යං නිස්සිතොති යං පුග්ගලං වා ධම්මං වා නිස්සිතො.

1077. ඉදානි යස්මා සො බ්‍රාහ්මණො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනලාභී තඤ්ච සන්තම්පි නිස්සයං න ජානාති, තෙනස්ස භගවා තඤ්ච නිස්සයං උත්තරි ව නිය්‍යානපථං දස්සෙන්තො “ආකිඤ්චඤ්ඤ”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ පෙක්ඛමානොති තං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිං සතො සමාපජ්ජන්වා වුට්ඨන්තිවා ව අනිච්චාදිවසෙන පස්සමානො. නත්ථීති නිස්සායාති තං “නත්ථී කිඤ්චි”ති පවත්තසමාපත්තිං ආරම්මණං කත්වා. තරස්ස ඔසන්ති තතො පභුති පවත්තාය විපස්සනාය යථානුරූපං චතුබ්බධම්පි ඔසං තරස්ස. කථාහීති කථංකථාහි. තණ්හක්ඛයං නත්තමභාභිපස්සාති රත්තින්දිවං නිබ්බානං විභූතං කත්වා පස්ස. එතෙනස්ස දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරං කට්ඨති.

1078-9. ඉදානි “කාමෙ පභායා”ති සුත්වා වික්ඛම්භනවසෙන අත්තනා පභිනෙ කාමෙ සම්පස්සමානො “සබ්බෙසු”ති ගාථමාහ. තත්ථ හින්වා මඤ්ඤන්ති අඤ්ඤං තතො භෙට්ඨා ඡබ්බිධම්පි සමාපත්තිං හින්වා. සඤ්ඤාවිමොක්ඛෙ පරමෙති සත්තසු සඤ්ඤාවිමොක්ඛෙසු උත්තමෙ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ. තිට්ඨෙ නු සො තත්ථ අනානුයාසීති සො පුග්ගලො තත්ථ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනඛුභ්මලොකෙ අවිගච්ජමානො තිට්ඨෙය්‍යා නුති පුච්ඡති. අථස්ස භගවා සට්ඨිකප්පසභස්සමත්තංයෙව යානං අනුජානන්තො තතියගාථමාහ.

1080. එවං තස්ස තත්ථ යානං සුත්වා ඉදානිස්ස සස්සතුච්ඡේදභාවං පුච්ඡන්තො “තිට්ඨෙ වෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ පුග්ගමිච්ඡානන්ති අනෙකසඤ්චාමිති වස්සානං, ගණරාසිත්ති අත්ථො. “පුග්ගමිච්ඡානී”තිපි පායො, තත්ථ විභත්තිඛ්‍යාත්තයෙන සාම්ච්චනස්ස පච්චත්තවචනං කත්තබ්බං, පුග්ගන්ති වා එතස්ස බහුන්ති අත්ථො වත්තබ්බො. “පුග්ගානී”ති වාපි පඨන්ති, පුරිමපායොයෙව සබ්බසුත්තරො. තත්ථෙව සො සීති සියා විමුත්තොති සො පුග්ගලො තත්ථෙවාකිඤ්චඤ්ඤායතනෙ නානාදුක්ඛෙහි විමුත්තො සීතිභාවජ්ජන්තො භවෙය්‍යා, නිබ්බානප්පත්තො සස්සතො හුත්වා තිට්ඨෙය්‍යාති අධිප්පායො. වචෙව විඤ්ඤාණං තථාච්චිධස්සාති උදාහු තථාච්චිධස්ස විඤ්ඤාණං අනුපාදාය පරිනිබ්බායෙය්‍යාති උච්ඡේදං පුච්ඡති, පටිසන්ධිග්ගණන්තං වාපි භවෙය්‍යාති පටිසන්ධිම්පි තස්ස පුච්ඡති.

1081. අථස්ස භගවා උච්ඡේදසස්සතං අනුපගම්ම තත්ථ උප්පන්නස්ස අරියසාවකස්ස අනුපාදාය පරිනිබ්බානං දස්සෙන්තො “අච්චි යථා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අත්ථං පලෙකීති අත්ථං ගච්ඡති. න උපෙති සඤ්චන්ති “අසුකං නාම දිසං ගතො”ති වොහාරං න ගච්ඡති. එවං මුනී නාමකායා විමුත්තොති එවං තත්ථ උප්පන්නො සෙක්ඛමුනී පකතියා පුබ්බෙව

රූපකායා විමුක්තො තත්ථ චතුත්ථමග්ගං නිබ්බන්තෙත්වා ධම්මකායස්ස පරිඤ්ඤාතත්තා පුන නාමකායාපි විමුක්තො උභතොභාගවිමුක්තො ඛිණ්ණසවො හුත්වා අනුපාදාපරිනිබ්බානසඛිබානං අත්ථං පලෙති, න උපෙති සඬ්ඛං “ඛත්තියො වා බ්‍රාහ්මණො වා”ති එවගාදිකං.

1082. ඉදානි “අත්ථං පලෙති”ති සුත්වා තස්ස යොනියො අත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්තො “අත්ථචගතො සො”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – සො අත්ථචගතො උදාහු නත්ථී, උදාහු වෙ සස්සතියා සස්සතභාවෙන අරොගො අවිපරිණාමධම්මො සොති එවං තං මෙ මුනි සාධු වියාකරොහි. කිං කාරණං? තථා හි තෙ විදිතො එස ධම්මොති.

1083. අට්ඨස්ස භගවා තථා අවත්තබ්බතං දස්සෙන්තො “අත්ථචගතස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ අත්ථචගතස්සාති අනුපාදාපරිනිබ්බතස්ස. න පමාණමත්ථීති රූපාදිප්පමාණං නත්ථී. යෙන නං චජ්ජුන්ති යෙන රාගාදිනා නං චදෙය්‍යං. සබ්බෙසු ධම්මෙසුති සබ්බෙසු ඛන්ධාදිධම්මෙසු. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමං සුත්තං අරහත්තනිකුට්ටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව චුත්තසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය උපසිවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. නන්දසුත්තවණ්ණනා

1084-5. සන්ති ලොකෙති නන්දසුත්තං. තත්ථ පට්මගාථාය අත්ථො – ලොකෙ ඛත්තියාදයො ජනා ආජීවකනිගණ්ඨාදිකෙ සන්ධාය “සන්ති මුතයො”ති වදන්ති, තයිදං කථංසුති කිං නු බො තෙ සමාපත්තිඤ්ඤානාදිනා ඤාණෙන උප්පන්නත්තා ඤාණුපපන්නං නො මුනිං වදන්ති, එවංවිධං නු වදන්ති, උදාහු වෙ නානප්පකාරකෙන ලුඛජීවිතසඬ්ඛාතෙන ජීවිතෙත්‍රපපන්නන්ති අට්ඨස්ස භගවා තදුභයං පටික්ඛිපිත්වා මුනිං දස්සෙන්තො “න දිට්ඨියා”ති ගාථමාහ.

1086-7. ඉදානි “දිට්ඨාදිහි සුද්ධි”ති වදන්තානං වාදෙ කඬ්ඛාපභානත්ථං “යෙ කෙවිමෙ”ති පුව්ඡති. තත්ථ අනෙකරූපෙනාති කොතුහලට්ඨගලාදිනා. තත්ථ යතා වරන්තාති තත්ථ සකාය දිට්ඨියා ගුත්තා විහරන්තා. අට්ඨස්ස තථා සුද්ධිඅභාවං දීපෙන්තො භගවා දුතියං ගාථමාහ.

1088-90. එවං “නාතරිංසු”ති සුත්වා ඉදානි යො අතරි, තං සොතුකාමො “යෙ කෙවිමෙ”ති පුව්ඡති. අට්ඨස්ස භගවා ඔසතිණ්ණමුඛෙන ජාතිජරාතිණ්ණෙ දස්සෙන්තො තතියං ගාථමාහ. තත්ථ නිවුතාති ඔවුටා පරියොනද්ධා. යෙසිධාති යෙසු ඉධ. එත්ථ ව සු-ඉති නිපාතමත්තං. තණ්හං පරිඤ්ඤායාති තිහි පරිඤ්ඤාහි තණ්හං පරිජානිත්වා. සෙසං සබ්බත්ථ පුබ්බෙ චුත්තනයත්තා පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා අරහත්තනිකුට්ටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ පන නන්දො භගවතො භාසිතං අභිනන්දමානො “එතාභිනන්දාමී”ති ගාථමාහ. ඉධාපි ව පුබ්බෙ චුත්තසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය නන්දසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. හෙමකසුත්තවණ්ණනා

1091-4. යෙ මෙ පුබ්බෙති හෙමකසුත්තං. තත්ථ යෙ මෙ පුබ්බෙ වියාකංසුති යෙ බාවරිආදයො පුබ්බෙ මය්හං සකං ලද්ධිං වියාකංසු. හුරං ගොතමසාසනාති ගොතමසාසනා පුබ්බතරං. සබ්බං තං තක්කවඬ්ඪනන්ති සබ්බං තං කාමට්ඨිකාදිවඬ්ඪනං. තණ්හානිග්ගසාතනන්ති තණ්හාවිනාසනං. අට්ඨස්ස භගවා තං ධම්මං ආචික්ඛන්තො “ඉධා”ති ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ එතදඤ්ඤාය යෙ සතාති එතං නිබ්බානපදමච්චුතං. “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”තිආදිනා නයෙන විපස්සන්තා අනුපුබ්බෙන ජානිත්වා යෙ කායානුපස්සනාසතිආදිහි සතා. දිට්ඨධම්මාභිනිබ්බුතාති විදිතධම්මත්තා, දිට්ඨධම්මත්තා, රාගාදිනිබ්බානෙන ව අභිනිබ්බුතා. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුට්ටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසීති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

9. තොදෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා

1095. යස්මිං කාමාති තොදෙය්‍යසුත්තං. තත්ථ විමොක්ඛො තස්ස කීදිසොති තස්ස කීදිසො විමොක්ඛො ඉච්ඡිතබ්බොති පුච්ඡති. ඉදානි තස්ස අඤ්ඤවිමොක්ඛාභාවං දස්සෙන්නො භගවා දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ විමොක්ඛො තස්ස නාපරොති තස්ස අඤ්ඤො විමොක්ඛො නත්ථි.

1097-8. එවං “තණ්හක්ඛයො එව විමොක්ඛො”ති වුත්තෙපි තමත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්නො “නිරාසසො සො උද ආසසානො”ති පුන පුච්ඡති. තත්ථ උද පඤ්ඤකප්පීති උදාහු සමාපත්තිඤ්ඤාණාදිනා ඤාණෙන තණ්හාකප්පං වා දිට්ඨිකප්පං වා කප්පයති. අට්ඨස්ස භගවා තං ආචික්ඛෙන්නො දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ කාමභවෙති කාමෙ ච භවෙ ච. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය තොදෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. කප්පසුත්තවණ්ණනා

1099. මජ්ඣෙ සරස්මීන්ති කප්පසුත්තං. තත්ථ මජ්ඣෙ සරස්මීන්ති පුරිමපච්ඡිමකොට්ඨපඤ්ඤාණාභාවතො මජ්ඣභූතෙ සංසාරෙති වුත්තං හොති. තිට්ඨතන්ති තිට්ඨමානානං. යථායිදං නාපරං සියාති යථා ඉදං දුක්ඛං පුන න භවෙය්‍ය.

1101-2. අට්ඨස්ස භගවා තමත්ථං බ්‍යාකරොන්නො තිස්සො ගාථායො අභාසි. තත්ථ අකිඤ්චනන්ති කිඤ්චනපටිපක්ඛං. අනාදානන්ති ආදානපටිපක්ඛං, කිඤ්චනාදානවුපසමන්ති වුත්තං හොති. අනාපරන්ති අපරපටිභාගදිපචිරහිතං, සෙට්ඨන්ති වුත්තං හොති. න තෙ මාරස්ස පද්ධගුති තෙ මාරස්ස පද්ධවරා පරිවාරකා සිස්සා න හොන්ති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය කප්පසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. ජතුකණ්ණසුත්තවණ්ණනා

1103-4. සුත්චානහන්ති ජතුකණ්ණසුත්තං. තත්ථ සුත්චානහං වීරමකාමකාමීන්ති අහං “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිනා නයෙන වීරං කාමානං අකාමනතො අකාමකාමීං බුද්ධං සුත්චා. අකාමමාගමන්ති නික්කාමං භගවන්තං පුච්ඡිතුං ආගතොමිහි. සහජනෙත්තාති සහජාතසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණවක්ඛු. යථාතච්ඡන්ති යථාතථං. බුඞ්භි මෙති පුන යාවන්තො භණ්ති. යාවන්තො හි සහස්සක්ඛන්තුම්පි භණෙය්‍ය, කො පන වාදො ද්වික්ඛන්තුං. තෙජ් තෙජසාති තෙජෙන සමන්තාගතො තෙජසා අභිභූය්‍ය. යමහං විජඤ්ඤං ජාතිජරාය ඉධ විජ්ජහානන්ති යමහං ජාතිජරානං පහානභූතං ධම්මං ඉධෙව ජානෙය්‍යං.

1105-7. අට්ඨස්ස භගවා තං ධම්මමාචික්ඛෙන්නො තිස්සො ගාථායො අභාසි. තත්ථ නෙක්ඛම්මං දට්ඨු ඛෙමතොති නිබ්බානඤ්ච නිබ්බානගාමිනිඤ්ච පටිපදං “ඛෙම”න්ති දිස්වා. උග්ගහිතන්ති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන ගහිතං. නිරත්තං වාති නිරස්සිතබ්බං වා, මුඤ්චිතබ්බන්ති වුත්තං හොති. මා තෙ විජ්ජිත්ථාති මා තෙ අහොසි. කිඤ්චනන්ති රාගාදිකිඤ්චනං වාපි තෙ මා විජ්ජිත්ථ. පුබ්බෙති අතීතෙ සඬ්ඛාරෙ ආරබ්භ උප්පන්නකිලෙසා. බ්‍රාහ්මණාති භගවා ජතුකණ්ණං ආලපති. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

12. හද්‍රාචුඩසුත්තවණ්ණනා

1108-9. ඔකඤ්ජහන්ති හද්‍රාචුඩසුත්තං. තත්ථ ඔකඤ්ජහන්ති ආලයං ජහං. තණ්හවිජ්ජන්ති ඡතණ්හාකායවිජ්ජං. අනෙජන්ති ලොකධම්මෙසු නික්කම්පං. තන්දිඤ්ජහන්ති අනාගතරූපාදිපත්ථනාජහං. එකා එව හි තණ්හා ථුතිවසෙන ඉධ නානප්පකාරතො චුත්තා. කප්පඤ්ජහන්ති දුට්ඨකප්පජහං. අභියාචෙති අතිවිය යාවාමි. සුත්වාන නාගස්ස අපනම්ස්සන්ති ඉතොති නාගස්ස තව හගවා වචනං සුත්වා ඉතො පාසාණකචෙතියතො ඛහු ජනා පක්කම්ස්සන්තිති අධිප්පායො. ජනපදෙහි සඬගතාති අඬගාදිහි ජනපදෙහි ඉධ සමාගතා. වියාකරොහීති ධම්මං දෙසෙහි.

1110. අථස්ස ආසයානුලොමෙන ධම්මං දෙසෙන්නො හගවා ද්වෙ ගාථායො අභාසි. තත්ථ ආදානතණ්හන්ති රූපාදිනං ආදායිකං ගහණතණ්හං, තණ්හපාදානන්ති චුත්තං හොති. යං යඤ්ඤි ලොකස්මිමුපාදියන්තිති එතෙසු උද්ධාදිහෙදෙසු යං යං ගණ්හන්ති. තෙනෙව මාරො අත්චෙති ජන්තුන්ති තෙනෙව උපාදානපච්චයනිබ්බත්තකම්මාභිසඬාරනිබ්බත්තවසෙන පටිසන්ධික්ඛන්ධමාරො තං සත්තං අනුගච්ඡති.

1111. තස්මා පජානන්ති තස්මා එතමාදිනවං අනිච්චාදිවසෙන වා සඬබ්බාරෙ ජානන්තො. ආදානසත්තෙ ඉති පෙක්ඛමානො, පජං ඉමං මච්චුධෙයො විසත්තන්ති ආදානබ්බවධෙයන ආදානෙසු රූපාදිසු සත්තෙ සබ්බලොකෙ ඉමං පජං මච්චුධෙයො ලග්ගං පෙක්ඛමානො. ආදානසත්තෙ වා ආදානාහිනිවිට්ඨෙයෙ පුග්ගලෙ ආදානසඬගහෙතුඤ්ච ඉමං පජං මච්චුධෙයො ලග්ගං තතො චිතික්කම්තුං අසමත්ථං ඉති පෙක්ඛමානො කිඤ්චනං සබ්බලොකෙ න උප්පාදියෙථාති සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං හගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුට්ඨෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසීති.

13. උදයසුත්තවණ්ණනා

1112-3. කුමාසින්ති උදයසුත්තං. තත්ථ අඤ්ඤාචිමොක්ඛන්ති පඤ්ඤානුභාවනිජ්ඣාතං චිමොක්ඛං පුච්ඡති. අථ හගවා යස්මා උදයො චතුත්ථජ්ඣානලාභී, තස්මාස්ස පටිලද්ධජ්ඣානවසෙන නානප්පකාරතො අඤ්ඤාචිමොක්ඛං දස්සෙන්නො ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ පභානං කාමච්ඡන්දානන්ති යමිදං පඨමජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්තස්ස කාමච්ඡන්දප්පභානං, තමපි අඤ්ඤාචිමොක්ඛං පබ්බුමි. එවං සබ්බපදානි යොජෙතබ්බානි.

1114. උපෙක්ඛාසනිසංසුද්ධන්ති චතුත්ථජ්ඣානඋපෙක්ඛාසනිහි සංසුද්ධං. ධම්මතක්කපුරෙජවන්ති ඉමිනා තස්මිං චතුත්ථජ්ඣානචිමොක්ඛෙ යත්වා කුමාසිගාති විපස්සිත්වා අධගතං අරහත්තචිමොක්ඛං වදති. අරහත්තචිමොක්ඛස්ස හි මග්ගසම්පයුත්තසම්මාසඬකප්පාදිහෙදො ධම්මතක්කො පුරෙජවො හොති. තෙනාහ – “ධම්මතක්කපුරෙජව”න්ති. අවිජ්ජාය පහෙදනන්ති එතමෙව ව අඤ්ඤාචිමොක්ඛං අවිජ්ජාපහෙදනසඬබ්බානං නිබ්බානං නිස්සාය ජාතත්තා කාරණොපවාරෙන “අවිජ්ජාය පහෙදන”න්ති පබ්බුමිති.

1115-6. එවං අවිජ්ජාපහෙදනවචනෙන චුත්තං නිබ්බානං සුත්වා “තං කිස්ස විජ්ජහානෙන චුච්චති”ති පුච්ඡන්තො “කිංසු සංයොජනො”ති ගාථමාහ. තත්ථ කිංසු සංයොජනොති කිං සංයොජනො. විචාරණන්ති විචරණකාරණං. කිස්සස්ස විජ්ජහානෙනාති කිං නාමකස්ස අස්ස ධම්මස්ස විජ්ජහානෙන. අථස්ස හගවා තමත්ථං බ්‍යාකරොන්තො “නන්දිසංයොජනො”ති ගාථමාහ. තත්ථ විතක්කස්සාති කාමච්ඡන්තාදිකො විතක්කො අස්ස.

1117-8. ඉදානි තස්ස නිබ්බානස්ස මග්ගං පුච්ඡන්තො “කථං සතස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ විඤ්ඤාණන්ති අභිසඬබ්බාරවිඤ්ඤාණං. අථස්ස මග්ගං කට්ඨෙන්නො හගවා “අජ්ඣක්තඤ්චා”ති ගාථමාහ. තත්ථ එවං සතස්සාති එවං සතස්ස සම්පජානස්ස. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං හගවා ඉමම්පි සුත්තං අරහත්තනිකුට්ඨෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසදිසො එව ධම්මාභිසමයො අහොසීති.

14. පොසාලසුත්තවණ්ණනා

1119-20. යො අතීතන්ති පොසාලසුත්තං. තත්ථ යො අතීතං ආදිසතීති යො භගවා අත්තනො ව පරෙසඤ්ච “එකමිපි ජාති”න්ති ආදිහෙදං අතීතං ආදිසති. විභූතරූපසඤ්ඤිස්සාති සමතික්කන්තරූපසඤ්ඤිස්ස. සබ්බකායප්පභායිනොති තදඛගචික්ඛමිහනවසෙන සබ්බරූපකායප්පභායිනො, පභීනරූපභවපට්ඨස්සාති අධිප්පායො. තත්ථි කිඤ්චිති පස්සතොති විඤ්ඤාණාභාවවිපස්සනෙන “නත්ථි කිඤ්චි”ති පස්සතො, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනලාභිනොති වුත්තං භොති. ඤාණං සක්කානුපුච්ඡාමිති සක්කාති භගවන්තං ආලපන්තො ආභ. තස්ස පුග්ගලස්ස ඤාණං පුච්ඡාමි, කීදිසං පුච්ඡිතබ්බන්ති. කථං නෙය්‍යාති කථං සො නෙතබ්බො, කථමස්ස උත්තරිඤ්ඤාණං උප්පාදෙනබ්බන්ති.

1121. අට්ඨස්ස භගවා තාදිසෙ පුග්ගලෙ අත්තනො අප්පට්ඨනඤ්ඤාණතං පකාසෙත්වා තං ඤාණං බ්‍යාකාතුං ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ විඤ්ඤාණට්ඨිතියො සබ්බා, අභිජානං තථාගතොති අභිසම්බාරවසෙන චතස්සො පට්ඨන්ධිවසෙන සත්තාති එවං සබ්බා විඤ්ඤාණට්ඨිතියො අභිජානන්තො තථාගතො. තිට්ඨන්තමෙන ජානාතීති කම්මාභිසම්බාරවසෙන තිට්ඨන්තං එතං පුග්ගලං ජානාති “ආයතිං අයං එවංගතිකො භවිස්සති”ති. විමුක්තන්ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනාදිසු අධිමුත්තං. තප්පරායණන්ති තම්මයං.

1122. ආකිඤ්චඤ්ඤසම්භවං ඤත්වාති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනජනකං කම්මාභිසම්බාරං ඤත්වා “කින්ති පලිබොධො අය”න්ති. නන්දී සංයොජනං ඉතීති යා ව තත්ථ අරූපරාගසම්බාරා නන්දී, තඤ්ච සංයොජනං ඉති ඤත්වා. තතො තත්ථ විපස්සතීති තතො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිතො වුට්ඨන්තිවා තං සමාපත්තිං අනිච්චාදිවසෙන විපස්සති. එතං ඤාණං තථං තස්සාති එතං තස්ස පුග්ගලස්ස එවං විපස්සතො අනුක්කමෙනෙව උප්පන්තං අරහත්තඤ්ඤාණං අවිපරිතං. වුසීමතොති වුසිතවන්තස්ස. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමමිපි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව පුබ්බසදියො එව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පොසාලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. මොසරාපසුත්තවණ්ණනා

1123. ද්වාහං සක්කන්ති මොසරාපසුත්තං. තත්ථ ද්වාහන්ති ද්වෙ වාරෙ අහං. සො හි පුබ්බෙ අජිතසුත්තස්ස ව තිස්සමෙන්තෙයාසුත්තස්ස ව අවසානෙ ද්වික්ඛන්තුං භගවන්තං පුච්ඡි. භගවා පනස්ස ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානො න බ්‍යාකාසි. තෙනාහ – “ද්වාහං සක්කං අපුච්ඡිස්ස”න්ති. යාවතතියඤ්ච දෙවිසි, බ්‍යාකරොතීති මෙ සුතන්ති යාවතතියඤ්ච සහධම්මිකං පුට්ඨො විසුද්ධිදෙවභූතො ඉසි භගවා සම්මාසම්බුද්ධො බ්‍යාකරොතීති එවං මෙ සුතං. ගොධාවරීතීරෙයෙව කිර සො එවමස්සොසි. තෙනාහ – “බ්‍යාකරොතීති මෙ සුත”න්ති.

1124. අයං ලොකොති මනුස්සලොකො. පරො ලොකොති තං යපෙත්වා අවසෙසො. සදෙවකොති බ්‍රහ්මලොකං යපෙත්වා අවසෙසො උපපත්තිදෙවසම්මුතිදෙවසුත්තො, “බ්‍රහ්මලොකො සදෙවකො”ති එතං වා “සදෙවකෙ ලොකෙ”ති ආදිනයනිදස්සනමත්තං, තෙන සබ්බොපි තථාචුත්තප්පකාරො ලොකො වෙදිතබ්බො.

1125. එවං අභික්කන්තදස්සාවින්නි එවං අග්ගදස්සාවිං, සදෙවකස්ස ලොකස්ස අජ්ඣාසයාධිමුත්තිගතිපරායණාදීනි පස්සිතුං සමත්ථන්ති දස්සෙති.

1126. සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛස්සුති අවසියපවත්තසල්ලක්ඛණවසෙන වා තුච්ඡසම්බාරසමනුපස්සනාවසෙන වාති ද්විති කාරණෙහි සුඤ්ඤතො ලොකං පස්ස. අත්තානුදිට්ඨිං ඌභච්චාති සක්කායදිට්ඨිං උද්ධරිත්වා. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

එවං භගවා ඉමමිපි සුත්තං අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව චුත්තසදියො එව ධම්මාභිසමයො අහොසිති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය මොසරාපසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. පිඩිගියසුත්තවණ්ණනා

1127. ජිණ්ණොහමස්මිති පිඩිගියසුත්තං. තත්ථ ජිණ්ණොහමස්මි අබ්බො චිතචණ්ණොති සො කිර බ්‍රාහ්මණො ජරාහිභූතො විසවස්සසතිකො ජාතියා, දුබ්බො ච “ඉධ පදං කරිස්සාමි”ති අඤ්ඤත්ථෙව කරොති, විනට්ඨපුරිමච්ඡවිචණ්ණො ච. තෙනාහ – “ජිණ්ණොහමස්මි අබ්බො චිතචණ්ණො”ති. මාහං නස්සං මොමුහො අන්තරාවාති මාහං තුය්හං ධම්මං අසව්ඡිකත්වා අන්තරායෙව අවිද්වා හුත්වා අනස්සිං. ජාතිජරාය ඉධ විජ්ජහානන්ති ඉධෙව තච පාදමුලෙ පාසාණකෙ වා චෙතිය ජාතිජරාය විජ්ජහානං නිබ්බානධම්මං යමහං විජඤ්ඤං, තං මෙ ආචික්ඛං.

1128. ඉදානි යස්මා පිඩිගියො කායෙ සාපෙක්ඛතාය “ජිණ්ණොහමස්මි”ති ගාථමාහ තෙනස්ස හගවා කායෙ සිනෙහජ්ජහානත්ථං “දිස්වාන රූපෙසු විහඤ්ඤමානෙ”ති ගාථමාහ. තත්ථ රූපෙසුති රූපහෙතු රූපපච්චයා. විහඤ්ඤමානෙති කම්මකාරණාදිහි උපහඤ්ඤමානෙ. රූප්පන්ති රූපෙසුති චක්ඛුරොගාදිහි ව රූපහෙතූයෙව ජනා රූප්පන්ති බාධියන්ති.

1129-30. එවං හගවතා යාව අරහත්තං තාව කට්ඨං පටිපත්තිං සුත්වාපි පිඩිගියො ජරාදුබ්බලතාය විසෙසං අනධිගන්ත්වා ච පුන “දිසා චතස්සො”ති ඉමාය ගාථාය හගවත්තං ථොමෙන්නො දෙසනං යාවති. අප්පස්ස හගවා පුනපි යාව අරහත්තං, තාව පටිපදං දස්සෙන්නො “තණ්හාධිපන්නෙ”ති ගාථමාහ. සෙසං සබ්බත්ථ පාකට්ඨෙව.

ඉමමිපි සුත්තං හගවා අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ව පිඩිගියො අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සො කිර අන්තරන්තරා වින්තෙසි – “එවං විචිත්‍රපටිහානං නාම දෙසනං න ලභි මය්හං මාතුලො බාවරි සචනායා”ති. තෙන සිනෙහචික්ඛෙපෙන අරහත්තං පාපුණ්ණං නාසක්ඛි. අන්තෙවාසිනො පනස්ස සහස්සජට්ඨා අරහත්තං පාපුණ්ණං. සබ්බෙව ඉද්ධිමයපත්තච්චරධරා එහිභික්ඛවො අහෙසුන්ති.

පරමත්ථජොතිකාය බුද්දක-අට්ඨකථාය

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය පිඩිගියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පාරායනත්ථුතිගාථාවණ්ණනා

ඉතො පරං සඩ්ධිතිකාරා දෙසනං ථොමෙන්නා “ඉදමචොච හගවා”තිආදිමාහංසු. තත්ථ ඉදමචොචාති ඉදං පරායනං අවොච. පරිවාරකසොළසානන්ති බාවරිස්ස පරිවාරකෙන පිඩිගියෙන සහ සොළසන්තං බුද්ධස්ස වා හගවතො පරිවාරකානං සොළසන්තන්ති පරිවාරකසොළසන්තං. තෙ එව ව බ්‍රාහ්මණා. තත්ථ සොළසපරිසා පන පුරතො ව පච්ඡතො ව වාමපස්සතො ව දක්ඛිණපස්සතො ව ඡ ඡ යොජනානි නිසින්තා උජුකෙන ද්වාදසයොජනිකා අහොසි. අප්ප්කට්ඨොති යාවිතො අත්ථමඤ්ඤායාති පාළිඅත්ථමඤ්ඤාය. ධම්මමඤ්ඤායාති පාළිමඤ්ඤාය. පාරායනන්ති එවං ඉමස්ස ධම්මපරියායස්ස අධිවචනං ආරොපෙත්වා තෙසං බ්‍රාහ්මණානං නාමානි කිත්තයන්තා “අප්පිතො තිස්සමෙත්තෙයො...පෙ.... බුද්ධසෙට්ඨං උපාගමු”න්ති ආහංසු.

1131-7. තත්ථ සම්පන්නවරණන්ති නිබ්බානපදට්ඨානභූතෙන පාතිමොක්ඛසීලාදිනා සම්පන්නං. ඉස්සින්නි මහෙසිං. සෙසං පාකට්ඨෙව. තතො පරං බ්‍රහ්මවරියමචරිංසුති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං අචරිංසු. තස්මා පාරායනන්ති තස්ස පාරභූතස්ස නිබ්බානස්ස අයනන්ති චුත්තං හොති.

පාරායනානුගීතිගාථාවණ්ණනා

1138. පාරායනමනුගායිස්සන්ති අස්ස අයං සම්බන්ධො – හගවතා හි පාරායනෙ දෙසිතෙ සොළසසහස්සා ජට්ඨා අරහත්තං පාපුණ්ණං, අවසෙසානඤ්ච වුද්දසකොට්ඨිකානං දෙවමනුස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. චුත්තඤ්ඤෙනං පොරාණෙහි –

“තතො පාසාණකෙ රම්මෙ, පාරායනසමාගමෙ;
අමතං පාපයි බුද්ධො, වුද්දස පාණකොට්ඨො”ති.

නිට්ඨිතාය පන ධම්මදෙසනාය තතො තතො ආගතා මනුස්සා හගවතො ආනුභාවෙන අත්තනො අත්තනො ගාමනිගමාදිස්වෙව පාතුරහෙසුං. හගවාපි සාවත්ථිමෙව අගමාසි පරිවාරකසොළසාදිහි අනෙකෙහි භික්ඛුසහස්සෙහි පරිවුතො. තත්ථ පිඩිගියො හගවත්තං වන්දිත්වා ආහ – “ගච්ඡාමහං, හන්තෙ, බාවරිස්ස බුද්ධස්සාදං ආරොචෙතුං, පටිස්සුතඤ්ඤි තස්ස මයා”ති. අප් හගවතා අනුඤ්ඤාතො ඤාණගමනෙනෙව ගොධාවරිතීරං ගන්ත්වා පාදගමනෙන අස්සමාභිමුඛො අගමාසි. තමෙනං බාවරි බ්‍රාහ්මණො මග්ගං ඔලොකෙන්නො නිසින්තො දුරතොච බාරිජටාදිචරිතං භික්ඛුවෙසෙන ආගච්ඡන්තං දිස්වා “බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො”ති නිට්ඨං අගමාසි. සම්පත්තඤ්ඤාපි නං පුච්ඡි – “කිං, පිඩිගිය, බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො”ති. “ආම, බ්‍රාහ්මණ, උප්පන්නො, පාසාණකෙ චෙතියෙ නිසින්තො

අම්මාකං ධම්මං දෙසෙසි, තමහං තුය්හං දෙසෙස්සාමි”ති. තතො ඛාවරී මහතා සක්කාරොන සපරියො තං පුජෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. තත්ථ නිසිදිත්වා පිඬගියො “පාරායනමනුගායිස්ස”න්තිආදිමාහ.

තත්ථ අනුගායිස්සන්ති භගවතා ගීතං අනුගායිස්සං. යථාද්දක්ඛීති යථා සාමං සච්චාභිසම්බොධෙන අසාධාරණඤාණෙන ච අද්දක්ඛි. නික්කාමොති පභීනකාමො . “නික්කමො”තිපි පාඨො, වීරියවාති අත්ථො නික්ඛන්තො චා අකුසලපක්ඛා. නිබ්බන්තොති කිලෙසචනවිරහිතො, තණ්හාවිරහිතො ඵච වා. කිස්ස හෙතු මුසා භණෙති යෙහි කිලෙසෙහි මුසා භණෙය්‍යා, එතෙ තස්ස පභීනාති දස්සෙති. එතෙන බ්‍රාහ්මණස්ස සචනෙ උස්සාහං ජනෙති.

1139-41. චණ්ණපසඤ්ඡිතන්ති ගුණපසඤ්ඡිතං. සච්චවිභයොති “බුද්ධො”ති සච්චෙනෙව අවිභානෙන නාමෙන යුත්තො. බ්‍රහ්මෙති තං බ්‍රාහ්මණං ආලපති. කුබ්බනකන්ති පරිත්තවනං. බහුජ්ජලං කානනමාවසෙය්‍යාති අනෙකඵලාදිචිකතිහරිතං කානනං ආගම්ම වසෙය්‍යා. අජ්ජදස්සෙති ඛාවරීපභූතිකෙ පරිත්තපඤ්ඤෙ. මහොදධිත්ති අනොතත්තාදිං මහත්තං උදකරාසිං.

1142-4. යෙමෙ පුබ්බෙති යෙ ඉමෙ පුබ්බෙ. තමනුදාසිනොති තමොනුදො ආසිනො. භූරිපඤ්ඤාණොති ඤාණධරො. භූරිමෙධසොති විපුලපඤ්ඤො. සන්දිට්ඨිකමකාලිකන්ති සාමං පස්සිතබ්බඵලං, න ච කාලන්තරෙ පත්තබ්බඵලං. අනීතිකන්ති කිලෙසරීතිවිරහිතං.

1145-50. අථ නං ඛාවරී ආහ “කිං නු තම්මා”ති ද්වෙ ගාථා. තතො පිඬගියො භගවතො සන්තිකා අවිජ්ජවාසමෙව දීපෙන්තො “නාහං තම්මා”තිආදිමාහ. පස්සාමි නං මනසා චක්ඛුනාවාති තං බුද්ධං අහං චක්ඛුනා විය මනසා පස්සාමි . නමස්සමානො විචසෙමි රත්තින්ති නමස්සමානොච රත්තිං අනිනාමෙමි. තෙන තෙනෙව නතොති යෙන දිසාභාගෙන බුද්ධො, තෙන තෙනෙවාහමිපි තතො තන්තින්තො තජ්ජොණොති දස්සෙති.

1151. දුබ්බලථාමකස්සාති අජ්ජථාමකස්ස, අථ වා දුබ්බලස්ස දුත්ථාමකස්ස ච බලවීරියභීතස්සාති චුත්තං හොති. තෙනෙව කායො න පලෙතීති තෙනෙව දුබ්බලථාමකත්තෙන කායො න ගච්ඡති, යෙන වා බුද්ධො, තෙන න ගච්ඡති. “න පරෙති”තිපි පාඨො, සො ඵචත්ථො. තත්ථාති බුද්ධස්ස සන්තිකෙ. සඬකජ්ජපයන්තායාති සඬකජ්ජගමනෙන. තෙන යුත්තොති යෙන බුද්ධො, තෙන යුත්තො පයුත්තො අනුයුත්තොති දස්සෙති.

1152. පඬකෙ සයානොති කාමකද්දමෙ සයමානො. දීපා දීපං උපජ්ජවිත්ති සත්ථාරාදිතො සත්ථාරාදිං අභිගච්ඡිං. අථද්දසාසිං සම්බුද්ධන්ති සොහං ඵචං දුද්දිට්ඨිං ගහෙන්වා අන්වාභිණ්ඩන්තො අථ පාසාණකෙ චෙතියෙ බුද්ධමද්දක්ඛිං.

1153. ඉමිස්සා ගාථාය අවසානෙ පිඬගියස්ස ච ඛාවරීස්ස ච ඉන්ද්‍රියපරිපාකං විදිත්වා භගවා සාවත්ථියං ධීතොයෙව සුචණ්ණොභාසං මුඤ්චි. පිඬගියො ඛාවරීස්ස බුද්ධගුණෙ චණ්ණයන්තො නිසින්නො ඵච තං ඔභාසං දිස්වා “කිං ඉද”න්ති විලොකෙන්තො භගවන්තං අත්තතො පුරතො ධීතං විය දිස්වා ඛාවරීබ්‍රාහ්මණස්ස “බුද්ධො ආගතො”ති ආරොචෙසි, බ්‍රාහ්මණො උට්ඨායාසනා අඤ්ජලිං පග්ගහෙන්වා අට්ඨාසි. භගවාපි ඔභාසං ඵරිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස අත්තනාං දස්සෙන්තො උභින්නමිපි සජ්ජායං විදිත්වා පිඬගියමෙව ආලපමානො “යථා අහු චක්කලී”ති ඉමං ගාථමභාසි.

තස්සත්ථො – යථා චක්කලීත්ථෙරො සද්ධාධිමුත්තො අහොසි, සද්ධාධුරෙන ච අරහත්තං පාපුණි. යථා ච සොළසන්තං එකො හද්‍රාචුධො නාම යථා ච ආලවි ගොතමො, ඵචමෙව ත්වමිපි පමුඤ්චස්සු සද්ධං. තතො සද්ධාය අධිමුච්චන්තො “සබ්බෙ සඬාරා අනිච්චා”තිආදිනා නයෙන විපස්සනං ආරහිත්වා මච්චුධෙය්‍යස්ස පාරං නිබ්බානං ගමිස්සසීති අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ පිඬගියො අරහත්තෙ ඛාවරී අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨති. ඛාවරීබ්‍රාහ්මණස්ස සිස්සා පන පඤ්චසනා සොතාපන්නා අහෙසුං.

1154-5. ඉදානි පිඬගියො අත්තතො පසාදං පටෙදෙන්තො “ඵස භියෙය්‍යා”තිආදිමාහ. තත්ථ පටිභානවාති පටිභානපටිසම්භිදාය උපෙතො. අධිදෙවෙ අභිඤ්ඤායාති අධිදෙවකරෙ ධම්මෙ ඤත්වා. පරොචරන්ති භීතපණීතං, අත්තතො ච පරස්ස ච අධිදෙවත්තකරං සබ්බං ධම්මජානං චෙදිති චුත්තං හොති. කඬ්ඛිනං පටිජානතන්ති කඬ්ඛිනංයෙව සතං “නික්කඬ්ඛිමිහා”ති පටිජානන්තානං.

1156. අසංභීරන්ති රාගාදිති අසංභාරියං. අසංකුජ්ජන්ති අකුජ්ජං අවිපරිණාමධම්මං. ද්විහිපි පදෙහි නිබ්බානං භණති. අද්ධා ගමිස්සාමිති එකංසෙනෙව තං අනුපාදියෙසං නිබ්බානධාතුං ගමිස්සාමි. න මෙත්ථ කඬ්ඛාති තත්ථි මෙ එත්ථ නිබ්බානෙ කඬ්ඛා. ඵචං මං ධාරෙහි අධිමුත්තචිත්තන්ති පිඬගියො “ඵචමෙව ත්වමිපි පමුඤ්චස්සු සද්ධ”න්ති. ඉමිනා භගවතො ඔවාදෙන අත්තති සද්ධං උප්පාදෙන්වා සද්ධාධුරෙනෙව ච විමුඤ්චිත්වා තං සද්ධාධිමුත්තතං පකාසෙන්තො භගවන්තං ආහ – “ඵචං මං ධාරෙහි අධිමුත්තචිත්ත”න්ති. අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො “යථා මං ත්වං අවච, ඵචමෙව අධිමුත්තං ධාරෙහි”ති.

සුත්තනිපාත-අට්ඨකථාය සොළසබ්‍රාහ්මණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතො ව පඤ්චමො වග්ගො අත්ථවණ්ණනානායතො, නාමෙන

පාරායනවග්ගොති.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ව යං වුත්තං —

“උත්තමං චන්දනෙය්‍යානං, චන්දිත්වා රතනත්තයං;
යො බුද්දකනිකායමිහි, බුද්දාචාරජපභායිනා.

“දෙසිතො ලොකනාථෙන, ලොකනිත්ථරණෙසිනා;
තස්ස සුත්තනිපාතස්ස, කර්ස්සාමත්ථවණ්ණන”න්ති.

එත්ථ උරගවග්ගාදිපඤ්චවග්ගසංගහිතස්ස උරගසුත්තාදිසත්තනිසුත්තප්පහෙදස්ස සුත්තනිපාතස්ස
අත්ථවණ්ණනා කතා හොති. තෙනෙනං වුවචති —

“ඉමං සුත්තනිපාතස්ස, කරොන්තෙනත්ථවණ්ණනං;
සද්ධම්මට්ඨිතිකාමෙන, යං පත්තං කුසලං මයා.

“තස්සානුභාවතො ඛිජ්ජං, ධම්මෙ අරියජ්ජවෙදිතෙ;
වුඩ්ඪිං චිරුළ්භිං වෙජුල්ලං, පාපුණාතු අයං ජනො”ති.

(පරියත්තිජ්ජමාණතො චතුරත්තාලිසමත්තා භාණවාරා.)

පරමවිසුද්ධසද්ධාබුද්ධිචිරියජ්ජට්ඨිමණ්ඩිතෙන සීලාචාරජ්ජවමද්දවාදිගුණසමුදයසමුදිතෙන
සකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣොගාහණසමත්ථෙන පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියසමන්තාගතෙන තිපිටකපරියත්තිජ්ජහෙදෙ
සාට්ඨකථෙ සත්ථුසාසනෙ අජ්ජට්ඨිතඤ්ඤාණජ්ජභාවෙන මහාවෙය්‍යාකරණෙන
කරණසම්පත්තිජනිතසුඛවිනිග්ගතමධුරොදාරවචනලාවණ්ණසුත්තෙන යුත්තමුත්තවාදිනා වාදීවරෙන මහාකචිනා
ජලභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාදිජ්ජහෙදගුණපට්ඨිමණ්ඩිතෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ සුජ්ජනිට්ඨිතබුද්ධිනං ථෙරවංසජ්ජපානං
ථෙරානං මහාවිහාරවාසීනං වංසාලඛිකාරහුතෙන විපුලවිසුද්ධබුද්ධිනා බුද්ධසොසොති ගරුහි ගහිතනාමධෙය්‍යෙන
ථෙරෙන කතා අයං පරමත්ථජොතිකා නාම සුත්තනිපාත-අට්ඨකථා —

තාව තිට්ඨතු ලොකස්මිං, ලොකනිත්ථරණෙසිනං;
දස්සෙන්ති කුලපුත්තානං, නයං පඤ්ඤාවිසුද්ධියා.

යාව බුද්ධොති නාමමිපි, සුද්ධචිත්තස්ස තාදිනො;
ලොකමිහි ලොකජෙට්ඨස්ස, පවත්ති මහෙසිනොති.

සුත්තනිපාත-අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.